

மகாபாரத காவ்யம், 1 ஆம் பாகம்
உ. வே. சாஸ்திரியாரவர்களின்
அடைபிடிப்பு

கணபதிநிலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுத்தசைவராகிய
ஸ்ரீ பூரஞ்சோதிமாமுனிவர்
அருளிச்செய்த
ருவினையாடற்புரம்
மதுரைக்காண்டம்.

கயிலாயபரமபதம்

திருவாவடுதறையாதீமைகாவிதவான்

ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

மாணக்கராகிய

சென்னை கவான்மெண்டு கார்மல்பாடசாலை தமிழ்புலவராயிருந்த

சேரடச அவதானம்

தி.க. சுப்பராயசெட்டியாரால்

தரம் இயற்றிய உரையோடு

சென்னை:

பா. சோமையுரவர்கள்

அ. திகலாநிதியச்சுக்கடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது

1867

சென்னைக்குகை.

Registered Copy-right

விநாயகம்.

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

புரட்சி - அஷ்டாவதானம் வித்துவான்

ஸ்ரீசபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

நிலைமண்டில் ஆசிரியப்பா.

புவிதிகழ்பனாமுடி யிவரராத்நிமத்—தினையெனநெடுங்க ணறிதயிலம
ரந்த—பண்ணவனமுதலாப் பாறபடுமுவரும்—எண்ணியதமதொழி னன்னுதன்னு
ணைழின்—வழிநின்றனமுற்ற வாளாமேவும்—அழிவிலின்பத் தருட்கடற்பெருமான்
எல்லையின்மான்மியம் பல்லவோதம்—சைவமுதலார் தசபுராணங்களு—ரூய்வ
கைகிறுவு முயர்காந்தத்திற்—சனற்குமார சங்கிதைமுதலா—வுனற்குமாராய்
ஒங்கும்வகுப்பினுட்—சங்கரசங்கிதை யங்கணிதைதருட—உலகமார்புருடற் கலகி
லாத்துவாத—சார்தமாவயங்குசீர வாய்தமாமதுரை—மாண்பியமெனைத்தும் வட
மொழிதன்னின்—மேன்முறைக்கண்ணே விரிதரவுள்ளன—தேன்கவையதனினுந்
திஞ்சுவையயக்கும்—தென்றமிழ்மொழிபால் சிற்சிலவாகத்—துன்றினபயிலத் தொ
குத்தனர்சில்லோர்—ஆங்கவையனைத்தும் பாங்குநத்திரட்டிச்—சுந்தைசைவ வித்தக
த்தொன்மைசால்—பரஞ்சோதிமுனிவா கிரம்புறவியற்றிய—வரஞ்சேர்திருவினையா
டன்மாபுராணத்—திடம்பெறுதுண்பொருள் எளிதிலெவர்க்கும்—மடம்படவிளங்க
வடதுந்கவிஞரால்—இந்நுள்முதனில் இயல்பினினாய்த்—தொன்னுதுரைநயர்
தோற்றக்காட்டியும்—ஆங்காங்கமைந்த அரும்பொருள்சொற்கவை—நங்குரனரிவிய
ப்ப இயைதரக்காட்டியும்—துன்னுவியனடை தோன்றயாங்கெவரும்—எந்தால்விதி
யோ வெனவயராமல்—இலக்கணவிலக்கியம் நலக்கக்காட்டியும்—பன்னலமகிடைப்
பச் சொன்னலந்தழைப்ப—மிசுத்துரைபடாது வகுத்துரையெழுதினன்—அன்ன
வன்யாரெனில் அறையக்கேண்மின்—தன்னொருதுணையா மனிளிர்—குரவன்—அள
வையுள்யாமறிந்தவைசிலகூறுதும்—அல்கலினிலைசெறிதொல்காப்பியமுதல்—சொ
ல்காவியம்பல துகளறவுணர்ந்தோன்—எவ்வகைதுலா யினுங்கேட்பவர்தமக்—கவ்
வவ்வுளக்கிடை யளந்தெடுத்திசைப்போன்—பதிபகபாசப் பான்மையைத்தெரிக்கு
ம்—மதிக்கொள்கித்தாந்த வாய்மைகைவந்தோன்—தான்கற்றனவெலாம் தராதலத்
துள்ளோர்—ஊன்புக்குருக்க வுரைப்பவனெனவும்—இதபேர்ப்பன்னய மெதனினு
மிலையென்—றையந்தீர வையங்கிளக்கவும்—பராவுறுசைவ புராணம்பற்பல—மன்
பதையனைத்து மின்புறொழித்தோன்—தினையுலாமவனிகை பகர்வதற்கரிதென்ப
தேனுகழியபுகழ் மீனுகழ்சிறதரப்—புலவர்கோமான்பாற் பலகலையுணர்ந்துளோன்
அன்னவைக்கமைய மன்னியநடையோன்—சிவமேபாமெனத்தேர்த்தவனடியர்தம்
தவவேடமேபொரு டானெனக்கொண்டோன்—பூதிசாதனம் போற்றியொருகும்
நீதியிற்றிழா நிலையையுடையோன்—கன்னல்கமுகக் கண்ணையாரும்—பன்னினர்
கனிப்ப யாங்கணும்படப்பைரும்—திரிசிரபுரத்திள் வரிசைகூர்வாழ்க்கையன்—விர
ராகவமால் விழுத்தவப்பேற்றால்—நீர்தவழிப்பெரு நிலமிசைவந்துளோன்—தவநி
லாச்சோடச வவதானத்திறல்—விறபனமான்பு மிக்கசீர்க்குரிசில்—சுபபராயச்சு
குணநாவலனே.

சென்னையிராஜதானிகல்லீஜ தமிழ்ப்புலமைநடாத்திய
மஹாவித்துவான் கொட்டைபூர்ச்சிவக்கொழுந்ததேசிகர்குமாரரும்

திருவாவடுதறையதின மஹாவித்துவான்

ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்

திருவனந்தபுரம்

மஹாராஜாகல்லீஜ தமிழ்த்தலைமைப்புலவரும் ஆகிய

சாமிநாததேசிகரவர்களியற்றிய

நிலைபண்டில ஆசிரியப்பா.

திருவளர்மார்பன் சரோருகப்புனிதன்—பொன்னுலகெறவனை முன்னுளபு
லவரும்—பெயருமுருத்திரபிரளயமதன்ல—ஈதற்கஞ்சிககடலையெய்யதி—உற
த்திலே பொள்ளே றுக்கிப்புரதெனக்—காத்தருளென்னுபு போற்றிவரம்பெறிது—
வேரடி கிளைதளிர் வேரிமலாகனியாப்—பட்சிசால் பகுப்பினவாக—ஆரண்மாதம்
மாருதுலெல்லார்—திரிநதறையதம்பா டவியறசியபிரான—சுந்தரசுயம்பு சமட்டி
யிலிங்கமாயச்—சுகளிகரிததுத தானிரு தடியா—பறவிகாண்கின் பகுப்பநிறதய்
யச்—செய்தருள்லீலா வடமொழிச்செய்யுளைச்—சுபதசைவ சித்தநாதமரபில்—வ
டகலெதெனகலை வடிபுதெரிந்த—பாருசோதிமுடிவின் பகாநதென்மொழித்—தி
ருவினையாட லெனமொருநூலுக்—கண்டமனேதது மளித்தயிர்போறமும்—அம்பி
லகயொருபா லமைததவனேபதி—யெனவுணராதவனரு செய்துமின்னெனநல்ல—
சைவசாத்திரநாயக தமுவநாத்கலிருநம்—நசுகிமெசகி யுச்சிவைச்சிடா—குன்றினி
லேற்றுக் கொழுஞ்சுடரவினககின்—காலவகையுறையு நன்குறப்பொருநத—வள்ள
கப்பொறித்து வெளிப்படுத்தினனா—வானவர்மகிழ மாதவர்புகழ—மன்னவர்வு
ணங்கப் பொன்னவரிணங்கச்—சிதம்பரமேவடவ மிதம்பெறாதோறநி—இலக்கிய
விலககண் விருநகடலீபருநி—நலகமதியரவு நலபுரச்சூடியோன்—புரம்பொழி
படுப்பப பொருப்புலிலெடுப்பான்—கண்டமனேதது சலமசுதமதலேயின்—திசைப
ரநதுயாநத திரிராமலையில்—காறுறதெழுநது காசினியநியச்—கோத்தித்தததுத்
திசைதிசைவீசிச்—சைவாகமதுற றுண்பொழிந்த மீனாட்சிசுந்தர வெழிலிவினா
யருள்—பெற்றதசிறந்தோர் தமியிற்பெரியோன்—தராதலமேந்தந தாவிலவளரு
சேர்—திரிசுரபுரமெனுஞ் செல்வப்பதியின்—காராக்கண்ணிக் கண்ணுதல்கழல
பணி—கிராகவமால் மெய்ததவத்தித்தோன்—ஒழுக்கக்கொடைசுவை துயாபே
ரற்புர—கொடிபட்டகோங்கக் கொள்கொம்பாய்வேன—இலககண்கியாய மிவை
யளநதறியும்—பதிபுகபாசப் பதிநானவையற—விதிமுறையோதித் தெளிந்தவித
கன்—அடுத்தவைபைம்பொ னாககுங்குருநல்—சுததேவதயிற சார்ந்தோர்தம்
மை—அறிவுகொளுத்துக் கலையருளறினன்—அவையினரையி வோரறிவாக—அ
வதானம்புநி தகமகிழவுததம்—சுப்பராயப்பெயர்ச் சுகிர்தராவலனே.

திருவாவடுதறையதின மகாவித்துவான்

திரிசுரபுரம்

ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்,

தஞ்சை மிஷன்கல்லீஜ தமிழ்ப்புலவரும் ஆகிய

ஐயாசாமிபிள்ளையவர்களியற்றிய.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூவளர்சத்தளப் பொருட்டுறைபுத்தேன்—துவளரண்டத் தொகுதியாவும்—
நீறுகிறகுவியுத்தகப்படைத்து—மன்னுயிர்த்தொகைக்கு மாசிலின்பம்—தன்னு
யிறுத்திய துகளில்லவைப்பில்—மாண்படவயங்கும் வடதுறன்னிற்—காண்படு

பதினெண் கவீன்புராணத்தான்—சிறந்தோங்கிய சிவபுராணமீனாந்தி—லொன்றாங்
காதத்தொன்றுபிரிவாறினான்—சூரதிறுவாலவாய்வாய்த்தமான்மியத்தை—ஆதி
யிலொருபாருஞ்சோதிமாமுனிவரன்—செந்தமிழ்ப்பாவாற் சந்தமுறவகுத்தனை—
அஃதிதுகாதுமாய்ந்தநற்புலவரால்—இஃதுகாபென்ன வியன்றமாணவாக்குச்—செ
வியறியுததத்தெளிந்தேவந்தனா, அதனால்—சில்லோர்க்குத்திப்பல்லோர்க்குமபய
ன்—இல்லாதிருந்தவியற்கைகோக்கி—எளிதினிலெவருமிரும்புலமையெய்தப்—பள
சில்சொற்பொருட்சுவைபாரிந்தோங்கப்—பதிபசுபாசப்பகுப்பினிதுவிளங்க—நிதியெ
னப்பேரிலக்கியங்கெனெடிதோங்க—அன்னவையாவு மடைவுபெறக்காட்டிக்—கருத்
மெச்சமும் கரிசுறுமகலமும்—பொருத்துதன்னுடையுட் பொதிந்தோற்கவனாரநனை
ன்—அன்னவன்றன்மை யறையக்கேளமீன்—சுந்தனப்பொதியச் செந்தமிழ்க்குரவ
ன்—அகத்தியப்புலவனறன் முகத்தியிலோதி—உணர்ந்தமாணுக்கரு ளோராமுதலவ
னார்—தொல்காப்பியனெனச் சிலகாலதாமுன்—அவ்வகத்தியனே யருளுருக்கொ
ண்டாவ—கிவ்வுலகத்தி னெழில்பெறத்தோனறித—தெய்வவியற்பெருஞ்சுவபுரா
ணம்—சொறசுவைபழுத்ததுகவியில்பிரபந்தம்—பற்பலபகார்தபாவலோரும்—நூ
ட்டியொர்புகழ்வாவலாகோமான்—மீனாட்சிசுந்தர மேலோன்றன்பால்—ஐந்திலக
ணமுண் ஈடியரிற்றலவனாய்—வந்தபுகழின் வணமைசாற்கோன்—கரிசிலாவனா
லோசாவிரிந்திழு—சிரிசிரபுரமவாழ செலவவாழ்க்கையன் — நன்னடைவாய்மை
நெடுநிதபிறழா—தின்னியலமைநரவிருங்குணமுடையோன்—கிவமேபொருளெ
னந்தவமேபுனம்—நாமேவிய வீரராகவமால்—செய்தவப்பேற்றின் நிருவெனவந
தோன்—பெயவனெசெறிக்கும் டிசொல்குலதான். செநகரகோத்திரச்சோமைமேவி
யோன்—உனலருங்கலவியி னுணர்ச்சியிற்சிறந்தோன், அப்பாரவணிகடையரன்பா
லையுசெய—சுப்பராயத் தகனிலபுலவன்—ஆறவஞ்செய்த கோட்டமினன்றிக்—
கிமல்ததெழில் யியறமுமுதலிக்—குதவியெய்வாரிக் கொருவருமில்லையால்—எம்ம
னோர்தம்மா லதனிநுமிதன்—பேற்றமென்றெண்ணுவதன்றி—ஆற்றவதொனமம
வனியிலியே.

எண்ணோக்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அப்பராமதியணிசெஞ்சுடிவந்தெம்மானதுபத்தரான்குதிருவினையாட்டென்னு
ம், ஒப்பிலாக்காவியமாமொருதொன்னுலககுட்டிடையாமொருட்சுவைமிக்குயாந
துதோனற, மெய்ப்பராவர்புகழ்சோகவிஞர்வேந்தன்மீனாட்சிசுந்தராவலன்மாண
ககன, சுப்பராயபுலவனுரைவிரிதததொல்லுலகிலெல்லோர்க்குந் துலக்கினோ.

ஸ்ரீகையபரமபகாத்

திருவாவடு துறையாதினத்துச்சீஷரும்,

ஷெயாதின மஹாவித்துவான்

திரிசிரபுரம் - ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள்

மாணுக்கரும்,

தில்லைவிடங்கள் வித்துவான்

மாரிமுத்துப்பிள்ளையவர்கள் பௌத்திரரும்

ஆகிய.

சு-வேலுச்சாமிப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடியலாசிரியவிருத்தம்.

மருவினையாடலையகன்றமணிமார்பிலுறையமகிழ்மாலுமெண்ணை
யுருவினையாடலைகனஞ்சுதமகனாநிதமகலாதுவந்துபோற்றக்
கருவினையாடலையுருந் துமலம்போக்குமதுசேர்க்குணமேய
திருவினையாடலையுடமாமொழியினின்றுதென்மொழியாற்றீர்த்திமல்க,

நண்ணியநால்வகைச்சொல்லுநயம்படவைத்தீகார்துநனைமேலித்
தண்ணியநரந்தனைநேர்த்தவரும்புத்திரசந்தயங்கிழைப்
பண்ணியனொழிலிவைகள் பாக்கடொறுங்கனிசெய்யப்பரனைப்போற்றும்
புண்ணியனஞ்சுத்தகைவப்பாஞ்சேர்திமுனிவனவில்புரணதூங்கே. (௨)

கருத்தமாய்க்கடவின்னகாகாணர்க்குலகோபகாரமாகத்
திருத்தமாய்ப்பதப்பொருளுநதெளிதரவாங்காங்கொளிர்விசேடத்தோடு
பொருத்தமாயிற்றுநிப்புமபொறித்தமலமாயயேனும்புன்மையாலாம்
வருத்தமாய்த்தின்பருளும்வாய்மையுசித்தார்தவனமுங்காட்டி. (௩)

நச்சினர்க்கினியமதாயீநவில்பரிமேழைகராயநயக்குநாகக்
கச்சினர்க்கினியவருட்கியையவினம்பூரணமாய்க்காட்டுமுன்னு
வைச்சினர்க்கினியதெனவனாயாதுபத்திமையார்மனத்தினொர்ந்தி
மெச்சினர்க்கினியபலன்விரவவியன்மணகவுணாவியக்கச்செய்தான். (௪)

அன்னவனொன்றிற்றன்னையடுத்தவனைத்தனமயமதாக்குமேரு
மன்னவனாதற்களிலென்மடங்குவருபுகழுடையோனமமுமானேந்து
முன்னவனார்பஹலமான்மியமுனாததோனமலயமாமுனிவன்சொல்லேத்
தென்னவனொனவளர்த்தமீனாட்சிசுநதரதேசிகன்பாலனபால். (௫)

இகத்துறுதொல்காப்பியமாவிலக்கியமுயிலக்கணமுயின்பகல்கு
மகத்துறுசைவசித்தார்தமெயநதாமபன்னாலுமையர்ஜிர்ச்
சகத்துறுநல்லநிரூபுகுத்தரவுணர்ந்தோன்நூலுடைகொடரணிமாதின
முகத்துறுபொறநிலகமன்னுந்நுதநிரூர்குழாத்திடையேமுய்க்குநீரான். (௬)

துகிராமலைதருநஞ்சுதுதரிசித்துய்யினைனத்துலங்கக்காட்டும
புகிராமலைகளத்தமபரனருளுக்கிலக்காகும்பரிவின்மிக்கோண்
குகிராமலையார்நாற்கவிலவல்லோன்வீரராகவவேண்மைத்தன
துகிராமலையுடையான்றிவளீரொட்டவதானஞ்செய்யுந்தீரன். (௭)

வாரணனாகுமுலேதோய்வனறெண்டர்தொகையாகவருத்தவற்றுள்
வாரணனாத்தகங்கொடுமாமகவரிந்தோர்முன்னோரைமறவாநெஞ்சுன
காரணனான்மலர்க்குமுலாள்காணியபொன்மணிமன்றிறகவினவாடுங்
காரணனும்பரபரன்முள்பரவாவுசுப்பராயவியற்கவிசுகிங்கேறே. (௮)

இந்நாலுரைகாரரும்

சென்னைக் கவரன்மெண்டு நார்மல்பாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவரும் ஆகிய

சோடச அவதானம்

தி. க. சுப்பராயசெட்டியார் மாணுக்கர்

பிரம்சூர் *

கோவிந்தராஜகவிராயரியற்றிய

கேரிசையாகிரியப்பா.

உலகம்யாவும் இலகுநப்புகழும்—பொன்னெடுக்குன்றத் தன்னுறைவிட
மாப்—பொருங்கயற்களித்த பெருத்திறல்வழுதியர்—வான்பிரதாபம் பேரன்மென
ச்செயொளி—நீட்டிம்பங்கயக் கூட்டமுத்தமாதுவிழுக்குமுதல்வனாய்ச் செழித்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளையாடற்புராணம்

மூலமும் உரையும்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

காபபு.

சத்தியாய்ச்சிவமாதிரிதனிப்பர
முத்தியானமுதலைத்துதிசெயச
சுத்தியாயெசொற்பொருண்குவ
சித்தியானைதன்செயப்பொற்பாறமே.

(இதன்பொருள்)

சித்தியானைதன் செய பொன்பாதம் - சித்திவிநாயக்காடவுளுடைய செய நத பொன்போலும் அரியதிருவடிகள், சத்தியாய் சிவம்ஆகி தனி பரமுத்தி ஆன முதலை துதிசெய - சத்தியாயும் சிவமாயும் ஒப்பில்லாத பரமுத்தியும் ஆகிய பர சிவத்தை வாழ்த்த, சுத்திபாகிய சொல்பொருள் நல்குவ - குற்றமற்ற சொல்லையும் பொருளையும் அருளாநிற்கும்.

“ஒருநாமமோருருவ மொன்றுமில்லான்” என்றபடி விளங்கும் நீலக்களசிவம் ஆன்மாதனாடைய இச்சாருனாக கிரியைகளை மறைக்கப்பட்டபே ரந்தகாரமாகிய ஆணவமலத்தைத் தன்னிச்சைவழித் தனசத்தியால் நீக்குதலால் சத்தியாயனவும், பராசத்தியுடம்பாகப் பரசிவசிறுநிலைக் குறிப்பிசுதற்கு ஆய் எனவும், அவ்நனம் பரா சத்தியே யுடம்பாகக்கொண்ட பரசிவம் சகலிகரித்திலதாயின் யாவுந்தொழிற்படா வாகலின் சிவமாய் எனவும், பக்குவராயினர்க்கு “யோகியாயோகமுத்தியுதவுவ ன” என்றபடி ஞானசாரியனாய் உயிர்கள் மும்மலமும் அகன்று உலகாயதன்முதல் பாடாணவாதி யிருக்கக்கூறும் பத்துவகைமுத்தியும் பழிபடுமுத்தியென்று களைந்த டையத் திருவடி முததியை அருளுதலால் தனிப்பரமுத்திபான எனவும், மும்மூர்த் த்களானும் அறியவொண்ணாதலாய நிறநலினை முதலெனவும், சொல்லும் பொரு ளும் அம்மையப்பராய் நிறநலானும் தற்போதத்தாலன்றி யருட்போதத்தால் துதி செய்யவேண்டுமாதலானும் அவ்நனம் அருளுவன பொற்பாதக்களாதலால் சுத்தி யாகிய சொற்பொருண்குவ எனவும், அடியார்கள்வேண்டியாங்கே அருளுவோர் இச்சிவிநாயகராதலால் சித்திவிநாயகனாவும், ஞானக்கிரியாருபமாய்விளங்குத லால் செய்யப்பொற்பாதக்களெனவுங் கூறினார்.

தன்னிச்சைவழியென்றது சிவஞானசித்தியார், “சத்தன்வேண்டிற்றெல் லாமாரு சத்திதானே” என்றதனாலும், தன்சத்தியால் என்றது திருக்களிற்றுப்படி யார், “நங்கையினுமனைத்தரு செய்தாற்போனாடனைத்து, நங்கையினுஞ்செய்த

விக்குறையகன்” என்றதனாலும், பராசத்தியுடம்பாகப் பரசிவம் நிற்குமென்றது சித்தியார், “பொன்மைநீலாதிவன்னம் பொருந்திடப்பனிக்கவற்றின், நன்மையாய்நிற்குமாபோல் சத்திதன்பேதமெல்லாம், நின்மலன்றானாய்த்தோன்றி நிலைமையொன்முயேநிற்பன்” என்றதனாலும், பரசிவம் சகலீகரித்திலதாயின் யாவுந்தொழிற்படாவென்றது “படைப்பாதிதொழிலும் பத்தர்க்கருளும் பாவனையுதலும், இடப்பாகமாதாரோடி யைந்துயிர்க்கின்பமென்றும், அடைப்பானுமதுவுமுத்தி யளித்திடும் யோகும்பாசர், துடைப்பானுந்தொழிலுமேனி தொடக்கானேற்சொல்லொணாதே” என்றதனாலும், உயிர்கள் மும்மலமும் அகன்று உலகாயதன்முதல் பாடாணவாதி யீராகக்கூடும் பத்துவகைமுத்தியும் பதிபடுமுத்தியென்று களைந்தடையத் திருவடிமுத்தியை யருளுமென்றது சிவப்பிரகாசம், “அரிவையாரின்புறுமுத்தி கந்தமைந்து மறுமுத்தி திரிசுனமுடங்குமுத்தி, விரிவுவினகெடுமுத்தி மலம்போமுத்தி விக்கிரகரித்தமுத்தி விவேகமுத்தி, பரவுமுயிரகெடுமுத்தி சித்திமுத்திபாடாணமுத்தியிவை பழிசேர்முத்தி, திரிமலமுகலவயி ருள்சேர்முத்தி திகழ்முத்தியதுமுத்தித்திறத்த தாமே” என்றதனாலும், மும்முர்த்திகளாறும் அறிபவொண்ணு முதல் என்றது-திருவாசகம், “தேவதேவன்மெய்ச்சேவகன் நென்பெருந்தறைநாயகன், மூவராலும் நியொணுமுதலாயவானந்தமுர்த்தியான்” என்றதனாலுமுணாக.

ஓர் சுருமஞ்செய்வோர் அஃ இடையூரின்னி முடிதறபொருட்டு முனனர் விராயகக்கடவுளைத் துதிசெய்வது முறையாதலால் இந்நூலாசிரியரும் தாம் எடுத்த நூல் இடையூரின்னி இனிது முடிதறபொருட்டு விராயகக்கடவுளைத் துதிசெய்தார்.

விநாயகபுராணம் - திருவலநாரபடலம்.

“முராரியாதிய தேவர்கள்முதலுறு முழுதுலகினிலுள்ளோர் விராவியாதொரு காரியமாயினும் விளங்குறச்செய்வெனநே பராவியுன்னருச் சனைசெய்வோர் மனத்துறுபான்மைதந்தருளுனன் பிராதுசெய்பவர் காரியமுறுசெய் திடுதியென்றிவைசொல்வான்.”

என்றதனாலுமுணர்க. திருமால் முதலியோர் துன்பநீங்குதற்பொருட்டுக் கசமுகாசுரனைக்கொல்லக்கொண்டருளிய மாறுபட்ட திருவுருவங்களினுந் திருமுகஞ்சிறந்ததாதலின் சித்தியானையென்றார்.

திருமால்முதலியோர்க்குத் துன்பம்விளைந்தானென்றது

மேற்படி புராணம்-கசமுகனுற்பத்திபடலம்.

“வானநாட்டுறையும்பரால் மன்னுமானிடரால் தானவர்குலத தவர்களால் மற்றுளோ தம்மால் கானகத்துறு விலங்கினால் கருதியி நிறந்தே யீனமுற்றிடா வகையுமெந் கீதரு ளென்றான்.”

என்றதனாலும், மாறுபட்ட திருவுருவங்களென்றது “மணிகொண்டகோடொருமருங்குண்மையாலான்மை வடிவென்றுமஃதிண்மையோர், மருங்குண்மையால்பெண்மை வடிவென்றுமஃதிஃது மாறியதிருக்காட்சியால், அணிகொண்டவுயர்க்கினையதென்றுமஃ நிணையென்று மார்க்குங்கிளத்தலரிதாம்” ஐங்கரச்சிறநூரத்தின், என்றதனாலும் உணர்க.

ஆய் - என்றது செய்து என்னும் வாய்பாட்டெச்சத்தின் விகாரம். ஆகி என்பது மது - பாதம் அஃநினை இயற்பெயராதலால் பாற்பொதுமைநீங்க நல்குவ என அஃநினைப்பன்மை முடிபுத்தார். இச்செய்யுள் பாடாண்டியையுள் கடவுள்

சிறப்புப்பாயிரம்.

வாழ்த்து என்னும் துறை. தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம் புறத்திணையியல் “அமரர்கள்முடியும் அறுவகையானும் - புறாதீர்காமம் புல்லியபாங்கிலும் ஒன்றன்பகுதியி னொன்றுமென்ப.”

வாழ்த்து.

அறரீடியாகிரியவிருத்தம்.

மல்குகவேதவேள்விவழங்குககரந்துவானம்

பல்குகவளங்கெனுகும்பரவுகவறங்கனிற்பம்

நல்குகவுயிர்கட்கெல்லாநான்மறைச்சைவமோங்கிப்

புல்குகவுலகமெல்லாம்புரவலன்செங்கோல்வாழ்க.

(இ-ள்.) வேதவேள்வி மல்குக - வேதவிதிவழுவாமல் செய்யும் யாகங்கள் குறைவில்லாமல் நிரம்புக, வானம் சுரந்து வழங்குக - (அவற்றால்) மேகங்கருக்கொண்டு காலந்தப்பாமல் மழைபொழிக, எங்கும் வளங்கள் பல்குக - (நீரறுமையால்) உலகமெங்கும் பலவளங்களும் பெருகுக, அறங்கள் பரவுக - (அவ்வளங்களால்) தருமங்கள் விருத்தியடைக, உயிரகட்கு எல்லாம் இன்பம் நல்குக - (அத்தருமங்களால்) எல்லாவுயிர்களுக்கும் இன்பமுண்டாகுக, நான்மறைச் சைவமோங்கி உலகம் எல்லாம் புல்குக - (இப்பேற்றால்) நான்கு வேதங்களின் சம்பந்தத்தையுடைய சைவசமயமானது மற்றைச்சமயங்களுக்கும் அசமயநூல்களுக்கும் மேற்பட்டு எல்லாவுலகங்களிலும் நிலைபெறுக, புரவலன் செங்கோல்வாழ்க - (இவை மாயபடாமல்) நடத்தவல்ல அரசனது செங்கோல் நீழேயிவாழ்க.

ஆளுடையபிள்ளையார் பராணத்தில். “வேள்விநற்பயன் வீழ்புனலாவது” என்னும் உண்மைதிறுவாக்கால வேள்வியைமுதற்கண்வைத்தும், இக்காரணங்களால் ஒன்றினாலொன்று விளையினும் அரசன்செங்கோல் வருவாதிருக்குமாயின் இவையும் வருவாவென்பதுதோன்றப் புரவலன் செங்கோல்வாழ்க என்பதை யிறுதிக்கண்வைத்துக்கூறினார். வேதம்-உடலும், சைவாகமம்-உயிருமாதலால், நான்மறைச்சைவமென்றார். சிவப்பிரகாசம். “வேதாந்தத்தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்தம்” என்பதனுணர்சக. இம்மைப்பயன்களைவெறுத்துச் சிவமாநந்தன்மைப்பெருவாழ்வையுடையும் அதிபக்குவராயினார்க்கு அடையரினதுளது அதுவாதலின், ஒங்கியுலகமெல்லாம் புல்குகவென்றார். சிவஞானசித்தியார். “வாழ்வெனுமையல்விட்டு வறுமையாஞ்சிறுமைதப்பித், தாழ்வெனுந்தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ்சமயஞ்சாரா, மூழ்பெறலரிது” என்னுந் திருவிருத்தத்திற்காண்க. வேதமும் சைவமென்ப பொருள் கொள்ளின் - நான்மறை சைவமெனப்பாடக்கொள்க. ஆளுடையபிள்ளையார் புராணம். “வேதநெரிசிறுமத்தோங்க மிகுசைவத்துறைவிளங்க” என்றதனாலும், சித்தியார். “ஒதுசமயங்கள்பொருளுணருநூல்க் கொன்றோடொன்றெவ்வாம னுளபலவுமிறன்றுள், யாதுசமயம்பொருளுலியாதிகென்னி விதுவாகுமிதுவல்லவெனும் பிணக்கதின்றி, நீதியினுல்கையெல்லா மோரிடததேகாண நிற்பதியாதொருசமயமதுசமயம்பொருளு, லாதலினுல்கையெல்லாமருமறையாகமத்தே யடங்கியிடுமவையிரண்மொருசமயமே” என்றதனுணர்சக. ஷே. தொல்காப்பியம். “அறுவகையானும்” என்றதனால் வேள்விமுடித்தற்குக்காரணம் - பஞ்சகவ்வியமாதலால் ஆணிரையையும், முடிப்போர் அந்தணரும் முனிவோருமாதலால் முனிவோரையும் அந்தணரையும், வானமென்றமையால் மழையையும், புரவலன் என்றமையால் முடியுடைவேந்தனையும், செங்கோல் என்றமையால் நிலைபெறுதற்குத்தானமாயி வுலகினையும், வாழ்த்தியதெனக்கொண்டு பாடாண்டிணையுள் அடக்குக “கட

வுளும் முனிவரும் பசுவும் பார்ப்பாரும் அரசரும் மறையும் நாடுமென்ப” என்னுஞ் சூத்திரத்தால், சைவம் என்றமையால் கடவுளையும் மறை யென்றதனால் நான்மறையையும் உடன் எண்ணினா.

இவை யொன்றற்கொன்று காரணமாய்நிறைவால் காரணமாயினி. (க)

நூற்பயன்.

என்சேரடியாசிரியவிரூத்தம்.

திங்களணிதிருவாலவாயெம்மண்ண திருவிளையாட்டிவைவன்புசெய் துகேட்போர், சங்கநிதிபதமநிதிச் செல்வமோங்கித் தகைமைதருமகப்பெறுவர்பகையைவெல்வர், மங்கலநன்மணம்பெறுவாரிணைவந்தெய்தார் வாழ்நாளுநனிபெறுவார்வாளுடெய்திப், புங்கவராயங்குள்ள போகமுழங்கிப் புண்ணியராய்ச் சிவனடிக்கிழநண்ணிவாழ்வாரா.

(இ-ள்.) திங்கள, அணி திருவாலவாய் எம்மண்ணல் திருவிளையாட்டு - சந்திரனையணிந்த திருவாலவாயில் எழுந்தருளிய எழுது இறைவனுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் செய்தருளிய திருவிளையாடல், இவை அனபுசெய்து கேட்போர் - இந்நூலுட்கூறிய திருவிளையாடல்களை அன்போடு வழிபட்டுக் கேட்பவா, சங்கநிதிபதமநிதி செல்வமோங்கித் தகைமைதரு மகப்பெறுவா பகையைவெல்வர் - சங்கநிதிபதமநிதியையப்போலும் செல்வத்தால் மிகுதியாக நல்லொழுக்கமுடைய புத்திரர்களைப் பெறுவார்கள் பகையை வெல்வார்கள், மங்கலம் நன்மணம்பெறுவர் பிணைவந்து எய்தார் வாழ்நாளுந் நனிபெறுவா-மக்களாகரமாகிய நல்ல விவாகங்களைப் பெறுவர் நோய்வந்தடையப்பெறார் நீடித்த ஆயுளையும் மிகப்பெறுவார்கள் (இவ்வாறு இம்மைப்பயன்களை அடைந்து) வானுடு எய்தி புங்கவராய் அங்குள்ளபோகமுழங்கி புண்ணியராய் சிவன் அடிக்கீழ் நண்ணிவாழ்வாரா-(அதன்மேல்) விண்ணிலுதிர் சென்று தேவர்களா யங்குள்ள போகாதினை ஆகாரநது சிவபுண்ணியங்களையும் உடையவர்களாய்ச் சிவபெருமானுடைய திருவடிநீழலில் அழியாது வாழாநிற்பர்.

ஆன்மாக்களது இச்சாளுனக்கிரியைகளுக்கிடையிச்சாளுனக்கிரியைகளை யுடையார்போன்று சுந்தரோசனடித்தருளிய திருவிளையாட்டைக்கேட்டவராவோர் இம்மை மறுமைப்பயன்களைக்குறைவின்றி அகர்வாரொன்பார், சங்கநிதி பதமநிதிச் செல்வமோங்கி - புங்கவராயங்குள்ளபோகமுழங்கி - எனவும், சிவபுண்ணிய மிகுதியால் சிவனது திருவடியை அடைவாரொன்பார் - சிவனடிக்கீழ் நண்ணிவாழ்வாரா- எனவுக்கூறினார்.

தேவாரம், “இம்மைவானவர் செல்வம்விளைத்திடும்” என்பதனாலும், சிவஞானசித்தியார், “புண்ணியமேனோக்கும் பாவங்கீழ்நுச்சும புண்ணியனைப்பூசித்த புண்ணியத்தினாலே, நண்ணியஞானத்தினாலே விரண்டினையும்முதது ஞாலமொழிதும் மேலு நண்ணுகி, மெண்ணுமிகலோகத்தே முததிபெறுமியன்றானெங்கெழிலென் ஞாயிறமெக்கென்று குறைவின்றிக், கண்ணுதறனனிதைவதனிற்கலநதாகாய்க் கழிந்தக்காலெங்குமாய்க் கருதான்போனிறபன்” என்பதனாலுமுணாக.

திருவிளையாட்டு-இப்பெயர் தன்னையுணர்த்துதற்குத் தானமாகிய நால்மேனிற்றலால்-தானியாகுபெயர். புண்ணியொன்பதன் இறுதியில் உயரவுதிற்புமமை தொகுத்தல், சங்கநிதி பதமநிதி ருபேரனுடைய செல்வங்கள், அநிதிக்கள சங்கவடிவாகவும் தாமரைவடிவாகவும் உள்ளன, செல்வம் மிக்கோங்கி உயர்திணையோடு

தொடர்ந்த அஃறிணை உயர்க்கிணை முடிபேற்றுப் பெறுவர் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையோடு முடிந்தது. வந்து செயவெனெச்சத்திரிபு.

திங்களணி யென்னும் விசேஷணம், கேட்போர் குறையினின்றூர்க்கி இம்மையிற் பெருஞ்செல்வராய் மறுமையினும் அழியாவின்பத்தை ஹகர்வாரொன்னுங் கருத்தை யுட்கொண்டிருந்தலால் கருத்துடையடையணி.

சுருதிரன் தக்கன் சாபததால் சோடசகலைகளுள் பதினைந்து கலையிழந்து ஒருகலையையும் இழப்பதன்முன் சரணடையச் சிவபிரானார் கருணைகூர்ந்து அத்தக் கன்சாபந்தொடராமல் அவ்வொருகலையைத் தமது திருமுடியிலணிந்து கலைவளருமபடி அனுககிரகஞ்செயதாரொன்பது ஹல்வரலாறு.

கந்தபுராணம் - தக்ஷகாண்டம், சந்திரசாபப்படலம் விருத்தம்.

“ தீர்த்தனவன்றியே திங்கடன்னிடை

ஆர ஸ்கலையினை யங்கையிறகொளா

வாராத்ரிசுடையிசை வயங்கச்சேர்த்தினுள்

சாராநிலதிவழித் தக்கன்சாபமே”

(௨)

கடவுள் வணக்கம்.

சிவபெருமான்.

அறுவீரடியாலிரியவிருத்தம்.

வென்றுளேபுலன்களைந்தார்மெய்புணருள்ளந்தோறும்
சென்றுளையமுதமூற்றுந்நிருவருள்போற்றியேற்றுக்
குன்றுளேயிருந்துகாடிகொடுத்தருள்கோலம்போற்றி
மன்றுளேமாரியாமுமறைசசிலம்படிகள் போற்றி.

(இ-ள்.) உள்ளே புலன் வென்று களைந்தார் மெய் உணர் உள்ளந்தோறும் சென்று உள்ளே அமுதம் ஊறும் திரு அருள்போற்றி - உட்புலன்கள் ஐந்தும்வென்று களைந்தவர்களுடைய உண்மையையுணர்ந்த இடையங்கள் தோறுஞ் சென்று அவர்கள் அறிவிடங்களே பேரின்பமாகிய அமிர்த்தத்தைப் பொழிதின்ற திருவருளுக்குவந்தனம், குன்று ஏறு உள்ளே இருந்து காட்சி கொடுத்தருள் கோலம்போற்றி - வெள்ளிமலைபோலும் இடபாதின்களை ஆரோகணித்துத் தரிசனங்கொடுத்தருளும் திருவருட்கோலத்துக்கு வந்தனம், மன்று உள்ளே மாறி ஆடும் மறைச்சிலம்பு அடிகள் போற்றி - வெள்ளியம்பலத்தின்களை கான்மாரியாடியருளும் வேதங்களாகிய சிலம்புகளணிந்த திருவடிகளுக்கு வந்தனம்

ஐம்புலன்வழியேசென்று அழிதன்மாவையவாழ் விடயங்களை மெய்யென்று கருதாது அவற்றைப் பொய்யென்று களைந்து அவையிற்றோடுகூட்டி யறிவிப்பானுடைய சிவனே மெய்யென்றுணரும் விஞ்ஞானகலர்க்கு உள்ளந்தோறும் அறிவுக்கறிவாய நிறைந்து நின்று ஒருமல்முமகற்றிச் சிவானந்தத்தேனை பூற்றுதல் இறைவனது செயலாதலால், உள்ளே யமுதமூற்றுந்நிருவருள்போற்றி எனவும், பிரணையாகலருக்கு மாணமு சதுர்ப்புச காளகண்டநிரிந்ததிரங்களைவிட இடபாருடனாய்த் தன்னியற்கைவழிவே குருவடிவாகக்காட்டி இருமலமுமகற்றிக் காட்சித்தருளுதல் அவ

னது கோலமாதலால் ஏற்றுக்குன்றுளையிருந்து காட்சிகொடுத்தருள் கோலம்போற்றி எனவும், அவிச்சைவயததராகிய சகலராயுள்ள ஆன்மகோடிகளுக்கு ஸ்ரீபஞ்சாக்கர திருநடனத்தால் திரிபதார்த்தஞானத்தை விளக்கி மும்மலமுநதீர்த்தத் திருவடிசூட்டியாளுதல் அவனதுமுறையாதலால் ஆடுமறைசசிலம்படிகளபோற்றி யெனவுக்கூறினார்.

மாணிக்காட்டி மாணப்பிடிப்பதுபோல் மாணிடச்சட்டைசாத்திப் படர்க்கையாய்முதல்வனின்னு சகலருக்கு மும்மலமு மொழித்தல்செய்வானென்று கூறியிருக்கவும் நடராசப்பெருமானை அன்னோர்க்கு இங்ஙனம் குருவாகக்கூறியது எனனையெனின், “அடியார்க்கெனியன் சிற்றம்பலவன்” எனக்கூறியிருப்பதினாலும், நிராதாரத்தில் முறையே உள்ளத்திலுணராததியும், புறத்தில் காட்சிதருநுளி மறைவதும் போலன்றிச் சகலராயுள்ள ஆன்மகோடிகளெல்லாம் தரிசனமாத் திரததால் ஆணவாதிநீக்கமும் அருட்பதிவும் ஆனநதப்பேறும் எளிதிற்கூட அனவரததாண்டவஞ்செய்து நின்றலென்க.

ஊற்றுநதிருவருள் எனவும் கொடுத்தருள்கோலம் எனவும் ஆடும் அடிகள் எனவும் உடையவரதுதொழிலை உடைமைகளமேலேற்றிக்கூறினார். (ங)

சி வ ச த் தி.

வேறு.

சுரும்புமுரல்கழமலர்ப்பூங்குழலபோற்றியுத்தநியபத்தொடிகதோள்போற்றி சுரும்புருவச்சிலைபோற்றிகவுணியர்க்குப்பால்சுரந்தகவுசம்போற்றியிரும்புமனங்குழைத்தென்னையெடுத்தாண்டவங்கயற்கணம்பிராட்டியரும்புமிளநகைபோற்றியாரணநூபுரஞ்சிலம்புமடிகள்போற்றி

(இ-ள்.) இரும்புமனம் குழைத்து எனனை எடுத்து ஆண்ட அங்கயற்கண் எம்பிராட்டி - இரும்பையொத்த வலிய மனத்தை இளகச்செய்து (ஆணவத்தில் அழுந் திக்குடந்த)என்னையெடுத்த அடிமைகொண்டருளிய மீளுகூடியம்மையாராகிய எமது பிராட்டியாருடைய, சுரும்புமுரல் கழமலர் பூங்குழல்போற்றி - வண்டிகள் தேனுண்டுகைபாடும் வாசனையைபுடைய மலரையணிந்த பொலிவினையுடைய கூந்தலுக்கு வந்தனம், உத்தரியம் தொடிதோள்போற்றி - உத்தரியத்தையும் தொடியையும் அணிந்த திருத்தோள்களுக்கு வந்தனம், சிலை சுரும்புருவம் போற்றி - வில்போலும் வளைந்த கரிய திருப்புருவங்களுக்கு வந்தனம், கவுணியர்க்கு பால்சுரந்த கலசம்போற்றி-கவுணிய கோத்திரத்தில் தோன்றிய ஆளுடைய பிள்ளையாருக்குத் திருஞானப் பால்சுரந்தருளிய பொறகலசம்போன்ற திருத்தனங்களுக்கு வந்தனம், அரும்பும் இளநகைபோற்றி - தோன்றுந் திருப்புணைகளுக்கு வந்தனம், ஆரணநூபுரம் சிலம்பும் அடிகள்போற்றி-வேதமாகிய சிலம்புகள் ஒலிக்கின்ற திருவடிகளுக்கு வந்தனம்.

கேசாதிமுதல் திருநீடிகாரும் வணக்கம் கூறினார் ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டுப் புறச்சமயங்களொழியவும், சைவசமயம் ஒங்கவும் திருஞானப்பானூட்டின மையாலும், ஆன்மாக்களின் பிறவி வெப்பொழியப் பேரின்ப நிழல் தருதலாலும், வீனைய வறுப்புக்களுக்கு அடைகொடுத்ததுபோலத் திருத்தனத்துக்கும் திருவடிக்கும் அடைகொடாது, செம்பிற்சூனீதம்போல ஆணவத்தோடு அத்துவிதமாயிருந்த ஆன்மாக்களை ஞானக்கிரியைகளானெடுத்து அஞ்ஞானநூதொட்டு இச்சைவழி மாயையால் தனுசரண புலனபேர்கங்களைக்கொடுத்து அவரவர் கண்மங்களுக்கிடாய்த்

திரோதான சத்தியாய்நின்று மாயேயமாகிய கரணசையோக விடயங்களை இன்புருவாய் துகர்வித்துத் தொலைத்து இருவினைகளொத்தவழி மலபரிபாகத்தில் சத்தினிபாதம் விளங்கக் கருணைவடிவாய் நின்றாளுதலின், இருமபுமன்ந்குழைத்தென்னை யெடுத்தாண்ட எனவுங்கூறினார். சிவப்பிரகாசம், “இனையபலபிறவிகளி னிறந்துபிறந்தருளா னிருவினைகள்புரிந்தருந்து மிதசகலமகலா, முனமருவுமிருபயனு மொருகாலத்தருந்த முந்தறுகருநகபய னந்தமுறவந்த, வினையுமெதிர்வினையுமுடிவினையு தவுபயனு றேராகநேராதல் மேவுங்கான்முற, சினமருவுதிரோதாயி கருணையாகித் திருநதியசத்தினிபாதந் திகழுமன்றே ” என்பதனுணர்சக.

அங்கயற்கணைமபிராட்டி என்னுந் தொடரை முன்னும் பின்னுங் கூட்டப்படுதலால் இடைநிலைத்திவகவணி.

(௮)

ப ர சி வ ம்.

க லி நி லை த் து ன றை.

பூவண்ணம் பூவின்மணம் போலமெய்ப்போதவின்ப
மாவண்ணமெய்கொண்ட வன்றன்வலியாணைதாங்கி
மூவண்ணநன்சந்நிதி முத்தொழில்செய்யவாளா
மேவண்ணலன்னான் வினையாட்டின்வினையைவெல்வாம்.

(இ-ள்.) பூவண்ணம் பூவினமணம்போல - பூவினிறமும் பூவின்வாசமும் அபேதமாய் நிறநல்போல, மெய் போகம் இன்பம் மெய் ஆவண்ணங்கொண்டவன் தன்வலியாணைதாங்கி - உண்மையறி வானந்தங்கோ திருமேனியாகும்வண்ணங் கொண்டருளிய சிவபிரானுடைய சத்தியின் ஏவலை மேற்கொண்டு, மூன்று அண்ணல் தன் சந்நிதி முத்தொழில்செய்ய - பிரமன் திருமால் உருத்திரராகிய திரிமூர்த்திகளும் தன் சந்நிதியில் படைப்புக் காப்புச் சங்காரம் என்னு மூன்றுதொழில்களையும்செய்யாநிற்க, வாளாமேவு அண்ணல் அன்னான் வினையாட்டின் வினையை வெல்வாம் - அசைவற்றிருக்குங் கடவுள அசகடவுளுடைய திருவினையாடல்களால் விடாது தொடருங் கருமமலத்தைக் களைவாம்.

பூவினிறமும் பூவின்மணமும் பூவையன்றி வேறின்மைபோல உண்மையறிவானந்தமே சிவபெருமான் திருமேனியன்றி வேறில்லை என்பார் - மெய்ப்போதவின்பமாவண்ண மெய்கொண்டவன் எனவும், “ ஒரு நகரியைக்காப்பான் பாடிகாவலிட்டாங்கு ” மும்மூர்த்திகளும் ஆன்மாகளுக்கு இருவினைகடையப் பிறப்பு இருப்பு இறப்புகளைப் புரியவென்பார் - வலியாணைதாங்கி மூவண்ணல் தன் சந்நிதி முத்தொழில்செய்ய எனவும், சிற்சடபேதமாயுள்ள சகல தத்துவங்களையும் அருவம் உருவம் அருவுருவமாகிய தத்துவ கர்த்தாக்களையுங் கடந்துநின்ற சுத்த சிவம் தன் சந்நிதிமாத்திரத்தான் இயக்கித் தானியங்காதுநிற்குந் தன்மையன் என்பார் வாளா மேவண்ணல் எனவும், ஆன்மகோடிகளுக்கா மலநிறைத்தனதேவலராத் பாரம்பரியங்களாய்ப் புரிதலபோலாது தன்னடியாராகன் வேண்டியவற்றை வேண்டியவாறு அளித்து மலங்களைத் துடைத்துத் திருவடியிற் சேர்த்துக்கோடலே தனது ஆதிசுருணமார் திருவினையால் என்பார் அன்னான் வினையாட்டு எனவும், அங்கயனமுள்ள திருவினையாடலை ஒதல் ஒதுவித்தல்முதலிய வைவகையானுங் கருமமலத்தைநீக்கிக்கோடல் துணிவென்பார் வினையைவெல்வாம் எனவுங் கூறினார்.

சிவஞானசிந்தியார், “சாத்தியகதிரோனிந்தந் தாமரைபலருங்காந்தம் - காற்றிடுங்கனலைநீருங் கரத்திடுங்காஸிவகே” என்பதனாலும் “சிவனுவருவதும் லன் சித்திதேடித்திதும்ல்லன், பவமுதந்ருழில்களோனதும் பண்ணிவிவாநதும் லன், தவமுதலியோகபோதந் தரிப்பவனல்லன்றினை, இவ்வபெறவியைநதமொ ன்று மியைநதிடாவியல்பினினை” என்பதனாலும், தேவாரம், “வேண்டிவார் வே ணையாராககே, அண்ணியார்பெரிதஞ்செய்வார் ததிசைகவீரட்டனாரே” என்பதனாலு முணாக.

வாளா என்றும் இடைச்சொல்-சுமராவென்னும் பொருள்மேலினதது, வரு மொழி முதலுயிராவதமைபால நனுகெட்டுநிறை மூன்று என்றும் என முதல்குறு காமனும், வருமொழிமுதல் மெய்வந்தமைபால முதல்குறுந் முதலொழில் எனவும் நின்று. படிப்போனாயுங் கேட்போனாயுந் தன்னொத்தெய்திக் கூறுதலால் வெ ல்வாம உள்பாட்டித தன்மைபுடைய வினையுமுது. (இ)

புது

அண்டங்களை ஸலாமன்றுவாகள அறுககொல்ல
மண்டங்களைகப்பெரிதாய சிறிதா யினு
மண்டங்களுள் ளுமபுறமபு கரியாயினு
மண்டங்குளின் றுநினை யென்பந் தநல்லோரா

(இ-அ) ஸலாம் அண்டங்களை அணுவாக பெரிதாக்குதும் - தன்னாய வ கோக்குமிடது ஸலாம் அண்டங்களுள் அணுவாயவ நிறகப் பெரிதானவதும், அணுகளை ஸலாம் அண்டங்களாக பெரிதாக்குதும் - ஸலாம் அணுகளுள் அண்ட ங்களாய நிறகச் சிறிதானவதும், அண்டங்கள் உள்ளுமபுறமபு கரியாயினும - அண்டங்களை ளுள் ளுமபுறமபு உள் ளு பொரு ளுநகரு சாத்தியாய நிறபவதும், அறிந்த நல்லோரா அண்டங்களை ளுளுள் அனைபென்ப - வேதாசனங்களை யு ளுந்ந பெரியோர் அவ்வண்டங்களைப்பெற்ற உண்மையுருடைய கணவன என்று ம் துவர்.

கூத்தம் அகத்தம் மிச்சிரமராகிய மாயாசாரியமாயுள்ள அண்டத்தொகுதி களெல்லாம் அணுவாகி மகாசங்கராத்தில் முறையே காரணமாயினொழிந்த அம மாயை சிறத்தலிலொழங்கக் கிறத்தி தனக்காரமாமிய சிவத்திலொழிங்கச் சி னமாத்காமாய சேடித்தது தானே தானுயிடுகுமவதா, அப் பெரிதாயநிறலின் பெரிதாயினு ம் எனவும், பாது யாண்டொடுங்கும அலிது உதனில் உறபத்தியாம் மண்ணிடுமபோலுமன்னும் அவினுவாவத்தால் மீளத்தோன்றுங்கால் சத்தி சங் கத்தித்தவழிக் காரணமாயின் காரியப்பாட்டால் அணுகளாயொடுங்கிய அண்ட நிகைகளெல்லாம் முன்போல் விரிந்து தோன்றிய அவதாரத்து-“தோன்றுகதுனை யாயிருந்தான்” என்பதுபோலச் சிறிதாய் நிறலின் சிறிதாயினும எனவும், முற னு முணர்த்துந்நகையால் அணவயிறின் தோற்றக்கேடுகளுக்கெல்லாரு சானுய நிறலின் அண்டங்கள் உள் ளும புறம்புந் கரியாயினும எனவும், காரியகாரண ரூபமான தோற்றக்கேடுகளை அவவவ்வியல்பிற் பிறழாமல் பயப்பிடுகுந் சதுரப்பா டினைய அனைவியாகிப் பிறத்திடுகு ஆகாரமாகிய துனைவனாய் நிறலின் அண்டங்களினுள் துனை எனவும், பதிபசுபாசங்களை அனைநித்தியமென அறுதியிட்டு னாக்கும பதிநாலாகிய வேதாசனங்களின்னுணிபாம், அறத்தின் வழியறிந்த அருளு டையாக்கனநி அவதறிந்ருமாராய் முப்பொருட்செய்திய முரண்க்குதும் பசுநூ ல்களின் னுணிபாம், மறத்தின்வழிபோ மருளுடையார்க்கு உணரக்கூடாததலின் அறிந்த நல்லோரா என்பர் எனவும் கூறினார்.

திருவிசைப்பா, “அண்டமோரணுவாம் பெருமைகொண்டனுவோ ரண்ட மாஞ் சிறுமைகொண்டு” என்பதனுதும்.

சிவஞானசித்தியார், “தவந்தருஞானத்தோர்க்கித் தன்மைதான் றெரியுமன் றே” என்பதனுதும்.

பெரிது சிறிது என்பவற்றிற்கு அளவையைத் தோன்ற வினைமுதலாகக் கொள்க. உண்டங்கொன்பவற்றின் முதலில் அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல். உள்புறம் பு உயிர்களமேனிற்றலால் இடவாடுபெயர்கள். துணை பண்பாகுபெயராய்ப் பணி மேல் நின்றது. (சு)

சொக்கலிங்கமூர்த்தி.

நலிவிருததம்.

பூவியைகன் பூமகனாகன்

காவியைகனாகுதிக்கடவுளாத

காவிராயகனாகயற்கண்ணிமா

தேவிராயகன்செவடியேதனாவாம்.

(இ-ள்.) பூவின் நாயகன் பூமகன் நாயகன் காவின் நாயகன் ஆகி கடவுளர்க்கு ஆவி நாயகன் - தாமதமல்லில்வெடிகும் தலைவனாகிய பிரமன் இலககுமிதேவியின் தலைவனாகிய திருமால் கற்பகச்சோலையின் தலைவனாகிய இந்திரன்முதலிய மறை” கடவுளாகும் உயிர்போலமுள்ள தலைவனும், அங்கயற்கண்ணிமா தேவி நாயகன் - மீனாட்சி மலையாகிய மாதேவியின் தலைவனுமாயுள்ள சிவபெருமானுடைய, செவடி ஏந்தலாவாம் - செவந்த திருவடிகளைத் துதிசெய்வாம்.

தேவிவினையாட்டுடையவள், பிரமன் முதலிய தேவாகட்கெல்லாம் சுதந்தரமினமையும் தன்னு சுதந்தரசுதத்யால் குண்டலிசுத்தியின் வழியாய்ப் பிராணனாய் நின்ற அக்கரங்களைக்கொண்டு மூர்த்திகளைச்செலுத்தத் தன்மையுந்தோன்ற ஆவி நாயகன் என்றார்,

மா - தேவி. இரண்டும் வடசொல்லாதலால் வருமொழிமுதல் இயல்பாய் நின்றது. ஆவிராயகன் அங்கயற்கண்ணிமா தேவிராயகன், ஒருபொருண்மேல்வந்த பலபெயர்கள். (எ)

மீனாக்கியம்மை

வேறு.

பங்கயற்கணரியபரம்பரணுவேதனக்குரியபடிவமாகி

பங்கயற்கணகனாலகத்தெண்ணிறந்தசராசரங்களின் றுநதாழாக் [உ] கொங்கயற்கண்மலாக்கூந்தற்குமரிபாண்டியன் மகன்போற்கேரலவகொண் வங்கயற்கண்மமயிருபாதப்போதெப்போ துமகத்துளவைப்பாம்.

(இ-ள்.) பங்கயற்கு அண் அரிய பரம்பரன் உருவே தனக்கு உரிய படிவம் ஆகி - பிரமனுக்குக் கிட்டுத்தற்கரிய சிவபிரானுடைய திருவுருவமே தனக்குரிய திருவுருவமாக, இங்கு அயற்கண் அகன் உலகத்து எண் இறந்த சராசரங்கள் ஈனரும் தாழாக் கொடுக்கை அல்கண் மலர் கூந்தல் குமரி-இவ்வுலகத்தையும் அயலிடமாகிய இடம்பரந்த மற்ற விண்ணுலகங்களையும் அளவில்லாத ஆனம்கோடிகளையும் பெற்றருளியுஞ் சரியாத போதானந்தமாய்க் தனங்களையும் அநதகாரம்போன்ற மலையணிந்த அளகத்தையுமுண்டைய கண்ணியாய், பாண்டியன் மகன்போல கோலவ் உ

கொண்ட அங்கயற்கள் அம்மை இருபாதம் போது எப்போதும் அகத்தன் வைப்பாம் - மலையத்துவசபாண்டியன் திருமகன்போலத் திருக்கோலங்கொண்டருளிய மீனாஷியம்மையினது இரண்டு திருவடிகளாகிய தர்மமாமலர்களை எக்காலத்தா மனத்திற் கருதுவாம்.

பங்கயன் என்பதன் இறுதியில் தொக்கு நின்ற உம்மை - திருமால்மேனிற் றலால் இறந்தது தழீஇய எச்சம்.

மலையத்துவசபாண்டியன் வேள்வியில் மூன்றவயதபெண்ணை வந்தருளி னமையால் பாண்டியன்மகன்பேர்த் கோலங்கொண்ட என்றார். பிரபஞ்சங் காரியப் பரிம்பொருட்டுப் பராசத்திவடிவாய் நிறறலால் அப்பராசத்தியும் அவனது வடிவா மென்பார். பரம்பரானுலவே தனக்குரிய படிவமாகி எனவும், சிவன் திருவுள்ளத்தக் கீடாகப் பராசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி, ந்ரோதானசத்திகளு மாய், அருவம் உருவம் அருவுருவமுமாய் நின்ற, சேதனசேதனங்களாயுள்ள பிர பஞ்சங்களையின்றத் தன்னியல்பு திரியாநிருந்தாளென்பார், உலகத்தெண்ணிறநத சராசரங்களின்றத் தாழாக்கொங்கைக்குமரி எனவுகூறினார்.

தேவாரம். “ஒருடம்பினை யிருருவாகவே யுன்பொருட்டிற மிருருவாகவே” என்பதனாலும், சிவஞானசுத்தியார. “சிவன்சத்திரன்னையின்றரு சத்திதான்சிவத் தையின்றும், உவந்திருவரும்புணர்ந்திற் குலகுயிரொல்லாமீனதும், பவன் பிரமசாரி யாகும் பாண்மொழிகன்னியாகும்” என்பதனாலும், கல்லாடம். “அண்டமீனறளி த்தகன்னி” என்பதனாலுமறிக.

ஆகிய செயவெனெச்சத்திரிபு - இசையெச்சமாய் நின்ற ஆய் என்னும் வினை யெச்சங் கொண்ட வென்றும் பெயரெச்சத்தின் முன்னிலைகொண்டது, கொங்கை யென்பதன் ஐகாரவிது எழுத்துப்போலியாயக் கொய்சய் எனநின்றது. தொல்காப் பியம் மொழிமரபு. “அகரத்திம்பர் யகரப்புள்ளியும், ஐபெனெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும்.” என்னுஞ் சூத்திரத்துக்கு நச்சினுர்க்கினியார் எழுதிய உரையால் உண ர்க. அகம் என்னும் உள்ளிடப்பெயர் அங்கிருக்குமனத்தினமே நிறறலால் இட வாகுபெயர் (அ)

ச ப ப ப தி.

ஷெ.

உண்மையறிவானந்தவுருவாகியெவ்வுயிர்க்கு முயிராயநீரின் றண்மையனல்வெம்மையெனத்தனையகலாதிருந்து சராசரங்களின்ற பெண்மையுருவாகியதன்னானந்தக்கொழிமகிழ்ச்சிபெருகயார்க்கு மண்மையதாயம்பலத்துளாடியருள்பேரொளியையகத்துன்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) உண்மை அறிவு ஆனந்தம் உருவாகி எவ்வுயிர்க்கும் உயிராய் - சத் தச் சித்த ஆனந்தமே திருமேனியாகக்கொண்டு எல்லாவுயிர்களுக்கும் உயிராய் நின்ற, நீரின் தண்மை அனல் வெம்மை என - நீரிற் குளிர்ச்சியும் டெருப்பில் உட்டி னமும் நீங்காதிருத்தல்போல, தன்னை அகலாதிருந்து சராசரங்கள் ஈன்ற பெண் மை உருவாகிய தன் ஆனந்தக் கொடி மகிழ்ச்சி பெருக - தன்னை நீங்காதிருந்து ஆன்மகொடினைப்பெறாருளிய பெண்வடிவமாகிய தன் ஆனந்தக்கொடியென்னுஞ் சிவகாமசுந்தரியம்மைக்கு மகிழ்ச்சி யுதிசரிக்க, யார்க்கும் அண்மையதாய் - யாவ ருக்குங்கூட்டுதற்கெனியாகி, அம்பலத்தன் ஆடி அருள் பேர் ஒளியை அகத்துள் வைப்பாம் - பொன்னம்பலத்தன் நடனஞ்செய்தருளும் பெரிய ஒளிமயமாயுள்ள கடைசப்பெருமானை மனத்தில் சிந்திப்பாம்.

எவ்வுயிர்க்கும் உயிராய் என்றதனால் ஒருமல மிருமல மும்மலவாசிகளாயுள்ள ஆன்மாக்களுக்கும் என்பார், யார்க்கும் என்றார். அனாதி நித்த மலபந்த வான் மாக்களைப்போல ஆக்கக்கேடுகளின்றி நிலைபெறுடைய அனாதி சுத்தமூத்தத்தன்மையனாய் நிறநலின் உண்மை எனவும், ஆன்மாக்களிடத்தில் வியஞ்சகமாய நின்ற உணர்த்துமாறுபோல தனக்கோர் வியஞ்சகம் வேண்டாது விளங்கியும் விளக்கஞ் செயதும் இயற்கை யுணர்வினனாய் நிறநலிஷ் அறிவெனவும், மலபோதத்தால் ஆன்மாக்கள் மலைவுறாச் சிறநறிவால் அனுபவிக்குஞ் சிறநின்பங்கள்போலாது அன்னோக்கு முத்தியினகண் பேரின்பமளிக்கும் வரம்பு விற்பமுடையனாய் நிறநலின் ஆனந்தமெனவும், இவைகளே தனக்கோர் திருவுருவமாக நிறநலின் உருவாகி எனவும், அநிகருவியாயுள்ள புத்தி ஆனமாவையனறி யறியாவாறுபோல அறியுஞ் சித்தாகிய ஆனமாவுற முதல்வன உளசீடாய் நின்றனாத்த உணர்வதன்றி யுணராமை யானும், இயக்க இயங்குவுதன்றி இயங்காமையானும் எவ்வுயிர்க்கு முயிராய் எனவும், தனையுந் தலைவனையுறியாது பாசத்தில் தளைப்பட்டிருந்த அவதாரத்துக்காட்டிய கலாநூனகருத்தறியாது அங்நனங்கூடக் கூட்டியமாயைத் தொடர்பால் சார்போதனென்ற நன்மைவாயகது மேலுங்நீழமாய் மருண்டு பலக்கடலிற் சுழன்று இனிக்கும் ஆன்மாக்கள அய்வனப்படி நீங்கி முத்திக்களையேற ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத் திருநடனங்காழ் மகிழவுகாடலில் ஆனந்தகொடி மகிழ்ச்சிபெருக எனவும், யாவருக்கும் அளவைகெட்டாத் வொளிப்பிழம்பாய் நிறநலின் பேரொளிஎனவும், முத்திககளையேறும்பொருட்டு ஆடிய அநநன்சதால் விளக்கியருளிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரங்களையும் அவற்றின்பொருளையு முறைப்படி சிந்திக்கவேண்டுதலின் அகத்துள் வைப்பாமெனவுங்கூறினார்.

உண்மைவிளக்கம். “பகாயிடமாயநின்றும்பிடு பஞ்சாக்கரத்தா, ஹாராயுனர்வுகெட்டா வொருவன-வகாமகடான், காணுமபடியே கருணையுருக்கொண்டாடல், பேணுமவாக்குண்டோ பிறப்பு” என்றதனாலும்.

போற்றிப்பொருடை “பூமனனுநானமுதத்தோன்புத்தேவிராங்கவர்கோன், மாமன்னுசோதி மணிமாபண்-நாமனலும், வேதமவேதாரதம விளக்கஞ்செய்வின்னவுட, ஐக்காதாரத நடுவேதம்-போதத்தா, லாமனவுரதேட வளவிறநதவப்பாலைச், சேமவொளியெவருந் தேதும்வகை-மாமணிசூழ, மனதுணிதெந்து பிறவிவழக்கறுக்க, நின்றநிருத்த நிலைபோற்றி” என்றதனாலுமுணாக.

ஆதி ஆப என வேறுபல வடுக்கிய வினையெச்சங்கள் பெருக வென்னும் வினையெச்சத்தின் முடிபாகிய ஆடி யென்னும் எச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன.

(க)

சோமசுந்தரக்கடவுள்.

ஸை

சடைமறைத்துக்கதிர்மருடந்தரித்துநுங்கொன்றையந்தார்தணந்து வேப்பந், தொடைமுடித்துவிடநாகக்கலனகற்றிமாணிக்கச்சுடர்ப்பூணேந்தி, விடைநிறுத்திக்கயலெடுத்துவழுதிமருமகனுகிமின்னோக்கின், மடவரலைமணந்துலகமுழுதாண்டசுந்தரனைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) சடைமறைத்து கதிர்மருடந்தரித்து - சடாமுடியைமறைத்துப் பிரகாசத்தையுடைய இரத்தினகீரிடத்தைத்தரித்து, நுங்கொன்றையந்தார் தணந்து வேப்பம் தொடை முடித்து - அழகிய நறியமணத்தையுடைய கொன்றை மலர்மா

லையைக்களைந்து வேப்பமலர்மாலையைச் சூடி, விடம் காகக் கலன் துகற்றி மாணிக்கம் சுடர்ப்பூண் ஏந்தி- விடத்தையுடைய சாப்பாபரணத்தைக்கழித்து ஒளியையுடைய இரத்திபுரணங்களைப்பூண்டு, விடை நிறத்தக் கயல் எடுத்தது - இடபக்கொடியை ஏந்தாது மீனக்கொடியையேந்தி, மீனநோக்கின் மடவரலை மணந்தது வழுதி மருமகனாகி உலக முழுதும் ஆண்ட சுந்தரனை வணக்கம் செய்வாம்-மீனாக்ஷியமமையாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாரைத் திருமணஞ்செய்து மலையத்துவசபாண்டியன் மருமகனாகி உலகமுழுமையும் மதுதூல்வழிகடத்திய சோமசுந்தரர்க்கடவுளைவணங்குவோம்.

தான்கொண்டருளும் அரசர் திருக்கோலத்துக்கேற்பக் களையவேண்டுவன வற்றைக்களைந்து கொள்ளவேண்டுமெனவற்றைக் கொள்ளவேண்டுதலால், மறைத்து தரித்துத் தணந்து முடித்து அகற்றி ஏந்தி நிறுத்தி எடுத்தென ஒன்றற்கொன்று மறைவினை விதிவினையாகவும், தனக்கெனவோ முறையிலனையினும் அமையைத் திருமணமுடித்தற்கேற்ப வழுதிமருமகனாகி எனவும், வேதநெறிகையுடனானே அக்கோலம் புனைந்து நடந்துமா டுத்தியும், செய்தும செய்வித்தும், நிலைபெறச்செய்யானேல் ஒருவரும் அவவேதத்தின் பயனுள்ள அறத்தினியல்புணர்ந்து அப்பருடாரத்தத்தைப் பெறுதொழிவ ராதலின் ஆண்ட எனவுங்கூறினார்.

நடந்தும் செய்தும் என்பனவற்றைக் கல்லாடம் “முலைமூன்றனைந்த சிலைது தற்றிருவினை, யருமறைவிதிக்கத் திருமணம்புணர்ந்த, மதிக்குலமவாயுத்த மன்னவனாகி, மேதினிபுரக்கும் விதியுடைநனனான் ” என்பதனுலுணர்க

தரித்து முடித்து ஏந்தி எடுத்தது மணந்து ஆகி என வேறு பல வடுக்கிய வினையெச்சங்கள் தனித்தனி ஆண்டவென்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலைகொண்டன. சடை மகுட முதலிய கருமப்பொருள்களை வினைமுட்களாக வைத்துக் கூறினார். “செயப்படுபொருளைச் செயததுபோலத், தொழிற்படக்களத்ததலும் வழகரிநுளுநித்தே” என்பதனால், இனைத்தெனவறிபொருளில் வந்த முற்றுமமை தொகுத்தல்.

ஆசிரியவசனங் கூறவேண்டுதலின், கல்லாடம், “ கடுக்கைமலாமாற்றி வேப்பமலர்சூடி, யைவாய்க்காபடிவிட் டணிபூண்ணிட்டு, விரிசடைமறைத்து மணிமுடிக்கித்து, விடைக்கொடிநிறுத்திக் கயற்கொடியெடுத்து, வழுதிபாகி ” என்றதன் பொருளுஞ் சொல்லும் இதனுள் அமைத்துக் கூறினார்.

(க0)

தடாதகைப்பிராட்டியார்.

செழியர்பிரான் திருமகளாய்க் கலையின்னு முடிபுனைந்து செங்கோலோச்சி, முழுதுலகுஞ்சயங்கொண்டு திறைகொண்டு நற்கணமுனைப்போர்சாய்த்துத், தொழுகணவருகணிமணமாலிகைகூட்டித் தன்மகுடஞ்செய்துச் செல்வன், தழைவுறுதன்னரசுளிகதபெண்ணரசியடிக்கமலம் தலைமேல் வைப்பாம்.

. (இ-ள்.) செழியர்பிரான் திருமகளாய் கலையின்னு முடிபுனைந்து செங்கோல் ஒச்சி உலகமுழுதும் சயங்கொண்டு திறைகொண்டு - பாண்டியர்குலத் தலைவனாகிய மலையத்துவசபாண்டியன் திருமகளாய்த் திருவவதாரஞ்செய்து வேதாகமமுதலிய கலைகளைக் கற்றுணர்ந்து மகுட்டுஞ் சூட்டப் பெற்று மதுதூல்வழிச் செங்கோல் நடத்தி உலகமுழுமையும் தன்னடிக் கீழ்ப்படுத்தி வேற்றரசரினுக்குத் திறையைவாங்கி, நந்திகணம் முனைப்போர்சாய்த்து தொழுகணவறகு அணிமணமாலிகை சூட்டி தன்மகுடம் சூட்டி செல்வம் தழைவுறுதன் அரசு அளித்த பெண்ணரசி அடிக்கமலம்

தலைமேல வைப்பாம் - (திருக்கலைக்குச்சென்று) பேரிலெகாதத நரதிகணங்களைப் புறங்கண்டு பிரமனமுதலிடோரா வணங்கும் தன கணவனாகிய சிவபெருமானுக்கு அழகிய மணமாலிகையைச் சூட்டித் தன துவிட்டதையுஞ்சூட்டிச் செலவழித்தனது அரசியலையும் கொடுத்தருளிய பெண்ணரசியாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாருடைய திருவடிக்கு மணங்கூட்டியுள்ளதென முடிபரி (வணங்குவாமென்றபடி.)

எட்டுத்தொகை முதல் தளவழிப்படுகின்றன என்பதுதோன்றாத திறைகொண்டிருப்பதெனவும், சூழி முன்னும் சிவம் பின்னமாகத் தோன்றுமென்று முறைப்படி அருளவடிவாகிய சந்திரபாண்டிபன் மகாராஜதோன்றி அங்ஙனம் பூண்ட அரசரிமை முதலியவற்றைச் சிவம் வெளிப்படச் சூழி சிவமாய்நிற்குந் தன்மையும், தனது சுகந்தபந்தரானுண்டாகிய ஆசகம் யாவும் சிவசங்கற்பமரத்தினாயாய முடியுமென்னும் இயல்புத்தோன்ற, நான் மருட்டுருட்டிச் செலவந் தளவழித் தன்னரசுனித்த டெண்ணரசி எனவுங் கூறினார்

ஆய முதலிய வினை தெச்சுங்குள ஒன்றனை யொன்று கொண்டு அளித்த என்னும் பெயரொச்சத்தின் முன்னால் புகுகொண்டு, அது பெண்ணரசி என்னும் வினை முதற்பொருளையுட்கொண்டு நிறைவின யாறதுநாப பொருளாகோள (கஉ)

காலமாதியாடி நவம்.

பொருமாநிலிளாகடநதோளொருமா மானவங்கிடநதபுழுககமாற வருமாநிலகண்ண நவிமாற நுசளிப்பிடையமணனும்வினாறு முருமாநிலப்பவகடலவீழந் நூசலெனத்ததிமாரியுழுவாமாக்கள கருமாநிலகதியட்டையகரானமநிலிபடி மகவனாககருத்தானவைப்பாம்.

(இ-அ.) பொருமா ஆரில் கிளாசடம் தோள ஒருமாறன் மனம் கிடந்த புழுககமாற-பொருசெய்யுந் துறையில் னொச்சியுற்ற பெரிய தோளகையுடைய பொப்பிலலாத இராவூசகரபாண்டிய பட்டை மனத்தில் நிலைபெற்ற புழுககமாறநிற்கவும், வருமா லிலகண் அருவி மாறது களிப்படைய - பெருக்கெடுக்கும் ஆற்றுவொள்ளம் போலக் கண்கள் தம்மினின்று ஆனந்தவொள்ளம் இடைவிடாமற்பெருக்கிக் களிப்படையாநிற்கவும், அருவி லில விண்ணும் மணம் உருமாநில பவகடல வீழ்ந்து திமாரி உழுவ மாக்கள கருமாநில கதியட்டைய-ம் லுங் முமாகப் போவதும் வருவதுமாகிய ஊசலைப்போலச் சொரக்கமுடவிய பதங்கடில் செல்லுதலும் மீட்டு மண ணுலகில் வருதலுமாகப் அச்சுமாநில பிறவிக்கடலில் வீழ்ந்து மனந்திமாரிச்சுழுவ கின்ற மனிதர்கள் அப்பிறவிக்கடலினின்று நீங்கி மோக்ஷமாகிய களையை அனை யாநிற்கவும், கால மாநில நடித்தவரை கருத்துள வைப்பாம் - காலமாதியாடிய சோ மசுந்தரக்கடவுளை இருதயத்தில் கருதுவாம்

பாதநூறுதூறியிற் சென்ற பாண்டிபன் கால தளரந்து வேசறது வருநதி இவவாறே நமது பெருமான எடுத்த திரவடியும் வேசறது வருநதுமே என்று மாறது மனம் புருங்கினமையால், மனங்கிடந்த புழுககமாற எனவும், அப்பாண்டியன் வேணுகோளினபடி ஊன்றிய திருவடியை மேலெடுத்தருளினமையால் வருமாநில கண்ணருவி மாறது களிப்படைய எனவும், ஆனமாகக் இத்தாதிதங்களினால் ஆசசித்த கணமங்களுக்கிடைய மேலுங் கீழுமாய் இன்பதனபங்கு துதாரது திரிதலால் பவகடலவீழ்ந்து திமாரி யுழுவமாக்கள எனவும், அருளே பெத்தக காலத்தத் திரோதச்சதியாய ஆனமாக்களை மீட்டைக்கெடுவாந் காரியநதோன்ற விடயகோடிகளை ருசிப்பித்த ஊன்றி நிறறலும், முததிககாலத்த அங்ஙனம் ருசிப

பித்து நின்ற திரோத-சத்தி அருள் வடிவாய் முததார்தப் பாதமலர்க்கீழ் வைக்குங்
காரணத்தோன்றத் தூக்கி நின்றஹம் உடைமையால் அக்குறிப்புத் தோன்றக் கான்
மாறி நடித்தவ னெனவுங் கூறினார்.

தேவாரம். “உறுகயிறுசல்போல வொன்றுவிட்டொன்றுபற்றி, வருகயிறு
சல்போல வந்துவந்துலவுநெஞ்சம்.” என்பதனாலும்.

உண்மைவிளக்கம். “ஊன்முமலர்ப்பதத்தே யுறறதிரோதமுத்தி, நான்றம
லர்ப்பதத்தோடு” என்பதனாலும்திக.

உயிரின் றெழில் கண்ணின்மே லேற்றிக் களிப்படைய எனக் காரணத்தின்
றெழிலைக் காரியத்தின்மேலேற்றிக் கூறினார். உருமாரி - உயர்திணையோடு சார்ந்த
அஃறிணை உயர்திணை முடிபேற்றது. பவக்கடல் என்றமையால் கதியைக் கரை
யென்றும். (கஉ)

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறைபாறங்கமுதற்கற்றகேள்வி
வல்லார்கலைவருக்கும்வாங்கிறந்தபூரணமாயமறைக்கப்பாலா
யெல்லாமாயல்லதுமாயிருந்ததனையிருந்தபடியிருந் துகாடடிச [ம்.
சொல்லாமற்சொன்னவனாநினையாமலினைநதுபவத்தொடக்கைவெல்லவா

(இ-ள்.) கல்லாலின் புடை அமராத - கல்லாலவிருட்சத்தின் நிழ ளெழ்த
ருளி, நான்மறை ஆறங்கமுதல் கற்றகேள்வி வல்லார்களை நால்வருக்கும்-ரான்குவே
தற்களும் ஆறங்கக் கருமுதலாக எல்லாக் கலைகளையும் கற்றுணர்ந்த தூறகோலியில்
வல்லவார்களாகிய சனகா, சனநதரா, சனாதரா, சனநகுமாரர், என்னும் நான்குமுனி
வர்களுக்கும், வாக்கு இறந்த பூரணமாய மாயைக்கு அப்பாலாய எல்லாமாய அல்ல
துமாய இருந்ததனை - வாக்குக்கெட்டாத பரிபூரணமாய் வேதங்களுக்கு அப்புறந்த
தாய் எல்லாப் பொருளுமாய அப்பொருள் தானல்லாததுமாய இருந்த வுண்மைப்
பொருளை, இருந்தபடி இருந்த காட்டி சொல்லாமல் சொன்னவனா நினையாமல்
நினைந்து பவத் தொடக்கை வெல்லாம் - அது அசைவற இருந்தவண்ணம் தானும்
அசைவறவிருந்து சினைமுத்தியாறகாட்டி வாக்காற சொல்லாமல் குறிப்பாற்சொ
ல்லிய தக்ஷிணாமூர்த்தியைத் தற்போதவழியிற் சிந்தியாமல் திருவருளாவழி நின்று
சிந்தித்துச் சன்னபந்தத்தை வெல்லுவாம்.

பாசஞானங்களில் வல்லவராய் அனாதிமுதநனைப்போல முத்தத்தன்மைவாய்
ந்த யாரும் பிரமமாவே மென்னு மலவாசனைபற்றி நிகழும் பசஞானத்தை அவாய்
நிற்றலின் கற்ற கேள்விலலலார்க ணால்வருக்கும் எனவும், வைகரியாதி நால்வித
வாக்கின பகுதியவாகிய வேதமுதல் நாதமீறானவைகளுக்கு அதிதமாய்ச் சுட்டுணர்
வுக்கெட்டாது யாங்களும் பிரிவின்றிச் சமவேதமாய் நிறைந்து நிற்றலின் வாக்கிற
ந்த பூரணமாய் எனவும், அங்ஙனம் வாக்கிறந்த பூரணமாய் விளங்கும் பதிப்பொ
ருளை ஏனைய ஞானங்களினுல்லாமல் பதிஞானத்தால் ஆகமத்தைக்கொண்டறிய
வேண்டி யிருத்தலின் மறைக்கப்பாலாய் எனவும், உடலும் உயிரும் போலவும்
பாலும் நீரும்போலவும் பரிதியு மதியும்போலவும் உலகத்தோடு வேற்றுமையின்றிக்
கலப்பால் ஒன்றாய் நிற்றலின் எல்லாமாய் எனவும், உயிரும் பாலும் பரிதியும் ஒன்
றுகாது பொருட்டன்மையால் வேறாய் நிற்றலின் அல்லவாமாய் எனவும், குணமுங்
குணியும்போல் உடனாய்நிற்குஞ் சுயஞ் சித்தா யிருத்தலின் இருந்ததனை எனவும்,
சுட்டிறத்தறியும் அவரறிவின்கண் நீங்காது நிலைபெற்றுச் சோதிக்குட் சோதியாய்

கிணங்கிற்றலின் இருந்தபடி எனவும், அரசன் மந்திரி முதலானவர்களுக்குக் காரியப் பாட்டைக் கைச்செயலாற் காட்டியுணர்த்துமாறுபோலத் தானும் அசைவற் விருந்து ஆகமத்தணிபா முப்பொருட்செய்தியைச் சினைமுத்திரையாற் காட்டியுணர்த்தினமையின் இருந்துகாட்டி எனவும், தான் முகத்தானன்றித் தானருளா லுணர்த்தினமையின் சொல்லாமற் சொன்னவனா எனவும், அப்பெற்றித்தாகிய உபதேசப்பொருள் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றனராது எனவும் அனுபவஞானமாததினாக்கே விளங்கிக் கோசரிப்பதுன்மையின் நினையாமனினேதது எனவுங் கூறினார்.

வேதமுதல் நாதமீறானவற்றைப் பாசஞானமென்றதும் நான் பிரமமென்றதைப் பாசஞானமென்றதும் பஞ்ஞானம் இத்தன்மையதென்பதும்.

சிவஞானசித்தியார் “வேதசாத்திரமிகுபிராணகலைஞானம் விரும்பசுவலையாகியாதித்திறங்கணமேலா, ராதமுடிவானவெலாம்பாசஞான நனுகியான்மாவிலைமீழ்நடலாலே, சாதலிதுஞ் சிரமமென்னுஞானங் கருதுபாசஞானம்” என்பதனாலும், “பாஞானத்தாறபரணேததிரிசுந்தார் பரமேபார்த்திருப்பர்” என்பதனாலும் எல்லாமா யல்லதமா யென்றதை - டேவாரம் “பறதுமாகிவானுளோர்க்குப்பல்கதிரோன்மதிபா, றொற்றீரடிககாலுமேலே விண்ணியமானனோடு, மற்முமாதோபல்லவிராய் மாலயனுமறைகள், முறதுமாகிவேறுமானான் மேயதுமுதுகுளதே” என்பதனாலும், குணமுங் குணியுமபோல் உடனாய் நிறகுஞ் சித்தென்றது - திருவாசகம். “அதுபழசுகவையெனவமுதெனவநிறு கரிதெனவெளிதெனவமரமுமநியா, ரிதுவவனறிருவுரு” என்பதனாலும், திருக்களிற்றுப்படியார். “உடனாயிருக்குமுருவுடைமையெனதுங், கடனாயிருக்கினருளகாண” என்பதனாலும், சுட்டிற்றத்தியும் அவரறிவினகணவிளங்கிற்றகுமென்றது, டே “அனநிவருமைமபுலனு நீயுமசையாதே, நின்றபடியேநிற்க முன்னிறுஞ்சென்று, கருதுவதனமுன்னங் கருத்தழியப்பாயும், ஒருமகடனகேளவனுனகரு” என்பதனாலும், அசைவற்விருந்து சினைமுத்திரையாற் காட்டியதென்றது, தாயுமானசுவாமியாடல. “கல்லாலினீழறனிலொருநாலவர்க்குங் கடவுளியுணர்த்துவதுங் கைக்காட்டென்றால், சொல்லாலேசொல்ப்படுமோ” என்பதனாலும், தானமுத்தானன்றி அருளாலுணர்த்தி லு ரொன்றது - வினாவென்பா. “அருளாலுணர்வாரகக்கலாத்செம்மைப்பொருளாகி” என்பதனாலும், ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றனரும் அனுபவஞானமாததினாக்கே கோசரிக்குமென்றது. திருக்களிற்றுப்படியார் - “உள்ளமுதலனைததுமொன்றவுருகவரின், உள்ளமுருகவறுதினுடனும்” என்பதனாலுமுணாக.

முதல் எனதும் பண்படியாகவநத வினைப்பகுதி வினையெச்சப் பொருளில் வந்ததா லீறுகிரிந்தது. (கரு)

சித்திவிநாயகர்.

உள்ளமெனுங்கூடத்திலுருககமெனுந்தறிநிறுவிபுறுதியாகத் தளாளியவன்பெனனுநதொடாபூட்டியிடைப்படுகதித்தகறுசுட்பாசக் கள்ளவினைப்பசுபோதக்கவளமிடக்களித்ததுண்கெருணையென்னும் வெள்ளமதம்பொழிசித்திவேழத்தைநினைநதுவருவினைகடர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) உள்ளம் என்னும் கூடத்தில் ஊக்கம் என்னும் தறி நிறுவி தள்ளரிய அன்பு என்னும் தொடர் உறுதியாகப்பூட்டி இடைப்படுததி - எமது மனமென்னும் கூடத்தில் மனவுறுதி யென்னும் கட்டுத்தறியையநாட்டி ஒழித்தற்கரிய அன்பென்னுஞ் சங்கிலி நிலைபெற அத்தறியினிடத்துப்பூட்டி அதனிடத்து அகப்படுத்தி, துறகண் பாசம் கள்ளவினை பசுபோதம் கவளம் இட களித்து உண் (உண்மையை மறைத்தலில்) அஞ்சதலில்லாத ஆணவமலத்தோடொன்றாகிய வஞ்ச வினையு

டைய சீவபேர்தமாகிய கவனங்களை அருத்த அவற்றைக் களிகூர்த்தருந்தி, அருளை என்னும் வெள்ளமதம்பொழி சித்திவேழத்தை நினைந்து வருவினைகள் தீர்ப்பாம். கிருபையென்னும் மதவெள்ளத்தைப் பொழிசுன்ற யானையாகிய சித்திவிநாயகக் கடவுளைச் சிந்தித்து வரும் வினைகளை யொழிப்பாம்.

ஆன்மாவின்னு இருதிறலும் அறிவுள ஒருப்பதிற்சூரிய சூன் வழி சிகழும் அறிவே மனமாய் நின்றலால், உள்ளமெனுகூடத்தில் எனவும், அவவறிவாகிய மனத்தால் சாதனத்தாற சாதிக்கப்பெறுவே மென்மெழந்த வெழுச்சியே ஊக்கமாதலால் ஊக்கமெனுந்திறிதுவி எனவும், பரபுண்ணியத்தால் சுவர்க்காகியிற் சென்றோனை அவ்வொழிவில் சீழ்ச்செலுத்துந் தான பாகாதிகளில் வைத்த அன்புபோல ன்றிமேன்மேன் முறுகி வளர்வனவாய சரியை கிரியா போகங்களில் வைத்த அன்பென்னுஞ் சங்கிலியை அமமனவெழுச்சி தளராமைப் பொருட்டு அதனகட்பூட்ட வேண்டிதலால், உறுதியாக, நுள்ளிய அன்பெனநுறதொடர்பூட்டி எனவும், அவ்வுள் பின்முதிர்ச்சியிற் றலைவனறலைப்படுவனதலால் இடைப்படுத்தி எனவும், கல்லெறிந்த வழிநீங்கி, அது விடுமவழிப் பரகரும் நீர்ப்பாசிபோல ஆன்மா அரனறிருவடிபையுற் றவழி நீங்கினவாகிய மலமாயாகனமங்கள் ஒரோவழி வாசனா பலத்தால் அஞ்சாது மீனவரின் ஆன்மபோத நிகழுமாதலின அதனை உபாய நிடைகளால் அவ்வாதனை யைத் திருவருளில் ஒங்கவேண்டிதலால் தறுகட்பாசக கள்ளவினைப் பசுபோதக் கவளமிட எனவும், அநநிலைக்கண் பசுகரணங்கெட்டுச் சிவகரணமாயிங்நன மானோ மென்னும் பெருமிதமகிழ்ச்சியும் இறந்த நினைதிட இவனருளேயாய் நிற்கக் கூட்டி மகிழ்ந்து துகருதலால் களித்துண்டு எனவும், அநனனம் ஆயவழிச் சுவானுபூதிமா கிய தனது ஆனந்தப் பெருக்காந் ிருபாவெளந்தைப் பொழிதலால் கருணையெ ன்னும் வெள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழம் எனவுக கூறினார்.

பசுபுண்ணியத்தில் நிகழும் அன்பு சீழ்ச்செலுத்துமெனறதும், சிவபுண்ணி யத்தில் நிகழும் அன்பு மேனமேன் முறுகிவளருமெனறதும்.

சிவஞானசித்தியார், “தானமியாகந் தீர்த்தமாசிரமம் தவங்கன்சாரதிவிர தங் கன்மயோகங்கன சரிததோ, ரீனமிலாசுவாககம் பெற்றிமைப்பளவின்மீன்வ ரீசனியோகக்கிரியா சரியையின்னமுயனருர், ஈனமிலாமுத்திபதம்பெறு ” என்பதனாலும், அன்பிற்றலைப்படுவனெனறது. திருவாசகம் “பத்ரவலையிற் படுவோன் காண்க” என்பதனாலும், ஆன்மா அரனறிருவடிபையுற்றவழி மலமாயாதனமங்கள் நீங்குமென்றதும், ஒரோவழிவாசனாபலத்தான் வருமென்றதும், அதனை உபாயநிட் டைகளால் நீக்கலாமென்றதும், சிவஞானசித்தியார், “பாசிபுகூட்டத்திற கல்லி னைவிட்டெறியப் படும்பொழுதுநீங்கிவது விடுமபொழுதுபாக்கு, மாசுபடுமலமா யை யருங்கனமமனைத்து மரணடியையுணரும்போ தகலும்பின்னையும், நேசமொ டுந்திருவடிக்கீழ் நீங்காதேனங்கு நினைவுகடையோர் நினைதிவந் நிலையிதுவேயாகும்” என்பதனாலும், இங்நன மானோமென்னும் பெருமிதமகிழ்ச்சியும் இறந்துநின்றிட இவனருளேயாய் நிற்கக்கூட்டுமென்றது, திருக்களிற்றுப்படியார், “பற்றினுட்பற் றைத் துடைப்பதொருபற்றிற்து, பற்றிப்பரிந்திருந்து பார்க்கினற-பற்றதனைப், பற் றுவிடலநிலையே தானேபாமாகு, மற்றயிருசொன்னேனி” என்பதனாலுமுணர்க. இட என்னும் நிகழ்கால வினையெச்சம், உண்டென்னும் பிறவினைமுதல் வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. இதிலும் உண்ணுதலும் முனபின் இன்றி ஒரோகாலத்து நிகழ்தலால் நிகழ்காலமென்றது.

பலபொருள்களும் தம்முள் இயைபுடையன வாகவைத்து உருவஞ்செய்த மையால் இயைபுருவகவணி.

சுப்பிரமணியர்.

கறங்குதிரைக்கருங்கடலுங்காரவுணப்பெருங்கடலுங்கலங்கக்கார்வந்
துறங்குசிகைப்பொருப்புஞ்சுருரப்பொருப்பும்பிளப்பமறையுணர்ந்தோ
மறங்குலவுமகத்தழலுமவுணமடவார்வயிற்றினமுள [ராமா
மறங்குலவுவேலெடுத்தகுமரவேள்சேவடிகள்வணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) கறங்குதிரை கரும் கடலும் கார் அவுணப் பெரும் கடலும் கலங்க-
ஒலிக்காநின்ற அலைகளையுடைய கரிபகடலுங் கரிய நிறத்தையுடைய அசுரராகிய
பெரியகடலுங் கலங்காநிற்கவும், கார்வந்து உறங்கு சிகைப்பொருப்பும் ரூர் உரப்
பொருப்பும் பிளப்ப - மேகம்வந்த துயிலுஞ் சிகரத்தையுடைய கிரவுஞ்சமலையுஞ்
சூரனுடைய மார்பமாகிய மலையும் பிளவுபடாநிற்கவும், மறை உணர்ந்தோர் ஆற்
றும் அறக்குலவு மகத்தழலும் அவுண மடவார் வயிற்றின் அழலும் மூள - வேதந்
களையுணர்ந்த வந்தணர்செய்யுந் தருமவடிவாகிய யாகாக்கினியும் அசுரமகளீரு
டைய வயிற்றில் நடுக்கமாகிய தீயுந் கொழுந்துவிட்டெரியாநிற்கவும், மறம் குலவு
வேல் எடுத்த குமரவேள் சேவடிகள் வணக்கம் செய்வாம்-கொலைத்தொழில்விளங்
கும் வேலைத் திருக்கரத்தில் எடுத்தருளிய முருகக்கடவுளுடைய செவந்திருவடி
களை வணங்குவாம்.

அளத்தற்கரியகடலும் மலையும் நெருப்பும் தத்தமக்குரிய நெகிழ்ச்சிமுதலிய
குணங்கள்தோன்ற, கலங்கப் பிளப்ப மூள எனவும், வேல் சத்திவடிவாதலால் கட
ற்சார்பு மலையுந் தான் தோன்றுதற்குரிய விடங்களென பொற்றுமைநோக்கிக் கண்
னோடாது நிலைகலங்கவும் பிளவுபடவுஞ்செய்தமையால், மறங்குலவுவேல் என
வுங் கூறினார்.

ஓர்நெய்தலிலத்தலைவன் தவப்பயனால் அவன்றிருமகளாய்க் கடற்சார்பில்
அவதரித்தருளினமை இப்புராணத்தில் பிணைக்காண்க.

கலங்க பிளப்ப மூள வெண்ணுங் காரியப்பொருளில்வந்த வினைபெச்சங்கள்
எடுத்தவெண்ணும் பெயரொச்சத்தின் முத்தனிலையோடு தனித்தனிமுடிந்தன. அவுணப்
பெருங்கடல் அவுணமடவார் குமரவேள் என்பன உயர்த்தினையில்வந்ததால் நிலை
மொழி யீறுகெட்டுநின்றன. (கரு)

நாமகள்.

பழுதகன்றால்வகைச்சொன்மலொடுத்துப்பத்திபடப்பரப்பித்திக்கு
முழுதகன்றுமணர் துகவையொழுதியணிபெறமுக்கண்மூர்த்திதாளிற்
றொழுதகன்றவன் பெனுநார்தொடுத்தலங்கல்கூட்டவரிசசுருமபுந்தேனுங்
கொழுதகன்றவெண்டோட்டுமுண்டகத்தாளடிமுடிமேற்கொண்டுவாழ்வாம்.

(இ-ள்) பழுது அகன்ற நால்வகைச்சொல் மலர் எடுத்த பத்திபடப் பர
ப்பி-குற்றத்தினின்று நீங்கிய பெயர் வினை யிடை யுரியென்னும் நால்வகைச்சொற்க
ளாகிய நால்வகை மலர்களையும் எடுத்தப் பத்தியுண்டாகப்பரப்பி, திக்குமுழுதும்
அகன்று மணந்து சுவை ஒழுதி அணிபெற அகன்ற அன்பென்னும் நார்தொடுத்த
அலங்கல் - எட்டுத்திக்குஞ்சென்று மணம்வீசி மதாரமொழுதி அலங்காரம்பெறப்
பார்த்த அன்பாகிய நாரார்தொடுத்தமைத்த மாலைபை, முக்கண் மூர்த்தி தாளில்
தொழுது குட்ட - திரிநேத்திரங்களுடைய சிவபெருமான் திருவடியில் வணங்கிச்
சூ

சூட்ட, வரிச்சரும்பும் தேனும் கொழுது அகன்ற வெண் தோட்டி மூண்டகத்தாள் அடி முடி மேவு கொண்டு வாழ்வாம்-வரிகளையுடைய ஆண்வண்டும் பெண்வண்டுங் குடைதலால் அலர்ந்த வெள்ளிய விதழ்களையுடைய தாமரையில் வசிக்கும் நாமக ளது திருவடிகளை எமது தலைமேற்கூடி வாழாநிற்பாம்.

மாலைதொடுப்போன் நால்வகை மலர்களையும் எடுத்து வரிசைபடப் பரப்பி அலங்காரம்பெற நாராற்றெடுத்தமைக்க வேண்டிதலாலும், கவிதொடுப்போன்பெ யர் முதலிய நால்வகைச் சொற்களையும் எடுத்துக் கற்போர்க் கன்புண்டாகப் பரப் பிப் பொருளணி சொல்லணிபெற அன்பாற்றெடுத்தமைக்க வேண்டிதலாலும், நால் வகைச்சொன் மலரெடுத்துப் பத்திபடப்பரப்பி அணிபெற அன்பெனு நார்தொடுத்த னளவும், மாலை திக்கெங்கும்பரந்த மணம்விசித் தேனெழுக்குதலாலும், கவி திக் கெங்கும்பரந்த புகழ்பரப்பி வீரமுதலிய வெண்சுவையை யொழுக்குதலாலும்- திக்குமுதுதகன்று மணந்து சுவைபொழுதி எனவுந் கூறினார்.

நால்வகைச்சொற்களை, நால்வகைமலர்களுகவும், அன்பே நாராகவு முருவ கஞ்செய்த உருபுதொக்கும் விரிநதும் வரக்கூறிமைமையால் தொகைவிரியுருவக வணி. எடுத்துப் பத்திபடப்பரப்பி மணந்து சுவையொழுதி யணிபெறத்தொடுத்த. இது செம்மொழிச்சிலேடையணி.

குற்றமாவன புழுக்கடி முதலியனவும், திணைவழுமுதலியனவுமாம். நால் வகைமலராவன கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ. வீரமுதலிய வெண்சுவை களாவன வீரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, காமம், அவலம், உருத்திரம், நகை, நால் வகைச்சொல் மலரென்பத னிறதியில் இளைததென வறிபொருளில்வந்த முற்றும் னையும், முழுது என்பத னிறதியில் முற்றும்மையுநதொக்கன. தொடுத்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் அகரவீறு தொக்குநின்றது. அலங்கல்கூட்ட என்பதற் கேற்ப மேற்கொண்டெனபதற்குச் சூடியென்றும்.

(கக)

நந்திதேவர்.

வேறு.

வந்திறையடியிற்றழும்வானவர்மகுடகோடி பந்தியின்மணிகள் சிந்தவேதநிரப்படையாற்றாக்கி யந்தியும்பகலுநதொண்டரலகிடுங்குபடையாகரு நந்தியெம்பெருமான்பாதநகைமலர்முடிமேல்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) வந்த இறை அடியில் தாழும் வானவர் மகுடகோடி பந்தியின் மணிகள் சிந்த-(கைலையினகண) வந்த சிவபெருமான திருவடிகைய வணங்குந் திரு மால் முதலிய தேவர்கள் (நெருங்காதவண்ணம் அவரது) கிரீட வுறுப்புகளின் வரி சையினின்று இரத்தினங்களை ஐதருநிற்க, வேதநிரப்படையால் தாக்கி அந்தியும் பகலும் தொண்டர் அலகிடும் குப்பை ஆக்கும் எம்பெருமான் நந்தி நகை பாதமலர் முடிமேல் வைப்பாம் - பிரமபாகிய கருவியால் அடித்த மாலைப்பொழுதிலும் பகற் பொழுதிலும் அடியார் திருவலகிடுங் குப்பையாகச்செய்யும் எமது பெருமானாகிய நந்திதேவருடைய விளங்காநின்ற திருவடிததாமரைகளைச் சிரத்திற் சூடுவாம்.

எமது சூருமரபுக்கெல்லா முதற் சூருநாத னாதலின் அடியார்களுக்குப் பொய்ப்போக வாழ்வனைத்தும் பொய்யென்றுகாட்டி யகற்றி மெய்ப்போக வீடுதவி அவ்வீடு பெற்றுதியும் பலவாற்றானும் பரம்பொருளுக்கு அடிமையா மென்பது தோன்ற விளக்கி நிற்பவராதலின், தொண்ட ரலகிடுங் குப்பையார்க்கு நந்தியெம் பெருமான் என்று கூறினார்.

மகுடகோடி கோடிபந்தி வடசொற் றெடர்கனாதலின், வருமொழி வல் லெழுத்து கனியல்பாய்நின்றன. இன்னுறு நீக்கற்பொருட்டு. அலகிடு 'மென்னும் பெயரெச்சம் குப்பையென்துக் கருவிப்பொருள் கொண்டது.

இவரது பெருமை மிகுதிதோன்ற வானவர் மகுடகோடி பந்தியின் மணிகள் சிந்த வேத்திரப்படையாற்றாக்கி எனவும், செல்வ மிகுதிதோன்ற அங்கியும் பகலுந் தொண்ட ரலகிடுங் குப்பையாக்கும் எனவுந் கூறதலால் வீறுகோளணி. (கஎ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

கடியவிழ்கடுக்கைவேணித்தாதைபோற்கனற்கண்மீனக்
கொடியனைவேவநோக்கிக்குறையிரந்தனையான்கற்பிற்
பிடியனநடையாள்வேண்டப்பின்னுயிரளித்துக்காத்த
முடியணிமாடக்காழிமுனிவனைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) கடியவிழ் கடுக்கை வேணி தாதைபோல் - வாசனையொடு மலர்ந்த கொன்றைமலர்மாலையை யணிந்த சடாமுடியையுடைய தந்தையாராகிய சிவபெருமானாறு செயல்களைப்போல, கனற்கண்மீனக் கொடியனை வேவநோக்கி - (அனற்கண்ணால் மீனக்கொடியனாகிய மன்மதனை யெரியும்படி பார்த்தருளின) தாமெழுந்தருளியிருந்த திருமடத்தில் சமணர்களிட்ட நெருப்பின்றிரன் கயற்கொடியையுடைய பாண்டியனைச் சுரநோயாய் வருந்தஞ்செய்யத் திருக்கண்சாத்தியருளின, பின் அனையான் கற்பில் பிடியன நடையாள் வேண்ட உயிரளித்துக் காத்த - (பின்பு அம்மன்மதனது மனைவியாகிய சுற்பினையுடைய பெண்யானையி னடையையொத்த நடையினையுடைய இரத்தேவி முறையிட்டுவேண்ட அம்மன்மதனுக்கு உயிர்கொடுத்துக் காத்தருளிய) பின்பு அப்பாண்டியனது மனைவியாகிய கற்பினையுடைய பெட்டையானையி னடையையொத்த நடையினையுடைய பாண்டிமாதேவியார்குறையிரப் பத்திருவுளயிரங்கித் திருநீற்றால் அவன் வெப்புநோயைநீக்கி உயிர்கொடுத்துக்காத்தருளிய, முடியணி மாடக்காழி முனிவனை வணக்கஞ் செய்வாம் - சிவருங்கனையுடைய மாடங்கள் நெருங்கிய சிகாழியில் அவதரித்தருளிய ஆளுடைய பிள்ளையாரை வணங்குவாம்.

“மகனறிவு தந்தையறிவு” என்றமைக்கேற்பச் சிவபெருமானுந் தன்பொருட்டன்றி அடியார்பொருட்டுத் தானையொகிருப்ப அதற்கு மாறாகப் பிறப்பிறப்பிற்கேதுவாம போகத்தைப் புரியுமாறு இடையிற் நீங்குசெய்யப்புகுந்த மன்மதனைக் காய்ந்ததுபோல், மௌனசேலத்தையுடைய சிவகுமாரனாகிய காழிநாதனும் உயிர்கள் மாட்டிரங்கிச் சிவநெறிச்செல்வம் வளர்ந்தோங்குமாறு எழுந்தருளியவந்த சிறப்புணராது சமணர்கூற்றுக் குடன்பட்டு அன்றோதைத் தீங்குசெய்யப்புகுவித்த பாண்டியனைத் தன்பொருட்டன்றி அடியார்பொருட்டு வெப்புநோக்கினமையால், கடியவிழ்கடுக்கைவேணித் தாதைபோல்கனற்கண்மீனக் கொடியனைவேவநோக்கி எனவும், சிவபெருமான் சரணடைந்தாரைக் காப்பதுபோல், பிள்ளையாருங் காத்தமையால், பின்னுயிரளித்துக் காத்த எனவுந் கூறினார்.

முனிவன், மௌனநிலையை யுடையவனென்னும் வடசொற்றிரிபு, சினைவினை முதன்மேலேற்றிக் கடியவிழ்கடுக்கையென்றார், நோக்கி என்னும் வினையெச்சம் அளித்தென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம் காத்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையும், அப்பெயரெச்சம் முனிவன் என்னும் வினைமுதற்பொருளையு முறையேகொண்டன.

தீமது தந்தையாண்போலத் தாழுஞ் செய்தருளினமையின் அவரோ
டொப்பத் தோன்ற நின்றலின் உவமவுருவகவனி.

யாதுகுறைசெய்து பின்னர்ச் சாணடையினும் அக்குறைகளை நோக்காது
அருளுவொன்னுல் குறிப்போடுகடிய விசேஷணங்களை யெடுத்தக்கூறி வணக்கஞ்
செய்வாமென்றது, கருத்துடை யடையணி. பின் வருவனவற்றிற்கும் இவ்வணி
கொள்க. (கஅ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

அறப்பெருஞ்செல்விபாகத்தண்ணலஞ்செழுத்தாலஞ்சா
மறப்பெருஞ்செய்கைமாறாவஞ்சுகரிட்டிலீ
நிறப்பெருங்கடலுமயார்க்குநீந் துத்தற்கரியவேழு
பிறப்பெனுங்கடலுநீத்தபிரானடிவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) அறப்பெரும் செல்விபாகத்து அண்ணல் ஐந்தெழுததால் - முப்பத்
திரண்டறங்களையும் வளர்த்த பெருஞ்செல்வியாகிய உமாதேவியாகா இடப்பாகத்
தில் வைத்தருளிய சிவபிரானது ஸ்ரீபஞ்சாக்கரப்பினையால், அஞ்சா மறப்பெரும்
செய்கைமாறாவஞ்சுகர் இட்ட லீல நிறப் பெரும் கடலும் - தீச்செயல்களுக்கு அஞ்
சாத பெரியபாவச் செயல்களினின்று மாறாத சமணர்கள் கல்லொடுபிணித்துவிட்ட
கரிய நிறத்தையுடைய பெரியகடலையும், யார்க்கும் நீந்துதற்கு அரிய ஏழுபிறப்பு
எனும் கடலும் நீத்தபிரான் அடி வணக்கம் செய்வாம் - யாவார்க்கும் கடத்தற்கரிய
வெழுபிறப்பாகிய கடலையும் எளிதிற கடந்த ஆளுடைய அரசுகளுடைய திருவடி
களை வணங்குவாம்.

சிவபிரானருளிய இருநாழி நெல்லைக்கொண்டு முப்பத்திரண்டு தரும்ங்களை
யும் வளர்த்தருளினமையால், அறப்பெருஞ்செல்வி எனவும், எல்லாப்பொருள்களோ
டொன்றுகியும் வேறுகியும் உடனாகியும் நிற்கும் பரசிவத்தை அப்பொருள்களாகிய
இயங்கியற்பொருளும் நிலையிற்பொருளும் பேதித்த வாதியாவாறுபோல, அச்சிவ
னுருவாம் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத் தியானததால் அகத்திலெய்தும் சோகம்பாவனையும்
அதற்கியலப் புறத்தமைந்த அன்புருவார் திருவேடமும் உள்ளும் புறம்பும் பற்றற்ற
செயலும் என்றும் விருப்பு வெறுப்பிறபடாத தன்மையும் இடையறாதவானந்தமும்
வாய்ந்திற்கும் இவ்வாளுடை யரசைப் பேதித்த அவை வாதியா வாகலான், அஞ்
செழுத்தால் நீத்தபிரான் எனவும் கூறினார்.

யார்க்கும் என்பதவிதுதியினின்ற முறதம்மையால் பிரமன்முதலிய உயிர்
தொகைகளைக்கொள்க. அஞ்சாமாறு வேறு பலவடுக்கிய ஈறு தொக்க எதிர்மறைப்
பெயரொச்சங்கள் தனித்தனி வஞ்சுகர் என்னும் வினைமுதற் பொருளைக்கொண்டன.

பிறப்பைக் கடலென வருவகஞ்செய்து ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தைப் புணையாக வரு
வகஞ் செய்யாமையால் ஏகதேச வருவகவனி. (கக)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அரவகலல்குலார்பாலாசைநீத்தவர்க்கேவீடு
தருவமென்றளவில்வேதஞ்சாற்றியதலைவன்றன்னைப்
பரவைதன்புலவிதீர்ப்பான்கழுதுகண்படுக்கும்பானு
ளிரவினிற்துதுகொண்டோனிணையடிமுடிமேல்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) அரவு அகல் அல்குலார்பால் ஆசைரீத்தவர்க்கு ஏ வீடுதருவம் என்று அளவில்வேதம் சாற்றிய தலைவன் தன்னை - பாம்பின்படம்போலும் அகன்ற வல்கு லையுடைய பெண்களிடத்து இச்சையொழித்தவர்களுக்கே மோட்சானந்தம் தரு வோமென்று அளத்தற்கரிய வேதத்தைக் கூறியருளிய தேவகாயகனை, பரவைதன் புலவி தீர்ப்பான் கழுது கண்படுக்கும் பால் நாள் இரவினில் னாகொண்டோன் இனையடி முடிமேல் வைப்பாம் - பரவையாருடைய ஊட்டைத் தவிர்க்கப் பேயும் உறங்கும் அர்த்தராதிரியில் னாகொண்டருளிய ஆளுடைய கம்பிகளது இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையும் எமது சிரத்தில் தரிப்பாம்.

இச்சையை விடுதலே வீடாதலின் அதனை யுடையோர்க்கே வீடு தருதலு ன்மையாதலின் தேற்றெகாரர் தந்ததென்பார், ஆசை ரீத்தவர்க்கே வீடுதருவமெ னவும், அதவே வேதத்தின் பொருளாமென்பார், அளவில்வேதஞ்சாற்றிய எனவும், அவ்வாறுகூறினான் பரமயோகியெனபார், தலைவன் எனவும், அந்தப் பரமயோகி யைத் தன்னேவ்வழி நிறுத்துவோன் னளததற்கரிய பேரன்பினனென்பார், கழு து கண்படுக்கும்பாளுளிரவினிறுதுகொண்டோன் எனவுங்கூறினார். ஆசைரீத்தவ ரீக்கே வீடுதருவமென்று விதித்த அரனை அவராசைக்குரிய அரிவையமாட்டுத் தாநா கச் செலவிடுத்த அன்பினறிதமும அவவன்பாளர் புலனவழி நுகரும் பொருளுமாய் அவ்வரனின்ற தன்மையும் இதனாற் கூறப்பட்டன.

அன்பின்பிறம் சிவஞானசித்தியார். “தேசயிடங்காலந்திக் காசனங்களின் றிச் செய்வதொன்றுபோற்செய்யாச் செயலதனைச்செய்தங், கூசல்படுமனயின்றி யுலாவன்றிறுநக்கமுணர்வுணடி பட்டினியிருத்தல்கிடத்தன், மாசதனிற்றாய்மை யினில்வறுமைவாழ்வில் வருததத்திற்திருத்தத்தின் மைதனத்திற்சினத்தி, லாசையி னில்விருப்பிலிவையல்லாதுமெல்லா மடைந்தாறுஞானிகடாமரனடியையகலார்” எனபதனாலும்,

புலனவழிநுகரும் பொருளா யரனிற்ருந்தன்மை திருக்களிற்றுப்படியார். “குற்றமுததென்னையாட் கொண்டருளித்தொண்டனென், உற்றதியானத்துடனு றைவன் - முற்றவரின், மாட்சியுமாய்நிற்பனியான் மற்றொன்றைக்கண்டிடிவல், காட்சியுமாய்நிற்பான் கலந்த” என்பதனாலுமுணர்க.

கழுது என்பதன் இறுதியில் உயர்வு குறித்தற் பொருளில்வந்த உம்மை ிதாக்குகின்றது. வேதம் பொருள்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர். (உ௦)

திருவாதவூரடிகள்.

எழுதருமறைகடேருவிறைவனையெல்லிர்க்குஞர்
பொழுதுகாலத்தென்றும்பூசனைவிடாதுசெய்து
தொழுதகைதலைமேலேறத்துளும்புகண்ணீருண்மூழ்கி
யழுதடியடைந்தவன்பனடியவர்க்கடிமைசெய்வாம்.

(இ-ள்.) எழுதரும் மறைகள்தேரு இறைவனை எல்லிற் கங்குல் பொழுது அறு காலத்தி என்றும் பூசனை விடாது செய்த - எழுததற்கரிய வேதங்கள் உணர்ந்து தெளிதற்கரிய தன்மையையுடைய சிவபெருமானை பகற் பொழுதும் இராப் பொழு துமாகிய அதுவகைக் காலத்திலும் எந்நாளும் பூசனை யிடைவிடாமற் செய்து, தொழுதகை தலைமேலேற துளும்பு கண் நீருண் மூழ்கி அழுது அடி அடைந்த அன் பன் அடியவர்க்கு அடிமை செய்வாம் - குவித்தகை தலைமேற்செல்ல அன்பினாற்

பெருகும் ஆனந்தக் கண்ணீரில் மூழ்கிப் பிரிவாற்றாமையால் அழுது திருவடிகளை யடைந்த பேரன்பாடிய வாதவூரடிகளுடைய அடியார்களுக்கு அன்புசெய்த வழி படுவாம்.

இறைவனென்னுஞ் சொல்லாற்றலால், எழுதருமறைகடேறு விறைவனென வும், ஆறுகாலமும் பகலிலும் இரவிலும் அடங்குதலால், எல்லிற் கங்கும் பொழுது முகாலத்து எனவும், எந்நாளும் இவ்வறுவகைப்பொழுதில் ஒருபொழுதும் வழு வாத செய்துவந்தமையின், பூசனைவிடாத செய்தெனவும், என்றும் வணங்குத லும் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக்குதலும் உடைமையால், தொழுத கை தலைமேலேற த்தாலும்பு கண்ணீருண் மூழ்கி எனவும், ஆசிரியனாய்வந்த சிவபெருமான தன்னைவி ட்டு அடியார் கூட்டத்தோடு மறைந்தருளினமையால், அழுதுஎனவும், குருமுகூர்த் தததால் முத்தியடைந்தவராதலால் அடியடைந்த அன்பொனவுந் கூறினார். ஆறு காலங்கள் விடியல், உச்சி, ஏறபாடு, மாலை, யாமம், வைகறை.

பூசனைவிடாதுசெய்த அடியடைந்த அன்பென்றது. சிவஞானசித்தியார். “இந்தனத்தினெரிபாலி நெய்ப்பழத்தினிரத மெள்ளின்கணெண்ணெயும்போ லெங்கு முளன்றைவன், வந்தனைசெய்தெவ்விடத்துமவழிபடவேயருளு மலமறுப்பேர்ன ன்மாவின் மலரடிஞானந்தார, சிந்தனைசெய்தாச்சித்திர சிவனுளத்தேதோனறித்தி யிரும்பைச் செய்வதுபோற் சீவன்றன்னைப், பந்தனையையறுத்துத்தானாக்கித் தன் னுருவப்பரப்பையெலாந் கொடுபுகுந்து பதிப்பணிவனபாலே” என்பதனாலும், பிரி வாற்றாமையால் அழுது என்றது, திருவாசகம். “பொருதேயினமையேன பொய் மையுண்மையேன போதவென்றனைப் புரிந்துநோக்கவும், வருத்தமின்மையேன் வஞ்சமுண்மையேன் மாண்டிலெனமலாக கமலபாதனே, யாததமேனியாயருள் செயன்பரு நீயும்ம்கெழுந்தருளியிருக்கே, யிருத்தியுமுறையோவெனெம்பிரான் வம்பனென்வினைக்கிறுதியில்லையே” என்பதனாலுமுணாக.

பூசனைவிடாது செய்தல் முத்தி பெறுதலுணர்வாதலின் வீரமும், என்றுபெறு வோமென்னும் ஆராத்நன்மையைத் தொழுதகை தலைமேலேறத் துளும்பு கண்ணீரு ண்மூழ்கி என்பவை யுணர்த்துதலால் அசசமும், காமமும், அழுதென்றமையால் அவலமும், உணர்த்தி நிறைவால் சுவையணி.

(உக)

சண்டேசநாயனார் முதலிய திருத்தொண்டர்கள்.

தந்தைதாளொடும்பிறவித்தாளொறிந்துநிருத்தரிருதானே சேர்ந்த மைந்தர்தான் வேதநெறிசைவநெறிபத்திநெறிவழாதுவாயமெய் சிந்தைதான் அரண்முககேசெலுத்தினாராய்சரிவானுபவச்செல்வராகிப் பந்தமார்தொடக்கறுத்ததிருத்தொண்டாதாள்பர விற்பணிதல்செய்வாம்.

(இ-ள.) தந்தை தாளொடும் பிறவித்தான் எறிநது நிருததர் இருதானே சேர்ந்த மைந்தர்தான்-தனது பிதாவின் தாளொடு பிறவினது தானையுந் தறித்துச் சிவபெ ருமான் திருத்தாள்களை யடைந்த சண்டேசநாயனாருடைய திருவடிகளையும், வேத நெறி சைவநெறி பத்திநெறி வழாது வாய மெய் சிந்தைதான் அரண்முககே செலுத் தினாராய் சிவானுபவச் செல்வராகிப் பந்தமாம் தொடக்கு அறுத்த திருத்தொண் டர்தான் - வைதிகமார்க்கத்திலும் சைவமார்க்கத்திலும் பத்திமார்க்கத்திலுஞ் சிறி தும் வழுவாமல் மனம் வாக்குக் காயங்களாலாகிய தொண்டுகளைச் சிவபெருமான் திருவடிக் கே செலுத்தி அவற்றால் விளையுஞ் சிவானுபவப் பெரும்பேறுடையராய் அதனால் ஆண்மலத்தொடக்கினையறுத்த மற்றை அடியாருடைய திருவடிகளையும், பரவி பணிதல் செய்வாம் - துதித்து வணங்குவாம்.

தான் வேர். தந்தை தானைத் தறித்த பெரும்பாதகமே சிவபுண்ணியமாய்ப் பெரும்பெறு பயந்த தென்பார், பிறவித்தாளெறிந்து நிருத்தரிருதானைச் சேர்ந்த எனவும், வைதிகமார்க்கத்திலும் சைவமார்க்கத்திலும் பத்திமார்க்கத்திலும் முறையே சிறிதும் வருவானா என்று திரிகரணங்களும் ஒருசேரச் சிவனடிக்கீழ்ச் செலுத்திவந்த அடியார் பலராதலால், வேதநெறி சைவநெறி பத்திநெறி வழிவாய் மெய் சிந்தைதான் அரணடிக்கே செலுத்தினராய் எனவும், இவற்றால் விளைவது சோகம், பாவனையாதலால், சிவானுபவச்செல்வராகி எனவும், இதனால் மலமொழி தலால், பந்தமார் தொடக்கமுத்த எனவுங் கூறிலார்.

தந்தை தானைத் தறித்த பெரும்பாதகமே சிவபுண்ணியமாய்ப் பெரும்பெறு பயந்ததென்று. சிவஞானசித்தியார். “ அரணடிக்கன்பர்செய்யும் பாவமும் அறமதாரும், பரணடிக்கன்பிலாதார் புண்ணியம்பாவமாகும், வரமுடைத்தக்கன்பெய்த மாவேனவிறிமையாகி, ராரினிறபாலன்பெய்த பாதகநன்மையாய்த் தே ” என்பதனுணர்க.

வைதிகநெறியிலுள்ளினோர் - நில்லைவாழந்தனர்முதலியோர்.

“ வருமுறையெரிமுன்றோம்பி மன்னுயிரருளான்மல்கத்
தருமமேபொருளாக்கொண்டு தத்துவநெறியிற்செல்லு
மருமறைநானகினோடா றங்கமும்பயின்றுவல்லார்
திருநடம்புரிவார்க்காளாந திருவிற்றைசிறந்தீரார். ”

சைவநெறியில ஞானசரசரிதைவினின்றோர் - முருகநாயனார்முதலியோர்.

“ புலருன்பொழுதுமுன்னெழுது புனிதநீரின்மூழ்கிப்போய்
மலருஞ்செவவிததம்பெருமான முடிமேல்வானீராறுமதி
யுலவுருங்குமுருகுயிர்க்க நகைக்கும்பதத்தினுடன்பறித்த
வலகினமலர்கள்வெவ்வேறு திருப்புககூடைகளிலமைப்பார். ”

ஞானக்கிரியையினின்றோர் - திருநீலநக்கநாயனார்முதலியோர்.

“ மெய்ததவாகம விதிவழிவேதகாரணா
நித்தல்பூசனைபுரிந் செழுநிபமமுஞ்செய்தே
அத்தரன்பருக் கழுதுசெயவிப்பதுமுதலா
விதிநிறத்தனபணிகளு மேற்றெகாசெய்வார். ”

ஞானயோகத்தில்நின்றோர் - பெருமழிலைக்குறும்பநாயனார்முதலியோர்.

“ நாலுகரணங்களுமொனறாப நல்லவறிவுமேற்கொண்டு
காலுமபிரமநாடிவழிக் கருத்துச் செலுத்தக்கபாலநடு
வேலவேமுன்பின்றநெறி யெடுத்தமறைமூலந்திறப்ப
மூலமுதல்வார்திருப்பாத மடைவார்கயிலேமுன்னடைந்தார். ”
பத்திநெறியினின்றோர் - ஏனாநாயனார்முதலியோர்.

“ கண்டபொழுதேகெட்டேன் முன்பிவர்மேற்காணா
வெண்டிருநீர்தின்பொலிவு மேற்கண்டேன்வேறினியென்
அண்டர்பிரான்சீரடியா ராயினொன்றுமணங்
கொண்டியுறந்தக்கொள்கைக் குறிவழிநிற்பேனென்று. ”

பந்தமார் தொடக்கு பந்தமென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் தொடக்கென்னும் கொதுப்பெயரை விசேடித்தனின்ற இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. (உஉ)

முதனூல்வழி.

வேத.

அண்ணல்பாற்றெளிந்த நந்தியடிகள் பாற்சனற்குமார
னுண்ணிறையன்பியைந்துவியாதனுக்குணர்த்தவந்தப்
புண்ணியமுனிவன்குதற்கோதியபுராணமுவா
றெண்ணியவிவற்றுட்காந்தத்தீசங்கிதையின்மாதோ.

(இ-ள்.) அண்ணல் பால் தெளிந்த நந்தியடிகள் பால் சனற்குமாரன் உள்
நிறை அன்பின் ஆய்ந்து வியாதனுக்கு உணர்த்த - சிவபெருமானிடத்து ஐயத்திரி
பற ஆராய்ந்து தெளிந்த நந்திதேவரிடத்தில் சனற்குமாரமுனிவர் உள்ளத்தில்
நிறைந்த அன்போடு வழிபட்டாராய்ந்துணர்ந்து வியாசமுனிவருக்குப்பேர்திகை,
அந்தப் புண்ணிய முனிவன் குதற்கு ஓடிய புராண முவாறு - அந்த வியாசமுனி
வர் தன்னை வழிபட்ட குதமுனிவருக்குச் சொல்லியருளிய புராணங்கள் யதினெ
ட்டாம், எண்ணிய விவற்றுள் காந்தத்த ஈசங்கிதையில் - எண்ணப்பட்ட விப்ப
தினெண் புராணங்களுள் ஒன்றாகிய காந்தத்தில் சங்கரசங்கிதையில்.

உள்ளென்னும் ஏழனுருபு கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில் வந்தது. (உஉ)

நூல்செய்தற்குக்காரணம்.

அறைந்திடப்பட்டதாருமாலவாய்ப்புகழ்மையந்தச
சிறந்திடும்வடநூறன்னைத்தென்சொலாற்செய்தியென்றிங்
குறைந்திடும்பெரியோர்கூறக்கடைப்பிடித்துறுதியிந்தப்
பிறந்திடும்பிறப்பிலெய்தப்பெறுதுமென்றுள்ளந்தேற.

(இ-ள்.) ஆலவாய்ப்புகழ்மை அறைந்திடப் பட்டதாகும் - திருவாலவாயின்
புகழ்ச்சி சொல்லப்பட்டதாம், அந்தச் சிறந்திடும் வடநூல் தன்னை தென்சொலால்
செய்தி என்று இவரு உறைந்திடும் பெரியோர் கூற - அந்தச் சிறப்பமைந்த வட
நூலைத் தெனமொழியாற் செய்வாயென்று இத்தலத்தில் வசிக்கும் பெரியோர்கள்
விரும்பிச்சொல்ல, கடைப்பிடித்த உறுதி இரகப் பிறந்திடும் பிறப்பில் எய்தப் பெ
றுதும் என்று உள்ளந்தேற-அதனை யுறுதியாகக்கொண்டு ஆன்மலாபத்தை யிர்தப்
பிறப்பிலேயே அடையப்பெறுவோமென்றுமனந் தெளிந்து.

போர்பொருதான் என்றார்போல, பிறந்திடும் பிறப்பிலெனவந்தது. புகழ்மை
ருணியக் குணமாகக் கூறுவதோர் மரபுவழுவமைதி. செய்தி எதிர்காலத்துவந்த
முன்னிலை பொருமை வினைமுற்று. பெறுதுமெனத் தனிமைப் பன்மையாகக்கூறி
அடியிலவருஞ் செய்யுளில் விளம்பலுற்றேனென ஒருமையாகக்கூறியது வழுவன்
றேவெனின் தன்னினத்தோரையும் உளப்படுத்திக் கூறினமையால் வழாநிலையாம்.

மொழிபெயர்த்தவிதம்.

திருநகர்தீர்த்தமூர்த்திச்சிறப்புமூன்றந்தமூர்த்தி
யருள்விளையாடலெட்டெட்டருச்சனைவினையொன்றாக
வாண்முறையறுபத்தெட்டாமற்றவைபடலமாக
விரிமுறைவிருத்தச்செய்யுள்வகைமையால்விளம்பலுற்றேன்.

(இ-ள்.) திருநகர்சிறப்பு தீர்த்தச்சிறப்பு மூர்த்திச்சிறப்பு மூன்று-தலமே
டம் தீர்த்தவிசேடம் மூர்த்திவிசேடம் என மூன்று, அந்தமூர்த்தி அருள்விளையாடல்

எட்டெட்டு அருச்சுணைவினையொன்று - அந்த மூர்தியானவர் தமது திருவருளால் செய்தருளிய திருவினையாடல் அறுபத்துநாலு அருச்சுணைச்செயலொன்று, ஆக வான்முறை அறுபத்தெட்டு ஆம் அவை படலமாக விரிமுறை விருத்தச்செய்யுள் வகைமையால் விளம்பலுற்றேன்-ஆக வரன்முறையாய் அறுபத்தெட்டாகும் அவற்றைப் படலங்களாக வமைத்து விரிவகையாக விருத்தமாகிய செய்யுட் பேதங்களால் சொல்லத்தொடங்கினேன்.

விரிமுறையென்றது வடநூலிற் ரொகுத்ததை விரித்துக் கூறுதலின் தூல்யாபபு ளொன்று. இந்த மூன்றுக்குளகம். (உரு)

அவையடக்கம்.

நாயகன்கவிக்குற்றநாட்டியகழகமாந்தர்

மேயவத்தலத்தினோககென்வெள்ளிவுளாயிற்றும்

மரபுமாறரிதன்றேனுநீர்பிரிததன்னமுண்ணுந்

தூயதீம்பால்போற்கொள்ககந்தரனசரிதந்தன்னை.

(இ-ள்.) 'நாயகன் கவிக்கும் குற்றம் நாட்டிய கழக மாந்தர்மேய அத்தலத்தினோர்க்கு என்வெள்ளி வுளாயில் குற்றம் ஆயுமாறு அரிதன்றேனும்-சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவாயமலர்ந்தருளிய "கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ் சிறைத்தம்பி" என்னுந் திருப்பாசரத்துக்குற் குற்றங்கூறிய சங்கப்புலவாகந் தங்ஙிய அம்மதுரையிலிருக்கும் ஏனைப்புலவர்களுககு மந்த அறிவால்கூறிய என்னுடைய சொற்களில் குற்றம் ஆராயும்வகை அரிதல்ல லானாலும், நீர பிரித்து அன்னம் உண்ணும் தூயதீம்பால் போல் சுந்தரன் சரிதந்தன்னை கொள்க - நீரொடுகலந்த பாலுள் நீராப்பிரித்து அன்னப்பகிப்பானது களங்கமில்லாத இனிய பாலைப் பருகுதல்போல, சொற் குற்றங்களை யொழித்துச் சோமசுந்தரக்கடவுள் சரிததிரமாகிய திருவினையாடலைக் கைக்கொள்ளக் கடவுள்கள்.

உமமை உயர்வு சிறப்பு.

(உசு)

கலநிலைத்துறை.

கவைக்கொழுந்தழைச்சுவைகண்டவூனிமையோர்

சுவைக்கவினன்னமுதாயின துளக்கமில்சான்றோ

ரவைக்களம்புகுந்தினியவாபாலவாயுடையார்

செவிககளம்புகுந்தேறுவசிறியனேன்புலாவல்.

(இ-ள்.) கவை கொழுந்த அழல்நா சுவை கண்ட ஊன் இமையோர் சுவைக்க இன் அமுது ஆயின - பிளவு படுதலைப் பொருந்திய கொழுந்துவிட் டெரியும் அக்கினிதேவன் தன்னவால் முன்பு சுவைத்த ஊன் தேவர்கள் உண்டுகளிக்க இனிய அமுதாம் (அதுபோல) சிறியனேன பனுவல் துளக்கமில் சான்றோர் அவைக்களம்புகுந்து இனியவாய் ஆலவாய் உடையார செவிக்களம்புகுந்து ஏறுவ - கல்வியறிவிற் சிறியேனாகிய யான் கூறிய தூல் உறுதியையுடைய அறிவால் நிறைந்த பெரியோர் அவைக்களத்திற்சென்று குற்றம் நீங்கிச் சுவையுடையனவாய்த் திருவரலவாயுடைய பெருமானார் திருச்செவியிறசென்று அடையாநிற்கும்.

அவைக்களம் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. செவிக்களம் என்பதில் களமென்பது ஏறுறுபு, பனுவல் செய்யுள்மேல் முதலாகுபெயராய் நிற்பதால் இனியவாய் எனவும், ஏறுவ எனவும் பன்மை முடிபுதந்து கூறினார். (உசு)

பாயவாரியுண்டு வர்கெடுத்து லகெலாம்பருகத்
தூயவாக்கியகாரொனச் சொற்பொருடெளிந்தோ
ராயகேள்வியாதுகளுத்தாலவாயுடைய
நாயனூர்க்கினிதாக்குபநலமிலேன்புன்சொல்.

(இ-ள்.) கார் பாய வாரி உண்டு உவர் கெடுத்து உலகெலாம் பருகத் தூய வாக்கியது என - மேகம் பரந்தகடல்நீராயுண்டு அந்நீரிலுள்ள உப்பைக்கெடுத்து எல்லாவுலகங்களிலும் உள்ளவர் பருகிக் கனிகூரப் புனிதமுடையனவாகச்செய்தது போல, சொல்பொருள் தெளிந்தோர் ஆயகேள்வியர் நலமிலேன் புன்சொல் துகள றுத்து ஆலவாயுடைய நாயனூர்க்கு இனிது ஆக்குப-சொல்லியலையும் பொருளியலையும் முணர்ந்தவராகிய நூற்கேள்வியையுடைய பெரியோர் அக்கேள்வி நலஞ் சிறிதும் இல் லாத என்னுடைய புனசொல்லிலுள்ள குற்றங்களை யொழித்துத் திருவாலவாயை யுடைய பெருமானார்க்கு இனியதாகச் செய்வார்கள்.

ஆக்கியது தவவிசுதி தொகுததல். சொல் பொருள் தமக்குக் கருவியாகிய படலங்களை யுணர்த்தி நிற்றலால் காரியவாகுபெயர்கள். (உஅ)

அல்லையீ தல்லையீ தெனமறைகளுமன்மைச
சொல்லினாறுதித்தினைக்குமிச சுந்தரனாடற்
கெல்லையாகுமோ வென்னுரையென் செய்கோ விதினைச்
சொல்லுவேனெனுமரசையென் சொல்வழிகேளா.

(இ-ள்.) ஈதல்லை ஈதல்லை என மறைகளும் அன்மைச்சொல்லினால் துதித்து இளைக்கும் இச்சுந்தரன் ஆடலுக்கு என்னுரை எல்லையாகுமோ - இதுவல்ல விது வல்லவென்று வேதங்களும் அன்மைச்சொல்லாறறுதித்துக்காணாதல் கூடாமையால் வருந்தும் இச்சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவினையாடலைக் கூறுதற்கு என்சொல் வரம்புபடுமாவென்று, இதனை சொல்லுவேன் எனும் ஆசை என் சொல்வழிகேளா என்செய்கோ (யானவாளா விருப்பினும்) இதனைச் சொல்லுவேனென்று என்மனத் திற்போன்றும் விருப்பமானது நான் சொல்லுமார்க்கதகதக் கேட்கவில்லை (ஆதலால்) நான் என்ன செய்வேன்.

ஏகமாகிய பிரமம் அத்துவிதமாயிருந்தலின், இன்மை மறுதலையாகக் கூறும் பொருள்கட் கிடனாகாது, ஒன்றாகாமலும் இரண்டாகாமலும் ஒன்று பிரண்டு பின்று காமலுமாயுள்ள அனனியத்தைவிளக்கும் அன்மைப்பொருளுக்கிடனுய்நின்று வழித் துதலின், அல்லையீ தல்லையீதென மறைகளும் அன்மைச்சொல்லினாறுதித்தது என வும், அப்பொருள் வாகாகு மனாதிதமாய் அறத்திறனால் கோசரிப்பதாயிருந்தலின், இளைத்தெனவுங் கூறினா.

ஒ - இரண்டனுள், முன்னது வினா. பின்னது அசைநிலை. செய்கு தன்மை பொருளமை வினைமுற்று. இளைக்கும் என்னும் பெயரொச்சம் சுந்தரனென்னுங் கருவிப் பொருட்கொண்டது. இகரச்சுட்டு உயாவுகுறித்தன்மே னின்றது.

அவைபடக்கமாவது அவையிலுள்ள புலவர் பலர்க்கும் வழிபடு கிளவியாக அடங்கிக்கூறல். அதனை, யிவ்ருச் சிவபெருமான் கவிக்குங் குற்றங்கூறிய சங்கப்புல வர்களிருக்குர் தலமாதலின் அங்கிருக்கும் வளைப்புலவர்களால் என் கவிக்குக் குற் றங்கூறுதல் எளிதெனவும், வல்லோராதலின் அவர்கள் அவைக்களத்தில் புருந்து என்னால் குற்றமொழிந்த பயன்படுமெனவும், அவர்கள் பெருவள்ளன்மைய ராத

லால் என்னுடையக்கொண்டு அதிலுள்ள குற்றங்களை யொழித்துப் பயன்படுத்துவ
 னொளவும், என்னால் இந்நூலைச் சொல்ல முடியாதென்றிருப்பினும் என்னுடைய என்
 னைக் குற்றத்தின்வழிப்படுத்திய தெனவும் நான்கு செய்யுளாற் கூறினார். தொல்
 காப்பியம்-பொருளதிகாரம்-செய்யுளியல் “அவையடக்கியலே யறிபத்தெரியின்;
 வல்லார்கூறினும் வகுத்தனர்கொண்மினென், நெல்லாமாந்தர்க்கும் வழிமொழிந்த
 னனோ” என்பதனானுணர்க.

அரங்கேற்றிடம்.

எழுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

அறுகாற்பிடத்துயாமாலாழிகடைந்தமுதையரங்கேற்றுமாபோல்
 அறுகாற்பேடிசைபாடுகூடன்மான்மியத்தையருந்தமிழாற்பாடி.
 அறுகாற்பீடுயர்முடியார்சொக்கேசர்சந்நிதியிலமார்குழும்
 அறுகாற்பீடத்திருந்துபரஞ்சோதிமுனிவனரங்கேற்றினானே.

(இ-ள்.) அறுகால் பீடத்து உயர் மால் ஆழி கடைந்து அமுதை அரங்கேற்
 றும் ஆபோல் - ஆதிசேடனாகிய சயனத்தில் அறிதயில்கொண்டருளிய திருமால்
 பாற்கடல் கடைந்து அமுதத்தைத் தேவர்களுக்குப் பகுத்த முறைபோல, அறு
 கால்பேடி இசைபாடும் கூடன் மான்மியத்தை அருந்தமிழால் பாடி - பெட்டை
 வண்டிகள் தேனுண் டிசைபாடுஞ் சோலைக்குந்த திருவாலவாயின் மகத்துவத்தை
 அரிய தமிழால் மொழிபெயர்த்து, அறுகு ஆல் பீடு உயர்முடியார் சொக்கேசர்சந்
 நிதியில்-அறுகினால் பெருமைபெற்று விளங்கும் சடைமுடியையுடைய சொக்கநாதர்
 சந்நிதியில், அமரர் குழும் அறுகால் பீடத்து இருந்து பரஞ்சோதிமுனிவன் அரங்
 கேற்றினான். தேவகணங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் அறுகாற்பீடத்திலிருந்து பரஞ்சோதி
 முனிவ ரரங்கேற்றினார்.

அரங்கேற்றல், சபையிலுள்ளோர்க்குப் பொருத்தச்செய்தல். பன்னகமெ
 ன்பது பாம்பிற்கோர் பரியாயப் பெயராதலால் அறுகால் என்பது அற்றகால்களை
 யுடையதென வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்ப்
 பாம்பினமேனின்றது, பன்னகம் பாதயில்லாமற் சரிப்பது, அறுகால் என்பது பல
 பொருள் ஒருசொல்லாதலின் பீடம் எனனுமிடத்தால் ஆதிசேடன்மேலும், இசை
 பாடென்னும் வினையால் வண்டின்மேலு நின்றது. பின்னர் அறுகாற் பீடமென்றது
 அங்குள்ளதோர் தானம்.

இது சிறப்புப்பாயிர மாதலால் பரஞ்சோதிமுனிவன் என்றமையால் ஆக்கி
 யோன் பெயரும், கூடன் மான்மியம் என்றமையால் நூல்வந்தவழியும், தமிழ் என்
 றமையால் தமிழ்வழிக்கும் எல்லையும், தமிழாற் பாடி என்றமையால் திருவினையாட
 லென்னும் நூற்பெயரும், மான்மியம் என்றமையால் நூல் நுதலியபொருளும், அருந்
 தமிழ் என்றமையால் தமிழ் நூலை முறையாகக் கற்றோரோ இந்நூல் கேட்கற்பாற்று
 என்னும் யாப்பும், அவரோ கேட்டற்குரியார் என்னும் அதிகாரிகளும், கேட்போர்
 முன்னர்க்கூறிய நூற்பயன் பெறுதலால் பயனும், அறுகாற்பீடம் என்றமையால்
 அரங்கேற்றிய களனும், என வப்பாயிரத்தி னிலக்கணங்கள் எட்டோடும் களனும்
 இதனுட் கூறப்பட்டன.

சிறப்புப்பாயிர முற்றிற்று.

மதுரைக்காண்டம்.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

கவிநிலைத்துறை.

கறைநிறுத்தியகந்தரச்சந்தரக்கடவு
 னுறைநிறுத்தியவாளினுற்பகையிருளொதுக்கி
 மறைநிறுத்தியவழியினால்வழுதியாய்ச்செங்கோன்
 முறைநிறுத்தியபாண்டிநாட்டணியதுமொழிவாம்.

(இ-ள்.) கறை நிறுத்திய கந்தரம் சுந்தரக்கடவுள் வழதியாய் - விடம்நிலை
 பபறச்செய்த பரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் பாண்டியனாகி, உறை
 நிறுத்திய வாளினால் பகையிருள் ஒதுக்கி - உறையிற்பூட்டிய வாளினுற் பகையாகிய
 இருளினையோட்டி, மறைநிறுத்திய வழியினால் செங்கோல் முறைநிறுத்திய பாண்டி
 நாடு அணியது மொழிவாம் - தான் அருளிய வேதத்தில் நிறுத்திய நீதிவழியினால்
 செங்கோல் முறைமை நிலைபெறச்செய்த பாண்டிநாட்டின் கிறப்பைச் சொல்லு
 வாம்.

திருமால் முதலிய தேவர்கள் உய்வதற்பொருட்டு உண்டருளிய விடத்தை
 பரீகண்டத்தில் நிறுத்தியது. அத்தேவர்கள் பிறப்பிறப்பிறப்பாது தாமே பரமெ
 கைகருதி ஓர் காலத்து மறந்தும் அகங்கரியா திருத்தற்பொருட்டும், அன்றோர்க்
 கும் ஏனையோர்க்கும் அழியாத முதற்கடவுள தானே எனபது உணர்த்தற்பொருட்
 டும், தனது முடிவிலாற்றல் விளங்கற்பொருட்டும் பரீகண்டத்தில் வைத்தருளினவ
 னாதலின் - கறை பொருந்திய கந்தரமென்னுது கறைநிறுத்திய கந்தரமெனவும்,
 விடமுண்டருளியுந் தனதில்புமாராது சுயமபிரகாசமாயிருந்தனாதலின் சுந்தரக்
 கடவுளெனவும், தனதிலையுணர்ந்து வேற்றரசொல்லாரும் வழிப்பட்டு நின்றமை
 யால் உறையினின்றும் வானைக்கழித்திலாதலின் உறைநிறுத்திய வான் எனவும்,
 வேற்றரசர் அவ்வாறு நின்றலின் பகைசிறிதும் இலாதலின் கவர் பொருள்பட
 வாளினுற் பகையிருளொதுக்கி எனவும், வேதத்தில் கருமகாண்டம், பத்திகாண்
 டம், ஞானகாண்டம், என்பனயாவும் தன்பரமாய்த் தொகுத்தருளியதை யுணரப்
 பெருமல் நஞ்சாற்புலர்ந்த விண்ணுலகதாரர்க்கு அம்முறையை வகுத்துக்காட்டித்
 தன்னடிப்பித்திக் காத்தருளிய பேரருளினன் ஆதலால் தான்வகுத்தருளிய மறை
 யின் பகுதியதாகிய நீதிவின்று மாறுபடா ததனை யுணர்ந்து யாவரு நடத்தற்
 பொருட்டுத் தானருளிய வந்தீதியின் வழிநின்று காட்டினவனாதலின் மறைநிறுத்
 திய வழியினால் எனவும், சந்ததியின்றிப் பாண்டியர் செங்கோல் குன்றதவண்
 ணம் நிறுத்தினவ னாதலின்; வழதியாய்ச் செங்கோல் முறை நிறுத்திய எனவும்,
 ணரும் பேரும் உருவியில்லாத சிவபெருமான் வழதியர் திருக்கோலங்கொண்டு அர
 சியல் புரியச்செய்தது பாண்டிநாடாதலின் நிறுத்திய பாண்டிநாடெனவுக்கறிஞர்.

வாள் - வாளாயுதம், ஒளி. நிறுத்தியவென்னும் பிறவினைப் பெயரெச்சம்
 பாண்டிநாடென்னும் வினைமுதற் பொருள்கொண்டது. பாண்டியனுடு-பாண்டிநாடு
 மருஉ. அணியது-அது பகுதிப்பொருள் விசுதி. சொல்வாம் வகர இடைநிலை முன்று
 காலத்தும் வருதலால் இங்கு நிகழ்காலத்தின்மேல் நின்றது. (க)

தெய்வநாயகனீறணிமேனிபோற்சென்று
பெளவமேய்ந்துமைமேனிபோற்பசந்துபல்லுயிர்க்கு
மெல்வமாற்றுவாந் சுரந்திடுமின்னருளென்னக்
கௌவைநீர்சுரந்தெழுந்தனகளைஞரன்மேகம்.

(இ-ள்.) களைஞரன் மேகம் - ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தைபுடைய மேகங்கள், தெய்வநாயகன் நீறு அணி மேனிபோல் சென்று பெளவம் மேய்ந்து உமை மேனி போல் பசந்து-திருமால் முதலிய தேவர்கள் தலைவலகிய சிவபெருமானாக விழுதியணித்தருளிய திருமேனியைப்போல வெண்ணிறம் கொண்டுபோய்க் கடனைக் குடித்துப் பார்வதியார் திருமேனியைப்போலப் பசியநிறம்கொண்டு, பல் உயிர்க்கும் எவ்வம் மாற்றுவான் சுரந்திடும இன் ஆருள் என்ன - அவர்கள் பல ஆன்மகோடிகளுக்கும் பிறவி வெப்பொழிய இனிய திருவருள் சுரக்குந் தன்மையைப்போல, கௌவை நீர் சுரந்து எழுந்தன- (சராசரங்களாகிய பல்லுயிர்க்குஞ் சூரியன் வெப்பொழிக்க) ஆரவாரத்தைபுடைய அக்கடல் நீர் சுரந்து மேல் எழுந்தன.

சிவபெருமான் திருமேனி செந்நிறமுடைய தாதலால் வெண்ணிறங்குறித்தற்கு நீறணிமேனிபோல எனவும், கடற்குச் செல்லுமபோது வெண்ணிறமுடைமையால் விளந்ததெனனுது வரளாசென்றெனவுங் கூறினார், “நீறணிந்தகடவு ணிறத்தவான்” எனப் பிறா கூறுதலுங்காண்க. நீறணிந்தது-இறுதிக்காலத்துத் திருமால் முதலியோரை நுதல்விழியாற பொடித்து நீருக்கி ஆரநீற்றைத் தனது திருமேனியிலணிந்ததனால் மகாசங்காரத்தைசெய்யுங் கடவுளாகிய தானே ஏனைய கடவுளர்க்கெல்லாம் நாதனைனக் காட்டவும் யாவருந் தனனையே சரணடைந்துய்யவும் குறித்த குறிபாடென்க.

கந்தபுராணச்சுருக்கம் - தக்ஷணாண்டம் “வேதன்மான்முத லோரைம்பன் விதித்தழித்திடு போதெலார், தீதிலங்கவொன்பணிந்து ரொங்கன்கேச மணிந்துநீள், கோதிலாதொளிர் சூலமீதுடல் கொண்டுநீறு கண்டுபின், மீதுபூசிய யாவருந்தனை மேவியுயர்நிட வேண்டியே” என்பதனுணர்க.

நீறணிமேனிபோற் சென்று உமை மேனிபோற் பசந்து என்னுந் தொடர்கள், நிறப்பண்பின்மேனிற்றலால் பண்புவமைகள். மாற்றுவான்செய்வெ னெச்சத்திரிபு ஆற்றுவான் எனப் பாடங்கூறி ஆற்ற எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. நீர்என்பதன் முதலில் அகரச்சுட்டுதொகுத்தல், சுரந்திடும இன்னருளென்னக் கௌவை நீர் சுரந்து என்னுந் தொடர் தொழின்மேனிற்றலால் தொழிலுவமை, உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமை யுண்மையால் பல்லுயிர்க்கும் எவ்வமாற்றுவான் என்னும் உவமையின் ரொழிலைப் பொருண்மேலேற்றிக் கூறினும்.

நாட்டுச்சிறப்புக் கூறுவோர் அச்சிறப்பிற்குக் கருவியாகிய மேகத்தை முன்னர்க்குதல் வழக்காதலால் இந்நூலாசிரியரும் இவ்வாறு கூறினார். (உ)

இடித்துவாய்திறந்தொல்லெனவெல்லொளிமழுங்கத்
தடித்துவாள்புடைவிதிர்ந்துநின்றிரசாபம்
பிடித்துநீளம்புகோடைமேற்பெய்துவெம்பெரும்போர்
முடித்துநாமெனவருதல்போன்மொய்த்தனகொண்பு.

(இ-ள்.) ஒல்லென வாய் திறந்து இடித்து-ஒல்லென்று வாய்திறந்து ஒலித்து, எல் ஒளி மழுங்க தடித்து வாள் புடை விதிர்ந்து நின்று இந்நிரசாபம் பிடித்து -

சூரியன் ஒளியும் மழுங்க மின்னலாகிய வானினாங்குபுறத்திலும் அசைத்து நின்று பச்சைவிலை யேந்தி, நீள் அம்பு கோடை மேல் பெய்து வெம் பெரும்போர் நாம் முடித்தும் என வருதல்போல் கொண்மூ மொய்த்தன - நீண்ட அம்பினைக் கோடையாகிய பகைவன்மேற் சொரிந்து வையப் பெரிய போரினை நாம் முடிப்போமென்று வருதல்போல மேகங்கள் நெருங்கின.

அம்பு - நீர், பாணம், இரதிரசாபம் - இரதிரதனுசு-பச்சைவில், முடித்தும் தன்மைப்பன்மை எதிர்கால விளைமுற்று.

மின்னலை வாளாக வருவகஞ்செய்து கோடையைப் பகைவனாக உருவகஞ் செய்யாமையால் ஏகதேச வருவகவணி. இரதிரசாபம் - அம்பு, செம்மொழிச் சிலைடைகள். (௩)

முனிதனீள்வனாய்ச்சிமேன்முழுநிலவானிவந்து
தனிதநீர்மழைபொழிவனதடரு சிலைவிராமன்
கனிதனீர்மையாலால்வாய்ச்கனலுநன்முடிபேற
புனிதநீர்த்திருமஞ்சனமாட்டுவானபோலும்.

(இ-ள்.) தனிதம் வான நிலவநது முழங்கி முனிதன் நீள் வனா உச்சி மேல் நீர் மழை பொழிவன-மேகங்கள் வானிலுயர்நறகுமுறி அகல்தியருடையபொகியமலை யின் உச்சியின்மேல் மழையைப் பொழிதல், தடம சிலை இராமன் கனிதன் நீர்மையால் ஆலவாய் கண்ணுதல் முடிமேல் புனிதநீர் திருமஞ்சனம் ஆட்டுவான் போலும்-நெடிய விலை யேந்திய இராமமூர்த்தி கனிநத தனது அன்பின் குணத்தோடு திருவால்வாயி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் திருமுடியின்மேல் பரிசுத்தமாகிய நீரால் திருமஞ்சனம் ஆட்டுதலை யொக்கும்.

தனிதம் மேகத்தினொலி, இது தன்னேத தருதற்குக் கருவியாகிய மேகத் தின்மேனிற்றலால் காரிய வாருபெயர். ஆல் உருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருட்டு.

பொழிவன வென்னும் விளைமுற்றினின்று பிரிந்த தொழிற்பெயர் வினை முதலாய் ஆட்டுவாரன்போலும் என்னும் பயனிலை கொண்டது. இது தொழிலுவ மையணி. (ச)

சுந்தரன்றிருமுடிமிசைத்தாயநீராட்டு
மிந்திரன்றனையொத்தகாரொழிலிதென்மலைமேல்
வந்துபெய்வவத்தனிமுதன்மௌலிமேல்வலாரி
சிந்துகின்றகைப்போதெனபாபன்மணிதெறிப்ப.

(இ-ள்.) கார் எழிலி தென் மலைமேல் வந்து பெய்வ - கரிய மேகங்கள் பொதிய மலையின்மேல்வந்து மழைபொழிதலால், சுந்தரன் திருமுடி மிசை தாய நீர் ஆட்டி இரதிரன் தனை ஒத்த - சோமசுந்தரக்கடவுள் திருமுடியின்மேல் பரிசுத்தமாகிய நீரால் அபிஷேகஞ் செய்யுந் தேவேந்திரனை யொத்திருந்தன, அத்தனிமுதல் மௌலி மேல் வலாரி கை சிந்துகின்ற போது என பல் மணி தெறிப்ப-அக்கடவுளுடைய திருமுடியின்மேல் தேவேந்திரன் தனது கையால் அர்ச்சிக்கும் பல மலர்களைப்போல அம்மேகங்கள் பல இரத்தினங்களைச்சிந்தின.

இரதிரனுள் கரிய நிறமுடையவனுதலால் இரதிரன்றனை யொத்தன எனவும், மேகங்கள் கடல்நீர் உண்ணும்போது அந்நீருடன் பலமணிகளாக கலந்து செல்லுதலால் பன்மணி யெனவும் கூறினார். பொருளின் குணமாகிய பன்மையை உவமைக்கும் ஏற்றாக. பெய்வ என்னும் விளைமுற்றினின்று பிரிந்த தொழிற்பெயர் மூன்றனுபேற்று ஒத்தன என்னும் இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த விளைமுற்றின் முதலிலையோடு முடிந்தது. (௫)

உடுத்தென்கடன்மேகலைபுடையபார்மகட
 னிடத்துதித்தபல்லுயிர்க்கெலாமிரங்கித்தன்கொங்கைத்
 தடத்துநின்றிழிபாலெனைத்தடவனாழகடு
 தொடுத்துவீழ்வனவிழுமெனத்தூங்குவெள்ளருவி.

(இ-ள்.) உடுத்த தென்கடல் மேகலை உடைய பார்மகள் தன் இடத்து உதித்த பல் உயிர்க்கு எல்லாம் இரங்கி - குழந்த தெளளிய கடலாகிய ஆடையையுடைய பூமிதேவியானவள் தன்னிடத்துத்தோன்றிய சராசரங்களாகிய எல்லா யுயிர்க்குக் கும் இரக்கங்கூர்ந்து, தன் கொங்கை தடத்து நின்று இழிபால் என-தனது கொங்கையாகிய உயர்ந்த விடத்தினின்றிழி சொரியும் பாலைப்போல, தூங்குவெள் அருவி இழுமென தடவனா ழுகடு தொடுத்த வீழ்வன - அசைந்து வராரின்ற வெள்ளிய வருவிகள் இழும் என்னும் ஒலிக் குறிப்போடு பெரிய பொதியமலையின் உச்சிவதாழ்ந்து அழகாகும் வீழாரின்றன.

மேகலை - சேலை, மாதரணி, உடுத்த வென்னும் வினையால் மேகலைபென்னும் பலபொரு ளொருசொல் பொதுமைநீங்கிச் சேலைமேல் நின்றது. (சு)

அறசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருநிறமேகமென்னுங்கச்சனிசிகரககொங்கை
 யருவியாந்தீம்பால்சோரவகன்களையென்னுகொபழுழ்
 பொருவில்லையென்னுமென்றோட்பொறுமமாளுசைலப்பாவை
 பெருகுதன்பொருளையென்னுமபெண்மகப்பெற்றாளுன்றே.

(இ-ள்.) கருநிறம் மேகம் என்னும் கச்ச அணி சிகரம் கொங்கை அருவியாம் தீம்பால் சோர - கரிய நிறத்தையுடைய மேகமாகிய கச்சினையணிந்த தனது சிகரமாகிய கொங்கையினின்ற அருவியாகிய இனிய பால் இழிய, அகன் கனை என்னும் கொப்புழ் பொருவில் வேய் எனலும் மென தோள் பொதிய சைலமாம்பாவை - இடம் பரந்த சுனையாகிய உந்தியையும் ஒப்பில்லாத மூங்கிலாகிய மெல்லிய தோள் களையுமுடைய பொதியமலையாகிய பெண், பெருகு தன் பொருளை என்னும் பெண்மக பெற்றாள் - பெருகிய குளிரந்த தாம்பிரப்ரணி என்னும் பெண் குழந்தையைப் பெற்றாள்.

பல பொருளையுந் தமமுள் இயைய வைத்து உருவகுஞ் செய்தமையால் இயை புருவகவணி. (சு)

கல்லெனக்கரைந்துவீழுங்கடும்புனற்குழவிகானத்
 தொல்லெனத்தவழ்ந்துதீம்பாலுண்டொடர் இத்தின்னடோண்மள்ளர்
 செல்லெனத்தெழிக்கும்பம்பைத்திங்குரல்செவிவாய்த்தேக்கி
 மெல்லெனக்காரின்போகிப்பிணைதொழும்வினையாட்டெய்தி.

(இ-ள்.) கல் என கரைந்து வீழும் கடுமபுனல் குழவி-கல்லென்னும் ஒலிக் குறிப்போடு ஒலித்துப் பொதியத்தினின்ற வருகின்ற வேகத்தையுடைய தாம்பிர பரணியென்னும் பெண் குழந்தை, கானத்து ஒல் என தவழ்ந்து தீம்பால் உண்டு ஒருவி - முல்லைகிழத்திலு ஒல்லென்னும் ஒலிக் குறிப்போடு தவழ்ந்து இனிய பாணியுண்டு அவ்விடத்தினின்றும் கீழி, தின் தோள் மள்ளர் செல் என தெழிக்கும் பம்பை திங்குரல் செவிவாய் தேக்கி - தின்னிய தோள்களையுடைய பள்ளர்கள் மேகம்போல முழக்கும் பம்பையினது இனிய வோசையைக் காடில் நிரப்பி, மெல்

என காலில் போகி பண்தொறும் விளையாட்டி எய்தி - மெல்லக் காலாற்சென்று பண்ணைகள் தோறும் விளையாடிதலைப் பொருந்தி.

செவி வாய்த்தேக்கி அழகு வாய்த்தலைப் பொருந்தி எனவும், கால் கால்வாய், கால் எனவும், பண்ணை மகளிர் விளையாட்டு, வயல் எனவும், பொருள் கொள்க.

செவ்வி பண்ணை என்பவற்றின் இடையில்நின்ற வகரமும் ணகரமும் தொகுத்தல். கடு கடி என்னும் உரிச்சொற்றிரிபு. வாய் முதலிலைத் தொழிற்பெயராதலால் வல்லெழுத்து மிக்கது.

தவழதலும் பாலுண்ணுதலும் பம்பைத்திங்குரல் தேக்குதலும் காலில் செல்வதலும் பண்ணைதோறும் விளையாட்டெய்துதலும் குழந்தையினது இயற்கைத் தொழிலாதலால் தொழிறறன்மையணி. (அ)

அரம்பைமென்குறங்காமாவினவிர்தளிர்நிறமாத்தெங்கின்
குரும்பைவெம்முலையாவஞ்சிக்கொடியிற்றுசுப்பாககூந்தல்
சுரும்பவிழ்குமுலாக்கஞ்சஞ்சுடர்மதிமுகமாக்கொண்டு
நிரம்பிநீள் கைதைவேலி நெய்தல்சூழ்காவில்வைவி.

(இ-ள்.) அரம்பை மென் குறங்கு ஆமாவின் அவிர்தளிர் நிறம் ஆ தெங்கின் குரும்பை வெம்முலை ஆ-வாழையே மெல்லிய துடையாகவும் மாமரத்தினது விளங்குந் தளிர் நிறமாகவும் தென்னன் குரும்பையே விரும்பந்தருந் தனமாகவும், வஞ்சிக்கொடி இறுதுசுப்பு ஆ கூந்தல் சுரும்பு அவிழ் குழல் ஆகஞ்சம் சுடா மதிமுகமா கொண்டு நிரம்பி - வஞ்சிக்கொடியே முறியும் இடையாகவும் கூந்தற்பனைமடலே வண்டிகள் பரந்த கூந்தலாகவும் தாமரையே விளங்கும் சந்திரனை யொத்த முகமாகவுங்கொண்டு மங்கைப்பருவம் நிரம்பி, நீள் கைதைவேலி நெய்தல் சூழ் காவில் வைகி-நெடிய தாழைகளை வேலியாகவுடைய நெய்தனிலத்தைச் சூழ்ந்த சோலையில் தங்கியிருந்து,

இதவும் இபைபுருவகவணி.

(க)

பன்மலாமாலேவெயந்துபாணுரைப்போர்வைபோர்த்துத்
தென்மலைத்தேயந்தசாந்தமான்மதச்சேறுபூசிப
பொன்மணியாரந்தாங்கிப்பொருளையாவகன்னிமுந்நீர்த்
தன்மகிழ்கிழவனாகந்தழீஇக்கொடுகலந்ததன்மே.

(இ-ள்) பொருளை ஆம் கன்னி பல் மலர் மாலே வெய்ந்து பால் துரை போர்வை போர்த்து மான் மதம் தென்மலை தேய்ந்த சாந்தம் சேறுபூசி - அந்தத் தாம் பிரபர்ணி யென்னும் கன்னிப் பெண்ணுனவன் பல மலர்களாலாகிய மாலையைச் சூடி வெள்ளிய துரையாகிய போர்வையைப் போர்த்து மிருகமதத்தோடு கலந்த பொதியமலையி லரைபட்ட சந்தனக்குழம்பைப்பூசி, பொன் மணி ஆரம் தாங்கி முந்நீர் தன் மகிழ் கிழவன் ஆகம் தழுவிக் கொடு கலந்தது - பொன்னுரத்தையும் முத்தாரத்தையும் பூண்டு தன்னால் விரும்பப்பட்ட கணவனாகிய சமுத்திர இராஜனுடைய மார்பைத் தழுவிக் கலந்தான்.

மாலே சூடலும் வெள்ளாடை போர்த்தலும் கலவைபூசுதலும் முத்தாரம் பூணலும் கலவிக்குரிய தொழில்களாதலால் ஆகம் தழீஇக்கொடு கலந்ததெனவும், கன்னி பொருளால் உயர்திணையேனும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் அஃறிணை முடிபாகக் கலந்ததெனவுங் கூறினார்.

மூகநீர், ஆக்கல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் மூன்றுகிய தொழிற்றன்மைகளை புடையதெனப் பண்புத்தொகைகளைக் களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்க் கடல்மேனின்றது. ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் மேகநீர் என மூன்று நீர்களையுமுடையதெனப் பொருள் கூறுதலும் ஒன்று. கல்லென் என்னுஞ் செய்யுளின் இறுதியிலின்ற எய்தியென்னும் வினையெச்சம் அரம்பை யென்னுஞ் செய்யுளின் இறுதியினின்ற வைகியென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம் இச்செய்யுளின் இறுதியினின்ற கலந்ததென்னும் வினாமுற்றின் முதனிலையையும் முறையே கொண்டு முடிந்தன.

(௧௦)

வல்லைதாயிருபால்வைகுஞ்சிவாலயமருங்குமீண்டி

முல்லையானைந்துந்தேனுந்திராக்கையான்முகந்துவீசி

நல்லமான்மதஞ்சாந்தப்பிநறுவினாமலர்நாய்நீத்தஞ்

செல்லலாற்பூசைத்தொண்டின்செயல்வினைமாக்கள்போலும்.

(இ-ள்.) நீத்தம் வல்லைதாய் இருபால் வைகும் சிவாலயம் மருங்கும் ஈண்டி-தாயிர்பர்ணியானது வினாந்துசென்று தனது இரண்டுபக்கங்களிலுமுள்ள சிவாலயங்களிடத்துப்பொருந்தி, முல்லை ஆன் ஐந்தும் தேனும்திராக்கையால் முகந்து வீசி நல்ல மான்மதம் சாந்து அப்பி நறு வினாமலர் நாய் செல்லலால் பூசை தொண்டின் செயல் வினை மாக்கள் போலும் - முல்லை நிலத்திலுள்ள பஞ்சகவ்வியங்களையும் தேனையும் அலையாகிய கையினாலே மொண்டு வீசி வாசனையிகழ மிருகமதந்தையுஞ் சந்தனத்தையும் அப்பி நறுமணங்கமழும் மலர்களைத்துவிச் செல்லுதலால் சிவ பூசைத்தொண்டி புரிபு செய்தகையபுடைய அடியார்களை யொக்கும்.

பஞ்சகவ்வியங்களாவன பால் தயிர் நெய் கோமயம் கோசலம், மருங்கு என்பதன் இறுதியிலின்ற உம் அசைநிலை, செயலென்னுந் தொழிற்பெயர் பெயரொச்சத்தின்மேனின்றது.

(௧௧)

அரும்பவிழனங்கவாளியலைதரவாகம்பொன்போர்த்

திரங்கிவாலன்னமேந்தியிருகையுஞ்சங்கஞ்சிந்தி

மருங்குஞ்சூழ்காஞ்சிதள்ளிவரம்பிறவொழுதும்வாரி

பரம்பரற்கையம்பெய்யும்பார்ப்பனமகளிர்போலும்.

(இ-ள்.) அரும்பு அவிழ் அனங்கவாளி அலைதர ஆகம் பொன் போர்த்து இரங்கி - அரும்பவிழ்ந்த மல்லிகை மலர்களாகிய பாணங்களை அலைகள் ஒதுக்கத் தன்னுடலமுற்றும் பொற்கட்டிகளை யுடையதா யொலித்து, வால் அன்னம் ஏந்தி இருகையுஞ் சங்கம் சிந்தி மருங்கு சூழ் காஞ்சி தள்ளி வரம்பு இற ஒழுதும் வாரி - வெண்ணிறத்தையுடைய அன்னப்பறவைகளை யெந்தி இரண்டு கைகளிலும் சங்குகளைவிசைப் பக்கங்களிற் சூழ்ந்த காஞ்சிவிருட்சங்களை முறித்து எல்கெடப் பெருக்கெடுத்துச் செல்லுந் தாயிர்பர்ணியானது, அரும்பு அவிழ் அனங்கவாளி அலைதர ஆகம்பொன் போர்த்து இரங்கி-அரும்பவிழ்ந்த மன்மதபாணங்கள் வருத்தத் தம் முடலமுற்றும் பொற்பிதிர்போன்ற தேமல் பூத்து மணம் வருந்தி, வால் அன்னம் ஏந்தி இருகையுஞ்சங்கம் சிந்தி மருங்கு சூழ் காஞ்சி தள்ளி வரம்பு இற - வெள்ளிய சோற்றையேந்தி இரண்டி கைகளிலுமுள்ள வளையல்கள் கழன்று இடையிலணிந்த காஞ்சியென்னும் ஓர்ஆப்ரணஞ்சோர்ந்த தமது கற்பினில்கெட, பரம் பரற்கு ஐயம் பெய்யும் பார்ப்பன மகளிர் போலும் - பிசுடான மூர்த்தமாய் எழுந்தருளியவந்த சிவபெருமானுக்குப் பிச்சையிடுந் தாருகாவனத்தா ரிவிபத்தினிகளையொக்கும்.

திருவிளையாடற்புராணம்

மலர்களெல்லாம் மன் மதபாணங்களாகக்கூறுதலின் அனங்கவாளி எனவும், நடுப்பாகத்தை “வளையுரம், கடல், அகடு” என்றும் போல வெள்ளமுற்றும் என்பதற்கு ஆகமெனவுங் கூறினார். காஞ்சி எழுகோவையாயுள்ளவணி “என்கோவை மேகலை காஞ்சியெழுகோவை” என்பதனுணர்க. பொன் தேமல் மேனிற்றலால் உவமையா குப்பையர், உடைமையும் உடையதும் வேறுகாமையால் உடைமையின்றொழிவை உடையகின்மேலேற்றிச் சங்கஞ்சிந்கி காஞ்சிதள்ளி என்றார். போர்த்து இரங்கி ஏந்தி சிந்தி தள்ளி என வேறு பலவழிக்கிய விளையெச்சங்கள் தனித்தனிவாரி என்னும் விளைமுதற் பொருள்கொண்ட வொழுமென்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்விளை யெச்சங்கள் பார்ப்பன மகளிர் என்னும், விளைமுதற் பொருள் கொண்ட பெய்யும் என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையையுந் தனித்தனிகொண்டன. இருகையிலும் என்பதில்வந்த உம்மைமுற்று - முன்னர்க்கூறிய பொருளோடு பின்னர்க்கூறிய பொருள் விரோதியாமல் சிலேடித்தமையால் அவிரோதச் சிலேடை யணி. (கஉ)

வரைபடுமணியும்பொன்னும்வரைமுங்குழையும்பூட்டி
யரைபடுமகிலுஞ்சாந்துமப்பியின்னமுதமுட்டிக்
கரைபடுமருதமென்னுங்கன்னியைப்பருவநோக்கித்
கிரைபடுபொருளை நீத்தஞ்செவிலிபோல்வளர்க்குமாடே.

(இ-ள்.) கிரைபடு பொருளை நீத்தம் வரைபடு மணியும் பொன்னும் வரை மும் குழையும்பூட்டி அரைபடும அகிலும் சாந்தும அப்பி இன் அமுதம் ஊட்டி-அலை களையுடைய தாமிரபரணி யென்னும் வெள்ளமானது மலையினிடத் துண்டாகிய முத்தையும் பொன்னையும்வரைநலையுங் குண்டலத்தையுமபூட்டி அரைபட்ட அகிலையுஞ் சந்தனத்தையும் அப்பி இனிய அமுதத்தை யுண்பித்து, கரைபடு மருதம் என்னும் கன்னியை பருவம் நோக்கி செவிலிபோல் வளர்க்கும் - வரம்புகளையுடைய மருதநிலமென்னும் கன்னிப்பெண்ணைப் பருவத்திற்குத் தக்கபடி யாராய்ந்து செவிலித்தாயைப்போல வளர்க்காநிற்கும்.

கரைபடும் என்பதற்குப் புகழ்பொருந்கியவெனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. செவிலிவளர்க்குந்தாய். குண்டலம்-நீராடவந்த அரம்பையர், துண்டலம் அமுதம் - நீர், பால்.

அமுதமென்பதன் இறுதியில் உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது (கங)

மறைமுதல்கலைகளெல்லாமணிமிடற்றவனேயெங்கு
நிறைபரமென்றும்பூதிசாதனநெறிவீடென்று
மறைகுவதறிந்துநதேரூறிவெனக்கலங்கியந்த
முறையின்வீடுணர்ந்தோர்போலத்தெளிந்ததுமூறிவெள்ளம்.

(இ-ள்.) மூரி வெள்ளம் - பெரிய வெள்ளமானது, மறைமுதல் கலைகள் எல்லாம் - வேதமுதலிய துல்களெல்லாம், மணிமிடற்றவன் ஏ எங்கும் நிறைபுரம் என்றும் பூதிசாதனநெறி ஏ வீடு என்றும் அறைகுவது அறிந்தும் - நிலகண்டத்தை யுடைய சிவபெருமானே எவ்விடத்தும் நிறைந்த பரம்பொருளென்றும் விபூதி தரித்தலும் பூரி பஞ்சாக்ஷா முச்சரித்தலும் உடைய ஈசுவசமயநெறியே மோகக்ஷமென்றுஞ் சொல்லுதலைத் தெரிந்திருந்தும், தேரூர் அறிவென கண்ணி அந்த முறையின் வீடு உணர்ந்தோர் போல தெளிந்தது - தெனியாதார் அறிவைப்போலக்கலங்கி அந்

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

தச் சைவசமய நெறியின் முறையே நின்று முத்திரிசையை யறிந்தவர் அறிவைப் போல உடனே தெளிந்தது.

வேதங்கள், சிவபெருமானே நேரோ வழிபட வறியாத வான்மாக்கள் வழிபடற்குரிய அயன் முதலியோரை யொரோவழி தலைமையுடையவராகக்கூறுங் கருத்தறியாது கூறியிருத்தலையே பொருளாகக்கொண்டு அவரவரும் பரமனைத் தம்மில் முரணிக்கூறு மயக்கமொழிந் துய்தற்பொருட்டு இக்குறியீடுள்ளவனே பரமனைக் கூறுதலின் - மறைமுதல் கலைகளெல்லா மணிமிடற்றவனே பெய்குசிறை பரமனவும், ஆன்மாக்கள் எப்பற்றுங் கழன்று பற்றற்றவனைப் பற்றுத்தற்குரிய அருட்பணிகளில் இயன்றமைவாய் சிறப்பினதாய் முதற்பற்றும்பொருளாய் விளங்கும்விபூதியையும், அப்புறக்காட்சியோடு உண்ணிலவும் பற்றுக்கோடாய் நோக்கியவற்றை நோக்காதவாறுசெய்யவல்ல பூரீபஞ்சாக்கரத்தையும், மோகூத்தையடையக்கூட்டும் அங்காங்கிபாவங்களையுடையது சைவசமயமாதலின், பூதிகாத்தனநெறி வீடெனவும், இவ்வாறு பல வேதங்களானூர் திட்டார்த்தங்களானும் வேதாகமங்களிற் கூறியிருக்கும் அவ்வியலபற்றும், அறியாதவர்களாய் மலச்செருக்கால் மலைந்து முக்குண வசத்தராய் முரணிக்கூறிய பசுநூல்வழிச் செல்வோ ரறிவிற் குப் பயனாயுள்ளது கலக்கமன்றிப் பிறிதின்மையின் அறநுகுவதறிநதூதேறா ரறிவெனக்கலங்கி எனவும், அப்பசுமார்த்தத்தையொழிததுப்பதிமார்க்கதநால் முதநாத் தப் பாதமலர்க்கீழ்ச்சென்று பிறிதொடுபடாது அதுவாய் நின்றலே தெளிவின் பயனதலின் அந்த முறையின் வீடுணர்ந்தோர்போலத் தெளிந்தது எனவுங் கூறினார்.

சிவதத்துவவிவேகம் “மறைபகத்தெல்லாந்தலைமையொரோருபால் வகுத்திடுங்கேவலமதுதா, னிறைவனையிவ்வாறமபுயன்முதலோரினும் பிரித்துத்தியால் விளக்கா, தறைதருமிதனான் மாறுபட்டுழிவேறொ ராற்றினுற்போக்கவற்றாமல், கறைமிடற்றடக்கியேழை வானவரைக்காததருள்கருணைமாகடலே” எனவும்.

“முளரியோன் முதலாஞ் சுரரொலாம்புதமுதலவற்றோடுகித்தள்ளோ, ரளவிடுந்தலைமையாளொன்றவரை யகற்றிமால்விடையவனினையே, வளமுதமெல்லாத் தலைமையுமுடையேன் வருமுதற்காரணனல்லோ, ருளமுதுதியானப்பொருளெனச் சிகைதேர்ர் ஊர்ப்பவுமயங்குவர்சிலரோ” எனவும் வருதல்காண்க.

சாதனம் உருத்திராகூத்திரிசுதல் என்பாருமுளர், கண்மணி பூதிகாதனம் என வரும்புத்துச் சாதனங் கண்மணியி லடங்காமை காண்க. “தெய்வநீறுமைந்தெழுததுமே சிதைக்கலளுக” எனப் பின்னர் வருதலறிக.

பூதிகாதனம் இவ்விரண்டையுமுடையது சைவசமயமாதலால் உம்மைத் தொகைநிலைக் களத்துப்பிறந்த அனமொழித்தொகை. நெறியின் இறுதியில் பிரிநிலை ஏகாரந் தொகுத்தல். (கசு)

மறைவழிகிளைத்தவெண்ணெண்கலைகள் போல்வருநீர்வெள்ளத்
துறைவழியொழுகும்பல்கால்சோலைதன்பழனானுசெய்தே
னுறைவழியோடையெங்குமோடிமன்றுடையார்க்கன்பர்
நிறைவழியாதவுள்ளத்தன்புபோனிரம்பிற்றன்றே.

(இ-ள்.) மறைவழி கிளைத்த எண்ணெண் கலைகள் போல் - வேதத்துறைவழி கிளைத்த அறுபத்துநான்கு கலைகளைப்போல, வருநீர் வெள்ளம் துறை வழி ஒழுகும் பல்கால் - பொதுமையினின்றும் வருகின்ற தாமிரபரணியானது நீர்த்துறை யினின்றும் கிளைத்துச்செல்லும் பல்கால்களால், சோலை தன் பழனம் செய்தேன்

உறைவழி ஓடை எங்கும் ஓடி - சோலைகளிலும் தண்ணிய மருதநிலத்தார்களிலும் வயல்களிலும் தேன்துளிசிந்தும் மலரோடைகளிலும் மற்றுள்ள விடங்களிலுஞ் சென்று, மன்று உடையார்க்கு அன்பர் உள்ளத்து நிறைவு அழியாத அன்புபோல் நிரம்பிற்று - பொன்னம்பலத்தை யுடைய சிவபெருமானார்க்குத் தொழும்புண்ட அன்பருடைய விதயத்தில் நிறைந்த அன்பைப்போல நிறைந்தது.

இடத்தினிகழ்பொருளின் றொழிலை யிடத்தின்மேலேறித் தேனறைவழியோ டையென்றார். (கரு)

கலிநிலைத்துறை.

இழிந்தமாந்தர்கைப்பொருள்கருமிகபரத்தாசை

கழிந்தயோகியர்கைப்படிற்றுயவாய்க்களங்க

மொழிந்தவாறுபோலுவரியுண்டொகெடுத்தெழிவி

பொழிந்தநீரமுதாயினபுவிக்கும்வானவர்க்கும்.

(இ-ள்.) இழிந்த மாந்தர் கை பொருள்களும் இகபரத்த ஆசை கழிந்த யோகியர் கைப்படிற் றுய ஆய் களங்கம் ஒழிந்த ஆறுபோல் - கொலை மூதலிய தொழிலால் இழிவுபட்ட மனிதர்கள் தமதுகையால்கொடுக்கும் பாவவழியினின்றும் ஈட்டிய பொருள்களும் இவ்வுலக போகத்திலுஞ் சுவர்க்க போகத்திலும் உள்ள ஆசையி னின்று நீங்கிய சிவயோகிகளது கையிற்பட்டால் பரிசுத்தமுடையனவாய் அக்ருற்றங்களினின்று நீங்கிய முறைமைபோல, எழிலி உவரி உண்டு உவர்கெடுத்து பொழிந்த நீர்புவிக்கும் வானவாக்கும் அமுதாயின - மேகமானது கடல்நீர் பருகி அந்நீரிலுள்ள உப்பைக்கெடுத்துச் சொரிந்த நீர்த்துளிகள் பூவுலகிலுள்ளவருக்கும் வானுலகிலுள்ள தேவர்களுக்கும் அமுதம்போலாயின.

சிவஞானதிபம், “பரிந்தகொலைப்பாதகன் கைக்கத்தியேனும் பரிசனவேதி யைப்பரிக்கப்பொன்மை” என்றபோல இழிந்தமாந்தர்கைப் பொருள்களுட் யோ கியர்கைப்படிற் றுயவாய்க் களங்கமொழிந்தவாறுபோல் எனவும், சிவதருமோத் தரம், “பாவெனும்பதத்தினர்த்தம் பாவமென்கடலிற்பட்டார், தேவனற்பதமென் நீர்த் திருத்தவான்நிரததினர்த்தம், பாவமென்கடற்பட்டாரைப் பரமர்தமபதமென் பாரத், தேவியேயிருத்துவானே பாத்திரமென்னப்பட்டான்” என்பதனால் பாத்திர மாவார் சிவயோகியரன்றி வ்ணையரல்லாதலால் யோகியர் எனவும் “வானின்றுல கம் வழங்கிவருதலாற், ருனமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று” “சிறப்பொடுபூசனைசெல் லாதவானம், வறகருமேல்வானோர்க்குமிண்டு” என்றமையால் புவிக்கும்வானவர்க் கும் பொழிந்த நீரமுதாயின எனவுறு கூறினார்.

உவரி உவர்ப்பினையுடையது என்னும் பொருண்மே னிற்றலால் வினைமுதற் பொருளில்வந்த தொழிற்செய்யர். எழிலி மேலெழுதலையுடையது என்னும் பொருண் மேனிற்றலால் அத்தொழிற்பெயர். (கக)

ஈநிலாதவளொருத்தியேயைந்தொழிவியற்ற

வேறுவேறுபேர்பெற்றெனவேலைநீரொன்றே

யாறுகால்குளங்குவல்குண்டகழ்கிடங்கெனப்பேர்

மாரியிதில்வான்பயிரொலாம்வளர்ப்பதுமாதோ.

(இ-ள்.) ஈநிலாதவள் ஒருத்தியே ஐந்தொழில் இயற்றவேறு வேறு பேர் பெ ற்றது என - அழிவில்லாதவளாகிய சிவசத்தி ஒருத்தியே பஞ்சிருத்தியங்களையுஞ் செய்ய வெவ்வேறு திருநாமங்கள் பெற்றருளியதுபோல, வேலை நீர் ஒன்றே ஆறு

கால் குளம் கூவல் குண்டு அகழ் கிடங்கு என பேர்மாறி - கடல் நீரோன்றே ஆறு
கால் வாய் குளம் கிணறுநீர்நிலை தோண்டிய கிடங்கு என்று தனது இயற்பெயர்தி
ரிந்து, ஈழ இல் வான் பயிலொல்லாம் வளரப்பது - அளவில்லாத பெரிய பயிர்களை
பெல்லாம் வளர்க்காநிற்கும்.

பஞ்சகிருத்தியங்கனாவன - கிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்
கிரகம், இவற்றை முறையே பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, விரியா
சத்தி, யாகநின்று இயற்றுகின்றவள் சிவசத்தி ஆதலால் ஐந்தொழி வியற்ற வேறு
வேறு பேர்பெற்றென என்றார். பெற்றென தொகுத்தல், ஏகாரங்கள் தேற்றப்பொ
ருளில் வந்தன. (க௭)

அறுசீரடியாகிரியவிருததம்.

களமர்கள் பொன்னேர் பூட்டி-தாயர்வாய்க்கனிந்தபாடற்
குளமகிழ்சிறுரினேறுமொருத்தலுமுவகைதூங்க
வளமவிமருதம்பாடிமனவலிகடந்தோர்வென்ற
வளமருபொறிபோலேவலாற்றவாள் வினையின்மூண்டார்.

(இ-ள்.) களமர்கள் பொன்னேர் பூட்டி-மருதநிலமாக்கள் பொன்னைப்
பூட்டி, தாயர்வாய் கனிந்தபாடற்கு உளமகிழ் சிறுரின் ஏறும் ஒருத்தலும் உவகை
கூங்க வளம்மலி மருதம் பாடி-தாய்மார் வாயிலுண்டாகிய சுவைகனிந்த பாடி
க்கு மனமகிழுஞ் சிறுவரைப்போல ஏறும் ஏறமைக்கடாக்களும் மகிழ்வர வள
ப்பநிறைந்த மருதப் பண்பாடி, மனவலி கடந்தோர் வென்ற அளமரு பொறி
போல் ஏவலாற்ற ஆள்வினையில் மூண்டார் - மனத்தின் வலியைக்கடந்தபெரியோர்
வென்ற சுழலும் ஐம்பொறிகள் அவர் ஏவல்வழி நிறைப்போல அவ்வேறும் ஒருத்த
லார் தமது ஏவல்வழிநிற்கப் பயிரிடாதொழிவில் தலைப்பட்டார்கள்.

பொன்னேர் புத்தேர், தலையோ என்றலும் அது மருதப்பண்பாடுவோர் அந்
நிலமாக்களாதலால் மருதநிலமாக்களென்றும், மனம் தம் வழிபட்டோர்க்கு அதன்
வழிச்செல்லும் ஐம்பொறிகளுந் தாமே யடங்கி நிறைநால் மனவலி கடந்தோர்
என்றார், அலமரல் அளமரல் என நின்றது (க௮)

பலநிறமணிகோத்தென்னப்பன்னிறவேறுபூட்டி
யலமுகவிரும்புதேயவாள் வினைக்கருங்காண்மள்ளர்
நிலமகளுடலங்கீண்ட சால்வழிநிமிர்ந்தசோரிச்
சலமெனநிவந்தசெங்கெழுத்தமுன்மணியிமைக்குமன்னே.

(இ-ள்.) பலநிறம் மணி கோத்து என்ன பலநிறம் ஏறு பூட்டி அலம் முகம்
இரும்பு தேய ஆள்வினை கருங்கால் மள்ளர்-பலநிறங்களை யுடைய விரத்தினங்களைக்
கோவை செய்ததுபோலப் பலநிறங்களை யுடைய வெருதுகளைப் பூட்டிக் கடிப்பை
யின்முகத்திலுள்ள கொழுத்தேய உழுதொழில்செய்யும் கரியகால்களை யுடைய மருதநி
லமாக்கள், நிலமகள் உடலங்கீண்ட சால்வழி நிமிர்ந்த சோரி சலம் என்-பூமிதேவியி
ன் உடலைக்கிழித்த படைச்சால்வழியில் எழுந்த உதிரவெள்ளம்போல, நிவந்த செங்
கெழு தழன்மணி இமைக்கும்-மேலெழுந்த செந்நிறத்தை யுடைய கெருப்புப் போன்
ற இரத்தினங்கள் விளங்காநிற்கும்.

சேறுபடிதூதால், நிறத்திரிதலின் கருங்கால் என்றார். கோத்தென தொகு
த்தல் விகாரம். (க௯)

ஊறுசெய்ப்படைவாய்தேயவுமுநருநீர்கால்யாத்துச
சேறுசெய்குநருந்தெய்வந்தொழுதுதிந்செந்நெல்வீசி
நாறுசெய்குநரும்பேர்த்துநடவுசெய்குநருந்தெவ்வின்
மாறுசெய்களைகடடோம்பிவளம்படுககுநருமானார். *

(இ-ள்.) ஊறுசெய் படைவாய் தேய உழுநரும் நீர் கால் யாத்த சேறு
செய் குநரும் - பூயியைக் கிழிக்கா நின்ற கலப்பையின் துள்ளுசிடேய உழுகின்றவ
ரும் நீரைக் கால்வழியாகக்கட்டிச் சேறு செய்கின்றவரும், தெய்வம் தொழுது தீம்
செந்நெல் வீசி நாறு செய்குநரும் பேர்த்து நடவுசெய்குநரும் - அந்நிலத்துக்குரிய
வீரதிரை வணங்கி இனிய செந்நெல் முனையை வீசி நடவுசெய்கின்றவரும் அந்நாறு
களைப் பேர்த்து நடுகின்றவரும், தெவவின மாறு செய்களை கட்டி ஒம்பி வளம்
படுக்குநரும் ஆனார்-பகைவரைப்போலச் செந்நெற பயிரோடு மாறுபட் டோற்குங்
சனைகளைக் களைந்து வளஞ்செய்கின்றவர்களும் ஆக அந்நிலமாக்கள முயன்றார்கள்
நகரவிடைநிலை நிகழ்காலத்தினமேனின்றது. (உ0)

பழிபடுநறவந்தனைக்கடைசியர்பருகிசசெவ்வாய்
மொழிதடுமாறவோவைமுததெழமுறுவறோன்ற
விழ்செவந்துழலக்கூந்தனமென்றுநிலசோரவுள்ளக்
கழிபெருங்களிப்புநலகிகலந்தவரொத்ததன்றே.

(இ-ள்.) பழிபடு நறவம் தன்னை கடைசியர் பருகி-பழிச்சொற்பெருக்குமது
வானது தன்னைப்பள்ளப்பெண்கள பருகுதலால், செவ்வாய் மொழி தடுமாற வோ
வைமுதத்து எழ முறுவல் தோன்ற விழ்செவந்துஉழல கூந்தல மெனதுகில் சோர-
கவர்கள் செவந்தலாயில் தோன்றுஞ் சொற்கள் முறைபிறழவுங் குறுவெயர்வு முக
த்தில்முழிக்ககவுந் தம்மையறியாது பெருநகைதோன்றவுங் கண்கள் மதர்ப்பாற்செ
வந்து சுழலவுங் கூந்தலு மெல்லியவாடையுஞ் சோரவும, உளளம் கழி பெரும் களி
ப்பு நல்கி கலந்தவா ஒத்தது-மனத்தில் மிகக் பெரியமயக்கைக் கொடுத்துக்கலந்த
புருடா யொத்தது.

புணர்ச்சியில பெண்கள் சொற்கள தடுமாறுதலும், குறுவெயர்வு முகத்தில்
முழித்தலும், புன்னகையரும்புதலும், நல்வால விழ்செவந்து சுழலுதலும், சோர்
வால் கூந்தலும் உடையுஞ் சோருதலும், உடைமையால் கள் கலந்தவரை யொத்த
தெனக் கூறியது செம்மொழிச்சிலேடை யுவமையணி. (உக)

படபகையாகுந்தீஞ்சொற்கடைசியர்பவளர்செவ்வாய்க்
குடபகையாம்பலென்றுமொண்ணுங்குவளைநீலங்
கடபகையாகுமென்றுங்கமலநன்முகத்துக்கென்றுந்
கிடபகையாகுமென்றுஞ்செறுதல்போற்களைதல்செய்வார்.

(இ-ள்.) பண்பகை ஆகும் தீம் சொல் கடைசியர் பவளம் செவ்வாய்க்கு உள்ப
கை ஆமபல்என்றும்-(களைகளையத்தலைப்பட்ட)இசைக்குப்பகையாகிய வ்னிய சொற்
கையுடைய பள்ளப்பெண்கள் பவளம்போன்ற தமது செவ்வாய்க்குத் திராப்பகை
யுள்ளது குமுதமலொன்றும், ஒள் நறும் குவளை நீலம் கண்பகை ஆகும் என்றும்
கமலம் நல்முகத்துக்கு என்றும் திண் பகை ஆகும் என்றும் - ஒள்ளிய நல்லவாசனை
யையுடைய செங்குவளையுங் கருங்குவளையுங் கண்களுக்குப் பகையாமென்றுந் தாம
கா அழகிய முகத்துக்கு என்றும் வைரம்பற்றிய பகையாமென்றுந், செறுதல்
போல் களைதல் செய்வார் - கொல்லுதல்போலக் களைந்தார்கள்.

ஆம்பல், குவளை, நீலம், கமலம் - சாதியொருமைகள். செய்வார் இங்கு வகர இடங்கிலை - இறந்தகாலத்தின்மேனிந்தது. (உஉ)

கடைசியர் முகமுநகராலுங்கைகளும்கமலமென்றார்
படைவிழிசுவனையென்றார் பவளவாய்குமுதமென்றார்
ரடையவுங்களை ந்தராமன் னர்பகைஞராயடுத்தவெலலை
புடையவனானையாற்றுவொறுப்பவாகுமுதுவுண்டாமோ.

(இ-ள்.) மன்னர் கடைசியர் முகமும் காலும் கைகளும் கமலம் என்னார் - பள்ளர்கள் தங்கள் பெண்களுடைய முகமும் காலும் கைகளுந் தாமரையோடு உறவுடையனவென்று கருதாமலும், படை விழி சுவளை என்னார் - வாள்போன்ற கண்கள் குவளையோடு உறவுடையனவென்று கருதாமலும், பவளம் வாய் குமுதம் என்னார் - பவளம்போன்ற வாய்கள ஆம்பலோடு உறவுடையனவென்று கருதாமலும், கடையவும் களைந்தார் - அவைகளை யொருசேரக் களைந்தார்கள், பகைஞராய் அடுத்த எல்லை உடையவன் ஆனை ஆற்றால் ஒருபபவாக்கு உறவு உண்டு ஆம் ஒ - உறவினர் பகை வராய்வந்தகாலத்து எஜமானன் கட்டளைவழியினின்று தண்டிக்கும் வீரருக்கு உறவினர் என்று தாட்சனியமும் உள்ளதோ (இலலையெனற்படி)

என்னர்என்னும் வினைமுற்றுக்கள் வேறுபல் வடிக்கிய வெச்சுங்களாய்க் களைந்தார் என்னும் வினைமுற்றின் முதலிலையே நனிததனிகொண்டன. முன்னர்த்தொடங்கிய பொருட்டிற்றமுடித்தற்குப் பின்னா உலகறிபொருளாக வேறுபொருள்வைத்துக்கூறினமையால் வேறுபொருள்வைப்பணி. (உங்)

புரையறவுணர்ந்தோர் நூலின்பொருளினுளடங்கியந்தால்
வரையறைகருத்துமானவளாகருப்புறம்புதோன்றிக்
கரையமைகல்விசாலாக்கவிஞரோ போலியுயர்ந்தநூ
லுரையெனவிரிந்துசமயின்மகளிரோபொலொசுந்ததன்றே.

(இ-ள்.) வளர் கரு புரையற உணர்ந்தோர் நூலின் பொருளின் உள் அடங்கி - வளாகின்ற கருவானது ஐயந்நிரிபு என்றுங் குற்ற நீங்கக் கறமுணர்ந்த சான்றோ ரியற்றிய நூலின்கட் பொதிந்துகிடக்கும் பொருள்போல உள்ளடங்கிக் கிடந்து, அந்நூல் வரையறை கருதாமான புறம்புதோன்றி - அந்நூல் பொருளுக்கு வரையறைப்பட்ட கருததாரைபோல வெளியேதோன்றி, கரையமை கல்விசாலா கவிஞரோபோல் இறுமாரத - இலக்கணவரம்பு அமைந்த கல்விநிரம்பாத கவிகள்போலத்தலைநிமிர்ந்து, அந்நூல் உரை என விரிந்த - அந்நூலுக்குச் சான்றோரியற்றிய நூல் பொருள் விரிதல்போலக் கதிர்விரிந்து, கற்பின மகளிர்போல் ஒளிந்தது - கற்புடைய பெண்கள் தமது தாளை நோக்குதல்போலத் தாளைநோக்கித் தலைவனைந்தது.

கல்விசாலாக்கவிஞர் உயர்துணையோடு சார்ந்த ஆவியை உயர்துணை முடிபேற்றது. இன் உருபு ஒப்புப்பொருட்டு. உரை பொருளின்மேல் நிறைவால் சொல்லாகுபெயர். (உச)

அன்புறுபத்திவித்தியார்வநீர்பாய்ச்சந்தொண்டர்க்
கின்புருவானவீசனின்னருள்வியையுமாபோல்
வன்புறுகருங்கான்மன்னர்வைகலுஞ்செல்விநோக்கி
நல்புலமுயன்றுகாக்கவினைந்தனறுந்தண்சாலி.

(இ-ள்.) அன்பு உறு பத்தி வித்தி ஆர்வம் நீர் பாய்ச்சும் தொண்டர்க்கு இன்பு உருவான ஈசன் இன் அருள் விளையும் ஆபோல் - அன்புமிக்க பத்தியாகிய விதையை விதைத்து ஆதரவாகிய நீரைப்பாய்ச்சுகின்ற அடியார்களுக்கு ஆனந்த மே திருவுருவாகக் கொண்டருளிய சிவபெருமானது திருவருட்பயன் விளைவுவிளையும் வகையைப்போல, வன்பு உறு கடரும் கால் மள்ளர் வைகலும் செவ்வி நோக்கி ஒன்புலம் முயன்று காக்க - வலிமைமிக்க கரியகாலையுடைய பள்ளர்கள் நாள்தோறும் பருவமறிந்து நல்லபுலன்களுக்குச் செய்யு முயற்சிகளைச் செய்துகாக்க, நறும் தண் சாலி விளைந்தன - நல்லமணமுள்ள குளிர்ந்த நெற்பயிர்கள் விளைந்தன.

செய்யு முயற்களாவன எருவிடுதல்முதலியன. பத்தி வேறு ஆர்வம் வேறுதலின், பத்தி வித்தி ஆர்வ நீர் பாய்ச்சும் என்றார். ஆறு ஈறு தொகுத்தல் "அன்பினும் ஆர்வமுடைமை" என்றார் நாயனாரும். (உரு)

அகனிலவேறுபாட்டினியல்செவ்வியறிந்துமள்ளர்
தகவினைமுயற்சிசெய்யங்காமநூல்சாற்றுநான்கு
வகைநலார்பண்புசெவ்வியறிந்துசேர்மைந்தர்க்கின்ப
மிகவிளைபோகம்போன்றுவிளைந்தனபைங்குழெல்லாம்.

(இ-ள்.) மள்ளர் அகல் நிலம் வேறுபாட்டின் இயல் செவ்வி அறிந்து வினை முயற்சி தக செய்ய - பள்ளர்கள் அகன்றநில வேற்றுமையினுடைய தன்மையையும் அந்நிலத்திற் பயிர்செய்யும் பருவத்தையும் உணர்ந்து தொழில்முயற்சிகளை அததற்குத்தகுதியாகச்செய்ய, பைங்குழெல்லாம் - பசிய பயிர்களெல்லாம், காம நூல் சாற்றும் நான்கு வகை நல்லார் பண்பு செவ்வி அறிந்து சேர்மைந்தர்க்கு இன்பம் மிக விளைபோகம் போன்று விளைந்தன-காமநூல் கூறும் நான்குவகைப்பட்ட பெண்களுடைய தன்மையையும் பருவத்தையும் உணர்ந்து புணரும் புருடருக்கு இன்பமிகவும் விளையும் போகத்தையொத்து விளைந்தன.

நான்குவகைப்பட்ட பெண்களாவார் - பத்மினி, சித்தினி, சங்கினி, அத்தினி விளைவும் போகமாகையால் போகம் போன்றென்றார். மகளிர்போல நிலமும் அம்மகளிரிடத்த விளையும்போகம்போல அந்நிலங்களின் போகமுமெனக் கூறியது வட நூல் முறைமைபற்றியென அறிக. இயல் பண்பு செவ்வி இவைகளிடையிலும் இறுதியிலும் எண்ணும்மைகள் தொக்கன. (உசு)

கொடும்பிறைவடிவிற்செய்தகூனிரும்பங்கைவாங்கி
முடங்குகால்வரிவண்டார்ப்பமுள்ளனாக்கமலநீல
மடங்கவெண்சாலிசெந்நெல்வேறுவேறரிந்திடாக்கி
நெடுங்களத்தம்பொற்குன்றநிரையெனப்பெரும்போர்செய்தார்.

(இ-ள்.) கொடும் பிறை வடிவில் செய்த கூன் இரும்பு அம் கை வாங்கி-வளைந்தபிறையின் வடிவுபோலச்செய்த அரிவாளை (மருதநிலமாக்கன்) கையிலேந்தி, முடங்கு கால் வரிவண்டு ஆர்ப்ப முள்ளனா கமலம் நீலம் அடங்க வெண் சாலி செந்நெல் வேறு வேறு அறிந்து-ஈடாக்கி - முடங்கிய கால்களையும் வரிகளையுமுடைய வண்டிகள்மேலெழுந்தொலிக்க முட்பொருந்திய னுறையுடைய தாமரைகளும் நீலோற்பலங்களும் ஒருசேர அடங்க வெண்ணெல்விளைவுகளையும் செந்நெல் விளைவுகளையும் வேறுவேறுக அறிந்து கற்றைகளாக்கி, நெடுங்களத்த அம்பொற்குன்றம் நிரையென பெரும்போர் செய்தார் - ஐடியபோர்க்களத்தில் அழகிய

பொன்மலைகளின் வரிசைகளைப்போல வரிசை வரிசையாகப் பெரிய போர்கள் போட்டார்கள்.

பின்பக்கஞ்செருகியிருத்தலின் அங்கை வாங்கி யெனவும், நால்வகை அனாகளுள் கமலநீலங்கள் முள்ளையுடையனவாதலால் முள்ளனாக்கமல நீலமெனவும் கூறினார், வெண்சாலிசெந்நெல் சொல்லுரணணி. (உஎ)

கற்றைவைகலைந்து நூற்றிக்கப்பியூர்க்காணித்தெய்வ

மற்றவர்க்கற்றவாழ்ந்தளவைகண்டாறினொன்று

கொற்றவாகடமைகொள்ளப்பண்டியிற்கொடுபோய்த்தென்னு

மற்றவர்கற்றந்தெய்வமவிரும்பினாக்கூட்டியுண்பார்.

(இ-ள்.) கற்றைவை களைந்து நூற்றி கூப்பி-கற்றைகளாகிய வைக்கோலினின்றும் நெற்களைக்களைந்து நூற்றிப் பொலிகளாகக்கூவித்து, ஊர்க் காணித் தெய்வம் அற்றவர்க்கு அற்றவாறு ஈற்று அளவை கண்டு-ஊடகாணித்தெய்வங்களுக்குத் தரித்திரர்களுக்கும் அறுதிசெய்த முறைப்படி கொடுத்த அந்நபின்பு அளவதுதொகை செய்தது, ஆறில் ஒன்று கொற்றவர் கடமை கொள்ள பண்டியிற் கொடுபோய்-ஆறிலொருகற்றை அரசர்கள் தமது இறைப்பொருளாகக்கொள்ள ஏனை யைவகைக் கூறுகளைப் பண்டியிற்கொணமிசென்று, தென்னாடு உற்றவர் சுற்றம் தெய்வம் விருந்தினர்க்கு ஊட்டி உண்பா-பிதிராக்கும் சுற்றத்தார்க்கும் தெய்வங்களுக்கும் வந்த விருந்தினருக்கும் பகுத்துண்பிதும் தாங்களும் உண்பார்கள்.

பிதிராவார் படைபுககாலத்துப் பிரமஞல் படைக்கப்பட்ட ஒருவகைக் கடவுட்சாதியார் அவர்க்கிடந்தெனநிசையாதலால் தென்னுற்றவர் எனவும், விருந்தினர் புதிதாயவந்தவர் அவர்கள் முன்னிரியப்பட்டிருந்தலிற்றிதித்து வந்தவரும் அஃதினமையிற் குறிப்பாதுவந்தவருமென இருவகைய ராதலால் பன்மைப்பொருள் பட விருந்தினனொனவும், தென்புலத்தாரா முதலியாராகவு உண்பித்தலாகிய நால்வகையறங்களுந் தாமுமிரோடிருந்து செயயவேண்டிதலின் தமமைப் பாதுகாத்தலும் அறமாதலால் உண்பார் எனவும், இவ்வாறவோருக்கு இந்ந ஐவகையிடங்களும் அறஞ்செய்தற்கு இடங்களாதலின் ஆறிலொன்று கொற்றவா கடமைகொள்ளவேனவுங்கூறினார், “தென்புலத்தாராதெய்வம் விருந்தொக்கருனென்றால், கைம்புலத்தாரோம்பறலை” எனஊக திருக்குறளானுணாக, சுற்றஞ்சூழந்தோர்மேனிற்றலில் வினைமுதற்பொருளில்வந்த தொழிற்பெடர், தொவாற சாதிவொருமை. (உஅ)

சாறடுகட்டியெள்ளஞ்ச சாடைகொள்ளியுங்குதோரை

யாற்றிமதமாலயாணைப்பழங்குலையவனாயேனல்

வேறுபல்பயரோடினன்னபுன்னிலவிலைவுமற்று

மேறொடுபண்டியேற்றியிருநிலங்கிழியவுப்பபார்.

(இ-ள்.) சாறு அடுகட்டி எள்ளஞ் சாடை கொள் இறுங்குதோரை - கருப் பஞ்சாற்றால் காய்ச்சப்பட்ட வெல்லமும் எள்ளஞ் சாமையுந் கொள்ளுஞ் சோளமும் மலநெல்லும், ஆறு இடம் மதம மால் யாணை பழுதுகூடி அவனா ஏனல் பல் வேறு பய ரோடி இன்ன புன்னிலம் விளைவுமற்றும் - வெள்ளம்போலும் உவட்டெடுக்கு மதமயக்கத்தையுடைய யாணையின பழுவெலும்பின் வரிசைபோன்ற வாழைக்குலைகளும் அவையுந் திணையும் பலவகைப்பட்ட பயறுகளமாகிய இப்புன்னி லப்பொருள்களையும் மற்றுள்ள பொருள்களையும், ஏறோடி பண்டி ஏற்றி இருநிலம்

கிழிய உய்ப்பார்-எருதகளின்மேலும் பண்டிகளின்மேலும் ஏற்றிப் பெரியபூமி கிழி படச்செலுத்தவார்கள்.

முன்னுள்ள ஒடி இசைசிறைத்தற் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். பின்னுள்ள ஒடி எண்ணுபொருட்டு. இன்ன சுட்டுத்திரிபு. சாறமிகட்டி யானைப் பழுக்குலை இவை நன்னில விளைவுகளாயினும் பன்மைபற்றிய வழக்கால் புன்னில விளைவு என்றார்.

(உக)

துறவினரீசனேசுநதொண்டினர்பசிக்குநல்லூண்
முறவினைப்பிணிக்குந்தீர்க்குமருந் துடற்பணிபுக்காடை
புறைவிடம்பிறிதுநல்கியவரவரொழுக்கிசெய்யு
மறவினையிடுக்கணீக்கியருங்கதியுய்ககவல்லார்.

(இ-ள்.) துறவினர் ரசன் நேசம் தொண்டினர்பசிக்கு நல்லூண் திறம் வினை பிணிக்கு தீர்க்கும் மருந்து உடல் பணிப்புக்கு ஆடை உறைவிடம் பிறிதும் நல்கி-இருவகைப்பற்றுகளையும் அவற்றது நிலையாமையையும் நோக்கி மூற்றத்திறந்தவர்களும் சிவநேசத்தையுடைய அடியார்களுமாகிய இவர்களுடையபசிக்கு நல்லவுணவும் நீங்குதலில்லாத வினைவசத்தால்வரும் நோய்களுக்குத் துன்பந்தீர்க்கும் அபுடதமும் பணிமுதலியவற்றால்வரும் உடல்கெட்கதிற்கு வஸ்திரமும் வசித்தற்கு இடமும் வேண்டும் மற்றுள்ள பொருளும் (அந்நாட்டிலுள்ளார்) கொடுத்து, அவரவர் ஒழுக்கி செய்யும் அறம் வினை இடுக்கண நீக்கி அரும் கதி உயக்கவல்லார் - அத்துறவினரும் அடியார்களுந் தத்தமக்குரிய நிலைகளினின்று வருவாது ஒழுக்கிச்செய்யும் தருமச்செயல்களுக்குவரும் இடைபூறுகளை அவற்றாலொழித்து அரியமோகூடீடில் செலுத்தவல்லராவார்.

துறவினரும் சிவனடியார்களுந் தத்தமக்குரிய ஒழுக்ககெடுகளினின்று வருவாது முடியுச்செய்யுமளவும் அச்செய்கைகளுக்கு இடைபூறுகளாகிய பசிரோய குளிர் முதலியன இடையிற்புருது வருததாமல் உண்டியுமருந்தும் உறையுளுங் கொடுத்தலால் நல்கி இடுக்கணீக்கி எனவும், இவைகளால் அவர் தத்தமக்குரிய நெறிவழுவாமல் நடத்தததலால் அருங்கதியுய்க்கவல்லாரானவங் கூறினார். “இல்வாழ்வானென்பா னியல்புடையமூவர்க்கு, நல்லாற்றினின்றதுனை” என்னுந் திருக்குறளானுணர்க.

(கஉ)

ரிசசலுமீசனன்பர்நெறிப்படிற்சிறார்மேல்வைத்த
பொச்சமில்லன்புமன்னர்புதல்வரைக்கண்டாலன்ன
வசசமுந்கொண்டுகூசியடி பணிநிறியகூறி
யிசசையாறொழுக்கியுள்ளக்குறிப்பறிந்தேவல்செய்வார்.

(இ-ள்.) ரிச்சலும் ரசன் அன்பர் நெறிப்படியல் - நாள்தோறும் சிவபெருமானுடைய அடியார்கள் வழியில் எதிர்ப்பட்டால், சிறார்மேல் வைத்த பொச்சம் இல் அன்பும் மன்னர் புதல்வரை கண்டால் அன்ன அச்சமும் சொண்டுகூசி - தமது புத்திரர்கள்மேல்வைத்த உண்மையான அன்பையும் அரசர்களுடைய புத்திரர்களைக்கண்டா லொத்தபயத்தையுங்கொண்டு அகலாமலும் அணுகாமலும், அடிபணிந்து இனியகூறி இச்சை ஆறு ஒழுக்கி உள்ளக்குறிப்பு அறிந்து ஏவல் செய்வார் - அவ்வடியார் திருவடிகளைவணங்கி இன்சொற்கள் கூறி அவர்கள் இச்சையின்வழித் திறம்பாது நடந்து அவர்களேவாதிருக்கவே மனக்குறிப்பினையுணர்ந்து ஏவும்பணிகளைச்செய்து நிற்பார்கள்.

குளிக்காய்வோர் அதனைப்போக்குதற்பொருட்டு நெருப்பினின்று நீங்காம
லும் அது சுட்டுவருத்ததற்கஞ்சி நெருங்காமலும் இருத்தல்போலப் பிறவிப்பினி
யைப்போக்க விரும்பினோர் அது தீர்த்தற்பொருட்டுச் சிவனடியாணாவிட்டு நீங்கா
மலும் அவரதுதிருவுள்ளம் வேறுபடுத்தற்கஞ்சி நெருங்காமலும் மிருக்கவேண்டுதலின்
சிறுர்மேல்வைத்த அன்பும் மன்னர்புதல்வரைக்கண்டாலன்ன வச்சமுங்கொண்டு
கூசி எனவும் “எத்திறத்தாசானுவக்குமத்திறம்” என்றும்போல இச்சையாறொ
ழுதி எனவும் கூறினார்.

சித்தல்-ரிச்சல்மருஉ. பொச்சம்-திசைச்சொல். உள்ளக்குறிப்பு அசைவினை
யாதலால் அதனை ஏவலென்றார். (நக)

நறைபடுகனிதேன்பெய்தபாலொடுநறுநெய்வெள்ள
நிறைபடுசெம்பொன்வண்ணப்புழுக்கலானியிர்த்தசோறு
குறைவறவுண்டிவேண்டும்பொருள்களுங்கொண்மினென்ன
மறைமுதலடியாதமமைவழிமறித்தருத்துவார்கள்.

(இ-ள்.) மறைமுதல் அடியார்தம்மை வழிமறித்த - சிவபெருமானடியாவர்க
ளைப்போகவொட்டாமற்றிடுத்து, நறை படு கனி தேன் பெய்த பால் - தேன்பொ
ருந்திய கனியையும் தேனொடுகலந்த பாலையும், நறு நெய் வெள்ளம் நிறைபடு செம்
பொன் வண்ணம் புழுக்கலால் நியிர்த்த சோறு குறைவு அற உண்டு - நறுமணங்க
மழும் புத்துருக்குநெய்யின பெருக்கால் நிறைந்த பருப்பொடுகலந்த அரிசியால்
சமைத்தோங்கிய அன்னத்தையும் நிரம்பவுண்டு, வேண்டும் பொருள்களும் கொண்
மின் என்ன அருத்துவார்கள் - வேண்டிய பொருள்களையும் கொள்ளுங்களென்று
(தங்கள் இல்லிற்குஅனுமத்துவந்து) உண்பிப்பார்கள்.

வேண்டும் பொருள்களாவன ஆடை முதலியன. ஒடு எண்ணுப் பொரு
ளில்வந்த இடைச்சொல், தேன் பெய்தபால், செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கல் மயக்
கப்பொருளில் வந்த ஒடு உருபு தொக்குநின்றன, செம்பொன் வண்ணம், செவந்த
பொன்போலுஞ் செந்நிறத்தையுடையது என உவமைத்தொகைநிலைக்களத்துப்பி
றந்த அன்மொழித் தொகையாய்ப் பருப்பின்மேல் நின்றது. புழுக்கல் தொழிலாகு
பெயராய்நிமிசிலென்றது. சீவகசுந்தரமணி. குணமாலையாரிலம்பகம், “தீம்பால்
டிசிலமிர்த்தஞ் செம்பொன்வண்ணப்புழுக்கல், ஆம்பாலககாரடலையென்பவீரமுயிர்
தம், தாம்பாலவனாராடித் தருண்டயர்வார்சொரிய, ஓம்பாநறுநெய்வெள்ளமொ
ழுதுமவண்ணம்காண்மின்” என்னுஞ் செய்யுளில் செம்பொன்வண்ணப்புழுக்கல்
என்பதற்குப் பருப்புச்சோறு என நச்சினுர்க்கினியார் எழுதிய உரையாலுணர்க.
கற்றைவைக்கின்றது என்னுஞ் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்காறும் அந்நாட்டிலுள்
ளோர் எனவருவித்துத் தோளருவினைமுதலாகக் கொள்க. (நஉ)

பின்னெவனுரைப்பதந்தப்பெருந்தமிழ்நாட்டாங்கவ்னி
தன்னிடைபூர்களைன்னுமவயவந்தாங்கச்செய்த
பொன்னியல்கலனேகோயின்மடமறப்புறநீர்ச்சாலை
யின்னமுதருத்துசாலையெனவுருத்திரிந்ததம்மா.

(இ-ள்.) அந்த பெரும் தமிழ் நாடு ஆம் கன்னி - அச்சிறப்பினையுடைய பெ
ரிய பாண்டி நாடாகிய கன்னிப் பெண்ணைவள், தன் இடை ஊரகர் என்றும்
அவயவம் தாங்க் செய்த பொன் இயல் கலனே - தன்னிடத்திலுள்ள மற்றையூர்க

ளாகிய வுறுப்புகள் தாங்கச்செய்த பொன்னுலியன்ற ஆபரணமே, கோயில் மடம் அறப்புறம் நீர்ச்சாலை இன் அமுத அருத்து சாலை என உருத்திரிந்தது-திருக்கோயிலும் மடமுந் தருமசத்திரமும் நீர்வாக்குஞ்சாலையும் இனியவன்னத்தை உண்பிக்குஞ்சாலையுமென உருவந்திரிந்ததென்று சொல்வதன்றி, பின் எவன உரைப்பது-வேறேயாது சொல்லக்கிடந்தது, (அதுவேயென்றபடி.)

பின் என்னும் இடைச்சொல் இங்கு வேறென்னும் பொருள்மெனின்றது. கலன் சாதியொருமை, அம்மா-அசைநிலை. நாட்டையும் ஊர்களையும் பெண்ணாகவும் உறுப்புகளாகவும் உருவக்கு செய்து அவ்வுறுப்புகள் தாங்கிய கலன்கள் இவ்வகையாகத் திரிந்ததெனக் கூறுதலின் திரிபதிகையவணி. (ந.ந.)

திணைமயக்கம்—கலநிலைத்துறை.

இன்றடம்புனல்வேலிசூழிந்நிலவரைப்பிற்

குன்றமுல்லைதண்பனை நெய்தல்குலத்திணைநான்கு

மன்றவுள்ளமற்றவைநிற்கமயங்கியமரபி

ஒன்றொடொன்றுபோய்மயங்கியதிணைவகையுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) இன் தடம்புனல் வேலி சூழ் இ நிலவரைப்பில் - இனிய பெரிய நீர்நிலஞ்சூழ்ந்த இப்பாண்டி நாட்டெல்லையில், குன்றம முல்லை தண்பனை நெய்தல் நான்கு குலத்தினையும் மன்ற உள்ள அவைநிற்க-குறிஞ்சியும் முல்லையும் குளிர்ச்சி பொருந்திய மருதமும் நெய்தலும் சூகிய நான்கு குலத்தினைகளுந் தேற்றமாகவுள்ளன அந்நிலங்கள் நிற்க, மயங்கிய மரபின் ஒன்றொடு ஒன்று போய் மயங்கிய திணைவகை உரைப்பாம்-மயக்கமரபால் ஒரு நிலக்கருப பொருளோடு மற்றொரு நிலக்கருப்பொருள் சென்று மயங்கிய திணைமயக்கக் கூறுபாட்டைச் சொல்லுவாம்.

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் அகத்திணையியல். “முல்லைகுறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்சொல்லிய முறையாற சொல்லவுமபிமே” எனற சூத்திரத்தால் வனைய நிலங்கள் போலப் பாலையென வொன்றின்மையால் திணைநான்கெனக் குன்ற முல்லை தண்பனை நெய்தல் எனக் கூறினோறும் பாலையவற்றுளாடற்கும். “முல்லையுங்குறிஞ்சியு முறைமையிற்றிரிந்த, நல்லியல்பிற்ற நடுங்குதுயருறுததுப், பாலையென்பதோர்படிவங்கொள்ளும்” என்பதனாலும், பாலைக்கு ஆசிரியா நடுவணது என்றிட்ட குறிப்பிடாணும். “வெங்கதிாப்பிரான் நணபகற்போதினில்வேனில், மங்கை கொங்கைதோய்ந்தளித்திடும் பாலையாமைந்தன், அங்கணிலவரசர்பாலிரந்துவன் முரம்பு, தங்குமுழிற் சிற்றரசர்வதுமுளதால்” என்பதனாலுமுணர்க. முல்லையுங்குறிஞ்சியுந்திரிந்து பாலையாமென்றிருக்க நாலிலவரசர்பால் எனக் கூறியது என்னையெனில், நால்வகை நிலத்துக்குமுரிய புணர்தல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் என்னும் நால்வகை உரிப்பொருள்கட் கிடையிடையே நிகழும் பிரிவு இந்நிலத்ததாதலி னென்க. மன்றவுள்ள என்னுஞ் சொல்லாற்றலால் திணைவளங்கள் கூறினானவும், அவைநிற்க வென்றமையால் கூறி முடிந்ததெனவும் போந்தனவுணர்க. தொ-சொல்லதிகாரம் இடையியல். “மன்றவென்கிளவிதோற்றஞ்செய்யும்” என்னுஞ்சுத் திரத்தால் தெளிவு பொருண்மையை யுணர்க. நான்கு நிலப்பொருள்களும் ஒருசேர இருப்பது நாட்டிற்குப் பெருவளமுடைமையால் திணைமயக்கமெனக்காவியங்களுட் கூறிவருவது சான்றோராட்சி. திணைமயக்கமாவது - ஒரு நிலக்கருப்பொருளோடு மற்றொரு நிலக்கருப்பொருள்வந்து கூடல். மயக்கமெனினுங் கூட்டமெனினுந் தம்மொளக்கும். அகப்பொருள்விளக்கம் ஒழியியல். “முத்திறப்பொருளுந் தத்தர்

1. ஸ்ரீமத்திருநாட்டுப்பலம்.

தினையொடு, மரபின்வாராதமயங்கவமுரிய” என்ற சூத்திரத்தாலும், “உரிப்பொருளல்லன மயங்கவும்பெறுமே” என்ற அகத்தினையியல் சூத்திரத்தாலும் மயங்கிய மரபின் என்றார். முத்திறப்பொருளாவன - நிலப்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள். பாலைக்கருப்பொருள் மயக்கமும் பின்னர் வருதல கான்க.

தினையென்பத னிறுதியில் நிறகவேண்டு முற்றுமகம நான்கு என்பதனிறுதியில் நின்றது பொருததயில் புணர்ச்சி. (நசு)

கொல்லையானினைமேயப்பவர்க்காழிணர்க்குருந்தி

னெல்லையாய்திறபடாகழிக்கருந்துணருகுப்ப

முல்லையோறெனது தேன்விராய்முத்திழைசிறுநில

எல்லையாயமோடாடுபவையின்சிறுமகளிர்.

(இ-ள்.) கொல்லை ஆன் நிகா மேயப்பவர் கொழி இணர் குருந்தின் ஒல்லைதாய் அதில் படர் கருந்துணர் கறி உகுப்ப - முல்லைநிலத்தில் பசுக்கூட்டத்தை மேய்க்கும் இடையாகக் கொழுவிய பூங்கொத்துகையுடைய குருந்தமரத்தில் விரைநாவி யேறி அம்மரத்தில் குறிஞ்சியினின்று படர்ந்த பெரிய கொத்திலுள்ள மிளகுகளை உதிர்ப்பார்கள், எயின் நிறு மகளிர் - பாலைநிலத்திலுள்ள வேடச்சிறுமையர், முத்து இழை சிறுநில எல்லை முல்லை சோறு என தேன் விராய் ஆயமோடு ஆடுப - நெய்தனிலத்திலுள்ள முத்தாமகோலிய சிறுவீட்டில் முல்லைநிலத்திலுள்ள முல்லை அரும்பே சோறுக அதனோடு தேன் கலந்து பெண்கள் கூட்டத்தோடு விளையாடுவார்கள்.

இதனால் முல்லைநிலத்தோடு குறிஞ்சிநிலத்தாக்கும் பாலை நிலத்தோடு முல்லைக்கு குறிஞ்சிக்கு நெய்தலுக்கு மயக்கங் கூறினார்.

குருந்தின் ஒல்லையாய் அநிறபடர் கறிக்கருந்துணருகுப்ப எனப்பாடங் கூறுவாருமுள், அதிலுந் கறித்துணருங் குறிஞ்சிநிலப் பொருள்களாதலால் அத்துணைச் சிறப்பன்மென வறித. (நரு)

கன்றொடுங்குளவண்டு வாயநக்கவிராங்கரும்பு

மென்றுபொன்சொரிவேங்கைவாயுறங்குவமேதி

குன்றினந்தினைமேயந்துபூங்கொழுநிழன்மருதஞ்

சென்றுநங்குவசேவகமெனமுதசசெவிமா.

(இ-ள்.) மேதி கன்றொடும் களிவண்டு வாய் நக்க ஈரம் கரும்பு மென்று பொன்சொரி வேங்கை வாய் உறங்குவ-(மருதநிலத்திலுள்ள) எருமைகள் தமது கன்றுகளோடு மதமயக்கமுடைய வண்டிகளுந் தமது கடைவாயை நக்காநிற்கக்குளிர்த்த கரும்பைக் குதட்டிப் பொன்போன்ற மலர்களைச் சொரியும் (குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள) வேங்கைநிலின்சுட் கண்ணுறங்கும், குன்று முதற் செவிமா - குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள முதம்போன்ற செவியையுடைய யானைகள், இளந்தினை மேய்ந்து பூ மருதம் கொழுநிழல் சென்றுசேவகமென உறங்குவ- (அந்நிலத்திலுள்ள) முதிராத தினைக் கதிர்களை மேய்ந்து மருதநிலத்திலுள்ள பூங்கொத்துகையுடைய மருதமரத்தின் கொழுவிய நிழலின்கீழ்ச்சென்று தான் துயிலுமிடமாகக் கண்ணுறங்கும்.

இதனால் மருதநிலத்தோடு குறிஞ்சிநிலத்தாக்கும் குறிஞ்சிநிலத்தோடு மருதநிலத்தாக்கும் மயக்கங்கூறினார்.

ஆறுகுழைப்பிலாப்பொருதசைந்துகூன்கைதை
சோறுகால்வனவாம்பல்வாய்திறப்பனதுணிந்து
கூறுவாரொனக்குவனாகண்காட்டிடக்கூடித்
தூறுவாரொனசசிரித்தலர் தூற்றுவுமுல்லை.

(இ-ள்.) கூன் கைதை - நெய்த னிலத்திலுள்ள வளைந்த வடிவினை யுடைய தாழைமலர்கள், ஆறு குழை புலால் பொருது அசைந்து சோறு கால்வன-ஆறு கப்பட்டினத்தின் புறம்பு குழந்தை வுப்பங்கழிவின் புலால் நரற்றத்தைச் சகியாமல் உடம்புகூசிச் சோறறைக்கக்க (மகார்த்தத்தை யுருக்கவென்றபடி) ஆமபல்வாய் திறப்பன - (அதற்கு நேரோ மருதநிலத்திலுள்ள) ஆமபல்கள் (உண்பவர்போல) வாய் திறக்கும் (மலரும் என்றபடி) குவளை துணிந்து கூறுவார் என கண்காட்டிட - அந் நிலத்திலுள்ள குவளை மலர்கள் மனந்துணிந்து ஒருவர் குற்றத்தை வெளிப்படுத்தி வார்போலக் கட்சமிக்கை காட்ட (மலர என்றபடி) முல்லை-முல்லைநிலத்திலுள்ள முல்லைச்செடிகள், கூறு தூறுவார என சிரித்து ஆலர்நூற்றுவு - (ஒருவன் குற்றத்தைக் கண்டவிடத்து) தமமுட்கூடிப் பழிநூற்றுவுவாபபோல நகைத்துப் பலரையச் செய்யும் (அரும்பிப் பழம்பூவைச்சீர்தூறு என்றபடி.)

இதனால் நெய்தனிலத்தினோடு மருதநிலத்துக்கும் முல்லை நிலத்துக்கு மயக்கங் கூறினார்.

கால்வன என்னும் வினைமுதறு எச்சமாய்த் திறப்பன வென்னும் பிறவினை முதல்வினையின் முதலிலைகொண்டது. (சக)

துள்ளஞ்சேல்விழிநுடையசசியாகுறவொடுமருந்தக்

களஞ்ஞமாறவுகூனலங்காய்திளையவரை

கொளஞ்ஞமாறவுங்கிழங்குதேன்கொழுஞ்சுவைக்கன்ன

லெள்ளுமாறவுமளபபன விடைக்கிடைமுத்தம்.

(இ-ள்.) துள்ளஞ்சேல்விழி நுனைச்சியர் ஈறவு ஓடும் சுருந்த கள்ளு மாறவும்-நாவுகின்ற சேலின் பிறழ்ச்சியைப்போலும் பிறழ்ச்சியையுடைய கண்களையுடைய நெய்தனிலப்பெண்கள் சரமீனோடும் உண்ணக களஞ்சுக்கு மாறவும், கூனலம் காய்தினை அவரை கொள்ளு மாறவும்-புளியங்காய்க்குந் தினைக்கும் அவரைக்குந் கொள்ளுக்கு மாறவும், கிழங்கு தேன் கொழும் சுவை கனனல் எள்ளு மாறவும் அளப்பன - கிழங்குக்கும் தேனுக்கு மிக்க சுவையையுடைய கரும்புக்கும் எள்ளுக்கு மாறவும் அளக்கும் பொருள்கள், இடைக்கு இடை முத்தம் - மாறப்படும பொருளளவுக்கேறப மாறும் பொருளளவு முததங்களாம்.

கூனலங்காய் - வளைந்தகாய். மாறுதலாவது - ஒருபண்டங் கொடுத்து மற்றொரு பண்டங் கொள்ளல். மாறுதல் ஒரு பண்டம் - மாறப்படுதல் மற்றொருபண்டம், கள்ளு கரும்பு மருதநிலக்கருப்பொருள்கள். கூனலங்காய் தினை கிழங்கு தேன் குறிஞ்சிநிலக் கருப்பொருள்கள். அவரை கொள்ளு எள்ளு முல்லை நிலக்கருப்பொருள்கள்.

இதனால் நெய்தனிலத்தோடு மருதத்துக்குந் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் மயக்கங் கூறினார். அளப்பன-வினைமுதல், முத்தம்-பயனிலை. தொக்குநிற நான்கனுருபுகள் கோடற்பொருளன. விரிந்துநின்ற நான்கனுருபு எல்லைப்பொருட்டு.

இது பரிவருத்தனையணி.

(சஉ)

பாண்டித்திருநாட்டுப்பட்டலம்.

அவமிரும்புலப்பகைகடந்துயிர்க்கெலாமன்பா
நவமிக்குடைநிழற்றிமெய்செய்யகோனடாத்திச்
சிவமிரும்பாளுனமெய்த்திருவொடும்பொலிந்து
தவமிருந்தாசாள்வதுதண்டமிழ்ப்பொதியம்.

(இ-ள்.) அவம் மிகும் புலம் பகை கடந்து - கேடுமிருந்த ஐம்புலனுடைய பகையை வென்று, உயிர்க்கு எலாம் அன்பு ஆம் நவம் மிகும் குடைநிழற்றி - எல்லா வுயிர்களிடத்தும் அருளாகிய புதுமை மிகுந்த குடைநிழலைச்செய்து, மெய் செய்ய கோல் நடாத்தி - மெய்யுணர்வாகிய செங்கோலைச் செலுத்தி, சிவம் மிகும் பாளு னம் மெய் திருவொடும் பொலிந்து - மங்கல மிக்க பாளுனமாகிய அழியாத செல் வத்தோடும் விளங்கி, தவம் இருந்து அரசு ஆள்வது தண் தமிழ் பொதியம் - தவ மிருந்து அரசு செய்யுமிடங் குளிர்ந்த தமிழ்தோன்றிய பொதியமலையாம்.

ஐம்புலன் - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றம், இவை பிறவிக்கு வித் தாதலின் அவமிரும் எனவும், தவஞ் செய்வோர் உண்டுகருக்கல் முதலிய செயல் களால் மனம் புலன்வழிச் செல்லாமல் நிறுத்தவேண்டுதலின புலப்பகைகடந்தென வும், தம்முயிர்போலப் பிறவுயிர்களிடத்தும் அருளுடைமை வேண்டுதலின அன்பாம் நவமிக்குகுடை நிழற்றி எனவும், பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களை யும் உண்மையா லுணர்வேண்டுதலின் மெய்ச்செய்ய கோல் நடாத்தி எனவும், இவ ற்றின் பயனாக அமங்கலமுடையோரைப் பொருளெனக்காட்டும் போதம்போலாது அன்னைரைக் கீழ்ப்படுத்தி மங்கலசொருபமாம் பரசுவத்தை மேற்படுத்திக் காட் டும் திருவடிஞானம் பாளுனமாதலின் சிவமிரும் பாளுன மெய்த்திருவொடும் பொலிந்து எனவும், தவத்தினரற்றலைத் தவத்தினமேலேறிக்கூறுதலின் தவமிருந் தாசாள்வது எனவும், அகத்தியருக்குரிய தானமாதலால் தண்டமிழ்ப் பொதிய மெனவுங் கூறினார்.

தமிழால் அகத்தியனொன் வந்தது, “மாறிடத்தது லும்வேற்படைவஞ்சிமன்ன வசெந்தமிழ்மயில்யாம், கூறுமுவேந்தர்மணிமுடிதளக்கக் குலவினோம் நின்னகுலத் தொருவன், ஆறுசேர்சடையா னவைமுனமெமமையணிசெய்தான் ஆரியப்பொதுப் பெண், ஏறுமென்றுணர்ந்தாய் நீயிவணமதியாய் திருமுனியையேமறுவமே” என்ப தாலுணாக. “அருளென்னுமன்பின் குழை” என்றதனால் அருள்பிறத்தற்கு அன்பு காரணமாதலின் அன்பாமெனக் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார். ஆள்வது என்னும் வினைமுற்று இடப்பொருண்மேனின்று பெயராயிற்று. கு உருபு மயக்கம்.

வானயாறுதோய்த்துயரியமலையமேழககண்

ஞானநாயகனம்மலைபோர்த்தகார்நாலவா

யாணையீருரியம்மழையகம்பதன்புண்ணீர்

கூனல்வான்சிலைகுருதிதோய்கோடுபோன்றன்றே.

(இ-ள்.) வான யாறு தோய்த்து உயரிய மலையம் ஏ முக்கண் ஞான நாயகன் - ஆகாயஏழ்க்கையை யளாவ வுயர்ந்த பொதியமலையே திரிநேத்திரங்கையுடைய சிவ பெருமான், அம்மலை போர்த்த கார் ஏ - அப்பொதியத்தைச் சூழ்ந்த மேகமே, நால் வாய் ஆனை ஈர் உரி - தொங்கியசையும் வாயையுடைய யானையினின்றும் உரித்துப் போர்த்த தோலாம், அம்மழை ஏ அதன் அசும்பு புண்ணீர் - அம்மேகத்தின் மழைத் துளி அத்தோலினின்றும் துளிக்கும் உதிரமாம், கூனல் வான் சிலை குருதி தோய் கோடு போன்றன்று - அம்மேகத்திற் புலப்படும் இந்நிரதனுசே உதிரத்தோய்ந்த அல்வானையின் கொம்பை யொத்தது.

கயாசுரனென்னும் ஓரசுரன் மேருமலைமேற்சென்று நீடித்த வாயுளும் வலிமையும் வேண்டிப் பிரமனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்யப் பிரமன வெளிப்பட்டு அவன் கருதியவற்றைத்தந்து சிவபெருமான் நிருமுன்னர்ச்சென்றால் இவ்வரம் அழியுமென அருளிச்சென்றான், இவ்வரம்பெற்ற கயாசுரன் தேவர் முதலியோரைப் புறங்கண்டு திரிய, அதனைக் கண்டுணர்ந்த முனிவர் பயந்து காசி நகரையடைய அவர்களைவிடாது கயாசுரன் பின்செல்லுதலால் அம்முனிவர்கள் மணிகர்ணிகையிற் புருந்து சிவபெருமானைச் சரணடைந்தனர், அக்கயாசுரன் தனக்குப் பிரமனருளிய வரத்தைக் கருதாது கோபங்கொண்ட மணிகர்ணிகையிற்செல்லச் சிவபெருமான உக்கிரரூபங்கொண்டு அவன்முன்செல்ல, அவன்போர்செய்யத் தொடங்கும்போது அச்சிவபெருமான் அவனைக் காலாலுதைத்துப் பிளந்து அவன்ரோலை யுரித்துப் போர்த்தருளினான், கந்தபுராணம் - தக்ஷகாண்டம் - ததீசியுத்தரப்படலம்.

“ மதித்துவேழமாந்தானவனெதிர்தலும்வடவை
யுதித்தவன்னியும்சுறவெரிவிழித்தொருநன்
கதித்தாள்கொடுதள்ளவேகயாசுரன்கவிழ்நது
பதைத்துவிழதலுமிதித்தனன்சிரததையோர்பதத்தால் ”

“ ஒருபத்தினைக்கவானுறுத்திருநரதகிரால்
வெரிநிடைப்பிளந்தீரிருதாள்புடைமேலக்
குருதிகக்கியேயோலிடவவுணர்தங்குலத்துக்
கரியுரித்தனன்கண்டுநினமமையுருகலங்க ”

“ ஆளுநாயகன் லெதிறதுயிர்த்தொகையனைததும்
வாளிலாதுகண்ணயர்வதுமாற்றுதன்மதித்து
நீளிருங்கரியுரித்திடுமதளினைநிமலன்
ரோளின்மேற்கொடுபோர்த்தனனருள்புரிதொடர்பால் ”

தோய்ந்து செயவெனெச்சததிரிபு. தேற்றேகாரத்தைப்பிரித்து வளையிடங்க ளிற் கூட்டிப் பொருளகோடல்-ஒருசொல்லின்று தனிததனி யுதவுதலென்னும் விதி முதனிலைத்தீவகவணியெனினு மொக்கும். கங்கையைத் தோய்தலால் மலையை முக் கண்ணாநாயகன் என்றது ஏது உருவகவணி. (சச)

சுனையகன்கரைசூழல்வாய்ச்சரும்புசூழ்கிடப்ப-
நனையவிழ்ந்தசெங்காரந்தண்மேனுகிளவேங்கைச
சுனையவிழ்ந்தவிகிடப்பபொன்றோய்கலத்தெண்ணீ
ரனையபொன்சுடுநெருப்பொடுகரியிருநதனைய.

(இ-ள்.) சுனை அகன் கரை சூழல்வாய் சரும்பு சூழ்கிடப்ப-பொதியமலையி லுள்ள சுனையின் இடம்பரந்த கரையின்கண் வண்டிகள் புறத்திற் சூழ்ந்து கிடக்க, நனை அவிழ்ந்த செம் காரந்தன்மேல் நாகு இள வேங்கை சுனை அவிழ்ந்த விகிடப்ப - அரும்பவிழ்ந்த செங்காரந்தன் மலர்மேல் முதிராத வேங்கைமரத்தின் கிளையில் மலர்ந்த மலர்கிடத்தல், பொன் தோய்தென் நீர் கலத்து - காயச்சிய பொன்னைத் தோய்த்த தென்னிய நீரையுடைய பாத்திரத்தையும், அனைய பொன் சுடு நெருப்பு ஓடு கரி இருந்தது அனைய - அப்பொன்னைச் சுடும் நெருப்பினோடு கரியிருத்தலையு மொத்தன.

சுனையைப் பொன்தோய்தெண்ணீர்க்கலமாகவும் வண்டினைக் கரியாகவும் செங்காரந்தன்மலரை நெருப்பாகவு வேங்கைமலரைப் பொன்னாகவுங் கொள்க.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

அகம்-அகன் இறுதிநிலைப்போலி. குழல்வாய், நாகின இவை யின்னோசைதந்து நிற்கும் ஒருபொருட் பன்மொழிகளாதலால் வழாநிலைகள். கிடப்ப இரண்டனுள், முன்னது நிகழ்காலவினையெச்சம், பின்னது பலவின்பால்பட்டர்க்கை எதிர்காலவினை முற்று அதினின்றுபிரிந்த தொழிற்பெயர்வினைமுதலாய் அனைய என்னுக்குறிப்பு முற்றுப் பயனிலைகொண்டது. அனைய இரண்டனுள் முன்னது சுட்டுத் திரிபு, பின்னது இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த பலவின்பால் படர்க்கைக்குறிப்பு வினைமுற்று.

இது ஒப்புமைக்கூட்டவுவமையணி.

(சுரு)

குண்டுநீர்ப்படுகுவினாவாய்க்கொழுஞ்சினைமரவம்

வண்டுசூப்பிடச்செம்மறாய்ப்புதுமதுவார்ப்ப

வண்டர்வாய்ப்படமறைவழிப்பொரிசொரிந்தானெய்

மொண்டுவாக்கிமுதலீவினைமுடிப்பவரனைய.

(இ-ள்.) குண்டு நீர்ப்படு குவினாவாய் - ஆழமாகிய சுனையின் நீரில் உண்டாகிய செங்கழுநீர் மலரிடத்து, கொழும் சினை மரவம் வண்டு சூப்பிட செம்மல் தூய் புது மதுவார்ப்ப-கொழுவிய கிளைகளையுடைய குங்கும மரங்கள் வண்டிகள் ஒலிக்கப் பழம் பூக்களைச்சொரிந்து புதிய தேனை யொழுக்குதல், அண்டர்வாய்ப்பட மறைவழி பொரிசொரிந்து ஆன் ரெய் மொண்டுவாக்கி முதலீவினை முடிப்பவர் அனைய-தேவர் கள் வாயிற்பட வேதகோஷத்தின் வழியே நெற்பொரிகளைச்சுந்திப் பசுவின்ரெய்யைமுகந்து வார்த்து வேளவிததொழிலை முடிக்கும் முனிவர்களை யொத்திருந்தன.

முத்தியாவன - ஆகவனியம், தக்ஷணக்கினி, காருகபத்தியம் அவைசதுரமும் முக்கோணமும் வில்வடிவமாய் முள்ளன.

செங்கழுநீர் தீயாகவும் மரவம் முனிவராகவும் வண்டுசூப்பிடல் வேதகோஷமாகவும் பழமபூ நெற்பொரியாகவும் புது மது பசுவின் ரெய்யாகவும் கொள்க, வார்ப்ப வென்னும் பலவின்பாற படர்க்கை வினைமுற்றினின்றும் பிரிந்த தொழிற்பெயர்வினைமுதலாய் நின்றது. இதுவும் அவவணி. மருதநிலத்துக்குரிய குவினை மலரும் ரெய்தனிலத்துக்குரிய குங்கும மரமும பொதியமலையின்கண் ணுள்ளன வாகக் கூறுதல் இடமலைவமைதியணி.

(சசு)

அகிலுமாரமுந்தழன்மடுத்தகழ்ந்தெறிந்தழல்கா

அகிருமாரமுந்தொடடெறிந்தைவனநூவிப்

புகரின்மால்கரியருப்பினுல்வேலிகளபோகரு

யிகலில்வான்பயிரோம்புவவெயினர்தஞ்சேறார்.

(இ-ள்.) எயினர்தம் சேறார்-அப்பொதியத்திலுள்ள குறவர்களது சிற்றார்கள், அகிலும் ஆரமும் தழல் மடுத்த அகழ்ந்த எறிந்து - அகில் மாங்களிலுஞ் சந்தன மரங்களிலும் நெருப்பிட்டு அவற்றின் வேர்களைக் கல்லியெறிந்து, அழல் கால் துகிரும் ஆரமும் தொட்டு எறிந்து-நெருப்பைப்போலச் செவந்து ஒளிவீசும் பவளத்தையும் முத்துகளையும்(பருக்கைகளாகக்கருதி)தோண்டியெறிந்து(நிலந்திருத்தி)ஐவனம் னவி-மலைநெல்லைவிதைத்து, புகரில் மால் கரி மருப்பினுல் வேலிகள்போக்கி-குற்ற மில்லாத பெரியயானைகளின் கொம்புகளால் வேலிகளைக்கோலி, இகல் இல் வான் பயிர் ஒம்புவ-தம்முள்ளுத்த வளர்ச்சியையுடைய பெரியபயிரைப் பாதுகாப்பார்கள.

அகில் கள்ளியிலுண்டாவது “கள்ளியவிற்தி ஐகில்பிறக்கும்” என்பதனு லுணர்க. சேறார்-குறிஞ்சி நிலத்தார். எயினர் - வேடர். பாரை-குறிஞ்சியின் திரிபாதலால், குறவனாயெயினனாவும் ஒரோகாலத்த வித்திய பயிராதலால் இகலில் என

வும் “விட்டில்லிநாவாய் வேற்றரசுதன்னரசு, நடட்டம்பெரும்பெயல்காலெட்டு” இவற்றால் பட்டிகளுக்குக் கேடுவராமல் காக்கவேண்டுதலின் ஓம்புவ எனவும், சீறார் பொருளால் உயர்தினையேனுஞ் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் அஃறிணைமுடிபு தந்து ஓம்புவவெனவுங் கூறினார். (சஎ)

அண்டவாணருக்கின்னமுதருத்துவோர்வேள்விக்
குண்டவாழற்கொழும்புகைகோலுமக்குன்றிற்
புண்டவாதவேலிறவுளர்புனத்தெரிமடுப்ப
வுண்டகாரகிற்றாமமுமொக்கவேமயங்கும்.

(இ-ள்.) அண்டவாணருக்கு இன் அமுது அருத்து வோர் வேள்விக் குண்டம் வார் அழல் கொழும்புகைகோலும் அக்குன்றில் - தேவர்களுக்கு இனிய அவிபுணவையுண்பிக்கும் முனிவர்கள் வேட்டும் யாககுண்டத்தில் மிக்க தீயினது கொழுவிய புகைகோலிய அப்பொதியமலையில், புண்டவாத வேல் இறவுளர் புனத்து எரிமடுப்பபகைவருள் நீங்காத வேலையேருகிய குறவர்கள் தமது கொல்லையிலுள்ள காலிகள் போக்கத்திட, உண்டகார் அகில் னாமமும் ஒக்கவேமயங்கும் - அததீபுண்ணும் கரிய அகில்மரத்தின் புனையும் அந்தயாகத் தீப்புனையோடு கூடக் கலந்து தோன்றும்.

அகிற்புனையும் நறுநாற்றமுடைய தாதலால் மயங்குமென்றார். உலமஉருபு இடைச்சொல் லடியாகப்பிறந்த ஒக்கவென்னும் வினையெச்சம் கூட வென்னும் பொருள்மேனின்றது. தவாத என்னும் எதிர்மறைப்பெயரொச்சம் தாவென்னுமுதனி லையடியாக வந்தது. தீவினாந்து பறறுதலின் உண்ட என இறந்தகாலத்தாறகூறினார் இது வினாவுபறறி வந்த காலவழுவமைதி. தொ - சொல்லதிகாரம் - வினையியல். “வாராக்காலத்த நிகழங்காலத்த, மோராகருவரூஉம் வினைச்சொற்கிளவி, இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடுகிளத்தல், வினாந்தபொருள் வென்மனூர்புலவர். (சஅ)

கருவிவான்சொரிமணிகளுங்கழைசொரிமணியு
மருவிகான்றபன்மணிகளும்கன்றலைநாகத்
திரவிகான்றசெம்மணிகளும்புனங்கவரினமான்
குருவிவீழ்நதிடக்கொடிச்சியாகோத்தெறிகவண்கல்.

(இ-ள்.) புனம் கவர் மான் இனம் குருவி வீழ்நதிட கொடிச்சியர் கவண் கோத்து எறிகல் - கொல்லையிலுள்ள பயிலாக் கவரவரும் மானின் கூட்டங்களுங் குருவிகளும்வீழ் குறப்பெண்கள் கவணிற்கோத்து எறியுங் கற்கள், கருவிவான் சொரிமணிகளும் - உலகத்திற்குத் துணைக்காரணமாகிய மேகங்கள் சொரியின்ற முத்துகளும், கழைசொரிமணியும் - அப்பொதியத்திலுள்ள முழங்கிலின் கணுக்கள் வெடித்துச் சிந்திய முத்துகளும், அருவிகான்றபல் மணிகளும் நாகத்து அகன்றலை இரவிகான்ற செம்மணிகளும்-அருவிக்கொதுகுகிய பலரத்தினங்களும் சர்ப்பத்தின் இடம் பரந்த தலையினின்று குரியனைப்போலும் வெளிப்பட்ட செவந்த இரத்தினங் களும்.

இதனில் செல்வமிகுதியைக் கூறுதலால் வீறுகோளணி.

(சக)

மாயவன்வடிவாயதுவையமாலுந்திச்
சேயபங்கயமாயதுதென்னனுடலர்மேற்
போயமென்பொகுட்டாயதுபொதியமப்பொகுட்டின்
மேயநான்முகனகத்தியன்முத்தமிழ்வேதம்.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

(இ-ள்.) வைபவம் மாயவன் வடிவாயது-இவ்வுலகமானது திருமாலின் வடிவாயுள்ளது, தென்னன் நாடு மால் உந்தி சேய பங்கயம் ஆயது - பாண்டிநாடு அத்திருமாலின் உந்தியிழ்த்த செவந்த தாமனாயாயுள்ளது, பொதியம் அலர்மேல் போயமென்பொருட்டு ஆயது - அந்நாட்டிலுள்ள பொதியமலை அத்தாமனாமலரின் இடம்பரந்த மிருதுவாகிய பொருட்டாயுள்ளது, அகத்தியன் அப்பொருட்டின்மேய நான்முகன் - அம்மலையிலுள்ள அகத்தியன் அம்மலாப்பொருட்டில் ஶீற்றிருக்கும் பிரமனாயிருக்கின்றனன், முத்தமிழ்வேதம் - அம்முனிவனிடத்துத்தோன்றிய முதத்தமிழ்கள் பிரமனிடத்தததோன்றிய வேதங்களாயுள்ளன.

அகத்தியன் - அகமாகிய விர்தமலையை படக்கினைவன். முத்தமிழ் - இயற்றமிழ், இன்சத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் ஆன்மாக்களுக்கு வேதச்சுரும புருடார்த்தங்களை நிகமாகமங்களின் சாரங்களாகிய திருமுறைகளையுள்ளடக்கிநின்ற தமிழுந்தருதலால் அதுவே இதுவெனக் கூறவந்தவர் நிலவுலகைத் திருமாலாகவும், அவ்வுலகிலுள்ள பாண்டிநாடு அத்திருமாலின் உந்தித் தாமனாயாகவும், அந்நாட்டிலுள்ள பொதியமலை அத்தாமனாமலரின் பொருட்டாகவும், அம்மலையிலுள்ள அகத்தியன் அப்பொருட்டிலுள்ள பிரமனாகவும் உருவகஞ் செய்துவின பவயின் உருவகவணி.

ஏகமாகியமேருவும்பொதியமேயிரும்பொ
னாகுமேருவைசகூழ்ந்தசாம்பூரதயாறு
நாகராமிதன்பொருளையேநாவலாறுடுத்த
போகபூமியும்பொருளைகூழ்பூமியேபோலும்.

(இ-ள்.) ஏகமாகிய மேருவும் பொதியம் ஏ போலும் - தனக்கொரு மலையும் ஒப்பில்லாததாகிய மகாமேருவும் பொதியமலையினையே பொக்கும், இரும்பொன் ஆகும மேருவைகூழ்ந்த சாம்பூரதயாறு நாகர் ஆடும் தன் பொருளையே போலும் - பெரிய பொன்னாகிய வம்மேருவைச்சூழ்ந்த சாம்பூரதமாகிய ஆறுந் தேவர்கள் குடையுள் குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமிரபர்ணியையே பொக்கும், நாவல் ஆறு உடுத்த போகபூமியும் பொருளைகூழ் பூமியேபோலும் - அச்சாம்பூரதயாறு சூழ்ந்த போகபூமியும் அத்தாமிரபர்ணி சூழ்ந்த பாண்டிநாட்டையே பொக்கும்.

தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்களுந் திரிமூர்த்திகளும் வசிக்ஞர் தானமாயிருத்தலின் - ஏகமாகிய எனவும், பிரமன் முதலிய தேவர்கள் வணங்கச் சிவபெருமானிடையறது வசித்தலால் மேருவும் பொதியமே எனவுங் கூறினார். கந்தபுராணம் - அசுரகாண்டம் - அண்டகோசப்படலம்.

“மேருவையைதற்குநடுப்பிரமனமுதல் மிக்கமனோவதியதற்குமேத்தித்திக்கு, ஞானன்வாழ்வைகுந்தம்வடகீழ்பால் ஞானமர்சோதிட்கந்திசைகளெட்டுஞ், சீரிய வந்திரன்முதலாமெண்மர்தேயர் தெற்குமுதல்வடக்களவு மருங்குதன்னில், நேரிய தோர்தேசமதுசெவ்வேபோகு நெயிழ்முழையொன்றுளதுநினைகமாதோ”

அம்மேருமலையின் தென்பால்நின்ற நாவல்மரத்தின் கணியின்சாறு ஓர்ஆறாய் அம்மேருமலையைச் சூழ்ந்து வடபால் செல்லுவது சாம்பூரதயாறு, அதன்சுலத்தையுண்டவர் ஸவர்ணமயமாய்ப் பதினமூவாயிரவருடம்வாழ்வார்கள் அப்பொதியமலையினின்றும் வரும் தாமிரபர்ணியுந் தம்பாலடைந்து குடைந்தோரைத் தேவர்களாக் குதலின் சாம்பூரதயாறு நாகராமிதன் பொருளையே எனவுங் கூறினார்.

“கடிகமழுகாவலொன்றுதென்பானின்ற காரணத்தாற்பாரதன்றன்கண்ட முற்று, மிடனுடையநாவலந்திவெனப்பேர்பெற்ற தித்தருவின்திங்களிராய்மே

ருத், தடவனாய்ப்புடைசூழ்ந்துவடபாற்சென்று சாம்புகதப்பெயர்பெறுமச்சலிலந்துய்த்தோ, ருடன்முழுதும்பொன்மயமாயுதமேலு மொருமுவாயிரமாண்டங்குமவரன்றே”

மேருமலையைச்சூழ்ந்த நவகண்டங்களுள் பரதகண்டந்தவிர மறறை யெட்டுக் கண்டங்களிலுள்ளோரும் நீடித்த வாயுளும் ஒருவகையுணவும் உடையவராய் நனாதிரை மூப்பிகந்தவராயிருத்தலின் அவை போகபூமிகள். பாண்டிநாட்டிலுள்ளோரும் மதுமையில் பெரும் போகமுடையராய் வாழ்தலின் நாவலாறுடுத்த போகபூமியும் பொருளைசூழ் பூமியே எனவும் கூறினார். சிவதருமோத்திரம்-கோபுரவியல்.

“பொன்னுருவர்கிம்புருடர் புசிப்பிறலிப்புன்களையே
மன்னுமயுதாயுவுளர் மனக்கவலைதனையில்லார்
கின்னமிலார்நனாதிரையுந் கிளருடலிப்பிணியினையும்
இன்னமுறைமறறையவேழ் கண்டத்துமெண்ணுகவே”

பரதகண்டத்திலுள்ளோர் யுகங்களுக்குத்தக வுணவுகளும், நனாதிரை மூப்புப்பிணிகளுந் குறைந்தவாயுளும் உடையராயிருத்தலின் அது போகபூமியாகாதெனவுணர்க. மேற்படி கோபுரவியல்.

“அறிவுவலியாயுரு வாகாரமவையெல்லாஞ்
செறியுமுகத்தினுக்கிசையப் பாரதத்துட்டிகழ்வார்கட்
குறுமுணவுபுலத்துழலா லுருவதுயின்றியுமுண்டு
பெறுபலமுந்தைவிகமா தியமுன்றிற்பிறழாவே”

உம்மைகள் உயர்வு சிறப்புப்பொருளன. போலுமென்பதனை யேனையவிடங்கள்தோறும் கூட்டிக்கொளுதலில் ஒருசொல்வின்றே தனித்தனியுதவுதல் என்னும் விதி, கடைநிலைத்திவகவணி யெனினுமொக்கும். மேற்றொட்டு உவமைகளாய் வருவனவற்றைப் பொருள்களாக்கியும் பொருள்களாய் வருவனவற்றை யுவமைகளாக்கியும் கூறுதலின் விபரீத உவமமயணி. (௩௧)

சிறந்ததண்டமிழாலவாய்சிவனுலகானுற்
புறந்தயங்கியநக்ரொலாம்புரந்தரன் பிரமன்
மறந்தயங்கியநேமியோனாதியவானோ
ரறந்தயங்கியவுலகுருவானதேயாகும்.

(இ-ள்.) சிறந்த தண் தமிழ் ஆலவாய் சிவன் உலகு-சிறப்புற்றமைந்த தண்ணிய தமிழ்ச்சங்கமிருந்த திருவாலவாயென்னுந் தலஞ் சிவலோகமாம், ஆனால் புறந்தயங்கிய நகர் எலாம் - ஆயின் அவ்வாலவாயின் புறத்து விளங்கிய வேளைநகரங்க ளெல்லாம், புரந்தரன் பிரமன் மறந்தயங்கிய நேமியோன் ஆதிய வானோர்-தேவேந்திரன் பிரமன் கொலைத்தொழில் விளங்கிய சக்கரத்தையுடைய திருமால் முதலாகிய தேவர்களுடைய, அறம் தயங்கிய உலகு உரு ஆனது ஏ ஆகும் - தருமம்விளங்கிய சுவர்க்கமுதலிய பதங்கள் அந்நகரங்களாக வருவதுகிரிந்தனவாம்.

திருவாலவாய்க்குச் சிவலோகமென்பது ஓர் பரியாயகாமம். இந்திரன் முதலியோர் பதங்கள் சிவலோகத்தின் புறத்தைச் சூழ்ந்திருத்தலின் இப்பூலோக சிவலோகத்தின் புறத்திலுள்ள நகரங்கள் அப்பதங்கள்வடிவத்திற்று ஆயினவெனவும், உடையவன் ரெழிலை உடைமை மேலேற்றி மறந்தயங்கிய நேமி எனவும், உலகு சாதி யொருமையாதலால் ஒருமைமுடிபாக உருவானதெனவுங்கூறினார்.

உபமானப்பொருள் உபமேயத்தின் உருவத்தைக்கொண்டு பரிணயித்ததாகக் கூறினமையால் இது திரிபணி. (௩௨)

வளைந்ததுண்ணிடைமடந்தையர்வனமுலைமெழுதி
களைந்தகுங்குமக்கலவையுங்காசறைச்சாந்து
மளைந்ததெண்டிபொருளையோவந்திருங்கர்
விளைந்தசெந்நெலுங்கன்னலும்வீசுமல்வாசம்.

(இ-ள்.) வளைந்ததுண் இடை மடந்தையர் வனம் முலை மெழுதி களைந்த குங்குமம் கலவையும் காசறை சாந்தும் அளைந்த தெள் திணை பொருளை ஓ - (நீரா டச் சென்ற) வளைந்ததுண்ணிய விடையையுடைய பெண்கள் அழகிய முலைகளிற் பூசிக் களைதற்குள்ள குங்குமப்பூச்சேர்ந்த கலவைகளையும் கன்னிகலந்த சந்தனக் குழம்புகளையும் கலந்த தெள்ளிய அலையையுடைய தாயிரபர்ணியோ (கமழ்வது) அந நதிஞாங்கர் விளைந்த செந்நெலும் கன்னலும் அவ்வாசம் வீசும் - அப்பொருளையின் பாய்ச்சலால் பக்கங்களில் விளைந்தசெந்நெற்பயிராகளும் கரும்புகளும் அவ்வாசங் களைவிசாநிற்கும்

களைந்த வென்னும் இறந்தகாலப்பெயரொச்சங் கலவைசாந்தென்னுஞ்செயப் படு பொருள்களைக்கொண்டது. இதனால் நீராடிகளளிர் பெருக்கத்தைக் கூறுதலால் வீழுகோளணி. (௫௬)

பொதியிலேவிளைகின்றனசந்தனம்பொதியி
னதியிலேவிளைகின்றனமுத்தமந்திருழ்
பதியிலேவிளைகின்றனதருமம்பதியோ
மதியிலேவிளைகின்றனமறைமுத்தலபத்து.

(இ-ள்.) சந்தனம் பொதியிலே விளைகின்றன - சந்தனமரங்கள் பொதிய மலையின்கண்ணே விளைகின்றன, முத்தம் பொதியின் நதியிலே விளைகின்றன-முத்து கள் பொதியமலையின்கண் நின்றாவரும் தாயிரபர்ணியின்கண்ணே யுண்டாகின்றன, தருமம் அநநதிக்குப் பதியிலே விளைகின்றன - தருமங்கள் அத்தாயிரபர்ணி குழந்த பாண்டிநாட்டிலே யுண்டாகின்றன, மறைமுதல் பத்தி அப்பதியோர்மதியிலேவிளை கின்றன-சிவபெருமானிடத்திற் கொள்ளும் பத்திகள் அப்பாண்டிநாட்டி லுள்ளோர் அறிவிலே யுண்டாகின்றன.

சந்தனம் விளைதற்குரிய விடம் பொகியமலையாதலால்-சந்தனம்பொதியிலே விளைகின்றன சந்தனம் எனவும், முத்துத் தென்னாட்டிலுண்டாதலால் பொதியினதி யிலே விளைகின்றன முத்தம் எனவும், இச்செல்வப் பெருக்கால் தருமமுண்டாத லின் அந்நதிக்குப்பதியிலே விளைகின்றன தருமம் எனவும், அத்தருமமுதிர்ச்சியால் பத்திவிளைதலின் - அப்பதியோர் மதியிலே விளைகின்றன மறைமுதல் பத்தி எனவுங் கூறினார். "தென்மலையின்மான்மதமுஞ்சாமரையுந்தேமருசிர்ப், பொன்மலையின்சாத னமும்ஆரமும்" என இடமலைவுக்குக் காட்டிய செய்யுளாலும். "வேழமுடைத்து மலைநாடுமேதக்க, சோழவளநாடுநற்சோறுடைத் - தாழ்கிடங்கின், தென்னுரிமுத் துடைத்து" என்பதனாலும், "அறனினுயின்பழுமினுந்தினறிந்து, தீதின்றிவந்தபொ ருள்" என்பதனாலும், "அருமைத்தாநதருமத்தாலே சாந்தியுண்டாகும்" என்பதனாலு முணர்க், சிவபெருமானை வழிபடுதல் பலவாதலின் மறைமுதல் பத்திமதியிலேவிளை கின்றனவெனப் பன்மைமுடிபுதந்தார். பொதியின்-பொதி-பதமாதலால் இன்னுருபு நீக்கற்பொருட்டு. மறைமுதல் சிவபெருமானுக்கு ஓர் பரியாயப்பேராதலால் வரு மொழி முதல் வல்லெழுத்துவர ஈது திரியாதுநின்றது. "பொதுப்பெயருயர்திணைப், பெயர்க் ஶீற்று மெய் வலிவரி னியல்பாம்" என்னும் நன்னூற்குத்திரத்தானுணர்க்.

பரியாயப்பெயராய்வருதல், “முறைமுதலடியார்தம்மை வழிமறித்தருத்துவார்கள்” என முன்னர்வந் திருத்தலைக்காண்க.

பின் பின்னாக வருவனவற்றிற்கு முன் முன்னாக வருவன வற்றை விசேஷி யங்களாகக் கூறுதலால் ஒற்றைமணிமாலையணி. (108)

கடுக்கவின் பெறுகண்டனூந்தென்றிசைநோக்கி

யடுக்கவந்துவந்தாடுவானாடெனினிபு

விடுக்கவாமென்காறிருமுகத்திடைவிசி

மடுக்கவந்தமிழ்திருச்செவிமாந்தவுமன்றே.

(இ-ள்.) கடுக்கவின் பெறுகண்டனும் - விஷத்தால் பொலிவுபெற்ற கண்ட ததையுடைய சிவபெருமானும், தென் திசை நோக்கி அடுக்க வந்து உவந்து ஆடு வான் - தென்திசையைநோக்கிப் பாண்டிநாட்டைப் பொருந்தவந்து மகிழ்கூர்ந்து வெள்ளியம்பலத்தில் திருநடனஞ் செய்கின்றான், (அவ்வாறு திருநடனஞ்செய்வது ஏற்றுக்கெனில்) ஆடலின் இளைப்பு விடுக்க ஆரம் மென்கால் திருமுகத்து இடைவீசி மடுக்கவும் தமிழ் திருச்செவி மாந்தவும் அன்று - அத்திருநடனத்தாலுண்டாகும் இளைப்பு நீங்கும்பொருட்டுச் சந்தனம் சோலையில் படிந்தவரும் மெத்தென்ற மந்த மாருதந் தனதுதிருமுகத்தில் வீசிப் படியவும் அதனோடுதோன்றிய தண்ணியசங்கத் தமிழைத் தனது திருச்செவியால் பருகவும் அல்லவா.

கடுக்கவின் பெறுகண்டனென்றமையால் விஷமுண்டகாலத்துத் திருக்கை ஸையினிடத்து நடனஞ்செய்தருளினானெனவும், தென் திசைநோக்கி யடுக்கவந்து என்றமையால் உதன்றென்பாலுள்ள திருவாலங்காட்டில் காளிக்காக நடனஞ்செய்தருளினான் என்பதும், அதன் தென்பாலுள்ள சிதம்பரத்தில் பதஞ்சலி விபாக்கிரம பாதமுனிவர்பொருட்டுத் திருநடனஞ்செய்தானென்பதும், உவந்து என்றமையால் ஆங்காங்குசெய்தருளிய திருநடனங்களாலாகிய இளைப்பு நீங்குதற்குரிய பரிகாரம் பெறுவது எனப்படும், திருச்செவிமாந்த வென்றமையால் வடமொழிமுதலிய வெல்லாப் பாஷைகளிலும் இத்தென்மொழி இனிமையை புடையதென்பதும் போத்தமைகாண்க. தமிழ்-இனிமை. இப்பண்பு தென்மொழிமே னின்றலால் பண்பாகுபெயர், திருக்கையில் நடனஞ்செய்தருளினான் என்பதற்குச்செய்யுள். ஆகமத்திரட்டு. “பொங்குகங்காதரன் காளமயின்றே யொன்றும் புகலாமலிருந்தன னோர்கணப் பொழுது புலவோர், அங்கவனை இடைவிடாதருச்சனைமுன்புரிந்தா ரத்திதியகாதசியாமடுத்திதியதன்றி, புங்கவர்பாரணம்புகித்தே பூர்த்திபுறாரிதன்மேற்பொருந்து திதிதனிவிமவான் பொற்கொடியை வைத்துச், சங்கரன்சூலஞ்சுழற்றி நடித்தன னோரியாமஞ் சதுமறைநூல்துபிரதோடம்மெனவேசாற்றும்” காளிக்காகத் திருநடனஞ்செய்தருளினான் என்பதற்குத் திருவாலங்காட்டிப்புராணத்தில் திருத்தசூரக்கம்.

“இன்சுவைபொழியுஞ்சாயலவிநயமிலங்கச்செவ்விப்

புன்சிறுமுதுவல்லுப்பப்புரணவானநதம்பூரித்

தன்புதுமவையோருள்ளமயர்தரவியங்கட்டேற்ப

வின்படுநடனங்காளியோடரன்விளைத்தவேலை.”

பிரமன் முதலியோர் அழிதற்குரியவிடத்தால் அழியாது பொலிவு பெற்று விளங்கிய ஸ்ரீகண்டனாதலின் உம்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு, தடாதகைப்பிராட்டியார் திருமணத் தரிசனத்துக்கு வந்த பதஞ்சலி விபாக்கிரபாதமுனிவர்கள் திருவமுதசெய்தற்பொருட்டு நடனஞ்செய்தருளும் அருட்குணத்தைமறுத்தவெறுபயனைக்குறித்து நடனஞ்செய்தருளியது எனக்கூறியது குண அலகுதியணி. (109)

விடையுக்கைத்தவன்பாணிநிக்கிலக்கணமேனான்
வடமொழிக்குரைத்தாங்கியஸ்மலயமாமுனிக்குத்
திடமுறுத்தியம்மொழிகதெரிராக்கியதென்சொன்
மடமகடகரங்கென்பதுவழுநிராடன்றோ.

(இ-ள்.) விடையுக்கைத்தவன் - இடபவாகனத்தைச் செலுத்தியருளஞ் சிவ பெருமான், பாணினிக்கு இலக்கணம் மேனான் வடமொழிக்கு உரைத்தது ஆங்கு-பாணினியெனனும் ஓர் முனியருக்கு இலக்கணச் சூத்திரத்தை முன்னாலில் வடமொழியாகிய சமிஸ்கிருதப்பாவைபுருசுசொல்லியருளியதுபோல, மலயமாமுனிக்கு இயல் திடம் உறுத்தி-பொதியமலைவெழுந்தருளிய பெரிய அகத்தியமுனிவருக்கு இலக்கணச்சூத்திரத்தை ஐயாதிரிவறம் கூறியருளி, அமமொழிக்கு எதிராக்கிய தென் சொல் மடமகட்கு அரங்கு என்பது வழுநிராடி அன்று ஒ-அவ்வடமொழிக்கு எதிர் மொழியாகச் செய்த தென்மொழி என்னும் மடமலையுடைய வேர்பெண்ணுக்கு நாடகசாலை பென்று சொல்லப்படுவது பாண்டிநாடல்லவா.

சிவபெருமான அறகடவுள் என்பதைக்குறித்தற்கு அவ்வறத்தின் வடிவமே விடையாயிருந்தலின் விடையுக்கைத்தவன் எனவும், வடமொழிகருத் தென்மொழிபைஎதிர்மொழியாக்குத்தொபொருட்டே பாணினிமுனிவருக்கு இலக்கணமவடமொழிகு உபதேசித தருளியதுபோல அபத்தியமுனியருக்கும் இலக்கணம் தென்மொழிகு உபதேசித்தருளுதலின் இயல் மலையமாமுனிக்குத் திடமுறுத்தி எனவும், சோமுனுநிஞ் சோனாடு தமிழ்மறங்கும நிலங்களாயினுஞ் சிவபெருமான் சங்கப்புலவர்க ளோடும் தானும் ஓர்புலவனுயிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்த இடம் பாண்டிநாடாதலின் தென் சொல் மடமகட்கு அரங்கு என்பது வழுநிராடன்றோ எனவும்கூறினர். திடமுறுத்தி, எதிராக்கிய என்னுஞ்சொல்லாற்றல்களால் தமிழ்ப்பதினெண்ணிவதது மொழிகளுள் ஒன்றாயிருப்பினும் வடமொழிபோல விகதென மொழியு மாண்மியமுடையதென்பது இசைபுகுதப்பட்டது. "சோமுனுநிஞ் சோனாடு தமிழ்மறங்கு நாடுகள் என்பதற் குச் சிலப்பதிகாரம். யேனிறநாகை. " தமிழ்வரம்பறுத்த தன்புனனுட்டு, மடம றுளையும் பீடாருந்தையும், கலிகெழுவருசிபும." எனவருதல்காண்க. (௫௬)

சண்ணுதற்பெருங் கடவுளுங்கழகமோடமர்ந்து
பண்ணுறந்தெரிந்தாய்ந்தவிப்பதந்தமிழேனை
மண்ணிடைசிலிலககணவரம்பிலாமொழிபோ
லெண்ணிடப்படகுகிடந்ததாவெண்ணவுமபடுமோ.

(இ-ள்.) கண்ணுதல் பெரும கடவுளும் - நெற்றிக்கண்ணை யுடைய சிவபெருமானும், கழகமோடி ஆமர்ந்த பண் உற தெரிந்து ஆய்ந்த இ பசுநதமிழ் - சங்கப் புலவர்களோடு தானுமோர் புலவனாக வெழுந்தருளியிருந்து (பரிபாடல் முதலிய நூல்களை) இயலுமியையும் பொருந்தத்தெரிந்து ஆராய்ந்த இதரப்பசியதமிழை, ஏனை மண்ணிடை இலக்கணவரம்பு இல்லாத சிலமொழிபோல் - ஐரவிடம் ஒழிந்த மற்றைப் பதினேழுநிலங்களில் இலக்கணவரம்பு இல்லாத சில நில மொழிகள்போல, எண்ணிட பட கிடந்தது ஆ எண்ணவும்படும ஒ - அவற்றோ டொன்றாக வைத்து விரல்நிமிர்த்து எண்ணக்கிடந்ததாக நினைக்கவுகுகுமோ (கூடாதுஎன்றபடி)

தமிழ் ஒழிந்த பதினேழுநிலமாவன - அங்கம், அருணம், கலிங்கம், கவுசிகம், காம்போசம், கொங்கணம், கோசலம், சாவகம், சிங்களம், சிந்த, சீனம், சோனகம், துளவம், பப்பரம், மகதம், மராடம், வங்கம், ஏனைக்கடவுளர்க்கெல்

லாமுதற்கடவுளாதலின் கண்ணுதலென்றமையாது உயர்வுசிறப்பும்ஐமதந்து பெருங்கடவுளெனவும், முதலாழியிறுதிக்கண்ணிருந்த தலைச்சங்கமுதல் மூன்றுசங்கத்திலுந் தலைமைப்படுவனாயிருந்ததலின் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்த மூன்றனுருபு தந்து கழகமோடமர்ந்து எனவும், குறைபாடு சிறிதுமின்றி யாராய்தலின் தெரிந்தென்றமையாது பண்ணுறத்தெரிந்தாய்ந்த எனவும், இவ்வருமைப்பாட்டால் எல்லாவற்றிலுஞ்சிறந்ததாதலின் தமிழ்என்னுது பசுந்தமிழ் எனவும், இத்தமிழை ஏனைநிலை அமொழிகளோடு ஒன்றாகவைத்து எண்ணுதல் பெருமடமையாதலின் இழிவு சிறப்பும்மைதந்து ஏண்ணிடுபட்டக்கிடந்ததா வெண்ணவும்படுமோ எனவுங் கூறினார். பசுமை என்னும் பண்பு அருமைமே னின்றது. பச்சைப்பிள்ளையென வருதல் காண்க. எண்ணவும் படுமோ எனப் பின்னர் இருத்தலால் எண்ணிடைப்படக் கிடந்ததா எனப்பாடல் கூறல் வழு. இதனால் தமிழ் பதனெண்ணில்து மொழிகளுளொன்றெனக் கூறுவர் கூறுதல்கள் பெருமடமைக்கூறுதல்களெனக்கூறப்பட்டன.

தலைச்சங்கமுதல் மூவகைச் சங்கத்திருந்தோர், தூல், காலம், இடம், இவற்றைப் பின்னர்க்காண்க. இறையனாகப் பொருள். “அன்பினேந்தினைக்களவெனப்படுவ, தந்தரணரருமறைமன்றலெட்டினுள், கந்தருவவழக்கம் என்மனாற்புலவர்” வடக்குங் குடக்குங் குணக்கும் வேங்கடங் குமரித்தீம்புனற பௌவமென் திந்நான்கெல்லையகவயிறகிடந்த தூலதன்முறைமை வாலிதின்விரிப்பின் இந்நூலதுவரலாது. மூவகைச்சங்கமிரியனார் பாண்டியர்கள், அவருட் டனிதூல்கேட்டோர் யாரோவெனின், தலைச்சங்கமிருந்தார் அகத்தியனாரும், திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுளும், குன்றமெறிந்த முருகவேளும், முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும், நிதியின்கிழவனு மித்தொடக்கத்தார் ஐஞ்ஞாந்து நாறப்பத்தொன்பதின்மரொன்பது; அவருள்ளிட்டு நாலாயிரத்து நானூறுநாறப்பத்தொன்பதின்மர் பாடினொன்பது; அவர்களார்பாடப்பட்டன பரிபாடையு முதநாராயு முதாருருகுங் களரியாவியு மித்தொடக்கத்தன; அவர் நாலாயிரத்து நானூறு நாற்பதிற்பாண்டு சங்கமிருந்தாரொன்ப; அவர்களுட் சங்கமிரியனார் காய்சினவழுதிமுதலாகக் கடுங்கோனீராக வெண்பத்தொன்பதின்மரொன்ப, அவருட் கவியரங்கேறினா எழுவர்பாண்டியரொன்பது, அவர் சங்கமிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்தது கடல்கொள்ளப்பட்ட மதுகையென்ப; அவர்களுக்கு தூல் அகத்தியம்.

இனி இடைச்சங்கமிருந்தார் - அகத்தியனாரும் இருந்தையூர்க் கருங்குழிமோசியும், வெள்ளாக்காப்பியனும், சிறுபாண்டரங்கனும், திரையன்மாறனும், துவளைக்கோனும், சீரந்தையாருமென இத்தொடக்கத்தார் ஐம்பத்தொன்பதின்மரொன்ப; அவருள்ளிட்டு மூவாயிரத்தெழுநூற்றுவர் பாடினார்; அவர்களால் பாடப்பட்டன-கலியுங் குருகும் வெண்டாளியுமென இத்தொடக்கத்தன; அவர்களுக்கு தூல் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும் மாபுராணமும் இசைதுணுக்கமும் பூதபுராணமும் மென்ப; அவர்களும் மூவாயிரத்தெழுநூற்றியாண்டு சங்கமிருந்தாரொன்ப; அவர்களுள் சங்கமிரியனா வெண்டேர்ச்செழியன் முதலாக முடத்திருமாறனீராக ஐம்பத்தொன்பதின்மரொன்ப; அவர்களுள் கவியரங்கேறினார் ஐவர்பாண்டியர்களென்ப; அவர் சங்கமிருந்து கபாடபுரத்தென்ப; அக்காலம்போலும் பாண்டிநாடு கடல்கொள்ளப்பட்டது.

இனிக் கடைச்சங்கமிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்தார் சிறுமேதாவியரும், சேர்ந்தனபூதனாரும், அறிவுடையானாரும், பெருங்குடிக்கிழாரும், திருமாறனும், மதுகையாசிரியநல்லதவனும், மதுரை மருதநிழினானாரும், கணக்காயனார்மகனார் நற்கீரனாரும் இத்தொடக்கத்தார் நாற்பத்தொன்பதின்மரொன்ப; அவருள்ளிட்டு நூற்று வர்பாடினார்; அவரார்பாடப்பட்டன நெடுந்தொகை நானூறும், குறுந்தொகை நா

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

னாறும், நற்றிணைநாறும் புறநானூறும், எழுபது பரிபாடலும், நூற்றைம்பது கலியும், ஐங்குறுநூறும், பதிற்றுப்பத்தும், கூத்தும், வரியும், சிற்றிசையும், பேரிசையுமென இத்தொடக்கத்தன. அக்காலத்துநூல் அகத்தியமும், தொல்காப்பியமுமென்ப; கூடைச்சங்கமிருந்தது உத்தரமதுனாயென்ப; அவர்சங்கமிருந்த தமிழ் ஆராய்ந்தது ஆயிரத்தெண்ணூற்றைம்பதிற்கியாண்டென்ப; அவர்களுள் சங்கமிரியனர் முடத்திருமாறன்முதலாக உக்கிரப்பெருவழுகியிருக நாற்பத்தொன்பதின்மொன்ப. என நக்கீரொழுதிய உரையாலுணர்க. கடல்கொள்ளப்பட்ட பாண்டிநாட்டெல்லையும் ஊரும் - தென்பாலிழுக்கத்திற்கு வடவெல்லையாகிய பஹுளியென்னும் ஆற்றிற்கும் இடையே எழுநூற்றுக்காவதம், இவற்றினர் மலிவானென மலிந்த ஏழ்தெங்கநாடும், ஏழ்மதுநாநாடும், ஏழ்முன்பாலநாடும், ஏழ்பின்பாலநாடும், ஏழ்குன்றநாடும், ஏழ்குணகநாடும், ஏழ்குறும்பணநாடும் என்னும் இந்நாற்பத்தொன்பது நாடும், குமரி கொல்ல முதலிய பனமலைநாடுங் காடும் பதியுந தடநீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின் கரையுங்கடல் கொண்டொழுதியதெனச் சிலப்பதிகாரம் வேனிற்காதையில் அடியார்க்கு நல்லார் எழுதிய வுரையாலறிக (இள)

தொண்டர் நாதனைத் தூது டிடை விடுத்தது முதுகலை
புண்டபாலனையழைத்தது மெலுமபுபண்ணுருவாக
கண்டது மறைகநதவினைத்திறந்தது மகன் விற
தண்டமிழ்ச்சொலோமறுபுலசசொறகோசாற்றிர்.

(இ-ள்.) தொண்டர் நாதனை தூது இடை விடுத்ததும் - (ஆளுடைய நம்பிகள்) அடியார்க்குத் தலைவனாகிய சிவபெருமானைப் பரவையாரிடத்தில தூதின்மேற செல்லப் போககியதும், முதலையுண்டபாலனை அழைத்ததும் - முதலையுண்ட பார்ப்பனப்பிள்ளையைக் கழிந்தபருவத்தோடு வருவித்ததும், எலும்பு பெண்ணுருவு ஆகண்டதும் - (ஆளுடையபிள்ளையார்) எலும்பு பெண்ணுருவமாகச் செய்வித்ததும், மறை நதவினை திறந்ததும் - (ஆளுடையவரசுகள்) வேதங்கள்மூடிய கதவைத்திறப்பித்ததும், கன்னி தண்டமிழ்ச்சொல் ஒ மறுபுலச்சொற்கள ஓ சாற்றிர் - அழியாத தண்ணியதமிழ்ப்பாசரமோ ஏனைநாட்டிலுள்ள, சொற்களாலாகிய பாசரங்களோ புலவீர்சொல்லுங்கள்.

இயல்பாகவே எல்லாப்பற்றுகளினின்று நீங்கினான் எப்பற்றுங்கழன்ற அடியார்களுக்கும் தலைவராகவேணுதலின் தொண்டாநாதனெனவும், அவ்வாறு பற்றினின்று நீங்கினேனையும் மாதரிடத்துத் தூதாகச்செல்லவிடுத்தலின் தொண்டர் நாதனைத் தூதிடைவிடுத்ததெனவும், பெயர்மாதிரமாயுள்ளதும் உறுப்புக்களுளொருகிய உக்கிபவெனவும் உருவுபெற்று உருவுகொண்டும் எழ்ச்செய்யும் வன்மையை யுடைத்தாதலின் முதலையுண்டபாலனையழைத்ததும் எலும்பு பெண்ணுருவாகக்கண்டதும் எனவும், வேதத்தில் இதவே பரமெனத்தெளியாத பொருளை யாவரும் எளிதில் தெளிந்துணர்ந்துய்யப் புலப்படுத்தியது இத்தமிழ்வேதமாகிய பாசரமாதலின் மறைக்கதவினைத்திறந்ததெனவும், சிவபெருமான் சங்கத்தாரோடு இருந்தாராய்ந்தாரொன்பது கதையே, இத்தமிழால் வினைந்த மான்மியமுளதேல் கூறுகவென்ற ஏனை நிலப்புலவர்களை நோக்கிக்கூறியதாதலின் சாற்றிர் எனவுல் கூறினார்.

அழைத்தது கண்டது திறந்தது பொருளாற்றெறிந்த பிறவினை முற்றுப்பெயர்கள். ஓகாரம் இரண்டனுள் முன்னையது வினா. பின்னையது எதிர்மறை.

ஆளுடையநம்பிகள் திருவொற்றியூரிலெழுந்தருளிப் படம்பக்கனார் திருவருளால் சங்கிலியாராத் திருமணமுடித்துத் தாம் இன்புற்றிருந்தசெய்தியைத் திரு

வாருளிலெழுந்தருளியிருக்கும் பரவையார் கேள்வியுற்றுக் கொண்டஜடலைத் தீர்க்கும்பொருட்டு வீதிவிடங்கப்பெருமானை இரண்டுதரத் தூதுசெல்ல விடுத்தாரென்பது திருத்தொண்டர்புராணத்துட்காண்க.

சேரமான்பெருமானைக் காணவேண்டுமென்னும் விருப்பால் அங்குநின்று மெழுந்து கொங்குநாடு கடந்து திருப்புகுகொளியூரை யடைந்தகாலையில் ஒருவீட்டில் மங்கலவோசையும் ஒருவீட்டில் அழகையோசையுமாக விருகக்கேட்டி அங்கிருந்த வேதியனாவினவ, அவர்கள் இந்த விரண்டிவீட்டுப் பிரமாணப்பிள்ளைகளும் ஐந்துவயதள்ளவர்களா யிருநாளுக்காலையில் ஒருநாள் ஏரிக்கு அவ்விருவருஞ்சென்று நீர்வினையாட்டபரும பொழுது அதிலிருந்தமுதலை பொருவனைவிழங்க மறறெருவன் பிழைத்துவந்தனன் அவனுக்கு இந்தவீட்டில் உபநயனச்சடங்கு நடப்பதால் தங்க ள்பிள்ளையுமிருந்தால் இவ்வாறு சடங்குநடக்குமே எனனுந்தக்கத்தால் இந்தவீட்டிலுள்ளவர்கள் அழகின்றார்களென்று சொல்ல, ஆளுந டயநம்பி திருவுள்ளமிரங்கி முதலையால் அப்பிள்ளையை வருவித்தருளியதற்குத் திருப்பதிகம்.

தேவாரம், “உரைப்பாருளாயுகந்துள்கவல்லாநங்களுந்ரியா
யரைக்காடரவாவாதியமரதமுமாயினாய்
புறாககாடுசோலைபுகுகொளியூரவிநாடுபெ
கரைக்கானமுதலையபிள்ளைதரதசொல்லுகாலனேயே.”

தொண்டைநாட்டில் திருமயிலையில்வாரும் வணிகருலோததமராகிய பிவநே சச்செட்டியாருக்குக் கபாலீசரர்கிருபையால் ஓர் புத்தரிபிட்டுது வளருந் கண்ணிப பருவத்தில் ஒருநாள் அப்பெண் தோழிகளோடொருசென்று மலர்கொய்யுர்பொழுது பாம்புநீண்டி யிறந்தனா, அதுகண்ட செட்டியார் உவலிபார்த்து தகனஞ்செய்வித்தது இறந்தக்கனனியை என் திரவியத்தோடு ஆளுடையபிள்ளையாருக்கொப்புவிக்க நியமித்திருந்தனமபால அவரோ இக்கண்ணியின்கட்கா கழித்தற்குரியவா என்று தகனஞ் செயந்தசாம்பலென்தியோடு குடத்திலிறப்பிக் கணலிமாடத்தால் முன்போலத் தோழிமார்கள் உபசாரஞ்செய்துகொண்டு வரவு செய்தனா, பெயர்வா நிகழங்காலத்து ஆளுடையபிள்ளையா திருவொற்றிநிலை எழுட்டிருளியிருப்பலைக் கௌவியுறுத்த தண்டாகாரமாகவணங்கி, திருமயிலைக்கு எழுட்டருந்ம பிள்ளையாடோடு தாமுவரப் பிள்ளையார் கபாலீசரவரரைத் தரிசித்தது திருப்பதிகமொழிச் செட்டியாரானோர்க்கி அவ்வங்கதையவருவித்து உயிரொழித்தருளியாற்றுகத் திருப்பதிகம்.

தேவாரம், “மட்டிட்டபுண்ணையங்கானம்மடமயிலேயு
கட்டிட்டகுகொண்டான்கபாலீசரமமார்தா
னெட்டிட்டபண்பிலுருந்திரபல்கணத்தாராக
கட்டிட்டல்காணுதேபோதியோபூமபாவாய்.”

திருமறைக்காடு என்னுந்தலத்திற்கு ஆளுடையபிள்ளையாரோடு அரசுகள் எழுந்தருளி வேதம்பூசித்துச் சாத்திவிட்டுப்போன வண்ணமேயிருக்கும் திருக்கதவந்திற்கும்படி யருளியதிருப்பதிகம்.

தேவாரம், “அரக்கனைவிரலாலடர்த்திட்டநீ
நிரக்கமொன்றிலீமபெருமானிரோ
சரக்கும்புண்ணைகங்குழமறைக்காடரோ
சரக்கலிக்கதவந்திறப்பிம்மினே.”

வெம்மையால் விளைவஃகினும் வேந்தர்கோல்கோடிச்
செம்மைமாரிணுமவறுமைநோய்சிதைப்பினுஞ்சிவன்பாற்
பொய்ம்மைமாரியபத்தியும் பொலிவுநுன்றாவாத்
தம்மைமாரியும் புரிவது தருமம்நாடு.

(இ-ள்.) அந்நாடு - ஆப்பாண்டிநாட்டிலுள்ளோர், வெம்மையால் விளைவஃகினும் - மனிதரில்லாமையால் விளைவுகளுநிலைம, வேந்தர் கோல் கோடி செம்மைமாரிணும்-(அதனால்) அரசர்களுடைய செங்கோல் மாறுபட்டு நடுநிலைமையின்னது தவறினும், வறுமைநோய் சிதைப்பினும் - (அதனால்) வறுமைநோய்வந்துவருத்தினும், சிவன்பால் பொய்மைமாரிய பத்தியும் பொலிவும் குன்றாத ஆ - சிவபெருமானிடத்துவைத்த உண்மையாகிய நேயமும் சைவவினாகமும் குறைவுபடாதனவாக. (குறைபடாமலென்றபடி) தம்மை மாரியும் புரிவது தருமம்-தம்மைவிறுதியுஞ் செய்யுஞ்செய்கைகளை விவதருமங்களாம்.

சைவவினக்கங்களாவன - உருத்திராக்ஷம், விபூதி, ஸ்ரீடஞ்சாக்ஷரங்கள். பாண்டிநாடு தம்மைமாரியும் புரிவது தருமமாகலால் மறைவறத்தலும் அரசர்சென கோல் பிறைத்தலும் வறுமைநோய் வருத்தலும் என்றுமில்லையாதலால் எதிர்மறையுமைகள் தந்து ஆஃகினும் மாரிணும் சிதைப்பினும் எனவும், பத்திக்குச் சிவதருமத்தின் ஒருப்பாடு என்பது ஓபரிபாயப் பெயராதலால் பத்தியும் பொலிவும் குன்றாவா எனவுங்கூறினார்.

நாடுபொருளால் உயர்ந்திணையெனஞ் சொல்லால் ஆஃகினையாதலால் புரிவது என ஆஃகினமுடிபுதந்தாரா. ஆஃகல் மாறுபட சிதைத்தல் ஒன்றற்கொன்று காணமாதலால் காணமாலேயணி. (ஓக)

உலகமயா வைபுரின்றவனும் பருளுயர்ந்த
திலகநாயகபரஞ்சுகடர்செயெனமுன்று
தலைவரான்முறைசெய்தநாடிஃதன்நிச்சலதி
சலவுபாரிணுண்டாருமோ துறக்கத்திறுமஃதே.

(இ-ள்.) உலகம் யாவையும் ஈன்றவர் உம்பருள் உயரந்த திலகநாயகி - எல்லாவுலகங்களையுமின்றருளிய தாயாகிய வாணிமுதலாகிய சத்திகளுக்குள் மேம்பட்டதிலகம்போன்ற நாயகியாகிய தடாதலகப்பிராட்டியாரும், பரஞ்சுகடர் சேய் எனமுன்று தலைவரால் முறைசெய்த நாடு - நூனவொளிப்பிழம்பாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளும் அவர்கள் மதலையாகிய உக்திரகுமாரையுதியுமென முன்றுதலைவர்களாலும் செங்கோல்செய்ததியநாடு, இஃது ஆன்றி சலதி சலவுபாரின் உண்டாகும் ஒ-இந்தப்பாண்டிநாடல்லாமல் கடல்சூழந்த நிலவுலகில் வேறுநாடுகளுண்டா (இல்லை யென்றபடி) துறக்கத்தும் ஆஃது-சுவாகத்திலுண்டோவெனில் அங்குமில்லையாம்.

முகத்திற்குப்பொலிவுசெய்யுந திலகம்போல வாணிமுதலிய சத்திமார்களை தத்தம்மக்குரிய தொழில்களால் விளக்கம்பெறச் செய்பவளாதலால் உயர்ந்த திலகநாயகி எனவும், சிவபெருமான் சோழனுட்டிலுஞ் சோனுட்டிலும் அரசுபுரியினும் பிராட்டியாரும் அவர்திருமகனும் அரசுபுரியாமையின் இஃதன்றிச் சலதி சலவுபாரிணுண்டாருமோ எனவும், துறக்கத்தில அவற்றினொன்று மின்மையின் துறக்கத்தும் ஆஃதேயெனவுங்கூறினார். சிவபெருமான் சோழனாகவும் சோழனாகவும் திருவுருவங் கொண்டு அரசியல் நடத்தியது, திருவாசகம்-சூயிற்ப்பத்துள்.

“பெருந்துறைமேய - சென்னவன் சேரலன் சோழன் சீர்ப்புயங்கள் வரக் கூவாய்” என்பதனுணர்வு.

இடப்பொருண்மேனின்ற உகரச்சுட்டின் திரிபாகிய உம்பர் இடவாகுபெயராய் வாணிமுதலிய சந்திகளின்மே னின்றது. இஃது அஃது இப்பந்தைச்சுட்டுப்பெயர்கள், தலைவராய் என்பத னிறுதியில் இளைத்தென அறிபொருளில் வந்த முற்றும் மைதொகுத்தல் - ஓ - எதிர்மறை. இதனால் நிலவுலகிலும் விண்ணுலகிலும் பாண்டி நாடு சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது. (கூ0)

திருநாட்டுப்படல முற்றிற்று.
ஆகப் பாயிரம் உளபடத் திருவிருத்தம் - கூ0.

திருநகரப்படலம்.

மங்கலம்புனைபாண்டிநாடாகியமகட்டுச்
சங்கலம்புகைதோளினைதடமுலையாதி
யங்கமாமபுறந்தமுலியநகரொலாமனைய
நங்கைமா முகமாயிரநகர்வளம்பகர்வாம்.

(இ-ள்.) மங்கலம் புனை பாண்டி நாடு ஆகிய மகட்டு - மங்கலத்தை யிடை யறுது பூண்ட பாண்டிநாடாகிய பெண்ணுக்கு, புறம தமுலிய நகர் எனாம் - புறத் திற் சூழ்ந்த திருவேடகமுதலிய திருநகரங்களெல்லாம், சங்கு ! அலம்புகை இளை தோள் தடம் முலை ஆகி அங்கமாம் - வளைபுலொலிக்குங்கைகள் இரண்டுதோள்கள் உயர்ந்த இரண்டு தனங்கள் முதலாகிய அவயவங்களாம், அனைய நங்கை மாமுகம் ஆகிய நகர்வளம் பகரவாம் - அததன்மையை புடைய பாண்டிநாடாகிய பெண்ணி ற்குப் பொலிவுமிக்க முகமாயுள்ள மதாரைநகரத்தின் வளப்பத்தைச் சொல்வாம்.

ஏனைநாடுகள்போல வொருகாலத்தேனு மதழுவறத்தல் முதலாகிய குறை பாட்டால் மங்கலமிழததலின்மையின் - மங்கலம்புனை பாண்டிநாடெனவும், பின் னர் விரித்துக்கூறுதலின் தொகுத்துப் புறந்தமுலியநகரொலங்கையாதிய அங்கமா மெனவும், எல்லாநாடுகளிலுஞ் சிறந்ததாதலின் நங்கை எனவும், எல்லாநகரங்களி லுஞ் சிறந்தது மதரையாதலின் அதனை யெல்லா வுறுப்புகளினும் மேம்பட்ட முக மெனவுங் கூறினார். குறைபாடாவன - “மிக்கபெயலோடுபெயலின்மையெலிவிட் டில் கிளி-யக்கண்ணரசன்மையோடாறு” என்றிறறால் வரும் குறைபாடுகளாம், மங்கலமாவன “பிணியின்மைசெல்வம் வினைவிற்பமேமம், அனியெனபநாட்டிற்கிவ்வைந்து” என்பனவாம். நகர்வளம் பகர்வாம் என்பது துதலிப்புத்தலென்னுமுத்தி.

கொங்கையேபரங்குன்றமுங்கொடுங்குன்றுங்கொப்பூ
முங்கமேதிருச்சுழியலவ்வியுருற்றாலஞ்
செங்கையேடகமேனியேபூவணந்திரடோள்
பொங்காவேய்வனந்திருமுகமதுரையாம்புரமே.

(இ-ள்.) பரங்குன்றமும் கொடுங்குன்றும் கொங்கையே (மலையோடுவமிக்கப் படுவது கொங்கையாதலால்) திருப்பரங் குன்றமுந் திருக்கொடுங் குன்றமும் (பாண்டிநாடாகிய பெண்ணிற்கு) தனங்களேயாம், திருச்சுழியல் கொப்பூழ் அந் தம் ஏ-(உந்திச்சுழியோடுவமிக்கப்படுதலின்) திருச்சுழியலென்னுந்தலமானது உந்தி யாகிய அவயவமாம், குற்றாலம் அவ்வியது (வயிது ஆலிசையோடுவமிக்கப் படுத

தின்) திருக்குற்றமுமென்னுந்தலம் அப்பெண்ணின் உயிரேயாம், ஏடகம் செழுகை - (கைதாமரையோடு வயிக்கப்படுதலின்) திருவேடகமென்னுந்தலம் செவந்தக்கையோம், பூவணம் மேனி - (மேனிமலரோடுவயிக்கப்படுதலின்) திருப்பூவணமென்னுந்தலம் திருமேனியாம், பொங்கர் வேய்வனம் திரள் தோள் ஏ - (தோள் முங்கிலோடுவயிக்கப்படுதலின்) சேரிலேகுந்த திருநெல்வேலி திரண்ட தோள்களேயாம், மதுரையாம்புரம் திருமுகம் ஏ - (முகஞ் சந்திரனோடுவயிக்கப்படுதலின்) மதுரைநகரம் கண்டோரால் விரும்பப்படு முகமேயாம்.

குலசேகரபாண்டியன் காடழித்து நகராக்கி அந்நகரத்திற்குச் சாந்திசெய்யக்கருதியவழிச் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவுள்ளத்தினுந்த தனது திருச்சுடையிலணிந்த சந்திரனிடத்தினின்றும் அயிர்த்ததையுருக்க அது அந்நகரமுழுவதும்பரவிச் சாந்திசெய்து மதுரையமாக்கியதன்மையால் மதுரையென்ப பெயர்பெற்றது அதனால் அந்நகரத்திற்குச் சந்திரசம்பந்தமிருத்தலால் திருமுகமதுரையாம் புரமெனக்கூறினர். ஏடகம் இதழைத் தனகிடத்துடையது என்பது பொருள்.

உவமானம் தோற்றத்திற்குச் சாதனமாயிருப்பது. உவமேயம் உவமிக்ஷுப்படுவது. இது இயைபுருவகவணி (உ)

வடுவின்மாரிலமடந்தைமார்பிடைக்கிடந்திமைக்காப்

படுவிலராமேபாண்டிநாடாரமேற்பக்கத்

திடுவின்மாமணியதன்புறநகரொலாயிவற்று

ண்டுவினயுகமாமணிமதுரைமாநகரம்.

(இ-ள்.) பாண்டிநாடு வடு இல் மா நிலம் மடந்தை மார்பு இடை கிடந்து இமைக்கப்படும் வில் ஆரம் ஏ-பாண்டிநாடானது குற்றமில்லாத பெரியபூதேவியின் மார்பினிடத்துக்கிடந்து விளங்கும் ஒளியையுடையபெரும்பதக்கமாம், அதன் புறம் நகர் எனாம் ஆரம் மேல்பக்கத்து இடுவில் மாமணி - அந்நாட்டின் புறத்திலுள்ள நகரங்களெல்லாம் அப்பதக்கத்தின் சுற்றுப்பக்கங்களிற் பதித்த வெளியையுடைய பெரிய இரத்தினங்களேயாம், மதுரைமாநகரம் இவற்றுள் நடுநாயக மாமணி ஏ - பெரிய மதுரைநகரம் அச்சுற்றுப்பக்கங்களிலுள்ள இரத்தினங்களுள் நடுநாயகமாகிய பெரியரத்தினமேயாம்.

நடுநாயகமணி விலைக்கதம் ஒளியுள்ளதுமாயிருத்தல்போல மதுரை அந்நாட்டிலுள்ள எல்லாநகரங்களும் புகழ்மிக்கதும் பெருமையன் தருவதுமாயிருத்தலின் நடுவினயுக மாமணி மதுரைமாநகரம் எனக் கூறினர். இவ்வேண்டாவழிச்சாரி. இமைக்கப்படு இமைக்குமென்றே பொருள்படுதலால் படுசொற்குப் படுபொருளின்மை காண்க. (உ)

திருமகட்கொருதாமரைக்கடமேதிருமான்

மருமகட்குவெண்டாமரைமாடமேருநான்

தருமகட்கியோகத்தனிப்பீடமேதரையாம்

பெருமகட்கணிதிலகமேயானதிப்பேரூர்.

(இ-ள்.) இப் பேர் ஊர் திருமகட்கு ஒரு தாமரைக் கூடம் ஏ ஆனது-இந்தப் பெரியமதுரை (பலசெல்வங்கையுந்தருதலால்) இலக்குமிதேவிக்குச் செந்தாமரைக் கோயிலாகவிரந்தது, திருமால் மருமகட்கு வெண் தாமரை மாடம் ஏ ஆனது - (கல்விநிறைதலால்) திருமாலின் மருமகளாகிய சரஸ்வதிக்கு வெள்ளைத்தாமரை மானிகையாயிருந்தது, ஞானம் தருமகட்கு தனியோகப்பீடம் ஏ ஆனது - (சிவஞானந்தருதலால்) ஞானசத்திக்கு ஒப்பில்லாத யோகப்பீடமாயிருந்தது, பெருதலை.

திருவிளையாடற்புராணம்

யாம் மகட்டு அணிதிலகம் ஏ ஆனது - (நிலவுலகுக்குப் பேரழகுசெய்ததால்) பெரிய பூமிதேவிக்கு அணியுந் திலகமாயிருந்தது.

பல செல்வங்களாவன மணி பொன் முதலியன. கு - உருபுகள் நெர்ச்சிப் பொருளன. இதனால் இது இன்னதெனக் கூறுதலின் ஏது உருவகவணி. (ச)

திக்குமவானமும் புனையிருந்து வெண்ணோதி
கக்குமா ளிகைநிவப்புறுகாட்சியந்நகருண்
மிக்கவாஸிதமுததாமனாவெண்மகளிருககை
யொகருமல்லதுபுகழ்மகளிருக்கையுமொக்கும்.

(இ-ள்.) திக்கும் வானமும் புனையுள்ள தினது வெண் சோதிகக்கும் மா ளிகை நிவப்புறு காட்சி - எட்டுத்திக்குகளையும் ஆகாயத்தை யு முடிய இருளைப்போ க்கி வெள்ளியகிரணத்தை விசும் டாடங் உள்ள உயர்ந்து தோன்றும் தோற்றம், அந்ந கருள் வெண்மகள் மிகக் வால் இசுழ டாமனா இருக்கை ஒக்கும்-அம்மதுரைநகரத் தில் உள்ள சரஸ்வதியின் மிகுந்த வெள்ளிய இழைகளையுடைய வெண்டாமரைப்பீ டத்தை யொக்கும், அல்லது புகழ்மகள் இருக்கையும் ஒக்கும்-அதுவன்றிக் கீர்த்தி யென்னும் பெண்ணினது ஆசனத்தையும் ஒக்கும்.

வெண்ணோதி - முதற்கூலும் சுண்ணத்தாலும் ஆகிய ஒளி இருளைப் போக்கு தலும் கிரணம் வீசுதலையும் குறித்தற்கு-இருள் தினது வெண் சோதிகக்குமென்றது குணவணி. நியமித்த உவமையை விலக்கிப் பிறிதும் இத்தன்மையதாமனக்கூறு தலின் அநியம உவமையணி. (இ)

புடைநகர்

நெற்கரும்பெனக்கரும்பெலாநெடுங்கழுநென
வர்ககவான்சமுக்கொடுகவிதெங்கெனெவளாந்த
பொறகவின்குலைத்தெங்குகார்ப்புந்தரைப்பொறுத்து
நிறகநாட்டியகாலெனநிவந்ததன்புனையே.

(இ-ள்.) தண்பனை - குளிந்தவாயில், நெல் கரும்பு என்ன (கண்டோர் மய ன்கு) நெற்பயிர்களைக் கழுகென்று சொல்லவும், கரும்பு எல்லாம் நெடும் கழுகு என்ன - கரும்புகளெல்லாவற்றையும் நெடிய கழுகமரங்களென்று சொல்லவும், வா ககம் வான் கழுகு ஒலி கலி தெங்கு என்ன-வரிசைவரிசையாயுள்ள பெரியகழுகமர ங்களை ஒலிக்கும் ஒலியையுடைய தென்னமரங்களென்று சொல்லவும், வளர்ந்த பொன்கவின் குலை தெங்கு-வளர்ந்த பொன்னிறம்போலும் அழகுவாய்ந்த குலைகளே யுடைய தென்னமரங்களை, கார் பந்தரை பொறுத்து நிற்க நாட்டிய கால் என நிவ ந்த - மேகமாகிய பந்தலைச் சுமந்து நிற்கும்படி நாட்டிய கால்களென்று சொல்ல வும் அவைகள் உயர்ந்திருக்கின்றன.

தென்னமரத்தின் இலை ஒலைவடிவாக விருத்தலின் ஒலிகலித்தென்கென்றார் நெல்லைக் கரும்பாகவும் கரும்பைக் கழுகாகவும் ஒரு பொருளை மற்ருருபொருளாக சிறிதலின் மயக்கவணி.

மருதமென்னும் அகத்திணைக்குப் புறனுள்ள உழிநைத்திணை வேற்றுவேந் தன் அரணை முற்றுக்கொடுத்தலென்று கூறியிருத்தலாலும், தொ - பொருளதிகாரம் - புறத்திணையிலும் - உழிநைதானே மருதத்துப்புறனே என்ற குத்திர்த்திற்று. நச்சி னாககினியர் - “வேந்தன்மதில் பெரும்பானமையும் மருதத்திடத்தாதலான்” என உரைகூறியிருத்தலாலும், புடைநகர்மமதிலின புறத்திலுள்ளதெனக்கொள்க. அது யானை தேர் குதிரை முதலியனவும் அவற்றை நடத்துவோரும் அவற்றிற்குரிய கிம் புரி கலனை முதலிய தொழில்செய்வோரும் வாழும் இடமாம். (சு)

செவ்வந்தவாய்க்கருங்கயற்கணுள்வலாரியைச் சீறிக்
கவர்ந்தவான்றருக்குலங்களேகடிமணம்விசி
யுவந்துவேறுபல்பலங்களும்வேண்டினர்க்குதவி
நிவந்தகாட்சியேபோன்றதுநிழன்மலர்ச்சோலை.

(இ-ள்.) நிழல் மலர் சோலை - நிழலேத்தரும் மலர்கள்பூத்த தருக்களையுடைய சோலையானது, செவ்வந்தவாய் கரும் கயற்கணுள் - செவ்வந்தவாயையும் கரிய கயல்போலும் கண்களையுமுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார், வலாரியை சீறி கவர்ந்தவான் தருக்குலங்கள் ஏ-தேவேந்திரனைக் கோபித்து (அவனிடத்தினின்றும்நிறையாகக்) கொள்ளைகொண்ட பெரியசந்தானமுதலிய பஞ்சதருக்களின்கூட்டங்களே, கடிமணம் விசி வேறு பல் பலங்களும் வேண்டினர்க்கு உவந்து உதவி நிவந்த காட்சியே போன்றது - நதியவாசம்விசி வெவ்வேறுவகைப்பட்ட பலபலன்களையும் வீரும்பிவந்து தம்மை யடைந்தவர்க்கு விரும்பிக்கொடுத்த உயர்ந்துநிற்கின்ற தோற்றத்தை யெய் பொத்துளது.

பஞ்சதருக்கள், சநநானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிசரதம், கற்பகம். வேறுபல்பலன்களாவன - காய்கனிமுதலியன. வலாரி - வலாசுரனைக்கொன்றவன் ஆதலால் இதுகாரணப்பெயர். ஏ-இரண்டும் ஏனைய தீருக்களினின்றும் தோற்றத்தினின்றும் பிரித்தமைபால் பிரிநிலைப்பொருளன. தடாதகைப்பிராட்டியார் இந்திரனைவென்று அவனிடத்தினின்றும் கவர்ந்துவந்த பொருள்களுள் ஐந்தருக்களும் ஒன்றாகலால் நிகழ்காலத்தார் கூறவேண்டியதை நிவந்த என இறந்தகாலத்தார் கூறியது தெளிவுபற்றிவந்தகால வழுவமைதி. இதற்கிதுவே யுவமை என ஏகாரந்தரது துணிந்து கூறுதலின் நியம உவமையணி.

(எ)

ஒலலொலிக்கடூர்ச்சாலிகன் புறந்தழீஇயோங்க
மெல்லிலைபசுகொடியினால்வீக்குறுபுக
மலலெனுங்களத்தன்னநனனிவிழாததருப்பைப
புல்லொடும்பிணிப்புண்டபொறகொடிமரம்போலும்.

(இ-ள்.) ஒல ஒலி கடூர் சாலிகன் புறம் தழுவி ஒங்க-ஒல்லென்னும் ஒலிக்குறிப்பையுடைய கடூர்ந்நெற்பயிர்கள் புறத்திறறமுவி உயர்ந்த தோன்ற, மெல்லிலை பசும கொடியினால் வீக்குறு பூகம் - மெல்லிய இலைகளையுடைய பசியகொடிகளினால் அவற்றோடு கட்டுண்ட கீழ்கமரமானது, அல் எனும் களத்து அண்ணல் தன் அணிவிழா - கருநிறத்தால் இருளென்று சொல்லப்படும் கண்டத்தை யுடைய சிவ பெருமானுடைய அழகிய மஹேந்திரசுவத்தில், தருப்பைப்புல்லொடும் பிணிப்புண்ட பொன்கொடிமரம்போலும் (புறத்தில்) தருப்பைப் புல்லொடும் கட்டுண்ட பொன்னுலாகிய துஜஸ்தம்பத்தை பொக்கும்.

சாலிகள் தருப்பைகளாகவும், கொடி கயிருகவும், பூகம் துஜஸ்தம்பமாகவும் கூறியிருத்தலின் ஒப்புமைக்கூட்ட உவமையணி.

(அ)

சீதவேரியுண்டளிமுரல்கமலமேற்செருந்தி
போதவேரியுமலர்க்குநஞ்சொரிவனபுத்தேள்
வேதவேதியர்செங்கரம்விரித்துவாய்மணக்க
ளோதவேமமுமுதகமுமுதவுவாரணைய.

(இ-ள்.) செருந்தி சீதம் வேரி உண்டு அளிமுரல் கமலம் மேல் போத வேரி மலர்களும் சொரிவன - செருந்திச் செடிகள் குவிந்த மதுவை யுண்டி வண்டி

திருவிளையாடற்புராணம்

கள் ஒலிக்குந் தாமரைமலரின்மேல் பொருந்த மதையையும் மலர்க்கீழ்புஞ் சொரியா நின்றன, (அச்சொரிகை) புத்தேள் வேதம் வேதியர் செம் கரம் விரித்து வாழ் மனுக்கள் ஓத ஏமமும் உதகமும் உதவுவார் அனைய - தெய்வத்தன்மையையுடைய வேதத்தை யுணர்ந்த அந்தணர்கள் செவந்த கைகளை விரித்து வாயால் மந்திரங்கள் கூற (அவர்கைகளில்) பொன்னையும் அதனைத் தத்தஞ்செய்ய நிறையுங் கொடுப்போர் செய்யலை யொத்திருந்தன.

சொரிவனவென்னும் வினைமுற்றினின்று பிரிந்த தொழிற்பெயர் வினைமுதலாய் அனையவென்னும் குறிப்புமுற்றுப் பயனிலையைக் கொண்டது.

செருந்திகொடுப்போராகவும் கமலங்களைக் கரங்களாகவும் மதவைத்தத்தஞ்செய்ய நிராகவும் மலரைப் பொன்னாகவும் வண்டுமூலுதலை மனுக்களாகவும் கூறுதலின் இதுவும் அவ்வணி. (க)

வினாசெய்பங்கயச்சேக்கைமேற்பெடையொடுமேவி

யரசவன்னன்மணஞ்செயவம்புயப்பொய்கை

தினாவளைக்கையானுண்டுளிசெறிந்தபாசடையா

மரகதக்கலத்தரளநீராஞ்சனம்வளைப்ப.

(இ-ள்.) அரச அன்னம் வினா செய் பங்கயம் சேக்கை மேல் பெடையொடுமேவி நல் மணம் செய - அரசவன்னமானது வாசம்வீசுந் தாமரையாகிய படுக்கை மேல் தனது பெட்டையன்னத்தோடு பொருந்தி மங்கலவிவாகஞ்செய்ய, அம்புயம் பொய்கை தினாவளை கையால் நுண்ணளி தாளம் செறிந்த பாச அடையாம் மரகதம் கலம் நீராஞ்சனம் வளைப்ப - (அதனைக்கண்டு) தாமரைத் தடாகங்களாகிய மகளிர்கள் அலைகளாகிய வளையணிந்த கைகளால் நுண்ணிய நீர்த்துளிகளாகிய முத்துகள் நெருங்கிய பசிய இலையாகிய மரகதத்தட்டால் நீராஞ்சனம் வளைக்காநின்றன.

வளை-சங்கு, சேக்கை செயப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர். சே-(படித்தல்) முதலிலை.

தினாமுதலியவற்றை உருவஞ்செய்து அம்புயம் பொய்கையை உருவஞ்செய்யாமையின் ஏகதேசவுருவகவணி. தாமரையில் அன்னங்க ளிருத்தலும் அலையால் அவ்விலைகளசைதலும் ஆகிய வியல்பொழியுத் கவி தான்கருதியமற்றொன்றை அவற்றின்மேலேற்றிக் கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்ற வுருவகவணி. (க0)

இரும்பினன்னதோள்விளைஞரார்ததெறிந்துவாய்மடுக்குந்

கரும்புகின்றியேற்றொலிகாட்டியின்சாறு

சுரும்புகுழுகிடந்தாற்றிச்சொரிந்துவெஞ்சினத்தி

யரும்புக்களிறொத்தனவாலையெந்திரங்கள்.

(இ-ள்.) ஆலை எங்கிரங்கள் - கரும்பாலிகள், இரும்பின் அன்னதோள் விளைஞர் ஆர்த்த - இரும்பையொத்த தோள்களையுடைய திண்ணியர்கள் கோஷித்து, எறிந்து வாய் மடுக்கும் கரும்பு தின்று இடி ஏறு ஒலிகூட்டி-தறித்துத் தம்வாயிற்கொடுக்கும் கரும்புகளைத்தின்று இடிமுறுபோல ஒலித்து, இன் சாறு சுரும்பு சூழ் கிடந்து அரற்றிட சொரிந்து - இனியசாற்றை வண்டிகள் சூழ்ந்துகிடந்து ஒலிக்கப்பொழிந்து, வெம் சினம் நீ அரும்பு கண்களிது ஒத்தன - வெய்யகோபத்தி முகிழ்க் குங் கண்களையுடைய யானைகளை யெடுத்தன.

இருவ்வினைன்னதோள்வினைஞர் - யானைப்பாகர், ஏவல்செய்வோர், வாய ஆனையின்வாய் - ஆலையின்வாய். தின்னதல் - நெரித்தல். சொரிதல் - கடைவாயின் வழியொழுது, புறத்தில் வெளிப்படுத்தல். கரும்பினை யானைவாயிற்கொடுத்தலும் ஆலைவாயிற்கொடுத்தலும் அதனை யுண்ணும்போதும் நெரிக்கும்போதும் ஆனையும் ஆலையும் ஆரவாரித்தலும் அவ்விருபொருளும் அச்சாற்றைப் புறத்திற்பொழிதலும் உடைமையால் வெஞ்சினத்தி அரும்புகட் களிஞெத்தன என்றார்.

சுரும்பு கனிது சாதியொருமைகள். இது செம்மொழிச்சிலேடையுமையணி.

பள்ளரீர்குடைந்தஞ்சிறைப்பாசிபோர்த்தெழுந்த
வெள்ளையன்னத்தைக்காரனமெனப்பெடைவீழ்ந்த
வுள்ளமீட்டலமரச்சிறகுதறியுள்ளன்பு
கொள்ளவாசையிற்றழிஇக்கொடுகுடம்பைசென்றணையும்.

(இ-ள்.) பள்ளம் நீர் குடைந்த அம் சிறை பாசிபோர்த்து எழுந்த வெள்ளை அன்னத்தை கார் அன்னம் என - குண்டுகளிலுள்ள நீர்க்குடைந்து அழகிய சிறைகள் பாசியாற் போர்க்கப்பட்டு மேலெழுந்த வெள்ளியசேவலன்னத்தைக் கரியவே ரேரன்னமென்றுகருதி, பெடை வீழ்ந்த உள்ளம் மீட்டு அலமர - பெட்டையன் னம் அதனிடத்து விருப்புற்ற மனத்தைத்திருப்பி (சேவலெங் கொளித்ததென்று) வருந்த, சிறகு உதறி உள்ளன்பு கொள்ள ஆசையில் தழுவிக்கொடு குடம்பை சென்று அணையும்-(அதனைக்கண்டசேவல்) சிறைகளையுதறி (பழையவருக்கொண்டு) மனத்தில் அன்புமிதூர ஆசையால் அதனைத் தழுவிக்கொண்டு கூட்டைச் சென்றணையாநிற்கும்.

சேவலெங்கொளித்ததென்பதும், அதனைக்கண்ட சேவலென்பதும் அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டன. தனது பெடையின் கற்புநிலை சோதிப்பான் உருவுதிரிந்தமையால் அஞ்சிறைப்பாசி போர்த்தெழுந்த வெள்ளையன்னமெனவும், அதனால் அதனது கற்புநிலைமை புலப்பட்டபின் பிரியாதிருக்கவேண்டுதலின் உள்ளன்புகொள்ள தழிஇக் கொடு குடம்பை சென்றணையுமெனவும் கூறினார்.

வீழ்ந்த என்னும் இறந்தகாலப் பெயொச்சம் உள்ளமென்னும் வினையுதற் பொருள்கொண்டது. பாசிபோர்த்தெழுந்த, அலமர என்னுற் தொழில்களால் கற்புநிலை யாராய்ந்துணரநின்றலில் துட்பவணி, (கஉ)

இரவியாழியொன்றுடையதேரீர்த்தெழுமிமையாப்
புரவிநாநியிர்த்தபிலவனபொங்கர்வாய்த்ததளிர்கள்
கரவிலாமகத்தெழுபுகைகற்பகநாட்டிற்
பரவிவாடவெபனியெனப்பங்கயப்பொய்கை,

(இ-ள்.) இரவி ஒன்று ஆழி உடைய தேர் ஈர்த்து எழும் இமையாப் புரவிநாநியிர்த்து பொங்கர்வாய் தளிர்கள் அயில்வன-சூரியனுடைய ஒருருளையுடைய தேரையிழுத்துச்செல்லும் இமையாத கண்ணையுடைய குதிரைகள் நாவைநீட்டிச் சோலையினிடத்துள்ள தளிர்களைக் கறிக்காநிற்கும், கரவு இல்லா மகத்து எழுபுகை கற்பகநாட்டில் பனியென பரவி லோய்கை பங்கயம் வாட்டுவ - கள்ளயில்லாத வேள் வியிலெழுந்த புகை தேவருலகில் பனியெனச் சென்று பரவி மானத்தடாகத்திலுள்ள தாமரைகளை வாட்டாநிற்கும்.

கண்களைக் குறித்தற்கு இமையாவெனவும், வேள்விசெய்வோர் கள்ளயின் மையை உடைமைமேலேற்றிக் கழலிலாமகமெனவும், தேவருலகிற் திருதகளின்

திருவிளையாடற்புராணம்

மையின் பனியென்பரவி எனவும், தின்னல் கறித்தல் முதலியவற்றிற்கு அயின்தல் பொதுவிளையாதலின் அயில்வன எனவும் கூறினர். சூரியனது குதிரைகளுக்கும் சோலைகளுக்கும் யாகப்புனைக்கும் மானதமிழிற்கும் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தங்கூறியது தொடர்புயர்வு நவீனசியன்.

(கஉ)

இடைநகர்.

பிறங்குமாலவாயகத்துளெம்பிரானருளால்வந்த
தறங்கொடர்த்தமாயெழுதடலமர்ந்தவாரோக்கிக்
கறங்குதெண்டினைப்பெரும்புறக்கடலும்வந்திலுர்ப்
புறங்கிடந்ததேபோன்றதுபுரிசைசூழ்கிடங்கு.

(இ-ள்.) புரிசைசூழ் கிடங்கு - மதிலின்புறத்தைச்சூழ்ந்த அகழி, எழுகடல்-எழுகடலும், பிறங்கும் ஆலவாய் அகத்துள் எம்பிரான் அருளால் வந்து அறங்கொள் தீர்த்தமாய் அமர்ந்த ஆறு நோக்கி-விளங்காரின்ற திருவாலவாயுள் எமதுபெருமான் திருவருளால்வந்து தருமவடிவாகிய தீர்த்தங்களாய் இருந்தவகையேநோக்கி, கறங்கு தெள் தினை பெரும்புறக் கடலும் வந்து இவ்வூர் புறம் கிடந்ததுபோன்றது - ஒலிக்குந் தெள்ளிய அலையையுடைய பெரும்புறக்கடலும்வந்து இந்த மதுளையின்புறத் திருத்தலை பொத்தது.

இதனால் அவைபோலத் தாரும் ஒரு தீர்த்தமாவான்பொருட்டுப் பெரும்புறக்கடலும் அகழிவடிவாய்த்திரிந்த வந்து காத்திருந்ததென்பது கூறப்பட்டது.

எழுசமுத்திரங்கள் இன்னவென்பதும் அதற்கப்புறம் சக்கரவாளகிரியின்புறத்தில் பெரும்புறக்கடல் உள்ளதென்பதும் கந்தபுராணம்-அசுரகாண்டம்-அண்டகோசமுரைத்த வத்தியாயத்தில்.

“ பரவுயிவ்வுலகிலுப்புப் பால்தயிர் நெய்யேகன்னல்

இரதமாமதுநீராகு மெழுதடலேழுநீவும்

வரன்முறை விரவிச்சூழு மற்றதறகப்பால்சொர்னத்

தரையது சூழ்நதுநிற்கும் சக்கரவாளசையம்.”

“ அன்னதற்கப்பால்வேலைக் காசனம்புறத்திலாழி ” என்பவற்றாலுணர்க.

எழுகடலென்பதனிதையில் இளைத்தனை வறிபொருளில்வந்த முற்றம்மம தொக்கது. பெரும்புறக்கடலும் என்பதனிதையில் நின்ற உம்மை இறந்தது. தழீஇய உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு. இருந்தது - இறந்தகால விடைநிலை பெற்ற தொழிற் பெயர். தொ-பொ-புறத்தினை இயல், “முழுமுதலரண முற்றலுங்கோடலும், அனை நெறிமரபிற்குமென்ப.” என்னுஞ்சூத்திரத்தில் முழுவரணவது மலையும்காடும் நீருமல்லாத அகராட்டுச் சேரவருமதிலெனவும், அது வஞ்சனைபலவும்வாய்ந்த தோட்டிமுற்றமுதலியன பதித்தகாவற்காடு புறஞ்சூழ்ந்து அதனுள்ளே இடங்கர்முதலியன உள்ளுடைத்தாகிய கிடங்குபுறஞ்சூழ்ந்து யவனரியற்றிய பல்பொறிகளும் பதனமும் எப்புனை ஞாயிலும் வீணையிறவும் அமைந்து எழுவஞ்சீயமு முதலியவற்றாலுழிவின்றமைந்து வாயிற்கோபுரமும் பிறவெந்திரமும் இயற்றப்பட்டதாம். எனவும் நச்சினுர்க்கினியர் கூறிய உரையால் இவை தனகிடத்தடையது இடைநகரமாம்.

(கசு)

எறியும்வாளை யுமடிக்கடியெழுந்துடல்பரப்பிப்

பறியுமாமையும்வாளொடுகேடகம்பற்றிச்

செறியுநாண்மலரகழியுஞ்சேண்டொடுபுரிசைப்

பொறியுமேயொன்றியுடன் பார்ப்புரிவனபோலும்.

இருநகரப்படலம்.

(இ-ள்.) அடிக்கடி எறியும் வாணையும் - அடிக்கடிமேலெழுந்து அடிக்கும்வாணைகளும், எழுந்து உடல்பரப்பி பறியும் ஆமையும் செறியும் - மேலெழுந்து தலைமுதலிய உறுப்புகளைப்பரப்பி உள்ளேபதங்கும் ஆமையும் தங்காநின்ற, நான்மலர் அகழியும் - அன்றலர்ந்த மலர்களையுடைய கிடங்கும், சேன் தொடு புரிசை பொறியும் - ஆகாயத்தை யளாவும் மதிவினுள்ள எந்திரங்களும், வான் கேட்கும் பற்றி ஒன்றி உடன்று போர் புரிவனபோலும்-வாணையும் கேட்கத்தையும் ஏந்தித் தரமுன் நெருங்கிக் கோபித்தப் போசெய்தலை யொக்கும்.

போர்செய்வோன் அடிக்கடி வாணைவிதிர்த்தலும் உறுப்புகளைப் புலப்படுத்திக் கேட்கத்துள் மறைத்துப்பதங்குதலும் உடைமைபோல வாளுங் கேட்கமும் எறியும்வாணையும் எழுந்துடல் பரப்பிப்பறியும் ஆமைமுமே அகழிக்குரியன வென்பார் செறியும் அகழியெனவும், பொறிகள் இயல்பாகவே வாணையுங்கேட்கத்தையு முடைமையால் வாளாபுரிசைப் பொறியுமெனவுண்கூறினார்.

ஒடு எண்ணுப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். புரிவன - வினைமுற்றுப்பெயராய்ச் செயல்மேனின்று.

(40)

கண்ணிலாதவெங்குற்றெனக்கராங்கிடந்தலைப்ப
மண்ணினாரொவளோனுமில்மடுவிடைவீழ்ந்தோர்
தெண்ணிலாமதியிலைந்தவர்க்கொப்பெனசிலரை
யெண்ணினாரினுரைகநீத்தேறினுமேறார்.

(இ-ள்.) கண் இலாத வெம் கூற்று என கரா கிடந்த அலைப்ப - தாக்கூணிய மில்லாத கொடிய யமனைப்போல முதலைகள் கிடந்து வருத்தவதினால், மண்ணினார் எவர் ஏனும் இம்மடு இடை வீழ்ந்தோர் - இம்மண்ணுலகில் எவராகிலும் இக்கிடங்கினிடத்தில் வீழ்ந்தாராயின், (அவர்கள்) தென் சிலா மதியிலைந்தவர்க்கு ஒப்பு என சிலரை எண்ணினார் இருள் நரகம் நீதது ஏறிலும் ஏறார்-தெள்ளிய அமுதகிரணத்தையுடைய சந்திரனை அணிந்த இறைவனுக்கு ஒப்பாக அயன்முதலிய சிலதேவர்களை நினைத்தவர்கள் இருண்மயமாகிய நரகத்தினின்று களாயேறினாலும் களாயேறி மாட்டார்கள்.

இயமன், உலகில் வறியவனெனவும் செல்வமுடையவனெனவும் கண்ணோடாது அவ்விருவரிடத்தும் ஒருதன்மையாய் நிற்கல்போலத் தம்வாயிலகப்பட்டோர் எளியராயினும் வலியராயினும் அவர்களிடத்து ஒருதன்மைத்தாகியகேடுசெய்தலின் கராங்கிடந்தலைப்பவெனவும், சுதந்தரமில்லாத பிரபஞ்சங் காரியப்படுகைக்குச் சுதந்தரகாரணமாகிய சுட்டுணர்வின்றிநின்ற இறைவனோடு சுட்டுணர்வின்ராய்ப் பிறப்பிறப்பிற்சமுதலும் அவாந்தர காரணராயுள்ள அயன்முதலியோரை யொப்பென மாழ்கி மதிப்பவர் எவ்வகையராயினும் நரகத்தால் விழுங்கப்பட்டிக் களாயேறுதலில்லைபோல இவரும் முதலைகளால் விழுங்கப்பட்டிக் களாயேறுதலின்மையால் எதிர்மறையும்மைத்தது ஏறிலும் ஏறார் எனவும் கூறினார்.

கராங்கிடந்த “ஆகார இறுதி அகரவியற்றே” என்ற சூத்திரத்தாலடுத்த வல்லெழுத்து இன்னோசை பயத்தற்பொருட்டு மெலித்தல் விகாரமாய் நின்றது. எண்ணினார் இருணரக நீத்து ஏறினுமென்பது சூதசங்கிதை-எக்கியவைபவ காண்டம் - வேதார்த்தமுரைத்த அத்தியாயத்தில்.

“அம்புயத்தின்மேலிருப்பவன்முதலியவமார்
நம்புறுஞ்சுருவாதிகொனவுளநாட்டிம்
வெம்புவல்வினையாளர்கள்விரிதலைமோய்ப்
பம்புநிராசுழந்தியெக்காலமும்பதைப்பார்.”

என்பதனுணர்ச்சு.

திருவிளையாடற்புராணம்

குமிழ்லர்ந்தசெந்தாமரைக்கொடி முகிழ்கோங்கி
னுமிழ்தரும்பரஞானமுண்டுமிழ்ந்தவாய்வேதத்
தமிழறிந்துவைதிகமுடன்சைவமுறித்து
மமிழ்தவெண்டினாவையையுமொருபுறத்தகழாம்.

(இ-ள்.) குமிழ் அலர்ந்த செம் தாமரைக் கொடிமுகிழ் கோங்கு உமிழ் தரும் பரஞானம் வாயுண்டு உமிழ்ந்த வேதத் தமிழ் அறிந்து-குமிழும்பூமலர்ந்த செந்தாமரைக்கொடியில் அரும்பிய கோங்கரும்புபொழிந்த பரஞானமாகிய திருவழுதைத்தமது திருவாயான் மடுத்த மீட்டும் உமிழ்ந்தருளியதுபோல வருளிய வேதப்பயனாகிய திருப்பதிகத்தின் சுவையையறிந்து, வைதிகமுடன் சைவமும் நிறுத்தம் அமிழ்தம் வெள்ளிதா வையையும் ஒருபுறத்து அகழாம்-வைதிகநெறியோடு சைவநெறியையும் நிலைநிறுத்திய அயிர்த்தம்போலும் வெள்ளிய அலையைபுடைய வையைநதியும் அம்மதனா நகரத்தின் ஓர்புறத்திலுள்ள அகழியாம்.

குமிழ் செந்தாமரைக்கொடி கோங்குமுதலிய உவமானச் சொற்களால் நாசி திருமுகம் திருமேனி திருத்தனம் ஆகிய உவமேயச்சொற்களைக் கேட்போர் மகிழும் பொருட்டு உயர்வு நலிற்சியுணியாக உருவகஞ்செய்து குமிழ்லர்ந்த செந்தாமரைக் கொடி முகிழ் கோங்கு எனவும், அத்திருத்தனஞ் சொரிந்த திருவழுது பரஞானமாதலால் பரஞானம்வாயுண்டு எனவும், அப்பரஞானமே வேதத்தின்பயனாகிய திருப்பதிகமாதலின் உமிழ்ந்த வேதத்தமிழ் எனவும், திருப்பதிகம் எழுதிய ஏடு எதிர் செல்லச் செய்தமையால் அறிந்தெனவும், அதனால் சமணசமயங்கெட்டோடவேள் விமுதலிய அறங்களின் வடிவாகிய வைதிகமும், அவ்வறங்களின் முதிர்ச்சியால் அடையும் பயனாகிய சைவமும் நிலைபெறச் செய்தமையால் வைதிகமுடன் சைவமு நிறுத்துமெனவும், இவற்றின் உண்மைகளைபுணர்ந்து ஆன்மாக்கள் பிறப்பிறப்புகளினின்று நீங்கி உய்யச்செய்தலின் அமிழ்தவையை யெனவுந் கூறினார், இன் வேண்டாவழிச்சாரியை.

எதிர்சென்றருளியதிருப்பாசரம்.

வாழ்கவந்தனர் வானவரானினம், வீழ்கதன்புனல் வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெல்லா மரணமமே, சூழ்கவையக முநதுயர்தீர்கவே.

திருத்தொண்டர்புராணத்தில்.

“அந்தணர்தேவரானினங்கள்வாழ்கவென், நிரதமெய்ம்மொழிப்பயனுலகமின்புறச் சந்தவேள்விகள்முதல்சங்கராக்குமுன், வந்தவர்ச்சனைவழிபாடுமன்னவாம்.”

“வேள்விற்பயன்வீழ்புனலாவது, நாளுமர்ச்சனைநல்லுறுப்பாதலால் ஆளுமன்னனைவாழ்த்தியதர்ச்சனை, மூளுமற்றிவைகாக்குமுறைமையால்.”

“ஆழ்கதீயதென்றேதிற்றயனெறி, வீழ்கவென்றதுவேறெல்லாமரன்பெயர் சூழ்கவென்றதுதொல்லுயிர்யாவையும், வாழியஞ்செழுத்தோதிவளர்கவே.”

“சொன்னவையகமுந்தயர்தீர்கவே, என்னுநீர்மையிகபரத்திறுயர் மன்னிவாழுகத்தவர்தாற்றிட, முன்னினானசம்பந்தர்மொழிந்தனர்.”

எனச் சேக்கிழார்சுவாமிகள் அருளிச்செய்த பாசரங்களால் அத்திருப்பாசரத்தின் திருவுள்ளக் கிடக்கைகாண்க.

(கஎ)

பிள்ளையும்பெடையன்னமுஞ்சேவலும்பிரியாக்
கள்ளமுண்டகச்செவ்வியாற்கண்டவர்கண்ணு
முள்ளமுந்திரும்பாவகைசிறைப்படுத்தோங்கும்
புள்ளலம்புதண்கிடங்கிதுபுரிசையைப்புகல்வாம்.

திருந்தகரப்படலம்.

(இ-ள்.) பிள்ளையும் பெடை அன்னமும் சேவலும் பிரியா கள்ள மூண்டகம் செவ்வியரல் - குஞ்சுகளும் பெட்டை அன்னங்களும் சேவலன்னங்களும் (தம்மினி ன்றும்) நீங்காத தேனையுடைய தாமரைகளின் பொலிவால், கண்டவர் கண்ணும் உள்ளமும் திரும்பாதவகை சிறைப்படுத்து ஓங்கும் புள் அலம்பு தன்கிடங்கு இது புரிசையை புகல்வாம் - பார்த்தவர் கண்களும் மனமும் (தன்னினின்று அவர்கள் பால் மீட்டும்) செல்லாதவண்ணம் தன்வசப்படுத்தி மேம்பட்டு விளங்கும் பறவைகள் ஒலிக்கும் தண்ணிய நீர்க்கிடங்கின் தன்மை இத்தன்மையது இனி மதிவின்கிறப் பைச் சொல்வாம்.

கள்ள உடைமைப்பொருளில்வந்த பொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரொச்சம். தன்கிடங்கு - நீரரண். புரிசை - முழுவரண், மதிவரண் எனினு மொக்கும். (கஅ)

மாகமுந்தியகடிமதின்துநாநாயகர்கைந்
நாகமென்பதேதேற்றமந்நகர்மதில்விழுங்கி
மேகநின்றசைகின்றதவ்வெஞ்சினப்பணித
னாகமொன்றுதோலுரிபடநெளிவதேயாகும்.

(இ-ள்.) மாகம் உந்திய கடிமதில் - விண்ணுலகையுருவிச்சென்ற காவலா யுள்ள மதில், மதுரை நாயகர் கை நாகம் என்பதே தேற்றம்-மதுரையிலெழுந்தருளி ய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கரத்தில் விளங்கும் சர்ப்பகங்கணமென்பதே நிச்சயம், அந்நகர் மதில் விழுங்கி நின்று மேகம் அசைகின்றது - அம்மதுரைகளின் புடைசூழ்ந்த மதிலை மறைத்து நின்று மேகம் அசைகின்றதோற்றம், அவைம் சினம் பணி தன் ஆகம் ஒன்று தோல் உரிபட நெளிவது ஏ ஆகும் - அந்தக் கொடிய கோப த்தையுடைய பாம்பானது தன்னு சரீரத்திற் பொருந்திய தோலுரிய நெளிதலே தேற்றமாம்.

மலை காடு நீர் மதில் என்னு நான்குகாவலுள் மதில் ஓர் காவலாதலால் கடிம தில் எனவும், வங்கியசேகரபாண்டியன் பொருட்டுச் சிவபெருமான் வெளிப்பட்டுத் தன்னகரத்திலணிந்தருளிய சர்ப்பகங்கணத்தால் மதுரை நகர எல்லையை வரையறு த்தமையால் மதில் கைந்நாகமென்பதே தேற்றமெனவும், அதனைச் சர்ப்பமாக வுரு வகஞ்செய்தமையின் சர்ப்பந் தோலுரிதற்பொருட்டு உடல் நெளித்தல் இயல்பாத லால் அம்மதிலின்மேல் மேகம் அசைதல் அந்நெளிவையொருமெனவும் தேற்றேகா ரங்கள் தந்த கூறினார். இது நியமவுருவகவணி.

சிவபெருமான் தன்னு திருக்கரத்தில் சர்ப்பத்தை யணிந்ததற்குக்காரணம்- தத்தம் நிலைகெட்டழிந்த தானுகாவனத்து முனிவர்கள் தமது நிலைமைக்கேடு சிவபெருமானால் ஆயதென்றுணர்ந்து அச்சிவபெருமானை மாய்த்தற்பொருட்டு ஓர் வேள்விசெய்து அதன்பால் எழுந்த சர்ப்பங்கனையேவ அதனை அச்சிவபெருமான ணிந்தார், கந்தபுராணம் - தக்ஷகாண்டம் - ததீசுபுத்தரப்படலத்தில்.

“ஏந்தியபின்னரவேள்வியெரியதூற்றிகடையெயண்ணில்
பார்தளங்கெழுந்துதியோர்பணியினல்சீறத்தோடு
போந்தனவவற்றையோன்புள்ளினுக்கஞ்சித்தன்பால்
சேர்த்திடும்பணிகளோடுசெவ்விதிற்புனைந்தானெங்கோன்.”

“பணியெலாம்பணியதாடிப்பரன்மிசைத்திகழ” என்பவற்றுணர்வு. (கக)

புரங்கடந்தபொற்றொன்றுகோபுரமெனச்சுருதிச்
சிரங்கடந்தவாந்தென்னராயிருந்தனர்திருந்தா

ருரங்கடந்திடவேண்டி, னுமுதலிசெய்தவரால்
வரங்கடந்திடப்பெற்றவெதிரிநிப்துமானும்.

(இ-ள்.) சுருதிசிரம் கடந்தவர் தென்னராய் இருந்தனர் - தேவதங்களின் உச்சியைக்கடந்த இறைவர் பாண்டியராய் அரசியல் செலுத்தியிருக்கின்றனர், திருந்தார் உரம் கடந்திடவேண்டின் - ஒருக்கால் பகைவரது வலிமையைக்கடக்கவில்லை வேண்டின், உதவி செய்து அவரால் வரங்கள் தந்திட பெற - (முன்புதிரிபுரங்கடத்தற்கு உதவியெய்துபோல) இன்றும் உதவியெய்து அவ்விழைவரால் வரங்கள் அருளப்பெறும்பொருட்டு, புரங்கடந்த பொற்குன்று கோபுரம் என எதிரிநிப்துமானும் - திரிபுரத்தை வென்ற வில்லாசிய மகமேரு மதிலின்வாயிலிற் கோபுரவடிவாகத் திரிந்து எதிரிநிப்தை யொக்கும்.

உம்மை அசைநிலை. உபமானமாகிய மேருவானது திருந்தார் உரங்கடந்திடவேண்டின் என அப்பொழுது நிகழுகின்ற செய்கையிற் பயன்படுத்தப்பொருட்டுக் கோபுரமாகிய உபமேயத்தின் உருவத்தைக்கொண்டு பரிணமித்ததாகக் கூறுதலின் இது திரிபணி.

மகமேருவில்லானது - சுதன்மன், சுசீலன், சுபுத்தி என்னும் அசுரர்கள் மூவரும் தேவதச்சன் வருத்துக்கொடுத்த பொன் வெள்ளி இரும்புகளாலாகிய அரண்களிலிருந்து சிவநேசந்திறம்பாதவர்களாய் அரசுசெய்திருக்குங்காலையில், தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் அவர்களுக்குப் புறங்கொடுத்து வருந்தித் திருமால்சரணடைந்துகூற, அத்திருமால் அருளகூர்ந்து அவர்களைக்கொல்லும்பொருட்டு அபிசாரயாக்குவெய்து, அதிறேனாதிப பூதங்களைத் திரிபுரங்களையழிக்கும்படியேயவ, அடபூதங்கள் சென்று முப்பாத்தவரோடு போர்செய்தழிந்தன; அதனைக்கண்டதேவேந்திரன் முதலியோர் முகவாட்டத்தைநோக்கி இவ்வசுரர்கள் கொடிப தீத்தொழிபுயுடையராயினும் சிவநேசமுடையரா யிருந்தலின் அவர்களை வெல்வது அரிதென்று கருதி ஓர் சூழ்ச்சியால் தனது அம்சங்களினின்று ஓர் புத்தனைவருவித்து அவன்முகநோக்கி நாம் தரும் இந்நூலைக்கொண்டு அவர்கள் நியமத்தைக் கெடுப்பாயென்று நாரதமுனிவரையும் அவனுக்குத் துணையாகவனுப்பி அவர்கள் சிவநேயங்களையழிப்பித்துத் தேவேந்திரன் முதலியோர் புடைசூழ்ந்துவர, அத்திருமால் திருக்கலைக்குச்சென்று சிவபெருமானார் திருவடிபவணங்கித் திரிபுரத்தோர்செய்யுந் துன்பங்களால் நாங்களிதுகாறும்வருந்தினோம், இனியேனும் கடைக்கணித்தருள்கவென இரந்துவேண்ட, அச்சிவபெருமானார் நந்திராயனார் திருமுகத்தை நோக்கிப் போர்செய்தற்குரிய ஆயுதங்களை அனுப்பியல்லோம் அவை கைகூடில் அவர்களை வெல்லுதல் அரிதென்றெனத் திருவாய்மலர்ந்தருள, அததிருமால் அத்தேவர்களோ டொருபுடையிருந்தாராய்ந்தவ்வாறாயினர், என்பதற்குக்காஞ்சிப்புராணம்-கயிலாயப்படலத்தில்.

“உருகெழுநிலமொருவையமும், இருசுடரிருபுடையாழியுந்
சுருதிக்கொளறுவாசியு, மருமலரண்பவன்வலவனும்.”

“தடநெடுவடவரைசாபமும, படவரவிறைபகர்நாரியு
மடல்விரிதுளவினன்வாளியுந், கடவுளன்பிறப்பிறகருவியும்.”

“ஆயினர்” எனவருந் செய்யுள்களானுணர்க.

(௨௦)

சண்டபானுவந்திங்கருந்தடைபடத்திசையு
மண்டகோளமும்பரந்துநீண்டகன்றகோபுரங்கள்
விண்டவாயிலால்வழங்குவவிடவராவங்கரங்
துண்டபோல்பவுமுமிழ்வனபோல்பவுமுழலா.

(இ-ள்.) சண்ட் பானுவும் திங்களும் தடைபட - வினாந்தசெல்லுஞ் சூரிய னுஞ் சந்திரனும் (போக்குவரவு புரிதற்குத்) தடைபடும்படி, கோபுரங்கள் திசையும் பரந்து அண்டகோளமும் நீண்டு அகன்ற - கோபுரங்கள் அஷ்டதிக்கெங்கும் பரந்து அண்டகோளத்தின்மேலும் உயர்ந்து பரந்திருத்தலால், விடம் அரா அங்காந்து உண்டபோல்பவும் உமிழ்வன போல்பவும் உழலா - விஷத்தையுடைய இராகு கேது என்னும் பாம்புகள் வாய்திறந்துண்டாற்போலவும் உமிழ்ந்தாற்போலவும்சுழன்று, விண்டவாயிலால் வழங்குவ (அக்கோபுரங்களின்) புழையாயுள்ள வாயில்களால் போக்குவரவு புரிகின்றன.

சந்திர சூரியர்கள் செல்லுதற்கு வேறுவழியின்மையின் பாம்புகளின் வாய் ப்பட்டு வருதல்போலக் கோபுரங்களின் வாயிலின்வழியாய் போக்குவரவு புரிகின்றனவென இதனாக்கூறப்பட்டன.

அகன்ற என்னும் பலவின்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றினின்று பிரிந்த தொழிற் பெயர் மூன்றனுருபேற்று வழங்க என்னும் பிறவினை முதல்வினை முற்றின் முதனி லைகொண்டது. உண்ட உமிழ்வன என்னும் அஃறிணைப் பலவின்பால் படர்க்கைவினைமுற்றுக்கள் எச்சமாய் நின்றன. உழலா செய்பா என்னும் வாய்பாட்டு உடன் பாட் டிறந்தகாலவினையெச்சம், இது தொடர்பு உயர்வு நவீர்சியணி (உச)

மகரவேலையென்றியானேபோன்மழையருந்தகழி

சிகரமாலேசூழம்மதிற்றிநாக்கரந்துழாவி

யகழுவோங்குநீர்வையையாலல்லதுவெற்றுப்

பகைவர்சேனையாற்பொரப்படும்பாலதோவன்றே.

(இ-ள்.) மழை மகரம் வேலை என்று யானேபோல் அருந்த அகழி சிகரம் மாலை சூழ் அம்மதில்-மேகங்கள் சுருமின்களையுடைய சமுத்திரமென்று கருதி யானே யைப்போல நீர் பருகும் அகழியும் ஞாயில்களாகிய சிகரபந்திகளுஞ் சூழ்ந்த அந்தம திலே, திசை கரம் துழாவி அகழ் ஒங்கு நீர் வையையால் அல்லது-அலைகளாகிய கைகளால் துழாவித் கல்லப் பெருக்கெடுத்துவரும் நீர்மயமாகிய வையைநதியால் போர்செய்யப்படுவதன்றி, வேறு பகைவர் சேனையால் பொரப்படும் பாலது ஒன்று-மறுநிலப் பகைவர் சேனையொன்றை போர்செய்யப்படுந் தன்மையதோ, அல்ல.

இதனால் மதிலின்வன்மை மிகுதியைக் கூறுதலின் விடிகோளணி. (உஉ)

எல்லேதேர்வழித்தடைசெய்யும்மதிற்புறஞ்சூழ்ந்

தொல்லேமேவலர்வனோந்துழியுடன் போராற்றி

வெல்லமள்ளாரும்வேண்டுமோபொறிகளேவெல்ல

வல்லவம்மதிற்பொறியெயுமறஞ்சிறிதுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) எல்லை தேர்வழி தடைசெய்யும் இம்மதில் புறம் சூழ்ந்த ஒல்லை மேவலர் வளைந்த உழி-(விரிவுநீட்சிகளை) அளவுசெய்யப்படுகந்தவழி அவரறிவைத் தடை செய்யும் இந்தமதிலின்புறத்துச்சூழ்ந்த வினாந்து மறுநிலப்பகைவர்கள் முற்று கைசெய்தவிடத்து, உடன்று போர் ஆற்றி வெல்ல மள்ளாரும் வேண்டும் ஒ- (அவர்கள் உள்ளேவராமல்) கோபித்துப் போர்செய்து வெற்றிகொள்ள வீரர்களும்வேண்டிமா, பொறிகள் ஏ வெல்ல வல்ல- (அம்மதிலிலுள்ள) யந்திரங்களே போர்செய்நவெல்லும்படி வல்லமையுள்ளன, அம்மதில் பொறி செய்யும் மறம் சிறிது உரைப்பாம்-அம்மதில்களிலுள்ள யந்திரங்களசெய்யும் வீரர்களைச் சிறிது கூடுத்துச் சொல்லுவாம்.

தொ-பொருளதிகாரம்-புறத்தினையியல், “முழுமுதலான முற்றலுங்கோடலும்” என்றகுத்திரத்தால் ஒல்லுமேவலர் வளைந்தழி என்பது-முழுமுதலான முற்றலும் என்றவித்யும், உடன்று போராரற்றி வெல்ல என்பது கோடலுமென்ற விதியுமெனக்கொள்க. இது உயிறைத்தினை, எல்லுதேர்வழித் தடைசெயுமென்பதற்குச் சூரியனது தேர்வழியாகிய வாளைத் தடைசெய்யும் எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. எல்லு-என்பதில் ஐ பகுதிப்பொருள் விருதி. வளைந்த என்னும் பெயரொச்சத்தின் அகரவீறுதொகுத்தல். ஒ-வினப்பொருட்டு. (உக)

எழுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

மழுக்கள்விசுவனநஞ்சுபூசமுனைவாள்கள்விசுவனமுத்தலைக்
கழுக்கள்விசுவனகுந்தநேமியெரிகாலவிசுவனகாலனே
கொழுக்கள்விசுவனகப்பணங்கள்விடமென்னவிசுவனவன்னெடுங்
கொழுக்கள்விசுவனகற்கவண்கயிறுகோத்துவிசுவனவார்த்தரோ.

(இ-ள்.) ஆர்த்த மழுக்கள் விசுவன - (முற்றுகைசெய்த மறுபுலத்தரசர்கள் மேல் சில யந்திரங்கள் வீராவேசத்தால்) ஆரவாரஞ்செய்து மழுவாயுதங்களை யொருபால் வீசுகின்றன, நஞ்சு பூசமுனை வாள்கள் விசுவன - நஞ்சிறோய்த்த வாயினையுடைய வாள்களால் ஒச்சுவன, முத்தலைக் கழுக்கள் விசுவன-மூன்றுதலைகளை யுடைய குலத்தாற்குத்துவன, குந்தம் நேமி எரி கால விசுவன - கைவேல்களுக்குச் சக்ரங்களுங் கோபாக்கினியைக்கக்க அவற்றை யெறிவன, காலன் நேர் எழுக்கள் விசுவன - இயமனையொத்த வளைதடிகளைச் சுழற்றியிடுவன, கப்பணங்கள் விடம் என்ன விசுவன-எஃகாலாகிய நெருஞ்சில்களென்னும் ஆயுதங்களை (உயிரைக்கவரவும்) விஷமென்று கண்டோர்கள்சொல்ல எறிகின்றன, வல் நெடும கொழுக்கள் விசுவன-வலிய நெடியகாறுகளை எறிகின்றன, கவண் கல் கோத்த கயிறு விசுவன-கவண்களில் கற்களைக்கோத்துக்கயிறுபற்றி விசுகின்றன.

விசுவன பொதுவிளையாதலால் அவ்வவ்விடங்களுக்கேற்ற செயல்கள்கொள்க. முற்றுகைசெய்த மறுபுலத்தரசர்கள்மேல் என்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. சேவகசிந்தாமணி-நாமகளிலம்பகம்-நகர்வளம்.

“மாற்றவர்மற்படைமலைத் தமதில்பற்றின்” என்பதுணுணர்க. (உஉ)

நஞ்சுபிக்குதொனைவாளெயிறறரவுநாநியிர்த்தெறியுமலையரா
வெஞ்சினங்கொண்முழை வாய்திறந்துபொருவாணாவிக்கிடவிழுங்குமாற்
குஞ்சாங்கொடியமுசலம்வீசியெதிர்குறுகுவார்தலைகள்சிதறுமா
லஞ்சுவெம்பொறிவிசைப்பிணங்கடுகியடுபுலிப்பொறியமுக்குமால்.

(இ-ள்.) நஞ்சு பிக்கு தொனை வால் எயிறு அரவுநா நியிர்த்து எறியும் - நஞ்சினைச்சிந்துந் தொனைகையுடைய வாள்போலுங் கூரியபற்களையுடைய பாம்புகள் (நெருங்கியவீரர்களை) நாக்கைநீட்டிப் பல்லாற்கடித்துக்கொல்லும், வெம் சினம் கொள் மலை அரா முழை வாய்திறந்து பொருவாணர் விக்கிட விழுங்கும் - வெய்ய கோபங்கொண்ட மலைப்பாம்புகள் மலைக்குகைபோன்ற வாயைத்திறந்து நெருங்கிப் போர்செய்யும் வீரர்களை விக்கும்படி விழுங்காநிற்கும், குஞ்சரம் கொடியமுசலம் வீசி எதிர் குறுகுவார் தலைகள் சிதறும் - யானைகள் கொடிய இருப்புலக்கைகளை வீசித் தம்மெதிர் நெருங்கிய வீரர்கள் தலைசிதற அடிக்காநிற்கும், அடுபுலிப் பொறி அஞ்சு வெம் பொறி விசைப்பிணம் கடுகி அழுக்கும் - கொல்லாநின்ற புலிகளாகிய யந்திரங்கள் கொடிய ஐம்பொறிகளின் வேகங்களிலும் விரைந்தபற்றியழுக்காநிற்கும். (உரு)

திருநகரப்படலம்.

எள்ளியேறுந்நாயிவுளிமார்பிறவெறிந்துகுண்டகழியிடைவழத்
தள்ளிமிருமுருள்கல்விருப்புமுளைதந்துவிசியுடல்சின்னமாற்
கொள்ளிவாயலகைவாய்திறந்துகனல்கொப்புளிப்பவூடல்குப்புறத்
துள்ளியாவெனகைகள் கொட்டுவனதோள்புடைப்பசிலகூளியே.

(இ-ள்.) இவ்வுளி எள்ளி ஏறு நகை மார்பு இற எறிந்து குண்டு அகழி இடை
வழ தள்ளி மீளும் - குதிகைகள் மதியாதிதழ்ந்த ஏறும் வீரர்களை அவர்கள் மார்
பெலும்புமுறிய வுதைத்த ஆழ்ந்த அகழியில் விழத்தள்ளி மீண்டு வாராநிற்கும்,
உருள் கல் இருப்பு முளை தந்து வீசி உடல் சிந்தும்-(சிலயந்திரங்கள்) திரண்டகற்
களையும் இருப்பு முளைகளையும் அரிகயிறுகளையும் வீசிப் பகைவர்களது உடலைச்சிந்தா
நிற்கும், கொள்ளி வாய் அலகை வாய் திறந்து கனல் கொப்புளிப்ப உடல் குப்புற
துள்ளி ஆடுவன-கொள்ளிவாய்ப்பசாசுகள் வாய்திறந்து தீயைக்கொப்புளிக்கவும்
சரீரங்கள் குப்புறவும் (கண்டோர்கள் அஞ்சும்படி) துள்ளியாடாநிற்கும், சிலகூளி
கைகள் கொட்டுவன தோள் புடைப்ப - சிலபேய்கள் ஒருபால் கைகள் கொட்டுந்
தோள்கள் கொட்டும்.

சேவகசிந்தாமணி. ஷே “ கரும்பொளியல்பன்றி கதநாகம்விசெகடம், குரங்
குபொருதகரினெடு கூர்ந்தரிவதுன்னால் ” என்னுஞ் செய்யுளில் துண்ணால் என்ப
தற்கு அரிகயிறு என நச்சினார்க்கினியர் கூறிய வுரையானுணர்க. (உச)

துவக்குசங்கிலியெறிந்திழுக்குமரிதொடர்பிடித்தகையறுக்கவிட்
டுவக்குமொன்னலர்கடலைகளைத்திருகியுடனெருக்குமரநிலைகளாற்
கவைக்கொழுந்தழல்கொளுத்திவிசமெதிர்கலவறுநட்டியடுமொல்லெனக்
குவைக்கடுங்கன்மழைபெய்யுமட்டமணல் கொட்டுமேவலர்கள் கிட்டவே.

(இ-ள்.) மேவலர்கள் கிட்ட துவக்குசங்கிலி எறிந்து இழுக்கும் - மறுபுல
ப்பகைவர்கள் தம்மேல் நெருங்கச் (சில யந்திரங்கள்) பந்தப்படுக்கும் சங்கிலிகளை
அவர்கள்மேல்வீசி இழுக்காநிற்கும், பிடித்தகை அறுக்க அரிதொடர் விட்டு உவக்
கும் (சில யந்திரங்கள்) பிடித்த பகைவர்கையை அறுக்கும்படி அரிசங்கிலிகளைவீசிச்
சந்தோஷியாநிற்கும், மரநிலைகளால் ஒன்னலர்கள் தலைகளை திருகி உடல் நெருக்
கும்-(சில யந்திரங்கள்) மரங்களின் நிலைகளால் பகைவர்களுடைய தலைகளைத்தி
ருகிச் சரீரங்களை நெருக்காநிற்கும், கவை கொழுந்த அழல் கொளுத்தி விசம்-(சில
யந்திரங்கள்) பிளவுபட்ட கொழுந்தினையுடைய தீயைக்கொளுத்தி விசாநிற்கும்,
எதிர் கல்லுருட்டி அடும்-(சிலயந்திரங்கள்) எதிர்த்து கற்களையுருட்டிக் கொல்லா
நிற்கும், ஒல்லென குவை கடும் கல்மழை பெய்யும்-(சில யந்திரங்கள்) வினாந்து கூ
ட்டமாக அச்சத்தைத்தராதின்ற கல்வருஷங்களைப் பொழியாநிற்கும், அட்டமணல்
கொட்டும் - (சில யந்திரங்கள்) வறுத்தமணல்களை பொருபாற்கொட்டாநிற்கும்.

மரநிலைகளால் ஒன்னலர்கள் தலைகளைத்திருகி உடல்நெருக்கும் என்பது.
ஷே இலம்பகம். “ நற்றிலைகள் திருக்கும் வலநெருக்கு மரநிலையே ” என்பதனு
ணர்க. அரிதொடர்-துவக்குசங்கிலிகளுள் ஒருவகை. (உச)

உருக்கியீயமழைபெய்யுமாலயவுருக்குவட்டுருசெம்பினீர்
பெருக்கிவிசம்விடுபடையெலாமெதிர்பிடித்துவிட்டவர்தமைத்தெறச்
செருக்கிவிசநடைகற்றமாடமொடுசென்றுசென்றுதுடிமுரசொடும்
பெருக்கிமிருநடைவையமேனடவியெய்யும்வாளிமழைபெய்யுமால்.

திய நிலைகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுடைய பேரின்பமே திருவுருக்கொண்ட செவந்த திருவடிநிழலில் பிறவிலெப்பறவடைந்த அடியார்களுடைய குணத்தைப் போல, சந்திரகார்த்தம் மாளிகை-சந்திரகார்த்தக்கங்களாலாகியவீடுகள், வேலை நின்று எழும் மதி எதிர் வெள் சிலா தெள் நீர் கால நின்றன-கடலினின்று உதயஞ்செய்த சந்திரனுக்கெதிரே வெள்ளிய கிரணத்தையுடைய தெள்ளியநீரைச் சொரியாநின்றன.

சிவசன்னிதியிற் சென்ற அடியார் குணம் உடல் புளிகுத்தலும் நாத்தழுதழுத்தலும் கண்ணீர் பெருக்குதலுமாம்.

இங்குத் தெண்ணீர் கால என்ற உவமேயத்தொழிலால் கண்ணீர் பெருக்கல் எனக்கொண்டு தொழில்பற்றிய உவமையணியாகக் கொள்க. குணம் - சாதி யொருமை. (நக)

குன்றநேர்பளிக்குபரிகைநிராதொறுங்குழியி
நின்றபல்சராசரமும்நீழல்வாய்வெள்ளி
மன்றகம்பொலிந்தாடியமலராடிநிழல்புக்
கொன்றியொன்றறக்கலந்தபல்லுயிர்நிலையனைய.

(இ-ள்.) குன்றம் நேர் பளிக்கு உபரிகை நிரா தொறும் குழியி நின்ற பல் சராசரமும் அந்நீழல்வாய் - மலையையொத்த பளிக்காலாகிய உபரிகைகளின் பந்திகள்தொறும் நெருங்குகின்ற இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற்பொருளுமாகியபல பொருள்களும் அவ்வுபரிகைகளின் நிழல்களில் (விளங்குந் தன்மைகள்) வெள்ளி மன்று அகம் பொலிந்து ஆடிய மலர் அடிநிழல் புக்கு ஒன்று அற ஒன்றி கலந்த பல உயிர்நிலை அனைய - வெள்ளியம்பலத்தின்கண் ஒளிமயமாய் நின்று நடனஞ் செய்த ருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிநிழலையடைந்து (ஆங்கு) ஒன்றென்னுந் தன்மையறக் கூடிக்கலந்த பல உயிர்களின் நிலைமைகளை யொத்திருந்தன.

திருவடிநிழலையடைதலாவது - சிவனருட்சித்தும் சிவனருளைச்சேருஞ் சித்தமாதலால் கசிந்த தொண்டாற்பொருந்தல். ஒன்றென்னுந் தன்மையாவது - ஆன்மா பிரமமாய் நின்றல். அறுதலாவது - அப்பிரமத்தோடொன்றாதலும் அதின் லேறுய்க்கழித்தலும் இன்றியனையமாயிருத்தல். கூடிக்கலத்தலாவது - சிவானுபவம் ஒன்றற்கே யுரியனாய் நின்றல். முத்தியடைந்த பல்லுயர்களாவன - தனியூர்ப்புராணம்-புருஷேசப்படலத்தில். *

“பிறைமருப்புரறகான் முறச்செவிப்பெருவேழ
நிறைவலிக்கொடுங்குந் நெனநிகழ்தருமடங்க
லறைமுரட்சினவாளி காற்கதியமைபாய்மா
வுறைசெருத்தலா னோங்கிமிலேறுழல்பன்றி.”

“மரம்பயின்றிடுவானர நச்சவாலெயிற்றி
னூரம்பயின்றிடுவாள ராவுகண்டெழுமினம்
பரம்புமைந்தடக்காமை பல்கவைத்தான்றாண்டு
நிரம்புதேன்கவர்வண்டு னுண்கிறைநிலவீயே.”

“கதியின்மிக்கதாய்விரைசெலுமுயல்கடியுறவி
குதியமைந்துபாய்தவனைபீலிக்குரணா
பொதிகிறைப்பெரும்பிணிமுகம்புகழ்க்கருங்குருவி
யதிராருக்கெங்குதழன்முற்பலபலவாக.”

திருதகாப்படலம்.

“சிவபிரான் திருவருட் குறியருச்சனை செய்தே
பவ மொழிந்தன” என்னுஞ் செய்யுள்களாறுணர்க.
விளங்குந்தன்மை - தோன்றா எழுவாய்.

கறித்தருந் துபுற்குவைகழி இக்காற்றொடர்பரியத்
தெறித்தகன்றயன் மரகதச்சித்திரத்தெற்றி
யெறித்தபைங்கதிர்க்கொழுந்தையுமெடடிநாவனைத்துப்
பறித்துமென்றுவாயசைப்பனபசலையான்கன்று.

(இ-ள்.) ஆன் பசலை கன்று-பசுவின் இளங்கன்றுகள், கறித்து அருந்து புல்
குவை கழித்து கால் தொடர்பரிய தெறித்து அகன்று - கறித்துக் குதட்டும் புற்கு
ப்பைகளைக் கழித்துக் காலிப்பூட்டிய கயிறறத்துள்ளி (அங்குநின்றும்) நீங்கி, அயல்
மரகதம் சித்திரம் தெற்றி எறித்த பைங்கதிர் கொழுந்தை நா வனைத்து எட்டி பறி
த்து மென்று வாய் அசைப்பன-பக்கத்திலுள்ள மரகதத்தாற்செய்த சித்திரம் அமை
ந்த வேதிகைகள் வீசிய பசியகிரணங்களின் கொழுந்துகளை நாவனைத்து எட்டிப்பறி
த்து மென்று வாயால் அசைப்போடுகின்றன.

உம்மை - அசைநிலை. மரகதக்கொழுந்தைப் புல்லெண்ணு மயங்கி நாவனைத்து
எட்டிப்பறித்து அசைப்பன என்றமையால் இது மயக்கவணி. (கூட)

சிறுகுகண்ணவாய்க்காற்றெறிசெவியவாய்ப்பாச
மிறுகுகாலவாய்க்கோட்டிமாணிநம்வழங்காறுங்
குறுகுதுண்மருங்கிறுத்தெழுக்கோட்டிமாணிநம்போ
மறுகும்வண்டுசூழ்ந்திறைகொளமான்மதநாறும்.

(இ-ள்.) சிறுகு கண்ண வாய்-சிறுகியகண்களை யுடையனவாகி, காற்று எறி
செவியவாய் - காற்று வீசங் காண்களை யுடையனவாகி, பாசம் இறுகு காலவாய் -
சங்கிலி இறுகச்சூழ்ந்த கால்களையுடையனவாகி, கோடுமாண் இனம் வழங்கு ஆறும-
கொம்புகளை யுடையனவாகிய யானைக்கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்கின்றவழிகளிலும், குறு
குதுண் மருங்கு இறுத்து எழுகோட்டி மான் இனம் போம் மறுகும் - தேயும் துண்
ணிய இடைமுறிய எழுந்தவீங்கும் மலையின் சிகரம்போன்ற தனங்களை யுடையமான்
போலும் பார்வையையுடைய பெண்கள் கூட்டஞ் செல்லும் வீதிகளிலும், வண்டி
சூழ்ந்து இறைகொள - வண்டிகள் புறஞ்சூழ்ந்து ஸ்ரீயக்க, மான்மதநாறும்-மான்
மதங்கமழும்.

மால்மதம் - பெரியமதம், மான்மதம் - மிருகமதம். யானை செல்லும்வீதியில்
பெரியமத நீர்கமழுமெனவும், பெண்கள் செல்லும்வீதியில் மிருகமதம் கமழுமென
வும், அவர்ணியங்களாகிய பலபொருள்களைப் பொதுவாகிய ஒருதருமத்தால் முடித்
தலால் இது ஒப்புமைக்கூட்ட வுவமையணி.

இறுத்து செயவெனெச்சத்திரிபு, பாசம் - கட்டு. இதனால் காரணமாகியசங்
கிலியை யுபசரித்தார். (கூச)

மாடமாலையுமேடையுமாளிகைநிலையு
மாடாங்கமுமன்றிவேளன்னவா்முடியு
மேடவிழ்ந்ததாரகலமுமினைத்தடந்தோளுஞ்
சூடுமாதாரார்சீறடிப்பஞ்சுதோய்சுவடு.

திருவிளையாடற்புராணம்

(இ-ள்.) மாடம் மாலையும் மேடையும் மாளிகை நிரையும் ஆடு அரங்கமும் அன்றி - மாடங்களின் வரிசைகளும் மேடைகளும் உபரிக்கையின் வரிசைகளும் நிருத்தஞ்செய்யும் நடனசாலைகளும் ஆகிய இவைகளும்ன்றி, வெள் அன்னவர் முடியும் ஏழி அவிழந்த தார் அகலமும் நடம் தோள் இணையும் - ஆழகில் மன்மதனை பொத்த ஆடவர்களுடைய சிரசுகளும் இதழ் அவிழந்த மலர்மாலை யணிந்த மார்பமும் உயர்ந்த இரண்டுதோள்களும், மாதராரா சிறு அடிதோய் பஞ்சு சுவடு சூடும்-பெண்களினது சிறந்தகனி லூட்டிய செம்பஞ்சின் குழம்பின் குறிகளைச் சூடாநிற்கும்.

மாடமுதலியவற்றில் சஞ்சரித்தலாலும், ஊடற்காலத்து வணங்கிய ஆடவர்முடியிலும் மார்பிலும் தோளிலும் படுதலாலும் சீறடிப்பஞ்சுதோய் சுவடு சூடு மென ஒரு முடிபுத்தார், இதுவும் அவ்வணி. (நடு)

மருமச்செம்புனலாநிடமாறடுகோட்டுப்

பருமச்செங்கண்மால்யானையின் பனைக்கையுமறைநூ

லருமைச்செம்பொருளாய்ந்தவர்க்கரும்பொருளீவோர்

தருமச்செங்கையுமொழுதுவதானநீராறு.

(இ-ள்.) மருமம் செம்புனல் ஆறு இட மாறு அடு கோடு பருமம் செம் கண்மால் யானையின் பனை கையும் - மார்பினின்றஞ் செவந்த உதிரவெள்ளம்பெருக எதிர்த்தபகைவரைக்கொல்லுங் கொம்பையுங் கவசத்தையுந் சிவந்தகண்களையும் பெரிய மதமயக்கத்தையுமுடைய யானையினது பனைபோலுந் திரண்டிரண்ட துதிக்கையினினதும், மறைநூல் அருமை செம்பொருள் ஆய்ந்தவர்க்கு அரும்பொருள் ஈவோர் தருமம் செம் கையும்-வேதமுதலிய நூல்களின் அரிய வுண்மைப்பொருள்களை ஆராய்ந்து தெளிந்த அநதணர்களுக்குப் பெறுத்தற்கரிய பொன்னுதவும் ஈகையாளரது தருமச்செங்கையையுடைய செவந்தகையினின்றும், தானம் நீர் ஆறு ஒழுக்குவ - தானநீராறு பெருக்கெடுக்கும்.

தானம்-மதம், சோடசதானம். யானைத்துதிக்கையில் மதமாகிய நீர் வெள்ளமும், கொடுப்போர்கையில் தானஞ்செய்யும்போது தததஞ்செய்யும் நீர் வெள்ளமும் பெருகுவன எனக்கொள்க. செம்பொருள்-உண்மைப்பொருள். விகாரியின்றி எந்நாளும் ஒருதன்மைத்தாய் நிற்றலின் அருமைச்செம்பொருள் எனக்கூறினார். மாறு என்னு முதனிலைத்தொழிற்பெயர் அநனை யுடையார்மேனிற்றலால் தொழிலாகுபெயர். செம்மை கோபக்கூறிப்பின்மேனிற்றலால் சிவந்த எனரும். (நக)

பரியமாமணிபத்தியிற்பதித்திருட்படலம்

பொரியவில்லிடக்குயிற்றியபொன்னரமியமுந்

தெரியமா முரசொலிகெழுசெம்பொனாடாங்கு

மரியமின்பயோதரஞ்சுமநதாடுவகொடிகள்.

(இ-ள்.) பரிய மாமணி பத்தியில் பதித்து இருள் படலம் பொரிய வில்லிட குயிற்றிய பொன் அரமியமும்-பருத்த பெரிய இரத்தினங்கள் வரிசைபடப் பதித்து இருட்கூட்டங்கள் சிதையுப்படி விளங்க இழைத்தபொன்னாலாகிய நிலாமுற்றத்திலும், தெரிய மா முரசு ஒலிகெழு செம்பொன் ஆடு அரங்கும் - (பண்ணுந்தாளவிகற்பங்களும்) தெரியப் பெரியமத்தளத்தின் ஓசையிக்க செவந்தபொன்னாலாகிய நடனசாலையிலும், கொடிகள் அரிய மின்பயோதரம் சுமந்து ஆடுவ - கொடிகள் அரிய மின்பயோதரங்களைச் சுமந்தாடுகின்றன.

திருதகரப்படலம்.

கொடிகள்-தவசங்கள், கொடிபோன்ற பெண்கள். அரிய-பசியுநிறத்தையுடைய, இல்லாத. மின்-மின்னுதல், இடை. படியோதரம்-மேகம், கொங்கை.

அரியத்திற்குடைய கொடிகள் பசியுநிறத்தையுடைய மின்னும் மேகங்களைச் சூழ்ந்து ஆடுகின்றன எனவும், அரங்கில் பூங்கொடிபோன்ற பெண்கள் அரியமின்னல்போன்ற இடையையுடந்தனங்களையுஞ்சூழ்ந்து ஆடுகின்றனார்கள் எனவுங்கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

முன்புநின்ற அரியவென்பது பச்சையென்னும் பொருள்மேனின்ற அரி என்னும்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரொச்சம் வேறுபலவடுக்கிய பெயரொச்சங்களாய்ப் படியோதரமென்னும் பெயரையும், பின்பு இன்மைப்பொருள்மேனின்று அருமை என்னும் பண்படியாகப்பிறந்த அப்பெயரொச்சம் உவமை ஆகுபெயராக நின்ற மின்னென்னும் பெயரையுட்கொண்டன எனக்கொள்க. வாச்சியப் பொதுவின்மேனின்ற முரசென்னும் பெயர்ச்சொல் தெரிய ஒலிகெழு என்னும் வினைபால் பொதுமைநீங்கி மத்தளத்தின்மேனின்றது. இதுவும் அவ்வணி. (௩௭)

வலம்படும்புயத்தாடவர்மார்பமேற்புலவிஞ்.

கலம்படர்ந்தபூண்முலையினூர்காலெடுத்தோச்சச

சிலம்பலம்பிசைமழுங்கமுன்னெழுமவர்தேந்தார்ப்

புலம்புலவண்டுநொந்தரற்றியபொங்குபேரொலியே.

(இ-ள்.) வலம் படும் புயத்த ஆடவர் மார்பம் மேல் புலவி கலம்படர்ந்த பூண் முலையினூர் கால் எடுத்த ஓச்ச - வெற்றிபொருத்திய புததையுடைய தத்தமக்குரிய கணவர்களுடைய மார்பத்தின்மேல் ஊடலாகிய ஆபரணம்பூண்ட பெண்கள் தமது காலெடுத்ததைக்க, சிலம்பு அலம்பு இசை மழுங்க அவர் தேம் தார்புலம்பு வண்டு நொந்த அரற்றிய பொங்கு பேர் ஒலி முன் எழும்-(அவர்கள்) சிலம்புகள் ஒலிக்கும் ஒலிகுன்ற அக்கணவர்கள் மார்பில் அணிந்த தேன்பொழிந்த மாலைகளில் இசைபாடும் வண்டுகள்வருநதி ஒலித்த மிக்க பெரிய ஓசையானது மூற்பட்டுண்டாகும்.

பூண்முலையினூர்-பூணையணிந்தமுலையர் எனப் பெண்களுக்குக்காரண ஆக்கப் பெயராயவந்தது. பரததையிற்பிரிந்த தலைவாவந்தவழி நிகழ்ந்த ஊடலாதலால் புலவிககலம் படர்ந்தவெனவும், “அனியும்புலவியும் இல்லாயிற்காமம், கனியுங்கருக்காயுமறது” என்றமையால் எடுத்தோச்ச எனவுங்கூறினார். காரிகாண்டம்-கற்பிலக்கணங்கூறிய வததிபாயத்தில்.

“கொழுநன்சொற்கடவாதுறைகொள்கையே, வழுவினல்லறம்வான்றவமாற்றுதல் தொழுதுதெய்வம்பராயமலர்த்துவுதல், பழுதில்கற்புடைப்பத்தினிக்கென்பவே” என்றபடி கற்புடைமகளீர் இலக்கணம் இவ்வாறுகலால் எடுத்தோச்சல்வழுவன்றோ வெனின் திருக்கோவைவாயர் - கலவியிடத்துடல்.

“சிலைமலிவாணுதலெங்கையதாகமெனச்செழும்பூண்
மலைமலிமார்பிழைதப்பதத்தான்றலைமன்னர்தில்லை
உலைமலிவேற்படைபூரனிற்கள்வரினெனனவுன்னிக்
கலைமலிகாரிகைகண்முத்தமலைகலுழந்தனவே.”

எனப் பரததையிற்பிரிந்துவந்த தலைவன் புதல்வன்வரையிலாகப் புக்குப் புலவிதீர்த்துப் புணரும்வழித் தலைமகள் ஒருகாரணத்தால் வெகுண்டு அவன்மார்பகத்துதைப்ப அவ்வெகுளுதல் தீரவேண்டி அவன் அவள்காலை, தன்நிலைமேல் ஏற்றுக்கொள்ள அது

குறையாக அவள் புலந்தழாநின்றமையைத் தலைமகன் கூறினான் என்னும் பொருள் உள்ளிட்டதுறையில் “மனைவியுயர்வுந் கிழவோன்பணியும், நினையுங்காலைப்புலவியுருரிய” என்றார் தொல்காப்பியர் என நச்சினார்க்கினியர் கூறி இருத்தலால் அது காமத்துக் கின்பமாதலின் வருவன்றென்க. குடுமாதாரர் சேறடிப்பஞ்சுதோய்சுவடு என்பதற்கும் இது.

ஒச்ச என்னும் நிகழ்காலவினையெச்சம் கொண்டு என்னும் பிறவினை முதல் வினை யெச்சத்தின் முதலிலை கொண்டது.

சிலம்பொலிமழுங்க வண்டுகளொலி முற்பட்டெழுந்ததென அங்வொலிமிகு தியைக் கூறுதலின் வினாகோளணி. (உஅ)

தையலார் மதி முகங்களுந்தடங்களுங்குழைய
மையளாவிய விழிகளுமாட முங்கொடிய
கையுநாண்மலாப்பொதும்பருங்கறங்கிசைவண்ட
நெய்யவோதியும்விதியுநீளறனெறிய.

(இ-ள்.) தையலார் மதி முகங்களும் தடங்களும் குழைய - பெண்களுடைய சந்திரனையொத்த முகங்களும் தடாங்களுந் குழைகளை யுடையன, மை அளாவிய விழிகளும் - மை யெழுதிய கண்களும், மை அளாவிய மாடமும் - மேகமண்டலத் தைத் தோய்ந்த மாடங்களும், கொடிய - கொடியன, கையு நாண்மலர் பொதும்ப ரும் கறங்கு இசை வண்ட-(அப்பெண்களது)கைகளும் அன்றலர்ந்தமலர்களையுடைய சோலைகளும் கறங்கிசை வண்டுகளையுடையன, நெய்ய ஒதியும் விதியும் நீள் அற னெறிய - நெய்ப்பூரிய அப்பெண்களின் கூந்தலும் விதிகளும் நீண்ட அறனெறியன.

குழைய என்பதற்குப் பெண்கள் முகங்கள குண்டலத்தையுடையன எனவும், தடாக்கள் தாமரைமுதலியவற்றின் தளிர்சனையுடையன எனவும், கொடிய என்ப தற்கு அப்பெண்கள் கண்கள் கொடுநொழிலையுடையன எனவும், மாடங்கள் கொ டுகளையுடையன எனவும், கறங்கிசை வண்ட என்பதற்கு அப்பெண்கள் கைகள் ஒலி க்கும் ஒலியையுடைய வளையல்களையுடையன எனவும், சோலைகள் சுழன்று திரியும் இசைபாடுதலையுடைய வண்டிசனையுடையன எனவும், நீளற னெறிய என்பதற்கு நீள் அறல் நெறிய எனப் பிரித்து அப்பெண்கள் கூந்தல் நீண்ட கருமணல்போலும்நெளி வையுடையன எனவும், நீள் அறன நெறிய எனப்பிரித்து மிககதருமததையுடையன எனவும் பொருள்கொண்டு முடித்து ஒப்புமைக்கூட்ட உவமையணியாகக்கொள்க.

உடையவர்கள் தொழிலை உடைமைகள்மேலேற்றி விதிகள் அறனெறிய என் றார். நெய்ய ஒதிய என்றதற்குப் புழுகு பூசிய கூந்தல் என்பதும் ஒன்று. குழைய கொடிய வண்ட நெறிய இவை பலவின்பால் படர்க்கைக் குறிப்பு வினை முற்றுகள் நெய்ய குறிப்புவினைப் பெயரொச்சம். குழை - குண்டலம், தளிர். கறங்கு - ஒலித் தல், சுழல். இசை - ஒலித்தல், இராகம். வண்டு - வளையல், வண்டுகள். அறல் கருமணல். நெறி - வளைவு, வழி. (உக)

மலருந்திங்கடோய்மாடமுஞ்செய்வனமணங்க
ளலருந்தண்டிறையுங்குடைந்தாடுவதும்பி
சுலவுஞ்சோலையுமாதருந்தூற்றுவவலர்கள்
குலவும்பொய்கையுமனைகளுங்குறைபடாவன்னம்.

(இ-ள்.) மலரும் திங்கள் தோய் மாடமும் மணங்கள் செய்வன-மலர்களுஞ் சந்திரமண்டலத்தை யளாவிய மாடங்களும் மணங்களைச்செய்யாநின்றன, அலரும்

தன் துறையும் - மலர்களிலுந் தண்ணிய நீர்த்துறைகளிலும், தும்பி குடைந்த ஆடுவ - தும்பிகள் குடைந்தாடாநின்றன, சலவும் சோலையும், மாதரும் - புறத்திற்கும் ந்த சோலைகளும் பெண்களும், அலர்கள் ஊற்றுவு-அலர்களைத் தூற்றுகின்றன, குலவும் பொய்கையும் மனைகளும் - விளங்காநின்ற நீர் நிலைகளிலும் வீடுகளிலும், அன்னம் குறைபடா - அன்னங்கள் குறைபடாவாம்.

மணங்கள் செய்வன என்பதற்கு - மலர்கள் வாசம் வீசாநின்றன எனவும், வீட்டிலுள்ளோர் விவாகஞ் செய்கின்றார்கள் எனவும், தும்பி குடைந்த ஆடுவ என்பதற்கு - வண்டிகள் மலையாழமுது மதுவிற்படிவன எனவும், தண்ணிய நீர்த்துறைகளில் யானைகள் முழுகி விளையாடுவன எனவும், அலர்கள் ஊற்றுவு என்பதற்கு - சோலைகள் மலர்களைச் சொரிநின்றன எனவும், பெண்கள் பழிச்சொல் ஊற்றுவார்களெனவும், அன்னம் குறைபடா என்பதற்கு - பொய்கைகளில் அன்னப்பட்டிகள் குறைபடா எனவும், வீடுகளில் சோறு குறைபடா எனவும் பொருள்கொண்டு முடிக்க, இதுவும் அவ்வணி.

மணம் - வாசம், விவாகம். தும்பி - வண்டு, பாணை. அலர் - மலர், பழிச் சொல். அன்னம் - அன்னப்பட்டி, சோறு. வந்த விருந்தினர் உண்டு செல்லவும், வருகின்றவர் உண்ணவும், வருவோர்க்குச் சமைத்தலும் அந்நகரிலுள்ள மனைகள் என்றும் உடைமையால் மனைகள் அன்னம் குறைபடா எனக்கூறினர்.

மாடம் பொருளால் உயர்திணையேனுஞ் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் மணங்கள் செய்வன என அஃறிணை முடிபுதந்தார். “செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலத், தொழிற்படக்கிளத்தலும் வழக்கினுரித்தே” என்ற சூத்திரத்தினுள் கிளத்தலும் என்ற உம்மையால் அலர், துறை, பொய்கை, மனை என்னும் இடங்களை வினைமுதல்களாகவைத்துக் குடைந்தாடுவ குறைபடா என அவ்வினைமுதல்களின் வினைகளேற்றிக்கூறினர். இங்கு மாதா என்றது - காமக்கிழத்தியரும் பரத்தையருமாதலின் சலவுஞ்சோலையு மாதருந்ஊற்றுவு எனத் திணைவிரவிச் சிறப்பினால் அஃறிணை முடிபெற்று நின்றது திணைவருவமைதி. (ஆ0)

ஊடினாரொறிகலன்களும்மனைபுடன்பர்
தாடினார்பரியாரமுடியினற்சிற்பில்
சாடினாரொடுவெகுண்டகண்டதும்புமுத்திறைபப
வாடினார்பரிதித்திலமாலையுங்குப்பை.

(இ-ள்.) ஊடினார் ஏறி கலன்களும் - தத்தம் கணவர்களோடு ஊடிய பெண்கள் வெறுத்தெறிந்த ஆபரணங்களும், அம்மனை உடன் பந்து ஆடினார் பரி ஆரமும் - அம்மனையோடு பந்தாடும் பெண்கள் (பாரமாற்றது) அறுத்தெறிந்த ஆபரணங்களும், சிற்பில் அடியினால் சாடினார் ஒடு - தாம் விளையாடக்கோலிய சிறுவீடுகளைத் தமது காலால் சிதைத்த ஆண்மக்களோடு, வெகுண்டு கண் ததம்பு முத்து இறைப்ப வாடினார் பரி நித்திலம் மாலையும் - கோபித்துக் கண்கள் ததம்புகின்ற நீரைச் சொரிய மெலிந்த சிறுமியர் அறுத்தெறிந்த முத்துமாலையும், குப்பை - அந்நகரத்தின்வீதியிலுள்ள குப்பைகளாம்.

முத்து நீர்மேனிற்றலால் உவமையாகு பெயர்.

இவற்றால் அந்நகரத்தின் செல்வமிகுதியைக் கூறுதலின் வீறுதோளணி, சகலையவென்னுணாவரம்பினதாருமோவடியு
ருய்யமாமணிவரிவளைவிறகுவிற்றுழன்றுள்

திருவிளையாடற்புராணம்

பொய்யில்வேதமுஞ்சுமந்திடப்பொறுதகன்றாற்றுஞ்
செய்யதான்மலர்குமந்திடத்தவஞ்செய்ததெருக்கள்.

(இ-ள்.) அடியர் உய்ய மாமணி வரிவளை விறகு விற்று உழன் றேன்-அடியா
ர்கள் உய்யும்பொருட்டுப் பெரிய இரத்தினங்களையும் வரிபொருந்திய வளையல்களையும்
விறகையும் விற்றுத் திரிந்த இறைவனது, பொய் இல் வேதமும் சுமந்திட பொ
றுது அகன்று அரற்றும் செய்யதான் மலர் சுமந்திட தவம் செய்த தெருக்கள்-உண்
மைப்பொருளையுடைய வேதங்களுந் தாங்கத் தவஞ்செய்யாமையால் நீங்கிமுறையி
டும் செவந்த திருவடித்தாமனாயைத் தாங்கத் தவஞ்செய்த அந்நகரத்தின்தெருக்க
ளின் பெருமை, என் உரை வரம்பினது ஆகுமோ - என் சொல் வரம்பில் அடங்கிய
தாருமோ (ஆகாது என்றபடி) ஐய (அவ்வாறிருக்க நான் சொல்லக்கருதியது)
ஆச்சரியம.

தவத்தின் சொற்பம் உண்டிசுருக்குதலும், கோடைக்கண் வெயிலில்நின்ற
லும், மாரியிலும் பனியிலும் நீரில்நின்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு அ
வற்றால் தம்முயிருக்குவருந் துன்பத்தைப் பொறுத்தலையாதலால் அதனைத்தொழி
வினமேலேற்றிப் பொறுது என்றார். பொறுது என்னும் விளையெச்சம் செய்து என்
னும் விளையெச்சத்திற்கு எதிர்மறையாதலால் காரணப்பொருள்மேனின்றது. ஒ-
எதிர்மறைப்பொருட்டு, ஐய-வியப்பிடைச்சொல், அரற்றுவ என்னும் பெயரெச்சம
தான் என்னும் எல்லைப்பொருள்கொண்டது.

என்னுரை வரம்பினதாருமோ என்றுகூறிய இன்மையால் வர்ணியத்தை
உயர்வடைந்ததாகக் கூறுதலின் இன்மை நவிரசியணி. (சஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

தோரணநிராமென்காஞ்சிசூழநிலைநெடுந்தோல்குந்
பூரணகும்பக்கொங்கைப்பொருவின்மங்கலமாமங்கை
தாரணிந்தாரந் தூக்கிச்சந்தநிழியிரந்துபாவிச்
சீரணிமுனாவெண்மூரல்செய்துவிற்பிறிருக்குமன்னே.

(இ-ள்.) தோரணம் நிராமென் காஞ்சி சூழ் நிலை நெடும் தேர் அல்குல்-தோ
ரணபந்திகளாகிய மெத்தென்ற தொழில்படச்செய்த காஞ்சி என்னும் ஆபரணத்
தைச் சூழ்ந்த நெடிய நிலைத்தோராகிய அல்குலையும், பூரண கும்பம் கொங்கை பொ
ரு இல் மங்கலம் ஆம் மங்கை - பூரணகலசங்களாகிய தனங்களையுமுடைய ஒப்பில்
லாத மங்கலமாகிய பெண்ணுணவள், தார் அணிந்து ஆரம் தூக்கி சந்து அகில் திமி
ர்ந்து பாலி சீர் அணிமுனை வெண்மூரல் செய்து வீற்றிருக்கும் - மாலைகளையணிந்து
முத்தமாலைகளைத் தொங்கவிட்டுச் சந்தனைக்குழம்பையும் அகிறகுழம்பையும்பூசிப்
பாலிகைகளிலுள்ள பொலியுமிக் முனைகள் என்னும் வெள்ளியபுன்னகைகளைத்
தோற்றி வீதிகள்தோறும் வீற்றிருப்பாள்.

காஞ்சி யென்கோவை என்றலும் ஒன்று. நிலைத்தேர் அலங்காரத்தின்
பொருட்டு வீதிகள்தோறும் நிலையாகச்செய்திருக்கிற நிலைத்தேர் தோரணங்களு
ம் பூரணகலசங்களும் பொலிவச்செய்து பந்தல்களில் மலர்மாலைகளையும் முத்து
மாலைகளையும் தொங்கவிட்டு முனைப்பாலிகைகைவத்திருத்தலின் மங்கலமாமங்கை
வீற்றிருக்குமெனக்கூறினர். (சகஉ)

திங்களைச்சுண்ணஞ்செய்துசேறுசெய்தாட்டியன்ன
பொங்குவெண்மாடப்பங்கிபுண்ணியம்பூசுந்தொண்டார்

திருநகரப்படலம்.

தங்கண்மெய்வேடந்தண்ணைத்தரித்தனசாலக்கண்கொண்
டங்கண் விழவுகாண்பானடைந்தெனமிடைந்தவன்றே.

(இ-ள்.) திங்களை கண்ணம் செய்து சேறு செய்து ஊட்டியது அன்ன பொங்கு வெண்மாடம் பந்தி - சந்திரனை நீறுசெய்த அதன் அழுத்ததாற்குழம் பாக்கிப் பூசியதையொத்த விளங்காநின்ற லெள்ளியமாடவரிசைகள், புண்ணியம் பூசும் தொண்டர் தங்கள் மெய் வேடம் தண்ணை தரித்தன சால கண் கொண்டு அங்கண் விழவுகாண்பான் அடைந்தன என மிகைத்த - விழுந்திரித்த அடியார்களுடைய உண்மையாகிய திருவேடத்தைத்தாங்கி மிகவும் கண்களைக்கொண்டு சிவபெருமானுடைய திருவிழாவைக்காணவந்தடைந்தனபோல விதிகள்தோறு நெருங்கி இருக்கின்றன.

வீடுகளுக்குக் கண்களாவன - பலகணிகள், சேறுசெய்து என்றமையால் அதன் அழுத்ததால் என ஒருசொல் வருவித்தாம். தரித்தன என்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் நின்றது. ஊட்டியன்ன அடைந்தென தொகுத்தல். மிகைந்த என்பதனின்ற தகரவிடைநிலை நிகழ்காலத்தின்மேனின்றது. (சசு)

தேரொலிகலினப்பாய்மான்சிரிப்பொலிபுரவிழ்நடை

தாரொலிகருவியைந்துந்தழங்கொலிமுழங்குகைம்மான்

பேரொலியெலலாமொன்றிப்பெருகொலியன்றியென்றுங்

காரொலிசெவ்விமடாதுகடிமணிமாடக்கூடல்.

(இ-ள்.) கடி மணி மாடம் கூடல் - விளக்கரசையுடைய விரத்தினங்களமுத்திய மாடங்களெருங்கிய மதுரைநகரில், தேர் ஒலி - தேரின் ஒலியும், கலினம் பாய மான சிரிப்பொலி - கடிவாளம்பூண்ட குதிகைகள் கணக்கும் ஒலியும், புரவிழ்நடைதார் ஒலி - அக்குதிகைகள்பூண்ட கிண்கிணியின் ஒலியும், கருவி ஐந்தும் தழங்கு ஒலி - தோற்கருவிமுதலிய ஐந்துகருவிகளும் ஒலிக்கும் ஒலியும், முழங்கு கைம்மான பேர் ஒலி - முழங்காநின்ற யானையினது பெரிய ஒலியும் ஆகிய, எல்லாம் ஒன்றி பெருகு ஒலி அன்றி - இவ்வோசைகளெல்லாம் ஒருசேரத்திரண்டு பெருகிய ஒசையே புலப்படுவதல்லாமல், என்றும் கார் ஒலி செவிமடாது - எப்பொழுதும் மேகத்தின் ஒலி செவிகட்குப்புலப்படாது.

ஐந்துகருவிகளாவன - தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரப்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி. தோற்கருவி - பேரிக்கமுதலியன. துளைக்கருவி - வேயங்குழல்முதலியன, நரப்புக்கருவி - வீணைமுதலியன, கஞ்சக்கருவி - தாளமுதலியன. மிடற்றுக்கருவி - கண்டத்தால் தொனியுண்டாகும்படி பாடுதல்.

இதுகாறும் வீதிகளின் பொதுவிலக்கணங்கூறித் தனித்தனி வீதிகளின் சிறப்பிலக்கணங் கூறுகின்றா.

(சடு)

பரத்தையர்வீதி.

இழிபவருயர்ந்தோர்மூத்தோரினையவர்கழியானோயாற்

கழிபவர்யாவோனுங்கண்வலைப்பட்டுநெஞ்சு

கழிபவர்பொருள்கொண்டெள்ளுக்கெண்ணெய்போலளந்துகாட்டிப்

பழிபடுபோகம்விற்பாராவணப்பண்புசொல்வாம்.

(இ-ள்.) இழிபவர் உயர்ந்தோர் மூத்தோர் இனையவர் கழியானோயால் கழிபவர் - இழிகுலத்தவர்களும் உயர்குலத்தவர்களும் தம்மில் மூத்தவர்களும் இனையவர்களும் நீங்காத நோயால் மெலிகின்றவர்களும் ஆகிய இவர்களுள், யாவர் ஏழும்

கண்வலைப்பட்டு நெஞ்சம் அழிபவர் பொருள் கொண்டு - எவராயினும் தமதுகண்களாகிய வலைகளில் அகப்பட்டு வலிகெடுவோர் பொருள்களைக்கைக்கொண்டு, எள்ளுக்கு எண்ணெய்போல் - (வரையறைசெய்துசொடுத்த) எள்ளுக்குத்தக்கவாறு அளந்துகொடுக்கும் எண்ணெய்போல, அளந்து காட்டி பழிபடு போகமலிற்பார் ஆவணம் பண்பு சொல்வாம் - அப்பொருளளவுக்கேற்பத் தாம்கொடுப்பதை அளவுசெய்து புலப்படுத்தி (அறிவுடைமையார்) விலக்குமபோகத்தை விரகம்பரத்தையர்வீதியின் தன்மையைக்கூறுவாம்.

தமது நலம் விலைகொடுப்பவர் எவர்க்கும் விற்பதன்றி அதற்கு ஆவார் ஆகா நாரொன்றும் வகாவின்மை வகாவின்மைமற்றது இடலபாதலால் இழிபவா உயர்ந்தோர் மூத்தோர் இனையவா கழியாரோயாத கழிபவர்தாவாரோனும் எனவும், கொடுத்தபொருளளவுக்கேற்பப்போகம் அளந்துவிற்பதின் எள்ளுகெண்ணெய்போல் அளந்துகாட்டி எனவும், “பொதுநலததார்புன்னலநதோயார்மதிரலத்தின் மாண்டவழிவினவர்” என்றமைபால் பழிபடுபோகமெனவுங் கூறினார்.

“குறமுறைச்சார்பால் வெந்நோய்கோட்பட்டா ரிழிஞ்ஞோனும்” எனவும்,

“இருமைவாணிபாதிருகூர்ததமதிரயருமிறுமபூதெய்த

அருவமாயினபந்தனயையிமிவினவுமேறு

துருவமாய்பொருளுக்கேற்ப கிதுத்துவிற்தொழுகவல்ல” எனவும் வருதல் காண்க. (சக)

மெய்ப்படுமன்பினுர்போல்விரும்பினாகருந்துந்தங்கள் பொய்ப்படுமின்பாயாசஞாபுலாபாதத்தேற்றுவார்போன் மைபடுகென்றோர்காமம்மறைப்பொருளினிளங்கத்தீட்டிக் கையாடசுவராயத்தோன்றசத்திடுந்நவகாணசசெய்வார்.

(இ-அ.) மைபடு கண்ணா மெய்ப்படும் அன்பினுர்போல் விரும்பினுர்க்கு அருத்தும் தங்கள் பொய்ப்படும் இன்பம் - மையெழுதிய கண்களையுடைய பரத்தையர்கள் உண்மையாகிய அன்பையுடையவாபோலத் தம்மைவிரும்பிய புருடாகருதுந் தங்களுடைய பொய்யாபிப இன்பகலவிசை, யார்க்கும் புலப்பட தேறறுவார்போல் - தமமிடதுதுவரும் எவார்க்கும் முன்னமே விளங்கத்தெளிவிப்பவர்கள் போல, காமன் மறைப்பொருள் விளங்க தீட்டிக் கைபட அவர் ஆய் தோன்ற கிதிரம் காண செய்வார் - மனமதனுடைய வேதப்பொருள்களாகிய கரணங்கள் அவர் புதலங்களில் விளங்கவெழுதிக் கைபடுத்தலால் (பரிசுததால் என்றபடி) அவராகவிளங்கவும் திடுந்நவகாணசு புலப்படவும் செய்திருக்கிறார்கள்.

கரணவிகற்பங்கள் கல்லாதவர்கள் தம் இல்லில் துழைதற்குமுன்னே கற்கச் செய்தல் அவாகத்தின்றியமையாத செயலாதலாறு புலப்படத்தேற்றுவார்போலெனவும், யார்க்கும் என்றவின இழிபவாமுதலிய எவர்க்கும் எனவும், கித்திரித்த ஒவியங்கள் ஒவியங்களபோலாதுகாண்பவாக்கு ஆடவர்க்களின்போல்பு புலப்படுதலால் காரணப்பொருளில்வந்த கைபட என்னும் வினையெச்சந்தன கைபடச் சுவராய்த் தோன்றச் கித்திரங்காணச் செய்வார் எனவுக்கறினார். பட-காரணப்பொருளில்வந்த இந்நதகாலவினையெச்சம். ஆய் - செயவெனெச்சத்திரிபு, சுவராகத்தோன்றவும் கித்திரமென்று புலப்படவும் செய்தல் கிற்பிகள்தொழிலின்றிப்பரத்தையர்தொழிலன்றாயினும் இயறறுவோர் தொழிற்கு வலிதோகைக் கருத்தாவாகக்கூறுதலும் விதியாதலால் செயவாரொன எவர்க்குத்தாவின்முடிபுதந்து கூறினார்.

“பற்குறிகக்குறிகள் பாணிகொடுத்தல்
நற்கமிழ்து அழக்தல் களிரனகெழுவண்ணத்தல்
அற்குரணங்களறியார்களெவரோணங்
கறகும்வகைவின் தனகதிர்த்தமணியோவம்” எனவருந லுங்காண்க. (சுஎ)

திருவிந்கான் மணிப்பூணகம்பலகையாத்தெண்முத்தார
வருவிக்கால்வரைமென்கொங்கைசூர்தொட்டியாடிவென்று
மருவிக்காமுகரைத்தங்களவடிககண்வேன்மார்பந்தைப்பக்
கருவிச்சூராடிவென்றுங்கைபொருளகவர்தல்செய்வார்.

(இ-ள்.) காமுகரை மருவி நிருவில கால் மணிப்பூண் ஆகம் பலகை ஆக-கா
முகரைக்கலந்து அழகிய ஒளியையீசும் இரத்தினபரணங்களையணிந்த தமதுமார்
பைப் பலகையாகக்கொண்டு, தென் முத்து ஆரம் அருவி கால் வரை மென் கொங்
கை சூது ஒட்டி ஆடி வென்றும் - தெளளியமுத்தாரமாகிய அருவியைப் புலப்படுத்த
தும் மலைகளாகிய மெல்லியகொங்கைகளென்றும் வட்டிகளால் பந்தையம்வைத்து
ஆடி வெற்றிகொண்டும், தங்கள் வடி களை வேல் மார்பம் தைப்ப கருவி சூது ஆடி
வென்றும் - தங்களது மாவடுவின பிளவையொத்த கண்களாகிய வேல் அக்காமிக
ளுடைய மார்பிற்பட்டுருவக் கருவிச்சூர்தொட்டியாடிவென்றும், கைப்பொருள் கவர்ந
துகொள்வார் - அவர்கள் கையிலுள்ள பொருள்முற்றும் கொள்ளுகொளவார்கள்.

ஆயுதப்போர்செய்யுமிடத்தும் வருசமுடைமையால் கருவிச்சூது எனவும்,
சூதாட்டில் வென்றவரும் போரினவென்றவரும் தமமால்வெல்லப்பட்டோர் பொ
ருள்முற்றும் அவர்களுக்கொள்ளுதல் வழக்காறவின கைப்பொருள்கவாதல் செய்வா
ரெனவுங் கூறினார்.

வடு-மாவடுவின் பிளவு - நிருக்கோளையார் “வடிக்கணிவைவஞ்சியஞ்சமி
டையிது” என்றும்பாசரத்தில் வடி-என்பது வடுவென்குக்கு ஒர்பெயர்-என நச்சினு
ர்க்கினியர் எழுதியவுரையானாக.

வரையாகக் கொங்கையை உருவகஞ்செய்து போர்க்கும் சூதாக உருவகஞ்
செய்தது உருவக உருவவணி. (சுஅ)

தண்பணிநீரிற்றேய்த்தமல்லிகைத்தாமநாற்றி
வின்படுமதியநநீண்டும்வெண்ணிலாமுற்றத்திட்ட
கண்படையணைமேற்கொண்டுகாமனுங்காமுற்றெய்தப
பண்பலபாடிமைந்தராவியைப்பரிசில்கொள்வார்.

(இ-ள்.) தண்பணி நீரில் தோய்த்த மல்லிகை தாமம் நாற்றி - குளிர்ந்த பனி
நீரிற்றேய்த்துத்தொடுத்த மல்லிகைமலர்களாலாகிய மாலிகைகளைத் தொங்கவிட்டு,
வின்படு மதியம் தீண்டும் வெள் நிலா முற்றத்து இட்ட கண்படை அணைமேல் கொ
ண்டு - ஆகாயத்திற்பொருந்திய சந்திரனையளவும் வெள்ளிய நிலாமுற்றத்திற்போ
ட்டி - தாங்குமஞ்சத்தின்மேல் வீற்றிருந்து, காமனும் காமுற்று எய்த பலபண்பாடி
மைந்தர் ஆவியைப் பரிசில் கொள்வார்-மன்மதனுந் தம்மைவிரும்பிவந்தடையக் கா
ந்தாழமுதலிய பலபண்களைப்பாடிப் புருடர்களுடைய ஆவியைப்பரிசிலாகப் பெறு
வாக்கள்.

யாவளையும் மயக்கும் மன்மதனுக்கேட்டு விரும்பிவந்தடையும் பண்ணா
வின் அதற்குப்பரிசில் பொருளான்மென்பார் ஆவியைப்பரிசில் கொள்வார் என்றார்

நூற்றி என்னும் இறந்தகால விளைபெச்சம் கண்படை யணியென்னும் விளை முதற்ப்பயனினைகொண்ட இட்ட என்னும் பெயரொச்சத்திற் முதலிலென்கண்டது. ()

குருமபைவெம்முலையிற்சிந்திசார்ந்தமுந்முலையிற்சிந்திசார்ந்த
மரும்பயிற்முலையிற்சிந்திசார்ந்தமுந்முலையிற்சிந்திசார்ந்த
பொரும்பயிற்முலையிற்சிந்திசார்ந்தமுந்முலையிற்சிந்திசார்ந்த
மிருபமுந்முலையிற்சிந்திசார்ந்தமுந்முலையிற்சிந்திசார்ந்த.

(இ-ள்.) குருமபைவெம்முலையில் சிந்திசார்ந்தமுந்முலையிற்சிந்திசார்ந்த அரு
ம்பு அயிற்முலையிற்சிந்திசார்ந்த அரும்பு அயிற்முலையிற்சிந்திசார்ந்த
மரும்பயிற்முலையிற்சிந்திசார்ந்த அரும்பு அயிற்முலையிற்சிந்திசார்ந்த
பொரும்பயிற்முலையிற்சிந்திசார்ந்த அரும்பு அயிற்முலையிற்சிந்திசார்ந்த
மிருபமுந்முலையிற்சிந்திசார்ந்த அரும்பு அயிற்முலையிற்சிந்திசார்ந்த.

தெய்வப்பெண்கள் சரிவகநாம கூந்தல்களும் இயல்பாகவே மணமுடை
மையின இயல் மணம் என்றா. அதுபோல இந்நிலவலகிலுள்ள கற்புடை மகளிரு
டைய சரிவகமும் கூந்தலும் இயல்பாகவே மணமுடையன என்றற்கு, “கொங்குதோ
வாழ்குநகரத்தினதெனது பி, காமஞ்செப்பாறுகண்டதுமொழிமோ, பயிலியதுகெழீ
இயங்குபின், மயிலியறசெறிபெயிறறிகவகூந்தலின், நறியவுமுளவோவறியும்பூ
வே” எனத்தருமியின்பொருட்பிச சோமநகரக்கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
திருப்பாநாதரானுரை (10)

ஆலவாயுடையானென்னும்மங்கயற்கண்ணியென்றுஞ்
சோலைவாழ்குமியினில்லா சொல்லியாங்கொருங்குசொல்லும்
பாலவாயுடையிகள்பூவபவ முறைகுரவனோது
குரவாயச சந்தைகூட்டி நவன்மறைச்சிறுனாயொந்த.

(இ-ள்.) சோலைவாழ்குமியினில்லா - சோலையில் வாழும் குயிலிசைபோ
லும் சொறகையுடைய பெண்கள், ஆலவாய உடையான என்னும் அங்கயற் கண்ணி
என்னும் பலமுறை சொல்லிய ஆங்கு - திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய சோமசுந்த
ரக்கடவுள் என்னும் மீனாக்விபமமை யென்னும் பலநாள் ஒதுவித்தபடி, ஒருங்குசொ
ல்லும் பால் அவார்க்கினிகள் பூவை - ஒருசேர வோதும் யாலை விரும்பிப்பருகும்கிளி
கரும்பு நாகணவாய்ப் புட்டனும், பலமுறை குரவன ஒது நால் அவாய் சந்தைகூட்டி
அவல் மறை சிறுனா ஒது - பலநாடும் ஆசிரியனகூடும் வேதத்தை விரும்பிச் சந்
தைகூட்டிக்கூடும் பிராமணப்பிள்ளைகளை பொந்தன.

சந்தை கூட்டலாவது ஆசிரியன சொன்ன வேதவாக்கியங்களை ஒரு சேரச்
சொல்லுதல்.

அந்நகரில் வாழும் பரததையர் தீத்தொழிவினராயினும் சிவநெசமுடையார்
என்றற்கு ஆலவாயுடையானென்னும் அங்கயற்கண்ணி என்னும் சொல்லியாங்கு என்
றார். பரததையரை வேதம் ஒதுவிக்கும் ஆசிரியராகவும், அம்மையப்பர் திருநாமங்
களே வேதக்களாகவும் அவற்றைப்பயின்றோதும் கிளிகளும் பூவைகளும் ஆசிரியன்
சொன்னபடி வேதத்தைச் சொல்லும் பிராமணச்சிறுவர்களாகவும்கூட்டிக்கொள்க.

சொல்லிய உகரவிகுதி தொகுதல். உவமையும் பொருளும் ஒற்றுமை யுண்மையால் உவமைக்குக் கூறிய பன்முறை என்னும் அடையை பொருளுக்குக் கொள்க. (ருக)

ஒளவியாமதரவேறகண்ணாடிந்தளிர்வினடாத்துந்
நிவ்வியநயமாபுறசொவளாந்திதழ்க்குமெழாவுமதம்மிற்
கொவியநிரவாமிக்காடையாசெவிககிலோடி
வெவ்வியநயமாபவைங்குழவிலைதரவளாகுமன்தே.

(இ-அ.) ஒளவியம் மதர வேல் கண்ணா - பொருமைக் குணத்தை யுடைய மதர்த்த போலபோலும் கண்களையுடைய பரந்ததயா, அம் தளிர் விரல் நடாத்தும் திவ்விய நரமபுற செய்வாய் தித்திக்கும் எழாவா-அழகிய தளிர்போன்ற மெல்லிய விரலால் ஆராய்ந்து வாசிக்கு - தெய்வத்தன்மையை யுடைய வீணை நரமபின் ஒசையும் செவநடி வரவிலின்று வெளிப்படும் காதுகளைப்பரு செய்யும் கண்டத்தின் ஓசையும், தமால் கௌவிய நீர்வாவி - தமமுள் ஒன்றுபட்ட தன்மையையுடையன வாவி, காலையா 'செவி கால தா' வெவ்விய காமம் கையாகுது விளைதர வளர்க்கும- இளைஞருடைய காராசிய காலின் வந்திசைநறு (அவர்களுள்ளம்மையி லிளைநிலத் தில் அங்குரிதர்) கொடிய நாமமாறிய பரிபயிர்கா விலிய வளரக்காநிற்கும்.

திவ்விய-திவ-சொக்காத்தில், ப-பிறப்பத அபுறாறையவாதன்மை யென்ப பொருள் கொளப்படவு. செவிககாலொழுகாமப பவங்குது விளைதரவளர்க்கும துன்பத்தேறப நீர வசக்கு, திபிதாரம், செவிய காமமென்பது தியிலுள் கொடிய காமமென்கொள்க

“உருத் துறத்தவருக்கெழுச்செருக்கு, நீருகுனிந்து முயலாகும்-நீருட் குளிப்பி, அங்காமருதாங்கிக்குண்டறி, பொளிப்பிலுங்காமஞ்சும்”

என்பது லுணாக

விரு நடாத்த மென்பதற்குச் செவகிந்தாமணி காரதருவத்தையாரிலம்பாம் “உண்ணலையாழகரமை யாய்ந்து மணிவிரல் துறத்தவாறும்” என்பதற்குவி ரலால் உரமகாராராயகது வரசித்த படியுமென நச்சிணாகவிய ரொழுதிய உரை யாலதிக.

யா னெ நாயபுகா இளை விளை பதை நடபு னை நானருவகையையுடையன வாசலால் தாம் பாடி, துறத்தித்த இசை பொருநதுதநிருய குறிநிலை முன்னராராய வேண்டிதலின் ஆராய்ந்தென்றும். சிலப்பதிகாரம் வெளிநகரதை “இளை கிளை பதை நடப்பென் திருநகரின், இசைபுணா குறிநிலையெய்த நோயும்” என்பதனுலுணர்க. குரல், து, தம், கைக்கிளை, உதை, இனி, விமரி, தாரம், இவவேழிசைகளும் வீணை நரமபுகாரதலாலும் இவதறிந் துறத்தவகைகள் முறையே விசுவாமிததிரன், சமத க்கினி, சந்திரன், குரியன், செளதமன், காசிபன், நசன் ஆதலால் நிவ்வியநரமபென் றார். “குலியப்பங்குத தயானின்றுபட்டது, தெய்வஞ்சான்ந்திருக்கைவரல்யாழ்” என்ப பெருநகரத்தில் வருதல்காணக இதனை விரிக்ஃறிப்பெருகும். எழாலென்றதுக ணடத்தொளி, “இசைப்படுபுளின் எழாஅல்போலச, செவிப்புலனு வதொலியெ முத்தாகும்” என்னுஞ் சூத்திரநதர லுணாக, விரலநடாத்தும் திவ்வியநரம்புஞ் செ வ்வாய்த தித்திக்கு மெழாலும தம்மிற்கெளவிய நீர்வாவி யென்பதற்கு-செவகிந்தா மணி - நெடிலமைபகம்.

“வீழ்மணிவண்டொய்ந்த மிதித்திடக்கிடந்தமலைச்

சூழ்மணிக்கோட்டுவீணச் சுகிர்புரிநரம்புமரம்பி

ஊழ்மணியிடறுமொன்றாய்ப் பணிசெய்தவாறுநோக்கி” எனவருதலாலுணர்க.

கடபுலனுத்யைந்துமுவப்புறக்கனிந்தகாயம்
விடபுலத்தவரோன்றிளிடுபெற்றவரும்விழ்ந்து
பெட்பமுற்றமுறுவகைப்பப்பெருங்குலக்கற்பினாபோ
னடபிடைப்படுத்திவிற்குநல்லவரிருக்கையிதால்.

(இ-ள்) கடபுலன் ஆதி ஐந்தும உவப்பு உற - நேத்திரோத்திரியமுதலிய பஞ்
சேந்திரியங்களும கனிகூர,கனிந்த காமம் விடபுலத்தவரோ அன்றி வீடு பெற்றவரும்
விழந்து பெட்பு உறுது அமுதம் கைப்ப-இனபம பழுத்த காமநகர்ச்சியை விண்ணு
லகிலுள்ள தேவாகலோயல்லாமல் இருவகைப்பற்றும் கழன்ற பிவன்முத்தரும் விரு
ம்பி மாலகூரநது தகுதமக்குரிய அமுதையும் வெறுப்ப, பெருங் குலம் கற்பினார்
போல நடபிடை படுத்தி விற்கும் நல்லவா இருக்கை நது - மேமபட்ட குலத்திற்
ரோன்றிய கற்புடைமகர்போலநது தமது நடபில அகப்படுத்தி விளைப்படுத்தும் பா
த்தையர்வீதி இததன்மையது.

அமுது-தேவருணவு, மோட்சம், ஆதலால் விண்ணுலகத்தவா அமுது கைப்ப
எனவும், பிவன்முத்தர்கள் மோட்சங் கைப்ப எனவும் பொருளாகொள்க. ஆவணப்
பண்புள்ள முன்னாக்கூறினமையால் நசெனபதற்குப் பண்புறுத்தி சுட்டடியாகப்
பிறந்த குறிப்பு விளைமுதற்குப் பொருளாகும. மெய் வாய உண் மூக்குச் செவி
என்னும் இந்நிரியங்களு கனிகூருதல் “கண்டுக்கேட்டுணயொசுதுறறியும் ஐம்புலனு,
மொண்டொழியின்கண்ணையுள்” என்பதனாலுணர்க. காமம் அனுபவிப்பதாறா
காமநகரே சி என்றும். காமமென்பதனிடையில் தொக்குறிந்த இரண்டனுருபு விளை
முதற்பயனிலைகொண்ட விதகுமென்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது.
பெட்பம் அமபகுதிப்பொருள் விருதி. இருவகைப்பற்று-அகப்பற்று, புறப்பற்று. அக
ப்பற்று யானென்பது, புறப்பற்றுஎன தென்பது. வீடு விடுதலெனஹு பொருள்மேல்
நின்றமுதனிலைபிரிந்த தெளிந்தபெயர். இப்பற்றுக்களைவிட்டோர் விருமபுதலின்மை
யால் மறைமெய்திரிமலந்திப்பொருட்டு. வரும்பாத பிவன்முத்தர்கள் விரும்பி
மோட்சத்தை வெறுக்கவந்த காமத்தைப் புதழ்தல் மிகுதி நவிற்கியணி. இதனை வட
நூலார் அடியாத்தியணி என்பர்.

பெருங்குலக்கற்பினார்போல் நடபிடைப்படுத்தி பெனபது உபசரித்தல் முத
லிய செய்கைகளால் பிறா பொருளைக் கவர்தற்கு வஞ்சிப்ப தாருலால் இது யுத்தி
யணி.

வெள்ளர்வீதி.

வழக்கறுவாயமைமாணபுங்ககுகைதனமரபின்வந்த
விழுக்குடிப்பிறப்பிழமுதுவரோவியவினைகேட்டாற்று
மொழுககமுமமைச்சாயவெந்தாச்சுறுதுதிருழ்வினையுங்குன்றா
விழக்கறுமேழிச்செல்வர்வளமறுகியமபலுறும்.

(இ-ள்) வழக்கு அறு வாயமை மாணபும - நுறமறற வாய்மைச் சொல்
லின் மாட்சிமையும், கங்கைதன் மரபின் வந்த விழுக்குடிப்பிறப்பும் - கங்கைகுலத்
தில வந்த மேன்மைதங்கிய குடிப்பிறப்பும், மூவர் வைய வினைகேட்டு ஆறதும் ஒரு
கசுமும் - அந்தணர் முதலிய மூவகைகருணத்தோரும் வைய தொழில்களைக் கேட்டு
முட்டினி முடிக்கும் நல்லொழுக்கமும், வேந்தர்க்கு அமைச்ச ஆய் உறுதி ருழ்
வினையும் குன்றாத-அரசருக்கு மகிழித்தொழின்மை பூண்டு பயன்சுருஞ்செயல்களை
கூராய்ந்து முடிக்கும் செய்கைகளுங்குறையாத, இழுக்கு அறு மேழிச் செல்வர் வள

ம் மறுகு இயம்பல் உற்றும்-தவறற்ற மேழியால் வரும் பெருஞ்செல்வத்தையுடைய வேளாளருடைய வீதியின் பெருமையைச் சொல்லுவாரம்.

மூவர் ஆவார்:- அந்தணர், அரசர், வசியர், ஏவிய வினை-இன்னதுவேண்டிமெனல். எவையிருக்கும் நன்மையுக்கும் இன்சொல்லை யுடையார யிருத்தலின் வருக்கறு வாய்மை மாண்பும் எனவும், இக் குலத்தோற்றம் கங்கையால் வருதலால் கங்கைதன்மரபினவருத எனவும், ராகமுதலிய நல்லொழுக்கங்கள் தொன்றுதொட்டு வருதலின் விழுக்குடியெனவும், அந்நணர்முதலிய மூவருகையருணத்தோளாயும் தமது தோற்றத்திற்கு ஏற்பத் தமது உழவால் நிலைபெறத்தாங்கி நிறுத்துதலின் மூவரேவிய வினைகேட்டாற்று மொழுக்கமும் எனவும். அந்தணருக்கு அரியலும் உடையதென்பதுபற்றி வேந்தர்க்கு கமைச்சாய் எனவும், அவர்கள் குடைநிழல் உயிர்களமாட்டு நிலைபெறச்செய்தல் இவர்கள்கையையாதலின் உறுதிசூழ வினைபெனவும், ஒருநாலத்தங் குறைபாடினமையின் இழுக்கமும் எனவும், இவைகளெல்லாம் இடையீடின்றி நிகழ்தல் மேழிக்குகிழமைப் பொருளாய் நிறுத்தலின், “மடலபெரியதாழை” என்றாபேரால் மாண்பு, குடிபயிதப்பு, அழுக்கம், வினைகுன்றா மேழி எனவும், இன்னால் பெருஞ்செல்வம் உடையாரதலின் மேழிச்செல்வா எனவுக்கறிஞர். “வாய்மையெனப்படுவதிற்பாத்தெனின்” என்றதிருக்குறளாலும், “பரப்புநீர்க்காவிரிப்பாவைதன்புதல்வர்” என்ற சிலப்பதிகாரம் நாடிகாணகாதையாலும், “நன்காகைஇனசொல் இகழாமைநானகும், வகைபெய்வாய்மைதகுக்கு” என்பாறாலும்.

“முருகுயிர்த்தலாநத் மலரவனதொது முகமுதலுறுப்பினத்தாங்கிச் சரணமென்றுகாக்குமுறுப்பினிறேனறிச்சு காதமம்முகமுதலுறுப்பின் வருமொருமுவாதாங்கியுழவின வன்மையாலநிலைபெறத்தாங்கி உரியவேளாண்மை பூண்டபேர்தமக்கே யுடையவரிடம்பலவவன்.” என்ற காஞ்சிப்புராணத்தாலும், “இரப்பேரர்கூற்றமும் புரப்போர்கொற்றமும், உழவிடைவினைப்போ” என்ற சிலப்பதிகாரம்.- ஷே காண்டயாலும், தொ-பொருளாதி காரம்-மரபியல். “அந்தணுளர்க் கரசுவகைவின்னே” என்றகுத்திரத்தாலும், “பலகுடைநீழலுநதங்குடைக்கழைக்காண்பர், அலகுடைநீழலவன்” என்றதிருக்குறளாலும், “மேழிச்செல்வம் கொழுமுடாது” என்ற ஒளவையார திருவாகாலும். தொ-பொருளாதி காரம்-ஷே. “வேளாண்மாநதாக்குமுதுணல்லை, தில்லெனமொழிப்பிற வகைநிகழ்ச்சி” என்ற குத்திரத்தாலுமுணாக. (இச)

வருவிருந்தெதிர்கொண்டேற்றநயனுரைவறுங்குமோசையருகிருந்தடிசிலாடடிமுகமனன்கறையுமோசையுரைபெறுதமிழ்பாராட்டுமோசைகேட்டுவகைதுள்ள விருநிதியளிக்குமோசையெழுகடலடைக்குமோசை.

(இ-ள்.) வருவிருந்து எதிர்கொண்டு ஏற்று நயன் உரை வழங்கும் ஓசை-தமமைநோக்கி வருகின்றவிருந்தினர் எதிர்சென்று இனியமுகத்தோடு உபசரித்து இன்சொற்களைச் சொல்லும் ஆரவாரமும், அருகு இருந்து அடிசில் ஊட்டி முகமன் நன்கு அறையும் ஓசை-அவர்பக்கல் இருந்து (பண்ணியமுதலியனவமைந்த) உணவுகளை உண்பித்து (இடைக்கிடையே) உபசாரவார்த்தைகளைக் குறைவறக்கூறும் ஆரவாரமும், உரைபெறு தமிழ் பாராட்டி மோசை கேட்டு உவகைதுள்ள இருநிதியளிக்கும் ஓசை - சொற்சுவையமைந்த தமிழ்க்கவிதைப்பாடிப் பிரசங்கிக்கும் பிரசங்கத்தைக்கேட்டு ஆரவர்ப்பு மேலெழுந்தபொங்க வரம்பிகந்த பொருளைத்தரும் ஆர

வாரமும, எழுசுடல் அடைக்கும் ஓசை - ஏழுசமுத்திரங்களின் ஓசைகளும் கீழ்ப்படச் செய்யும் ஆரவாரங்களாயு.

முன்னறித உண்மையால் சூழிததுவரும் விருந்தினநாதலால் வரு விருந்த எனவும், வந்தவிருத்தின முகமவாழ்நீங்காமல் செயலமககளை இன்முகபகாட்ட வேண்டிதலால் எதிரகொண்பி எனவும், அங்கண்டு யாழ்வழி உபசரித்த இன்சொற கூறவேண்டிதலால் ஏறு நயமுறா வழங்குமெனவும், அப்பற்றி ஆவாகள் உடன்பட்டவழி நன்றிசெய்யவேண்டிதலால் அருகிருந்து அடி லை ஊட்டி எனவும், அவா உண்ணையகால் தமக்குவேண்டுமனவற்றை யொளிசுகாமற்கு இடைபட்டிடையே உபபாரவாந்தொலலென மதலால் முகமனைகறைபுரிமாஸை எயவுப, உண்டபின் தமிழ் ஆராயாநிலம் புலவக வேண்டினவற்றைக்கொடுத்தபுறம் இன்றியமையாத தொழிலசொதலால் உரைபெறு தமிழ்பாராட்டு மொக்சுக்கேட மிஸைக உள்ள விருந்தியளிக்கும் ஓசை எனவும் கூறினார். (106)

அருந்தினா நந்தி செலலவநததுகிணமுருமாந்மெயிருந்திணிதருந்தா நிககவினவழிதட்டுபபின்னமயிருந்தினாவாவுநெய்கவிருந்தெலாமயலிலளிசிவருந்திபிந்நெய்சுபுமோருருவாழ்வால்வாழ்நிற்பாரா.

(இ-ள்.) அருந்தினா நருந்தி செலல - உண்டவிருந்தினா ண்டிசெல்ல, அருந்துகின்றதும் ஓயாந் திணி இருந்து அருந்தாநிகக - உண்டது விருந்தினரும முன்னுண்டவிருந்தினாபோல மகிழ்ச்சிபொழி இருந்து உண்ணுந்நிக, பின்னமுண்டினை அமுது அட்டி விருந்தினா வரவுந்நாடி-பின்னம் இனிமையிசாமறைசுமைத்து திணியரும் விருந்தினரோடு தாம் இருந்து உண்ட அவர்கள வரசவந்தாடி, வித்து எல்லாம் வயலில் வீசி வருந்து விண்ணோட்டி உரைவா உறவாபோல வாழுகிறபாரா- (சமமிட, தாள்) விஷதகையெல்லாம் ஓடலில்விதைத்த மழையையப்பாரத்து வாழுகிறதும் ஒரோ உறவையாபோல முடிந்புறந்து எதிரோக்கித்தபார்க்க

ஓரோராயுடைய வுழவர் தமது நினைவித்திறப்ப பலராலும் செல்லுதலும் உருதல்முதலிய தொழில்களைத்தாம் மேற்கொண்டு நடத்தவும் உடைமையால் ஓரோ உறவாபோலெனவும், விருந்தாமபுவார இலக்கணம் இவையாதலால் அருந்திச்செல்ல அருந்தாநிககநாக வாழுகிறபார எனவுகூறினார் "செலவிருந்தோம்பிவருவிருந்துபார்த்திருப்பான்" என்னுருக்குறவால் உணாத, உவமையும் பொருளும் ஏறாமைபுண்மைபால் பெருஞ்ஞானத்தாழி உவமைக்கேற்றி வாழுகிறதும் எனறும். (107)

வானமுந்நதாயும்பொருளும்புகழ்மைபுமவானம்பேறுந்நாமும்பொறையுங்குணமுந்நியுமுககப்பாடுந்நானமுந்நகோடையும்வழிசையுந்தகைசாண்புமாமாநுநதவுசொழிந்தமகவுபோலவளாக்கவல்லாரா.

(இ-ள்.) வானமும் நிகையும் பொருளும் புகழ்மையும் - விண்ணுலகத்திலும் எட்டுத்திசுலும் பரந்தவிளங்கும் கித்தியையும், வானம் பேற்று நூனமும்-விண்ணுலகத்தாரும் விருதும் மெய்யறிவையும், பொறையும் குன்ற நன்றியும் ஊக்கப்பாடும் தானமும் கொடையும் அன்பும் வரிசையும் தகைசால் நன்பும் மானமும்- பொறுமையையும் குறைபாடு நன்றியையும் மனவுறுதிபாட்டையும் தானத்தையும் சகையும் அன்பையும் ஒழுக்கத்தையும் பெருமைநிறைந்த நட்பையும் மானத்தையும், தவம் செய்து அன்ற மகவுபோல வளர்க்கவல்லார் - தவஞ்செய்து பெற்ற பிள்ளையாப்போல வளர்க்கவல்லவர்களாம்.

புகழ்மைமாவது-பின்வருவனவற்றால்வரும் புகழ். ஞானமாவது - பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின்காரணங்களையும் ஐயந்திரிபுற உணரும் மெய்யுணர்ச்சி. பொறை-இதனால் பிறாதமக்குத் தன்மைசெய்தவற்றைத் தாமும் அவாமாட்டுச்செய்யாது பொறுத்தல் நனதி-அஃது உண்டாயவழி உண்டாகும் செயலன்றிமறவாமை ஊக கப்பாடு-அதனால் எடுத்தகாரிய நிலை மன்னுசொரந்திறல். தானம்-இவை உள்வாயவழி நிலையாமைகருதி அத்தனா முயலப்பாக்குக கொடுக்குநானம். கொடை-வறியாக்குக்கொடுத்தல் அன்பு-புலவாழுதலிய சூழ தா இடத்தம் பிறவுயிர களித்ததம் அருளபிறத்தல் காண்க-அத்தமக்குநிதி நிலையினையுந் தவறுதிருத்தல் தவறகாலாட்பு இவற்றிதற்கு நுதற்பயிர இவற்றைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டுப் பெரிபாறாத துணைகோடல் மான இவ்ருல எந்நாந்ந தத்தமக்குரிய நிலையினையுந் தவறுமையும், அழால் தவறுவது அழிவிடுதலுமாய் இவை தம க்கு ஒருசேர உடைமையும் குறைவு யுடைய உயர்வுபுலம் உடைமையால்தவஞ் செய்கின்ற மகவுபோல வாங்கவல்லா எனக்கறிஞர். (இ) பின் பின்னாக வருவ னவற்றிற்கு முன்னு முக வருவனவற்றைக் காரியபுலமாக கூறி இருத்தலின்கா ரணமாவையினி

வருநிருந்தனா எனநுநிசு யு முந் இதுகாறுக கூறியவை வேளாண் மரபுக்கே உரிய நன்மைகளாகலால் சான்ற மரபு (இஎ)

வஸிநிபிதி.

புலப்பொருட்பொருள் பாரிவினவினப்பொருட்பக்க ளெனினினமாயுளபொருள் தாமிருமறுத்து மல்லகப்பொருளுண்டெனனி யபி? புலப்பொருளுந்நுநு சொல்லுபுமிலப்பொருள் பொருள்மரபி நுகக்கொலவாம (இ-அ) புலவ்ரு பண்டம் கொள்வார வினவின - தமமிடத்தவறது ஒரு பொருளைவருநுநுவார (பபருண்டோகனினா) எனமுசேட்டால், அப்பொருள் தம் பருகல் இல எனின இனமாய் உளபொருள் தாது எதிமறுத்தும் - அப்பொருள் தமமிடத்திலையையின அத்தகு இனமாபுள்ள புருத்தல் தவறையும் உண்டெ னச்சொல்லி அச்சொல்லால் முனல் மகப்ப ளிலை எனதும், அல்லது அப்பொருள் உண்மையின வினசெய்து அறமும் (அ) தம் - அனதி அப்பயதே தமமிட தது எதாயின வினவியவையு எழு வரையுந் கொடுத்தும், சொல்லினும் இலாபம் கொள்வார தொனமரபு இருக்கஞ்சொல்லா பொருளால் அனதிச சொ லலாலும் உண்மையு கொள்ளும அனதிருடைய பரம்பு பதாடுள்ள மரபுகள உ ளைவிடபுலசொல்லுகின்றும்

இனமொழிகள் பயறிப்பெனது வினசெய்து நிறுதலால் இனமாயுள்ள பொருளுரைத்து எதிமறுத்து எனவும், வின இயவயவெனது வரையறுத்துக்கூறு தல் அப்பொருள் உண்டெனது தாது நிறுவல் வினசெய்து யறுத்தும் எனவும், பிறா பொருளையு தமது பொருளப்பொருளுக்கிசெய்த த நோகதமனையும், இவ்வாறு கூறில் சொறசருகுதலால் சொல்லி தம் இலாபக்கொள்வார எனவுக்கறிஞர். ஒருவன் வினவிபது சுமமிடத் திலையானு அத்தே யிலயெனச்சொல்லத்தொடங்கில், அவன் வினவியதற்கினமாயத் தமமிடத்தின்குறி யச்சொல்லால்த னை இலையெனதும், உளதாயி னிறுதுணையுண்டெனது கூறுவாபுலவா என்னும் பொரு ஞானிட்ட நன்னால்-சொல்லுகாரம் பொறுவியல். "தம்பாலில்கிலலெ னினஇனையுள்ளது கூறிமாற்றியும் உள்ளது, சுட்டியுமுணர்ப்பா சொறசருகுதற் கே" எனநுரு குத்திரத்தினபொருளே இசெய்யுனினபொருளென்க. பிறாபொரு

னையுந் தம்பொருள் போற்கருதிச் செய்தல் - கொள்வதுமிகையும் கொடுப்பதுமுறையுமாகாமல் ஒப்பகாடிச் செய்தல். "வாணிகஞ்செய்வார்க்குவாணிகம்பேணிப்பிறவுந் தம்போற்செயின்" என னுந் திருக்குறளானுணர்க.

உம்மைமிறந்ததுநீய் எச்சப்பொருட்டு. இதனால் வாணிகத்தின் இலக்கணமும் நடுவுநிலைமையும் கூறப்பட்டன. (ருஅ)

நிலவேதிமேற்பளிங்கினுனிழற்கவாநிழீஇயின்
காலவாடியைவரவாடகாரினைததுமபர்க
கோலவாணிலாசசொரிமணிசூயிறறிவெண்மாட
மாலேபோலவருததிறயற்றினபிடிமைமறுகு.

(இ-ள்.) நீடிக்கைமறுகு - கூடலீடுகள், நிலம் வேதிமேல் பளிங்கினால் நிலம் சுவர் நிறுவி - நிலமணியாதசெய்த நினைவையினமேற் பளிங்கினால் ஒளியையுடையவகவந்ததலங்களைநிறுத்தி, மின் கால வாலிய வையம் வாள் கால்நிரைத்து-ஒளியைவீச வெள்ளிய வையர்தாலாகிய பிரகாசத்தையுடைய துண்களை வரிசைப்பட நாட்டி, உம்பா கோலம் வாள் நிலா சொரி மணி சூயிறறி - அவற்றின்மேல் அழகிய நிரணத்தைச்சொரியும் முடிதகைப்படுத்தி, மாலேபோல் வெள் மாடம் வருத்து இயற்றின - (பலமூராதொழிந்த) மாலேபோல் வெள்ளியமாடங்கள் வரிசைப்பட வருத்துக்கட்டப்படமுடிகின்றன.

இயற்றின-பயிவிருதி கொக்குநிற செயப்பாட்டு வினைமுற்று. (ருக)

திரையளிப்பவுந் திரைபடுநிமபுனலவேலிக்
கரையளிப்பவுந் தரையிலா விரைபடுகாநத
தரையளிப்பவுந் தரையிடுகுதூர்நிலிண்டாங்கும்
வரையளிப்பவுமவாங்குவாயமடுபன்மாடம்.

(இ-ள்) திரைஅளிப்பவும் - அலைகளையுடைய கடல்தரும் பொருள்களையும், திரைபடுநிமபுனல் வேலிக்கரை அளிப்பவும் - அலைகள்பொருந்திய இனிய நீர்நிலைகளாகிய மருதநிலங்களைதரும் பொருள்களையும், கரையில் ஆன திரைபடுகாநத தரையளிப்பவும்-அளவில்லாத பசுக்கள்பொருந்திய முல்லைநிலத் தரும்பொருள்களையும், தரையிடுகுதூர்நிலிண்டாங்கும் வரையளிப்பவும்-தரையைக்கூறித்துவோவீழ்த்தி விண்ணுலகைத்தாங்கும் மலத்தரும் பொருள்களையும், மாடம் வாயகி வரையமடுப்பன் - வணிகரது மாடம் களையாட்டித் தமதுதரைய நிரப்புவன்.

நிறகுருடமென்பது - பரந்தசாலைகள் கடல்புறத்திரவியமாவன-உப்பு, முத்து, பவளம், சங்கு, ஐக்கோலை மருதநிலம்பாநி நிரவியமாவன-சொரிநல், கிறுபயறு, கரும்பு, யாழை, செவ்விலங்கை, முல்லைநிலம்பாநி திரவியமாவன - தேனடை, தேன, அரக்கு, மயிற்பீலி, நாவி, மலைபடு திரவியமாவன-மிளகு, கோட்டம் அகில் தக்கோலம், கிலவங்கம். அளிப்ப என வருவன வினையாலனையும்பெயர்கள். திரைகரை தரை பினறும் வருதலின் சொற்பின வருநிலைபணி மாடம்-உடையவன்தொழிலை உடைமைமேல் ஏற்றி மாடம் வாங்குவாய மடுப்பன் எனபது குணவணி. (ருரு)

கரியகம்பலக்கிடுகின்மேற்கதுர்வீடுபவளத்
தெரியல்பொன்னரிமாவினகதெண்ணிலாசசொரியும்
பரியநிதிதிலமணிவடமரகதப்பகந்தாரா
விரியவிட்டனயிந்நிரவின்னிரையனைய.

(இ-ள்.) கரியகம்பலம் கிடுகின்மேல் கதிர்வீடுபவளம் தெரியல்-கரியகம்பலத்தைப்பரப்பிய சட்டத்தின்மேல் ஒளியைவீசும்பவளமாலையையும், பொன் அரி மாலை

கை - பொன்னாலரிந்துசெய்த மாலைவையும், தொநிலைச் சோரியும் பரிய நிதில மணிவடம் - தென்னியிலைவாசும், பருத்திமுத்தமாலைவையும், பசு மரசும தார்-பசியமரசுதமாலைவையும், விரிய இட்டன் - ஒளிபரவ நிராநிரையாயப்பரப்பி இருத்தல், இநதிரவில் நிரா அணை - (கரியமேகத்திற்குள்நிறிய) இந்திரதனுசுகளையொத்திருந்தன.

கரியகம்பலத்தைமேகமாகவும் அதனிடத்துப்பாப்பிய பலநிறங்களையுடைய இரத்தினமாலைகளைப் பலநிறங்களையுடைய இந்திரதனுசுகளாகவுங்கூட்டிப்பொருள் கொள்க, உவமையும் பொருளும் ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளினனுணங்களை உவமையாலிய இநதிரவில்வினமேலேற்றிய பலநிறங்களையுடைய வென்றும், கரியமேகம் தொக்குநிறமலின் பண்புமமானத்தொகை.

(சுக)

நாள்களுங்குளிர்திங்களுஞ்ஞாயிறுமேனைக்

கோள்களுங்குளிரிவிசுமபொர் இக்குடிபுகுநதாங்கு

வாள் கிடந்திராபபகலொளிமழுக்கலாலவலவிக

ராள்கலம்பகாரிபுகைதுறக்கநாடனைய.

(இ-ள.) நாள்களும் குளிர்திங்களும் ஞாயிறும் - நகைத்திங்களும் குளிராசுநதிரளும் (நரியளும், ஏனைக்கோள்களும்-அவையொழிந்த மறைக்கோள்களும், குளிர் விசுமபு ஒருவி குடிபுகுநதால், சூங்கு-குளிர்த ஆகாயத்தினின்றும் நீங்கி இங்குக்குடிபுகுநதாற்போல, வாள் கிடந்து இரா ஒளி பகல் ஒளி மழுக்கலால்-ஒளியை யீசி இரவின் ஒளியையும் பகலின் ஒளியையும் கீழ்ப்படச்செய்தலால், வணிகர் ஆள் கலம் பகா பீடிகை - வணிகர்கள் யாவரும் பூணும் ஆபரணங்களை விற்குங்கடைவதிகள், அறக்கநாடி அனைய-விண்ணுலகத்தை யொத்திருந்தன.

கடைவீதிகள் பலவகை ஆபரணங்களை யுடைமையால் நாள்களும் கோள்களும் குடிபுகுநதாற்போலுள்ள எனவும், அவ்வாபரணங்களின் ஒளிபால் இரவொளியும் பகலொளியும் புலப்படாமையால் இவ்விரண்டும்மில்லாத அறக்கநாடனையுள்ளவும், திங்களு ஞாயிறு மெனதநனல் ஏனைக்கோள்களும் எனவும் கூறினா. இராபபகல் ஒளி மழுக்குந் காரணத்தால் பீடிகை அறக்கநாடனையு என்றது ஏது உவமையணி.

(சுஉ)

பன்னிறத்தபல்பெருவிலைபுடடெலாமவன

வன்னபட்டின்மேம்படுவிலைப்பருந்தியுமவன

வெநநிலத்தரும்பொருளபதினொழுபுலவணிகர்

மன்னிருக்கையுமருமபெறலவன நெலாமவன.

(இ-ள.) பல் நிறத்த பல் பெருவிலைப் பட்டு எலாம் அவண் - பலநிறங்களையுடைய வரம்பிகந்த அதிகவிலையுள்ள பட்டாடைகளின் வகைகள் எல்லாம் அவ்விடத்துள்ளன, அன்ன பட்டின் மேம்படுவிலைப் பருந்தியும் அவண் - அப்பட்டாடைகளுக்கு மேம்பட்டவிலையையுடைய பருந்திதுலாடைகளும் அவ்விடத்துள்ளன, எந்நிலத்து அரும் பொருளும்-எந்நாட்டிலும் கிடைத்தற்கரிய பலபண்டங்களும், பதினொழு புல வணிகர் மன் இருக்கையும் - திரவிடம் ஒழிந்த பதினொழுநிலங்களில் உள்ள வணிகர் நிலைபெற்றிருக்கும் உறைவிடங்களும், அரும் பெறல் வளன எல்லாமும்-பெறுதற்கரிய எல்லாவளங்களும், அவண்-அவ்விடத்திலுள்ளன.

பலபண்டங்கள் ஐம்பொறிகள் துகர்ச்சிக்குரிய பொருள்கள். அவை - ஏனை நாடுகளில் இன்மையால் எந்நிலத்தரும் பொருளெனவும், பதினொழுநிலங்களிலுள்ள வணிகர் - தத்தம் நிலத்திலுள்ள பொருள்களை வருவித்து விலைப்படுத்தற்கும் இங்குள்ள அரியபொருள்களைத் தத்தம்நிலங்களில் பயன்படுத்தற்கும் என்றுயிருத்தலால்.

பதினொழுபுலவணிகர் மன்னிருக்கையுங் ளனவும், பொன்னுகரமுதலிய பலசெல்வ வாய்க்கரும் உளவாதலால், அரும்பெயர்ந்தவளெனலா மெனவுங் கூறினார். திரவிடங் கூட்டிப் பதினெண்ணிலங்கையும் மூன்றார்க் கூதியிருக்கின்றோம் துங்குக்காணக. — பதினொழு நிலங்கனியும் இதிரவிடநிலமாகிய மதரை சிறந்ததெனப் போதர லால் இது உராரவணி. பட்டி-பருத்தி. அடையாகிய காரியத்தின்மே னிறைலால், கருவியாருபெயர்கா. எந்நிலத்தரும்பொருள, அரும்பெயல்வளனெனலாம் இவற்றின் இயதில என்னுமமைகள் விராரததாற்றுகைகள். (அக)

மரகதத்தினுமெய்கள் வைரவாரூலக்கை
புரலகலவெளவியா ளெப்பநிலயிறுதேவபனிநீ
ரரிசி முத்தமுல்சொமரணியநிகலையிறவு
மெரிபொறுசெநதநாடுபவரிவாசிதாமகவிரி.

(இ-ள்) இவா நிற மக்ளிர - இவ்வணிகரது சிறுமியாகவ, மரகதத்தினால் அம்மிகள் - மரகதமாய்க்கவால் அம்மிகளும் குழவிக்கும், வைரம் வான உலககல் உரலகல - வைரமணிகளாலசெய்து உலககலும் உரலகலும், வெளவியால் அடுப்பு - வெண்பொன்னால் அடுப்புக்கும், அகிலவோடு - அகிலக்கட்டையே விறகு, பனிநீர உலை - பனிநீர உலையும், முத்தமுல் - முத்த அரிசியும், செம மணி ஆழல் - செவந்த மாணிகளே நெருப்புமா, பரிபொருள் அகிலனை பிறவும் - விளங்குஞ் செம்பொன்னால் சமைக்கும் பாத்திரமாக நு மறையுள்ளவா ஆக, இவழ சீது ஆர்ப - அமைத்து வளையாக்கவர்கள்.

“ஒருமொழியொழிநாணி பவபொறுநரித்தே” என்றமையால் அம்மிகள் தமக்கினமாயுள்ள குழவிக்கு உலககலனா, உலககல யரல்வள அபிவினையில வந்த உபயமத்தொகையாதலால் உபயித உலகியில வந்தது (அசு)

செயிரிறுதீர்த்தெம்பொன்னிறுநரிண்ணிலைக்கதவம்
வாயித்த, உடையுடததவா கடைவாயிதுமெனரு
லாமிநாநிந்தபேரறிஞ்சுந்தமகவாயிதருசெலவந
தியிறுநருமெனவணையறுத்துநதபாதையெவனே.

(இ-ள்) அவர்க்கடை வாயிலும் - அவ்வணிகரது பட்டின கடைவாயிலும், செயிரிலுந்நத செம் பொன்னினால் அண நிலை கதவம் - குறந்தச்சிவினது நீங்கிய செவந்த பொன்னினுற் செயத தல்லைய நிபாயயுடையாதவு, வாயிரம் ராஜ உடை த்து எனரால் - வாயிரத்தாருசெய்த தாழ்கோலையுடையது என்று சொல்லப்படுமா னால், அயிலல் போத போ அறிஞரும் - ஸாத்திரி நறு நீங்கிய பேரறிவின யுடைய வரும், அனையா தம் செலவத்த இயல் இறது ஆம் என வகையறுத்து இசைப்பது என - அவ்வணிகரது செலவத்தின அளவு இயவளவினதென வகையறு செய்து சொல்வது எப்படி (முடியாது என்றபடி.)

பொன்னுடசிறந்த சரம்புகந்தாந செயயப்பட்டுளதென்பார. செயிரிற்றி ரந்த செம்பொன்னினு லெனவும், புலப்படாத அகிய பொருள்களையும் அளவுசெய் யும் அகிய அறிஞனொப்பார்-அயிரிற்றிரந்த பேரறிஞனொ புமகடைவாயிலுள்ள நிலை புலகரவு தாழ்க்கோலும் பொன்னுளும் வயிரத்தாலும் செயயப்பட்டுளவாதலால் அவ்வணிகரது புலப்படும் பொருள்களும் அவர்களால் வகையறைசெய்தற்கரிய வென்பார இசைப்பதெவனே எனவும் கூறினார்.

பொன் - ஆடகம், கிண்சிறை, சாதாரும், சாம்புகதம் என நால்வகைப்ப டும். உபமை இரண்டனுள் முன்னது இறந்தது தழீ இய உலர்வுகிறப்பு. பின்னது உலர்வுகிறப்பு. இசைப்பது என்பதனியதியினின்ற ஐ - சாரியை. (கடு)

எரிக்குறும்பொறியனையசெம்மணிசுடரொறிபொன்
வரிசசுரும்புநேர்மரகதழுத்துவான்வைவான்
தெரிப்பருந் துகிர்சிந்தினசெல்லுநாளொன்றுக்
கரிப்பர்கையகப்படுவன்வாயிரத்திரட்டி.

(இ-ள்.) சிந்தின-(வணிகர்வீதியிற்) சிந்திக்கடக்கும் பொருள்கள், எரி குறும்
பொறி அனைய செம்மணி - சிறிய தீப்பொறியை யொத்த மாணிக்கங்களும், சுடர்
எறி பொன் - ஒளியைவிசும் பொற்கட்டிகளும், வரி சுரும்பு நேர் மரகதம்- வரிக்களை
யுடைய வண்டிகளையொத்த மரகதங்களும், முதலு வான் வைவான் தெரிப்பு அரும்
துகிர் - முத்துகளும் ஒள்ளிய வைவாங்களும் விலையளத்தற்கரிய பலவளங்களும், அ
ரிப்பர் செல்லும் நான் ஒன்றுக்கு கை அகப்படுவன் ஆயிரத்து இரட்டி - அரிப்பான்
நான் (அரிகருவியால்) அரிக்கச்செல்லும் நான்களுள் ஒவ்வொருநான்குக்கும் அவர்கள்
கையில் அகப்படும் பொருள்கள் ஒவ்வொருவகையிலும் இரண்டாயிரங்களாம்.

குறுமை-சிறுமை; சிந்தின-அகப்படுவன் வினையாலணையும்பெயர்கள், (சுசு)

பாயதொன்மரப்பறவைபோற்பயன்கொள்வான்பதினெண்
டேயமாந்தருங்கிளந்தசொற்றிரட்சிதான்றாய
மாயைகாரியவொலையன்றிவான்முதற்கருவி
னாயகாரியவோசையேயாய்க்கிடந்தன்றே.

(இ-ள்) பாய தொன்மரம் பறவை போல் - (கிளைமுதலியவற்றால்) பார்த்த
ஆலமரத்தி லுள்ள பழங்களைக் கொள்ள வந்து கூடிய பறவைகளைப்போல, பயன்
கொள்வான் பதினெண் தேய மாந்தரும் - (கடைவீதியிலுள்ள) பயனைக் கொள்ளக்
கூடிய திரவிடம் உள்ளிட்ட பதினெண்ணிலத்துமனிதர்களும், கிளந்த சொல் திர
ட்சிதான் - தம்முள்) பேசுகின்ற சொல்லோசைகளின் கூட்டமானது, னாய மாயை
காரிய ஒலி யன்றி-சுத்தமாயையின் காரிய ஒலிபோல் அல்லாமல், வான் முதற்க
ருவின் ஆய காரிய ஓசையே ஆய் கிடந்தன்று - ஆகாயமுதலிய பஞ்சபூத கார
ணங்களால் உண்டாவிய காரிய வோசையேயாகி யிருந்தது.

சுத்தமாயாகாரியவொலி அக்கரங்களின்வடிவாய்ப்பொருள்பயப்பது, கடை
வீதியிலெழுந்த பதினெண்ணிலத்துச் சொல்லோசை புறத்திற் கேட்போருக்குப்
பொருள்பயத்தலின்மையால் மாயை காரிய வொலியன்றி எனவும், ஆகாயம் சுத்த
வடிவாயிருத்தலும் வாயு விறுவிற்றெனலும், தேயு சடசுடெனலும், அப்பு சலசலென
லும், பிரிதிவு கின்னெனலும் ஆகிய வோசை பொருள்பயக்கும் அக்கரவடிவன்மை
யால் வான்முதற் கருவினாய காரியவோசையேயாய்க்கிடந்தன்று எனவும் கூறினார்.

ஓசையின்றிதியில் தேற்றேகாரந் தந்தமையால் போலவென்னும் உவமையு
ருபுவருவித்தாம். மாயை காரியவொலி என்பதை "மொழிக்காரணமா ராதகாரிய
வொலி, எழுத்ததுமுதல்சார் பெனவிருவகைத்தே" என்னும் இலக்கணவிளக்கச் சூ
த்திரத்தாலுணர்க.

(சுசு)

ஒழிவில்வேறுபல்பொருளுமேழுலோகமும்பிறவும்
வழுவில்வேறுபல்கலைகளுமாபுளிவகுத்துத்
தழுவிவேண்டினர்தாங்கொளத்தக்கவாபகரா
வழிவினாமறைபோன்றனவாவணவீதி.

(இ-ள்.) ஆவணவீதி - வணிகர் தடைவீதி, ஒழிவு இல் வேறு பல் பொருளும் - நீங்குதலில்லாத வெவ்வேறுவகைப்பட்ட பலபண்டங்களையும், ஏழ் உலோகமும் - பொன் வெள்ளி முதலிய எழுவகை யுலோகங்களையும், பிறவும் - பித்தளை முதலியவற்றையும், வருவு இல் வேறு பல் கலைகளும் - குற்றமில்லாத வெவ்வேறுவகைப்பட்ட பலவகைகளையும், மரபு உளி வகுத்து - வரிசையாற்பரப்பி, தழுவி வேண்டினர் தாம் கொள்ள - விரும்பிவந்து வாங்குவோர்வாங்க, தக்க ஆறு பகரா-தக்கபடி விஸூதுதலால், ஒழிவு இல் வேறு பல் பொருளும்-ஒழிதலில்லாத அறமுதலாக வேறுபட்ட பல வறுதிப்பொருள்களையும், ஏழ் உலோகமும் - எழலகங்களினியல்புகளையும், பிறவும் - ஏனையண்டங்களினியல்புகளையும், வருவு இல் வேறுபல் கலைகளும் மரபு உளி வகுத்து - குற்றமில்லாத வெவ்வேறுவகைப்பட்ட அறுபத்து நான்குகலைகையு முறையால் வகுத்து, தழுவி வேண்டினர் தாமகொள்ள-(தன்னை) விரும்பிவந்தடைந்தவர்கள் கைக்கொள்ள, தக்க ஆறு பகரா (அவரவர்கள் அறிவிற் குத் தக்கபடி பொருள்களைப் புலப்படுத்தி) அழியு இலாத மறை போன்றன-என்றும் நிலபெற்ற வேதநூதை ஒத்திருந்தன.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கும் மகன்குயிர்க்கு உறுதியுக்கு ம்பொருள்களாதலால் பொருள் என்றதற்கு உறுதிப்பொருள்கள் என்றும். உளி மூன்றும் வேற்றுமை யுருபு. இது அவிரோதச் செமமொழிச் சிலேடையணி. (கூஅ)

திருகெலாம்புகழ்மதுநாயைச்சிவபுரமாக்கி
முக்கனாயகனாகசெயமுறைபிணுகேற்பத
தக்கதோழனோடாளைமாநகருறையகக
மொககுமந்நகரவாணிகருறையுளசூழ்நியமம்.

(இ-ள்.) முக்கண் நாயகன் - திரிநேத்திரங்கனையுடைய சிவபெருமான், திக்கு எல்லாம் புகழ் மதுநாயை சிவபுரம் ஆக்கி-எட்டுத்திக்குகளும் புகழாரின்ற மதுநாயைச் சிவபுரமாகசெய்து, அரசு செய முறையிற்றுக்கு ஏற்ப - அரசியல் செய்த முறைமைக்குப் பொருந்த, தக்க தோழனோடு அளகை மாநகர் உறைதயககம் - அவயிறைவனுக்குத் தகுதியான குபேரலாபிய தோழனோடு அளகைமாநகரம் அம்மதுநாயின் அருகில் வந்திருக்குந் தோற்றத்தை, அந்நகர வாணிகர் உறையுள் சூழ் நியமம் ஒக்கும் - அம்மதுநகரத்தில் வணிகருறையிடத்தைச் சூழ்ந்த கடைவீதிகள் ஒத்துத் தோன்றும்.

சிவபெருமான் சவுந்தரபாண்டியனாய் அரவியல்செய்தகாலத்து அம்மதுநாை சிவபுரமெனப் பேர்பெற்றதென்பார். மதுநாயைச் சிவபுரமாக்கி எனவும், தான் வந்து அரசியல் செய்தகாலத்துத் தனதுதோழனோடு அவனது நகரமும் வந்திருந்த தென்பார். அந்நகர் வாணிகருறையுள் சூழ் நியமம் அளகைமாநகருறையக்கமொக்குமெனவுங் கூறினர். சிவபுரத்திற்கும் அளகைநகருக்குஞ் சம்பந்தத்தைக் கூறுதலால் தகுதியணி.

மன்னவரவிரிதி.

(கூக)

ஒற்றையாழியானுலகிருளொதுக்குமாபோலச்
செற்றநேயியாற்கலியிருடின்றுகோலோசசி
மற்றடம்புவவியினுன்மாறமிகேற்றக்
கொற்றமன்னவரவியுக்குடிக்கோமறுகுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) ஒற்றை ஆழியான் உல்கு இருள் ஒதக்கும் ஆதபோல - ஒருருள் பூண்ட தேரையுடைய சூரியன் உலகிலுள்ள புறவிருளை யோட்டும்வகைபோல, செற்றம் சேமியால் கவி இருள் தின்று கோல் ஒச்சி - (தீயோரிடத்துக்) கோபத்தையுடைய ஆக்கிதாசக்கரத்தினால் (தமது குடைநிழலின்பீழ் வாழும் குடிகளிடத்துள்ள) துன்பமாகிய இருளை யொழித்து (மதுதூலின்படி) முறைநடத்தி, மல் தடம் புயவலியினால் மாறு அடு ஏற்றம் கொற்றம் - மற்போர்புரியும் பெரிய தோள்வலிமையினால் பகைவரைக் கொல்லுங்கோபத்தையும் வெற்றியையுமுடைய, மன்னவர்விழைக்குடி கோமறுகு உரைப்பாம் - அரசர்களுடைய மேம்பட்டகுடியிலுள்ளோர் வசிக்கும் இராஜவீதியின் தனமையைச் சொல்லுகிறோம்.

கோல் தன்போலச் செவ்விதாநிற்கும் முறைமே னிறறலால் உவமையாகுபெயர். தமமாலும் தமது பரிசனததாலும் கள்வராலும் பிறவுயிர்களாலும் குடிகளுககு வருந் துன்பத்தை அரசர்கள் ஒழிக்கவேண்டுதலால், செற்றநேமியால் கலியிருடினது எனவும், அததுன்பங்களினும் பெருநதுன்பம் விளைப்பவர் பகைவராதலால் மாறடுதிறமெனவுந் கூறினர். பெரியபுராணத்தில்.

“மாநிலங்காவலனாவான் மன்னுயிர்காக்குங்காலேத்
தானதனாகிடைபூறுதனனாற்றனபரிசனத்தால்
ஈனமிகுபகைநிறுத்ததாறகள்வராலுயிர்தம்மால்
ஆனபயமைநதுநீர்த்ததற்காப்பானல்லனே ” எனவருதல்காண்க. (௭0)

தரங்கவேலைகடம்மையேதானாறப்பிணித்துத்
தரங்கமாவெனத்தொகுத்தமநதுபாலவருவி
யிரங்குமோரறிவுயிர்வரையாவையுமபெயர்த்து
மரங்கொல்யாணைபோற்பிணித்தகூடம்பலமன்னே.

(இ-ள்.) தரங்கம் வேலைகள் தமமையே தாள் உற பிணித்து தரங்கம் மா என தொகுத்த மநதுபால - அலைகளையுடைய வேழுசமுத்திரங்களையும் கால்களிற் பொருந்தக் கட்டிக் குதிரைகள்போலக் கூட்டங் கூட்டமாகத் தொகுத்திருக்கிற இலையங்கள் பலவுள்ளன, அருவி இரங்கும் ஓர் அறிவுயிர் வரை யாவையும் பெயர்த்து மரம் கொல் யாணைபோல பிணித்தகூடம் பல - அருவிகள் ஒலிக்கும் ஓரறிவுயிராளாகிய மலைகள் எவற்றையும் அடியோடு பேர்த்துக் கட்டித்திறைய முறிக்கும் யாணைபோலக் கட்டிய யாணைக்கூடங்கள் பல உள்ளன.

அலைகளைக் குதிரைகளாகவும் குதிரையின்பரப்பைக் கடல்களாகவும் உருவகஞ்செய்து குதிரைகளைப்போல எனவும், மதத்தை யருவியாகவும், மலைகளை யாணைகளாகவும் உருவகஞ்செய்து யாணைபோலெனவுங் கூறுதல் உவமஉருவகவணி. வேலைகென்றமையால் ஏழுசமுத்திரங்களும் வெவ்வேறு நிறம்பெற்ற நிருத்தல்போல வெவ்வேறு நிறம்பெற்ற குதிரைகள் எனக்கொள்க. (௭௧)

மழுக்கள்வச்சிரங்கார்முகம்வானிமுக்குடியிக்
கழுக்கள்சக்கரமுடம்பிடிக்கப்பணநாஞ்சி
லெழுக்கணந்தகம்பலகைதண்டிவைமுதல்படையின்
குழுக்களோடிகல்விந்தைவாழ்கூடமும்பலவால்.

(இ-ள்.) மழுக்கள் வச்சிரம் கார்முகம் வானி - மழுவாயுதங்களும் வச்சிராயுதங்களும் விவ்வுகளும் பாணங்களும், முக்குடியி கழுக்கள் சக்கரம் உடம்பிடி கப்

பணம் நாஞ்சில் - மூன்று தலைகளை யுடைய சூலாயுதங்களும் சக்கரங்களும் வேல்களும் கைவேல்களும் கலப்புகளும், எழுக்கள் நாந்தகம் பலகை தண்டு - வளைதடிகளும் வாளாயுதங்களும் கேடகங்களும் தண்டாயுதங்களாகிய, இவை முதல் படையின் குழுக்களோடு இகல் விந்தை வாழ் கூடமும் பல - இவை முதலிய ஆயுதக்கூட்டங்களோடு போர்செய்யுந் துர்க்கை வாரும் ஆயுதசாலைகளும் (அரசர்வீதிகளில்) பலவுள்ளன.

இவை போர்செய்தற்குரிய கருவிகளாதலால் இகல் எனவும், துர்க்கையின் தானம் ஆயுதசாலைகளாதலால் விந்தைவாழ் கூடமெனவுங் கூறினார். (எஉ)

தொளையகல்லீமாலெனக்கொண்டுகழற்றியுஞ்செந்து
ளளையும்யானைபோறபாய்ந்துமல்லாற்றியுமாறறல்
விளையவாளொடுகேடகம்விசியும்வென்றி
யிலையராடம்பயில்வன வெண்ணிலாக்கூடம்.

(இ-ள்.) தொளைய கல்லை - தொளையையுடைய கல்லை, மால் என கொண்டு திருமால் தோவர்த்தனகிரியைக் கையிலேந்தியதுபோலக் கையிலேந்தி, சுழற்றியும் - அதனைச் சக்கரஞ் சுழற்றுவதுபோலச் சுழற்றியும், செந்துள் அளையும் யானைபோல் பாயந்து மல் ஆற்றியும் - செந்துளிறு புரண்டு கலந்த யானைகளைப்போலச் செந்நில நிற பாய்ந்து மற்போசெய்தும், ஆற்றல்விளைய வான் கேடகம் வீசியும் - வலிமை விர்த்தியாக வாளையும் கேடகத்தையும் பற்றி யொருவர்மேலொருவாவீசியும், வென்றி இளையர் ஆடு அமர் பயில்வன என் இலாத கூடம் - வெற்றியையுடைய இளைஞர்கள் போர்த்தொழில் பயிலும் இடங்களாகிய அளவில்லாத கூடங்கள் பலவுள்ளன.

பயில்வன என்னும் வினைமுற்று நிலப்பொருண்மே வின்று பெயராயிற்று. அமர் பயில்வன எண்ணிலாக்கூடம் பொதுபெயரை விசேடித்த நின்ற இருபெயரோட்டிப் பண்புத்தொகை. இது தொக்குநின்ற பல வென்றும் பயனிலையைக் கொண்டிருந்ததாகக்கொள்க. பயில்வன என்னும் வினைமுற்றைப் பெயரெச்சமாகிப் பயிற் று மெண்ணிலாக்கூடம் எனக்கொள்ளலும் ஒன்று. (எங்.)

அமுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

தேசவிர்நீலமாடஞ்செமமணிச சென்னிமாடங்

காசறுகனகமாடஞ்சந்திரகாந்தமாட

மாசறவிளங்குமின்னமாடநீன்மாலேகூடற்

பாசிழைமடந்தைபூண்டபன்மணிக்கோவையன்ன.

(இ-ள்.) தேச அவிர் நீலம் மாடம் செமமணி சென்னிமாடம் - ஒளிவிளங்கும் நீலரத்தினத்தாற் கட்டிய வீடுகளும் செவ்வந் இரத்தினங்களாற்கட்டிய சிகரங்களை யுடைய வீடுகளும், காச அறு கனகம் மாடம் சந்திரகாந்த மாடம் - மாச அறு விளங்கும் - குற்றமற்ற பொன்னாற்கட்டிய வீடுகளும் சந்திரகாந்தக் கற்களாற் கட்டிய வீடுகளும் குற்றமற்ற விளங்காநிற்கும், இன்ன மாடம் நீன் மாலே - இவ்வீடுகளின் நீண்ட வரிசைகள், கூடல் பாச இழை மடந்தை பூண்ட பன்மணி கோவை அன்ன - மதுகைகாமென்னும் பசும்பொனஞ் செய்த ஆபரணத்தை யணிந்த பெண்ணைவள் அணிந்த பலரத்தினங்கள் கோத்த கோவையையொத்திருந்தன.

நீலமாட முதலாகிய மாடங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றிருத்தலால் பன்மணிக் கோவை யன்ன என்றார். இன்ன கட்டுத்திரிபு. (எசு)

வினாயக்கத்துப்பினல்லார்விங்கினங்கொங்கைபோழ்ந்த
வனாயகன்மார்பமன்றிவடுப்படார்தமக்கன்பில்லா
ருனாயகன்மானவாற்றொலொழுருவார்பலகையொள்வாட்
கனாயகல்விஞ்சைவீரர்கணம்பயில்காட்சித்தெங்கும்.

(இ-ள்.) எங்கும் - எவ்விடத்தும் அவ்வரசர்வீதி, வினா அகல் கதப்பினர்
லார் வீங்கு இளம் கொங்கை போழ்ந்த வனா அகல் மார்பம் அன்றி வடுப்படார்-
வரசமிக்க கூந்தலையுடைய பெண்கள் பருத்த இளமைதங்கிய தனங்கள் பினந்த
மலைபோலப் பரந்த மார்பத்தில் அவ்வழிக்கான் தீப் பகைவர் ஆயுதங்களால் வடுப்ப
டாதவர்களும், தமக்கு அன்பில்லா - தம்முயிர்மேல் அன்பில்லாதவர்களும், உனா
யகல் மான ஆற்றுவீ ஒழுருவார் - புதழ்மிக்கமான வழியில் நடப்பவருமாகிய, பல
கை ஒள் வாள் கனா அகல் விஞ்சைவீரர் கணம் பயில் காட்சித்து-கேடகத்தையும்
ஒள்ளிய வாணையும்பற்றி வீசும் வரம்பிகந்த விதையில் வலல வீரர்கூட்டம்பயிலும்
காட்சியையுடையது.

சுத்தவீரர்களுக்கு வடுப்படல் முன்பன்றிப் பின்பில்லாமையால் மார்பமன்
றி வடுப்படார் என்றார். கம்பராமாயணம் - ஆரணியகாண்டம் - கரன் வதைப்பட
லத்தில்.

“செம்புகாட்டியகண்ணினைபாலெனத்தெளிநீதிர்
வெம்புகாட்டிகடையுழைதொறுமவெரிதுறப்பாயந்த
கொம்புகாட்டிதிரோதமாராபிடைக்குறித்த
அம்புகாட்டிதிரோகுலமங்கையாக்கம்மா” என்றுஞ் செய்புனா லுணர்க.

தாமும் உயிரும் வேறல்லாமையால், தமக்கு அன்பில்லார் என்றார் - கு - உரு
புமயக்கம். சுத்தவீரர்கள் மார்பிலுள்ள வடுக்கள் தத்தமக்குரிய மகளிர் கொங்கை
யின் வடுக்களானறி ஏனைய வாழ்தவடுக்களன்றெனக் கூறியது ஒழித்துக்கூட்டணி-
இதனை வடநூலார் பரிசங்கியாலங்காரம் எனபா. (எரு)

மின்னைவாளென்னவீசிவீங்குகார்தம்மிற்போரமுண்
டென்னவான்மருப்புநீட்டியெழெறொழிப்புதையககுத்தி
யன்னவாளென்னவாயவிட்டதுவெனசசெந்நீசோரப்
பொன்னவாமகன்றமார்பாபொருகளிழுட்டுவாரகள்.

(இ-ள்.) வீங்குகார் மின்னைவாள் என்ன வீசி தம்மில் போர்முண்டால் என்
ன-சூல்முதிர்ந்த மேகங்கள் மின்னல்களை வாள்கள்போல வீசித் தம்முன்போர்செ
யதார்ப்போல, பொருகளிது வான்மருப்பு எதிர் எதிர் நீட்டி புதையக்குத்தி - போர்
செய்யும் யானைகள் பெரியதந்தங்களால் தம்முள் எதொதிரோநீட்டி உடம்பிற புதை
படக்குத்தி, அன்னவான் என்ன வாய விட்டு-அந்தமேகங்கள் முழங்குவதுபோல
முழங்கி, அது என செந்நீர் சோர - அம்மேகங்களபொழியும் தானாகள்போல
உதிரத்தானாகள்பொழிய, பொன் அவாம் அகனற மார்பர் ஆட்டுவார்கள் - திரும
கள்விரும்பும் பரந்தமார்பையுடைய வீரர்கள் அவற்றைப்போர்புரிவிப்பார்கள்.

அன்ன சுட்டுத்திரிபு.

(எசு)

தூண்டுவாருளமுந்தங்கள்பின்னிடத்துவக்குண்டித்ததுத்
தாண்மொறொழையாழித்தேறினுந்தள்ளித்துள்ளப்
பாண்டில்லாய்ப்பகம்பொன்றேயப்பார்மகண்முதுகுணெம்
சேண்டிசைபோய்மடங்கச்செல்வத்தேர்நடத்துவார்கள்.

(இ-ள்.) தூண்டுவார் உளமும் தங்களபின்னிட துவக்குண்டு ஈர்த்த தான்
மொன்-செலுத்தும் பாகருடைய மனவேகமூர் தவகள்வேகத்துக்குப் பிற்பட்டொ
ழிய துகத்திறகடடுபட்டு இழுத்துச்செல்லும் குதிரைகள், ஒற்றை ஆழி தேரினும்
தள்ளி தள்ள-சூரியனுடைய ஒருருளாழ்வுண்ட தேரிழ்ந்தடிய குதிரைகளைப்பார்க்கிலு
ம் வினாந்துள்ளவும், பாண்டில்வாய் பசும்பொன் தேய-உருளித்பொருந்திய பொ
ற்கட்டுதேயவும், பாாமகள் முதுகு கீண்டு சேண் திசை போய் மடங்க-நிலமகள்
முதுகுதிழிபடத் திகழின் அநதமட்டுஞ்சென்று திரும்பவும், செல்வம் தேர் நடத்து
வார்கள்-எல்லாச்சிறப்புமவாய்ந்ததோகளை (ஒருபால்)அரசாகள செலுத்துவார்கள்.

சேண் தூரமானையால் திசையினதமன்றும். தேர்குதிரைகளைவிடாதுநிற
தலின் விடாத ஆகுபெயர். கீண்டு செய்வெனெச்சத்திரிபு. (என)

மைந்தர்தந்தநெருக்கிறசிறதுகலவையுமகளிர்கொங்கைசர்
சந்தமுயகூந்தலசோரந்ததாமமுருகிவிநியிசுரு
விந்துரப்பொடியுநாதத்தெனெடுமெழுநதுசெருநா
ளநரவாறுதூரப்பவடுபரிநடதுதுவார்களா.

(இ-ள்.) மைந்தர்தம் நெருக்கில் சிந்து கலவையும் - (ஒதுகவிடம்பெறுது)
நெருக்கிய ஆடவர்களது நெருக்கத்திறநிந்திய கூட்டுவாங்கங்களும், மகளிர் கொங்
கை சந்தமும கூந்தல் சோர்ந்ததாமமும் - பெண்களது கொங்கையினின்றும் புலர்
ந்தசிறதிய சந்தனமும் அவரது கூந்தலினின்று சோர்ந்தமாலையின்மகரந்தங்களும்,
சிவிரிவீசும் சிறதூரப்பொடியும் - துருத்தியால நீரொடுகலந்துவிய சிந்துரப்பொடி
களும்,ஆகிய, செருளான தேனெடும நாத எழுநது-செருளானகளை தேனெடுங்கமழ மே
லெழுநது, அநதாம் வயிது,தூரப்ப அடுபரி நடதுதுலாகள - ஆகாயத்தின்வயிற்
றை நிரம்பததூரக்குமபடி பகைவனாககொல்லுங்குதிரைகளை இளைஞர்கள் நடத்து
வார்கள்.

அரசர்வீதிக்களிலுள்ள புழுதிகள் கலவைமுதல்யனடென்பார்- கலவைமுத
லியனவற்றைச் செருளா என்றார், மாலை தன்பொருளினவேறல்லாத பொருளா
கிய மகரத்தத்தின்மேனிதறலால் விடாத ஆகுபெயர். (என)

தம்முயிர்க்கிரங்காராபுத்தருக்கொடுமானமீர்ப்பத்
தெமமுனையெதிரந்தாராபுறுஞ்செருவெனக்குருத்செருகேழ்க்
கொய்மமலாககுடுமி செவலகோழிளநதகாபோராமுடடி.
வெம்முனைநோக்கிநிற்பாராவேறவறாறுநோக்கார்.

(இ-ள்.) தம் உயிர்க்கு இரங்கார ஆவி- தமது உயிர்மேல இரக்கமிலராகி,
சுருக்கு ஒநி மாணம் ஈர்ப்ப - வீரச்செருக்கோடு மாணமும் நிறுதுதள்ள, தெவ் மு
னை எதிர்த்தார் ஆறறுஞ் செருவென - பகைவாசெய்யும் போரிவெதிர்த்த வீரர்கள்
செய்யும்போர்போல, கொய் குருதி செம் கேழ் மலர் குடுமி சேவல் - கொய்தஉதி
ரம்போலும் செந்நிறம்வாய்ந்த பூங்கொத்துப்போன்ற சூட்டையையுடைய சே
வற்கோழிகளையும், கோழ இளம தகர் - கொழுமையும் இளமையுமுடைய ஆட்டு
க்கடாக்களையும், போர் மூட்டி - சண்டைசெய்யப்பொருத்தி, அவற்று ஊறும் வே
றும் நோக்கார்-அச்சண்டையால் அவைகளுக்கு விளையும் இடைபூற்றையும் உயிர்ச்
சேதத்தையும் நோக்காமல், வெம்முனை நோக்கிநிற்பார் - (அவைகள்செய்யும்) கொ
டியபோர்த்தொழில்களை (இளைஞர்) பார்த்து நிற்பார்கள்.

போர்பெருதவிடத்து வாடிநின்ற போர்பெற்றவழி, யாவர் தடுப்பினம் சில் லாராதலால் தம்முயிர்க்கிரங்காராகி எனவும், போர்பெறினம் தமது முகத்திலும் மாப்பிலும் புண்படாத நாளிப் போர்பெருதநாளில் வைத்தெண்ணுதல் வீரத்தின்மி குதியாதலால் செருக்கெனவும், செஞ்சோற்றுக்கடன் கழித்தற்குத் தாம் கூறின வஞ்சினந்தப்பாமல் சாவவல்லோராதலால் மானமெனவும், அவர்போல இச்சேவ ல்களுந் தகாகளும் தம்முயிர்க்கிரங்காமலும் செருக்கும் மானமும் மேற்கொண்ட மையால் ஊறும் வேறும் எனவுங்கூறினர்.

செருக்கு-மறியுகுதி. வேறு-பெரியகாயங்களுக்கு அயலாயுள்ள சாவு.(௭௧)

பெண்முத்தமனையபேதைச்சிறுமியர்பெருநீர்வையை
வெண்முத்தமிழைத்தசிறுநில்சிதைபடவெகுண்டுநோக்கிக்
கண்முத்தஞ்சிதறச்சிந்துங்கதிர்முததமாலேதட்பத்
தெண்முத்தினகைத்துச்செலவச்சிறாகடேருருட்டுவார்கள்.

(இ-ள்.) பெண்முத்தம் அனையபேதை சிறுமியர் - கண்ணிப்பெண்களுந் முத்தினையொத்த பேதைப்பருவதையுடைய அரசச்சிறுமியர்கள், பெருநீர்வையை வெண்முத்தம் இழைத்த சிற்றில் சிதைபட-பெரிய நீராமயமாகிய வையையிற்றேன் றிய வெள்ளியமுத்துகளால் கோலிய நிறுவிகளைச்சிதைத்தலால், வெகுண்டிநோ க்கிக் கண்முத்தம் சிதற சிந்தும்கதிர்முத்த மாலேதட்ப - அவர்கள் கோபித்துப்பார்த் துக்கண்கள் முததுப்போன்றநீர்த்துளிகளைச்சிந்த அறுததெறியு முத்துமால்கள் இ டையேவிழுந்து தமது சிறுதோச்செலவையத்தடைசெய்ய, செலவச்சிறார்கள்-பெரு ஞ்செல்வதையும் பாலபருவதையுமுடைய அரசச்சிறுவர்கள் (அதனைநோக்கி) தெண்முத்தினகைத்து-தெள்ளியமுத்தைப்போலப் புன்னகையரும்பி, தேர் உருட்டு வார்கள்-சிறு தேரையுருட்டிச் செலுத்துவார்கள்.

சிறுமியர்கோலிய சிறுநிலையுறியே சிறுவர்கள் சிறுதேருருட்டிச்செல்ல அச்சிறுமியர் கோபித்துத்தெறிந்த முத்துமாலே இடையேவிழுந்து தடைசெய்த லைநோக்கிப் புன்னகையரும்பியிளவுருசெலுத்துவார்களென இதைநூற்பட்டது

பெண்களுள் சிறந்தவடிவின்னொன்பதுதோன்றப் பெண்முத்தமனைய எனவும், அவர்பேதைப்பருவத்தினொன்பதுதோன்றப் பேதைச்சிறுமியர் எனவும், அவர்கள் அரசச்சிறுமியர்களென்பதும் விளையாட்டு இஃதென்பதானதோன்ற வெண்முத்தமி ழைத்த சிற்றில் எனவும், பருவத்தின் அறியாமை மிகுதிதோன்ற வெகுண்டிநோக் கிக் கண்முத்தஞ்சிந்தும் கதிர்முத்தமாலே எனவும், அரசர்கள் சிறுவொன்பதும் பா லபருவத்தை யுடையவொன்பதுந் தோன்றச் செல்வச்சிறார்கள் எனவும், அப்பருவ த்திற்குரிய அறியாமையிருத்தோன்றத் தெண்முத்தினகைத்துத் தேருருட்டுவார்கள் எனவுங்கூறினர். சிறுமியரொன்றது பேதைச்சிறுமியர் என்றமையால் “ஒருமொ யொழிதன்னினங்கொளற்குறித்தே” என்ற சூத்திரத்தால் பாலச்சிறுர் என்றும். பெண்களின்பருவங்கள் ஏழாதல்போல ஆடவர்பருவங்களும் பாலன், மீளி, மற வோன், திறலோன், காளை, விடலை, முதுமகன் என ஏழாம். பெண்கள் பேதைப்ப ருவத்திற்கும் ஆடவர் பாலபருவத்திற்கும் விளையாட்டிவையென்றல். தொ-பொ- புறத்தினையியல். “குழவிமருங்கினும் சிறுவதாகும்” என்றபுறனைச்சூத்திரத்தி ற்குக் “குழவியைப்பற்றிக் கடவுள்காக்க எனவும் பாராட்டுமிடத்துச் செங்கோயும், தாலும், சப்பாணியும், வாவுகாத்தலும், அம்புலியும், சிற்றிலும், சிறுதேரும், சிறுப றையும்” என நச்சினியரர்க்கினியர் கூறியிருத்தல்காண்க.

கொடி முகிழ்நாவுமிஞ்சிக்கோநகர்வடகீழ்ஞாங்கர்
முடிமிசைவேம்புநாறமுருகவிழாரும்போந்து
மடிமிசைநாறத்தென்னர்வழிவழியரசசெய்யு
மிடிமுரசுநங்காலாயிலெழுநிலைமாடக்கோயில்.

(இ-ள்.) முயில் துழாவும கொடி நஞ்சி கோநகர் வடகீழ் ஞாங்கர்-மேகமண்டலத்தை இடைவிடாது நடவுபுகொடிகளைபுடைய மதில்கூழ்ந்த (நகரங்களெல்லா வற்றிற்கும்) அரசாகிய மதுரைநகரத்தின் வடகீழ்க்குத்திசையின் பக்கத்தில், முடி மிசை வேம்புநாற-தமதுகீரீடத்தின்மேல வேப்பமலர்மாலைமழவும், முருகு அவிழ் ஆரும் போன்றும் அடிமிசைநாற-சோழசேரர்கள் தமது கிரீடத்தின்மேலணிந்த வா சமோலடர்ந்த ஆததிமாடையும் பனம்பூமாடையும் தமதுபாதங்களின் மேதகமழவும், தென்னா வழிவழி அரசுசெய்யும் இடிமுரசு உறங்காவாயில் எழுநிலைமாடம் கோ யில் - பாண்டியாக்கள் பரமபரிபமாய அரசியலசெய்துவரும் இடிபோலு முரசொ லிகண்டபாத எழுநிலைமாடங்வேயுடைய கோயிலுள்ளது.

பாண்டியர்மரபிறகு வேப்பமலர்மாலைபுரியதாதலால் முடிமிசைவேம்புநாற எனவும், திறைகொண்டதுக்கவந்த சோழசேரர்கள் தமதுமுடிகள்தோய வணங்கு தலால் அடிமிசை ஆரும்போன்ற நாற எனவும், காட்டித்து நாடாக்கிய குலசேகர பாண்டியன் தரணிநுது அரசுசெய்துக்கமைந்தகோயில அவன்வழிவந்த பாண்டிய ர்கள் அரசியலசெய்யும் இடம் அதுவாயிருத்தலின் வழிவழி எனவும், முரசு என அம் ஒலித்தலால் முரசுநங்கா எனவுக்கறிஞர்.

உள்ளது-தோன்றாப் பயனிலை. முரநங்கா என அஃறிணைப்பொருளுக்கு உறங்கா என உயாறிணைத்தொழிலுந் கூறியது புனைந்துரை. ஒலித்தலை உறங்கா வென்றது குணவணி.

(அக)

மறையவர்வீதி.

ஆத்திகருண்டென்றோ துமநமுதலபொருளாகண்கு
நாத்திகம்பேசுமவஞ்சாநாவிரகருவியாக
வரத்தலுனாதத்தேவதவளவுகண்டுள்ளத்தேறித்
தீரத்தராயமுத்திவேடகுஞ்செலவாதமமிருககைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) ஆத்திகா உண்டென்று ஒஹம் அறமுதல் பொருள்கள் நான்கும்- ஆத்திகர் உண்டென்று கூறும் அறமுதலிய உறுப்பொருள்கள் நான்கினையும், நா த்திகம்பேசும் வஞ்சா நா அரிகருவியாக - இல்லையென்றுகூறும் உலகாயதன்முத லிய வஞ்சகருடைய நாக்கை அரியுங்கருவிகளாக, ஆத்தலுல் உரைத்த வேதம் அ ளவுகண்டு உள்ளதேறி தீர்த்தராய் - விவபெருமானா உரைத்தருளிய வேதங்களி ன் எல்லையைக்கண்டு மனந்தெளிந்து பரிசுத்தமுடையவாகளாய், முத்திவேட்கும் செல்வர்தம் இருக்கை சொல்வாம் - ஆகவனியமுதலிய முத்திக்களையும் ஒம்புதலா கிய பெருஞ்செல்வதையுடைய அந்தணர்களது இல்லங்களின் பெருமையை இனி க்கூறுவாம்.

முத்திவேட்குமென்ப பாடங்கூறுவாருமுளர். அது வேட்குமென்பதனோடு பொருந்தாமையறிக.

ஆத்திகாவார் - ஒருவனொருத்தியொன்றென்று கூட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் தோன்றிநின்றழிதல் பாவராவங் கண்டடாகக்காணப்படுதலின் அதனை இயக்கும்

வினைமுதல் ஒருவனுண்டெனவும், அவ்வாறுதொழிற்படுத்தகை சேதனன்பொருட் டாதலின் ஆன்மாவொருவனுண்டெனவும், அங்ஙனம் புரிகை யாதகுறித்தோவெ னின் ஆன்மாவுக்கு அனாதபந்தமாயுள்ள மலமொழித்தற்பொருட்டாதலின் மல மொன்றுண்டெனவும் கூறுவோர்.

நாத்திகம் அவ்வாத்திகரால் உண்டென்று நாட்டிய அறமுதலிய உறுதிப் பொருள்களை இல்லைபெனல். நாத்திகராவார்-காட்சியளவையொன்றேனவும், நில ம், நீர், தீ, காற்று என்னும் பூதங்கள் நான்கின் புணர்ச்சி விசேடத்தால் தோன்றி அவற்றின்பிரிவால் மாயும் உடம்பினிடத்தேஅறிவு மறுவின்சுட் களிப்புப்போல வெ ளிப்படுமெனவும், தேகநீக்கத்தில் நீங்குவதாகிய கரணநீக்கமே அறிவு நீக்கமென வும், இறந்தவுயிர் பின்பிறவாதெனவும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனாற்செய்யப் படுவன எனவும், மகளிர் இன்பமே முததி எனவுங் கூறுவோர்.

இவ்வாறு கூறுவார் உலகாயதன்முதலிய புன்சமயத்தோராதலின் வஞ் சொனவும், அவ்வஞ்சாறு கூற்றுக்களைத் திதியாய்நிகழுந் காட்சியளவிற்குரிய பூதங்கள் உற்பத்திராசங்களை யுடையனவென்று அனுமானித்தற கிடஞ்செய்து நின்றலின் அங்காட்சிபற்றி அனுமானாகியளவைகள் உண்டெனவும், பிருதிவிமுத லிய நான்குபூதங்களின் கூட்டுறவால் படிவாதோன்றி யழியும்ல்லது அறிவுதோ ன்றியழியாதெனவும், தேகநீக்கத்தில் நீங்குதலாகிய கரணநீக்கமே அறிவுநீக்க மாகக்கொள்ளின சூக்குமதேக கற்பனையாகிய கரணம் அறிவனாறுதலாலும் அவ் வறிவுக்கு மெய்யுணர்வு விளங்கித்தோன்றுங்காறும் அது பற்றுக்கோடாய் நின்று பிறப்பிறப்பிற் படுகாதுகையாலும் கரணநீக்கம் அறிவுநீக்கம் அன்றெனவும், சே தனப்பிரபஞ்சங்கள் முததொழிற்படுவதுண்மையின் இன்பமும் பொருளும் ஆக் கும ஓர்வினைமுதல் அவ்வாறு முததொழிற்படாதவனா யிருந்தல் வேண்டுமென வும், முததியின்பமாவது - எப்பறறுங் கமுன்றவிடத் தெய்வவதாரியுத்தலின் அங்ஙன மெலாப்பறறுகளுக்கெல்லாம் பெருமபற்றாயப் பிணிக்கிடஞ்செய்து நிற் றும் பெண்டிர்சிறிதறின்பம் பேரினபமாவ தியாண்டெனவும்போர்த வேதுக்களா ன விதிவாதததால் விலக்கவல்லது வேதமாதலின் வஞ்சுர்நாவரிகருவியாக என வும், இவ்வாறு நிலைபெறுததவல்ல முதனூலின்பகுதி பலபடக்கூறும் வேறுறுச்சாதி ப்பொருளிறசெல்லாது ஒருங்கிணைந்துநிறகு முப்பொருள்களும் உண்டென்று நா ட்டம தன்சாதிப்பொருளணமாதனைக்கே ஒப்பநிலைபெறு தன்மையதாதலின் அத ன்பொதுவியல்புநோக்காது உபாதானமுதலிய காரணத்திரயங்களுக்கியல் அதனு ண்மைப்பொருளை அனுமானாகியளவைமுகத்தாற் காணவேண்டியிருத்தலின் அளவு கண்டு எனவும், அவ்வாறுணர்ந்து ஐயநீரிபறச் சிவபெருமானொருவனே பரமப தியெனத்தெளிந்து வேதபாஷிபமாயுள்ள சிந்தனைகளிற்றின்று நிறறலின் உள்ள நதேறித்தீர்த்தராய எனவும், சிவபெருமான் நிருவுருவாகிய முத்திவேட்டலே பெ ருஞ்செல்வமாதலின் முததிவேட்குஞ் செல்வொனவுநகூறினார்.

வேட்டும் என்னும் பெயரொச்சம் தொழிற்பெயரில்வந்தது. “நின்றுகங்கா ணு மருந்தினேன்” என்பதனாறுணர்க. (அஉ).

முஞ்சிநாண்மறாங்கினியின்னப்பொன்செய்தமுளநிவேய்ந்த குஞ்சிநான்றசையத்தானைச்சொருக்குமுன்கொய்துதுவகப் பஞ்சினுண்கலைத்தோன்மார்பும்பலாசக்கோல்கையுந்தாங்கி யெஞ்சினுன்மறைதூல்கற்போர்கிடகளேயில்லமெல்லாம்.

(இ-ள்.) முஞ்சிரான் மருங்கில் மின்ன - முஞ்சிப்புல்லாலாகிய அனாஞான் இடையில்விளங்கவும், பொன் செய்த முளரிவேய்ந்த குஞ்சி நான்னு அசைய-பொன் னாற்செய்ததையொத்த தாமரைமலர்கூடிய சிதை தொங்கியசையவும், தானை சொ ருக்கு முன்கொய்து ஊங்க-வஸ்திரத்தின் சொருக்கானது முன்புறத்திற் கொய்சக மாய்த்தொங்கவும், கலைத்தோல் பஞ்சின நான் மார்பும் பலாசக்கோல் கையுந்தாங்கி- மான்ரோல்கட்டியபருத்தியாலியன்ற உபவீதத்தை மார்பிலும் முண்முருக்கந் தண் டைக்கையிலும் ஏந்தி, எஞ்சில் நான்மறைநூல் கற்போர் கிடைகளே இல்லம் எல் லாம் - குறையிலலாத நான்கு வேதங்களையும் அறங்கங்களையும் கற்கும் பிரமசரி யர்க்கறிருக்கும் வேதபாடசாலைகளே அந்தணர் வீடுகளெல்லாம்.

முஞ்சி - ஒருவகை நரணப்புல். அந்தணர் மரபிற்சூரிய மலர் தாமரையாத லால் பொன்செய்த முளரிவேய்ந்த எனச் சாடியடைதநது கூறினார். அன்றிப் பிர மசரிய நிலையுடையோர் சிவார்ச்சனைக்குரியராதலால் அர்ச்சித்த தாமரைமலரைச் சூடியதெனலும் ஒன்று. முஞ்சிப்புல் நான் அனாஞானுக்கொள்ளுதலும் மான் ரோல் கட்டிய உபவீதத்தையும் முண்முருக்கந்தண்டை ஏந்துதலும் பிரமசரிய நிலை யையுடையோர்க்கு விதியாகையால் முஞ்சிரான்மருங்கில் மின்னப்பஞ்சி னாண்க லைத்தோல் மார்பும் பலாசக்கோல் கையுந்தாங்கி எனக் கூறினார். குதசங்கிதை - ஞானயோககாண்டம், பிரமசரிய விதியுடைத்த அத்தியாயத்தில்.

“தேற்றமுறுநல்லுபநயனஞ்செய்துகொண்டமறைசலிறுவ
நூற்றன்மிகவுந்தருமவேதவத்தியயனமொருவாறாய்ப்
போற்றும்பலாசேகவிளமேபோதியேயிம்மூவகையுட்
சாற்றுவகேசார்த்ததளவோர் தண்டுதாங்கல்விதியாமால்.”

“துகடர்முஞ்சிமேகலைமான் ரோறங்குபயிதநதிதது” எனவும், அவர்கள் சிவார்ச்சனைக்குரியராதல றை அத்தியாயத்தில்.

“குற்றமகன்மனததினனாய்க் கூடாரரணநீராக
செற்றபரணையுமையோடு தியானம்புரிநதுபூவாதி
மற்றவுபகரணங்களெல்லாம் வாயப்பாதேடியபபரமன்
பொற்றபாதமருச்சித்துப் போற்றிவணக்கவேண்டிமால்” எனவும் வருஞ் செய்புள்ளளாலுணர்க.
(அங்)

திவிளையந்தணுளர்சுறாபயிறெய்வவேத
நாவுருவேற்றககேடடுக்கிளிகளோரவிலும்வேற்றுப்
பூவையும்பயின்றுபுத்தேஹுலகுறைபுதுமந்தாரக
காவுறைகிளிகட்கெல்லாங்கசடற்ப்பயிறுமனனே.

(இ-ள்.) தீவினை அந்தணுளர் சுறாப் பயில் தெய்வ வேதம் நா உருவேற்ற கே ட்டி கிளிகளோ ரவிலும் - முத்திவளாககுற தொழிலையுடைய மறையவர் சிறுவர் கள் கற்றற்கூரிய தெய்வத்தன்மையையுடைய வேதங்களைத் தமது நாவால் உருப் போடுதலைக்கேட்டு அங்குள்ள கிளிகளோ சொல்லாநிற்கும், வேறுபூவையும் பயி ன்று - அக்கிளிகளுக்கு வேறுபுள்ள நாசனவாய்ப் புட்களுக்கறது, புத்தேன் உலகு உறை புது மந்தாரக்கர உறை கிளிகட்கு எல்லாம் கசடு அற பயிற்றும் - தேவரு லகிற்பொருந்திய அன்றலர்ந்த மலர்க்கையுடைய மந்தாரச்சோலையில் வகிக்குங் கிளிகளுக்கெல்லாம் குற்றமறக கற்பிக்கும்.

மந்தாக்கர என்றமையால் “ஒருமொழியொழிதன்னின்வ் கொளற்குரித் தே” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் சந்தானம், அரிசந்தனம், பாரிசாதம், கற்பகம் என ஏனை நான்கு தருச்சோகைகளிலும் உள்ள கிளிகளுக்கும் எனக் கூட்டிக்கொள்க.()

வேதமுமங்கமாறுமிருதியும்புராணநூலின்

பேதமுநதெரிந்தோராலும்பிறும்தவகனையவல்ல

வாதமுமதமேற்கொண்டுமறுத்தலுநிறுத்தவல்ல

போதமுமுடையோராலும்பொலிந்தனகமுகமெல்லாம்.

(இ-ள்.) கழகம் எல்லாம்-(மறையவர்) வீதிகளிலுள்ள பாடசாலைகளெல்லாம், வேதமும் ஆறங்கமும் மிருதியும் புராணநூலின் பேதமும் தெரிந்தோராலும்-நான்கு வேதங்களையும் ஆறங்கங்களையும் பதினெண் மிருதிகளையும் பதினெண் புராண நூற்பேதங்களையும் ஐயந்திரிபற ஆராய்ந்தறிந்த வல்லோராலும், பிறர்மதங் கனைய வல்ல வாதமும்-பிறர்கொள்கையைப் போக்கவல்லவாதத்தையும், மதமேற்கொண்டு மறுத்தலும் - பிறர் கொள்கைக்கு வுடன்பட்டித் தாம் பின்பு மறுத்தலையும், நிறுத்தவல்ல போதமும் - பிறர் கொள்கைக்கு உடன்படாதுகித் தம்முடைய கொள்கைகளையே எவகும் நிறுத்தவல்ல அறிவையும், உடையோராலும் பொலிந்தன - உடையவர்களாலும் பொலிவுபெற்றிருக்கின்றன.

மதம் - கொள்கை. நான்கு வேதங்களாவன - இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம். அங்கங்களாவன - மஹிரம, வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிதம், நிருத்தம், சோதிடம். பதினெண் மிருதிகளாவன - மனா, அததிரி, அவிரிதம், விட்டுணு, யாஞ்ஞயவறகியம், உசனம், ஆங்கிரசம், யமம், ஆபத்தம்பம், சமவர்த்தம், காத்தியாயனம், பிரகற்பதி, பராசரம், வியாசம், சங்கலிதம், கௌதமம், சாதான்மம், வசிட்டம். பதினெண்புராணங்களாவன - மச்சியம், கூர்மம், வராகம், வாமனம், பிரமம், வைணவம், பாகவதம், சைவம், இலிங்கம், பௌடிகம், நாரதீயம், காருடம், பிரமகைவாதகம், காந்தம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்கினேயம், பிரமாண்டம், பதமம். இவற்றுள் சிவபுராணங்கள் பததும், விட்டுணுபுராணங்கள் நான்கும், பிரமபுராணங்கள் இரண்டும், சூரியபுராணம் ஒன்றும், அக்கினிபுராணம் ஒன்றுமாயிருந்தலின் புராணநூலின்பேதமென்றார். பிறர்மதங்களையவல்ல வாதம்-புறம், புறப்புறம், அகப்புறமாயுள்ள சமயிகொல்லாந் தததனு சிறநறிவுக்கு ஏற்பப் புலப்படும் ஆசனங்களைக்கூடாது மொழிகளை முறையுணர்வுடைய முதல்வனார் கூறப்பட்ட முதனூலாலே மறுத்தலால் மறுத்தலென்றமதமும், மதமேற்கொண்டு மறுத்தல்-அவவவர் மதத்திற்கூறும் பந்தமுதகி மிலக்கணங்களை மேற்கொண்டு பிரமாணம், பிரமேயம், பிரமாதா, பிரமிதி, எனனும் நால்வகை இலக்கணங்களுள் ஒன்றோடொன்று வழுபடக்கூறும் விகற்பங்களை எடுத்துக்காட்டி விலக்குதலால் பிறர் தம்மத மேற்கொண்டு களைவு என்னுமதமும், நிறுத்தவல்லபோதம் - பிறர் தம்மதமேற்கொண்டு களைந்து சித்தார்த்தத்தை நிறுத்துதலால் தனது நிறுத்தலென்னுமதமும் ஆம்.

(அரு)

உறிபொதிகரக்கையரொளிவிடுசெங்குற்றேயுத்த

வறுவையருயிர்க்குறஞ்சுநடைபினரவிச்சைமாள

வெறிசுடர்மழுவாரென்னக்கோவணமார்த்தகோலர்

மறைமுடிவன்றித்தேருமாதவர்மடங்களெங்கும்.

(இ-ள்.) உறிபொதி கரகம் கையர் - உறியிற்பொதிந்த கமண்டலத்தையெந்திய் கையையுடையவரும், ஒளிவிடு செங்கல் தோய்த்த அறுவையர் - ஒளிவீசுஞ்

செங்காவியிற்றேய்த்த ஆடையையுடையவரும், உயிர்க்கு ஊறு அஞ்சும் நடையினர் - (நிலவுலகில் ஊரும்) எறும்புமுதலிய உயிர்களுக்குவரும் இடையூறுறுக்கஞ்சி (யொதுங்கி நடக்கும்) நடையையுடையவரும், அவிகைசமாள எரிசுடர் மழுவார் என்ன கோவணம் ஆர்த்த கோலர் - அஞ்ஞானமென்னும் விருட்சங்கெடத துண்டு படுத்தும் விளக்கத்தையுடைய மீழுவாயுதம்போலக் கோவணம் கொய்தகட்டிய தண்டமுடையவருமாகிய, மறை முடிவு அன்றி தேற மாதவர் மடங்கள் எங்கும்-உபநிடதங்கோயன்றி மற்றொன்றை ஆராய்ந்தறிபாத பெருந்தவத்தினையுடைய முனிவர்களது மடங்களே அந்தணர்கள் விதிகளிலெங்குமுள்ளன.

மறைமுடிவு என்றது - ஏகமே எனக்கூறும் பிரமம் அத்துவிதமாயிருக்க மென்றது. அம்முடிவன்றிதே தேறானின்றது - ஏகமே என்ற சொல்லானே பிரமப் பொருள் ஒன்றே எனவும், அங்ஙனம் ஒன்றென்று சுட்டும் பாசபந்தியாகிய ஆன்மா அப்பிரமத்தின் வேறெனவும், அத்துவிதமென்ற சொல்லானே ஒன்றிரண்டெனபதினறி அநரியமாய அகரவுயிரன் அகரங்களில்லை என்னமுறைபோல ஒன்றாய் வேறாய் உடனாய் நிற்கும் பிரமப்பொருளன்றி இருகூற்றுப் பிரபஞ்சங்களும் இல்லை எனவும், அவ்வேத மகாவாக்கிய சிவவண மனனங்களால் முறைப்படி யாராய்ந்து நிதித்தியாசனத்திறமெளிந்து சமாதிராராயிருத்தலினித பரமார்த்தத்தில் ஒன்றென்றும், விவகாரத்தில் இரண்டுபோலவதென்றும் வாளாமுன்னொடு பின்மலை பெறக்கூறும் மாயாவாதிகள கூற்றுட்படாதவராதலின் மறைமுடிவன்றித் தேறுமாதவர் எனக் கூறினார்.

(அக)

அட்டிலவாயபுகையுமாடத்ததில்படுபுகையும்வேள்வி

விட்டெழுபுகையுமொன்றிவிரிசுடர்விழுங்கககங்குல

பட்டதுபலருந்தத்தமபரிலவினையிழககநங்கை

மட்டவிற்கடுக்கையானகண்புதைத்தநாண்மானுமன்தோ.

(இ-ள்.) அட்டில் வாய புகையும் மாடத்து அசில்படு புகையும் வேள்வி விட்டி எழு புகையும் ஒன்றி விரிசுடர் விழுங்க - சமையல் வீட்டிலெழுந்த புகையும் உபரிகைகளில் (பெண்கள் தமது கூந்தலினீரம்புலர்த்த எரித்த) அகிறகட்டைகளினின்றொழுந்த புகையும் யாசுத்தினின்றொழுந்த புகையும் தமமுட்கலந்த எங்கும் பரந்த வெயிலு விழுங்குதலால், பலரும் தத்தம பரிலவினை இழக்க கங்குல் பட்டது - யாவருந் தத்தமக்குரிய தொழில்களைக் கைவிட்டிருக்க இருள் பரந்ததினம், நங்கை மட்டு அவிழ் கடுக்கையான கண புதைத்தநாள மாறும் - பிராட்டியார் வாச மொடு மலர்ந்த கொன்றை மலர்மாலையையணிந்த சிவபிரானுடைய திருக்கண் புதைத்த தினத்தை யொக்கும்

ஓர்காலத்துத் திருக்கலையிலுள்ள ஓரிளமரச்சோலையினடுவில் விளங்கும் ஓர் பொன்மண்டபத்தில் சிவபிரானும் பிராட்டியாரும் எழுந்தருளியிருக்கும்கால ததுஅப்பிராட்டியார் ஓர் திருவிளையாடலைக்கருதி அச்சிவபிரான பின்வந்து இரண்டு திருக்கண்களையும் புதைக்க, அத்திருக்கண்களூ ரூரியசுந்திரர்களாதலால் எல்லாவுயிர்களுந் தத்தமக்குரிய தொழிலைக் கைவிட்டுவருந்த இருளெங்கும் பரக்க அதனை நோக்கி உயிர்கள்மேல் அருளகூர்ந்து அதுககண்டிறந்தனர். காந்தபுராணம் - தக்ஷ காண்டம் - ததீசுபுத்தரப்பலத்தில்.

“ ஈசனையொருநூன்றம்மை யெழில்பெறுகயிலைக்காவித்

பேசலளாடலுன்னிப் பின்வராவியிவிரண்டுந்

தேகதுகரத்தாற்பொத்தச் செறிதருபுனம்பாவு

மாசிருள்பரந்ததெல்லா வுயிர்களும்வருத்தங்கொள்ள.”

“ஒங்குதன்னுதல்துப நெருதனிநாட்டநல்கி
யாங்குகொண்டிராத னருள்கொடுநோக்கியாண்டு
நங்கருநிலைமைததாகி நின்றபேரிருளைமாறறித்
தீங்கிநாமுதலானோகஞ்சு சிறந்தபேரொளியையிந்தான்.”

எனவருஞ் செய்யுள்ளாறுணர்க

(அ௭)

சைவர்விறி.

கலரிலைத்துறை.

தெய்வநீறுமைந்தெழுத்துமேசிதைக்கலனாக
வெவ்வமாசிருவினையுடம்பெடுத்ததுழலபிறவிப்
பௌவமேழையுங்கடந்தரன்பதமலாகககாசோ
சைவமாதவருறைமடத்தனிமறுகுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) தெய்வம் நீறும் ஐந்தெழுத்துமே சிதைக்கலனாக-தெய்வத்தன்மையை யடைய விழுகியையும் பஞ்சாக்கரத்தையுமே பாய்விரித்த மரக்கலமாகக்கொண்டு, எவ்வம் மாசு இருவினை உடம்பு எடுத்து உழல் பிறவி பௌவம் ஏழையும் கடந்து-துன்பத்தைத்தரும் குற்றமாகிய நல்வினை தீவினையெனவும் இருவினைகளால் சரீரங்கனையெடுத்துச்சுழலும் எழுபிறவியாகிய ஏழுகடலையுங்கடந்து, அரன பதமலர் ககாசோ சைவ மாதவர் உறைமடம் தனிமறுகு உரைப்பாம் - சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரைமாகிய முத்திக்கரையையடையும் பெரிய சைவதபோதனாகள் வசிகரும் மடங்கள் நிறைந்த ஒப்பறவீதியின் சிறப்பைச்சொல்வாம்.

எழுபிறப்பாவன-தேவா, மானிடர், விலங்குகள், பறவைகள், நீர்வாழ்வன, ஊர்வன, தாபரங்கள். தெய்வநீறுமைந்தெழுத்துமே சிதைக்கலனாக என உருவக்ஞ்செய்த கூறினோறும் திருநிறைப்பாயாகவும் பஞ்சாக்கரத்தை மரக்கலமாகவும் முறை நிரனிறையாக்ககொள்க. மரக்கலஞ்செல்லுதற்குப் பாய்கருவியாதல் போலப் பஞ்சாக்கரஞ்செபித்தற்குத் திருநீறு கருவியாதலின் அதனைச்சிதை எனவும், இவையே பிறவிக்கடலைக்கடத்தற்குக் கருவிகளாதலால் சிதைக்கலனாக எனவும், நல்வினையுந் தீவினைபோலத் தத்துவநானம் நிகழ்வொட்டாமல் தடைசெய்து நிறைவில் எவ்வமாசு இருவினையுடம்பெடுத்தது எனவும், மரக்கலத்தால் கடல்கடந்து அடைவது கரையாதல்போல இம்மரக்கலத்தால் பிறவிக்கடலைக்கடந்து அடைவது சிவபெருமான நிருவடியாதலால் அரன்பதமலர்க்ககா எனவுங்கூறினார். நல்வினை-வேள்விமுதலியன. திருநீறு ஐந்தெழுத்துகளால் பிறவிக்கடலைக்கடத்தல்-குதச்சங்கிதை - எக்கியவைபவகாண்டம்-பஞ்சாக்கரமந்திரமுரைத்த அத்தியாயத்தில்கூறுக.

“நானம்,பரவுற முக்காலமுஞ்செய்தொண் பூதிதானமும்பண்ணி” என்பதனாலும், “பத்தியுடனெப்போதும் பன்னிராயிருஞ்செப்பிப்போன்பநதபாச, வத்திதனைச்சிவஞானப்பெருந்தோணிக்கொடுநீந்தியவிரானந்த, முத்திநெடுங்கரையடைவன” என்பதனாலுமுணர்க.

பாய் மரக்கலமுதலியவற்றை மிகைகுறைவின்றிச் சமனாகச்சொல்லப்படுதலின் அவையி லொற்றுமை உருவகவணி.

(அ௮)

எங்குமீசனைப்பூசைசெய்திகபரமடைவா

ரொங்குமன்பரைப்பூசைசெய்தெழுபிறப்பறுப்பா

ரொங்குமாகமஞ்செவிமடுத்தெதிர்வினைதடுப்பா

ரொங்குராயகன்வடிவுணர்ந்திருண்மலங்களைவார்.

(இ-ள்.) ஈசனைப் பூசைசெய்து இக பரம் அடைவார் எங்கும்-(ஆன்மாக்கள் தியானித்துய்தற்பொருட்டுச் சகனிகரித்த) சிவபெருமானை விதிவழாமற்பூசித்து இக போகததையும் பரபோகததையும் அடைபவர்கள் எங்குமுள்ளார், அன்பரை பூசை செய்து எழுபிறப்பு அறுப்பாரா எங்கும் - (சிவனுருவேயெனக்கூறும்) அடியானாப் பூசித்து எழுபிறப்புகளையும் வேரொடுகளையவல்லவர்கள் எங்கும் உள்ளார், ஆக மம் செவி மடுத்த எதிர்வினை தடுப்பார் எங்கும் - ஆகமங்களைக் காத்திருக்கேட்டு மேல்வரும் ஆகாமியவினையைத் தடுப்பவர்கள் எங்கும் உள்ளார், நாயகன் வடிவு ணாடது இருன்மலம் களைவாரா எங்கும் - சிவபெருமான் திருவருவைச்சிந்தித்து ஆணவமவங்களைப்போக்குவோர் எங்குமுள்ளார்.

ஈசனைப்பூசைசெய்து இகபரமடைவார் என்பதற்கு-சிவதருமோத்தரம் பரமதருமாதியல். “எனததுதியம்புமபந்தாக கிட்டனிம்மையினுஞ்செய்வன” எனபதனாலும், அன்பரைப்பூசைசெய்து எழுபிறப்பறுப்பார் எனபதற்குச் சிவஞான சித்தியார்.

“அறிவிரியானநையுறியவாக்கையாகநி யங்கங்கேயுயிர்க்குயிராயநிவுகொடுத்தருளாற், செநிதலினாற்றிருவேடஞ்சிவனுருவேயாகுஞ் சிவோகம்பாவிக்குமத் தாற்சிவனுமாவா, குறியதனாலிதையத்தேயரனைக்கூடுங் கொள்கையினாலவனாவாரு நியொடுதாமதியு, நெறியதனாற்சிவமேயாயநின் நிறுவொனாருனேசத்தாறொழுதெழுமினபாசத்தாள்விடவே.” என்பதனாலும்,

ஆகமஞ்செவிமடுத்த எதிர்வினை தடுப்பாரொன்பதற்கு வந்தஇடத்திற்காண்க. நாயகன் வடிவுணாடது இருன்மலங்களைவாரொன்பதற்கு.

“கண்டசிவன்நனைக்காட்டியுயிருங்காட்டிக கண்ணகிக்கரணங்க்காணுகிற்பன, கொண்டரணையுளத்திறகண்டி கூடிநபாசங்கூடாது” எனபதனாலுமுணாக.

உள்ளார-தொனாருப்பயனிலை.

(அக)

அழிவிலா னுரையாகமமிலக்கமாயந்தவந்துள்

விழுமிதாநியவியிநாமவிலக்கினுமடியைத்

தழுவுதொண்டர்கண்மைந்தாகள் சாதகாபாசய

கழுவிவீட்டுளபோதக்ககாட்சியாபலரால்.

(இ-ள்.) அழிவிலான் உரை ஆகமம் இலக்கம் ஆய்ந்து - என்றும் உள்ளானு கிய சிவபெருமானுரைத்தருளிய ஆகமங்களுள் இலட்சம் சுலோகம் ஆராய்ந்து, அவற்றுள் விழுமிது ஆகிய விதியினும் விலக்கினும் - அவைகளுள் மேம்பட்ட விதி களாலும் விலக்குகளாலும், அடியை தழுவுதொண்டர்கள் மைந்தர்கள் சாதகர்-தம துதிருவடிமையவிடாது சிந்திக்கும் அடியவாசன மைந்தர்கள் சாதகர்களாகிய இவர் களுடைய, பாசம் கழுவி வீசி அருள் போதகக் காட்சியா பலா-மலங்களைப்போ கவி மோட்சத்தைத்தந்தருளும் ஆசிரியத் திருக்கோலத்தை யுடையவர்கள் அங்குப் பலிருக்கின்றார்கள்.

ஆசிரியத்திருக்கோலம் சுந்தரவேடந்தரித்தல். அடியைத்தழுவு தொண்டர்க ள்-சுரியைவழிநிற்போர், மைந்தர்-சுரியைவழிநிற்போர், சாதகர்-யோகததின்வழி நிற்போர், விதி - இன்னவை செய்யவேண்டுமென விதித்தல், விலக்கு - இன்னவை செய்யத்தகாதனவெனவிலக்கல். ஞானாசிரியன் இவ்விரண்டினையும் எடுத்தக்காட்டிப் பாசம்போக்கவேண்டுமொருதலால் விதியினும் விலக்கினும் பாசங்கழுவி வீட்டுள் போதக்காட்சியொனவும், ஆகமங்கள் - இலட்சம் சுலோகம் ஆராய்தல் உத்தம

தேசிகர்க்குரிய இலக்கணமாதலால் ஆகமம் இலக்கமாய்ந்து எனவும் கூறினார். இலட்சம் சுலோகம் ஆராய்ந்தவன் உத்தமதேசிகனென்றது சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

“ஆகமத்திலிருபததையாயிரநதசுலோகம் அறிந்ததேசிகன்கரிட்டிணைமபதி னாயிரந்தான், மோகமறவாராய்ந்ததேசிகன் மததிமனேமுறையிலோரிலக்கமுய ன்றவனுத்தமனே, யேகனமலேசனருள்காமிகமுன்னுக் வியம்பியிடுமிருபத்தெட் டாகமததுமில்லே, பாகமிசுசாராசாரமமெனவோரியலைப படித்துணர்நோனியல களெல்லாமபடிததுணாபண்டிதனே” என்பதனாலும், தொண்டாகள மைந்தாகள சாதகர் இவாகள சரியை கிரியை போகத்தின வழிநிற்போனொன்றது. இப்புராணம் வாதவூரடிகளுக் குபதேசித்தபடலத்தில்.

“சரியைவல்லமெயத்தொண்டருஞ்சம்புவிக்கினிய

கிரியைசெய்யுநனமைந்தருங் கிளர்சிவயோகந

தேரியுஞ்சாதகக்கேளிரும்” என்பதனாலுணராக.

(க0)

மறைகளாகமம்பொதுசிறப்பெனச்சிவவ்னவருத்து

முறையினோதியவிநிலககுனாகருமுடிவி

லறையும்விடுமொன்றிரண்டெனுமபிணக்கறவமைந்த

குறைவிலாசசிவயோகியாகுமுநாகளும்பலவால்.

(இ-ள்.) சிவன் மறைகள் ஆகமம் பொது சிறப்பு என வகுத்து-சிவபெருமா ன் வேதங்களைப் பொது எனவும் ஆகமங்களைச் சிறப்பெனவும் வகுத்தருளி, முறை யின் ஒதிய விதி விலககு உணாகளும் - அயறறுள் முறையாகக்கூறியருளிய விதிவில க்குவாக்கியங்களும், முடிவில் அறையும் வீடும் - அவற்றின் முடிவிற்கூறிய மோட் சமும், ஒன்று இரண்டு என்னும் பிணக்கு அற அமைந்த - ஒன்றென்னுந்தன்மையும் இரண்டென்னுந்தன்மையுமாகிய மாறுபாடுநிகழ் திருவருளாலுணர்ந்தமைதிபெ ற்ற, குறைவு இலா சிவயோகியார் குமாங்களுமபல - நிறைந்தசிவயோகத்தையுடை யோர் கூட்டங்களும் அங்குப் பலவுள்ளன.

பலபட வுணர்ந்தறகிடஞ்செய்யுரு குத்திரம்போல் நிறநலின் வேதம் பொது எனவும், அவவாறாகது உண்மைப்பொருளைத் தெள்ளிதி னுணர்ந்தறகிடஞ்செய்யும் பாடியம்போல்நிறநலின் ஆகமம் சிறப்பெனவும், இவற்றை இந்திரன் முதலியோர் பதங்களில் விருப்புடையோர்களுத்தற்பொருட்டும், சததினிபாதருய்தறபொருட்டு ம சிவபெருமான் வகுத்தருளினமையால் வகுத்து எனவும், வேதத்தில் அல்லை அல் லையெனக்கூறும் வாககியத்தில் எஞ்சிநிறகும ஆமெனலும்விதியுணாகளையும், அல்லை அல்லை எனக்கூறும் விலக்குணாகளையும், சிவாகமங்களில் பதமுத்திகாலததும் அநா திரித்தியமாயுள்ள முப்பொருளும்உண்டெனக்கொள்ளும் விதியுணாகளையும், இவற்றி ன்வேறாய்ப் பிறர்கூறும் பக்கங்களைவிலக்கும விலக்குணாகளையும் முறையாகக்கூறி னமையால் முறையினோதிய எனவும், வேதாந்தப்பொருளாகிய தத்துவம்சிவாக்கி யத்தில் சித்தாந்தப்பொருளையும் தெற்றெனக்காணக்கிடத்தலின் வீடுபெற்றிண்கண் ஒன்றென்றும் இரண்டென்றும் விகற்பித்துக்கூற வழக்கின்மையால் பிணக்கற வமைந்த எனவுகூறினார். திருக்களிற்றுப்படியார்.

“அதுவிதுவென்றமவனானேயென்று

மதநீயேயாகின்றாயெனறும்-அதுவானே

னென்றுத்தமையுணர்ந்தோரொல்லாயிரண்டாக

வொன்றாகச்சொல்வரோவுற்று,” என்பதனாலுணராக.

(கக)

குழலுங் தும்புநாரதாபாடலுங்குனித்துச்
கமுலுங்கொம்புநாராடலுமுவர்வாய்த்துதியும்
விழயின் செல்வமுந்கருதியுந் திசையெலாம் விழுங்கு.
முழவுகண் பியிலாதது முன்னவன் கோயில்.

(இ-ள்.) குழலும்-வேய்வுகுழலினைசையும், அம்புந் நாரதார்பாடலும்-தம்பு
நாரதாசுப்பாடும் இசைப்பாட்டும், கொம்புநா குனித்துச்சுழலும் ஆடலும்-பூந்
கொம்பைப்பொத்த பெண்களசுழனாறும் பவுரிக்கூத்தும், மூவர்வாய் துதியும்-திரு
ஞானசம்பந்தமுதலிய மூவாமுதலிகள் திருவாய்மலர்ந்த தமிழ்வேதங்களினனசை
யும், விழயின் செல்வமும் - மகோத்சவததிகள சிறப்பும், கருதியும் - நானகுவேதங்க
ளின் ஒசையும், திசை எல்லாம் விழுங்கும் முழவும்-எட்டுத்திசைகையுந் தனவசப்படு
த்தும் முழவுத்தினைசையும், கண் அயிலாதது முன்னவன் கோயில் - இரவும்பக
லும் இடைவிடா நொய்துக்கொண்டிருக்கும் இடமானது அசைசுவாஹிதினருகி
ருக்கும் பிவபெருமானெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலாம்.

குனித்தல்-உடம்பவளைத்தல். கண்டுவிடாது என்னும் வினைமுற்று இடப்
பொருளினமேனினது பெயராயிற்று. தனவசப்படுத்தி மன்றல்த விழுங்குமென
றா எனதுமொலிப்படைக்கண் பியிலாதது என முக்கியப்பொருளின்வினையை ஒப
புடைப்பொருளினமேல்கூறு கூறியது குணவணி. (கஉ)

மடங்கலினிவிண்பிளந்துமெலவொதுவென்னோற்று
விடங்கலவொளிமன்றிமைத்தெழுவெண்கடர்நீட்ட
முடங்கலவிண்பிறைககண்ணியானகைலைமுவுலகு
மொடுபநுமின்றகாடொய்யியவொக்கமெயொக்கும்

(இ-ள்.) வெண்கலத்து விடங்கல வொளமினது இமைத்தது - வெள்ளியத்தரும்
விடங்கலத்தரும் பேரமுதராயிய பிவபெருமானா நடனஞ்செய்தருளும் வெள்ளி
யம்பலத்தில் விளங்கி, மடங்கல இன்றி விண்பிளந்துமெலவொதுவென்னோற்று
கடர்நீட்டம் - தட்டபட்டி மடங்கலது ஆராயமுக்கட்டபபிளந்து அதனமேலுரு
சென்றெழுந்த வெள்ளியவொள்திவழக்கம், முடங்கல வொண்பிறை கண்ணியான
கைலை - முடங்கல வெள்ளியபிறைமாலையணிந்த கச்சோமசுந்தரக்கடவுள் வீற்றிரு
க்கும்கைலையானது, முவுலகும் ஒழிங்குவின்ற நான் ஒங்கிய ஒக்கமே ஒக்கும்-சுவாக
கமத்திப் பாதலமென்றும் முன்னுலகக்கரும் அழிசின்றகாலத்து மேனமேலும் வ
ளாககோய்கும் ஒக்கத்தை ஒத்துத்தோன்றும்.

எல்லாவுலகக்களும் நிலைகெட்டதியும் பேருழிக்காலத்துக் கைலைமலை சிறிது
வளர்தலின் கைலைமுவுலகும் ஒழிங்குவின்றநான் ஒங்கிய ஒக்கமெயொக்கும் என்றா.
“ஊழிதோறுழிமுறையும் உயர்பொன்னொடித்தானமலையே” என ஆளுடையநம்பி
களருளிய திருப்பாசுரத்தாலறிக. (கங)

சுரந்துதென்று வித்தலர்களுருசொரிந்துவண்டரற்ற
நிரந்துசுந்தரமகொருசிறைநிறைபூங்கடம்பு
பரந்துகட்புனலுக்கப்பலமலாகயேப்பழிசசி
பிரந்துபின்றருசசனைசெயுமிந்திரனிகரும்.

(இ-ள்.) தேன் சுரந்து அளித்து அலர்களும சொரிந்து வண்டு அரற்ற நிர
ந்து - தேன் ஊறழைத்து அளித்து மலர்களைபூஞ்சொரிந்து வண்டிகள் இசைபாட

த்தழைந்து, சுந்தரற்கு ஒருசிறை நின்ற பூவ் கடம்பு-சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு ஒரு பால் நின்று அலர்ந்த பூக்களையுடைய கடம்ப விரட்சமானது, கண் பார்த்த புனல் உக-கண்களினின்றுபரவி ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிந்த, பலமலர்கள் தாய் பழிச்சி இரந்து நினது-பலமலர்களைத் தூவித்துகிசெய்து தனதுருகைகூறி ஒருபாவின்று, அருச்சினை செய்யும் இந்திரன் நிகரம் - அருச்சித்த தேவேந்திரனை ஒக்கும்.

தேன்னுளித்தலை-கட்புனலசிந்துதலாகவும், அலர்கள் சொரிதலை - பலமலர்கள் தூவுதலாகவும், வண்டரத்துதலை-பழிச்சி யிரத்தலாகவும், கடம்பு ஒருசிறைநிற்தலை - இந்திரன் ஒருசிறைநிற்தலாகவும் கூட்டிப்பொருள்கொண்டு ஒப்புமைக்கூட்ட அணியாகக்கொள்க. உம்மை-உயர்வுசிறப்பு, (கசு)

உழல்செய்திவினையுருப்பறவுயிராககெலாமடியி
விழல்செய்வார்க்குநீணிழல்செயாநின்றபூங்கடம்பின
குழல்செய்வண்டுகறபகமதுக்கொணாந்துவந்தூட்டித்
தழல்செய்காமமென்பேடையிவூட்டினேய்தணிக்கும்.

(இ-ள்) உழல் செய்திவினை உருப்பு உயர்க்கு எலாம் அற - பிறப்பிறப்புகளிறசுழன்றுவரச்செய்யுந் திவினையாகிய கோடைவெப்பம் எல்லா வானம்கோடிகளினின்றூங்க, அடி யின நிழல் செய்வார்க்கு நீர் நிழல் செயா நின்ற பூங்கடம்பின்தமது திருவடிநிழல்செய்தருளும் சிவபிரானார்க்கு (ஒருபாவின்று) மிக்கநிழலைச்செய்கின்ற மலாகளையுடைய கடம்பவிரட்சுத்திதுள்ள, குழல் செய் வண்டு - டேயய் குழல்போலும் இசைபாடும் ஆண்வண்டிகள், கறபகமது கொணர்தது வந்த ஊட்டி-(தேவருலகிலுள்ள) கறபகமலரின தேனைகொண்டுவந்து உண்பித்தது (தம்மோடியு)தழல் செய காம மென் பேடையின் ஊடல் நோய தணிக்கும்-தீப்போலும்வெமமைசெய்யுங்காமத்தையும் மென்மைத்தனமையையுமுடைய பெட்டைவண்டிகளின ஊடலாகிய பிணியைப்பொழிக்கும்.

தம்மோடியு பெட்டைவண்டுநோ தழல்செய்காமத்துக்குத் தமது மென்மைத்தனமை ஆற்றாது உயிரவிதிதல் கூடுமென உணராதன எனபா கறபகமதுக்கொணாநூட்டி ஊட்டினேய்தணிக்கும் என்றா உயிரகெலாம் என்பவற்றுள் தானோருயிராதலால் திருவடிநிழலை யடையக கடம்பு நிழல்செயாநின்றது என்றது மாறாநிலையணி. (கரு)

ஆருநீர்க்கடலன்றதுவெனநிறையகழ்கா
ருருமாழியன்றதுவெனவோங்கெயிலெட்டாயச
சாருநேமியன்றதுவெனச சமைந்தகோபுரம்பொன்
மேருவன்றதுவெனசகடர்விசும்பிழிவிமானம்.

(இ-ள்.) நீர் ஆரும் கடல் அது அன்று என நிறை அகழ் - நீர்நிறைந்தகடல் அதவல்ல இதுதானென்று சொல்ல நீர் நிறைந்த அகழியும், கார் ஊரும் ஆழி அது அன்று என ஒங்கு எயில் - மேகந்தவழும் சக்கரவாளகிரி அதவல்ல இதுதானென்று சொல்ல உயரந்தமிதிலும், எட்டாய சாரும் நேமி அது அன்று என சமைந்த கோபுரம்-எட்டென்னுந் தொகையிற்பட்டுள்ள குலபருவதம் அதவல்ல இதுதானென்று சொல்ல அமைந்தகோபுரமும், பொன் மேரு அது அன்று என சுடர் விசும்பு இழிவிமானம் - பொன்னுலாகிய மேரு அதவல்ல இதுதானென்றுசொல்ல விளங்காநின்ற விண்ணுலகினின்றுநிந்த விமானமும் மதுரைக்கரிலுள்ளன.

பயனிலைதொக்குகின்றது. எட்டாய்ச்சாருநேமி என்றது அட்டகுலபருவதங்களில் ஒன்றுயுள்ள ஒருபருவதம் எனப் பொருள்தந்த நிற்றலால் பன்மையினொரு

ஊம் வந்த பால்வழுவுமைதிபன்று. கடல் முதலிய பொருள்களை அகழ்முதலிய பொருள்களின் விஷய சம்பந்தத்தினால் அவையல்லவெனத் தெரிந்திருந்தும் அப்பொருள்களாக அதியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கசு)

வேதவந்தமுந் துளக்கறமெய்ப்பொருள் விளங்கு
நாதவந்தமுங்கடந்ததோரநடுநிலைப்பொருளின்
பாதவந்தனைபபத்தியின்பாலராய்ப்பயிலவோர
மாதவந்தருபயனெனத்தழைத்தபல்வளனும்.

(இ-ள.) வேதம் அந்தமும்-வேதங்களின் முடிவையும், துளக்கு அற மெய்ப்பொருள் விளங்கும் நாதம் அந்தமும்-கலக்கமற உண்மைப்பொருள் விளங்கும் நாதத்துவத்தின் முடிவையும், கடந்தது ஓர் நடுநிலை பொருளின்-கடந்த வொப்பயில்லாத நடுநிலைப்பொருளாகிய பரமசிவத்தின், பாதம் வந்தனை பத்தியின் பாலர் ஆய்பயிலவோர் - திருவடிகழிவழிபட்டொழுகும் பத்தியின் பகுதியையுடையவர்களாய்ப்பயிலும் அழுகத்ததை யுடையோருடைய, மாதவம் தருபயன் என - பெரிய தவம் (தன்னைத்தேடியவாகருக்கு) கொடுக்கும் (என்றும் அபியாத) பயன்போல, பல்வளனும் தழைத்த - பலவளங்களும் (மதுரையில்) என்றும் நிலைபெற்றுள்ளன.

உபநிடதங்களை - வேத வந்தமெனவும், தத்துவவிகற்பங்களை விளக்கஞ்செய்யும் விடத்துத்துவத்தின் செயலறுதினை - துளக்கற எனவும், தத்துவநீக்கத்தில் தலைப்பட்டு விளங்கும் உண்மைப்பொருளாகிய அது நானென்று சமீபியிறோன்றற கிடஞ்செய்துநிற்கும் அறிவாகிய நாதத்தத்துவத்தின் முடிவை - நாதவந்தமெனவும், இவற்றிற்கு மேற்பட்டு நிறைவால் கடந்ததெனவும், கீழ்நாடறகுரிய பாசத்தையம் மேல் நான் பிரம்மமென நாடறகுரிய புகுவையும் விளைவழி கூட்டவும் பாசம் வந்தழி நீக்கவும் செயற்குஞ்ஞானநடன ஞானநடனங்கடக்கியல் இடையேநின்ற நடுக்கும் சோதிப்பொருளை நடுநிலைப்பொருளெனவுற கூறினார். (கசு)

பொறிகளைநிறுவுகந் டுபலபோகமுமிதப்பச
செறிக்கொளிரவாறுவப்பவகுநிருக்காமாகக
னெறிகொளசெ ள்சடைபபிறைமுடிநிருமலக்கொழுந்தின்
வெறிகொணான்மலரடிதழீஇயிடுபெற்றாழ்போல.

(இ-ள.) நெறி கொள் செஞ்சடை பிறைமுடி நிருமலக் கொழுந்தின் - நெறிந்த செய்வத சடையில் சுவிர்னைத் தரித்த நினமலக்கொழுந்தாகிய சிவபெருமானுடைய, வெறிகொள் நான் மலர் அடிதழுவி வீடு பெற்றாழ்போல்-வாசமிகக் அன்றலாந்த தாமரைமலரைப்போதத் திருவடியை இடைவிடாது சிறுத்தது மோட்சானந்தம்பெற்ற முதத்தலைப்போல, அத்திருநகர் மாக்கள் - அந்த மதுரைத்திருநகரில் வசிக்கும் மக்கள். (பலவளங்களுந் தழைத்தலின்) பொறிகொள் ஐந்தினுக்கு ஊட்டு பல்போகமும் - தமது ஐம்பெறிகளுக்கு உண்பிக்கும் பலபோகங்களும், மிதப்ப செறிகொள் நீர் உவப்ப - மீனார்ச் செறிந்ததன்மையையுடையவாயிருத்தலால் என்றும் மகிழ்வார்கள்.

அடிதழுவுல்-முத்தியின்பத்திற்குக்காரணமாதல்போலப் பலவளங்களும் போகத்திற்குக்காரணமாதலும் அவ்வின்பம் அடைந்தோரை விழுங்கிநிறல்போல அப்போகங்கள் மீனாந்த செறிந்து நிறறலும் எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. எல்லாப்போகங்களும். சுவை, ஒளி, ஊது, ஓசை, காற்றம் என ஐந்துவகைப்படுத்தலால் பொறிகளைநிறுக்கூட்டிப்போகமென்றார் - ஆயிருத்தல் செய்யுள் விகாரத்தாற

சிறைநதநின்றவின் வருவிக்கப்பட்டன. ஐந்தினுகு என்பதன் இறுதியில் இளைத்
தென் அறிபொருளில் வருத மூற்றுமமைதொகுததல். ஆல் - அசை. (கூஅ)

முன்னவன்னரசிருக்கையாலநகர்முளரிப்
பொன்னையின்றதாலதுபலபொருணிறைசெல்வந்
தன்னையின்றதாலதுபலதருமமென்றுரைக்கு
மின்னையின்றதால்தின்னதால்விழுத்தருபுகழே.

(இ-ள்.) முன்னவன் அரசு இருக்கையால்-எல்லோர்க்குமுற்பட்ட சிவபெரு
மான் பாண்டியனாய் அரசு செய்திருக்கையால், அநகர்-அந்தமதுரைமாநகரம், முளரி
பொன்னை நன்னது-நாமனாயில்வசிக்ருத திருமகளைப்பெற்றது, அது-அத்திருமகள்,
பல பொருள் நிறை செல்வம் தன்னை ஈன்றது - மணிபொன்முதலிய பலபொருள்க
ளாக நிறைந்த செல்வமென்னும் பெண்ணைப்பெற்றாள், அது - அப்பெண், பலதருமம்
என்று உரைக்கும் மின்னை ஈன்றது-பலவகைப்பட்டதருமமென்றுசொல்லும்பெண்
னைப்பெற்றாள், அஃது-அப்பெண், விழுத்தரு புகழ் ஈன்றது - மேன்மை மிக்க புக
ழென்னும் மகவைப்பெற்றாள்.

பின்பின்னாக வருவனவற்றிற்கு முன்முன்னாகவருவன காரணங்களாக இரு
ததலால் காரணமாலையணி. (கக)

எழுககடநததோளுநத்திரவுலகமென்றியாரும்
வழுத்தநின்றவிரநகாவயினுமபரிமாண்ட
விழுத்தரும்பலசெல்வமும்வியந்துபார்த்துள்ளத்
தழுககருமையாலினனமுமராகண்ணுறங்ககர்.

(இ-ள்.) எழு கடநததோள் உருத்திர உலகம் என்று யாரும் வழுத்த நின்ற
இந் நகர வயின் - துணை வென்ற தோளையுடைய உருத்திரிருக்கும் உலகமென்று
எவருந் துக்கிகின்ற இந்நத மதுரைநகரிலுள்ள, உமபரி மாண்ட விழுத்தரும் பல
செல்வமும் - தேவருலகின் செல்வத்திலும் மாட்டிமைப்பட்ட மேன்மை மிக்க
பலசெல்வங்களையும், அமரர் வியந்து பார்த்து உள்ளத்து அழுக்கருமையால் - தேவ
ராக அசியித்துப் பார்த்துத் தமது மனத்திற்கொண்ட பொருமையால், இன்ன
மும் கண் உறங்கார் - இன்னமும் கண்ணில் கொள்ளாதிருக்கின்றார்கள்.

இந்நகரிற்குச் சிவலோக மென்பது ஓர் திருநாமமாதலால் உருத்திர வுல
கம் எனவும், இம்மதுரையாகிய சிவலோகத்திலுள்ள செல்வங்கள் தேவருலகி
லுள்ள செல்வங்களின் மேம்பட்டனவாதலால் உமபரின் மாண்ட விழுத்தரு செல்
வமெனவும், என்றால் கண்டரியாதனவாதலால் வியந்து எனவும், இவை தமதகத்
திண்மையால் உள்ளத்தழுக்கருமையால் எனவும், அழுக்காறுடையார்க்குக் கண்ணு
றக்க மில்லாமையால் இன்னமும் அமரர் கண்ணுறங்கார் எனவும் கூறினா. தேவர்
கட்கியல்பாய் கண்ணுறக்கமினமையைப் பொருமையால் வந்ததெனக் தவி பெயர்
பொருண்மேலேறிக் கூறுதல் தற்குறிப்பேற்றவணி. (கஃ)

விரையவிழ்ந்ததார் மீனவாவாகவேலவிடுத்தது
நிரையவென்றதுமுடிதகர்த்திந்திரன்செருகருக்
கரையவென்றதுங்கார்தளையிட்டதுங்கனக
வரையவென்றதுமிந்நகாவயினிலுள்ளே.

(இ-ள்.) விரை அவிழ்ந்ததார் மீனவர் - வாசனையொடு மலர்ந்த மாலையை
யணிந்து உக்கிரருமாபாண்டியர், வாகை வேல் விடுத்த நிரையை வென்றதம் -
வெற்றிமாலையையணிந்த வேலெறிந்து கடலை வெற்றிகொண்டதம், இத்திரன்முடி

தகர்த்த செருக்கு களைய வென்றதும்-தேவேந்திரனுடைய கிரீடத்தைச் சிதைத்து அவனுடைய இடமாய்புகுகெட வெற்றிகொண்டதும், கார் தனை இட்டதும்-மேகங்களை விலங்கிலிட்டதும், கனகவளையை வென்றதும் - மேருவை வெற்றிகொண்டதும், இந்நகர் வலியினால் அனரோ-இந்தமதுநாமாநகரத்தின் வலிமையினால்லவர.

உக்கிரகுமாரபாண்டியன் கடல்கவறவேல்விட்டதும், இந்திரன்முடி தகர்த்ததும், மேகங்களைத் தளையிலிட்டதும், மேருவைச் செண்டாலடித்ததும் பின்னாக் காண்க. நகரின்சிறப்பைச் சொல்லவந்தவராதலால் ஆதாரத்தைப் பெரிதாகக்கூறியது பெருமைபணி. (40க)

எனகுநாவுமாயெங்கணுங்கண்ணுமாயெயகுந்
தங்குபேரொளியல்லதித்தனிநகர்ச்செல்வகு
செங்கனையிரநாவினான்செப்பவுமெதிர்கண்
டங்கனையிரமுடையவனளக்கவுமபடுமோ.

(இ-ள.) இததனி நகர் செல்வம்-ஒப்பற்ற இம்மதுநாநகரத்தின் செல்வயிருதியை, எங்கும் நாவுமாய் - எவ்விடத்தும் நாவுகளுமாகி, எங்கணும் கண்ணுமாய்-எவ்விடத்தும் கண்களுமாகி, எங்கும் தங்கு பேர் ஒளி அல்லது - எவ்விடத்தும் வியாபித்திராரின்ற பேரொளியாகிய பரசிவமன்றி, செம் கண் ஆயிரம் நாவினான் செப்பவும் - செவநத கண்களையும் ஆயிரம் நாவுகளையும் உடைய ஆதிசேடன் வரையறுத்துச் சொல்லவும், அம் கண் ஆயிரம் உடையவன் - அழகிய ஆயிரங்கண் களையுடைய தேவேந்திரன், எதிர கண்டு அளக்கவும் படுமோ-நேரோ பார்த்து இவவளவிற்பென அளவுபடுத்தவுந் கூடுமா (கூடாது என்பபடி)

காரிய முற்றச்செயதல் இவரால் ஆகா - பரவிவந்தாலாகுமென யூகித்துந் கூறுதலின் இது உய்த்துணாவைப்பணி. (40உ)

புண்ணியம்புரிபூமியாரதில்வருபோக
நண்ணியின்புறுபூயிவானுடெனபநாநும
புண்ணியம்புரிபூமியுமதிலவருபோக
நண்ணியின்புறுபூமியுமதுநாமாநகரம்.

(இ-ள்.) புண்ணியம் புரி பூமியார் - புண்ணியத்தைச் செய்கின்ற நிலவுலகிலுள்ளவர்கள், அதில் வரு போகம் நண்ணி இன்புறு பூமி வானுடி எனப் - அப்புண்ணியத்தால் வரும் போகத்தை யடைந்து இன்பநுகரும் உலகம் விண்ணுலகென்று சொல்லுவாரா, நாளும் புண்ணியம் புரி பூமியும் - எந்நாளும் புண்ணியஞ் செய்தற குரிய உலகமும், அதில் வரு போகம் நண்ணி இன்புறு பூமியும் - அப்புண்ணியத்தால் வருகின்ற போகங்களை யடைந்து இன்பநுகாதறகுரிய பூமியும், மதுநாமாநகரம் - மதுநாமாநகரமேயாம்.

போகமாவன - பெண், ஆடை, அணிகலம், போசனம், தாம்பூலம், பரிமளம், பாட்டு, பூவமளி என எண்வகைப்பயிம். ஏனையதலங்களினும் இத்தலம் விசேட முடையதென்பார் புண்ணியம்புரிபூமியும் அதில்வருபோகம் நண்ணி யின்புறுபூமியும் மதுநாமாநகரம் என்றா. புண்ணியம், போகம் சாதியொருமைகள். (40கூ)

அதாரேடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கனிந்தனையசொல்லார்நரப்பிசைப்பாணிதேவ
ருண்கனியமுதுங்கைப்பச்செவிதொனைத் தூட்டவுண்டும்

பெண்களினமுதமன்னாற்பெருமிதநடனமுண்ணக்

கண்களோவிடுத்துங்காலங்கழிப்பவரளவிலாதார்.

(இ-ள்.) பண்களிந்தால் அனைய சொல்லார் - இசைபழுத்தாலொத்த சொல் லையுடையபெண்கள் (வாசிக்கும்) நரம்பு இசை பாணி-வினையினையோசை, தேவர் உண்களி அமுதம் கைப்ப செவி தொலைத்த ஊட்ட உண்டும் - தேவருண்ணும் சுவைகளிந்த அமிர்த்தத்தையும் வெறுக்கும்படி காசினையதொனைத்து இன்பத்தை உண் பிக்க துகர்ந்தும், பெண்களின அமுதம் அனனார்-பெண்களுள் சுவைபயக்கும் அமுத ம்போன்றபெண்கள், பெருமிதம் நடனம் உண்ண கண்களை விடுத்தும்-பரதனால் வி திவழாத நடனஇன்பத்தை துகரத் தமது பாவைகளைச் செலுத்தியும், காலங்கழிப் பவர் என் இலாதார் - அமமதுரைநகரத்திற் காலம்போக்கும் வினையாட்டிடையவர் அனேகர்.

(க௦௪)

கலவிவித்தாகவுழிக்கட்புனல்குளிகுருநல்லார்
புலவிதீர்செவ்விரோக்கிப்புணர்முலைபோகந் துய்த்து
நிலைநிலையாமைநோக்கிநெறிபடுதருமதானங்
கலைஞர்கைப்பெய்துங்காலங்கழிப்பவனொண்ணிலாதார்.

(இ-ள்.) கலவி விததாக ஊடி கட்புனல் குளிக்கும் நல்லார் - (தத்தங்கண வர்களுககுப்) புணர்ச்சி இன்பங் காரணமாகப்பிணக்குற்றுக் கண்களினின்றும் சிந் தும் நீரிருளிக்கும் மகளிருடைய, புலவி தீர் செவவி நோக்கி புணர் முலை போகம் துய்த்தும் - ஊடல்நீங்குளு சமயம்நோக்கி நெருங்கிய தன்போகத்தை துகர்ந்தும், நிலை நிலையாமைநோக்கி - தோற்றக்கேடன்றி நித்தியமாயுள்ள வீட்டின்பத்தையும் தோற்றக் கேடுகளுளவாய் அநித்தியமாயுள்ள னெயின்பங்களையும் (ஐயந்திரிபற) ஆராய்ந்தநோக்கி, நெறி படு தருமம தானம் கலைஞர் கை பெய்தும்-நன்னெறிப்பட்ட தருமதானங்களைப் பலதூல்களையுங் கறறுணர்ந்த பெரியோர்கையிற்கொடுத்தும், காலம் கழிப்பவர் எண்ணிலாதார் - காலம்போக்குவோர் அமமதுரையில் அனேகர்.

புலவி, முதிர்ந்தவழி, துன்பத்தருதலாலும் அப்புலவிமுதிராதவழிக் கலவி, இன்பத்தாராமையாலும் இரண்டிற்கும் இடையாய்ச்சமயம்நோக்கிப் புணரவேண் டதலின் புலவிதீர் செவ்விரோக்கிப் போகந்துய்த்தும் எனவும், நிலை நிலையாமை நோக்கிய வழியன்றிப் பொருள்களிற பற்றுவிடுதல் அநிதாதலில் நிலை நிலையாமை நோக்கி எனவுங் கூறினார்.

(க௦௫)

சந்தித்துமீனநோக்கிதலைவனைமூன்றுபோதும்
வந்தித்துமீசன்பூசைமரபுனிமுடித்தும்வெத
மந்தித்துமறியான்செய்ததிருவினையாடல்கேட்டுந்
சிந்தித்துமன்பாபூசைசெய்துநாள்கழிப்பார்பல்லோர்.

(இ-ள்.) மீன நோக்கி தலைவனை மூன்று போதும் சந்தித்து வந்தித்தும்-அங் கயற்கண்ணியார்தலைவனாகிய (சோமசுந்தரக்கடவுள்சந்தியில்) காலை உச்சி மாலே என்னும் மூன்றுபோதும் அடைந்து வணங்கியும், ஈசன் பூசை மரபு உளி முடித் தும் - சிவபெருமான் பூசையை ஆகம்முறைமையாற் செய்து முடித்தும், வேதம் அந்தித்தும் அறியான் செய்த திருவினையாடல்கேட்டும் சிந்தித்தும் - வேதங்கள்சமீ பித்தும் உணர்தற்கரிய அச்சிவபெருமான் செய்தருளிய திருவினையாடல்களைக் கற் றோர் சொல்லக்கேட்டும் அவ்வாறே மனனஞ் செய்தும், அன்பர் பூசை செய்தும் நான் கழிப்பார் பல்லோர் - திருத்தொண்டர்பூசையை முறையாற் செய்தும் காலம் போக்குவோர் அமமதுரையில் அனேகர்.

சிவபூசையிலும் அடியார்பூசை அதிகமாதலின் இறுதியிலவைத்தார். ரூதசங்
சிறை - சிவமான்மீயகாண்டம் - அடியார்பூசையித்யும் அவரைப் போற்றினோர்
பேறும் உரைத்த அத்தியாயத்தில்—

“படியினுலினபயமிப்படியிடை, முடிவிலன்புமுதிருபுஞ்ஞம்வெண்

பொடி கொண்மேனியன்பூசையினுமமவ, னடியார்பூசையதிகமதிகமே”

எனவருளு செய்யுளாலுணர்க.

(சு௦௬)

கற்பவைகற்றுங்கேடகெட்பவைகருததுற்றச

சொற்பொருணினைந்துங்கேட்போக குணாததியுட்டுளககந்திராத்

மெற்பகவிரவுநீங்குமிடத்துமெயயறிவானந்த

வறபுதவெள்ளத்தாமூதாழ்ந்துநாள்கழிப்பார்கிலலோர்.

(இ-ள.) கற்பவை கற்றும் - கற்கத்தரும் நூல்களைக்கற்றும், கேட்டும்-கேட்
கப்படும் பொருள்களைக் கற்றறிந்தோர் சொல்லக்கேட்டும், கேட்பவை கருதலுள்
ளாற் சொற் பொருள் நினைதும் - கேட்கும்பொருள் தமதுகருதலுள் பதிய சொல்
லையுற் பொருளையும் பலகால் சிந்தித்தும், கேட்போர்க்கு உணர்த்தி உள் ளுளக்கம்
சீர்த்தும் - (தமமைவந்தடைந்து) கேட்போர்க்குமெயமைப்பொருளைவிளக்கி அவா
கள மனத்தினகண்ணுள்ள மயக்கையொழித்தும், ஏற்பகல் இரவுநீங்கும் இடத்து-
இரவும் பகலும் நீங்கியவிடத்தில், மெய் அறிவு ஆனந்த அறபுத வெள்ளத்து ஆழா
து ஆந்தமம்-மெய்நுஞானானந்த மயமாகிய அறபுத பிரவாகத்தில் ஆழாமல் ஆழந்
தும், நாள்கழிப்பார்கிலலோர் - நாள்போக்குவோர் அமறுதலாயிற் சிலலோர்.

ஞானவேளவி ஐந்தனுள் தமது மதித்துட்பத்தால் ஞானநூலின்கண் அதிகார
முடையராய ஒதியுணர்த்தல், கற்பவைகற்றும் எனவும், அந்நூலுணர்ச்சி மாததி
ரையானே ஞானநிகழாமையால் ஞானாசிரியனை வழிபட்டுச் சொற்பொருளின்வள்க
ஐயவுணர்விற்கிடமினறி நூன்முறைபற்றிச் சிவவணஞ்செய்தலைக்கேடடெனவும்,
அந்நனவகேட்பும்கொண்டு சொனமாநுகியாயிற் றும்செல்லாது திரிவுககிடமின்
சிப் பொருண்மாததிலாயிற் றமமைச்செலுத்தி உள்ளுறமனனஞ் செய்தலைக்கேட
பவை கருதலுள்ள சொற்பொருள் நினைதும் எனவும், ஆசிரியன்மாட்டுந் தாம்
கேட்டவாறு நூறகலப்பாலும் சிந்தனையினாலும் அதிகாரமுடையராயத் தமமை
வினாயினாகரு ஞானமுறைவேண்டாது தமது கிட்டையான் அரியமைக்கிடமின்
றித் தெளிவித்தலைக்கேட்போர்க்கு உணர்த்தியுட்டுளக்ககந்திரத்தும் எனவும், கருவித்
தொடர்பால்அறிந்தவாறறிந்து அதுவதுவாபிற்கும் அறிகருவியின்விகற்பமாம் சக
லமும், அக்கருவிகீக்கத்துஅந்நனமாவதினறி அறிவினமைமாத்கிரையாம் கேவலமும்
நீங்கிநிற்கும்அருளாதாரத்தை-ஏற்பகலிரவுநீங்குமிடமெனவும், அவவருட்சுத்தியாற்
சுத்தனைக்கடிச் சின்மாததிமாயப் பேரினபதனுள்முழ்கி அதுவாதலும் வேறுத
லும் செய்யாமல் கிட்டைக்கடியிருத்தலை மெயயறிவானந்த அற்புதவெள்ளத்து
ஆழாதாழ்ந்தும் எனவும், இவ்வாறு அறிந்துநிற்பவா அரியாதலிற் சிலரெனவுங்கு
றினார்.

திரிவு-என்றது குற்றியை மகனெனவும், இப்பியை வெள்ளி எனவும் இவ்
வாறுக ஒன்றை மறஞென்றாகத் துணிதல்.

(சு௦௭)

தன்னிகருயர்ச்சியில்லான்காப்பியத்தலைவனாக

முன்னவர்மொழிந்ததேனோர் தமக்கெலா முகமன்னரோ

வன்னதுதனதேயாருமண்ணலேபாண்டுவேந்தா

யிந்நகர்க்கரசனாவானிக்கவிக்கிறைவனாவான்.

(இ-ள்.) தன் நிகா உயர்ச்சி இல்லான் - தனக்கு ஒப்பாவோரும் தன்னில் உயர்ந்தோரும் இல்லாதவொருவன். காப்பியத் தலைவன் ஆக முன்னவர் மொழிந்தது - காப்பியத்திற்குத் தலையெனப்பண்ணுள்ள இலக்கணிகளாகியது, ஏனோதமக்கு எல்லாம் முகமன அன்றோ - (காப்பியங்கட்குத் தலைவராம்) அஃதொழிந்த மந்தையோர்க்கு உபசாரவாத்தையல்லவா (ஆம் என்றபடி) அன்னது தனதே ஆகும் அண்ணலே - தன்னிகா உயர்ச்சி இன்மை தன்னதாகக்கொண்ட சிவபெருமானே, பாண்டியேந்தாய் இந்நகர்க்கு அரசன் ஆவான் - பாண்டியனாயிம்மதுரை நகருக்கு அரசனாயினவன், இக்கவிக்கு இறைவன் ஆவான் - அவனே யிக்காப்பியத்திற்கும் தலைவனாயினவன் (ஆதலால் இது முகமன அன்று)

“பெருங்காப்பியநிலை பேசுங்காலை-வாழ்த்துவணக்கம் வருபொருளிற்திறனென், நேற்புடைத்தாங்குமுன் வரவிபந்து, நாமபொருள்பயக்குருடைநெறித்தாங்கித் தன்னிகரில்லாததலைவனையுடைத்தாய்” எனக்கூறியது காப்பியத்திற்கு சிலக்கணமாதலால் தன்னிகரொபாசசியில்லான் காப்பியத்தலைவனாக முன்னவர்மொழிந்ததெனவும், அவை இல்லாதாராயுடையோராகக் கவிகளாகியவது புனைநதூராயாசலால் ஏனோதமக்கெல்லா முகமனன்றோ எனவும், அவற்றையுடையவன் சிவபெருமான ஒருவனையாதலால் தேற்றேகாரந்தது அன்னது தனதேயாகும் அண்ணலே எனவும், அவனே பாண்டியனாய் வந்தருளினமைபால் இந்நகரக்கரசனாவான் எனவும், அச்சிவபெருமானே இக்காப்பியத்திற்குத் தலைவனாதலின் முகமனன்றெனப்பதுதோன்ற இக்கவிக் கிறைவனாவான் எனவுகூறினார். தொடாநிலைச் செய்யுள் பெருங்காப்பியமெனவும், காப்பியமெனவும் திருவகைப்படும. அவற்றுள் இநதால் பெருங்காப்பியமாதலால் தன்னிகரில்லாக் காப்பியத்தலைவனாவான் இவனென இத்தொகைப்பட்டது “பெருங்காப்பியநிலை பேசுங்காலை” எனவும் “அறமுதனுக்குங் குறைபாடுடையது” எனவும் வருஞ் சூத்திரங்களால் காப்பியங்களினிலக்கணங்களை யுணராக. இங்குவிரிகிற பெருகும். கவியாதபுணையப்படுவது காப்பியமாதலால் கவி, தன்னுற புணையப்படுங் காப்பியத்தின்மேனிற்றலிற் கருவியாகுபெயர். (க0அ)

என்னெனவுரைப்பேனந்தவிற்றைமகன்பண்பையேனை
மன்னாவாவாறோபோலமதித்துரைவிரிககற்பாற்றோ
வன்னவனுணையாறமுனடப்படுதவ்வகிலமென்றால்
முன்னவன்செய்தவாடல்வரவினை முறையிற்சொல்வேன்.

(இ-ள்.) எவ்வகிலமும் அன்னவன் ஆணையாற்றால் நடப்பது என்றால் - எவ்வுலகமும் பாண்டியா திருக்கோலங்கொண்ட அச்சிவபெருமானுருடைய ஆணையின்பழியாய் நடப்பதாயின, அந்த இறைமகன் பண்பை என் என உரைப்பேன்-அந்த இறைவனது தன்மையை என்னவென்று எடுத்திச்சொல்லப்போகின்றேன், ஏனை மன்னவர் வாரோ போல மதித்து உரைவிரிககற்பாற்றது ஒ - ஆணையாசாகனது தன்மையையும் தேவர்களது தன்மையையும்போல (அவனது தன்மையை) அளவறுத்துச் சொல்லும் பகுதியதோ அன்று (ஆதலால் அதனையொழித்தது) முன்னவன்செய்த ஆடல் வரவினை முறையில் சொல்வேன்-அவ்விறைவன் செய்தருளிய திருவிளையாடல்களை வடதுவிற்கூறிய முறைப்படிச் சொல்லுகின்றேன்.

இவ்வகிலமென்று பாடக்கூறுவாருமுள். இகரச்சுட்டு நிலவுலகொன்றன் மேனிற்றலின் ஆணையாற்றுவென்ற சொல்லாற்றலுக்கும் ஏனைமன்னவர் என்றொழியாத வாரோ என்றுகூறியதற்கும் பொருந்தாமைபால் எவ்வகிலமெனப்பாடக் கொண்டாம். இறைவனது தன்மையை யளவறுத்துச்சொல்லப்புகின் அச்சொல்ல

ளவையிலடங்காது பலபடவிரிந்து பயன்படுதலின்றியிகைபடக்கூறலென்னுங்குற்
தந்தக்குதல்தோன்ற உரைசெய்தற்பாற்றோவென்னுது, உரைவிரிக்கற்பாற்றோ என்
னார். முன்னவன் என்பதன்முதலில் அகரச்சுடடுதொகுத்தல். வரவு என்னுந்
தொழிற்பெயர் பன்மைப்பொருண்மேனினது. முற்றும்மைதொகுத்தல். (க0க)

திருநகரப்படல முற்றிற்று.

ஆகப் பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ககக.

திருக்கைலாயப்புக்கழ்ச்சி.

கவிநிலைத்துறை.

வரங்கடந்தருளெனமுதுவானவாமுனிவோர்
கரங்கடந்தலைமுடிமுத்திடக்கருணைசெய்தவிசை
புரங்கடந்துணையுணாவெலாங்கடந்தருமறையின
சுரங்கடந்தவனிருப்பதுதிருக்கயிலாயம்.

(இ-ள்.) முதுவானவர் முனிவோர்-அயன்முதலிய பெரியதேவர்களும் முனி
வர்களும், வரங்கள் தந்த அருள என சுரங்கள் தம தலை முதிமுத்திட கருணைசெய
து-(யாங்கள்கருதிய) நன்மைகளைத் தந்தருளாய் என்று கைகளைத் தமதுதலைமேல்
கூப்ப (அவரவாவேனடுகொளுக்குத் தக்கவாறு) திருவருள்செய்து, அவிச்சை உர
ம் கடந்த - (இயல்பாகவே) பாசவனமையினின்றாகி, உரை உணர்வு எலாம் கட
ந்து - சொல்லும்பொருளுமாயிய யாவையுங்கடந்து, அருமறையின சுரம் கடந்த
வன் - அரியவேதத்தின் முடிவையையுங்கடந்த வெபெருமான, இருப்பது திருக்
கயிலாயம் - எழுந்தருளியிருக்குமிடம் திருக்கயிலாயமென்னுந் திருமலையாம்.

அவிச்சை, காண்டலையை மாத்திரையிற் சுட்டுணர்வுகெட்டுச்செய்து நிற்ப
தாகலாலும் அவலிதைவன் அவயுணர்வுகெட்டாசு சுவருசோதியாயிருப்பவனை
லாலும் அவிச்சை புரங்கடந்தவனெனவும், அவவன்தமலமுத்தன் மலபோத்தா
னிகமும் வாக்குமனங்கள் பற்றியபும சொல்லளவையாலுங் கருதலளவையா
லும் உரைப்பதாதவனாதலின் உரையுணாவெலாங்கடந்தவன் எனவும், அப்பரம்
பரணைப் பரஞானததாறகணபதல்லது விரது சத்தியினகாரியமான வேதமுடிவா
யுள்ள உபநிடதங்களை யாராயவுடனில் உண்டாகும் அபரஞானததால் காண்டல்
செல்லாதவனாதலின் வேதச்சுரங்கடந்தவன் எனவுபகூறினார். உணர்தலென்னுந்
தொழிலிகழ்ச்சியால் பொருள் என்பது தோன்ற உபசரித்தார். (க)

புரந்தராதிவானவாபதம்போதுறைபுத்தேள
பரந்தவான்பதஞ்சககரப்படையுடைப்பகவன்
வரந்தவாதுவாழபதமெலாநிலைகெடவருநா
ஞரந்தவாதுநின்றாழிதோரோருமவவோங்கல்.

(இ-ள்.) அவ் ஒங்கல் - அத்திருக்கைலாயமலை, புரந்தராதி வானவர் பதம்-
இந்திரன்முதலிய தேவாகுள்பதங்களும், போது உறை புத்தேள் பரந்தவான் பதம்-
தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமனுடைய இடம் பரந்த பெரியசத்தியலோகமும், சக
கரப்படை உடை பகவன் வரம் தவாது வாழ் பதம் எலாம் - சககராயுத்தத்தையெந்
திப திருமால் தம்மையடைந்தோர் பெறும்பேறு கெடாமல் வாழும் வைகுந்தமும்

ஆகிய இவைகளெல்லாம், நிலை கெடவரும் நாள் உரம் தவறா நின்று ஊழிதோறும் ஒங்கும்-தத்தமக்குரியநிலை கெட்டு அழியவரும் பேரூழிக்காலத்தினும் தன்னவல்லைக்கொது நின்று அவழுதிக்காலாதோறும் வளாநதோங்காநிற்கும்.

ஊழியன்முதலில் அகாச ஈட்டித் தந்தாகுதல், உயரம் தொக்குகின்ற தோ
றம் என்றும் இடைச்சொல் காலப்பளவம்மேயின்றது. இதரன்முதலியோர் பத
கூள் பொன்னுதகாலந் தன்னவளாசு புகுபி ஈலமாதலால் நிலைகெடவருளா
ஆய்வோகல் ஓசுதமெனக்கூறினா. ஒபதும் என்றாந் முயலதும் ஒயிங்குகின்ற
நாள் ஒக்கிய வோக்கமே யொகதும் என்றாயிததிற காட்டிய தேவாத்தா
லுணாக. (உ)

அரமபைமா,தராபாடலினாவமுமபாட

என்கிறீரா? 4 || குழுவிலே சமையல் சாஸாவா?

வரமரிசை, நகரமுந்விவிலிழாபியுமாறு, ம

நீரம்பிவானமுந் திசைகுறுகிநீர்வனமுநோ.

(வினா) சிராமனப் மாதாரா ஆலின் அரங்குமர-அரங்கப்பெண்கள ஆகிய
இவ்வித ஆலின் தண்டப்பிடுகதையும் பாடல் நரம்பின் ஓசையும் - அவர்களுடைய
பாடல்கள் ஓசையும் வீணியின் ஓசையும், முடிந்த அசை அமைதியும் - தன்னைமையா
விடத்தூற ஓசையும், நாலுபாபு வரம்பு நிலைமையும - யானேயின் து அளவிலாத
வாசையும், சிறு குருதி ஆய்வு - (தமிழ் மொழியில்) சிறுமின்து அருவியின்
ஓசையும், மரத்தின் மரத்தின் மரத்தின் மரத்தின் மரத்தின் மரத்தின் மரத்தின்
மரத்தின் மரத்தின் மரத்தின் மரத்தின் மரத்தின் மரத்தின் மரத்தின் மரத்தின்
மரத்தின் மரத்தின் மரத்தின் மரத்தின் மரத்தின் மரத்தின் மரத்தின் மரத்தின்

[illegible]

வெகுநேரமாகிய இவ்வம்மைமுயற்சிமலனையதங்கொண்

உந்தமின, விஜயா ஸாஸனாவிநகைகா, மருவி

[illegible][illegible]

(19-8.) சீராயக்கையையும்-சீவபெருமான எழுந்தருளிய நிருக்கக்கூடியும், அவ்வந்தரேன ஓர் வெண்ணையையும் - சீராயத்திருநீரின் ஓர் வெண்ணையையும், விமலனை அகம் கொண்டு அந்தம் இவ்வின அகச்சு அந் இருக்கையும் - அச்சிவபெருமானே தன்னிடத் தருகொண்டி னவ்வுத தனக்கொர் இறுதியில்லாமல் சலனமற்றிருக்கையும், அருவி வந்த கண்ணாரும் கொண்டு - (தன்முகத்தொடுத்தது) அருவிக்கொர் இத்தவ்வாராதினும் பலவிடங்களையுங்கொண்டு, (பெயர், நீறு ஒளி வெண்ணையையும்-சீராயத்திருநீரின் வெண்ணையையும், விமலனை அகம் கொண்டு அந்தம் இன்னி ன அகச்சு அந் இருக்கையும் - சிவபெருமானே தனது மனத்திப்பதித்துத் தமக்கொர் இறுதியில்லாமல் சலனமற்றுச் சிவபோகத்திருக்கையும், அருவிவந்த கண்ணாரும் கொண்டு - அருவிபோதும் ஆனந்தபரவ்ஷம் இரண்டயறாவருக கண்களையுங்கொண்டு) அவண் இருக்கும் மாதவாக்கு தனது சார்பும் தந்தது - தனத்திடத்திருக்கும் பெரியதவத்தினாககுத் தனது சார்பத்தைக்கொடுத்தது

சுவபெருமான் தன்னைச் சிந்தித்து அடைந்தோர்க்குச் சடாமுடியும் திரிநேத்து
ரமும் காளகண்டமும் மான்மமுழுதலியவையும் பெறுதலாகிய தனது கிருவுருவத்

தைத்தருதல்போலத் தானுத்தருதலில் உம்மை இறந்தது தழுவிய உயர்வுசிறப்பும்
மை. சாரூபம் - சமாணமான ரூபம். இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கினோன்
தன்னையடைந்தோர்க்கும் பாசம்போக்குவோனாதலால் விமலன் அரன் எனக்கூறி
னார். வெந்த நீறு நோற்றநோன்பென்பதுபோல வந்தன. அகம்-மனத்தின்மேலும்,
இடத்தின்மேலும். கண் - கண்களின்மேலும் இடத்தின்மேலும் நின்றன. அவன் -
அவ்விடம். அகாச்சுட்டு உயர்வின்மேல் நின்றது. (ச)

ஆங்குவெண்டுகில்விரித்தெனககலலெனவார்த்து
வீங்குகாலருவித்திரள்வெள்ளமேயன்றி
யோங்குநான்மறைக்குமியினுள்ளொளிரோக்கித்
தூங்குமாதவர்கன்களுஞ்சொரிவனவெள்ளம்.

(இ-ள.) ஆங்கு-அத்திருக்கையில், வெண்துநில விரித்தால் என்ன-வெள்
வியவஸ்வீரத்தனைவிரித்தார்போல, கல என ஆகிறது விங்கு கால் அருவி திரள்வெள்
ளமே அன்றி-கலலெனனும் ஒலிக்குறிப்போடு ஒலித்தது பருத்தியியும் காலையுடைய
அருவியாகிய திரண்டவெள்ளமுமேயல்லாமல், ஓங்கு நான் மறை குமியின் உள்
ஒளி நோக்கி - சாக்ககாரபரந்த நான்முடிவாகிய சிவகயாகிய உபகிடதத்
துள் விளங்கும் ஒளியாகிய பரசிவத்தை உள்ளககண்ணல்கோக்கி, தூங்குமாதவா
ர்களும் சொரிவன வெள்ளம் - அப்பரிவாசலுமுந்நிய பெரியதவத்தினையுடை
யோர்கன்களுஞ் சொரியும் ஆளந்தபாஷ்பவெள்ளமும் பெருகாநிற்கும்

தூங்கல - நேயத்தமுநதல். பெருகாநிற்கும-தோன்றாப்பயனிலை. விரித்தெ
னதொகுத்தல். சொரிவன எனனும் வினைமுறையு பெயரொச்சமாயினதது. (இ)

கோட்டுமாமலாநிலமலாருண்டுநொடுதங்க
காட்டுமாமலர்கொடிமலர்கொண்டுமுடகலாநத
பாட்டுமாமலர்கொண்டிமலாநாருகடாடியிற
கூட்டுமாதவாகொகுதியுந்நிழ்வனவொருபால்.

(இ-ள) ஒருபால்-அத்திருக்கையினொருபுறம், மா கோட்டுமலர் - பெரிய
கோட்டுப்பூவும், நிலமலர்-நிலப்பூவும், குண்டி நா எகிறது காட்டு மாமலர் - சுணையி
லுள்ளநீர் எடுத்துக்காட்டிம் பெரிப்பூவும், கொடிமலர் கொணமம் - கொடிப்பூ
வுமாகிய இநநால்வகைப்பூக்களைக்கொண்டிம், உட்காரந்த பாட்டு மாமலர் கொண
மம்-மனத்தைக்காவிக்கும் பாடலாகிய சிறந்தமலகைக்கொண்டிம், நம் பரஞ்சுடர்
அடியில் சூட்டுமாதவர் தொகுதியும் குறவன் - நமதுகிவபெருமான் நிருவடியில்
சூட்டுகின்ற பெரிபதவத்தினையுடைய திருத்தொண்டாக்கூட்டங்களாலுஞ்சூழப்
படுவன.

நீரிழ்ந்தமலரை நீரெடுத்துக்காட்டுமலொன்றது குணவணி. எதிர்காலத
தாம் கூறவேண்டியதனைக்கரைந்த என - இறந்தகாலத்தாம் கூறியது தெளிவுபற்றி
வந்த காலவழுவமைதி. கரைந்த முதனிலையாகிய வந்தபிறவினைப்பெயரொச்சம்.
குழ்வன்-படுவிகுதிதொக்குவந்த செயப்பாட்டு வினைமுற்று. உம்மை - இறந்ததுத
ழீஇய உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு. (க)

கையநாகமுங்காய்சினவுழுவையுங்கடுவாய்ப்
பையநாகமுந்தங்கிளாபரவியமுக்க
னையனாகமெயயருந்தவர்தமையடைந்தன்பு
செய்யநாகமுன்வையமும்புகழ்வதச்சிலம்பு.

(இ-ள்.) கைய நாகமும் - அதிகக்கையையுடைய யானைகளும், காய்சினம் உருவையும்-வருத்துகின்ற கோபத்தையுடைய புலிகளும், கடுவாய் வையநாகமும்-விஷம்பொருந்திய வரையும் படத்தையுமுடைய பாம்புகளும், மெய் அருந்தவர் தம்மை-மெய்யுணர்ச்சியையுடைய அரியதவதையுடைய முனிவர்களை, தம் கிளை பரவிய முககண் ஐயனாக அடைந்து அன்பு செய்ய - தமது சுற்றங்களால் முன்பு வணங்கப்பட்ட மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமானுக்கக்கருதிச் சரணடைந்து அன்புசெய்வழிபட, அச்சிலம்பு-அதிகிருக்கைகலை, நாகமும் வையமும் புகழ்வது-விண்ணுலகத்தாராலும் மண்ணுலகத்தாராலும் புகழப்படாநிற்கும்.

இடத்தினிகழ பொருளின் சிறப்பை இடத்தினமேலேற்றி நாகமும் வையமும் புகழ்வது என்றார். யானை வழிபட்டது-திருவானைக்காவில் வடமேற்றிசையிலுள்ள யோர சவேதமலையிலாவசிக்கும் சவேதயானை ஆகழ்வசத்தால் அங்குநின்று அகத்திருவானைக்காவின் புறம்புள்ள காட்டிப்புருத்த வெண்ணுவலின் அருகுவந்து அங்கெழுந்தருளிய சிவலிங்கப்பெருமானை நோக்கி வியப்படைந்து ஆ கெட்டேன் எம்பெருமான இங்கெழுந்தருளிபது என்னையாட்கொள்ளக்கருதியோ என்று ஆராம எயசி வழிபட்டுப்புகிது. சிவகணங்களுக்குத் தலைமைபூண்டது என்பது-திருவானைக்காப்புராணம் - கெஜாரணியப்படலத்திலும், திருக்கையில் சிவபெருமானா ஓகால திருவோலகத்த தெழுந்தருளுந்தற்பொருட்டு ஆடை அணிமுதலியவற்றைப் புனைபுகால் காளை எனலும் பாம்பு காமத்திற் சிழிப்பபுண்டு வாராதிருத்தலைபுணர்ந்து நீதெனக்கையில் பாம்பாயப்பிறந்து நமசுமப பூசிப்பாயென்றருள-அவ்வாறே பிறந்து பூசித்து முகத்தையடைந்தது. கோளத்திபுராணத்தில் சிலம்பிமுதலிய முற்கரைச் சருக்கத்திலும், புலிபூசித்தது. கோயிற் புராணம் வியாக்கிரபாதச் சருக்கத்திலும் காண்க.

நாகமெனலும் பலபொருள் ஒருசொல் பொதுமைநீங்கி யானையையும் பாம்பையும் உணர்த்துதற்கு - நக, கடுவாய்ப்பை எனச் சிறப்படைகளை தந்து கூறினார். நோற்றநோன்பு, பொருத்தபொர் என்றும்போலக-காய்சினம் என நின்றன. (எ)

திருக்கைலாயப் புகழ்ச்சி முற்றிற்று

பாயிரம் உள்படத் திருக்குற்தம் - ௨௦௬.

புராணவரலாறு.

கலிவிருத்தம்

அளந்திடற்கரிதாயவகருன்றினமேற
களங்கறுத்துவிண்காதத்தவன்கோயின்முன்
விளம்பருஞ்சிவநீர்த்தறினமிகத்தாய
வளம்பெறுகசிவநீர்த்தத்தின்மாடது.

(இ-ள்) அளந்திடற்கு அரிது ஆய அருன்றினமேல்-அளவுசெய்தற்கரிய சிறப்புவாய்ந்த அததிகிருக்கையில், களம் கறுத்து விண்காதத்தவன் கோயில்முன்-கண்டங்கறுத்து விண்ணுலகிலுள்ள பிரமன்முதலிய தேவர்களைக்காத்த சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கோயிலின்முன்னுள்ள, விளம்பு அரும் சிவநீர்த்தத்தின் மிக்க அ ஆய - ஏனைத்தலங்களில் சொல்லுத்தற்கரிய மான்மியத்தை யுடைய சிவநீர்த்தங்களினும் மேம்பட்டு, வளம்பெறும் சிவநீர்த்தத்தின் மாடது - என்றுஞ்சிறந்த சிவநீர்த்தத்தின் பக்கத்திலுள்ளது.

களங்கறத்து வின்காத்தமை - “செற்றுலையிரனைத்தும் உண்டிடவேநிமிர்ந்தெழுநஞ்சிந்தைமேற்கொள், பற்றுலங்கறுகர்நது நான்முகனேமுதலோர்தம்பாவையமார்தம், பொற்றூலிதனையளித்தோன்” எனக் காரதம் அசரகாண்டம் திருக்குற்றுலப்படலத்தில் வருஞ் செய்யுளாலுணர்க. (க)

தண்டருங்கநிர்ச்சந்திரகார்த்தத்திற்

பண்டயங்கநவமணிபதிசெய

தண்டாதச்சனனேகதவஞ்செய்து

கண்டதாரிரககான்மண்டபமரோ.

(இ-ள்.) அனேகபயம் செய்து - பலரவங்களைச்செய்து, (அவற்றின்பலத்தால்) அண்டாரச்சன் - தேவதர்சனாலு, தன்னரும்கதிரகார்த்தத்தில்-குளிர்ச்சியிக்கிரணத்தையுடைய சந்திரகாரதகலலால், பண்தயங்கநவமணிபதிசெய்து - நுண்ணியதொழிலகா விளங்க ஒளியுடையகிரித்தினங்களை வரிசைப்படப்பதிப்பித்து, கண்டது ஆயிரக்கால் மண்டபம் - நிருமிககப்பட்டுளது ஆயிரக்காலமண்டபம். (க)

ஆனபான்மைநிலைந்தமண்டப

ஞானநாயகஞ்ஞமலாததாடொழ

வானநீஞ்ஞிவந்துபதங்குறித

ஆனமியநிலைவகுவதொத்ததே.

(இ-ள்.) அந் மண்டபம் ஆனபான்மைநிலை - அந்நாயிரககால்மண்டபஞ்சந்திரகாரதகலல்முடியியவற்றாலும்கந்தனமையால், எனம் இல்மதி-களங்கமில்லாத சந்திரன், வாய்ப்பம்மீட்டுவது - ஆகாயரத்திலுள்ள சந்திரனாகளோடு வந்து, ஞானநாயகன் நான்மலாதாள்தொழ - ஞானவடிவாயிய விந்தவனது அனுகூலந்த, மலகாமலப்போன்ற நுருவகபையணங்க, பதம் குறித்துவவகுவது ஒத்தது - சமயாபார நுருந்தரை பொருந்தது.

இதனால் இத்தனை பொங்குமெனக்கூறினமையால் ஏது உவமையணி. (க)

அன்னாண்டபந்தன் னுளருகதல்

மென்னவோரகையாக்கமேடுருந்தனன்

பன்னுகேள்வியபதினெண்புராணமுத

சொன்னமாதலச்சுத்திரநிலிதே.

(இ-ள்.) பன்னுகேள்வி - சொல்லப்பட்ட துறகேள்வியால், பதினெண்புராணமும் சொன்னமாதலம் சூத முனிவன் - பன்னெண்புராணங்களைப்புகொலையிய பெரியதவதையுடைய சூதமுனிவன், அன்ன மண்டபம் தன்னுள் - அவ்வாயிரககால் மண்டபத்தில், அருந்தவம் என்ன - அரியதவம் ஒருருவு கொண்குருந்தாற்போல, வேங்கை அதன் மேல் இருந்தனன் - புலியினதோலின மேலிருந்தனன்.

வியாதன்பாற சுற்றணாகதவன் எனபார் பன்னுகேள்விப் பதினெண்புராணமுஞ் சொன்ன என்றார். (ச)

அந்தவேலையிலசகிவதீர்த்தத்தில்

வந்துமூழ்கியம்மண்டபத்தேறியே

சந்தியாதிதவமுடித்தீறிலா

வந்துசேகரன்ருணினைந்தேத்தியே.

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அட்டைமுகம், சென்னை-20.

புராணவரலாறு.

கஉரு

(இ-எ.) அந்த வேலையில் வந்த - அக்காலத்தில்வந்து, அச்சிவதீர்த்தத்தில் முழி - அந்தச்சிவதீர்த்தத்தில் ஸ்ரானஞ்செய்து, அம்மண்டபத்து ஏறி சந்தி அதி தவம் முடிந்த - அம்மண்டபத்தின் மேலேறி நித்திய கடன் முதலிய தவங்களை முடித்து, ஈழ இலலாத இரது சேகரன் தான நினைந்து ஏதே-தனக்கோரியுதி யில் லாத சந்திரசேகரஞ்சிய சிவபெருமானுடைய நிருப டுகளைச் சித்தித்துத்தித்தது. (.)

சம்புபத்தன்சதானந்தனுத்தம
னம்புயததனையமகோதர
னும்பர லுசியவுக்கிரவீரிய
னம்புகேளவிபிரசண்ட நறறவன்.

(இ-எ) சம்புபத்தன சதானந்தன உராமன - சம்புபத்தனும், சதானந்த னும், உததமனும், அம்புயத்தன அனையமகோதரன - பிரமனை பொத்த மகோதர னும், உம்பர் அருசிய உக்கிரவிரிடன - தேவரான அருகம் பெரு தவத்தை யுடைய உக்கிரவீரியுடைய, நம்பு கேளவி பிரசண்ட நறறவன - கேட்டோர் நம்பும் வேத முதலியதற கேளவியில் வல்ல பிரசண்ட மெனனு நல்ல தபோதனனும். (சு)

ஆதிமாதவாயாவருமன்புனம்
பாநியாய்முறதுமாகுமபராபரச
சோதிபாலவைதருதனைத்தோததிர
மோதியருசளித்தொனயுவிருவினா.

(இ-எ.) சதிமாதவாயாவரும-இவர்கள் முதலிய பெரியதவத்தினர் யாவ ரும், உமைபாதிவாய முற்றும் அரும பராபரச சோதிபால் - உமையிடத்துப் பாதி யாகியேனையிடத்து முழு பமான சிவபெருமானிடத்து, அன்பு வைத்தருதனை தோ ததிரம் ஒதி அருசியுடைய - நேயம் வைத்த ருதமுனிவனைத் தோத்திரஞ் செய்து கைமுதிருத்து, ஒன்று வினா வினா - ஒன்று வினாவ, தொடங்குகிறார்கள்.

உமைபாதிவாய முறதுமாகும் எனறது பொருள்முரணன். (எ)

வேதவாகமபுராணமேமிருநியேருதலா
வோதுநூலகவினயுணிபொருநுலசெலாமபயந்த
பேதைபாகனேபரமெனத்தோநதுணாபெரிய
போதமாதவவுனகயெயாமபுகலவதொன்றுளதால்.

(இ-எ.) வேதமே ஆகமமே புராணமே மிருதியே முதலா ஓதம் நூல்களி ன் துண்பொருள்-வேதமே ஆகமங்களே புராணங்களே மிருதிகளே முதலாகச் சொல்லப்பட்ட நூல்களின் துணந்த பொருள், உலகு எல்லாம் பயந்த பேதை பாகன் பரம என தேந்தது உணர் பெரிய - எல்லாவுலகங்களையும் பெற்றருளிய உமாதேவியை யிடப்பாகத்தி லுடையவனாகிய சிவபெருமானே என்று ஐயுந்திரி பறத்தெரிந்துணர்ந்த பெரியவனே, போதமாதவ-ஞானத்தையுடைய பெரிய தபோ தனனே, உனக்குயாம புகல் வது ஒன்று உளது - உனக்கு நாய்கள் சொல்வ தொ ன்றுள்ளது.

வேதம் ஆகமம் எனபவற்றி விறுதியில் எண்ணேகாரம் தொக்குகின்றன.
“எண்ணேகாரம் இடையிடக்கொளினும் - எண்ணுக்குறித்தியலு மென்மனார் புல வர்.” என்ற - தொ - சொ - இடையியல் குத்திரத்தால் உணர்க. (அ)

மேருமந்தரங்கைலைப்பதமுதல்விடைமே

ஹருமந்தரநாடவனுறைபதியனந்த

மாருமந்தயில்போகமவிடடைவதென்றவற்றின்

காரணங்களோடுநாத்தனைகருத்தினுககிசைய.

(இ-ள.) மேரு மந்தரம் கைலை பாபபதம் முதல்-மேரு, மந்தரம்திருக்கயிலை, பரீபர்வதமுதலாகிய, விடைமேல ஹரும அந்தரநாடவன உறைபதி அனந்தம்-தரு மவிடைமேலேறி நடத்தியருளும் சிவலோகநாதனெழுந்தருளிய திருப்பதிகளானத மும், ஆறும் அந்தம் இல் போகம் விடு அடைவது என்று-எவரும் முடிவில்லாத்போ கத்தையும் மோட்சத்தையும் அடைதற்குரியனவென்று, அவற்றின் காரணங்களோ டுகருத்தினுக்கு இசைய உலாத்தனை-அவவத்திருப்பதிகளின் காரணங்களோடு எங் கள கருதற்குப் பொருந்தக் கூறியருளினாய். (க)

ஐயமாதிரிமுக்குறறமுமகலநீயருளிச

செய்யவுந்தொரிந்திலைங்களபாபுசிற்றறிவுடையே

மையனெழுநினேமாதையான்மயகதறிவின்னு

முய்யுமாரருளசெய்தியென்றுரைத்தனாமன்னே.

(இ-ள.) ஐயம் ஆதி முக்குற்றமும் அகல நீ ஆருளிச் செய்யவும - ஐயநதிரிபு அறியாமை என்னும் முக்குறறங்களும் யாங்கள் நீங்க நீ ச்ருவாய மலாந்தருளிச் செய்யவும, சிற்றறிவுடையே மையல் கெஞ்சினேம் - சிற்றறிவினையுடையே மும மயக்கமிக்க மனத்தினையுடையே மும், யாம் ஆகையால் தெளிந்தலேபுகள் - யாங் களாடலால் சிறிதுந் தெளிபாதிருக்கின்றோம், மயக்கு அற உய்யுமாறு இன்னம் அருள் செய்தி என்று உலாத்தனை - அமமயக்கம் நீங்க யாங்கள் பிழைக்கும் வண் ணம் இன்னமுரு சொல்லியருளவாய என்று விண்ணப்பஞ் செய்தாகாள்.

விதுதிமேல விசுதியாகவந்த கள விசுதி இடவழுவமைதி. செயதி - முன னிலை யொருமை எதிரால் விண்முறறு. ஐயமாவது - மறுபிறப்பும், இருவினைப்ப ய்ளும், கடவுளும், உளவோ, இல்லவோ என்று ஒன்றிறறுணர்வு பெற்றது நிறறல் திரிபாவது - குற்றியை மகனெனவும், இப்பியை வெள்ளி எனவும் இவ்வாறாக ஒன றனை மறறென்றாகத் துணிதல் அறியாமைபாவது. குற்றியை மகனே எனவும், இப்பியை வெள்ளியே எனவுந் துணிதல் (க0)

தலங்கடமயின்மிகுளுளதாயத்தகுதிசாந்திததக்

குலங்கடமயின்மிகுளுடயதாய்க்குறையிரந்தோர்க்கு

நலங்கடநதருண்மூத்தியாயநாதலேதாரநதப

புலங்கடநதபேரொளியுறைதலனென்றுபுகலாய.

(இ-ள.) தலங்கள் தம்மில் மிகுது உள்ளது ஆய-தலங்களில் மேம்பட்டுள்ள தலமாகியும், தகுதிசால் தீர்த்தம் குலங்கள் தம்மில் மிகுது உடையது ஆய - தகு தியமைந்த பலதீர்த்தங்களில் மேம்பட்டுள்ள தீர்த்தத்தையுடையதாகியும் உள்ள, குறை இரந்தோர்க்கு நலங்கள் தந்து அருள் மூர்த்தியாய் - தமது குறை கூறிவந்த டைந்த வடியாருக்குப் பல நன்மைகளுந் தந்தருளும் மூர்த்தியாகி, நாத வேதாந்த புலம் கடந்த பேர் ஒளி உறை தலன் ஒன்று புகலாய - நாதத்தவத்தி னிறதியா கிய விடத்தையும் வேதத்தினிறதியாகிய இடத்தையும் கடந்த வொளிப்பிழம்பாகிய சிவபெருமான எழுந்தருளிய வொருதலத்தைச்சொல்லி யருளாய்.

கலைஞானங்களை விளக்கும் அறிவையும், வைகரியாதிவாக்கு கண்மேற்றும் தற்போதத்தையம் கடந்ததாதலின் - நாதவேதார்த்தபுலங்கடந்த பேரொளி எனக் கூறினார்.

மிக்கதென்னும் விளைமுறையப் பெயர் ஈதுதொக்குந்ந்தை. (கக)

என்றபோதெதிர்முகமலாநதிருந்மலவலியை
வென்றருதுணுந்தலங்கனின்விசேடமாயந்தம்பொற்
குன்றவாசிலையாவிடங்கொண்டுறைபதியு
ொன்றுகேட்கவிடபரிபதாபுநுதுமுற்றதுதான்.

(இ-ள்.) என்றபோது-என்று விளவியபோது, எதிர் முகம் மலர்ந்து இருள் மல வலியை வென்ற சூதனும் - எதிர் முகமலாசசிகொண்டு ஆணவமலத்தின்வலி மையை வெற்றிகொண்டசூதமுனிவனும், சலங்கனின் விசேடம் ஆய்ந்து அம்பொன் குன்றம் வார் சிலையான் இடம் கொண்டு உறை பதியுள் ஒன்று- தலங்கனின் மேன்மைகூடியெல்லாந் (தமக்குள்) ஆராய்ந்து அடியிப் பொன்மலையாகிய நீண்டவிலகி யேந்திய சிவபெருமான் தனக்குத் திருக்கோலில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்குந்நல ன்களுள் ஒருதலம் உள்ளது, அது கேடக் வீதி அளிப்பது ஆய் உள்ளது- அத்தலங் காதாற் கேட்கவும் மோகூதத்தைத் தருவதாயுள்ளது. (கஉ)

முற்றவோதியபுராணமுவாநிதுட்காந்தம்
பெற்றதாறுசங்கிதையவையாறுநதம்பெயராத
'சொற்றபேர்சனற்குமரமா முனிவரன்சூதன்
கறறைவாரசடைசசங்கரனமாலபன்சுதிரோன்.

(இ-ள்.) முற்ற ஓதிய புராணம் மூவாநிதுள் - முடிவுபெற யானையும் எதித தகூறும் பதினெண்புராணங்களுள், காந்தம் ஆறு சங்கிதை பெற்றது - காந்தபு ராணம் ஆறுசங்கிதைகளை யுடையது, அல்ல ஆறாம் தம் பெயரால் சொற்றபேர்- அவையாரையுந் தமது பெயரால் சொன்னவாகா, மாசனற குமர முனிவரன் சூ தன் கற்றை வார் சடை சங்கரன் மால் அயன் சுதிரோன் - பெருமை பொருந்திய சனறகுமரமுனிவனும் சூதமுனிவனும் நெருங்கிய நீண்ட சடையையுடையசங்கர னும் விட்டுணுவும் பிரமனும் சூரியனாமாவா

பேர் பன்மைப் பொருளில் வந்த வேரிடைச்சொல். (கஉ)

இன்னவாறனுட்சங்கரசங்கிதையென்று
சொன்னதூலிணையுணரத்தினுன்சங்கரன் துணைவிக்
கன்னபோதவண்மடியினிசிருந்துகேட்டதனை
மின்னுவேலப்பணிகொண்டவேன்வெளிப்படவுணர்ந்தான்.

(இ-ள்.) இன்ன ஆறனுள்-இந்த வாறு சங்கிதையுள், சங்கர சங்கிதை என்று சொன்ன தூலிணை - சங்கரசங்கிதையென்றுசொல்லப்பட்ட தூலை, சங்கரன் துணை விக்ரு உணர்த்தினான் - சங்கரன் தனது துணைவியாகிய வுமாதேவிக்குணர்த்தினான், அன்ன போது அவள் மடியினில் மின்னுவேல் பணி கொண்ட வேன் இருந்த கே ட்டி அதனை வெளிப்பட உணர்ந்தான் - அப்போது அவ்வுமாதேவியின் திருமடியில் வீணும் வேல் தன்னேவல்வழி நிற்கக் கொண்டருளிய முருகக்கடவுளிருந்து அச்சங்கிதையைச் சிந்தி மையமின்றி உணர்ந்தருளினான்.

இன்ன அன்ன சுட்டுத்திரிபுகள். (கச)

குன்றெறிந்தவேள்வழிபடுகுறுமுனிக்குரைத்தா
 னன்றுதொட்டஃதகத்தியசங்கிதையாகி
 நின்றதன்னனுகேடபவர்ககரனடிநீழ
 லொன்றுமின்பவிடளிப்பதாலொருதலனுநாகும்.

(இ-ள்) குன்று எறிந்த வேள் வழிபடுகுறுமுனிக்கு உரைத்தான் - கிரவுஞ் சகிரியைத் தகன்பிழிந்திய உம்முருகவேள் தன்ன வழிபட்ட அகத்தியமுனிவனுக் குத் திருவாய்மலர்நாளினான், அன்று தொடர் அஃத கத்திய சங்கிதையாகி நின்றது - அக்காலத்தொட்டு அச்சயகரகாரிந்த அகத்தியசங்கிதையெனப் பெயர் பெற்று நிலபெற்றது, அன்னது கேடபவர்க்கு ஆரன் அடி நீழல் லுள்ளும் இனபம் வீழி அளிப்பது ஆ ஒருநாளை உரைக்கும்-அவ்வாசத்தியசங்கிதையை கேட்டோர்க்குச்சுவ பெருமான் திருவடி நீழலில் கலந்தலாகிய பெரினமுத்தியைத் தருவதாக ஒருதல த்தை விதந்த கூறுகின்றாம்.

ஒன்றும் என்னும் பெயரொசரம் - தொழிற்பெயர்த்தனைமபபட்டு நின்றது.

அதிகவாபபிறிவதெ விநாஸவாயோடகக

கதியளிப்பதெனறோதியாடி, நீளைககதியின்

மதியைவைத்ததொன்னதைப்பரொளவந்த

விநியிவிவாழ்கமென்றான்விராதன்மாணாக்கள்.

(இ-ள்) அக்க அப்பழியாது எல்ல ஆலையி - மேம்பாடுள்ள அகத்தலம யாதென்று வினவியதொலையாயாம, போடக கல் அளிப்பது எனது ஸ்திய சூதனை கதியின் மதியை வைத்தது அன்னதைப் பரா என - சாசாதிக்கடவளவில் மோகூத் த்தைத் தரவல்லதென்று சொல்லிய சூதமுதல் தனைகோடு அமமோகூதத்தில் தமது சித்தையைப்படுத்த முனிவரொரு அந்நலவாயவியத்தைச் சொல்லாய் எனதுவினை, விராதன் மாணாக்கள் வந்த விநியிவிவாழ்கவகிதனை - விராதன் மாணாக்கருவிய சூதமுனிவன் தொழிற்தொட்டு வழா விடந்த முறைப்படிச் சொல்லாநின்றான். (1)

புதியதாமரைமேவியாழமறைப்புத்தேன

விநியிவினாநகநெட்டப்பரிமகந்தசொலான் வேண்டிக

கதியையாயந்தவாகுதலுதலாநிதற்கெழுநாசிப

பதியின்மையநகரேசுடெயநி ஏன்பன்னிடொ குலவாகல்.

(இ-ள்) புதிய தாமரை மேவிய பழமறை புத்தேன - அந்தலாந்த தாமரை மலரில் வசிக்கும் படைப்புடி தொடரியின் பல்லு ககநிஹைவையுடைய பிம்மன, விதி யினால் கதி நடை பரி மகம்செய வான் பேணடி - அவ்வேதவிதிப்படி வேகமிக்க நடைவையுடைய அகவமேதயாகு செயய விருமபி, மாயந்தலாகக் கதியை உத வும் தன்னுறை கெழு காசிப்பதியில் - தன்னிடத்தில் இறந்தவர்க்கு மோகூத்தைத் ததாரகின்ற தன்னிய நீரத்தறை மிக்க காசித்திருப்பதில், பண்பி ஒரு வைகல் மைந்தரோடு எய்தினான் - முன்னொருகாலத்த தன்புத்திரரோடுசென்றான். (கள)

எழுரேடியாகியுலிருத்தம்.

அகத்தியன்விபாதனாகசனகனாகிநானமுனிவர்கோதமனாற் சினைத்தெளிவுணர்ந்தபராசரன்வாமதேவன்வான்மிகியேவசிட்டன் சகத்தியல்கடந்தககன்முதன்முனிவர்தமமொடும்பத்துவெம்பரிமக மகத்தொழின்முடித்துமற்றவர்க்குள்ளமகிழ்வுறவழங்குவழங்கா.

(இ-ள்.) அகத்தியன் வியாதன் நாரதன் சனகன் ஆகி நால்முனிவர் கோதமன் - அகத்தியரும் வியாசரும் நாரதரும் சனகர் முதலாகிய நால்வகை முனிவர்களும் கௌதமரும், தூல் கிதை தெளிவு உணர்ந்த பராசரன் வாமதேவன் வான்மீகி ஏ வசிட்டன் - வேதனால் முடிவின் துணிபொருளாகிய பரசிவத்தை யுணர்ந்த பராசரரும் வாமதேவரும் வான்மீகியும் வசிட்டரும், சகத்து இயல் கடந்த சகன் முதல் முனிவர் தம்மொடும்-பிரபஞ்சத்தி னியல்பைக்கடந்த சுகர் முதலாகிய முனிவர்களும் ஆகிய விவர்களோடும், பத்து வெம் பரிமா மகத்தொழில் முடித்து-பத்து அசுவமேதயாகங்களைச் செய்து முடித்து, அவர்க்கு உள்ளம் மகிழ்வு உற வழங்குந் வழங்கா - அம்முனிவர்களுக்கு மனம் மகிழக்கொடுக்குந் தக்களைக்களைக் கொடுத்து.

சனகனாகி நான்முனிவர்-சனகர், சனாதனர், சனந்தனர், சனற்குமாரர். வான்மீகி, என்பதனிடறியி லிருக்கும் ஏகாரம் எண்ணேகாரம் ஆகையால் அதனைப் பிரித்து ஏனையவற்றோடுங் கூட்டுக. சகம்-தோன்றியழிவதென்னும் பொருட்டு, ஆதலால் பிரபஞ்சமென்றும். வெம் பரிமா-கடுகடையை யுடைய குதிரை. (௧௮)

சத்தியவுலகிற்சரோருகக்கிழவன்சார்ந்தபின்புலப்பகைசாய்த்தவத்திருமுனிவரனைவருங்காசியடிகளையடைந்தனர்பணிந்து முத்திமண்டபத்தினறமுதலான்குமொழிந்தருண்மூர்த்திசந்நிதிபிழிபத்தியாபிருந்துநாரதமுனியைப்பார்த்தொருவினாவுபகர்வார்.

(இ-ள்.) சரோருகம் கிழவன் சத்திய உலகில் சார்ந்தபின்பு-தாமனாயில் வசிக்கும் பிரமன் சத்தியலோகத்தை யடைந்த பின், புலப்பகை சாய்த்த அ திருமுனிவர் அனைவரும் - இந்திரியப்பகையைப் புறங்கண்ட தவச்செல்வத்தை யுடைய அம் முனிவர்களெல்லோரும், காசி அடிகளை அடைந்தனா பணிந்து - காசியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானை யடைந்த வணங்கி, முததி மண்டபத்தின் அறம் முதல் நான்கும் மொழிந்தருள் மூர்த்தி சந்நிதியில் பத்தியாய் இருந்து - முத்திமண்டபத்தின்கண் தருமமுதலிய நான்கு பொருள்களையுரு (சனகர்முதலாகிய நான்கு முனிவர்களுக்கு)கூறி யருளிய தக்பிணமூர்த்தி சந்நிதியில் அன்பாய் வரிசை பட விரந்து, நாரதமுனியை பார்த்த ஒரு வினா உரை பகர்வார் - நாரதமுனிவனைப் பார்த்து ஒன்று வினாவு கின்றார்கள்.

அம் முதல் நான்கு - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. அடைந்தனர் - முற்பெச்சமாய் நின்றது. (௧௯)

தலமுதன்மூன்றுகுசிந்ததோர்சைவதலமுராயென்னநாரதன்முன் கலைமுழுதுணர்ந்தசனற்குமாரன்பாற்கற்றவன்வியாதனமவன்பா னலமுதக்கேண்மினெனவவன்கதிர்வேனம்பிபான்மறைமுதலனைத்து மலமறவுணர்ந்தோன்குறுமுனியாகுமவனிடைக்கேண்மெனவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) தலமுதல் மூன்றும் குசிந்தது ஓர் சைவதலம் உரை என்ன - தலமுதலிய மூன்றுபொருள்களாலும் மேம்பட்ட ஒரு சிவதலத்தைச்சொல்லாயென்று வினவ, நாரதன் தான் - நாரதமுனிவன், கலைமுழுதும் உணர்ந்த சனற்குமாரன் பால் கற்றவன் வியாதனும் அவன்பால் நலம் உற கேண்மின் என - தால்முற்றும் ஆராய்ந்துணர்ந்த சனற்குமாரமுனிவனிடத்துக் கற்றுணர்ந்தவன் வியாதமுனிவனும் அவனிடத்த நன்மையிகக்கேளுங்கள் என்றுகூற, அவன்-அவ்வியாதமுனிவன், கதிர்வேல் கம்பிபால் - ஒளியிக்க வேலையேந்திய முருகக்கடவுளிடத்த, மறைமுதல் அனைத்தும் அலம் அற உணர்ந்தோன் குறுமுனி ஆகும் அவன் இடை கேண்மென

விடுத்தான் - வேதமுதலிய நூல்முற்றும் சுழற்சிக் கக் கற்றுணர்ந்தவர் அகத் தியமுனிவராம் அவரிடத்துச்சென்று கேளுங்கென்று கூறினான்.

சுழற்சியாவது - ஐயம், திரிபு. தலமுதன்முன்று - தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி. விடுத்தல் - விடைதரல், ஆதலால் கூறினும் என்றும். சிறந்தது வினைமுற்றப்பெய சொச்சமாய்நின்றது. முழுதென்பதனியுதலில் முற்றும்மைதொகுத்தல். (உ0)

மலயமாதவனையடைந்துகைதொழுதுவாழ்த்திவாதாவிவில்வலனைக் கொலைபுரிதருமமூர்த்தியேவிர்த்தக்குன்றடக்கியதவகருன்றே யலைகடல்சூழ த்தவருடபெருங்கடலேயருந்தமிழககொண்டலேதென்பா லுலே 'மறியுத்தகலாகணையென்றுசுருதியாரிரமெனத்துதித்தார்.

(இ-ள்.) மலயம் மாதவனை அடைந்து கைதொழுது வாழ்த்தி-பொதியமலை யிலெழுந்தருளிய அகத்தியமுனிவரை யடைந்து கைகூப்பித் துதிசெய்து, வாதா வி வில்வலனை கொலைபுரி தருமமூர்த்தியே - வாதாவி வில்வலனை என்னும் அசுரர்க ளைக் கொலைசெய்த தருமவழி வாயுள்ளவனே, விர்த்தக்குன்று அடக்கிய தவக்குன றே - விர்த்தபருவத்தையடைக்கிய தவபருவத்தே, அலைகடல் சூழத்த அருள பெரும் கடலே - கலையை அலைக்கும் அலையையுடைய சமுத்திரத்தைப்பருகிய பெரியகரு ளுசமுத்திரமே, அருந்தமிழ் கொண்டலே - அரியதமிழ் ஈரக்கும் மேகமே, தென் பால் துலைபெற நிறுத்த கலையென என்று-(உயராத) தென்திசை துலாங்கோரல்போ லச் சமனாகிறுத்திய பற்றுமரோடே என்று, ஆயிரம் ஈருதி என துதித்தார் - அள வில்லாதவேதங்களிரண்டு நிறுது துதித்தார்போல ஈருதிநின்றது துதித்தார்கள்.

அசுமுகி என்னும் பெயரையுடைய வோர ஈரப்பென, நாரதமுனிவரைவலந ததழுவி வில்வலன் வாதாவி என்னும் இரண்டிபுறங்களைப்பெற்றான, அவர்கள் இருவரும் தமது தாயினிடத்து விடைபெற்று ஓவனத்திறுசென்று கொடியவோர் யாகஞ்செய்து தாங்கள்வேண்டிய வரங்களைப் பிழைநிறுபெற்று மேற்றிசையிற் றா ன்குவழியுங்கூடும் ஓரிடத்திலவரும் முனிபார்களைக்கொல்ல வோர் பன்னசாலையை யமைத்த வாதாவியை ஓர் ஆடாகித்த நான் தவவேடத்தை மேற்கொண்டு ஓர்ருது செய்த முனிவர்களைக்கொன்றுதன்று வாரமும் ஈரங்களில், அகத்தியமுனிவர் அந நெறியேவர அவனாகோக்கி நம் குலத்தினரைக்கொல்லும் இவரை நாமகொல்ல வேண்டுமென்றுகருதி எதிர்த்துசென்று தமதுசாலைகழைத்தவரது ஆடாயநின்ற வா தாவியைக்கொன்று கரிசமைத்து ஊட்ட உண்பி இருநாடின், வில்வலனதம்பிவருக வென்றழைக்க வரிற்றுச்சென்ற வாதாவி ஆட்கிவருவருகொண்டு முழங்க, அதனை அர்த்த அகத்தியமுனிவர் கோபங்கொண்டு இவன்முடியக்கடவன் என்று வயிற் றத்தடவ மடிந்தான், அதனைக்கண்ட வில்வலனகோபத்தோடு ஓர் தண்டாயு தங்கொண்டு போசெய்யவர அமமுனிவர் ஓர் தருப்பையைப் பாசுபதாஸ்திரமா கப் பாவனைசெய்த பிரயோகஞ்செய்ய அவனும் மடிந்தான். என்பது கார்த்தம் அ சுரகாண்டம்-வில்வலன் வாதாவியைப்படலத்தில்.

“ஊன்கொண்டகரியாறுதகர்வுற்றவாதாவியுயிர்போகியுண்டவியல்பே

தான்கொண்டுமுடிக்கென்றுசுடர்த்தையொருகாலையிழவலமுனிதவனும்

கான்கொண்டவெரிமண்டுதிருப்புத்தற்போன்றுகடியோனுமுடியாகவே

வான்கொண்டலெனவக்கண்முன்னின்றவன்தம்பியாய்வுற்றதுன்னிவருவான்.”

“மெய்க்கொண்டதொன்னுருக்கொண்டுமுனிதன்னவெருகுற்றோர்தன் டத்தனைக், கைக்கொண்டுகொலையுனி வருபோழ்தின்முனிவன்காத்திற்றருப்பை

புராணவாலாறு.

யொனதை, மைக்கண்டர்படையாகநினைத்ததுவிடவில்லவன்றாமுமடிவெய்தது, மக்கண்டக்கள்வருறையுற்றவிடநீங்கியப்பாலகன்றன்னரோ.”

தென்திசைநோக்கிவரும் அகத்தியமுனிவர் காசினகரடைந்து சிவபெருமானைவணங்கி அங்குநின்று மேருவோடு மாறுபட்டு அண்டங்களையடைத்து எழுந்தவந்தகிரியின் சாரலடைந்து ஓர் விந்தமே நமக்குச்செல்லச் சிறிதுவழிதருவாய் என வந்தகிரி சூரியசந்திரர்கள் வழங்குதற்கும் அரிதாய்த் திருவிக்கிரம வடிவங்கொண்ட நெடுமால்போல் நிற்கின்றோம் குறியவடிவையுடைய வுனக்கு அஞ்சியோவழிதராநிற்போம் என்று செருக்கிக்கூறி, அம்முனிவர் தம்வலிமையால் பிரமலோகங்காறும் தமதுகையைநீட்டி அவ்விந்தமலையின் உச்சியிற்சேர்த்து அழுத்த, அவ்விந்தம் செருக்கிழிந்து பாதுகைத்திற்புகுந்தது. என்பது ஷே காண்டம் - விந்தம் பிலம்புகுபடலத்திலு.

“எதிக்கிரமதியினுகருமேகருந்திறததாலவான
நெறியினையடைததுதொல்லைநெடியமால்போன்றுநின்றேன்
குறியநிறகஞ்சியாறுகொடுப்பனோவெனதுதோற்ற
மறிகிலையிணடுபோகென்றவ்வகாமொழிந்ததன்றே.”

“அறபுதமமார்கொள்ளவாற்றவுங்குறியோன்விந்த
வெறபினதுமபர்தன்னினையியுயர்குடங்கைசேர்த்தி
வறபுறவனவல்லேமற்றதுபுவிக்கடடாழ்ந்த
சொற்பிலம்புகுந்துசேடன்தொன்னிலையடைந்ததன்றே.”

சிவபெருமான் நிருமணத்திற்குத் தேவர்முதலிய யாவரும்வந்து நெருங்கினமையால் வடதிசைதாழ்ந்து தென்திசை யுயர்ந்தோங்கியபோது அங்குள்ள தேவர்முதலியயாவரும் நடுக்கமெய்தி வருந்துதலைக் கடைக்கணித்து, நந்திராயனரால் அகத்தியமுனிவராவருவித்து நீ தென்பாலுள்ள பொதியமலையிற்சென்று இருத்தியாயின் துலாக்கோல்போலச் சமனாமென்றருளினன். என்பது காந்தம் - உற்பத்திகாண்டம்-திருக்கலியாணப்படலத்தில்.

“ஆனான்முனிகேளொருநீய்வசலநீங்கித்
தேனாமருதவன்மேயதென்னுநெண்ணி
வாறாபொதியமலைமேவுதிகையமெல்லா
மேனாளெனவேநிகராகிவிளங்குமென்றான்.”

எனவருஞ் செயயுள்களாலுணர்க. கடல்குடித்தது இப்புராணத்தில் பின்னர்வருதல் காண்க. கொலைபுரிதரும மூர்த்தி எனத் திவினை நலவினையாக மாறுபட்டுநிற்பது
தைதிறமபியவினை. (உ)

மூவகைச்சிறப்புமுள்ளதோர்தானமொழிகெனமுகமலர்ந்தருள்கூர்
தியாவையுமுணர்ந்தோன்முததிமண்டபத்தினீரிருதொகையின்வந்திறக்
சேவல்கடமையுமைங்கரன்றனையுஞ்சேவலங்கொடியுடைவடிவேற் [குஞ்
காவலன்றனையும்வடநிழலமர்ந்தகண்ணுதற்பரனையும்பணியா.

(இ-ள்.) மூவகை சிறப்பும் உள்ளது ஓர்தானம் மொழிக என - தலச்சிறப்பும் தீர்த்தச்சிறப்பும் மூர்த்திச்சிறப்பும் உள்ளதாகிய ஒருகைவதலத்தைச் சொல்லக்கடவீர் என்றுமுனிவர்கள்வினவ,முகமலர்ந்த அருள் கூர்ந்து யாவையும் துணர்ந்தோன்-முகமலர்ச்சிகொண்டு (அவர்கண்மேல்) கருணைகூர்ந்து எல்லாதுல்களையும் ஆராய்ந்து கெனிந்த அகத்தியமுனிவர், முத்திமண்டபத்தின் ஈர் இரு தொகையின்

வந்து இறக்கும் சேவல்கள் தமையும் - முத்திமண்டபத்தின்கண் நான்கெண்ணுந் தொகைபெற்று வந்திறந்தகோழிகளையும், ஐங்கரன் தனையும் சேவல்கொடி வடிவேல் உடை காலவன் தனையும் வடநிழல் அமர்ந்த கண்ணுதல் பாளையும் பணியா-ஐந்திறுக்கரங்கனையுடைய மூத்தபிள்ளையாரையும் சேவறகொடியையும் வடித்த வேலையுமுடைய முருகக்கடவுளையும் கல்லாவநிழலின்கீழ் எழுந்தருளிய தக்பிணு மூர்த்தியையும்வணங்கி.

காசிரகரத்தில் மூன்றாமபுகத்தில் பலனூல்களையுங்கற்றுணர்ந்த மாகனந்தனென்னும் ஓர்மறையவன் கொழிந்தொழிலுடையவனாய்த் திரிதருங்காலத்து, அங்கோ நீசன் தானமாகக்கொடுத்த பொருளையேற்றதனால் ஏனெமறையவர்கள் இவனுஞ் சண்டாளனே என்று அந்நகரினின்றும் அகற்ற, தன்மனைவிமக்களோடு கீகடதேயம் நோக்கிச்செல்லுவோன் கங்கையாழி காவழிகொண்டு செல்லுவோனாத் துணையாகக்கருதி அவாகளபின் கரந்தசெல்லும்போது, வேடர்கள் எதிர்த்து அவனிடத்தள்ள பொருளைச் சூறையாடி மனைவிமக்களோடு அவனையும்கொலைசெய்தார்கள், உயிர்விடுங்கால அம்மாகனந்தன் காசிரகரத்தை மனத்திலெண்ணி உயிவிட்ட புண்ணியவசத்தால் அக்கீகடதேயத்தில் முற்பவவுணர்ச்சியோடு சேவலாய்ப்பிறந்து தன்மக்களிருவருங் குஞ்சுகளாகவும தன்மனைவி பெடையாகவும், அங்குச்சில நாளவசித்துக் காசிக்குச்செல்லுவாரோடு தொடர்ந்து சென்று முததிமண்டபத்தையடைந்து அங்குவசித்து இறந்தமையால் சிவபதததையடைந்தனன், என்பது காசிரகரன்டம்-முத்திமண்டபத்தின் கதையுணர்த்த அதியாயத்தில்.

“கருமபுகுதட்டிச்சாரொழுங்குடைவாய்மேநிகன்படுகரு
மிருந்தன்புனல்குழுகாசிதனைவியததெண்ணியிருந்தனனால்
வரம்பிற்சாலிமுத்துவிர்குமவயறகீகடத்தில்முற்பவத்திற்
றிருந்துமுணாவோடவனாததச்சூட்டுச்சேவலாயினனால்.”

“மக்களிருவர்பார்ப்பாகமடமாடுன்க்கிபேடாக
வொக்கவுறையுநாளதனிறகாசிக்கேகுமவரோடுஞ்
செக்கரிற்றத்தகூர்வாயருட்சேவல்பெடைதொடரத்
தொக்கபார்ப்பினொடுங்காசித்தொல்நகரின்சென்றனனே.”

“செங்கட்கயவாய்மோட்டெருமைசெழுநீர்க்குவனைப்போதருநதிப
பங்கபழனத்துனைந்துழக்கப்பணிலமுதற்குகாசியினிற்
றிங்கடவழ்ந்துவிளிம்புரிரு*முத்திமாடத்திடைசேர
வக்கனிற்றுபடுமேற்றுகயிலைவாயினடையுமால்.”

சேவல்-கோழியின்பிரயாயப்பெயர்.

(உஉ)

அங்கயற்கண்ணிதன்னையுமெந்தையாலவாயானையுமியதய

பங்கயத்திருத்திச்சமாதியிலிருந்துபரவசமடைந்துபார்ப்பதிக்குச
சங்கரனருளிச்சேய்தசங்கிதையைத்தாரகனுடையோண்டாகச்
செங்ககவேல்விடுததசேவகனெனக்குத்தெருட்டினுணையசங்கிதையில்.

(இ-ள்.) அங்கயற்கண்ணி தன்னையும் எந்தை ஆலவாயானையும் - அங்கயற்சனம்மையையும் எனத்தையாகிய திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய சோமசந்தரக்கடவுளையும், இதயபங்கமத்து இருத்தி - தனது இருதயதாரணாயில் இருத்தி, சமாதியில் இருந்து பரவசம் அடைந்து-சமாதிகூடிப் பரவசப்பட்டு, பார்ப்பதிக்குச் சங்கரன் அருளிச்சேய்த சங்கிதையை - உமாதேவியாருக்குச் சிவபெருமான் அருளிச்சேய்த சங்கிதையினை, தாரகன் உடல் இரண்டாக செம்மை வேல் விடுத்த சேவ

கன் எனக்கு தெருட்டினான்-தாரகாசுரன் உடலம் இரண்டுதண்டாகத் தமதுசெவந்திருக்கரத்திலெந்தியவேலை யெறிந்த முருகக்கடவுள் எனக்குத்தெளிவுபெற அருளிச்செய்தார், அந்நேரத்திலேயே - அந்தச்சங்கிதையில்.

சமாதிகூடல் - அசைவறவிருத்தல். பாவசமடைதல் - சூரியனெனியும் கன் னெனியும்போல முதல்வன் வியாபகவதிலில் ஆன்மவதிவு வியாப்பியமடைந்து “அவனிலனும்” நின்றமுறைப்படி நேயத்தமுநதல், தாரகன-சூரனுக்கு இனையோன். பிரமன் முதலியதேவர்கள். இம்மக்கண்களும் தேவர்கள் முதலிய படைவீரர்கள் புடைசூழவும் சூரன் ஊர்நோக்கிச்செல்லுங் குமாரக்கடவுள் கிரவுஞ்சகிரியையடைந்தருள, நாரதமுனிவன் திருவடிவணங்கி எமதுபெருமானே இம்மலை கிரவுஞ்சன் என்னும் ஓர்பேரையுடைய ஓரசுரன் இவன் இங்கிருந்து வழிவருமுனிவர் பலருக்குதன்படுசெய்த வரனார், அகத்தியமுனிவரும் ஓசுரன் இவ்வழிவருகையில் அம்முனிவருக்குத் தனதுமாகையால் பலதனப்பாடுகளையுமினைத்தனன்; அவற்றை நோக்கி இவையேயார் அவுணசெயலெனகருதி இம்மலைவழிவாகியேநின்று எம்மிறைவன் திருக்கரத்தலேலால் நாசமடைகவெனச்சுபிக்க, அன்றுதொட்டு இம்மலைவழிவாகியேநின்று இந்நெறிவரும்முனிவர்களை அலைத்து நிற்கின்றனன்; இம்மலையி னெருபாலுள்ள மாயநகரத்தில் சூரனுக்கினைய தாரகனென்பவன் வசித்துப் பிரமன்முதலியோருக்கு இடைபூறுசெய்கின்றனன்; இவனைவெற்றிகொள்ளில் சூரனை வெல்லுதல் எளிதெனக்கூற, அவ்வாறே செய்கின்றோமென்று கருணைகூர்ந்து வீரவாகுமுதலிய படைவீரரை விடுத்தருளினார்; வீரவாகு, படைவீரரோடு சென்று அததாரகனோடு போர்செய்யத் தொலைவுற்றவரன் கிரவுஞ்சகிரியினுள்ள வோர் முழையிற்புகுத அவன்பின்சென்ற வீரவாகுமுதலியோர் அம்முழையிறசென்று மயங்கிக்கிடத்தலை நாரதமுனிவர்க்கொல்ல, அக்குமாரக்கடவுள் தமது திருக்கரத்தலேலெறிந்து அத்தாரகன மார்பையுங்கிழித்தக கிரவுஞ்சகிரியையுஞ் சிதைத்தனன். என்பது காரதம்-உற்பத்திகாண்டம் - தாரகன்வதைப்படலத்தில்.

“தாரகன்மாரபமென்னுந்தடம்பெருவளையெக்கிணடு
சூரியகிரவுஞ்சத்திறசேர்நதுபட்டுருவிச்சென்று
வீரமும்புகழும்பொண்டுவிளங்கியதெனவவக்கட்
சோரியுந்துகளுமாடித் தன்னெனமீண்டதனறே.”

எனவருஞ்செய்யுளாலுணர்க.

(உஉ)

பெற்றற்கருந்தவஞ்செய்தகந்தெளிந்தரிதிற்பெருங்கதிகேட்பவர்க்கெளிதா யுறப்படுந்தலநீர்வியமுச்சிறப்புமுள்ள தெத்தலத்தினுங்கழிந்த சிறப்பினுங்கெண்ணெண்டிருவிளையாடல்செய்தருள்வடிவெடுத்தென்று மறைப்பொருள் விளங்குமாலவாயுதனைமண்ணின்மேற்சிலனுலகென்னும்.

(இ-ள்.) பெற்றற்கு அரும் தவம் செய்த அகம் தெளிந்த அரிதில் பெரும் கதி கேட்பவர்க்கு எளிதாய் உறப்படும் தலம் நீர் வியமுச்சிறப்பும் உள்ளது- அடைதற்கரிய தவங்களைச்செய்து மனநெளிந்து அரிதாகப்பெறும் மோட்சம் கேட்பவர்க்கு எளிதாகக்கிடக்குந்தலமாய் நீங்கள்வினவிய தடிச்சிறப்புமுதலிய முன்சிறப்பும் உள்ளது, எத்தலத்தினும் கழிந்த சிறப்பினது - எவ்வகைப்பட்ட சைவதலங்களிலும் மேம்பட்ட சிறப்பினையுடையது, அருள்வடிவெடுத்து எண்ணென் திருவிளையாடல் செய்து என்றும் மறைப்பொருள் விளங்கும் ஆலவாய் - திருவருளே திருமேனியாகக்கொண்டு அதுபத்தாரன்கு திருவிளையாடல்களைச்செய்து எப்

பொழுதும் வேதத்தின்பொருளாகிய சிவபெருமான்விளங்கும் திருவாலவாயாம், அதனை மண்ணினமேல் சிவன் உலகு என்னும் - அததலத்தைப் பூவுலகில் சிவலோகமென்று சொல்லாநிற்கும்.

சிறப்பினது - ஈறதொக்குவின்றது. முச்சிறப்பு - பன்மையில் ஒருமைவந்த பால்வழுவமைதி. ஆய - வினை மெச்சத்திரிபு. உறப்படும் - உட்கப்படார் என்றும் போலப் படுசொறகுப் படுபொருளினதிறந்த பெயரொச்சம். ஆங்கு-அசைநிலை.(உசு)
அத்தலத்தனையமுவகைசிறப்புமளவிலாவுயிர்க்கெலாங்கருணை வைத்தவன்செய்ததிருவினையாட்டும்வளையுரங்கிழியவேலெடுத்த வித்தகனெனகருவிளம்பியவாறேவிளம்புவனும்ககெனவந்த வுத்தமமூனிவர்யாவருங்கேடகவுணர்த்துவான்கடலெலாமுண்டான்.

(இ-ள்) அததலத்து அனைய முவகைசிறப்பும் - அத்ததலத்தில் அத்தன்மையையுடைய முவகைசிறப்புநீட்டும், அளவு இல்லா உயிர்க்கு எல்லாம் கருணை வைத்தவன் செய்த திருவினையாட்டும்-அளவிற்றத எல்லா ஆன்மகோடிகளிடத்தும் கிருபைவைத்த ஏயபெருமான் செயதருளிய திருவினையாடல்களையும், வளா உரம் கிழிய வேல் எடுத்த வித்தகன் எனகரு விளம்பிய ஆறே மக்கு விளம்புவன் என்ன - கிரவுஞ்சநிரியின் மார்பங்கிழிபட வேலைத்தொட்டருளிய முருகக்கடவுள் எனக்குச் சொல்லியவண்ணமே உயர்க்குஞ்சொல்லவேன என்று, கடல் எல்லாம் உண்டான்-கடல் முறும்பருகிய அகழையா, வந்த எத்தம் முனிவர் யாவரும் கேட்டக உணர்த்துவான் - சம்பால்வந்த முதன்மைபெற்ற முனிவாகமெல்லோருங் கேட்டகச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

பவசமடைந்ம என்பவற்றிலுள்ள வினையெச்சம் உணர்த்துவான் என்னும் வினைமுற்றின முதனிலைகொண்டது. (உரு)

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆகப்பாவிசம் உளபடத் திருவிருத்தம் - டகக.

த ல வி சே ட ம்.

அதுபிரகியாசியவீருத்தம்

காட்டமொருமுன்றுடையநாயகனுக்கல்புடையிராயந்துநீவி கேட்டதலநீண்டிளாதத்திருவாலவாய்நூட்டிநேத்துப்பொன்னந தோட்டலந்தாமலாமுழைத்ததொருதடமுடங்குராசசெருசோதிநூன யிட்டமெனமுழைத்தசிவலிங்கமுமொன்னுளையின் அமிசைப்பங்கேண்மின்.

(இ-ள்) காட்டம் ஒரு மூன்று உடைய நாயகனுக்கு அன்புடையீ-திரிநேத திரங்கியுடைய சிவபெருமானிடத்து அன்புநிறந்தமுனிவர்களோ, நயந்த நீவிர் கேட்டதலம் ஈண்டு உரைத்த திருவாலவாய்-விரும்பிநீடுகள்கேட்டதலம் இப்போது யாமொழிய திருவாலவாயாம், அதனால் கிளைத்து பொன்னம் தோடு அலர் தாமரை முழைத்த ஒருதடமும-அத்தலத்தில் நிறைந்த பொன்னிம்மாய்ந்த இதழ் அலர்ந்த தாமரைமுழைத்த ஒருதடாகமும்,கந்தரம் செம சோதி நூனம் ஈட்டமென முழைத்த சிவலிங்கம் ஒன்றும் உள்ள - அழகிய செவந்த சோதிமயமாகிய நூனகூட்டம் போலத்தோன்றியருளிய சிவலிங்கமொன்றும் இருக்கின்றன, இன்னும் இசைப்ப கேண்மின் - இன்னமுக்கு சொல்லக் கேளுங்கள்.

சிவலிங்கம் என்பதன் இறுதியில்நின்ற உம்மையைப்பிரித்து ஒன்றென்பத னோடு கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (க)

திருவாலவாய்க்கிணையாமொருதலமுந்தெய்வமணஞ்செய்யப்பூத்த
மருவார்பொற்கமலநிகர்தீர்த்தமுமத்தீர்த்தத்தின்மருங்கின்ஞான
வருவாகியுறைசோமசுந்தரன்போலிகபரந்தந்தலவாவீடு
தருவானுமுபுவுனத்தினுமில்லையுண்மையிதுசாற்றின்மன்னே.

(இ-ள்.) சாற்றின்-சொன்னால், திருவாலவாய்க்கு இணையாம் ஒருதலமும்-
திருவாலவாய்க்கு ஒக்கும் ஒருதலமும், தெய்வம் மணம் செய்ய பூத்த மரு ஆர்
பொன் கமலம் நிகர் தீர்த்தமும்- தெய்வத்தன்மையுடைய வாசம்கமழ மலர்ந்த
மணம்நிறைந்த பொற்றாமகாதீர்த்தத்தை யொத்த தீர்த்தமும், அ தீர்த்தத்தின்
மருங்கில் ஞான உருவாகி உறை சோமசுந்தரன்போல இகபரம் தந்து உலவா வீடு
தருவானும் - ஆந்தப்பொற்றாமகாதீர்த்தத்தின் பக்கத்தில் ஞானசொருபமா யெ
ழுந்தருளிய சோமசுந்தரக் கடவுள்போல அடைந்தோர்க்கு இகலோகத்தையும் பா
லோகத்தையும் தந்து எனவும் அழியாத மோகத்தையும் தந்தருளுங் கடவுளும், மு
புவுனத்திலும் இல்லை-சுவாசகமுதலிய மூன்று உலகங்களிலும் இல்லை, இது உண்
மை - இது சத்தியம். (உ)

அவ்வகையாற்றின்முதற்றபெருமைதனைசுருங்கியறையகேண்மி
னெவ்வகையவுலகத்துந்தருமதலமடிகமவாற்றிலாத
சைவதலமடிகமவாற்றபுத்தெட்ட திகமவைதமிழீரெட்டுத
தெய்வதலமடிகமவாற்றபுத்தலநானகவாற்றையுரைப்பகேண்மின்.

(இ-ள்.) அபவகைய மூன்றில் - அத்தன்மைப்பட்ட தலமுதலிய மூன்றில்,
முதல் தலப்பெருமைதனை சுருக்கி அறைய கேண்மின் - மூன்றான தலவிசேடத்
தைச் சுருக்கிச்சொல்லக் கேளுங்கள், எவ்வகைய உலகத்தும தருமதலம் அதிகம் -
பலவகைப்பட்ட யுலகங்களிலும் புண்ணியகேள்பு திரங்களை மேம்பட்டனவாம், அவ
ற்று ஈறிலாத சைவதலம் அதிகம் - அவைகளில் அழிவிலாத சைவதலங்கள் அதி
சுமாம், அவற்று அறுபத்து எட்டு அதிகம் - அச்சைவதலங்களுள் அறுபத்தெட்டுத்
திருத்தலங்கள் மேம்பட்டனவாம், அவை தமமில் ஈரெட்டு தெய்வதலம் அதி
சும - அத்திருத்தலங்களுள் பதினாறு தெய்வத்தன்மையையுடைய திருத்தலங்கள்
மேம்பட்டனவாம், அவற்று அதிக தலம் நான்கு - அவற்றுள் மேம்பட்ட திருத்த
லங்கள் நான்காம், அவற்றை செய்ப கேண்மின் - அத்திருத்தலங்கள் நான்கினை
யுஞ் சொல்லக் கேளுங்கள். (ங)

அன்னமலிவயற்புலியூகாசநகாகாளத்தியாலவாயா
மின்னவளமபதிநான்குற்றிருவாலவாய்திகமெவவாறென்னின்
மின்னவிரம்பலங்காணககாசநகர்வதிந்திறககவியன்காளத்திப்
பொன்னகரம்பத்தியினால்வழிபாடுசெயவளிக்கும்போகமவீடு.

(இ-ள்.) அன்னம் மலி வயல் புலியூர் காசநகா காளத்தி ஆலவாய் ஆறின்
ன வளம்பதி நான்கில் - அன்னப்பறவைகள் நிறைந்த வயல்கள் சூழ்ந்த சிதம்
பரம் காசி திருக்காளத்தி திருவாலவாய் என்னும் இந்நான்கு திருத்தலங்களிலும்,
திருவாலவாய் அதிகம் - திருவாலவாய் மேம்பட்டதாம், எவ்வாறு என்னில் - எவ்
வகையால் என்று வினவில், மின் அவிர் அம்பலம் காண - ஒளிவிளங்கிய அச்சிதம்
பரம், தன்னைத்தரிசித்தலால், காசநகர் வதிந்த இறக்க-காசநகர், தன்னிடத்தில்வசி
த்த இறத்தலால், வியன் காளத்தி பொன் நகரம் பத்தியினால் வழிபாடு செய-பெரு

மையிக்க திருக்காளத்தி என்னும் அழகிய நகரம், அன்பால் தனக்குவழிபாடுசெய்து பூசித்தலால், போகம் வீடு அளிக்கும் - (ஆன்மாக்களுக்கு) போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்காநிற்கும்.

ஏழனுபு, கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில் வந்தது. காண முதலிய அகரவீற்று வினை எச்சங்கள் காரணப்பொருளில் வந்தன. (ச)

அறந்தழையுந்திருவாலவாய்கேட்டவுடன்போகமளிக்கும்மீண்டு பிறந்திறவாபபேரின்பககதியளிக்குமிதுவன்றிப்பிறழாதெவரு நிறைந்தபாடுனத்தலமும்படைப்பாணித்தலத்தைமுதலிருமித்திங்க னுறைந்தருளினுன்னியின்னமுளதிதன்பெருமையுடையக்கேண்மீண்டு.

(இ-ள்.) அறந்தழையும் திருவாலவாய் கேட்டவுடன் போகம் அளிக்கும் மீண்டு பிறந்து இறவா பேர் இன்பம் கதி அளிக்கும் - தருமங்கள் தழைத்தோங்குந் திருவாலவாய் கேட்ட அப்பொழுதே முன்பு போகத்தைத் தராநிற்கும், மீள்பிறந் திறவாமல் பேரின்பமோக்ஷத்தையுந் தராநிற்கும், இது அன்றி - இதுவுமல்லாமல் பிறழாது எங்கும் நிறைந்த பரன் - சமனாய் எவ்விடத்தும் நிறைந்த சிவபெருமான் எத்தலமும் படைப்பான் இத்தலத்தை முதல் நிருமித்து இங்கண் உறைந்தருளினுன்-எல்லாத்தலங்களையுஞ் சிருட்டிக்குமபொருட்டு இத்தலத்தை முன்பு சிருட்டித்து இவ்விடத்தேமுந்ருளியிருந்தனன், அன்றி இதன் பெருமை இன்னம் உளது-இதுவு மன்றி இத்தலப்பெருமை இன்னமு முள்ளது, உடைய கேண்மீண்டு - யாம் சொல்லக் கேளுங்கள்.

உடன் என்னும் இடைச்சொல்-அப்பொழுது என்னும்பொருளமேலும், ஏகா வினாவிடைச்சொல்-எல்லாம் என்னும் பொருளமேலும் நின்றன. மீண்டு செய்வெ னெச்சத்திரிபு. இகரசுட்டோடு பொருநதாமையால் இங்கண், இதன் எனப்பாடங் கொண்டாம். (ரு)

திருவாலவாயென்றுகேட்டவாயெறும்பெறுவர் செல்வமோவருந் திருவாலவாயென்றுநினைத்தவரோபொருளடைவாதேவதேவைத் திருவாலவாயிடத்துக்கண்டவராயின்பலஞ்சேர்வொன்றுந் திருவாலவாயிடத்துவதிந்தவரோவிட்டுநெறிசோவருன்றே.

(இ-ள்.) திருவாலவாய் என்று கேட்டவர் ஏ அறம் பெறுவர்-திருவாலவாய் என்று ஒருவர் சொல்லக்கேட்டவர்களே தருமப்பயனை அடைவார்கள், செல்வம் ஓங்கும் திருவாலவாய் என்று நினைத்தவர் ஏ பொருள் அடைவா-பலசெல்வங்களும் நிறைந்தோங்குந் திருவாலவாய் என்று சிந்தித்தவர்களே பொருட்பயனை யடைவா ர்கள், தேவ தேவைத் திருவாலவாயிடத்த - அயனமுதலிய தேவர்களுக்குத் தேவ னாயுள்ள சோமசுந்தரக்கடவுளைத்திருவாலவாயிடத்தில், கண்டவரோ என்றும் இன்ப நலம்சேர்வர் - தரிசித்தவர்களே எப்பொழுதும் இன்பப்பயனை யடைவார்கள், திரு வாலவாய் இடத்து வதிந்தவர் ஏ வீடு நெறி சேர்வர் - திருவாலவாயில் வாசஞ்செய் பவர்களே மோக்ஷநெறியை அடைவார்கள்.

ஏகாரம் பிரிநிலைப் பொருள்மேனின்றது. (க)

சுரநதிமுழுகாசிமுதல்பகிமுமைக்கதியளிக்குந் தூநீர்வையை வாகநிமுழ்திருவாலவாய்சீவன்முத்திரும்வதிவோர்க்கீது திரானதிகம்பரகதியும்பின்கொடுக்குமாதவினிச்சீவன்முத்தி புரானதிகமென்பதெவனதற்கதுவேயொப்பாமெப்புவனத்துள்ளும்.

(இ-ள்.) சுரநதி சூழ் காசிமுதல் பதி மறுமை கதி அளிக்கும் - தேவநதியா ளிய கங்கைசூழ்ந்த காசிமுதலிய சிவதலங்கள் மறுமையில் மோகூதத்தைத் தராநிற் கும், அந்நீர்வையை வரநதி சூழ் திருவாலவாய் வகிவோர்க்கு சீவன்முத்திரமும்- பரிசுத்தமாகிய நீர்நிறைந்த வையை எனனும் மேன்மைபொருந்திய நதிகூழ்ந்த திரு வாலவாய், தன்னிடத்துவசிப்பவர்க்குச் சீவன்முத்தியைத் தராநிற்கும், அது அதிகம் திரன் - இம்மொழியிலும் நிச்சயம், பின் பரகதியும் கொடுக்கும் - பின்பு மறுமை யிற பரகதியையுந் தராநிற்கும், ஆதலின் - ஆதலால் இச்சீவன் முத்திபுரன் அதிகம் என்பது எவன்-இச்சீவன்முத்திபுரமாகிய திருவாலவாய் (காசிமுதலிய திருப்பதிச னுள்) மேம்பாடுள்ளதெனக் கூறுதலால் வருமபயன் எனன, எப்புனைத்து உள்ளும்- எல்லாப்புனைவுகளுளும் (தனக்கொப்பதோர தலயில்லாமையால்) அதற்கு அது வே ஒப்பாம்-அதற்கதுவே கிராரம். (எ)

ஆதலினிப்பதிவிடபுபிறபுபிறபோய்நோற்போரங்கைகொண்ட
நிதனவானமுதேயப்பதிநிதிக்கத்தேம்பெயதுசெய்தநிம்பா
மேலாதனத்தைக்கைவிட்டுப்புகுநகையைக்குவாரொப்பாரிந்த
மாதலத்தின்பெருமதனையாவோயாவிட்டுவருததற்பாலா.

(இ-ள்.) ஆதலின்-ஆதலால், இப்பதி விடப் பிறப்பியில் போய் நோற்போர்- இரத்ததலத்தில் தவறுசெய்யாது ஏனையதலங்களில்போய்த தவஞ்செய்வோர், அங் கைகொண்ட நிதனம் வான அமுத ஏயப்ப திநிதிக்க தேம் பெயது செய்த திம்பால் ஒதனத்தை கைவிட்டு - உவனவாகைய வான் குன்றந்த தேவாமுதை யொப்பத் தித் திக்குப்பதி இனிய தெய்வெடுக்காது சலமுத இனிய பாறசோற்றை யுண்ணாமல், புறம கையை நகருவார யுப்பார - புறங்கையை நகருவாரா யொப்பாவார், இந்த மாசலத்தின் பெருமதனையாவோ ஆகவிடப் பிழாத்தற்பாலார் - இந்த மகத்தா ளிய தலத்தின்பெருமையை எவாரான வகையாறுத்துச் சொல்லும் பகுதியையுடை யோ. (ஒருவரும் இல்லையென்றபடி) (அ)

ஷே வேறு.

மறநறையதலங்கடம்மிறப்பரிமகமவாசபேய
மறநறையசோடிகமகநிநிடடோமம்பயர்க்கு
முறநறையிராசபேயமுதலமகமுடித்தபேறு
செறநறையதெரிசபூணமுதலிசெய்தபேறும்.

(இ-ள்) மறநறைய தலங்கள தம்மில் - ஏனையதலங்களில், பரிமகம் வாசபே யம் அறநம் இலசோடிகம் அகவிநிடடோமம் யாக்கும் முறநரும் இராசசூயம் முதல் மகம் முடித்த பேறும் - அசுவமேதமும் வாசபேயமும் குற்றமில்லாதசோட சேமும் அகவிநிடடோமமும் எவாக்கும் செயது முடித்ததற்கரிய இராசசூயமும் ஆகிய இவைமுதலிட யாக்கனைச் செயதுமுடித்தலால் வரும் பூயனும், செற்றம் இல் தெரிச பூணமுதல் இட்டிசெய்த பேறும் - வருத்ததலில்லாத தெரிசபூணமு தலிய இட்டிசனைச் செய்தலால் வருமபயனும்.

சோடசேகமென்ப பாடங்கொள்க. செற்றம் - கொல்லுதல் வருத்துதல்மே னின்றது. “கொல்லச்சுரப்பதாங்கீழ்” எனவருதல் காண்க.

வாசபேயமாவது அந்தணர்கள் - (கடி) தினத்தில் (உட) மேடங்களால் சிவ பெருமானுக்குப் பீர்தியுண்டாகச்செய்யும் யாகம். சோடசேகம் (டு) தினத்தில் (உ) மேடங்களால் செய்யும் யாகம். அகவிநிடடோமமு மதுவே. இராசசூயம் - எல்லா

அரசர்களுயும்வென்று அவர்கள் ஏவல்வழிநிற்ப (இ) தினத்தில் அல்லது, (எ-க-க2) தினத்தில் நான்கு மேடங்களால் கூத்திரியர்களால் செய்யப்படும்பாசம். தரிசனம்-அமாவாசை-பெளரணைகளில் சிவபெருமானுக்கு பிபிரீதி யுண்டிபண்ணச் செய்யும் ஸ்தலபாகக்கிரியை, ஆதலால் இதற்கு இஷ்டியெனப் பெயர்வதற்கும்

முடித்த செய்த காரணப்பொருளில்வந்த பெயர்ச்சங்குள. (க)

என்றிருதன்னங்கண்ணியுளினேதேரியானேயிலலம்
வெள்ளியான்பொன்புறாடை வினாவொடுபழனமுன்னாது
தாளாரும்டிமையாதிதானங்களுசெய்தபேறும்
வாளாறன்காசியாதிபதிகுளிலவநிற்பதேறும்.

(இ-ள்.) எள் இருது அன்னம் கன்னி இயுளி தோ யானே இலலம் - என் னெயும் அன்னமுங் கன்னியுங் குதிவாயும் தேரும் யானையும் டிரிம், வெள்ளி ஆன் பொன் புண் ஆடை வினாவொடு பழனம் - வெள்ளியும் பசவும் பொன்னும் ஆபாணமும் வல்கிரமும் வினாச்சலோம் வயலும், முன்னாதுள்ளரும் அடிமையாதி தாளங்கன் செய்த பேறும்-நினைத்து நீக்குதற்கரிய அடிமை முதலாகவுள்ள தான ங்களைச் செயதலால் வரும்பயனும், வாளால் தனகாசி ஆதபதிகளில் வகிந்தபேறும்- சிவபெருமான் எழுந்தருளிய காசுமு, லாநிய திருப்பதிகளில் வகித்தலால் வரும் பயனும்.

முன்ன செயயாவென்று வாய்பாட்டு வினையெச்சம். (க0)

கங்கைகாவிந்திவாணிகாவிநிகண்ணவேவரி
அங்கபத்திரிநிம்மா லி ஆயதண்டொருளை முன்னாச
சங்கைகாவிநிகண்முறையுமாடியதவததனபேறு
மங்கலமதுரைதன்னிலவைகலமவதிவொக்கெயதும்.

(இ-ள்.) கங்கை காவிநி வாணி காவிநி கண்ணவேணி அங்கபத்திரி நிம் பா லினாய தன் பொருளை முன்னா-கடாகயும் காவிந்தியும் சரஸ்வதியும் காவிநியும் கண் ணவேணியும் அங்கபத்திரியும் இனிய நீமயமாகிய பாலியும் குற்றமில்லாத குளிர ந்த தாமிரபர்ணியும் முதலாகச்சங்கையில் நதிகள முறையு ஆடிய தவதினபேறும்- அளவிற்ற நதிகளமுழுதூர சென்றமுடிய தவதலால் வரும் பயனும் (ஆகிய இவை கள்) மங்கலம் மதுரைதன்னில் வைகலும் வதிவொக்க கு எய்தும் - மங்களகரத் தையுடைய மதுரையில் எந்நாடும் வாசஞ்செய்வொக்க என்னில்வந்து சேரும்.

காவிநி - கரியநிறத்தைபுடையது. கண்ணவேணி - கையபருவத்தினின் றும் இறந்தரில்பருவத்தினருடில்வருவது. தாத்தயாததரை தவதத்தில் ஒருகூறுத லால் ஆடியதவமெனவும், முதலும் சினையும் ஒதுமையுண்மையால் சினையடை யை முதன்மேலேற்றித் திம்பாலி எனவுக்கறினா.

(கக)

அன்னியதலங்கடம்மிலாறறியபிரமகத்தி
பொன்னினைக்களவுசெய்தலகள்ளுண்டல்புனிதவாசான்
பன்னியைப்புணர்தலின்பாபாதகமனைததுமென்றுந்
தன்னிகராலவாயில்வதிபவாதமைவிட்டேகும்.

(இ-ள்.) அன்னிய தலங்கள் தழுவில் ஆற்றிய பிரமகத்தி - எனையதலக்களி ற்செய்த பிரமகத்தியும், பொன்னினைக் களவு செய்தல்-பிறர்பொருளைத்திருநதலும், கள் உண்டல் - கள்ளுண்ணுதலும், புனித ஆசான் பன்னியை புணர்தல்-குற்றமில்

லாத குருபத்தினியைப் புணர்தலுமாகிய, இன்னபாதகம் அனைத்தும் - இப்பெரும் பாதகங்களெல்லாம், தன் நிகர் ஆலவாயில் எனதும் வதிபவர்தமை விட்டு ஏகம்-மற்றொன்றும் நிகரில்லாமையால் தனக்குத்தானையொத்த திருவாலவாயில் எங்காறும் வாசஞ்செய்பவர்களை விட்டுநீங்கும்.

பிரமகத்திமுதலிய பாதகங்கள் எல்லாப்பாதகங்களிலும் பீரியபாதகமாதலால் பெரும்பாதகமென்றும், சூட்சுங்கிதை - ஞானயோககாண்டம் - கழுவாயுரைதவத்தியாயததில்.

“மஹையவர்ச்செருத்தோன் கடிமதுகாந்தோனவயங்குசெம்பொற்களவாண்டோனிறையருட்குரவன்பன்னியைப்புணர்ந்தோனிகரிலிக்கொடியரையாருமறைவரானமாதகனெனவிவரையித்தொருவருடநட்டவருமுறைதவிர்மாதகர்களேயென்னமொழிவதற்கையமொன்றிற்றே”

நகரினபுறம்பு நெருப்பவளாந்துச் சிவபெருமானைத்தியானித்து அதில் விழும் உயிர்வில தீரும் பிரமகத்தினைப்பாவமும, இரும்பால் ஓர் தண்டத்தைச் செய்து அரசனடைவிறகொடுத்துத் தானசெய்தகுற்றத்தையெடுத்துக்கூறி இத்தலை எந்தலையில் ஓர் அடி அடிக்கவென அவன் அடிக்க உயிர்விட்டால் இரும்பொறதகள விற்பாவமும, களையகொடுக்கக்காய்ச்சிச் சிவபெருமானைச் சிறித்து உணர் உயிர் விட்டால் தீரும் கள்ளுண்டவன்பாவமும, இரும்பு ஓர் கவள போல் ஓர் உருவஞ் செய்து நெருப்பிற் பொறியெழக்காய்ச்சாச் சிவபெருமானைச் சிறித்தததழுவியுயிர் விழல் நீங்கும் குருபத்தினியைப்பணாதபாவமும, எனதும் வசிப்போககு இத்தண்டில்லாமல் நீ உதல் இத்தலத்தினமங்கையா லென்பார் தன்னிகர் ஆலவாய் என்றார்.

(கஉ)

மற்றைந்தலத்திற்சாந்திராயணமதியாக்நோறு முற்றபேறிக்ருகங்கு லுண்டியாலடைபேறாகு மறநையதலத்தின்மாதபட்டினிபாலத்தின்பேறிக் குற்றொருவைகலுண்டியொபித்தவாபெறும்பேறாகும்.

(இ-ள்.) மறநையதலத்தில் மதியாக்நோறு சாந்திராயணம் உறநேறு - ஏனையதலங்களில் மாதந்தோறு சாந்திராயணவிரதத்தை அடைத்ததலால்வரும் பயன், இங்கு கங்குல உண்டியால் அடைபேறு ஆகும் - இத்தலத்தில் இரவி லுண்ணுதலாகிய விரதத்தால் வருமபயனாகும், மறநையதலத்தில் மாதப்பட்டினி பலத்தின்பேறு - ஏனையதலங்களில் மாதவுபவாசவிரதத்தால்வரும்பயன், இங்கு ஒருவைகல உற்று உண்டி ஒழித்தவா பெறுமபேறு ஆகும் - இத்தலத்தில் ஒருநாள் வசித்து உணவொழிந்து விரதம் அடைபவ்வா அடையும்பயனாகும்.

சாந்திராயணம்-சந்திரன்கலை யுயருமபோது ஒவ்வொருகவளம் உயருதலும், குறையுமபோது ஒவ்வொருகவளங்குறைதலும் ஆகச்செய்யுமவிரதம். இதற்குச் சந்திரசம்பாநமுள்ளது எனதும்பொருள். விரதத்தைப் பலனைனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தார்.

(கக)

அயனகரடைந்துகாங்குதிங்கணைன்பாற்றும்பேறில் வியனகரடைந்துகோற்குமட்டமிவிரதங்கு லுண்டியொழியாதுதிங்கணைன்பாற்றும்பேறில் வியனகாசசோமவாரவிரதமேயறிக்குமன்றே.

(இ-ள்.) அயல் நகர் அடைந்து நான்கு திங்கள் நோன்பு ஆற்றும்பேறு-ஏனையதலங்களைச்சேர்ந்து நான்குமாதம் விரதம் அனுட்டித்தலால் வரும்பயன், இவ்வியன் நகர் அடைந்து நோற்கும் அட்டமி விரதம் நல்கும்-இந்தப்பெருமை மிக்கதிருவாலவாயையடைந்து அனுட்டிக்கும் அட்டமிவிரதநாராதிக்கும், அயல் நகர் எய்தி ஆறுதிங்கள் நோன்பு ஆற்றும் பேறு - ஏனையதலங்களையடைந்து ஆறுமாதம் விரதம் அனுட்டித்தலால் வரும்பயன், இவ்வியன் நகர சோமவார விரதமே அளிக்கும் - இந்தப் பெருமைமிகக் திருவாலவாயில் அனுட்டிக்குரு சோமவாரவிரதமே தராநிற்கும்.

அட்டமிவிரதம்-சிவபிரானைக்கு நிசுத நோற்கும் விரதம் (கச)

ஏனையதலத்திலேரரண்டு ஸ்வொழிந்தியறவனோன்பா

லானபேறினருநோற்குஞ்சிவன்மாவளிக்குமிகவே

புனவைம்பொறியுமவென்றோன்புபொழுதுண்டுவைகிச

தானமர்ந்தாறுவகாறுண்டியறவாமாதவாபித்தாறுவகா

(இ-ள்.) ஏனையதலத்தில் ஓர் ஆண்டு உணவு வந்திது பொறும் நோன்பால் ஆனபேறு - ஏனையதலங்களில் ஒருவருடும் உணவுவிட்டு அனுட்டிக்குவிரதததல உண்டாகும்பயன், இவரு நோற்கும் சிவன் இரா அளிகாரம் - இந்தலத்தில் அனுட்டிக்குஞ் சிவராததிரிவிதமொன்றே தராநிற்கும், ஊனம் ஸம் பொறியும் வென்றோன முப்பொழுதும் உண்டு இவரு வைகி அமாரதானும் - குறையுள்ள பஞ்சேந்திரியங்களையும்வென்ற ஓராபசி மன்றுபாலமும் நிரம்பவுண்டி இதலசுநிலே வசித்திருந்தாலும், கால உண்டு இயற்றும் மாதலகதோளா ஆகும-அவன் வாயுபகணஞ்செய்து தலஞ்செய்யும் பெரியதலத்தன்னவான்

முறையும-தொருநாள் (கரு)

இந்தநான்மாடமெனருமாலவாரிபத்தியரோலு

மந்தணாதமக்கோர்முட்டிய நூதவாதமக்கோபிரா

தந்தவர்புறம்புடையதேசோடச நான்குமாதம்

வந்தபேறடைவாபலவெறுவாபபித்தொன்றியான்மிகுதா

(இ-ள்.) மதியால் மிகுதா - அதிவினிச்சமுனிவாசகனோ, நால் மாதம் ஒருதம் இந்த ஆலவாய் இடத்து - நான்மாடமெனப் பெயர்பெற்று ஓட்டும் இந்தத்திருவாலவாயினிடத்தில், யார் ஏனும் அந்தணா தமக்கு ஓழுட்டி அருந்தவா தமக்கு ஓர் பிச்சை தந்தவர்-எவராயினும் பிராமணாஃளுக்கு ஒருபிடி அரிப்பாவது செய்தற்கரிய பெரியதலத்தினருக்கு ஓர்பிச்சையாவது கொடுத்தவானே, புறமு செய்த சோடசநானம் தம்மாலவந்தபேறு அடைவா - ஏனையதலங்களிற்செய்த சோடச தானங்களால்வந்த பயன்களை அடைவாரானால், பல்வேறு உரைப்பது என், பலவாகவெவ்வேறுவகைப்பட யாம சொல்வதால் வரும்பயன்யாது (ஒன்றுமில்லையென்றபடி.)

(கசு)

பல்வகைத்தலங்களெல்லாம்வையியபயனுமென்றும்

பல்வகைத்திரித்தமெல்லாமாடியபயனுமென்றும்

பல்வகைத்தானமெல்லாநல்கியபயனுமென்றும்

பல்வகைத்தானபூசைபண்ணியதலத்தின்பேறும்

(இ-ள்.) பல்வகை தலங்கள் எல்லாம்வையிய பயனும் - பல்வகைப்பட்ட தலங்களிலெல்லாம் வசித்தலால்வரும் பயன்களையும், என்றும் பல்வகைத்திரித்தம்

எல்லாம் பூமிய பயனும்-எந்நாளும் பலவகைப்பட்ட தீர்த்தங்களிலெல்லாம் ஸ்கானஞ்செய்தலாவதும் பயன்களையும், என்றும் பல்வகை தானம் எல்லாம் நல்கியபயனும்-அநதவிடங்களில்) எந்நாளும் பலவகைப்பட்ட தானங்களைபெல்லாம் கொடுத்தலாவதும் பயன்களையும், என்றும் பல்வகை ஆன பூசைபண்ணிய தவத்தின்பேரம்-எந்நாளும் பலவகைப்பட்ட பூசைகளைச்செய்ததவதால் வரும்பயன்களையும்.

வகைத்து-த-பகுதிப்பொருள்விகுத்.

(கௌ)

பல்வகைத்தவங்களைஎல்லாபுற்றியாயமுக்குப்ப

பல்வகைமந்திரத்திலெய்தியபயனுந்நாஸின்

பல்வகைத்தகையெயலலாமாயநதுணாயமுமயோகம்

பல்வகைஞானமெல்லாமபயின்றுணாந்தடயமுமபேதம்.

(இ-ள.) பல்வகை தவங்கள் எல்லாம் முற்றியபயனும் - பலவகைப்பட்ட தவங்களையெல்லாஞ்செய்து முடிந்ததால் வரும்பயன்களையும், தவ பல்வகை மந்திரத்தில் எய்தியபயனும் - பரிசுத்தமாகிய பலவகைப்பட்ட திருமந்திரங்களைச்செய்ததலால் வரும்பயன்களையும், பலவகை நூலினை எல்லாம் கேள்வி ஆய்ந்து உணர் பயனும் - பலவகைப்பட்ட நூல்களைபெல்லாம் கேள்வியால் ஆராயந்தறிதலால் வரும்பயன்களையும், பல்வகை யோகம் எல்லாம் பயின்று ஞானம் உணர்ந்து அடங்கும் பேதம் - பலவகைப்பட்ட யோகங்களைபெல்லாம் பயின்று ஞானநிலையறிந்து அடங்குதலாவதும் பயன்களையும்.

சாதனசாத்திய முறைபடி பொருள் ஞானம் ஈனஞா.

(கஅ)

அணையதொலபதியிலெனமுன்வருவொரடைவொன்றா

அணையதொலபதிக்குநேயவெழிலைவிரிப்பதிரின்மேன்மை

நனையறிபவராரிசொன்றறியாதலாலே

வினையைவெல்பவனாகெய்துவதிவதேவென்றிமாதோ.

(இ-ள.) அணையதொல பதியில எனமுன் வருவொரடைவொன்றால்-அந்தத் தொன்றுதொட்டுள்ள திருவாலவாயில் எந்நாளும் வசிப்போர் அடைவொரடை, இணையதொல பதிக்கு நோ வேறு இலக-இ-அன்மையாகிய தொன்றுதொட்டுள்ள திருவாலவாய்க்கு ஒரத்தலம் வேறு எங்கும் இலக, இப்பதியின் மேன்மை தனை அறிபவரார் ஆர ஈசன் எனநே அறிமின் - இரத்திருவாலவாயின் பெருமையை வளையறுத்துணர்வோர் எவா, சிப்பெருமாவொன்றே யறியுங்கள், ஆதலால்-ஆகையால், வினையை வெல்பவன் அங்கு எய்தி வதிவது வேண்டும்-பிறவிக்கு வித்தாகிய இருவினைகளையும் வெல்லக்கருதினான அததிருவாலவாயையடைந்து வாசஞ்செய்தல்வேண்டும்

அணைய-சுட்டுத்திரிபு. இணைய-ட்டிடை சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரொச்சம். ஆதலால், என்பதனிறுதியிலுள்ள ஏகாரத்தைப்பிரித்து என்று என்பதனோடு கூட்டிப்பொருளாகொள்க. அறிமின் என்னும் முன்னிலைப்பன்மை ஏவல்வினைமுற்று ஈறுதொக்குகின்றது. தொ-சொ-எச்சவியல். “செய்யாயென்னு முன்னிலைவினைச்சொல் செய்யென்கிளவி யாவிடனுடைத்தே” என்றகுத்திரத்தில் ஒன்றெனமுடித்தல் என்பதனால்.

(கக)

கைத்தலநான்கிரண்டுடையமலர்க்கடவுண்மேலொருநாட்கயிலையாதி
செய்த்தலமுமொருதுலையிட்டித்தலமுமொருதுலையிட்டி அண்டிநூக்க

வுத்தமமாந்திருவாலவாய்மிகவுங்கனத்ததுகண்டுலகின்மேலர்
வைத்ததலமிதுவென்றாலிதன்பெருமையாவோவருததற்பாலார்

(இ-ள்.) நான்கிரண்டு கைத்தலம் உடைய மலர் கடவுள் - எட்டுத்திருக்கர
ங்கனையுடைய நாமநாமலலில்வசிக்கும் பிரமன், மேல் ஒருநான் - முன்னொருநா
ளில், கயிலை ஆதி எந்தலமும் ஒருதலை இட்கு - திருக்கயிலைமுதலிய எல்லாத்தலங்
களையும் ஒருதராவின சட்டிலிட்டு, இந்தலமும் ஒருதலை இட்கு - இந்தத்திருவால
வாயையும் ஒருசட்டிலிட்டு, இரண்டும் அகக - இரண்டையுநக்க, உததமம் ஆம்
திருவாலவாய் மிகவும் கனத்தது கண்டு-உந்தமத்தலமாகிய திருவாலவாய் மிகவு
ங் கனத்திருத்தலையோகதி, உலகில் மேலாவைத்தலம் இது எனரால்-(அபிரமன்)
முனதுலகன்களிலு மேம்பட்ட நலமாக நிச்சயித்ததலம் இதவானால், இதன் பெரு
மை யாவோ வழுத்த பாலார் - அபிதிருத்தலத்தினபெருமையை எவாதாம் வரை
யறுததுச்சொல்லும் பகுதியையுடையார்.

* “கசுகிமாககோர்த்தங்குடவுளருலகோர்த்தங்கு
வைச்சமுன்னையருர்துக்கமுறதுமிதுசெல்ல
நிச்சயமுறுத்தாழ்வுதுலிலிமி கசவிமுயியலாரா
இச்சகததாக்கீனாடுமெனது உணமடமைப்பாறதே.”

எனக் காஞ்சிபுராணத்திற் கூறியிருத்தலால் முதலாகுபெயராகக்கொண்டு இது
யைத் தராவினத்தெனரும் (உ0)

அத்திருமாநாதினோசிவகரங்கடம்பவனமந்நதோரின்
முத்திபுரவகன்ளிபுரநதிருவாலவாயம் அனாமுடியாருநாம்
புத்திருநம்புயலநிதிவிவிலாகமுதமடபுவிச்சாபுரத்தெனகூடல்
பத்திருநதுவாநகரத்தநலமெனநேடுவவினாபகாவால்லோர்.

(இ-ள்.) அத்திருமாநாதினோசிவகரங்கடம்பவனம் - அந்தச்செல்
வயிக்க நகரினப்பொலிகளாரென்றும் கடம்பவனமென்றும், அமாந்தோரின்
முத்திபுரம் கன்னிபுரம் திருவாலவாய் பதவா வாசநுசெய்தோர் வன்முத்தி
யையுடையதாருநால் வினமுத்திபுரமென்றும் கன்னிபுரமென்றும் திருவால
வாய் என்றும் அனா என்றும், முடியாருநாம் புத்திருநம்புயலில் எவலோகம்
சமட்டி விச்சாபுரம் - அழியாதருநா, அடியா பிம்போர்த்து புத்தருநால் பூவுல
கில் சிவலோகமென்றும் சமட்டி விச்சாபுரமென்றும், தென கூடல் பத்திரும் அ
வாதசார்த்தலம் என்று - தென்கிசையிலுந் கூடல் என்பதும் வாசநுசெய்வோ
ர்க்கு சிவலோகத்தருந் அவாதசார்த்தலமென்றும், ஏதுவியால் பகாவா நல்லோர்-
ஒவ்வோர்காரணங்களால் பெரியோர் சொல்வார்கள்.

வினமுத்தியாவது - யான் எனதென்னும் விகாரம்பற்றிப் பசுரணமாய்ப்
பயிலவதின்றிச் சிவகரணமாயுடையானுடைமைப்பொருளுமாய்த் தன்செயலற்றுச்
சாககிரத்தேயத்திதனைப்பூரிந்துநிறைவு. முடியாருநாமாவது-அபாருநாம்பேலை
நிவசினி நித்தியசுகத்தை வினைவிபதாய் சிவஞானம் புத்தியாவது - அபமுத்
திப்பதப்பிரயோசனம் பாலல்லாமல் அந் நித்தியஞானமுடையார்க்கு “அம்மையும்
இமமையேயாம்” என்றபடி அனுபவித்தற்குரிய சிவபோகம். சமட்டிவிச்சாபுரா
வது-சிவஞானமுதலிய எல்லாஞானங்களையும் தரும்நகரம். அவாதசார்த்தலமாவது
து-பிரமரகநிததுக்குமேல் உணமனிசத்திக்கீதமாய விளங்கும் நிராமயஸ்தானம்.

சிவநகரம், பூவுலகில் சிவலோகம் என்பன-ஒருபொருட்கிளவிகள். இவற்
தின் காரணங்கள் இப்புராணத்தில் ஆங்காங்கு வருமிடந்தோறங்காண்க. என்னு-

எண்ணிடைச்சொல்லாதலால் ஏனையிடங்கள்தோறும் பிரிந்துசென்றது. தொ-சொ-இடையியல். “எனதுமெனவுமொழிவுந்தோனதி, யொனதுவழிபுடையவெண்ணி னுட்பிரிந்தே” எனனுக்குத்திரததாலுணாக.

முடியாளுனம் புத்திரருட்புலுலித சிவலோகம் சமட்டிவிச்சாபுரம் என் தலைப் புத்திரரும் பூவுலகிற் சிவலோகமெனவும், முடியாளுனநதரும் சமட்டிவிச் சாபுரமெனவும், எதிர்நிறைநிறைப்பொருளாகக்கொள்க. சிவஞானமுதலியன-சிவ ஞானம், அடியாராப்பேறுஞானம். ஆகமஞானம், மெய்நூனம். இவற்றின் பா குபாட்டை ஆளுடையபிள்ளையார் புராணத்தில

“சிவனடியேசிறதிக்குத்திருப்பெருஞ்சிவஞானம், பலமதனையுமார்ந்தும்பாங்கி னிலோங்கியஞானம், உவமைபிலாக்கீலஞான முணாவரியமெய்ஞானம்” எனவும், இப்புராணத்தின் “எங்குமீசனைப்புகைசெய்துகபரம் நடவார, எங்குமன்பாபபூசை செய்தெழுதிப்பயந்துப்பார, எங்குமாசமஞ்செவிமறியுத்தொவினைதிப்பார, எங்குநா யகன்வடிவுணாதிருணமலங்கீலவார” எனவும்வருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க, (உக) என்றுதலசகிறப்புகுததகுறுமுனியினெழிறறலோரினுமபூதெய்தி நன்றுதலாபெருமையருளசெய்தன்கேட்டுடலெடுத்தநயப்பாடு எல்லா மின்றடைந்தேயிவினிசகுவணபுண்டரிகசிறப்பதனைநினைத்தெய்வன்னக குன்றமடக்கியருணைகருன்றையான்வரனமுறையாறகூறுபின்னான்.

(இ-ள்.) எனது தலசகிறப்பு உரைத்த குறுமுனியின் எதிர் - என்று தலவி சேடத்தைக் கூறியருளிய அகத்தியமுனிவா எதிர், அறவோரினுமபூத எய்தி தலப் பெருமை அருள செய்தனை நன்று சேட்டு உடல எடுத்த நயப்பாடு எல்லாம் இன்று அடைந்தேம் - முனியார்யாவரும் வியப்படைந்து தலமானபிபத்தைக் கூறியருளினர் அத்தனை மிகவுங் கேட்டுச் சரீரமெய்ததாலடையும் பயனெவையோ அனைவரையெல்லாம் இப்பொழுதே யடைந்தோம், இனி சுவண புண்டரிகச்சிறப்பு அத்தனை இசைத்தி எனன் - இனிப் பொற்றாமரைத்திரத்தத்தின் விசேடத்தைச்சொல வாய் என்று வினவ, குன்றம் அடக்கிய ருணைகருன்று அனையான் வரன முறையால் கூறுகின்றான் - வித்தபருவத்தந்த யடக்கிய நிருப்பாருவதததைப்பொத்த அகத்தியமுனிவா வரலாறு முறையாற சொல்லுகின்றான். (உஉ)

ஷே வேறு

விரதமாதவத்திற்காணின் வெவவியனை யெல்லாமயிடமு
சரதமாப்போகநலகுருதமனியமுளரிவந்த
வரவும்க்கனககருசப்பெருமையும்வளறுநங்கா
வுனாசெயதுகேனைமினெனனமுனிவரனுரைக்கும்வனே.

(இ-ள்.) விரதமாதவத்திர் - விரதங்களைப் பெரிய தவவகைகளாகக் கொண்ட முனிவர்களே, காணின் வெவவியனை எல்லாம் விட்டி சரதம் ஆக போகம் நல்குமதமனிய முளரி வந்த வரவும் - தரிசித்ததால் கொடியவினைகளையெல்லாம் அழித்துச் சத்தியமாகப் போகவகைக்கொடுக்கும் பொற்றாமரை தோனதிய வரவையும், அகனகக் கஞ்சப் பெருமையும் வளனும் - அநதப் பொற்றாமரைத்திரத்தத்தின் மானியத்தையும் வளப்பத்தையும், நன்கு ஆக உணா செயதும் கேண்மின என்னு முனிவரன் உரைக்கும் - விளக்கச் சொல்லுகின்றோம் கேளுங்கள் என்று முனிவருள் சிரேஷ்டராகிய அகத்தியமுனிவா சொல்லுகின்றார். (உஉ)

தலவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருதம் - ௨௫௪.

தீர்த்தவிசேடம்.

அமரோடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணகன்குடி மிமாடகசுடி பொழிலாலவாயி
 னண்ணலம்பெருமையாரேயனப்பவரவிராதன்முத்த
 வெண்ணகையுமையாளன்புவிளேமுகசசெவ்விபோலத்
 தண்ணறுகமலம்புத்தத்தடபபெருந்தகைமைசொல்வாம்.

(இ-ள்) கண அகன குடும் மிடம கடி பொழில் ஆலவாயின அண்ணல்
 பெருமை யார் ஏ அளப்பவா - இடம்பரந்த சிகரங்கையுடைய மாடங்கள்நெரு
 க்விய வாசமிகக சோலைக்குழந்த திருவாலவாயி லெழந்தருளிய சோமநதரக்
 கடவுளின் பெருமையை எவாவளையாதுஞ்சொல்ல வல்லவா, அவிராதன் முத்தம்*
 வெள்ளை உமையான்-யிளா. இய முத்தினை யொத்த வெள்ளிய முறுவலினை யுடைய
 பிராட்டியாரது, அனபு விளமுதம் செய்விபோல - அனபு சரககுந திருமுகத்தின்
 பொலிவுபோல, தண நறும கமலம் புத்த தடம் பெரும தகைமை சொல்வாம்-தண்
 னிய நல்லவாசமிகக பொறமாமலாமலாத திராதத்தினை பெருஞ்சிறப்பினை இனி
 எடுத்துச்சொல்வாம்.

கண் அகன - ஒருவாருடைய கண் யார எனவும் விசேககுறிப்பு முற்றின்
 யாவிலு இன்மைப்பொருளே னின்றது அம் சாரியை யடைச்சொல். (க)

ஆற்றிணைக்கரசாங்குகைகாவிரியாதிவாரும்
 வேறுமுருவாயமுருகாவேலையுமிந்நெருங்குந்
 தோறமுமுன்னையாட்டி நெருங்குந்நெருங்குந்
 னேற்றின்ன்கண்டித்தெருந்நெருங்குந்நெருங்குந்.

(இ-ள்) நது - இத்தெருந், ஆற்றிணைக்கரசு ஆறும் கங்கை காவிரி ஆதி ஆ
 றும்-நதிகளுக்கரசாகிய கங்கை காவிரிமுரலியந்திகளும், வேறு உருவு ஆய முருகர்
 வேலையும் பிறவும் காரும் - வேறுபட்ட வடிவாவிய மூன்றுவகை நிராயுடைய சமு
 ததிரமும் மறதுள்ளவும் மெகங்களுந், தோறமு முன் தன்னை ஆட்ட-தோறதுத
 றகுமுன் தன்னைத் திருமருசனரு செயலிக், சுதாசூர்த்தி செங்கண எற்றின்ன்
 கண்டித்தெருந், ஆகும் - சோமசுந்தரமூர்த்தியாகிய சிவந்தகண்களையுடைய இடப
 வாகனத்தையுடைய சிவபெருமான நோற்றுவித்த திராததமாம், எவ்வாறு எனனில்-
 அது எவ்வகையென்று வினவில்.

முருகர் - ஆறுமுகர், ஊறுமுகர், மெகமீர் எனது மூன்றுவகை நீர்க்களையுடைய
 தெனவும், சிருட்டி திதி சங்காரங்களாகிய மூன்று தொழிற குணங்களை யுடைய
 தெனவும், பண்புத்தொகைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்க் கடற்
 கோர் காரணக்குறியாக வந்த பெயராதலால் முருகராய வேலைபெனப் பொருள
 கொண்டு இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை யெனினும் இழக்காது. (உ)

அகளமாயுலகமெல்லாமொடுக்கியந்நெறியேயார்க்கு
 நிகளமாம்விருத்திதோன்றனைவறநினைந்துநிறகுந்
 னுகளிலாவயிவானந்தகந்தரச்சோதிமேனாட்
 சகளமாமுருவங்கொண்டுதானொருவிளையாட்டாலே.

(இ-ள்.) அகனமாய் உலகம் எல்லாம் ஒடுக்கி - றிட்கள வடிவாய் எல்லாவுலகங்களையும் ஒடுக்கி, அந்நெறியே யுரர்க்கும் நிகளமாம் விருத்தி தோன்ற நிறைவு அற நிறைந்து நிற்கும் - அம்முறைப்படியே எவர்க்கும் பந்தமாகிய விருத்திதோன்றநிறைப்பற நிறைந்து நிற்கும், துகள் இலா அறிவு ஆனந்தம் சுந்தரம் சோதி - குற்றமில்லாத போதானந்தவடிவாகிய சிவபெருமான், மேல் நாள் சகளமாம் உருவம் கொண்டு தான் ஒரு வினையாட்டால்-முன்னுளில் சகளவடிவங்கொண்டு தானொரு திருவினையாடலைக்கருதி.

சிவத்தவனும் ஐந்தனுள் சத்தித்தவன்தை யதிக்கிரமித்துநின்ற ஞானசொருபமாகிய சிவத்தவனதில் அதிக்கிரந்த விந்துக பரசிவமாய் அறிவுடனத்துச் சுத்தசிவமாய்த்தான் நிறநலின்-அகனமாய் எனவும், விந்து மோகினி மான் என்னும் மூவகையுபாதானங்களால் முறையே தோற்றவித்த சுத்தம் அசுத்தம் மிச்சிரமமாகிய அகிலங்களினைத்தையும் அவவுபாதானத் திரயங்களி லொடுக்கி அம்முறையே வழிநாளில் மலசேடத்தால் அவவநிலங்களை உறிப்பித்தலின் உலகமெல்லாம் ஒடுக்கி அந்நெறியே ஆக்கும் எனவும், ததுகரணமுதலிய பந்தவிகற்பங்களில் தலைப்பட ஞானக்கிரியையகளை விளங்கச்செய்தலின் நிகளமாம் விருத்திதோன்ற எனவும், தனக்கென வோர சங்கற்பமில்லாகிய இறைவன் ஆனமாகக்கூறு இச்சாஞானக்கிரியைகளுக்கிடையத் தனது சத்தியின்புழி சங்கற்பித்து நிற்பவனாதலின் நிறைவற நிறைந்து நிற்கும் எனவும், மலககுற்றத்தை நீக்கி அறிவிந்தாலதிரும் ஆன்மவறிவுபோலன்றி மேலொருவனிலிக்கவேண்டாது தானே அறியும் பேரறிவையும், அவ்வறிவிற்கு பிறிது சிறிதும் அறியாத ஆனந்தத்தையும் உடைய நில்களை சுயஞ்சித்தாய்த்தான் நிறநலின்-துகனிலாவறிவானந்த சுந்தரச்சோதி எனவும் “ஆரணமாகமக்களருளிணுநருவுகொண்டு, காரணருளானுகில கதிப்பவரில்லையாகும்” என்றிருத்தலின் சகளமாம் உருவங்கொண்டு எனவுந் கூறினா.

நிகளம் - பந்தம்.

(ஈ.)

முக்கணன் ரவப்புண நாளின் முகிழ்வெண்டங்கட
செக்கரஞ்சடையான் குலகபாலத்தன் செங்கணெற்றன்
மைககருங்கய லுண்கண்ணிவாமத்தன் முன்னும் பின்னும்
பகமுநந்தியாதிக்கணதிபாபாவிச்சுமு.

(இ-ள்.) முக்கணன்-திரிநேத்திரங்கனையுடையவனும், அரவம் பூணுதலின்-சர்ப்பத்தை உபவீதமாக உடையவனும், முகிழ் வெண் திங்கள் செக்கர் அம் சடையான்-அரும்பிய வெள்ளிய பிறைக்கீற்றையணிந்த செவந்தசடையையுடையவனும், குலம் கபாலத்தன் - குலத்தையும் கபாலத்தையும் ஏந்தினவனும், செங்கண் ஏற்றன் - சிவந்த கண்களையுடைய தருமவிடையையுடையவனும், மை கரும் கயல் உண்கண்ணி வாமத்தன் - மையெழுதிய கரியகயலாவென்ற கண்களையுடைய உமாதேவியாரை யிடப்பாகத்தினுடையவனும் (ஆகிய சிவபெருமான்) முன்னும் பின்னும் பக்கமும் - முன்னும் பின்னும் இரண்டுபக்கமுமாகிய இடங்களில், நந்தி ஆதி கணுதிபரபாவி சூழ - நந்திராயனார் முதலிய கணுதிபர்கள வாழ்ததிச் சூழ்ந்துவரவும். (ஈ)

சென்றுதன்மேனித்தேசாற்றிசையெலாம்விளங்கச்செங்கண்
வென்றிகொஞ்ராகவேந்தனகரமும்விபுதர்வேந்தன்
பொன்றிகழ்நகரும்வேதன்புரமுமால்புரமுமேலைத்
தன்றிருநகருஞ்சென்றுசஞ்சரித்தாடி மீள்வான்.

(இ-ள்.) தன் மேனிதேசால் திசை எலாம் விளங்க சென்று - தனது திருமேனியின் பிரகாசத்தால் எல்லாத்திசைகளும் விளங்கவும் சென்றருளி, செம்மன் வென்றி கொள் உரக வேந்தன் நகரமும் - சிவந்தகண்களையுடைய வெற்றியிக்குதி சேடனுடைய நகரத்திலும், விபுதர் வேந்தன் பொன திகழ் நகரம் - தேவர்களுக்கு அரசனாகிய தேவேந்திரனுடைய விளங்காநின்ற பொன்னுலகத்திலும், வேதன் புரமும் மால் புரமும் - பிரமனுடைய வுலகத்திலும் திருமாலினுடைய வுலகத்திலும், மேலை தன் திருநகரும் சென்று சஞ்சரித்து ஆடி மீள்வான் - இவைகளுக்குமேலுள்ள தனது ஞானச்செல்வமிகை சிவலோகத்திலுஞ் சென்று சஞ்சரித்துத் திருவிளையாடல்செய்து திரும்பியருளுவான்.

உரகவேந்தன் - சர்ப்பங்களுக்கு அரசன்.

(இ)

அன்னபோதயனுந்தேவர்க்கரச னுமாழிலேந்து
முன்னர்வந்திறைஞ்சியேத்தமுனிவருமபேறுநல்கிக்
தன்னகரடைந்துநீங்காத்தனிப்பெருங்கணத்தினுளை
யின்னருள்கரந்துநோக்கியிலிங்கத்திற்புகுதுமெல்லை.

(இ-ள்.) அன்னபோது அயனும் தேவர்க்கு அரசனும் ஆழி வேந்தும் முன்னர் வந்து இறைஞ்சி வந்த - அப்போது பிரமனுந் தேவேந்திரனுஞ் சக்கரத்தையேந்திய திருமாலும் திருமுன்வந்து வணங்கி வாழ்த்த, முனிவு அரும் பேறு நல்கி-உவப்போடி அவர்கள் வேண்டிய வரங்களைத்தந்தருளி, தன் நகர அடைந்துநீங்கா தனி பெரும் கணத்தினுளை இன் அருள் சுரந்து நோக்கி - தன்னுடையநகரமாகிய திருவாலவாயை யடைந்து தன்னினின்று நீங்காத ஒப்பில்லாதபெரியகணத்திபரை இனியதிருவருளசுரந்து பார்த்து, இலிங்கத்தில் புகுதும் எல்லை - சிவலிங்கத்தில் சென்றருளுங்காலையில்.

இலிங்கம்-பிரகாசகம். முன்னர் - அஃ பகுதிப்பொருள்விருதி. அருமை-இன்மைமே னின்றலால் உவப்போடெனரும். "அருங்கேடன" என்பதனுலிக். (ஈ)

வேத்திரப்பபடையோனுகுதிபர்வீழுகதுபால்
நேத்திரவனப்பர்க்கன்பிரபஞ்சனநிருத்தானந்த
சாததிரமுடிவுந்தேருத்தனிமுதலொருவவென்னது
தோத்திரவகையாலேத்திதொழுதொன்றுவினாவல்செய்வார்.

(இ-ள்.) வேத்திரப்ப படையோன ஆதி கண்திபர் வீழுகது-பிரம்பாகிய திருப்ப படையை யெந்திய நந்திரையனா முதலிய கண்திபர்கள் தண்டாகாரமாக விழுகது, பாலதேதிர - நெற்றிக்கண்ணையுடையவனே, அன்பாக்கு அன்ப - அடியார்க்கடியவனே, நிரஞ்சன - கணங்கயில்லாதவனே, நிருத்தானந்த - ஆனந்த நடனமுடையவனே, சாததிர முடிவும் தேரு தனி முதல் ஒருவ என்னு - வேதமுடிவனரிச் சாததிரமுடிவும் உணாதற்கரிய ஒப்பில்லாத ஒருமுதல்வனே என்றுகூறி, தோத்திர வகையால் வந்தி தொழுது ஒன்று வினாவல் செய்வார் - தோத்திரருபத்தால் துதி செய்து வணங்கி ஒன்று வினவுகின்றார்.

(எ)

ஐயவிலிவிலிங்கமுர்த்திக்காட்டவுமடியேமுழ்கி
யுய்யவுங்கங்கையாதிருதிருமுலகத்துள்ளோர்
மையறுதடாகநீருமற்றிலையிருமைப்பேறுஞ்
செய்யவொர்தீர்த்தமிங்குண்டாக்கெனச்செப்பலோடும்.

(இ-ள்.) ஐய இ இலிங்க மூர்த்திக்கு ஆட்டவும் அடியேம் மூழ்கி உய்யவும் - ஐயனே இச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யவும் அடியேங்கள் ஸ்நானஞ்செய்து கடைத்தேறவும், கங்கை ஆதி நதிகளும் உலகத்து உள்ளோர் மை அறு தடாக நீரும் இல்லை - கங்கைமுதலிய நதிகளும் உலகத்திலுள்ளவர்கள் குற்றங்கலையொழிக்குந் தடாகதீர்த்தங்களும்இல்லை, இருமை பேதும் செய்ய ஓர் தீர்த்தம் இங்கு உண்டாக்க என செப்பலோடும் - இம்மை மறுமைப்பயன்களையுந் தரும் வண்ணம் ஓர்தீர்த்தத்தை யுண்டாக்குக என்று சொல்லவும்.

ஒடுருபு-வினையெச்சப் பொருளினமேல வந்தது.

(அ)

அத்தகையிலிங்கமூர்த்திகளுக்குத்தென்கீழ்சாராக
முத்தலைவேலைவாங்கிநாட்டினுள்முதுபார்க்கிண்டு
பைத்தலைப்பார்தள்வேந்தன்பாதலங்கிண்டுபோயெண்
கைத்தலப்பிரமன்னடகடாகமுங்கிண்டதவ்வேல்.

(இ-ள்.) அத்தகை இலிங்கமூர்த்திக்கு அடுத்த தென் கீழ் சாராக முத்தலை வேலை வாங்கி நாட்டினுள்-அத்தன்மையையுடையசிவலிங்கப்பெருமானுக்கு அடுத்த தென்கீழ்த்திசையின்பக்கமாகச் சூலத்தையெடுத்து நிலவுலகில் நாட்டியருளினான். அவ் வேல் முதுபார்க்கிண்டு பை தலை பாரதள் வேந்தன் பாதலம் கிண்டுபோய்-அந் தச்சூலம் தொனறுதொட்டுள்ள நிலவுலகத்தை யுடுருவிப் படம்பொருந்திய தலை பையுடைய ஆதிசேடனிருக்கும் பாநலத்தைய மடுருவிச்சென்று, எண் கைத்தலம் பிரமன் அண்டகடாகமும் கீண்டது - எட்டுத்திருக்கரங்கையுடைய பிரமனுடைய அண்டகடாகத்தையுங் கிழித்தது. (க)

அவ்வழிப்புறம்புசூழ்ந்துகிடந்தபேராயியூழிப
பௌவநீரென்னவோங்கப்பாணியாலமைத்துவேணித்
தெய்வநன்னிரைதூவிககலந்துமாதீர்த்தமாக்கிக்
கைவரைகபாலிநந்திகணத்தினைநோக்கிககூறும்.

(இ-ள்.) அவ்வழி புறம்பு சூழ்ந்து கிடந்த பேர் ஆழி என்ன - அவ்விடத்தி லிருக்கும் நீராணை (சக்கரவாளகிரியின்) புறம்புசூழ்ந்துகிடந்த பெரும்புறக்கடல் போலவும், ஊழி பௌவம் நீர் என்ன ஒங்க-ஊழிக்காலத்தில் நிலைகடந்து திரண்ட கடல்நீரைப்போலவும் பெருக்கெடுத்தமேலோங்க, பாணியால் அமைத்து- (அப்பெ ருக்கு அமைகவேளை) திருக்கரத்தாலமைத்து, வேணி தெய்வ நல் நீரை தூவி கலந்து மாதீர்த்தம் ஆக்கி - தனது சடாமுடியிலுள்ள தெய்வத்தன்மையையுடைய நல் கங்கைநீரைத்தெளித்துக் கலப்புறப் பெரிய தீர்த்தமாகச் செய்து, கைவரை கபாலி நந்திகணத்தினை நோக்கி கூறும் - திருக்கரத்திலேந்திய கபாலத்தையுடைய சிவபெருமான் நந்திராயனாயும் கணதிபனாயும் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான்.

கலந்து - செயலெனெச்சத்திரிபு.

(கஉ)

இன்னமாதீர்த்தந்தன்னையெனைப்பலதீர்த்தங்கட்கு
முன்னம்யாயிங்குக்கண்டமுதன்மையாலாதீர்த்த
மென்னலாயினியுண்டாக்குந்தீர்த்தங்களெவைக்குமேலாய்
மன்னலாற்பரமதீர்த்தமெனப்பெயர்வழங்கலாகும்.

(இ-ள்.) இன்ன மா தீர்த்தம் தன்னை எனை பல தீர்த்தங்கட்கும் முன்னம் யாம் இங்கு கண்ட முதன்மையால் - இந்த மகத்தாகிய தீர்த்தத்தை மற்றைப்பலதீர்த்தங்களுக்கும், முன்பு யாம் இவ்விடத்துண்டாக்கிய முதன்மையினால், ஆதி தீர்த்தம் என்னலாம் - ஆதிதீர்த்தமென்று சொல்லலாம், இனி உண்டாக்கும் தீர்த்தங்கள் எவைக்கும் மேலாய் மன்னலால்-இனிநாம் உண்டாக்கும் எல்லாதீர்த்தங்களுக்கும் இது மேலாகநிலைபெறுதலால், பரமதீர்த்தம் என பெயர் வழங்கல் ஆகும்-பரமதீர்த்தம் என்று பெயர்பெறும்.

ஆய் - வினையெச்சத்திரிபு.

(கக)

மருட்கெட மூழ்கினோர் நன்மன்கலம்பெறலானும்
மருட்சிவதீர்த்தமாகும் புன்னெறியகறியுள்ளத்
திருட்கெட ஞானந்தன்னையீதலான் ஞானதீர்த்தம்
தெருடகதிதரலான் முத்திதீர்த்தமென்றிதறகுநாமம்.

(இ-ள்.) மருட்கெட மூழ்கினோர் நல் மன்கலம் பெறலால் - அஞ்ஞானங் கெடஸ்நானஞ்செய்தோர்கள் நல்லநன்மைகள் முறறுமபெறுதலால், நாமம் அருள சிவதீர்த்தம் ஆகும் - இத்தீர்த்தத்தின் பெயர் அருளையுடைய சிவதீர்த்தமாகும், புல் றெறி அகற்றி உள்ளதது இருள்கெட ஞானம் தன்னை ஈதலால் ஞானதீர்த்தம் என் னு - புல்லிய வழிப்பட்டொழுக்கு நீச்செயல்களை யொழித்து மனத்திற் பொதிந்த அஞ்ஞானவிரண்டெட ஞானவொளியைத் தருதலால் ஞானதீர்த்த மெனவும், தெ ருள் கதி தரலால் முத்தி தீர்த்தம் என்று இதற்கு நாமம்-மயக்கமொழிந்த மோக்ஷத் தைத் தருதலால் மோக்ஷதீர்த்தமெனவும் இததீர்த்தத்துக்குத் திருநாமங்களாம். (.)

குடைந்து தர்ப்பணமுஞ்செயது தானமுங்கொடுத்தம்மாடே
யடைந்தெழுந்தைந்து மெண்ணியுச்சரித்தன்பாலெம்மைத் [தோ
தொடர்ந்து வந்திறைஞ்சிசகுமுந்துதுதித்தெமையுவப்பசெய்
ருடம்பெடுத்ததனுலெந்தவுறியுண்டதனைச்சேர்வார்.

(இ-ள்.) குடைந்து தர்ப்பணமும் செயது தானமும் கொடுத்து அம்மாடே அடைந்து - ஸ்நானஞ்செயது விதிப்படி தர்ப்பணத்தையுஞ்செய்து அந்நணர்கையில் தானங்களையுங்கொடுத்து அததீர்த்தத்தின அருகேசேர்ந்து, எழுந்த ஐந்தம் எண்ணி உச்சரித்து-ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யு முறைப்படியுச்சரித்து, அன்பால் எம்மை தொடர்ந்து வந்து இறைஞ்சி சூழ்ந்து துதித்து எம்மை உவப்ப செய்தோர் - அன்பினால் எம்மை வழிபட்டு விரும்பிவணங்கி வலஞ்செய்து துதித்து எம்மை மகிழ்ச்செய்த வர்கள், உடம்பு எறித்ததனால் எந்த உறுதி உண்டு அதனை சேர்வார் - உடலெடுத்ததனால் எந்தப்பயனை யடையவேண்டுமோ அகதப்பயனை யடைவார்கள்.

உடம்பாலடையும் பயன் மோக்ஷமாதலால் எந்த உறுதிஉண்டு அதனைச்சேர்வார், என்றார்.

(கக)

இந்தநீரோம்மையாட்டினைழிரண்டிலகின்மிக்க
வந்தமிதீர்த்தமெல்லாமாட்டியபயன்வந்தெய்தும்
வந்திதின்மூழ்கிபிங்குவைகுங்குலியையுங்கள்
சிந்தையிலார்வம்பொங்கப்பூசனைசெய்மினென்று.

(இ-ள்.) இந்த நீர் எம்மை ஆட்டின் - இந்தத்தீர்த்தநீரால் எம்மை அபிஷேகஞ்செய்தால், ஏழ் இரண்டு உலகில் மிக்க அநதம் இல் தீர்த்தம் எல்லாம் ஆட்டியபயன் வந்து எய்தும் - பதினான்குலகங்களிலு மெம்பட்ட முடிவில்லாத தீர்த்தங்கள் பாவையும் அபிஷேகஞ்செய்தலால் வருமபயன்கள் முற்றும்வந்தாகுகடும் (ஆகையால்) வந்து இதின் மூழ்கி இங்கு வைரும் நம் குறியை - வந்து இத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து இவ்விடத்தெழுந்தருளிய நமது அருட்குறியாகிய சிவலிங்கத்தை, உங்கள் சிந்தையில் ஆர்வம் பொங்க பூசனை செய்யின் எனது - உங்கள் மனத்தில் ஆசைமீக்கூரப் பூசைசெய்யுங்கள் என்று கூறியருளி. (கசு)

விண்ணவந்தமயின்மேலாம்வேதியனாகிநின்ற
பண்ணவன்றானநீரிற்படிநதுதன்னனுடையாலே
யண்ணலங்களைத்தினுனொழுதுகுவித்தகுநிபாய
புண்ணியவிலிங்கத்தன்னுடபுகுநிநிருந்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) விண்ணவா தம்மில் மேலாம் வேதியன் ஆகிநின்ற பண்ணவன் தான் அந்நீரில் படிந்து-தேவர்களுள் மேலானவனாகிய வந்தனனாகிநின்ற சிவபெருமான அததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, தனது அனுடையால அண்ணல் கணத்தினுனொழுது குவித்து-தனகட்டையால் பெருமபொருந்தியகணநாதராயும் ஸ்நானஞ்செய்து, அனுகியாய புண்ணிய இலிங்கம் தன்னுள் புகுநது இனிது இருந்தான் - 'அனுகியாயுள்ள பரிசுத்தமாகிய சிவலிங்கத்துட்சென்று வீற்றிருந்தருளினான்.

அனுகி - தனக்கோமுதலில்லாதது. தேவருள் பிராமணன் சிவபெருமான் என்றற்குக் காஞ்சிபுராணத்தாள் - காரோணப்படலத்தில்,

“பிராமணன்யேகடவுளாந்தம்முடபிஞ்ஞகாவேனையோர்தம்முட்
பிராமணன்யானேபிராமணனைகருப்பிராமணன் கதியுனை யிகழ்வோன்
பிராமணன்ல்லன்றனகுலதெய்வமயினடுபினனென நனைத்தொழும்ப்
பிராமணன்கிரண்மொபயப்படாநிராயமபுகுவனென்றுயர்மறைபேசும்.”

எனவருதல்காண்க,

(கடு)

அந்தமாரீரானந்தியாதித்யோர்விதியாற்சோம
சுந்தரன்முடிமேலாட்டித்துகளற்பூசையாற்றிச
சிந்தையில்விழைந்தவெல்லாமடைந்தனர்செம்பொற்கஞ்சம்
வந்தவாறிதுவத்திர்த்தமகிமையுமுரைப்பக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) அந்த மா நீரால் - அநத மகத்தாகியதீர்த்தத்தால், நந்தியாதித்யோர் விதியால் சோமசுந்தரன் முடிமேல் ஆட்டி - நந்திராயனார் முதலிய கணநாதர்கள் விதிவழியால் சோமசுந்தரகடவுளுடைய திருமுடிமேல்அபிஷேகஞ்செய்து, தங்கள் அற பூசை ஆற்றி - குற்றமறப்பூசித்து, சிந்தையில் விழைந்த எல்லாம் அடைந்தனர் - மனத்தால் விரும்பிய எல்லாப் பயன்களையும் அடைந்தார்கள், செம்பொற்கஞ்சம் வந்தவாறு இது - செவந்த பொற்றாமரைத்தீர்த்தம் வந்த முறை விதவாம், அத்தீர்த்த மகிமையும் உரைப்ப கேண்மின் - அத்தீர்த்தத்தின் மானியத்தையுஞ் சொல்லக்கேளுங்கள். (கசு)

வனையெறிதரங்களுனவாவியைநோக்கிற்பாவத்
தனையறுமூழ்கின்னென்காமியமெல்லாஞ்சாரு

முளமுறமூழ்குமெல்லைமுழுக்கொன்றற்குலகத்துள்ள
வளவறுதிர்த்தமெல்லாமாடியபயன்வந்தெய்தும்.

(இ-ள்) வளை எதி தரங்கம் ஞான வாவியை நோக்கில் பாவம் தனை அறம்-
சங்குகளை பெயரியாசினற அலைகளையுடைய ஞானமயமாகிய பொற்றாமரைத்தடத்
தைத்தரிசித்தால் பாவத்தொடக்கு நீங்கும், மூழ்கின் வேணடிகாமியம் எல்லாம்
சாரும் - ஸ்நானஞ்செய்தால் விருமபும எல்லாப்பொருள்களும் வந்துகைகூடும்,
உளம் உற மூழ்கும் எல்லை - மனமொருசேர ஸ்நானஞ்செய்யுங்கால், முழுக்கு ஒன்
ற்றற்கு உலகத்து உள்ள அளவறு திர்த்தம் எல்லாம் ஆடிய பயன் வந்து எய்தும்-ஒவ்
வொருமுழுக்குக்கும் உலகத்திலுள்ள வரம்பில்லாத எல்லாதிர்த்தங்களிலும் ஸ்நா
னஞ்செய்தலால் வரும் பயன்கள யாவும் வந்து கைகூடும். (கௌ)

மெய்யைமண்ணாதிக்கொண்டுவிதிவழிசுத்திசெய்து
மையறுவருணருக்கமந்திரநவினறுமூழ்கிற்
றுயயமா திர்த்தமெல்லாந்தோயந்துநான்மறையுமாய்ந்தோர்
கையிலெப்பொருளுமீந்தகாசறுபேறுநல்கும்.

(இ-ள்.) மெய்யை மண் ஆதி கொண்டு விதிவழி சுத்தி செய்து - சரீரத்தை
மிருத்திகை முதலானவைகளால் ஆகமத்தில்விதித்தவழியே சுத்தஞ்செய்து, மை
அறு வருண ரூகக மந்திரம் நவினறு மூழ்கில-குற்றமற்ற வருணரூக்கமந்திரத்தை
புச்சரித்த ஸ்நானஞ் செய்தால், (அநதஸ்நானம்) துய்ய மா திர்த்தம் எல்லாம் தோ
யந்து-பரிசுத்தமாகிய பெரிய தீர்த்தங்களைல்லாவறநிலும் ஸ்நானஞ்செய்து, நான்
மறையும் ஆய்ந்தோர் கையில் எப்பொருளும் ஈந்த காச அறு பேறு நல்கும் - நான்
குலேதங்கனையும் ஆராய்ந்துணர்ந்த அந்தணர்கையில் எல்லாப்பொருள்களையுங்கொ
டுத்தலால் வரும் குற்றமற்றபயன்களைத் தராநிற்கும்

மண்முதலியவையாவன - ஒன்பதுவகைமண்களும், எழுவகைத்தளிர்களும்,
பஞ்சகவலியங்களுமாம். திருவாணக்கராபுராணம் - நானவிதிப்படலத்தில்.

“அரசுகூவினந்துழாய்புளியால்சம்புமூலம்
புரணைமால்கரிக்கூடமும்புரவிமந்திரமும்
கரிசிலானினாதொழுதுவழுங்கல்விதூல்விதியின்
வரிசையாலெடுத்திடப்படும்ண்களொன்பதுமே.”

“நுளிர்துழாய்புளிசம்புகூவிளமவடமரசு
விளரிலாவறுகென்பனவிளம்புகவ்வியங்க
ளளவில்சீர்தருமந்நலமநிகபாறயிர்கெய்
வளரிலாவியகோசலமயமியையாரும்” எனவருஞ்செய்யுள்களாலுணர்க.

வருணரூக்கமந்திரம் - வருணதேவன் அணக்கிரகத்துக்குரிய தோத்திரரூப
மான மந்திரம். (கௌ)

தெய்வவித்திர்த்தந்தன்னைநினைவின்வித்திண்டினாறு
மவ்வியவினைநினைந்தியரும்பெறல்விடுசேர்வ
ரிவ்வுகாமெய்யேயாகுமென்னெனின்மனத்தாறன்றி
வெவ்வழிநிண்டினாறுஞ்சுமென்றிவிடுமோவம்மா.

(இ-ள்.) தெய்வ இத்திர்த்தம் தன்னை நினைவு இன்றி தீண்டினாலும் - தெய்வத்தன்மையையுடைய இந்தத்திர்த்தத்தை நினைப்பினறிப் பரிசித்தாலும், அவ்வியம் வினையில் நீர்த் திர்த்தம் பெறல் விசேசர்வர் - பொருமைமுதலிய தீக்குணங்களால் வந்த தீவினையாகிய கடலினின்றூர்த்திப் பெறுதற்கரிய மோக்ஷமாகிய கரையைடைவார், இவ்வுகா மெய்யே ஆகும் - இந்தவாழ்கதை சத்தியமேயாம், என் எனில்- எப்படியென்றால், மனத்து ஆறு அன்றி வெவ் அழல் தீண்டினாலும் சுமம் அன்றி விசுமோ - நினைப்பில்லாமல் வெய்யநெருப்பைப்பரிசித்தால் அதுகடுமேயல்லாமல் சுடாதுபோமா. (சுமம் என்றபடி)

மனத்தாறு-மனத்தினவழி. நீர்த்ச்சேர்வா என்றமையால் கடலையுள் கரையையும், மனத்தினவழி என்றமையால் நினைப்பையும் என உரையிறகொண்டாம், உமமை-அசைநிலை.

(கரு)

ஆருமநநீரினென்றுமாடினாசிவன்முத்தி
சேருவரநீராடுகுசிறப்புறுபயனுக்கொவ்வா
வாருணமாக்கினேயடந்திரமிவைமுனனா
பேருணாவளிக்குரானஞ்செய்தவர்பெறும்பேறெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஆரும் அநநீரில் என்றும் ஆடினார் சிவன்முத்தி சேருவர்-நிறைந்த அநத்திர்த்தத்தில் எப்பொழுதுஞ் ஸ்ரானஞ்செய்தோர் சிவன்முத்தியை அடைவார்கள், அநநீர் ஆடும் சிறப்புறு பயனாகு-அத்திர்த்தத்தில் ஸ்ரானஞ்செய்தலால்வரும் சிறப்பு மிக்கபயன்களுககு, வரணமநநிரம் ஆக்கினேயமநநிரம் இவை முன ஆனவருணமநநிரஸ்ரானம் ஆக்கினேயமநநிரஸ்ரானம் ஆகிய இவைமுதலான, பேர் உணர்வு அளிக்கும் நானம் செய்தவர்பெறும் பேறு எல்லாம் ஓவ்வா - ஞானத்தைத் தரும் ஸ்ரானஞ்செய்தவர்கள் அடையும் பயன்களெல்லாகு சிறிதும் ஒப்பாகா.

பேருணர்வு என்றமையால் - ஞானம் என்றும். முனனாபாட்டில் - நினைவின்றித் தீண்டினாலும் என்றமையால் ஆரும் என்றதற்கு யாராயினும் எனப்பொருள்கொள்ளாதுவிட்டனம்.

(உ1)

அனனநீர்தனையும்மாடியாலவாயுடையநாதன்
தன்னையும்பணியோன்மேலைப்பரகதிதன்னைசசாரு
மென்னநன் னூட்டுச்சொன்னபவிதிரமெவைக்குமேலாய்ப்
பன்னருமபுனிதமானபவிதிரமாகிநிற்கும்.

(இ-ள்.) அனன நீர்தனையும் ஆடி - அநத்திர்த்தத்திலும் ஸ்ரானஞ்செய்து, ஆலவாய் உடைய நாதன் தன்னையும் பணியோன் - திருவாலவாயையுடைய சோம சுந்தரக்கடவுளையும் வணங்குவோன், மேலை பரகதி தனனை சாரும்-மறுமையில்மேலாகிய மோக்ஷத்தையடைவான், என்ன நல் தூலில் சொன்னபவித்திரம் எவைக்கும் மேலாய் - எந்தநல்லதும் எடுத்துக்கூறிய (அநத்திர்த்தமானது) பரிசித்த முடைய எல்லாத்திர்த்தங்களுக்கு மேம்பட்டு, பன்னரும் புனிதம் ஆன பவித்திரமாகிநிற்கும்-சொல்லுதற்கரிய புனிதமாகிய பரிசுத்தத்திர்த்தமாய் நிலைபெறும்.

பவித்திரம் - பாவத்தைநீக்கி மோக்ஷத்தைத்தருவது. என்ன - வினாத்திரிபு-பரகதி எனபதற்கு-பரமுத்தி என்பதற்குக் கூறியபொருள்கொள்க.

(உக)

ஆதரவிலையநீராடினோன்சுவர்க்கஞ்சேரு
மாதரவுனையும்கிவானவாடியானோன்

காதரவரிசியெள்ளுத்தருப்பணமையசசெய்தோ
ஓதரவேள்விமுற்றமாற்றியபயனைச்சேரும்.

(இ-ள்.) ஆதரவு இலன் ஆய அநீர் ஆடினான் சவர்க்கம் சேரும்-(சுவர்க் காதிபோகங்களைப்பெற) விருப்பமில்லாதவனாய் அந்தப்பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தோன் கவாக்கபோகத்தையடைவான், ஆதரம் உள்ள ஆய மூழ்கி வானவர் ஆதி ஆனோர்க்கு-(அப்போகங்களில்) விருப்பமுடையவனாய் அத்தீர்த்தத் தில் ஸ்நானஞ்செய்து தேவர்முதலானவருக்கு, ஆதரவு அரிசி என்னு தருப்பணம் அமைய செய்தோன் - விருப்பத்தோடு அரிசியையும் எனையுங்கொண்டு தருப்ப ணத்தை விதிப்படிசெய்து முடித்தவன், ஆதரம் வேள்வி முற்றம் ஆற்றிய பயனை சேரும்-விருப்பத்தோடு அசுவமேதமுதலிய யாகங்களினைத்தையுஞ்செய்தலால் வரு மபயன்களையடைவான்.

(உஉ)

வனேமாதலங்கடமயிலிருந்துசெய்விரதம்பூசை
தானமாதருமமோமந்தவஞ்செபந்தியானந்தம்மா
லானமாயனிர்கோடியதிகமாமடைந்துமூழ்கி
ஞானமாதிர்த்தகநாயகரிருந்தவைநயந்துசெய்யின்.

(இ-ள்.) வனே மாதலங்கடமயில் இருந்து செய்விரதம்பூசை - மந்தைய பெரியதலங்களிலிருந்து செய்யும் விரதங்களும் பூசையும், தானம் மாதருமம் ஓமம் தவம் செபம் சியானம் தம்மாலை ஆன மா பயனில் - தானமும் பெரியதருமமும் ஓமமும் தவமும் செபமும் சியானமுமாகிய இவைகளால் உண்டாகிய பெரியபய னைப்பூர்த்திகிலும், அடைந்து மூழ்கி ஞானம் மாதிர்த்தம் ஞானகர் இருந்து அவை கயந்து செய்யின் கோடி அங்கம் ஆம் - அடைந்து ஸ்நானஞ்செய்து ஞானவடிவா கிய பெரியபொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தின் கரையிலிருந்து விரதமுதலியவற்றை விரு ம்பிச்செய்தால் வரும்பயன் கோடியதிகமாம்.

(உ௩)

பிறந்தநாள்நீரழகு பின்மேலெவெம்பிறவிபபெளவ
மறிந்திடுமறிதேளாகுமபமதிகளின்முழிந்தென்பா
லுறைந்தவாபொருட்டுப்பிண்டமுதவிலுலவாதாமாழ்ந்து
நிறைந்திடுபிறவிபபெளவநீன்றுமேலெழுவரன்றே.

(இ-ள்.) பிறந்தநாள் அந்நீர்மூழில் மேலை வெம் பிறவி பெளவம் மறிந்தி டும் - சன்னகஷத்திரத்தில் அத்திர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் தொனறுதொட்டு வரும் பெரியபிறவிக்கடல்வறையும், மறிதேள கும்பம் மதிகளில் மூழ்கி தென்பால் உறைந்தவர் பொருட்டு பிண்டம் உதவினால் - சிந்தனை கார்த்திகை மாசி என்னும் மாதங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து பிறார்களபொருட்டுப் பிண்டங்கொடுத்தால், அவர் தாம் ஆழ்ந்து நிறைந்திடும் பிறவி பெளவம் நினது மேல் எழுவர் - அவர்கள் ஆழ்ந் தமுருகிய பிறவிக்கடலினினது நீங்கி மோக்ஷக்கரையையடைவார்கள்.

நிறைந்திடு எனனால் காலக் கரந்தபெயரச்சம் - பெளவமென்னும் எல்லைப் பொருள்கொண்டது.

(உ௪)

அத்தடமருங்கினியாவர்தென்புலமடைந்தோர்தங்கள்
சித்தமாசகற்றவேண்டிச்செய்கடன்முடிக்கினன்னோ
ரொத்தனையெண்ணேர்தாலுமெள்ளுக்காயிரமாண்டக
வத்தனையாண்டமட்டிமவகாவிண்ணுனைவப்பார்.

(இ-ள்.) தென் புலம் அடைந்தோர் தங்கள் சித்தம் மாசு அகற்றவேண்டி பிதிரர்கள் தங்கள் மனமுதலிய திரிகரணங்களால் தேடியபாவங்களை நீக்கக் கருதி, அத்தடம் மருங்கின் செய் கடன்முடிக்கின் - அந்தத்திர்த்தக்களையில் செய்யும் கடன்களை செய்து முடிக்க, அன்னோர்க்கு எத்தனை என் யாவர் நேர்ந்தாலும் - அப்பிதிராகள பொருட்டு எத்தனை என்னை எவர் நேர்ந்தாலும், எள்ளுக்கு ஆயிரம் ஆண்டு ஆக அத்தனை ஆண்டு மட்டும் அவரைவின் ஆள வைப்பார் - ஒன்றொருக்கு ஓராயிரம்வருடமாக அவ்வளவு வருடங்காலம் (சித்தமாசு ஒழித்து) அப்பிதிரர்களைச் சுவாககலோகமாகாள் நிறுத்துவார்கள் (உரு)

“சொற்றிரியினும் பொருடியியா வினைக்குறை” என்ற சூத்திரத்தில் சொற்றிரியினும் என்ப பொதுப்படக் கூறினமைபால் அகரவீற்று வினையெச்சம் இன்றி வினையெச்சமாகத்திரிந்துகின்றது. வாக்கு முதலியவற்றால் தேடியபாவங்களையும் கொள்ளுதல். “ஒருமொழியொழிதன் னினங்கொளறகுறித்தே” என்ற சூத்திரத்தால், அன்னோர்க்கு எனத் திருத்திப்பாடக்கொள்க.

மூவகையுலகிலுள்ள தீராததமுமுறையாலென்றுரு
சேவகஞ்செய்யுமிதத்திர்த்தமெநநாளுமுழி
யேவரந்நரலென்னுமிசனைபூசைசெய்வோ
ராவரிபிறபிதனவிலவாகுக்கரையைச்சாராவார்.

(இ-ள்.) மூவகை உலகில் உள்ள தீராததமும் - ஈவர்க்கமுதலிய திரிலோகங்களிலும் உள்ள தீராததங்களையாவும், முறையால் என்றும் சேவகம் செய்யும் இந்த தீராதம் - முறைப்படி எநநாளும் சேவித்து எவல்வழிநிற்கும் இந்தப் பொற்றமுணாத் தீர்த்தத்தில், எநநாளும் முழி ஏவர் அநநீரால் என்றும் ஈசனை பூசைசெய்வோர் ஆவா - எநநாளும் ஸ்நானஞ்செய்து எவா அந்தத்தீர்த்தநீரால் எப்பொழுதுஞ் சிவ பெருமானைபூசைசெய்வாரோ, அவா இப்பிறவி தன்னில் கதி கரையை சார்வார் - அவா இந்தப் பிறவியிலேதானே மோகக்கரையைப்படைவார். (உசு)

விடுத்திடலரியரித்தவேள விமாவிரதமவேதத்
தடுத்திடலரியதானந, தவமிவைதருமபேறெல்லா
மடுத்ததனகரையிலலையிசீனையருச்சிப்போர்க்குத்
கொடுத்திபுண்ணியத்திறகோடியிலொன்றுகொவ்வா.

(இ-ள்.) விடுத்திடல் அரிய சித்த வேள்வி மா விரதம் வேதம்-விடுத்தற்கரிய சித்திய ஆகுதியும் பெரியவிரதமும் வேதமோதுதலும், தடுத்த இடல் அரியதானம் தவம் இவை தரும் பேறு எல்லாம் - தடுத்தற்கரிய தானமும் தவமும் ஆகிய இவைகள் தரும்பயன்கள் எல்லாம், அடுத்த அத்தன்கரையில் வைகி ஈசனை அருச்சிப்போர்க்கு - சென்று அத்தீர்த்தத்தின்கரையிலிருந்து சிவபெருமானை அருச்சிப்போர்ப்பருக்கு, கொடுத்தி புண்ணியத்தில் கோடியில் ஒன்றுக்கு ஒவ்வா - தானங்கொடுக்கும் புண்ணியப்பயன்களில் கோடியில் ஒருகூறுக்கேனும் ஒப்பாகாவாம்.

உம்மையிற்பிறவிதோறுரியமகல்லொழுக்கம்பூண்டு
பெரயம்மையில்விரதந்தானந்தவஞ்செய்துபுனிதராகிச்

செம்மைநன்னெறியினின்றசித்தருக்கலத்திந்த
மிமமையிலடைந்துநித்தமாடுதற்கெய்தாதன்றே.

(இ-ள்.) உமமைமில் பிறவிதோறும் நியமம் நல் ஒழுக்கம் பூண்டு - முற்
சனனங்களிற் பிறவியுள்ளோறும் நியமமாக நல்லொழுக்கங்களை மேற்கொண்டு,
பொய்ம்மை இல் விரதம் தானம் தவம் செய்து புனிதர் ஆகி செம்மை நல் நெறி
யில் நின்ற சித்தருக்கு அல்லது - உணமையாகியவீரதத்தையுந் தானதையுந் தவ
த்தையுந் செய்து பரிசுத்தமுடையவாகலாகி நடுநிலையாகிய நல்லொழுக்கத்தி
னின்றசித்தருக்கு நிறத்தமுஞ்சென்று ஸாரணஞ்செய்தல்கூடுமேயன்றி, இத்தீரத
தம் இமமையில் அடைவது சித்தம் ஆகிறதற்கு எய்தாது- இத்தீரதத்தமானது (என
யோ)இப்பிறப்பிலடைந்து நிறத்தமுந் ஸாரணஞ்செய்ததற்குக்கிடாது.

ஏதன்உருபு-கூடடிப பிரித்தறபொருளில்வருது எய்தாது-சொல்லெச்சம்.

செ. வேறு.

மதிகதிரோனிடங்கொடுங்குநின்ற நியமமுடையவரவையாயங்காந்து
கதிர்கடமைவிழங்குநின்றமயிதிபாதிநிகராகிறருகுதிபுழங்கித்
துகிகடருப்பணநானம்புரிதவம்மயிவோதுதலத்தொகையொன்றற்கொ
றதுகபலனம்முறை நாடுநீர நாடுபிரமோரனாகதமாயும். [ன்

(இ-ள்.) மதி கதிரோன இடத்து அருகு நினை - சந்நிரன சூரியனிடத்து
ஒங்குநின்றமாயிய அமாவாசையுந், திங்கடா பிறப்பு - மாசப்பிறப்பும், அரவம்
வாய் அங்காந்து சந்நிரன தவம் விழங்கு நினை விதிபாதிம-நாடுகூடுதல்கள வா
யைத்திறந்து சந்நிரசூரியாவயே விழங்குந் திங்கடாலைமுறவிதிபாதிமுறாகிய, இந்
காவில் கருந் முறது - இவ்வுருபினியசுந்நிரன இன்னபயன் மடையவேண்டு
மென வெண்ணி ஸாரணஞ்செய்து, அதுகன் தருப்பணம் தானம் புரிதல் மறு ஒன்
தல்-துதிதாவுந் தருப்பணநஞ்சையுந் தவம் தாடுங்கொடுதலும் மந்திரருகெய்தித்தவ
மாகிய, அத்தொடங்கு ஒன்றற்கு ஒரு அங்கபலன் - அங்கபலையுள் ஒன்றுகொ
ன்று அதிகபயன்றருவாய், (அ.அ.எ. வா.தெனையி. 5) அபமுறை மறு ஆயிரம் தூறு
யிரம் ஓர் அனந்தம் ஆகும்-அ.அ.ருவாய் தருப்பணம் ஒன்றற்கு மூறம் ஒன்றுக்கு
ஆயிரமும் ஒன்றுக்கு மூறாயிரமும் ஒன்றுக்கு ஒரு அனந்தமுமாம்.

அதிசெய்தல், தருப்பணஞ்செய்தல், தானங்கொடுத்தல், மந்திரமோதல்,
இவை நான்காதலால் தொகையென்றோ. ஏனையிடங்களில் - செய்தல் என்னும் பொருள்
மேனின்ற புரிதல் எனனது தொழில் நிகழ்ச்சியால் கொடுத்தலெனனும் பொருள்
நிகழ்ச்சிதோன்ற அதனை உபசரித்தார் விதிபாதிம-மாசத்தோறும் வரப்பட்ட
யோகங்கள், இருபத்தேழி லொன்றாய் பதிந்காம் வீசேடங்களுக்கூரிய சிராதத
வகை தொண்ணூற்றாயி லொன்றாய் வருவது. (உக)

பொருவரியதகர்ந்துங்குலாததிங்குகளிலையுதிக்கும்போதுமூழ்கி
ஒருபதினாயிரமடங்காருகருகவைததாளவனுதிப்பின்மூழ்கி
விருபதினாயிரமடங்காமிந்திரவியிடத்தொடுகருமிந்துவாரம்
வருவதறிந்தாடிமதுவோதன்முதல்செயினனந்தமடங்குண்டாகும்.

(இ-ள்.) பொருவு அரிய தகர் திங்கள் தலா திங்கள் இவை உதிக்கும் போது
மூழ்கின் - ஒப்பில்லாதமேடமாசத் தலமாசம் ஆகிய இம்மாசங்கள் பிறக்கும் பு

ண்ணியகாலங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தால், ஒருபதினாயிர மடங்கு ஆம் - (ஏனைமாசங்
களில் வரும்பயன்களில்) ஒருபதினாயிரம்பங்கு அதிகபலனும், சதவு கவை தாள்
அலவன் உதிப்பில் மூத்தின் இருபதினாயிர மடங்கு ஆம்-மகரமாசம் கற்கடகமாசம்
ஆகிய இவைகள் பிறத்தங்காலங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தால் இருபதினாயிரம்பங்கு
அதிகமாம், இந்து இரவி இடத்து ஒடுங்கும் இந்தவாரம் வருவது அறிந்த ஆடி-
சந்திரன் சூரியனிடத்து ஓரியதம் அமாவாசை சோமவாரத்தில் வருதலையறிந்து
ஸ்நானஞ்செய்து, மறு ஓதல் முதல் செவின் அனந்தம் மடங்கு உண்டாகும் - மந்தி
ரமுதலியவற்றைச்செய்ததால் அனந்தம்பங்கு அதிகபலன் உண்டாம்.

கவைதநாள் அலவன் - பிளவுபட்ட காலையுடையகற்கடகம். (௩௦)

பிரயாகைதனின் மகரமுகிராண்முபபதுங்குடைந்துபெறும்பேறிந்தத
நீரையாரைபத்தததிசுருகாண்முத்திவொனபெறும்விரதசெலம்பூண்டு
வரையாமலொருவருடம்படிநதுமையையமராதிகாமணியாமவேத
வுரையாணவழிபடுமெனமலடிசுருகாமகபெறுண்டாமன்னே.

(இ-ள்) பிரயாகைதனின் மகரமுகிராண்முபபதுங்குடைந்து பெறும் பே
று - பிரயாகையில் தைமாசம் நாரமுபபதம் ஸ்நானஞ்செய்துமடம்பயன், இந்த
திரை ஆர்பைம் சட்டது ஒருநாள் மூத்திருவாள் பெறும் - இந்த அலைகளிறுந்த
பரிய பொற்றாமரைத்தட்டில் ஒருநாள் மகரமுகிராண்முதல் வரன் அடைவான், விரத
மசேலம் பூண்டி வரையாமல ஒருவருடம்படிநது உலகமல அமராதிகாமணியாம்
வேதவுரையாண வழிப்பந்தம் - விராமாபிபு ஒழுகுமெனமலநாண்டு இடையே
நிகராமல் ஒருவருடம்படி ஸ்நானஞ்செய்து மீதுஷ்பயனமரமபயம் தேவர்கள் சிகாம
ணியாய் பெற்றருளிய பிவராகையுடைய சோமநாராககடவுளையும் பூசிப்பா
ளாருள், மலடிசுரு நல் மசப்பெறு உண்டாம் - மலடிசுரு சதபுத்திரப்பயனுண்
டாகும்.

உமமை - இந்தத்து சந்திரிய எச்சம் (௩௧)

எண்ணுசையநிவாவிவடிவானமாநாத்தமெலலாயிப்பொற்
புண்டரி தத்தததிசெருகோடியிலொர்க்குறுநிகர்போதாவிது
கண்டதனுலறநிண்டப்பெற்றதனுலொருவரையகையாலாளிக
கொண்டதனுலொபலவகுடைந்தருளுற்பொன்பங்கொடுக்கும்ன்றே.

(இ-ள்) நது கண்டாளுல் அறம் - இந்தநிரந்தம் தரித்தலால் தருமத்தை
யும், தீண்ட பெற்றதனால் நல் பொருள் - பரிந்தலால் மிக்கநிவியததையும்,
அங்கையால் அளவிக் கொண்டாளுல் துன்பம் நலம் - உள்ளங்கையால் அள்ளிக்
கொளுதலால் இன்பப்பயனையும், குடைந்ததனால் பேரின்பம் கொடுக்கும்-முழ்கு
தலால் மோகி இன்பத்தையு கொடுக்காநிற்கும், (ஆதலால்) எண் திசைய நதி
வாவி வடிவான மாநிர்த்தம் எலலாம்-எடபித்தந்திவருள்ள நதிவடிவமுந் தடாக
வடிவமுமான மகத்தாகிய நிரத்தங்கன்யாவும், இப்பொன் புண்டரிகத் தத்தத்தில்-
இப்பொற்றாமரைத்தட்டத்தால்வரும், ஒருகோடியில் ஓர் கூறு நிகர் போதா-ஒருகோ
டிப்பேற்றினுள் ஒருபங்குப்பேற்றுக்கு ஒப்பாகாவாம்.

இல் உருபு இரண்டனுள் - முன்னது ஏதப்பொருளில்வந்த ஐந்தனுருபு, பின்
னது கூட்டிப்பித்தற்பொருளில்வந்த ஏழனுருபு. கண்டதுமுதலியன இடைநிலை
பெற்ற தொழிற்பெயர்கள். (௩௨)

ஷே. வேறு.

முன்னவனருளிச்செய்தகாரணமுறையாலன்றி
யின்னமிப்புனிதவாவிக்கேதுவாலெயதுநாம்
மின்னவிர்சடையான்சென்னிமேவியகங்கைநீரிற்
பின்னதுகலந்தநீராற்பெறுஞ்சிவகங்கையென்றும்.

(இ-ள்.) முன்னவன் அருளிச்செய்த காரண முறையால் அன்றி - சிவபெருமானருளிய ஏதுவின் முறையால்லாமலும், இன்னம் இப்புனிதம் வாவிக்கு ஏதுவால் எய்தும் நாம்-இன்னமும் இப்பரிசுததமாகிய பொற்றாமரைத்தடத்துக்குக் காரணத்தால் வரும் பெயர், மின் அவிர் சடையான் சென்னி மேவிய கங்கைநீரில் பின் அது கலந்த நீரால் சிவகங்கை என்றும் பெறும் - மின்னலைப்போலும். விளங்கும் சடையையுடைய சிவபெருமான் திருமுடிநீர் பொருந்நிய கங்கைநீரில் பின்பு அந்தத்திர்த்தங்கலந்தன்மையால் சிவிர்த்தம் எனவும் பெறும். (நக.)

அலகிலாதிர்த்தநதம்முளதுகவுத்தமமாய்ததோன்றி
யிலகலாதிதனைநோத்தவுத்தமமென்பாராயநதோ
பலவிதழ்விநித்துசசெம்பொற்றங்கயமலர்ந்தநீரா
லுலகவாயாரும்பொற்றாமரையெனவுரைப்பரன்றோ.

(இ-ள்.) அலகு இலா திர்த்தம் தம்முள் அதிகம் உத்தமம் ஆய்தோன்றி இலகலால் - அளவில்லாத திர்த்தங்களுள் மேலான உத்தமமாகத் தோன்றி விளங்குந் தலால், ஆய்தோர் இதனை உத்தம திர்த்தம் என்பர் - துல்களையாராய உபெரிபோர் இந்தத்திர்த்தத்தை உத்தமதிர்த்தமெனவுங் கூறுவர், பல இகழ விரிந்து செம்பொன் பங்கயம் மலர்ந்த நீரால் - பலவிதங்களையும் விரித்துச் செவ்வந் பொற்றாமரைமலர்ந்ததன்மையால், உலகவாயாரும் பொன் தாமரை என உரைப்பா-உலகிலுள்ளவர் எனரும் பொற்றாமரை எனவுங்கூறுவர். (நச.)

தருமமுன்னருநான்குநதருகலாற்றாமநோத்த
மருமைசாலருத்ததிர்த்தமருமபெற்றாகாமநோத்த
மிருமைசோமுத்ததிர்த்தமென்பதாமினையநோத்தம்
வெருவருபாவமென்னுமவிறகினுகெரியாமன்றோ.

(இ-ள்.) தருமம் முன் ஆகும் நான்கும் தருகலால தருமநோத்தம் என்பதாம்-தருமமுதலாகிய நான்கு உறுதிப்பொருள்களையுங் கொடுத்தலால் தருமநீர்த்தமெனவுங்கூறப்படுவதாம், அருமை சால அருத்ததிர்த்தம் என்பதாம் - அருமைமிக அர்த்தநீர்த்தமெனவுங் கூறப்படுவதாம், அரும் பெறல் காமநீர்த்தம் என்பதாம்-பெறுதற்கரிய காமநீர்த்தமெனவுங் கூறப்படுவதாம், இருமை சேர் முத்தி நீர்த்தம் என்பதாம் - பெருமைபொருந்திய முத்திநீர்த்தமெனவுங் கூறப்படுவதாம், இனைய நீர்த்தம் வெருவரு பாவம் என்னும் விறகினுக்கு எரியாம் - இத்தன்மையையுடைய திர்த்தமானது அச்சத்தைத்தரும் பாவமாகிய விறகினுக்குப் பெருகெருப்பாம்.

வெரு - ஈறுகெட்டுகின்ற முதனிதைத்தொழிற்பெயர். (நரு.)

இவ்வருந்தலத்தினுன்றபெருமையுமெரிகால்செய்ப்பொற்
றெய்வதபதிமநோத்தப்பெருமையுஞ்செய்ப்க்கேட்டோ

கொவ்வயில்போகம்வீடுபெறுவரென்றிசைத்தான்முந்நீர்ப்
பெளவமுண்டமரர்வேந்தன்பரிபவவிழும்நீர்த்தோன்.

(இ-ள்.) முந்நீர் பெளவம் உண்டு அமரர்வேந்தன் பரிபவம் விழும்நீர்த்தோன் - முந்நீராகிய கடலையுண்டு தேவேந்திரனுடைய அன்பத்தைத்தீர்த்த அகத்தியமுனிவர், இ அரும் தலத்தின் ஆன்ற பெருமையும்-இந்த அரியதலத்தினது மிக்க பெருமையையும், எரிகால் தெய்வதம் செம் பொன்பதமதீர்த்தம் பெருமையும்-ஒளி வீசுந்தெய்வத்தன்மையையுடைய செவந்த பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தின் பெருமையையும், செப்ப கேடடோர் எவ்வம் இல் போகம் வீடு பெறுவர் என்று இசைத்தான்-ஒருவர்கொல்லக்கேடடவர்கள் அன்பயிலலாத போகத்தையும் மோகத்தையும் அடைவார்களென்று கூறியருளினார். (கூஉ)

தீர்த்தவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உளபடத திருவிருத்தம் - ௨௧௦.

மு ர த் தி வி சே ட ம்.

அறுசீரடியாடரியவிருத்தம்.

ஆலவாயலர்ந்தசெம்பொன்புயம்பெருநதீர்த்தத்தின்
மேலவாம்பெருமைதன்னையினம்புவாரொவரோயங்க
லீலமாமிடற்றுமுக்கலிராமயனறிவானந்த
முலமாவிலங்கமேன்மைமுறையினுலறையலுற்றும்.

(இ-ள்.) ஆலவாய் அலர்ந்த செம்பொன் அம்புயம்பெரும் தீர்த்தத்தின் மேல் அவாம்பெருமை தன்னையினம்புவார் எவா - திருவாலவாயில்மலர்ந்த செவந்த பொற்றாமரையாகிய பெரிய தீர்த்தத்தினுடைய விண்ணுலகிலுள்ளோர் விரும்பும் மானமியத்தைச் சொல்வோர் யாவா, அங் கண் நீலம் மா மிட்டு முக்கண் நிராமயன் அறிவு ஆனந்த முலமா இலங்கம் மேன்மை முறையினுல் அறையல் உற்றும் - அத்திருவாலவாயில் வீறதிருந்தருளும் காளகண்டத்தையும் திரிநேத்திரங்க னையுமுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய போதானந்த சொருபமான மகத்தான மூலவிலங்கத்தின் மானமியத்தை முறைப்படி சொல்லுகின்றோம்.

நீலம் மா - ஒருபொருட்டினவிகள். நிராமயன் - நோயில்லாதவன். (க)

பொன்னெடுமேருவெள்ளிப்பொருப்புமந்தரங்கேதாரம்
வன்னெடும்புரிசைசூழ்ந்தவாரணவாசியாதிப
பன்னருந்தலங்கடமயிற்பராபரவிசிங்கந்தோன்று
முன்னரிக்கடம்பின்மாதேமுனோதத்திசைவலிங்கம்.

(இ-ள்.) நெடு பொன் மேரு வெள்ளி பொருப்பு மந்தரம் கேதாரம் வல் நெடும் புரிசை சூழ்ந்த வாரணவாசி ஆதி பன்னரும் தலங்கள் தம்மில் - நெடிய பொன்னாகிய மேருவும் வெள்ளிமையாகிய திருக்கையையும் மந்தரமும் திருக்கேதாரமும் வலிய நெடியமதிக்குழ்த் காசியும் ஆகிய இவைகளைமுதலாகவுள்ள சொல்

வதற்கரிய சைவதலங்களில், பராபர இலிங்கம் தோன்று முன்னர் இகடம்பின் மாடு இச்சைவ லிங்கம் முனைத்தது-சிவலிங்கங்கள் தோன்றுதற்குமுன்னே இக்கடம்பமரத்தின்கீழ் இருதச் சைவலிங்கம் தோன்றியருளியது.

காசிகாசுக் குககுடகாரம் என ஓர்கிருகாரம் வாரணவாசி கோழிவகிப்பது என்னும்பொருட்டி. பராபரன் - பகாக்குகாயகன். (உ)

அப்பதியிலிங்கமெல்லாமருடகுழியிதனிற் பின்பு
கப்புவிட்டெழுந்தவிந்தக்காரணமிரண்டினு
மொப்பரிதானஞானவொவிதிரண்டன்னவிற்கத்
திப்பியவிவிகமூலவிவிகமாயசசிறகருமன்தோ.

(இ-ள்) அப்பதி இடங்கம் எல்லாம் அருட்குறி இடனில் பின்பு கப்புவிட்டு எழுந்த-மகமேரு முதலிய நிறப்பதிகளிலுள்ள சிவலிங்கங்களாய்வுமிறதச்சிவலிங்கமாகிப் மூலத்தினின்று கப்புவிட்டித் தோன்றின, இந்த காரணம் இரண்டினும் - இந்த இரண்டேதுக்களும், அப்பு அரிது ஆன ஞான ஒளி திரண்டால் அன்ன இந்த திப்பிய இலிங்கமொப்பரில்லாத ஞானவொளி திரண்டாலொத்த இந்தத் திப்பிய சிவலிங்கமானது, மூல இலிங்கமாய சிறக்கும் - மூலவிவிகமெனப்பெயர் பெற்றுச் சிறந்து விளங்கும் (ங)

இந்தமாவியிவதந்தெண்ணுன்பிலக்கணவிசைசைமேனி
யந்தமிலழகன்பாகததுமையொடுமழகுசெயது
சந்தமவிகள்கட்டுசெயயுந்தகைமையைநோககிச்சோம
சந்தரவென்றுநாமஞ்சாத்தொதுறககவாணர்.

(இ-ள்.) இந்த மா இலிங்கத்து இச்சை எண்ணுஞ் இலக்கண மேனி அரதம் இவ் அழகன் - இரதப் பெரிப் பிலிங்கத்தில் தன்ன இச்சையா லெடுத்தருளிய முப்பத்திரண்டிலக்கணம் வாய்ந்த திருமேனியையுடைய முழுவில்லாத பேரழகினை யுடைய சிவபெருமான, பாகத்து உலகம் மொடும முழகு செயது சந்தம் விளக்கம் செய்யும் தகைமையை நோக்கி - தன்ன இடப்பாக, தல உமாநேய்யாரோடும் அழகுசெய்து எந்நாளும் பிரகாசஞ் செயதருளுதன்மையைப்பார்த்து, திறக்க வானர் சோம சுந்தரன் என்று நாமம் சாத்தினான் - தேவர்கள் சோமசுந்தரன் என்றுபெயர் கூறினார்கள்.

சோமசுந்தரன் - உமையோடுகூடி அழகுசெய்பவன். (ச)

திறப்படுமூலகமெங்கும்வியாபியாய்ச்சிறந்துநிறகு
மறப்பெருங்கடவுள்சோமசுந்தரனதனுலன்றோ
கறைக்கதிர்வடிவேற்றென்னன்னகையிற் பொற்பிரம்புபட்ட
புறத்தடித்தழும்புமுன்றுபுவனமும்பட்டதன்றே.

(இ-ள்.) திறப்படும் உலகம் எங்கும் வியாபியாய் சிறந்து நிற்கும் அறப் பெருங் கடவுள் சோம சுந்தரன் - நிலபெற்ற எல்லாவுலகங்களிலும் வியாபியாய்ச்சிறந்துவிளங்குந் தருமவடிவாகிய கடவுள் சோமசுந்தரக்கடவுளாம், அதனால் அன்றோ - அதனுல்லவா, கிறை கதிர் வடிவேல் தென்னன் கையில் பெண் பிரம்பு புற

த்த பட்ட அடி தழும்பு மூன்று புவனமும் பட்டது - உதிரந்தோய்ந்த ஒளியையு
டைய வடித்த வேலையேந்திய பாண்டியன்கையிலுள்ள பொற்கட்டி யையுடைய பிர
ம்பால் முதுகிற்பட்ட அடியின் தழும்பு மூன்றுலகங்களிலுமுள்ள சராசரங்கள் மே
லும் பட்டது.

இதனால் சிவபிரான் எங்கும் வியாபகனென்னும் உண்மை உணர்த்தப்பட்ட
தது. (இ)

சொற்றவிசசமட்டியானசோமசுந்தரனைக்காணப் ,
பெற்றவாவியாடடியானபிறபதியிலங்கங்காண
லுற்றவராவொன்னெனவொக்கின்வெருடநிநிப்போய்
மற்றையசினைகொல்லாந்தழைவிக் குமரதநின்மாதோ .

(இ-ள.) சொற்ற விசசமட்டி ஆன சோமசுந்தரனை காண பெற்றவா-சொல்
விய இரதச் சமஷ்டி மாதிரியாயி சோமசுந்தரகடவுளைத் தரிசிக்கப் பெற்றோர், வி
யட்டி ஆன பிறபதி இலங்கங்காணல் உற்றவா அவா-வியல்குமூர்த்திகளாகிய வீசா
ய தலங்களிலுள்ள சிவலிங்கங்களைத் தெரிபுத்தவர்களாவார்கள், என் என்று உலா
க்கின-யாதுபற்றி யென்றுவினாவில், வேர் ஊட்டம் மீ மரத்தின் மறையை சினைகள்
எல்லாம் போய் தழைவிக்கும் - சீவியுட்டியரீர் மரத்தின் வீசைய சினைகளிலெ
ல்லாம் பரந்து தழையச் செய்யும். (அதுபோலெனவுணராக.)

இவற்றை ஏதகுகளிரண்டென முள்ளாக கூறிய செய்யுள்களாலுணர்க.
வேர் - சோமசுந்தரகடவுள், சினைகூர் - ஒன்றுபட்டவர்கள் லுள்ள சிவலிங்கங்கள்,
ரீர் - தரிசனை எனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (சு)

எததலத்தியாவொண்ணெண்ணிறுவினையாடல்செய்தா
னத்தலந்தவறுக்கொப்பமுதிகமாருபிறபபுமபெற்ற
வுத்தமனென்றுமெந்தவுலகிலுமில்லையந்த
வித்தகனதிகத்தன்மையெனத்தெனின்விளம்பககேண்மின்.

(இ-ள்.) எததலத்த யாவான எண்ணென திருவினை யாடல் செய்தான் - என்
தத்தலத்தில் சோமசுந்தரகடவுளைப்போல எதற்க்கடவுள் அறுபத்துநான்கு திரு
வினையாடல்களைச் செய்தருளினான், (அதலால்) அத்தலத்து அவனுக்கு ஒப்பும் அதி
கமாம் சிறப்பும் பெற்ற உத்தமன் என்றும் எந்த உலகிலும் இல்லை - அத்திருவால
வாயிடத்த லீற்றிருந்தருளும் அச்சோமசுந்தரர்க்கடவுளுக்கது ஒப்பாதலையும் மேம்ப
ட்ட சிறப்பையும் பொருந்திய உத்தமசகடவுள் எக்காலத்திலும் எந்தவுலகத்திலும்
இல்லையாம், அந்த வித்தகன் அதிகத் தன்மை எனைதது எனின விளம்ப கேண்மின்-
அந்த ஞானமூர்த்தியின் தலைமைத்தன்மை எத்தன்மையதென்று வினாவில் யாம்
சொல்லக்கேளுங்கள். (எ)

பொருப்பினுட்டலைமையெய்தும்பொன்னெடுங்குடுமிமேரு
தருக்களிற்றலைமையாருந்தண்ணுந்தெய்வதாரு
திறுப்புறுவேள்விதம்முன்மேம்படும்புரவிமேத
மருட்படுதானந்தமமுள்விழுமிதாமன்னதானம்.

(இ-ள்.) பொருப்பினுள் நெடுங் குடுமி பொன் மேரு தலைமை எய்தும்-மலை
ஞள்கீண்ட சிகரங்களையுடைய பொன்னாகிய மேரு தலைமையெய்துள்ளதது, தருக்களி

ல் தன் றறும் தெய்வதாரு தலைமை சாரும்-மரங்களுள் தண்ணிய நல்லமணமுள்ள கற்பகமரர் தலைமை பெறுவது, விருப்புறு வேள்வி தம்முள் புரவி மேதம் மேம்படும்-சுவர்க்காதிபாகங்களை விரும்பிச் செய்யும் யாகங்களில் அசுவமேதயாகத் தலைமைபெற்றுள்ளது, அருள் படும் தானம் தம்முள் அன்னதானம் விழுகிறது-கருணையாற்கொடுக்குந் தானங்களுள் அன்னதானத் தலைமைபெற்றுள்ளது.

ஆம் - அசைநிலை.

(அ)

மனிதரி லுயர்ந்தோராதிமறையவர்தேவர்தம்மிற்
பனிதருநிலுகள் வேணிபபகவனேயுயர்ந்தோன்வேட்டோர்க்
கினிதருள்விரதத்தம்முளதிகமாமிந்துவாரம்
புனிதமந்திரங்கடமமுடபோதவைந்தெழுத்துமேலாம்.

(இ-ள்.) மனிதரில் ஆதி மறையவர் உயர்ந்தோர் - மனிதருள் முதல்வருண் த்ராகிய அந்தணர்கள் தலைமைபெற்றுள்ளவர்கள், தேவர் தமயில் பனி தரு திங் கள் வேணி பகவனே உயர்ந்தோன் - அயன்முதலிய தேவர்களில் குளிர்ச்சி பொரு ந்திய சந்திரனையணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானே தலைமைபெற்றுள்ள வன், வேட்டோர்க்கு இனிது அருள் விரதம் தம்முள் இஃது வாரம் அதிகமாம-இம் மமமுமைப்பயன்னை விரும்பினவர்களுக்கு அபபயனகளை முட்டினதிக் கொடுக் கும் விரதங்களுள் சோமவாரவிரதத் தலைமை பெற்றுள்ளது, புனிதம் மந்திரங்கள் தம்முள் போதம ஐந்து எழுத்தும் மேலாம் - பரிசுத்தமாகிய மந்திரங்களுள் ஞான ததைத்தரும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ரக தலைமைபெற்றுள்ளது.

(க)

மின்மைசான்மணியிற்சிந்தாமணிவரம்விழுப்பல்குந்
தன்மைசாலறங்கடம்மின்மிருஞ்சிவதருமமென்ப
வின்மைசானெறியின்னோருக்கேற்றுகுந்நறவங்கடம்மி
னன்மைசான்றவனோமுககனாதுகுகனபுபுண்டோர்.

(இ-ள்.) மின்மை சால் மணியில் சிந்தாமணி - ஒளியிக்க இரத்தினங்களுள் சிந்தாமணி தலைமைபெற்றுள்ளது, வரம் விழுப்பம் நல்கும் தன்மை சால் அறங்கள தம்மில் சிவதருமம் மிகும் - கருதியவர்களை மிகவுத தருமதன்மைமிகக் தருமங்க ளுள் சிவதருமத் தலைமைபெற்றுள்ளது, சால் இன்மை நெறி நினோருக்கு ஏறும் நல் தவங்கள் தம்மில் முக்கனாதுக்கு அன்பு பூண்டோர் நன்மை சான்றவர்-தரும மிக்க இல்லறநெறியில் சிற்பவருக்கு விதித்த நல்ல தவமுடையோருள் திரிநேத்தி ராக்கையுடைய சிவபெருமானிடத்து அன்புவைத்தவா தலைமைபெற்றுள்ளவர்.

இதனால் துறவறத்தினரன்றி இல்லறத்தினருஞ் சிவபெருமானிடத்து அன்பு வைக்கவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. இனமை குணியைக் குணமாகக்கூறியது- மரபுவழுவமைதி, தவம் குணியாகக் கூறியது - குணவாகுபெயர். கு - உறுபுமயக் கம், என்பது அசைநிலை. மின்மைசால் மணியில் சிந்தாமணி என்றவிடத்து தலைமை பெற்றுள்ளது என்றது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது.

(ஈ)

தியவாஞ்சுவைப்பாலாவிறேவராவதிகம்பல்வே
ருயமாதீர்த்தத்தம்முளதிகமாஞ்சுவணகஞ்ச
மாயமாதசதுக்கவெல்லாதத்தலத்திலும்வதிந் துமன்னுந்
துயவானவரிற்சோமகந்தரன்சிறந்தோனாகும்.

(இ-ள்.) தீ அலாம் சுவை பால் ஆவின் தேவர் ஆ அதிகம்-இனிமையிருப்புத் சுவையையுடைய பாலையுடைய பசுக்களுக்காமதேனு தலைமைபெற்றுள்ளது, (அது பேரால்) பல் வேறு ஆய மா தீர்த்தம் தம்முள் சுவைகளுக்கும் அதிகமாம் - பல் வேறு வகைப்பட்ட மகத்தாகிய தீர்த்தங்களுள் பொற்றாமரைத்தீர்த்தம் தலைமைபெற்றுள்ளது, மரயம் மாசு அறுக்க எல்லாத் தலத்தினும் மன்னி வதியும் ஊய வானவரில் சோமசுந்தரன் சிறந்தோன் ஆகும்-பந்தமாகிய குற்றத்தை அடியார்க்கு வேரோட அத்தகுள எல்லாச் சைவதலங்களிலும் நிலைபெற்று வீற்றிருக்கும் பரிசுத்தமாகிய கடவுளரில் சோமசுந்தரக்கடவுள் சிறந்தவனாவான்.

திமை - இனிமை. மன்னும், என்னும் பெயரெச்சத்தினின்ற விசுவநாயகப்பிரித்த வதிந்து என்பதனாலும், அவ்வினையெச்சவிசுவநாயகப்பிரித்த மன்னும் என்பதனாலுங்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (கக)

அந்தமுதலுமில்லாவகண்டபூரணமாயார்க்கும்
பந்தமும்வீடுநல்கும்பராபரசோதிதானே
வந்தனைபுரிவோர்க்கிம்மைமறுமைவிடளிப்பானிந்தச்
சுந்தரவிஷங்கத்தென்றும்விளங்குவான்சுருதியேத்த.

(இ-ள்.) அந்தமும் முதலும் இல்லா அகண்ட பூரணம் ஆய-தனைக்கோர் இறுதியு முதலுமில்லாது அகண்டபிரபூரணமாகி, யார்க்கும் பந்தமும் வீடும் நல்கும் பராபரச் சோதிதானே - ஈறுமுதலுமுள்ள எல்லா ஆனங்கோடிகளுக்கும் பந்தத்தையும் மோகூத்தையும் தரும் சிவபெருமானே, வந்தனை புரிவோர்க்கு இம்மை மறுமை வீடு அளிப்பான் - தனனை வந்தனைசெய்வோர்க்கு இகபோகத்தையும் பரபோகத்தையும் மோகூத்தையும் கொடுக்கும்பொருட்டு, இந்நத சுந்தர இலிங்கத்து சுருதி ஏத்த என்றும் விளங்குவான்-இந்நதப் பேரமுதலாய்ந்த சிவலிங்கத்தில் வேதங்கள் துதிசெய்ய எந்நாளும் நிலைபெறுவனவாகி அருள்வான். (கஉ)

இத்தருசயம்புதன்னையேனையசயம்புவெல்லா
நித்தமுந்தெரிசித்தேருநிருமலவொளியாயிந்த
வுத்தமவிஷங்ககண்டோருநாயுணர்வொடுங்கவுள்ளே
சித்தமாசொழியத்தோன்றுஞ்சிவபரஞ்சுடரைக்கண்டோர்.

(இ-ள்.) இத்தரு சயம்பு தன்னை ஏனைய சயம்பு எல்லாம் நித்தமும் தெரிசித்த ஏகம் - இந்தச்சயம்புமூர்த்தியை மற்றையசயம்புமூர்த்திகளெல்லாம் நான்தோறும்வந்து தெரிசினையெது செல்லாநிற்கும், இந்த நிருமல ஒளி ஆம் உத்தம இலிங்கம் கண்டோர் - இந்த நின்மலவொளிப்பிழம்பாகிய வுத்தமவிஷங்கத்தைப் புறத்திற் கண்டு தெரிசித்தவர்கள், உணர்வு உரை ஒடுங்க சித்தம் மாசு ஒழிய உள்னே தோன்றும் சிவபரஞ் சுடரைக்கண்டோர் - மனவாக்குகளொடுங்கவும் மனக்குற்ற மொழியவும் அகத்தே-தோன்றும் மேலான வொளிப்பிழம்பாகிய சிவத்தைத் தெரிசித்தவராவார்கள்.

சயம்பு வடசொல்லாதலால் ஈறுகெடாது நின்றது.

(கஉ)

இத்தனிச்சுடரைகேர்கண்டிறைஞ்சினோர்பாவமெல்லாம்
கொத்தழற்சொழிவாய்ப்பட்டபஞ்சபோற்கோபமுள
மெய்த்தனிஞ்சுதையுமாபோன்மருத்தினுலையுநோய்போ
லுத்தமருணங்களுல்லாமுலோபத்தாஸழியுமாபோல்.

(இ-ள்.) இத் தனி கடரை நேர் கண்டு நிறைஞ்சினோர் பாவம் எல்லாம்-இந் தவொப்பில்லாத சிவலிங்கப்பெருமானே நேரே தரிசித்தவனங்கினோர் பாவங்கள் யாவும், கொத்து அழல் பொறிவாய் பட்ட பஞ்சபோல்-திரண்டதீப்பொறியின்வா யிற்பட்ட பஞ்சபோலவும், கோபம் மூள மெய் தவம் சிதையும் ஆறுபோல்-கோப மிக்கூர உண்மையாகிய தவம் அழியும் வகைபோலவும், மருத்தினால் கீழும் நேராய் போல் - மருத்தினால்நீங்கும் நோயைப்போலவும், உலோபத்தால் உத்தம குணங் கள் எல்லாம் அழியும் ஆறுபோல் - உலோபகுணமொன்றால் உத்தமகுணங்கள் யா வும் அழியும் வகைபோலவும்.

உலோபகுணமொன்றால் அழியுமென்றற்கு “உளப்பரும்பிணிப்புறு வுலோ பமொன்றுமே, அளப்பருங்குணங்களையழிகுமாறுபோல்” எனப் பிறர்கூறுதலுங் காண்க. (௧௪)

கலிகடலிரவிதோன்றக்கருகிருளுடையுமாபோ
லொலிகெழுபெருங்காறள்ளவுடைபடுமேகம்போல
வலிகெழுமடங்கல்சேமாயுமாய்போல
குவிசுவல்லேறுதாக்கப்பொடிபடுகுன்றம்போல.

(இ-ள்.) கலி கடல் இரவி தோன்ற கருகு இருள் உடையும் ஆறுபோல்-ஒலி க்குங்கடல்முகட்டில் குரியனுதிக்கக் கருகியநிறத்தையுடைய விருள் அழியும்வகை போலவும், ஒலி கெழு பெரும் கால் தள்ள உடைபடும் மேகம்போல - ஒலியிக்கபெ ருங்காற்றுவிசை நிகழ்கெட்டிச் சிதறிச்செல்லும் மேகம்போலவும், வலிகெழு மடங் கல் சே மாயும் மால் யானைபோல - வலிமையிக்க சிங்கங் கொர்ச்சிக்க அழியும் மய க்கங்கொண்ட யானைகள்போலவும், குலிசம் வல் ஏறு தாக்க பொடிபடு குன்றம் போல - வச்சிராயுதமாகிய இடியேறுதாக்கத் துகள்படும் மலைகள்போலவும்.

தோன்ற, தள்ள, சேற, தாக்க காரணப்பொருளில்வந்த விளையெச்சங்கள். (௧௫)

மருட்சிசெயகாமநோயான்மதிகெடுமாறுபோல
வருட்சிவஞானநோக்கால்வலிகெடுமவிச்சைபோலத்
தருக்குறுமுவணஞ்சேறத்தழலராவியுமாபோற்
செருக்குறவழியுங்கற்றகல்விபோற்சிதையும்ன்றே.

(இ-ள்.) மருட்சி செய் காமநோயால் மதிகெடும் ஆறுபோல - மயக்கஞ்செ ப்பயும் காமமாகிய நோயால் நுண்ணறிவுகெடும் வகையைப்போலவும், அருள் சிவ ஞான நோக்கால் வலிகெடும் அவிச்சைபோல - அருளையுடைய சிவஞானப்பார்வை யால்வலிகெட்டோடும்அஞ்ஞானத்தைப்போலவும், தருக்கு உறும் உவணம் சேற தழல் அராவியும் ஆறுபோல்-செருக்குயிக்க கருடன் கோயிக்க விஷகெருப்பையுடைய சர்ப்பம் அழியும் வகையைப்போலவும், செருக்கு உற அழியும் கற்ற கல்விபோல்- அகக்கரிக்கச்சிதையும் கற்றகல்விவையப்போலவும், சிதையும்-அழியாநிற்கும்.

பஞ்சமூதலியபொருள்கள் தீப்பொறிமூதலியவற்றால் அக்கணமே அழிதல் போலவும், தவமூதலியபொருள்கள் கோபமூதலியவற்றால் அக்கணமே அழிதல் போலவும், வணங்கினோர்பாவங்களெல்லாம் அவ்வணங்குகளால் அழியுமென இத் தனிச்சுடரை நேர்கண்டுகிறைஞ்சினோர் என்னுஞ்செய்யுள்முதல், மருட்சிசெய்காம நோயால் என்னுஞ்செய்யுளிறுதியாகவுள்ள செய்யுள்களால் கூறப்பட்டன. (௧௬)

புலரியிற்சேவன்முத்திபுரோசனைக்காணப்பெற்ற
லலைகடனஞ்ஞுட்பட்டவவனிமாதானஞ்செய்த
பலனுறுங்கதிர்காலுச்சிவைகலெற்பணியப்பெற்றாற்
கலைஞர்பானூற்றுப்பத்துக்கபிலைமாதானப்பேறும்.

(இ-ள்.) புலரியில் சேவன் முத்தி புரோசனை காண பெற்றால் - விடியற்போதி
ல் சேவன்முத்திபுரோசனைய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தெரிவிக்கப்பெற்றால், அலை நா
ன்கு கடலுள் பட்ட மா அவனி தானம் செய்த பலன் உதும் - அலைக்கும் நூற்றி
சைக்கடலுட்பட்ட பெரிய பூதானஞ்செய்தபலன் கைகடும், கதிர் கால் உச்சிவை
கலில் பணிய பெற்றால் - சூரியன்கிரணத்தெவீசும் உச்சிப்போதில் அச்சோமசுந்த
ரக்கடவுளை வணங்கப்பெற்றால், கலைஞர் பால் மா நூற்றுப் பத்து கபிலை தானப் பே
று ஆம் - வேதமுதலியதூல்களை யுணர்ந்த அந்தணர்க்குக்கொடுத்த பெரிய ஆயிரங்
கோதானப்பலன் கைகடும். (௧௭)

விண்ணிடைப்பரிதிப்புத்தேண்மேலைநீர்குளிக்குமெல்லை
யண்ணலைவணங்கிற்கோடியானினத்தானப்பேறும்
பண்ணவர்பரவும்பாதிருள்வயிற்பணியப்பெற்றால்
வண்ணவெம்புரவிமேதமகம்புரிபெறும்பேறெய்தும்.

(இ-ள்.) விண் இடை பரிதி புத்தேன் மேலை நீர் குளிக்கும் எல்லை - ஆகாய
த்திற் செல்லுஞ் சூரியன் மேலைக்கடலின் முகட்டில் மூழ்கும் அந்திப்பொழுதில்,
அண்ணலைவணங்கில் கோடி ஆன் இனம் தானம் பேறு ஆம்-சோமசுந்தரக்கடவுளை
வணங்கினால் கோடிப்பசுக்கட்டடங்களைக்கொடுக்கும் பலன்வந்து கைகடும், பண்
ணவா பரவும் பாதி இருள்வயின் பணியப்பெற்றால்-தேவர்கள் வணங்கும் அர்த்த
சாமத்தில் (அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை) வணங்கப்பெற்றால், வண்ணம் வெம்புரவி
மேதம் மகம்புரி பெறும்பேறு எய்தும் - நிறம்பொருந்திய கடுகடையையுடைய அசு
வமேதயாக்குசெய்தலால்வரும் பெரியபயன்கைகடும்.

புரி-காரணப்பொருளில்வந்த காலங்கரந்தபெயரெச்சம்.

(௧௮)

இன்னவதிமகாம்பேறறிந்துபோயெத்தேவர்க்கு
முன்னவன்சமட்டிவிச்சாபுரமுறைமுதல்வன்மனைச்
சொன்னவக்காலந்தோறுயிறைஞ்சிபுந்தொழுதுஞ்சூழ்ந்தும்
பொன்னடிக்கன்பராகிவழிபடும்புனிதசேலர்.

(இ-ள்.) இன்னவ அகிமகாம் பேறு அறிந்த போய் - இவைபோல்வணவா
கிய அகிபலனை யறிந்தசென்று, எத்தேவர்க்கு முன்னவன் சமட்டி விச்சாபுரம்
உறை முதல்வன் தன்னை-அயன்முதலிய எல்லாத்தேவர்களுக்கு முற்பட்டவனாகிய
சமட்டிவிச்சாபுரம் என்னும் மதுகையிலெழுந்தருளிய முதல்வனாகிய சோமசுந்தர
க்கடவுளை, சொன்ன அக்காலத்தோறும் இறைஞ்சியும் தொழுதும் சூழ்ந்தும் பொ
ன் அடிக்கு அன்பாகி வழிபடும் புனித சேலர் - மேற்கூறிய புலரிமுதலியகாலங்க
ள்தோறும் வணங்கியும் கைகட்பியும் பிரதக்ஷணஞ்செய்தும் பொன்போதும் அரி
பதிருவடிக்கு அன்புண்டுவராகி வழிபட்டொழுகும் நல்லொழுக்கமுடையோர்.

உம்மையில்கிணைகளென்னும்பிணியவழிந்தொருவித்துய
செம்மைப்பராகியானுத்திருவொடுசெவ்வமோங்க

வெம்மையில்போகமுழுகிமலவிருள்விக்கநீந்தி
மைம்மலிகண்டத்தென்கோன்மலாடிநீழல்வாழ்வார்.

(இ-ள்.) உம்மையில் வினைகள் என்னும் பிணி அவிழ்ந்து ஒருவி-முற்பிறப்பிற்செய்த வினைகளாகிய கட்டினின்றநீங்கி, தாய் செம்மையர் ஆகி-புனிதமாகியவாடு நிலையையுடையவாடு, ஆளு திருவொடு செல்வம் ஓங்க - நீங்காத பொருட்செல்வத்தோடு கல்விச்செல்வமும் மிக்ருயர்ந்தவிளங்க, வெம்மையில் போகம் மூழ்கி-விரும்பத்தக்க போகங்களை முட்டினிறுகர்ந்து, மலம் இருள் வீக்கம் நீந்தி-ஆணவமலமாகிய விருட்பெருககைக்கடந்து, மை மலி கண்டத்து எங்கோன் மலர் அடிநீழல் வாழ்வார் - கருமைநிறமிக்க கண்டத்தையுடைய எமது இறைவனாகிய சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடையதாமரைமலர்போன்றதிருவடிநீழலில் கலந்துவாழ்வார்கள்.

இதனால் இம்மைப்பயனும் மறுமைப்பயனும் கூறப்பட்டன, இன்னனவென்றும் செய்யுளும் இச்செய்யுளும் ஒருதொடராதலால் புனிதசீலர் வாழ்வார் என முடிக்க.

ஷே. வேறு.

அறவுருவனுலவாயாணமஞ்செவிமடுத்தாலடைந்தபத்துப்
பிறவிவினையறுநினைந்தாநூறுபெரும்பவப்பாவப்பிணிபோங்கூட
விறைவனையின்றிநைந்துகெடும்மென் நெழுந்துமனைப்புறம்போந்தா லீனாந்
மறமுறுவெம்பவத்திழைத்தபாதகவல்வினையனைத் துமாயுமன்தோடூறு

(இ-ள்.) அறம் உருவன் ஆலவாயான் நாமம் செவிமடுத்தால் - தரும்சொரு பியாகிய திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய திருநாமத்தைக் காடில் கேட்டால், அடைந்த பதது பிறவி வினை அறம் - முன்னடைந்தபத்துப்பிறவிகளின்றிசெய்த தீவினைகள் வேரோடு அறம், நினைந்தால் தூறு பெரும்பவம் பாவம் பிணிபோம்-சுந்தித்தால் முன்னடைந்த தூறுபிறப்பிறழைய பெரியபாவக்கட்டடும், கூடல் இறைவனை இன்று இறைஞ்சுகிறம் என்று மனை எழுந்து புறம் போந்தால் - மதுவாயிலெழுந்தருளிய அச்சோமசுந்தரர்க்கடவுளை இப்போதேசென்று வணங்குவோமென்று வீட்டினின்று எழுந்து புறத்துவந்தால்,மறம் உறு ஈனாந்நூறு வெம்பவத்து இழைத்த பாதகம் வல்வினை அனைத்தும் மாயும்-நிமைமிக்க ஆயிரம் கொடிய சனைத்திற்செய்த பாதகங்களாகிய வலியவினைநெல்லாமகெடும். (உக)

புழைக்கைவரைதொலைத்தானைத்தெரிசித்தோராயிரவாம்புரவிவேள்வி
தழைத்தபெரும்பயன்பெறுவருருத்திரசூத்தம்மதனூற்றவவானோக
டொழற்கரியான்றனைத்துதித்தோர்கணத்துக்காயிராசுருயயாக
யிழைத்தபெரும்பயன்பெறுவார்சமட்டிவடிவாகியவல்விவிங்கத்தன்னை.

(இ-ள்.) புழைக்கை வரை தொலைத்தானை தெரிசித்தோர்-யானையாகியமலை யைத்தொலைத்த சோமசுந்தரர்க்கடவுளைத் தெரிசித்தவர்கள், ஆயிரம் வாய் புரவிவேள்வி தழைத்த பெரும்பயன் பெறுவர்-ஆயிரம் அகவமேதயாக்குசெய்தனால் வரும் பெரியபயனை அடைவார்கள், உருத்திர சூத்தம் அதனால்-உருத்திரசூத்தமத்திரத்தினால், தவ்வினோர்கள் தொழற்கு அரியான்றனை துதித்தோர் - மிகவுந்தேவர்கள் தொழத்தக்கிய அச்சோமசுந்தரர்க்கடவுளைத் துதித்தவர்கள், கணத்துக்கு ஆயிரம் ராசுருயயாகம் இழைத்த பெரும்பயன் பெறுவர் - ஓர்ணைப்பொழுத்கு ஆயிரம்

ராசரூபமாகக் கிடைத்தவர்களுக்கும் வரும்பெரியபயனை யடைவார்கள், சமட்டிவடிவாகிய அவ் இலங்கை. தன்னை - சமட்டிவடிவாகிய அச்சிவலிங்கப்பெருமானை.

தழைத்த, இழைத்த காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலப்பெயரொச்சங்கள். சூத்தம் - சூத்தமென்னும் வடசொற்றிரிபு, நல்லவாக்கியம் என்பதன்பொருள். புழைக்கை-துவாரத்தையுடைய கையையுடையது என உருபும் பயனுந்தொக்க இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைகிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய் யானைக்குக்காரணப்பெயராய்வந்தது. யானையென்றது- இப்புராணத்தில் யானையெய்தபடலத்திற்கான்க, வாய்புரவி - தாவுங்குதிரை. (உஉ)

அங்கையளவாகிய நன்னீராட்டிப்பூசித்தோரளவிலேனைத் துங்கதலத்துறையிலிங்கமூர்த்திகளைச் சிவாகமநூல் சொன்னவாற்றான் மங்கலமாகிய முகமனீரொட்டும்வழுவா துவாசந்தோய்ந்த செங்கனகமணிக்கலசப்புனலாட்டிமாபூசைசெய்தோராவார்.

(இ-ள்.) அங்கை அளவு ஆகிய நல்ல நீர் ஆட்டி பூசித்தோர் - உள்ளங்கையளவான நல்லநீர்கொண்டு அபிஷேகஞ்செய்து பூசைசெய்தவர்கள், அளவில் ஏனை துங்கதலத்து உறை இலங்கமூர்த்திகளை - வரம்பில்லாத மற்றமேலானதலங்களில் எழுந்தருளிய சிவலிங்கமூர்த்திகளை, சிவாகமநூல் சொன்ன ஆறால் - சிவாகமங்களிற் கூறியவழியால், மங்கலமாகிய ஈரொட்டி முகமனும் வழுவாது - நன்மையாகிய சோடசவுபசாரங்களும் வழுவாமல், செம் கனகம் மணி கலசம் வாசம்தோய்ந்த புனல் ஆட்டி - செவந்த பொன்னாற்செய்த இரத்தினங்கள் வரிசைபடப்படுத்த கலசத்தில் நிறைந்த வாசமூட்டியநீரால் அபிஷேகஞ்செய்து, மா பூசை செய்தோர் ஆவார் - பெரியபூசைசெய்தவர்கள் அடையும்பயனை யடைவார்கள்.

இதனால் உள்ளங்கையளவான நல்லநீர்கொண்டு பூசைசெய்வோர் ஏனைய தலங்களில் சோடசவுபசாரங்கள் வழுவாமல் பூசைசெய்தோரடையும்பயன் கூறப்பட்டது. மங்கலமே முகமன் ஆதலால் ஆகிய-வினையிடச்சொல்.

சோடசவுபசாரங்களாவன - ஆவாகனம், தாபனம், சந்திரதானம், சந்திரோதனம், அவருண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அர்க்கியம், புட்பதானம், தாபம், தீபம், கைவேத்தியம், பானீயம், ஆரத்திரிகை, ஜபசமர்ப்பனை. இதனோடு தசோபசாரம், பஞ்சோபசாரம், எனக்கூட்டி உபசாரங்கள் மூன்று என்பர். தசோபசாரங்களாவன - ஆவாகனம், தாபனம், சந்திரதானம், சந்திரோதனம், அவருண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அர்க்கியம், புட்பதானம், பஞ்சோபசாரங்களாவன - பிரிதிவிசம்பந்தமான கந்தமூலபலாதிகள், கந்தகுசமாதிகள், அன்னாதிகள். அப்புசம்பந்தமானவாரி, பால் தயிர், வஸ்திராதிகள். அக்கினிசம்பந்தமான உலோகாதியபாணங்கள், தீபங்கள். வாயுசம்பந்தமான தாபம், சாமரம், மயில்விசிறியாதிகள். ஆகாயசம்பந்தமான - மணியோசை, தோத்திராதிகள்.

அவ்வண்ணஞ்சந்தானையைந்தமுதமானதுவுமைந்துநீந்தேன் செவ்வண்ணக்கனிசாந்தச்சேறுமுதன்மட்டித்துத்தேவர்தேறு மெய்வண்ணங்குளிரவிரைப்புனலாட்டிமாபூசைவிதியாற்செய்தோர் மைவ்வண்ணவினையிந்திபறமுதனாற்பொருளடைக்துமன்னிவூழ்வார்.

(இ-ள்.) அவ்வண்ணம் சந்தானை - அவ்வாகமத்திற்குரிய வண்ணம் சோம சந்தரங்கிவாரி; ஐந்து அமுதா ஆன் உதவும் ஐந்து தீம் தேன் செவ்வண்ணம் கனி

சாந்தச்சேனா முதல் மட்டித்த - பஞ்சாயித்தமும் பசுத்தரும் பஞ்சகவ்வியமும் இனிபதேனும் சென்றிதம்வாய்ந்த வாகை பனா மங்கனிகளும் சந்தனக்குழம்புமுதலிய திரவியங்களுமாயி இவைகளைத்திரிந்து, தேவர் தேற மெய் வண்ணம் குளிர, விளா புனல் ஆட்டி மாபூசைவிதியால் செய்தோர்-தேவர்களும் அறிதற்கரிய திருமெனிகுளிரும் வண்ணம் வாசனைபூட்டிய நீரால் அபிஷேகஞ்செய்த பெரிய பூசையை விதிப்படிசெய்தவர்கள், மைவண்ணம் வினைநீந்தி அறமுதல் நார்பொருள் அடைந்து மன்னிவாழ்வார் - கரியமிறத்தையுடைய தீவினைக்கடலைக்கடந்து அறமுதலிய நால்வகைப்பொருளையும் அடைந்து நிலைபெற்று வாழ்வார்கள்.

பஞ்சாயித்தம் - பால், நெய், தேன், சர்க்கரை, பழம், பால்நீக்கித் தேங்காய் த்திருகல் கூட்டி ஐந்துவகையாக் கொள்ளுதலும்; தேங்காய்த்திருகல்நீக்கி நீர்கூட்டி ஐந்தென்று கொள்ளுதலும்; பழவர்க்கங்கள் ஒன்று, நெய், தயிர், பால் இனம் பற்றி ஒன்று; இவ்விரண்டோடு தேன், சருக்கரை, நீர்கூட்டி ஐந்தென்று கொள்ளுதலும் உண்டு. கவ்வியம் - கோசம் பந்தமாயுள்ளன. பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம், கோரோசனமுங்கூட்டி கவ்வியம் ஆறு எனவுங் கூறுதலுமுண்டு. (உச)

நல்லவகைமுகமனீரொட்டுள்ளும்வடித்தவினாநன்னீராட்ட வல்லவாந்நாருயிரமாமேதமகப்பயன்பெறுவார்வாசநான மெல்லவிற்குங்குமஞ்சாந்தமிவைபலவுமட்டித்தோரொழிலார்தெய்வ முல்லைநகையாரோடுமவினாக்கலவைகுளித்தின்பமுழுகிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) நல்லவகை நீர் எட்டு முகமன் உள்ளும் வடித்தவினா நல் நீர் ஆட்ட வல்லவர் - நல்லவகையாயுள்ள சோடசவுபசாரங்களோடும் வடித்தவாசமிக்க நல்லபனிரீரால் சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு அபிஷேகஞ்செய்யவல்லவர்கள், நூறு யிரம் மாமேத மகம் பயன் பெறுவர்-இலகூம் அசுவமேதமாகஞ் செய்தலால்வரும் பயனையடைவார்கள், வாசம் நானம் மெல் அவர் குறும்பும் சாந்தம் இவைபலவும் மட்டித்தோர் - வாசமிக்ககல்துரியும் மெததென்று விளங்கும் குங்குமப்பூவும் சந்தனமும் ஆகிய இவைமுதலிய வாசனைப்பொருள்கள் பலவற்றையுங்கலந்து அச் சோமசுந்தரக்கடவுளுக்குப்பூசினோர், எழில் ஆர் தெய்வ முல்லை நகையார் ஒடும் வினா கலவை குளித்த இன்பம் முழுகி வாழ்வார் - அழகுமிக்க முல்லைநரும்பை யொத்த பல்பூவுடைய தெய்வமகளிரோடும வாசனைத்திரவியங்கள்கலந்த சந்தன குங்குமப்பூசு இன்பத்தின்புழுகிச் சுவர்க்கலோகத்தில் வாழ்வார்கள்.

உள் உருபு மயக்கம்.

(உடு)

நன்மலரொன்றாலவாயாண்முடிமேற்சாத்தினுனயந்துநூறு பொன்மலர்கொண்டயற்புகியிற்பூசித்தபயனெய்தும்புனிதபோகத் தன்மைதருசுந்தரற்குத்தூபமொருகாற்கொடுப்போர்தமக்குத்தாங்கள் சொன்மனமெய்யுறச்செய்தருற்றமாயிரம்பொறுப்பன்கருதிநாதன்.

(இ-ள்.) ஆலவாயாண் முடிமேல் நல் மலர் ஒன்று சாத்தினால் - திருவால் வாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருமுடியின்மேல் நன்மலரொன்றைச்சாத்தினால், நயந்து பொன் நூறு மலர்கொண்டு அயல் பதியில் பூசித்தபயன் எய்தும் - அறும்பிப் பொன்னுஞ்செய்த நூறுமலர்களால் ஏனையதலங்களிலுள்ள சிவலிங்கமூர்த்திகளை அருச்சித்தலால்வரும் பயன்களை அடைவார்கள், புனிதபோகம் தன்மைதரு சுந்தரற்கு - சிவபோசத்தைத்தந்தருளும் அச்சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு

ரு, அபம் ஒருகால் கொடுப்போர் தமக்கு - பஞ்சதுபங்களுள் ஒருதுபமேனும் ஒரு தாங்கொடுப்பவருக்கு, தாங்கள் மனம் மெய் சொல் உற செய்த ஆயிரம் நூற்றம் சுருதி நாதன் பொறுப்பன் - அவர்கள் மனவாக்குக்காயக்கனிதாற் பொருந்தச்செய்த ஆயிரங்குற்றங்களையும் வேதநாயகனாகிய அக்கடவுள் பொறுத்தருளுவான்.

பஞ்சதுபங்களாவன-ருந்தருக்கம், பச்சைக்கர்ப்பூரம், அகில், சந்தனம், கருஞ்சீதாரி. (உச)

திருவமுதுநிவேதிப்போர் விமொன்றற்குமொன்றாச்சிவலோகத்தின் மருவிநிறைபோகமுடன்வைகுவர்தாம்புலமுகவாசமீந்தோர் பொருவரியகடவுளரண்டொருநாறுகோடிசிவபுரத்துவாழ்வா ரொருபளிதவிளக்கிடுவோர்வெண்ணிறமுங்கண்ணுதலுமுடைபராவார்.

(இ-ள்.) திரு அமுது நிவேதிப்போர்-சோமசுந்தரக்கடவுளுக்குத் திருவமுது நிவேதனஞ்செய்யுமோர்கள், அவிழ் ஒன்றுக்கு உகம் ஒன்றுகூக சிவலோகத்தின் மரு வி நிறை போகம் உடன் வைகுவர்-ஒரு அவிழ்க்கு ஒருபுகமாகச் சிவலோகத்தினிப் பொருந்திக் குறைவில்லாத போகத்தோடு வாழ்ந்திருப்பார்கள், தாம்புலம் முகவா சம் ஈந்தோர் - தாம்புலத்தையும் முகவாச மைந்தினையும் அக்கடவுளுக்குத் தந்த வர்கள், பொரு அரிய ஒருநாறு கோடி கடவுளர் ஆண்டு சிவபுரத்த வாழ்வார்-ஒப் பில்லாத ஒருநாறுகோடித் தேவவருடன்கூறும் அச்சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள், ஒருபளிதம் விளக்கு இடுவோர் வெளி நிறமும் கண்ணுதலும் உடையராவார்-ஒருக ர்ப்பூரத்திபத்தை விடுவோர்கள் வெண்ணிறத்தையும் நெற்றிக்கண்ணையும் உடைய சிவசாரூபத்தையும் பெறுவார்கள்.

முகவாசம் ஐந்தாவன “தக்கோலமேலம் தகைசாலிலவங்கம், கர்ப்பூரம்சா தியோடைத்து.” (உஎ)

கறுந்திருமஞ்சனமெடுக்கக்குடமாடடமணிக்கலசநல்லவாசம், பெறுந் தகையதூபக்காறீபக்கான்மணியின்னபிறவுங்கல்குற், நெறுங்கதிர்க்கான்ம ணிமாடமதுநாராயகற்கீந்தோர்செய்தபாவம், வெறுந்துகள்செய்தைம் பொறிக்கும்விருந்தாட்டிம்பெருங்காமவெள்ளத்தாழ்வார்.

(இ-ள்.) கங்குல் தெறும் கதிர் கால் மணி மாடம் மதுநாராயகன் கு-இருநீ யோட்டிம் ஒளியை வீசுநின்ற இரத்தினங்கமழத்திய மாடக்கன்ருருங்கிய மது னையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு, நதும் திருமஞ்சனம் எடுக்க குடம் ஆட்ட மணி கலசம் - நல்லவாசம் ஊட்டிய திருமஞ்சனம் எடுக்கக் குடமும் அபி ஷேக்ஞ்செய்ய இரத்தினகலசமும், நல்லவாசம் பெறும் தகையதூபக்கால் தீபக் கால் மணி - நல்லவாசந்தரும் தூபக்காலும் தீபக்காலும் மணியும் ஆகிய, இன்ன பிறவும் ஈந்தோர் - இவைபோலவன பிறவற்றையும் கொடுத்தவர்கள், செய்தபா வம் வெறும் துகள் செய்த ஐம்பொறிக்கும் விருந்த ஊட்டிம் பெரும் காமவெ ள்ளத்த ஆழ்வார் - தாம்செய்தபாவங்களைப் பொடிப்படுத்திப் பஞ்சேந்திரியங்களுக் கும் விருந்துண்பிக்கும் பெரியபோகவெள்ளத்த ளுழந்தவார்கள்.

தகன்செய்தென்னுத - வெறுந்துகள் செய்தென்பது - சிந்தித்தலைமெடுக் காத செய்தல் என்பது. பொருள். (உஅ)

கபலிசையுங்கண்ணுமுகோன்றிருமுன்னர்ப்பல்லியமுங்கல்லென்றார்ப்ப லியலிசையபாடலினோடாடலிவைசெய்விப்போரிதமாய்பெய்திப்

புயலிசையவியங்கலிப்பமுவுலகுத்தொழுவாசாய்ப்பொலங்கொம்பாடுஞ்
*செய்விசையவணங்கணையாராடர்க்குண்புன்பச்செல்வத்தாழ்வார்.

(இ-ள்.) கயல் இசையும் கண் உமை கோன் திருமுன்னர் - செற்கண்டை யையொத்த கண்ணையுடைய மீனாகிய மையிறையகனாகிய கோமசுந்தர்க்கடவு ளின் சக்ரிதியில், பல் இயமும் கல் என்று ஆர்ப்ப - பலவாத்நியங்களுங் கல்லென டு ஒலிக்க, இயல் இசைய பாடலினோடு ஆடல் இவை செய்விப்போர் - இலக்கண விதிவழாத இசைக்கூறுபாடுகளாகமந்தபாடலும் ஆடல்களும் ஆகிய இவற்றைச் செய்விப்பவர்கள், இறுமாப்பு எய்தி-இறுமாந்த, புயல் இசைய இயங்கலிப்ப முவு லகும்தொழ அரசாய் - மேகத்தையொப்பப் பலவாத்நியங்கள் ஒலிக்கவும் முவுல கும் வணங்கவும் அரசாதி, பொலம் கொம்பு ஆடுந் செயல் இசைய அணங்கு அணையார் அரங்கு ஆடு கண்டு இன்பச்செல்வத்த ஆழ்வார் - பொற்கொம்பாடுஞ் செயலுக்கொப்பத் தெய்வப்பெண்களையொத்த பெண்கள் நாடகசாஸையில் ஆடுத லைக்கண்டு இன்பநுகர்த்தற்குரிய செல்வக்கடலில் அமுந்தவார்கள்.

இசைய என்பவற்றன் ஒன்று இசையை யுடையவெனப் பெயரொச்சத்தின் மேலும், ஏனைய உவம உருபிடைச்சொல்லடி.யாயப்பிறந்த வினையெச்சம் எனினமே லும் நின்றன. ஒடு எண்ணிடைச்சொல். (உக)

ஒருகாலட்டாங்கமுடன்பஞ்சாங்கமுடனாதலொன்செங்கால்வெண் குருகாலுமலர்த்தடஞ்சூழ்கூடனாயகற்பணிவோர்கோலொன்றோசசிப் பொருகாவினவருபரிததேர்மன்னவராயாவருந்தம்புடைவந்தெய்தி யிருகாலுந்தலைவருடவெக்காலுந்தமைவணங்கவிருப்பரன்றே.

(இ-ள்.) ஒன் செம் கால வென் குருகு ஆலும் மலர் தடம் சூழ் கூடல் நா யகன் - ஒள்ளிய செவந்தகால்களையுடைய வெள்ளிய அன்னங்கள் ஒலிக்குந் தாம காமலர்களையுடைய நீர்நிலைகள்கூழ்ந்த மதுகாயிலெழுந்தருளிய கோமசுந்தர்க்க டவுளை, ஒருகால் அட்டாங்கமுடன் ஆதல் பஞ்சாங்கமுடன் ஆதல் பணிவோர்- ஒருதரம் அட்டாங்கத்தோடாவது பஞ்சாங்கத்தோடாவது வணங்குவோர், கோல் ஒன்று ஒச்சி பொரு காலின் வரு பரி தோ மன்னவராய- செங்கோலொன்றுசெலு த்தி மோதாநின்ற காற்றைப்போலும் விரைந்தசெல்லும் குதிரையுண்ட தேரையு டைய அரசர்களாகி, யாவரும் தம்புடை வந்த எய்தி இருகாலும் தலைவருட எக் காலும் தமைவணங்க இருப்பர் - எவ்வரசருந் தம்பக்கலடைந்து தமது இரண்டுபா தங்களையும் தலை தோயும்படி அவர்கள் வணங்க கீற்றிருப்பார்கள்.

செங்கோலொன்றோச்சி என்றமையால் யாவரும் என்ற இடத்து எவ்வரச ரும் என்றும், ஒருகால் இருகால் எக்கால் சொல்முரண். அட்டாங்கம்-எட்டுறுப்புக் கள் நிலத்தில்தோயப்பணிதல். எட்டுறுப்புக்கள், தலை, இரண்டுகை, இரண்டுசெவி, மோவாய், இரண்டுதோள். இதனைச் சாஷ்டாங்கம் எனவும் கூறுவர்.

பஞ்சாங்கம்-ஐந்துறுப்புக்கள் நிலத்தில்தோயப் பணிதல். ஐந்துறுப்புக்கள் தலை, இரண்டுகை, இரண்டுமுழந்தாள். சிவதருமோத்தரம்-சிவஞானநானவிலில்.

“வலஞ்செய்ததனாடதனைமானவிதிவழிதமுவத்
தலத்தன்னிற்பணிந்தெழுதலைகரமற்றிருகன்னச்
தனக்குமோவாய்புயங்கனெனுமெட்டுத்தோயமயி
நிலைஞ்சிரங்கமுந்தாளெனுமெதுமிசைத்திடவே.”

எனவருஞ் செய்புணரதுணர்ச.

(கூ)

இத்தகையதிருவாலவாயுடையான் திருமுன்னியம் துமோம
மெய்த்தவம் மந்திரம் தானம் இன்ன வன்னு வன்னுமேருவாரு
முத்தமமாயிவ்விவிங்கப்பெருமையெலாயாவாள் துணைப்பார்வேத
வித்தகோசிரித்திந்தவாறு தைத்தேயினிப்பலகால் விளம்புமாறென்.

(இ-ள்.) இத்தகைய திருவாலவாய் உடையான் திருமுன்னர் இயற்றும் ஓம்
ம் மெய் தவம் மந்திரம் தானம் இன்ன - இத்தன்மையையுடைய திருவாலவாயை
யுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய சந்திதியிற்செய்யும் ஓமங்களும் உண்மையா
கிய தவங்களும் மந்திரங்களும் தானங்களும் இவைபோல்வனபிறவும், அனுவன
வென்னும் மேருவாரும் - அனுவனவினவாயினும் மகமேருவனவினவாரும், உத்தம
மாம் இ இலிங்கம் பெருமையெலாம் அளந்த உணைப்பார் யாவர் - உத்தமமாகிய
இவ்விவிங்க மூர்த்தியின் பெருமைகள் யாவையும் வரையறுத்துச் சொல்லுவோர்
எவர், (ஒருவரையில்லையென்றபடி) வேதவித்தகோசிரிது அறிந்த ஆறு உணைத்தேம் -
வேதங்களில் வல்ல முனிவர்களே சிறிது தெரிந்தவண்ணம் கூறினோம், இனி பல
கால் விளம்பும் ஆறு என்-இனிப்பலதரமும் எடுத்துக்கூறுவது யாதுபயன். (ஒன்று
யில்லையென்றபடி.)

அளந்துணைப்பார்யாவர் என்றமையால் சிறிது அறிந்தவாறு உணைத்தேம்
எனவும், மீட்டுங்கூறப்புகின் கூறியது கூறுவதேயா மாதலால் இனிப்பலகால் விள
ம்புமாறென்னெனவுங்கூறினார். (கஉ)

இத்தலத்துக்கொப்பாகவொருதலமும் பொற்கமலமென்னுமிந்த
வுத்தமமாதிரித்தத்துக்கொப்பதொருதீர்த்தமுமெய்யுணர்வானந்த
வித்தனையவிவினகயித்தொப்பாவோரின்கமும்பார்விண்மேலென்னு
முத்தலத்துமியலையந்தமூர்த்திதிருநாமங்கண்மொழியக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) இத்தலத்துக்கு ஒப்பாக ஒருதலமும் - இந்தத்தலத்துக்கு நிகராக
வொருதலமும், பொன் கமலம் என்னும் இந்த மா உத்தமம் தீர்த்தத்துக்கு ஒப்பாக
ஒருதீர்த்தமும்-பொற்கமலமென்னும் இகதப் பெரிய உத்தமதீர்த்தத்துக்கு நிகரா
யுள்ள வொருதீர்த்தமும், மெய் உணைவு ஆனந்த வித்து அனைய இலிங்கம் இதற்கு
ஒப்பாக ஓர் இலிங்கமும் - உண்மையறிவானந்தங்கள் தோன்றுதற்கு ஓர் விதை
போன்ற இந்த இலிங்கமூர்த்திக்கொப்பாக வோர் இலிங்கமூர்த்தியும், பார் விண்
மேல் என்னும் முத்தலத்தும் இல்லை - பூமி அந்தரம் சுவர்க்கம் என்னும் மூன்றுலக
ங்களிலுமில்லை, அந்த மூர்த்தி திருநாமங்கள் மொழிய கேண்மின் - அந்தமூர்த்தி
யினது திருநாமங்களைச் சொல்லக்கேளுங்கள்.

அடியார்க்குச் சந்திரானந்தம் வினைத்தலால் - மெய்யுணர்வானந்த வித்தெ
ன்றார். தலத்தின் மான்மியத்தையும் தீர்த்தத்தின்மான்மியத்தையும் இங்கும் அனுவ
னத்தீர்தர் ஒப்பில்லாதன என்னும் பயன் றோக்கி. அனுவாதமாவது - மூன்றுபெறப்
பட்டதொன்றை வேறொன்று எடுத்துக்கூறுதற்பொருட்டுப்பின்னும் எடுத்துக்கூறல்

கருப்பூசுந்தரன்பூங்கடம்பவனசுந்தரனுட்காவாத்தொண்டர்
விருப்பூருங்கலியானசுந்தரனல்லறவடிவாய்விளங்குமேற்றுப்
பொருப்பூருமபிராமசுந்தரன்றேன்புடைகவிழப்பொன்னிற்பூத்த
கருப்பூசுண்பகசுந்தரன்மருடசுந்தரன்முன்னாழிமன்றோ.

(இ-ள்.) கருப்பூர சுந்தரன் என - கருப்பூரசுந்தரன் என்றும், பூங்கடம்ப வன சுந்தரன் என - பூக்களையுடைய கடம்பவனசுந்தரனென்றும், தொண்டர் உள் கரவா விருப்பு ஊரும் கலியாண சுந்தரன் என - அடியார் இறையத்திலொளிக்காத விருப்பமிக்க கலியாணசுந்தரனென்றும், நல் அறவடிவாய் விளங்கும் ஏறு பொருப்பு ஊரும் அபிராம சுந்தரன் என - நல்லதரும் சொருபமாய் விளங்கும் இடபமாகிய மகையை நாடித்தியருளும் அபிராமசுந்தரனென்றும், தேன்புடை கவிழ பொண்ணிற் பூத்த மரு பூச சண்பகசுந்தரன் என - தேன் புறத்திற் சிந்தப் பொண்ணிப்போல மலர்ந்த வரசம்மீகம் சண்பகசுந்தரன் என்றும், மருடசுந்தரன் தான் என - மருடசுந்தரன் என்றும் திருநாமங்கன்வாய்ந்த சிவலிங்கமூர்த்தி, வாழி - வாழக்கடவன்.

வாழி - ஈறு தொக்குநின்ற வியங்கோள் விளைமுறது. (௩௩)

மான்மதசுந்தரன்கொடியபழியஞ்சுசுந்தரனோர் மருங்கின் ஞானத் தேன் மருவிபுறைசோமசுந்தரன்றேன் செவ்வழியாழ் செய்யப்பூத்த கான்மருவுதடம்பொழிலகுழாலவாய்ச்சுந்தரன் மீனகணங்கள் குழப் பான்மதிசூழ்நான்மாடக்கூடையகன்மதுராபதிக்கு வேந்தன்.

(இ-ள்.) மான்மத சுந்தரன் என - மான்மத சுந்தரன் என்றும், கொடிய பழி அஞ்ச சுந்தரன் - கொடியபழியஞ்சிய சுந்தரன் என்றும், ஓர் மருங்கில் ஞான தேன் மருவி உறைசோமசுந்தரன் என - ஒருபாகத்தில் உமாதேவிபார்பிரியாது வசிக்குஞ் சோமசுந்தரன் என்றும், தேன் செவ்வழியாழ் செய்ய பூத்த கான்ம ருவு தடம் பொழில் சூழ் ஆலவாய் சுந்தரன் என - வண்டிகள் நெய்த னிலப் பண் பாட மலர்கள் பூத்த வாசனைபொருந்திய பெரியசோலைசூழ்ந்த திருவாலவாய்ச்சுந் தரன் என்றும், மீன்கணங்கள் குழ பால மதிசூழ் நான்மாடக்கூடல் நாயகன் என - நகைத்திரக்கூட்டங்கள் குழ வெள்ளிபசுநதிரன் வலஞ்சூழும் நான்மாடக்கூடல் நாயகன் என்றும், மதுராபதிக்கு வேந்தன் என - மதுராபதிக்கு வேந்தன் என்றும்.

ஞானத்தேன் - உவமையாகுபெயர். யாழ் பண்மேனிற்றலால் கருவியாகு பெயர். (௩௪)

சிரநாலோன்பரவரியசமட்டி விச்சாபுரநாதன் சேவன்முத்தி புரநாதன் பூவுலகசிவலோகாதிபன்கன்னிபுரோசன் யார்க்கும் வரநாளுந்தருமூலவிழிங்கமென விவைமுதலாமாடக்கூட லரனாமயின்னமளப்பிலவாகுமூலகுய்யவவ்விழிங்கம்.

(இ-ள்.) சிரம் நாலோன் பரவு அரிய சமட்டி விச்சாபுர நாதன் என - நான் குசிரங்கையுடைய பிரமன் வனங்குதற்கரிய சமட்டி விச்சாபுரநாதன் என்றும், சேவன் முத்திபுர நாதன் என - சேவன்முத்திபுர நாதன் என்றும், பூ உலக சிவலோகாதிபன் என - பூவுலக சிவலோகாதிபன் என்றும், கன்னிபுரோசன் என - கன்னி புரோசன் என்றும், யார்க்கும் வரநாம வரம் தரும் மூல இலிங்கம் என - எவர்க்கும் எக்காரும் வரத்தைத்தாராநின்ற மூலவிழிங்கமென்றும், இவை முதலாக - இத்திரு நாமங்கன்முதலாக, மாடக்கூடல் அன் நாமம் இன்னம் அனப்பில ஆகும் - நான் மாடக்கூடலில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருநாமங்கள் இன்ன மும் அனவில்லாதனவாம், உலகு உய்ய அ இலிங்கம் - உலகிலுள்ள உயிர்கள் துடைத்தேற அச்சிவலிங்கமூர்த்தி.

இன்னம் - இனியென்று மிகுடச்சொத்திரிபு. என என்பது எண்ணிடைச் சொல்லாதலால் பிரிந்து முன்னுஞ்சென்றது. (௩௫)

பாதாளமேழுருவமுனைத்தெழுத்தவ்வினிகப்படிவந்தன்னு
ளாதாரமாகவமர்ந்தறுபத்துநாலுவினையாடல்செய்த
போதானந்தன்பெருமைநங்குராவன்மொழிப்படியேபுகன்றோமென்றான்
வேதாதிகலைதெரிந்தமலயமுனிகேட்டறவோர்வினாதல்செய்வார்.

(இ-ள்.) பாதாளம் ஏழ் உருவ முனைத்து எழுந்தது - பாதாளம் இறுதியாகவுள்ள கீழலகமேழினும் ஊடுருவ முனைத்துத் தோன்றியது, அ இலிங்கம் படிவம் தன்னுள் ஆதாரமாக அமர்ந்து - அச்சிவலிங்கமூர்த்தியில் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகவெழுந்தருளி, அறுபத்துநாலு வினையாடல்செய்த போதானந்தன்பெருமை - அறுபத்துநான்கு திருவினையாடல்களைச்செய்தருளிய ஞானானந்தத்திருவுருவத்தைபுடைய சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய மான்மியத்தை, கம் குரவன் மொழிப்படியே - நமது ஆசிரியனாகிய குமாரர்க்கடவுள் அருளிச்செய்த வண்ணமே, வேதம் ஆதி கலைதெரிந்த மலயமுனி புகளரோம் என்றான் - வேதமுதலியநூல்களை யாராய்ந்தறிந்துணர்ந்த அகத்தியமுனிவர் கூறினோம் என்று சொன்னார், கேட்ட அறவோர் வினாதல் செய்தார் - அதனைக்கேட்டமுனிவர்கள் ஒன்று வினாவத்தொடங்கினார்கள்

நீழ உலகாவன் - அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், ரசாதலம், மகாதலம், பாதாளம். கேட்ட அகரவீறுதொகுத்தல். (௩௬)

அருட்கடலேயிறைவினையாட்டறுபத்து நான்கென்றாயவையானந்தப், பொருட்கடவுளெக்காலத்தியாவர்பொருட் டாடினனெம்போதந்தேறித், தெருட்படரவரன்முறையாற்செப்புகெனக் கரங்குவித்தார்தென்பால்வெற்பி, விருப்பவனும்வியுயபடிக்கிறைநிரம்பத்தொகுத்துவிரித்தியம்புகின்றான்.

(இ-ள்.) அருள் கடலே இறை வினையாட்டு அறுபத்து நான்கு என்றாய் - கிருபாசமுத்திரம்போல்வாய் சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய திருவினையாடல் அறுபத்துநான்கு என்று கூறியருளினாய், அவை ஆனந்தப் பொருள் கடவுள் எக்காலத்து யாவர்பொருட்டு ஆடினன் - அத்திருவினையாடல்களை ஆனந்தப்பொருளாகிய அச் சோமசுந்தரர்க்கடவுள் எக்காலத்தில் யாவர்நிமித்தம் செய்தருளினார், எம்போதம் தேறி தெருட்படர - கலங்கிய எமது அறிவுதேறித்தெனிய, வரன்முறையால் செப்புக என கரம் குவித்தார் - வானமுறைப்படி சொல்லக்கடவாயென்று கைகப்பினார்கள், தென்பால் வெற்பில் இருப்பவனும் வியுயபடிக்கு இறை நிரம்ப தொகுத்துவிரித்து இயம்புகின்றான் - பொதியமலையிலெழுந்தருளிய அகத்தியமுனிவரும் அம்முனிவர்கள் வினாவியவகைக்கு உத்தரம் முட்டின்று நிரம்பத்தொகுத்தும்விரித்தும் சொல்லத்தொடங்கினார்.

தேறித்தெருட்படர என்றமையால் கலங்கிய என்றும்.

(௩௭)

மூர்த்திவிசேடம் முற்றிற்று.

பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௩௨௭.

ப தி க ம்.

பதிகமாவுது - பல்வகைப்பொருளையுந் தொகுத்துக்கூறுவது.
இங்குப் பல்வகைத்திருவிளையாடல்களையுந் தொகுத்துக்கூறியதனால்
பதிகம் எனப் பெயர்வந்தது எனவறிக.

“பதிகக்கிளவிபல்வகைப்பொருளைத்
தொகுதியாகத்தொகுத்தாப்பதலே.”

என்பது குத்திரம்.

அறரேடியாகிரியவிருத்தம்.

வானவர்கோன்பழிதொலைத்தவிளையாட்டுக்கரிசாபமாயதவாறு
மீனவர்கோன்காடுபிறந்துபுரங்கண்டபெருஞ்சிறப்புமின்னோக்கி
யானதடாதகையழல்வாயவதரித்துப்பாராண்டவருளுமீசன்
முனவளைமணஞ்செய்துமுடிதரித்துமண்காத்தகைமைப்பாடும்.

(இ-ள்.) வானவர்கோன் பழிதொலைத்த விளையாட்டும் - தேவர்களுக்கரசு
னாகிய தேவேந்திரனுடைய பிரமகத்திதோஷத்தைத்தீர்த்த திருவிளையாடலும், கரி
சாபம் மாய்த்த ஆறும் - வெள்ளையானைக்குத் துருவாசமுனிவரால்வந்த சாபத்தை
தீர்த்த திருவிளையாடலும், மீனவர்கோன் காடு எறிந்து புரம் கண்ட பெரும் சிற
ப்பும்-மீனக்கொடியையுடைய பாண்டியர்களுள் அரசனாகியகுலசேகரபாண்டியன்
காடுவெட்டி நகரமாக்கியதிருவிளையாடலும், மீன நோக்கி ஆன தடாதகை ஆழல்
வாய் அவதரித்த பார் ஆண்ட அருளும் - மீனாகியமமை திருவருள்மிக்க தடாத
கைப்பிராட்டியாராக மலயத்துவசபாண்டியன்செய்த வெள்ளியில் அவதாரஞ்செ
ய்த உலகமுழுதும் ஆண்ட திருவிளையாடலும், ஈசன் தான் அவனை மணம் செய்து
முடிதரித்து மண்காத்த தகைமைப்பாடும் - சிவபெருமான் சவுந்தரபாண்டியனாய்
அந்தத்தடாதகைப்பிராட்டியாராகத் திருமணஞ்செய்து மகுடஞ்சூழப் பூபாலனஞ்
செய்த திருவிளையாடலும்.

(க)

புலிமுனியும்பணிமுனியுந்தொழுவெள்ளிமன்றுண்டம்புரிந்தவாறும்
வலிகெழுதோட்டுண்டகட்டுக்குறட்கன்னக்குன்றளித்தவகையும்பின்னு
நலிபசிகோய்கெடவன்னக்குழியழைத்துக்கொடுத்துநீர்நசைக்குவையை
யலைபுனல்கயருத்தியதும்பொன்மலைக்கெழுகடலுமழைத்தவாறும்.

(இ-ள்.) புலி முனியும் பணிமுனியும் தொழுவெள்ளி மன்றுள் கடம்புரிந்த
ஆறும் - திருமணத்தெரிசிக்கவந்த விபாக்கிரபாதமுனிவரும் பதஞ்சலிமுனிவரும்
வணங்க வெள்ளியம்பலத்தான் திருகடனஞ்செய்தருளிய திருவிளையாடலும், வலி
கெழுதோள் குண்டு அகடு குறட்டு அன்னம் குன்று அளித்தவகையும் - பசும்பொ
ருத்திபதோளையும் ஆழ்த்தவிற்புறையுமுடைய குண்டோதரனுக்கு அன்னமாகிய
மலையைத்தந்தருளிய திருவிளையாடலும், பின்னும் நலிபசிகோய்கெட அன்னக்குழி
அழைத்த கொடுத்து-பற்றாமையால் பின்னும் மிகவுமவருத்தம்பசிப்பினிகீங்கஅன்
னக்குழியைவருவித்தந்தத்தேர் நகைக்கு அலைபுனல் வையை கடப் அருத்தியதும்-
ஆப்பூதத்தின் தன்னிர்வேட்டைதீர்த்தநகை அலைக்கும்நீர்மயமாகியவையைநதியை

அழைத்துப்பருகுவித்தருவியதிருவினியாடலும், பொன்மாலைக்கு எழுகடலும் அழைத்த ஆறும்-கடலாடக் காஞ்சனமாயிப்பொருட்டு எழுகடலழைத்ததிருவினியாடலும்.

குண்டோதரன் ஆழ்த்தவயிற்றையுடையவன் ஆதலால், குண்டகட்டுக்குறட்டு என்ருர். (உ)

அந்தார்கோனாதுனத்திலுறைமலயத்துவசனை மீண்டழைத்தவாறுஞ் சுந்தரவுக்கிரகுமரனவதரித்தவாறும்வளைகடர்வேல்செண்டு தந்தையிடத்தவன்பெற்றவாறும்வனவ்வுடவேல்சலதிவீறு சிந்தவிடுத்ததுமகவான்முடியைவளையெறிந்திறைவன்சிறைத்தவீறும்.

(இ-ள்.) அந்தார்கோன் ஆதனத்தில் உறைமலயத்துவசனை மீண்டு அழைத்த ஆறும் - தேவேந்திரனுடைய ஆசனத்திலிருந்த மலயத்துவசபாண்டியனைப் பூவுலகில் மீளவும் வரும்படி அழைத்த திருவினியாடலும், சுந்தர உக்கிர குமரன அவதரித்த ஆறும் - அழகிய உக்கிரகுமரபாண்டியன் அவதரித்ததிருவினியாடலும், வளைகடர்வேல் செண்டு தந்தையிடத்த அவன் பெற்ற ஆறும் - சக்கரத்தையும் விளங்கும்வெகையுஞ் செண்டையுந் தனதுபிதாவினிடத்து அவ்வுக்கிரகுமரன்பெற்ற திருவினியாடலும், அவன் அவ்வுடவேல் சலதி வீறுசிறந்த விடுதலும் - அவ்வுக்கிரகுமரன் அந்தவடித்தவேலைச் சமுத்திரத்தின் செருக்குச்சிறை எறித்ததிருவினியாடலும், இறைவன் வளை எறிந்ததுமகவான்முடியை சிறைத்தவீறும்-அவ்வுக்கிரகுமரன் சக்கரத்தையெறிந்து தேவேந்திரனுடைய கிரீடத்தை அழித்ததிருவினியாடலும்.

வளை - சக்கரமென்றது, பின்னர் வரும் இப்படலத்தில் - “இந்திரன்டனையகூர்ம்பல்விருள்வகாடுஞ்சுபொழந்த, மைந்தனில்வலியகாளை வகாந்தெறிசேமி சென்னி, சிந்திடாதாகிமம்பொன்மணிமுடிசிறைச்சோம, சுந்தரகாதன்யூசைத்தொழிற்பயனளித்ததென்னு” எனவருஞ் செய்யுளாறுணர்க. மீண்டுசெய்வெனெச்சத்திரிபு. (க)

பொன்னசலந்தனைசெண்டாற்புடைத்துநிதியெடுத்ததுவுமுனிதர்க்கீச பன்னரியமறைப்பொருளைப்பகர்ந்ததுவுமாணிககம்பகர்ந்தவாறுந் [ன் தொன்னகர்மேனீர்க்கிழவன்வரவிடுத்தகடல்சுவறுத்தொலைத்தவாறு மன்னதனித்தொன்மதுகாநான்மாடக்கூடனகரானவாறும்.

(இ-ள்.) பொன் அசலம் தனை செண்டால் புடைத்த நிதி எடுத்தது உம்-செருக்கிரின்ற மகமேருவைச்செண்டாயுத்தாலடித்துப்பொன்னறைதிறந்துவேண்டியவளவு பொன்னெடுத்துப் பின்புமுடித்தன்பெயரையும் இலக்கினையுமிட்டு மீண்டதிருவினியாடலும், புனிதர்க்கு ஈசன் பன்னரிய மறை பொருளை பகர்ந்தது உம்-ஒருழிக்காலத்தில் முனிவர்களுக்குச் சிவபெருமான் வேதத்தின்பொருளை யிரித்தருவியதிருவினியாடலும், மாணிக்கம் பகர்ந்த ஆறும் - வீரபாண்டியன்புத்திரனுக்கு மருடஞ்ஞாதிதற்பொருட்டு மாணிக்கம்விறந்த திருவினியாடலும், தொல் நகர்மேல் கீர் கிழவன் வரவிடுத்த கடல்சுவர தொலைத்த ஆறும், தொன்றுதொட்டுள்ள மதுகாநகரின்மேல் சிவபெருமான் திருவருளைச்சோதித்தப்பொருட்டு வருணன் அனுப்பியகடல்வற்றத்தன்சுடைபிலவிந்த மேகங்கள் பருகுவித்ததிருவினியாடலும், தனி அன்ன தொல்மதுகா நான்மாடக் கூடல் நகர் ஆன ஆறும்-ஒப்பில்லாதஅந்தத் தொன்றுதொட்டுள்ள மதுகா நகரம் அச்சிவபெருமான் அனுப்பிய நான்குமேகங்களும் நான்குமாடங்களாகக்கூடுதலால் நான்மாடக்கூடல் நகரான திருவினியாடலும். (ச)

வட்டங்கொள்சடையுடையசித்தர்வினையாடியதோர்வணப்புங்கையிற்
கட்டங்கத்தரித்தபிரான்கல்லாணைகரும்பருந்தக்காட்டுமாறு
முட்டங்குவஞ்சனையாலமணர்விடுவாரணத்தையொழித்தவாறு
மிட்டங்கொள்கௌரிமுனம்விருத்தனினையோன்குழவியாணவாறும்.

(இ-ள்.) வட்டம் கொள் சடை உடைய சித்தர் வினையாடியது ஓர் வணப்பு
ம் - வட்டமாகக்கட்டிய சடையையுடைய சித்தமூர்த்திகள் அபிடேகபாண்டியன்
காலத்தில் ஆடியதிருவிளையாடலும், கையில் கட்டங்கம் தரித்தபிரான் கல் லாணை
கரும்பு அருந்த காட்டும் ஆறும் - கையில் மழுவைத்தரித்த சோமசுந்தரக்கடவுளா
கிய அந்தச்சித்தமூர்த்திகள் அந்த அபிடேகபாண்டியன்காணக் கல்லாணை கரும்புதி
ணைக்காட்டிய திருவிளையாடலும், உள தங்கு வஞ்சனை ஆல் அமணர் விடு வார
ணத்தை ஒழித்த ஆறும் - மனத்தில் நிறைந்த வஞ்சனையால் தமது அரசனாகிய
சோழன்சொற்படி சமணர்கள் அனுப்பிய யானையைக்கொன்ற திருவிளையாடலும்,
இட்டம் கொள் கௌரி முனம் விருத்தன் இளைபோன் குழவி ஆன ஆறும் - தனதி
டத்து அன்புமிக்க கௌரி என்னும் பார்ப்பனியின்முன விருத்தனுக் குமாரனும் பா
லனுமாகிய திருவிளையாடலும்.

கட்டங்கம்-கடங்கமெனப்பதன்றிரிபு, இதனைத் திருக்கோவையாரில்- “சுத்தி
யபொக்கணத்தென்பணிகட்டங்கஞ்சுமுச்சடையோன் ” எனவருஞ்செய்யுளுராயிற்
காண்க. (இ)

செய்யதாண்மாறிநடமாடியதுமபழியருகதிருனுந்தாயை
மையலாற்புணர்ந்தமகன்பாதகத்தைமாற்றியதுமதியாதாசான்
றையலாடனைவிருமபுமாணவனைவாளமரிற்றடிந்தவாறும்
பையராவெய்துவும்படிற்றமணர்விடுத்தபசுப்படுத்தவாறும்.

(இ-ள்.) செய்ய தாள்மாறி நடமாடியது-இராஜசேகரபாண்டியனபொ
ருட்டுசெவந்தகால்மாறிநடமாடியதிருவிளையாடலும், பழி அஞ்ச திறனும்-குலோத்
துங்கபாண்டியன்பொருட்டுப்பழியஞ்சியதிருவிளையாடலும், தாயை மையலாற்புண
ர்ந்தமகன் பாதகத்தை மாற்றியதும் - தனதுதாயைக் காமமயக்கத்தாற்சேர்ந்த புத்
திரனுடைய மரபாதகத்தைத்தீர்த்த திருவிளையாடலும், மதியாது ஆசான் தையலா
ள் தனைவிரும்பும் மாணவனை வான் அமரில் தடிந்த ஆறும் - மதிகாமல் குருபத்தி
னியைவிரும்பிய மாணக்கனாகிய சித்தனை அவனது ஆசிரியன்போல வெளிப்பட்டு
வாளேந்திப் போர்செய்யும் போர்க்களத்தில் அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடலும்,
படியு அமணர் விடுத்த பை அரா எய்தது உம்-அனந்தகுணபாண்டியனைக்கொல்லு
தற்பொருட்டு வஞ்சகத்தையுடைய எண்ணுவிரம் சமணர்களும் எவையடத்தையு
டைய நாகமெய்ததிருவிளையாடலும், பசு படுத்த ஆறும் - மீண்டும் அச்சமணர்கள்
அனுப்பிய மாயப்பசுவைவதைத்த திருவிளையாடலும். (க)

அறவேற்றுப்புரியுகைத்துமெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவிளையாட்டுக்காட்டுச்
சுறவேற்றுக்கொடியரசன்றனக்குலவார்க்கிழிகொடுத்ததொடர்புராய்கர்
நறவேற்றமலர்க்குமுலார்மணங்கவர்க்குவினையாட்கநலனுமாறு
மறவேற்கண்மாதாரக்கட்டமாசித்தியுறமதித்தவாறும்.

(இ-ள்.) அறம் ஏறு பரி உகைத்து மெய்க் காட்டு கொடுத்த விளையாட்டும்-
துருமவிடையைக் குதினையாகக்குழைநன் சேனைத்தலைவராகிய சரமந்திரப்பொ

ருட்டுச் செலுத்தி மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடலும், சுறவு ஏறு காட்டு கொடி அரசன் தனக்கு உலவா கிழி கொடுத்த தொடர்பும் - ஆண்கருவைக் காட்டுதலையுடைய கொடியெந்திய குலபூஷணபாண்டியனுக்கு உலவாக்கிழியருளியதிறுவிளையாடலும், காய்கர் சுறவு ஏற்ற மலர் குழலார் மணங்கவர்ந்து வளைபகர்ந்த கலனும் - வணிகருடைய தேன்பொருநதிய மலையாணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்களது மனத்தைக்கொள்ளுகொண்டு வளைபல்விற்ற திருவிளையாடலும், மறம் வேல்கண் ஆறு மாதரார்க்கு அட்டமாசித்தி உற மகித்த ஆறும் - கொலைத்தொழிலையுடையவேல்போன்ற கண்களையுடைய அறுவகைப்பெண்களுக்கு அட்டமாசித்தியைப் பொருந்த உபதேசித்ததிறுவிளையாடலும்.

மீனக்கொடியை யுடையவனதலால், சுறவேற்றுக்கொடியரசன் என்றார் பிரமன்முதலிய பல்லுயிரும் அழியுந்தேயுப் பிரளயத்தில் தரும்பெய்வதம் நமக்கும் முடிவு வந்துவிட்டதே யென்று துணுக்குற்று அம்முடிவைவத்தெக்க ஆலோசித்துச் சிவபெருமானுக்கு விடைவடிவாய் வந்தது என்பது கார்த்தம் - தக்ஷகாண்டம் தத்சி யுத்தரப்படலத்தில்.

“பெருகுதேயுப்பிரளயமன்னதிற், தரும்மயாவினுக்குந்தனித்தெய்வதம்
வெருவியாபியவண்வீடுமேலனிப், புரிவதேதெனபுந்தியிறுத்தெய்வதே.”

“ஆறுலாஞ்சடையண்ணலைச்சேர்வனே, லீறிலாதென்றுமுறறிடுவேனெனத்
தேறியேயறத்தெய்வதஞ்சென்கனா, நேறதாபொரொழிலுருக்கொண்டதே.”

எனவருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க.

(ஏ)

சென்னிபொருட்டெயில்வாயிறந்தடைத்து விடைபொறித்தசெயலுஞ்சென்னி, மன்னிகவிட்டமர்விரைப்பமீனவற்குநீர்ப்பந்தர்வைத்தவாறு ம், பொன்னையாளபொருட்டிரதவாதவினை முடித்ததுவும்புகார்க்குவேந்தன், நன்னையகன்குழிவிட்டித்தென்னவற்குமுறவாகைதந்தவாறும்.

(இ-ள்.) சென்னி பொருட்டு எயில் வாயில் திறந்த அடைத்து விடைபொறித்த செயலும் - காமுவெட்டியசோழன்பொருட்டு மதில்வாயிலைத்திறந்த அடைத்து விடையிலச்சினைவிட்ட திருவிளையாடலும், சென்னி மன் இகலிட்டு அமர்விரைப்ப மீனவன் கு நீர் பந்தர் வைத்த ஆறும் - அச்சோழராசன் நிலைபெற்றபகைகொண்டு போர்செய்ய ராசபுரந்தரபாண்டியன்பொருட்டு தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்ததிறுவிளையாடலும், பொன் அனையாள் பொருட்டு இரதவாத வினை முடித்தது உம் - திருப்பூவணத்திலுள்ள பொன்னையாளநியதிதம் தனது திருவுருக்கான இராசவாதஞ்செய்ததிறுவிளையாடலும், புகார்க்கு வேந்தன் தன்னை அகன் குழிவிட்ட தென்னவன் கு மறம் வாகைதந்த ஆறும் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தாக்கு அரசனாகிய ஆயிரநிகுதினாக்கோர்சேவகனென்னுஞ்சோழனை ஆடம் (அகன்ற)மடுவில்வீழ்த் திச் சுந்தசோபாதசேகரபாண்டியனுக்கு வெற்றிமாலைதந்த திருவிளையாடலும்.

காவிரிப்பூம்பட்டினமுஞ் சோழனுக்கு இராஜதானியாதல், செப்பநிகரத்தாட்காண்க.

(ஆ)

மனக்கவலைகெடவுலவாக்கோட்டையடிபார்க்களித்தவகையுமாம
னெனக்கருணைவடிவாகிவழக்குரைத்துப்பொருள்வணிகந்தவாறுஞ்
சினக்கதிர்வேல்வாருணற்குச்சிவலோகங்காட்டியதுந்நிவவுக்கோலான்
நனக்கடிமைபெனவிறகுதிறுமுடிமேற்கமத்துபகைதனித்தவாறும்.

(இ-ள்.) மனக்கவலைகெட உலவாக்கோட்டை அடியார்க்கு அளித்த ஊகையும் - மனத்துன்பக்கெட உலவாக்கோட்டையை அடியார்க்கு கல்சாராகிய வேரடியார்க்குக்கொடுத்த திருவிளையாடலும், மாமன் என கருணை வடிவாகி வழக்கு உலாத்த வணிகன் கு பொருள் ஈந்த ஆதம் - இவன்மாமனாகிய தனபதியென்று கண்டோர்கூறத் தனதுதிருவருளர்திருவுருக்கொண்டு வழக்குப்பேசியிழந்தவனிக்ஷுக்குப் பொருள்தந்த திருவிளையாடலும், சினம் கதிர்வேல் வரகுணன் கு சிவலோகம் காட்டியதும்-கோபத்தையுடைய ஒளிமிக வேலையேந்திய வரகுணபாண்டியனுக்குச் சிவலோகக்காட்டிய திருவிளையாடலும், திவவு கோலான் தனக்கு அடிமை என திரு முடிமேல் விநகு சுமந்த பகைதணித்த ஆதம் - நரம்பினகட்டமைந்த வீணையையுடைய பாணபத்திராக்கு நான் அடிமையென்று சிவபெருமான் தனது திருமுடியின்மேல் விநகுசுமந்த அவாது பகைவனாகிய ஏமநாதனை யோட்டிய திருவிளையாடலும்.

திவவுகோலான்-நரம்பினகட்டமைந்த வீணையையுடையவன். (௧)

அப்பாணத்திருநிதியஞ்சேரனிடத்திருமுகமீந்தளித்தவாறு
மப்பாணன்பாடமழையரையிரவிற்பொறபலகையளித்தவாறு
மப்பாணன்மனைவியிசைப்பகைவெல்லவண்ணலவையடைந்தவாறு
மப்பாணனொன்றோன்முலையருத்திப்பன்றியுயிரளித்தவாறும்.

(இ-ள்.) அப்பாணன் கு சேரன் இடை திருமுகம் ஈந்து இருநிதியம் அளித்த ஆதம் - அந்தப்பாணபத்திராக்குத்திருவஞ்சகக்களத்திலுள்ள சேராஜனிடத்துச் செல்லத் திருமுகந்தந்தருளி அவ்வரசனால் மிக்கதிரவியத்தைக்கொடுப்பித்த திருவிளையாடலும், அப்பாணன்பாட மழை அரை இரவில் பொன் பலகை அளித்த ஆதம் - அப்பாணபத்திரர் யாழ் வாசிக்க மழைபெய்யும் அந்தநாதத்திரியில் பொற்பலகைத்தந்த திருவிளையாடலும், அப்பாணன் மனைவி இசைப் பகை வெல்ல அண்ணல் அவை அடைந்த ஆதம் - அப்பாணபத்திரர் மனைவியாரை வெல்ல இராஜராஜபாண்டியன் காமக்கிழத்தியருள் ஒருத்தி ஈழநாட்டிலிருந்து வருவித்த பாடினிய இசையில் வெல்ல அரசசபையிற் சென்றருளிய திருவிளையாடலும், அப்பாணன் சூள் என்றோன் முகை அருத்தி பன்றி உயிர் அளித்த ஆதம் - அப்பாணபத்திரர் அடிமையென்று கூறிய சோமசுந்தரக்கடவுள் முகையூட்டிப் பன்றிக்குட்டிகளின் உயிரைக்காத்தருளிய திருவிளையாடலும். (௧௦)

வயவேனக்குருளைகளைமந்திரிகளாக்கியதும்வளியுண்டாகக்
கயவாய்க்குக்குருமொழிவைத்தருளியதுகாணாக்கீக்கருளைகாட்டந்
தயவால்வைத்தருள்முத்திரஸ்கியதுக்கடனகர்தன்னைச்சித்தச்
புயகாகம்போய்வின்னதுதிருவாலவாயாக்கிப்போந்தவாறும்.

(இ-ள்.) வயம் எனம் குருளைகளை மந்திரிகள் ஆக்கியதும்-வெற்றியையுடையபன்றிக்குட்டிகளை இராஜராஜபாண்டியன் மந்திரிகளாக்கிய திருவிளையாடலும், கயவாய்க்கு வலி உண்டாக குரு மொழி வைத்த அருளியதும் - ஒழிப்பறவைகளுள் மிமலிவுற எரிக்குருவிக்கு அப்பறவைகளிலும் வலிமையுண்டாகவுபதேசித்த

திருவினையாடலும், காரைக்கு கருணை காட்டம் தயவால் வைத்து அருள் முத்தி நக் கியதும் - காரைக்குக் கிருபாளோக்கத்தைக் கருணையோடுவைத்தருளி முத்தி கொடு த்தருளிய திருவினையாடலும், கூடல் நகர் தன்னை சித்தர் புயநாகம் போய் வணங்கித் திருவாலவாய் ஆக்கி போந்த ஆறும் - ஓர் ஊழிக்காலத்தில் வங்கியசேகரபாண்டி யன் வேண்டுகோளால் சித்தராய்வந்த சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்காத்தில ணிந்த நாகங்களைஞ்சென்று நான்மாடக்கூடலை வணங்கித் திருவாலவாயாக்கிய திருவினையாடலும்.

வைத்தருள் முதனிலைத் தனிவினை வினையெச்சப்பொருளின்மேனின்றது. (கக)

சுந்தரனென்றெழுதியகூரம்பெய்துசெம்பியன்போர்தொலைத்தவாறுஞ் செந்தமிழோர்க்கியற்பலகையருளியதுந்தருமிக்குசெம்பொன்பாடித் தந்ததுவுமாறுபடுகிரற்றாக்கையேற்றந்தந்தவாறும் விர்தமடக்கியமுனியாற்கோனியற்றமிழ்தெளியவிடுத்தவாறும்.

(இ-ள்.) சுந்தரன் என்று எழுதிய கூர் அம்பு என்று செம்பியன் போர் தொ லைத்த ஆறும் - சுந்தரனென்றெழுதிய கூரிய அம்பினைப்பிரயோகஞ்செய்து வங்கிய சேகரபாண்டியன்மேற் போர்க்கெழுந்த விக்கிரமச்சோழன் செய்யும் போர்முனை யையொழித்த திருவினையாடலும், செம் தமிழோர்க்கு இயற் பலகை அருளியதும்- சங்கப்புலவர்களுக்கு அவர்களோடு வாதசெய்யும் ஏனைப்புலவர்கள் கல்வியினியல் பைச் சீர்னாகசச் சங்கப்பலகைதந்த திருவினையாடலும், பாடி தருமிக்கு செம் பொ ள் தந்ததுவும்-“கொங்குதேர்வாழ்க்கை” என்னுந் திருப்பாசுரத்தைப்பாடியருளித் தன்னைச் சரணடைந்த தருமிக்குப் பொறமழியளித்த திருவினையாடலும், மாறு படு கிரன் கு கரை ஏற்றம் தந்த ஆறும்-தன்னொடுமாறுபட்டிப் பொற்றாமரைத்தடத்தி லழுந்திய நக்கிரனைக் கபிலர் பரணர் முதலிய ஏனைப்புலவர்கள் வேண்டுகோளால் கரையேற்றியதிருவினையாடலும்,விரதம் அடக்கிய முனியால் கோன் இயற்றமிழ்தெ ளிய விடுத்த ஆறும் - விர்தகிரியை யடக்கிய அகத்தியமுனிவரால் நக்கிரன் இயற் றமிழ் ஆராய்ந்து தெளிய விடைத்தந்தருளிய திருவினையாடலும்.

கு உருபுமயக்கம்.

(கஉ)

ஊமனாற்புலவரிகலகற்றியதுமிடைக்காடனுடன்போய்க்கொன்றைத் தாமனாள்வடவாலவாயமார்தபரிசும்வலைசலதிவீசிப் பூமனாய்குமுலியைவேட்டருளியதும்வாதவூர்ப்புனிதர்க்கேறத் தேமனாண்மலரடிகண்முடிசூட்டியுபதேசஞ்செய்தவாறும்.

(இ-ள்.) ஊமனாற் புலவர் இகல் அகற்றியதும் - வணிகர்களுத்திற்பேரூன்றிய ஊமராகிய பெரும்புலவரால் காற்பத்தெண்மராகிய சங்கப்புலவர் கலகத்தீர்த்த திருவினையாடலும், கொன்றை தாமனாள் இடைக்காடன் உடன் போய் வட ஆசுவாய் அமர்ந்த பரிசும் - கொன்றைமாலையையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் குலேசபான் டியனோடு பிணங்கிய இடைக்காட்டிப் புலவரோடு சென்று வடவாலவாயிடுவோர்ந்த ருளிய திருவினையாடலும், சலதி வலை வீசி பூமன் ஆய் குமுலியை வேட்டே அருளிய தும்-கடலில்வலைவீசிகெய்தகிரைத்தலைவன்திருமகளாய் எழுந்தருளிய மல்குள்ளப்பொ

நீத்திய ஆய்ந்துவகிர்ந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியானாத் திருமணஞ்செய்ததிரு வினையாடலும், வாதலூர் புனிதர்க்கு ஏற-திருவாதலூரில் திருவவதாரஞ்செய்த புனி தாகிய வாதலூரடிகளுக்குத் திருவருள்பொருந்த, தேம் மன் நான் மலர் அடிகள் மூடி ரூட்டி உபதேசம் செய்த ஆதம்-வாசம்பொருந்திய அன்றலர்ந்த தாமரைமல ரையொத்ததிருவடிகளைச் சிரத்திற்கூட்டியுபதேசித்தருளியதிருவினையாடலும்.(௧௬)

நரிகள் பரியாக்கிய தும்பரிகணரியாக்கியது நாகம்பூண்டோ னரியதிருமேனியின்மேலடிசுமந்துமண்குமந்தவருளுந்தென்ன னெரியடுவெஞ்சுரந்தணித்தவாறுமமணனைக்கழுவிழீட்டவாறுங் கரியதெனவன்னியினறியிங்கங்கூய்வணிகமகட்காத்தவாறும்.

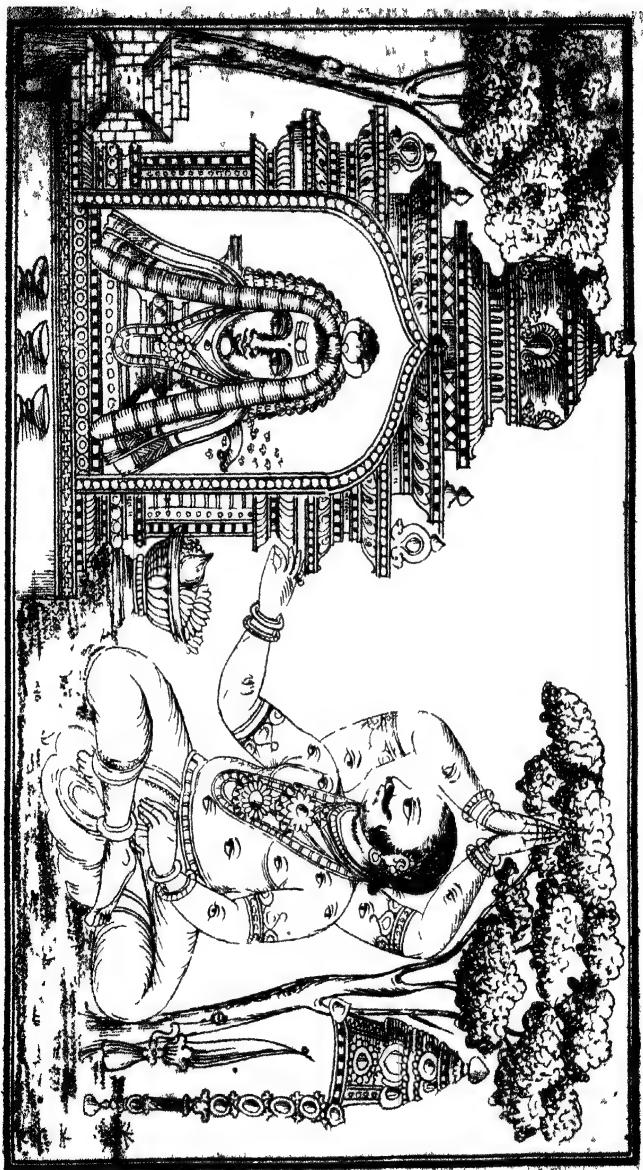
(இ-ள்.) நரிகள் பரி ஆக்கியதும் - வாதலூர்பொருட்டு நரிகளைப் பரிகளாக் கிய திருவினையாடலும், பரிகள் நரி ஆக்கியதும் - அரிமர்த்தனபாண்டியன் கவலைசு ரப் பரிகளை நரிகளாக்கிய திருவினையாடலும், நாகம் பூண்டோன் அரிய திரு மே னியின் மேல் அடி சுமந்து மண் சுமந்த அருளும் - சர்ப்பாபரணத்தைப்பூண்ட தீசாமசுந்தரக்கடவுள் தேவர் காணாதற்கரிய தனது திருமேனியின்மேல் அபபாண் டியன் பிரம்படியேற்று மண்குமந்த திருவினையாடலும், தென்னன் எரி அடு வெம் சுரம் தணித்த ஆதம் - சமணர்கள புன்னெறி வழிப்பட்டொழுகிய கூன்பாண்டிய னுடைய தீப்போலவருத்தும் கொடிய சுரநோயைதடுத்த திருவினையாடலும், அம ணை கழுவில் இட்ட ஆதம்-வாதில் புறங்கொடுத்தத் தோற்ற சமணர்களைக் கழு விலேற்றிய திருவினையாடலும், கரியது என வன்னி கிணறு இலிங்கம் கூய் வணிக மகள் காத்த ஆதம் - "சாஷியாகத் திருப்புறம்பயததில்லின்ற வன்னியும் கிணறும் சிவலிங்கமும் ஆகிய இம்மூன்றையுமழைத்து ஒருவணிகப்பெண்ணைக்காதத் திருவி னையாடலும். (௧௭)

எனத்தொகையாலறுபத்துநான்குவற்றைநிறுத்தமுறையீறிலாத வினைத்தொகையாரகன்றீரொக்காலமெவாபொருடடெனநீர்வினையவாற்றா ன், மனத்தளவிலன்புமடையுடைந்தொழுகத்திருவாலவாயான்றானே னினைத்தளவிலானந்தம்பெருகவிரித்துணைப்பலெனநெறியாற்கூறும்.

(இ-ள்.) என தொகையால் அறுபத்து நான்கு - என்ற தொகையால் அறுப த்துநான்கு திருவினையாடல்களாம், ஈறு இலாத வினை தொகை ஆறு அகன்றீர் - மு டிவில்லாத இருவினைக்கூட்டங்களின்வழியினின்றூக்கிய முனிவர்களே, எக்காலம் எவர் பொருட்டு என நீர் வினைய ஆற்றல் - எக்காலத்தில் எவாரிமித்தமென்று நீர் வினையபடியால், இவற்றை நிறுத்த முறை விரித்து உரைப்பல் என - இந்தத்திருவி னையாடல்களை இங்குவைத்த முறைப்படி விரித்துச்சொல்லுகிறேனென்று, மனத்து அளவில் அன்பு மடை உடைந்த ஒழுக திருவாலவாயான் தானே நினைத்து - தமதும னமாகிய தடத்தினின்று அளவில்லாத அன்பாகியவெள்ளம் மடையுடைந்துபரவத் திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடையதிருவடிகளைச்சிந்தித்து, அளவில் ஆனந்தம் பெருக நெறியால் கூறும் - வரம்பில்லாத சிவானந்தம் மேலிட முறையாத் சொல்லுகின்றோம். (௧௮)

பதிகம் முற்றிற்று.

ஆதப்பாவிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௨௪௨.



மு த ல ல வ து

இந்திரன்பழிதீர் த்தபடலம்.

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

மின்பயில்குவிசப்புத்தேள்விருத்திராகுரணைக்கொன்ற
வன்பழிவிடாதுபற்றக்கடம்பமாவனத்திலெய்தி
யென்பரவாரம்பூண்டவிறைவனையருசசித்தேத்திப்
பின்பதுகழிந்துபெற்றபேற்றினையெடுத்துச்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) மின் பயில் குவிசம் புத் தேள் - பிரகாசத்தை வீசுகின்ற வச்சிராயு
சத்தையுடைய தேவேந்திரன், விருத்திராகுரணைக் கொன்ற வன்பழி விடாதுபற்ற-
விருத்திராகுரணைக் கொலைசெய்த வலியபழி விடாமற் பற்ற, மா கடம்ப வனத்தில்
எய்தி - (அதுசீரும்வண்ணம்) பெரிய கடம்பவனத்தை யடைந்து, என்பு அரவு
ரம் பூண்ட இறைவனை அருச்சிதது ஏத்தி - எனும்பையும் சர்ப்பத்தையும் ஆபரண
மாகப்பூண்ட சோமசுந்தரர்க்கடவுளை அருச்சினைசெய்து அறித்து, பின்பு அது கழிந்
து பெற்ற பேற்றினை எடுத்து சொல்வாம் - பின்பு அத்தேவேந்திரன் அப்பழியினி
ன்று நீங்கிப் பெற்றநன்மையை எடுத்துச் சொல்லுகின்றோம்.

தேவேந்திரன் பூசித்தாகாலத்துக் கடம்பவனமாயிருத்தலால் கடம்பமாவன
மென்றார். சர்வசங்கராகாலத்தில் ஒடுங்கிய பிரமன்முதலியோர் எனும்பினை அக்கா
லத்து எடுக்கின்ற பொருள் தானையென்று அப்பிரமன் முதலியோர் உணர்ந்துவ
ழிபட்டு முத்தியடைதற்கு ஆபரணமாக அணிந்தார் என்பது. காந்தம் - தஷகரண்
டம்-ததீசியுத்தரப்படலத்தில்.

“பரமனிவவகையெனதொறுமெடுத்தொழும்பலவாய்ப்
பிரமனாகியோரென்பினைத்தரிக்குமப்பெரியோர்
சிரமெலாந்தொடுத்தனியலாவணிந்திடுஞ்சினைகதன்
ஐரமுலாவுமுந்நுலெனவேயணிந்துறையும்.”

“ஆதலாற்றனைவியப்பதற்கன்றவையணித
லீதலாதொருதிருமுளதியாவருமெவர்க்கு
நாதனையெனென்றுதன்பாங்கோரெண்ணித்
தீதெலாமொரீஇமுத்திபெற்றுய்ந்திடுஞ்செயலே.”

எனவருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க.

(க)

முன்னதாமுகத்தில்வண்டுமுகமந்தாரநீழம்
பொன்னவிர்சுணங்குண்கொங்கைப்புலோமசைமணுளன்பொற்பூண்
மின்னவிர்த்திழைப்பச்சிங்கஞ்சுமந்தமெல்லினைமேன்மேவி
யன்னமென்னடையாராடுமான்மேலார்வம்வைத்தான்.

(இ-ள்.) முன்னது ஆம் உகத்தில் - யுகங்களில் மூற்பட்ட கிரேதாயுகத்தில்,
வண்டு முகம் மந்தார நீழல் சிங்கம் சுமந்த மெல் அனைமேல் - வண்டுகள்மொய்க்
கும் மந்தாரவீருகத்தின் கீழ்மீழ் உள்ள சிங்கங்கள் தாங்கியமெத்தென்ற ஆசன
த்தின்மேல், பொன் அவிர் சுணங்கு உன் கொங்கை புலோமசைமணுளன் பொன்

பூன் மின் அவிர்த்த இமைப்ப மேவி - பொற்பிதிர்போல விளங்குந் தேமல்பொருந்
நிப தனக்கிளையுடைய இரத்திரானியின் தலைவனாகிய தேவேந்திரன் பொன்னரை
கிழிபுரணங்கள் மின்னல்போல்விளங்கிப்பிரகாசிக்க வீற்றிருந்து, அன்னம் மெல்
நடையார் ஆடும் ஆடல் மேல் ஆர்வம் வைத்தான் - அன்னம்போலும் மெத்தென
நடக்கும் நடையையுடைய அரம்பைமாதர்கள் ஆடும் ஆடலின்மேல்விரும்பும் வை
த்தான்.

முற்பட்ட கிரோதாயுகம் என்றதை ஆலாஸ்யமகத்துவத்தில்,

“ உபாராக்யதயமாராஹெவாரஹயகுதவாரொஸ்யஹெம |

தவொபாவெநநிஹதாசுதிநாவிஸாகாணா ”

எனவரும் சுலோகத்தாற்காண்க.

மந்தாரம்-பஞ்சதருக்களில் ஒன்று. பொதுவாகையால் வண்டுமுகமந்தார
மெனவும், “ எக்கரலம் எவர்பொருட்டி ” என்றமையால் முன்னதாமுகத்தில் என
வும்குறிநூர். முன்னதாமுகத்தில் என்பதற்கு முன்னதாமுகத்தில் என்று சொல்வ
கைசெய்த தனக்கு முன்னிடத்தில் எனப்பொருள் கூறுவாறுமுளர். உண்ணுதற்கு
நீய் பொருள்களல்லாதனவற்றை உண்ணுதல்போலக்கூறுதல் மரபாதலால் சுணங்
குண்கொங்கையென்றார். தொ-பொ-பொருளியலில் “ உண்டற்குரியவல்லாப்பொ
ருளை, யுண்டனபோலக்கூறுவார்பே ” என்ற சூத்திரததாலுணர்க. (உ)

மூவகைமலரும்பூத்துவண்டுளே முழங்கத்தெய்வப்
பூவலர்கொடிபேர்த்தன்னபொன்னனார் கூத்துமன்னார்
நாவலரமுதமன்னபாடலுநாகநாடடுக்
காவலன்கண்டுக்கெட்டுக்களிமதுக்கடலுளாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) மூவகை மலரும் பூத்து வண்டு உள்ளே முழங்க பூ அலர் தெய்வம்
கொடி பேர்த்தால் அன்ன - கோட்டுப்பூ நிலப்பு நீர்ப்பூ என்னும் மூவகைமலர்களை
யும் பூத்து வண்டிகள் அம்மலர்களுள்ளே இசைபாட மலர்கள் அலர்ந்த தெய்வத்
தன்மையையுடைய கொடிகளாகுமாற்போல, பொன் அன்னார் கூத்தம் அன்னார்
நா அலர் அமுதம் அன்னபாடலும்-இலக்குமியையொத்த அரம்பைமாதர்கள் ஆடிய
நடனத்தையும் அவர்களுடையநாவலரேன்றிய அமுதம்போலும்சுவைதரும்பாடல்
களையும், நாக நாடு காவலன் கண்டு கேட்டு களி மது கடல் உள் ஆழ்ந்தான் -வின்
னுலகிற்கு அரசனாகிய தேவேந்திரன் கண்டும் கேட்டும் களிப்பாகிய மதுக்கடலுள்
அமுந்தினான்.

கொடிகள் ஏனையமலர்களையும் பூத்திருத்தல் தெய்வத்தன்மையதாதலால்
தெய்வக்கொடி எனவும், தன்னாமறந்தனனாதலால் களிமதுக்கடலுளாழ்ந்தான் எ
னவும்குறிநூர். கூத்துக்கண்டு, பாட்டுக்கேட்டு எனமுறையுநிரலிதைப்பொருள்
கோளாகக்கொள்க. (க)

பையராவணநாதவணிப்பகவனேயனையதங்க
கையலும்வியாழப்புத்தேளையிடையடைந்தானாகுச்
செய்பதாள்வழிபாடின்றித்தேவர்கோனிருந்தானந்தோ
தைவலார்மயலிற்பட்டோர்தமக்கொருமதியுண்டாயோ.

(இ-ள்.) பை அரச அணிந்த வேணி பகவனே அநியதகனந்தயன் ஆம் வி
யாழப்புத்தேள் சூ யிஷ்ட அடைந்தான் ஆக - படத்தைபுடைய சாய்பாரணத்தை

த்தந்த சடையையுடைய சிவபெருமாளையேயொத்த தங்கள் ஆசிரியனாகிய பிரீச்
ஸ்துத் அவ்விடத்துவர, செய்ய தான் வழிபாடு இந்தி தேவர்கோன் இருந்தான்.-
அவனது செவந்தபாதங்களுக்கு வழிபாடில்லாமல் தேவேந்திரன் வாளாவிருந்தான்
ன், அத்தோ தையலார் மயலில் பட்டோர் தமக்கு ஒரு மதியுண்டாமோ-ஐயோபெ
ண்கள் மயலில் சிமிழ்ப்புண்டவருக்கு கல்லறிவு உண்டாகுமா, (இல்லையென்றபடி)

ஐஸ்வரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்ஷியம் ஆகிய இவ்வாறுகு
ணங்களுக்கும் பசு-என்னும் பேர் உண்மையால் பகவன் என்பதற்கு இவ்வாறுகுணங்
களையுடைய உடையவனெனப் பொருள்கொள்க. வழிபாடு - பூசித்தல். ஆகவென்னுமி
டைச்சொல்லிருந்தானென்னும் வினைமுற்பையடுத்தச்செய்வென்னும்வினையெச்சப்
பொருள்தந்தது. தொ-சொ-இடைமியல். “ஆகவாகவென்பதென்னு-மாவயின்முன்
றும் பிரிவினசைநிலை” என்னுஞ்ஞாந்திரத்தக்கு நச்சினர்க்கினியா எழுதிய உரையா
லுணர்க. முன்புகூறியதைமுடித்தற்கு “தையலார்மயலின்பட்டோர் தமக்கொருமதியு
ண்டாமோ” என வுலகவழக்கைப் பின்னாக்கூறியது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

ஒல்லெனக்குரவனேகவும்பர்கோன்றிருவினாக்கம்

புல்லெனச்சிறிதுகுன்றப்புரந்தரானறிந்திக்கேடு

நல்லதொல்குரவற்பேணைநவையினால்வினாநததென்னு

வலலஹற்றறிவன்றனைத்தேடுவானுயினானே.

(இ-ள்.) குரவன் ஒல்லென ஏக-தனனை அவன் அவமதித்தலைக்கண்ட ஆசிரியன்
வினாந்துபோய்விட, உம்பர் கோன் திருவின் ஆக்கம் புல் என சிறிது குன்ற-தேவே
ந்திரனுடைய செவ்வததின்மிகுதிபொலிவழிந்த சிறிது குறைபடுதலால், புரந்தரன்
அறிந்து இக்கேடு நல்ல தொல் குரவன் பேணை நவையினால் வினாந்தது எனது அல்
லல் உற்று-அத்தேவேந்திரன் அதனையுணர்ந்த இரதக்கேடுதி தொன்றுதொட்டுள்ள
மது நல்ல ஆசிரியனை வழிபடாதகுற்றத்தினால் வினாந்ததென்று துன்பங்கொண்டு,
அறிவன் தன்னை தேடுவான் ஆயினான்-பிரகல்பதியைத் தேடத்தொடங்கினான்.

ஆசிரியனை யவமதித்தலால் வரும் பாவகருமபலன் இன்னதென்பதைச் சூத
சங்கிதை ஞானயோககர்ணடம் பாவகருமபலமுரைத்த அத்தியாயத்தில்.

“அண்ணலம்பரணையாசாரியன்றையவமதித்தோர்
எண்ணருங்காலம்பவ்வீயிடைத்துணைகிருமியாவர்
தண்ணமாரிவனாயெண்ணுதிழிவுரைசாற்றினோர்கள்
திண்ணமண்ணவரவெறுக்கத்திறுமலக்கோய்கொள்வார்.”

எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க.

(இ)

அங்கவனிநுக்கைபுக்கான்கண்டிலனவித்தபாசப்

புங்கவருலகுமேனோர்பதவியும்புவனமூன்றி

லெங்கஹுந்துருவிக்கானென்குற்றான்றாவனென்னுஞ்

சங்கைகொண்மனத்தனகிச்சதுமுகனிநுக்கைசார்ந்தான்.

(இ-ள்.) அவன் இருக்கை புக்கான் அங்கு கண்டிலன் - அப்பிரகல்பிதி
யிருக்குமிடத்திற்றென்று அவ்விடத்திற்கானுமையால், பாசம் அவித்த புங்கவன் உல
கமும் ஏனோ பதவியிடும் புவனம் மூன்றிலும் எங்கனும் தருவி காணான்-பாசங்க
ளிக்கெடுத்தமுயற்சியைக்கூலகத்திலும் அவொழிந்த ஏனையோருகத்திலும் திரிலோ
கங்களிலும் அவ்விடத்தாஞ்சென்றங்காலமும், குரவன் எங்கு உற்றான் என்னும் கல்
கக்கொள் மனத்தன் ஆதி - கமதாசிரியன் எங்குற்றோடுவென்னும் ஐயங்கொண்ட

மனத்தனெ, சதமுகன் இருக்கை சார்ந்தான் - நான்கு திருமுகங்கையுடைய பிரமனுடைய உலகத்தையடைந்தான். (க)

தருவினனங்குங்காணன்றிசைமுகற்றொழுதுதாழ்ந்து
பாவிமுன்பட்டவெல்லாம்பகர்த்தனன்பகர்க்கேட்டுக்
குரவனையிகழ்ந்தபாவங்கொழுந்துபட்டருந்துஞ்செவ்வி
வருவதுநோக்கிச்சூழ்ந்துமலர்மகனிதனைச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) அங்கும் தருவினன் காணான்-அவ்விடத்தந்தேழக்காணாமையால், திசைமுகன் தாழ்ந்த தொழுது பாவி முன்பட்ட எல்லாம் பகர்த்தனன்-பிரமனை வணங்கித் தொழுதுதடுத்த முன்னடந்தவற்றை எல்லாம் சிறிதும் வருவாதுசொல்லினன், பகர மலர்மகன் கேட்டு - அவன் சொல்லப் பிரமன்கேட்டு, குரவனை இகழ்ந்த பாவம் கொழுந்து பட்டு அருந்தும் செவ்வி வருவது நோக்கி - ஆசிரியனை அவமதித்த பாவம் கொழுந்துவிட்டோங்கி அத்தேவேந்திரனைத் தனது வயிற்றி லொடுக்கும்காலம்வருதலையறிந்து, சூழ்ந்து இதனை சொன்னான் - ஆலோசித்த இந் தவார்த்தையைச்சொல்லத்தொடங்கினான். (எ)

அனையதொல்குரவன்காணாமளவுநீதுவட்டாவின்ற
தனையன் முசசென்னையுள்ளான்முனவர்குலததில்வந்தும்
வினையினுலறிவீன்மேலான்விசகவவுருவனென்னு
மியையனைக்குருவாக்கோடியென்னலுமதற்குநேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) நீ அனைய தொல்குரவன் காணும் அளவும்-நீ அந்தத் தொன்றுதொட் டுள்ள ஆசிரியனைக்காணுங்காறும், தவட்டா ஈன்ற தனையன் முசசென்னையுள்ளான் தானவர் குலத்தில் வந்தும் வினையினால் அறிவால் மேலான் - தவட்டாளன் பண்பெற்ற புத்திரன் மூன்றுதலையுள்ளவன் இவன் அசுரகுலத்திற்பிறந்துஞ்செய் னாயினாலும் அறிவினாலும் மேம்பட்டவன், விச்சுவ உருவன் என்னும் இனையனை குருவாக கோடி என்னதும் - விச்சுவ உருவனென்னு மியற்பெயரையுடைய இவனைக் குருவாகவைத்துக்கொள்வாய் என்று சொல்ல, அதன் கு நேர்ந்தான் - அந்த வார்த்தைக்குடன்பட்டி.

நேர்ந்தான் வினையுற்று எச்சமாய்நின்றது.

(அ)

அழலவிர்த்தனையசெங்கேழும்கிதழ்முளரிவாழ்க்கைத்
தொழுதகுசெம்மறன்னைத்தொழுதுமீண்டகன் றுநீங்கா
விழைதருகாதல்கூர்விச்சுவவுருவன்றனை
வழிபடுகுருவாக்கொண்டான்மலர்மகன்குழ்ச்சிதேறான்.

(இ-ள்.) அழல் அவிர்த்தால் அனைய செம் கேழ் அடுக்கு இதழ் முளரிவாழ்க்கை தொழுதகு செம்மல் தன்னை - திவினங்கினுலொத்த சென்றித்தையுடைய அடுக்குவாய்ந்த இதழ்கையுடைய தாமகாயில்வாரும் வாழ்க்கையையுடைய யாவரும் வணங்கும்பிரமனை, மீண்டு தொழுது அகந்து நீங்கா-மீளவுத்தொழுதுநீங்கி, மலர்மகன்குழ்ச்சிதேறான்-அப்பிரமன் ஆலோசனையைமுன்கூராமல், விழைந்து, காதல் கூர்-விரும்பத்தக்க ஆசையீட்டி, விச்சுவ வருவன் தன்னை வழிபடு குருவா கொண்டான் - அவ்விச்சுவவுருவனை வழிபட்டொழுகும் ஆசிரியனாகக்கொண்டான். (க)

ஹைதவக்ஞராவன்மாயங்கருதிலன்வேள்வியொன்று
செய்திடலடிகளென்னத்தேவர்கட்கரக்கக்கூறி
வெய்தழல்வளர்ப்பானுள்ளம்வேறுபட்டவுணர்க்கெல்லா
முய்திறநினைந்துவேட்டான்றனக்குமேலுறுவதோரான்.

(இ-ள்.) ஹைதவம் குரவன் மாயம் கருதிலன் - வஞ்சனையுடைய ஆசிரி
யானுடைய அவ்விச்சுவவுருவனுடைய செட்டவெண்ணத்தையுணராமல், அடிகள் வே
ள்வி ஒன்று செய்திடல் என்ன - சுவாமிகளே ஒருயாகஞ் செய்த வென்று தேவேந்
திரன் இரக்க, தேவர்கட்கு ஆக்கம் கூறி வெய்தழல் வளர்ப்பான் - (அதற்குடன்ப
ட்டு) தேவர்களுக்குச் செல்வமுண்டாகுக என்று வாக்காற்சொல்லி வெவ்வியவே
ள்வித்தீயை வளர்ப்பவன், உள்ளம் வேறுபட்டு தனக்கு மேல் உறுவது ஓரான்-
மனத்திரிந்து தனக்கு இவ்வருங்கெடுதியை உணராமல், அவுணர்க்கு எல்லாம் உய்
திறன் நினைந்து வேட்டான் - அசுரர்களுக்கெல்லாம் பிழைக்குதிறம் உண்டாகுக
என்று மனத்தாற் சிந்தித்துச்செய்தான்.

செய்திடல் அவ்விருதியியங்கோட்பொருட்டு “மக்கட்பதமுயெனல்” என்
பதனுணர்க. (ஃ)

வாக்கினுன்மனத்தால்வேறும்மகஞ்செய்வான்செயலையாக்கை
நோக்கினுனேதிதன்னுனேக்கினுன்சூலிச வேலாற்
ருக்கினுன்றலைகண்மூன்றுந்தனிதத்தனிப்பூறவையாகப்
போக்கினுனலகைவாயிற்புகட்டினுன்புலவுச்சோரி.

(இ-ள்.) வாக்கினால் வேறும் மனத்தால் வேறும் மகம் செய்வான் செயலை-
வாக்கினால் வேறுபட்டும் மனத்தால் வேறுபட்டும் வேள்விசெய்யும் விச்சுவவுருவ
னுடைய செய்கையை, யாக்கை நோக்கினுன் ஒதி தனனால் நோக்கினுன் குலிச
வேலால் தாக்கினுன் - சரீரத்தில் கண்டனையுடைய தேவேந்திரன் ஞானப்பார்வை
யால்பார்த்து வச்சிராயுத்தால் கிதைத்தான், தலைகள் மூன்றும் தனி தனி பறவை
யாக போக்கினுன் - மூன்றுதலைகளுந் தனித்தனியே பொவ்வொரு பறவைகளாகச்
ப்போக்கி, புலவு சோரி அலகை வாயில் புகட்டினுன் - ஊனிற்பொருந்திய உதிர
த்தைப் பேய்களின் வாய்களில் நிறைவித்தான்.

தன்பன்னியைக் கரவிநீபுணர்ந்து பிழைத்த தேவேந்திரனுக்குத் தனது சரா
பத்தால் உடலில் நேரிட்ட குறிகளைத் தேவர்கள் வேண்டுகோளால் ஆயிரங் கண்க
ளாகக் கௌதமமுனிவன் அருளினுன் என்பதைக் கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம்
அகலிகைப்படலத்தில்.

“அந்தவிந்திரனைக்கண்டவமரர்கள்பிரமன்முன்னு
வந்துகோதமனைவேண்டமற்றவைதவிர்த்துமாறுச்
சிறுதையின்புனிவுதீர்த்துசிறந்தவாயிரங்கண்ணுக்கத்
தந்தமதுலகுபுக்கார்தையுங்கிடந்தாள்கல்லாய்.”

எனவருஞ் செய்புனாறுணர்க.

சோம்பாணஞ்செய்கின்றமுகம்-காடையாகவும், சுராபாணஞ்செய்கின்றமுகம்-
ஊர்க்குருவியாகவும், அன்னபாணஞ்செய்கின்றமுகம்-சிச்சிவியாகவும் பறந்தன என
கிகள் முதலானவையுடைய மகத்தவத்திற்,

“வெள்ளையாகுதாயுதவதூரலீதூ கீதவியோகி”

வெள்ளையாகுதாயுதவதூரலீதூ கீதவியோகி

சுண்டாநாடாபயிதூர் ஸ்ரீராமபெருமாள் திருநீர்

வணவாஸீஷாணாநாஸ்யாஸாவிஹம்மேவவகுஷிபுலம்

எனவரும் கலோகத்தாறுணர்க.

வாக்கினால் வேறுபடுதலாவது-தேவர்களுக்கு ஆக்கங்கூறல். மனத்தால் வேறுபடுதலாவது - அசுரர்கள் ஆக்கமாகச்செய்ததல். ஆக்கமாவது-விருத்தி என்னும் வடசொல்லுக்குத் தமிழில்வந்த பிரதிபதம். நீக்கினான், போக்கினான் விசேஷமானவர்கள் எச்சமாயின. (கக)

தெற்றெனப்பிரமபாவஞ்சீறிவந்தமராவேந்தைப்
பற்றலுமதனைத்திரப்பான்பண்ணவர்மரமேன்மண்மேற்
பொற்றொடியார்மேனீர்மேல்வேண்டினாற்புகுத்தலோடு
மற்றவரினியார்தீர்க்குமவண்ணம்யாதென்னவிண்ணோர்

(இ-ள்.) பிரமபாவம் சீறிவந்து அமரர் வேந்தை தெற்றென பற்றலும் - பிரமகத்திகோபித்தவந்து தேவேந்திரனைவினாந்துபறறுதலால், அதனை திரப்பான் வேண்டினார் பண்ணவர்-அப்பிரமகத்தியைத்திரக்க விரும்பியதேவர்கள், மரமேல் மண்மேல் பொன் தொடியார் மேல் மரமேல் புகுத்தலோடும்-மரத்தினிடத்தும் மண்ணினிடத்தும் பெண்களினிடத்தும்நீரினிடத்தும்(அப்பிரமகத்தியைக்)கூறுசெய்துசெய்து, அவர் இஃது யாம் தீர்க்கும வண்ணம் யாது என - அவர்கள் இப்பிரமகத்தியைப்போக்கும் வகை எவ்வாறென்றுவினவ, விண்ணோ-தேவர்கள்.

மரம், மண், பெண்கள், நீர் என அஃறிணையையும், உயர்திணையையும் விரவிச்செறப்பினால் இவர் என உயர்திணை முடிபுதருது கூறியது திணைவழுவமைதி. (கஉ)

அப்பிடைறுநாயாய்மண்ணிலருவருப்புலவராயம்பொற்
செப்பினவகொங்கையார்பாற்றிண்டிதறகரியபூப்பாய்க்
கபபிணர்மாத்நிற்கா லும்பயினதாய்க்கழிகவென்ற
ரிப்பழிகமந்தவெங்கடகெந்நலமென்றாபின்னும்.

(இ-ள்.) அப்பு இடை றுநாயாய - நீரினிடத்தில் றுநாயாகியும், மண்ணில் அருவருப்பு உவராய் - மண்ணினிடத்தில் அருவருப்பையுடைய உவராகியும், அம்பொன் செப்பு இளம் கொங்கையார் பால் திண்டு தற்கு அரிய பூப்பு ஆய்-அழகிய பொன்னுலாகிய கரண்டகச்செப்பையொத்த இளமைதங்கிய தனங்கனையுடையபெண்களிடத்த திண்டவொண்ணாத பூப்பாகியும், கப்பு இணர் மரத்தில் காலும் பயின் ஆய் கழித என்றார் - கிண்கனையும் பூக்கொத்துகளையும் உடையமரங்களில் கிந்தொழுகும் பிசினியாகியும் அப்பிரமகத்தி கழியக்கடவன என்றார்கள், பின்னும் இப்பழி சுமத்த எங்கெரு ஏ நலம் என்றார் - மீளவும் இந்தப் பிரமகத்தியைத்தாங்கிய எங்களுக்குப்பயன் யாது பயனென்று வினவினார்கள்.

அது பகுதிப்பொருள்விகுதி.

ஷே. வேத,

(கஉ)

கருவின்மாதர்கருவுயிர்க்குமளவுமுறையாற்கணவுந்தோன்
மருவிவாழ்கமண்ணகழ்த்தகுழியுமதனால்வடுகொழிக
பொருவினீருழிறைதோறுமுறிப்பொலிகமாக்குறைபட்
டொருவினுலுத்தழைகவெனவொழியாகவனுமுதவினார்

(இ-ள்.) கருவின் மாதர் கரு உயிர்க்கும் அளவும் முறையாக் கணவர் தோள் மருவி வாழ்க என - கருப்பமுள்ள பெண்கள் அக்கருப்பம் - பெறுமளவும் முறைப் படி தத்தமது கணவர்களுடைய புயற்களைச் சேர்ந்து வாழக்கடவர் என்றும், மண் அகழ்ந்த குழியும் அதனால் வடு ஒழிக என - மண்ணைத் தோண்டிய குழியும் அம்மண்ணாலே அவ்வடுவொழியக் கடவது என்றும், பொருவில் நீரும் இறைதோறும் ஊறி பொலிக என - ஒப்பில்லாத நீரும் இறைக்குந் தோறும் ஊற்றெடுத்து விளங்கக் கடவதென்றும், மரம் குறைபட்டு ஒருவினாலும் தழைக என - (வானால்) மரங்கள் வெட்டப்படினுந் தழையக்கடவதென்றும், ஒழியா நலனும் உதவிலார் - என்றும் நீந் காதபலனையும் அருளிச்செய்தார்கள். (கச)

மாசிற்கழிந்த மணியே போல்வந்த பழிதீர்த்த இந்திரனுந்
தேசிறிகழத்தவட்டாதன் செல்வன் மண்ணைத் தேவப் பிரான்
வீசிக்குவிசத் துயிருண்ட விழுமங்கேட்டு வெகுண்டியிர்ந்துக்
கூசிப்பழிகோள்கருதியொருகொடிய வேள்விகழதமைத்தான்.

(இ-ள்.) மாசு இல் கழிந்த மணியே போல் வந்த பழிதீர்த்த இந்திரனும் தேசில் திகழ-(சாண்பிடிந்தலால்) மாசினின்ற நிகங்கிய இரத்தினம்போலப் (பெண்கள் முகலியோர்க்குப் பகுத்ததந்தத்தால்) நேரிட்ட பிரமகத்தியினின்ற நிகங்கித்தேவேந் திரனும் ஒளிபெற்று விளங்க, தவட்டாதன் செல்வன் தன்னை தேவர் பிரான் வீசி குவிசத்து உயிர் உண்ட விழுமம் கேட்டு - தவட்டா என்பவன் தன்புத்திரனாகிய விச்சவவுருவனைத் தேவேந்திரன் ஒச்சி வச்சிராயுத்தந்தால் அவனுயினைப் பருகிய துன்பச்செய்தியைக்கேட்டு, வெகுண்டு உயிர்த்த கூசி-கோபித்துப் பெருமூச்செறிந்து மனங்கூசி, பழி கோள் கருதி ஒரு கொடிய வேள்வி கழுது அமைத்தான் - பழிக்கு ப்பழிவாங்கவெண்ணி ஒருகொடியாகததை விரைவது செய்தான். (கரு)

அந்தக்குண்டத்தெரிசிகைபோலழலுவருகருசியண்டமுக
டுந்தக்கொடிய துமம்போலுயிர்த்துசெருகண்கண்சென்செந்திச்
சுந்தப்பிறைவாளெயிறுதுக்கித்திசைவான் செவிபடநகைத்து
வந்தக்கொடிய விடம்போலவெழுந்தாறொருவான்மறவிரன்.

(இ-ள்.) அந்த குண்டத்து எரிசிகைபோல் அழலும் குஞ்சி அண்டமுகமே உந்த-அந்த யாகருண்டத்தில் திக்கொழுந்துபோலச் செந்திரம்பெற்று விளங்குஞ் சிகையானது அண்டத்தினுச்சியிறுக்க, கொடிய துமம் போல் உயிர்த்த-கொடிய புகை போலப் பெருமூச்செறிந்து, செம கண் சினம் செம் தீ சுந்த-சிவந்த கண்கள் கோ பாக்கினியைவீசி பிறை வான் எயிது அதுக்கி - மூன்றும் பிறைபோலவனைந் து வொ ண்ணியப்பற்களை அதுக்கி, திசை வான் செவிபி பட நகைத்து - எட்டுத் திக்கும் விண்ணுடைமும் செவிபிபடம்படி அட்டகாசஞ்செய்து, வந்த அ கொடிய விடம்போல எழுந்தான் வான் ஒரு மற வீரன்-கடலிற்றேன்றிய அந்தக்கொடியவிடம்போல வானேந்திய ஒருமறவீரன் தோன்றினான்.

செய்மை-இரண்டனுள் முன்னது கோபக் குறிப்பின்மேலும் பின்னது செந் நிறத்தின்மேலும் நின்றன. வந்த-அகரவீரனொருத்தல். அகரச்சுட்டு மிகுதிமேல் நின்றது.

கலிவிருத்தம்.

சுருதுவன்விருத்திரனென்பவாரமுந்
துவருவன்களைவிடு தூரீன்டுநீன்

டோங்குவனோங்குதற்கொப்பவைகளும்
வீங்குவனறனிலார்வினையினென்பவே.

(இ-ள்.) ஈங்கு உவன் விருத்திரன் என்ப-இந்தயாகத்திற் றேன்றிய இவனை விருத்திராசுரன் என்று சொல்லுவார்கள், ஆர் அழல் ஈங்கு வன் கனை விடு தூரம் வைகளும் நீண்டு நீண்டு ஓங்குவன் - நிறைந்த கோபாக்கினிரீங்காத வலியஅம்பினை விடும் தூரமளவும் எந்நாளும் நீண்டு நீண்டு உயர்வான், ஓங்குதற்கு ஒப்ப அறன் இலார் வினையின் வீங்குவன் என்ப-நீளுதற்குச் சமமாகத் தருமச்செயல்க னில்லாதவர்கள் தேடும் பாவம்போலப் பருப்பான் என்றுசொல்லுவார்கள்.

உகரச்சுட்டு - அகர இகரச்சுட்டுகளுக்கு இடையதாதலால் இவன் என்றும் காஞ்சிப்புராணம் - சிறப்புப்பாயிரத்தில் - “ஒருமணத்தைச்சிதைவுசெய்தவல்வழக் கிட்டாட்கொண்டவுவனைக்கொண்டே” எனவருமிடத்த உகரச்சுட்டு அகரச்சுட் டின்மேனிற்பதுணர்க. ஆர் அரிய எனப் பொருள்கொண்டு தீண்டுதற்கரிய எனினும் அமைபும். (கஎ)

வீங்குடல்விருத்திரன்றன்றை விண்ணவ
றோங்குறவருதுவட்டாவெனும்பெயர்த்
தீங்குதுமனத்தினேன்றேவாகோனுயிர்
வாங்குதிபெரருதெனவரவிட்டானரோ.

(இ-ள்.) வீங்கு உடல் விருத்திரன் தன்னை - பருத்த வுடையுடைய விருத்தி ராசுரனை, விண்ணவர் எங்குற வரு துவட்டா என்னும் பெயர் தீங்கு உறு மனத்தி னோன்-தேவர்கள் வருந்த வந்த துவட்டா வென்னும் பெயரையுடைய தீமைமிக்க மனத்தினையுடையவன்,பொருது தேவர் கோன் உயிர் வாங்குதி என வரவிட்டான்- போர்செய்து தேவேந்திரனுடைய உயிராவாங்குவாய் என்று ஏவினான். (கஅ)

மதித்துணியெயிற்றினேன்வடவைபோற்சினே இக்
கொதித்தெதிர்குறுகினன்கொண்ட லூர்தியு
மெதிர்த்தனன்களிற்றின்மேமியயத துசசிமே
லுதித்ததோர்கருயகதிரொக்குமென்னவே.

(இ-ள்.) துணி மதி எயிறறினோன் வடவை போல் சினவி கொதித்து எதிர் குறுகினான் - அர்த்தசந்திரனையொத்த வக்கிரதந்தங்களை யுடைய விருத்திராசுரன் வடவாழகாக்கினியைப்போலக் கோபித்துப்பொங்கிப் போர்க்கு எதிரில்வந்தனன், கொண்டல் ஊர்தியும்-மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனும், இம யத்த உச்சிமேல் உதித்தது ஓர் கரும் கதிர் ஒக்கும் என்ன - இமயமலையினுச்சியின்மேல் தோன்றிய ஒரு சுருஞ்சூரியனை யொக்குமென்று சொல்ல, களிற்றின் மேல் எதிர்த்தனன்-வெ ள்ளையானையின்மேலேறிப் போரிடெதிர்த்தான்.

வடவாழகம் - பெண்குதிராழகம்போலிருக்கும் ஊழித்தி, அதுபின்மொழி கெட்ட முன்மொழியீற்றில் பொருள்கின்றது. மீமசேனன் மீமன் என வருதல்கா ன்க. இதுபோல இத்திரகோபம் கோபம் எனவும் வரும், இது முன்மொழிகெட்ட பின்மொழியீற்றில் பொருள் சிறந்து நிற்கும். இதனை வடநாலார் காமகதேச சா மக்கிரகணமென்பர். இமோற்பருவத்தி னுச்சியில் ஓர் சுருஞ்சூரியன் உதித்தாற் போலத் தேவேந்திரன் வெள்ளிய யானையின்மேல் வந்தானென்பது இல் பொருள் உவமையணி. சினவி என்னும் விளையெச்சம் சொல்லுகை தீவிரத்தற்பொருட்டு அளபெடையில் விகாசப்பட்டு நின்றது. (கக)

இந்திரன்புதிர்ந்தபடலம்.

க.அ.௭

அறத்தொடுபாவநேர்த்தென்னவார்த்திரு
திறத்தருமூண்டமர்செய்யக்கற்சிறை
குறைத்தவன்றகுவன்மேற்குவிசவேலெடுத்
துறைத்திடவீசிணுடன்றுகள்வனும்.

(இ-ள்.) அறம் பாவம் நேர்த்தால் என்ன ஆர்த்து இருதிறத்தரும் மூண்டு அமர் செய்ய-தருமமும் பாவமும் தம்முட்போர்செய்ய எதிர்த்தாற்போல ஆரவாரஞ்செய்து அவ்விரண்டிறத்தினருங் கோபமூண்டிப்போர்செய்ய, கல் சிறை குறைத்தவன் தருவன் மேல் குவிசவேல்எடுத்த உறைத்திட வீசிணுன்-(அவருள்) மலையினது சிறகுனை அறுத்தவனாகிய தேவேந்திரன் விருத்திராசுரன்மேல் வச்சிராயுதத்தை யெடுத்து உறைக்கும்படி வீசிணுன், கள்வனும் உடன்று - அவவசுரனுங் கோபித்த. அத்து - வேண்டாவழிச்சாரியை. ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். (உ௦)

இடித்தனன்கையிலோரிருப்புலக்கையைப்
பிடித்தனனவனாயெனப்பெயர்ந்துதியெனத்
துடித்தனன்சசிமுலைசுவடுதோய்ப்புயத்
தடித்தனனிந்திரனவசமாயினுன்.

(இ-ள்.) இடித்தனன் கையில் ஓர் இருப்பு லக்கையை பிடித்தனன் - ஆரவாரித்துக்கையில் ஒருஇருப்புலக்கையை ஏந்தி, வரை என பெயர்ந்து தீ என துடித்தனன்-மலையைப்போல அடிபெயர்ந்து தீயைப்போலக்கோபித்து, சசி முலை சுவடுதோய்ப்புயத்து அடித்தனன் - இந்திராணியின் முலைச்சுவடுபொருந்திய புயத்தின்மேல் அடித்தான், இந்திரன் அவசம் ஆயினுன் - தேவேந்திரன் மூர்ச்சித்தான்.

இடித்தனன், பிடித்தனன், அடித்தனன், என்னும் வினைமுறறுகள் எச்சமாய் அடித்தனன் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையை முறையே கொண்டன.

அண்டரோறனையவனவசமாறிப்பின்
கண்டகன்கைதவநினைந்திக்கள்வனேர்
மண்டமராற்றுவான்வலியிலோமெனப்
புண்டரீகத்தவனுலகிற்போயினுன்.

(இ-ள்.) அண்டர் ஏறு அனையவன் அவசம் மாறி-தேவர்களுள் ஆன்சிக்கம் போன்றவனாகிய தேவேந்திரன் மூர்ச்சையினின்றூர்ந்து, பின் கண்டகன் கைதவம் நினைந்து - பின்பு விருத்திராசுரனுடைய வஞ்சகத்தைத் தெரிந்து, இக் கள்வன் நேர்மூண்டு அமர் ஆற்று வான் வலி இல் லோம் என - இக்கள்வனுக்கு நேர்நின்று நெருங்கிய போர் செய்ய வன்மையில்லோ மென்று கருதி, புண்டரீகத்தவன்-உலகில் போயினுன் - தாமதமாலரில் வசிக்கும் பிரமனுலகிற்சென்றான்.

தன்பரிசனமாகிய தேவனாயும் உளப்படுத்தி வலியிலோம் என்றமையால் வழாநிலை. (உ௨)

தாழ்ந்துதான்படுதுயர்விளம்பத்தாமரை
வாழ்ந்தவன்வலாரியோடனைந்துமாமகள்
வீழ்ந்தமார்பினனடிவீழ்ந்துசெப்பமால்
குழ்ந்துவானுடனைநோக்கிச்சொல்லுவான்.

(இ-ள்.) தாழ்ந்து தான் படுதுயர் விளம்ப - வளங்கித் தான் விருத்திராசுரனுல் படுந்துன்பங்களை எடுத்துச்சொல்ல, தாமரை வாழ்ந்தவன் வலாரியோடு அ

செழுகொள்காரிருளுடலவுணர்த்தேய்த்தெமர்
குடியெல்லம்புரப்பதோர்கொள்கைத்தாயது.

(இ-ள்) அடிகள் நீ மறந்தது ஒன்று - சுவாமிகளே நீர் தடை செய்யாமல் கொடுக்கும்பொருள் ஒன்று (உலகனிடத்துள்ளது) அதனேவேண்டி இம்முழுகொள்வானவரொடு முகதினென - அப்பொருளைவிரும்பி இரதக்கிரீடத்தைத்தரித்த தேவர்களோடு இங்குவந்தேன், அது-அப்பொருள், செழுகொள் கார் இருள் உடல் அவுணர் தேய்த்து - முடைநாறறம்வீசும் கரிய இருள்போன்ற சரீரதையுடைய அசுராகனையெல்லாம் வேரோடழித்து, எமர் குடி எலாம் புரப்பது ஓர் கொள்கைத்து ஆயது-எம்முடையவர் குடிகளை எல்லாம் பாதுகாக்கும் ஓர்கொள்கையை யுள்ளது.

யாதெனினினையதுன்யாக்கையுள்ளதென்

ரோதலும்யாவையுமுணர்ந்தமாதவ

னாகவற்கண்டதாமரையினுனன்ப

போதலர்நதின்னனபுகல்வதாயினுன்.

(இ-ள்.) இனையது யாது எனின்-இததன்மையுள்ள பொருள் யாதென்றால், உன் யாக்கை உள்ளது என்று ஒதலும் - உனசரீரத்தில் உள்ளதென்றுகூறவும், யாவையும உணர்ந்த மாதவன்-(திரிகாலங்களில் நிகழுமா) எல்லாவற்றையும் ஞானநோக்கினால் அறிந்த ததிரிமுனிவர், ஆதவன நண்ட தாமரையின் - சூரியனைக்கண்ட தாமரையைப்போல, ஆனனம் போது அலர்ந்த இன்னன புகலவது ஆயினுன்-முகமலர்ச்சிக்கொண்டு இததன்மையனவற்றைச் சொல்லத்தொடங்கினான்.

திரிகாலங்களினு நிகழவனவற்றை அப்போதப்போதே விராநதுணருந்தன்
மையராதலின் உணருமெனனது உணராத என்றூ. இது விராவுபற்றிவந்த காலவ
முலமைதி. (நக)

நாய்நமதெனநரிநமதென்பிதா

தாய்நமதெனநமன்றனதென்பபிணி

பேய்நமதெனமனமதிகுமபெற்றிபோ

லாயநமதெனப்படுமயாககையாரதே.

(இ-ள்.) நாய் நமது என - நாய் நமமுடையதெனவும், நரி நமது என - நரி நமமுடையதெனவும், பிதா தாய் நமது என - தகப்பனாக தாயும் நமமுடைய தெனவும், நமன் தனது என-இயமன் தன்னுடையதெனவும், பிணி பேய் நமது என - பிணியும் பேயும் நமமுடைய தெனவும், மன மதிக்கும பெற்றி போல் ஆய் - மனத்திற் கருதத்தன்மைபோலாகி, நமது எனப்படும் யாக்கை யாரது-நாமுமீ நம்முடையதென்று கருதப்படுஞ்சரீரம் யாவர்க்கு உரியது. (உரியது அன்றென்றபடி.)

விடம்பயிலெயிற்றரவுரியும்வீதுழை

குடம்பையுநானெனுங்கொள்கைத்தேகொலா

நடம்பயில்குத்தரினடிக்குமைவர்வா

முடம்பையும்யானெனவுகாக்கற்பாலதோ.

(இ-ள்.) நடம் பயில் குத்தரின் - ஆடுகின்ற குத்தர்களைப்போல, நடிக்கும் ஐவர் வாழ் உடம்பையும் யான் என உரைக்கற்பாலது - விடயங்களிற்சென்று நடிக்கும் பஞ்சேந்திரியங்கள் வாழாரின்ற சரீரத்தையும் யானென்று உயிர்சொல்லுந் தன்மையது, விடம் பயில் எயிற்று அரவு உரியும் - விஷம்பொருத்திய பற்களையு

கடைய சர்ப்பம் தனதுதோலையும், வீறுமை ருடம்பையும் - பழித்தான். துழையன் கூட்டினையும், நான் என்னும் கொள்கைத்தே ஆம் - நானென்று தனித்தனிச் சொல்லும் கொள்கையையுடையதேயாம்.

சர்ப்பம் உரியாகாதபோலவும், பறவை தானுழையன் கூட்டினாதபோலவும், உயிர் தானிருக்கும் உடம்பு தானாகாதென்பது கருத்தி. “பாணன்பறையன் கடம்பன் துழயன் என்-நநநான்கல்லது குடியுமில்லை” பாணன்குடி, பறையன்குடி, கடம்பன்குடி, துழயன்குடி என்று அந்நான்கன்றியெனவழாநிலையாகப்பொருள்கொள்ளுதல்போல அரவு உரி நான் என்னும் கொள்கைத்தெனவும், வீதுடம்பை நானென்னும் கொள்கைத்தெனவும் வழாநிலையாகப் பொருள்கொள்க. ஐவர் என ஒரு தொகைச்சொல் உடம்புஎன்னும் குறிப்பால் பஞ்சேநிரியத்தின்மேல்கின்றது.

நடுத்தயாவினார்தமைநடுயததுன்பநோ
யடுத்தயாவருந்நிருவடையயாககையைக்
கொடுத்தயாவறம்புகழுகொள்வனையெனி
னெடுத்தயாககையின்பயனிதனின்யாவதே.

(இ-ள்.) ஐயா - தேவேந்திரனே, நடு தயா இலார் தம்மை நலிய - நடுநிலையுங் கருணையுரு சிறிதுமில்லாதசுரர்கள் தம்மைவருகதுதலால், துன்பம் நோய் அடுத்த யாவரும் திருவடைய - துன்பநோகையப் பொருந்நிய தேவர்களெல்லோருஞ் செல்வமடைய, யாககை கொடுத்த அறம் புகழ் கொள் வனே எனில்-எனசரீரத்தைக் கொடுத்துத் தருமத்தையுங் கீர்த்தியையுங் கொள்வனையானால், எடுத்த யாக்கையின் பயன இதனின் யாவது - நானெடுத்த சரீரத்தால் ஆகியபயன் இதைப்பார்க்கிலும் வேறு யாதுஎனது.

ஈகையால்வரும் பயன்கள் அறமும் புகழுமாதலால் அறம்புகழென்றும், புகழுடம்பு பெறுவேனாயின் பூதவுடம்பால் பயனில்லை என்பார். கொள்வனேல் எடுத்த யாக்கையின்பயன இதனினயாவதே எனக் கூறினார். யாவது- வகரமெய் தோன்றல் விகாரம். அரும்புகழ் எனப் பாடங்கூறி, பெறுதற்கரிய புகழ் எனப் பொருள் கூறுதலும் ஒன்று.

(உச)

அறுசீரடியாசுரியவிருத்தம்.

என்றனன்கரணமொன்றியெழுநுத்திறிவையிர்ப்ப
நின்றனன்பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலநெண்டு
சென்றனன்விமானமேறிச்சேர்ந்தனனுலகைநோன்பால்
வென்றவன்றுறக்கம்புகுருவிற்பினிநிருநதானம்மா.

6. (இ-ள்.) என்றனன் - என்றுகூறி, உலகை அஷ்டபால் வென்றவன் - பாசத்தைச் சிவநேயத்தால் வென்ற ததிரிமுனிவா, கரணம் ஒன்றி எழுநுத்த அறிவையிர்ப்ப நின்றனன்-அந்தக்கரணங்கள் ஒன்றுபட்டு அந்நிலையில்நானென்று எழும் போதவிருத்தி மெய்யறிவைபற்றிப் பினசெலவச் சிவயோகக்கூடி, பிரமநாடி நெறிகொடு கபாலம் கிண்டு சென்றனன்-பிரமநாடியின் வழிக்கொண்டு கபாலத்தைக் கிழித்துப்போய், விமானம் ஏறிச் சுவர்க்கம் புக்கு சேர்ந்தனன்-விமானமேறிச்சிவலோகஞ்சென்று சேர்ந்து, இனிது வீற்றிருந்தான் - இடைபூறினறி வீற்றிருந்தான்.

தேகேந்திரிய பிராணந்தக்கரணங்கள் ஒருப்பட்ட அவதாரத்திலும் வாசனைபற்றிச் சுட்டுணர்வினதா யெழும் உள்ளமானது அருட்பணியிருதியால் திருவடிஞானத்தைப்பற்றி நிற்பதுன்மையால் - கரணமொன்றியெழுநுத்திறிவையிர்ப்ப நின்றனன் எனவும், கலாபேதருபங்களிற் பயின்று சூதாரயோகத்தைக் கட்டும் நிராதாரயோகத்தைக் கூடக் கழன்மும் மீதானத்தெய்தலால் - பிரமநாடி நெறி

கொடு கபாலமேனும் எனவும், ஞானயோகத்தால் சிவபோகத்துய்த்தற்கண்வேறு காத இன்பத்துழாநாழ்ந்து இருந்தபடியேயிருத்தல் கூடுதலால் ஹக்கம் புக்குவீ ற்றினி திருத்தான் எனவும் கூறினார். பிரமநாடி என்றது-பிரமரத்திரத்தின் சம்பந் தமாயுள்ள ஸ்ரீமூலநாடி. சூதசங்கிதை - ஞானயோககாண்டம் - நாடிசக்கரநி லையுடைய அத்தியாயத்தில் “கொளபடுவனஞ்சேர் சுழிமுனைநாடி கோதறுமந்த நாடியையே, தென்பொலிபிரமநாடி யென்றுணாப்பர்” எனவருஞ் செய்யுளாறு னர்க. (நடு)

அம்முனிவள்ளலீந்தவடுபடை முதுகந்தண்ணை...
தெமமுனையடுபோர்சாய்க்குந்திறல்கெழுஞ்செய்து
கமயியப்புலவனாக்கநாகரை துகைகொடுப்பவாங்கி
மைம்முனிலூர்தியெந்தியினவி மழைபோனின்றான்.

(இ-ள்.) வள்ளல் அம்முனி நந்த அடுபடை முதுகந்தண்ணை-இல்லையென்னு னு கொடுக்கும் தன்மையையுடைய அந்தத் தந்திமுனிவர்கொடுத்த கொல்லுதற்குரிய ஆயுதங்கள் திரண்ட முதுகநரணமெனும்பினை, தெவ முனை அடுபோர் சாய்க்கும திறல்கெழுஞ்செய்து-பகைவர்முனையும் கொல்லுதற்குரிய போரைப் பின்னி ட்ச்செய்யும் வெற்றிமிக்க வச்சிராயுதஞ்செய்து, கமயியப் புலவன் ஆக்கம் கரைநது கை கொடுப்பவாங்கி-தேவதர்சன வெற்றிதரக்கடவதென்று சொல்லிக் கையிற்கொ க்க வாங்கி, மை முனிலுண்டி ன்ந்தி மின விடு மழை போல நின்றான்-கரிய மேகவா கனனாகிய தேவேந்திரன் (அவ்வச்சிராயுதத்தை) எதறி மினவீசும் மேகமபோல் நின்றான்.

கரியநிறமுடையவனாகலால் தேவேந்திரன்மேகமாகவும், வச்சிராயுதம்மின் னலாகவுங்கொண்டு கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட வுவமையணியாகக் கொள்க. தெவ-
என்றும் நிலைமொழியீற்று வகரமெய வருமொழிமுதல மகரமாகத்திரிதல். தொல் காப்பியம எழுத்ததிகாரம் புள்ளிமயங்கியலில் “எனைவகரந்தொழிற்பெயரியற மே” என்குஞ் சூத்திரவுரையிற் காண்க. (கூஉ)

மறுத்தவாவருசப்போரால்வந்திது வென்று போன
கறுத்தவாளவுணரகொலவானகடும்பரிநெடுநதோநீழல்
வெறுத்தமாலயானைமளளாவேலைபுகழெழுந்துகுன்ற
மறுத்தவானவர்கோனந்தவவுணாகோமகனைசூழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) மறு தவா வஞ்சம் போரால் வந்திது வென்று போன கறுத்த வாள் அவுணன் கொல்வான் - குற்றத்தினின்று நீங்காத வஞ்சத்தையுடைய போரி னால் வஞ்சனைசெய்து வென்றுபோன கோபத்தையுடைய வானையேந்திய விருத்தி ராசரனைக்கொல்ல, குன்றம் அறுத்த வானவா கோன் - மலைகளி னிறகை யறுத்த தேவர்களுக்கு அரசனாகிய தேவசுந்திரன், கடும் பரி நெடும் தோ நீழல் வெறுத்த மால் யானை மளளர் வேலை புக்கு எழுந்த - சடுகடை யையுடைய குதிகைகள் கட டிய தேர்களும் தமது தேகநிழலை சோபிக்கும மதமரிக்கங்கொண்ட யானைகளும் காலாள்களமாகிய நால்வகையாகிய சேனாசமுத்திரம் தன்னைப் புடைசூழ்ந்தவரச் சூன்ரு, அந்த அவுணர் கோ மகனை சூழ்ந்தான் - அந்த அரசர்களலைவனை முற்று கைசெய்தான். (கூஎ)

வானவர்களைமுண்டிவளைத்தலும்வடவைசசெந்தி
யானதுவரையினோங்கியழன்றுருத்தெழுந்தாலென்னத்
தானவர்கோனுமானந்தலைக்கொளவெழுந்துபொங்கிச்
சேனையுந்தாறுமுண்டிசீயிரின்றுடுபோர்செய்வான்.

(இ-ள்.) வானவர் சேனை மூன்று வளைத்தலும் - தேவ சேனை கோபமூன்று முற்றுக்கெய்ய, வடவை செந்தி ஆனது வரையின் ஒங்கி அழன்று உருத்து எழும் தால் என்ன - வடவாமுகாக்கினிமலையைப்போல வோங்கிக் கொதித்துக்கொபித்து எழுந்தாற்போல, தானவர் கோளும் மானம் தலை கொள எழுந்தபாங்கி - அசுரர்கள் தலைவனாகிய அவ்விருத்திராசுரரும் மானமீதுர்ப் போர்க்கெழுந்த கொதித்து, தானும் சேனையு மூன்று சேதி நின்று அடுபோர் செய் வான் - தானும்சேனையுங் கோபமூன்று சேதிப் போரசெய்யத் தொடங்கினான்.

சேதிநின்று-நின்று கட்டுகாச்சுவைப்பொருள்பட நின்ற இடைச்சொல். தானும் - சேனையும் எனத்திணைவிரவிச் சிறப்பினால் செய்வான் என உயர்திணையொருமை முடிபெறுநிறைநலால் திணைவமுபவமைதி. அடுபோர் கொலைத்தொழிற்குரிய போர். ஒருசொல்.

(க.அ)

அடுத்தனரிடியேறென்னவார்த்தனராக்கங்கூறி
யெடுத்தனர்கையிறராபமெறிந்தனர்சிறுநாணோசை
தொடுத்தனர்மீளிவாளிதூர்த்தனர்குந்தநேமி
விடுத்தனர்வானோர்சேனைவீரர்மேலவுணவீரர்.

(இ-ள்.) அவுணர்வீரர் வானோர் சேனை வீரர் மேல் அடுத்தனர் - அசுரவீரர்கள் தேவசேனா வீரர்மேல் அடுத்தது, இடி ஏறு என்ன ஆர்த்தனர் ஆக்கம் கூறி சாரமகையில் எடுத்தனர் - இடியேறறைப்போல ஆரவாரஞ்செய்து வெற்றியுண்டாக வெனக்கூறி வில்லைக் கையிலேற்றி, சிறு நாண் ஒசை எறிந்தனர் - சிறியகுணத்தொனியுண்டாக நானெறிநது, மீளி வாளி தொடுத்தனர் தூர்த்தனர் - பலம்பொருந்திய பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்ததூர்த்தார்கள், குந்தம் நேமி விடுத்தனர்-(அவருள்) சிலர் கையெலையும் சககராயுதத்தையும் எறிந்தார்கள்.

அடுத்தனர், ஆர்த்தனர், எடுத்தனர், எறிந்தனர், தொடுத்தனர் என்னு வினை முற்றுகள் எச்சமாய் ஒன்றனை யொன்றுகொண்டு தூர்த்தனர் என்னும் வினைமுற்றின முதனிலையைக்கொண்டன. அவுணவீரர் “சிலவிகாரமாமுயர்திணை” என்றவிதியால் ஈறுகெட்டுகின்றது.

(க.க)

கிட்டினர்கடகக்கையாற்றினர்வரையனையுந்நீண்டோள்
கொட்டினர்சாரிமாறிக்குறித்தனர்பல்கைநீட்டி
முட்டினரண்டம்விள்ள முழங்கினர்வடிவாரோச்சி
வெட்டினரவுணச்சேனைவீரராவானயிரர்.

(இ-ள்.) அவுணச்சேனை வீரரை வானவீரர் கிட்டினர்-அசுரசேனாவீரர்களைத் தேவசேனாவீரர்களெருங்கு, கடகம் கையால் சிளர்வரை அனைய தின் தோள் கொட்டினர்-கடகமணிகதகைகளால்விளங்கு மலைகையொத்த தின்னியபுயங்களை தட்டினார்கள், சாரிமாறி குறித்தனர்-வலசாரி யிடசாரியாகமாறி (அவருள்) சிலர் குறித்தார்கள், பலகை நீட்டி முட்டினர்-அவர்கேடகங்களோடு தமது கேடகங்கள் தாக்க நீட்டிச் சிலர் மோதினார்கள், அண்டம் விள்ள முழங்கினர் - அண்டமுகுடியினவுபடச் சிலர் ஆரவாரஞ்செய்தார்கள், வடிவான் ஒச்சி வெட்டினர் - வடித்த வானையோச்சிச் சிலர் வெட்டினார்கள்.

(சு0)

வீழ்த்தனர்தோளுந்தாளும்கிண்டனர்சோரிவெள்ளத்
தாழ்த்தனர்போருந்தாரும்கன்றனாகன்றமாற்பம்

போழ்தனர்சிரங்கனெங்கும்புரண்டனர்கூற்றார்புக்கு
வாழ்தனரெப்போராற்றிவஞ்சகன்சேனையெனார்.

(இ-ள்.) வஞ்சகன் சேனையெனார் - விருத்திராசுரனுடைய சேனாவீரர்கள், அப்போர் ஆற்றி தோளும் தாளும் வீழ்தனர் - போர்செய்து புயங்களுந் கால்களும் அறுபட்டார்கள், சோரி விண்டனர் - சிலர் உதிரஞ்சொரிந்தார்கள், வெள்ளத்து ஆழ்தனர் - அவ்வுதிரவெள்ளத்தில் சிலர் அழுந்தினார்கள், போளும் தாளும் அகன்றனர் - போரினின்று வெற்றிமாலையினின்றஞ் சிலர் நீங்கினார்கள், அகன்ற மார்பும் போழ்தனா - சிலர் பரந்தமார்பு பிளக்கப்பட்டார்கள், எங்கும் சிரங்கள் புரண்டனர் - எவ்விடத்துத் தலைகள் புரளப்பட்டார்கள், கூற்று உடா புக்கு வாழ்தனர் - பலர் யமபுரத்தில் குடியேறி வாழ்ந்தார்கள்.

தோளும் தாளும் வீழ்தனர், சோரிவிண்டனர் உயர்ந்தனையோடு அலறினைச் சினைப்பெயர்களைக்கூட்டி உயர்தினைமுடிபுகொடுத்தல் தினைவழுவமைதி. (சுக)

தாளொடுகழலுமற்றார் தலையொடுமுடிபுமற்றார்
தோளொடுவிரமற்றார் துமையோடமருமற்றார்
வாளொடுகரமுமற்றார் மார்பொடுகவசமற்றார்
கோளொடுமண்மையற்றார் குறைபடக்குறையாமெய்யார்.

(இ-ள்.) குறைபட குறையா மெய்யார் - (ஆயுதங்களால்) சிதைவுபடினாற் சிதைவுபடாத சரீரததையுடையதேவர் சேனாவீரருட்சிலர், தாளும் கழலும் அற்றார் - (அசரசேனாவீர்களால்) காலும் வீரகண்டையும் அறுபட்டார்கள், தலையும் முடியும் அற்றார் - சிலர் தலையும் வீரமுமறுபட்டார்கள், தோளும் வீரமும் அற்றார் - சிலர் புயமும் வீரமும் நீங்கினார்கள், தும்பையும் அமரும் அற்றார் - சிலர் தும்பைமாலையும் போளும் நீங்கினார்கள், வாளும் கரமுமற்றார் - சிலாபிடித்த வாள்களுந் கைகளும் அறுபட்டார்கள், மார்பும் கவசமுமற்றார் - சிலர் மார்புகவசமும் பிளக்கப்பட்டார்கள், கோளும் ஆண்மையும் அற்றார் - விலாவலிமையும் ஆண்தன்மையும் நீங்கினார்கள்.

ஆண்தன்மை - போரில் நிலைகலங்காமை. இவர்கள் இதற்காத தன்மையராதலால் குறைபடக் குறையாமெய்யார் என்றார். இதனால் இல்லாதவா என்பதை அமரர் என்னும் காரணப்பெயரால் அறிக. ஒய் - எண்ணிடைச்சொல். (சுஉ)

தொக்கனகழுகுசேனஞ்சொரிசூடாபிடுயெய்யாப்ப
வுக்கனகுருதிமாந்தியொட்டலவாய்நெட்டைப்பேய்க
ணக்கனபாடலசெய்யாநாடபினுட்கவந்தமாடப
புக்கனபிணத்தின்குன்றம் புதைத்தபாசிதைத்ததண்டம்.

(இ-ள்.) கழுகு சேனம் நாட்பினுள் தொக்கன - கழுகுகளும் பருந்துகளும் போர்க்களத்தில் (ஒருபால்) நெருங்கி, சொரி சூடர் பிடுங்கி நாப்ப - சரியுந் சூடர்களைப்பிடுங்கி யிழக்காநிற்பன, ஒட்டல் வாய் நெட்டை பேய்கள் - ஒட்டியவாயையுடைய நீண்டபேய்கள், உக்கன குருதி மாந்தி நக்கன பாடல் செய்ய - சிந்தினை வுதிரங்களைப் பருகிச்சிறிதுப் பாடல்களைப்பாட, கவந்தம் ஆட புக்கன - தலைமீறாதவுட்கள் (ஒருபால்) ஆடதொடங்கின, பிணத்தின் குன்றம் பார் புதைத்தது - பிணமலை நிலவுகைத்தமைதைத்தது, அண்டம் சிதைத்தது - (அம்மலையாள்) வானுலகஞ் சிதைவுபட்டது.

தொக்கன, நக்கன வினேமுற்றுகள் எச்சங்களாய் நின்றன. புதைத்தது-ஒன்
றன்பால் விழுதி தொக்கது. சிதைத்தது வலித்தல்விகாரம். (சக)

இவ்வகையையுபபேர்செய்திறந்தவரொழியப்பினுந்
கைவ்வகையுபேராரற்றிககையிறந்தாரகண்மாண்டா
ரவ்வகையறிந்துவரனத்தரசனுமவுணர்வேந்துந்
தெய்வதபபடைகளயீசிசசீழிநின்றபேர்செய்வார்.

(இ-ள்.) இவ்வகை மயங்கி போசெய்து இறந்தவர் ஒழிய - (இருவகைச்
சேனையினுள்ளோரும்) இவ்வாறு தம்முட்கலந்து போசெய்து இறந்தவர்கள் ஒழி
ய, கனா இறந்தார்கள் பின்னும் கைவகை அடு போர் ஆற்றி மாண்டார் - (எஞ்சிய)
அளவில்லாதபோகள மீளவும் கைவரிசையின வகைகளால் கொல்லுதற்குரிய மற்
பேர்செய்து இறந்தார்கள், வானத்து அரசனும் அவுணர் வேந்தும் அவ்வகை அறி
ந்து - தேவேந்திரனும் அரசராகத் தலைவனாகிய விருத்திராசுரனுந் தத்தஞ்சேனையி
லுள்ளோர் அவ்வாறு மடிதலையுணர்ந்து, சீறி நின்ற தெய்வதம் படைகள் வீசி அ
டு போர் செய்வார் - (தம்முட்) சீறிநின்ற தேவாஸ்திரங்களைத்தொடுத்துப் போர்
செய்யத்தொடங்கினார்கள். (சச)

அனறபடைவிடுத்தான் விண்ணோரண்டகையதனைக்கள்வன்
புனற்படைவிடுத்தாசீழற்றந்தணித்தனன் புனிதன்காற்றின்
முனைப்படைவிடுத்தான்வெய்யோன்முழவகுதால்விழுங்குநாகர்
பின்ப்படைதொடுத்துப் பிவிலக்கினுன்றேவாஞ்ச.

(இ-ள்.) விண்ணோர் ஆண்டகை அளல் படை விடுத்தான்-தேவேந்திரன் ஆ
ங்கினேயாஸ்திரத்தைத்தொடுத்ததான், அதனைக் களவன் புனல் படை விடுத்து சீற்றம்
புனிதன்தன் - அந்த அஸ்திரப்படை வருசந்தையுடைய அவ்வசரன் வாருணஸ்திரத்
தைத்தொடுத்தும் கோபம் ஆறினான், புனிதன் காற்றின் முனைப்படை விடுத்தான் -
அததேவேந்திரன் கூரியவாய்வியாஸ்திரத்தைத்தொடுத்ததான், வெய்யோன்-கொடி
யனாகிய அவ்வசுரன், முழங்குதால் விழுங்கும் நாகம் பின்ப படை தொடுத்து வீசி-
ஒலிக்கும் அக்காற்றினைவிழுங்குங் கோபத்தையுடைய நாகாஸ்திரத்தை வில்லிற்றூட்
டிப் பிரயோகஞ்செய்து, தேவா அஞ்ச விலக்கினுன்-தேவர்கள் பயப்பட (அந்த அஸ
்திரத்தை) மாற்றினான்.

ஆக்கினேயம், வாருணம், வாயவியம், அகமினிசம்பந்தமுள்ளது, வருண
சம்பந்தமுள்ளது, வாயுசம்பந்தமுள்ளது, எனநிறமல்ல தத்திராந்த பதங்கள், சிந்
தத்துணித்தனன் எனப்பாடங்கொண்டு துன்புடத் துணித்தான் எனப்பொருள்
கொள்ளினும் அமையும். தணித்தனன் தணித்தனன் வலித்தல்விகாரம். (சரு)

நாகமாப்படைவிட்டாரத்தானாகாகோனுவனச்செல்வன்
வேகமாப்படையைவீசிவிலக்கினுன்றருவரவேந்தன்
மோகமாப்படையைத்தொட்டுமுடுக்கினுன்முனைவனன்ன
தேகமாப்படிற்றானானப்படைவிடுத்திருளபோனின்றான்.

(இ-ள்.) மா நாகம் படை விட்டு ஆர்த்தான் - அவ்வசரன் பெரியநாகாஸ்திர
ரத்தைத்தொடுத்து வீரகோஷஞ்செய்ய, நாகர் கோன் - தேவேந்திரன், வேகம் மா
உவனச் செல்வன் படையை வீசி விலக்கினுன் - வேகத்தையும் பெருமையையும்

டைய கருடாஸ்திரத்தைத்தொடுத்த மாற்றினான், தருவர் வேந்தன் மா மோகப்ப டையை தொட்டி முடுக்கினான்-அசுரர்வேந்தனாகிய விருத்திராசுரன் கரியமோகாஸ் திரத்தை யெழுத்துவினாந்து துண்டினான், முனைவன்-அத்தேவேந்திரன், மாபடிதன் அன்னது ஏக - பெரிய வஞ்சத்தையுடைய அந்த அசுரன் (தொடுத்த அம்மோகாஸ் திரம்) பின்னிட்டோட, ஞானப்படை விடுத்த இருள்போல் நின்றான் - ஞானாஸ்திரத்தைத்தொடுத்துக் கரியமேகம்போல் நின்றான்.

இருள் - கருமை பண்பாகுபெயராய் மேகத்தின்மேனின்றது. அடிவில்வருஞ்செய்யுளால் மாறுவிட்டு என்றமையால் தேவேந்திரனும் நாகாஸ்திரத்தைவிட்டானெனப் பொருள்கொள்ளாது நாகப்படைவிட்டு அசுரனாக்க எனப்பொருள் கொண்டாம். (சசு)

மட்டிடுதாரான்விட்டவானவப்படைக்குமாறு
விட்டுடன்விலக்கிவேறும்விடுத்திடக்கனன்றுவஞ்சன்
முட்டிடமானவெங்கான்முட்டிடக்கோபச்செந்தீச்
சுட்டிடப்பொறுதுபொங்கிசகராதிபனிதனைசெய்தான்.

(இ-ள்.) மட்டு இடு தாரான் விட்ட வானவப்படைக்கு-தேனைச்சொரிகின்ற வெற்றிமாலையையணிந்த அத்தேவேந்திரன் றொடுத்த தேவாஸ்திரங்களுக்கு, மாறு விட்டு உடன் விலக்கி வேறும் விடுத்திட - மாறாகிய தேவாஸ்திரங்களைத்தொடுத்து உடனேமாற்றி வேறு ஆயுதங்களையுமெறிய, வஞ்சன் கனன்று முட்டிட - வஞ்சத் தையுடைய அவ்வசுரன் கோபித்து நெருங்க, மானம் வெம் கால் முட்டிட கோபம் செம் தீ சுட்டிட பொறுது பொங்கி-மானமாகிய கடுங்காற்று முட்டிட கோபமாகிய சிசுவந்த தீமூண்டு சுடுதலால் ஆற்றாது தீறி, சுராதிபன் இதனை செய்தான்-அத்தேவேந்திரன் இதனைச்செய்யத்தொடங்கினான். (சஎ)

வீங்கிருளொதுங்கமேகமின்விதிர்த்தென்னக்கையி்
லோங்கிருங்குவிசவேலையொல்லெனவிதிர்த்தலோடுங்
தீங்குளம்போன்றிருண்ட நிணிபுடற்கள்வனஞ்சி
வாங்கிருங்கடலில்வீழ்ந்தான்மறைந்தமைநாகமொத்தான்.

(இ-ள்.) வீங்கு இருள் ஒதுங்க மேகம் மின் விதிர்த்தால் என்ன - மிக்க இருளானது புடைபெயர்ந்தோட மேகம் மின்னலையகைத்தாற்போல (கக்கினற்போல என்றபடி) கையில் ஒங்கு இரும் குவிசவேலை ஒல் என விதிர்த்தலோடும் - கையிலே ந்திய பெரியவச்சிராயுதத்தை வினாந்து அகைக்க (அதைகண்டு) தீங்கு உளம் போன்று இருண்ட நிணி உடல் கள்வன்-தீங்குநிறைந்த தனதுமனம்போலக் கரியநிறம் படைத்த தின்னிய சரீரத்தையுடைய விருத்திராசுரன், அஞ்சி வாங்கு இரும் கடலில் வீழ்ந்தான்-அச்சமுற்று (உலகினை) வளைந்த பெரியகடலில்வீழ்ந்து மறைந்தவன், மறைந்த மைநாகம் ஒத்தான் (அத்தேவேந்திரனுக்குஞ்சிக் கடலில்) வீழ்ந்து மறைந்த மைநாகபருவத்தையொத்தான்.

மேகம் மின்விதிர்த்தலென்றது குணவணி. போன்று செயவெனெச்சத்திரிபு.

ஒக்கவிந்திரனும்வீழ்ந்தானுடல்சினவுருமேறென்னான்
புக்கிடந்தேடிக்காணுன்புண்ணியமுளரியண்ணல்
பக்கம்வந்தனையசெய்திபகர்த்தனன்பதகன்மாளத்
தக்கதோர்குழ்ச்சிமுன்னிச்சாரசாயின்றதாறாத.

(இ-ள்.) ஒக்க இந்திரனும் வீழ்ந்தான் - அவனோடுகூடத் தேயேந்திரனும் வீழ்ந்து, உடல் சினம் உரும் ஏது அன்னுன் புக்க இடம் தேடி காணுன் - கோபத்தையுடைய இடியேற்றையொத்த விருத்திராசரன் புகுந்தொளித்த விடத்தைத்தேடி அவனைக்காணுமல், புண்ணியம் முளரி அண்ணல் பக்கம் வந்து அணைய செய்தி பகர்ந்தான் - களங்கமில்லாத தாமமாமலரில்வசிக்கும் பிரமன்பக்கலில்வந்து அந்தச் செய்தியைச்சொன்னான், சராசரம் ஈன்றதாதை - சாரும் அசாரமுமாகிய எல்லாவுயிர்களையுஞ் சிருட்டித்த அப்பிரமன், பதகன் மாள தக்கது ஓர் சூழ்ச்சிமுன்னி- (அதனைக்கேட்டு) பாதகனாகிய அவ்வசரன் இறக்கத்தக்க ஒருபாயத்தைக்கருதி.

உடல்சினம்-பொருபோர் என்றப்போலின்றது. உடலுதல்-கோபித்தல். (.)

வந்தவெற்படக்கினுறவிதுனாயெனவிடுப்பமிண்டு
சந்தவெற்படைந்தான்வானோர்தலைவனைமுகமன்கூறிப்
பந்தவெற்பறுத்தான்வந்ததெவனெனப்பறைகளெல்லாஞ்
சந்தவெற்பறுத்தான்வந்தசெயலெல்லாமுறையாற்சொல்வான்.

(இ-ள்.) வந்தம் வெற்பு அடக்கினுன் கு ஈது உரை என விடுப்ப-வந்தபருவத்தையடக்கிய அகத்தியமுனிவருக்கு இச்செய்தியைச்சொல்லென்றுவிடுக்க, மீண்டு சந்தம் வெற்பு அடைந்தான் - அங்குநின்றிருந்தும்பிச் சந்தனமரங்கள் கெருள்கிய பொதியமலைபயகடைந்தான், பந்தம் வெற்பு அறுத்தான் - பந்தமாகியமலையைத்தொலைத்த அய்வகத்தியர், வானோர் தலைவனை முகமன்கூறி வந்தது எவன் என - (தம்பக்கல்வந்த) அததேவேந்திரனோர்க்கு உபசாரங்கூறி வந்தகாரணம் யாதென்று வினவ, வெற்பு பறைகள் எல்லாம் சந்த அறுத்தான் - மலைகளின்சிறகுகளெல்லாஞ்சிந்த அறுத்த அததேவேந்திரன், வந்த செயல் எல்லாம் முறையூல் சொல்வான்-தான்வந்தசெய்திகளையெல்லா முறையாகச்சொல்லத்தொடங்கினான். செப்பபுகுந்தனம் எனமுடிக்கில் - இடையில்வருதல் பொருந்தாமையால் சொல்வான் என்பாடங்கொண்டாம். (இ0)

யாவையுமுணர்ந்தவெந்தைக்கியானெடுத்துணர்ந்துவின்ற
தாவதென்னமருக்காற்றாநாழிபுக்கொளிர்த்தானுவி
வீவதுமவனாவ்வந்தவிழும்நோயெல்லாமின்று
போவதுங்கருதிநும்பாற்புகுந்தனமடிகளென்றான்.

(இ-ள்.) யாவையும் உணர்ந்த எந்தைக்கு யான் எடுத்தது உணர்ந்த கின்றது, ஆவது என் - எல்லாவற்றையுமுணர்ந்த வெனது தந்தையாராகிய தேவரீருக்கு யான் தெரிவிக்கின்ற செய்தியாவது யாது, அமருக்கு ஆற்றது ஆழிபுக்கு ஒளித்தான் - (என்னோடு)போர்செய்தற்கு ஆற்றது கடலிற் புகுநது விருத்திராசரன் ஒளித்தான், ஆவி வீவதும் - அவனுடையவுயிரகழிதலையும், அவனூல் வந்த விழும் நோய் எல்லாம் இன்று போவதும் கருதி - அவ்வசரனுல்வந்த துன்பநோய்களெல்லாம் இப்பொழுதே எங்களினின்று கழிதலையுங்கருதி, அடிகள் தம்பால் புகுந்தனம் என்றான் - சுவாமிகளே உம்பிடத்து யாங்கள் வரதோம் என்று கூறினான்.

தேவர்களையுந் தன்னோடுபடுத்திக்கூறினமையால் புகுந்தனமெனத் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுகக்கூறியது வழாநிலை. (இக)

என்றவனிடக்கண்டிரப்பானிகல்புரிபுலன்களைந்தும்
வென்றவனெடியோன்றன்னேவிடையவன்வடிவமாக்கி
நின்றவனறிவானந்தமெய்மையாய்நிறைந்தவெள்ளி
மன்றவனாழிச்செந்தீவடிவினைமனத்துட்கொண்டான்.

திருமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவருளையடைந்தவர்க்கு, இது அதிசயம்
என் - ஈதோரதீசயமென்று சொல்லுவதுயாத, மூன்று வையம் முத்தொழிலும்
செய்ய வல்லவர் அவரோ சுன்றோ - மூன்றுலகங்ஞ்ஞிலும் சிருட்டி திதி சங்கார
மென்ன முத்தொழிலையுஞ் செய்வல்லோர் அவனடியார்களையல்லவர்.

இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

(௫௩),

அறந்துறந்தீட்டுவாதமரும்பெற்றசெல்வம்போல
வறந்தனபுநீர்ப்பெளவமவடவைகட புலப்படடாங்கு
நிறைந்தசெம்மணியுமதநீணடெரிசிகைபோலீண்டு
சிறந்தெழுபவளக்காடுந்திணியிருள்விழுங்குமன்றே.

(இ-ள்.) பரிதீர்ப் பெளவம் - வளமிக்க நீர்மயமாகிய கடல்கள், அறம் அறம்
அ ஈட்டுவார தம் பெறல் அறம் செல்வம்போல வறந்தன - தருமத்தைக் கைவிட்
டுப் பொருள்தேடுகோருடைய பெறுதற்கரிய செல்வம் நிலைநில்லாது கெடுதல்போ
லவறதிப்போயின, வடவைகண் புலப்பட்டால் ஆங்கு - அங்குள்ள வடவாழு காக்
கினி கண்களுக்குப் புலப்பட்டாறபோல, நிறைந்த செம் மணியும் - ஒளிரிநிறைந்த
செவ்வதமாணிகாரமும், அத்தீ நீண்டு எரி கைபோல் - அவ்வகையினின்றுள்ளேங்கி
எரிகின்ற கொழுநாறுபோல, நீண்டு சிறந்து எழு பவளம் காடும் - நீண்டு சிறந்து
விளங்கி எழுவின்ற பவளக்காடும், திணி இருள் விழுங்கும் - மிகவருகை விழுங்கா
நிற்கும்.

செம்மணி பவளக்காடு எனறமையால் விழுங்கிறதென்னும் ஒருமைப்பயனி
லைபொருந்தாமைபற்றி விழுங்குமன்றே என்பாடாங்கொண்டாம். (௫௪)

பணிகளின்மருடகோடிபரப்பெனவிளங்கிப்பல்கா
சணிகலப்பேழைபேழுவாய்திறந்தனைத்தாகியொன்பாள்
மணிசிடநதிமைகருநீரான்மகபதிவேளவிகராவாயத்
திணியுடலவுணனப்பட்டசெங்களமனையதன்றே.

(இ-ள்.) பணிகளின் மருடகோடி பரப்பு என விளங்கி - (கடலானது பா
தலத்திலுள்ள வாதிசேடன்முதலிய) சர்ப்பங்களின் மருடகோடிகளிலுடைய பந்
திகளைப்போல ஒளிவீசி, பல் காச அணிகலம் பேழை பேழ வாய திறந்தது அனைத்
து ஆகி - பலஇரத்தினங்களைப்பதித்த ஆபரணங்களைவைத்த பெட்டியினது பிளந்
தவாயைத்திறந்து வைத்ததையொத்ததாகி, ஒன்பாள் மணிசிடநது இமைக்கும்
நீரால் - நவமணிகளும் இருநது விளங்குதனமையால், மகபதி வேள்விக்கு ஆவா
ய் திணி உடல் அவுணன் பட்ட செம் களம் அனையது - தேவேந்திரனுடைய யாக
த்துக்குப் பசுவாய்வந்த திண்ணியசரீரதையுடைய வலாசுரன் இறந்த போர்க்க
ளத்தையொத்தது.

செம்மை என்னுங் குறிப்பால் செங்களம் என்பதற்குப் போர்க்களம் என்றும்.

வறந்தநீர்தன்னின்மின்னுவாள்விதிர்த்தென்னப்பன்மீ
னெறிந்தனநெளிந்தநாகமிமைத்தனவளைபுழுத்துஞ்
செறிந்தனகரந்தயாமைசேர்த்தப்பல்பண்டஞ்சிந்தி
முறிந்தனவங்கங்கங்கமுக்கினிசிறுமீனெல்லாம்.

(இ-ள்.) வறந்த நீர் தன்னில் - வற்றிய நீருள்ள இடத்தில், மின்னு வான் விதிர்ந்தால் என்ன - விளங்குகின்ற வானினையசைத்தாற்போல, பல் மீன் எறிந்தன - பலமீன்களும் வெடித்தன, நாகம் நெளிந்த - சர்ப்பங்கள் நெளிந்தன, வளையும் முத்தும் இமைத்தன - சங்குகளும் முத்துகளும் விளங்கின, யாமை செறிந்தன கார்த - ஆமைகள் நெருங்கி ஒளித்தன, சேர்ந்த பல் பண்டம் சிந்திவங்கம் முறிந்தன - பொருந்தியபலபண்டங்களையுஞ்சிந்திக ஈப்பல்களுடைந்தன, கங்கம் சிறுமீன் எல்லாம் முக்கின - பருந்துகள் சிறியமீன்களையெல்லாம் விழுங்கின.

செறிந்தன என்னும் முற்று எச்சமாய் நின்றது.

(ருசு)

செருவினிலுடைந்துபோன செங்கண்வாளவுணங்கோ
ரருவனா முதுமுகார்போலடைந்துவானுடர்செய்த
வுருகெழுபாவந்தானேருருவெடுத்திருந்துநோற்கும்
பரிசெனநோற்றானின்னம்பரிபவவினோவுபாரான்.

(இ-ள்.) செருவினில் உடைந்துபோன செம் கண் வான் அவுணன் - போரில் தோற்றுப்போன சிவந்த கண்களையுடைய வாளேறிய வகரன், இன்னம் வினோவு பரிபவம் பாரான் - இன்னமுந் தனக்கு விளையுந் துன்பத்தை யாராயாதவனாகி, அங்கு ஓர் அருவனா முதுகில் - அக்கடலிலுள்ள ஒரு பெரிய மலையின் முதுகில், கார்போல் அடைந்த - மேகம்போலச் சேர்ந்த, வானுடர் செய்த உரு கெழு பாவம் தான் - தேவர்கள் செய்த அச்சமிக்க பாவமானது, ஓர் உருவு எடுத்த இறந்து நோற்கும் பரிசு என நோற்றான - ஓர் வடிவங்கொண்டிருந்து தவஞ்செய்யுந் தன்மைபோலத் தவஞ்செய்தான்.

முதுகென்று-மலையின் நடுபாகத்தை. மலையைமேகம் அடைந்தாற்போல் அடைந்தான் எனவும், பாவம் நோற்றாற்போல நோற்றானெனவும் பொருள்கொண்டு உவமைக்குவமைவந்த குற்றம் அனறெனக்கொள்க. உருஅச்சம் “உருவுட்காரும் புறாயுயர்வாகும்” எனத் தொல்காப்பியம் உரியயருகுத்திரத்தாலுணர்க.(ருசு)

கைதவனோன்புநோற்குங்களவனைக்கண்முவானோர்
செய்தவமனையான்யாணர்வச்சிரஞ்சிரிப்பான்போற்
பொய்தவன்றலையைகொய்தான்புணரிவாய்நிறையசசோரி
பெய்ததுவலாரிதன்னைப்பிடித்ததுபிரமசாயை.

(இ-ள்.) வானோர் செய்தவம் அனையான் - தேவர்கள் செய்ததவம் ஒருருக் கொண்டா லொத்த தன்மையையுடைய தேவேந்திரன், கைதவம் நோன்பு நோற்கும் தன் வனை கண்டு - வஞ்சனை சொருபமாகிய தவத்தினைச் செய்யும் அகரனைக் கண்டு, யாணர் வச்சிரம் சிரிப்பான்போல் - புதிய வச்சிராயுத்தைப் பரிகழிப்பவனைப்போல், பொய்தவன் தலையை கொய்தான் - பொய்த்தவதையுடைய அவ்வகரன் தலையை யறுக்க, புணரிவாய் நிறைய சோரி பெய்தது - (அறுபட்ட அவனதுடல்) வற்றிய சமுத்திரத்தின் வாய் நிறைய வுதிரத்தைச் சிந்தியது, வலாரி தன்னை பிரமசாயை பிடித்தது - அத்தேவேந்திரனைப் பிரமகத்தி பிடித்தது.

பொய்தவன் - “நீங்கிய காணொடு” என்றாற்போலத் தவஞ்செய்துந் தவனில்லானெனப் பெருள் புயந்துநின்றது. பிறவுயிர்க்கோ ரிடைபூறு செய்யாமையே தவமாதலால் தேவர்களுக்கு இடைபூறு கருதிச்செய்யுந் தவமாதலின் அதனைக் கைதவ நோன்பென்றார். கொய்தான் முற்று எச்சமாய் நின்றது. போரிலழிந்து

புறங்கொடுத்தவன்மேல படையெடாதொழிதல் போர்க்குரிய வறம். அவ்வறத்தி னின்று வருஷிப போரிலழிந்து தவத்தினின்ற அசரணைக் கொன்றமையால் பிர மகத்தி பிகத்தெனக்கொள்க. போரிலழிந்து நின்ற இலங்கையர் வேந்தன மேற் செல்லாது இன்றுபோய் நாளைவாவென்று அயோததியர்வேந்தன் விட்டானென் பது. கம்பராமாயணம், உயுத்தகாண்டம், முதற்போர்ப்படலத்தில்,

நின்றவனிலைநோங்கிய நெய் உதகையிவனைக்
கொன்றலென்பயனவெறுப வகையின்றானெனக்கொள்ளா
இன்றவித்ததுடையுமூன் நிமையென்றினைபோ
டொன்றவநனவாசக மிதியனவுரைத்தான்”

“ஆனையாயுகநகமரானமாருதமறைநத
பூனையானதுகண்டேயின் அப்பாயபபோக்கு
நாளைவாவென உலகினனாகி நகமுனை
வானைநாபுறுவகோசலநாடுடையள எஸ்.”

எனவருஞ்செய்யுளாக உள்ளது. இது தமிழ்ச்சி யென்றுத் துறை. (ருஅ)

உமமெறுமாரபைதடட்டுந் நுத்தெழுமதிராகுமப்போர்க்கு
வம்மெறுமவாயமதிகுமவாபொழிநதுகருமவீழுக
கொம்மெனவொடுபுலகொழிந்த பூகஞ்சிரிககுஞ்சிறு
மிமமெறுமாபுநிகாநெனசெய்வானஞ்சினுனே.

(இ-ள்.) இம் எனறும அளவும் உட்காது உம் என்னும்- (அப்பிரமகத்தி) இம் மெனறும காலவளவு அளவினினது நீங்காது உமமெனறதட்டும், மார்பை தட் டும் - தனது மார்பினைத்தட்டும், உருத்து எழும - கோபித்துப் போககு எழும், அதிரக்கும் - ஐரவாரிக்கும, போககு உமமின என்றும் - சண்டைக்கு வாருங்கள் என்று அழைக்கும், வாய மிகக்கும் - வாயை மடிக்கும், வான எயிறு அதுக்கும் - வாளபோன்ற பற்கள் யதுக்கும, வீழும் - குப்புறதுவீழும், கொம் என ஒழும்- (எழு மது) விவரமு உட்க, மீழும் - திருப்பிவரும், கொழுகது அறம் - பொய்ய் அறா நிறும், சிரிக்கும் - ஆடகாசஞ்செய்யும், சிறும் - சிறுநிறும், (இயவாறிருத்தலா லு) என செய்வான அருகினுன - தான் செயவது இன்னதெனத தோன்றாமையால் தேயெந்திரன் அசமுறமுன.

வம்மின எனறும் முன்னிலைப்பன்மை ஏவல்வினைமுற்று ஈறுதொக்கு நி னறது. (ருக)

விரைநதனறிசையொர்வாவிழ்ந்தொருகமலநாலுட்
கரநதனம்மகவாணிபபாற்சுப்பகநாடுபுலலென்
றிருநதநாடுருகுமெலலைமபரினகுடனென்போ
னரும்பரிமேதவேள்வியாற்றும்புறறுமெல்லை.

(இ-ள்.) மகவான் விரைந்து - (அஞ்சிய) தேவேந்திரன் விரைந்து சென்று, அரன் திசை ஓர் வாவி வீழ்ந்து ஒருகமலம் தூவுள் கரந்தனன்-நூதானதிசையிலுள் ள ஒரு தடாகத்தில் விழுந்து ஒருதாமரை நாளத்திலுள்ள தூவில் ஒளித்தனன், இப்பால் கற்பக நாடு புல் என்று இருந்தது - இப்புறம் பொன்னுலகம் பொலிவழிந் திருந்தது, இருக்கும் எல்லை - அவ்வாறு இருக்குங்காலையில், இம்பரில் நகுடன் என் உக

போன் அரும் பரி மேதம் வேள்வி ஆற்றினான் - இந்நிலவுலகில் நகுஷ நென்னும் ஒரு அரசன் செய்தற்கரிய அசுவமேதயாகஞ் செய்துவந்தான், ஆறதும் எல்லை - (அவன்) செய்துவருங்காலத்து. (சு0)

அரசிலாவறுமைநோக்கியவனைவானாடர்யாரும்
வினாசெய்தார்தாமகுடஞ்சூட்டிவேந்தனாக்கொண்டார்வேந்தாய
வருபவன்சசியையிண்டுத்தருகெனமருங்குளாராபோய்த
தினாசெய்நீரமுதனுட்குசசெப்பவக்கறபின்மிக்காள்.

(இ-ள்.) வானாடர் யாரும் அரசு இல்லா வறுமை நோக்கி - தேவர்களெல் லோரும் தங்களுக்கு அரசனிலலாத வறுமையை நோக்கி, அவனை வினா செய் தார் மகுடம் சூட்டி வேந்தன ஆக கொண்டார் - அந்த நகுஷனை வாசம் வீசும் மாலை புனைநத கிரீடஞ்சூட்டி அரசனாக்கொண்டார்கள், வேந்த ஆய் வருபவன் - தே வர்களுக்கு அரசனாய் வந்தவன், சசியை ஈனடி தருக என - இந்நிராணியை யிவ் விடத்தில் அழைக்கக்கடவீர் என்று கூற, மருங்கு உள்ளார் போய் தினா செய் நீர் அமுது அன்னாட்கு செப்ப - பக்கத்திலுள்ளோர் சென்று அலைவீசங்கடலிற ரேன் றிய வழுதையொத்த அவவிந்நிராணிக்குச் சொல்ல, அ கறபின் மிக்காள் - அந்தக் கற்பின் மேம்பட்டவள்.

அரசு - வேந்த இறைவன்மேனிற்றலால் பண்பாகுபெயர்கள். பகரவிடை நிலை இறந்தகாலத்தின்மேல் நின்றது. (சுச)

பொன்னுயிர்த்தனையகாட்சிப்புண்ணியக்குரவன்முன்போய்
மின்னுயிர்த்தனையாணின் றுவளம்புவாளிதென்கொல்கெட்டே
னென்னுயிர்த்துணைவனுங்கேயிருக்கமற்றெருவனென்னைத்
தன்னுயிர்த்துணையாக்கொள்கைதருமமோவழகளென்றாள்.

(இ-ள்.) மின் உயிர்த்தது அனையாள் - மின்னல் ஓர் உருவங்கொண்டதை யொத்த இந்நிராணி, பொன் உயிர்த்தது அனைய காட்சி புண்ணியம் குரவன் முன் போய் நின்று விளம்புவாள - பொன்னோர் வடிவங்கொண்டதையொத்த தோற்ற தையுடைய தருமசொருபியாகிய தனது ஆசிரியன் முன்போய் நின்று சொல்லு கிறாள், அடிகள் இது என கெட்டேன் - சுவாமிகளே இதென்ன வாச்சரியம், என உயிர்த்துணைவன் ஆங்கே இருக்க - எனதுயிராக்கேளவன் அவவிடத்தே யுயிரோடி ருக்க, மற்று ஒருவன் - வேறொருவன் (வந்து) என்னை தன் உயிர்த்துணை ஆக கொ ள்ளா கருமமோ என்றாள் - என்னைத் தன்னுயிர்த்துணைவியாகக் கொள்ளுதல் தரு மமா என்று சொன்னாள்.

கெட்டேன் - வியப்பிடச்சொல் திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதியில் - “ஆற்றென்காண்கவந்தோகெடுவேன்” எனபதனாலுணரக். கொல்-அசைநிலை. உயி ர்த்தது ஈறுதொக்குநின்றது. என்னுயிர் தன்னுயிர் ஒற்றுமைக்கிழமைப் பொருளி ல்வந்த ஆறனுருபுதொக்க தொடர்கள். வந்து சொல்லெச்சம். (சுஉ)

மாதவொழுலர்தாங்கமாமணிச்சிவிகைமீது
போதரினவனைவானோர்புரந்தரனவனையுன்றன்
காதலனாகுமென்றன்கைதொழுததற்குநேர்ந்தம்
மேதகுசிறப்பாலிங்குவருகெனவிடுத்தானே.

(இ-ள்.) மாதவர் எழுவர் தாங்க - சத்தரிஷிகள் சுமந்துவர், மாமணி சிவிகை மீது போதரின் - பெரிய இரத்தினங்களமுத்திய சிவிகையின்மேல் வந்தால், அவனே வானோர் புரந்தரன் - அவனே தேவர்களுக்கரசனாவான், அவனே உன்றன் காதலன் ஆகும் என்றான் - அவனே உன்னுடைய கணவனுமாவானென்று பிரகல்பதி சொன்னான், அதற்கு நேர்ந்து கைதொழுது-அவ்வார்த்தைக்குடன்பட்டு வணங்கிச்சென்று, அம்மேதகு சிறப்பால் இங்கு வருக என தூது விடுத்தான் - அந்த மேம்பட்ட சிறப்போடுகூடி இங்கு வரக்கடவாயென்று தூதனுப்பினான்.

சத்தரிஷிகள் ஆவார் - அகத்தியன். ஆங்கீரசன், கோதமன், காசிபன், புலத்தியன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன் என்பவர். (சுரு)

மனிதரின்மகவானாகிவருபவன்சிவிகைதாங்கும்
புனிதமாதவனாயெண்ணுன்புன்களையவினாவுபாரான்
கனிதருகாமந்துய்க்குங்காதலால்விரையசசெல்வா
வினிதயிராணிபாற்கொண்டேகுமியின்சர்ப்பவென்றான்.

(இ-ள்.) மனிதரில் மகவானாகி வருபவன் - மனிதர்களுள் இந்திரனாகிவருகின்ற நகுலன், சிவிகை தாங்கும் புனிதம் மாதவனா எண்ணு - சிவிகையைச்சுமந்துசெல்லுங் களங்கமில்லாத சத்தரிஷிகளின்தன்மையை அறியாமலும், வினாவு புன் கண் நோய் பாரான் - (தனக்குஇனி) இவர்களால் வினாயுந் துன்பநோயை ஆராயாமலும், கனிதரு காமம் தய்க்கும் காதலால் விரைய செல்வான்-இன்பம்பழுத்த காமத்தை யறுபவிக்கும் ஆசையால் விரைந்து செல்லும்பொருட்டு, இனிது அயிராணி பால் கொண்டு சர்ப்ப ஏகுமியின் என்றான் - இனிதாக இந்திராணியினிடத்தக்கொண்டு விரைந்து செல்லுங்கள் என்று சொன்னான்.

தான்முன்பு புணரப்போவோளுதலால் மங்களமுண்டாகச்சுமந்து செல்லுங்கள் எனபான, இனிதுகொண்டேகுமியின் எனவும், காமத்தால் பின்னர்வினாவதை நோக்காதிருத்தலின் சர்ப்ப எனவுங் கூறினான். சர்ப்ப-விரைந்துசெல்லுக எனவுதல்.

பகரவிடைநிலை நிகழ்காலத்தின்மேல் நின்றது.

(சுச)

சர்ப்பமாகெனமுற்கொம்புதாங்கிமுன்னடக்குந்தென்றல்
வெற்புமுனிவன்சர்ப்பம்வினாத்தனன்வினாத்தலோடும்
பொற்பமாகுணமேயாகிப்போயினுனறிவிலாத
வற்பரானவாக்குசசெல்வமல்லதுபகைவேறுண்டோ.

(இ-ள்.) முன் கொம்பு தாங்கி முன் நடக்கும் தென்றல் வெற்புமும் முனிவன்-சிவிகையின்முன் கொம்புசுமந்து முன்புநடக்குந் தென்றலுக்குப் பிறப்பிடமாகிய பொதியமலையையுடையவராகிய அகத்தியமுனிவர், சர்ப்பம் ஆக என சர்ப்பம் வினாத்தனை-சர்ப்பமாகக்கடவாயென்று சர்ப்பங்கொடுத்தார், வினாத்தல் ஓடும்-அவ்வாறு சர்ப்பங்கொடுத்தவப்பொழுதே, பொற்ப மாசுணமே ஆகி போயினுன்-பொலிவுபெறப் பெரும்பாம்பாய்ப்போயினுன், அறிவு இல்லாத அற்பரானவர்க்கு செல்வம் அல்லது வேறு பகை உண்டோ - அறிவில்லாத கீழ்மக்களுக்குச் செல்வமல்லாமல் துன்பம்வினைக்கும் வேறுபகையுளதோ.

மாசுணம் ஆனது - பெருஞ்செல்வக்களிப்பாலாதலால் அதனை முடித்தற்கு அறிவிலாத அற்பரானவாக்குச் செல்வமல்லது பகைவேறுண்டோ என்றது-வேறுபுப்பொருள்வைப்பணி. (சுரு)

பின்னர்தங்குரவனான பிரானடிபணிந்துவானோர்
பொன்னகர்வேந்தனிற்ப்புலம்படைகின்றதைய
வென்னலுங்குரவன்போயவ்விவஞ்சியுளொளித்தாழ்கூவித்
தன்னுரையறிந்துபோந்தசதமகற்கொண்டுமீண்டான்.

(இ-ள்.) வானோர் பின்னர் தம் குரவன் ஆன பிரான் அடி பணிந்து - தேவர்கள் பின்பு தமது ஆசிரியனாகிய பிரகஸ்பதியின் திருவடிகளைவணங்கி, ஐய பொன் நகர் வேந்தன் இன்றி புலம்பு அடைகின்றது என்னலும் - ஐயனே பொன்னுலகம் அரசனில்லாமல் வருத்தமடைகின்றதென்று வருந்திக்கூற, குரவன் போய அ இலஞ்சியுள் ஒளித்தான் கூவி - (பின்பு) தமது ஆசிரியன்சென்று ஈசானாகியவள்ள அத்தடாகத்தில் தாமரைநாளத்திலுள்ள தூலில் ஒளிதிறுந்த இந்திரனைக்கூவி, தன் உரை அறிந்துபோந்த சதமகன் கொண்டு மீண்டான் - தனது சொற்குறிபடையறிந்து வெளியில்வந்த அதேவேந்திரனைக்கொண்டு அவ்விடத்தினின்று திரும்பினான்.

ஒளித்தான் சதமகன் இவையிரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாதலால் ஈறுதிரிந்தன. (சுசு)

கொடும்பழிகோட்பட்டான்நன்குரவனைவணங்கியென்னைச
சுடும்பழிகழிவதெங்ஙனஞ்சொல்லெனத்தொலைவதோரந்தா
னடும்பழிமண்மேலன்றியருதுநீவேட்டைககென்ப
படும்பழியதனைத்தீர்ப்பான்பார்மிசைவருதியென்றான்.

(இ-ள்.) கொடும் பழி கோட்பட்டான் தன குரவனை வணங்கி - கொடியபழியால் விழுங்கப்பட்ட இந்திரன் தனது ஆசிரியனாகிய பிரகஸ்பதியைவணங்கி, என்னை சுடும் பழி கழிவது எங்ஙனஞ் சொல் என - என்னைவருத்தும் பழி என்னினின்றுங்கழிவது எத்தலத்திலென்று இரக்க, தொலைவது ஓர்ந்தான - அப்பழிதிறுந்திறத்தையுணர்ந்த அப்பிரகஸ்பதி, அடிமபழி மண்மேல் அன்றி அருது - கொலைசெய்தலால்வந்தபழி நீலவுலகின்மேலன்றி நீங்காது (ஆதலால்) நீ வேட்டைக்கு என்ன படும்பழி அதனை தீர்ப்பான் - நீ வேட்டைககென்று பெயர்வைத்துனக்கு உண்டாகிய அப்பிரமகத்தையத்தீர்க்க, பார் மிசை வருதி எனான - இந்நிலவுலகின்மேல் வருவாயென்று அருளினான்.

பழிகோட்பட்டான் வினைமுதற்பொருளில்வந்த மூன்றாமவேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடராதலால் வருமுதல வல்லெழுத்து இயலபாயிற்று. அடிமபழி “உண்டவிளைப்பு” என்னுந் தொடர்போன்றிலல காரணப்பொருளில்வந்த பெயரொச்சம். (சுசு)

ஈசனுக்கிழைத்தகுற்றந்தேசிகனெண்ணித்தீர்க்குந்
தேசிகற்கிழைத்தகுற்றங்குரவனேநிரப்பதன்றிப
பேசுவதெவனோதன்பாறபிழைத்தகாரணத்தால்வந்த
வாசவன்பழியைத்தீர்ப்பான்புரவனேவழியுகூற.

(இ-ள்.) ஈசனுக்கு இழைத்த குற்றம் - சிவபெருமானுக்குச்செய்த அபசாரத்தை, தேசிகன் எண்ணி தீர்க்கும் - ஆசிரியனேதீர்க்கு முறையைக்கருதித்தீர்ப்பான், தேசிகன்கு இழைத்த குற்றம் குரவனே நிரப்பது அன்றி - ஆசிரியனுக்குச்செய்த

ய்த் அபராதத்தை அவ்வாசிரியனே தீர்ப்பதல்லாமல், பேசுவது எவன் - வேடுஞ்
 ஊர்களுதித் தீர்ப்பொனச்சொல்லுவது என்ன இருந்தது, தன்பால் பிழைத்த கார
 ணத்தால் வந்த வாசவன் பழியை தீர்ப்பான் - தன்னிடத்தூத் தவறுசெய்தகாரண
 த்தால் றேரிட்ட இந்நிரனுடைய பழியைகீக்கக்கருதி, குரவனே வழியும் கூற-ஆசிரி
 யியனேயுபாயமுஞ்சொல்லவ.

உபாயமாகவு - மரபாகக் கெட்டவற்றால் ஒழியாதெனவும், சிவார்த்தனை யொன்றினாலேயே யொழியுமெனவுங்ருதல். இதனை ஆலாஸ்யமகத்தவத்தில்-பஞ்சமோத்யயத்தில்-“உஹ தாஸ்வாதகாநாஹுஸிவஸிமாஸுமஸிமாபுராயஸிதம்ஸியநாஸிதஸாதகாஸுஸாதகம்” எனவருதல்காண்க. (சு.அ.)

வாம்பரியுணைத்துதன்னுள்வழிபெருவன்வானேர்
தாம்பரிவோடுருமுததராதலத்திழிந்துசெம்பொற்
காம்பரிதோளிபங்கன்கயிலைமால்வனையைத்தாழ்ந்து
தேம்பரியலங்கன்மாற்பன்றென்றிசைநோக்கிச்செல்

(இ-ள்.) தேம் பரி அலங்கல் மார்பன - தேனைச்சுமந்த கற்பகப்பூமாலை யணிந்த மார்பையுடைய தேவேந்திரன், வாம் பரி உகைத்து - தாவச்செல்லும் உச்சைச் சிரவமென்னுங் குதிரையைச் செலுத்தி, தன்னால் வழிபடு குரவன் வா னோர் தாரும் பரிவோடு சூழ தராதலத்து இழிந்த - தன்னால்வழிபட் பெசரிக்கப் படும் பிரகல்பதியும் தேவாகளும் அன்போடு சூழ்ந்துவா நிலவுலகில் இழிந்து, செ ம் பொன் காம்பு அரி தோளி பங்கன மால் கயிலை வரையை தாழ்ந்து - செவந்த பொன்னிறமுள்ள மூங்கில்யொகத தோள்களையுடைய உமாதேவியை யிடப்பாகத் திலுடைய சிவபெருமானெழுந்தருளிய பெரியதிருக்கைமலையைவணங்கி, தென் னுசை நோக்கிச் செல்வார் - தென்திசையை நோக்கிச்செல்லுகின்றவரையினுள்.

காம்பு அரி - ஒருபொருட்பலபெயர். உம்மையைப்பிரித்துக் குரவன் வர
னோர் தாம என்பவற்றோடு ஒட்டிக் கொள்க. (சுக)

மேற்படி-வேறு.

கங்கைமூலம் வந்த நீர்த் தமெல்லாம் போய் பட்டிந் தாகாசிகாஞ்சி யங்கனகேதாரமுதலப்திகள் பலபணிந் துமவுணற்கொன்ற பொங்குபழிவிடாதழுநகியராவுண்ணமாசுண்டுபொலிவுமாழ்குக் கிங்களனையாங்கடம்பவனத்தெல்லையணித்தாகசசெல்லுமேல்வை.

(இ-ள.) கங்கை முதல் அளவு இறந்த தீர்த்தம் எல்லாம் போய் படித்து-
கங்கைமுதலிய எல்லையில்லாத தீர்த்தங்களையாவஞ்சென்று நீராடி, காசி காஞ்சி
அம் கனக கேதாரமுதல் பதிகள் பலபணிந்தும் - காசியும் காஞ்சியும் அழகியபொ
னமயமாகிய - திருக்கேதார முதலிய திருப்பதிகள் பலவற்றை வணங்கியும், அ
வுணன் கொன்ற பொங்கு பழி விடாது அமுங்கி-அசுரனைக்கொன்ற மிக்கபிரமகத்தி
விழுங்குதலால் பொலிவிழந்து, அரா உண்ண மாசு உண்டு பொலிவு மாழ்கும் திங்க
ள் அணையான்-சர்ப்பமுண்ண மாசுபடிந்து பொலிவிழக்குஞ் சந்திரனையொத்த இந்
திரன், கடம்ப வனத்து எல்லை அணித்து ஆக செல்லும் எல்லை - கடம்பவனத்தின்
எல்லைக்குச் சமீபமாகச் செல்லுங்காலையில்.

உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமை யுண்மையால் உவமையின்றொழிவே
விடாதமுங்கி என்னும் பொருளின்றொழிவுக்கேற்றிக் கூறிலும். (எ0)

தொடுத்தபழிவேறாகிவிடுத்தகன்றதிரன்ருன்சுமந்தபாரம்
விடுத்தவனொத்தளவிறந்தமகிழ்வெய்துத்தேசிகன்பால்விளம்பர்பாசங்
கெடுத்தவன்மாதலம்புனிததீர்த்தமுளவிவணமக்குக்கிடைத்தல்வேண்டு
மடுத்தறிகவெனச்சிலரைவிடுத்தவ்வேறாகிலேநின்றப்பாற்செல்வான்.

(இ-ள்.) தொடுத்தபழி வேறாகி விடுத்து அகன்றது - விடாதுபற்றிய பிரம
கத்தியானது தன்னினின்றும் புறம்பாய்நீங்கியொழிய, இந்திரன் தான் சுமந்த
பாரம் விடுத்தவன் ஒத்து அளவு இறந்த மகிழ்வு எய்தி - தேவேந்திரன்சுமந்த பா
ரத்தை இறக்கினவனொத்தது அளவில்லாத மகிழ்சூர்ந்து, தேசிகன் பால் விளம்ப-
தனது ஆசிரியனிடத்துச்சொல்ல, பாசம கெடுத்தவன் - பந்தத்தை வேரோடு அ
றுத்த அவ்வாசிரியன், இவண் மாதலம் புனிதம் தீர்த்தம் உள - இவ்விடத்து மக
த்தாகிய தலமும் பரிசுத்தமாகியதீர்த்தமும் உள்ளன, நமக்கு கிடைத்தல் வேண்
டும் - நமக்கு அவை கிடைக்கவேண்டி, அடுத்து அறிக என-அவற்றைச்சென்று அ
றியக்கடவாயென்றுசொல்ல, சிலரை விடுத்து அவேறு ஆம் நிலை நின்று அப்பால்
செல்வான் - சில தூதுவரை ஏவித் தன்னினின்றும் பழிநீங்கிய அவ்விடத்தினின்றும்
அப்புறஞ்செல்லும் இறந்திரன்.

அருவி படிந்தென்று பின்னர்வருதலால் ஏறும் நிலையென்று சொல்வகைசெ
ய்து இடபமலை யென்று பொருள கூறுவாறுமுண்டு - இதற்கு முதலூலாகிய ஆலா
ஸ்ய மகத்தவத்தில - மலையெனருவது கூறுமையாலும், இடபமலையானது பின்னி
கழ்ந்த திருவிளையாடலாதலாலும் அவ்வாறு நாம் பொருள்கொள்ளாதுவிட்டனம்.
அகன்றது என்றும் வினைமுற்று எச்சமாயநின்றது. (எக)

அருவிபடிந்தருவியெறிமணியெடுத்துப்பாறையிவிட்டருவிநீர்தூய்க்
கருவிரல்கொயதலர்கூட்டிககனிபூட்டிவழிபடுவகல்லாமந்தி
யொருதுறையில்யாளிகரி புழைக்கைமுகநொன்றற்கொன்றாட்டியூட்டி-
பருகுவனபுலிமுலைப்பால்புல்வாயக்கன்றருத்திமிடம்பசினோய்தீர. [ப்

(இ-ள்.) கல்லாமந்தி - அறிவில்லாத குரங்குகள், அருவிபடிந்த - அருவியில்
நீராடி, அருவி எறிமணி எடுத்து பாறையில இட்டு - அவ்வருவிவீசிய மாணிக்கத்
தை யெடுத்தாக கற்பாறையின்மேல் வைத்து, அருவி நீர்தூய் - அவ்வருவி நீரால் அ
பிஷேகஞ் செய்து, கரு விரல் கொய்த அலர் சூட்டி - தமது கரியவிரல்களால்
கொய்தமலர்களைச் சூட்டி, கனி ஊட்டி வழிபடுவ - கனிகளைவைத்து நிவேதித்து
வழிபட்டு ஆராதிப்பன, (ஒருபால்) யாளி கரி-யாளியும் யானைகளும், ஒரு துறையி
ல் புழைக்கைமுகந்து ஒன்றன் கு ஒன்று ஊட்டி ஊட்டி பருகுவன-ஒருதீர்த்தத்து
றையில் தமது துவாரம்பொருற்றிய கைகளால் நீளமுகந்து ஒன்றற்கொன்று உ
ண்பித்துப் பருகாநிற்பன, புலி முலை பால் புல்வாய் கனது பசினோய் தீர அருந்தி
யிடும் - (ஒருபால்) புலிகள தமதுமுலைப்பாலை ஆனகன்றுகள் பசினோய்நீங்க வுண்
பிக்கும்.

கல்லாததனூலாகிய அறியாமையைக் கல்லாவெனக் காரணமாக வுபசரித்
தார். (எஉ)

நெளியராக்குருளைவெயில்வெள்ளிடையிற்கிடந்துயங்கிநெளியப்புள்ளே
ரெளியறாச்சிறைவிரித்துநிழல்பரப்பப்பறவைநோயுற்றதேகொ
லளியவாவச்சோவென்றேதியயன்மடமந்தியருவியூற்றுந்
துளியநீர்வளைத்தசும்பின்முகந்தெடுத்துக்கருங்கையிற்றைசொரிவமாதோ

(இ-ள்.) நெளி அரா குருளை வெயில் வெள்ளிடையில் கிடந்து உயங்கி நெளிய-நெளியும் பாம்பின் குட்டிகள் வெயில்புரந்த வெளியிடங்களில் கிடந்து மயங்கி வருந்தி நெளிய, புள் ஏறு ஒளி அரு சிறை விரித்து நிழல் பரப்ப-கருடன் ஒளியரு த சிறகை மேலேவிரித்து நிழல்செய்ய, அயல் மட மந்தி-பக்கத்திலுள்ள அநியாமை யையுடைய குரங்குகள், பறவை நோய் உற்றதே கொல் - அக்கருடப்பகழி வெயிலால் வருத்தமுற்றதோ (என்றுகருதி) அளியவா - கருணையுடையனவாகி, அச்சோ என்று ஓதி - ஐயோவென் நிரங்கிச்சொல்லி, அருவி ஊறதும் துளிய நீர் வளைத சும்பின் முகந்து எடுத்து - அருவியாறுகள் சிறுநூ துளியையுடையநீரைச் சங்காகியகுடத்தால் முகந்தெடுத்தி, கரும் கையினால் சொரிவ - தமது கரியகைகளால் அப்பறவையின்மேற் சொரியாநிற்பன.

அச்சோ-இரக்கக்குறிப்பையுணர்ந்தும் இடைச்சொல்.

(எஃ)

படவரவமணியின் றுநொச்சிப்பாசிலையன்னபைந்தான் மஞ்ஞை, பெடைதழுவிமணஞ்செய்யமணவறையில் விளக்கிமுவ பெருந்தண்கானத், தடர்சிறைமென்குயிலோமென் றார்ப்பமடக்கிள்ளை யெழுத்தைந்துமோசைத், தொடர்புபெறவுச்சரிப்பக்குருமொழிகேட்டாங்குவப்பதொடிக்க டபூவை.

(இ-ள்.) நொச்சி பாசு இலை அன்ன பைம் தாள் மஞ்ஞை பெடை தழுவி மணம் செய்ய-(ஓர்பால்) நொச்சியினது (பிளவுபட்ட) பசியவிலையையொத்த பசியகால்செய்யுடைய மயில்கள் தத்தமக்கிசைந்த பெண்மயில்களைத்தழுவி மணஞ் செய்யாநிற்க, படம் அரவம் மணி நனது மண அறையில் விளக்கு இடுவி - படங்க ளையுடைய சர்ப்பங்கள் மாணிக்கங்களை வெளிப்படுத்தி மணவறையில் விளக்கேற் றுநிற்கும், அடர் மென் சிறை குயில் பெரும் தண் கானத்து ஓம் என்று ஆர்ப்ப- (ஓர்பால்) நெருங்கிய மென்மையையுடைய சிறகுகளையுடைய குயில்கள் பெரிய குளிர்த்தகாட்டில் ஓமென்று ஒலிக்காநிற்கவும், மடம் கிள்ளை எழுத்து ஐந்தும் ஓசை தொடர்பு பெற உச்சரிப்ப - இளமைபொருந்திய கிளிகள் பஞ்சாக்ஷரத்தை யும் ஓசையின் றொடர்புபொருந்த வுச்சரியாநிற்கவும், தொடி கண் பூவை-கைவளை போலும் வட்டமாகிய கண்களையுடைய நாசனவாய்ப்பறவைகள், குருமொழி கேட்டால் ஆங்கு உவப்ப - (அவற்றை) குருவின் உபதேசமொழியைக் கேட்டாற் போலக்கேட்டு மகிழாநிற்கும்.

உம்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு.

(எசு)

இன்னவிலங்கொடுபுள்ளின்செயற்கரியசெயலோக்கியிடும்பூதெய்கி ப், பொன்னகரான்புளகமுடல் புதைப்பநிறைமகிழ்ச்சிபுளம் புதைப்பப் போவா, னன்னபொழுதொற்றுவர்மீண்டடிவணங்கியின்சுவைப்பாலருந் துவான்முன், பின்னரியதேன்சொரிந்தாங்குவகைமேற்பேருவகைபெருகச் சொல்வார்.

(இ-ள்.) பொன் நகரான் இன்ன விலங்கொடு புள்ளின் செயற்கு அரிய செயல் நோக்கி-தேவேந்திரன் இந்த யிருகங்களும் பறவைகளுமாகிய இவைதனின் பிறர் செய்தற்கரிய செயல்களைப்பார்த்து; இடும்பூது எய்தி - அதிசயித்து, புளகம் உடல் புதைப்ப நிறை மகிழ்ச்சி உளம் புதைப்ப போவான்-புளகம் தனதுடல் முற்

அம் போர்க்கவும் நிறைந்தமகிழ்ச்சி தனது மனத்தைத் தூர்க்கவும் போகின்றவனு
யினான், அன்ன பொழுது - அப்பொழுதில், ஒற்றுவர் மீண்டு அடி வணங்கி இன்
சுவை பால் அருந்துவான் முன்-தூதுவாகிரும்பிப் பாதத்தைவணங்கி யினிய சுவை
யமைந்தபாலைப் பருகுவோன் முன்பு, பின் அரிய தேன் சொரிந்தால் ஆங்கு-பின்பு
கிடைத்தற்கரிய தேனைவாக்கிமுற்போல, உவகைமேல் பேர் உவகை பெருக சொல்
வாச்-களிப்பின்மேல் பெருங் களிப்பு மீக்கூர்ச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

இன்ன அன்ன சுட்டுத்திரிபுகள். ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். (எடு)

எப்புவனத்திலுமென்றுங்கண்டறியாவதிசயமுமெண்ணுக்கெய்தாத்
திப்பியமுயிக்கடம்பவனத்தின் துகண்டுவகைதினைத்தேமங்கண்
வைப்பனையவொருபுனிதவாவிமருங்கொருகடம்பவனத்தினீழ் [டான்
லொப்பிலொளியாய்முனைத்த சிவலிங்கமொன்றுபாதென்றுரைப்பகேக்ட

(இ-ள்.) எப்புவனத்திலும் என்றும் கண்டு அறியா அதிசயமும் - எவ்வுல
கத்திலும் எக்காலத்திலும் பார்த்தறியாத அதிசயமும், என்னுக்கு எய்தாத திப்பிய
மும் - கருதலளவைக்கெட்டாத தெய்வத்தன்மையும், இ கடம்பவனத்து இன்று
கண்டு உவகை தினைத்தேம - இந்தக் கடம்பவனத்தில் இப்பொழுது பார்த்த ஆரா
மகிழ்ச்சியடைந்தோம், (என்னவெனில்) அங்கண் வைப்பு அனைய ஒரு புனிதம்
வாவி மருங்கு - அக்கடம்பவனத்தில் வைப்புத்திரவியத்தையொத்த வொருபரிசுத்த
மாகிய தடாகத்தின் பக்கத்தில், ஒரு கடம்ப வனத்தின் நீழல் ஒப்பில் ஒளியாய்
முனைத்த சிவலிங்கம் ஒன்று உளது என்று உரைப்ப கேட்டான் - ஒருகடம்பமரத்து
நீழலில் தனக்கு நிகரில்லாத ஒளிப்பிழம்பாய் முனைத்தெழுந்த சிவலிங்கமொன்று
கிருத்தித்தென்று சொல்லக்கேட்டான்.

ன்மென்னும் எண்ணுகுறிப் பால் வன மென்னுஞ் சமுதாயத்தினின்ற
ஓர் மரம் என்றும். (எசு)

செவித்தொனையிலமுதொழுகமுழையரொடுமவழிகொண்டுசெ
ன்னிமேற்கை, குவித்துளமெய்மமொழிகரணங்குணமுன்றுமொன்றித்த
ன்கொடியபாச, மவித்துளயாவொழிகமுனைத்தருள்குறிமேலன்பிர்ப்பவ
டைவான்கானம், கவித்துளபூந்தடம்படிநதுகடம்பவனத்துழைதுழைந்
தான்கவலைதீர்வான்.

(ஆ-ள்.) கவலை தீர்வான் - தனனைப்பற்றிய பழியினின்றும் நீங்குமிந்திரன்,
செவி தொனையில் அமுது ஒழுக்கும உழைய ரொடும வழி கொண்டு - தனதுசெ
வித்தொனையினிடத்துச் சந்தோஷமாகிய அமுதத்தை வாக்கிய ஒற்றர்களோடுஞ்
சென்று, சென்னி மேல் கை குவித்து-தனதுசிரத்தினிமேல் கைகளைக்கூப்பி; உளம்
மெய் மொழி - மனம் வாக்குக் காயங்களும், கரணம் - மனமுதலிய அந்தக்கர
ணங்களும், குணம் மூன்றும் ஒன்றி - சாதனவித முதலிய மூன்று குணங்களும்
ஒருவழிப்பட்ட, தன் கொடிய பாசம் அவித்து உள் அயர்வு ஒழிக்க முனைத்தருள் குறி
மேல் அன்பு ஈர்ப்ப அடைவான் - தனது கொடியபாசத்தைக் கெடுத்து மனத்தியரா
மொழிக்க முனைத்தருளிய சிவலிங்கத்தின்மேல் அன்பானது இழுக்கச்செல்லுகின்
றவன்; காணம் கவித்து உள்ள பூம் தடம் படிந்து கடம்ப வனத்து உழை துழைந்
தான் - காட்டார் கவியப்பட்டுள்ள பொற்றாமாத்தீர்த்தத்தி னீராடிக் கடம்ப
வனத்துட்புகுந்தான்.

ஒன்றி செயவெ னெச்சத்திரிபு. மனம் வாக்கு முதலிய திரிகரணங்களும், மனம் புத்தி முதலிய அந்தக்கரணங்களும், சாத்துவிதமுதலிய முக்குணங்களும், ஆதிதன் சந்நிதியில் விளக்குப்போலத் தத்தமக்குரிய போதங்களின்வழிப்படாது ஒடுங்கி அன்பிறழப்பட்டு நின்றன என்பார். ஒன்றி அன்பீர்ப்ப எனக்கூறினார் அந்தக்கரணம்-மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். முக்குணம்-சாத்துவிதம், இராசதம், தாமதம். (எ)

அருவாகியுருவாகியருவருவங்கடந்துண்மையறிவானந்த
யுருவாகியுளவிறந்தவுயிராகியவ்வுயிர்க்கோருணர்வாய்ப்பூவின்
மருவாகிசுசராசரங்களிலமுந்தன்னிடைபுதித்துமடங்குகின்ற
கருவாகிமுனைத்தசிவக்கொழுந்தையாயிரங்கண்ணுங்களிப்பக்கண்டான்.

(இ-ள்.) அருவாகி உருவாகி அருவருவம் ஆகி - அருவமாகியும் உருவமாகியும் அருவருவமாகியும், கடந்து - இவைகளைக்கடந்து, உண்மை அறிவு ஆனந்த உருவாகி - உண்மையறிவானந்த வருவமாகியும், அளவு இறந்த உயிராகி - எல்லையில்லாத பல்லுயிர்களாகியும், அ உயிர்க்கு ஓர் உணர்வாய் - அவ்வுயிராகறிவுக்கோரறிவாகியும், பூவில் மருவு ஆகி - (அவ்வாறுநிறைவின) பூவினிடத்துள்ள வாசம் போலாகியும், சராசரங்கள் அகிலமும் தன்னிடை உதித்த மடங்குகின்ற கருவாகி-சராசரங்கள் யாவும் தன்னிடத்துத் தோன்றியொடுங்குகின்ற காரணமாகியும், முனைத்தசிவக்கொழுந்தை ஆயிரம் கண்ணும் களிப்ப கண்டான் - முனைத்தருளிய சிவலிங்கப்பெருமானைத் தனது ஆயிரங்கண்களுங்களிப்பில் மூழ்கத்தரிசித்தான்.

சிவம், சாதி, நாதம், விநது என நிறறலால் அருவாகி எனவும், மகேசுவன், உருத்திரன், திருமால், அயன என உருவாகி நிறறலால் உருவாகி எனவும், சதாசிவம் என நிறறலால் அருவருவாகி எனவும், இந்நவவிதபேதமும் தோற்றுவித்தல் முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாய் நாடகமாததிரையாண்டிக்கும் இறைவனாகலின் கடந்தவனெனவும், ஆன்மாவின் பவத்தொடர்பு நீங்குமுகத்து ஆன்மாததிக்கு மேலாகும் சிவரூப சிவதெரிசன சிவபோகானுபவங்களை வினைவித்தல் காரணமாய் அங்ஙனம் அகோசரமாயநின்ற சிவம் கோசரிகுமிடத்துச் சந்து சிந்து ஆனந்தங்களை முறையே தூவ சூக்கும காரணரூபமாகக்கொண்டு விளங்குகிறறலால் உண்மையறிவானந்த வருவாகி எனவும், இறைவன், உயிர்களைப் புனருப்பவஞ்செய்விக்குங்கால் பொதுமையில் உடலுயிர்போன்று சந்திரூபமாய் நிறறலால் அளவிறந்தவுயிராகி எனவும், கண்ணருககன்போல் அவ்வுயிர்களின் வேறாய் வியஞ்சுகவறிவாயநின்று தனதாணையால் இருவினையின்வழிநடத்தும் பதிப்பொருளாதலால் அவ்வுயிர்க்கோருணர்வாய் எனவும், அறிவொளிபோல பிரிவற்று உடனாய் அத்துவிதமாய் அவைகளினிற்றலால் பூவினமருவாகி எனவும், அணுவோரண்டமாஞ்சிறுமைகொண்டும் “அண்டமோரணுவாம்பெருமைகொண்டும்” என்னுந் திருவாக்கின்படி தோற்றக்கேடுகளின் காரணங்களுக்கெல்லாம் காரணமாய்நிறறலால் சராசரங்களிலமுந் தன்னிடையுதித்தமடங்குகின்ற கருவாகி எனவும் கூறினார். (எஅ)

கண்டுவிழுந்தெழுந்துவிழிதுளிப்பவெழுகளிப்பென்னுங்கடலிலாழ்ந்து
விண்டுமொழிதழுதழுப்பவுடல்பணிப்பவன்புருவாய்விண்ணோர்வேந்த
னண்டர்பிரானருசசனைக்குவேண்டுமுபகரணமெலாமகல்வானெய்திக்
கொண்டுவரச்சிலரைவிடுத்தவகோகப்பின்னுமொருகுறைவுதீர்ப்பான்.

(இ-ள்.) விண்ணோர் வேந்தன் அன்பு உருவாய் கண்டு விழுந்து எழுந்து விழிதுளிப்ப - தேவர்களுக்காசனாகிய இந்திரன் அன்பே ஒருவடிவமாய்தெரிசித் துப் பணிந்தெழுந்து கண்கள் ஆனந்தபாவப்பஞ்சிந்த, எழு களிப்பு என்னும் கடலில் ஆழ்ந்த-ககாகடந்தெழாரின்ற களிப்பென்னுங்கடலிலழுகி, தழு தழுப்ப உடல் பணிப்ப மொழியின் - தனதுநாத் தழுதழுக்கவும் உடல்வோர்வரும்பவும் தோத்திரஞ்சொல்லி, அண்டர் பிரான் அருச்சுனைக்கு வேண்டும் உபகரணம் எல்லாம்-தேவர்கள் தேவனாகிய சிவபெருமான் அருச்சுனைக்குவேண்டிய வுபகரணங்களையாவையும், அகல்வான எய்தி கொண்டுவர சிலனாவிடுத்த - அகன்ற விண்ணுலகத்திற்கென்று கொண்டுவரசிலனாயேவி, அவர் ஏக பின்னும் ஒரு குறைவு தீர்ப்பான்-அவர்கள் கொண்டுவரச்செல்லப் பின்னும் ஒருகுறைவுதீர்க்கக்கருதினான்.

தழுதழுத்தல்-நாப்பின்னுதல். குறைவாவது-சிவலிங்கப்பெருமான் விமான மின்றியிருத்தல்.

(எக)

தங்குடிமைத்தச்சுனையோர்விமானமமைத்திட விடுத்தத்தடத்தின்பாற்போ, யங்கனைக்கடிதருசுதித்திடநறியமலர்கிடையாதயர்வானந்தச், சங்கெறிதண்டிசைத்தடத்திலானருளாறபலபரிதிசலதியொன்றிற், பொங்குகதிர் பரப்பிமுளைத்தாபென்னப்பொற்கமலம்பூப்பக்கண்டான்.

(இ-ள்.) தம் குடிமை தச்சுனை ஓர் விமானம் அமைத்திட விடுத்து - தமதுகுடிக்குரிய தேவதச்சுனை (வருவித்து) ஓர் விமானஞ்செய்கவென ஏவி, அ தடத்தின்பால் போய் - அப்பொற்றுமணாத் தீர்த்ததகினைருகிற்சென்று, அங்கனைக் கடிது அருச்சித்திட நறிய மலர் கிடையாது அயாவான் - ஆழ்கிய கருணரோக்கத்தையுடைய சிவபெருமானை விரைநது அருச்சுனைசெய்ய நல்லமலர்கிடையாமல் சோருகின்றவன், சங்கு ஏறி தன் திரை அந்த தடத்தில் - சங்குகளை வீசுந் தண்ணிய அலைகளையுடைய அந்தத்தடாகத்தில், பல பரிதி சலதி ஒன்றில் பொங்கு கதிர் பரப்பி முளைத்தால் என்ன - பலசூரியர்கள் ஒருசமுத்திரத்தில்விளங்குங் கிரணத்தைப்பரப்பி உதயஞ்செய்தாற்போல, அரன் அருளால் பொன் கமலம் பூப்ப கண்டான்-சிவபெருமான் நிறுவருளால் பொற்றமமைமலர்கள் மலர்நதிருக்கப்பார்த்தான். ()

அன்புதலை சிறப்பமகிழ்ந்தாடினான் காரணத்தாலிதற்குநாம, மென்பது பொற்றமணாயென்றேமுலகும்பொலிகவென விசைத்துப்பின்னு, மின்பதுமத்தடங்குடைந்துபொற்கமலங்கொய்தெடுத்துமிண்டுநீங்காத், தன்பிணிரோய்தணியமுளைத்தெழுந்தமுழு முதனம்ருந்தின்மன்பால்வந்து.

(இ-ள்.) அன்பு தலை சிறப்ப மகிழ்ந்த ஆடினான் - அன்பு தன்னைவிழுங்கி மேலெழுந்தோங்கமகிழ்ந்தது கூத்தாடி, காரணத்தால் - (பொற்றமணாய்த்த) காரணத்தினால், இதற்கு நாமம் பொற்றமணாய் என்று எழுலகும் பொலிக என இசைத்து - இதற்குத்திருநாமம் பொற்றமணாயென்று எழுலகிலும் விளங்கக்கடவதெனுகூறி, பின்னும் மின்பதுமம் தடம் குடைந்து பொன் கமலம் கொய்து எடுத்த மீண்டு-மீளவும் விளங்கும் பொற்றமணாத்தடாகத்தில் நீராடி (அங்குள்ள) பொற்றமணாமலர்களைப் பரித்தெடுத்துத்திரும்பி, நீங்காத தன் பிணிரோய்தணிய முளைத்தது எழுந்த முழுமுதல் மருந்தின் தன்பால் வந்து - நீங்காத தனதுபழிநோய்பற்றற முளைத்தெழுந்தருளிய முழுமுதலென்னும் ஓர் திருநாமத்தையுடைய பிறவிப்பிணிரீக்கும் மருந்தினிடத்துவந்து.

என்பது-இடைச்சொல்.

(அக)

மொய்த்த புனக்காடெறிந் துநிலந்திருத்திவருமளவின் முனைத்தஞான விதனைய சிவக்கொழுந்தின் நிருமுடிமேற்பரிதிகரமெல்லத்தின்டச் சித்தநெகிழ்ந்திந்திரன் றன்வெண்கவிகைத்திங்கணிழல் செய்வா னுள்ளம் வைத்தனன்போ திரவிமண்டிலம்போலிழிந்ததொருமணிவிமானம்.

(இ-ள்.) மொய்த்த புனம் காடு எறிந்து நிலம் திருத்தி வரும் அளவில் - நெருங்கிய புனங்களை யுடைய காடுவெட்டி நிலந்திருத்திவரும்பொழுதில், முனைத்த ஞானம் வித்து அனைய சிவம் கொழுந்தின் திருமுடிமேல் பரிதிகரம் மெல்ல தின்ட-முனைத்தருளிப் சிவஞானவிதையொத்த சிவக்கொழுந்தினுடைய திருமுடியின்மேல் சூரியனுடைய கிரணம் மெல்லப்பரிசிக்கக்கண்டு, இந்திரன் சித்தம் நெகிழ்ந்து - தேவேந்திரன் மனமுடைந்து, தன் திங்கள வெண் கவிகை நிழல் செய்வான் உள்ள வைத்தனன்-தன்னு சந்திரனையொத்த வெள்ளியருடை நிழல்செய்யக்கருகினான், அப்போது ஒரு மணி விமானம் இரவி மண்டிலம் போல் இழிந்தது - அப்பொழுது ஒரு இரத்தின விமானம் (ஆகாயத்தினின்று) சூரியமண்டிலம் நிலவுலகி லிறங்கியதுபோல இறங்கியது.

சிவஞானமுதலிய நான்குஞானங்களும் அங்குரித்தற்கு ஓர்விதையாயிருத்தலால் ஞானவிததென்றா. கண்டு - சொல்லெச்சம். வித்து - கொழுந்து என்றது பொருள முரணணி. (அஉ)

கிரியெட்டுமெனமழையைக்கிழித்தெட்டும் புழைககைமதிக்கீற்றுக்கோட்கரியெட்டுஞ்சினமடங்களுலெட்டுமெட்டெட்டுக்கணமுந்தாங்க [டுக் விரியெட்டுத்திசைபரபமயனிருமித்துதவியவ்விமானஞ்சாத்தியிரியெட்டுத்திருவுருவபரஞ்சுடரையருச்சிப்பாறையினே.

(இ-ள்.) எட்டி கிரியும் என - அட்டகுலபருவதங்களின் றோற்றம்போல, மழையை கிழித்து எட்டும் - மேகமண்டலத்தைக்கிழித்து எட்டிந் தோற்றத்தையுடைய, புழைக்கை மதிக்கீறு கோடு கரி எட்டும் - துவாரம்பொருந்திய துதிககையையும் அததச்சந்திரனையொத்த கொம்புகளையுமுடைய அஷ்டகெசங்களும், சினம் நாலெட்டு மடங்களும் - கோபதையுடைய முப்பத்திரண்டுசிங்கங்களும், எட்டெட்டு கணமும் தாங்க - அறுபதுநாலு சிவகணங்களுஞ்சுமக்க, விரி எட்டு திசை பரப்பாரத எட்டுத்திசைகளிலும் பரவிரிற்கும்படி, மயன் நிருமித்து உதவிய அ விமானம் அரிசாததி-தேவதச்ச நிருமித்துத்தந்த அவவிமானத்தை யிரதிரன்சாத்தி, எட்டு கிருவுருவம் பரஞ்சுடரை அருச்சிப்பான் ஆயினன்-எட்டுத்திருமாதத்தையுடைய சோமசந்தரக்கடவுளை அருச்சிக்கத்தொடங்கினான்.

எட்டுத்திருவுருவம் பஞ்சபூதம், சந்திரசூரியர்கள், ஆன்மா, எட்டும் என்னும் பெயரெச்சம் கரி என்னும் வினைமுதற்பொருளகொண்டது. இடையிலுள்ளன-இடைப்பிறவரலாயின்ற சினையடைகள். இது தொழில்பற்றிய வடிவமையணி. (அஉ)

முந்தவமருலகடைநதுபூசனைக்குவேண்டிவனமுழுதுந்தேர்வார் வந்துதருவைந்தின்றபொன்னுடையினனுமிழுமணிப்பூண்வாசச் சந்தனமந்தாகினிமஞ்சனந்தூமந்திருப்பள்ளித்தாமந்தீப மந்தமிலானைந்துநறுங்கனிதீந்தேன்றிருவமுதமனைத்துந்தந்தார்.

(இ-ள்.) முந்த அமரர் உலகு அடைந்து பூசனைக்கு வேண்டிவன முழுதும் தேர்வார் வந்து - முற்பட விண்ணுலகிற் சென்று பூசைக்கு வேண்டும் உபகரணங்

கன்பரவையுங் கொண்டுவரச்சென்றவர்வந்து, ஐந்து தரு ஈன்ற பொன் ஆடை மின் உமிழு மணி பூண் வாசம் சந்தனம் - பஞ்சதருக்கள்கொடுத்த பீதாம்பரமும் பிரகாசத்தைவீசும் இரத்தினம்பதித்த ஆபரணமும் வாசததையுடையசந்தனமும், மந்தாகினி மஞ்சளம் தாமம் திருப்பள்ளித் தாமம் தீபம் - கங்கைநீராகிய திருமஞ்சளமுந் துபமுந் திருப்பள்ளித்தாமமுந் தீபமும். அநதம் இல ஆன் ஐந்து நலும் கனி தீம் தேன் திருவமுதம் - அழிவில்லாத பஞ்சகவ்வியமும் நதியகளியும் இனியதேனும் திருவமுதமுமாகிய, அணைத்தம் தந்தார் - பாவையும்கொடுத்தார்கள்.

அமரருளரு - அமருளரு தொகுத்தல்விசாரம். திருப்பள்ளித்தாமம் - பதசிரா பூஷ்பமாலைகள். (அசு)

தெய்வத்தாமரைமுனைத்ததடம்படிந் துபவந்தொலைகுருநிருநீருடிசைவத்தாழ்வடந்தாங்கியன்புருவாயருளுருவந்தாருயந்தோன் தும் பைவைத்தாடரவார்த்தபசுபதியையவனுரைத்தபனுவலாற்றின் மெய்வைத்தாதாரம்பெருகவருசனைசெய்தானந்தவெள்ளத்தாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) தெய்வம் தாமரை முனைத்த தடம் படிந்து - தெய்வத்தன்மையை யுடைய பொற்றாமரைமுனைத்த தடாகத்தில் ஸ்ரானஞ்செய்து, பவம் தொலைக்கும் திருநீறு ஆடி - பிறப்பினைபொழிக்குந் திருநீறுதரித்து, சைவம் தாழ்வடம் தாங்கி - சைவவேடத்துக்குரிய வுருத்திராக்கவடமணிந்து, அன்பு உருவாய-தான் அன்பே வடிவாய்நின்று, அருளுருவம் தானாய் தோன்றும் பைவைத்த ஆடு அரவு ஆர்த்த பசுபதியை - திருவருளே திருவுருவமாகக்கொண்டருளிய பட்சுதைவிரித்தாடும் சர்ப்பத்தைக்கச்சாக இடையிறக்கிய சோமசுந்தரககடவுளை, அவனுரைத்த பனுவல் ஆற்றின் - அவனருளிய ஆகமத்தின்வழியே, மெய் வைத்த ஆத்மரம்பெருக-உண்மையாகிய அன்புபெருக, அருச்சனை செய்து ஆனந்த வெள்ளத்து ஆழந்தான்-அருச்சித்து ஆனந்தவெள்ளத்தி லமுருந்நின்.

பசுபதி-பிரமன்முதலிய பசுக்களுக்கு இறைவன். சைவம்-என்னுங்குறிப்பரல் தாழ்வடம் - உருத்திராக்கத்தினமே னின்றது. வைத்த - அகரவீறுதொகுத்தல்.()

பாராரவட்டாங்கபஞ்சாங்கவிதிமுறையாற்பணிந்துளவாய்மெய் நேராகசூழ்ந்துடலங்கம்பித்துக்குமபிட்டுநிருத்தஞ்செய்து தாராருந்தொடைமிதப்பவானந்தக்கண்ணருவிததும்பரின்றன் பாராமைமீக்கொள்ளவஞ்சலித்துத்துதிகுகின்றானுமார்கோமான்.

(இ-ள்.) அமரர் கோமான் - தேவர்கள் தலைவனாகிய இரத்திரன், பார் ஆர் அட்டாங்க பஞ்சாங்க விதிமுறையால் பணிந்து - நிலவுலகின்பொருந்த அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க விதிமுறைப்படிவணங்கி, உள் வாய் மெய் நேராக சூழ்ந்து - மனவாக்குக்காயங்கள் ஒன்றுபடப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, உடலம் கம்பித்து கும்பிட்டு நிருத்தஞ்செய்து - பரவசத்தால் சரீரமநடுங்கிக் கைகடப்பி ஆனந்தக்கூத்தாடி, தார் ஆரும் தொடை மிதப்ப ஆனந்தம் கண் அருவி ததும்ப நின்று - மார்பிலணிந்த மலராற்றொடுத்த மாலைமிதக்கும்படி ஆனந்தக்கண்ணருவியானது பெருக்கெடுக்க நின்று, ஆராமை அன்பு மீக்கொள்ள - சிவானந்தந் தெவிட்டாமையால் அன்பு மேலுமேலும் எழுந்தோங்க, அஞ்சலித்துத் துதிக்கின்றான் - அஞ்சலிசெய்து துதிக்கின்றவனுயினான்.

அட்டாங்க பஞ்சாங்கவிதிகளை முன்னர்க்குரியதனுணர்க. (அசு)

மேற்படி-வேறு.

அங்கணபோற்றிவாய்மையாரணபோற்றினாக
கங்கணபோற்றிமூலகாரணபோற்றிநெற்றிச
செங்கணபோற்றியாதிசிவபரஞ்சுடரோபோற்றி
யெங்கணயகனேபோற்றியீறிலாமுதலேபோற்றி.

(இ-ள்.) அம் கண போற்றி-அழகியகிருபாரோக்கமுடையவனே வந்தனம், வாய்மை ஆரணபோற்றி - உண்மையாகிய வேதங்களை அருளிச்செய்தவனே வந்தனம், நாககங்கண போற்றி - சர்ப்பகங்கணனே வந்தனம், மூலகாரண போற்றி-மூலகாரணனே வந்தனம், நெற்றி செங்கண போற்றி - நெற்றியினகண் செவந்த கண்களையுடையவனே வந்தனம், ஆகி சிவபரம் சுடரோபோற்றி - எல்லாவற்றிற்கு முதலாயுள்ளவனே நன்மையைத்தரும் மேலான ஒளிபிழம்பே வந்தனம், எங்கள் நாயகனே போற்றி-எங்களிறைவனேவந்தனம், ஈறு இல்லா முதலே போற்றி-தனக்கோ ரிறுதியில்லாத முதலே வந்தனம்.

அனற்கண் ஆதலால்-செங்கண் எனவும், முன்னர் ஆகி என்றமையால் அழிவில்லாதவனென்றற்கு ஈறிலாமுதல் எனவும்கூறினார். ஆகி-அண்மைவிளி, போற்றி-போற்றுதலென்னும் பொருண்மேனிற்றலால் இகரவிசுவயோபி புணர்ந்துநின்ற தொழிற்பெயர். அன்றி வியங்கோட்பொருளில்வந்த யகரவீறுதெட்டுநின்ற வியங்கோள்முற்றெனக்கொள்ளுதலு மொனது. துதிக்கக்கடவேனெனதுபொருள். தொ-எ-உயிரமயங்கியல் “வாழியவென்னுஞ்சேயென்களவி, யிறுதியகரங்கெடுத்தலுமுரித்தே” என்ற சூத்திரத்தால் ஒன்றெனமுடித்தலாற்கொள்க. (அள)

✓ யாவையும்படைப்பாயபோற்றியாவையுந்துடைப்பாய்போற்றி
யாவையுமாயுயபோற்றியாவையுமல்லாய்போற்றி
யாவையுமிந்தாய்போற்றியாவையுமறந்தாய்போற்றி
யாவையும்புணர்ந்தாய்போற்றியாவையும்பிரிந்தாய்போற்றி.

(இ-ள்.) யாவையும் படைப்பாய் போற்றி - எல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டித்தவனேவந்தனம், யாவையும் துடைப்பாய் போற்றி - எல்லாவற்றையும் அழிப்பவனே வந்தனம், யாவையும் ஆனாய் போற்றி - எல்லாப்பொருள்களும் ஆனவனே வந்தனம், யாவையும் அல்லாய் போற்றி - எல்லாப்பொருள்களும் அல்லாதவனேவந்தனம், யாவையும் அறிந்தாய் போற்றி-எல்லாவற்றையும் உணர்ந்தவனேவந்தனம், யாவையு மறந்தாய் போற்றி - எல்லாவற்றையும் அறியாதவனே வந்தனம், யாவையு ம்புணர்ந்தாய் போற்றி - எல்லாவற்றிலும் பிரியாதவனே வந்தனம், யாவையு ம்பிரிந்தாய் போற்றி - எல்லாவற்றிலும் பிரிந்தவனே வந்தனம்.

திருவருளே திருமேனியாகக்கொண்டு படைத்தலுந்துடைத்தலு மியற்றித்தன யவுடம்பினனாய் நின்றலால் - யாவையும் படைப்பாய் யாவையுந் துடைப்பாய் எனவும், யாவுந் தானாயவழி அவற்றின்வசத்தனாகாது தன்வசத்தனாய் நின்றலால் யாவையுமாய் எனவும், அவ்வவற்றினுணர்வாகாது இயற்கையுணர்வினனாய்நின்றலால் யாவையுமல்லாய் எனவும், முற்றுமுணர்ந்தற்றன்மையால் யாவையும் அறிந்தாய் எனவும், பேரருளுடையனாதற்றன்மையால் யாவையுமறந்தாய் எனவும், யாவும்புணர்ந்தின்பதுகரவீப்பான் எவற்றுள்ளும்புருந்து நிற்கும் முடிவிலாற்றலும் வரம்பிலின்பமுடைமையும் உடையனாய் நின்றலால் யாவையும் புணர்ந்தாய் என

வும், இயல்பாகவே பாசங்களின்கிற்றலால் யாவையும் பிரிந்தாய் எனவும் கூறி
ஞர். (அஅ)

இடருதப்பிணித்தவிர்தப்பழியினின்றென்னையீர்த்துன்
னடியினைக்கன்பனாகுமருடகடல்போற்றிசேற்கண்
மடவரன்மணைபோற்றிகடம்பமாவனத்தாய்போற்றி
சுடர்விடுவிமானமேயசுந்தரவிடங்கபோற்றி.

(இ-ள்.) என்னை இடர் உற பிணித்த இந்த பழியில் நின்று நர்த்து-என்னைத்
தன்பமிக விடாதுபறைய இரதப்பிரமகத்தியினின்றவிரிவிதது, உன் அடியினைக்கு
அன்பன் ஆக்கும் அருள கடல் போற்றி-உனது இரண்டுதிருவடிகளுக்கும் அன்பனா
க்கிய திருபாசமுத்திரமே வரதனம், சேல் துணை மடவரல் மணைபோற்றி-மீனாகுவி
யம்மையின் மணவாளனேவரதனம், மா கடம்ப வனத்தாய் போற்றி - பெரியக
டம்பவனத்தி லெழுந்தருளினவனே வரதனம், சுடர்விடு விமானம் மேய சுந்தர
விடங்க போற்றி - ஒளிவீசும் விமானத்தில் வீற்றிருக்கும் சோமசுந்தர விடங்கனே
வரதனம்.

விடங்கள்-உளிரீக்கமுள்ளவன் டங்கம் - உளி - இனைத்தெனவறிபொருளில்
வரத முற்றுமமைதொகுததல (அக)

பூசையும்பூசைக்கேற்றபொருள்களும்பூசைசெய்யு
நேசனும்பூசைகொண்டுநியதிநிற்பேறுநல்கு
மீசனுமாகிபூசையான்செய்தேனெனுமென்போத
வாசனையதுவுமானமறைமுதலடிகள்போற்றி.

(இ-ள்.) பூசையும்-பூசையும், பூசைக்கு ஏற்ற பொருள்களும் - அப்பூசை
க்குத்தக்க திரவியங்களும், பூசை செய்யும் நேசனும் - அப்பூசைசெய்கின்ற அன்ப
னும், பூசைகொண்டு நியதியில் பேறு நல்கும் ரசனும் ஆகி-அப்பூசையைக் கைக்கொ
ண்டு அதற்குத்தக்க பயனையுங்கொடுக்கும் இறைவனுமாகி, யான் பூசை செய்தேன்
என்னும் என போத வாசனை அதுவும் ஆன-நான் பூசனை செய்தேனென்று கருதும்
எனது தற்போதவாசனையுமாகிய, மறை முதல் அடிகள் போற்றி - வேதத்திற்குவி
த்தாகிய சுவாமிகளேவரதனம்.

ஆகமவிதி அறிந்துசெய்யும் பூசனையும், அவற்றிற்குரிய வபகரணங்களும்,
சார்புபற்றிய பத்திபோலாது மெய்ச்சாரபோடியைநத பததியுடைமையும், அபபத்
திவழிபாடேற்றுப் பேறுநல்கும் ஈசனும், திருவருளாலன்றி யமையாவாகலான்-
பூசையும் பூசைக்கேற்றபொருள்களும் பூசைசெய்யநேசனும் பூசைகொண்டு நியதி
யிற் பேறுநல்கும் ஈசனுமாகி எனவும், அஃவருட்பணியினோ டொற்றுமைப்பட்டு
நிற்கும் ஆனமபோதத்தின்றன்மை அவனன்றிவேறன்மையான் என்போதவாச
னையதுவும் ஆன அடிகள் எனவுகூறிஞர். (கஉ)

என்னநின்றேத்தினுனையின்னகைசிறிதுதோன்ற
முன்னவனடியாரொண்ணமுடிபவனருடகணைக்கா
லுன்னதுவேட்கையாதிங்குரையெனவிரையத்தாழ்ந்து
சென்னிமேற்செங்கைகூப்பித்தேவர்கோனிதனைவேண்டும்.

(இ-ள்.) என்ன நின்று ஏத்தினுனை - என்றுசொல்லி நின்றுதுதித்த இந்தி
ரன்மேல, முன்னவன் - (எல்லாத் தேவர்களுக்கும்) முன்னவனும், அடியார் என்

ணம் முடிப்பவன் - அடியார்வேண்டி யாங்கு அருளபவனுமாகிய சோமசுந்தரக்க டவுள், இன் றகை சிறிது தோன்ற-இனியபுன்னகை சிறிதரும்ப, அருட்கண் நோக் கரல் - கிருடாநோக்கங்கொண்டு, உன்னது வேட்கை யாது இங்கு உரை என - உன து விருப்பம் யாது இங்குக்கூறுவாயெனறருள, தேவாகோன் விரைய தாழ்ந்த செ ன்னிமேல் செங்கை கூப்பி இதனை வேண்டும் - தேவர்கட்கு அரசனாகிய இந்திர ன்வினாந்துபணிந்து சிரத்தின்மேல் தனது செவந்தகைகளைக்குவித்து இதனை வே ண்டாநிற்பான்.

ஐ-உருபுமயக்கம்

(கக)

ஐயநின் னிருக்கையெலலைக்கணியனாமள விளிங்கா
வெய்யவென்பழியினோடுமேலோநா ளடியேனசெய்த
மையல்வல்வினையுமாயந்துன்மலரடிவழுத்திப்பூசை
செய்யவுமுரியானேன்கிறந்தபேறிதனமேல்யாதோ.

(இ-ள்.) ஐய நின் இருககை எலலைக்கு அடியேன அணியனும் அளவில்-ஐய னே உனது இருககையாகிய இந்தத்திருத்தலத்தின் எலலைக்கு அடியேனாகிய யான் சமீபித்தவளவில், என் நீங்கா வெப்ப பழியும் - என்னினின்று நீங்காத கொடியபி ராமகத்தியும், மேலை நாள் செய்த மையல் வல் வினையு மாயந்த - முறபிறப்பிற்செ ய்த மயக்கத்தைத்தரும் வல்யதிவினையுங்கெட்டு, உன் மலர் அடி வழுத்தி பூசை செய்யவும் உரியன் ஆனேன-உனது தாமரை மலர்போன்ற திருவடியை துதித்துப் பூசைசெய்யவும் உரியவனாயினேன், இதன் மேல் சிறந்தபேறு உண்டோ - இதற்கு மேல் சிறந்தபயன்யாதுளது, (இல்லையெனறபடி)

இத்தலத்தின் எலலைக்கு அருகனாயவந்த அன்றே - பழியும் வினையும்நீங்கிய ஆராமையின் மேலீட்டால் கூறினவனாதலால் இதன் மேல்சிறந்தபேறுண்டோ என் றான். ஒரி இசைநிறைத்தல்லவந்த இடைச்சொல், உம்மை வியப்புப்பொருள்மேல் சின்றது.

(கஉ)

இன்னநின்பாதப்போதேயில்வாறேயென்றுமபூசிக்
துன்னடியாருளயாறுமோரடித்தொண்டனாவே
ன்னனதேயடியேனவேண்டத்தக்கதென்றடியிலிழ்ந்த
மன்னவனறனக்குமுக்கண்வரதனுங்கருணைபூத்து.

(இ-ள்.) இவ்வாறே இன்ன நின் பாதம் போது என்றும் பூசித்த - இப்படி யே இந்த வுனது திருவடித்தாமகையே எப்பொழுதும்பூசனைசெய்து, உன் அடி யாருள யானும் ஓர் அடித்தொண்டன் ஆவேன் - உனது அடியவருள் நானும் ஒரு தாழ்ந்ததொண்டனாவேன், அன்னதே அடியேன வேண்டத்தக்கது என்று அடியில் வீழ்ந்த மன்னவன் தனக்கு-அதுவே அடியேன் குறையிரக்ததக்கது என்று தன து திருவடியில்விழுந்த இந்திரனுக்கு, முக்கண் வரதனும் கருணைபூத்து - திரிநேத்தி ரங்கையுடைய சிவபெருமானும் கருணைகூர்ந்து.

வரதன்-அருட்கொடையையுடையவன். அடி-தாழ்மை-தாழ்ந்தகைட்க்கு அ டிக்கடையென உலகவழக்கிலும், திருவாசகம். திருவண்டப்பகுதியில் - "அருட்பெ ருந்தியிலடியோமடிக்குடி" எனச்செய்யுள்வழக்கிலும்வருதல்காண்க. (ககஉ)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

இருதுவிற்கிறந்தவேனிலுமதியாறிரண்டினிற்கிறந்தவான்றகரும் பொருவிருரகையிற்கிறந்தசித்திரையுந்திதியினிற்கிறந்தபூரணையு

மருவுசித்திரையிற்சித்தினாதோறும்வந்துவந்தருச்சியோர்வருடந்
தெரியுநாண்முந்நூற்றுபதுமைந்துஞ்செய்தவர்ச்சனைப்பயனெய்தும்.

(இ-ள்.) இருத வில் சிறந்த வேனிலும் - ஆறுபருவங்களுள் மேம்பட்ட வே
னிற்பருவமும், ஆறிரண்டு மதியில் சிறந்த வான் தகரும் - பன்னிரண்டு மாதங்களு
ள் மேம்பட்ட பெருமை பொருந்திய மேடமாதமும், பொருவில் தார கையில் சிற
ந்த சித்திரையும் - ஒப்பில்லாத நகைத்திரங்களுள் மேம்பட்ட சித்திரை நகைத்திர
மும், திதியினில் சிறந்த பூரணையும் - திதிகளுள் மேம்பட்ட பெளர்ணமி திதியும்,
(ஆகிய இவைகள்) மருவு சித்திரையில் சித்தினாதோறும் வந்து வந்து அருச்சி-பொ
ருந்திய அந்தச் சித்தினாமாதத்தில் சித்திரை நகைத்திரந்தோறும் வந்து வந்த அரு
ச்சனைசெய், ஓர் வருடம் தெரியும் முந்நூறும் அறுபதும் ஐந்தும் நாள் செய்த அர்
ச்சனை பயன் எய்தும் - ஓர் வருடத்துக்கு வரையறுத்த முந்நூற்றறுபத்தைந்துநா
ளுஞ் செய்த வர்ச்சனைப் பயனவந்து கைகூடும்.

மருவும் நாள் தோறும் எனனது - சித்திரையிற் சித்தினாதோறும் எனப் பி
ன்னும் அனுவதித்தது - அந்நாட்பெருமையை வறுபுறுத்தற்கென அறிக. முந்நூற்ற
றுபத்தைந்து உம்மைத்தொகையாதலால் முந்நூறுமென உம்மையைவிரித்தாம்.
செய்யுள் விகாரமெனினும் அமையும். (கசு)

அறக்கநாடணைந்துசுத்தப்போகந்துய்த்துமேன்மலபரிபாகம்
பிறக்கநாள்முகன்மான்முதலபெருந்தேவர்பெரும்பதத்தாசையும்பிறவு
மறக்கநாள்வீடுவழங்குதுமென்னவாய்மலர்ந்தருளிவான்கருணை
சிறக்கநால்வேதச்சிகையெழுமனாதிசிவபரஞ்சுடர்விடைகொடுத்தான்.

(இ-ள்.) அறக்கம் நாடி அணைந்த-(உனக்குரிய) சுவர்க்க நாட்டிற் சென்று,
சுத்த பல் போகம் துய்த்து - புனிதமாகிய பலபோகங்களையு துகர்ந்து, மேல் -
அதற்குமேல், மலபரி பாகம் பிறக்க - மலபரிபாகம் வர, நான்முகன் மால் முதல்
பெரும் தேவர் பெரும் பதத்த ஆசையும் பிறவும் மறக்க-பிரமன் திருமால் முதலிய
பெரிய தேவர்களுடைய பெரிய பதங்களிலுள்ள போகங்களையும் மறப்போகங்க
ளையும் மறக்கும்படி, நாம் வீடு வழங்குதம் என்ன வாய்மலர்ந்தருளி-நாம் மோக்ஷந்
தருவோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, நால்வேதம் சிகை எழும் அனாதி சிவபரஞ்
சுடர் - நான்கு வேதங்களினுச்சியில் விளங்கும் அனாதியாகிய சோமசுந்தரக்கட
வுள், வான் கருணை சிறக்க விடை கொடுத்தான் - பெருங்கருணை மீதூர விடை
கொடுத்தருளினான். (கசு)

மூடினான்புளகப்போர்வையால்யாக்கைமுடிமிசையஞ்சலிக்கமலஞ்
சூடினாள்வீழ்ந்தானெழுநதுகண்ணருவி துளும்பினுன்பன்முறைதுதிசெ
தாடினாையனடிபிரிவாற்றாதஞ்சினைவனருளாணை [ய்
நாடினான்பிரியாவிடைகொடுதுறக்கநன்னினுன்விண்ணவர்நாதன்.

(இ-ள்.) விண்ணவர் நாதன் - தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரன், புளகப்
போர்வையால் யாக்கை மூடினான் - புளகமாகிய போர்வையினால் உடல் முழுதும்
போர்க்கப்பட்டான், முடி மிசை அஞ்சலி கமலம் சூடினான்-(தனது) முடியின்மேற்
கைகளைக் கூப்பினான், வீழ்ந்தான்-(ஆராமையால்) தண்டாகாரமாய் விழுந்து பணிந்
தான், எழுந்து கண் அருவி துளும்பினுன் - பணிந்தெழுந்து கண்ணினின்று ஆனந்
த வெள்ளஞ் சொரிந்தான், பல் முறை துதி செய்து ஆடினான்-பலதரம் துதிசெய்து

ஆனந்தக்கூத்தாடினான், ஐயன் அடி பிரிவு ஆற்றாது அஞ்சினான் - சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவடி நிழற் பிரிவுக்கு ஆற்றாமல் அஞ்சினான், அவன் அருள் ஆணை நாடினான் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் தனக்கருளிய திருவாணையை மனத்திற்கருதி, பிரியா விடை கொடு துறக்கம் நண்ணினான் - (அதைக் கடக்கக் கூடாமையால்) பிரியாவிடைகொண்டு சுவர்க்கலோகத்தை யடைந்தான்.

திருவாணையாவது - முன்னுள்ள செய்யுளிற் கூறியது. பிரியாவிடைகொண்டென்றது - பல் போகம் துகரு மிடத்தும், சிவபோகம் துகரு மிடத்தும் அவனது திருவருளின் வழியே நின்று துகாவதாதலால் பிரியாவிடை கொடு நண்ணினான் என்றார். இவ்விருண்டிள் முன்னுள்ளதைப் பின்னா வருஞ் செய்யுளிற்காண்க. (கூசு)

என்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தரமங்கையர்கவரிமருங்குவீசமந்தாரங்கற்பகம்பூமாரி தூற்ற, வந்தரநாட்டவர்முடிகளடிகள் சூடவயிராணிமுலைத்தடந்தோயந்தகலந் தின்ன டோள, விந்தமெனசசெம்மார்துவிம்முகாமவெள்ளத்துருடலமுந்தவுள்ளஞ்சென்று, சுந்தரநாயகன்கருணைவெள்ளத்தாழ்ந்துதொன்முறையின் முறைசெய்தான்றுறக்கநாடன்.

(இ-ள்.) அரமங்கையா மருங்கு வந்து கவரி வீச - அரம்பைமாதர்கள் தனது பக்கலில் வந்து சாமரை யிரட்டவும், மந்தாரம் கற்பகம் பூமாரி தூற்ற - மந்தாரமூல கற்பகமும் புஷ்பவருஷஞ் சொரியவும், அந்தரநாட்டவர் முடிகள் அடிகள் சூட - (தன்னைத் தெரிசிகவந்த) தேவர்கள் முடிகள் தனது பாதங்களைச் சூடவும், அயிராணி தடம் முலை தோயந்து அகலம் தின்ன தோள் விந்தம் என செம்மாரந்த - இந்திராணியனுடைய பெரிய தனங்களிலமுந்தி மாபமும தின்னிய தோள்களும் வந்த பருவதம்போல இறுமாப்படைய, விமழு காம வெள்ளத்துள் உடல் அமுந்த - அளவிறந்த காமப்பெருக்கில் தனது உடலமுந்தவும், உள்ளம் சென்று சுந்தரநாயகன் கருணை வெள்ளத்து ஆழ்ந்து - தனது மனஞ்சென்று சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவருள் வெள்ளத்திலமுந்தவும், துறக்க நாடன் தொல் முறையில முறை செய்தான் - தேவேந்திரன் முன்பு நடத்திய முறைப்படியே அரசியல் நடத்திவந்தான்.

செம்மாரந்த ஆழ்ந்து - செயவென்னும் வாய் பாட்டு வினையெச்சத்திரிபுகள். மந்தாரம் கற்பகம் என்றமையால் இனமபற்றிய சுந்தானம், அரிசுந்தனம், பாரிசாதமென்னும் முன்னுதேவதருக்களும் பூமாரி தூற்றின எனக்கொள்க. (கூசு)

இந்திரன்புரிதீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.



ஆகப்பாயிரம் உளபடத் திருவிருத்தம் - சங்க.

இரண்டாவது

வெள்வளையாணிச்சாபந்தீர்த்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மட்டவிழுங்கொன்றைச்சடையான்மகவாளைத்
தொட்டபழியின்றொடக்கறுத்தவாறோதிப்
பட்டமதவேழம்பரனைப்பராய்முனிவ
னிட்டகொடுஞ்சாபநீத்தேகுவாறோதுவாம்.

(இ-ள்.) மட்டு அவிழும் கொன்றை சடையான் - தேனெடுமலர்ந்த கொண்
மைமலர்மாலையை யணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், மகவாளை
தொட்ட பழியின் தொடக்கு அறுத்த ஆறு ஒதி - இந்திரனை விடாதுபற்றிய பிரமக
த்தியின் கட்டினை மூன்று மொழித்த வகையை யெடுத்துக்கூறி, பட்டம் மதம வே
ழம் - நெற்றிப்பட்டத்தையும் மதத்தையும் உடைய ஐராவதமாகிய வெள்ளையாளை,
பரனை பராய் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி, முனிவன் இட்ட கொடும் சாய
ம் நீத்து ஏகிய ஆறு ஒதுவாம் - துருவாசமுனிவரிட்ட கொடிய சாபத்தை யொழி
த்து (தனதுஉலகில்) சென்ற சரித்திரமாகிய திருவிளையாடலைச் சொல்லுவோம்.

மட்டவிழுங்கொன்றை - முதல் சினைக்கு ஒன்றுமையுண்மையால் சினைவினை
யை முதன்மேலேற்றி மட்டவிழுங் கொன்றையென்றார். (க)

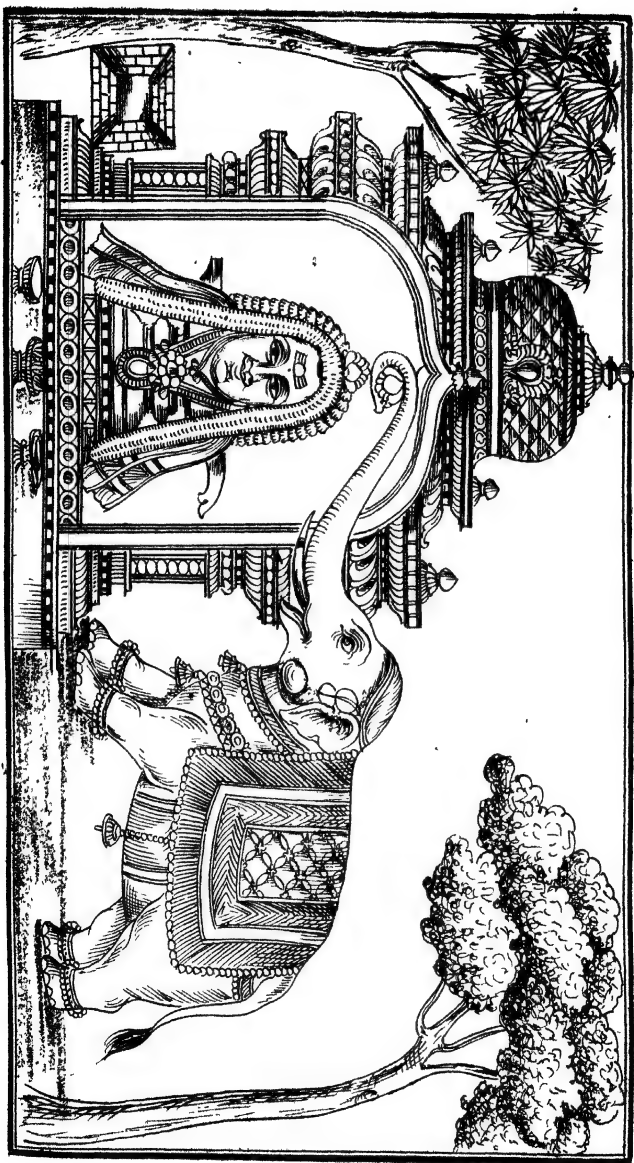
கருவாசனைகழிக்குங்காசினகர்தன்னிற்
துருவாசவேதமுனிதொல்லாகமத்தின்
பெருவாய்மையாற்றன்பெயர்விளங்கவிச
னெருவாவிளிங்கவொளியுருவங்கண்டான்.

(இ-ள்.) கருவாசனை கழிக்கும் காசினகர் தன்னில் - சன்னவாசனையாகிய
இருவினையை யொழிக்கும் காசிக்ஷேத்திரத்தில், வேதம் துருவாசமுனி - வேதங்க
ளை யுணர்ந்த துருவாசமுனிவர், தொல் ஆகமத்தின் பெருவாய்மையால் - தொன்று
தொட்டுள்ள ஆகமத்தின் பெரிய வுண்மைவாக்கியத்தால், தன் பெயர் விளங்க-தம
து பெயர்விளங்கும்படி, ரசன் ஒருவா ஒளி இலிங்க உருவம் கண்டான்-சிவபெருமா
ன் சிறிதும் நீங்காத ஒளிவடிவமாகிய சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை யொன்று செய்தார்.

கருப்பவாசனை - துருவாசமெனப் புஷ்பாஞ்சலியில்வந்த காரணம்பற்றித்
துருவாசமெனப் பெயர்வந்தது என அறிக. ஆகமம் பதிவாக்கியமாகலின் - பெரு
வாய்மை என்றார். (உ)

இன்புற்றருச்சனைசெய்தேத்துவானவ்வேலை
யன்புக்கெளியனருளாற்றிருமுடிமேன்
மின்பொற்கடிக்கமலப்போதொன்றுவிழ்ந்திடலுந்
தன்பொற்காகமலப்போதலர்த்தித்தாங்கினான்.

(இ-ள்.) இன் புற்று அருச்சனை செய்து ஏத்துவான் - மகிழ்ந்து (தாம் பிர
திஷ்டை செய்த சிவலிங்கப்பெருமாளை) அருச்சித்துத் துதிக்கத் தொடங்கினார்,
அ வேலை - அப்பொழுது, அன்புக்கு எளியன் அருளால் திருமுடிமேல் மின் பொன்
கடி கமலம் போது ஒன்று வீழ்ந்திடலும் - அடியவரன்புக் கெளியவனாகிய சிவபெ



ருமானுடைய திருவருளினால் (அவனது) திருமுடியினின்று விளங்கும் பொன்னிற த்ஸையும் வாசனையுமுடைய தாமரைமலரோன்று வீழ, தன் பொன் கரகமலம் போது அலர்த்தி தாங்கினான் - தமது பொன்மயமாகிய கைத்தாமரைகளை விரித்து எந்தினார்.

அடியார் அன்பின் வலையி லகப்படுவோனாதலால் - அன்புக்கெளியன் என்றார். திருவாசகம். திருவண்டப்பகுதியில் - “ பத்திவலையிற் படுவோன்காண்க ” என வருதல் காண்க. மேல் உருபுமயககம். (௩)

தாங்கிக்கண்சென்னிதடமார்பிணைத்துடலம்
வீங்கித்தலைசிறந்தமெய்யுவகைமேற்கொள்ள
நீங்கிக்கழிந்தகருணைநிதியணையான்
பூங்கற்பகநாட்டிழ்போகின்றானவ்வேலை.

(இ-ள்.) தாங்கி கண் சென்னி தடம் மார்பு அணைத்து உடலம் வீங்கி - (கரக மலத்தில்) ஏந்தித் தமது கண்களிலுஞ் சிரத்திலும் பார்த்த மார்பிலும் ஒற்றிச் சரீரம் பூரித்தி, தலை சிறந்த மெய் உவகை மேல் கொள்ள நீங்கி - மேலெழுந்தோங்கிய உண்மையாகிய மகிழ்ச்சி மீதுரை (அவ்விடத்தினின்று) நீங்கி, கழிந்த கருணை நிதி அணையான் - மிக்கிருபையால் சங்கநிதியை யொத்த துருவாசர், பூ கற்பகம் நாட்டில் போகின்றான் - பொலிவையுடைய கற்பக விருகூம்பொருநதிய விண்ணுலகத்தில் செல்லுகின்றவராயினார், அவ்வேலை - அக்காலையில்.

முதல்சீனைக்கு ஒற்றுமையுண்மையால் வீங்கியென்னுஞ் சினைவினை நீங்கியென்னும் முதல்வினையின முதனிலையோடு முடிந்தது. (௪)

சங்கலறசசெங்களத்துத்தானவரைத்தேய்த்துவிறற்
கொங்கலர்தார்வேயந்தமார்தோமான்றன்கோநகரிற்
செங்கணமார்பெருஞ்சேனைக்கடல்கலிப்ப
மங்கலப்பல்லாண்டுமறைமுழங்கவந்தனைவான்.

(இ-ள்) அமரர் கோமான் - இந்திரன், சங்கு அலற செம் களத்து தான வரை தேய்த்து - வெற்றிச்சங்கமுழங்கப் போர்க்களத்தில் அசுரரைச் சிதைத்து, கொங்கு அலர் விறல் தாட வேயநது - மகரந்தத்தொடு மலர்ந்த வெற்றிமாலையைச் சூடி, பெரு செம கண் அமரர் சேனை கடல் கலிப்ப - அளவிறந்த கோபக்கண்களையுடைய தேவசேனாசமுத்திரம் (ஒருபால்) முழங்கவும், மங்கலம் பல்லாண்டு மறை முழங்க - மங்கலப்பாட்டாகிய வாழ்த்தும் வேதமும (ஒருபால்) முழங்கவும், தன் கோ நகரில்வந்து அனைவான்-தனது அரசுத்தனமையுடைய நகரத்தில்வந்து அடைகின்றவன்.

ஏனை நகரங்களுட்சிறந்த நகராதலில் கோநகர் என்றார். (௫)

எத்திக்குங்கல்லென்றியங்கலிப்பவேந்திழையார்
தித்தித்தமுதொழுருங்கிதஞ்செவிமடுப்ப
பத்திக்கவரிநிராநாணைப்படுகடலிற்
றத்திப்புரளுந்திராபோற்றலைபனிப்ப.

(இ-ள்.) எத்திக்கும் கல் என்று இயம் கலிப்ப - எல்லாத் திக்குகளிலும் கல் லென்கிற ஒலிக்குறிப்போடு வாச்சியங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், ஏந்திழையார் தித்தித்த அமுது ஒழுகும் கீதம் செவிமடுப்ப - தேவமாதர் பாடும் மதுரித்த வருத

ஞ் சிந்தும் இசையானது (ஒருபால்) தனது காகில் மடுக்கவும், பத்தி கவரி நிரா - (ஒருபால்) வரிசையாகச் சாமரைக்கூட்டங்கள், தானை பரி கடலில் தத்தி புரளும் திரைபோல் தலை பணிப்ப - சேனையாகிய வளப்ப மிக்க கடலுள் தவழ்ந்து புரளா நின்ற அலைகளைப்போல அசையவும்.

தித்தித்த அகரவீறுதொகுத்தல்.

(சு)

அங்குக்கடலினெடுங்கும்பகநிமிர்ந்த
வங்கத்தலையுக்குமீகான்றனைமானத்
திங்கட்குடைநிழற்றத்தீந்தேமதங்கவிழ்க்கும்
வெங்கட்களிற்றின்மிசைப்பவணிபோந்தனைந்தான்.

(இ-ள்.) அம் கண் கடலில் - அழகிய இடத்தையுடைய கடலில், அகம் நெடு ம் கூம்பு நிமிர்ந்த வங்கம் தலை உய்க்கும் மீகான் தனை மான - தன்னிடத்து நெடிய பாய்மரம் ஒங்கிய மரக்கலத்தின் தலையினின்று செலுத்தும் மாலுமியை யொப்ப, திங்கள் குடை நிழற்ற-சந்திரனையொத்த வெள்ளிய குடை நிழல்செய்ய, தீம் தே ம் மதம் கவிழ்க்கும் வெங்கண் களிற்றின் மிசை பவணி போந்து அனைந்தான் - இனியமதத்தைக் கவிழ்க்கும் அஞ்சாமையையுடைய வெள்ளையானையின்மேல் பவ னிவந்தனன்.

பவணிபோதல் - உலாப்போதல். தீம் தேம் - ஒருபொருட்பன்மொழி. இனி ய வாசனையையுடைய - எனப்பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று. வெம் கண் - சினை யடையாகிய வெம்மை தாக்கூணியம் இன்மைமேனிற்றலால் அஞ்சாமை என்றும். கூம்பினை - வெண்குடையாகவும், வங்கம் - வெள்ளையானையாகவும், அதன் தலை - அவ்வானையின் பிடராகவும் கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட வணியாகக்கொள்க. (எ)

அத்தலைவிண்ணுடாருகனைந்துவெவ்வேறு
தத்தமனக்கிசைந்தகையுறைகடாங்கொடுத்துக்
கைத்தலங்கள்கூப்பிஞாகண்டாங்கடவுளரி
லுத்தமனையர்ச்சித்துப்போந்தமுனியுத்தமனும்.

(இ-ள்.) அ தலை-அவ்விடத்தில், விண்ணுடர் அருகு அனைந்து தத்தம் மனக் கு இசைந்த வெவ்வேறு கையுறைகள் தாம் கொடுத்து ஐகத்தலங்கள் கூப்பினர் - தேவர்கள் இந்திரனருகில் வந்து தங்கள் தங்கள் மனத்துக்கிசைந்த வெவ்வேறு வகைப்பட்ட கையுறைகளைக் கொடுத்துத் தமது கைகளைக் கூப்பித்தொழுதார்கள், கடவுளரில் உத்தமனை அர்ச்சித்த போந்த முனி உத்தமனும் கண்டான் - தேவர்க ளுள் கிரேஷ்டனாகிய சிவபெருமானை யருச்சினை செய்துவந்த முனிவருள் கிரேஷ்ட ராகிய துருவாசமுனிவரும் (அப்பெருமகிழ்ச்சி யாரவாரத்தைப்) பார்த்தார். (அ)

திங்கரியவாசிமொழிசெப்பித்தன்செங்கரத்தி
லீங்கரியதாமனையைநீட்டினான்மற்றதனைத்
தாங்கரியசெல்வத்தருக்காலோர்கையோச்சி
வாங்கிமதயானையின்மேல்வைத்தான்மதியில்லான்.

(இ-ள்.) திங்கு அரிய ஆசி மொழி செப்பி - திங்கில்லாத வாழ்த்து வசனங் கூறி, தன் செம் கரத்தில் நீங்கு அரிய தாமனையை நீட்டினான் - தமது செவந்த கரத்தினின்று நீங்காத தாமரைமலரைக் கொடுத்தார், அதனை - அக்கையுறையாகிய தாமரைமலரை, தாங்கு அரிய செல்வம் தருக்கால் - பெறுதற்கரிய பெருஞ் செல்

வச்செருக்கினால், மதியில்லான் ஓர் கையோச்சி வாங்கி மதம் யானையின் மேல் வைத்தான் - அறிவில்லாதவனாகிய தேவந்திரன் ஒருகையை நீட்டி வாங்கி மதத் தையுடைய வெள்ளையானையின்மேல் வைத்தான்.

அரிய என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையாகிய அருமை - இன்மைமேனின்றது. சிவபெருமானை அருச்சிததுப்பெற்றமலராதலால் செங்கரத்தில் நீங்கரிய எனவும், தேவர்கள் கையுறைகொடுத்ததுபோலாது தமது கையுறை அவனதுசெல்வம் மேன்மேலும் பெருகச்செய்விப்பதாதலால் தாமரையைநீட்டினான் எனவுங்கூறினார்.

சிறிக்கிடந்தமதியனையகும்புரிக் கோட்
நேரிக்கடங்கவிழக்குமால்யானையுச்சியின்மே
னாறிக்கிடந்தநறுமலரைவீழத்தியுற
சிறிக்கிடந்தநெடுந்தாளாறசிதைத்தன்றே.

(இ-ள்.) சீறி விரத மதி அனைய கும்புரி கோடு - பிளவுபடுத்திய சந்திரனையொத்த பூணின்ற கொம்புகளையுடைய, ஐந்தி கடம் கவிழ்க்கும் மால் யானை-ஊற்றெடுத்து மதத்தைக்கவிழ்க்கும் மயக்கங்கொண்ட அந்தவெள்ளையானை, உச்சியின்மேல் நாரி கிடந்த நறுமலரை வீழ்த்தி - தனது தலையின்மேல் மணம்வீசிக் கொண்டிருந்த நல்லதாமரைமலரைக்கீழேதள்ளி, உரல் சீறி கிடந்த நெடும் தாளால் சிதைத்தன்று - உரலொடுமறையுபட்ட தனது நெடியகாலால் தேய்த்தது. (க0)

கண்டான் முனிகாமந்தகாயந்தானுதற்கன்போல
விண்டாரழல்சிதறநோக்கினுன்வெங்கோபங்
கொண்டானமரொதுங்கக்கொதித்தால
முண்டானெனநின்றருததானுரைக்கின்றான்.

(இ-ள்.) முனிகண்டான் - (யானைதேய்த்ததை) துருவாசமுனிவர் பார்த்து, காமன் காயந்தானுதல் கண் போல் ஆர் அழல் விண்டு சிதற நோக்கினுன் வெம் கோபம் கொண்டான் - மன்மதனையெரித்த சிவபெருமானுடைய நெற்றிக்கண்ணிலுள்ள தீப்போல அரியதீப்பாந்து சிந்தப்பார்த்துக் கொடியகோபங்கொண்டார், அமரர் ஒதுங்க கொதித்து - தேவர்கள் பயந்து ஒதுங்கப் போங்கி, ஆலம் உண்டான் என நின்று உருத்தான். உரைக்கின்றான் - விடமுண்ட உருத்திரமூர்த்திபோல நின்றனுகோபித்துச்சொல்லுகின்றார்.

கண்டான், நோக்கினான், உருத்தான் என்னு முற்றுகள் எச்சமாய்கின்றன.

✓ புள்ளியதோலாடைபுனைந்தரவப்பூணணிந்த
வெள்ளியசெங்கண்விடையானடிக்கமல
முள்ளியமெய்யன்புடையாரவருவருததுத்
தள்ளியசெல்வத்தருக்கினையென்செய்தாய்.

(இ-ள்.) புள்ளிய தோல் ஆடை புனைந்து அரவம் பூண் அணிந்த செம் கண் வெள்ளிய விடையான் - புள்ளிகளையுடைய புலித்தோலாகிய ஆடையையுமித்துச் சர்ப்பாபரணங்களையணிந்த சிவந்தகண்களையுடைய வெள்ளிய இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமானது, அடி கமலம் உள்ளிய மெய் அன்புடையார்பாததாமரையைக்கருகிய உண்மையாகிய அன்பினையுடைய அடியார்கள், அருவருத்து தள்ளிய செல்வம் தருக்கினாய் என் செய்தாய் - வார்த்தியசனம்போலக் கருதிக் களைந்த செல்வச்செருக்கினையுடைய பேதையே நீ என்ன காரியஞ்செய்தாய்.

அழிவில்லாத சிவபோகம் துகரும் மெய்யன்பர்க்கு-அழியுந்தன்மையதாகிய இரத்திரபோகம் பொய்ப்போகமாக முடிதலின் மெய்யன்பர் அருவருத்துத்தன்மையி யசெல்வம் என்றார். திருவாசகம் - திருச்சதகம் - ஆணர்த்தத்தமுர்தல்.

“போகம்வேண்டிலேண்டிலேன்புரந்தராகியின்பமு
மேகநின் கழலினையலாதினெனென்பிரா
னாகம்விண்டிகம்பம்பவந்துருளுகியஞ்சலிக்கணை
யாகவென்கைகண்கடாராயரதாகவையனே.”

எனவருந் திருப்பாசுரத்தானுணர்க.

(கஉ)

கதிர்த்தாரமுடியமரர்கையுறையேநன்கு
மதித்தாயெம்மீசன்மதிமுடிமேற்சாத்தும்
பொதித்தாதவிழ்மலரைப்போற்றாதுவாங்கி
மிதித்தானேசுந்தவதன்மேல்வைத்தாய்பேதாய்.

(இ-ள்.) பேதாய் - அழிவில்லாதவனே, கதிர் தார் முடி அமரர் கையுறையே நன்கு மதித்தாய் - விளங்குதலையுடைய மாலைபுனைந்த மகுடநதிரித்த தேவர்க ள்கொடுத்த கையுறைகளையே நன்குமதித்து, எம் ஈசன் மதிமுடிமேல் சாத்தும் பொதி தாது அவிழ்மலரை போற்றாதுவாங்கி - எமதபெருமானுடைய சந்திரனைய ணிர்த்த திருமுடிமேல் சாத்திய பொதிதலையுடைய மகரந்தத்தோடு மலர்ந்ததாம னாமலரை நன்குமதிப்பாதுவாங்கி, ஆனே மிதித்தது சிந்த அதன்மேல் வைத்தாய்- வெள்ளையானே காலால்மிதித்துத் தேய்க்கும்படி அதன்மேல்வைத்தாய்.

கையுறை - கையிலவாப்படுவதென்னும் பொருண்மேனிற்றலால் செய்யப் படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்.

(கங)

வண்டுளருந்தண்டுமாயமாயோனிதுமாப்பும்
புண்டரிகப்போதுறையும்புத்தேளிறுமாப்பு
மண்டர்தொழுவாழுன்னிறுமாப்புமாலால
முண்டவனைபூசித்தபேறென்றுணர்ந்திலையால்.

(இ-ள்.) வண்டு உளரும் தண் துழாய் மாயோன் இறுமாப்பும் - வண்டிகள் கிளரும் தண்ணியதுழாய்மாலையையணிந்த திருமாலினுடைய செல்வக்களிப்பும், புண்டரிகம் போது உறையும் புத்தேள் இறுமாப்பும் - தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிர மனுடைய செல்வக்களிப்பும், அண்டர் தொழுவாழ் உன் இறுமாப்பும்-தேவர்கள் வணங்குவாழும் உன்னுடையசெல்வக்களிப்பும், ஆலாலம் உண்டவனை பூசித்தபே று என்று உணர்ந்திலை - விடத்தையுண்டருளிய சிவபெருமானை அருச்சித்தலால்வ ர்த்தயனென்று நீ சிறிதும் அறியாது போயினாய்.

இறுமாப்பு - மிக்கமகிழ்ச்சி. பிரமன்முதலியோர் சுதந்திரமில்லாத பசுக்கூ ட்டங்களுள் அடங்கினவராதலால் பதியினருள் வழிநின்று தத்தமக்குரிய அதிகா ரசத்திமுதலிய பேறுகளைப்பெறப்பூசித்து அடைந்தவராதலால் ஆலாலமுண்டவ னைப்பூசித்தபேறு என்றார். திருவாசகம் - திருச்சதகம்-அறிவுறுத்தலில் - “வாழ்த் துவதும்வானவர்க டாம்வாழ்வான்மனநின்பார், ருழ்த்துவதூந்தாமுயர்ந்த தம் மையெல்லாந்தொழுவேண்டி” எனவருந் திருப்பாசுரத்தானுணர்க.

(கச)

சேட்டானைவானவனின்சென்னிசெழியரினோர்
வாட்டானைவீரன்வளையாற்சிதறுகநின்
கோட்டானநாற்கோட்டவெண்ணிறத்தகுஞ்சரமுங்
காட்டானையாகவெனவிட்டான்கடுஞ்சாபம்.

(இ-ள்.) சேடி ஆனை வானவ-பெரியவெள்ளையாணையுடைய இந்திரனே, நின் சென்னி செழியரில் ஓர் வான் தானே வீரன் வனையால் சிதறுக என - உனது தலை பாண்டியர்மரபில்வரும் ஒப்பில்லாத வானேந்திய சேனையுடைய வீரனது சக்கரத்தால் சிதறக்கடவது எனவும், நின் கோள் தானம் நால் கோட்ட வெள் நிற த்த குஞ்சரமும்-உன்னுடையவலிமையும் மதத்தையும் நான்குகொம்புகளையும் வெள்ளியநிறத்தையுமுடைய யானையும், காட்டானை ஆக என கடும் சாபம் இட்டான்-காட்டானையாகக்கடவதெனவும் கொடியசாபம் இட்டார்.

வேறுபலவகிக்கிய நாதகோட்டவெண்ணிறத்த என்னுங்குறிப்பு வினைப்பெயொச்சங்கள் குஞ்சரமென்று முடிபுகொண்டு நாதகோட்ட குஞ்சரம் வெண்ணிறத்தகுஞ்சரம் என நின்றன. உம்மை-இறந்ததுதழீஇய வெச்சப்பொருட்டு. (கஊ)

சவித்தமுனிபாதந்தலைக்கொண்டுசெங்கை
குவித்தமரர்தங்கோன்குறையிரப்பாரைய
வவித்தபொறியாயெம்மரசுகங்காறள்ளுரு
செவித்ததுகண்வேழமுந்திங்குடையான்றோ.

(இ-ள்.) அமரர் - தேவர்கள், சவித்தமுனிபாதம் தலைக்கொண்டு செம் கை குவித்து - சபித்த துருவாசமுனிவருடைய பாதங்களைத் தமது தலைமேற்கொண்டு செவநதகைகளைக்கூப்பி, தம் கோன குறை இரப்பார் - தமது அரசனாகிய இந்திரன்செய்த குறைகளைச்சொல்லி யிரப்பவர், ஐய-ஐயனே, பொறி அவித்தாய் - ஐம் பொறிகளைக்கெடுத்தவனே, எம் அரசும் - எங்குநுடைய அரசனும், கால் தள்ளும் செவி தறுகண் வேழமும் - காற்றைவீசங்காதையும் அருசாமையையுமுடைய வெள்ளையானையும், (அபசாரஞ்செய்தமையால்) தீங்கு உடையர் அன்றோ - குற்றமுடையரல்லவா.

தணிவுகூறப்புகுவோர் தமது குற்றத்தை முன்பு கூறுவராதலால் எம்மரசும் வேழமுந் தீங்குடையரன்றோ எனக்கூறினர். ஆய் - என்னு முன்னிலையொருமை விருதியைப்பிரித்து அவித்த என்பதனோடு கூட்டுக. அரசு சொல்லால் அஃறிணையாயினும், பொருளால் உயர்திணையாதலால் திணைவிரவிச் சிறப்பினால் உயர்திணைமுடிபுத்தரா. (கக)

அத்தகையநீராற்சபித்திரடிதேனம்ந்
றித்தகையகூப்பினிவிடுமினென்றிரந்து
கைத்தலங்கள் கூப்பிக்கரைந்தாக்கிரங்கியிருள்
வைத்தமுனிபிறிதுசாபம்வருக்கின்றான்.

(இ-ள்.) அடிகேள் - சுவாமிகளே, அத்தகையநீரால் சபித்தீர் - அத்தன்மையான குற்றங்களால் சபித்தருளினீர், இனி இத்தகைய சாபம் விடுமின் என்று - இப்பொழுதே இத்தன்மையையுடைய சாபங்களை யொழித்தருளமென்று, இரந்து கைத்தலங்கள் கூப்பி கரைந்தார்க்கு - குறைகூறிக் கைகளைக்குவித்து முறையிட்ட அத்தேவர்களின்பொருட்டு, இரங்கி அருள்வைத்த முனி-மனமிரங்கிக் கிருபைகூர்ந்த அத்தருவாசமுனிவர், பிறிது சாபம் வருக்கின்றான்-வேறுசாபம் வருக்கின்றார்.

குற்றமும் பண்புளடங்குதலால் நீராலென்றார். இனி என்னும் இடைச் சொல் இப்பொழுது என்னும் பொருள்மேல் நின்றது. “இன்னினியேநின்றான்” எனவருதலால் உணர்க. (கஎ)

அறுரேடியாசிரியவிருத்தம்.

சிந்தனைவாக்கிற்கெட்டாசசிவனருளளித்தசேட
நிந்தனைபரிகாரத்தானீங்கராதுதலைமடடாக,
வந்ததுமுடிமட்டாகமத்தமாவனமாவாகி
யைந்திருபஃதாண்டெல்லையகன்றபின்பண்டைத்தாக.

(இ-ள்.) சிந்தனை வாக்கிற்கு எட்டாத சிவன் அருள் - மனவாக்குக்கெட்
டாத சிவபெருமானுடைய திருவருள், அளித்த சேட நிந்தனை பரிகாரத்தால் நீங்
காது - கொடுத்தருளிய சேடத்திலுள்ள அவமதிப்பு மற்றொருபரிகாரத்தினால் ஒழி
யமாட்டாது, (ஆகையால்) தலைமட்டாக வந்தது முடிமட்டி ஆக-தலையளவாகவந்த
தின்கு மருடத்தினளவாகமுடியக்கடவது, மத்தம் மா - மத்தையுடையவெள்ளை
யானை, ஐந்த இருபஃது ஆண்டு எல்லை - நூறுவருடங்காறும், வனம் மா ஆகி-
காட்டானையாகத்திரிந்து, அகன்றபின் - அந்த அளவு ஒழிந்தபின், பண்டைத்து
ஆக-முன்னுள்ளதெய்வத்தன்மையை யடையக்கடவது.

பரிகாரம்-என்றது தூல்களிறகூறிய பிராயச்சித்தத்தின்வழியின்று பரிகரித்
தல், ஆக வென்னும் மூன்றனுள் - முன்னது வினையெச்சம் பின்னவை வியங்கோள்
முற்றுகள். (கடி)

என்றனன்பிறிதுசாபமிந்திரன்மகுடபங்க
மொன்றியசெய்கைபின்னருரைத்துமற்றஃதுநிற்க
நின்றவெள்ளானைவானநீத்தறிவிழநதுநீலக
குன்றெனவனத்துவேழககுழாததொடுகுழிஇயுதன்றே.

(இ-ள்.) என்றனன் பிறிது சாபம் - என்று பிறிதுசாபம் வகுத்தருளினார்,
இந்நிரன் மகுட பங்கம ஒன்றிய செய்கை பின்னா உரைத்தும் அஃதுநிற்க-தேவே
ந்நிரனமகுடம் பங்கப்பட்டசெய்தியைப் பின்பு சொல்லுவாம் அச்சரித்திரம்நிற்க,
நின்ற வெள்ளானை - ஒழிந்தவெள்ளையானை, வானம் நீத்து அறிவு இழநது - (அன்
தே) விண்ணுலகத்தினின்று நீங்கித் தேவ அறிவொழிநது, நீலம் குன்று என வன
த்து வேழம் குழாத்தொடு குழுவியது-நீலமையைப்போலக் கரியநிறம்படைததுக்
காட்டிச்சஞ்சரிக்கும் யானைகூட்டங்களுகுகூடிச் சஞ்சரித்தது. (கக)

மாவொடுமயங்கிச்செங்கண்மறம்பயிலகாடுமுல்லைப்
பூவொடுவழங்குநீத்தபுறவமுங்குறவாதங்க
டேவொடுபயிலுங்கல்லந்திரிந்துநாளுண்டுநுசெல்லக்
காவொடுபயிலுந்தெய்வக்கடம்பமாவனம்புக்கன்றே.

(இ-ள்.) மா ஒடு மயங்கி - காட்டானைகளோடுகூடி, செம கண் மறம்
பயில் காடும் - சிவந்தகண்களையுடைய மறவாகள் சஞ்சரிக்கின்ற பாலைநிலங்களி
லும், முல்லைப்பூ ஒடு வழங்கும் நீத்தம் புறவமும் - முல்லைமலையும் ஒடுவரு
கூத்தையும் பெருக்கெடுத்தோடுங் காட்டானையுமுடைய முல்லைநிலங்களிலும்,
குறவர் தங்கள் தேவொடு பயிலும் கல்லும் திரிந்து - குறவாகள் தங்களுக்குரிய
தெய்வமாகிய முருகக்கடவுளோடுவசிக்குங் குறிஞ்சிநிலங்களிலுந்திரிந்து, நூறு ஆ
ண்டும் செல்ல - நூறுவருடமும் (இவ்வண்ணம்) கழிய, கா ஒடு பயிலும் தெய்வ
ம் மா கடம்பவனம் புக்கன்று - (புறத்திற்) சோலைகளால்விளங்குந் தெய்வத்தன்
மையையுடைய கடம்பவனத்திற்புருந்தது.

மறம் - கொலை, அது உடையவர்மேனிற்றலால் பண்பாருபெயா. (உஉ)

புக்குரல்வட்டத்தின்காற்பொருவிநேவியவிறநீர்ந்த
மைக்கருங்கனிபுருத்த உரல்போலும் வட்டவடிவாகிய தி
ண்ணியகால்களையுடைய ஒப்பில்லாத தெய்வத்தன்மையினின்று நீங்கியகரியாயானே,
முக்கண் மாதவன் அருள வந்து எய்த தக்கது ஓர் அமையஞ்சார - திரிநேத்திரங்க
ளையும் பெரியதுறவினையுமுடைய சிவபெருமானது திருவருள்வந்து கிடைக்கத்தக்க
ஒப்பில்லாதகாலநதனக்குக்கிடைக்க, மரகதம் தழைத்து மின்னு நக்க பொன் முளரி
பூத்த நளிர் கயந்தலை கண்டனது-மரகதம்போலும் (இலைகள்) தழைத்து மின்னலை
பபோலும் விளங்கின பொற்றாமரைமலர்கள் அலர்ந்த குளிர்த்த தடாகத்தைக்கண்
டது.

(இ-ள்.) புக்க உரல் வட்டம் தின் கால் பொருவு இல் தே இயலில் தீர்ந்த
மை கரும் களிபு - (கடம்பவனத்தில்)புருத்த உரல்போலும் வட்டவடிவாகிய தி
ண்ணியகால்களையுடைய ஒப்பில்லாத தெய்வத்தன்மையினின்று நீங்கியகரியாயானே,
முக்கண் மாதவன் அருள வந்து எய்த தக்கது ஓர் அமையஞ்சார - திரிநேத்திரங்க
ளையும் பெரியதுறவினையுமுடைய சிவபெருமானது திருவருள்வந்து கிடைக்கத்தக்க
ஒப்பில்லாதகாலநதனக்குக்கிடைக்க, மரகதம் தழைத்து மின்னு நக்க பொன் முளரி
பூத்த நளிர் கயந்தலை கண்டனது-மரகதம்போலும் (இலைகள்) தழைத்து மின்னலை
பபோலும் விளங்கின பொற்றாமரைமலர்கள் அலர்ந்த குளிர்த்த தடாகத்தைக்கண்
டது.

சிவபெருமானே - மாதவனென்று பொன்வண்ணத்தந்தாடியில்.

“பரமனையேபலிதேர்ந்துநஞ்சுண்டதுபன்மலர்சேர்
பிரமனையேசிரங்கொண்டுக்கொடுப்பதுபேருளாஞ்
சரமனையேயுடம்பட்டுடம்பொடுமாதிடமாம்
வரமனையேகிளையாகுமுககண்ணுடைமாதவனே.”

எனவருதல்காண்க, மின்-உகரச்சாரியை பெற்றுநின்ற தொழிற்பெயர். அகரவிருதி
தொக்குநின்ற புக்க என்னும் பெயரொச்சம் மைக்கருங்கனிபு என்கும் வினைமுதற்
பொருள்கொண்டது. இடையிலுள்ள இடைப்பிறவரல், கயந்தலை - ருளமாகிய
இடம். இது ஆயன் சாத்தன என்றதபோல நின்ற இருபெயரொட்டுப் பண்புத்
தொகை, கயந்தலைகண்டது - இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையாதலால் வருமொ
ழிமுதல் வல்லெழுத்து இயல்பாயிற்று. (உக)

கண்டபோதறிவுதோன்றக்கயந்தலைகுடைந்தபோது
பண்டையவடிவந்தோன்றப்பரஞ்சுடரருட்கண்டோன்றக்
கொண்டதோர்பரமானந்தக்குறியெதிர்தோன்றக்கும்பிட்
டண்டாநாயகனைப்பூசைசெய்வதற்கன்புதோன்ற.

(இ-ள்.) கண்ட போது அறிவு தோன்ற - (அந்தத் தீர்த்தத்தைத்) தரிசித்த
போது (முன்னுள்ள) அறிவுதோன்றவும், கயம் தலை குடைந்த போது பண்டைய வ
டிவம் தோன்ற-அததீர்த்தத்தில் நீராடியகாலத்து முன்னுள்ளவடிவம் தோன்றவும்,
(மகிழ்கூர்ந்து) பரம் சுடா அருட் கண தோன்ற - சிவபெருமானுடைய திருவருட்
பார்வை தோன்றுதலால், பரமானந்தம் கொண்டது ஓர் குறி எதிர்தோன்ற கும்பி
ட்டு - மேலான ஆனந்தமே திருவுருவமாகக்கொண்ட ஒப்பில்லாத சொக்கலிங்கமு
ர்த்தி (தனக்கு) நேரோ தரிசனமாகவணங்கி,அண்டர் நாயகனை பூசை செய்வதற்கு
அன்புதோன்ற-தேவர்கள் தலைவனாகிய அச்சொக்கலிங்கமுர்த்தியைப் பூசித்தற்குத்
(தன்மனத்தில்) அன்புதோன்றாநிற்க.

முன்னுள்ள தோன்ற என்னும் இரண்டு வினையெச்சங்களும் சொல்லெச்ச
மாய் நின்ற மகிழ் கூர்ந்து என்னும் எச்சத்தைத் தனித்தனி கொண்டன, அவ்வெச்
சம் கும்பிட்டென்னும் எச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. (உஉ)

தூம்புடைக்கையான்மொண்டுமஞ்சனத்தூரீராட்டித்
தேம்புடையொழுகப்பள்ளித்தாமமுந்தெரிந்துசாத்திப்
பாம்புடைத்தாயவேணிப்பரணையர்ச்சிககவுள்ளத்
தாம்புடையறிந்தவெந்தையானையேநோக்கிககூறும்.

(இ-ள்.) தூம்பு உடை கையால் மொண்டு - துவாரம்பொருந்திய துதிக்கை யால் முகந்து, மஞ்சனம் தூரீர் ஆட்டி - திருமஞ்சனமான பரிசுததமாகிய நீரால் அபிஷேகஞ்செய்து, தேம் புடை ஒழுக - தேன்புறத்திற் சிந்த, பள்ளித் தாமமும் தெரிந்து சாத்தி - திருப்பள்ளித்தாமத்தையும் குற்றமற வாராய்நதுசாத்தி, பாம்பு உடைத்தாய வேணி பரணை அர்ச்சிக்க - சர்ப்பத்தையணிந்த சடையையுடைய சோ மசுந்தரக்கடவுளை யர்ச்சிக்க, உள்ளது ஆம்புடை அறிந்த எந்தை-(அதன்)மனத்தி ற்றேன்றிய (அன்பின்) வீககத்தை யறிந்த வச்சோமசுந்தரக்கடவுள், யானையை நோக்கி கூறும் - அவ்வெள்ளையானையைக் கடைக்கணித்துத் திருவாய்மலர்ந்தரு ளுவான்.

உம்மை-உயர்வுசிறப்பு. புடைமுதனிலைத் தொழிற்பெயர். இச்செய்யுள் குள கமாதலால் தோன்ற என்னும் எச்சம நீராட்டி என்னும் எச்சத்தின் முதனிலைய யும், அவ்வெச்சம் சாத்தி என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் அர்ச் சிக்க வென்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையுந் தனித்தனிகொண்டன. (உக)

வந்ததையெவனீவேண்டும்வாமெவனுரைத்தியென்னச்
சிந்தையிலன்புகூர்ந்ததெயவதவேழந்தாழ்ந்து
முந்தையில்வினாவும்வந்தமுறைமையுமுறையாற்கூறி
யெந்தையையடையப்பெற்றேற்றினியொருகுறையுண்டாமோ.

(இ-ள்.) நீ வந்தது எவன் - நீ யிங்குவந்தகாரணம் என்ன, வேண்டும் வரம் எவன் - உனக்கு வேண்டிய வரமென்ன, உரைத்தி என்ன - நீ கூறுவாயென்றருள், சிந்தையில் அன்பு கூர்ந்த தெய்வத வேழம் தாழ்ந்து - மனத்தில் அன்புமிக்க வெ ள்ளை யானை வணங்கி, முந்தையில வினையும் வந்த முறைமையும் முறையால் கூறி- முன்னடந்த செய்தியையும் (அதுகாரணமாகத்தான்)வந்தமுறைமையையும் முறை ப்படிச் சொல்லி, எந்தையை அடைய பெற்றேற்றகு இனி ஒரு குறை உண்டாமோ- என் தந்தையாராகிய தேவரீரைச் சரணடையப்பெற்ற அடியேனுக்கு இனி யொரு குறையுண்டோ. (இல்லையென்றபடி.)

ஐ - சாரியை.

(உச)

என்பராவாரம்பூண்டவெந்தையிக்கரிகளெட்டோ
டொன்பதாயடியனேனுமுன்னடிபிரியாதுன்றன்
முன்பதாயில்விமானமுதுகுறசகமப்பலென்றோ
ரன்பதாயொன்றென்னுள்ளத்தடுத்தலாலஃதேவேண்டும்.

(இ-ள்.) என்பு அரா ஆரம் பூண்ட எந்தை - எலும்பையும் சர்ப்பத்தையும் ஆரமாகப்பூண்டருளிய என் தந்தையே, அடியனேனும் இ கரிகள் எட்டோடு ஒன் பது ஆய்-அடியேனாகிய யானும் விமானத்தைச்சுமக்கும் இந்த அஷ்டகசங்கனோடு ஒன்பதாகி, உன் அடி பிரியாது உன்றன் முன்பு ஆய் இ விமானம் முது குற சுமப்பல் என்று - உன்திருவடியைப் பிரியாமல் உன்முன்புநின்று இவ்விமானத்தை முதுகிற் றொருந்தச் சுமப்பேனென்று, ஓர் அன்பு ஒன்று ஆய் என் உள்ளத்து அடுத்தலால்-

ஒப்பில்லாத அன்பொன்றுண்டாகி என்மனத்தில் பொருந்துதலால், அஃதே வேண்டாம் - அச்சமத்தற்றொழிலே (எனக்கு) வேண்டும்.

முதல் சினைக்கு ஒற்றுமையுண்மையால் சினைவின் ரொழிலாகிய சுமப்பல் என்னும் வினைமுற்றை முதலுக்குங்கொள்க. சினை அன்பு - முன்பது அன்பது அது பகுதிப் பொருள் விசுதிகள். (உடு)

இடையறாவன்பின் வேழமிறங்குநகரவிண்ணை
இடையவனம்பான்மெய்யனபுடையவனவனைததாங்கி
யடைவதேநமக்குவேண்டுமகமகிழ்வென்னாப்பின்னும்
விடையவன்வரங்கணல்கிவிடைகொடுத்தருளினானே.

(இ-ள்.) இடை அறு அன்பின் வேழம் இங்குநகர - என்றும் நீங்காத அன்பினையுடைய வெள்ளையாணை யிவ்வாறுசொல்ல, விடையவன்-இடபவாகனத்தை யுடைய சோமசந்தரக்கடவுள், வின் நாடு உடையவன் - தேவேந்திரன், நம்பால் மெய அன்பு உடையவன் - நமமிடத்தில் மெய்யன்புடையான், அவனைத் தாங்கி அடைவதே-அவனைச் சமனதுசெல்வதே, நமக்கு வேண்டும் அகமகிழவு என்னுந்நமக்குவேண்டிய அகமகிழ்ச்சி மெனது, பின்னும் வரங்கள் நல்கி விடை கொடுத்து அருளினான் - மீளவும் வரங்களருளி விடைகொடுத்தருளினார். (உ௯)

சமுத்திரையாசிரியவிருத்தம்.

விடைகொடுவணங்கியேரும்வெள்ளாணைமேற்றிசையடைந்துதன் பெயராற, நடமுமற்றதன்பாலாணையுங்கணென் தன்னையுங்கண்டருச்சனைசெய், விடையறாவன்புந்தானுமங்கிருக்குமெல்லையிசசெய்திகேட்டருள் கூர், கடவுளர்பெருமானுழையவாவினித்தெங்குகிறற்றினைக்கொணர்கெனவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) விடை கொடு வணங்கி ஏகும் வெள்ளாணை மேல் திசை அடைந்து-விடைபெற்றுப் பணிந்துசெல்லும் வெள்ளையாணையானது மேலேத்திசையை யடைந்து,தன்பெயரால் தடமும் அதன் பால் அரணையும் கணென் தன்னையும் கண்டு-தன்னுடையபேரால் ஓர் தீர்த்தத்தையும் அதீர்த்தக்களையில் சிவலிங்கமூர்த்தியையும் மூத்தபிணையாரையும் பிரதிட்டைசெய்து, அருச்சுனை செய்து இடை அறு அன்பும் தானும் அங்கு இருக்கும் எல்லை-அருச்சித்து என்றும்நீங்காத அன்புந்தானுமாக அவ்விடத்திலிருக்கும் காலத்து, 'அருள் கூர் கடவுளர்பெருமான் இச்செய்தி கேட்டு - கருணையிடுக இரத்திரன் இச்செய்தியைக் கேளவியுற்று, உழையவா வினித்து எம் களிற்றினை கொணர்க எனீ விடுத்தான்-வலச்செய்வோரை அழைத்து எமது யாணையைக் கொண்டுவரக்கடவீர் என்று அனுப்பினான்.

பரவசமுற்ற முதலையுஞ் சிணையையும் வேறுவைத்துக் கூறுதல் நெறியாதலால் அன்புநதானும் அங்கு இருக்கும் எல்லை என்றார். “ நானுமென்சிற்தையுநாயகனுக்கெவ்விடத்தோம் ” என்ற பெரியோர் திருவாக்காறு முணர்க. (உ௭)

வல்லைவந்தழைத்தார்தம்மைமுன்போக்கி வருவலென்றெழுந்துகிழ்த்தகிசையோ, வல்லைவந்தோரூர்தனதுபேராற்கண்டிந்திரோச்சரமெனவிதைவன், ரொல்லைவன்பெயராலொன்றுகண்டாணைத்தாயபூசனைசெய்தங்கிருப்பக், கல்லைவன்சிறகுதடிந்தவனின்னுங்குகிறுவந்திலதெனப்பின்னும்

(இ-ள்.) வல்லை வந்து அழைத்தார்தம்மை வருவல் என்று முன் போக்கி-வினாந்துவந்தழைத்தவரை நான் வருகின்றேன் நீங்கள் முன்னேசெல்லுங்கொள்ள

றனுப்பி, எழுந்து கீழ்த்திசை ஓர் எல்லை வந்து - (அங்குநின்ற) எழுந்து கிணர்த்தி
சையில் ஓரிடத்திலவந்து, தன் பேரால் ஓர் ஊர் கண்டு - தனது பேரால் (ஐராவதி
ச்சரமென) ஒருதலத்தை யேற்படுத்தியும், இறைவன் தொல்லைவன் பெயரால் இந்
திசோச்சரம் என ஒன்று கண்டு-(தனது) தலைவனுடைய தொன்றுதொட்டுள்ள நல்
லபெயரால் இந்திசோச்சரமென ஒருதலத்தை யேற்படுத்தியும், அரணை தூய பூசனை
செய்து அங்கு இருப்ப - சிவபெருமானைப் புனிதமாகிய பூசனைசெய்த அங்குஇரு
ப்ப, கல்லை வன்சிறகு தடிந்தவன் இன்னும் களிது வந்திலது என பின்னும் - மலைக
ளை வலியசிறகுத்த தேவேந்திரன் இன்னமும் யானை வரவில்லை யென்றுமீளவும்.

கடவுளை யடிதொழுது என்றற்போல - கல்லை வன்சிறகு தடிந்தவன் என
உருபு நோக்கியசொல் இரண்டிவந்தன. முதற்பொருள் ஐ உருபு ஏற்று நின்றமை
யால் கிளைப்பொருளாகிய சிறகிறகு ஏழனுருபுவிரித்துக் கல்லைச்சிறகில்வெட்டினான்
என்ப பொருள் கொள்ளத்தலும் ஒன்று. (உஅ)

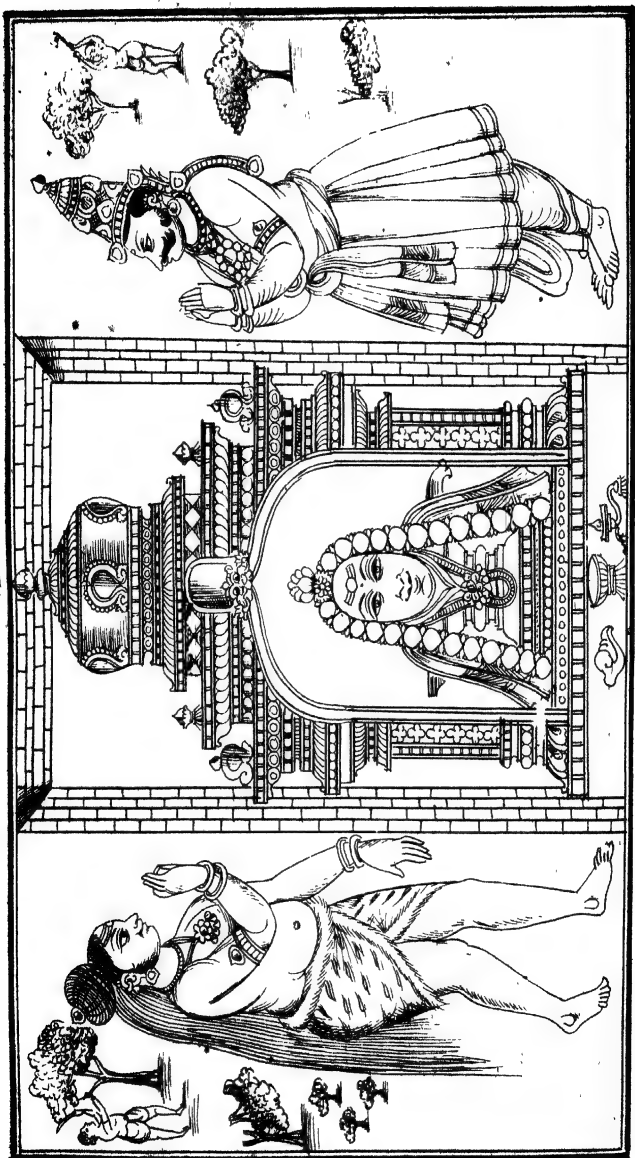
மனத்தினுங்கடிய தூதரை விடுப்பவானடைந்திறைவனைவணங்கிப்
புனத்தினுங்கடியகல்லினும்பன்னாட்புன்களையுறவருசாபங்
கனத்தினுங்கரியகண்டனைக்கண்டுகளைந்ததுங்கிளந்து திகக்கயத்தி
னினத்தினுங்கழிந்ததெய்வதவேழமினி துயிற்றிருந்த துமாதோ.

(இ-ள்.) மனத்தினும் கடிய தூதரை விடுப்ப - மனவேகத்திலும் வினாந்து
செல்லும் வேகத்தையுடைய தூதுவரை (அழைத்துவரும்படி) அனுப்ப, (அவர்க
ளோடு) வான் அடைந்து இறைவனை வணங்கி - சுவர்க்கலோகத்தையடைந்து தன
துதலைவனுடைய இந்திரனைப்பணிந்து, புனத்தினும் கடிய கல்லினும் பல் நாள் புன்
கண் நோய் உறவரு சாபம் - காடுகளிலும் அச்சத்தைத்தரும்மலைகளிலும் பலநாள்
துன்பரோயை நுகரும்படி வந்தசாபத்தை, கனத்தினும் கரிய கண்டனை கண்டு
களைந்ததும் கிளந்து - மேகத்தினுங் கரிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கட
வுளைத் தரிசித்த நீக்கிக்கொண்டதையும் (மறறைச்செய்திகளையும்) சொல்லி, திக்க
யத்தின் இனத்தினும் கழிந்த தெய்வத வேழம் இனிது வீற்றிருந்தது - எட்டித் திக்
சூயானைகளிலும் மேம்பட்ட தெய்வத்தனமைபொருந்திய வெள்ளையானை குறைவி
ன்றி வீற்றிருந்தது.

திக்கசங்களோடு அது ஒன்றாயினும் ஏனையவற்றுள் அது சிவபிரானருளால்
மேம்பட்டமையால் திக்கயத்தினினதுங் கழிந்த என்றார். உம்மையால் மற்றைச்
செய்திகளையும் எனக்கொண்டாம். (உக)

குடவயினைராவதப்பெருந்தீர்த்தங்குடைந்தயிராவதகணைசக்
கடவுளைத்தொழுதராவதேச்சரத்துக்கடவுளைப்பணிந்தவர்சாபத்[போ
தொடர்பினும்பர்வத் தொடர்பினும் கழிவர் சுராதிபன்களிறுசென்னெறி
யிடர்கெடவையைபடிந்துதென்கரையிலிந்திரோச்சரனடிபணிவோர்.

(இ-ள்.) குடவயின் ஐராவதப் பெரும் தீர்த்தம் குடைந்து - மேலைத்திசை
யிலுள்ள பெரிய ஐராவததீர்த்தத்தில் நீராடி, அயிராவத கணைக்கடவுளைத்தொ
ழுது - ஐராவதகணபதியைவணங்கி, ஐராவதேச்சரத்து கடவுளைப்பணிந்தவர் சாபத்
தொடர்பினும் பாவத்தொடர்பினும் கழிவர் - ஐராவதேச்சரருடைய திருவடிகளை
வணங்கினவர்கள் சாபக்கட்டினின்றும் பாவக்கட்டினின்றும் நீங்குவார், சுராதிப
ன் களிது செல் நெறி போய் - (இதுவுமன்றி) இந்திரனுடைய யானைசென்றவழி
யேசென்று, இடர் கெட வையை படிந்து தென் கரையில் இந்திசோச்சரன் அடிபணி



உ. வே. சாமிநாதையார் தூல் நிலையம்

அடைபாடும், சென்னை-21.

திருநகரங்கண்டப்படலம்.

உஉக

வோர் - பிறவித்தன்பங்கெட வைகையில் நீராடி (அதன்) தென்கையிலெழுந்த
ருளிய இந்திரோச்சரனுடைய திருவடிகளை வணங்குவோர். (கஉ)

வேறு.

இம்மையிலறமுன்மூன்றாலெய்தியபயனையெய்தி
யம்மையின்மகவானோழரும்பதமளவும்வானில்
வெம்மையில்போகமுழுகிவெறுப்பு வந்தடையவுள்ளச்
செம்மையில்விளைபேரின்பச்சிவகதிசெசெலவராவார்.

" (இ-ள்.) இம்மையில் அறமுன் மூன்றால் எய்திய பயனை எய்தி-இப்பிறப்பில்
தரும்முதலிய மூன்றுபொருள்களால்வரும் பயனைதூகர்ந்து, அம்மையில் ஈர் ஏழ் ம
கவான் அரும்பதம் அளவும்-மதுமையில் (கிடைத்தற்கரிய) பதினாறு தேவோதிரப
ட்டங்காறும், வானில் வெம்மையில் போகமுழுகி வெறுப்பு வந்து அடைய-சுவர்க்
கலோகத்தில் விருப்பைத்தரும் போகவெள்ளத்தில் அழுநதி (அதில்) வெறுப்பு வர,
உள்ளச்செம்மையில் விளைபேர் இன்பம்-சிவகதி செல்வா ஆவார் (அதனால்விளைந்த)
இருவினையொப்பால் உண்டாகும் பேரின்பத்தைத்தரும் சிவசாயுச்சியச் செல்வமு
டையவராவார். (கக)

வெள்ளையானைச்சாபந்திர்த்தப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - சஎ0.

மூன்றாவது

திருநகரங்கண்டப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தானவாழிபுகர் முகத்தடுகரிசாபம்
போனவாறுனாசெய்துமேற்புதுமதிமுடிமேல்
வானவாறின்கடம்பமாவனமுதுநகர
மானவாறுதுதனைச்சிறித்தறிந்தவாறிசைப்பாம்.

(இ-ள்.) தானம் ஆறு இழிபுகர் முகத்து அடுகரிசாபம் போன ஆறு உரை
செய்தும் - மதமாகியவெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடும் புள்ளிதங்கிய முகத்தைபு
டைய (பகைவரைக்) கொல்லும் வெள்ளையானையின் சாபநீங்கிய திருவினையாடலைச்
சொன்னோம், மேல் புதுமதிமுடிமேல் வான ஆறினன் மா கடம்பவனம் - இனிப்பி
றையணிந்த சடாமுடியின்மேல் ஆகாயகங்கையையணிந்த சோமகநதரக்கடவுளு
டைய பெரியகடம்பவனம், முது நகரம் ஆன ஆறுதுதனை சிறுது அறிந்த ஆறு
இசைப்பாம் - பழையசிற்பதாலின்வழித் திருநகரமான திருவினையாடலைச் சிறிது
தெரிந்தவண்ணம் (எடுத்தச்) சொல்லுவாம்.

பிறை-தோன்றும் இளஞ்சுநதிரன்மேனிற்றலால் புதுமதி என்றற்குப் பிறை
என்றும். முதுமை என்னும் பண்பு தூன்மேனிற்றலால் பண்பாகுபெயர். அது பரு
திப்பொருள்விருதி. (க)

இன்னரம்புளோழிசையெழான்மிடற்றளிகள்
கின்னரம்பயில்கடம்பமாவனத்தினின்கீழ்சார்த்
தென்னர்சேகரனெனுங்குலசேகரனுலக
மன்னர்சேகரனரசுசெய்திருப்பதுமணலூர்.

(இ-ள்.) இன் நரம்பு உளர் ஏழ் இசை ஏழால் மீடறு அளிகள் - இனியநரம்புகளைத் தடவுமிடத்துண்டாகிய ஏழிசைபோலுங் கண்டத்தொனியையுடைய வண்டிகள், கின்னரம் பயில் மா கடம்பவனத்தினின் கீழ்சார்-வீணையிசையைப்போல இசையைப்பாடும் பெரியகடம்பவனத்தின் கீழ்ப்பக்கத்தில், தென்னர் சேகரன் எனும் குலசேகரன் உலகம் மன்னர் சேகரன் - பாண்டியர்மரபிற் கோர்மருடம் போன்றவனாகிய குலசேகரனென்றும் இயற்பெயரையுடைய பாண்டியன் உலகிலுள்ள ஏனை மன்னவர்களுக்கும் மருடம்போல்பவன், அரசு செய்து இருப்பது மணலூர் - அவன் அரசியல் நடத்தியிருக்கும் ஊர் மணலூராம்.

கின்னரம் வீணை இது இசைமேனிற்றலால் கருவியாகுபெயர். இருப்பது-தொழிற்பெயர் இது இடத்தின்மேனிற்றது. இன் உருபிற்கு இன் சாரியை இல்லை யேனும் பாம்பினிற்கடித்து தேள் என வழக்கின்கண்ணும், கற்பினின்வழாஅ எனச் செய்யுளின்கண்ணும் பயின்றவருதலால் வந்தது. (உ)

குலவுமப்பெரும்பறியிளங்கோக்களிலொருவ
னிலவுமாநிதிபோலருச்சனைமுதனியதி
பலவுமாஞ்சிவதருமமுந்தேடுவான்பரன்பரற்
றலைமைசான்றமெய்யன்பினுன்றனஞ்சயனென்பான்.

(இ-ள்.) குலவும் அ பெரும்பறி இளம் கோக்களில் - விளங்காநின்ற அந்தப் பெரியநகரத்திலுள்ள வணிகர்மரபில், நிலவு மாநிதிபோல் அருச்சனைமுதல் நியதிபலவும் ஆம் சிவ தருமமும் தேடுவான் - விளங்காநின்ற பெரியதிரவியங்களைத் தேடுதல்போல அருச்சனைமுதலிய செய்கடன்கள் பலவாகிய சிவதருமங்களைத் தேடுகின்றவனும், பரன்பால் தலைமை சான்ற மெய் அன்பினுன் - சிவபெருமானிடத்து முதனமைபெற்ற மெய்யன்பினனுமாகிய, தனஞ்சயன் என்பான் ஒருவன் - தனஞ்சயனென்றும் இயற்பெயரையுடைய லொருவன். (ங)

செல்வமாநகரிருந்துமேற்றிசைப்புலஞ்சென்று
மல்லல்வாணிகளுசெய்துதன்வளம்பதிமீள்வான்
றொலையேழ்பவங்கடற்ககாதோன்றுவித்தடியா
ரல்லநீர்ப்பவன்கடம்பமாவனம்புகுமளவில்.

(இ-ள்.) செல்வம் மா நகர் இருந்து மேல் திசை புலம் சென்று-பலசெல்வங்களுமுள்ள (தனது) பெரியநகரினின்றும் நீங்கி மேறதிசைகளிலுள்ள நாடுகளிற் சென்று, மல்லல் வாணிகம் செய்து தன் வளம்பறி மீள்வான் - ஊதியமிக்கவர்த்தகஞ்செய்து தனதுவளப்பம்பொருநதய நகரத்திற்குத் திரும்புகின்றவன், அடியார் தொல்லை ஏழ்பவம் கடல் கரை தோன்று வித்து அல்லல் தீர்ப்பவன் - அடியாருக்குத் தொன்றுதொட்டுவரும் எழுபிறப்பாகிய கடலின்கரையாகிய மோகூத்தைக் காட்டி அப்பிறவித்துன்பங்களைப்பொழிக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய, மா கடம்பவனம் புகும் அளவில் - பெரிய கடம்பவனத்திற்கெல்லும் காலையில்.

பிறவியைக்கடலாகவுருவகஞ்செய்து மோகூத்தைக் கரையாக வருவகஞ்செய்யாமையால் இது ஏகதேசவுருவகவணி. (சு)

இரவிகண்மறைந்தேழ்பரியிரதமுந்தானு
முரவுநீர்க்கருங்கடலில்வீழ்ந்தொளித்தனனாக
விரவுநீன்மயங்கிருள்வயிற்றமியனாய்மெலியு
மரவுநீர்ச்சடையண்ணலுக்கன்பினோனங்கண்.

(இ-ள்.) கண் மறைந்து இரவி ஏழ்பரி இரதமும் தானும்-பார்ப்போர்கண்களுக்குப் புலப்படாமல் சூரியன் ஏழுகுதிகாகள் பூண்ட இரதமூந்தானும், உரவுநீர் கரும் கடலில் வீழ்ந்து ஒளித்தனன் ஆக - பெரிய நீர்மபமாகிய கரியகடலில்விழுந்து ஒளிக்க, விரவுநீல் மயங்கு*இருள் வயின் தமிழனாய் மெலியும் அரவுநீர் சண்ட அண்ணலுக்கு அன்பினேன் - (அப்போது) வந்தகருமமிக்க இருட்போதில் ஒருவனாய் வருந்தாநின்ற, பாம்பையுங் கங்கையையும் அணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவ பெருமானுக்கு அன்பையுடையவனாகிய வர்த்தகன், அங்கண் - அவ்விடத்தில்.

தானும் என்றமையால் திணைவிரவிச் சிறப்பினால் ஆண்பால் முடிபேற்றல் திணைவருவமைதி. மெலியுமெனனும் பெயரொச்சம் அனபனெனனும் வினைமுதற் பொருள்கொண்டது. (இ)

வாங்குநான்மருப்பேந்தியமதமலையெருத்தந்
தாங்கியாயிரங்கரங்களுற்றடவியெண்டிசையுந்
தூங்குகாரிருநெர்த்துசெஞ்சுடரொனசமுப்போய்
வீங்குகாரிருநொதுக்கியவிமானநேர்கண்டான்.

(இ-ள்.) வாங்குநால் மருப்பு எந்திய மதமலை எருததம் தாங்கி - வளைந்த நான்குகொம்புகளையேந்திய அஷ்டகஜங்களுது பிடிகளால் சுமக்கப்பட்டு, ஆயிரம் கரங்களால் என் திசையும் தடவி தூங்கு கார் இருள் தூந்து செம் சுடர் என-ஆயிரம் பரணங்களாலும் எட்டுத்திசைகளும் ஆராய்ந்து (எஞ்சித்)தங்கிய கரிய இருளைத் தூர்த்துச் செவந்தசூரியனைப்போல, சூழபோய் வீங்கு கார் இருள் ஒதுக்கிய விமானம் நேர் கண்டான் - (எட்டுத்திசைகளும்) சூழ்ந்துசென்று நிவந்தகரிய விருளையொதுக்கிய விமானத்தையெதிரில் தரிசித்தான். (ஈ)

அடுத்திணைந்தனனவிரசுடர்விமானமீதமர்ந்த
கடுத்ததும்பியகண்டனைககண்டுதாழ்ந்துவகை
மடுத்தநெருசினுனங்ஙனமவைபெருளகழிப்பா
னெடுத்தசிறந்தையினிருந்தனனிருக்குமவ்விருள்வாய்.

(இ-ள்.) அடுத்து அணைந்தனன் - அருகணைந்து, அவிர சுடர் விமானமீது அமர்ந்த கடு ததும்பிய கண்டனை கண்டு தாழ்ந்து உவகை மடுத்த நெருசினுன்-விளங்குங்கிரணத்தையுடைய விமானத்தின்கண்ணெழுந்தருளிய விஷமநிறைந்த பரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளைத்தரிசித்துவணங்கி மழிச்சிநிறைந்தமனத்தையுடையவனாய், அங்கனம் வைகு இருள கழிப்பான் எடுத்த சிந்தையின் இருந்தனன் - அவ்வாறு (தரிசித்து) தங்கியவிருட்போதைக்கழிக்கும்பொருட்டு உண்டாகிய எண்ணத்தோடிருந்தான், இருக்கும் அ இருளவாய் (அவ்வாறு) இருக்கும் அவ்விருட்போதில். (எ)

சோமவாரமன்றாதலாற்சுரர்களங்கெய்தி
வாமமேகலைமலைமகடலைமகன்மலாந்த
காமர்சேவடிபணிந்தவன்கங்குல்போற்கருதி
யாமநான்கினுமருச்சணையின்புறப்புவரிவார்.

(இ-ள்.) அன்று சோமவாரம் ஆதலால் - அந்நாள் சோமவாரமாதலால், சுரர்கள் அங்கு எய்தி - தேவர்கள் அங்குவந்தடைந்து, வாமம் மேகலை மலைமகள் தலைமகன் மலர்ந்த காமர் சேவடி பணிந்து - ஒளியையுடைய மேகலையையணிந்த

பார்வதிதலைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய தாமரைமலர்போலமலர்ந்த வீரு
ப்பந்தரும் செவந்த திருவடிகளைவணங்கி, அவன் கங்குல் போல் கருதி - அவ்விரு
ளைச்சிவரத்திரிபோலநினைத்து, யாமம் நான்கிலும் இன்பு உற அருச்சுனை புரிவார்-
நான்குசாமத்திலு மகிழ்ச்சிமீதுர அருச்சுனைசெய்வார்கள்.

காமமருவு என்பது காமர் என ஒருசொனீர்மையவாய்த் தொக்குநின்றன.
சோமவாரத்தின் இரவாதலால் அவன் கங்குல்போல்கருதி என்றார். அவன் கங்கு
ல் அவனுக்குரிய கங்குலென் நிற்பலால் சிவரத்திரி என்றும். (அ)

அண்டர்வந்ததுமருச்சுனைபுரிவதுமனைத்துந்
தொண்டரன்பினுக்கெளியவன்சுரர்தொழக்கறுத்த
கண்டனின்னருட்கண்ணினுக்கண்டனனுதலிற்
புண்டரம்பயிலன்புடைப்புண்ணியவணிகள்.

(இ-ள்.) அண்டர்வந்ததும் அருச்சுனைபுரிவதும் அனைத்தும் - தேவர்கள்வர்
ததும் சோமசுந்தரக்கடவுளை யருச்சிப்பதும் ஆகிய இச்செயல்களெல்லாம், தொ
ண்டர் அன்பினுக்கு எளியவன் சுரர்தொழ கறுத்த கண்டன் இன் அருள் கண்ணி
னால் - அடியவரன்புக் கெளியவனூந் தேவர்கள் முறையிட்டு வணக்கக் கறுத்த
புனிகண்டத்தை யுடையவனுமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய இனியகிருபானோ
க்கத்தால், துதலில் புண்டரம் பயில் அன்பு புண்ணியம் உடைவணிகள் கண்டன
ன்-நெற்றியில் திரிபுண்டரமாகவணிந்த விபூதியையும் மிக்க அன்பையுஞ் சிவபுண்
ணியத்தையுமுடைய தனஞ்சயனென்றும் அவவணிகன்பார்த்தான்.

இவன் சோமவாரவிரதம் நோற்பவனாதலால் புண்ணியவணிகனென்றார்.
இதனை - ஆலாஸம்சுத்துவத்தில்,—

யநாநிஸிவஹகெஹ்யொபுரஹா துராஜி-தாநிஹ|
ஸிவவ்ரதேஷ-ஸவெஷ-ஸொரிவாஸ-கவிரயம்||

எனவருஞ் சுலோகத்தாலுணர்க.

(க)

நானமென்பனிநதும்புனருயகன்பூசைக்
கானநல்வினாவருகமுமமராகைககொடுத்த
ஞானவெண்மதிசசுடையவன்கோயிலின் ஞாங்கர்த்
தானம் ந்தருச்சுனைசெய்வான்றங்கனாயகனை.

(இ-ள்.) நானம் மென் பனி நதும்புனல் நாயகன் பூசைக்கு ஆன நல் வினா
வருக்கமும் - கஸ்தூரியையும் மெத்தென்ற நல்ல வாசனையையுடைய நல்ல பனிநீ
ரையும் சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய பூசைக்குத்தக்க நல்ல வாசனை வர்க்கங்களை
யும், அமரர் கைக்கொடுத்து - தேவர்கள் கையிற் கொடுத்து, ஞானம் வெண் மதி
சுடையவன் கோயிலின் ஞாங்கர தான அமர்ந்து - ஞானசொருபியாகிய வெள்ளிய
சந்திரனையணிந்த சடாமுடியையையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலி
ன்பக்கத்தில் தானுமிருந்து, தங்கள் நாயகனை அருச்சுனை செய்வான்-தங்கள் தலைவ
னாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை அருச்சுனை செய்யத் தொடங்கினான்.

இயற்றுவோன் நெழிலைச் செய்வித்தலால் தான் அருச்சுனை செய்வானெ
னவும், அவன் குமுமுமுவுதம் சோமசுந்தரக்கடவுளுக்குக் கொத்தடிமையாயிருந்
தலால் வழாநிலையாகத் தங்கள் நாயகனெனவுங் கூறினார். (க0)

வள்ளறன்னெமெய்யன்பினுலருச்செய்வாரோ
ருள்ளவல்வினையீட்டமுங்கங்குலுமொதுங்கக்
கள்ளமில்லவன்யாராயுங்கண்டிலன்கண்டான்
றள்ளருஞ்சுடர்விமானமேற்றனித்துறைதனியை.

(இ-ள்.) வள்ளல் தன்னை மெய் அன்பினுல் அருச்சி செய்வான் - சோமசுந்தரக் கடவுளை மெய்யன்பினுல் அருச்சித்தலைச் செய்யும். தனஞ்சயன், ஓர் உள்ளவல்வினை ஈட்டமும் கங்குலும் ஒதுங்க - ஒப்பில்லாத தொன்றுதொட்டுள்ள வலிய பாசம்கூட்டடங்களும் இராப்போதும் நீங்க, கள்ளம் இல்லவன் யாராயும் கண்டிலன் - மெய்மமையுடைய வத்தனஞ்சயன் (பூசிக்கவந்த தேவர்களுள்) ஒருவராயுங்காணாது, தன் அரும் சுடர் விமானம் மேல் தனித்து உறை தனியை கண்டான் - நீங்காத வெளியையுடைய விமானத்தின்கண் ஒப்பில்லாது வீற்றிருந்தருளூர் தனிமுதலாகிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை மட்டுங் கண்டான்.

பாசம் பிறவிக்கு விததாதலின் ஓர் எனவும், அதுதியே யுள்ளதாதலின் உள்ள எனவும், சிவபெருமான் திருவருளோக்காலன்றி ஏனையவற்ற லொழியாதாதலின் வல் எனவும், பாசங்களால் வினைவது சுருமமாதலால் வினையெனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுங் கூறினார். கண்டிலனென்னும் முற்று எச்சமாய் நின்றது. பாசமும் இருளும் குணத்தால் ஒருதன்மைபவாதலால் வினையீட்டமும் கங்குலுமென உடனெண்ணினார். அருச்சி முதனிலைதொழிறபெயர். (கக)

ஆழ்ந்தசிரந்தையனதிசயமடைந்துசேவடிக்கீழ்த்
தாழ்ந்தெழுந்திருகைகளுந்தலைமிசைக்கூப்பிச்,
சூழ்ந்துதன்பதிகக்கேருவானொருதலைதுணிந்து
வாழ்ந்தவன்பினுன்விடைகொடுவழிக்கொடுவந்தான்.

(இ-ள்.) ஆழ்ந்த சிரந்தையன் அதிசயம் அடைந்து - (அன்பில்) அமுந்திய மனத்தையுடைய தனஞ்சயன் அதிசயங் கூர்ந்து, சேவடி கீழ் தாழ்ந்து எழுந்து இரு கைகளும் தலை மிசை கூப்பி சூழ்ந்து - (சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய) செவந்த திருவடியின் கீழ்ப்பணிந்தெழுந்து இரண்டு கைகளையும் தலைமேறருவித்துப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, தன் பதிகு ஒருதலை துணிந்து ஏருவான்-தன்னுடைய நகருக்கு ஒருபக்கந் துணிந்து செல்ல, வாழ்ந்த அன்பினுன் விடை கொடு வழிக்கொடு வந்தான் - இடைவிடாத அன்பின் வாழ்வையுடைய அத்தனஞ்சயன் விடைபெற்று வழிக்கொண்டு தன்னகர் வந்து சோந்தான்.

தன்னகர்க்குச் செல்லுங் கருத்திலெனன்பார் ஒருதலை துணிந்தெனவும், சிவசேயமே வாழ்வாகவுடையவெனன்பார் வாழ்ந்தவனெனவுங் கூறினார். அன்பினுன் என்பதனிதமிழுள்ள ஆன் விசுவகையப்பிரித்து ஆழ்ந்த என்பதனோடு கூட்டிக். (கஉ)

முக்கடம்படுகளிற்றினுன்முகிறவழ்கோயில்
புக்கடங்கலாசசிங்கமன்னானெதிர்புகல்வான்
றிக்கடங்கலங்கடந்தவெந்திகிரியாய்நெருந
லக்கடம்பமாவனத்திலோரதிசயங்கண்டேன்.

(இ-ள்.) முக்கடம் படு களிற்றினுன் முகில் தவழ் கோயில் புக்கு - மும்மதங்களைச் சொரியும் யானைச்சேனையையுடைய பாண்டியனது மேகம் தவழும் கோ

யிலுட்புகுந்து, அடங்கலர் சிங்கம் அன்னான் எதிர் புகல்வான் - பகைவராகிய யாணைகளுக்குச் சிங்கமொத்த அப்பாண்டிய நெதிர் நின்று சொல்லுவான், திக்கு அடங்கலும் கடந்த வெம் திகிரியாய் - எட்டுத்திசைகளும் உள்ள பகைவரை வென்ற வெய்ய சக்கரத்தை யுடையவனே, நெருநல் மா அக்கடம்ப வனத்தில் ஓர் அதிசயம் கண்டேன்-நேற்றுப் பெரிய அந்தக் கடம்பவனத்தில் ஒரு அதிசயம் பார்த்தேன்.

மும்மதம் - கைமதம், இரண்டு கபோலமதம். (கக)

வல்லைவாணிகஞ்செய்துநான்வருவழிமேலைக்
கல்லடைந்ததுவெங்கதிற்கங்குலும்பிறப்பு
மெல்லைகாணியகண்டனநிரவிமண்டிலம்போ
லல்லடுஞ்சுடர்விமானமுமதிர்சிவகுறியும்.

(இ-ள்.) வாணிகம் செய்து நான் வல்லை வருவழி - வர்த்தகஞ்செய்து நான் வினாந்து வருங்காலை, வெம் கதிர் மேலை கல் அடைந்தது - சூரியன் அததமனவிரியைச் சேர்ந்தான், கங்குலும் பிறப்பும் எல்லை காணிய - இராப்போதின் எல்லையையும் பிறப்பின் எல்லையையுங்காண, இரவி மண்டிலம் போல் அல் அடும் சுடர் விமானமும் அதில் சிவகுறியும் கண்டேன் - சூரியமண்டிலம்போல் இருளையோட்டும் ஒளியையுடைய விமானத்தையும் அவவிமானத்தில் எழுந்தருளிய சிவலிங்கமூர்த்தியையும் பார்த்தேன்.

இங்கும் குணம்பற்றிக் கங்குலும் பிறப்பு மென உடனெண்ணினார். (கச)

மாவலம்புதாரம்ணிமுடிக்கடவுளாவந்தத்
தேவதேவனையிரவெலாமருசசனைசெய்து
போவதாயினார்யானுமப்பொன்னெடுங்கோயின்
மேவுமீசனைவிடைகொடுமீண்டனனென்றான்.

(இ-ள்.) மா அலம்பு தார் மணிமுடி கடவுளர் வந்து - வண்டிகள் (தேனாண்டு) ஒலிக்கும் கற்பக மலர்மாலையையணிந்த இரத்தினங்களமுத்திய கிரீடங்களையுடைய தேவர்கள் வந்து, அ தேவ தேவனை இரவு எல்லாம் அருச்சனை செய்து போவதாயினார் - அந்தத் தேவர்களுக்குத் தேவனாகிய சோமசுந்தரர்க்கடவுளை நேற்று இராப்பொழுதெல்லாம் அருச்சிதது (விடைபெற்றுச்) செனறாகள், யானும் அப்பொன் நெடும் கோயில் மேவும் ஈசனை விடைகொடு மீண்டனன் என்றான் -யானும் அப்பொன்னலாகிய நெடிய திருக்கோயிலில் வீதறிருந்தருளும் (அச்சோமசுந்தரர்க்கடவுளை வணங்கி) விடைபெற்றுத் திருமபினேனென்று கூறினான்.

மா - என்னும் பலபொருள் ஒருசொல் - ஈண்டுச் சார்பால் வண்டின்மேனின்றது. (கரு)

மூருமன்பினன்மொழிந்திடமுக்கனெம்பெருமான்
மூருமஞ்சலிகரங்கருந்தலையிலவைத்துள்ள
நீருமன்புமற்புதமுமேநிரம்பநீர்ஞால
மாருமன்னவனிருந்தனன்போயினுருக்கன்.

(இ-ள்.) மூரும அன்பினன் மொழிந்திட-மேன்மேல் எழுந்தோங்கும் அன்பினையுடைய தனஞ்சயன் கூற, நீர் ஞாலம் ஆளும் மன்னவன் - கடல்குழந்த வுலகினையாளும் குலசேகரபாண்டியன், முக்கண் எம் பெருமான் தானும் அஞ்சலிகர

ங்களும் தலையில் வைத்து - திரிநேத்திரங்கனையுடைய எமது பெருமானாகிய சோம சுந்தரக்கடவுளுடைய திருவடிகளையும் கூப்பிய கைகளையுந் தனது தலையின்மேல் வைத்து, உள்ளம் நீளும் அன்பும் அற்புதமுமே நிரம்ப இருந்தனன்-மனத்தில் எழுந்தோங்கும் அன்பும் அதிசயமுமே மீக்கூவிருந்தான், அருக்கன் போயினான் - (அப்போது) சூரியன் அத்தமிழ்தான்.

அன்பும் அற்புதமுமே நிரம்ப என்றதனால் தன் அரசியற் செயலொழித்து அவன் கூறிய சொல்வசத்தனாய் நின்றனென்பது தோன்றுதலின் குறிப்பெச்சம். அஞ்சலி கரங்கள் வினைத்தொகை நிலைத்தொடராதலால் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து இயல்பாய் நின்றது. (கசு)

ரட்டுவார்வினையொத்தபோதிருண்மலங்கருக
வாட்டுவாரவாசென்னிமேன்மலரடிக்கமலஞ்
சூட்டுவார்மறைகடந்ததந்தொல்லுருவிளங்கக்
காட்டுவாரொருசித்தராய்த்தோன்றினார்களவில்.

(இ-ள்.) ரட்டுவார் வினை ஒத்த போது - இருவினைப்போகங்களையுந் தேடுகின்றவருடைய இருவினைப்பயன்களும் தம்முள் ஒப்பு வந்தபோது, இருள் மலங்கருக வாட்டுவார் - (ஆசிரிய முர்த்தமாயெழுந்தருளி) அவர்களுடைய ஆணவமலங்கருகும்படி வாட்டி, அவா சென்னிமேல் மலா அடி கமலம் சூட்டுவார் - அவர்களது சிரசின்மேல் தமது திருவடிநதாமனையைச் சூட்டி, மறை கடந்த தந்தொல் உரு விளங்க காட்டுவார் - நான்கு வேதங்களையுந் கடந்த தமது உண்மைத்திருவுரு விளங்கக் காட்டுஞ் சோமசுந்தரகடவுள், ஒரு சித்தராய் கனவில் தோன்றினார் - ஒரு சித்தராடு அப்பாண்டியன் கனவில் தரிசனங் கொடுத்தார்.

தொன்மையேயுள்ளது உண்மையாதலால்-தொன்மை என்பதற்கு உண்மை என்றும், ஆன்மாதிகள் முயன்று தேடுதல் சிவன செயலால் யாவும் வருமென்று தாம் கருதாது அவனவளது வென்னுஞ் சுட்டுணர்வுப்பட்டு இதவகிதங்களால் மாறி மாறிலும் இருவினைப்போகம் ஆதலால் ரட்டுவார் வினை எனவும், அப்போக நுகாதற்கண் தோனதும் இளைப்பு மிகுதியே வினையொப்பாதலால் வினையொத்த போது எனவும், அவ்வினை யொப்பு வாய்ந்தபோது ஆசிரியத் திருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளி அவவிரூபாசங்கட்குடை யெழுந்தற்போதச் செயலில் அவற்றின் செயலினைமைகாட்டுதலால் இருண்மலங் கருகவாட்டுவார் எனவும், அங்ஙனம் வாசனை பற்றிப் போதம் நானென்று பதைத்தெழாது அருளை நாடுமவண்ணம் சத்தி பதிவீத்தலால் - மலரடிகமலஞ் சூட்டுவார் எனவும், அவவருளாதாரத்தினின்று விளங்குவது தற்சிவம் ஆதலால் - தொல்லுருவிளங்கக் காட்டுவாரெனவும் கூறினார்.

ஆசிரியத் திருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளி இருண்மலங்கருக வாட்டுவார் என்றது - திருவாசகம் - சீர்த்தித்திருவகவல். "நீற்றுக்கோடிநியிர்ந்துகாட்டியும்" என்றதனாலும், தற்சிவமென்றது - சிவப்பிரகாசம். "நிலவுமருவருவின்றிக்குணங்களின்றி நிண்மலமாயெகமாய்நித்தமாகி, வலகிலுயிர்க்குணர்வாகியசலமாகி யகண்டிதமாயானந்தவுருவாயன்றிச், செலவரிதாய்ச்செல்கதியாய்ச்சிந்தாகிப்பெரிதாய்த்திகழுவதுதற்சிவம்" என்றதனாலும் உணர்க. (கசு)

வடிகொள்வேலினாய்கடம்பமாவனத்தினைத்திருந்தக்
கடிகொள்காடசமுந்தணிநகர்காண்கெனவுணர்த்தி

யமுகளேகினர்கவுரியராண்டகைகங்குல்

விடியும்வேலைகண்விழித்தனன்பரிதியும்விழித்தான்.

(இ-ள்.) வடிகொள் வேலினாய் - வடித்த வேலினையேநதிய பாண்டியனே, மா கடம்ப வனத்தினை திருந்த கடி கொள் காடு அதழ்ந்து அணிநகா காணக என-பெரிய கடம்பவனத்தைத் திருந்துமபடி அச்சத்தைத்தருங் காட்டை வேரொடுங் கல்லி அழகிய நகரமாகச் செய்யக்கடவாயென்று, அடிகள் உணர்த்தி ஏகினர் - சோமசுந்தரர்க்கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளிமறைந்தார், கவுரியர் ஆண்டகை கங்குல் விடியும் வேலை கண் விழித்தனன் - பாண்டியர் மரபுச்சிறந்த ஆண் தன்மையையுடைய குலசேகரபாண்டியன் இராப்போது கழியும் விடியற்போதில் துயிலொழிந்தான், பரிதியும் விழித்தான் - சூரியனுந் துயிலொழிந்தான். (உதயமானுனென்றபடி.)

காண்க - அகாவீறு தொகுத்தல். பரிதி உதயமானான் என்றதற்கு விழித்தானென்றது குணவணி. (கடி)

கனவிறீர்ந்தவனியதியின்கடன்முடித்தமைச்சர்

சினவிறீர்ந்தமாதவர்க்குந்தன்கனத்திறஞ்செப்பி

நனவிற்கேட்டதுங்கனவினிற்கண்டதுநயப்ப

வினவித்தேர்ந்துகொண்டெழுந்தனன்மேற்றிசைசெல்வான்.

(இ-ள்.) கன வில் தீர்ந்தவன் நியதியின் கடன் முடித்து - கனவில் நின்று நீங்கிய பாண்டியன் செய்தற்குரிய நிகதிய கடனகளைச்செய்து முடித்து, அமைச்சர் சினவில் தீர்ந்த மாதவாகும தன் கனா திறம் செப்பி - மந்திரிகளுக்குங் கோபித்தலினின்று நீங்கிய பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களுக்குநதான கண்ட கனவின் வகையைக்கூறி, நனவில் கேட்டதும் கனவினில் கண்டதும் நயப்ப வினவிதேர்ந்து கொண்டு - நனுவில் ஓர் வணிகனால கேள்வியுற்ற செய்தியையும் கனாவில் தான் கண்ட செய்தியையும் பயன்பட அவர்களிடத்தது வினாவித் தெளிந்து, மேல் திசை செல்வான் எழுந்தனன் - மேலைத்திசைக்குப்போக எழுந்தான்.

சினவு - தொழிற்பெயர்.

(கக)

அமைச்சரோடுமநீபமாவனம்புகுந்தம்பொன்

சமைத்தவிழ்ந்தபொற்றாமரைதடமபடிநதொளிவிட

டிமைத்தலர்ந்தபொன்விமானமீதினினுவிற்றிருந்தோர்

தமைச்சரண்பணிந்தஞ்சலிதலையின்மேன் முகிழ்த்தான்.

(இ-ள்.) அமைச்சரோடும் அநீப மாவனம் புகுந்து - மந்திரிகளோடும் பெரிய அக்கடம்பவனத்தில் சென்று, அம் பொன் சமைத்தது அவிழ்ந்தது பொன் தாமரை தடம் படிந்து - அழகிய பொன்றா சமைக்கப்பட்டு மலர்ந்ததுபோலும் உள்ள பொற்றாமரைத் தடத்தில் நீராடி, ஒளி விட்டு இமைத்து அலர்ந்த பொன்விமானம் மீது இனிது வீற்றிருந்தோர் தமை சரண்பணிந்து அஞ்சலி தலையின் மேல் முகிழ்த்தான் - ஒளிவீசி விளங்கிப் பார்த்த பொன்றாலாகிய விமானத்தின்கண் மகிழ்கூர்ந்து வீற்றிருந்த சோமசுந்தரர்க்கடவுள் திருவடிகளை வணங்கி அஞ்சலியாகத் தனது கைகளைத் தலையின்மேல் கூப்பினான்.

அவிழ்ந்த என்னும் வினைமுற்றுப்பெயர் ஈறுதொக்கு நின்றது. (உ௦)

அன்புபின்னள்ளமுன்புவந்தருட்கணீர்த்தேக
வென்புநெக்கிடவேகிவிழ்ந்திணையடிக்கமலம்
பொன்புனைந்ததார்மொளவியிற்புனைந்தெழுந்திறைவன்
முன்புபின்னுசொற்பதங்களாறேறாதிறமொழிவான்.

(இ-ள்.) அன்பு பின்னள்ள - அன்பானது பின்னேநின்றதுள்ளவும், அருட்
கண் முன்பு வந்து ஈர்த்து ஏக-(சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய) திருவருட்பார்வையா
னது முன்னேநின்று இழுத்துச்செல்லவும், என்பு நெக்கிட-எலும்புகள்குழைந்தரு
கவும், இறைவன் ஏகி விழ்ந்து - பாண்டியன்சென்று (தண்டாகாரம்போல) வீழ்
ந்து, இணை அடி கமலம் பொன்புனைந்த தார மொளவியில் புனைந்து எழுந்து - இர
ண்டி திருவடித்தாமரைகளையும் பொன்னுலரிந்துசெய்த மாலையை யணிந்த தனது
மகுடத்திறகுடியெழுந்து, முன்பு நின்று சொற்பதங்களால் தோத்திரம் மொழி
வான் - திருமுன்னேநின்று வாக்கியருபங்களாகத் தோத்திரங்கூறுகின்றான்.

சேரல் பதம்-ஒருபொருட்பன்மொழி. சிவபெருமான் திருவடியைவணங்கு
தல் அவனது திருவருளாலாதலால் - அருட்கணீர்த்தேக என்றார். “அவனருளா
லே யவன்றான்வணங்கி” என்ற பெரியோர்திருவாக்காலுணாக. (உக)

சரணமங்கையோரபங்குறைசங்கரசரணஞ்
சரணமங்கலமாகியதனிமுதலசரணஞ்
சரணமந்திரவடிவமாஞ்சதாசிவசரணஞ்
சரணமும்பர்கணயகபசுபதிசரணம்.

(இ-ள்.) சரணம் - உனக்கு அடைக்கலம், மங்கை ஓர பங்கு உறை சங்கர
சரணம்-உமையாளொருபாகத்தில் வீறதிருக்கப்பெற்ற சங்கரனேசரணம், சரணம்
மங்கலமாகிய தனிமுதல் சரணம்-சரணம்-மங்கலமே ஓர் திருவுருவாகக்கொண்ட
தனிமுதலே சரணம், சரணம் மந்திர வடிவமாம் சதாசிவ சரணம்-சரணம்-மந
திரமே திருவுருவமாகக்கொண்ட சதாசிவமூர்த்தியே சரணம், உம்பர்கள் நாயக
சரணம்-தெய்வநாயகனேசரணம், பசு பதி சரணம் - பிரமன்முதலிய பசுக்களுக்
குத்தலைவனேசரணம்.

தான் போகியாயிருந்து ஆன்மாக்களுக்குப் போகநததருளிப் பின்னர்முத்தி
நன்மையைத்தருவோனாதலால், மங்கையோர்பங்குறை சங்கர எனவும், பிரமன்மு
தலிய பல்லுயிர்களுக்குந தானே முன்னுள்ளவனாதலின் தனிமுதல் எனவும், மந்தி
ரங்கட்கெல்லாம் முற்படத்தோன்றிய பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களைச் சிவபெருமான்
முற்பட்டவடிவமாகக்கொண்டமையின், மந்திரவடிவமாஞ் சதாசிவஎனவும்; அவ
னே பிரமன்முதலிய தேவாகட்கும் ஏனைய வுயிர்கட்கும் தலைவனுள்ளவனாதலா
ல், உம்பர்கள் நாயக பசுபதி எனவும்; இவ்வாறு நின்ற வொருவனை அடைக்கலம்
புகுந்த யான் யாதொரு குறைபாடியிலலேன் என்னுந் துணிவுபற்றிக் கூறினவ
னாதலால், முன்னும் பின்னும் சரணம் சரணம் எனவும் கூறினான்.

சிவம் என்னும் பதத்திற்கு மங்கலமென்பது பொருளாதலால் மங்கலமா
கிய வென்றார். (உஉ)

ஆழிஞாலமேலாசையுமமர்வான்பதமேஓ
வீழுமாசையும்வெறுத்தவர்க்கன்றிமன்னாண்டு

பீழைமூழ்கிவானாகொடுபிணிபடச்சுழலு

மேழையேங்களுக்காவதோவெந்தைநின்றருணை.

(இ-ள்.) ஆழிநூலம் மேல் ஆசையும் - 'கடல்சூழ்ந்த நிலவுவினுள்ள போகவிருப்பையும், அமரர் வான் பதமேல் வீழும் ஆசையும் வெறுத்தவர்க்கு அன்றி-தேவர்கள் வாழும் சுவர்க்கலோகத்தினுள்ள விரும்பத்தக்க போகவிருப்பையும் அருவருத்துத் தள்ளினவர்க்கல்லாமல், மண் ஆண்டு பீழை மூழ்கி வான் நாகு பிணிபட சுழலும் ஏழையேங்களுக்கு-மண்ணுலகினையாண்டு துன்பத்திலழந்திச் சுவர்க்கநாகம் என்னும் இரண்டிடத்துங் கட்டுப்பட்டு (போக்குவரவாகச்) சுழன்றுதிரியும் ஏழையாகிய வெங்களுக்கு, எந்தைநின் கருணை ஆவதோ - எந்தந்தையாகிய பெருமானே நின்றிருவருள் எளிதாகக்கிடைப்பதோ (கிடைக்காதென்றபடி)

ஒடு-எண்ணிடைச்சொல்.

(உரு)

சூளதாமரைசென்னியுந்தொடத்தொடநீண்ட

நீளநீயுனக்கன்பிலமாயினுநீயே

மூளவன்புதந்தெருகுமுழுவதும்பணிகொண்

டாளவேகொடுக்கானகத்தமர்ந்தனையென்னு.

(இ-ள்.) நீ சூளது ஆ மறை சென்னியும் தொட தொட நீண்ட நீள - எட்டு வேனெனனும் பிரதிக்கினையுடையதாகி வேதத்தின் உச்சியும் தொடுத்தோறுந்தொடுத்தோறும் அப்பாற் பட்டுநீண்ட நீட்சியையுடையாய், உனக்கு அன்பு இலம் ஆயினும் - உன்னிடத்த அன்பில்லாமாயினும், நீயே அன்பு மூள தந்து எங்குடி முழுவதும் பணிகொண்டு ஆளவே கொல் - நீயே அன்புமீதூரக் கொடுத்தருளி எமது குடிமுழுவதையும் ஏவல்கொண்டாளவா, இக்கானகத்து அமர்ந்தனை என்னு - இக்காட்டினிடத்து எழுந்தருளினாயென்று.

(உச)

சுரந்தவன்பிருகண்வழிச்சொரிவபோற்சொரிந்து

பரந்தவாரொடுசிவானநதப்பரவையுட்படிந்து

வரந்தவாதமெய்யன்பினால்வலங்கொடுபுறம்போற்

தரந்தைநீர்ந்தவனொருசிறையமைச்சரோடிருந்தான்.

(இ-ள்.) சுரந்த அன்பு இருகண்வழி சொரிவதுபோல் சொரிந்து-ஊற்றெடுத்த அன்பானது இரண்டு கண்களின்வழியே சிந்துவதுபோல ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிந்தி, பரந்த ஆறொடு சிவானநதம் பரவையுள் படிந்து - (அதனாற்) பரவிய வெள்ளத்தோடு சிவானந்தமாகிய கடலுள்மூழ்கி, வரம் தவாத மெய் அன்பினால் வலம் கொடு புறம் போந்து அரந்தை ழோந்து - நன்னமயிதீங்காத உண்மையாகிய அன்பினால் பிரதக்ஷணஞ்செய்து (அங்குநின்று) புறநூழில்வந்து - (என்று தரிசிப்போமென்று கொண்ட) மனக்கவலைபினின்று நீங்கி, அவண் ஒருசிறை அமைச்சரோடு இருந்தான் - அவ்விடத்தில் ஒருபக்கத்தில் மந்திரிகளுடன் சூழ்ச்சியெய்திருந்தான்.

இது பெருங்காப்பியமாதலின் அதன் உறுப்புகளுள் ஒன்றாகிய மந்திரந்தோன்ற அமைச்சரோடிருந்தானென்றார். சொரிவது என்னுந் தொழிற்பெயர்ஈறு தொக்குநின்றது.

(உரு)

ஆயவேலையிழ்மன்னவனுணையாலடைச்சர்

மேயவேவலர் துறைதுறைமேவினர்விடுப்பப்

பாயவேலையினுர்த்தனர்வழிக்கொடுபடர்ந்தார்
சேயகாடெறித்தணிநகர்செய்தொழின்மாக்கள்.

(இ-ள்.) ஆயவேலையில் - அவ்வாறுகியசமையத்தில், மன்னவன் ஆணையால் அமைச்சர் மேய ஏவலர் துறை துறை மேவின் விடுப்ப - அரசனுடைய ஆணையினால் மந்திரிகள் தமது அருகிலுள்ள ஏவலர்களை இடங்கள்தோறும் இடங்கள்தோறும் சென்று தொழிற்செய்வோரைக்கொண்டுவர) அனுப்ப, சேய காடு எறிந்து அணிநகர் செய்தொழில் மாக்கள் - நெடியகாடுவெட்டி அழகியநகரமாக்குந் தொழின்மாக்கள், பாயவேலையின் ஆர்த்தனர் வழிக்கொடு படர்ந்தார் - (அரசன் ஏவலை மேற்கொண்டு) பரந்தகடல்போலொலித்து (காடுதிருத்த) வழிசெய்துகொண்டு சென்றார்கள். (உரு)

வட்டவாய்மதிப்பிளவின்வெள்வாய்க்ருயநவிய
மிட்டதோளினாயாப்புடைக்கச்சினிரும்பின்
விட்டகாரொளிமெய்யினர்விசிகொள்வார்வன்றோற்
றெட்டகாவினர்வனமெறிதொழிலினரானார்.

(இ-ள்.) இரும்பின் கார் ஒளி விட்ட மெய்யினர் - இரும்பின் ஒளிபோலுங்கரிய ஒளிவீசுஞ் சீர்த்தையுடைய தொழின்மாக்கள், வட்டம வாய் மதி பிளவின் வெள் வாய் குயம் நவியம் இட்ட தோளினர் - வட்டமாகிய வரையையுடைய சந்திரனது பிளவையொத்த வெள்ளியவரையையுடைய கொடுவானையும் கோடரியையும் வைத்த தோளினராகியும், யாப்பு உடை கச்சினர் - அனாயிந்தகட்டிய கச்சினையுடையவராகியும், விசி கொள்வார் வன் தோல் தொட்ட காலினர் - வாராந்தகட்டிய வலியசெருப்புக்காலினையுடையவராகியும், வனம் எறி தொழிலினர் ஆனார் - காடுவெட்டுந்தொழிலையுடையவரானார்கள். (உரு)

மறியுமோதைவண்டரற்றிடமரந்தலைபனிப்ப
வெறியுமோதையுமெறிபவரோதையுமிரங்கி
முறியுமோதையுமுறிந்துவீழோதையுமுகில்வாய்ச்
செறியுமோதையுங்கீழ்ப்படமேற்படச்செறியும்.

(இ-ள்.) மறியும் ஓதையும் - (கிளைகள்) மடங்கிலீழும் ஓசையும், வண்டு அரற்றிட மரம் தலைபனிப்ப எறியும் ஓதையும் - வண்டுகள் ஒலிக்கவும் மரங்கள் தலைநடுங்கவும் வெட்டும் ஓசையும், எறிபவா ஓதையும் - வெட்டுகின்றவரோசையும், இரங்கி முறியும் ஓதையும் - சத்தித்து மரங்கள்முறிகின்ற வோசையும், முறிந்துவீழ் ஓதையும் - முறிந்து கீழேவீழும் ஓசையும் (ஆகிய இவ்வோசைகள்) முகில் வாய் செறியும் ஓதையும் கீழ்ப்பட மேற்பட செறியும் - மேகத்தினிடத்துப்பொருந்திய ஓசையுங் கீழ்ப்படமெற்பட மேற்பட்டொலிக்கும்.

மறியும் ஓதை என்பதனியுதியில் என்னும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. “யா முமெழுதியழில்முத்தெழுதி இருளின்மென்புச்சுமுமெழுதி யோர்தொண்டையுந் தீட்டி” எனவருந் திருக்கோவையார்செய்யுளில் நச்சினார்க்கினியர் உரையாலும், செறியும் ஓதை யென்பதனியுதியினின்ற உம்மை உயர்வுசிறப்புப்பொருட்டு. “நெடுங்கடலுந்தன்னீர்மைகுன்றும்” என்னுந் திருக்குறளினின்ற உம்மை - உயர்வுசிறப்புமமை எனப்பரிமேலழகர் எழுதிய உரையாலுமுணர்க. (உரு)

ஒளிறுதாதொடுபோதுசெந்தேனுகவொலித்து
வெளியில்வன்மாஞ்சினையிறவீழ்வசெங்களத்துப்
பிளிறுவாயவாய்நிணத்தொடுகுருநிரீர்பெருக்க
களிறுகோடிமாய்ந்துவீழ்காட்சியவனைய.

(இ-ள்.) வெளியு இல் வன்மரம்-சேகுபறறிய வன்மரங்கள், ஒளிறு தாதொடு போது செம் தேன் உக ஒலித்து சினை இற வீழ்வன - விளங்காநின்ற மகரந்தத் தோடு மலர்களுக்கு செந்தேனுஞ்சிறந்த ஒலித்துக் கொம்புகள் முறியும்படிவிழுஞ்செயல்கள், களிறு - யானைகள், செம் களத்து பிளிறு வாயவாய் நிணத்தொடு குருநிரீர்பெருக்க-போர்க்களத்தில் ஒலிக்கும் வாயினையுடையனவாகி நிணத்துடன் உதிரநீர் பெருக்கெடுக்க, கோடு இற மாய்ந்து வீழ் காட்சிய அனைய - தந்தங்கள்முறிய இறந்துவீழ்ந் தோற்றங்களையொத்தன.

வீழ்வ காட்சிய என்னும் வினைமுற்றுப்பெயர்கள் தொழில்கண்மேனிற்றன வன்மரம்-ஒருவகைச்சாதிமரம். வன்மரம் யானையாகவும், தாதுநிணமாகவும், செந்தேன் - குருநிரீராகவும், கிளை-கொம்பாகவும், கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்டவணியாகக் கொள்க. (உக)

பூவடைந்தவண்டினமயற்புறவொடும்பழனக்
காவடைந்தனபறவைவான்கற்பகமடைந்த
கோவடைந்திடவொதுங்குதுங்குறும்புபோற்செறிந்து
மாவடைந்தனமாடுளவரைகளுங்காடும்.

(இ-ள்.) பூ அடைந்த வண்டு இனம் - பூக்களில்மொய்த்த வண்டின்கூட்டங்கள், அயல் புறவும் பழனம் காவும் அடைந்தன-பக்கத்திலுள்ள மூலநிலங்ககளிலும் மருதநிலங்களிலுள்ள சோலைகளிலுஞ் சென்றுசேர்ந்தன, பறவை வான்கற்பகம் அடைந்த - பறவைகள் சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள கற்பகச்சோலையில் சென்றடைந்தன, கோ அடைந்திட ஒதுங்குறும் குறும்புபோல் - பேராசர்கள்வர (தமது சிற்றாணாவிட்டோடும்) குறுநிலமன்னரைப்போல, மா செறிந்த மாமி உள வரைகளும் காடும் அடைந்தன - மிருகங்கள் கூட்டம்கூட்டமாக நெருங்கிப் பக்கத்திலுள்ள மலைகளிலும் காடுகளிலும் அடைந்தன.

ஒடு-இசைநிறைந்ததம்பொருளில்வந்த விடைச்சொல். கா என்பதனிறுதியில் எண்ணும்மைதொகுத்தல். ஒதுங்குறும்-ஒருசொல். (கூ0)

இருணிரம்பியவனமெலாமெறிந்துமெய்யுணர்ந்தோர்
தெருணிறைந்தசிறந்தையின்வெளிசெய்துபல்லுயிர்க்கு
மருணிறைந்துபற்றறுத்தாடிநிழலடைந்த
கருணையன்பர்தம்பிறப்பெனவேரொடுங்களைந்தார்.

(இ-ள்.) இருள் நீரம்பிய வனம் எல்லாம் எறிந்து - (செறிவால்) இருள்நிறைந்த காட்டையெல்லாம்வெட்டி, மெய் உணர்ந்தோர் தெருள் நிறைந்த சிறந்த யின் வெளிசெய்து - தத்துவஞானத்தையுணர்ந்த பெரியோருடைய கலங்காதமனம்போல வெளிசெய்து, பல் உயிர்க்கும் அருள் நிறைந்த பற்று அறுத்த அரன் அடி நிழல் அடைந்த கருணை அன்பர்தம் பிறப்பு என - பலவுயிர்களிடத்துக் கருணை வைத்த இருவகைப்பற்றையும் அறுத்துச் சிவபெருமானுடைய திருவடியாகிய நிழ

வினையடைந்த திருவருள்வசத்தராகிய அடியார் தமதுபிறப்பை வேரோடுங்களை தல்போல, வேரோடுங்களைத்தார்-(தொழில்செய்வோர்காட்டினை) வேரோடுங்களைத் தார்கள்.

தத்துவஞான முணர்ந்தோர் ஆதலால், மெய்யுணர்ந்தோர் எனவும்; அவர்கள் சிந்தை சகலகேவலங்களிற் கூடுதலும் வாடுதலுஞ் செய்யாது ஒரு நீர்மையதாய் க்ருழைந்து நின்று அறிவறியாமையகன்ற அறிவால் நிறையப்பட்டதாதலால், தெருணிறைந்தசிந்தையின்வெளிசெய்து எனவும்; சிவநேயமுடையோர் எல்லாவுயிர்களிடத்தும் அன்புடையோர் ஆதலால், பல்லுயிர்க்கும் அருணிறைந்து எனவும், அக்காரணத்தால் பற்றறுதல் கூடும் ஆதலால் பற்றறுத்த எனவும்; அப்பற்றறுத்தலோடு அச்சிவநேயமே வாயிலாகக்கொண்டு அவன் தருணிலையினின்று பிறப்பறுத்தல் கூடும் ஆதலால் கருணையன்பற்றம் பிறப்பென எனவும், அதுபோலச் சிறிதுமில்லாத அகழ்ந்தனராதலால் வேரோடுங்களைத்தாரா எனவுங்கூறினார். தத்துவஞானமாவது பிறப்புவிடுகனையும் அவற்றின்காரணங்களையும் விபரீதமின்றி உண்மையால் அறிதல். இருவகைப்பற்று-அகப்பற்று, புறப்பற்று.

(கக)

களைந்துநீணிலந்திருத்திச்செந்நெறிபடக்கண்டு
வளைந்துநன்னகரொடுப்பதெவ்வாறெனத்தேறல்
விளைந்துதாதுருதார்முடிவேந்தன்மந்திரரோ
டளைந்தளாவியடுந்தையோடிருந்தனனங்கண்.

(இ-ள்.) தேறல் விளைநது தாது உரு தார்முடி வேந்தன்-தேனாறி மகரந்தஞ் சிந்தும் வேப்பமலர்மாலையையுடைய மகுடத்தை யுடைய பாண்டியன், களைந்து நீள் நிலம் திருத்தி செம் நெறிபட கண்டு - காடகழநது நெடியநிலத்தை ஒழங்கு படத்திருத்தி முட்டில்லாதுசெல்லும் வழிபுண்டாகச்செய்து, வளைந்து நல் நகர் எடுப்பது எவ்வாறு என - வளைவுபட நல்லநகராக்ருதல் எவ்வகையென்று, மந்திரரோடு அனைந்து அளாவிய நிறையோடு இருந்தனன் - மந்திரிகளோடுகலந்து சூழ்ச்சியெய்யும் மனத்தோடிருந்தான், அங்கண் - (அவ்வாறிருக்கும்) அக்காலையில்.

இதவும் மந்திரமென்றும் உறுப்பு.

(கஉ)

மெய்ப்பரன்புதோயசேவடிவியனிலந்திண்டப்
பொய்யகன்றவெண்ணீறணிமேனியாபூதிப்
பையர்நள்ளிருடகனவிலவந்தருளியபடியே
யையர்வல்லவந்தருளினாரகளங்களிபப.

(இ-ள்.) ஐயா - பிரமன் முதலியோர்க்கு மேலானவராகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், மெய்யா அன்புதோய சேவடிவியன் நிலம் திண்ட - மெய்யன்பினை யுடைய அடியாரன்பிறறையுஞ் செவந்திருவடிக்கை அகன்ற நிலவுலகமானது குட, பொய் அகன்ற வெள் நீறு அணி மேனியர்-உண்மையானவன் வெள்ளியநீற்றையணிந்த திருமேனியை யுடையவராகியும், பூதிப் பையர் - விபூதிப்பையை யுடையவராகியும், நள்ளிருள் கனவில் வந்தருளியபடியே அரசு உளம் களிப்ப வல்லை வந்து அருளினார் - (கடந்த)நகரத்திரியில் கனவில்வந்தருளியவண்ணமே பாண்டியன் மனங்களிகூர விளைந்து (நனவிலும்) வந்தருளினார்.

பாசத்தை நீற்றுவதென்பது வேதவளவையாதலால் பொய்யகன்ற வெண்ணீறென்றார். நீறெனவந்த காரணக்குறியானுமுணர்ச்சு.

(கக)

கனவிலும்பெருங்கடவுளர்காண்பதற்கரியார்
நனவிலும்வெளிவந்தவர்தமையெதிர்நண்ணி
நீனைவினின்றதாளிறைஞ்சினேர்நின்றுநல்வரவு
வினவியாதனங்கொடுத்தனன்மெய்யுணர்வேந்தன்.

(இ-ள்.) மெய் உணர் வேந்தன் - மெய்யுணர்ச்சியிற்றலைப்பட்ட குலசேகர பாண்டியன், பெரும் கடவுளர் கனவிலும் காண்பதற்கு அரியார்-(பிரமன்முதலிய) பெரியகடவுளருங் கனவிலுங்காண்பதற்கு அரியராயுள்ளவர், நனவிலும் வெளிவந்தவர் தமை எதிர் நண்ணி-நனவிலும் (தான்காண) சித்தமூர்த்தியாய் வெளிவந்தவராயெதிர்கொண்டு, நீனைவில் நின்றதாள இறைஞ்சினேர் நின்று நல்வரவு வினவி-(தனது) நீனைவில் விடாதுநின்ற திருவடிகளைவணங்கித் (திருமுன்னே)நேரேநின்று நல்லவரவைவினவி, ஆதனம் கொடுத்தனன் - (எழுந்தருள்) ஆசனங்கொடுத்தான்.

தென்னரன்பினிலகப்படுசித்தர்தாமுன்னர்ச்
சொன்னவாதிநூல்வழிவருசார்புநூற்றொடர்பா
ன்னராலயமண்டபங்கோபுரநகர
மின்னவாறுசெய்யெனவகுத்திம்மெனமறைந்தார்.

(இ-ள்.) தென்னர் அன்பினில் அகப்படு சித்தர் - பாண்டியரன்பின்வலையிலகப்படுகின்ற சித்தமூர்த்திகள், தாம் முன்னர் சொன்ன ஆதி நூல் - தாம் முன்னர்க்கூறிய முதனூலும், வழிவரு சார்புநூல் தொடர்பால் - வழிநூலும் (இவ் விருவகைநூலையும் ஒருபுடை தழுவி) வருஞ் சார்புநூலும் - (ஆகியநூல்கள் சொல்லப்பட்ட) முறையால், நன்னர் ஆலயம் மண்டபம் கோபுரம் நகரம் இன்ன ஆறு செய் என வகுத்து இம்மென மறைந்தார்- வழுவாமல் ஆலயமும் மண்டபமும் கோபுரமும் நகரமும் இவ்வகையாகச்செய்வாயென்று கூறி விரைந்து மறைந்தருளினார்.

முதனால்-ஆகமம். வழிநூல்-சிறபநூல். சார்புநூல்-இவ்விரண்டையு மொரு புடைதழுவிச் கூறும் ஏனையநூல்கள். இந்நூல்களின்முறை - முன்னர்ஆலயமும் பின்னர்மண்டபமும் கோபுரமும் நகரமும் காணவேண்டுமவாதலால் இன்னவாறு என்றார். இம்முறையைப் பின்னாக்காண்க. (கரு)

மறைந்தெவற்றிலுநிறைந்தவரமலரடிக்கனப்பு
நிறைந்தநெஞ்சடைபபஞ்சவணிலததுமேம்பட்டுச்
சிறந்தசிற்பநூற்புலவராற்சிவபரஞ்சடாவர
தறைந்துவைத்தவாருலயமணிநகர்காண்பான்.

(இ-ள்.) எவற்றிலு மறைந்த நிறைந்தவர் மலர அடிக்கு அன்பு நிறைந்த நெஞ்சு உடைபஞ்சவன் - எப்பொருள்களிலும் மறைந்து நிறைந்த சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடியில் அன்புநிறைந்த மனத்தையுடைய குலசேகரபாண்டியன், நிலத்து மேம்பட்டு சிறந்த சிற்பநூல் புலவரால் - நிலவுலகில் மேம்பட்டுச்சிறப்புற்ற சிற்பநூற்புலமையின் வல்லவரால், சிவபரம் சுடர்வந்து அறைந்தவைத்த ஆறு - சோமசுந்தரகடவுள் (சித்தமூர்த்தியாய்) வந்தருளிச் சொல்லித் தெரிவித்தவண்ணம், ஆலயம் அணிநகர் காண்பான் - ஆலயமும் அழகிய நகரமும் காணத்தொடங்கினான்.

விறகிற்றியைப்போலும் பாலில் நெய்யைப்போலும் மறைந்து எள்ளின்க
 ணையைப்போல் நிறைந்திருத்தலின், மறைந்தெவறநிலு நிறைந்தவர் எனக்
 கூறினார். — மறைந்தென்றதற்கு - “விறகிற்றியினிறபாலிற் படு நெய்போன்,
 மறையுநின்றான் மாமணிச்சோதியான்” எனவருந் தேவாரத்தாலுணர்க. ஆல
 யம் நகரம் என்றமையால்-மண்டபமும் கோபுரமும்கொள்க. கு உருபு மயக்கம்.

எழுதோடியாசிரியவிருத்தம்.

மறைபயில்பதுமமண்டபமருத்தமண்டபமழைதுழைவனாவாய்ப்
 பிறைபயில்சிகைமாமண்டபமறுகாற்பீடிகைதிசையெலரம்பிளக்கும்
 பறைபயினிருத்தமண்டபமவிழாக்கொளபன்மணிமண்டபமவேள்வித்
 துறைபயில்சாலிதருமடைப்பள்ளிருமுறைதேவர்தங்கோயில்.

(இ-ள்.) மறை பயில் பதும மண்டபம் - வேதங்களோடும் பதுமமண்டப
 மும், அருடத மண்டபம் - அர்ச்சமண்டபமும், மழை துழை வனாவாய் பிறை
 பயில் சிகைமா மண்டபம் அறுகாற பீடிகை - மேகத நிலனுழையும் வளைத்தமுகத்
 தையுடைய பிறைதவமுஞ் சிகர, அடியுடைய மகாமண்டபமும் அறுகாற்பீடிகையு
 ம், திசை எல்லாம் பிளக்கும் பறை பயில் நிருத்தமண்டபம் - எட்டுத்திக்குகையு
 ம் பிளக்கும் ஒலியையுடைய வாசியங்கொ ளும்கும நிருத்தமண்டபமும், விழா
 கொள் பல்மணி மண்டபம் - (சோமசுந்தரக்கடவுள்) திருவிழாக்கோலங்கொண்ட
 ருளும் பலமணிகளமுத்திய மண்டபங்களும், வேள்வி துறைபயில் சாலை-வேள்வி
 யின் முறையை வழுவாதுசெய்யும் யாகசாலைகளும், திருமடைபள்ளி - திருமடை
 ப்பள்ளியையும், சூழ உறை தேவாரத்தம்கோயில் - ஆலயத்தைச்சூழ்ந்து வசிக்கும்ப
 ரிவார தேவர்கள் கோயிலும். (௩௭)

வலவயினிமாவல்லிபொற்கோயின்மாளிகையடுக்கியமதில்வா
 னிலவியகொடியநெடியசூனிகைவாளிலாவிரிதவளமாளிகைமீன்
 குலவியகுடுமிகுன்றிவாசெம்பொற்கோபுரங்கொண்டல்கன்படுக்குரு
 கலவெயிலகழிககிடங்குகும்மியநாற நெலவரம்பெல்லைகண்டமைத்தான்.

(இ-ள்.) வலவயின் இமயவல்லி பொன்கோயில் - சோமசுந்தரக்கடவுளின்
 வலப்பாகத்தில் மீனாஷியம்மை வீற்றிருக்கும் பொன்னாலாகிய திருக்கோயிலும்,
 மாளிகை அடுக்கிய மதில் - திருமாளிகைப் பத்திகளையுடைய மதிலும், வான் நில
 விய கொடி நெடிய சூனிகைய வால் நிலாவிரி தவள மாளிகை - மேகத்தைத்தட
 வும் கொடிகளையும் நெடிய இறப்புகளையுமுடைய வெள்ளியசந்திரன்போலும் (கிர
 ணத்தை) விரிக்கும் தவளமாளிகைகளும், மீன் குலவிய குடுமி குன்று இவர் செம்
 பொன் கோபுரம் - நகரத்திரங்களை சுஞ்சரிக்கின்ற சிகரத்தையுடைய மலையையொ
 த்த செவநதபொன்னாலாகிய கோபுரங்களும், கொண்டல் கண் படுக்கும் சுலவு
 னயில் - மேகங்கள் கண்ணாறுக்கும் சுற்றியமதில்களும், அகழிக்கிடங்கு - அகழிக்
 கிடங்குமாகிய இவைகளை, கம்மியநூல் தொல்வரம்பு எல்லைகண்டு அமைத்தான்-
 கிம்பநூலினுள்ள பழமையாகிய வரம்பினையாராய்ந்து செய்வித்தான்.

மதிலிரண்டனாள் - முன்னது ஆலயத்தைச் சூழ்ந்தமதில், பின்னது - நக
 ரத்தைச்சூழ்ந்தமதில் - வரம்பு எல்லை - ஒருபொருட் பன்மொழி. கொடிய என்
 புதனிறுதியிலுள்ள அகரவிகுதியை சூளிகை என்பதனிறுதியில் கூட்டுக. (௩௮)

சித்திரநிலாத்தபீடிகைமறுகுதெற்றிகள்வாணிலாத்நெளிக்கு
நித்திலநிலாத்தவிழாவருவீதிநிழன்மணிச்சாளரவொழுக்கப
பித்திகைமாடப்பெருந்தெருக்கவலைபிசால்சதுக்கநற்பொதியில்
பத்தியிருபின்மன்னுசெய்குன்றுபருமணிமேடையாடாங்கு.

(இ-ள்.) சித்திரம் நிலாத்த பீடிகைமறுகு - சித்திரங்களை வரிசைபடச்செய்த கடைத்தெருக்களும், தெற்றிகள் - சித்திரகூடங்களும், வாள் நிலா தெளிக்கும் நித்திலம் நிலாத்த விழாவரு வீதி - ஒள்ளியநிலவைவீசும் முத்துகளை வரிசைபடத் தொடுத்த திருவிழாவரும்வீதிகளும், நிழல் மணி சாளர ஒழுக்கப்பித்திகை மாடம் பெருந்தெரு-ஒளி மிக்க இரத்தினங்கள் பதித்த சாளரவரிசைகள்பொருந்திய சுவர்த்தலங்களையுடைய வீடுகள் நெருங்கிய பெரியதெருக்களும், கவலை-முத்தெருக்கள்கூடியிடமும், பீடு சால் சதுக்கம் - பெருமையமைந்த நாத்நெருக்கள்கூடியிடமும், நல் பொதியில் - நல்ல அம்பலங்களும், பத்தியில் குயின்ற மனறு - பத்திபடச் செய்த சபைகளும், செய்குன்று பருமணி மேடை ஆடு அரங்கு-செய்குன்றமும் பருத்தமணிகளிழைத்த மேடைகளும் ஆடும் நாடகசாலைகளும். (நக)

அருந்தவரிருக்கையந்தணருழையுளரசராவணங்குலவணிகப்
பெருந்தெருநல்வேளாளர்பேரறஞ்சால்பெருங்குடியேனையகரிதேர்
திருந்தியபரிமாநிலைக்களங்கழகந்தீருசுவையாறுநான்குண்டி
யிரந்தவர்க்கருத்துநல்லறச்சாலையினையனபிறவுநன்கமைத்தான்.

(இ-ள்.) அரும் தவர் இருக்கை-அரியமுனிவர்கள் மடங்களும், அந்தணர் உழையுள்-மறையவர் வீடுகளும், அரசர் ஆவணம்-இராஜவீதிகளும், குலவணிகர் பெரும்தெரு-வைசியமரபினர் பெரியதெருக்களும், பேர் அறம் சால் நல் வேளாளர் பெரும்குடி-பெரியதருமமைந்த நல்லவேளாளராகிய பெரியகுடிகளின்வீதிகளும், ஏனையகரி தேர் திருந்திய பரிமா நிலைக்களம்-இவையொழிந்தயானைகளுந் தேர்களும் நல்லசுழிகளையுடைய குதிரைகளுமாகிய இவைகளிருக்குந் கூடங்களும், கழகம்-கல்விச்சாலைகளும், தீம் சுவை ஆறு நான்கு உண்டி இரந்தவாககு அருந்தும் நல் அறச்சாலை - இனிய அறுசுவையமைந்த நான்குணவுகளையும் இரப்போர்க்கு ஊட்டும் நல்ல அறச்சாலையும் (ஆகிய) இனையன பிறவும் நன்கு அமைத்தான் - இவைபோல்வன பிறவற்றையும் வரிசைபடச்செய்வித்தான்.

நான்குண்டியாவன-உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல். உண்ணல் - சோறுமுதலியன. தின்னல் - கறிமுதலியன. நக்கல் - தேன்முதலியன, பருகல் - நீர்முதலியன. (சுரு)

துணிகயங்கீழ்நீர்க்குவல்பூவோடைதொடுகுளம்பொய்கைநந்தவனந்
திணிமலர்ச்சோலைதுடவையுய்யானந்திருநகர்க்கணிபெறச்செய்து
மணிமலர்த்தாரோன்மாளிகைதனக்கம்மாநகர்வடகுணபாற்கண்
டணிநகர்சாந்திசெய்வதுகுறித்தானண்ணலாரறிந்திதுசெய்வார்.

(இ-ள்.) துணிகயம் - வெட்டியகயங்களையும், கீழ் நீர் குவல் - கீழிடத்தில் நீரையுடைய கிணறுகளையும், பூ ஓடை - மலர்கள் நெருங்கிய வோடைகளையும், தொடுகுளம் பொய்கை-தோண்டப்பட்ட குளங்களையும் பொய்கைகளையும், நந்தவ

னம் திணிமலர் சோலை-நந்தனவனங்களைமும் மலர்கள் றொருங்கிய சோலைகளையும், துடவை உய்யானம்-பூந்தோட்டங்களைமும், திருநகர்க்கு அணிபெற செய்து - செல்வமிருந்த நகரத்துக்கு அலங்காரமாகச் (சூழச்) செய்து, மணிமலர் தாரோன் தனக்கு முள்ளிகை - அழகிய மலரார் றொடுத்த மாலையையணிந்த பாண்டியன் தனக்கு மாளிகையையும், அ மாநகர் வடகுண பால் கண்டு - அந்தப்பெரியநகரத்தின் வடகீழ்த்திசையில் செயலித்து, அணிநகர் சாந்தி செய்வது ருறித்தான்-அழகிய அந்நகரத்திற்குச் சாந்திசெய்தலைக்கருதினான், அண்ணலார் அறிந்து இது செய்வார்-சோமசுந்தரர்க்கடவுளறிந்து இதனைச்செய்யத்தொடங்கினார். (சக)

பொன்மயமானசடைமதிக்கலையின்புத்தமுதுகுத்தனரதுபோய்ச்
சின்மயமானதம்மடியடைந்தார்சிவமயமாக்கியசெயல்போற்
றன்மயமாக்கியந்நகர்முழுதுஞ்சாந்திசெய்ததுவதுமது
நன்மயமானதன்மையான்மதுரநகரெனவுரைத்தனர்நாமம்.

(இ-ள்.) பொன் மயமான சடை மதி கலையின் புத்து அமுது உருத்தனர்-பொன்மயமாகிய தமது சடையிலுள்ள சந்திரகலையின் புதிய அமுதத்தைச் சிந்தினர், அதுபோய் - அவ்வமுதஞ்சென்று, சின்மயம் ஆன தம் அடி அடைநதார் சிவமயம் ஆக்கிய செயல்போல் - ஞானமயமாகிய தமது திருவடிகள் தன்மையடைந்தவகைச் சிவமயமாக்குஞ் செயல்போல, அந்நகர் முழுதும் தன்மயமாக்கி சாந்தி செய்தது - அந்நகர்முழுமையும் தன்மயமாக்கச்செய்து சாந்திசெய்தது, அது மதாரம் நன் மயம் ஆன தன்மையால் - அந்நகரம் மதுரமயமாகிய தன்மையிலுலே, நாமம் மதுர நகர் என உரைத்தனர் - (அன்றுதொட்டு) அந்நகரத்திற்கு நாமம் மதுரநகரமென்று கூறினார்களா. (சஉ)

கிட்டிசைக்கரியசாத்தனந்தென்சார்க்கீற்றுவெண்பிறைதுதற்களிற்றுக
கோட்டிளங்குளபக்கொங்கையன்னையருங்குடவயின்மதுமடையுடைக்குந்
தோட்டிளந்தண்ணந்துழாயணிமௌலிததோன்றலும்வடவயிற்றோடு
நீட்டிரும்போந்தினிமிர்குமுலெண்டோணிவியுங்காவலாநிறுவி.

(இ-ள்.) கீழ் திசை கரிய சாத்தனம்-கீழைத்திசையில் கரியநிறத்தையுடைய ஐயுறளையும், தென் சார் கீற்று வெண்பிறைதுதல் களிறு கோடு இளம் களபம் கொங்கை அன்னையரும் - தென்திசைக்கண் வெள்ளிய பாதிச்சந்திரனையொத்த நெற்றியையும் யாணைக்கொம்புபோன்ற இளமைதங்கிய கலவையையணிந்த தனங்கையுமுடைய சதமாதரளையும், குடவயின் -மேலைத்திசையின்கண், மது மடை உடைக்கும் தோடு இளம் தண்ணம் துழாய் அணி மௌலி தோன்றலும் - தேன் மடையுடைக்கும் இதழலரந்த முதிராத தண்ணிய துழாய்மாலையையணிந்த கிரீடத்தையுடைய திருமாலையும், வடவயின் - வடதிசையின்கண், நீடு இரும்போந்தின் தோடு நிமிர் குழல் என் தோள் நீலியும் காவலா நிறவி - நீண்ட பெரியபனையின ஆ மலரிதழணிந்த கூந்தலையும் எட்டுத்தோள்களையுமுடைய காளையையுங்காவலாக நிறுத்தி.

நீண்ட நீட்ட வலித்தல்விகாரம் அதன் அகரவீறு தொகுத்தல். தண்ணந்துழாய் - அம் விரித்தல்விகாரம். (சஉ)

கைவரையெருத்திற்கனவரைகிடந்தகாட்சியிற்பொலிந்தொளிர்வோயின்
மைவரைமிடற்றுமதுரைநாயகமரபுளியருச்சுனைபுரிவான்
பொய்வரைமறையாகமநெறியொழுதும்புண்ணியமுனிவரையாதிச்
சைவரைக்காசிப்பதியினிற்கொணர்ந்துதலத்தினிறுபனஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) கைவரை எருத்தில் சனகவரை கிடந்த காட்சியில் பொலிந்து ஒளிர்
கோயில் - யானையினது பிடரியில் பொனமலைகிடந்த காட்சி போதும் விளங்கி
ஒளிவீசந்திருக்கோயிலில் (எழுந்தருளிய) மைவரை மிடறு மதுரை நாயகமரபு
உளி அருச்சுனை புரிவான் - கருமைதங்கிய கண்டத்தையுடைய சோழச்சந்தரக்கடவு
ளை (ஆகமமுறையால்) அருச்சுனைசெய்ய, பொய் வரை மறை ஆகமம் நெறி ஒழுரு
கும் புண்ணிய முனிவரை ஆதிசைவரை - பொய்யினின்றும் நீங்கிய வேதாகமவழி
யினின்றொழுதும் புண்ணி வடிவமாகிய முனிவரையும் ஆதிசைவராகிய அந்தண
ரையும், காசிப்பதியினில் கொணர்ந்து - காசிப்பதியினின்றும் கொண்டு வந்து, தலத்
தினில் தாபனம் செய்தான் - அத்தலத்தில் தாபனஞ்செய்தான்.

மரபுளி உளி - மூன்றனுருபு. கனகம-இடைக்குறை. (சச)

உத்தமகுலத்துநாற்பெருங்குடியுமுயர்ந்தவுமிழிந்தவுமயங்க
வைத்தவுமானபுறக்குடிமூன்றுமறைவழுக்காமதுவகுத்த
தத்தமநெறியின்றொழுதுகவைதிகமுஞ்சைவமுந்தருமமுந்தழைப்பப்
பைத்தெழுதினாரீரூலமேற்றிலகம்பதித்தெனநகர்வளம்படுதான்.

(இ-ள்.) உத்தம குலத்து நாற் பெருங்குடியும் - உத்தமகுலமாகிய மறைய
வர்குதலிய நால்வகைப்பெரிய குடிகளும், உயர்ந்தவும இழிந்தவும மயங்க வைத்த
வும் ஆன புறக்குடி மூன்றும் - உயர்ந்தனவும் இழிந்தனவும் இவ்விரண்டின்கூட்ட
த்தால் ஆனவும் ஆகிய புறக்குடிகளாமூன்றும், மறை வழுக்கா மது வகுத்த தத்தம
நெறியின்று ஒழுக - வேதத்தினின்றும் வழுவாத மதுவால் முறைப்படுத்திய தங்க
கள் தங்களுக்குரிய பொருட்ககத்தினின்று நடக்கவும், ஈவதிகமும் சைவமும் தரும
மும் தழைப்ப - வைதிகநெறியும் சைவநெறியும் தருமமும் மேலெழுந்தோங்கவும்,
பைத்து எழு தினா ரீர் ரூலம் மேல் திலகம் பதித்தால் என-பரந்தெழுந்த அனுக
ளையுடைய கடல் சூழ்ந்த வுலகின்கண் (பாண்டிநாட்டிற்கு) ஓர் திலகம்பதித்தாற்
போல, நகர் வளம் படுதான் - நகராவளம்படச்செய்தான்.

உத்தமகுலத்து - அத்துவேண்டா வழிசாரியை, உயர்ந்தன, இழிந்தன, ம
யங்க வைத்தனவாகிய மூன்றுபுறக்குடி என்றது உயர்வு, இழிவு, விரவுஎன்ன மூ
வகைக்குடிகளையும். உயர்வு-உயர்குலத்தானும் இழிகுலப் பெண்ணுக்கடிப்பெற்ற
அறலோமரும், உயர்குலப்பெண்ணும் இழிகுலத்தானும் கூடிப்பெற்ற பிரதிலோம
ருமாம்.

(அனுவோமர்) “பார்ப்பா ரரசர் வணிகர் வேளாளனான, நாற்குலத்தவரு
ந் தற்குலநடையினும், உயர்ந்தவானினு மிழிந்தபெண்ணினும், வியந்தகூட்டத்தா
ரனுவோமர்” என்றருத்திரத்தானுணர்க. அனுவோமர் அறவகையர்-பிராமணனுக்கு
கூத்திரியப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன்-சுவர்ணன்; வசியப்பெண்ணினிடத்துப்
பிறந்தவன்-அம்பட்டன்; சூத்திரப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன்-பாரசுவன்; ஆகிய
பிராமணனிடத்துப்பிறந்தமூவரும்; கூத்திரியனுக்கு வசியப்பெண்ணினிடத்துப்பி

றந்தவன்-மற்குரு, குத்திரப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் - உக்கிரன்; ஆக கூடத் திரியனிடத்துப்பிறந்த இருவரும்; வசியனுக்குச் குத்திரப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்த குசகனுமாம்.

(பிரதிலோமர்) “இழிந்தவாணினு முயர்ந்தபெண்ணினும் - வியந்தகூட்டத்த வர் பிரதிலோமர்” என்றகுத்திரத்தாலுணர்க. பிரதிலோமர் ஆறுவகையர்-கூத்திர யனுக்குப் பிராமணப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் குதன்; வசியனுக்கு கூத்திரி யப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் மாகதன், பிராமணப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்த வன் வைதேகன்; ஆக வசியனுக்குப்பிறந்த இருவரும் குத்திரனுக்கு வசியப்பெண் ணினிடத்துப்பிறந்தவன் அயோகவதன், கூத்திரியப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவ ன் கூத்தா; பிராமணப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் சண்டாளன்; ஆகச் சூத்திர னுக்குப்பிறந்தவர் மூவருமாம். இழிவு - அதுலோமத்தானும் பிரதிலோமப்பெண் ணுங்கூடிப்பெற்ற அந்தராளனும், அதுலோமப்பெண்ணும், பிரதிலோமத்தானுங் கூடிப்பெற்ற விராத்தியனுமாம். விரவு-மேறகூறிய இருவகைக்குடிகளின் கூட்டத் தாலானவர்கள்.

பசுசாத்திரங்களைப் பற்றாதுவிட்டுச் சிவசாத்திரங்களைப்பற்றிப் பயின்று ஆசிரியராகும் இலக்கணமுடையராதலால் - உத்தமகுலத்து நாற்பெருங்குடியென வும், “அந்தனர்முன்னொருநால்வாசிவதிகைகருகரவர், சிந்தைமகிழ்வுறப்பூசு செப்கசிவன்திருவடியில், புரதமெழுவுறப்பூசையதுலோமரும்பரிசு, தந்தமக்குத்த க்கவெலைமண்டபத்திறுநனித்தனியே” என்றறனாலும், பிரதிலோமர் ஆசிரியனிடத் தே தங்கு தங்களுக்கிரிய இகூபெற்று அவன்கற்பித்தபடியே பிரதிக்ஷணமல்ல காரம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பதே சிவபூசைஎன்றதனாலும், நாற்பெருங்குடியும் புற க்குடிமுனையர் தத்தமநெறிநின்றொழுநக எனவும், சிவபெருமான உலகம் உய்தற் பொருட்டருளிய வேதமோதல் முதலிய வேளவிப்பயன்களை வைதிகமெனவும், ச த்தினிப்பாதருய்தற்பொருட்டருளிய சரியை கிரியை யோக ஞானங்களாகிய ஆகம நெறியைச் சைவம் எனவும், அவ்வவற்றிற்குரிய தருமங்களைத் தருமமெனவும், நா ற்பெருங்குடியும் புறக்குடிமுனையர் தத்தமநெறிநின்றொழுநகலே வைதிகமும் சைவ முந் தருமமுந் தவைத்தற்குக் காரணமாதலால் தழைப்ப எனவுப்கூறினார். (சுரு)

அன்றுதொட்டரசனங்கரொய்தியணிகெழுமங்கலமியம்ப, வென்று தொட்டிமைகருமனையின்பங்கலநாளொய்நுணிருநதுமுப்புரமுங், குன்று தொட்டெயதான்கோயின் மூன்றுறுப்புநகுறைவில்பூசனைவழாதோங்கக், கன்றுதொட்டெறிநதுகனியுருத்தான்போறகலிதூர்தரகசெயநாளில்.

(இ-ள்.) அரசன் அன்று தொட்டு அநநகா எய்தி - பாண்டியன் அநநாள் தொட்டு அநநகரத்தில் சென்று, அணி கெழு மங்கலம் இயம்ப - அமருமிக்க மங்கலவாத்தியங்கள் ஒலிக்க, என்று தொட்டு இமைகரும மனையில் மங்கல நா ள் எய்தினான் இருநது, குரியனை அளாவி பொளிலிளங்கும மாணிகையல் நல்ல மு கூர்த்தநாளில் குடியேறியிருநது, முப்புரமும குன்று தொட்டு எய்தான் கோயில் மூன்று உறுப்பும் குறைவில பூசனை வழாது ஒங்க - திரிபுரங்கனையும் மகமேருவை வில்லாக வளைத்து எய்தெரித்த சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலில் நித் தியமுதலிய மூன்றங்கங்களும் குறைவின்றி நிறைந்த பூசனை வழாமல் நிலைபெற் றோங்க-கன்றுதொட்டு எறிநது கனி உருத்தான் போல் கலிதூர்த்த அரசு செய் நாளில் - கன்றினையெடுத்துவீசி விளாங்கனியை யுருத்ததிருமால்போலக் (குடிகளு க்கு) வருந்துன்பத்தை யோட்டிஅரசுசெய்துவீற்றிருக்கும் காலத்தில்,

முன்றுறுப்பரவன் - நித்தியம், கையித்திகம், பிராயச்சித்தம். மாண்புமிகு
நின்று உலகங்காத்தலால் - கன்றுதொட்டெறிந்து கனியுருத்தானபோல் என்றார்.
இதனை.

திருவாய்மொழி.

“ திருவுடைமன்னனாக்காணிற்றிருமலைக்கண்டேனெயென்னு
முருவுடைவண்ணங்காணினுலகளந்தானென்றுதள்ளும்
கருவுடைத்தேவிற்களெல்லாங்கடல்வண்ணனகோயிலேயென்னும்
வெருவிலும்வீழ்விலுமோவாள்கண்ணன் கழல்கள்விரும்புமே”

என்னுந் திருவாக்காலுணர்க.

(சசு)

பவநெறிகடக்கும்பார்த்திவன்கிரணம்பரப்பிளம்பரிதிபோன்மலயத்
துவசனைப்பயந்துமைந்தன்மேன்ஞாலஞ்கமத்திராள்பலகழித்தொருநா
ணவவடிவிறந்தோலையதெய்திராதனைப்பணிந்துமூவலஞ்செய்
துவமையிலின்பவருணிமுலெப்தியொன்றியொன்றாநிலைநின்றான்.

(இ-ள்.) பவம் நெறி கடக்கும் பார்த்திவன் - பிறவித் தொடர்ச்சியினின்று
நீங்கும் பாண்டியன், கிரணம் பரப்பு இளம் பரிதிபோல் மலயத்துவசனை பயந்து
மைந்தன்மேல் ஞாலம் சுமத்தி பல நாள் கழித்து ஒருநாள் - கிரணங்களைப்பரப்பும்
இளஞ் சூரியனைப்போல மலயத்துவசனென்னும் மைந்தனைப்பெற்று அம்மைநத
னுக்குத்தன் அரசியல்தந்த பலநாள்கழித்து ஒருநாள், நவ வடிவு இறந்தோன் ஆ
லயத்தையுதி ராதனை பணிந்த மூவலம்செய்து - ஒன்பது திருவுருவங்களையுங் கட
ந்தஅப்பாற்பட்ட சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய திருக்கோயிலையடைந்து அக்கடவு
ளைவணங்கி மூன்றுபிரதானிணஞ்செய்து, உவமை இல் இனபம் அருள் நிழல் எய்
தி ஒன்றி ஒன்றா நிலை நின்றான் - ஒப்பில்லாத பேரின்பமாகிய திருவுருள்நிழலைய
டைந்து கலந்துங் கலவாத நிலையினின்றான்.

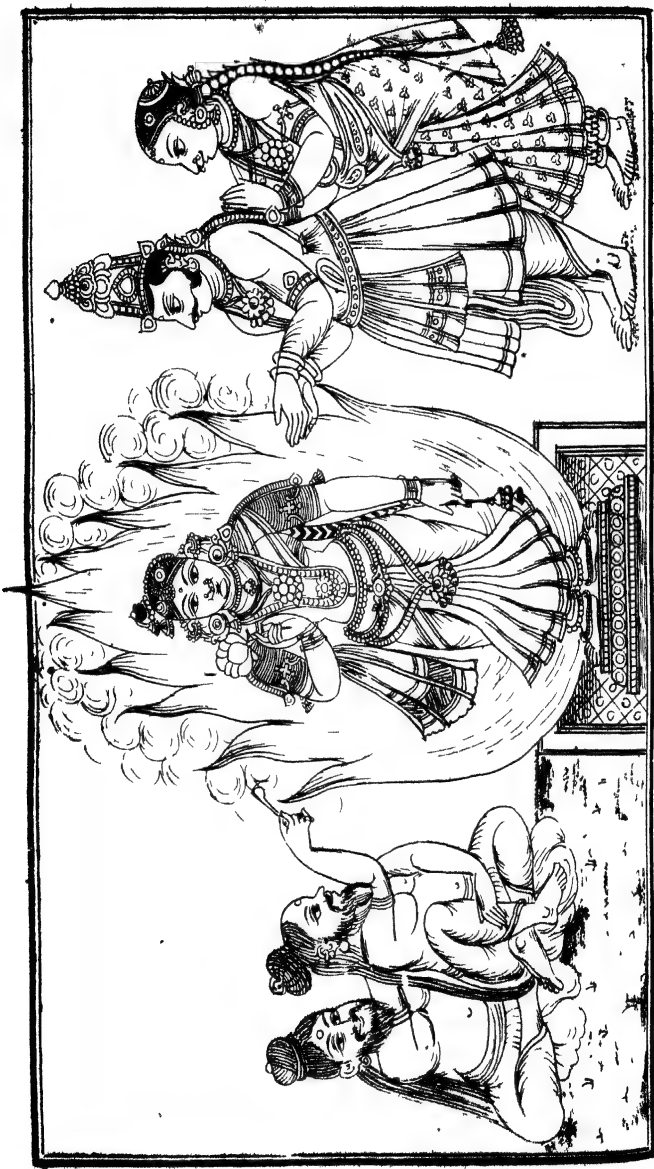
நவவடிவமாவன-உருவம் நான்கு, அருவம் நான்கு, உருவாருபம் ஒன்று.
உருவம் பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேஸ்வரன். அருவம் நாதம், விந்து,
சத்தி, சிவம். உருவாருபம் சதாசிவம்.—அருவும் உருவும் அருவுருவுமாகிய நவபே
தங்களுங்கடந்த பராபரவடிவமாய் நின்றவனாதலின் நவவடிவிறந்தோன் எனவும்,
அழிதலையுடையும் பதமுத்தியினபங்கன்போலாத நிறதலின் உவமையிலின்பம் எ
னவும், நித்தியானந்தத்தைத்தரும் பரமுத்தியே திருவுடைப்பேரதலால் அருணிழல்
எனவும், எடுத்தசரீரத்தோடே முத்தியடைந்தவனாதலால் - மூவலஞ்செய்து எய்தி
எனவும், அநியமாய், இருந்தபடி யிருந்தனனாதலின் ஒன்றியொன்றா நிலைநின்ற
ன். எனவுங்குறிஞர். எடுத்தசரீரத்தோடனைந்தானென்பது-ஆலாஸ்யமகத்துவத்
தில் - “ ஹிம்மௌடிகுநிணீகூக்யுராஜிஷ்டிகுமௌடெஸ்பாஃ । ஸாமரீரம்
அவாப்யுஜிஸ்பாஸொத்யுரொகிதொஜிதெநி ” எனவருஞ் சுலோகத்
தாலுணர்க.

(சஎ)

திருநகரங்கண்டபடலம் முற்றிற்று.

— 404 —

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - 10௩௭.



நான்தாவது தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம்.

கலிவிருத்தம்.

கன்னியொருபங்கினர்கடம்பவனமெல்லா
கன்னகரமானதுநவின்னுமுலகின்ற
வண்ணைமகளாகிமலயத்துவசனாகுந்
தென்னவிடைவந்துமுறைசெய்ததுரைசெய்வாம்.

(இ-ள்.) கன்னி ஒரு பங்கினர் கடம்பவனம் எல்லாம் நல் நகரமானது நவி
ன்தும்-உமைபவனை யொருபாகத்திலுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் (வீற்றிருக்கும்)
கடம்பவனமுறதும் நல்லநகரமாகிய திருவிளையாடலைச்சொன்னோம், உலகு ஈன்ற
அன்னை மகளாகி மலயத்துவசனாகும் தென்னன் இடை வந்து முறை செய்தது
உரை செய்வாம்-உலகங்கன்யாவையும் பெற்றருளிய தாயாகிய அவவுமையவளே
புத்திரியாய் மலயத்துவசனாகிய பாண்டியனிடத்து வந்தருளி (மதுநூல்) முறைப்
படி அரசியல்செய்த திருவிளையாடலைச்சொல்லுவாம். (க)

மனுவறமுவந்துதன்வழிசெலநடத்தும்
புனிதன்மலயத்துவசன்வென்றிபுணையூண்
கனியமுதமன்னகருணைக்குறைபுகாட்சிக்
கினியன்வடசொற்கடறமிழ்க்கடலிகந்தோன்.

(இ-ள்.) மனு அறம் உவந்து தன்வழி செல நடத்தும் புனிதன்-மதுநூலுட்
கூறிய தருமமானது மகிழ்கூர்ந்து தன் செங்கோல்வழிச்செல்லநடத்தும் நல்லொ
ழுக்கமுடையவன், மலயத்துவசன் - மலயத்துவசனென்னும் இயற்பெயரையுடையவன்,
வென்றி புணையூண் - வெற்றியையே அபரணமாகப்பூண்டவன், கனி அமு
தம் அன்ன கருணைக்கு உறையுள் - ஈவைமுத்திராத அமிர்த்ததையொத்த கிருபைக்
கோரிருப்பிடமாயுள்ளவன், காட்சிக்கு இனியன் - (குறைவேண்டினோர்க்கு) கா
ணுதற்கெனிய சமயத்தன், வடசொல் கடல தமிழ்க்கடல் இகரந்தோன் - வடமொ
ழிக்கடலையும் தெனமொழிக்கடலையும் (அறிவென்னும் புணையால்) கடந்தவன்.

மதுவறத்தின் வழிநடத்தும் ஏனையரசு செங்கோல்போலாது அது தனது
செங்கோல் வழிப்படநடத்துதலால் - புனிதன் எனவும், எல்லாவரசனாயுந் தன்
னடிப்படநடத்துந் திறலுடையானதலால் - வென்றிபுணையூண் எனவும், தேவர்
கருளுக்குப் பசிப்பிணிமுதலியவற்றையொழிக்கும் அமிர்தமபோலத் தான்கொண்
டகருணை உயிர்களின் பசிப்பிணிமுதலியவற்றை யொழித்தலால் அமுதமன்ன கரு
ணை எனவும், அக்கருணை யேனையரசரிடத்து இருத்தல்போலாது இவனிடத்து மு
ற்றுந் குடியிருத்தலால் கருணைக்குறையுள் எனவும், வறுமையினால் நலிவெய்தினவ
ர்க்கும் வறுமையுற்றிரந்தவர்க்கும் அமைச்சருள்ளிட்டோரோடு செவ்வியுடையான
யிருத்தலால் காட்சிக்கினியன் எனவும், இவை நிலைபெறுதற்குக் கல்வித்தோச்சி
வேண்டிமாதலால் - வடசொற்கடல் தமிழ்க்கடலிகந்தோன் எனவுங்கூறினார். இ
னிமை என்னும் பண்பு எளிமை என்னும் பண்பின் பொருணிகழ்ச்சிதோன்ற வுபச
ரித்தார், இகந்தோன் என்றமையால் அறிவென்னும் புணையென்றும். (உ)

வேனில்விறல்வேள்வடிவன்வேட்கைவிளையுமி
யானமடவார்கள்பதினாயிரவருள்ளான்
வானொழுதுபானுவழிவந்தொழுதுசூர
சேனன்மகள்காஞ்சனையைமன்றல்வினைசெய்தான்.

(இ-ள்.) வேனில் விறல் வேள் வடிவன் - வேனிற்காலத்தில் காடுகளை வெ
ற்றிகொள்ளும் மன்மதன்போலும் அழகுவாய்ந்தவன், வேட்கை விளையுமி ஆன்
பதினாயிரவர் மடவார்கள் உள்ளான் - காமப்பயிர் விளைநிலம்போன்ற பதினாயிரங்
காமக்கிழத்தியருள்ளவன், வான் ஒழுது பானு வழி வந்து ஒழுது சூரசேனன் மக
ள் காஞ்சனையை - ஆகாயத்தில் சுஞ்சரிக்குரு சூரியன் மரபிலவந்துபிறந்து (முறு
தூல்வழிச்) செல்லும் சூரசேனனென்னுஞ் சோழனுடைய புத்திரியாகிய காஞ்சன
மாலையை, மன்றல் வினை செய்தான் - வேதவிதிப்படி விவாகஞ்செய்து முடித்தவன்.

வேட்கை விளையுமியான மடவார் பதினாயிரவருள்ளான் என்பதால் - சூரசே
னன் மகளாகிய காஞ்சனமாலையை மன்றல்வினைசெய்தான் என்றார். காமக்கிழத்தி
யவா விளையுமி என்றமையால் காமம என்றதைக் காமப்பயிரென்றும், இது ஏகதே
சவுருவகவணி. (ங)

கண்ணுதலைமுப்பொழுதும்வந்துபணிகற்றோ
னெண்ணிலபலநான்மகவிலாவறுமையெய்திப்
பண்ணியதானதருடம்பலவுமாற்றிப்
புண்ணியநிரம்புபரிவேள்விபுரிமுற்றான்.

(இ-ள்.) கண்ணுதலை முப்பொழுதும் வந்து பணி கற்றோன் - சோமசுந்தரக்
கடவுளைத் திரிகாலமும் வந்து பணிதலையேகற்றுணர்ந்தவன், என் இல் பலநாள்
மகவிலாத வறுமை எய்தி - அளவில்லாத பலநாளும் புத்திரப்பேரில்லாத நல்குர
வையடைந்து (அநல்குரவையொழிக்க) பண் அரிய தானம தருமம் பலவும் ஆற்றி
(பிறர்) செய்தற்கரிய தானதருமங்கா பலவற்றையும் செய்து, புண்ணியம் நிரம்பு
பரி வேள்வி புரி முற்றான் - புண்ணியமிக்க அசுவமேதயாகஞ் செய்வதொட
ங்கினான்.

தூல்களைக்கற்றதற்குப் பயன் சிவபெருமான்நிருவடிபை வணங்குதலேயா
தலால் காரணமாகிய தூலைக்கூறுது காரி பமாகிய பணிதலைக்கற்றேனெனவும், எல
லாப்பேற்றுள்ளும் புத்திரப்பேறே பெருமபேறு, அத்தினமை பெரியவறுமையாத
லின் - மகவிலாவறுமை யெய்தினெனவும், அதனையொழிப்பது தானதருமமாத
லால் - தானதருமம் பலவும் ஆற்றினான் எனவும், அவற்றாலும் ஒழிந்திலாததலால்
முடிந்தசெயலாய்ப் புண்ணியநிரம்புபரி வேள்வி புரிமுற்றான் எனவுங்கூறினார். (ச)

நறின்மறைகூறுமுறைபெண்ணியொருதொண்ணூற்த்
முறினொடுமூன்றுமகமாற்றவமரோச
நூறுமகமும்புரியினென்பதநொடிப்பின்
மாறுமெனமற்றதனைமாற்றியிதுசாற்றும்.

(இ-ள்.) நூறு இல் மறை கூறும் முறை எண்ணி - அழிவில்லாத வேதங்கூ
றும் விதிவழுவாமல், ஒரு தொண்ணூற்றின் ஒடு மூன்று மகம் ஆற்ற - தொண்
ணூற்றென்பத் யாகஞ்செய்து முடிக்க, அமரோசன் நூறு மகமும் புரியின் - (அத
னை புணர்ந்த) தேவேந்திரன் (இப்பாண்டியன்) நூறுயாகஞ்செய்து முடிப்பின்,

தமிழகைப்பிராட்டியார்திருவக்தாரப்படலம். உரிக

என் பதம் ஷோடிப்பில் மாறும் என - என்னுடைய இந்திரபட்டம் ஷோடிப்பொழுதில் மாறுமேயென்று கருதி, அதனை மாற்றி இது சாற்றும் - அந்த யாகத்தை விலக்கி விதனைச் சொல்லுகின்றான்.

தொண்ணூற்றாறு மூன்று என்பதில் - ஒடு உடனிகழ்ச்சிப் பொருள்தாதலால் தொண்ணூற்றாறு மூன்று என்ப பொருள்படும். அதனால் தொண்ணூற்றாறு என்பதென்றும். (இ)

நன்பொருள் விரும்பினையதற்கிசையஞால
மின்புறுமகப்பெறுமசுக்தினையியற்றி
என்புறுமகப்பெறுதியெனறமாரநாடன்
றன்புலமடைந்திடலுரிமபநகுதாரான்.

(இ-ள்.) நன் பொருள் விரும்பினே - நீ நல்ல புத்திரப்பேற்றை விரும்பினாய், அதற்கு இசைய ஞாலம் இன்பு உறு மக பெறும மகத்தினை இயற்றின் அன்பு உறு மக பெறுதி என்று - அப்பேற்றிற்கிசையும்படி உலகம் விரும்பும் புத்திரப்பேற்றைக் கொடுத்தற்குரிய யாகத்தைச் செய்வையின் அன்பு மிக்க புத்திரப்பேற்றை யடைவாயென்று கூறி, அமரா நாடன் தன் புலம அடைந்திடலும் - தேவேந்திரன் தன்னுடைய லோகத்தை யடையவும், நிமப நகுதாரான் - வேப்பமலா விளங்கும் மாலையையுடைய பாண்டியன்.

புத்திரனைப் பொருளெனறது - அவர் செய்த பொருள் தம்மை நோக்கிச் செய்யும் வினையால் வந்தடைதலில் காரணப்பெயர். “தம்பொருளென்பதம்மக்களாவாபொரு, டந்தமவினையான் வரும்” என்றாக திருக்குறளாலுணர்க. (சு)

மிக்கமகவேள விசெயவிருப்புடையனாகி
யக்கணமதற்குரியயாவையுமமைததுத
தக்கநியமததுரியதேவியொடுசாலை
புக்கனனிருநதுமகவேளவிபுரிநிற்பான்.

(இ-ள்.) மிக மக வேள்வி செய விருப்பு உடையன் ஆகி - நன்மை மிக்க புத்திரகாமேஷ்டியாக ஒரு செய்யும் விருப்பத்தை யுடையவனாகி, அ கணம் அதற்கு உரிய யாவையும் அமைத்து-அப்பொழுதே அந்த யாகத்திற்குரிய (உபகரணங்கள்) யாவையுந் தேடி, தக்க நியமத்து உரிய தேவி யொடு சாலை புக்கனன் இருந்து - அதற்குத்தக்க நியமத்தோடு (தன்னில்வாழ்க்கைக்கு) உரியமனைவியோடு யாகசாலை யறி புருந்திருந்து, மக வேளவி புரி கிறபான் - அப்புத்திரகாமேஷ்டியாகத்தைச் செய்யத் தொடங்கினான். (எ)

ஆசறமறைபபுலவாசிரியாகாட்டு
மாசறுசடங்கின்வழிமந்திரமுதாந்த
வோசையனுதாத்தசொரிதந்தழுவவோதி
வாசவனிருக்கையிலிருந்தெரிவளர்ப்பான்.

(இ-ள்.) ஆச அற மறைப் புலவா ஆசிரியர் காட்டும் மாச அறு சடங்கின் வழி - குறறமற்ற வேததூற் புலமையின் வலவராகிய ஆசிரியர் காட்டுகின்ற புனிதமாகிய சடங்கின் வழியே, மந்திரம் உதாத்தம அனுதாத்தம் சொரிதம் ஓசை தழுவு ஒதி - மந்திரங்களை உதாத்தமும் அனுதாத்தமும் சொரிதமும் என்னும் ஓசை தழுவு வச்சரித்து, வாசவன் இருக்கையில் இருந்து எரி வளர்ப்பான்-கீழைத்திசை பிவிருந்து யாகஞ்செய்யத் தொடங்கினான்.

உதாத்ம் - எடுத்தல், அனுதாத்ம் - படுத்தல், சொரிதம் - நலிதல். இவ்
வோசைகளின் வேறுபாடு பொருந்த உச்சரித்தல் முறையாதலால் - தமுவு வோதி
என்றார். (அ)

விசும்புநிலனுந்திசையும்வேள்வியடுசாலைப்
பசும்புகைபடர்ந்தொருபடாமெனமறைப்பத்
தசும்புபடுநெய்பொரிசமித்தினெடுவானோர்
கசும்புபடுமின்னமுதினாகுதிமடுத்தான். மு

(இ-ள்.) வேள்வி அடு சாலை பசும் புகை படர்ந்து - யாகசாலைச் சீரெழுந்த
பசிய புகையானதுபரவி, விசும்பும் நிலனும் திசையும் ஒரு படாம் என மறைப்ப -
ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எட்டுத்திக்கையும் ஒரு போர்வைபோல மறைத்துக்
கும்பு படு நெய் பொரி சமித்து - குடக்களில் நிறைந்த நெய்யையும் பொரியையும்
சமித்துகளையும், வானோக்கு அசும்பு படும் இன் அமுதின் ஆகுதி மடுத்தான் - தேவ
ர்களுக்கு ஊற்றெடுக்கும் இனிமையையுடைய அமுதம்போல ஆகுதியாகக் கொடு
த்தான்.

ஒடு - எண்ணிடைச்சொல்.

(ஆ)

ஐம்முகனனாதிபரமாத்நனாயாற்ற
னெய்ம்முகநிறைத்தமுனிமிர்நதுவருமெல்லை
பைம்முகவராவணிபாஞ்சுடர்நனிப்ப
மைம்முகநெடுங்கணிமவான்மனைவிநாண.

(இ-ள்.) ஐ முகன் அனாதி பரமாத்நன் உரை ஆறல் - ஐந்து திருமுகங்களை
யுடையவனும் அனாதியானவனும் பரமாததனமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவாக்
காகிய வேதவழியால், நெய் முகம் நிறைதது - நெய்யை யாகமுக்கத்தில் நிறைக்க,
அமுல் நிமிர்த்து வரும் எல்லை - அவ்வேளவித்தி சிசுக்கவிட்டு வலஞ்சுழித்து எழும்
போது, பை முக அரா அணி பாஞ்சுடர் தனிப்ப - படததையுடைய சர்ப்பாபரண
த்தையணிந்த சிவபெருமான் தனிக்கவும், மை முக நெடும் கண இமவான் மனைவி
நாண - மையெழுதிய நீண்ட கண்களையுடைய மலையரையனமனைவியாகிய மேனை
நாணவும்.

ஐம்முகம் - ஐந்து திருமுகங்கள். ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமம்,
சத்தியோசாதம். முகமே படமாதலின் பைம்முகம் எனவும், மையைத் தமதிடத்து
டைமையால்-மைம் முகம் எனவுங் கூறினார். நிறைதது செய்வெனெச்சத்திரிபு. (க0)

வள்ளன்மலயத்துவசமீனவன்வலத்தோ
டுள்ளமனைகாஞ்சனைசுருங்கியமருநகு
றள்ளவெழுக்கொங்கைகடதும்பநிமிர்நீம்பால்
வெள்ளமொழுகக்கரியவேற்கணிடை.

(இ-ள்.) வள்ளல் மலயத்துவசன் மீனவன் வலத்தோள் துள்ள - வள்ளல்
றன்மையையுடைய மலையத்துவசபாண்டியன் வலத்தோள் துடிக்கவும், மனை காஞ்
சனை சுருங்கிய மருங்குல் தள்ள எழு கொங்கைகள் ததும்ப நிமிர் நீம்பால் வெள்
ளம் ஒழுக - (அவனது) மனைவியாகியகாஞ்சனையினுடைய சுருங்கிய இடையானது
ஒசியப்பருத்த கொங்கைகளினின்று தளும்ப நிமிர்ந்த பால் வெள்ளம் ஒழுகவும்,
வேல் கரிய இடக் கண் ஆட - வேல்போன்ற கரிய இடக்கண் துடிக்கவும். (தக்)

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். உருந

இவ்வுலகமன்றியுலகேழுமகிழ்வெய்தச்
சைவமுதலாயினதவத்துறைநிவப்ப
- வெளவியமறங்கெடவறங்குதுகலிப்பத்
தெய்வமறை துந்துபிதிசைப்புலனிசைப்ப.

(இ-ள்.) இவ்வுலகம் அன்றி உலகு ஏழும் மகிழ்வு எய்த - இந்நிலவுலகத்திலுள்ளாரன்றிப் பூலோகமுதலிய வேழுலகங்களிலுள்ளவரும் மகிழ்வு கூரவும், சைவம் முதலாயின தவத்துறை நிவப்ப - சைவ முதலாயுள்ள தவநெறிக்குரிய உட்சமயம் ஆறும் எழுந்தோங்கவும், ஒளவியம் மறம் கெட - பொழுமை நிறைந்த பாவங்கெடவும், அறம் குது கலிப்ப-தருமங் களிகூரவும், தெய்வம் மறை துந்துபி திசை புலன் இசைப்ப - தெய்வததன்மையையுடைய வேதங்களும் தேவதுந்திபிகளும் பத்துத்திக்குகளிலும் ஒலிக்கவும்.

பொழுமையால் எல்லாப்பாவமும் வினைதலால் ஒளவிய மறம் என்றார். ஏழுலகமாவன - பூலோகம், புலலோகம், சுவலோகம், தவலோகம், மகாலோகம், சனலோகம், சத்தியலோகம் என்பவைகள். உட்சமயங்களாவன - சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வைரவம், வாமம் என்பவைகளாம். பத்துத்திசைகளாவன - எண் திகோடு மேலுங்கீழுமாம். (கஉ)

மைம்மலர்நெடுங்கணரமங்கையர்நடிப்ப
மெய்ம்மனமொழிசெயலின்வேறுபடலின்றி
யம்மதுரைமாநகருளாரகமகிழ்ச்சி
தம்மையறியாதனதலைத்தலைசிறப்ப.

(இ-ள்.) மை மலர் நெடும் கண அரமங்கையர் நடிப்ப-மையெழுதிய நீண்ட கண்களையுடைய அரம்பையர் நடனஞ் செய்யவும், அ மா மதுரை நகரில் உள்ளார்-அந்தப் பெரியமதுரைநகரத்திலுள்ளவருக்கு, மனம் மொழி மெய் செயலின் வேறுபடல் இன்றி - மனவாக்குக் காயங்களின் செயல்கள் தமமுள்ளொப்ப, அகமகிழ்ச்சி தமமை அறியாதன தலை தலை சிறப்ப - (எழுந்த) மனமகிழ்ச்சி தம்மைவிழுங்கத் தனித்தனி மேலெழுந்தோங்கவும்.

வேறுபடலின்றி ஒருசொல்-மகிழ்ச்சிக்கடலுளமுரதியும் மனவாக்குக்காயங்களின் செயல்கள் ஒருபட்டிநிறைவால் செயலின வேறுபடலின்றி என்றார். (கஉ)

மாந்தர்பயின்மூவறுசொன்மாரிலவரைப்பிற்
நீந்தமிழ்வுழங்குதிருநாடதுசிறப்ப
வாய்ந்ததமிழ்நாடரசளித்துமுறைசெய்யும்
வேந்தர்களின்மீனவர்விழுத்தகைமையெய்த.

(இ-ள்.) மாந்தர்பயில் மூ அறு சொல் மா நில வரைப்பில் - அறிவுடையோராராயும் பதினெண் பாணைகள் வழங்கும் பதினெட்டு நிலங்களுள், தீம் தமிழ் வழங்கு திருநாடு சிறப்ப - இனிய தமிழ் வழங்கும் அழகிய நாடானது சிறந்தோங்கவும், ஆய்ந்த தமிழ் நாடு அரசு அளித்து முறை செய்யும் வேந்தர்களில் - ஆராய்ந்த அத்தமிழ்நாடுகளை யரசாண்டு மறுமுன்முறை வருவாது நடத்துஞ் சேரேசோழபாண்டியருள், மீனவர் விழு தகைமை எய்த-பாண்டியர்கள் மேன்மைத்தன்மையை யடையவும்.

நாடது-அது பகுதிப்பொருள் விசுதி. ஆய்ந்த தமிழ்நாடென்றது - முன்னர்
க்கூறிய மூன்று சங்கத்தாராலும் ஆய்ந்த தமிழ் எனக் கொள்க. இதனைத் திருநகர
ப்படலத்திலுணர்க. மறுதல்துறை என்றது-முன்னர்க்காட்டிய “ மாநிலங்காவல
னாவான் மன்னுயிர்காக்குகாலை ” என்னுஞ் செய்யுளாலுணர்க. வேந்தர்கள் என்
பதனிறுதியிலுள்ள ஏழனுருபுகட்டிப் பிரித்தறப்பொருளில் வந்தது. (கசு)

நெய்தழலெரிக்கடவுளோற்றபயனெய்தக்
கொய்தளிரொனத்தழலகொழுந்துபடுகுண்டத்
தைதவிழிதழ்க்கமலம்பொழுதலநதோர்
மொய்தளிரவினைக்கொடிமுளைததெழுவதென்ன.

(இ-ள்.) அழல் எரிக்கடவுள் நோற்ற பயன் நெய்தது எய்த - தீக்கடவுளா
னவன் (தான்செய்த) தவப்பயனை யெனில் அடையவும, தழல் கொய்த தளிர் என
கொழுந்து படு குண்டதது - நெருப்புக் கொய்த தளிர்போல (செந்நிறமவாய்ந்து)
கொழுந்துவிட்டெரியும் யாக்குண்டத்தில், ஐது அவிழ் இதழ் கமலம் அப்பொழுது
அலர்ந்த - அழகிதாக இத்தழயிற்றத தாமரை அன்றலாந்த, மொய்த தளிர் வினை ஓர்
கொடி முளைத்தது எழுவது என்ன - நெருங்கிய தளிராகளும் மணமும் (நிறைந்த)
ஒருகொடி முளைத்தெழுதல்போலவும்.

அலர்ந்த என்னும் பெயரொச்சம் அகரவீறு தொக்குநின்றது. (கரு)

விட்டிலகுசூழியமவிழுங்குசிறுகொண்டை
வட்டமதிவாய்க்குதுமுயற்கறையைமானக
கட்டியதினற்றியகதிர்த்தராளமாலே
சுட்டியதிலவிட்டொழுதுசூழ்கிரணமொப்ப.

(இ-ள்.) விட்டு இலகு சூழியம் விழுங்கு சிறு கொண்டை - ஒளிவீசி விள
ங்கும் முத்தச்சூழியத்தட்பட்ட சிறியஉச்சிக்கொண்டையானது, வட்ட மதி வாய
குது முயல் கறையை மான-வட்டவடிவாய்ந்த சந்திரனிடத்தானது சிறிய முயற்க
ளங்கத்தையொத்ததோனாவும், அதில் கட்டி நூற்றிய கதிர்தராளமாலே சுட்டி-
அச்சூழியத்திற்கட்டித் தொங்கவிட்ட கிரணத்தையுடைய முத்துசசரத்தோடு கூடி
யசுட்டியானது, அதில் விட்டு ஒழுகு சூழ கிரணம் ஒப்ப - அச்சூழியமாகிய சந்திர
னில் நின்று பாரந்து சூழ்ந்த கிரணத்தை யொக்கவும்.

சூழி உச்சிக்கொண்டை அணி அம் பகுதிப்பொருள்விசுதி முயற்கறை இரு
பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (ககூ)

தீங்குதலையின்னமுதமார்பின்வழிசுந்தி
யாங்கிளநிலாவொழுதுமாரவடமின்ன
வீங்குடலிளமபரிதிவெஞ்சுடாவிழுங்கி
வாங்குகடலவித்துருமமாலையொளிகால.

(இ-ள்.) தீம் குதலை இன அமுதம் மார்பின் உழி சுந்தியது ஆங்கு-இனிய
குதலைச்சொல்லாகிய இனிய அமுதமானது மார்பினிடத்தது ஒழுக்கினதுபோல, இள
நிலா ஒழுகும் ஆர வடம் மின்ன - இளநிலவு சிந்தும் முத்தவடம் விளங்கவும்,
வீங்கு உடல் இளம பரிதி வெம் சுடர் விழுங்கி - ஒளியிக்க வடிவத்தையுடைய இ
ளஞ்சூரியனது வெவ்விய கிரணத்தைத் தன தகப்படுத்தி, வாங்கு கடல் விததரும
மாலே ஒளி கால-வளைந்தகடலிற்றேன்றிய பவளமாலே (ஒருபால்) ஒளிவீசவும். (கக)

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். ௨௫௫

சிறிநிடைவளைந்தசிறுமென்றுகிலபுறஞ்சூழ்

பொற்றிருமணிசசிறியமேகலைபுலம்ப

வீற்றிருமணிக்குழைவிழுங்கியகுதம்பை ஐ. பி. ௧. ௩. ௩

சுறறிருள்கடிந்துசிறுதோள்வருடியாட.

(இ-ள்.) சிறு இடை வளைந்த மென் சிறு துகில் புறம் சூழ் - சிறிய இடையையுடைய மெல்லிய சிற்றிடையின்புறத்தது வளைந்த சூழ்ந்த, பொன் திரு மணி சிறிய மேகலை புலம்ப - பொண்ணுலாகிய அழகிய வீரத்தினம் பதித்த சிறிய மேகலை யொலிக்கவும், வில் திரு மணி குழை விழுங்கிய குதம்பை - ஒளியையுடைய அழகிய வீரத்தின குண்டலத்தைத் தனதுகப்படுத்திய குதம்பையானது, சுற்று இருள் கடிந்து சிறு தோள் வருடி ஆட - (உலகினைச்) சூழ்ந்த விருளைத்தறந்து சிறிய தோளினைத்தடவி யாடவும்.

மேகலை - எண்கோவையணி. எழுகோவையணி யெனவும் ஒன்று. (கஅ)

தெள்ளமுதமென்மழைசிந்தவிளமூரன்

மூள் ளெயிறரும்பமுலைமூன்றுடையகோர்பெண்

பிள்ளையெனமூவொருபிராயமொடுநின்ற

ள்ளெளரியபல்லுயிருமெவ்வுலகமீன்றான்.

(இ-ள்.) எள் அரிய பல் உயிரும் எவ்வுலகும் ஈன்றான் - இகழ்தலில்லாத பல வுயிர்களையும் எல்லா வுலகங்களையும் பெற்றருளிய வுமையவன், தெள் அமுதம் மெல் மழை சிந்த - தெள்ளிய அமுதம்போன்ற மெல்லிய மழைச்சொல் தோன்றவும், இள மூரல் மூள் எயிறு அரும்ப - புண்ணகை யரும்பும் கூரிய பற்கள் விளங்கவும், மூன்று முலை உடையது ஓர் பெண் பிள்ளை என - மூன்று முலையையுடைய ஓர் பெண்கவாக, மூ ஒரு பிராயம் ஒடு நின்றான் - மூன்று பிராயத்தோடு நின்றான், மழை - பொருள் நிரம்பாத சொல். (கக)

அதுசீரடிபாசிரியவிருத்தம்.

குறுந்தளிர்மெல்லடி கிடந்தசிறுமணிநூபுரஞ்சதங்கைகுழறி யேங்க [ப] நறுந்தளிர்போலசைந்துதளர்நடை யொதுங்கிமழையிளநகையுந்திரான் பிறந்தபெரும்பயன்பெறுபொன்மாலைமடியிருநதேர்ருபெண் பிள்ளையான ளறந்தமுவுநெறிநின்றோர்க்கிகம்போகம்வீட ளிக்குமமையமமா.

(இ-ள்.) தளிர் மெல் குறும அடி கிடந்த மணி சிறு நூபுரம் சதங்கை குழறி ஏங்க - தளிர்போன்ற மெல்லிய சிற்றடியின்மேல் சூழ்ந்தகிடந்த இரத்தினங்க ளமுத்திய சிறு சிலம்புஞ் சதங்கைகளும் தம்முள் வீரவி ஒலிக்கவும், நயம் தளிர் போல் அசைவது தளர்நடை ஒதுங்கி மழை இள நகையும் தோன்ற - நயிய தளிர் அசைவதுபோலத் தளர்ந்த நடை நடந்து மழைச்சொல்லும் புண்ணகையுந் தோன்றவும், அறம் தழுவும் நெறி நின்றோர்க்கு இகம் போகம் வீடு அளிக்கும் அம்மை - தருமநதமுவிட நன்னெறியில் நின்றவருக்கு இகபோகத்தையும் சுவிர்க்காதி போகத்தையும் மோகத்தையும் தந்தருளும் மீனாகையம்மையானவள், பிறந்த பெரும் பயன் பெறும் பொன் மாலை மடி ஒரு பெண் பிள்ளையாய் இருந்தாள் - பிறந்ததனாலுடையும் பெரிய பயனை (இப்பிறப்பிலேயே) பெற்ற காஞ்சனைமாலையினுடைய மடியில் ஒரு பெண்கவா யிருந்தருளினாள்.

ஆனால் என்னும் வினைமுற்றியதுவினின்ற விருதி, - இருந்தென்னும் எச்சத் தோடும் அவ்வெச்ச விருதியை அவ்வினைமுற்றோடும் கூட்டுக. நூபுரமும் சதங்கை

யும் தம்முள் ஒலி வேற்றமையுண்மையால் குமுறியேங்க எனவும், தன்னை மகவாய்
ப்பெற்றவட்கு மகிழ்ச்சிதோன்ற வந்தனள் என்பதுதோன்றத் தனிப்போலனைந்து
தளர்நடை யொதுங்கி மழலை யிளநகையுந்தோன்ற எனவும், தன்னை யடைந்தோர்
க்கு இகபோக பரபோகங்களனைத்தையும் மோகத்தையுந் கொடுப்பவள் தன்னைப்
புத்திரியாக யடைந்தவளடையும் பயன் பெரிதென்பது தோன்ற பெறும்பயன்
பெரிதென்றுங் கூறினார். (உ0)

செய்யவாய்வெளிநு துதுணை முலைக்கண்கருகாதுசேல்போனீண்ட
மையவாய்மதர்த்தகருங்கண்பசவாதையிரண்டிமதியந்தாய்கா
தையவாவிலைவருந்தப்பெருதுபெறுமகவையெடுத்தினைத்தாண்மோந்தா
டியவாய்முத்தங்கொண்டின்புற்றாண் முன்பெற்றதோகையன்னார்.

(இ-ள்.) செய்ய வாய் வெளிநுது - செவந்த வாய் விளாக்காமலும், துணை
முலைகண் கருகாது - இரண்டு தனங்களின் சூசகங்கள் கருகாமலும், சேல் போல்
நீண்ட மை அ வாய் மதர்த்த கரும் கண பசவாது-சேலைப்போல் காதளவும் நீண்ட
மையெழுதி மதர்த்த கரிய கண்கள பசவாமலும், ஐ யிரண்டு மதியம் தாய்காது-
பத்துமாதஞ் சுமவாமலும், ஐய ஆலிலை வருந்த பெருது - அழகிய ஆலிலைபோன்ற
வயிறு நோவப் பெருமலும், பெறு மகவை - பெற்ற பிள்ளையை, முன பெற்ற
தோகை அன்னார் - முன்பு உமையை மகவாகப்பெற்ற மயிலபோலுஞ் சாயலையு
டைய மேனையையொத்த காருசனமாலையார, எடுத்த அனைத்தாள் மோந்தாள் அ
ய்யவாய் முத்தங்கொண்டு இனபுறாள் - வாரியெடுத்து மாபோடனைத்து உச்சி
மோந்து புனிதமானவாயால் முத்தமிட்டு இன்பததி லமுந்தினார்.

மேனையுங்கருப்பக்குறிபெருது உமையை மகவாகப்பெற்று மகிழ்ந்தவராத
லால் முன்பெற்ற தோகையன்னார் எனார். பசுததல் நிறம் வேறுபடுதல். அனைத்
தாள் மோந்தாள் என்னும் முறையுள் எச்சமாயநின்றன. திருக்கையில் திருவோ
லக்கத்தில் சிவபெருமான் இடப்பாகத்திலெழுந்தருளியிருந்தபிராட்டியாரா எழுந்து
அச்சிவபெருமானைவணங்கித் தாம் தக்கனுக்குபுத்திரியாய்வளர்ந்த இச்சரீரத்தை
ச் சுமக்கவில்லேம் அதற்கஞ்சினேம் என்றுகூறியருள அதனை யச்சிவபெருமான்
றிருவுளத்தோர்ந்து நமபா லணபுடைய இமையபாவதராஜனும் நின்னைப்புத்திரியா
கப்பெறுதற்பொருட்டு அவ்விமையமலையிலுள்ள வோதடாகத்தினருகில் பெரியத
வஞ்செய்கின்றனன். அவன்பால் செல்கவெனவிடுக்க, அப்பிராட்டியார்சென்று அ
த்தடத்தில் அலர்ந்த ஓர் தாமராததவிசின்மேல் பிள்ளைமத்திருக்கோலங்கொண்
டெழுந்தருளியிருந்தனர். அதைக்கண்ட அவ்விமையபாவதராஜன் ஆராமகிழ்ச்சி
கொண்டு பாடியாடியவணங்கித் தனது செங்கையிலேநிதித் தனது மனைவியாகிய
மேனையைப்பால்கொடுக்க அவர் பெருமகிழ்வுகூராத கவலையொழித்தனர். என்ப
தைக் கார்தம்-உற்பத்திகாண்டம்-பார்ப்பதிப்படலத்தில்,—

“கொடுத்தவந்தொழுதுவாங்கிக்கொற்றவவிவணின் பாங்க
ரடுத்ததெங்கெவனோவென்னவரசனுநிகழ்ந்தவல்லா
முடித்துரைசெய்யக்கேளாவீசனதருளோவென்னு
வடுத்தவிர்கற்பின்மேனைமனமுறமகிழ்ச்சிகொண்டாள்.”

“சுரந்தனகொங்கைபாலுந்துண்ணெனவொழுதிற்றங்கும்
பரந்தனபொடிப்பின்போர்வைபகாதனதருளேயுள்ள
நிரந்தனகவலையாவுநீங்கின்பவமுன்னுள்ள
சுரந்தனவிமையத்தண்ணல்கரத்தினைக்குமாதோ.”

எனவருஞ்செய்யுள்ளாதுணர்க.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். உருள

பரையாதிவிருப்பறிவுதொழிலாகியுலகமெலாம்படைத்துக்காத்து
வரையாதுதுடைத்துமறைத்தருளியவைரின்றுத்தன்வடிவுவேறு
யுரையாதிமறைகடந்தவொருமுதல்விதிருமகளாயுதித்தற்கிந்தத்
தரையாளுமன்னவன்செய்தவயிதுவோவதற்குரியதவந்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) பரா ஆதி விருப்பு அறிவு தொழில் ஆதி - பராசத்தி ஆதிசத்தி இச்
சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி எனப்பஞ்சசத்திகளாகி, உலகம் எல்லாழி படை
த்து காத்து - எல்லாவுயிர்களுய்க்கு சிருட்டித்துங்காததும், வரையாது துடைத்து
மறைத்து அருளி - முற்றும் சங்கரித்துத் திரோபவித்தும் அனுக்கிரகித்தும், அவை
ரின்றும் தன்வடிவு வேறாய்-அச்சத்திகளினின்றும் தனதுதிருமேனிலேறாகி, உரை
ஆதி மறைகடந்த ஒருமுதல்வி - மனவாக்குக்காயக்களையும் வேதங்களுங்கடந்
தப்பாறப்பட்ட ஒப்பில்லாத முதல்வியானவள், திருமகளாய் உதித்தற்கு - தனக்குத்
திருமகளாயவதரிக்க, இந்த தரை ஆளும் மன்னவன் செய்த வயம் இதுவோ-இந்நில
வுலகையாளும் மலயததுவசபாண்டியனசெய்ததவம் இவ்வளவிலுள்ள தெனவரை
யறுத்தல் கூடுமோ, அதற்கு உரிய தவம் தான் - அவ்வுமைபவள் அவதரித்தற்குரி
யதவம் அமமலயததுவசபாண்டியன வடிவமேயனறி வேற்று.

வரையாது எபைதற்கு-ரீக்காது என்பதுபொருள். பாண்டியன் அருந்தவப்
பேற்றின் வடிவினாலும் நிறறலின்-அதற்குரிய தவம் தான் என்றார். கிரியாசத்தியா
ய்ப்படைத்தும், ஞானசத்தியாயக்காத்தும், இச்சாசத்தியாய்ச்சங்கரித்தும், ஆதிச
ததியாய்த்திரோபவித்தும், பராசத்தியாய் அனுக்கிரகித்தும் என எதிர்நிரினைப்
பொருள கோளாகக்கொள்க. உருவும் அருவுருவுந் கடந்து பர விந்துவை யதிட்டி
ததுகின்ற அருவத்திருவுருவின்மேலாகிய பரபோகமுங்கடந்து பேரொளியாய் நிற்
றலின்-அவை ரின்றும் தன்வடிவுவேறாய் எனவும், வைகரியாதி நால்வகைக்காரிய
வொலிபறியெழும் ஊரதுநாத காரணவிகற்பங்களை வரைசெய்து அவை முற்றும்
வியாபகமாய் நிறகுருகுடிலாந்த சத்தியாயநிறறலின் - மறைகடந்த வொருமுதல்
வி எனவுக்கறிஞர்.

(உஉ)

கள்ளமாரெறியொழுகும்பொறிகடந்துகாரணமெலாங்கடந்தானந்த
வெள்ளமாம்பராஞானவடிவுடையாடன்னன்பின்வெளிவந்தின்றோர்
பிள்ளையாவதரித்தகருணையுந்தன்மனாட்டிதவப்பேறுந்தேரூன்
பள்ளமாகடற்றுணைப்பஞ்சவாகோனெஞ்சத்துப்பரிவுகூர்ந்தான்.

(இ-ள்.) கள்ளம் ஆம் ரெறி ஒழுகும் பொறிகடந்து உம்-வஞ்சமாகியவழியி
றசெல்லும் ஐம்பொறியுணர்ச்சிகளும் அபபாற்பட்டும், காரணம் எல்லாம் கடந்துஉம்-
அந்தக்கரணங்கள் யாவையுங்கடந்தும், ஆனந்த வெள்ளம் ஆம் பராஞான வடிவு உ
டையாள் - பேரின்பப்பெருக்குமயமாய்நின்ற பராஞானமே திருவுருவமாகவுடைய
உமையாள், தன் அன்பின் வெளிவரது - தன்னுடைய அன்பின்பிகையால் (தனக்
கோர் திருமகளா யாவாகண்களுக்கும்) புலப்படவந்த, இன்று ஓர் பிள்ளையாய்
அவதரித்த கருணையும் - இப்பொழுது ஓர் பிள்ளைமத் திருவுருவாய் அவதரித்தருளி
ய திருவருளையும், தன் மனாட்டி தவம் பேறும் தேரூன்-தன்னுடைய மனைவியாரா
கிய காஞ்சனமாஸையாருடைய தவப்பயனையும் தெனியாதவனாகி, பள்ளம் மா கடல்
தானை பஞ்சவர் கோன்-பள்ளமாகிய பெரியகடல்போலப் (பரந்த) சேனையுடைய
பாண்டியன், நெஞ்சத்தின் பரிவுகூர்ந்தான்-தன்மனத்தில் துன்பங்கூர்ந்தான்.

பொறியும் காரணமும் தெய்வமெனக்கூறும் உலகாயதன் ஸுதலிய மதங்களை மறுத்தற்குப்பொறிகடந்து காரணமொங் கடந்து என்றார். மணவாட்டி - மனாட்டி என்கின்றது மருஉ. என்னும்மைதொகுத்தல். மனத்திற் பரிவுகூர்ந்ததைப் பின்வருஞ் செய்யுளாணுளர்க.

மாகடல் உரிச்சொற்றொடராதலால் வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாய் நின்றது. (உ௬)

மகவின்றிப்பலபகல்யான்வருந்தியருந்தவம்புரிந்தேன்மைத்தற்பேறு தகவிந்தமகஞ்செய்தேனதுவுமொருபெண்மகவைத்தந்தத்தந்தோ முகவிந்துநிலவொழுகவருபெண் ணுமுலைமூன்றாய் முகிழ்த்துமாறார் நகவந்ததென்னேயோவென்று வகையிலனாகியுமெல்லை.

(இ-ள்.) மகவு இன்றி யான் பலபகல் வருந்தி அரும் தவம் புரிந்தேன்-பின் னையில்லாமல் நான் பலநாள்வருந்திச் செய்தற்கரிய தவத்தைச்செய்துமுடித்தேன் (அததாரமையால்) மைந்தன் பேறு தக இந்த மகம் செய்தேன் - புத்திரப்பேறு தர இந்தப்புத்திரகாமேஷ்டியாகஞ்செய்தேன், அதுவும் ஒரு பெண்மகவை தந்தது - அந்தயாகமும் ஒருபெண்பிள்ளையைக்கொடுத்தது, முக இரது நிலவு ஒழுக வருபெண்ணும்-முகமாகிய சந்திரனிடத்து நின்று (புன்னகையாகிய) நிலவுசிறந அவதரித்த இந்தப்பெண்ணும், அந்தோ - ஐயோ, முலை மூன்றாய் முகிழ்த்து மாற்றார் நக வந்தது - தனங்கள் மூன்றாகவரும்பப்பகைவாசரிக்க அவதரித்தது, என்னேயோ என்று-(நாம்செய்ததவத்தினுமயாகத்தினும்வந்தகுறைபாடு) யாதோவென்று, உவகை இவனாகி நலியும் எல்லை - சந்தோஷமில்லாதவனாய் வருந்துங்காலத்தில்.

உலகியற்கைக்கு மாறுபட்ட தென்பான்முலைமூன்றாய் முகிழ்த்தது என்றான். முகிழ்த்தது செய்வெனெச்சத்திரிபு. அந்தோ, ஒ இரககக்குறிப்பிடச்சொற்கள். ஏ ஐயப்பொருள்மேல்நின்றது. (உ௭)

மன்னவநின்றிருமகட்குமைந்தர்போற்சடங்களைத்தும்வழாதுவேதற் சொன்னமுறைசெய்துபெயர்த்தாதகையென்றிட்டுமுடிசூட்டுவாயிபுகே பொன்னையாடனக்கிறைவன்வரும்பொழுதோர் முலைமறையும்புந்திமாழ் லென்னவரனருளாலோர்திருவாக்குவிசுமபிடைநின்றெழுந்ததன்றே.

(இ-ள்.) மன்னவ நின் திருமகட்கு மைந்தர்போல் சடங்கு அனைத்தும் வழாது - பாண்டியனே உன்னுடைய திருமகளுக்குப் புத்திரர்களுக்கரசுசெய்யும் சடங்குபோலச் சடங்குகள் யாவையுஞ் சிறிதும்வழுவாமல், வேதம் சொன்ன முறைசெய்து தடாதகை என்று பெயர் இட்டு முடி சூட்டுவாய் - வேதங்கூறியமுறைப்படி செய்து தடாதகை என்று பெயர் இட்டு முடிசூட்டுவாய், இ பொன் அனையாள் தனக்கு இறைவன் வரும்பொழுது ஓர் முலைமறையும் புந்தி மாழ்கேல் என்ன- இந்தப் பொன்போலும் அரிய திருவுருவாய்ந்த இப்பெண்ணிறகுத் தலைவன் வருங்காலையில் ஒருதனம் மறையும் (அதகாறும்) மனங்கலங்காதே யென்று, அான் அருளால் ஓர் திருவாக்கு விசும்பு இடை நின்ற எழுந்தது-சுவபெருமான் திருவருளால் ஓர் அசரீரி ஆகாயத்தில் நின்றண்டாகியது. (உ௮)

அவ்வாக்குச்செவிநிரம்பவன்புவகையகிரம்பவகலமெல்லா மெய்வாக்குமனமொன்றவிழிவாக்கும்புனனிரம்பவிமலற்போற்றி நெய்வாக்குமகநிரப்பியெழுந்துமனையொடுஞ்சாலைநீத்திரண்டு கைவாக்குமியங்கலிப்பக்கமுடாமனைபுகுந்தாங்கழற்கால்வேந்தன்.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். உருக

(இ-ள்.) அ வாக்கு செவி நிரம்ப - அவ்வசரீரி தன்னு காகில் நிரம்பவும், அ ன்பு உவகை அகம் நிரம்ப - அன்புஞ் சந்தோஷமும் மனத்தில் நிரம்பவும், மனம் வாக்கு மெய் ஒன்ற - மனவாக்குக்காயங்கள் ஒருவழிப்படவும், விழி வாக்கும் புன ல் அசலம் எல்லாம் நிரம்ப - கண்கள் சொரியும் ஆனந்தபாஷ்பம் மார்புமுற்றும் நிரம்பவும், கழல் கால் வேந்தன் விமலன் போற்றி - வீரகண்டையணிந்த பாண்டி யன் சோமசுந்தரக்கடவுளைத் துதித்து, ரெய் வாக்கு மகம் நிரப்பி மனையொடும் எழு ந்த சாலை நீத்து - நெய்சொரிநதுசெய்யும் பூரணகுதிசெய்துமுடித்துத் தன்மனை வியாராகிய காஞ்சனமாலையாரோடும் எழுந்த யாகசாலையினின்றும் நீங்கி, இரண் டி கை வாக்கும் இயம் கலிப்ப - இரண்டுகைகளால் தாக்கப்படும் பலவாச்சியங்கள் ஒலிக்க, கடிமாடம் மனை புருந்தான் - காவல்பூண்ட தனதுகோயிலுள் புருந்தான்.

முரசுதிர்ப்பமங்கலங்கொண்டெதிர்வருவார்முகத்துவகைமுறுவல்பூப்ப வரசிருக்குமண்டபம்புக்கினிதமர்ந்துகனகமழையான்றகேள்வி விரசிருக்குமறையவர்கைப்பெய்கிதவர்க்குமம்முறையால்வெறுப்பநல்கிப் பாசிருக்குங்கரதலத்தெம்பரன்கோயினிசிறப்புப்பல்கநல்கா.

(இ-ள்.) முரசு அதிர்ப்ப-பேரிகைகள் ஒலிக்கவும், மங்கலம் கொண்டு எதிர் வருவார் முகத்து உவகை முறுவல் பூப்ப - அஷ்டமங்கலங்களைக்கொண்டு எதிரோ வரும் பார்ப்பன மகளிர்களுடைய முகத்தில் சந்தோஷ நகையாகிய புன்னகைய ரும்பவும், அரசு இருக்கும் மண்டபம் புக்கு இனிது அமர்ந்து - அரசியலிருக்குங் கொலுமண்டபத்தில் புருந்து குறைவின்றிவீற்றிருந்து, ஆன்ற கேள்வி விரசிருக் கும் மறையவர் கை கனகமழையெய்து - நிறைந்தகேள்வியமைந்த அந்தணரது கைகளாகிய விளைநிலங்களில் சுவர்னமழையைச்சொரிந்து, எவர்க்கும் அம்முறையால் வெறுப்ப நல்கி - அவரொழிந்தயாவர்க்கும் அம்முறையே மனவெறுப்படை யக்கொடுத்து, பரசு இருக்கும் கரதலத்து எம்பரன கோயில் நனி சிறப்பு பல் நல்கா - மழுவாயுதம் ஏந்திய கைகளையுடைய எமது இறைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய சிருக்கோயிலில் செல்வமிக்க திருவிழாமுதலியவை அதிகமாய்நட க்க, வேண்டியபொருள்களைத்தந்து.

அஷ்டமங்கலங்களாவன - சாமரம், நிறைகுடம், கண்ணாடி, தோட்டி, மு ரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல். தோட்டி, முரசு, கொடி, இணைக்கயல் விலக்கி இடபம், சீவற்சம், சங்கு, சுவத்திகங்கூட்டி எட்டெனக்கொள்ளுதலும் ஒன்று. சீவ ற்சம் குழந்தையை யிடைவில் வைத்திருக்கும் ஒர்பெண்வடிவம். சுவத்திகம் மண்ட பவடிவம்.

(உஎ)

சிறைவிடுமின்சிறைக்கள முஞ்சித்திடுமினேழாண்டிதேயத்தீட்டு மிறைவிடுமினயல்வேந்தர்திறைவிடுமினிறைநிதியமிட்டுமாயத் துறைவிடுமினிலையமுமறப்புறமும்பெருக்குமெனத்தொழாணைக்காய்ந்த கறைவிடுமின்னயிலவேலான்வளருவனைக்கயமுரசுங்கறங்கச்சாற்றி.

(இ-ள்.) சிறை விடுமின் - சிறைசெய்திருக்கிறவர்களை விட்டுவிடுங்கள், சிறைக்களமும் சித்திடுமின் - சிறைச்சாலையையும் அழித்துவிடுங்கள், தேயத்து ஈட்டி ம் ஏழாண்டு இறைவிடுமின்-குடிகளிடத்துவாங்கும் வரிப்பணங்களை ஏழுநாடும் வாங்காது விடுங்கள், அயல்வேந்தர் திறைவிடுமின் - மதுபலத்தரசர்களுக்குத் திறையை வாங்காதுவிடுங்கள், நிறை நிதியம் ஈட்டும் ஆயத்தறை விடுமின் - நிறைந்

தபொருளைச் சேகரிக்கும் சுங்கத்துறையை நீக்கிவிடுங்கள், ஆலயமும் அறப்புறமும் பெருக்கும் என - ஆலயங்களையும் அறச்சாலைகளையும் விருத்திசெய்யுங்களென்று, தொழாரை காய்ந்த கறை மின் விடு அயில் வேலான் - பகைவனைக் கொன்ற உதிர தோய்ந்த ஒளிவீசும் கூரியவேலையேந்திய பாண்டியன், வள்ளுவனை கூய் முரசம் கறங்க சாற்றி - பறைசாற்றித் தெரிவிப்போனை யழைப்பித்துப் பேரிகைசாற்றும் படி கட்டளையிட்டு.

சீத்திமயின் - சீ பகுதி, து சாரியை, தகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, இடு பகுதிப்பொருள் விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, மின முன்னிலைப்பன்மை யே வல்விசுதி. தேயம் இடவாருபெயர். (௨௮)

கல்யாணமணிமௌலிவேந்தரையுங்கால்யாப்புக்கழலரீத்துக் [ப் கொல்யானைபரிநெடுந்தேரரசரிமைதொன்முறையாற்கொடுத்துப்போக்கி பல்லாராங்கொள்கவெனப்பண்டாரந்தனைத்திறந்துபுகம்பொன்னுடை [சி வில்லாராமுணிக்கொடும்பூண் வெறுக்கைமுதலெனைப்பலவும்வெறுப்பவ்

(இ-ள்.) கல்யாணம் மணிமௌலி வேந்தரையும் கால்யாப்பு கழலரீத்து - பொன்னாற்செய்து இரத்தினங்களழுத்திய கிரீடந்தரித்த பகை அரசனையும் விலங் குகளைத்தறித்து, கொல் யானை பரி நெடும் தேர் அரசு உரிமை தொல் முறையால கொடுத்து போக்கி - கொல்லும்யானைகளையும் குதிரைகளையும் நெடியதேர்களையும் அவரவர்க்குரிய அரசியலுரிமைகளையும் முன்னுள்ளபடிக்கொடுத்து (அவரவர்க்குரிய தேசங்களுக்குச்) செல்ல விடைதந்து, பல்லாரும் கொள்க என - பலரும் எளிதற் கொள்ளக்கடவரென்று, பண்டாரந் தனை திறந்து புகம் பொன் ஆடை வில் ஆரும் மணி கொடும் பூண் வெறுக்கைமுதல் எனை பலவும் வெறுப்ப வீசி - பொக்கிஷத் தைத்திறந்து பசியபீதாம்பரங்களும் ஒளிநிறைந்த இரத்தினங்களும் வளைந்தவடி வாகச்செய்த ஆபரணங்களும் பொற்குவைகளும் முதலாகிய மற்றைப்பல பொரு ள்களையும் (அவரவர்கள்) மனம் வெறுப்பக்கொடுத்து.

கழலரீத்து - ஒருசொல். வளைந்தவடிவாகச்செய்த ஆபரணங்கள் - சந்திரா ரம் முதலாயின. வீசுதலென்னுந் தொழில்நிகழ்ச்சியால் கொடுத்தலென்னும பொ ருணிகழ்ச்சிதோன்ற உபசரித்தார். (௨௯)

தூமரபின்வருபெருமங்கலகவிகட கிருநிதியந்துகில்பூண்பாயமாமா காமர்கரிபரித்தடந்தோமுதலாயபலபொருளுககளிப்பநல்கிக் கோமறுகுகளி தூங்கசுசுண்ணமொடுமெண்ணெயவிழாக்குளிப்பநல்கி மாமதுரநகரநன்றிமற்றுமுளநகரொகுகுமகிழ்ச்சி தூங்க.

(இ-ள்.) தூமரபின் வருபெரு மங்கல கவிகட்கு - நல்லமரபில்வந்த பெரிய மங்கலப்பாடகர்களுக்கு, இருநிகியம் அகில் பூண் பாய்மா காமா கரி பரி தடம் தேர் முதலாய பலபொருளும் களிப்ப நல்கி - பெரியசெல்வமும் ஆடையும் ஆபர ணமும் குதிரையும் அழகியயானையும் குதிரைபூண்ட அகன்றதேரும் ஆகிய இவை முதலிய பலபொருள்களையும் களிப்புமிகத்தந்து, கோமறுகு களினுங்க சுண்ணம் ஒடும் எண்ணெய் விழா குளிப்ப நல்கி - இராஜவீதிகளில் களிப்புமிக் கூர் வாசனைப் பொடிக்கோடும் எண்ணெய்ச்சிறப்பையுங் குளிக்கும்படிக்கொடுத்து, மா மதுரநகர் அன்றி மற்றும் உள நகர் எங்கும் மகிழ்ச்சி தூங்க - பெரியமதுநகரகளில் இவ்வாறு நிகழ்த்துமல்லாமல் அது வொழிந்த வேறுமுள்ள எல்லாநகரங்களிலும் (இவ்வாறு நிகழ்த்தலால்) களிப்புமிக் கூரவும். (௩௦)

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். உகக

இவ்வண்ணநகர்களிப்பவிதைமகனுங்களிப்பெய்திபிறைவர்சொன்ன
வவ்வண்ணஞ்சூதமுதல்வினைநிரப்பித்தடாதகையென்றழைத்துத்தேவி
மெய்வண்ணம்மறையுணராவிறைவிதனைமேனைபோன்மேனானேற்ற
கைவண்ணத்தளிர்திண்டிவளர்ப்பவிமவான்போலககளிக்குநாளில்.

(இ-ள்.) இவண்ணம் நகர் களிப்ப இறைமகனும் களிப்பு எய்தி - இவ்வாறு
நகரிலுள்ளோர் களிகூர மலயத்துவசபாண்டியனுங் களிகூர்ந்து, இறைவர் சொன்
ன அ வண்ணம் சாதமுதல் வினைநிரப்பி தடாதகை என்று அழைத்து-சோமசுந்தர
க்கடவுளருளிய அத்திருவாக்கின்படி சாதகரும்முதலிய சடங்குகள்யாவையுஞ்செ
ய்துமுடித்துத் தடாதகையெனத் திருப்பெயருயிட்டழைத்து, தேவி-காஞ்சனமாலை
யார், மெய் வண்ணம் மறை உணரா இறைவிதனை - உண்மையாகிய சந்தவிகற்பங்க
ளையுடைய வேதங்களுமறியாத உமையவளை, மேனைபோல் - இமவான்மனைவியா
ராகிய மேனையென்பவர் முன்பு வளர்த்ததுபோல, மேல் நாள் நோற்ற கைவண்ண
ம் தளிர்திண்டிவளர்ப்ப - (பரிசிப்பதற்கு) முன்னாலில் தவஞ்செய்த கைகளாகிய
நிறம்வாய்ந்ததளர்களால் பரிசித்து வளர்க்க, இமவானபோல களிக்குநாளில்-மலை
யரசனைப்போலக் களிகூருங்காலத்திலு்,

தடாதகைவளர்ப்ப இறைமகன் களிக்குநாளில் எனக்கூட்டுக சாதம் - சன
னம். உம்மை - இறந்ததுதழீஇய உயர்வுசிறப்பது. (கூக)

திருந்தாதவிளங்குதலையாயமொடுபுறம்போந்துசிறுாக்குச்சிற்றில்
விருந்தாகமணற்சிறுசோறட்டும்வவாயுரங்விழித்தவேளும்வாய்வைத்
தருந்தாதவிளமுலைவாயவைதருந்தப்பாவைதனக்களிததும்போதில்ள்.
வருந்தாதையண்டமெலாஞ் சிற்றிவிழைப்பாளாய்க்கு மகிழ்ச்சிசெய்தா

(இ-ள்.) திருந்தாத இளம் குதலை ஆயம் ஒடு புறம் போந்து சிற்றில் - பொ
ருள் நிரம்பாத இளமையாகிய குதலைச்சோறகையுடைய பெண்கள்கூட்டத்தோடு
விதியிறென்று சிறுவீடு(கோலி), சிறுாக்கு விருந்தாக மணல்சிறு சோறு அட்டும்-
அநதச்சிறுமியர்க்கு விருந்தாக மணலாகிய சிறுசோற்றைச்சமைத்தும், வவா உரம்
கிழித்த வேளும் வாய் வைத்து அருந்தாத இளமுலை - கொவுருசகிரியின் மார்பைக்
கிண்ட முருகக்கடவுளும்வாயவைததுணனா இளமுலையில், வாய் வைத்து அருந்த
பாவைதனக்கு அளித்ததும் - வாய்வைத்துணைப்பதுமைக்குக்கொடுத்தும், போதி
ல் வரும் தாதை அண்டம் எல்லாம் சிற்றில் இழைப்பாள - தாமரையில் வசிக்கும்
பிரமன் (வகுக்கும்) அண்டங்கள் யாவையும் (நினைப்புமாத்நினாயில்) சிறுவீடாகச்
சமைக்கும் பிராட்டியார், ஆயக்கு மகிழ்ச்சி செய்தாள் - தமது தாயாகிய காஞ்ச
னமாலையாருக்கு மகிழ்ச்சிமகிச் சிறுவினையாட்டிச் செய்தருளினா.

இளங்குதலை ஆயம் என்றமையால் சிறுர் என்பதின் முதலில் அகரச்சுட்டுத்
தொகுத்தல். முருகக்கடவுளை யீனறருளியும் கணியாயிருந்ததின் இளமுலையென்
றார். கிரவுஞ்சன் எனனும் ஓரசுரன் மலைவடிவாகி, வழிவரு முனிவர்பலருக்குந்துள்
பஞ்செய்துகூருநாள் அகத்தியமுனிவரு மவ்வழிவருகையில், தனதமாயையால் பல
துன்பங்களையும் வினைத்தனன் அவற்றைநோக்கி இவை ஓரசுரன்செயல்க ளெனக்க
ருதி நீயிம்மலைவடிவாகியேநின்று எமதுமுருகக்கடவுள் திருக்கரத்துவெலால் நாச
மடைவாயெனச்சபிக்க அவ்வாறே முருகக்கடவுள் அம்மலைவடிவாய் நின்ற அசுர
னைக்கொன்றார் என்பது னுல்லவலாறு. (கூஉ)

திட்டுவாளிரண்டனையகண்களிப்பத்தோழியர்க்குத்தெரியவாடிக்காட்டுவாளெனக்கழங்குபந்துபயின்றம்மனையுங்கற்றுப்பந்தம் வீட்டுவாண்மேலொடுகீழ்தள்ளவெமைவினைக்கயிறுவிக்கியூசலாட்டுவாள்காட்டுதல்போலாடினாணித்திலத்தாம்பசைத்தவூசல்.

(இ-ள்.) பாசம் வீட்டுவாள் (அடியார்க்கு) பாசத்தைப்போக்கும் பிராட்டியார், தீட்டு இரண்டு வாள் அனைய கண்களிப்ப தோழியர்க்கு தெரிய ஆடி காட்டுவாள் என-திட்டியஇரண்டுவாள்களையொத்த இரண்டுகண்களுங்கனிகூரத் தோழிமார்களுக்கு ஆடிக்காட்டுவாரைப்போல, கழங்கு பந்து பயின்று அம்மனையுங்கற்று - கழங்காடலையும் பந்தாடலையும் பழகி அம்மனையாடலையுங்கற்று, மேல் கீழ் தள்ள எம்மை வினைக்கயிறு விக்கி ஊசல் ஆட்டுவாள் காட்டுதல் போல் - மேலுங்கீழும் போக்குவாவுசெய்ய எங்களை இருவினைகளாகியகயிறுகளால்கட்டி ஊசலாட்டும் அப்பிராட்டியார் (இங்கு அதனை) ஆடிக்காட்டுவார்போல, நித்திலம் தாமபு அசைத்த ஊசல் ஆடினாள் - முத்துவடம்பூட்டிய ஊசல் ஆடினாள்.

குடு - எண்ணிடைச்சொல். உமமை - இறந்தது தழீஇய எச்சம். (உ.உ)

இம்முறையாற்றியார்க்குந்தோழியர்க்குமகத்துவகையீந்தாளாகியம்முறையாற்றுகைக்குமகத்துவகையீவாளாயாத்வாய்மைச்செம்மறையாரணமுதனாலோட்டுக்கலைமுழுதுந்தெளிந்தாளந்தமெய்ம்மறையார்கலையனைத்துமேகலையாமருங்கசைத்தவிமலையம்மா.

(இ-ள்.) இ முறையால் தாயர்க்கும் தோழியர்க்கும் அகத்த உவகை நாள் தாள் ஆகி - இவ்வாறு காஞ்சனமாலையாருக்குந் தோழிமாருக்கும் மனத்தில் ஆராமகிழ்ச்சி கொடுத்தருளி, அம்முறையால் தாதைக்கும் அகத்த உவகை ஈவாள் ஆய-அவ்வாறாகப் பிதாவாகிய மலயத்துவசபாண்டியருக்கும் மனத்தில் ஆராமகிழ்ச்சி கொடுத்தருள, ஆத்தம் வாய்மை செம்மை மறை ஆரணம் முதல் நால் ஈடாட்டுகலை முழுதும் தெளிந்தாள்-உண்மைவாக்கியமாகிய திரிபில்லாத வேதமுதலிய அறுபத்துநான்கு கலைகளையும் முற்றும் ஐயமற உணர்ந்தாள், அந்த மெய் மறை ஆர் கலை அனைத்தும் மேகலையாக மருங்கு அசைத்த விமலை-அந்த வுண்மையாகிய வேதமுதலியநிறைந்த வறுபத்துநான்கு கலைகளையாவையும் மேகலாபரணமாக இடையிற்கட்டிய அப்பிராட்டியார்.

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல் - ஆரணம்-வேதத்தின் பாசுபாடி, வாக்கியம்-வாக்கால் நிகழ்வதாதலால் வாய்மை எனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தார். ஈந்தாளாகி - ஈவாளாய், ஒருசொனீர்மையன. பின்னது செயவெனெச்சத்திரிபு.

சொல்வாய்மைக்கலைத்தெளிவு முழுமதியைப்பிளந்திருபாற்சொருகியன்பல்வாய்மைக்கடகரிதேர்பரியுகைக்குந்திறனுமழற்பகழிதூர்க்கும் [னவில்வாள்வச்சிரமுதல்பல்படைத்தொழிலுங்கண்டிளமைவிழங்குமுப்பிசெல்வாய்மைத்திறலரசன்றிருமகட்டுமுடிசூட்டுஞ்செய்கைபூண்டான்]

(இ-ள்.) வாய்மை சொல் கலை தெளிவும்-உண்மைச்சொற்களா லமைந்தனலின் தெளிவையும்; முழு மதியை பிளந்து இருபால் சொருகியது அன்ன பல் வாய்மை கடகரி தேர் பரி உகைக்கும் திறனும் - பூரணசந்திரனை இருகூறுசெய்து இரண்டுபக்கங்களிலும் சொருகிவைத்ததையொத்த தந்தங்களையும் பொருந்திய கரியநிற

தடாத்கைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். ௨௬௩

த்தையும் மத்தையுமுடைய யானையையுந் தேனையுந் குதிரையையும் நடத்தும் பாகுபாட்டையும், அழல் பகழி தூர்க்கும் வில் வாள் வச்சிரம் முதல் பல்படை, தொழிலும் கண்டு-தீப்போலச் சுட்டெரிக்கும் அம்புகளைச்சிந்தும் வில்லும் வானும் வச்சிராயுதமுமுதலிய பல ஆயுததேர்ச்சியையும் பார்த்து, இளமை விழுங்கு மூப்பில் செல் வாய்மை திறல் அரசன் திருமகட்கு முடி சூட்டும் செய்கை *பூண்டான்-இளமைகழிந்த மூப்புப்பருவத்திற் செல்லும் உண்மையாகிய வெற்றிவாய்ந்த மலயத்து வசபாண்டியன் (தனது) புத்திரியார்க்கு மகுடஞ்சூட்டுஞ் செய்கையிலமைந்தான்.

போர்த்தொழில் செய்யுமிடத்தும் நடுவுநிலைமை தவறாது செய்வோனென்பார் வாய்மைத்திற லரசன் என்றார். (௩௫)

முடிகவிக்குமங்கலநாள்வனாயறுத்துத்திசைதோறுமுடங்கல்போக்குக் கடிக்கெழுதார்மணிமௌலிக்காவலவைவருவித்துக்காவல்கூழ்ந்த கொடியணிமாநகரொய்கும்விழாவெடுப்பவழகமைத்துக்குன்றமன்ன [ன். தொடிகெழுதோட்குமதிநிரு மணத்தினுக்குவேண்டிவனகூழ்ந்துசெய்தா

(இ-ள்.) குன்றம் அன்ன தொடி கெழு தோள் சுமதி - மலையையொத்த வாகுலவையமணிந்த தோளையுடைய சுமதி என்னுமந்திரி, முடி கவிக்கும் மங்கல நாள் வரை அறுத்து - மகுடஞ் சூட்டுஞ் சுபதினத்தை நிச்சயித்து, திசை தோறு முடங்கல் போக்கி கடி கெழு தார் மணி மௌலி காவலரை வருவித்து-திக்குள்தோறும் ஓலையையனுப்பி வாசமிக்க மாலையை யணிந்த இரத்தினகிரீடந்தரித்த அரசர்களை அழைப்பித்து, காவல் சூழ்ந்த கொடி அணி மா நகர் எங்கும் விழா எடுப்ப அழகு அமைத்து - மலையரண்முதலியன புடைசூழ்ந்த கொடிகட்டிய, பெரிய மதுரைநகரி லுள்ளோர்யாவரும் (தத்தம்மனைகள்தோறும்) சிறப்புச்செய்ய அலங்காரஞ்செய் வித்து, திருமணத்தினுக்கு வேண்டிவன சூழ்ந்து செய்தான் - மகுடாபிஷேகம கோற்சுவத்துக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் இன்னின்னவென்று ஆலோசித்துக் குறைவின்றித்தேடினான்.

மலையரண்முதலியன-மலை, காடு, மதில், கடல். நகர்-இடவாகுபெயர்: (௩௬)

மங்கல தூரியமுழங்கமால்யானையுச்சியிசைவந்தபூத கங்கைமுதலொன்பதுதீர்த்தமுநிரபிக்கதிர்விடுபொற்கடம்பூசித்துப் புங்கவமைந்திரத்தீவளர்த்தமுதமருத்தியெரிபொன்றாற்செய்த சிங்கமணியாதனத்தைநேசித்துப்பூசித்துத்தெய்வமேத்தி.

(இ-ள்.) மங்கல தூரியம் முழங்க மால் யானை உச்சி யிசை வந்த பூதம் கங்கை முதல் ஒன்பது தீர்த்தமு நிரப்பி - (மலையத்துவசபாண்டியன்) மங்கலவாச்சியங்கல் ஒலிக்க மதமயக்கதையுடைய யானையினது மத்தகத்தின்மேல் வைத்துக் கொண்டுவந்த பரிசுத்தமாகிய கங்கைமுதலிய நவதீர்த்தங்களையும் நிறைத்து, கதிர் விடு பொன் கடம் பூசித்து - ஒளிவீசும் பொன்னாலாகிய குடத்தைப்பூசுகளையெய்து, மந்திரம் தீவளர்த்த புங்கவரை அமுதம் அருத்தி - மந்திரவிதி வழாத வேள்விசெய்து தேவர்களை அவிபுனை வுண்பித்து, எரி பொன்னால் செய்த மணி, சிங்கம் ஆதனத்தை நேசித்து பூசித்து தெய்வம் ஏத்தி-விளங்கும் பொன்றாற்செய்தமைத்த இரத்தினயிழைத்த சிங்காதனத்தை அன்புகூர்ந்து பூசுகளையெய்து அவ்வாதனத்திற்குரிய தெய்வத்தை வணங்கி.

ஒன்பது தீர்த்தங்களாவன - கங்கை, யமுனை, சாஸ்வதி, நருமதை, சாவேரி, குமரி, கோதாவரி, துங்கபத்திரி, தாயிரபர்ணி. (௩௭)

திருமுடியையமதயானை மிசைவைத்து நகராவலஞ்செய்து பூசித்
தருமணியாற்சுடிகையிழைத்தாடகத்தாற்குயிறறியதோ னாவாய்நாகம்
பெருமணிரீள் படமபரப்பி மிசைகவிப்பவச்சிவகபீடத்தேற்றிக்
குருமணிவானகையிலைக்கும்பத்துப்புண்ணியநீர் குளிரவாட்டி.

(இ-ள்.) திரு முடியை மத யானை மிசை வைத்து நகராவலம் செய்து பூ
சித்து-அழகியகிரீடத்தை மதமயக்கத்தையுடைய யானையின்மேல்வைத்து நகராப்
பிரதக்ஷிணஞ் செய்து பூசனைசெய்து, அரு மணி யால் சுடிகை இழைத்து ஆடகத்
தால் குயிற்றியது ஓர் ஐவாய் நாகம் பெரு மணி ரீள் படம் மிசை பரப்பி கவிப்ப-
பெறுதற்கரிய இரத்தினங்களால் சூட்டுச்செய்து ஆடகமென்னும் பொன்னாற்செய்
தமைத்த ஒருவரைநிலைநாகமானது பெரியமணிகள்பதிந்த ரீண்டபடங்களை மேலே
பரப்பி நிழலைச்செய்ய, குரு மணி வால் நகை மயிலை - நிறந்தங்கியமுத்தையொத்
த வெள்ளியபற்களையுடைய பிராட்டியாரை, அ சிங்கபீடத்து ஏற்றி - அந்தச்சிங்கா
தனத்தில் எழுந்தருள்செய்து, குமபதது புண்ணிய நீர் குளிர ஆட்டி-குடங்களில்
நிறைத்த புண்ணியநீர்த்தங்களாகிய நவநீர்த்தங்களால் (பிராட்டியார் திருமேனி
குளிரும்படி) திருமஞ்சனஞ்செய்தது.

குயிற்றியது - வீணமுற்றுப் பெயரொச்சத்தில் வந்தது. ஆடகம்-நால்வகைப்
பொன்களில் ஒன்று. நால்வகையாவன - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்பு
நதம். மயில் - உவமையாகுபெயர். (ந.அ)

புங்கவர்மந்தாரமழைபொழியவருந்தவராககம்புகலத்தெய்வப்
பங்கயமென்கொம்புணையாராடமுனிபன்னியர்பல்லாண்டுபாட
மங்கலதூரியமுழங்கமறைதழங்கமாணிக்கமகுடஞ்சூட்டி
யெங்கருணைப்பெருமாட்டிக்கரசமைச்சாபணியுநதன்னிறைமைநல்கா.

(இ-ள்.) புங்கவர் மந்தாரம் மழை பொழிய - தேவர்கள் மந்தாரபூஷ்ப வரு
ஷஞ்சொரியவும், அரும் தவர் ஆக்கம் புகல - அரியமுனிவர்கள் (ஒருபால்) ஆசீர்வ
சனஞ்சொல்லவும், தெய்வம் பங்கயம் மென் கொம்பு அணையார் ஆட - தெய்வத்த
ன்மையையுடைய தாமரைமலர்ந்த மெல்லிய பூங்கொம்பையொத்த அரம்பையர்கள்
(ஒருபால்) நடனஞ்செய்யவும், முனி பன்னியர் பல்லாண்டு பாட-அம்முனிவர்கள்
பத்தினிகள் (ஒருபால்) பல்லாண்டுபாடவும், மங்கல தூரியம் முழங்க - மங்கலவா
ச்சியங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், மறை தழங்க - வேதங்கள் (ஒருபால்) ஒலிக்க
வும், எம் கருணை பெருமாட்டி கு மாணிக்கம் மகுடம் சூட்டி - எமது கருணையையு
டைய பிராட்டியாருக்கு இரத்தினம்பதித்த கிரீடஞ்சூட்டி, அரசு அமைச்சர் பணி
யும் தன் இறைமை நல்கா - வேதறாசர்களும் மந்திரிகளும் வணங்குந் தன்னரசுரி
மையைத்தந்தது.

பொழிய, புகல, ஆட, பாட, முழங்க, தழங்க என வேறுபலவடிக்கியவீண
யெச்சங்கள் தனித்தனி சூட்டி என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்த
னிகொண்டன. (ந.க)

பாலணையமதிக்கவிகைமிசைநிழற்றமதிகிரணம்பரப்பியன்ன
கோல்மணிக்கவரிபுடையிரட்டமலர்மழைதேவர்குழாங்கநேற்றக்
காலையிளங்கதிர்கயிலையுதித்தெனவெண்கடாயானைக்கழுத்தில்வேப்ப
மாலையுதிப்பெண்ணரசைமங்கலதூரியமுழங்கவலஞ்செய்தது.

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம். உசுடு

(இ-ள்.) பால் அணைய மதி கவிகை மிசை நிழற்ற - பாலையொத்த வெள்ளிய சந்திரவட்டக்குடை (ஒருபால்) மேலே நிழல்செய்யவும், மதி கிரணம் பரப்பியது அன்னகோலம் மணி கவரி புடை இரட்ட - (அக்குடையாகிய) சந்திரன் (இருபா லுங்) கிரணங்களைப் பரப்பியதுபோல அழகிய வெண்கவரி இருபுறத்தும் லீசவும், தேவர் குழாங்கள் மலா மழை ஊற்ற - தேவர்கூட்டங்கள் புஷ்பவருஷஞ் சிந்தவும், காலை இளங்கதிர் கயிலை உதித்தது எனன - உதையகாலத்திற் றேன்றிய இளஞ்சூரிய ன வெள்ளிமலையில் உதயஞ்செய்ததுபோல, வேப்பம் மாலை முடி பெண் அரசை - வேப்பமலாமாலையையணிந்த கிரீடதையுடைய பெண்ணரசியாரை, கடா வெள் யானை கழுத்தில் - மதததையுடைய வெள்ளையானையின் பிடரியில் (எழுந்தருளச்செ ய்து) மங்கலம் தூரிய முழங்க வலம் செய் வித்தான் - மங்கலவாச்சியங்கள் ஒலிக்க (நகனா) பிரதக்ஷிணஞ் செய்வித்தான்.

பரப்பியன்ன, உதித்தென்ன, தொகுத்தல் விகாரங்கள். நிழற்ற, இரட்ட, நிகழ்காலவினையெச்சங்கள். (சுடு)

விண்ணுடுமொழிகேட்டமகிழ்ச்சியினுந்திருமகடன்விளக்கநோக்கி யுண்ணுடுபெருநகரளிப்புத்தலைசிறப்பச்சிலபகல்சென்றெழியமேனாட் புண்ணுடுவேனமங்கைக்குதுகலிததுநடிப்பத்தன்புயமேல்வைத்த மண்ணுடுமகட்களித்துவானுடுபெற்றானமமகவுபெற்றான்.

(இ-ள்.) விண் நாடு மொழி கேட்ட மகிழ்ச்சியினும் - ஆகாயத்திலுண்டானி ய அசரீரியைக்கேட்ட (அன்றுண்டாகிய) மகிழ்ச்சியைப் பார்க்கிலும், திருமகள் தன விளக்கம் நோக்கி - (தனது) செல்வப்புத்திரியாரின்பொலிவைப்பார்த்து, உள் நா டு பெருங் களிப்பு தலை சிறப்ப சில பகல் சென்று ஒழிய - (தனது) உள்ளத்தி லெழுந் த பெருமகிழ்ச்சி மேலெழுந்தோங்கப் (பாவசத்தையுச்) சிலநாள்கழிந்தபின், அம் மகவுபெற்றான் - அப்புத்திரியாரைப்பெற்ற மலயத்துவசபாண்டியன், புண் நாடு வே ல் மங்கை குதுகலிதது நடிப்ப (பகைவருடலில்) புண்படுதலை நோக்கித்திரியும் வே லையேந்தியவீரலக்ஷுமி களிகூராத நுடனஞ்செய்ய, மேல் நாள் தன் புயமேல் வை த்த மண்ணுடு மகட்கு அளித்தது வானுடு பெற்றான் - சென்ற நாள்காலும் தன்புயத் தில் வைத்தாறறிய மண்ணுலகை (தனது) புத்திரியாருக்குக்கொடுத்த (அவரால்) சுவாக்கலோகத்தைப்பெற்றான்.

பகைவர் யாவையுந் தனதடிக்கீழ்ப்படுத்தினான் என்பது தோன்ற - வேல் மங்கை குதுகலிததுநடிப்பத தன்புயமேல்வைத்த என்றார். வேல்மங்கை என்றமை யால் - வீரலக்ஷுமி என்றும். உடையவன் தொழிலை உடைமைமேல் ஏற்றிப் புண் னுடு வேல் என்றது குணவணி. மண்ணுடுமகட்களித்து வானுடுபெற்றான் என்பது பரிவருத்தனையணி. (சுக)

விரதநெறியடைந்திறறுக்கடன்பிறவுந்தாதைக்குவிதியாலாற்றி [தூள் யரதனமெல்லனைமேற்கொண்டிலகமெலாமொருகுடைக்கீழார்வாளா சரதமறையாய்மறையின்பொருளாயப்பொருண்முடிவுதானாய்த் தேனி னிரதமெனப்பூவின்மணமெனப்பரமனிடம்பிரியாவெம்பிராட்டி.

(இ-ள்.) சரதமறை தான் ஆய் - பொய்மையில்லாத வேதமேதானாகியும், மறையின் பொருள் தான் ஆய் - அவவேதத்தின்பொருள் தானாகியும், அப்பொரு ள் முடிவுதான் ஆய் - அவ்வேதத்தின்பொருண் முடிவுதானாகியும், தேனின் இர டுசு

தெ - வேறு.

இன்னியமியம்புமாக்களெழுப்பவானிரவிதோன்றக்
கன்னலைந்தென்னப்பள்ளித் துயிலெழிஇக்கடிநீராடித்
தன்னிறைமாபுக்கேற்றநியதிமாதானமன்பு
துன்னியகடவுட்பூசைத்தொழின்முதலனைத் துமுற்று.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். உசுள

(இ-ள்.) இன் இயம் இயம்பு மாக்கள் எழுப்ப - இனியவீணைவாசித்தலில் வல்லவர்கள் எழுப்ப, வான் இரவிதோன்ற ஐந்து கன்னல் என்ன பள்ளியில் எழுந்த - ஆகாயத்திலிருியன் உதயமாக ஐந்தரழிகையென்னும்போது சயனத்தினின்று நித்திரைதெளிந்த, கடிநீர் ஆடி - வாசனையூட்டிய திருமஞ்சனம் ஆடி, தன் இறை மரபுக்கு ஏற்ற நியதி மாதானம்-தன்னுடைய கூடத்திரியமரபுக்குத்தக்க கடன்களையும் பெரியசோடசதானங்களையும், அன்பு தன்னிய கடவுள்பூசை முதல் தொழில் அனைத்தம் முற்ற - அன்பின்மிகுதியால் சிவபூசைமுதலிய செய்கைகள் யாவையுஞ்செய்துமுடித்தது.

தன்னிய காரணப்பொருளில்வந்தஐஇறந்தகாலப்பெயரெச்சம். (சசு)

திடம்படுமறிஞர்சூழச்சிவபரன்கோயின்முன்னிக்
கடம்படிமுளைத்தமுக்கட்கரும்பினைமறைவண்டார்க்கும்
விடம்பொதிகண்டத்தேனைவிதிமுறைவணங்கிமிண்டு
குடம்பயில்குடுமிசெம்பொற்குருமணிக்கோயினண்ணி.

(இ-ள்.) திடம் படும் அறிஞர் சூழ - உறுதியிக்க அறிவியுடைய வமைச்சர்கள் புடைசூழ, சிவபரன் கோயில் முன்னி - சோமசுந்தரக்கடவுள் (எழுந்தருளிய) திருக்கோயிலையடைந்து, கடம்பு அடி முளைத்த முக்கண் கரும்பினை - கடம்பு விருகூத்தினடியில் முளைத்தருளிய மூன்றுகண்களையுடைய கரும்பும், மறைவண்டு ஆர்க்கும் விடம் பொதி கண்டம் தேனை - வேதங்களாகிய வண்டிகள் (புடைசூழ்ந்து) ஒலிக்கும் விஷம்பொதிந்த கண்டத்தையுடைய தேனும்போல்பவராகிய அக்கடவுளை விதிமுறை வணங்கி மீண்டு - ஆகமவிதியால் வணங்கி (அங்குநின்றும்) மீண்டு, குடம் பயில் குடுமி செம்பொன் குருமணி கோயில் நண்ணி - கலசங்கள்விளங்கும் சிகரத்தையுடைய செவந்தபொன்னாலாகிய நிறநங்கிய மாணிக்கங்கள் பதித்த தமது திருக்கோயிலையடைந்து.

கரும்பு, தேன் சொன்முரண்ணி. விடம்பொதிந்திருப்பினு மிக்கமதரமுள்ள தென்பார் மறைவண்டார்க்கும் என்றார். (சரு)

அரசிறைகொள்ளுஞ்செம்பொனத்தாணியிருக்கையெய்தி
நினைசெறிமடங்கலாறுமுடங்கினநிமிர்ந்துதாங்க
வினைசெறிமலர்மீப்பெய்தவியன்மணித்தவிசின்மேவித்
நினைசெறியமுதிற்செய்தபாவைபோற்சிறந்துமாதோ.

(இ-ள்.) அரசு இறை கொள்ளும் செம்பொன் அத்தாணி இருக்கை எய்தி- அரசர்கள் வீற்றிருக்கும் செவந்தபொன்னாலாகிய கொலுமண்டபமாகிய அரசிருக்கையைச்சேர்ந்து, நினை செறி மடங்கல் ஆறு முடங்கின நிமிர்ந்து தாங்க - வரிசையாக கெருங்கிய ஆறுசிலங்கங்கள்வளைந்து கழுத்தைநிமிர்ந்துதாங்க, வினை செறி மலர்மீ பெய்த வியன் மணி தவிசில் மேவி - வாசமிக்க மலர்களை மேலேபரப்பிய பெரிய இரத்தினங்கள்(பதித்த) ஆசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்த, நினை செறி அமுதில் செய்த பாவைபோல் சிறந்து - கடலிற்றேன்றிய அமுதத்தாற்செய்த பதுமைபோலப்பொலிந்து விளங்கி.

நினை கடலின்மேனிற்றலால் தானியா'குபெயர். அத்தாணி-கொலுமண்டபம்.

அனிந்திதையமுதின்சாயற்கமலினியணங்குகாதற்
கனிந்தபார்மகளிராய்வந்தடைப்பைபொற்களாஞ்சியேந்த
வினந்திரிபதாமக்கோயிவிருவருமனையராசிப்
புனைந்தவெண்கவரிக்கற்றையிருபுடைபுரட்டிவீச.

(இ-ள்.) அனிந்திதை அமுதின சாயல் கமலினி அணங்கு - (திருக்கலையில் அகம்படித்தொண்டெய்யும்) அனிந்திதையும் அமுதம்போலும் மென்மைத்தன் மையையுடைய கமலினியுமாகிய தெய்வப்பெண்கள், காதல் கனிந்த பார் மகளி ராய் வந்து அடைப்பை பொன் களாஞ்சி ஏந்த (பிரிவாற்றாமடால்) அன்புமுதிர்ந தமானிடப்பெண்களாய்வந்து (ஒருபால்) அடைப்பையையும் பொன்னாலாகியகளா ஞ்சியையும் ஏந்திநிற்கவும், இனம் திரி பதாமம் கோயில் இருவரும் அனையராசி - இனப்பொருளாய் (நிறத்தால்வேறுபட்ட) செந்தாமரை வெண்டாமரையென்னுங் கோயில்களில் (வசிக்குந்) திருமகளும் கலைமகளும் அம்மானிடப்பெண்களாகி, புனை ந்த கற்றை வெண் கவரி இருபுடை புரட்டி வீச - அலங்கரித்த கற்றைகளாகிய வெள்ளியசாமரைகளை இரண்டொலும் நின்று புரட்டிவீசவும்.

செம்மை வெண்மைகள் பிறிதினியைபு ளீககிய விசேடணங்களாதலால் இ னந்திரிபதாமம் என்றார். சாமகாடீசம்போது முன்னர்ப்புரட்டிதல் இயல்பாதலால் புரட்டிவீச என்றார். சாயல்மென்மை எனபது, “சாயன்மென்மை” என்னுந்தொ ள்காப்பியச்சுத்திரத்தால் உணர்க. (சுஎ)

செடியுடலையினச்செல்வன்சென்னிமேற்சுமந்துசாத்துங்
கடியவிழ்மலரிற்பொன்னிக்காவலன்குடக்கோனேனை
முடிசெழுவேந்தருள்ளார்முடியிசையிலைந்ததாம
மடியிசைச்சாத்திரங்கையாணையாறேவல்செய்ய.

(இ-ள்.) செடி உடல் எயினச்செல்வன் சென்னிமேல் சுமந்து சாத்துங் கடி அவிழ் மலரின் - முடைநாற்றம்பொருந்திய சரீரதனையுடைய வேடுவர்குலத்தி ற்றேன்றிய கண்ணப்பநாயனார் சிகையிற சுமந்துசாத்திய வாசமோடலர்ந்த திரு ப்பள்ளித்தாமம்போல, பொன்னி காவலன் குடக்கோன் ஏனை முடி செழு வேந்தர் உள்ளார் முடி மிகுச மிலைந்த தாமம் - காவிரிக்கரசனாகிய சோழனும் மேற்றிசைக் கரசனாகிய சேரனும் அவரொழிந்த கிரீடந்தரித்த அரசராயுள்ளவரும் தமதுமுடி மேற்சுமந்த மாலையை, அடியிசை சாத்தி நங்கை ஆனை ஆறு ஏவல் செய்ய - திரு வடியிற்சாத்தித் தடாதகைப்பிராட்டியாரா ஆனையின் வழிநின்று (ஒருபால்) ஏவல் செய்துநிற்கவும்.

நண்ணி, சுமந்து என்னும் தன்வினைமுதல் வினையெச்சங்கள் ஏவல்செய்வா ரென்னும் பிறவினைமுற்றோடு முடியாவாதலால் ஏவல்செய்ய எனப்பாடங்கொள்க. பின்னரவரும் ஏனையவற்றிற்கும் இவவிதியேகொள்க. (சுஅ)

வைபுடைவாளராகிமார்புறப்பின்னியர்த்த
கையினராகியன்னையென்றுதங்கருணைநோக்கஞ்
செய்யுமென்றிமையார்நோக்கினோக்குமேற்செங்கைகூப்பி
யுய்குநமெனவாய்பொத்தியுழையர்தம்பணிகேட்டிய்ய.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். ஊசுக்

(இ-ள்.) உழையர் - தமதருகிலுள்ள ஏவல்செய்வோர், வை உடைவாளர் ஆகி மார்பு உற பின்னி யாத்த கையினர் ஆகி - கூர்மைபொருந்திய வாள்களையேந்தினவராகியும் மார்பிறபொருந்தப் பின்னிக்கட்டிய கைகளையுடையவராகியும், அண்ணை என்று தன் கருணை நோக்கம் செய்யும் என்று இமையார் நோக்கி - தடாதகைப் பிராட்டியார் எப்போது தமது கிருபாகாட்டரு செய்வாரோ வென்று கண்களிமை கொட்டாமற் பார்த்துநின்றும், நோக்கு மேல் செங் கை கூப்பி உய்குநம் என வாய் பொத்தி - (தங்கள்மேல்) கருணைநோக்கம் செய்வாராகில் செவந்தகைகளைக்குவித்து நாம்பிழைத்தோமென்று வாய்பொத்ததும், தம் பணி கேட்டு உய்ய (ஒருபால் நின்று) தமக்குரிய ஏவல்களைக்கேட்டு உய்யாநிகையும்.

தனித்தனி ஏவல்செய்வோர் ஒவ்வொருவரும் பிராட்டி அருள் கூர்ந்து தம் பால் எப்போது ஏவல்வைப்பாரோ வென்று பார்த்திருப்பார்களென்பார் - தன் கருணைநோக்கம் செய்யுமென்றிமையார்நோக்கி என்றார். உய்கு நம்-எதிர்காலத்துநின்ற இடைநிலை - இறந்தகாலத்தின்மேனின்றது. (சக)

ஆங்கவன்மராடர்வேந்தனவன்கருநாடர்வேந்த
வீங்கிவன்விராடர்வேந்தனிவன்குருநாடர்வேந்த
ஹங்குவன்சேரன் சென்னியுவுனெனக்கோலாந்சுட்டிப்
பாங்கிருமருங்குகாட்டக்கருசுகப்படிவமாக்கள்.

(இ-ள்.) கஞ்சகம் படிவம் மாக்கள் - சட்டைதரித்த வுருவத்தினையுடைய கஞ்சகமாக்கள், (ஒருபால்கின்று) ஆங்கு அவன் மராடர் வேந்தன் - (திறை அளக்க) அவ்விடத்தினிற்கும் அவ்வரசன் மராடநாட்டாரரசன், அவன் கரு நாடர் வேந்தன் - அவ்விடத்தில் நிற்போன் கருநாட்டாரரசன், ஈங்கு இவன் விராடர் வேந்தன் - இவ்விடத்தில் நிற்கும் இவ்வரசன் விராடநாட்டாரரசன், இவன் குருநாடர் வேந்தன் - இவ்விடத்தில் நிற்போன் குருநாட்டாரரசன், ஊங்கு உவன் சேரன் - இவ்விரண்டிற்கும் இடையில் நிற்கும் அரசன் சேரன், உவன் சென்னி என - அவ்விடத்தில் நிற்போன் சோழனென, இரு மருங்கும் கோலாந்சுட்டி பாங்கு காட்ட - இருபாலாகின்று பிரம்பால் சுட்டி வரிசையாய்க்காட்டவும்.

அவன் இவன் உவன் என்னுஞ் சொற்களின் முதலில் சேய்மை அண்மை இவற்றின் இடையென்னும் பொருள்களின்மேனின்ற அகர இகர உசரச்சுட்டுகள் அவ்வவ்விடங்களின்மேலும், ஆங்கு ஈங்கு ஊங்கு எனனுஞ் சுட்டுத்திரிபுகளும் அப் பொருள்கள்மேலும் நின்றன. (இ0)

செந்தமிழ்வடநூலெல்லேதெரிந்தவர்மறைநூலாதி
யந்தமிலெண்ணெண்கேள்வியளந்தவர்சமயமாறும்
வந்தவர்துறந்தோர்சைவமாதவர்போதமாண்ட
சிந்தனையுணர்வான்மாயைவலிகெடசசெற்றவீரர்.

(இ-ள்.) செம் தமிழ் வடநூல் எல்லே தெரிந்தவர் - செந்தமிழ்தூல்வரம்பையும் வடநூல்வரம்பையும் உணர்ந்தவர்களும், மறை நூல் ஆதி அந்தம் இல் எண்ணெண்கேள்வி அளந்தவர் - வேதநூல்முதலிய அளவில்லாத அறுபத்துநான்கு லைகளையும் வரையறுத்துணர்ந்தவர்களும், ஆறு சமயமும் வந்தவர் - (உட்சமயங்களாகிய) சூறுசமயநூல்களையும் கற்றுணர்ந்தவர்களும், துறந்தோர் சைவ மாதவர் - இரு வகைப்பற்றையுங் கைவிட்ட சைவமாதவர்களும், போதம் மாண்ட சிந்தனையுணர்

வால் மாயை வலி கெட செற்ற வீரர் - தற்போத வுணர்ச்சிகெட்ட மெய்யுணர்ச்சி யாகிய கருவியால் மாயையின் வலிமைகெடச் செய்தமெய்ஞ்ஞானிகளும்.

ஸ்ரீபஞ்சாக்கரம் செபிக்குமுணர்ச்சி - மெய்யுணர்ச்சியாதலின் சிந்தனையு ணர்வென்றதற்கு மெய்யுணர்ச்சி யென்றும், இங்குவிருந்தபாண்டம்போலக் கெட் டதற்போதயீட்டு நிகழாவண்ணஞ்செய்வது அச்சாதனமாதலால் போதமாண்ட சிந்தனை யுணர்வெனவும், வலிகெடச்செற்ற என்றமையால் மெய்ஞ்ஞானிகளை வீர னெனவுக்கறிஞர். “நினைவித் துத்தன்னையென்னெஞ்சத்திருத்திநின்றம்பலத்துப்- புனைவித்தவீசன்” எனவருந் திருக்கோவையாராமுணர்சு. (106)

முன்னிருந்தினியதேற்றுமூத்தவனொண்ணியெண்ணிப்
பன்னுமைந்துறுப்பிற்காலமளந்தறிபனுவன்மார்தர்
பின்னுமுன்னோக்குஞ்சூழ்ச்சிப்பெருந்தகைச்சுமதியோடு
மின்னமுதனையகேள்விமந்திராயாருஞ்சூழ்.

(10-ள்.) முன் இருந்த இனிய தேற்று மூத்தவர் - தமமுன்னிருந்த குணமு ள்ளனவற்றைத் தெளியக்கூறும் மூத்தோராகளும், எண்ணி எண்ணி பன்னும் ஐந்து உறுப்பில் காலம் அளந்த அறிபுறவல் மார்தர் - வரையறுத்துக் கூறும் ஐந்துறுப் புக்களால் காலங்களை நியமிசெய்தறியுஞ் சோதிடநூலுணர்ச்சியில்வல்லவரும், பின் னும் முன்னும் நோக்கும் சூழ்ச்சி பெரும் தகை சுமதியோடும் - மெல்வருங்காரியங்க ளையும் முன்னிகழ்ந்தகாரியங்களையும் ஆராய்ந்துணரும் சூழ்ச்சியில் பெருந்தகைமை யையுடைய சுமதியென்னும் முதன்மந்திரியோடும், இன் அமுது அனைய கேள்வி மந் திரர் யாரும் சூழ - இனிய அமுதத்தையொத்த நூற்கேள்வியில்வல்ல மந்திரிகளெ ள்லோரும் (ஒருபால்) சூழநிற்கவும்.

சுமதி - முதன் மந்திரியின் பட்டப்பெயர், ஐந்துறுப்பாவன - திதி, வராம், நகைத்திரம், கரணம், யோகம், குடிகளுக்கு உறுதியுயத்தலால் இன்னமுதனையகே ள்வி பென்றார். (10உ)

கற்றறியந்தணுளர்விருத்திகள்கடவுட்டாரனத்
தற்றயில்பூசைச்செல்வமறப்புறநடக்கையேனைச்
செற்றயில்சூழுகண்மற்றுமமைச்சரார்தொழிந்தும்வெவ்வே [ம்
றொற்றுவிட்டுணர்ந்தும்வேறுகுறையுண்டேலொறுத்துத்தீர்த்து

(10-ள்.) கற்று அறி அந்தணுளர் விருத்திகள் - (வேத முதலிய நூல்களைக்) கற்றுணர்ந்த அந்தணர்களுடைய ஒதல் முதலிய அறுவகைத்தொழில்களையும், கட வுள் தானத்தி அற்றம் இல் பூசை செல்வம் - தேவாலயங்களில் நடக்கும் குற்றமி ல்லாத பூசைச்சிறப்புகளையும், அறப்புறம் நடக்கை-தருமசாஸையில் நடக்கும் செய் திகளையும், ஏனை செற்றம் இல் குடிகள் - அவையொழிந்த தமது செங்கோலின் கீழ் ப்பட்ட குடிகளின் (வாழ்க்கைகளையும்,) மற்றும் - மற்றும்ள்ள காரியங்களையும், அ மைச்சரால் தெளிந்தும் - மந்திரிகளைக்கொண்டு தமது செவிகளாற் பார்த்தும், வெ வ்வேறு ஒற்றுவிட்டு உணர்ந்தும் - (அவர்கள் கூறுதலாலமையாது) வேறு வேறு னுதுவகை விட்டறிந்தும், வேறு குறை உண்டேல் ஒறுத்து தீர்த்தும் - அவைகளுள் வேறு யாதாயினும் குறைகள் உளவாயின் தண்டித்து அக்குறைகளைப் போக்கியும்.

அவ்வவ்வுறங்களை நிறுத்தற்பொருட்டாதலால் ஒறுத்துத்தீர்த்தும் என்றார். அந்தணர் அதுதொழில் - ஒதல், ஒதுவித்தல், யோட்டல், வேட்டித்தல், ஈதல், ஏற்

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். ௨௪௧

றல். அரசன் கொடுக்கோலனாயின் குடிகள் அவனெடு முரணுவாதலால் செத்த
மில்-என்றதற்கு செங்கோலின் கீழ்ப்பட்ட எனப் பொருள் கொண்டாம். (௫௧)

ஆதியுத்தேசத்தானுமில்க்கணவமைதியானுஞ்
சோதனைவகைமையானுஞ்சொன்ன தூலனுவாதித்த
நீதியினவற்றற்கண்டித்தவழிநிறுத்தித்தம்மில்
வாதிகள்வாதஞ்செய்யுங்கோட்டிமேன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தும்.

(இ-ள்.) ஆதி உத்தேசத்தானும் - முதலாயுள்ள உத்தேசத்தினாலும், இலக்க
ண அமைதியானும்-இலக்கண வமைவினாலும், சோதனை வகைமையானும், பரிட்சை
வகையினாலும், சொன்ன தூல் அனுவாதித்த (பிறர்) கூறிய பொருள்களை அனுவா
தஞ்செய்து, நீதியின் அவற்றால் கண்டித்த - முறைமையுடைய மேற்கூறிய வகை
களார் பரிகரித்த, அவ்வழி நிறுத்தி - அந்த வழியிலேயே தாபனஞ்செய்து, வாதி
கள் தம்மில் வாதஞ்செய்யும் கோட்டிமேல் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தும் - தருக்கநூலில் வ
ல்லோர் தம்முள் வாதஞ்செய்யும் வாக்மியமுடிவில் மகிழ்வுகொண்டும்.

வாதிகள்-பிறர்மத மறுத்துத் தம்மத நிறுத்துவோர். உத்தேசம் ஆவது-தா
ன் விவகரிக்கும் பொருளைப் பெயர்மாததிரங் கூறல். அதாவது இலக்கியம். இலக்க
ணம் ஆவது-அவ்வியாப்தி முதலிய மூன்று குற்றங்களில்லாத தருமம். சோதனை
ஆவது-தான் விவகரிக்கும் அப்பொருளில் இவ்விவக்கணமுளதோ விலதோவெனப்
பார்த்தல். அதுவாதம் ஆவது-பிறர் கூறுங் கூற்றைத் தானெடுத்துக்கூறுதல் கண்
டித்தலாவது-இலக்கிய இலக்கண உபநியாச விசேஷணங்களாற் பரிகரித்தல். அவ்
வழி நிறுத்தலாவது-உத்தேசமாகிய ஆரம்பத்தினின்று விபக்ஷாதிகளைச்சார்ந்து ப
க்ஷப்போலிகளுக்கு இடஞ்செய்யாது லக்ஷண நிறைவாம் ஏதுப்பொருள் ஒருமருங்
குஞ் சாய்தலினறித் தம்மதம் நிறுத்தல். உத்தேசம், இலக்கணம், சோதனை இம்மு
ன்றையும் போதப்பிரகாரம் எனபர். அவ்வியாப்தி முதலிய மூன்று குற்றங்கள்
அவ்வியாப்தி, அதிவியாப்தி, அசம்பவம். அவற்றை யிங்கு விரிப்பிற் பெருகும்.(௫௪)

பையுளபருவாய்நாகப்பள்ளியோனாகிவானோர்
கையுளவலியாலட்டகடலமுதனைததும்வாரிப்
பொய்யுளமகலக்கறமுனிதநூறபுலவர்நாவிற்
செய்யுளின்வினாவித்தூட்டத்திருசசெவிதெவிட்டவுண்டும்.

(இ-ள்.) பை உள பருவாய் நாகம் பள்ளி யோன் ஆதிவானோர் - படத்தின்
கண்ணுள்ள பிளந்த வாயையுடைய சர்ப்ப சயனத்தையுடைய திருமால் முதலிய
தேவர்கள், கை உள வலியால் கடல் அட்ட அமுது அனைத்தும் வாரி - தமது கைக
ளின் வலிமையால் கடல் கடைந்து தந்த அமிர்த முழுமையும் வாரியெடுத்தி, பொ
ய் உளம் அகல கற்ற முனிதநூல் புலவர் - அறியாமையானது மனத்தினின்றும் நீங்
கக் கற்றுணர்ந்த குற்றமற்ற நூலுணர்ச்சியின் வல்லவர், நாவில் செய்யுளின் வினை
வித்த ஊட்ட திருச்செவி தெவிட்ட உண்டும் - (தமது) நாவின் (வண்மையால்) செ
ய்யுளுள் அமைவித்த உணர்விக்க (தமது) திருச்செவிகள் தேக்கெடுக்க துரர்ந்தும்.

அடுதலாகிய தொழில் நிகழ்ச்சியால் கடைதலென்னும் பொருணிகழ்ச்சி
தோன்ற அட்டி என உபசரித்தார். செய்யுளுள் அமைவீத்தலாவது. வீரமுதலிய
வெண்கவைகளின் அமைதி. இது பெருங்காப்பியத்தி னுறுப்புக்களுள் ஒன்றாகிய பா
வம். நாகப்பள்ளியோனாகி வானோர் - புலவராகவும், கையின் வண்மை - நாவின்

வன்மையாகவும் கொண்டு கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட வணியாகக்கொள்க. கையுளவ வியால் - நாவின் வலியால் என்றது. விரோதவணி. (106)

தொல்லைநான்மறையேர்சைவர் துறந்தவர்தார்த்துமின்பம்
புல்லவானமுதுங்கைப்பப்பாகதூற்புலவரட்ட
முல்லவான்முகையினன்னவறுசுவைமுரியாமூர
னல்லவூணருத்தியன்றார்நாவிருந்தமுதுசெய்தும்

(இ-ள்.) தொல்லை நால் மறையேர் சைவர் துறந்தவர் யார்க்கும் - தொன் றுதொட்டுள்ள நான்குவைதங்கனையும் உணர்ந்த அந்தணர்களுக்கு சைவர்களும் துற விகளுமாகிய எல்லோராகும், இனபம் புல்ல - மழிச்ச்சிபிக, வான் அமுதும் கைப் ப பாக தூல் புலவர் அட்ட முல்லை வால் முகையின் அன்ன முரியா மூரல் அறுசு வை நல்ல ஊண் அருத்தி - தேவாயிர்தமுங் கசப்பாக தூலுணர்ச்சியின் வல்லவரா ற் சமைத்த முல்லையினது வெள்ளிய அருமபினையொத்த முனை முரியாத அரிசியா ள் சமைந்த அன்னமும் அறுசுவையமைந்த கறிகளும் ஆகிய நல்ல உணவை உண்பி த்து, அன்றார் நாவிருந்து அமுதுசெய்தும் - அவவந்தணர் முதலியோர் நாவாற்செ ய்து ஊட்டிய வாழ்த்து மொழியாகிய அமுது செய்தருளியும்.

அறுசுவை கறிமேனிற்றலால் அடையடுத்த பண்பாகுபெயர். உம்மை உயர் வுசிதப்பு. (107)

எல்லவனுசசிரீந் துமெல்லையின்குமாரும்
வல்லவர்குதனோதிவகுத்தமுவாறுகேள்வி
சொல்லவண்மலர்நதுமேனைமனுமுதற்றுறைமாண்கேள்வி
நல்லன நயந்துகேட்டுநண்பகற்போதுநீத்தும்.

(இ-ள்.) எல்லவன் உச்சி நீந்தும் எல்லையில்-சூரியன் ஆகாயத்தினுச்சியினிள் று கூடந்து மேற்கே செல்லுங்காலையில், நான்கும் ஆறும் வல்லவர் சூதன் ஒதி வகு த்த மூவாறு கேள்வி சொல்ல உள் மலர்நதும-நான்கு வேதங்களிலும் ஆறங்கங்களி லும் வல்ல புலவர்கள் சூதமுனிவர் கூறிப் பாகுபாடுசெய்தபதினென்புராணங்களைச் சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ந்தும், ஏனை மது முதல் துறை மாண் கேள்வி நல்லன நயந்து கேட்டும் - அதவொழிந்த மதுதூல் முதலிய நீதியின் மாண்பமைந்த தூல் களுள் (குடிகளுக்கு நன்மை பயக்கும்) நீதியின் பாகுபாடுகளை விரும்பிக்கேட்டும், நண்பகல் போது நீத்தும் - (இவ்வாறு) நடுப்பகற்காலத்தைக் கழித்தும்.

கேள்வி கேட்டற்குக்காரணமாகிய தூன்மேனிற்றலால் காரியவாகுபெயர்.

கலைக்குராவிரிப்பாரொன்னவறுமையிற்கலவிபோலப்
புலப்படாமருங்குனல்லாரொந்திரப்புலவன்பூட்டி
யலைத்திடுபாவைபோனின்றாடல்செய்யாடற்கண்ணு
நலத்தகுபாடற்கண்ணுநலலருணாட்டஞ்செய்தும்.

(இ-ள்.) வறுமையிற் கல்விபோல புலப்படா மருக்குல் நல்லார் - வறுமையி ற்கற்ற கல்வி புலப்படாததுபோலப் (பிறர் கண்களுக்குப்) புலப்படாத இடையையு டைய ஆடன் மகளிர், எந்திரப் புலவன் பூட்டி அலைத்திடு பாவைபோல் நின்று - கு த்திரப்பாவையாட்டும் உணர்ச்சியில் வல்லவன் சூத்திரம் பூட்டியாட்டும் பதுமை போல நின்று, கலைக்கு உரை விரிப்பார் என்ன ஆடல் செய் ஆடல் கண்ணும் - பர ததூற்பொருளை விரிப்பாராப்போல ஆடும் ஆடலிடத்தும், நலத்தகு பாடல் கண்ணு

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். உளந்

ம் - பண்டுவை மிக்க பாடலிடித்தும், நல் அருள் நாட்டம் செய்தும் - நல்ல கிருபாநோக்கம் வைத்தருளியும்.

அபிரயத்தால் - பாடல்ன்பொருளைத் தெரிவித்தலால். கலைக்குரை விரிப்பா
ரென்ன ஆடல்செய் ஆடலென்றார். வறுமையிற்கற்ற கல்வி பயன்படாதென்பது.
“ ஏழைக்குப்பகராந்தாலே ” என்பதனுணர்க. வறுமையிற் கல்விபோலப் புலப்
படா மருங்குலெனவும், கலைக்குரை விரிப்பாரென்ன ஆடல்செய் ஆடற்கண்ணும் எ
னப் பொருள் கொள்ளப்படுதலால் எதிராக நிறைப்பொருள்கோள். (ருஅ)

இன்னிலையொழுஞ்ஞதொல்லோரியற்றியதருமம்வேறு
மகநிலைநிறுத்தும்வேள்வியறம்பலவாக்கஞ்செய்ய
நன்னிறியளிநதும்வேள்விரடத்தியுஞ்செல்வங்கல்வி
தன்னிருகண்களாகத்தழைந்திடவளர்க்குநாளும்.

(இ-ள்.) இல் நிலை ஒழுங்கும் தொல்லோர் இயற்றிய தருமமும்-இல்லற ஆச்
சிரமத்தில் வருவாதுநடக்கும் முன்னோசையதருமங்களும், வேறும் - அதுவொ
ழிந்த பிரமசரியமுதலிய முவகை ஆச்சிரமங்களின் தருமங்களும், அந்நிலை நிறுத்த
ம் வேள்வி பல அறம்-(ஆகிய) அவ்வவ்வாச்சிரமங்களுக்குரிய தருமங்களை நிலைநிறு
த்தும் யாகமுதலிய பலதருமங்களை, ஆக்கம் செய்ய நல் நிறி அளித்தும் - விருந்தி
செய்யும்பொருட்டு மிக்கதிரவியங்களைக்கொடுத்தும், வேள்வி நடத்தியும் - (தாமே)
அசுவமேதமுதலிய யாகங்களைச்செய்தும், செலவம் கல்வி தன இரு கண்கள் ஆக-
செல்வமுதல் கல்வியுந் தமது இரண்டிகண்களாக, நாளும் தழைந்திட வளர்க்கும்-
எநநாளும் உயாநதோங்கத தடாதகைப்பிராட்டியார் வளர்த்தருளுவார்.

திடம்படு அறிஞர் என்னுஞ் செய்யன்முதல், இன்னிலையொழுங்கும் என்ன
ஞ் செய்யுளாகாறும் ஒருதொடராதலால் குளகம். நன்னி, சிறந்து, உணர்ந்து, ஒது
ததுத்திதது, மகிழ்ச்சிகூர்ந்து, உண்டு, அமுதுசெய்து என்னும் வினையெச்சங்கள்
ஒன்றையொன்றுகொண்டு வளர்க்கும் என்னும் வினையுறையின் முதனிலைகொண்ட
ன. ஏறத், வீசு, ஏவல்செய்ய, உய்ய, காட்ட, சூழ என வேறுபல வடுக்கியவினையெ
ச்சங்கள் தனித்தனி நெளிநதென்றும் வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டன. வி
ருத்திசெய்தற்குப் பொருளும் நடத்தற்குக்கல்வியறிவும் வேண்டுதலால் செல்வங்
கல்வி தன்னிருகண்களாக என்றார்.

இவ்வாழ்க்கை நிலையில்நிற்போர் இயற்றும்வேள்விகள் ஐவகைப்படும். அவை
பிரமயாகம், தேவயாகம், மானுடயாகம், பிதிரயாகம், பூதயாகமுமாகம். அவற்றுள்-
பிரமயாகம் - வேதமோதல். தேவயாகம்-ஓம்வளர்த்தல். மானுடயாகம் - விருந்
தோம்பல், பிதிரயாகம்-நீர்க்கடனாற்றல். பூதயாகம்-பலியிடுதல். பிரமசரியநிலையினி
ற்போசெய்யும் வேள்விகள் பிரமயாகம், தேவயாகம், பிதிரயாகங்களுமாகம். வா
னப்பிரத்த நிலையினிற்போசெய்யும் வேள்விகள் முன்னர்க்கூறிய ஐவகையுமாகம்.
சந்தியாசநிலையி னிற்போர்செய்யும் வேள்விகள் ஐவகைப்படும். அவையாவன-
கருமயாகம், தவயாகம், செய்யாகம், தியானயாகம், ஞானயாகங்களுமாகம். அவற்
றுள் கருமயாகமாவது-சிவார்ச்சனை முதலியனசெய்தல். தவயாகமாவது - சரீரம்
வாடச் சாந்திராயணமுதலிய விரதங்களையாடாடித்தல். செய்யாகமாவது-திரும்ந்
திரஞ்செய்தல். தியானயாகமாவது மனம் வேறுவிடயங்களிற் பொருந்தாவண்
ணம் தாரணியினிந்துத்தி அஞ்ஞானவிகுப்பமற்றுச் சதாசிவாதி விக்கிரகங்களில் ஒ
ன்றை அன்பிலுலேசிந்தித்தல். ஞானயாகம் ஐந்துவகைப்படும், அவையாவன-ஓத
ல், ஓதுவித்தல், தெளிதல், தெளிவித்தல், சிந்தித்தல்.

(ருக)

ஒப்புருமுதலீயில்லாவொருத்திதன்சத்திபெற்ற
முப்பெருந்தேவராலேமுத்தொழினடத்துமென்று
செப்பலும்புகழன்றென்னிற்றென்னவன்கன்னியாகி
யிப்புவிமறுவிற்காக்குமென்பதென்பேதைமைத்தே.

(இ-ள்.) ஒப்பு உரு முதல் ஈறு இல்லா ஒருத்தி - உவமையும் உருவமும் முதலும் ஈறுமில்லாத சிவசத்தி, தன் சத்திபெற்ற முப்பெரும் தேவராலே முத்தொழில் நடத்தும் என்று செப்பலும் புகழ் அன்று என்னில் - தன்னுடைய சத்திகளிடத்திலுண்டான பெரியதிரிமூர்த்திகளாலே முத்தொழிலையும் நடத்தி னொன்று சொல்லுதலும் (அவருக்குப்) புகழல்லவென்று (வேதமுதலியன) எடுத்தக்கூறில், தென்னவன் கன்னியாகி இப்புவி மறுவில் காக்கும் என்பது என்பேதைமைத்தி - மலயத்துவசபாண்டியன் புத்திரியாராகி இந்நிலவுலகை மறுதூலின் வழி காக்கின்றாரென்று (எடுத்து) கூறுதல் என்னுடைய மடமையுடன்கும்.

வேதமுதலியன அவ்வாறெடுத்துக்கூறுதலைத் தானுணர்ந்தும இந்நிலவுலகைக்காக்கின்றனவென்று தானெடுத்துக்கூறல் அறியாமை யாதலால் என்பேதைமைத்தென்றார். இது கவிசூற்றுததுறை. ஒப்புருமுதலீயில்லா வொருத்தி என்றது-நவாதிதநிலையினிற் றொளியுருவாகிய அருட்சத்தி. தன்சத்தியென்று அவ்வருட்சத்தியினின்றந்தோன்றிய மகேசை முதலியோர்.

(சு0)

கலிநிலைத்துறை.

வரைசெய்பூண்முலைத்தடாதகைமடவரற்பிராட்டி
வினாசெய்தார்முடிவேய்ந்துதன்ன்குடைமறுவேந்தன்
கரைசெய்தூல்வழிகோல்செலக்கன்னியாம்பருவத்
தரசுசெய்தலாற்கன்னிநாடாயதந்நாடு.

(இ-ள்.) வரை செய்பூண் முலை தடாதகை மடவரல் பிராட்டி - மலையை யொத்த ஆபரணங்களையணிந்த தனக்களையுடைய தடாதகையென்னுந் திருப்பெயரையும் மடவரற்றன்மையையும் உடைய எமதுபிராட்டியாரா, வினாசெய்தார்முடிவேய்ந்து தன்ன்குடை - வரசம்வீசும் மலர்மலையை யணிந்த கிரீடந்தரித்துத் தண்ணியகுடைநிழலின் (கீழிருந்து,) மறு வேந்தன் கரை செய் தூல்வழி கோல் செலக்கன்னியாம்பருவத்து அரசு செய்தலால் - மறுவரசன் வரையறுத்தமைத்த நீதிநூலின்வழி செங்கோல்செல்லக் கன்னிப்பருவத்தில் அரசியல் நடத்தலால், அந்நாடு கன்னி நாடு ஆயது - அப்பாண்டிநாடு கன்னிநாடெனப் பெயர்பெற்றது.

கற்பின்பகுப்புகளாகிய நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்னும் நான்கு குணங்களுள் மடம்-என்பது ஓர்குணம் அக்குணத்தின் வருகையுடைமையால் மடவரலென்றது பெண்களுக்கோர் பரியாயநாமம்.

(சுசு)

இன்னவாறுமையவதரித்திருந்தனளென்னைப்
பொன்னவாவினர்பெறவெறிபொருளைகால்பொருப்பன்
சொன்னவாய்மைகேட்டகங்களி தூங்கினர்தொழுது
மின்னுவார்சடைமுனிவரோர்வினாவுரைசெய்வார்.

(இ-ள்.) இன்ன ஆறு உமை அவதரித்திருந்தனள் என்ன-இவ்வகை உமையவள் (மலயத்துவசபாண்டியனிடத்திற்) திருவயதாரஞ்செய்திருந்தாரென்று, பொன் அவாவினர் பெற ஏறி பொருளை கால் பொருப்பன் சொன்ன வாய்மை - பொன்

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்பட்டு உளடு

ஊவிரும்பினோர் பெறவீசும் அலைகையுடைய தாமிரபருணிகதையைத்தந்த பொதியம லையிலவசிக்க்கும் அகத்தியமுனிவர் கூறியருளிய உண்மைச்சொல்லு, மின்னு வார்ச டைமுனிவர் கேட்டு தொழுது அகம் கனி ஊங்கினர்-மின்னலையொத்த நீண்டச டையினையுடைய முனிவர்கள் கேட்டு வணங்கி மனங்களிகூர்ந்து, ஓர் வினாவுரை செய்வார் - ஒரு வினாவுரை கூறுகின்றார்கள்.

பாண்டிநாட்டிலுள்ளோர், பலர்க்குங் கொடுக்குந்தொழில் பூண்டவர் என்ப தையுணர்த்த பொன்னவாவினர் பெறவெறி பொருளைகால் பொருப்பன் எனக் குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்மேலேற்றிக் கூறியது இறைசசிப்பொருள். ஊங்கினர் வி னைமுற்று எச்சமாய்நின்றது. (சுஉ)

திருந்துநான் மறைச்சென்னியுந்தீண்டுதற்கரிதா யிருந்தநாயகியாவையுமீன்றவெம்பிராட்டி-
விரிந்தவன்புகூர்த்தக்கனும்வெறபனும்பன்னுள்
வருந்தினோற்றலாலவர்க்கொருமதலையாய்வந்தான்.

(இ-ள்.) திருந்து நான் மறை சென்னியும் தீண்டுதற்கு அரிதாய் இருந்த நாயகியாவையும் ஈன்ற எம்பிராட்டி-திருந்திய நான்குவேதங்களின் சிதைகளுந்தொ டுதற்கரிய இயல்பினையுடையவரா யிருந்தருளிய இறைவியாராகிய அகிலசராசர ங்களையும்பெற்றருளிய எமதுபிராட்டியார், விரிந்த அன்பு கூர் தக்கனும் வெற்பனும் பல் நாள் வருந்தி நோற்றலால் அவர்க்கு ஒருமதலையாய் வந்தான்-எல்லைகடந்த அ னபுமிக் தக்கனும் மலையனாயனும் பலநாள்வருந்தித் தவஞ்செய்தலால் அவர்களுக் கு (முன்னாளில்) ஒருகுழந்தையாயவதரித்தார்.

அரிது குறிப்பு வினைமுற்றலுணையும் பெயராதலால் வழாநிலையாக இயல் பெனப் பொருள்கொண்டாம், அரியவளெனப் பொருள்கொள்ளில் வழுவாமென்க, தக்கனும் வெற்பனும் தேவராயிருந்தும் அவர்கள் அம்மையாரைப் புதல்வியாராகப் பெறுதற்குச் செய்தற்கரிய தவஞ்செய்தனொன்பார். தக்கனும் வெற்பனும் பன்னு ள்வருந்தினோற்றலால் என்றார். இவ்வேறுபாடுணர்த்தப்பொருட்டே பின்வருஞ்செ ய்யுளில் மனித்தனாகிய பூழியன் என்றார். (சுங)

மனித்தனாகியபூழியன்மகளெனவீங்குத்
தனித்தகாரணமயாதெனத்தமனியப்பொதுவிற்
குனித்தசேவடிக்கன்புடைக்குடமுனியருள்கூர்
தினித்ததோர்க்கைகேண்மினென்றெடுத்துரைசெய்வான்.

(இ-ள்.) மனித்தன் ஆகிய பூழியன் மகள் என நங்கு தனித்த காரணம் யா து என-மாவிடனாகிய பாண்டியன் புத்திரியாராக இந்நிலவுலகில் சிவபிரானினின் னந் தனித்து வந்த காரணம் யாதென்று வினவ, தமனியம் பொது வில் குனித்த சேவடிக்கு அன்பு உடை குடமுனி அருள் கூர்ந்து-பொற்சபையில் நடனஞ்செய்த ருளிய செவந்த திருவடிக்கீழ் அன்பினையுடைய அகத்தியமுனிவர் கருணைகூர்ந்து, இனித்தது ஓர் கதை கேண்மின் என்று எடுத்தது உரை செய்வார்-இன்பஞ்செய்யும் ஒருகதையுளது (அதனைக்) கேளுங்களென்று எடுத்துச் சொல்லுகின்றார்.

கு-உருபுமயக்கம். மனிதன்-மனித்தன் விரித்தல் விகாரம். “மனித்தப்பிறவி யும் வேண்டுவதே” எனப் பெரியோர் கூறிய திருவாக்கீரானுணர்ச்சு. ஈங்கு ‘படர்க்கை க்கண் வந்தமையால் இடவழுவமைதி. குனித்தசேவடி. என்றது சிவபிரான்மேல் நின்றது. “தில்லையுதாராடியதிருவடி”. என்றருளிய திருவண்டப்பகுதியிற்காண்க.

விச்சுவாவசுவெனுமொருவிச்சையன்பயந்த
நச்சுவாள்விழிமடந்தைவிச்சாவதிநாம
மச்சுவாகதமொழியினுளம்பிகைக்கன்பு
வைச்சவாழ்வுறுமனத்தினுடாதையைவணங்கா.

(இ-ள்.) விச்சுவாவசு என்னும் ஓர் விச்சையன் பயந்த - விச்சுவாவசு என்
னும் ஒரு கந்தருவன் பெற்ற, நச்சுவாள் விழி மடந்தை விச்சாவதி நாமம் அச்சு
வாகத மொழியினுள் - நஞ்சு பூசிய வாணையொத்த கண்களையுடைய மகளாகிய வி
ச்சாவதி என்னும் பெயரையுடைய அந்தக்கிளிபோலும் மொழியை யுடையவள், அ
ம்பிகைக்கு அன்பு வைச்ச வாழ்வுறு மனத்தினுள் தாதையை வணங்கா - உமைய
வளிடத்து அன்புவைத்து வாழும் மனத்தினையுடையவளாய்த் தன்னு பிதாவை
வணங்கி.

கந்தருவென்றது. “ப-ரா-மு-ரா-ராஜிஸு-கநு-ரா-வி-ரா-வ-லொ-ரா-
ஹ-ஞ்சு | நா-ஜி-ரா-வி-ஜி-ரா-வ-தி-க-நு-ரா-வி-தெ-நா-வி-தெ-பா-வி-தி” எனவரும் ஆ
லாஸ்யமகத்துவத்தாலுணர்க. விச்சையன் இசைநூலில் வல்லவன். நஞ்சு நச்சு-
வலித்தல் விகாரம். அகாச்சுட்டு வயர்வின்மேனின்றது. கு - உருபுமயக்கம். வை
ச்ச - மருஉ. (கரு)

ஐயவம்பிகைதன்னையானன்பினால்வழிபட்
டிய்யவேண்டிமென்றாவனுலகெலாம்பயந்த
தையன்மந்திரந்தனைமகடனாகுபதேசஞ்
செய்வவந்நெறியொழுதுவாள்செப்புவாள்பின்னும்.

(இ-ள்.) ஐய அம்பிகை தன்னையான் அன்பினால் வழிபட்டு உய்ய வேண்டு
ம் என்றாள்-என் தந்தையே உமையவளை நான் அன்பினால் வழிபட்டொழுதிக்க கடை
த்தேற வேண்டுமென்று கூறினாள், அவன்-அவவிச்சுவாவசு, உலகு எல்லாம் பயந்த
தையல் மந்திரம் தன்னைய மகன தனக்கு உபதேசஞ் செய்ய-எல்லா வுலகங்களையும்
பெற்றருளிய உமையவள் திருமந்திரத்தைத் தன் புத்திரிக்கு உபதேசஞ்செய்ய,
அந்நெறி ஒழுதுவாள் பின்னும் செப்புவாள்-அத்திருமந்திரத்தின் வழிப்பட்டொழு
தும் விச்சாவதி பின்னும் தன் தந்தையை நோக்கிக் கூறுகின்றாள். (கரு)

இறைவிதன்னையாதரிப்பதற்கிம்பரிற்சிறந்த
குறைவினன்னகாயாதெனக்கூறுவார்களேவித்
துறைவிளங்கினோர்பயில்வதுதுவாதசமுடிவென்
றறைவளம்பதியவனிமேற்சிவபுரமாமால்.

(இ-ள்.) இறைவி தன்னைய ஆதரிப்பதற்கு இம்பரில் சிறந்த குறைவில் நூல் நக
ர் யாது என-உமையவளை விரும்பி வழிபட்டொழுதுவதற்கு இவ்வுலகில் மேம்ப
ட்ட குறைவில்லாத நல்ல நகரமானது யாதென்று வினவ, கூறுவான் - சொல்லு
கின்ற விச்சுவாவசு, துவாதசம் முடிவு என்று அறை வளம் பதி - துவாதசாந்தமே
ன்று கூறப்படும் வளப்பத்தையுடைய சேஷத்திரம் (ஒன்று உளது) கேள்வித்துறை
விளங்கி னோர் பயில்வது - (அது) தேர்ச்சியையுடையோர் வாசஞ்செய்யு மிடமாய்,
அவனி மேல் சிவபுரம் ஆம் - பூவுலகிற் சிவலோகமாம்.

பயில்வதென்னும் இடைநிலைபெற்ற தொழிற்பெயர்-இடத்தின்மேனின்றது.
ஐயம்பதி உரிச்சொல்லாதலால் நிலைமொழி யீறியல்பாய் நின்றது. (கரு)

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். உள்ள

சேடுதாங்குமூவுலகினுட் சிறந்தனசத்தி
பீடமூவிறுபத்துநான்கவற்றின்முற்பீட
மாடமோங்கியமதுரையாமற்றதுபோகம்
வீடும்வேண்டியசித்தியும்விளைப்பதென்றெண்ணு.

(இ-ள்.) சேடு தாங்கு மூ உலகினுள் சிறந்தன சத்தி பீடம் மூ இரு பத்து நான்கு - பெருமையிக்க மூன்றுலகங்களிலும் மேம்பட்டனவாகிய சத்திபீடங்கள் அறுபத்துநான்காம், அவற்றில் முன் பீடம் - அவைகளுள் முதற்பீடமானது, மாடம் ஒங்கிய மதுரை ஆம் - மாடங்கள் உபாரது நெருங்கிய மதுரையென்னும் சூழத்திரமாம், அது - அந்த சூழத்திரமானது, போகமும் வீடும் வேண்டிய சித்தியும் விளைப்பது என்று எண்ணு - போகத்தையும் மோகூத்தையும் அவரவர்கள் வேண்டிய சித்தியையும் தருவது என்று தன்மனத்தில் கருதி.

சிறந்தன என்னும் விளைமுற்றுப் பெயரொச்சப் பொருளில் வந்தது. போகம் என்பதன் இறுதியில் என்னும்மை தொகுத்தல்.

சத்திபீடம் அறுபத்து நான்காவன - கோலாபுரத்தில் உள்ள இலக்ஷுமீபீடமும், மாதுபுரத்திலுள்ள ரோணுகாபீடமும், துளாபுரபீடமும், சப்த சிருங்கபீடமும், இங்குலையிலுள்ள ஜாவாலாமுகிபீடமும், சாகம்பரியிலுள்ள பிராமரிபீடமும், ஸ்ரீரத்தந்திகையிலுள்ள தூக்கைபீடமும், விந்தியாசலபீடமும், ஸ்ரீகாஞ்சியிலுள்ள அன்னபூரணிபீடமும், விமலையிலுள்ள பீமாதேவிபீடமும், ஸ்ரீசுந்திரையிலுள்ள கௌசிபீடமும், நீலபருவத்திலுள்ள நீலாமபரிபீடமும், ஸ்ரீநகரத்திலுள்ள சரம்புரதேஸ்வரிபீடமும், நேபாளத்திலுள்ள இரகசியகாளிபீடமும், மதுரையிலுள்ள மீனாக்ஷிபீடமும், வேதாரணியத்திலுள்ள சுந்தரிபீடமும், ஏகாம்பரபீடமும், மஹாலசத்திலுள்ள யோகேஸ்வரிபீடமும், சீனாவிலுள்ள நீலசரஸ்வதிபீடமும், வைத்தியநாதத்திலுள்ள வகைபீடமும், மணித்திபத்திலுள்ள புலனேஸ்வரிபீடமும், காமயோனிமண்டலமென்கின்ற திரிபுர பைரவிபீடமும், புஷ்கரத்திலுள்ள காயத்திரிபீடமும், அமரசுத்திலுள்ள சண்டிகைபீடமும், பிரபாசத்திலுள்ள புஷ்கரேக்ஷணிபீடமும், நைமிசத்திலுள்ள தேவிபீடமும், புஷ்கராக்ஷத்திலுள்ள புருசுதபீடமும், ஆஷாடத்திலுள்ள இரதிபீடமும், சண்டமூண்டியிலுள்ள தண்டுகிரிபீடமும், பாரபூதியிலுள்ள பூதிபீடமும், நாகுலத்திலுள்ள நகுலேஸ்வரிபீடமும், அரிச்சந்திரத்திலுள்ள சந்திரிகைபீடமும், ஸ்ரீகிரியிலுள்ள சாரதாபீடமும், பஞ்சநகரத்திலுள்ள திரிகுலபீடமும், ஆம்பிராதகேஸ்வரத்திலுள்ள சூக்ஷமபீடமும், மகாகாளத்திலுள்ள சாங்கரிபீடமும், மத்தியமாபித்தத்திலுள்ள சர்வாணிபீடமும், கேதாரத்திலுள்ள மார்க்கதாயினிபீடமும், பைரவத்திலுள்ள பைரவிபீடமும், கயையிலுள்ள மங்களபீடமும், குருசூழத்திரத்திலுள்ள ஸ்தானுபபிரியைபீடமும், வியபிராகுலத்திலுள்ள ஸ்வாயம்புபீடமும், கனகலத்திலுள்ள உக்கிரபீடமும், விமலேஸ்வரத்திலுள்ள விஸ்வேசைபீடமும், அட்டகாசத்திலுள்ள மஹானந்தபீடமும், மகேந்திரத்திலுள்ள மகாந்தகைபீடமும், பீமத்திலுள்ள பீமபீடமும், வஸ்திராபத்திலுள்ள பவானிபீடமும், அர்த்தகோடிகையிலுள்ள உருத்திராணிபீடமும், அவிமுத்தத்திலுள்ள விசாலாக்ஷிபீடமும், மகாலயத்திலுள்ள மகாபாகைபீடமும், கோகர்னத்திலுள்ள பத்திரகாளிபீடமும், பத்திரகர்னிகத்திலுள்ள பத்திரைபீடமும், சுவர்க்ஷத்திலுள்ள உற்பலாக்ஷிபீடமும், ஸ்தானுவிலுள்ள ஸ்தானவீசைபீடமும், கமலாஸயத்திலுள்ள கமலைபீடமும், சகலண்டத்திலுள்ள பிரசண்டைபீடமும், ருண்டிலுள்ள திரிசந்திரிகைபீடமும், மாகோடத்திலுள்ள மகுடேஸ்வரிபீடமும், மண்டலேசத்திலுள்ள சாண்டகை

பீடமும், காலஞ்சரத்திலுள்ள காளிபீடமும், சங்குகர்னத்திலுள்ள தொணிபீடமும், துலகேஸ்வரத்திலுள்ள துலபீடமும், ஞானிகளிதயகமலத்திலுள்ள பரமேஸ்வரி பீடமும். இவற்றை வடமொழியிலுள்ள தேவிபாகவதத்திற்காகன்க. (சுஅ)

அல்லுமெல்லும்வானகர்க்கதவடைப்பின்றுச்சுவர்க்கச்
செல்வரங்கடைந்துமையருள்சித்தியால்வினையை
வெல்லுவாரதான்றெந்தையோடைவர்கள்வேண்டி.
நல்வரம்பலவடைந்தனர்நமர்களந்நகரில்.

(இ-ள்.) சுவர்க்கச் செல்வர்-சுவர்க்கவாழ்க்கையராகிய தேவர்கள், அல்லும் எல்லும் வான் நகர் கதவு அடைப்பு இன்றி அங்கு அடைந்த உமை அருள் சித்தியால் வினையை வெல்லுவார் - இரவிலும் பகலிலும் சுவர்க்கலோகத்தின் கதவை மூடிதலில்லாமல் அத்தலத்தை யடைந்து மீளுகியமமை யருளிய சித்தியால் (தமது) வினையை வெல்லுவார்கள், அதான்று - அதுவுமன்றி, எந்தையோடு நமர்கள் ஐவர்கள் - என் தந்தையோடு நம்முடையவர்களில் ஐந்துபேர்கள், அந்நகரில் வேண்டி-அந்நகரத்திற் (சென்று அவ்வுமையை) வணங்கி, பல நல்வரம் அடைந்தனர்-பல நல்ல வரங்களைப் பெற்றார்கள். (சுஅ)

எம்மையாராயும்யாவையுமீன்றவங்கயற்க
ணம்மையாவரோயயினுமன்பிடுதரிப்போ
ரிம்மையாகியபோகமவீடெண்ணியாங்கெய்தச்
செம்மையாகியவின்னருள்செய்துவிற்புருக்கும்.

(இ-ள்.) எம்மையும் யாராயும் யாவையும் ஈன்ற அங்கயற்கணம்மை - நம்மையும் (மற்ற) எல்லாராயும் எல்லாவற்றையும் பெற்றருளிய மீளுகியமமையானவள், அன்பின் ஆதரிப்போர் யாவரோ ஆயினும்-(தன்னை) அன்பாற் பூசிப்பவர்கள் எவராயினும் (அவர்கள்,) இம்மையாகிய போகம் வீடு எண்ணிய ஆங்கு எய்த செம்மையாகிய இன் அருள் செய்து வீற்றிருக்கும் - இம்மைப்பயனாகிய போகத்தையும் மறுமைப்பயனாகிய மோகத்தையும் எண்ணியபடி அடையக் கோடுதலில்லாத இனிய கருணைசெய்து வீற்றிருக்கின்றாள்.

யாராயும் யாவையும் என்றது சராசரங்களை, யாவரோயயினுமென்றது-தேவரோயன்றி மனிதர்முதலோரையும். கோடுதலின்றியென்பது-யாவரிடத்தும் ஒரு தன்மையாய் நின்றல். இம்மை பயன்மேனிற்றலால் கருவியாகுபெயர். (எ0)

என்றதாதையயிறைஞ்சினாதுகொண்டெழுந்தான்
மன்றன்மாமலர்வல்லிபோல்வழிக்கொடுகொனங்
குன்றமாறுபின்கிடப்பமுன்குறுகிளுள்பி
னின்றவாதிடெம்பபாயருணிறைந்தவந்நகரில்.

(இ-ள்.) என்ற தாதையை இறைஞ்சினான் அதுகொண்டி எழுந்தான் மா மன்றல் மளர் வல்லிபோல் வழிக்கொடு - என்றுகூறிய தனது பிதாவை வணங்கி விடைபெற்று (அங்குநின்றும்) எழுந்த வணிகளுக்கும்ந்த வாசமிக்க பூங்கொடி நடத்தல்போல நடந்து, அன்பில் நின்ற ஆதி எம் பரை அருள் நிறைந்த அந்நகரில் - அடியாரன்பில் குடிக்கொண்ட (திருமகள்முதலியதெய்வப்பெண்களுக்கு)

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாராப்பட்டம். உளக

முதலாயுள்ள எமது உமையவள் திருவருள்நிறைந்த அம்மதுகாங்கரில், கானம் குன்றம் ஆறு பின் கிடப்ப முன் குறுகினுள் - காடும் மலையும் ஆறும் (தனக்குப்) பின் கழிய முன்சென்றாள்.

இறைஞ்சினுள், எழுந்தாள் என்னும் விளைமுற்றுக்கள் எச்சங்களாய்நின்றன. மா என்னும் பலபொருள் ஒருசொல் சார்புபற்றி வண்டின்மேனின்றது. (எக)

அடைந்திளம்பிடியாடல்போலாடக்கமலங்

குடைந்துநானம்மைக்கொழுந்திடங்கொண்டுறைகுறிப்பாற்

படர்ந்தபொன்மலைவல்லியைப்பணிந்துவெங்கதிரோன்

ஒருடர்ந்தவான்சுருமதியமேயாநியாத்தொடங்கா.

(இ-ள்.) அடைந்து இளம்பிடி ஆடல் போல் ஆடகம் கமலம் குடைந்து-(அத்திருநகரை) அடைந்து இளமையாகிய பெண்யானை நீராடுதல்போலப் பொற்றாமைத்தீர்த்தத்தில் நீராடி, நால் மறை கொழுந்து இடம் கொண்டு உறை குறிப்பால் படர்ந்த பொன்மலை வல்லியை பணிந்து - நான்குவேதங்களின் கொழுந்தாகிய (பரசுவத்தின்) இடப்பாகத்தைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டு வசிக்குங்குறிப்போடு (ஒருபாற்படர்ந்த) இமயவல்லியாகிய மீனாக்ஷியம்மையைவணங்கி, வெங்கதிரோன் வான்சுருத் தொடர்ந்த மதியம்ஏ ஆதியாத் தொடங்கா-சூரியன்பெரியமகரராசியிற்சேர்ந்த தை மாதமேமுதலாகத்தொடங்கி.

கொழுந்து-கொடிக்குடைமையால் கொழுந்திடங்கொண்டுறை குறிப்பால் படர்ந்த பொன்மலைவல்லி என்றார். ஏ-பிரிநிலை. (எஉ)

எழுசீரடியாசிரியவிரூத்தம்.

பெரும்பகனல் லாண்கங்குலாணுதவப்பெற்றனுணிலைமுதல்பல் லாணரும்பொடியெள்ளுண்சாந்திராயணமானேந்துபானறியநீர்தருப்பையிரும்புதனுணிரீர்காலிவைதுகாந்துமியற்றரும்பட்டினியுற்றும் வரம்புறவிராறுதிருகருநோற்றுவாடிமேல்வருஞ்சுருமதியில்.

(இ-ள்.) பெரும் பகல் நல் ஊண் துகர்ந்தம் -(தொடங்கியமகராவியில்) பகற்போதில் நல்லவுணவுண்டும், கங்குல் ஊண் துகர்ந்தம் -(கும்பாவியில்) இரவில் உண்டும், உதவ பெற்ற ஊண் துகர்ந்தம் (மீனாவியில்) அந்நியதியில்லாமல் கிடைத்தபோதுண்டும், இலை முதல் பல் ஊண் துகர்ந்தம் (மேடாவியில்) இலைமுதலிய காய்கனிகளை உண்டும், எள் அரும் பொடி ஊண் துகர்ந்தம் (இடபாவியில்) துண்ணிய எள்ளுப்பொடியை உண்டும், சாந்திராயணம் துகர்ந்தம் - (மிதுனாவியில்) சாந்திராயணநோன்புநோற்றும், ஆனைந்தம் துகர்ந்தம் - (கடகாவியில்) பஞ்சகவ்வியம் உண்டும், பால் துகர்ந்தம் - (சிங்காவியில்) பாலுண்டும், நதியநீர் துகர்ந்தம் - (கன்னிராவியில்) நல்லநீரை உண்டும், தருப்பை இரும் புதல் துணி நீர் துகர்ந்தம் - (துலாவியில்) தருப்பையாகிய பெரியபுல்லினுனியிலுள்ள நீரைஉண்டும், கால் துகர்ந்தம் - (விருச்சிகாவியில்) வாயுவையுண்டும், இயற்றரும்பட்டினி உற்றும் - (தனுராவியில்) செய்தறகரிய பட்டினியாயிருத்தும், இவை வரம்பு உற-இந்துகர்ச்சிகள் (அம்மாதங்கள்தோறும்) வரம்புபட, ஈராறு திங்களும் கோற்று வாடி - (இவ்வாறு) பணிரண்மோதமுந் தவஞ்செய்து (உடல்) மெலிந்து, மேல் வரும் சுருமதியில் - அவற்றின்மேல்வரும் மகராவியில்.

துகர்ந்தென்பதைக் கடைநிலைத்தீவகவணியாகக்கொண்டு எல்லாவற்றோடு மொட்டிக. சாந்திராயணனாகாதலாவது-சந்திரகலை ஒவ்வொன்றுயருந்தோறும் ஒவ்வொருவளமுயர்ந்தும், அக்கலைகுறையுந்தோறும் ஒவ்வொருவளங்குறைந்தும் நோற்பதாதலின் சாந்திராயணனுகர்ந்தும் என்றார். (எ௬)

சந்தியைடைந்துதாழ்ந்துநின்றிளமாந்தளிசுடக்காஞ்சிசூழ்கிடந்த பின்னிகர்மருங்குழிழையிடைநுழையாவெம்முலைசெம்மலர்க்காந்தப் பொன்னிலாவளைக்கைமயகலக்கமுத்திற்பூரணமதிக்கலைமுகத்தி னின்னிசையளிசூழிருட்குழற்கற்றையிறைவியையிம்முறைநினையா.

(இ-ள்.) சந்தி அடைந்து தாழ்ந்து நின்று - சந்தியையடைந்துவணங்கி நின்று, மா இளம் தளிர் அடி-மாவின்னு இளந்தளிர்நின் மென்மைபோன்ற மெல்லிய திருவடியினையும், காஞ்சி சூழ் கிடந்த பின் நிகர் மருங்குல்-காஞ்சியென்னும் ஆபரணம் புறத்திற்குமுற்ற மின்னலையொத்த இடையையும், இழை இடை நுழையா வெம்முலை - நூலிழை யிடைபுகாமல் நெருங்கிய விருப்பந்தருள் தனத்தையும், செம்பொன் வளை நிரா கார்தள் மலர்கை - செவந்த பொன்னாலைய வளையலின் வரிசைகளையுடைய கார்தள்மலையொத்ததிருக்கைகளையும், மங்கலம் கழுத்து-மங்கலம்பொருந்திய திருக்கழுத்தினையும், பூரணம் கலைமதி முகத்தின் - நிறைந்தகலைகளையுடைய சந்திரனையொத்த முகத்தினையும், இன இசை அளிசூழ் இருள் கற்றை குழல் இறைவியை - இனிய இசையையுடைய வண்டுகள்கூழ்ந்த அந்தகாரத்தை யொத்த நெருங்கிய அளகத்தையுமுடைய இறைவியாகிய மீனாக்ஷிப்பம்மையை, இம் முறை நினையா - இப்பாதாதிசேசங்காறும் மனத்தில் தியானித்து.

காஞ்சி-இருகோவையணி.

(எ௭)

கோலயாழ்த்தெய்வமபராய்ச்கரங்குவித்துக்கொழுஞ்சுடர்ப்பசுங்கதிர் விளககம், போலநாற்பொல்லம்பொத்துபொன்னிறத்தபோர்வைநீத்தவிழ்கடிமுல்லை, மாலைமேல்விக்கிப்பத்தர்பின்கிடப்பமலாகமுழறேயுசுவற்கிடத்திசு, சேலைநேர்விழியாண்மாடகந்திரித்துததெறித்தனள்பண்ணிநிந்திசைப்பாள்.

(இ-ள்.) சேலை நேர் விழிபாள் - சேலையொத்த கண்களையுடைய விச்சாவதி, கோலம் யாழ் தெய்வம் பராய் கரம் குவித்து - அழகிய வீணைஞ்ஞரிய அதிதேவதையை வணங்கிக் கைகூப்பி (வீணையை எடுத்து) கொழும் சுடர் பசும் கதிர் விளக்கம்போல - கொழுவியநிரணத்தையுடைய இளஞ்ஞரியனது ஒளிபோல விளங்கும், நூல்பொல்லம் பொத்து பொன்னிறத்த போர்வை நீத்து-நூற்சரட்டாற் பொத்திய பொன்னிறத்தையுடைய உறையைநீக்கி, அவிழ்கடி முல்லை மாலை மேல் விக்கி-இதழ்விழுகத வாசயிக்க முல்லைமாலையை (அதன்)மேற்குட்டி, பத்தர்பின் கிடப்ப மலர் குழல் தோய் சுவல் கிடத்தி-பத்தர் பீனபுறத்திலிருக்க மலரணிந்த கூந்தல் தோய்ந்த பிடரியிற் சார்த்தி, மாடகம் திரித்து தெறித்தனள் பண் அறிந்து இசைப்பாள் - முறுக்காணியை முறுக்கி நரம்பைத் தெறித்துப் பண்வகைதெரிந்து பாடுகின்றாள்.

பண்-பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி என நான்குவகைப்படும். வகை-அவற்றின்றிறங்கள். அறிந்து என்றது-பண்ணல், பரிவட்டினை, ஆராய்தல், செலவு, விளையாட்டு, கைபூழ், குறும்போக்கு என்னும் எட்டுவகைக் கலைத்தொழில்களாலிசைக்கையெழுப்பி வார்த்தல், வடித்தல், உறழ்தல், உர்தல், உருட்டல், தெருட்டல்,

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்பட்டம். உஅக

எள்ளல், பட்டடை என்னும் பண்ணின்கிரியைகளை யுணர்தல். இசைப்பாள் என்ற து-இசையும்பண்ணும் வேறன்மையால். “பாவோடணைதலிசையென்றார் பண்ணென்றார்” என்பதனுணர்க. இவற்றைச் சிலப்பதிகாரம் காணல்வரியில், “சித்திரப்ப டத்துட்புக்கு” என்னும் கட்டுரையிற்காண்க. (ஏடு)

இடைமடக்காய்வந்த அதுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒளியாலுலகீன்றுயிரனைத்துமீன்போற்செவ்வியுறநோக்கி
யளியால்வளர்க்குமங்கயற்கண்ணென்கன்னியன்னமே
யளியாலிமவான்நிருமகளாயாவியன்னமயில்பூவை
தெளியாமழலைக்கிளிவளர்த்துவிளையாட்டயருஞ்செயலென்னே.

(இ-ள்.) ஒளியால் உலகு நன்று உயிர் அனைத்தும் மீன்போல் செவ்வி உற நோக்கி அளியால் வளர்க்கும் அம் கயல் கண அன்னே கன்னி அன்னமே-(தனது) ஒளியால் எல்லா வுயிர்களையும் பெற்றருளி உவ்வுயிர்கள் யாவையும் மீனைப்போலப் பக்குவமுறப் பார்த்தருளிக் கிருபையோடு பாதுகாக்கும் அங்கயற்கண்ணியாகிய தாயே கன்னித்தன்மையையுடைய பெண்ணன்னமே, அளியால் இமவான் திருமக ளாய்-கிருபையால் இமய மலையரசன் திருமகளாய் (அவதரித்த) ஆவி அன்ன மயி ல் பூவை தெளியா மழலை கிளி வளர்த்து விளையாட்டு அயரும் செயல் என்னே - உயிர்போன்ற மயிளையும் நாகணவாய்ப்புள்ளையும் பொருள் நிரம்பாத மழலைச்சொல் லையுடைய கிள்ளையையும் வளர்த்து விளையாட்டுச் செய்கை பாதுகாரணங்குறித்து.

ஆவி அன்னம் எனச்சொல்வதைசெய்து உயிரையொத்த அன்னத்தையும் எனப் பொருளகொள்ளுதலும் ஒன்று.

மீன்கள் முட்டையிட்டுச்சென்று திரும்பிப்பார்க்குங்கால் அம்முட்டை மு த்துந் குஞ்சாதல்போலத் தான் சிருட்டித்தருளிய ஆனமகோடிகளை உமையவள் திருக்கடைககண்ணெய்து பக்குவமுறப் பார்த்தருளுங் காரணம்பற்றி அங்கயற்கண் ணி எனத் திருநாமம் வந்ததென்பாள். உயிரனைத்தும் மீன்போற் செவ்வியுற நோக் கி அளியால் வளர்க்கும் அங்கயற்கண்ணென்னே எனவும், காரணத்தின்றன்மை கா ரியத்திலுள்ளதபோலத் தனதிறநகையை அவதரித்தருளிய மானிடத் திருவுருவத் தினும் காட்டியருளினாய் என்பாள், பாதுகாதலை வளர்த்து விளையாட்டயருஞ் செ யலென்னே எனவுக்கூறினாள். இவ்வுருக்கூறிய காரணத்தின்றன்மை காரியத்திலுள் ளதென்பது அடியில்வரும் இரண்டு செய்யுளுக்குக் கொள்க. (எசு)

அண்டக்குவைவெண்மணற்சிறுசோறுஆக்கி தனியேவிளையாடுங்
கொண்டறகோதாய்படியெழுதலாகாவுருவக்கோகிலமே
கொண்டற்குநிமிமயவரையருவிகொழிககுங்குளிர்முத்தால்
வண்டறகுதலைமகளிரோடும்விளையாட்டயரும்வனப்பென்னே.

(இ-ள்.) அண்டக்குவை வெண் மணல் சிறு சோறு ஆக்கி தனியே விளை ஆ கும் கொண்டல் கோதாய்-பல்லாயிர அண்டகோடியின் கூட்டங்களாயாவையும் வெ ளளிய மணற் சிறுசோறுபோலச் சிருட்டிசெய்து தனக்கோர் துணைவேண்டாது வி னையாடியருளும் மேகம்போலங் கூந்தலையுடைய அன்னையே, படி எழுதலாகா உரு வம் கோகிலமே - ஒப்பெழுதக்கூடாத திருவுருவத்தையுடைய குயிலே, கொண்டல் குடும்பி இமய வரை அருவி கொழிக்கும் குளிர் முத்தால் வண்டல் குதலை மகளிரோ டும் விளையாட்டு அயரும் வனப்பு என்னே - மேகந்தவழும் சிகரத்தையுடைய இம

யமலையினுள்ள அருவி கொழிக்கும் குளிர்த் துத்தினால் விளையாட்டையுந் குதலைச் சொல்லையுமுடைய சிறுமியரோடு சிற்றில் (கோலி)விளையாடும் அழகுயாதுகுறித்த:

படி எழுதலாகாத என்பதற்கு உலகெனொழுதவொண்ணாத எனப்பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று.

ஈங்குச் சிறுத்தி கூறுவாள் - முத்தால் விளையாட்டயருஞ் செயலென்னே எனவும், சிவபெருமான் தன்னைத் துணையாகக்கொள்ளின் யாதும் அவனுக்கு முட்டின்றிமுடிதல்போலத் தான் முட்டின்றிமுடித்தற்குத்தனக்கோர் துணைவேண்டாய் என்பாள். தனியே விளையாடும் எனவுங் கூறினாள். “சிவமெனும்பொருளுமாதி சத்தியொடுசேரி நெத்தொழிலும்வல்லதாம், இவள்பிரிந்திழனிங்குதற்கு மரிதரிதெ னுமறையினாக்குமால்” எனவருஞ் செய்யுளாறுணர்க. (என)

வேதமுடிமேலானந்தவுருவாய்நிறைந்துவிளையாடும்

மாதாரசேமுத்தநகைமானேயிமயமடமயிலே

மாதரிமவான்றேவிமணிவடந்தோய்மார்புந்தடந்தோளும்

பாதமலர்சேப்புறமிதித்துவிளையாட்டயருமபரிசென்னே.

(இ-ள்.) வேதம் முடி மேல் ஆனந்தம் உருவாய் நிறைந்து விளையாடும் மாதர் அரசே - வேதத்தினுச்சியில் ஆனந்தத்தையே ஓர் திருமேனியாகக்கொண்டு சிறிதும் நீக்கமின்றி விளையாடும் பெண்ணரசியே, முத்தம் நகை மானே-முத்தம்போலுந் தந் தவரிசைக்கையுடைய மான்போல்பவளே, இமய மட மயிலே-இமயமலையிற்றேன்றி ய இளமையாகிய மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவளே, மாதர் இமவான் தேவிமணி வடம் தோய் மார்பும் தடம் தோளும்-அழகிய இமய பாவத் அரசன் தேவியாராகி ய மேனையாருடைய முத்தவடந்தாங்கியமார்பினும் (முங்கில்போலப்) பணைத்ததோ ள்களிலும், பாதம் மலர் சேப்பு உற மிதித்த விளையாட்டு அயரும் பரிசு என்னே- (தனது) திருவடித்தாமரை செவப்பூறககுதித்த விளையாடுந்தன்மை யாதுகுறித்த.

முன்னுள்ள திருவிளையாடல் இங்கும் நிகழ்ந்த தென்பாள்-மார்புந்தடந்தோ ளும் பாதமலர் சேப்புறமிதித்து விளையாட்டயரும் பரிசென்னே எனவுங்கூறினாள்.

யாழியன்மொழியாலிவ்வழிபாடியேத்தினுளாகமெய்யுள்ளத்

தாழியவன்பின்வலைப்படுகருணையங்கயற்கண்மடமாறோர்

சூழியதுழைமெல்லிளங்குமுறகுதலைத் தொண்டைவாயகவைமூன்றெய்தி வாழிளங்குழுவியாகியாலயத்துவந்துநின்றாள்வரங்கொடுப்பாள்.

(இ-ள்.) யாழ் இயல் மொழியால் இவ்வழி பாடி ஏததினாள் ஆக - வீணையி னாரம்பிலெழுந்த இசைவாக்கியங்களால் இவ்வாறாகப் பாடித்துதிக்க, மெய் உள்ள த்து ஆழிய அன்பின் வலைப்படு கருணை அங்கயற்கண் மடமான் - பொய்மை யொழிந்த அடியாருள்ளத்தில் அளவின்றி நிறைந்த அன்பாகிய வலையிலகப்படும் கிருபை மிக்க அங்கயற்கண்ணியாகிய மீனாகியம்மை, ஓர் சூழியும் துழை மெல் இளம் குழ ல் குதலை தொண்டை வாய் அகவை மூன்று எய்தி - ஒப்பில்லாத சூட்டணியணிந்த மெத்தென்னுஞ் சிறிய கூந்தலையும் குதலைச்சொல்லையும் கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையும் மூன்று வயதையும் பொருந்தி, வாழ் இளம் குழவி ஆகி-விளங்குஞ் சிறி ய பெண்மகவின் றிருவுருவங்கொண்டு, வரம் கொடுப்பாள் ஆலயத்து வந்து நின் றாள் - (அல்விச்சாவதி கருதிய) வரங்கொடுத்தற்பொருட்டுத் திருக்கோயிலின் கண் வந்து நின்றருளினாள்.

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம். உஅங்.

ஏத்தினுள் ஆக - ஆகவென்னும் இடைச்சொல் ஏத்தினுள் என்னும் வினைநுற்றோடு புணர்ந்து வினையெச்சப்பொருளைத் தந்தது, கூந்தற்கு மெத்தென்றிருத்தல் இலக்கணமாதலின் மெல்லிளங்குமல் என்றார். (எக)

இறைஞ்சியஞ்சலித்தாடன்னையெம்மன்னையாதுவேண்டினையெனவென்று நிறைந்தபேரன்புநின்னடிப்போதினீங்கலாநிலைமைதந்தருளென்றறைந்தனளின்னுமலேவெனடுவதேதென்றருளவீம்மகவுருவாகிச் சிறந்துவந்தென்பாலருள்சுரந்திருக்கத்திருவுளஞ்செய்யெனப்பணிந்தாள்.

(இ-ள்.) இறைஞ்சி அஞ்சலித்தாள் தன்னை எம் அன்னை யாது வேண்டினை என-வணங்கிக்கைகூப்பித் (துதித்த) அவவிச்சாவதியை (நோக்கி) எமது தாயாகிய மீனாக்ஷியம்மை நீ எதனை விரும்பி நோற்றாயென்று வினவியருள, நின் அடிப் போதில் என்றும் நிறைந்தபேரன்பு நீங்கலா நிலைமை தந்தருள் என்று அறைந்தனள்-உனது திருவடித்தாமரையில் எந்நாளும் குறைவின்றி நிறைந்த பேரன்பு நீங்காத நிலைமை தந்தருளாயென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனள், இன்னும் வேண்டுவது ஏது என்று அருள - (பின்னுங் கருணைகூர்ந்து) இன்னமும் நீ விரும்பியது யாதென்று வினவியருள, இமகஉருவாகி என்பால் சிறந்த வந்து அருள் சுரந்து இருக்க திருவுளஞ் செய் என பணிந்தாள் - (இங்குக்காக்ஷித்தந்தருளிய) இப்பிள்ளைமைத்திருவுருவங்கொண்டு என்னிடத்துச் சிறக்க வந்து கருணைசெய்திருக்கத் திருவுளஞ் செய்யாயென்று (மீட்டும்) வணங்கினாள்.

சிறந்து - செயவெனெச்சத்திரிபு.

(அ0)

சிவபரம்பரையும் தற்குநேர்த்தருள்வாடென்னவர்மன்னனுய்மலயத்துவசனென்றொருவன்வருமவன்கற்பின்றுணைவியாய்வருதியப்போதுன் றவமகவாகவருவலென்றன்புதந்தனள்வந்தவாறிதுவென்றுவமையில்பொதியத்தமிழ்முனிமுனிவர்க்கோதினுள்ளவாறுணர்ந்தார்.

(இ-ள்.) சிவ பரம்பரையும் அதற்கு நேர்த்த அருள் வாள் - சிவசத்தியாகிய மீனாக்ஷியம்மை அவள் வேண்டுகோளுக் குடன்பட்டு அருள் செய்கின்றவள், தென்னவர் மன்னனுய் மலயத்துவசனென்று ஒருவன் வரும் - பாண்டியர் மரபில் அரசனாக மலயத்துவசனென்று ஒரு பாண்டியன் அவதரிப்பான், அவன் கற்பின்றுணைவியாய் வருதி-நீ அவன் (இவ்வாழ்க்கைக்குரிய) கற்பிணையுடைய மனைவியாய் வருவாய், அப்போது உன் தவம் மகவாக வருவல் என்று அன்பு தந்தனள் - அக்காலையில் உன்னுடைய தவப்பயனால் ஓர் புத்திரியாக வருவேனென்று கருணை செய்தனள், வந்த ஆறு இது எனது - பாண்டியனுக்கு அவதரித்த வகையிதுவாமென்று, உவமை இல் பொதியம் தமிழ் முனி முனிவர்க்கு ஒதினான்-ஒப்பில்லாத பொதிய மலையிலமர்ந்த அகத்திய முனிவர் வசிட்டர் முதலிய முனிவர்களுக்குக் கூறியருளினார், உள்ள ஆறு உணர்ந்தார் - அம்முனிவர்கள் உள்ளபடி தெரிந்தார்கள்.

ஆய் - செயவெனெச்சத்திரிபு.

(அக)

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது திருமணப்படலம்.

அதிரடியாசிரியவிருத்தம்.

தனாபுகழ்தென்னன் செல்வத்தடாதகைப்பிராட்டிதானே
திரைசெய்நீர் ஞாலங்காத்தசெயல்சிறிதுநாததேன்தெய்வ
விரைசெய்பூங்கோதைமாதைவிடையவன்மணந்துபாரான்
டரசுசெய்திருந்ததோற்றமறிந்தவாறியம்பலுற்றேன்.

(இ-ள்.) தனாபுகழ் தென்னன் செல்வம் தடாதகை பிராட்டிதானே திரை
செய் நீர் ஞாலம் காத்த செயல் சிறிது உணர்த்தேன் - உலகினர்புகழும் மலயத்து
வசபாண்டியன் புத்திரியாராகிய தடாதகைப்பிராட்டியார் அலைவீசங் கடல்கூழ்ந
த நிலவுலகங்காத்தருளிய திருவினையாடலைச் சற்றுத்தெரிந்தமட்டுங் கூறினேன்,
தெய்வம் விரைசெய் பூங்கோதை மாதை விடையவன் மணந்து பார் ஆண்டு அரசு
செய்து இருந்த தோற்றம் - தெய்வமணம் வீசும் மலரணிந்த கூந்தலையுடைய அத்
தடாதகைப்பிராட்டியாரை இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் திருக்கலியா
ணஞ்செய்த நிலவுலகையாண்டு அரசியல் நடத்தியருளிய திருவினையாடலை, அறி
ந்த ஆறு இயம்பலுற்றேன் - தெரிந்தமட்டில் சொல்லுகின்றேன். (சு)

காயிரும்பரிதிப்புத்தேள்கலியிருடுமிப்பச்சோதி
பாயிருங்குடைவெண்டுகடப்படரொளிநீழல்செய்ய
மாயிரும்புவனமெல்லாமறுமுறையுலகமீன்ற
தாயிளங்குமரியாவித்தனியரசிருக்குநாளில்.

(இ-ள்.) காய் இரும் பரிதி புத்தேள் கலி இருள் துமிப்ப - ஒளிவீசும்பெரி
ய ஆக்கினசுக்கரமாகிய ஞரியன் துன்பமாகிய இருளை ஒருபால் ஓட்டவும், சோ
திபாய் இரும் குடை வெண்திங்கள் படர் ஒளி நீழல் செய்ய - கிரணம்பரவிய பெ
ரிய வெள்ளைவட்டக்குடையாகிய வெள்ளியசந்திரன்பரந்த வொளியாகியநிழலை
(ஒருபால்) செய்யவும், உலகம் ஈன்ற தாய் இளங் குமரி ஆகி-எல்லாவுலகங்களையும்
பெற்றருளிய மாதாவாகிய (உமையவள்) இளங்கண்ணியாயவதரித்து, மா இரும்
புவனம் எல்லாம் மறுமுறை தனி அரசு இருக்கும் நாளில் - பெரியவுலகங்களையெல்
லாம் மறுநூல் முறையால் பொதுகடிந்த அரசியல் நடத்திவருங்காலத்தில்.

காய்-இருளைக்கோபிக்கும் என்னும் பொருண்மேனிற்றலால் ஒளிவீசும் என
ப்பொருள்கொண்டாம். (உ)

4 மருங்குறேய்ந்தொளிப்பச்செம்பொன்வனமுலையிறுமாப்பெய்தக்
கருங்குழற்கற்றைபாளுட்கங்குலைவெளிறுசெய்ய
விரங்குநல்யாழ்மென்றிஞ்சொலின்னகையெம்பிராட்டிக்
கருங்குழம்மன்றலசெய்யுஞ்செவ்வீவந்தடுத்தீரக.

(இ-ள்.) இரங்கும் நல் யாழ் மெல் தீம் சொல் இன் நகை எம்பிராட்டிக்கு-
ஒலிக்கும் நல்லவீணையினது இசை போன்ற மென்மைததன்மையையுடைய இனிய
சொல்லையும் இனியபுன்முறுவலையுமுடைய தடாதகையென்னும் பெயருடைய எம்
துபிராட்டியாராக்கு, மருங்குல் தேய்ந்து ஒளிப்ப செம்பொன் வனம் முழை இதுமா
ப்பு எய்த-இடைதேய்ந்துமறையுமடி செவந்த பொன்னிறம்வாய்ந்த சந்தனக்கோ

லமமைந்த தந்நங்கள்மேலெழுந்தோங்கவும், கரும் குழல் கற்றை பால் நான் கங்கு லை வெளிது செய்ய - கரியகூந்தற்கற்றை நரோத்திரியைவெண்ணிறஞ் செய்யவும், அருங்கடி மன்றல் செய்யும் செவ்வி வந்து அடுத்ததுஆக - அரியதிருக்கலியானை செய்யும் பருவம்வந்தடுக்க.

ஒளிப்ப என்னும் வினையெச்சம் காரியப்பொருளிலும், இறுமாப்பெய்த, வெ னிறுசெய்ய என்னும் வினையெச்சங்கள் காரணப்பொருளிலும் வந்தன. (க)

பனிதருமதிக்கொம்பன்னபாவையைப்பயந்தானோக்கித்

குனிதரநிறையப்பூத்தகொம்பனாகுகின்னாகென்னி

கனிதருசெவ்வித்தாயுங்கழுமணப்பேறின்றென்னாது

துனிதருநீரளாசிச்சொல்லினுளசொல்லக்கேட்டாள்.

(இ-ள்.) பனிதரு மதி கொம்பு அன்னபாவையை - குளிர்ந்தசந்திரனாதய ன்செய்த பூங்கொம்பையொத்த தடாதகைப்பிராட்டியானா, பயந்தாள் நோக்கி- பெற்றகாஞ்சனமாலையார்பாறது, குனிதர நிறைய பூத்த கொம்பு அன்னய்க்கு- வளையும்படி நிரம்பமலர்ந்த பூங்கொம்பையொத்த வுணக்கு, கன்னி கனிதரு செவ் வித்து ஆயும்-கன்னிப்பருவமுதிராதகாலமவநதம, இன்னும் கடிமணம் பேறு இன் னு எனது - இன்னமும் விவாகப்பலன்சிட்டவிலையே யென்று, துனிதரு நீரள் ஆகி சொல்லினுள் - வருந்துந்தன்மையராகிகூறினார், சொல்ல கேட்டாள் - கூற க்கேட்டபிராட்டியார்.

குனிதரநிறையப்பூத்த - என்பது எல்லாவறுப்புக்களுங்குறைவின்றி நிறைந் தன வென்னுங் குறிப்பினமேனின்றது. பாவை-உவமையாகுபெயராய்க் காரணப் பெயராய்நின்றலால் கொம்பன்ன என்றா. செவ்வித்து து பகுதிப்பொருள்விகுதி.

அன்னைநீநினைந்தவெண்ணமம்பொழுதாக்கும்வேறு

பின்னைநீயிரங்கல்யான்போய்த்திசைகளும்பெருநீரவைப்பு

மென்னதுகொற்றநாட்டிமீள்வலிவகிருத்தியென்னாப்

பொன்னவிமலர்க்கொம்பன்னாள்பொருக்கெனவெழுந்துபோந்தா

(இ-ள்.) அன்னை நீ நினைந்த எண்ணம் ஆம் பொழுது ஆகும்-தாயே நீநினை ந்தவெண்ணம் முற்றும் பொழுதுமுற்றும், பின்னை நீ வேறு இரங்கல்-பின்பு நீ வேறுபடக்கருதிவருந்துதலொழிக, யான போய திசைகளும் பெருநீர் வைப்பும் என் னது கொற்றம் நாட்டி மீள்வல் - நான்சென்று எட்டெதிக்கிலும் கடல்கூழ்ந்த இந் நிலவுலகிலும் என்னுடைய வெற்றியைநாட்டிவருகின்றேன், இங்கு இருத்தி என் னது - (அதுகாறும்) நீ இங்கிருப்பாயென்று, பொன் அவிர மலர்க்கொம்பு அன்னாள் பொருக்கென எழுந்தபோதாள்-பொன்னிறங்கொண்டு விளங்கும் பூங்கொம்பை யொத்த அப்பிராட்டியார் வினாந்தெழுந்த (போர்க்கோலங்கொள்ளப்புறத்தில்) சென்றார்.

இரங்கல்-எதிர்மறைப்பொருளில்வந்த வியங்கோள்வினமுற்று. அல்-விகுதி. எதிர்மறை வியங்கோட் பொருளில்வருதல். மகனெனல் - என்னுந் திருக்குறளாறு ணர்க.

(டு)

தேம்பரிகோதைமாதின்யிருவுளச்செய்தினோக்கி

யாம்பரிசுணர்ந்தவேந்தரமைச்சரும்பிறரும்போந்தாள்

வரம்பரிகடாவித்திண்டேர்வலவனுங்கொணர்ந்தான்வையந்

தாம்பரிவகலவந்தாளேயினுளசங்கமார்ப்ப.

(இ-ள்.) தேம்பரி கோதை மாதின் திருவுளச் செய்தி நோக்கி - வாசயிக்க உந்தலையுடைய பிராட்டியாருடைய திருவுள்ளக்குறிப்பையுணர்ந்து, ஆம். பரிசு உணர்ந்த வேந்தரும் அமைச்சரும் பிறரும் போந்தார் - போர்க்குரிய தன்மைகளை யுணர்ந்த அரசர்களும் மந்திரிகளும் அவரொழிந்த சேனைக்காவலரும் வந்தார்கள், வாய்பரி கடாவி தின் தேர் வலவனுங் கொணர்ந்தான் - தாவிச்செல்லுங்குதிரைக ளைச் செலுத்தித் திண்ணியதேர்ப் பாகனுங் கொண்டு வந்தான், வையம் தாம்பரிவு அகல வந்தாள் சங்கம் ஆர்ப்ப ஏறினாள் - இவ்வுலகம் துன்பத்தினின்றும் நீங்க அவ தரித்த அப்பிராட்டியா சங்குகள்கோலிக்கத் தேரிலேறினார். (சு)

ஆர்த்தனதடாரிபேரியார்த்தனமுருடுமொந்தை யார்த்தனவுடுக்கைதக்கையார்த்தனபடகம்பம்பை யார்த்தனமுழுவந்தட்டையார்த்தனசின்னந்தாரை யார்த்தனகாளந்தாளமார்த்தனதிசைகளெங்கும்.

(இ-ள்.) தடாரி பேரி ஆர்த்தன - தடாரியும்பேரியும் ஒலித்தன, முருடு மொ ந்தை ஆர்த்தன - முருடும் மொந்தையும் முழங்கின, உடுக்கை தக்கை ஆர்த்தன - உடுக்கையுந்தக்கையும் ஆரவாரித்தன, படகம் பம்பை ஆர்த்தன - படகமும்பம்பை யுங்கோலித்தன, முழுவந்தட்டை ஆர்த்தன - மததளமுந் தட்டையும் திசைத்தன, சின்னம் தாரை ஆர்த்தன - சின்னமுந் தாரையும் அதிர்ந்தன, காளம் தாளம் ஆர்த் தன - காளமும் தாளமும் இரங்கின, திசைகள் எங்கும் ஆர்த்தன - (இவைகளால்) அஷ்டதிசைகளுஞ் சந்தித்தன.

மொந்தை, படகம், ஒருகட்பறைகள், தட்டை, கற்கடிப்பறை, சின்னம், தா னையிலொருவகை, தடாரி, முருடு, தக்கை ஒருவகைவாச்சியங்கள், இவ்வொலிகளி ன்மயமாய் எட்டுத்திக்குகரும் இருந்தனவென்பார். திசைகளெங்கும் ஆர்த்தன வென்றார். (எ)

வீங்கியகொங்கையார்த்தகச்சினர்விழிபோற்றைப்ப வாங்கியசிலையேறிட்டகணையினர்வட்டத்தோல்வா டாங்கியகையர்வைவேற்றரிர்க்கையர்பிணத்தெய்வம்போ லோங்கியவாயத்தாருமேறினருடனத்தின்டேர்.

(இ-ள்.) பிண தெய்வம் போல் ஒங்கிய ஆயத்தார் - பென்தெய்வம்போல அழகில்மிக ஆயத்தாராகிய மெய்க்காவலருள், வீங்கிய கொங்கை ஆர்த்த கச்சி னர் - (சிலர்) பருத்தனத்தைவீக்கிய கச்சினையுடையவராகியும், விழிபோல் தைப்ப வாங்கிய சிலை ஏறிட்ட கணையினர் - (சிலர்) தங்கள்கண்கள்போலத் தைக்க வளைந்த வில்லிற்பூட்டிய அம்புகளையுடையவராகியும், வட்டத்தோல் வாள் தாங்கிய கை யர் - (சிலர்) கேடகத்தையும் வானையுந்தாங்கிய கையையுடையவராகியும், வை வேல்தனிர்க்கையர் - (சிலர்) கூரியவேலையேந்திய தளிர்போலச் செந்நிறம்பாய்ந்த கையையுடையவராகியும், உடன் அத் தின் தேர் ஏறினார் - அத்தடாதகைப்பிராட்டி யாரோடு அந்தத்திண்ணிய தேரில் ஏறினார்கள்.

ஆயம் - பெண்கள்கூட்டம். உம்மை உயர்வுசிறப்பு. (அ)

கிடைப்பனவுருளாற்பாராக்கீண்டொதலத்தினெல்லை யடைப்பனபாந்தத்தட்டாலடையவான்றிசைகளெட்டு முடைப்பனவண்டமுட்டியொற்றிவான்கங்கைநீரைத் துடைப்பனகொடியாந்தாரிசுற்றுவபொற்றின்டேர்கள்.

(இ-ள்.) சாரி சுற்றுவ பொன் திண்டேர்கள் - இடசாரி வலசாரியாகச் சுழன்றுவரும் பொன்னுலாகிய திண்ணிய தேர்கள், கிடைப்பன உருளால் பரவாதின்தி பாதலத்தின் எல்லை அடைப்பன-பூண்ட வுருள்களால் நிலவுலகத்தைக் கிழித்துப் பாதலத்தினைல்லையே அடைக்கா நின்றன, பரந்த தட்டால் வான் திசைகள் எட்டும் அடைய உடைப்பன - இடம்பரந்த தட்டினுற் பெரிய திசைகளுண்டையும் ஒரு சேர உடைக்கா நின்றன, கொடியால் அண்டம் முட்டி வான் கங்கை நீரா ஒற்றி துடைப்பன - கொடிகளால் ஆகாயத்தைத் தோய்ந்து அவ்வாகாயகங்கை நீராப்பொருந்திச் சுவற்செய்கின்றன.

சுற்றுவ, கிடைப்பன - வினைமுற்றெச்சங்கள்.

(க)

செருவின்மாதண்டந்தாங்கிச்செல்லும்வெங்குற்றமென்ன
வருவிமாமதநீர்காலவரத்தவெங்குருதிக்கோட்டாற்
கருவிவான்வயிறுகிண்டுகவிழுநீர்வாயங்காந்து
பருகிமால்வனாபோற்செல்வபருஉப்பெருந்தடகையானே.

(இ-ள்.) பரு உ பெரும் தடக்கை யானே - பருத்தையுடைய பெரிய கைகையுடைய யானைகள், அருவி மாமத நீர் கால - அருவியாறுபோல பெரிய மதநீர் கிந்த, அரத்தம் குருதி வெம் கோடு ஆல் கருவி வான வயிறு கிண்டு கவிழு நீர் வாய் அங்காந்து பருகி-செவந்த உதிரந்தோய்ந்த கொடியகொம்புகளால் (உலகிற்குத்) துணைக்காரணமாகிய மேகத்தின் வயிற்றைக்கிழித்து (அதிநின்றது) கவிழு நீராவாயைத்திறந்து பருகி, செருவில் மாதண்டம் தாங்கி செல்லும் வெங்குற்றம் என்ன-போரில் பெரிய தண்டாயுதத்தைத்தாங்கிச்செல்லும் கொடிய யானைப்போலவும், மால்வனா போல் செல்வ - பெரியமலைகள் செல்லுதல்போலவும் (ஒருபால்) செல்லாநின்றன.

“முகரவுகாரீடிடனுடைத்தே - உகரமவருதலாவயினுன” என்ற தொல்காப்பியம் எழுத்த-உயிர்மயங்கியலில் வருஞ் சூத்திரத்தால் “ரகவுகாரீடிடனுடைத்தே” என உபலக்கணமாகக்கொண்டு பண்படியாக வந்த பரு என்னு முதனிலைத் தொழிற்பெரிதுதி நீண்டு உகரம் பெற்றதெனக் கொள்க. பயங்கரமான தோற்றத்தோடிக் குதிக்கை வீசிச்செல்லுதலால் மாதண்டந்தாங்கிச்செல்லும் வெங்குற்றம் என்ன எனவும், மதப்பெருக்கையுடைய உன்னதத்தோற்றத்தால் அருவிப்பெருக்கையுடைய மால்வனாபோல எனவுங் கூறினார். இது தொழிற்றன்மையணி, மால்வனாபோல்செல்வ இது இல்பொருளுவமையணி.

(க௦)

ஒலியவார்திராயினன்னவொழுங்கினயோகமாகுகள்
வலியகாலடக்கிச்செல்லுமனமெனககதியிறசெலவ
கலியநீர்ஞாலலகாப்பானகடையுருமுடிவிறேற்றம்
பொலியும்வாம்புரவியொன்றேபோலவனபுரவிலெள்ளம்.

(இ-ள்.) கலிய நீர் ஞாலம் காப்பான் - ஒலியையுடைய கடல்குழந்த உலகினைப் (பாபத்தினின்று நீக்கிப்) பாதுகாத்தற்பொருட்டு, கடையுமம் முடிவில் தோற்றம் பொலியும் வாம் புரவி ஒன்றே போல்வன புரவி வெள்ளம் - கலியுருமுடியில் அவதரிக்குந் தாவிச்செல்லும் குதிரையொன்றே (பலநிறங்கொண்டுவந்தா) லொத்த குதிரையின் கூட்டங்கள், ஒலிய வார் திரையின் அன்ன ஒழுங்கின - ஒலியையுடைய நீண்ட அலையையொத்த வொழுங்கினையுடையன, யோக மாக்கள் வலியகால் அடக்கி செல்லும் மனம் என கதியில் செல்வ - யோகசாதனஞ் செய்வோர்களுடைய வலிய காற்றையடக்கி ஒருவழிப்பட்டுச் சிவத்திற்செல்லு மனம்போல ஒருவழிப்பட்டு விரைந்து செல்லும் ஈடையினையுடையன.

தத்தமக்குரிய பூசர்கள் வழிப்பட்டுச்செல்லும் செல்வினையுடையன வெ
ன்பார். யோகமாக்கள் வசிய காலடக்கிச்செல்லு மனமென என்றார். இது குணத்
தன்மையணி. (கக)

காலினுங்கடிதுசெல்லுஞ்செல்வினர்கடுங்கட்கூற்ற
மேலினுமிகையுண்டாயின்வெருண்டு வெந்கண்டுமீளும்
பாலினர்புருவாய்நாகப்பல்லினும்பில்குமால்
வேலினர்வியாவென்றிவீக்கியகழற்கால்வீரர்.

(இ-ள்.) வியா வென்றி கழல் வீக்கிய கால் வீரர் - கெடாதவெற்றியால் வீர
கண்டையையணிந்த காலையுடையவீரர்கள், காலினும் கடிது செல்லும் செல்வினர்-
காற்றினும்வினாந்துசெல்லும் நடையையுடையவாகள், கடுங்கண் கூற்றம் மேலி
னும் மிகை உண்டாயின் வெருண்டு வெந் கண்டு மீளும் பாலினர்-கோபக்கண்களை
யுடைய யமன்மேலும் குற்றமுளதாயின் அவனைக்கோபித்து முதகுபார்த்தத்திரு
ம்புந்தன்மையையுடையவர்கள், பருவாய் நாகப் பல்லினும் பில்கும் ஆலம் வேலி
னர்-பிளந்தவாயையுடைய சர்ப்பத்தினது (விஷஞ்சிந்தம்) பல்லைப்பார்க்கிலும் சிந்
தும் விஷத்தையுடைய வேலையெனதினவர்கள்.

இன் உருபு, உறழவுபொருவில்வந்தது. வெரி ந் வெந் என்றது இடைக்குறை.
இதவும் அவ்வணி. (கஉ)

எண்புதைத்தெழுந்தவீரரிவுளிரேர்யானைவெள்ள
மண்புதைத்தனபதாசுமாலாவெண்கவிகைபீலி
விண்புதைத்தன நுண்ணெயில்விடுபரிதிப்புத்தேள்
கண்புதைத்தனபேரோதைகடலொலிபுதைத்ததன்றே.

(இ-ள்.) எண் புதைத்தது எழுந்த வீரர் இவுளி தேர் யானை வெள்ளம் மண்
புதைத்தன - எண்ணெயைவையககடந்தது (இவ்வாறு) எழுந்தவீரருந் குதிகை
ஞர் தேர்களும் யானைகளும் (ஆகிய) கூட்டங்கள் நிலவுலகைச் (சிறிதுமிடபின்றி)
மறைத்தன, பதாசு மாலா வெண் கவிகை பீலி விண் புதைத்தன - கொடிகளும்
மாலாகூட்டிய வெள்ளிய குடைகளும் மயிறகுஞ்சங்களும் ஆகாயத்தைச் சிறிதும்
இடமின்றி மறைத்தன, நுண் னானி - (இவற்றாலெழுந்த, நண்ணிய தூசுப்படலம்,
வெயில் விடு பரிதி புத்தேள் கண்புதைத்தன-கிரணத்தைவிடஞ் சூரியனுடைய கண்
களைமறைத்தன, பேர் ஓதை கடல் ஒலி புதைத்தது - (இவற்றாலெழுந்த) பெரிய
ஓசையானது சமுத்திரத்தினொலியைகழிப்படுததாயது.

புத்தேள்-தேவன். வெள்ளம் என்பது பிரிந்து வீரர்முதலியவற்றோடுகூடி வீ
ரர்க்கூட்டம் இவுளிக்கூட்டம் தேர்க்கூட்டம் யானைக்கூட்டம் என நிறற்றலால்
புதைத்தன என்னும் அஃறிணைப்பன்மை முற்றுப்பயனிலைகொண்டது. (கக)

தேரொலிகளினப்பாய்மான்செலவொலிகொலைவெண்கோட்டுக்
காரொலிவீரரர்க்குங்கனையொலிபுணைதார்க்குஞ்சி
வாரொலிகழற்காறசெங்கண்மள்ளாவன்றிண்டோள்கொட்டும்
பேரொலியண்டமெல்லாம்பிளந்திடப்பெருத்தவன்றே.

(இ-ள்.) தேர் ஒலி - தேர்செல்லுகின்ற ஒலியும், கலினம் பாய் மான்
செலவு ஒலி-கடிவாளத்தையுடைய குதிகைகள் செல்லுகின்ற ஆரவாரமும், கொலை
வெள் கோடி கார் ஒலி - கொலைத்தொழிலுமைந்த வெள்ளியகொம்புகளையுடைய

மேகம்போன்ற யானைகளினுடைய ஒலியும், வீரர் ஆர்க்கும் கனையொலி - வீரர்கள் கோஷிக்கும் மிக்க ஆர்ப்பும், தார் புனை குஞ்சி-வெற்றிமாபுனைந்த சிகையையும், வார் ஒலி கழல் கால் - நீண்டவொலியையுடைய வீரகண்டையணிந்த கால்களையும், செங்கண் - சிவந்தகண்களையுமுடைய, மள்ளர் - வீரர்கள், வன் தின் தோள் கொட்டும் பேரொலி - (தமது) வலியதோள்களைக் கொட்டியதிர்க்கும் பெரிய அதிர்ப்பும், அண்டம் எல்லாம் பிளந்திடப் பெருந்த - எல்லா அண்டங்களும் பிளவுபட அதிகரித்தன.

வந்தின் - ஒருபொருட்பன்மொழி. உரிச்சொல்லாதலால் முன்னர்க்குறிய விதிபெறுது ஈற்றுலகரம் இனவெழுத்தாய்த்திரிந்ததென்றது. (கசு)

பார்த்தெழுமுதிபோர்ப்பப்பகலவன்மறைந்துமுந்நீர்
கரந்தவன்போன்றானைக்கங்குல்வந்திறுத்ததேய்ப்பச்
சுரந்திருணியையமுத்தின்சோதிவெண்குடையும்வேந்தர்
நிரந்தபூண்வயிரவாளுநிறைநிலாவெறிக்குமன்னே.

(இ-ள்.) பரந்து எழு புழுதி போர்ப்ப - (இவற்றிலெங்கும்) பார்த்தெழுந்த புழுதிபோததலால், பகலவன் மறைந்து - சூரியன்மறைந்தது, முந்நீர் கரந்தவன் போன்றான் ஆக - கடலில் ஒளித்தவன்போல மறைய, கங்குல் வந்தது இறுத்தது ஏய்ப்ப - இருள்வந்துகுடியிருந்ததையொப்ப, இருள சுரந்த நிறைய - இருளெங்கும் நிறைந்துநிறைய, முத்தின் சோதி வெண்குடையும் - முததால் அலங்கரித்த கிரணத்தையுடைய வெள்ளைக்குடைகளும், வேந்தர் பூண் நிரந்த வயிரம் வானும் - அரசர்களேந்திய பூண்மைந்த வயிரத்தாறசெய்த வாளாயுதங்களும், நிறை நிலா வெறிக்கும் - (அவ்விருளைப்போக்க) நிகறந்தநிலாவை வீசாநிறகும்.

முந்நீர் படைத்தலுங் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்றுதன்மையையுடையது எனப்பண்புத்தொகை நிலைகளததுப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலையாய்க்கடலுக்குக் காரணக்குறியாய்வந்த பரியாயப்பெயர். இதனை “முந்நீர்ப்பிறந்தவளத்தொடு” எனவரும் சிந்தாமணிசெய்யுளுக்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரையாலுணர்க. ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், மேகநீர் எனனு மூன்றுநீரையுடையது எனப்பொருள்கொண்டு அமர்தொகைநிலையிலடக்குத லுமொன்று. புழுதிபோர்த்தலால் சூரியனதத்திதது இருட்போதுவந்ததெனவும், அவவிருட்போது சுககிலப்ப்சுமாக வெண்குடையும் வயிரவானும் நிலவுச்சுமெனவுங் கூறியது குணவநிசயவணி. (கரு)

தேர்நிராகலனுய்ச்செல்லப்பரிநிராதினாயாயதுள்ள
வார்முரசொளியாயக்கல்லவாடகலனமீனாய்க்கொட்பத்
தூர்நிராகவரிக்காடுறுகாளாயத்ததும்பவேழங்
கார்நிராயாகத்தானைக்கடல்வழிக்கொண்டதன்றே.

(இ-ள்.) தேர் நிரா கலன் ஆய் செல்ல - தேரின்பந்திகள் மரக்கலங்களாய்ச்செல்லவும், பரி நிரா தினாயாய் துள்ள - குதிரைகளினபந்திகள் அலைகளாய்த்துள்ளவும், வார் முரசு ஒலியாய் கல்ல - வர்கட்டிய முரசினொலி பேரொலியாய்க்கல்லென்றொலிக்கவும், வான் கலன் மீனாய்க் கொட்ப - வாளாயுதங்கள் மீனாய்ச்சுழன்றுவிளங்கவும், தூர் நிரா கவரி காடுறுகாளாய் ததும்ப - (வெள்ளிய) மலாமாலை வரிசைகளைப்போலவிளங்கும் சாமரைக்காடுகள் றுகாளாய் மேலெழுந்தோங்கவும், வேழம் கார் நிரா ஆக - யானைகள் (கடவீருண்ணவரும்) மேக்கங்

ளின் வரிசைகளாய்நெருங்கவும், தாளை கடல் வழி கொண்டது - சேனையாகிய கடல் வழிநடந்துசென்றது.

அவயவ வவயவிகளை யேற்றவற்றோடு முற்றவுருவகஞ்செய்தமையால் முற்றுருவகவணி, அவயவவிகள் சேனையுங்கடலும் அவயவங்கள் தோளிரைமுதலியனவும் மரக்கலன்முதலியனவுமாம். (கசு)

கள்ளவழிகோதைமாதரொடுத்தெறிகவரிக்காடு
துள்ளவந்தணர்வாயாசியொருபுறநதுவன்றியார்ப்பத்
தெள்வீளியமுதக்தமொருபுறந்திரண்டிவிமம
வள்ளைவார்குழையெம்மண்ணைமணிதிருணடோர்நடந்ததன்றே.

(இ-ள்.) கள் அவிழ் கோதை மாதர் - தேனெடுமலர்ந்த மலாமாலையையணிந்தபெண்கள், எடுத்து எறி கவரி காடு துள்ள - எடுத்தவீசும் சாமரைக்காடு ஒருபால் துள்ளவும், அந்தணர் வாய் ஆசி - மறையவாகள் (சுமது) வாயாறகூறும் ஆசீவசனம், ஒருபுறம் துவன்றி ஆர்ப்ப - ஒருபால் மிகுந்து ஓலிக்கவும், தெள் அமுத விளிசீதம் - தெள்ளிய அமுதம்போன்ற இசைப்பாட்டுகள், ஒருபுறம் திரண்டு விம்ம - ஒருபால் திரண்டொலிக்கவும், வள்ளைவார்குழை எம் அண்ணை - வள்ளைத்தண்டையொத்த நீண்டகாதையுடைய எம்முடையதாயாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாருடைய, மணி திண் தேர் நடந்தது - இரத்தினமமுத்திய திண்ணியதோ நடந்தது.

குழை காதின்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர். (கசு)

மீனவன்கொடியுருகானவெம்புலிக்கொடியுஞ்செம்பொன்
மானவிற்கொடியும்வண்ணமயிற்றழைக்காடுந்தோடடுப
பானவங்கருங்குடச்செவ்வாயவெண்ணகைப்பசுநதோணிம்பத
தேனலம்பலங்கல்வேய்ந்தசெல்விதோமருங்கிற்செல்ல.

(இ-ள்.) வல் மீனகொடியும் - வலியமீனகொடியும், கானம் வெம் புலிக் கொடியும் - காட்டிற (சஞ்சரிகும) கொடியபுலியெழுதியகொடியும், செம்பொன் மானம் வில் கொடியும் - செவநத்பொன்னாலாகிய பெரியிறகொடியும், வண்ணம் மயில் தழை காடும் - அழகிய மயிலிறகாலமைந்த புஞ்சக்காரிகளும் (ஆநிய இவைகள்) தோடு பானல் அம் கரும் கண் - இழையுடைய நீலோற்பலம்போன்ற அழகிய கரியகண்களையும், செவ்வாய் - செவநதவாயையும், வெள் நகை - வெள்ளியபுள் முறுவலையும், பசும் தோள் - (மூங்கிலையொத்த) பரியதோள்களையும் உடைய, தேன் அலம்பு நிம்ப அலங்கல் வேய்ந்த செல்வி தேர் மருங்கில் செல்ல - வண்டிகள் ஒலிக்கும் வேப்பமலர்மாலையையணிந்த தடாதகைப்பிராட்டியார் தீரின் இருபாலுஞ்செல்லவும்.

புலிக்கொடிக்கு எழுதியவாறு ஏனையகொடிகளுக்குந்நொள்க. தழை - மயிலிறகு. புலிக்கொடி-சோழனுடையது. விற்கொடி-சோழனுடையது. (கசு)

மறைபலமுகங்கொண்டேத்திவாய்தமொலியெய்ப்ப
நிறைபரம்பரைநீயெங்கணிநுபர்கோன்மகளாய்வைய
முறைசெய்துமாகதீர்ப்பாயடியனேன்முகத்துமாகங்
குறையெனநிழற்றுந்திங்கல்கொள்கைபோற்கவிகைகாப்ப.

(இ-ள்.) நீ மறை பல முகம் கொண்டு ஏத்தி - நீ வேதங்கள் பலமுகங்கொண்டு துதிகெய்து, வாய் தடுமாறி எய்ப்ப- (தமது உணர்ச்சிகளைக்கெட்டாமையால்) வாய்தடுமாறி இளைக்கும்படி, நிறை பரம்பரை-எங்கும் நிறைந்த சிவசத்தியாயுள்ளாய், எங்கள் நிருபர்கோன் மகளாய் - (அவ்வாறுள்ளீர்) எங்களுடைய அரசர்க்கரசனாகிய மலயத்துவசபூண்டியன் புத்திரியாய் (அவதரித்து) முறை செய்து வையம் மாசு தீர்ப்பாய் - செங்கோல் செலுத்தி உலகிலுள்ள குற்றத்தையொழிப்பாய், அடியினேன் முகத்து மாசும் குறை என நிறுதும் - அடியேன்முகத்திலுள்ள குற்றத்தையும் ஒழியாயென்றுவந்து நிறுலசெய்யும், நிற்கன் கொள்கைபோல் - சத்திரனுடைய கொள்கைபோல, கவிதை காப்ப- (ஒருபால்) வெள்ளைவட்டக்குடை நிழல் செய்யவும்.

சந்திரன் தான் பாண்டியர்மரபிற்கு முதல்வனாகையால் எங்கள் நிருபர்கோன் என்றான். குடைநிழல்செய்தல் சந்திரன் தன்குறையொழிக்கக் குறையிராது நிழல் செய்ததையொகுகுமென அதன்மேலேற்றிக்கூறுதலால் தற்குறிப்பெற்றவணி. (கக்)

அங்கயனோக்கிமான்றோக்கணிதொருதடந்தேநூர்ந்து
வெங்குநிரவியாழசருமுசரிமோபடுகமுதியென்போ
னகைதன்குறிப்புநோக்கிநாறபெரும்படையுஞ்செல்ல
செங்கையிறபிரமபுரீட்டிசசேவகஞ்செலுத்திசெல்ல.

(இ-ள்.) வெம் கதிர வியாழச் சூழாசி மேம்படு சுமரி என்போன் - விரும்பு நுகிரணத்தையுடைய பிரகல்பசிவனுடைய சூழ்சரியினும் மேம்பட்ட (சூழ்ச்சியையுடைய) முதலமைச்சன், அம் கயல் நோக்கிமான தோககு - அழகிய கயல்போலுங் கண்களையுடைய சடாநகைப்பிராட்டியாருடைய குதிரைக்கட்டிய தேருக்கு, அணிதது ஒரு தடம தோர் ஊராக - சமீபமாக ஒப்பில்லாத பெரியதேரைத் (தான்) செலுத்தி, நவகைதன் குறிப்பு நோக்கி-அப்பிராட்டியாருடைய உள்ளக்குறிப்பையாராய்ந்து, பெருநால் படையும் செல்ல - பெரியநான்குசேனைகளும் (வினாந்து) செல்ல, செங்கையில் பிரம்பு நீட்டி - (சுனது) செவ்வகைக்கிலேநதிய பிரம்பினே நீட்டி, சேவகம் செலுத்தி செல்ல - சேவகத்தினைச்செலுத்தி (ஒருபால்) செல்லவும்.

பிராட்டியார்குறிப்பு - போககுவினாந்தெழல் ஆதலால் நார்பெரும்படையும்கெல்லச் சேவகஞ்செலுத்தி என்றா செல்ல, காப்ப எனவும் வினையெச்சங்களின முடிபு. சுமரி எனவும் வினைமுதற்பயனிலையின் முடிபன்றதலால் செல்வான் என்னும் வினைமுதறைச்செல்ல எனப்பாடங்கொண்டாம். (உ0)

அலகினாருவிசசேனையாழகடலனைத்துந்தன்போன்
மலர்தலைபுலசமனறிகபகியுலகமாதி
யுலகமுமபிறவுஞ்செல்லவுலபரிலாவலியவாக்கித்
திலகவாணுதலாண்மன்னாதிருவெலாங்கவாசசெல்வான்.

(இ-ள்.) அலகு இல் நால் கருவி சேனை - அளவில்லாத நான்குசேனைகளாகிய, ஆழ்கடல் அனைத்தும் - ஆழந்தகடல் முறையும், தன் போல் - தம்மைப்போல, மலர்தலை உலகம் அன்றி - பரந்த இடத்தையுடைய இந்நிலவுலகமன்றி, மகப்பதி உலகம் ஆதி உலகமும் - இந்திரலோகமுதலிய உலகங்களிலும், பிறவும் செல்ல - ஏனையிடங்களிலுஞ்செல்ல, உலப்பு இல்லா வலிய் ஆக்கி - கெடாதவலிமையுடையனவாகச்செய்து, திலகவான் துதலான் - திலகமணிந்த ஒள்ளியநெற்றியையுடைய தடா

தகைப்பிராட்டியார் துன்புநர் திரு எல்லாம் - அரசர்களுடைய பொருள்களையெல்லாம், கவர செல்வங்கள் கொள்ளுகொள்ளச்சென்றருளினார்.

கருவி-என்பது சேனைக்கோர் காரணப்பெயராதலால் கருவித்தானே என்பதனை இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலையாகக்கொள்க. “பொருள்கருவிகாலம் வினையிட்டுடைத்தும், இருமூரவெண்ணிச்செயல்” என்பதில் கருவிசேனைமேனிற்றல்காண்க. சேனை - போர்க்குத்துணைக்கருவியாய் நின்றலில் பண்பாகுபெயர். பொருள்-மணிபொன் முதலியன. (உக)

கயபதியாதி யாயவடபுலக்காவல்வேந்தர்
புவலியடங்கவென்றுபுழைக்கைமான் புரவிமான் தோர்
பயன்மதி தலவேலுண்கடபாவையாராயமோடு
நயமலி திறையுங்கொண்டு திசையின்மே டுடம்வைத்தாள்.

(இ-ள.) கயபதி ஆதியாய வடபுலம் காவல் வேந்தர் - கஜபதிமுதலாகிய வடதேசங்களைக் காவல்பூண்ட அரசர்களுடைய, புயம் வலி அடங்க வென்று-தோளின்வலிமையையடங்கவென்று, புழைக்கைமான் - துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையையுடைய யானைகள், புரவி மான் தோ - குதிரைகள் தோகள் (ஆகிய இவைகளையும்) பயல் மதி துதல் வேல உண்கண - அர்த்தசநதிரையொத்த நெற்றியையும் வேலைவென்ற கண்களையுமுடைய, பாவையர் ஆயமோடு - பெண்களகூட்டங்களோடு, நயம் மலி திறையும் கொண்டு - இன்பயிக்க திறைப்பொருளையும் (அவர்கள்கொடுக்கக்) கொண்டு, திசையின்மேல் நாட்டம் வைத்தாள் - திக்குப்பாலகர்மேல் போர்க்கெழு எண்ணங்கொண்டாள்.

கயபதிமுதலியோ-கஜபதி, துரங்கபதி, ரதபதி. பயல்-பாதி. (உஉ)

வார்கழல்வலவன்றேவைவலியகாலுதைப்பழங்கீ
நூர்கலனொப்பதனாண்டவும்பா கோனனிகத்தெயதிப்
போர்விளையாடுமுன்னர்ப்புரநதான்மலைந்த தும்பைத்
தார்விழுவாற்றலசிறத்தருக்கழிந்தகன்றுபோனான்.

(இ-ள்.) வார்கழல் வலவன்றேவைவலியகாலுதைப்பழங்கீ, வலிய கால் உதைப்ப - வலிய காற்றடிக்க, முரநீர் ஊர் கலனை ஒப்ப - கடல்மேல் வினாந்து செல்லும் மரக்கலம்போல, தேரை தூண்ட-தேரை வினாந்து செலுத்த, உம்பர்கோள் அனிகத்த எய்தி - இரதானுடைய சேனையோடு கலந்த, போர் விளையாடு முன்னர்-போர்செய்யத் தொடங்குமுன், புரநதான் மலைந்த தும்பை தார்விழ - (போர் செய்ய வந்த) தேவேந்திரன் (தான்) அணிந்தவந்த தும்பைமாலே விழவும், ஆற்றல் சிந்த - தனது வீரம் கெடவும், தருக்கு அழிந்த - (போர்ச்) செருக கொழிந்து, அகன்று போனான்-(புறங்கொடுத்த) யுத்தகளத்தினின்று ஓடினான்.

தும்பைமாலே - போர்செய்ததற்கு அணிந்தவருமாலே. “அதிரப்பொருவது தும்பையாம்” என்பதுகுணஞ்சொல்லு. தடாதகைப்பிராட்டியார் ஆற்றல் மிகுதி தோன்றவும், தேவேந்திரன் ஆற்றலினமை தோன்றவும், போர் விளையாடு முன்னர் எனவும், புரந்தான் அகன்று போனானெனவும் கூறினார். முன்னர் என்றதில் - அர்ப்புகுதிப்பொருள் விருதி. (உக)

இழையிடை நுழையாவண்ணமிடையிறவீங்குகொங்கைக்
குழையிடைநடந்துமீளும்கொலைக்கணர்குழுவந்தான்
மழைகவிழ்சுடாத்துவெள்ளைவாரணமாவகுவகோவுந்
தழைகதிரம்மணியுந்தெய்வதருக்கருங்கவர் துமிண்டாள்.

(இ-ள்.) இழை இடை துழையா வண்ணம் இடைநிறுத்தி கொண்க - (இவ்வகை புறங்கொடுத்த இந்திரனுடைய பொன்னுலகிலிருக்கும்) நூலிழை இடையில் துழையாதபடி இடைமுறியப் பருத்ததனங்கோவும், குழை இடை நடந்து மீளும் கொலை கணர் குழுவும் - குண்டலத்தையணிந்த காதுமட்டுஞ்சென்று திரும்புங் கொலைத்தொழிலமைந்த கண்களையுமுடைய தெய்வப்பெண்கள் கூட்டங்களையும், தானம் மழை கவிழ் கடாத்து வெள்ளை வாரண மாவும் - மதநீரை மேகம்போலக் கவிழ்க்கும் மதச்சுவட்டிணையுடைய வெள்ளையாணியினையும், கோவுங் - காமதேனுவையும், தழை கதிர் மணியும் - மிக்க கிரணததையுடைய சிந்தாமணியையும், தெய்வ தருக்களும் - தெய்வத்தன்மையையுடைய பஞ்சதருக்களையும், கவர்ந்து மீண்டாள் - கவர்ந்துகொண்டு (அங்குநின்றாள்) திருமபிசார்.

கோ - என்பது குதிரை-பசு என்னும் பலபொருளுணர்த்தும் ஒருசொல்லாதலால் உச்சைச்சிரவமென்னும் குதிரையும் எனப் பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று. (1)

கலிநிலைதுறை.

இவ்வாறுமற்றைத்திசைக்காவலர் யாராயும் போய்த்

தெவ்வாண்மை சிந்தசசெருசசெய்து திறையுங்கைக்கொண்

டவ்வாறு வெல்வாளென மூன்றரணட்டமேருக்

கைவார் சிலையாண்கைலைகிரிநோக்கிசெல்வாள.

(இ-ள்.) இவ்வாறு போய் மற்றை திசை காவலர் யாராயும் - இவ்வகையாக ஏனைத்திசைகளிலுஞ்சென்று அங்குள்ள திகுதப்பாலகர் எல்லோராயும், தெவ் ஆண்மை சிந்த செரு செய்து - பகையின் வலிமை சிந்தப் போர்செய்து, திறையும் கைக்கொண்டு - அவர்கள் கொடுக்குந் திறையையும் பெற்றுக்கொண்டு, அவ்வாறு வெல்வாள் என - அவ்வகையாக வெல்வாளைப்போல, மூன்று அரணும் அட்டவார் மேரு சிலை கையான் - மும்மதிலையும் வென்ற நீண்ட மேருவாகிய வில்லையேந்திய திருக்கரத்தையுடைய சிவபெருமான் (வீற்றிருக்கும்,) கைலைக்கிரி நோக்கி செல்வாள - கைலைமையை நோக்கிச் சென்றாளுளினா.

அங்குப் பெண்மைததன்மை வந்தமையால் அவ்வாறு வெல்வாள் என்றார். சிலையான் என்பதனினுதிவிலுள்ள விசுவதியைப் பிரித்துக் கையென்பதனோடு கூட்டிக், முறமும்மை தொகுத்தல். (உரு)

சலிக்கும் புரவிததடந்தேருடைததம்பிராட்டி

கலிக்கும் பலதூரியங்கைவரைதெய்வத்திண்டேர்

வலிக்கும் பரிமள்ளாவது நுகொலிவாகுகிறோ

யொலிக்கும்படி கிட் டினன் - கவர்ந்து அவ்வகையெயொலிக்க அடைந்தனர்.

(இ-ள்.) சலிக்கும் புரவி தடம கேர் உடை தம் பிராட்டி - செல்லுகின்ற குதிரை கட்டிய பெரிய தேரியையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார், கலிக்கும் பல தூரியம் - ஒலிக்கும் பல வாசகியங்களும், கைவரை - யானைகளும், தெய்வம் திண்டேர் - தெய்வத்தன்மையுந் திண்மையுமுடைய தோகளும், வலிக்கும் பரி-செல்லும் வண்ணஞ்செல்லும் குதிரைகளும், மள்ளர்-வீரர்களும், வழங்கு ஒலி - கோஷிக்குங் கோஷத்தை, ஊழிதோறும் ஒங்கும் ஒங்கல்-ஊழிதோறுஞ் சமையருந் திருக்கலை மலை, வாங்கி நோ ஒலிக்கும்படி கிட்டினன்-கவர்ந்து அவ்வகையெயொலிக்க அடைந்தனர்.

ஒலிக்கும்படி-படி அகரவீற்று வினையெச்சத்தையுணர்த்தும் ஓரிடைச்சொல். தோறு - தொழிற்பயில்வு பொருளில் வந்த பன்மை யிடைச்சொல். (உசு)

வானாகியில்மலையான்மகடனனைநீத்துப்
போனுவந்தாளென்றருவிக்கட்புனலுக்கநீ
ரானுவொலியாலனைவாவென்றழைத்தன்றேச
தானுகையாற்றழீஇயெதிரேற்பசசென்றான்.

(இ-ள்.) வான் ஆர் கயிலை - மிகவும் உயர்ந்த திருக்கயிலை, மலையான் மகன் - மலையாசன் புத்திரியாராகிய பார்வதியார், தன்னை நீத்து போனான் - (முன்பு) தன்னைவிட்டுப்பிரிந்து சென்றார், வந்தான் என்று - (இப்போது) வந்தனவென்று, அருவி கண் புனல் உக்கு - அருவியாகிய கண்ணீர் சிந்தி, ஆன அநீர் ஒலியால் - நீங்காத ஊரீரின்னொலியால், அனைவா என்று அழைத்து - தாயே வாவென்றழைத்து, தன் தேச தானும் நகையால்-தனது வொளொளியாகிய புன்முறுவலால், தழீ இ எதிர் ஏறப சென்றான் - தழுவி எதிர்கொள்ளச் சென்றருளினார்.

புன்னகையரும் புதலும் - கையாற் றமுவுதலோடொக்குமென்பார். நகையாற்றழீஇ என்றார். இது நறகுறிப்பேற்றவண். (உஎ)

கிட்டிப்பொருப்பைககிரியோடுகிரிகடாக்கி
முட்டிப்பொருதாலெனவேழமுழங்கிப்பாயப்
புட்டிற்றததார்மறத்தார்களைபூட்டுவில்லார்
வட்டிததுருமேறெனவார்த்துவடாந்துகொண்டார்.

(இ-ள்.) பொருப்பை கிட்டி - (புடாதகைப்பிராடடியாரோடு சென்ற வீரர்கள்) திருக்கையையை நெருங்கி, கிரியோடு கிரிகள் தாசகி-மலைகளோடு மலைகள் தாக்கி, முட்டி பொருதால் எனன் - (ஒன்றோடொன்று) முட்டிப் பேர்ச்செய்தாற்போல, வேழ முழங்கி பாய-யானைகள் முழங்கி (ஒருபால்) பாய, புட்டில் புறத்தார்-அம்புறத்தாணிதாமகிய முதுவையுடையவரும், மறத்தார் - வீரதையுடையவரும், களை பூட்டு வில்லார் - அம்பேறிட்ட வில்லினையுடையவருமாய், வட்டித்து - (வெல்லுவோமெனச்) சபதங்கரி, உரும ஏறு என - இடியேற்றைப்போல, ஆர்த்து வளைந்து கொண்டார் - வீரகோஷஞ்செய்து குழந்துகொண்டார்கள்.

புறத்தார், மறத்தார், வில்லார் என்னுங் குறிப்பு வினையுறுகள் எச்சமாகி-வட்டித்து என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனி கொண்டன.(உஅ)

ஒடித்திருமாமலைகாலருமபரராக்கு
நாடிப்பணிதற்கரிதாகியநந்திபாதங்
கூடிப்பணிந்திததிறங்கூறலுங்கொற்றவேனங்
தேடிக்கிடையானுளந்தோந்தன்னந்தியெய்தை.

(இ-ள்.) திருமாமலை காவலர் ஒடி - பெரிய திருக்கயிலைமலை காப்போர் (சேனை முற்றுகை செய்ததை யுணர்ந்து) ஒடி, உம்பராக்கும் - தேவர்களுக்கும், நாடிப்பணிதற்கு அரிதாகிய - காலந்தெரிந்து வணங்குதற்கரிய, நந்தி பாதம் கூடி பணிந்து - நந்திராயனா திருவடியை அடைந்து வணங்கி, இத்திறம் கூறலும் - இச்செய்தியைச்சொல்ல, எந்தை நந்தி - என் தந்தையாராகிய நந்திராயனார், கொற்றம் ஏனம்-வெற்றியையுடைய பன்றிவடிவாகச்சென்ற திருமால், தேடி கிடையான் - தேடியுங் கிடைத்தற்கரியவனாய் நின்ற சிவபெருமான், உளந்தோந்தன்ன - திருவுள்ளக் குறிப்பை யறிந்தனர்.

உம்பரார் - மேலிடத்திலுள்ளவொன்று பெரான். உம்பர்-மேலிடம். அரிதாகிய என்னுமபெயரோச்சம் பாதம் என்னும் பெயரோடுமுடிந்தது. (உக)

வென்றிக்கணத்தைவிடுத்தான்கன மீதுபெய்த
குன்றிக்கணம்போற்சுழல்கண்ணழல்கொப்புளிப்பச்
சென்றிக்கணையமொழியாள்பெருளுசேனையோடு
மொன்றிககடலுங்கடலும்பொருதொத்ததன்மே.

(இ-ள்.) வென்றி கணத்தை விடுத்தான் - வெற்றியையுடைய பூதகணங்களை
வென்றி, (அக்கணம்) கணம் மீது பெய்த குன்றி கணம் போல் - மேகத்தினிடத்து
வைத்த குன்றிமணிகளின் கூட்டம்போல, சுழல் கண் சுழல் கொப்புளிப்ப சென்
று - சுழலுங் கண்கள் கோபாக்கினி யுமிழப்போய, கடலும் கடலும் பொருதது ஒத்
தது - கடலுங் கடலுங் தம்முள் போரசெய்தலை யொப்ப, இககு அணைய மொழியா
ள் - கருமபின சுவையை யொத்த இனிய சொற்களையுடைய தடாதகைப்பிராடடி
யாருடைய, பெரும் சேனை யோடும் ஒன்றி - பெரிய சேனையோடும் கலந்த (போரா
செய்தது.)

ஒத்தது என்னும் ஒருமை வினைமுற்று வினையெச்சத்தின்மேல்நின்றது. பொ
ருதது இடைநிலைபெறுவநாத் தொழிற்பெயர். கணம் சாறுபொருமை. உவமையும
பொருளும் ஒற்றுமையுண்மையால் உவமையினறொழிபைப் பொருட்குறகொள்க. (.)

சூலங்கண்மழுப்படைதோமரநேமிபிண்டி
பாலங்கள் கழுக்கடைவாடபடைதண்டநாஞ்சி
லாலங்கவிழ்க்கின்றவயிற்படைவீசிபூழிக்
காலங்கலிக்குங்கடலபோன்றகனமராப்பு.

(இ-ள்.) சூலங்கள் - சூலாயுதங்களையும், மழுப்படை - மழுவாயுதங்களையும்,
தோமரம் - பெரிய ஈட்டிகளையும், நேமி - சக்கராயுதங்களையும், பிண்டி பாலங்கள் -
எறியாயுதங்களையும், கழுக்கடை - சூறிய ஈட்டிகளையும், வாள் படை - வாளாயுதங்
களையும், தண்டம் - தண்டங்களையும், நாஞ்சில் - கலப்பைகளையும், ஆலம் கலிழ்க்கி
ன்ற அயில் படை - விஷத்தைசசிற்தும் வேலகளையும், வீசி - (ஒருவாமேலொருவா)
வீசி, கனமா ஆப்பு - வீரர்கள் கோஷிக்கும் வீரகோஷம், ஊழிக் காலம் கலிக்கும்
கடல்போன்ற - ஊழிககாலத்தில் (நிலைபெயராதது) ஒலிக்கும் கடலொலிபோன்றன.

கடல் தன் பொருளினின்று நீங்காது நின்று தனக்கு வேறல்லாத பொரு
ளோடு விடாது நின்றலின் - விடாத ஆகுபெயர். (நக)

எறிகின்றனவோசகவவெய்வனவாநியாகச
செறிகின்றனபல்படைசெநிறப்பண்ணீர்மூழ்கிப்
பறிகின்றனவுமபிழைக்கின்றனவும்பட்டுத்தாககி
முறிகின்றனவுமுயன்றாராவினைப்போகமொத்த.

(இ-ள்.) எறிகின்றன - எறிகின்றனவும், ஓச்சுவ - ஓச்சுவனவும், எய்வன -
எய்வனவும், ஆதி ஆக செறிகின்றன பல் படை - முதலாகப்பொருந்திய பல ஆயுதங்
கள், செந்நிறம் புண் நீர் மூழ்கி - செவந்த நிறத்தையுடைய உதிராரீரில் மூழ்கி, பறி
கின்றனவும் - அப்புறப்படுவனவும், பிழைக்கின்றனவும் - மேலே தாக்காது போகி
ன்றனவும், பட்டு தாக்கி முறிகின்றனவும் - மேலே பட்டுத்தாக்கி (இடையில்) முறி
கின்றனவுமாயிருத்தல், வினை முயன்றார் போகம் ஒத்த - இருவினையில் முயன்றோ
ர்க்கு வரும் போகங்களை யொத்தன.

முற்பிறப்பிற்செய்து, கல்வினைக்கிடாகப் போகம் சிலநாள் நின்றலும் திவினை
க்கிடாகவரு நன்மை கழிதலும் நெறியாதலால், ஆயுதங்கள் முயன்றார் வினைப்போ
கம் ஒத்த என்றார். இருத்தல் - சொல்லெச்சம். எறிகின்றன, ஒச்சவ, எய்வன வி
னையாலையும் பெயர். செறிகின்றன-வினைமுற்றுப்பெயசொச்சமாய் நின்றது. (௩௨)

தெரிசிக்கவந்தசிலதேவர்கிழைப்புணர்தி

வெருவிப்பறந்தவொழிந்தோராவிலங்கூர்திமானங்

கருவிப்படையாற்சிதைபட்டனகாலனூர்தி

குருதிப்புனலுக்கதுகொற்றவைபுண்டதென்ன.

(இ-ள்.) தெரிசிக்க வந்த சில தேவர் - (போர் நிகழும்போது அங்கு) தெரி
சனஞ்செய்யவந்த (தேவர்களுள்) சில தேவர்களுடைய, சிறை புள் ஊர்தி வெருவி
பறந்த - கருடன் முதலிய பறவையூர்திகள் அஞ்சிப்பறந்தன, ஒழிந்தோர் விலங்கு
ஊர்தி - அவரொழிந்த மந்தைத்தேவர்களுடைய மிருகமாகிய வாகனங்களும், மா
னம் - விமானங்களும், கருவி படையால் சிதை பட்டன - ஆயுதங்களால் உருவழி
ந்தன, கொற்றவை உண்டது என்ன - (முன்னவ) காளி உயிருண்ட மகிடாசுரன் உ
திரங் கக்கியதுபோல, காலன் ஊர்தி - எமனுடைய வாகனமாகிய எருமைக்கடா,
குருதி புன்ல் உக்கது - உதிரநீலாக்கக்கியது.

விலங்கூர்தி - ஐராவத யானை முதலிய மிருகங்கள். ஊர்தி - நடத்தப்படும்
பொருள்மேனிதலால் செயப்படுபொருளில் வந்த தொழிற்பெயர். (௩௩)

பொருகின்றதுகண்டுவிசசாதர்போகம்வீடு

தருகின்றவனைத்தொழுவானெறிசார்ந்துநேரே

வருகின்றவரவேறுவழிக்கொடுபோவரன்புக்

குருகின்றளிர்மெல்லடியாரொடுமுற்றமஞ்சா.

(இ-ள்.) போகம் வீடு தருகின்றவனை தொழ - போகத்தையும் மோகூத்தை
யும் (ஆன்மகோடிகளுக்குத் தருகின்றவனாகிய சிவபெருமானை வணங்க, வான நெ
றி நேரே சார்ந்து வருகின்றவா வித்தாதார - ஆநாயமார்க்கமாக நேரே திருக்கயிலை
மலையையடைய வருகின்ற வித்தியாதரர்கள், பொருகின்றது கண்டு-(அங்கு)போர்
செய்தலைப்பார்த்து, ஊற்றம் அஞ்சா - (தங்களுக்கு நேரிடும்) இடையூற்றுக்கஞ்சி,
அன்புகரு உருகு இன் தளிர் மெல அடியா ரொடும் - (தமமேலகொண்ட) அன்பால்
மனமுருகும் இனியதளிர்போன்ற மெல்லியபாதங்களையுடைய ஸ்திரீகளோடும், வே
று வழிக்கொடு. போவர்-வேறு வழிக்கொண்டு அத்நிருகளைக்குச் செல்வார்கள்.

இருவினையொப்புவந்துகூடப் போகத்தையும் மலபரிபாகத்தில் மோகூத்தை
யுந் தருவோனாதலால், போகம் வீடு தருகின்றவனென்றார். பொருகின்றது - நிகழ்
கால விடைசில பெற்றுவந்த தொழிற்பெயர். வருகின்றவர் என்னும் வினைமுற்று
பெயசொச்சத்தில் வந்தது. (௩௪)

திங்கட்படைசெங்கதிரோன்படைசீற்றமேற்ற

வங்கிப்படைதீம்புனலான்படைநாரசிங்க

துங்கப்படைசிமபுனெடும்படைகுறைச்செல்வன்

வெங்கட்படைபன்னகவெம்படைமாறிவிட்டார்.

(இ-ள்.) திங்கள் படை - சந்திராஸ்திரத்துக்கு, செம் கதிரோன் படை-சூரி
யாஸ்திரமும், சீற்றம் ஏற்ற அங்கி படை - கோபயிகக் கூக்கினையாஸ்திரத்துக்கு,

தீம்புனலான் படை - இனிய வாருணஸ்திரமும், துங்கம் நாரசிங்கம் படை-உயர்ந்த
நரசிம்மாஸ்திரத்துக்கு, செடும் சிமபுள் படை - நெடிய சரபாஸ்திரமும், வெம் கண்
குறை செல்வன் படை - கொடிய முனையையுடைய வாயவியாஸ்திரத்துக்கு, வெம்
பன்னகம் படை - கொடிய சர்ப்பாஸ்திரமும், மாறி விட்டார் - (ஒருவர்மேலொரு
வர்) மாறித் தொடுத்தார்கள். (நடு)

கொட்புற்றமராடுமிக் கொள்கையர்தம்மினந்தி
நடப்புற்றவாகைப்படை தூட்படஞானமூர்த்தி
பெட்புற்றருளவருமெனுகளபிராட்டிவெய்ய
கட்புற்றவிற்கணைமாரிகதேற்றினன்றாள்.

(இ-ள) கொட்புற்று அமராரும் இக் கொள்கையர் தம்மில்-(இவ்வாறு இட
சாரி வலசாரியாகச்) சுழன்று போர்செய்யும் இக்கொள்கையையுடைய வீரர்
கூட்டதான், நந்தி நட்புற்றவா - நந்திராயனருடைய சேனாவீரர்கள், கைபடை
தூள்பட - கையிலேநதிய ஆயுதங்கள் துளாக, ஞானமூர்த்தி பெட்புற்றருள வரு
ம் - சிவபெருமான் விருப்பங்கூர வந்தருளும், எங்கள் பிராட்டி - எங்கள் முதல்வி
யாராகிய தடாதகைப்பிராட்டியாரா, புற்று வெய்ய கண் அரவின் கணை மாரிகள் -
புற்றினின்று (விஷவ கொப்புளிக்கும) கொடிய கண்களையுடைய சர்ப்பங்கள் வெ
ளிப்படுதல்போலத் (தூணியினின்று வாங்கி) சரவருஷங்களை, தாற்றி நின்றாள் -
சொரிந்து நின்றாள்.

கொடுமை என்னும் பண்டிறம் ஈற்றயலுசாமுங்கெட்டுப் பெயர்விசுதி யே
றறுக் கொட்பு என நின்றது. பெட்பு என்பதற்குப் பகுதி - பேணென்பதன விகா
ரமெனக் கொள்க. (நசு)

கையிற்படையற்றனாகற்படைதொட்டுவீரர்
மெய்யிறப்படுகெனறுவிடுக்குமுன்வீரக்கன்னி
பொய்யிறப்படுகெஞ்சுடையார்தவமபோலமாய
நெய்யிறப்படுவசுசிரவேலைநியாததுவிசி.

(இ-ள்.) கையில் படை அற்றனர் - கையிலேநதிய ஆயுதங்கள் தூள்படநின்
ற சிவகணை வீரர்கள், வீரா மெய்யில் படுக என்று - (தடாதகைப்பிராட்டியார்) சே
னாவீரர்கள் உடம்பிறப்படுக என்று, கற்படை தொட்டு விடுக்கு முன் - கற்களாகிய
ஆயுதங்களைத் தொட்டு வீசுமுன், பொய்யில் படுகெஞ்சு உடையார் தவம் போல
மாய - பொய்நெறியிற் றலைப்பட்ட மனமுடையாரா (மேற்கொண்ட) தவத்தைப்
போல (அககற்படைகள்) சிதையும்படி, வீரககணை-அத்தடாதகைப்பிராட்டியார்,
நெய்யில் படு வச்சிர வேலை-நெய்யூசிய வச்சிராயுதத்தை, நியாதது வீசி-ஒங்கிவிசி.

துண்டம்படவே துணித்தககணவீராதம்மைத்
தண்டவகொடுதாகுனளசாயந்தவார்சாம்பிப்போன
ரண்டங்கள் சராசரம்யாவையுந்தானேயாக்கிக்
கொண்டெங்குநின்றாள்வலிகூறவரம்பிற்றாமோ.

(இ-ள்.) துண்டம் படவே துணித்து - துண்டு துண்டாக (அவற்றை) அறுத்
து, அக் கணை வீரர் தம்மை-அந்தச் சிவகணை வீரர்களை, தண்டம் கொடு தாக்கினள் -
தண்டாயுதத்தா ளுத்தனர், அவர் சாய்ந்த சாம்பி போனார் - அவ்வீரர்கள் புறங்
கொடுத்துச் சோர்ந்து போனார்கள், அண்டங்கள் சராசரம் யாவையும் - அண்டங்

களையும். (அவற்றிலுள்ள) எல்லாச் சராசரங்களையும், தானே ஆக்கிக் கொண்டு - தானே சிருட்டித்துக்கொண்டு, எங்கும் நின்றான் வலி - (அவற்றுள்) எங்கும் நிறைந்திருக்கும் சிவசத்தியினதவன்மை, கூற வரம் பிறகுமோ - (ஒருவர்) எடுத்துக்கூற அளவுபடுமோ. (படாதென்றபடி.)

முன்னர்த்தொடங்கியதை முடிததற்குப் பின்னர் இதனை எடுத்துக்கூறுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (௩௮)

படையற்றுவிமானமும்பற்றறவற்றுசகற்றுந்
தொடையற்றிகன்மூண்டெழுதோள்வலியற்றுசசெற்ற
மிடையற்றுவிநகையறறடலேறுபோலு
நடையற்றடைவார்ப்புகண்டனனந்தியண்ணல.

(இ-ள்.) படை அற்று - (தாங்களேநதிய) ஆயுதங்கள் துண்டுபட்டும், விமானமும் பற்று அற அற்று - (ஏறிவந்த) விமானங்களும் சிறுதமிழ்நீர் துகள் பட்டும், சுற்றும் தொடை அற்று - (போர்செய்தறகு மிலைந்த) தும்பைமாலை நீங்கியும், மூண்டு இகல் ஏறு தோள் வலி அற்று - மூண்டு போர்க்கெழும் தோளாண்மை சிந்தியும், செற்றம் இடை அற்று - (புயற்கையாயுள்ள) கோபம் இடையிலொழிந்தும், வீர நகை அற்று - வீரநகை யொழிந்தும், அடல் ஏறு போலு நடை அற்று - கொலைத்தொழிலையுடைய சிங்க ஏறுபோலுமுள்ள பெருமிதநடை யொழிந்தும், அடை வார் நிலை - வருகின்ற (தமது சேனாபதிகள) நிலைமையை, நந்தி அண்ணல் - நந்திராயனார், கண்டனன் - பார்த்தருளினார்.

என்றுங் கோபமே பொருளாயுள்ள வீரனென்பார். செற்றம் இடையற்றென்றார். படை முதலிய அஃறிணைப்பெயர்கள் அற்று எனனும் உயாதிணைப் பபனிலையேற்று நிற்றலால் திணைவழுவமைதி. (௩௯)

உடையானடிதாழ்ந்திவையோதலுமோதந்தித்தச
சடையானிளவாண்கைசெய்துதருமச்செங்கண்
விடையான்சிலையானிகல்வென்றிவினைகருந்தெய்வப்
படையானெழுந்தானமராமடியபாரிற்சென்றான்.

(இ-ள்.) உடையான் அடி தாழ்ந்த - தம்மை ஆளாகவுடைய சிவபெருமான் திருவடியை வணங்கி, இவை ஒதலும் - இந்நிலைமைகளை யெடுத்தகூற, ஒதம் நீத்தம் சடையான் - அலைகளையுடைய கங்கையையணிந்த சடாபாரததையுடைய அச்சிவபெருமான், இள வான் நகை செய்து - புனமுறுவல் செய்து, செங்கண் தரும விடையான் - சிவந்த கண்களையுடைய தருமவிடையை யுடையவனும், சிலையான் - பிழைகமென்னும் வில்லினால், இகல் வென்றி விளைக்கும் - போரில் வெற்றியை விளைவிக்கும், தெய்வப் படையான் - தெய்வத்தன்மையையுடைய பாசபதாஸதிரத்தை யுடையவனும் ஆகிய அச்சிவபெருமான், எழுந்தான் - போர்க்கெழுந்து, அமராமடிய பாரில் சென்றான் - போர்க்களத்திற் சென்றருளினான். (௪௦)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

மேவியாகவப்பாரிடைப்பாரிடவிரரையமராம
யோவிலாவலிகவர்ந்ததுமன்றினியுருத்தெவதொந்நாலுந்
தாவிலாவலிகவரவுமடங்கலின்றனிப்பிணைவெனநிற்குந்
தேவியார்திருவுருவமுஞ்சேவகச்செய்கையுமெதிர்கண்டான்.

(இ-ள்.) மேலி - அடைந்தருளி, ஆகவம் பாரிடை - போர்க்களத்தில், பாரி ட வீரரை அமராடி - சூதகண வீரர்களோடு போர்செய்து, ஒவிலா வலி கவர்ந்தது ம் அன்று (அச்சிவகண வீரர்களினின்று) நீங்காத வீரங்கள் முற்றங் கொள்ளுகொண்டதும்ல்லாமல், இனி உருத்து எவர் எதிர்த்தாலும் - இனிப் போர்க்குக் கோபித்து யாரொதிப்பினும், தாவிலா வலியும் கவர - (அவர்களது) கெடாத வீரத்தையும் கொள்ளுகொள்ள, தனி பிணை மடங்கலின் என நிற்கும் - ஒப்பில்லாத பென்சிக்க த்தைப்போல நின்றருளிய, தேவியாரா திருவுருவமும் - (தனது) தேவியாருடைய திருவுருவப் பொலிவையும், சேவகச் செய்கையும் எதிர் கண்டான் - நடத்தியருளிய வீரசெய்தியின் மிகுதியையும் பார்த்தருளினான்.

கவரவும் எனறதின் இதழியினின்ற உமமையை வலியென்பதனோடு கூட்டுக.

ஒற்றைவார்கழற்சரணமும்பாமபரைததுகித்தவெம்புலித்தோலுங் கொற்றவாண்மமுககரமும்வெண்ணிறலிகோலமுந்நூன்மாற்புங் கற்றைவேணியுநதன்னையேநோககியகருணைசெய்திருநோக்கும் பெற்றதன்வலப்பாதிபைத்தடாதகைப்பிராட்டியுமெதிர்கண்டாள்.

(இ-ள்.) வார ஒற்றை கழல் சரணமும் - நீண்ட (வெற்றியிழை) ஒரு வீரக ண்டை கட்டிய திருவடியும், பாம்பு அசைத்த உகித்த வெம்புலித்தோலும் - சர்ப்ப க்கச்சாலிழைக் குறித்திய கொடிய புலித்தோலாடையும், கொற்றம் மரு வாள் கரமு ம் - வெற்றியையுடைய மருவாயுத்தையேந்திய திருக்கரமும், வெள் றீறு அணி கோலம் - வெள்ளிய திருநீற்றையணிந்த திருக்கோலத்தையுடைய, முந்தூல் மாற்பு ம் - உபவித்தையணிந்த திருமார்பமும், கற்றை வேணியும் - நெருங்கிய சடாமடியு ம், தன்னையே நோக்கிய-மமையே என்றும் நோக்குவன, கருணை செய் திரு நோ க்கும் - கருபைசெய்யுந் திருக்கண்களும், பெற்ற தன் வலப்பாதிபை - (ஆகிய இவைகளை) உடைய தமது வலப்பாசுமாயிய சிவபெருமானே, தடாதகைப்பிராட்டியு ம் எதிராண்டாள் - தடாசன்கப்பிராட்டியாரும் எதிரோ பார்த்தருளினார்.

உமையவள திருவுருவம் இடப்பாகமாதலின் - சிவபெருமான திருவுருவம் வலப்பாகமென்றார். (சஉ)

கண்டவெல்லையிலொருமுலைமறைந்ததுகருத்தினுண்மடனசசங் கொண்டமைந்திடகருனிதரமலர்ந்தபூங்கொம்பர்போலொசிந்தொல்கிப் பண்டையன்புவந்திறைகொளகருங்குழற்பாரமும்பிடர்தாமுக் கெண்டையுண்கனும்புறவடிநோகமண்மினோதுமின்னெனநின்றார்.

(இ-ள்.) கண்ட எல்லையில் - (சிவபெருமானைக்) கண்ட வப்பொழுதே, ஒரு முலை மறைந்தது - ஒரு தனம் மறைதலால், கருத்தில் நாண் மடன் அச்சம் கொண்டமைந்திட-மனத்தில் நாண்மும் மடமும் அச்சமும் குடிகொள்ள, குனிதரம்லர்ந்த பூம் கொம்பர் போல ஒசிந்து ஒலகி-வளையுமபடி மலர்ந்த பூங்கொம்புபோல் ஒசிந்து அவண்டு, பண்டை அன்பு வந்து இறைகொள-(சிவபெருமானிடத்துத்) தான் முன் புகொண்ட அன்புவந்து (ஒருபால்) குடிகொள்ளவும், கரும் குழல் பாரமும் பிடர் தாமு - கரிய அளகபாரமும் பிடரியிறசரிந்த தாமுலும், கெண்டை உண் கணும் புற வடி நோக்க - சேற்கெண்டையை வென்ற கண்களும் புறவடியை நோக்கி நிற்க வும், மண் கிளைத்து மின் என நின்றார் - நிலத்தைத் திருவிரலாந்திளி மின்னல் போல நின்றருளினார்.

மறைந்தது என்னும் வினைமுற்றினின்றுபிரிந்த முதனிலை தொழிற்பெயராய் முன்றனுருபேற்றது. (ச௩)

நின்றமென்கொடிக்ககல்விசும்பிடையரனிகழ்த்தியதிருமாற்ற
மன்றிறிந்தமூழ்வினாளுகமதிசேறடிபணிநதன்னாயிடு
கொன்றையஞ்சடைக்குழுகனேநின்மணக்குழுகனென்றலுமன்பு
துன்றநின்றவடபார்த்தருடசிவபரஞ்சோதிமற்றிதுகூறும்.

(இ-ள்.) நின்ற மென் கொடிக்கு - இவ்வாறு நின்றருளிய மெல்லிய பூங் கொம்பையொத்த பிராட்டியாருக்கு, அகல் விசும்பு இடை அன்று அரன் நிகழ்த்திய திருமாற்றம் - அகன்ற ஆகாயத்தல் முனனாஸில் சிவபெருமான அருள் செய்த திருவார்த்தையை, அறிந்த மூது அறிவனம் சுமதி-அறிந்த பேரறிவினையுடைய சுமதி என்பவன், சேற அடி பணிநது - (பிராட்டியாருடைய) சிறிய திருவடிகளை வணங்கி, அன்றாய் இக கொன்றையஞ்சடை குழுகன் ஏ - தாயே இங்குநின்ற கொன்றைமாலையையணிந்த சடாமுடியையுடைய பெருமானே, நின் மணக் குழுகன் என்றலும் - நினது மணவாளனென்று கூற, அன்பு துறை நின்றவன் பார்த்து - அன்பு மீக்கர நின்றருளிய அப்பிராட்டியாரைப் பார்த்து, அருள சிவபரஞ்சோதி - கருணைவடிவமாகிய அச்சிவபெருமான, இது கூறும் - இது சொல்லுகின்றான்.

குழுகன்-பேரழகன்.

(சச)

என்றுதொட்டுநீதிசையின்மேற்சயங்குறித்தெழுந்துபோந்தனையாழு
மன்றுதொட்டிடும்மதுரைவிட்டுநீவிடாததிருவநதனுமுன்னைத
தொன்றுதொட்டநான்மறையுரைவழிவருசோமவாரூததோரை
நன்றுதொட்டநான்மணஞ்செயவருதுநின்னகர்க்குநீயேகென்றான்.

(இ-ள்.) என்று தொட்டு - எக்காலத்தொட்டு, திசையின்மேல் சயங்குறித்த - எட்டுத்திசைகளிலுஞ்சென்று போர்செய்து வெற்றிபெறக்கருதி, நீ எழுந்து போந்தனை - நீ எழுந்து வாதாயோ, அன்று தொட்டுநம் மதுரைவிட்டு - அக்காலத்தொட்டு நம் மதுரையைவிட்டு, உனை விடாது யாரும் அடுத்த வந்தனம் - உன்னைச் சற்றும் பிரியாது நாமும் அடுத்து வந்தோம், தொன்று தொட்ட நான் மறை உரை வழி-அனாதொட்டுள்ள நான்கு வேதங்கள் கூறிய முறைப்படி, வரு சோம வாரத்து - வருகின்றசோமவாரத்தில், நன்று ஓரை தொட்ட நான் - நல்ல முகூர்த்த நங்குடிய காலத்தில், உன்னை மணம் செய வருதம் - உனைத் திருக்கலியாணஞ்செய்ய வருகின்றோம், நின் நகர்க்கு நீ ஏகு என்றான் - உன்னுடைய நகரமாகிய மதுரைக்குச் செல்லாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

சத்தனாயுள்ளதமக்குத் தாதான்மிய சததியாய நின்றவன் உனைவிடாததித்து வந்தனம் என்றார்.

(ச௩)

என்றநாதன்மேலன்பையுமுயிரையுயிரிந்ததியாயருகும்கு
குன்றமன்னதேர்மேற்கொடுதுரியங்குரைகடலெனவார்ப்பு
நின்றதெய்வமால்வகைகளும்புண்ணியநீததமுநீத்தேகி
மன்றன்மாமதுரையுரியடைந்தனன்மகிசுலவிளககண்ணன்.

(இ-ள்.) என்ற நாதன் மேல் - என்றருளிய சிவபெருமான்மேல், மதிக்குல விளக்கு அன்னான் - சந்திரகுலத்துக்கு ஓர் தீபம்போன்ற பிராட்டியார், அன்பையும் உயிரையும் இருத்தி - அன்பையும் (தமது) உயிரையும் நிலைபெற வைத்து, ஆயம் குழ - மெய்க்காவலராகிய தோழிமார் கூட்டம் புறத்திற்குமு, குன்றம் அன்ன தேர்

மேற்கொடு - மலையையொத்த தேர்மே லேறியருளி, ஊரியம் குகை கடல் என ஆர்
ப்ப - பல வாச்சியங்களும் ஒலிக்குங் கடல்போலொலிக்க, நின்ற தெய்வம் மால் வ
கைகளும் - (இடையில்) நின்ற தெய்வத்தன்மையுடைய பெரிய மலைகளையும், புண்
ணிய நீத்தமும் - புண்ணியவடிவமாகிய நதிகளையும், நீத்து ஏகி - கடந்துசென்று,
மன்றல் மா மதராபுரி அடைந்தனன், (சோலையின்) மலர் மணமிக்க பெரிய மது
ரைநகரை அடைந்தருளினார். (சசு)

மங்கைநாயகிமங்கலமெதிர்கொளவந்துவானிழிசெல்வம்
பொங்குமாளிகைபுகுந்தனளாகமேற்புதுமணத்திறந்தீட்டி
யெங்குமோலையுய்த்தமைச்சாமங்கலவினைகடியைவனவமைக்கின்ற
ரங்கண்மாநகரொங்குணங்கடிமுரசானேமேலறைவித்தார்.

(இ-ள்.) மங்கை நாயகி - மங்கையாக்கரசியாராகிய பிராட்டியார், மங்கல
ம் எதிர்கொள வந்து - அஷ்டமங்கலங்களையும் எதிர்கொண்டு வருவோர் கொண்டு
வரத் (தமது) நகருட்சென்று, வான இழி செல்வம் பொங்கும் - விண்ணுலகினின்ற
ந்தாம் கவர்ந்துவந்த செல்வங்களோடு விளங்கும், மாளிகை புகுந்தனளாக - திருக்
கோயிலையடைந்தருள, மேல் - அதன்மேல், அமைச்சர் புது மணத தீரம் தீட்டி -
மந்திரிகள் அக்காலையில் நிகழும் திருமணச்செய்தியை எழுதி, எங்கும் ஒலை உயத்
து-எத்தேசங்களுக்கும் ஒலைபோக்கி, மங்கல வினைக்கு இயைவன அமைக்கின்றார்-
திருமணத்துக்கு வேண்டும் உபகரணங்களைச் சேகரிப்பவர், அங்கண் மாநகர் எங்க
ணும் - அழகிய இடம்பரந்த பெரிய மதுரைநகரிலெங்கும் உள்ளோர் (உணர்ந்து
ததமனைகளை அலங்காரஞ்செய்ய) கடி முரசு ஆனை மேல் அறைவித்தார் - கலியா
ணமுரசத்தை ஆனைமேலேற்றித் தெரிவித்தார்கள்.

அமைக்கின்றார் - முறையப்பெயராய நின்றது. முரசறைதற்றெழிலை வள்ளு
வரியற்றியதுபோல அறைவித்ததெழிலை அமைச்சரியற்றியதினால் அமைக்கின்
றார் இயற்றும் வினைமுதற் கருத்தாவாகின்றது. (சஎ)

ஐ வேறு.

கன்னிதன்மணமுரசறைதலுங்கடிநகருறைபவாககாகெடத்
துன்னியவுவகையர்கடவுளைத்தொழுக்கையருடலமுகிழ்ப்பெழப
பன்னியதுதியினரியலெழின்மகளினாயமுருசெயபரிசென
வின்னியலெழில்வனநகரொலாருசெயலவினையணிபெறவெழில்செய்வார்.

(இ-ள்.) கன்னி தன்மணம் முரசு அறைதலும் - பிராட்டியார் திருமணத்
தைக் கலியாணபேரிகையால் தெரிவிக்கவும், கடி நகர உறை பவர் - காவல் சூழ்ந்த
மதையில் வசிப்போர், கரை கெட துன்னிய உவகையர் - எல்லையில்லாது மேலே
முந்தோங்கிய சந்தோஷத்தை யுடையவரும், கடவுளை தொழுகையர் - சோமசுந்த
ரக்கடவுளை வணங்கிக்கூப்பிய கையினை யுடையவரும், உடலம்முகிழ்ப்பு எழ-தமது
சரீரமுற்றும் புளகரும்ப, பன்னிய துதியினர் - தோத்திரங் கூறுகின்றவரும், இயல்
எழில் மகளிரை-இயற்கையாகவே யழகுமிக்க பெண்களை, அழகு செய் பரிசு என-
ஆபரண முதலியவற்றால் அலங்காரஞ் செய்யுந் தன்மைபோல, இன் இயல் எழில்
வளம் நகர் எல்லாம் - (இயற்கையாகவே கட்டில்களுக்கு) இன்பந்தரவமைந்த
அழகையும் வளப்பத்தையுமுடைய மதுரைநகரிலுள்ள (தத்தம் மனைகளை) எல்லாம்,
செயல் வினை அணி பெற - கைத்தொழிலில்வல்ல தொழில்களால் அழகுபெற, எழி
ல் செய்வார் - அலங்காரஞ் செய்யத் தொடங்கினார்கள். (சஅ)

கோதையொடம்பரிசந்தனக்குப்பைகளைந்தனர்வீசுவார்
சீதளமென்பனிநீர்கடுச்சசிந்தின்பூழியடக்குவார்
மாதருமைந்தருமிறைமகண்மன்றன்மகிழ்ச்சிமயக்கினும்
காதணிகுழைதொடிகண்டுகைகழல்வனதெரிகிலாதொழில்செய்வார்.

(இ-ள்.) பரி கோதை சந்தனம் குப்பை களைந்தனர் - தம்மினின்று நீங்கிய பூமாலைகளும் சந்தனங்களுமாகிய குப்பைகளைக்களைந்து, வீசுவார் - (புறத்தில்கொண்டுபோய்) எறிவார், சீதளம் மென்பனி நீரகள நூய - குளிர்ந்த மெல்லிய பனிநீர் களைத்துவி, சிந்தின பூழி அடக்குவார் - கிந்தி மேலெழும் புழுதிகளை யடக்குவார் கள், மாதருமைந்தரும் - பெண்டிரும், ஆடவரும், இறை மகள் மன்றல் மகிழ்ச்சி மயக்கினால் - பிராட்டியார் திருமணத்தின்மேலெழுந்த களிப்புமயக்கத்தால், காது அணி குழை - காதிலணிந்த குண்டலங்களும், தொடி - வளையல்களும், கண்டுகை - கண்டுகைகளும், கழல்வன தெரிநிலா - பூட்டுவிட்டுக் கழலுதலை தெரியாராகி, தொழில் செய்வார் - அலங்கரித்தலைச் செய்யநதொடங்கினார்கள். (சக)

மங்கலமென்றெனவினவுவார்வருமதிநாளெனவுரைசெய்வார்
தங்களையொல்லைதழீடுகொளவார்தாங்கருமோதைதலைக்கொள்வார
திங்களினெல்லையுமாறுநாளாறுகமெனறுசெலுதுவார்
நங்கையருங்கடிகாணவோதுடித்தனதோள்கணமககென்பார்.

(இ-ள்.) மங்கலம் என்று என வினவுவார் - திருமணம் எப்பொழுதென்று (ஒருவரையொருவர்) வினவுவார்களா, வருமதி நாள் என உரை செய்வார் தங்களை - வரும் சோமவாரதினமென்று கூறுவார்களை, ஒல்லை தழுவிகொள்வார் - வினாந்து தழுவிக்கொள்வார்கள், தாங்கு அரும் ஒகை தலைக்கொள்வார் - தாங்குத்தங்கரிய மகிழ்ச்சிமீக்கொள்வார்கள், திங்களின எல்லையும் ஆறு நாள் - சோமவாரதினம் வரும் அளவும் ஆறுநாள் (ஆயினும்) ஆறு உகம் என்று செலுதுவார் - (செல்லும் அவ்வாறு நாளும்) ஆறுயுகம்போலுள்ளதென்று (கருதி) கழிப்பார்கள், நங்கை அரும் கடி காணவோ - பிராட்டியாருடைய காணுத்தங்கரிய திருக்கலியாணத்தைக் கண்டு களிக்கவோ, நமக்கு தோள்கள் அடித்தன என்பார் - நமக்குத் தோள்கள் அடித்தனவென்று கூறுவார்கள். (௫௦)

பித்திகைவெள்ளைபுதுக்குவார்பெட்புறுவார்களுமபெட்புறச்
சித்திரபந்திரிதுதுவாரதெற்றிகள்குங்குமநீவுவார்
வித்தியபாலிகைமென்றழைவிரிதலைநீரிறைபொறகுடம்
பத்தியின்வேதிநிரப்புவாரதோரணம்வாயிலபரப்புவார்.

(இ-ள்.) பித்திகை - சுவர்த்தலங்களை, வெள்ளை புதுக்குவார் - சங்குச் சாந்தினால் புதுக்குவார்களுடையபெட்புறுவார்களும் பெட்புற (யாவராலுமவிரும்பப்பட்ட) சிற்பதொழில் வல்லோரும் விருமப, சித்திர பந்தி நிறுத்துவார் - சித்திரங்களை வரிசையாக அமைப்பார்கள், தெற்றிகள் குங்குமம் நீவுவார் - திண்ணைகளின்வெளிப்புறங்களில் குங்குமக்குழம்புகளைப் பூசுவார்கள், வேதி - (பூசிய) அத்திண்ணைகளில், வித்திய பாலிகை - முனையெழும்பிய பாலிகைகளையும், மெல் தழை விரி தலைநீர் நிறை பொன் குடம் - மெல்லிய தழைவிரிந்த தலையை யுடைய நீர்நிறைந்த பொன்னாலாகிய பூணகும்பங்களையும், பத்தியின் கிரப்புவார் - வரிசைபட கிரப்புவார்கள், தோரண வாயில் பரப்புவார் - தோரணங்களை வாயிலிற்கட்டுவார்கள். (௫௧)

நீளிடையணிமறுகெங்கணுநெடுநடைக்காவணநாட்டுவார்
பாளைகொள்கமுருசுவைக்கழைபழுக்குலைவாழையொழுக்குவார்
கோளிறைகொண்டெனவாழுகள் கோத்தணிவார் மிசைகொழுகிறா
வாளரியெழுபரியழபடமத்திகைநிலையெனவைப்பரால்.

(இ-ள்.) நீள் இடை மணி மறுகு எங்கணும் - அகன்ற இடங்களை யுடைய அழகிய வீதிகளெங்கும், நெடு நடை காவணம் நாட்டுவார் - நெடிய நடைப்பந்தல்களைப் போடுவார்கள், பாளை கொள் கமுரு - பாளைகள் நிறைந்த கமுகமரங்களையும், சுவைக்கழை - சுவைமுதிர்ந்த கரும்புகளையும், பழுக்குலை வாழை - பழுந்தலையுடைய குலைகளையுடைய வாழைமார்களையும், ஒழுகுவுவர் - வரிசைபட்டகட்டுவார்கள், கோள் இறை கொண்டது என்ன - சூரியன்முதலிய கோள்கள்குழுவநதிரூப்பதுபோல, ஆழுகள் கோத்து அணி வார் - கண்ணாடிகளைக் கோத்து (வரிசைபட்டக்) கட்டுவார்கள், மிசை கொழுகிறா - மேலே கொழுகள் வரிசையாக, வாள் அரி எழு பரி அடிபட்ட - ஒளியையுடைய சூரியனுடைய ஏழுகுதிரைகளே மேலும் அடிபட்டும்படி, மத்திகை நிலா என வைப்பர் - சம்மட்டியின் வரிசைகள் போலக் கட்டுவார்கள். (இட)

பூவொடுதண்பனிசிந்துவார்பொரியொடுபொற்சுணம் வீசுவார்
பாவைவிளக்குநிறுத்துவார்பைந்தொடைபந்தரிதறுவார்
ராவணமென்னவயிராப்புறவணிமறுகெங்கணுமரதனக்
கோவையுமரகதமாலையுங்கோப்பமையா முந் தூக்குவார்.

(இ-ள்.) பூ ஒடு தண் பனி சிந்துவார் - மலர்களோடு தண்ணிய பனிநீரைச் சிந்துவார்கள், பொரி ஒடு பொன் ஈண்ணம் வீசுவார் - பொரிகளோடு பொன்னிற மணம்ந்தகந்தப்பொழுகளை வாரியிறைப்பாக்கா, பாவை விளக்கு நிறுத்துவார் - பாவைகளே நூல் தீபங்களை வரிசைபட்டவைப்பாக்கா, பைந்தொடை - பசிய மலர் மாலையை, பந்தரில் நாற்றுவார் - பந்தல்களில் தொங்கக் கட்டுவார்கள், ஆவணம் என்ன அயிர்ப்பு உற-கடைவீதியென்று (கண்டோர் யாவரும்) ஐயங்கொள்ள, அணி மறுகு எங்கணும் - அழகிய வீதிகளெங்கும், அரதனக் கோவையும் - இரத்தினக்கோவைகளையும், மரகதமாலையும் - மரகதத்தாற்புனைந்த மாலையையும், கோப்பு அமை ஆரமும் - கோவையாக வமைந்த முத்தாரங்களையும், அககுவார் - தொங்கக் கட்டுவார்கள். (இரு)

அடுகரிசிந்துரம்புவாரமுன்மணியோடையிசைசுவார்
கடுநடையிவுளிகழுத்தணிசாலணி உலளைநிறுத்துவார்
சுடர்விடுதோபரிபூட்டுவார்தொடையொடுகவரிகுக்குவார்
வடுவறுபொறகலநவமணிமங்கலதீபமியற்றுவார்.

(இ-ள்.) அடுகரி சிந்துரம் அப்புவார் - (பகைவரைக்) கொல்லும் யானையின் (செற்றியில்) சிந்துரம் பூசுவார்கள், அழல் மணி ஓடை மிழைச்சுவார் - நெருப்பைப் போல ஒளிவீசும் இரத்தினங்கள் பதித்த பட்டங்களைக் கட்டுவார்கள், கடு நடை இவ்வுளி - விளைந்து செல்லும் நடையையுடைய குதிரைகளுக்கு, கழுத்தணி காலணி கலனை திருத்துவார் - கழுத்தணிகளையும் காலணிகளையும் சேணத்தையும் ஒழுங்குபட அணிவார்கள், சுடர் விடு தேர் பரி பூட்டுவார் - ஒளிவீசுந்தேரில் குதிரைகளைப் பூட்டுவார்கள், தொடையொடு - மாலையையும், கவரிகள் - சாமரங்களையும், அக்குவார் - (அத்தேர்களில்) தொங்கக் கட்டுவார்கள், வடு அறு பொன் கலம் - குற

றமற்ற பொன்னொளைய தட்டுகளில் (வரிசைபட), கவமணி மங்கல தீபம் - கவரத்தி
னங்களைய மங்கலமமைந்த தீபங்களை, இயற்றுவார் - வைப்பார்கள். (௫௪)

பழையன கலனைவெறுப்பராற்புதியனபணிகள் பரிப்பராற்
குழைபனிரீளை குங்குமங்குவிழுலைபுதைபடமெழுகுவார்
மெழுகியவீரம்புலர்த்துவார் வினாபடுகலவைகள் புவா
ரழுகியகண்ணடி நோக்குவார் மைந்தையா குலமாக்குவார்.

(இ-ள்.) பழையன கலனை வெறுப்பர் - (அந்நகரிலுள்ளபெண்கள்) முன்ன
ணிந்த பழைய ஆபரணங்களை நீக்கி, புதியன பணிகள் பரிப்பர் - புதிய ஆபரணங்களை
யணிவார்கள், பனி நீர் குழை அனை குங்குமம் - பனிரீற்ற குழைத்தமைந்த குங்கும
க்குழம்பை, குவி முலை புதைபட மெழுகுவார் - குவிந்தமுலைகள் புதைபட்டபூசுவா
ர்கள், மெழுகிய ஈரம் புலர்த்துவார் (அவ்வாறு) பூசிய (அதன்) ஈரத்தை (அகிற்
புகைகளால்) உலர்த்துவார்கள், வினாபடு கலவைகள் அப்புவார் - வாசமமைந்த கல
வைகளை அப்பி, அழகிய கண்ணடி நோக்குவார் - அழகமைந்த கண்ணடிகளைப் பா
ர்ப்பார்கள், மைந்தரை ஆகுலம் ஆக குவா - (இவ்வாறு அலங்கரித்துத் தத்தமக்குரிய)
ஆடவர்களை வருத்துவார்கள்

அப்புவாரொன்னும் வினைமுறது எச்சமாய் நின்றது.

(௫௫)

அஞ்சனம் வேல்விழித்திடெவாராடவார்மாற்பிடைநாட்டுவார்
பஞ்சுள்பாதமிருந்துவாரபரிபுரம் துதிருந்துவார்
வஞ்சியர்தேறலருந்துவாரமருங்குறளாடவருந்துவார்
கொஞ்சியகனிமொழிகழறுவார்குழுவொடு குரவைகள் குழறுவார்.

(இ-ள்.) வஞ்சியர் - வஞ்சிக்கொடிபோன்ற பெண்கள், வேல் விழி அஞ்சன
ம் தீட்டுவார் - வேலையொத்தகண்களில் மையெழுதி, ஆடவா மாப்பிடை நாட்டுவா
ர்-புருடர்கள் மாப்பில் (அக்கண் வேலை) நாட்டுவார்கள், பாதம் பஞ்சுள் இருந்த
வார் - கால்களில் செம்பஞ்சுக் குழைமையப் பூசுவார்கள், மீது பரிபுரம் திருந்துவார் -
அப்பாதத்தின்மேல் சிலம்புகளை (ஒழுங்குபட) அணிவார்கள், தேறல் அருந்துவார் -
மதுவுண்பார்கள், மருங்குல் தள்ளாட வருந்துவார் - (அம்மதுமயங்கால்) இடைதள்
ளாட நடந்து வருந்துவார்கள், கொஞ்சிய கனி மொழி கழறுவார் - (தமது ஆடவர்)
நோராட்டச் சுவைகளிந்த மொழிகளால் பேசுவார்கள், குழுவொடு குரவைகள் குழ
றுவார்-பெண்கள்கூட்டங்களோடு குரவையாடறகண்ணுள்ள பாடல்களை (அம்மயக்
கால்) தமோறிப்பாடுவார்கள்.

குரவையாடலாவது “குரவையென்பதெழுவர்மக்கையர், செந்நிலைமண்ட
லக்கடக்கைகோத்துத், தந்நிலைகொட்பநின்றாலாகும்” எனவருஞ் சூத்திரத்தா
றுணர்க. (௫௬)

கின்னரமிதுனமெனச்செல்வார்கிளைகெழுபாணெடுவிறவியர்
கன்னியரரசைவணங்குவார்கழமணமெயதுகளிப்பிண
லின்னிசையாமொடுபாடுவாரீந்தனதுகில்விரித்தேந்துவார்
சென்னியின்மிதுகொண்டாடுவார்தேறலையுண்டுசெருக்குவார்.

(இ-ள்.) விறவியர் - பாடற்பெண்கள், கிளை கெழு பாணெடு - வீணையினரம்
பிலெழுந்த இசையோடு, கின்னரம் மிதுனம் என செல்வார்-வீணையேந்திய மிதுன
ராசியைப்போலச் சென்று, கன்னியர் அரசை வணங்குவார்-கன்னியர்க்காசியா

ராகிய பிராட்டியாராக வணங்குவார்கள், கழி மணம் எய்து களிப்பினால் - வினக்க மமைந்த திருமணம் நிகழும் சந்தோஷத்தால், யாழ் இன் இசையோடு பாடுவார் - வீணையிலெழுந்த இனிய இசையோடு (வேறுபடாமற்) பாடுவார்கள், ஈந்தன துகில் விரித்து ஏந்தவார் - (அப்போது) கொடுக்கும் பொருளை வஸ்திரம் விரித்து ஏந்து வார்கள், சென்னியின் மீது கொண்டு ஆடுவார் - சிரசின்மேற்கொண்டு ஆடுவார்கள், தேறலை உண்டு செருக்குவார் - மதுவையுண்டு களிப்பார்கள்.

கிண்கெழு பாடுவோடு என்பதற்கு உரிமைச் சுற்றமாகவமைந்த தத்தமக்குரிய பாணர்களோடு எனப்பொருள்கொள்ளுதலு மொன்று.

மிதுனராசி பாடுதற்றொழிலுடையாள். அதனைக் கூடும்புராணம் அகத்தியன் இராவணன்மரபுரைத்த அத்தியாயத்தில் - “பாழியந்தடந்தோண் மதுவுடன் சூழ்ந்த பலகிண்ப்பரப்புடனரக்கன், மாழைமென்னைக்கிப் புலோமசைகணவன் மாநகர்தனதடிப்படுத்தி, வீழியங்கனிவா யியக்கியரமரர் கின்னரர்மிதனம்வீற்றிருக்கும், சூழ்சுடர்ப்பரிதி போககறநிவந்த கயிலையைத்துனைவின்வந்தடைந்தான்.” என வருஞ் செய்யுளாறுணர்க. (௫௭)

மன்னவர்மகளிருமறையவர்மகளிரும்வந்துபொன்மாலைப்பத் துன்னினர்சோபனம்வினவுவார்தோகைதன்மணவணிநோக்குவார்களனிதனேவலர்வீசியகாசறைகர்ப்புரவாசமென் பொன்னறுங்கலவையின்மெய்யெலாம்புதைபடவளனொடும்போவரால்.

(இ-ள்.) மன்னவர் மகளிரும் - அரசர்மகளிரும், மறையவர் மகளிரும் - அந்தணர்மகளிரும், வந்து பொன் மாலையை துன்னினர் - வந்து காஞ்சனமாலையாரையடைந்து, சோபனம் வினவுவார் - திருக்கல்யாணமகோற்சுவத்தை வினவுவார்கள், தோகை தன் மணவணி நோக்குவார் - பிராட்டியாருடைய திருமணக்கோலங்கிண்ப்பார்த்துக் களிகூருவார்கள், கன்னி தன் ஏவலர் வீசிய காசறை - அப்பிராட்டியாரேவல்செய்யவோர் வீசியமயிர்ச்சாந்தினாலும், கர்ப்புர வாசம் மெல்பொன் நறுங்கலவையின் - பச்சைக்கர்ப்பூரவாசங்கலந்த மெல்லிய பொன்னிறமுள்ள நறியகலவைகளாலும், மெய் எல்லாம் புதைபட - தமதுசரீரமெல்லாம் மறைபட, வளனொடும் போவர் - அவ்வளப்பத்தோடும் (தத்தம்மனைகளுக்குப்) போவார்கள்.

அங்கனஞ்செய்தகம்பினவாடைபொதிந்தனதோடவிழ் தொங்கல்வீரைந்தனமங்கையர் துள்ளியகவரியினுள்ளன கங்கையும்வாணியும்யமுனையுங்காவிரியும்பலதுறைதொறு மங்கலதுரியமார்ப்பனமதமலைமேலனவருவன.

(இ-ள்.) கங்கையும் - கங்காதீர்த்தமும், வாணியும் - சாஸ்வதி தீர்த்தமும், யமுனையும் - யமுனாதீர்த்தமும், காவிரியும் - காவிரிதீர்த்தமும், பலதுறை தொறும் - பலதுறைகளினுமிருந்து, அம் கனகம் செய் தகம்பின - அழகியபொன்னும்செய்யப்பட்ட குடங்களில் நிறைக்கப்பட்டனவும், ஆடை பொதிந்தன - (அவற்றின்மேல்) வஸ்திரங்களால் பொதியப்பட்டனவும், தோடு அவிழ் தொங்கல் வளைந்தன - இது முழிந்த பூமாலைகளால் வளைந்தனியப்பட்டனவும், மங்கையர் துள்ளிய கவரியின் உள்ளன - பெண்கள் வீசும் கவரியினுள் அடங்கினவும், மதமலைமேலன - மதத்தை யுடையயானையின் மத்தகத்தின்மேலுள்ளனவுமாகி, மங்கல தூரியம் ஆர்ப்பன வருவன - மங்கலவாழ்ச்சியங்கள் ஒலிக்க (ஒருபால்) வரவாழிப்பன. (௫௮)

அங்கவர்மனைதொடும்மணவினையணுகியதுமுனியொனமறைப்
புங்கவரினிதுணவறுசுவைப்போனகமடுவினேபுரிசுவா
ரிங்கடுவென்பவியடிகளுக்கெனயதிகளையெதிர்பணிசுவார்
சங்கரனடியரையெதிராகொள்வார்சபரியைவிதிமுறைபுரிசுவார்.

(இ-ள்.) அங்கு அவர் மனை தொடும் - அந்நகரிலுள்ள அவரவர்கள் வீடுகள்
தோறும், மணவினை அணுகிய துமுனியர் என - திருமணச்செய்கை வந்ததுபோல
ஆரவாரச்செய்கையையுடையவராய், மறை புங்கவர் இனிது உண - வேதவுணர்ச்
சியில் உயர்ந்த அந்தணர்கள் குறைவின்றி உண்ண, அறுசுவை போனகம் - அறுசு
வையமைந்த கறிகளையும் அன்னங்களையும், அடுவினை புரிசுவார் - சமைக்குந்தொ
ழிசெய்வார்கள், அடிகளுக்கு பவி இவரு அடுவன என - சுவாமிகளுக்குப் பி
சைஷ இவ்விடத்திற் சமைக்கின்றோமென்று, யதிகளை எதிர் பணிசுவார் - யதிகளை
யெதிர்சென்று (தடுத்த) வணங்குவார்கள், சங்கரன் அடியரை எதிர் கொள்வார் -
சிவபெருமான் அடியவர்களை எதிர்கொண்டு (அவர்களுக்கு) விதிமுறை சபரியை
புரிசுவார் - ஆகமவிதிப்படி பூசனைசெய்வார்கள்.

எதிர்கொள்வாரென்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் நின்றது. நால்வகையாச்சி
ரமங்களில் யதியாச்சிரமம் மேம்பாடுள்ளதாதலின் பொதுவியலால் யாவராலும்
வணங்கப்படுவாரென்பார் - யதிகளை யெதிர்பணிசுவாரானவும், நால்வகை ஆச்சிர
மங்களையும், சாந்திராயணமுதலிய விரதங்களையும், இயமாகியோகங்களையும், பசு
பாசனானங்களையுங்கடந்து, சரியை கிரியா யோகங்களுள் சரிப்பவரும், பதினானச்
செல்வரும், திருவேடத்தருமாய் நின்றலின், சிறப்பியலால் அவர் சிவனெனவே
வழிபடற்பாலவென்பார். சங்கரனடியரை யெதிர்கொள்வார் சபரியை விதிமுறை
புரிசுவார் எனவுவ்விடினார். (சு௦)

இன்னனநகர்செயலணிசெயவினையிசீமணமகன்மணவினைக்
கன்னியுமனையவளென்னினிககடிநகாசெயுமெழில்வளையா
மென்னவரியநகாசெயலெழிவினையெனவுகாசெயவதெவனதின்
முன்னிறைமகடமர்மணவணிமண்டபவினைசெயுமுறைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) இன்னணம் - இவ்வாறு, நகர் அணி செயல் செயய - நகரை அல
ங்கரித்தலால், மணவினை மணமகன் - இத்திருமணத்துக்குரிய மணவாளனோ, இனை
யிலி - ஒப்பில்லாதவன், கன்னியும் - தடாதகைப்பிராட்டியாரும், அனையவள் என்
னின் - அத்தன்மையொன்றால், இக்கடி நகர் செய்யும் எழில் வளனை - இக்காவல்
பூண்ட அம்மதரை நகரத்தின் அலங்காரப்பொலிவுக்கு, என்ன அரிய நகா செயல்
எழில் - எந்த அரியநகரத்தின் அலங்காரப்பொலிவை, இனை என யாம உரைசெய்
வது எவன் - ஒப்பு என்று நாமெடுத்துச்சொல்வது என்னவிருந்தது, (சிறிதும் இல்
லை என்றபடி) இதன்முன் இறைமகள் தமர் - இந்நகரை அலங்கரித்தற்குமுன்னே
தடாதகைப்பிராட்டியாருடைய சுற்றத்தார், மண அணி மண்டப வினை செய்யும் மு
றைசொல்வாம் - திருக்கலியாணமண்டபத்தை அலங்கரிக்கும் முறைமையை இனி
எடுத்துச்சொல்லுவாம்.

மணவாளனும், மணவாட்டியும் ஒப்பிகந்தோராதலின் அவர்கள்வசிக்குக
ரமும் ஒப்பிகத்தென்பார், என்ன வரியநகர் செயலெழிவினையெனவுகாசெய்வது
எவனென்றார். என்ன வினாத்திரிபிடைச்சொல். செய என்னும் இறந்தகால வினையெ
ச்சம். உரைசெய்வது என்னும் தொழிற்பெயர்கொண்டது. எழில் என்பதன் முத
லில் அகராச்சுட்டுத்தொகுத்தல். ஐ உருபுமயக்கம். (சு௧)

ஷே. வேறு.

கருவிவான் முகிலூர்தியைப்பொருதநாட்கலைதிருமாட்டி
செருவில்வாங்கியவிமானமாலையெனத்தெய்வதவவாயெல்லா
மருவியநகர்வைகியதம்மிறைமடமகடனைக்காண்பான்
அருவிநின்றெனநட்டனொட்டிவான்றொடுநிலைநெடுந்தேர்கள்.

(இ-ள்.) கருவி வான் முகில் ஊர்தியை பொருத நாள் - உலகிற்குத் துணை
க்காரணமாகிய மேகவாகனாகிய இந்திரனைப் போரில்வென்றகாலத்தில், கலைதி
ருமாட்டி - சந்திரவம்சத்திற்பிறந்த பிராட்டியார், செருவில் வாங்கிய விமானமா
லைகள் என - போரிட்கவர்ந்த விமானங்களை வரிசைபடவைத்ததுபோலவும், தெய்
வத் வரை எல்லாம் மருவி - தெய்வத்தன்மையையுடைய மலைகளெல்லாம்வந்து,
அந்நகர் வைகிய தம இறை மடமகள் தன்னை காண்பான் தருவி நின்றது என-அம்
மதனாகநரி லெழுந்தருளிய தங்கள் தலைவனாகிய மலையரையன் புத்திரியானைச்
காணச் சமையநதேடி (வரிசைபட) நிற்பதுபோலவும், எட்டி வான் தொடு நெடு
நிலை தேர்கள் நட்டனர் - எட்டி ஆகாயத்தையளவும் நெடியநிலைத்தேர்களை (வரி
சைபட) நிறுத்தினார்கள். (௬௨)

பளிங்கினேழுமுகளிறுசெய்தமைத்தபொற்படியதுபுகளு்சோதி
தெளிக்குநீலத்தினுளிகனிமைணித்தெற்றியதுற்றோர்சாய்
வெளிக்குளாடியவோவியப்பாவைபோன்மிளிப்பளிங்காற்சோதி
தளிர்க்கும்பித்தியதிடையிடைமரகதச்சாளரத்ததுமாதோ.

(இ-ள்.) ஏழ் உயர் களிறு - ஏழுமுழுமுயர்ந்த அரசயானைகளை, பளிங்கின்
செய்தது அமைத்த பொன்படியது - (இருபாலும்) பளிங்கினுல்செய்தது (அதன்மேல்)
அமைத்த பொன்னாலாகிய படிகளையுடையதும், பசும சோதி தெளிக்கு நீலத்தின்-
பசியகிரணத்தைவீசும் நீலரத்தினங்களினுல், ஆளினர் நிராமணி தெற்றியது-ஆ
ளிகளைவரிசைபடச்செய்தமைத்த இரத்தினங்களைபதித்த திண்ணையையுடையதும்,
உற்றோர் சாய் வெளிக்குள் ஆடிய ஒலியப் பாவைபோல் - சமீபத்தில்வந்தவர்
சாயல்கள் வெளிப்புறத்தில் அசைவாடிநிற்கும் சித்திரப்பதுமைகள்போல, மிளிர்
பளிங்கால் சோதி தளிராகும் பித்தியது - ஒளிவிளங்கும் பளிங்கினுற்செய்த கிர
ணமவீசும் ஸ்வரத்தலங்களையுடையதும், இடை இடை மரகதச் சாளரத்தது - இ
டையிடையில் மரகத்தினுல்செய்த சாளரங்களையுடையதும்.

“காலோர்நான்குநதனிக்கையுக்கோசமும், வாலுறுப்போடேழும் மாநிலந்
தோயப், பாலுஞ்சங்குமபோலுங்காலுகிறது, காலினும்நூன்றவொருதனிக்கையி
னும், வாயினும்வாலினுமருப்பினுக்கோறல், வலலதுபித்தினுமுன்முழச்சுந்துடைத்
தாதி, ஏழுமுழுமுயர்ந்தொன்பதுமுழநீண்டது, தீயுமிழ்சிறுகண்ணுஞ் செம்புகருமு
டைத்தாய், முன்புயர்ந்த பின்பணிநததாயின், அவ்வியல்யானையை அரசவாவெ
ன்ப” எனத்திவாகரநிகண்டுள்வருஞ் சூத்திரத்தால் ஏழுமுழுமுயர்தல் அரசயானையி
னிலக்கணமெனவுணர்க. (௬௩)

பல்லுருச்செய்தபவளக்கலாயிரம்படைத்ததிந்திரநீலக்
கல்லுருத்தலைப்போதியதாடக்கவின்கொளுத்தாமேல
தல்லுருக்கியசெம்மணித்துலாத்ததாலமுதுடற்பகந்திங்கள்
விலுருக்குகன்மாடமதாகியவேள்விமண்டபஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) பல் உரு செய்த ஆயிரம் பவளக்கால் படைத்தது - பற்பலவடிவ மாகச்செய்தமைத்த ஆயிரம்பவளத்தான்களையுடையதும், தலை - அவற்றிற்குமேல், இத்திரநீலக்கல் உரு போதியது - இத்திரநீலரத்தினத்தினால் வடிவமையச்செய்த மைத்த போதிகைகளையுடையதும், ஆடகம் கவின் கொள் உத்தரமேலது - பொன்னுற்செய்த அழகுமிக உத்தரங்களை மேலேயுடையதும், அல்லுருக்கிய செம்மணி அலாத்தது - இருளையோட்டும் செவந்த மாணிக்கங்களாற்செய்த அலாங்களையுடையதும், அமுது உடல் பசும் திங்கள் வில் உருக்கு கல் மாடமது ஆகிய-அமுதநிறைந்தசரீரத்தையுடைய தண்ணியசந்திரனது கிரணங்கள் உருக்குதற் கெல்லையாகிய சந்திரகார்த்தக்கல்லால்செய்த மேனிலையையுடையதும் ஆகிய, வேள்விமண்டபம் செய்தார் - திருக்கலியாணமண்டபஞ் செய்தமைத்தார்கள்.

அலாம் - குயிழ். உருக்கு-காலங்கரந்தபெயொச்சமாதலால் கல் மாடம் என்னும் எல்லைப்பொருள்கொண்டது. (சுச)

முத்திற்பாளைசெய்தவிரமரகத்தினுன்மொய்த்தபாசிலை துப்பின் கொத்திற்பழம்பழம்பெண்பொனாற்கோழனாகுயின்றபூகழும் துப்பின் ரெத்திற்தாங்குபூச்செம்பொனாற்பழுக்குலை தூக்கிப்பொன்னுற்றண்டு வைத்துப்பாசொளிமரகதெட்டிலைவாழையுநிரைவித்தார்.

(இ-ள்.) முத்தில் பாளை செய்து - முத்தினால்பாளைகளமைத்தது, அவிர் மரகத்தினால் மொய்த்த பாசிலை - விளங்காநின்ற மரகத்தினால் நெருங்கிய பசிய இலைகளையும், துப்பின் கொத்தில் தீம்பழம்-பவளக்கொத்தினால் இனியபழங்களையும், வெண் பொன்னாற் கோழ் அரை குயின்ற பூகழும் - வெள்ளியினால் கொழுவியனருகளையும் செய்தமைத்த கழுருகளையும், துப்பின் தொத்தில் தாங்கு பூ - பவளக் கொத்தினால் தொங்குகின்ற பூக்களோடு, செம்பொனாற் பழுக்குலை தூக்கி-செவந்தபொன்னால் பழுத்தருளைத்தொங்கவிட்டும், பொன்னால் தண்டு வைத்து-பொன்னால் தண்டுசெய்தமைத்தும், பாசு ஒளி மரகத தெட்டிலை வாழையும் - பசிய வொளியையுடைய மரகத்தினால் நீண்ட இலைகளையும் (அமைத்த) வாழைகளையும், நிரைவித்தார் - (அத்திருக்கலியாணமண்டபத்தில்) வரிசைபடக்கட்டினார்கள்.

தூக்கி, வைத்து என வேறுபலவடிக்கிய வினையெசகங்கள். இசையெச்சமாய்நின்ற அமைத்தன்னும் பெயொச்சத்தின் முதனிலையெதனினிதனிகொண்டன. பித்திமாதவிசண்பகம்பாதிரிபிறவுமண்டபஞ்சூழப் பத்தியாவளர்த்தளிகள்வாய்திறந்துபண்பாடவினமதுக்காலத் தத்தியாய்மணங்கவார்ந்துசாளரந்தொறுந்தவழந்தொழுகிளந்தென்றித்தியாநிற்குமதுத்துளிதெளித்திடச்செய்தனருப்பானம்.

(இ-ள்.) பித்தி மாதவி சண்பகம் பாதிரி பிறவும் - சிறுசண்பகமும் குருக்கத்தியும் சண்பகமும் பாதிரியும் மற்றுள்ளமரங்களும், மண்டபம் சூழ பத்தியாவளர்த்தது - திருமண்டபத்தைச்சூழப் பத்திபடவளர்த்தது, அளிகள் வாய்திறந்து பண்பாட - வண்டிகள் வாய்திறந்து இசைபாடவும், இன் மது கால் - (மலர்கள்) இனிய தேன்னுளி சிந்தவும், தத்தி ஆய் மணம் கவார்ந்து - அவற்றுட் சென்று ஆராய்ந்து நறுமணங்களைக் கொள்ளுகொண்டு, சாளரம் தொறும் தவழ்ந்து ஒழுகு - சாளரங்கள்தொறும் தவழ்ந்துசெல்லும், இளம் தென்றல் தித்தியாநிற்கும் மதுத்துளி தெளித்திட-இளமையாகிய தென்றல் தித்திக்குந் தேன்னுளிகளைச் சிந்தவும், உய்யானம் செய்தனர் - பூத்தோட்டங்களைச்செய்து அமைத்தார்கள்.

பித்திகை - பித்தி பெணநிறலால் கடைக்குறை, உய்யானம்-இடைக்குறை.

வேள்விச்சாலையும் வேதியுங்குண்டமுமேகலையொடுதொன்னூற்
கேள்விச்சார்பிறைக்கண்டுகண்ணடிவிடைகிளர்கடர்சீவற்ச
நீள்வீற்சாமரம்வலம்புரிசுவத்திகநிறைகுடமெனவெட்டு
வாள்விட்டோங்குமங்கலத்தொழில்செய்பொறிவகையினுநிருமித்தார்.

(இ-ள்.) வேள்வி சாலையும் - யாகசாலைகளையும், வேதியும் - வேதிகைகளையும், குண்டமும் - ஓமகுண்டங்களையும், மேகலை ஒடு - மேகலைகளோடு, தொல் தூல் கேள்வி சார்பினால் கண்டு - தொன்றுதொட்டுள்ள ஆகமவிதியின் சார்பினால் வருத்தி, கண்ணடி விடை கிளர்கடர் சீவற்சம் நீள் வில் சாமரம் வலம்புரி சுவத்திகம் நிறை குடம் என-கண்ணடியும் இடபமும் விளங்கும் தீபமும் சீவற்சமும் மிகக் கிரணங்களையுடைய சாமரமும் சங்கும் சுவத்திகமும் நிறைகுடமும் என்று சொல்லப்பட்ட, வாள் விட்டு ஒங்கும் எட்டு மங்கலம் - கிரணம்வீசிப்பொலியும் அஷ்டமங்கலங்களையும், பொறி தொழில் செய் வகையினால் நிருமித்தார் - சித்திரமாகத் தொழில்செய்வகையினால் செய்தமைத்தார்கள்.

மேகலை-ஓமகுண்டத்தின் வரம்புகள், சீவற்சம், சுவத்திகம், முன்னர்கூறியிருக்கின்றனம். 2.59 - ஸத்ய-அட்சரார்த்தம் 343 - ஸத்ய-அட்சரார்த்தம் (கஉ) மணங்கொள்சாந்தொடுகுங்குமப்போதளாய்மான்மதம்பனிநீர்தோய்த்தினங்குசேறுசெய்திருநிலநதவிவானிரவிமண்டலநாண்பணங்கொணுகமாமணிவிளக்கிருகையும்பாவைகொடுத்தேந்தக்கணங்கொடாரகையெனநவமணிகுயில்கம்பலம்விதானித்தார்.

(இ-ள்.) மணங்கொள் சாந்தொடு - வாசமிக்க சந்தனத்தோடு, குங்குமப் போது மான் மதம் அளாய் - குங்குமமலரையு மிருகமத்தையுங்கலந்து, பனிநீர்தோய்த்த இனங்கு சேறு செடது-பனிநீரில் கலாத்து ஒன்றுபடக்குழம்பாக்கி, இரு நிலம் தடவி - பெரியதரைமெழுதி, வான் இரவி மண்டலம் நாண - விண்ணிலுள்ள சூரியமண்டலம் வெட்கும்படி, பணங்கொள் நாகம் மாமணி விளக்கு - படத்தையுடைய சர்ப்பங்களின் பெரியரத்தினங்களாகிய தீபங்களை, இருகையும் பாவைகள் எடுத்து ஏந்த - இரண்டுகைகளிலும் பதுமைகள் எடுத்த ஏந்திநிற்க, கணங்கொள் தாரகை என - கூட்டட்கொண்ட நகரத்திரங்கள் உதையஞ்செய்ததுபோல, நவமணி குயில் கம்பலம் விதானித்தார் - நவமணிகளை யிடையிடையே கோவைசெய்தமைத்த கம்பலங்களை மேலேவிரித்துக்கட்டினார்கள். (கஉ)

செம்பொற்கோயின்முன்சேண்டொடு காவணந்திசையெலாம் விழுங்கச் சம்பொற்பாவினைகபாண்டில்வாய்முனைதெளிததமபுயததவனாதி [செய்யும்பர்க்கேற்றபொற்கம்பலமேல்விரித்துள்ளுறததவிசிட்டித தும்பைத்தாழ்சடையான்றமார்க்காதனஞ்ஞழவிட்டதனப்பண்.

(இ-ள்.) செம் பொன் கோயில் முன் - செவந்தபொன்னாலாகிய திருக்கலியாண மண்டபத்தின்முன்னர், சேன் தொடு காவணம் திசை எல்லாம் விழுங்கச் செய்த-ஆகாயத்தையுளாவியபந்தல் எட்டுத்திக்குகளையும் விழுங்கப்போடுவித்து, அம்பொன் பாண்டில் பாலிகை வாய் முனை தெளித்து - அழகிய பொன்னால்செய்த வட்டமாகிய பாலிகையில் முனைகளைத்தெளித்து, அம்புயத்தவன் ஆதி உம்பர்க்கு ஏற்ற பொன் கம்பலம் மேல் விரித்து - பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்குத்தக்க பொன் லாலாகிய கம்பலத்தை மேலேவிரித்து, உள்ளுற தவி- இட்டி - அத்தனள்ளே பொரு

ந்த ஆதனமிட்டு, தம்பை தாழ்சடையான் தமர்க்கு ஆதனம் சூழ இட்டி - தம்பை மாலையையணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபிரான் தமராகிய அடியாருக்கு ஆசன வகளைச்சுந்துமிட்டு, அதன் நாப்பண் - அதன்மத்தியில். (௬௧)

கற்பகந்தருவயிரவாளரிப்பிடர்க துவப்பொற்றாறேற்றி
யெற்படும்துகிராற்குடஞ்சுதூரமாவியற்றியவெருத்தத்தூண்
விற்படும்பளிக்குத்தார்துபபினுலவிடங்கமேனிவழன்முப்
பொற்பநூல்வழிவிமானமபன்மணிகளாறபொலியச்செய்துள்ளாக,

(இ-ள்.) கற்பகம் தரு வயிரவாள அரி பிடர் கதுவ - கற்பகவிருகூந்தந்த வயிரததால்செய்த வொளிபொருந்திய கெங்கத்தினபிடரியில் பொருந்த, பொன் குறடு ஏற்றி - பொன்னுற்றாறேற்றி, எல் படும துகிரால் சுதாரம் ஆ ருடம் இயற்றிய எருத்தம் தூண்-ஒளிவீசும்பவளத்தால் சுதாரமாகக் குடஞ்செய்தமைத்த கழுத்தையுடைய தூண்களை (கிறுத்தி) வில் படும பளிங்கு உத்தரம் - ஒளிவீசும் பளிக் கால் அமைத்த உத்தரங்களையும், துப்பினால் விடங்கம் - பவளங்களால்செய்த கொடுங்கைகளையும் (பரப்பி) மேல் சிலம் மூன்றாக பொற்ப - (இவ்வாறு) மேனிலம்மூன்றாக அழகுசெய்ய, நூல் வழி பல்மணிகளால் விமானம் பொலிய செய்து உள்ளாக - சிற்பநூல்வழி பல இரத்தினங்களால் விமானத்தைவிளக்கச்செய்து அதனுள்ளாக. (௭0)

அங்கமாறுமேகார்களாயமுதலெழுத்தம்பொற்பீடிகையாகித்
துங்கநான்மறைநூல்களேநித்திலநொடுத்தசைதாம்பாகி
யெங்கணையகனெம்பெருமாட்டியோடிருப்பதற்குருக்கொண்டு
தங்கினுலெனநவமணிசூயின்றபொற்றவிசதுசமைத்திட்டார்.

(இ-ள்.) அங்கம் ஆதம் கால்களாய்-ஆற்றக்கங்களுமே கால்களாகியும், முதல் எழுத்து அம்பொன் பீடிகை ஆகி - பிரணவமே அழகிய பொற்பீடமாகியும், துங்கம் நான் மறை நூல்களே நித்திலம் நொடுத்து அசை தாம்பாகி-உயர்ந்த நான்குவேதங்களாகிய நூல்களே முததினால் நொடுத்தமைத்த அசைகின்ற வடங்களாகியும், எங்கள் நாயகன் எம்பெருமாட்டி யோடு இருப்பதற்கு - எங்கள் இறைவனாகிய சிவ பெருமான் எமதுபிராட்டியாரோடு வீற்றிருந்தருளுவதற்கு, உருக்கொண்டு தங்கினால் என - (அவைகள்) அவ்வடிவங்கொண்டு தங்கினாற்போல, நவமணி சூயின்ற பொன் தவிசு அது சமைத்திட்டார் - நவரத்தினங்கள்பதித்த பொன்னாலாகிய ஆசனம் ஒன்றைச்செய்து அமைத்தார்கள்.

தவிசுது அது பகுதிப்பொருள் விருதி.

(௭௧)

புரந்தரன்றருகற்பகம்பொலநகுகில்பூண்முதலியநல்கச்
சுரந்தரும்பெறலமுதமைவகையறுசுவையுணமுதலாகப்
பரந்ததெய்வவான்பயப்பசசிந்தாமணிபற்பலவுருசுந்தித்
திரந்துவேண்டுவதரத்தரவீட்டினுரிந்திரநகர்நாண.

(இ-ள்.) புரந்தரன் தரு கற்பகம் - இந்திரன் திறையாகக்கொடுத்த கற்பக விருகூம், பொலம் துகில் பூண் முதலிய நல்க-பீதாம்பரங்கள் ஆபரணங்கள் முதலிய பலபொருள்களையும் கொடுக்கவும், தெய்வ ஆன்-காமதேனு, சுரந்து அரும் பெறல் அமுதம் - சுரந்து பெறுதற்கரிய அமுதம், அறு கவை ஐவகை உண - அறுசுவையமைந்த ஐவகையுணவுகள், முதலாக பரந்த பயப்ப - முதலாக மிக்கவுணவு

களைக்கொடுக்கவும், சிந்தித்து இரந்து வேண்டிவ பல் பலவும் - நினைத்து யாசுகித்து வேண்டிக்கொள்ளும் பலபலபொருள்களையும், சிந்தாமணி தரத்தர-சிந்தாமணிகொடுக்கவும், இந்திரன் நகர் நாண-இந்திரனுடைய பொன்னுலகமும் நாணம்படி, சுட்டினர் - (வாங்கிச்) சேகரித்தார்கள்.

ஐவகையுணவாவன-பருகுதல் முதலாகிய நால்வகையுணவோடு உரிஞ்சத லுமாம், கற்பகம்முதலியன - பிராட்டியாருடைய திருவருளைப்பெறுதற்பொருட்டு அமையம் நோக்கிக்கொடுத்து நின்றலின் இந்திரநகர் நாண என்றார். (௨௨)

தென்னர்சேகரன் திருமகடிருமணத்திருமுகம்வரவேற்று மன்னர்வந்தெதிர்தொழுதுகைக்கொண்டிதம்மணிமுடியிசையேற்றி யன்னவாசகங்கேட்டனர் கொணர்ந்தவர்க்கருங்கலந்துயினல்கி முன்னரீர்த்தெழுகளிப்புறமனத்தினுமுந்தினர்வழிக்கொள்வார்.

(இ-ள்.) தென்னா சேகரன் திருமகன் - பாண்டியர்மரபுக் கோர்கிரீடமாய் விளங்கும் மலயததுவசபாண்டியன் புத்திரியாராகிய பிராட்டியார், திருமணம் திருமுகம் வரவு மன்னர் வந்து எதிரேற்று - திருமணச்செய்திவரைந்த திருமுகத்தின்வரவை அரசர்கள்வந்து எதிரேற்று, தொழுது கை கொண்டு தம் மணி முடியிசை ஏற்றி - (அதனை) வணங்கிக் கையில்வாங்கித் தமது இரத்தினமபதித்த கிரீடத்தின்மேல் சூட்டி, அன்னவாசகம் கேட்டனர் - அத்திருமுகத்திலவரைந்த வாசகத்தைக்கேட்டு, கொணர்ந்தவாக்கு அரும் கலம் துகில் நல்கி - கொண்டுவந்தவர்களுக்கு அரிப. ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் கொடுத்தது, முன்னர் ஈர்த்து எழுகளிப்பு உற - (தம்மை) முன்னே யிழுத்துக்கொண்டு செல்லுங்களிப்பு மீக்கொள்ள, மனத்தினும் முந்தினர் வழிகொள்வார் - மனவேகத்தினும்வினாந்த வழிக்கொண்டுசென்றாகள்.

கேட்டனர், முந்தினர் என்னும் வினையுற்றுகள் எச்சங்களாய்வினையன.(௨௩)
கொங்கர்சிங்களர்பல்லவர்பில்லவாகோசலாபாஞ்சாலா
வங்கர்சோனகாசினர்களசாஞ்ஞவாமாளவாகாம்போச
ரங்கர்மாகதராரியானேரியரவந்தியாவைதாப்பா
கங்கர்கொங்கணர்விராடர்கண்மராடாகளகருநடர்குருநாடர்.

(இ-ள்.) கொங்கர்—குருநாடர் - (திருமணத்திருமுகவரவேற்று) கொங்குகாட்டினரும், சிங்களநாட்டினரும், பல்லவநாட்டினரும், வில்லவநாட்டினரும், கோசலநாட்டினரும், பாஞ்சாலநாட்டினரும், வங்கநாட்டினரும், சோனகநாட்டினரும், சீனநாட்டினரும், சாஞ்ஞவநாட்டினரும், மாளவநாட்டினரும், காம்போசநாட்டினரும், அங்கநாட்டினரும், மாகதநாட்டினரும், ஆரியநாட்டினரும், நேரியநாட்டினரும், அவந்திநாட்டினரும், வைதாப்பநாட்டினரும், கங்கநாட்டினரும், கொங்கணநாட்டினரும், விராடநாட்டினரும், மராடநாட்டினரும், கருநடநாட்டினரும், குருநாட்டினரும். (௨௪)

கவிங்கர்சாவகர்கூவிளரொட்டியர்கடாசர்கள்கார்த்தார
குவிங்கர்கேகயர்விதேகர்கள்பௌரவர்கொல்லர்கள்கல்யாணர்
தெலுங்கர்குர்ச்சசர்மசசர்கண்மிலேசசர்கள்செஞ்சையர்முதலேனைப்
புலங்கொண்டன்னருதுறைதொறுமிடைந்துபார்புதைபடவருகினார்.

(இ-ள்.) கலிங்கர்—செஞ்சையர்முதல் - கலிங்கநாட்டினரும், சாவகநாட்டினரும், கூவினநாட்டினரும், ஒட்டியநாட்டினரும், கடாரநாட்டினரும், காந்தாரநாட்டினரும், குலிங்கநாட்டினரும், கேகயநாட்டினரும், விதேகநாட்டினரும், பெளரவநாட்டினரும், கொல்லநாட்டினரும், கல்யாணநாட்டினரும், தெலுங்கநாட்டினரும், ரூர்ச்சரநாட்டினரும், மச்சநாட்டினரும், மிஸேச்சநாட்டினரும், செஞ்சைநாட்டினரும் முதலாகிய, ஏனைபுலங்கள் மன்னரும்—மற்றநாட்டிலுள்ள வரசர்களும், துறைதொறு மிடைந்த பார் புதைபட வருகின்றார் - வழிகள்தோறும் நெருங்கி நிலவுலகமும் மறையும்படி வரத்தொடங்கினார்கள். (எரு)

இத்தகைப்பலதேயமன்னவர்களுமெண்ணிடம்பெறுதின்மீட்ப்பைத்தவாழிபோனிமகண்முதுகிறப்பார்த்ததானையராகித் தத்தநாட்டுளபலவகைவளனெடுத்தழீஇப்பலநெறிதோறுமொய்த்தவந்தனர்செழியர்கோன்றிருமகண்முரசுதிர்மணமுதூர்.

(இ-ள்.) இத்தகை பல தேய மன்னவர்களும் - இத்தன்மையையுடைய பல நாட்டரசர்களும், எண் இடம் பெறுது ஈன்டி - என்னிட இடமில்லாமல் நெருங்கி பைத்த ஆழிபோல் நிலமகள் முதுகு இற பார்த்த தானையர் ஆகி - பரந்தகடல்போலப் பூமிதேவியினது முதுகுமுறி (எங்கும்) பரந்த சேனையையுடையவராகி, தத்தம் நாடு உள பல வகை வளனெடும தழுவி - தங்கள் தங்கள் நாட்டிலுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் கைக்கொண்டு, பல நெறி தோறு மொய்த்து - பலவழிதோறும் நெருங்கி, செழியர் கோள் திருமகள் மண முரசு அதிர் மூதூர் வந்தனர் - பாண்டியர்களுக் காசனாகிய மலயததுவசபாண்டியன் புத்திரியாராகிய பிராட்டியாருடைய திருமணமுரசு ஒலிக்கும் தொன்று தொட்டுள்ள மதுரைக்கரை வந்தடைந்தனர்.

ஒடு உருபுமயக்கம், எண் எள்.

(எக)

வந்தகாவலருழையர்சென்றுணர்த்தினர்வருகெனவருகூப்ப்பச்சந்தவாளரிப்பிடரணைமீதறந்தழைத்தருள்பழுத்தோங்குவ்கந்தநாண்மலர்க்கொம்பினைக்கண்டுகண்களிப்புறமுடித்தாமஞ்சிந்தவீழ்ந்தருள்சுரந்திடத்தொழுதுபோய்த்திருந்துதம்மிடம்புக்கார்.

(இ-ள்.) வந்த காவலர் உழையர் சென்று உணர்த்தினர் - (இவ்வாறு) வந்த அரசர்களுடைய (வரவை) வாயில்காப்போர் சென்று (பிராட்டியாருக்குத்) தெரிவித்தார்கள், வருக என அருகு உயப்ப - வரக்கடவர்களெனக் கட்டினையிட (அதனை மேற்கொண்டு சென்று அவ்வரசர்களை அப்பிராட்டியார்) அருகிறசெலுத்த, சந்தம் வான் அரி பிடர் அணை மீது-அழகிய ஒள்ளிய சிங்கங்களின் பிடரியின்மேலுள்ள ஆசனத்தின்மேல், (எழுந்தருளிய) அறம் தழைத்தது அருள் பழுத்து ஒங்கும் கந்தம் நாண் மலர் கொம்பினை - தருமந்தழைத்து அருள் கனிந்த விளங்கும் (அன்பாகிய) வாசனையுடைய அன்றலரந்த மலர்களையுடைய பூங்கொம்புபோன்ற அப்பிராட்டியாரை, கண் களிப்புற கண்டு - (தமது) கண்தள் களிப்புறத் தெரிசித்து, முடித்தாமம் சிந்த வீழ்ந்து தொழுது அருள் சுரந்திட போய் - (தமது) மகுடங்களிலணிந்த மாலைகள் (நிலத்தில்) வீழ் (தாமுந்) தண்டாகாரமாக (வீழ்ந்து) வணங்கி (அப்பிராட்டியார்) திருவருள் செய்யச் சென்று, தம் திருந்து இடம் புக்கார் - தத்தமக்கு (விதித்த) திருந்திய வீடுகளை அடைந்தார்கள்.

உயிர்களின்பொருட்டு அறம் வளர்த்தலும் அவற்றின்மேலுளும் அன்பு முன்னரே புடைமைபோல மதுறால்வழிச் செங்கோல்செலுத்தலும், குடிகளுக்கு எளி

ய சமையத்தராயிருத்தலும், முகமலர்ச்சி உடைமையும் உடையராயிருத்தலால் அறந்தழைத்தருள்பழுத்தோங்கும் கந்தநாண்மலர்க்கொம்பு என்றார். அறத்தைத் தனிர்களாகவும், அருளைக் கணிகளாகவும் உருவகஞ்செய்து அன்பை உருவகஞ்செய்யாமையின் இது ஏகதேசவுருவகவணி. (எஎ)

வரைவளங்களும்புறவினில்வளங்களுமருதத்தண்பணைவேலித் தரைவளங்களுஞ்சலதிவாய்நடைக்கலந்தருவளங்களுமீண்டியுரைவரம்பறமங்கலம்பொலிந்ததிவ்வூரினிரால்வேதக் கரைகடந்தவன்றிருமணஞ்செய்வருகாட்சியைப்பகர்கின்றேன்.

(இ-ள்.) வரை வளங்களும் - மலைமலர் பொருள்களாலும், புறவினில்வளங்களும் - முல்லை நிலங்களிலுள்ள பொருள்களாலும், தண் மருதம் பணை வேலி தரை வளங்களும் - தண்ணிய மருதநிலத்திலுள்ள பொருள்களாலும், சலதி வாய்நடைக்கலம் தரு வளங்களும் - கடலிற் செல்லும் மரக்கலங்கள்தரும் பொருள்களாலும், இவ்வூர் உரை வரம்பு அற ஈண்டி - இம்மதுரைநகர் சொல்லளவையிற்படாது நெருங்கி, மங்கலம் பொலிந்தது - அஷ்டமங்கலங்களாலும் விளங்கியது, 'நால்வேதம் கரை கடந்தவன் திருமணம் செய வரு காட்சியை இனி பகர்கின்றேன்-நால்வேதங்களின் எல்லைகடந்த சிவபெருமான் திருமணஞ்செய்ய வருந் தோற்றத்தை இனி எடுத்துச்சொல்லுகின்றேன்.

சொல்லளவைக்கெட்டாதவ னென்பார், நால்வேதக் கரைகடந்தவனென்றார். இது அதுவிப்புருதலென்னுமுததி. மருதப்பணை, வேலித்தரை, ஒருபொருட்பன்மொழிகள். (எஅ)

ஏகநாயகமீண்டபின் ஞாட்பிகந்திரசிதகிரியெய்தி
நாகநாயகமணியணிசுந்தரநாயகனுயிர்க்கெல்லாம்
போகநாயகனுகிப்போகம்புரிபுணர்ப்பறிந்தருணந்தி
மாகநாயகன்மாலயனுருத்திரர்வரவின்மேன்மனம்வைத்தான்.

(இ-ள்.) ஏகநாயக மீண்டபின் - ஒப்பில்லாத அருட்சத்தியாகிய தடாதகைப்பிராட்டியார் (மதுரைக்குச்) சென்றபின்பு, நாகம் நாயகம் அணி அணி சுந்தரநாயகன் - சர்ப்பங்களுக்கெல்லாம் இறைமைதன்மையையுடைய ஆதிசேடனாகிய ஆபரணத்தையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள், ஞாட்பு இகந்து இரசித்த கிரி எய்தி - புத்தகத்தினின்றூர்ந்தி வெள்ளியங்கிரியையடைந்து, போகநாயகனுக் உயிர்க்கெல்லாம் போகம் புரி புணர்ப்பு - போகநாயகனுப் எல்லாவுயிர்களுக்கும் போகத்தை தந்ததருளும் திருக்குறிப்பை, அருள் நந்தி அறிந்து - கருணையையுடைய நந்திராய ஞாத்தெறிந்து, மாக நாயகன் மால் அயன் உருத்திரர் வரவின்மேல் மனம் வைத்தான் - விண்ணுலகிற்கு நாயகனாகிய இந்திரனும் திருமாலும் பிரமனும் உருத்திரர்களும் ஆகிய இவர்கள் வருகையின்மேல் திருவுளங்கொண்டருளி.

ஏகம்-ஒப்பின்மை. தனக்கோர்பற்றிலனாகியும் உயிர்கள்கடைத்தேற்பு போக வடிவினனாயிருந்து போகம்தருவோனாகலால் போகநாயகனுக் பெனக்கூறினார். "பந்தமும்வீடும் படைப்போன்காண்" என்றருளினார் பெரியோரும். (எக)

சங்குகன்னையாதிபகனாகிபர்தமைவிடுத்தனன்னார்
செங்கணைற்றவர்மாலயன்முதல்பெருந்தேவர்வான்பதமெய்தி

யெங்கனையகன்றிருமணச்சோபனமியம்பிராதுகேட்டுப்
பொங்குகின்றபேரன்புபின்றள்ளுறப்பொள்ளெனவருகின்றார்.

(இ-ள்.) சங்கு கண்ணை ஆதிய கண்திபர் தமை விடுத்தனன் - சங்குகண்ணை முதலாகவுள்ள கண்திபர்களை அனுப்பினார், அன்றார்-அவர்கள், செம் கண் ஏற்ற வர்மால் அயன் முதல் பெருந் தேவர் வான் பதம் எய்தி - சிவந்த கண்களையுடைய உருத்திரரும் திருமாலும் பிரமனு முதலிய பெரியதேவர்கள்வசிக்கும் பெரியபதவி களையடைந்து, எங்கள் நாயகன் திருமணச் சோபனம் இயம்பினார் - எங்கள் இறை வனாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கலியாணமநோற்சுவததைச் சொன்னார்கள், அதகேட்டு - அந்தச்செய்தியைக்கேட்டு, பொங்குகின்ற பேர் அன்பு பின் தள்ளுற- (தம்மை) மேற்கொண்டு விழங்குகின்ற பெரிய அன்பு பின்னே நின்றுதள்ள, பொ ள்ளென வருகின்றார்-வினாநதுவரத் தொடங்கினார்கள்.

அழிக்குந்தொழிலினராதலின் - செங்கணேற்றவனென்றார். (அ0)

அஞ்சுகோடியோசனைபுகைந்திருமடங்கழுவ்றவர்தமைப்போலீ
ரஞ்சதீயுருத்திரர்புடையுடுத்தவரமுறநூற்பூதங்க
ளஞ்சுநூறுருத்திரரண்டத்துச்சியரரியயனமுதற்றேவ
ரஞ்சுமாணையுமாற்றலும்படைத்தவரடுகுறடபடைவீரர்.

(இ-ள்.) அஞ்சு கோடி யோசனை புகைந்த இருமடங்கு அழன்றவர் - அஞ் சுகோடி யோசனை நூர்ம் புகைந்து பத்துசுகோடி யோசனை நூர்ம் திக்கொழுந்தவிட் டெரியும் காலாக்கினி உருத்திரராயனாரும், தமைப்போல் ஈரஞ்சு தீ உருத்திரா- அவரைப்போல (அவரைச்சூழ்ந்துள்ள) பட்டிக் காலாக்கினி உருத்திரர்களும், புடை உடுத்தவர் - (அப்பதினம்ருளொவ்வொருவரையும்) புடைசூழ்ந்து சேலித்துநிற்கு ம் ஒவ்வொருகோடி யுருத்திரர்களும், அழல் கண் நால பூதங்கள் - தீப்பொறியைச் சிந்துகின்ற கண்களையுடைய நால்வகைப் பூதங்களும், அண்டத்து உச்சியர் அஞ்சு நூறு உருத்திரர் - அண்டத்தினுச்சியில் வசிப்பவராகியயாவரும் அஞ்சுததக்க நூறு உருத்திரர்களும், அரி அயன் முதல் தேவர் அஞ்சும் ஆணையும் ஆற்றலும் படைத் தவர் - திருமாலும் பிரமனும் முதலியதேவர்களஞ்சும் ஆணையையும் வலிமையையும்படைத்த, அடுகுறள் படைவீரர் - (போரில் எதிர்த்தவர்களைக்) கொல்லும் பூதப் படைவீரர்களும்.

கீழண்டகடாகத்தில் காலாக்கினி உருத்திரநாயனார் கோடியோசனையுள்ள கணமயமான ஆலயத்தில், ஆயிரயோசனையுடைய, இரண்டாயிரயோசனை வித் தாரமுமுள்ள சிங்காதனத்தில் தமது திருமேனியில் அக்கினிச்சவாலை பதனக்கோ டியோசனையும் அந்த சவாலையின் புகை யைந்தகோடி யோசனையும் உடையவராய வீற்றிருப்பார். இந்தக் காலாக்கினி உருத்திரதேவ நாயனரைச்சூழ்ந்து அவரைப்போ ல் பத்து உருத்திரர்கள் இருப்பார்கள் அப்பத்து உருத்திரரால் ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொருகோடி உருத்திரர்கள் பரிவாரமாகச்சூழ்ந்து சேவித்திருப்பார்கள். இவ ற்கைச் சிவதருமோத்தரம் கோபுரவியலில்.

“அண்டகடாகக்கணமுண்டொருகோடியதனடியுட்
கண்டிககாலாங்கியுருத்திரர்க்குக்கணகமனை
யுண்டதற்குன்னதங்கோடியோசனையீனாங்கோடி
மண்டியமெய்த்தழற்கொழுந்தைக்கோடியுதும்வளர்புகையும்.”

“யோசனையாயிரமணையுளரியணையினுயராதான்
யோசனையிராயிரமெனறதனவிரிவையுணர்ந்திடுக
தேசுடையகாலாகியுருத்திராதந்திருமேனி
யோசனையுமுண்டழலாலயுத்தமெனவுன்னுகவே.”

“தரித்துடையர்வலக்கரத்திறயங்கொளிவாள்சரத்தினையும்
பரித்துடையரிடக்கரத்திறபலகையினேத்தனுவினையு
முருத்திரர்களுரொருபதின்மருஹவரவருமையவர்போ
ஹருத்திரர்களுவ்வொருவர்க்கொருகோடிபரிச்சிதமே.”

எனவருஞ்செய்யுள்களாலுணர்க. அண்டத்தச்சியிலுள்ள நூறு உருத்திரராவார். பொன்மயமான அண்டகடாகப் புறம்பே இந்திரதிக்கு முதலிய பத்துத்திக்கு களுள் இந்திரதிக்கில் - கபாலீசன், அசன், புத்தன், வச்சிரதேகன், பிரமத்தன், விபூதி, அவ்வியன், சாததா, பிணசி, திரிசாசுதியன் எனப் பதின்மர். அக்கினிதிக்கில் - உருத்திரன், உதாசன், பிங்கலன், காதகன், அயன், சுவலன், தகன், வெப்புரு, பிரமாந்தகன், க்ஷயாந்தகன் எனப் பதின்மர். இயமதிக்கில் - யாமியன், மிருத்தியு, அரன், தாதா, விதாதா, கத்திரு, காலன், தன்மன், சங்க்யோத்தா, வியோக்கிருதன் எனப் பதின்மர். நிருதிதிக்கில் - நிருதி, மாரணன், அரந்தா, குருத்திருட்டி, பயாந்தகன், ஊர்தருவகாயன், விருபாக்ஷன், தாமிரு, லோகிதன், தெங்கிட்டிருணன் எனப் பதின்மர். வருணதிக்கில் - பெலன், அதிபெலன், பாச அத்தன், மகாபெலன், சுவேதா, செயபத்திரன், திர்க்கவாகு, செலாந்தகன், வடவாமுகன், தீமாள்ளன் எனப் பதின்மர். வாயுதிக்கில் - சீக்கிரன், லகு, வாயுவேகன், திக்ஷணன், குக்குமன், க்ஷயாந்தகன், பஞ்சாந்தகன், பஞ்சசிகன், கபத்தி, மேகவாகணன் எனப் பதின்மர். குபேரதிக்கில் - நிதீசன், ருபவான், தன்னியன், செளமியன், செனமியதேகன், பிரமத்தன், சுப்பிரகடன், பிரகாசன், இலகருமியவன், சோமேசன் எனப் பதின்மர். ஈசானதிக்கில் - வியாத்தியாதிபன், ஞானபுகன், சருவன், வேதபாரகன், மாததுருவிருத்தன், பிங்கலாக்ஷன், பூதபாலன், பெலீப்பிரியன், சருவவித்தியாதிபன், தாதா எனப் பதின்மர். அண்டகடாகவோட்டுகருக்கிழே விஷ்ணுதிக்கில் - அனந்தன், பாலகன், வீரன், பாநாளாதிபதி, விபு, இடபத்துவசன், உக்கிரன், சுப்பிரன், உலோகிதன், சருவன் எனப் பதின்மர். அண்டகடாகத்தினமேலே பிரமதிக்கில் - சம்பு, விபு, கெணத்தியக்ஷன், திரியக்ஷன், திரீதேசகவாதகன், சன்வாகன், விவாகன், நபன், லீபசு, விஸக்ஷணன் எனப் பதின்மரும் ஆம். (அக)

புத்தியட்டகர்நாவிருகோடிமேற்புகப்பெய்தநரகங்கள்
பத்திரட்டியுங்காப்பவர்பாரிடப்படையுடைககூர்மாண்டர்
சத்தியுச்சிவபரஞ்சுடருதவியசதவுருத்திரான்னு
ருய்த்தளித்தவினாம்பதுகோடியருருத்திரர்கணநாதர்.

(இ-ள்.) புத்தி அட்டகர் - அஷ்டவித்தியேஸ்வரர்களும், நால் இருகோடிமேல் புக பெய்த பத்திரட்டி நரகங்களும் காப்பவர் - இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகங்களையுங் காப்பவர்களும், பாரிடம் படை உடை கூர் மாண்டர் - பூதப்படையையுடைய கூர்மாண்டரும், சத்தியம் சிவபரஞ்சுடர் உதவிய சதவுருத்திரர்-உண்மைவடிவாயுள்ள சிவபெருமானுருளிய நூறுருத்திரர்களும், அன்னார் உய்த்து அளித்த ஈரம்பதுகோடியர் உருத்திரர் - அவ்வுருத்திரர் தந்தருளிய நூறுகோடியராகிய உருத்திரர்களும், கணநாதர் - கணநாதர்களும்.

நாலிருகோடி மேற்புகப்பெய்த பத்திரட்டியாவது - எட்டுக்கோடி என்னுந் தொகையை முதலிங்கோண்ட இருபது என்னும் எண்.

புத்தியட்டகராவார் - குக்குமபுவன மெட்டின் அதிபதிகளாம், அவர்கள் - அனந்தர், குகூமர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிசுண்டி. குக்குமபுவனமாவன - பைசாசம், ராகூசம், யாகூசம், கார்த்தர்வம், மாகேந்திரம், செளமியம், பிராசேஸ்வரம், பிராமம் ஆம். நாலிருகோடி மேற்புகப் பெய்த நரகங்களென்றவை - காலாக்கினி உருத்திரதேவநாயனார் புவனத்திற்குமே லுள்ளன. அவை அதிபாதகமுதலிய பாவங்களைச் செய்தோர் வசித்தற்கு இருபத் தெட்டித் தளங்களாகக்கட்டின நிலைமாடங்கள்போல ஒன்றின்மேலொன்று யிருக்கும். அதனைச் சிவதருமோத்தரம கோபுரவியலில்.

“இனையபுரியிசைநிரயமெழுநான்குகோடியுறு
நினையினவையெழுநான்குநிலைமமேயெனநிலவுந்
தனியுறுவரவைதன்னிறுரிசாவற்றிதுக்களவு
முனிவருநுரையிரமுமுப்படுகோடியுமே.”

எனவருஞ் செய்யுளாலும். அவற்றைக்காப்போர் - பிரளயகாலாக்கினியையும், பிரளயகாலத்துச் சூரியனும்போன்ற திருவுருவமும் கறுத்தமுகமும் மழுவேந்திய கையுமுடைய கூர்மாண்ட தேவ நாயனாரைப் புடைசூழ்ந்து அவரைத் துதித்து அவரைப்போலும் உருவாய்ந்த அனேக உருத்திரர்கள். அக்கூர்மாண்ட தேவநாயனார் அந்நிரையங்களின் மேற்பாகமாகிய கங்கையியில் அந்நரகங்களுக்கும் அவற்றைக் காப்போருக்கும் அதிபராயுள்ளவர். இவற்றை ஸ்டி இயலில்.

“மேலாயகங்கபுரிவீற்றிருப்பர்கூர்மாண்டர்
காலவழலிரவியுருக்காளமுகமுவுங்கை
கோலமுறுவட்டவிழிகொண்டெயரவர்தம்மைப்
போலுருத்திரர்பலரும்புடையடைவர்போற்றிசைத்தே.”

எனவருஞ் செய்யுளாலுமுணர்க. சதவுருத்திரராவார் - மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை ஆகிய ஆறத்தவாக்களில் முறையாய்மந்துள்ளவர். ஈனாம்பதுகோடி யுருத்திரர்கள் பிரமாண்டதர உருத்திரர்களுக்கு உள்ளிட்டவர்கள். (அஉ)

பட்டகாரிவாயரவணிபவர்பசுபதியுருத்திரராதிரி
யட்டமூர்த்திகண்மேருவினவிர்கடராடகர்தோடேந்து
மட்டருமலர்மகன்செருக்கடங்கிடமயங்கியவிதிதேற்ற
நிட்டையாலவனெற்றியிறோன்றியநீலலோகிதநாதர்.

(இ-ள்.) காரி பட்ட வாய் அரவணி பவர் பசு பதி உருத்திரர் ஆகி அட்டமூர்த்திகள் - விஷம்பொருந்திய வாயையுடைய சர்ப்பாபரணங்கனையணிந்த பவர் பசு பதி உருத்திரர்முதலாகிய அட்டமூர்த்திகளும், மேருவின் அவிர் சுடர் ஆடகர் - மேருமயமாய் விளங்குந் கிரணத்தையுடைய ஆடகேசரர்களும், தோடு ஏந்தம் மட்டு அரு மலர்மகன் செருக்கு அடங்கிட - இதழ்களையேந்திய தேனொழுக்கருத தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன்செருக்கடங்க, மயங்கிய விதி தேற்ற - அவன்மறந்த சிருட்டித்தொழிலைத் தெளிவிக்க, நிட்டையால் அவன் நெற்றியில்தோன்றிய நீலலோகித நாதர் - நிட்டையினால் அவன்நெற்றியில், உதித்த நீலலோகித உருத்திரரும்.

பவர் முதலிய உருத்திராதி அட்டமூர்த்திகள் ஆவார் - பவன், சருவன், ஈசானன், பசுபதி, மீமன், மாதேவன், உருத்திரானமாம். இதனைக் கூர்மபுராணம் அட்டமூர்த்தி யியல்புணர்த்த அத்தியாயத்தில்,

“எய்துநாமமென்னென்றிப்பவன்சருவன்சானன்
வைதிகத்தருபசுபதிமீமன்மாதேவ
னெய்திளம்பிறையணிந்திடுமுருத்திரனென்ப
மைதிகழ்ந்தொளிர்கண்டனெண்வடிவமும்வகுப்பாம்.”

எனவருஞ் செய்யுளாலும். ஆடகேசரர் பாதாளத்துக்கு மேலுள்ள புவன் த்தில் ஆயிரம்போசனை உயரமுள்ள பொன்மயமான திருக்கோயிலுள் அசாரும், நாகரும், அரக்கரும் சேவிகக் வீற்றிருப்பர். சிவதருமோத்தரம் கோபுரவியலில்.

“அதன்மேலேவலக்கமாடகநாபகர்புரிதான்
புதுமைதிகழ்மனைபொனலுய்யோசனையாயிரம்புகலிற்
கதமுடையதயித்தியர்சன்கட்டாவர்வெட்டரக்கர்
விதிமுறையிற்பதம்பணியவீற்றிருப்பாராடகோ.”

எனவருஞ் செய்யுளாலும். முன்னொருகற்பத்தில் பிரமனானவன் மூன்று உலகங்களையுஞ் சிருட்டித்துத் தானேபரமெனறகுகாரங்கொண்டு சிவபெருமானை மறந்து சராசரங்களைச் சிருட்டிக்க, அவை பெருகாமையால் வருந்தி நிற்கும்போது திருமால் வந்து எமது முதல்வனாகிய சிவபெருமானை மறந்தமையால் அவை பெருகலொழிந்தன ஆதலின், இனியேனும் அவனது திருவருளைப்பெறத் தவம்புரிக என் றனன். அவ்வாறு தவம்புரிந்தும் சிவபெருமான் வெளிப்படாமையால் வருந்தி அழு ம்போது கண்ணீர்த்துளிகள் பசாசுகளாய் நெருங்க, அதனைக்கண்டு இறந்தவன்போ ல மூர்ச்சிக்க, அச்சிவபெருமான் கனவில் வந்தருளி உன்னைப் பரமென்று மதித்த மையால் சிருட்டித்தொழில் உனக்குக் கைகூடாமற்போயிற்று; அது கைகூடுமவண் ணம் நமது பத்திலுள்ள உருத்திரகணத்தை அனுப்புவோம் என்றருளி மறைந்தன ன். அக்கன வுணர்த்தெழுந்த அப்பிரமன் நல்லொழுக்கம் பூண்டு மனநதெளிந்து அச்சிவபெருமானை நிட்டைகூடிச்சிறதிகக அச்சிவபெருமான் திருவருளால் பதி னொரு உருத்திரர்கள் அவனெற்றியினின்றும் வெளிப்பட்டிவந்து நிற்க, அவர்களை அ ப்பிரமன் பார்த்து என்னெற்றியினின்று நீங்கள் வந்தகாரணம் யாதென்று வினவ உன் சிருட்டித்தொழிலை முடித்ததற்பொருட்டுச் சிவபெருமான் எங்கனையேவினன் எ ன்பதைக் காதபுராணம்-அசுரகாண்டம், உருத்திராடிகளவிப்படலத்தாலும் உணர்க. நீலலோகித நாதராவா அப்பதினொருவருள் ஒருவர். அவர்கள் திருநாமங்கள் மு றையே பின்னர் வருதலைக்காண்க. (அரு.)

பாலமேற்றசெந்தழல்விழிபுருத்திரர்பதினொருபெயர்வாகைச
சூலமேற்றகங்காளகபாலியர்துரகதநெடுங்காரி
நீலமேற்றபைங்கஞ்சுகப்போர்வையினெடியவாநிருவாணக்
கோலமேற்றவரெண்மர்ஞாளிப்புறங்கொண்டகேததிரபாலர்.

(இ-ள்.) பாலம் செம் தழல் விழி ஏற்ற உருத்திரர் பதினொரு பெயர் - நெற் றியில் செவந்த தீக்கண்ணியுடைய ஏகாதச உருத்திரர்களும், வாகை சூலம் ஏற்ற கங்காளர் கபாலியர்-வெற்றியையுடைய சூலத்தையேந்திய முழுநெலும்பைத் தரி த்தவரும் கபாலத்தைத் தரித்தவருமாகிய சிவகணத்தலைவர்களும், துரகத நெடுங் காரி - குதினாயையுடையநெடியசூரத்தனும், நீலம் ஏற்ற பைம் கஞ்சுகம் போர்வை

யின் நெடியவர் - கரிய பசிய சட்டையைத் தரித்த சிவகணத்தலைவரும், நிருவாண கோலம் ஏற்றவர் - நிருவாணகாலமுடையவராய், ஞானி புறம் கொண்ட எண்மர் கேத்திர பாலர்-சுவாணத்தினமேற்கொண்ட எண்வகையராகிய கேஷத்திரபாலரும்.

உருத்திரர்கள் பதினொருவராவார்-மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசையன், வீமதேவன், பவோற்பவன், கபாலி, செளமியன் இப்பதினொருருத்திரர்களும் ஒருங்கே தோற்றினவராகக் கூறியிருப்பினும் பிரமனுக்கு மயங்கிய சிருட்டியைத் தேற்றுவித்தற்பொருட்டு ஒவ்வொரு கற்பத்திலும் அவன் நெற்றியிலிருந்து தோன்றினவராகக்கொள்க. கேஷத்திரபாலராவார் - அசிதார்த்தர், நுரு, சண்டர், குரோதனர், உன்மததர், கபாலி, பிஷணர், சங்கரர் ஆம்.

செய்யதாமரைக்கண்ணுடைக்கரியவன் செம்மலர்மணிப்பீடத் தையன்வாசவனுதியென் டிசைப்புலத்தமரொண்வசுதேவர் மையில்கேள் விசாலேழமுமருத்துகண்மருத்துவரிருவோரவான் வெய்யவாள்வழங்காறிரண்டருக்கரோர்வெண்குடர்மதிசசெல்வன்.

(இ-ள்.) செய்ய தாமரை கண் உடை கரியவன் - செவந்தாமராமலம்போன்ற கண்களையுடைய திருமாலும், செம் மலர் மணி பீடத்து ஐயன் - செந்தாமரையாகிய அழகியபீடத்தில் வசிகுமும்பிரமனும், வாசவன் ஆதி எண் திசை புலத்து அமரர்-இந்திரன் முதலிய அஷ்டதிக்குப்பாலர்களும், என வசுதேவர்-அஷ்டவசுக்களும், மை இல் கேள்விசால் ஏழ் எழு மருத்துகள் - குறறமற்ற நூற்கேள்வியில் மிகக் ஏழ்என்னுந்தொகைபெற்ற ஏழுமருத்துக்களும், மருத்துவர் இருவோர் - அச்சுவனிதேவர் இருவரும், வான் வெய்ய வான் வழங்கு ஆறு இரண்டு அருக்கர்-ஆகாயத்தில் நின்று வெவ்வியநிரணத்தைவீசும் பனிரண்டு சூரியர்களும், வெண் சுடர் ஓர் மதி செல்வன்-வெள்ளியநிரணத்தையுடைய ஒருசுந்திரனும். (அரு)

கையுங்கால்களுங்கண்பெற்றுக்கதிபெற்றகடும்புலிமுனிசசெல்வன் பையரா முடிபபதஞ்சலிபாற்சுடல்பருகிமாதவன்சேன்னி செய்யதாள்வைத்தசிறுமுனிசுறுமுனிசிவமுணர்சனகாதி மெய்யுணர்ச்சியோர்வாமதேவன்சுகன்வியாதரைதன்மன்னே.

(இ-ள்.) கையும் கால் களும் கண் பெற்று - கைகளிலும் கால்களிலும் கண்களைப்பெற்று, சுதிபெற்ற கடும்புலி முனி செல்வன் - முத்தியடைந்த விளக்கத் தையுடைய வியாகிரபாதரும், அரா பை முடி பதஞ்சலி - பாம்பினபநாமுடைய யுடைய பதஞ்சலிமுனிவரும், பால் கடல் பருகி - பாத்கடலைக்குடித்து, மாதவன் சேன்னி-கண்ணமூத்தியின்சிரசில், செய்யதாள் வைத்த சிறுமுனி-தமது செவந்த திருவடிசூட்டிய உபமன்னியுமுனிவரும், குறுமுனி-அகத்தியரும், சிவம் உணர் சனகாதிமெய்யுணர்ச்சியோர்-சிவத்தையுள்ளவாறுணர்ந்தசனகர்முதலியமெய்ஞ்ஞானத்தையுடைய கால்வகைமுனிவர்களும், வாமதேவன் சுகன் வியாதன் நாரதன்-வாம தேவமுனிவரும் சுகமுனிவரும் வியாதமுனிவரும் நாரதமுனிவரும்.

மத்தியந்தன முனிவர் தவத்தால் அவதரித்த மழமுனிவர் தமது தந்தையால் உணர்ந்து திருத்திலையடைந்து சிவபெருமானை வணங்கி அர்ச்சித்தற்கு வண்டு படுதல் முதலிய குற்றங்கள் ஒழிந்த மலர் கொய்தற்கு விடிதற்குமுன் சென்று மாக்களேறிப் பனியால் கைகளும் கால்களும் வழுக்குமே, இரவில் கண்டெரியாதே என்று மனம்வருந்தும் அம்முனிவர்பால், சிவபெருமான் எழுந்தருளி நீ வேண்டிய வ

ரங் கூறுகவென்றருளக், கையுங் காலும் புலிபோலப்பெற்று அவைகளிற் கண்களும் உளவாக என இரந்துகேட்க, அவ்வாறே சிவபெருமான் தந்தருளி மறைந்தனன். புடைகுழந்துவந்த சிவகணவீரர்கள் வியாக்கிரபாதொன் றழைத்தனர். அதுமுதல் வியாக்கிரபாதொனப் பெயர்பெற்றனொன்பது. கோயிற் புராணம் வியாக்கிரபாத சருக்கத்தாலும், பாற்கடலுள் பள்ளிகொள்ளுந் திருமால் ஒருநாள் அணுக்கெனத் துயிலுணர்ந்து அரகரவென்று தலைமேல் அஞ்சலிகூப்பிக் கண்கள் ஆனந்தபாஷ் பஞ்சிந்த அசைவற்றிருத்தலை அணையாயிருந்த ஆதிசேடர் கண்ணுற்றுத் தேவரீர் துயிலுணர்ந்து இவ்வாறிருத்தற்குக் காரணம் யாதுகொல் என்று வினவ, எமதிறைவன் தாருகாவனததில் ஆடியருளிய திருக்கூத்ததைத் தரிசித்த இன்பத்தழநகதினேனென்று திருவாய்மலர்ந்தருள; அத்திருமால்பால்விடைபெறுத திருக்கைலையிலொருபால் சென்று தவவஞ்செய்து காட்சித்தந்தருளிய சிவபெருமானால் அத்திரி அனருகைய இயற்றிய தவத்தால் அவ்வனருகையின் அஞ்சலியிறறேன்றிப் பாதத்தில் விழுந்த காரணத்தால் பதஞ்சலி எனப்பெயர்வந்த நாமத்தோடு திருத்தில்லையிற் சென்று சிவபெருமானை வியாக்கிரபாதரோடு திருநடனதரிசனஞ் செய்தருளினொன்பது. ஷே புராணம் பதஞ்சலி சருக்கத்தாலும், தமது பிதாவாகிய மததியந்தன முனிவரனுஞ்ரயால் வியாக்கிரபாதர் வசிட்டமுனிவர் சகோதரியைத் திருமணஞ்செய்து பெற்ற உபமன்னியமுனிவர் வசிட்டர் பன்னியராகிய அருந்ததியார்பால் கரமதேனுவின்பால் உண்டிவளர்ந்து, தமது தந்தையார் பன்னசாலைக்குவந்து அவர்கள் கொடுக்கும் உணவு காமதேனுகொடுக்கும் பால்போலல்லாமையால் அமுது சிவபெருமான் தந்தருளிய திருப்பாற்கடலைப்பெற்று உண்டு களித்தனொன்பது. ஷே புராணம் வியாக்கிரபாதசருக்கத்தாலும், உபமன்னிய முனிவரிடத்தில் சிவதிக்கைபெற்றுப் பாசபதவிரதம் கண்ணன்பூண்டானென்பது. இலிங்கபுராணம், கண்ணன் பாசபதவிரதமுரைத்த வத்தியாயத்தில்.

“ பன்முறைக்கண்ணன் கண்ணுதற்சாயிபூசனைபாற்படவாற்றிச் சொன்னநற்பாசபதவிரதத்தைத்துக்களறவடைந்திடல்வேண்டி யென்னவோனுமேத்திடச்சிவனையேததுபமன்னியுவைகி மன்னியசாலையடைந்தவன்றன்னைவலங்கொடுபணிந்தனனின்றன்.”

“ நின்றவக்கண்ணனாத்தினைத்தனதுநிலவியவுளத்தினுணர்ந்து துன்றியவினேபோம்படியுறநோகவதனாயவெண்ணிறெடுத்தனியா வன்றவனுணர்ந்தவழியிலாப்பாசபதவிரதத்தினையறைந்தான் மன்றனகுணாந்துமற்றவன்காப்பிறவிவாரிதியினக்கடந்தான்.”

எனவருஞ் செய்யுள்களாலும், அக்கண்ணன் அம்முனிவரிடத்தில் சிவதிக்கைபெற்றுத் தேகசுத்தி பெற்றானென்பது-காஞ்சிபுராணம், தான்றோன்றிச்சரப் படலத்திலும் காண்க. (அக)

எழுவரன்னையர் சித்தர் விச்சாதாரியக்கர்கின்னரர்வேத முழுவரம்புணர்முனிவர்யோகியர்மணிமுடித்தலைப்பலநாகர் வழுவிவ்வான்வவலியுடைநிருதர்வாள்வலியுடையசுரோசர் குழுவொடும்பயில்பூதவேதாளர்வெங்குளிகளரமாதர்.

(இ-ள்.) எழுவர் அன்னையர் - சத்தமாதரும், சித்தர்-சித்தரும், விச்சாதார்- வித்தியாதாரும், இயக்கர் - இயக்கரும், கின்னரர்-கின்னாரும், வேதவரம்பு முழுது உணர் முனிவர் யோகியர் - வேதத்தின் எல்லாமுற்றுமுணர்ந்த முனிவர்களும்

யோகிகளும், மணிமுடி தலை பல நாகர் - மாணிக்கம்விளங்கும் பனமுடியையுடைய நாகலோகத்திலுள்ள பலவரர்களும், வழுவில் வான் தவ வலியுடை நிறுதர் - குற்றமில்லாத பெரியதவவலிமையையுடைய ராகுதரும், வான் வலியுடை அசோசர் - வானின்வன்மையையுடைய அசோசரும், குழுவொடும் பவில் பூதவேதாளர் - கூட்டங்களோடு சஞ்சரிக்கும் பூதவேதாளர்களும், வெங்கடனிகள் - வெய்ய கடனிகளும், அரமாதர் - அரம்பைமாதர்களும். (அஎ)

ஆண்டினுடையனம்பருவந்திங்களா நிரண்டிருபக்க மீண்டுமைம்பொழுதியோகங்கள்கரணங்களிராப்பகலிவற்றோடும் பூண்டநாழிகைகணமுதல்காலங்கள் பொருகடனதிதிக்கு நீண்டமால்வனாதிக்கயமேகமின்னிமிர்ந்தவைம்பெரும்பூதம்.

(இ-ள்.) ஆண்டு அயனம் பருவம் திங்கள் ஆறு இரண்டு இருபக்கம் - அறுபது வருஷங்களும் இரண்டயனங்களும் ஆறுநூதங்களும் பன்னிரண்டுமாதங்களும் இரண்டுபக்ஷங்களும், ஈண்டும் ஐம்பொழுது யோகங்கள் கரணங்கள் இரா பகல் இவற்றோடும் - நெருங்கிய ஐம்பொழுதுகளும் யோகங்களும் கரணங்களும் இரவும் பகலுமாகிய இவைகளோடும், பூண்ட நாழிகை கணமுதல் காலங்கள் - பொருந் தியநாழிகைகளும் கணமுதலியகாலங்களும், பொருகடல் நதி திக்கு நீண்ட மால் வனா திக்கயம் மேகம் மின் நிரிந்த ஐம் பெரும் பூதம் - (களையோடு) மோதும் ஏழுகடல்களும் ஏழுநதிகளும் அஷ்டதிக்குகளும் நெடிய பெரிய அஷ்டகுலபருவ தங்களும் அஷ்டகெஜங்களும் சத்தமேகங்களும் மின்னல்களும் உயர்ந்த பெரிய பிரிதிவிமுதலிய பஞ்சபூதங்களும். (அஅ)

மந்திரம்புவனங்கடத்துவங்கலைவருணங்கள்பதம்வேதத் தந்திரம்பலசமயநூல்புறந்தழீஇச்சாரந்தநாறருமாதி முந்திரங்கியசதுவிதஞ்சரியையேமுதலியசதுட்பாத மிந்திரங்குநீர்முடியவரடியவரிசசியாவெண்சித்தி.

(இ-ள்.) மந்திரம்-சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும், புவனங்கள் - இருநூற்றி ருபத்துநான்கு புவனங்களும், தத்துவம்-மூப்பத்தாறு தத்துவங்களும், கலை-பஞ்ச கலைகளும், வருணங்கள் - ஐம்பத்தோராக்ஷாங்களும், பதம் - எண்பத்தொரு பதங் களும், வேதம் - நான்குவேதங்களும், தந்திரம்-இருபத்தெட்டாகமங்களும், பலசம யநூல் - அகச்சமயநூல்களும் அகப்புறச்சமய நூல்களுமாகிய பலசமயநூல்களும், புறம் தழுவி சார்ந்தநூல் - புறச்சமயநூல்களும் புறப்புறச்சமயநூல்களும், மு ற்ந்து தருமாதி இரங்கிய சதுவிதம் - முதன்மையாயுள்ள தருமமுதலாகச்சொல்லப் பட்ட நான்கு உறுதிப்பொருள்களும், சரியையே முதலிய சதுட்பாதம் - சரியை முதலிய நான்குபாதங்களும், இந்து இரங்கு நீர் முடியவர் அடியவர் இச்சியா எண் சித்தி - சுகிரியையும் ஒலிக்குங் கங்கையுமணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவ பெருமானுடைய அடியவர்கள் விரும்பாத அஷ்டமாசித்திகளும்.

பலசமயநூல் என்றதனால் அகமும், அகப்புறமும், புறந்தழீஇச்சாரந்தநூல் என்றதனால் புறமும், புறப்புறமும் எனப்பொருள்கொண்டாம். (அக)

ஆயிரங்கடலினையவாய்ப்பரந்தெழுமாயிரமணிகத்து ளாயிரங்கதிரனையராயுருத்திரரந்தரத்தவரண்ட மாயிரந்தகர்பட்டெனத்துந் துபியாயிரங்கலந்தார்ப்ப வாயிரஞ்சதகோடியோசனைவழிபரைக்கணத்திடைச்செல்வார்.

(இ-ள்.) ஆயிரம் கடல் அனையவாய் பரந்து எழும் - எண்ணிறந்த கடல்களொப்பனவாகிப் பரந்தெழுந்த, ஆயிரம் அனிகத்துள்-எல்லையில்லாதசேனைகளுள், ஆயிரம் கதிர் அனையராய் - (உதித்த) வரமயில்லாத சூரியர்களை யொத்தவராய், உருத்திரர் அந்தரத்தவர் - உருத்திராகளுந் தேவர்களும், ஆயிரம் அண்டம் தகர்பட்டன என-பல்லாயிரவண்டங்களும் உடைபட்டன வென்றுசொல்ல, ஆயிரம் துருதி, கலந்து ஆர்ப்ப - அனேகவாச்சியங்கள் தம்முட்கலந்து ஒலிக்க, ஆயிரம் சதகோடி யோசனை வழி அனா கணத்திடை செல்வார் - இலக்கங்கோடி யோசனைவழியை அனாக்ஷணப்பொழுதில் செல்லத்தொடங்கினார்கள்.

ஆயிரம் சதம், பண்புத்தொகைநிலைத்தொடராதலால் இலக்கம் என்றும், ௧௦

சித்தந்தேர்முனிவேந்தருந்தேவருஞ்சிவனுருத்தரித்தோருந்தத்தந்தேர்முதலூர்தியர்வார்திகழ்சந்தனமணிகொங்கைக் கொத்தந்தேமலர்குழும்மனையாரொடுங்குளிர்விசும்பாருச்சென்றத்தந்தேரிடையாள்பங்கனணிவனாக்கணியராய்வருகின்றார்.

(இ-ள்.) சித்தம் தேர்முனி வேந்தரும் - மனத்தெளிந்த முனிசிரேஷ்டர்களும், தேவரும் - தேவர்களும், சிவன் உரு தரித்தோரும் - உருத்திரர்களும், தத்தம் தேர் முதல் ஊர்தியர் - தத்தமக்குரிய தேர்முதலிய வாகனங்கனையுடையவராய், வார் திகழ் சந்தனம் அணி கொங்கை - கச்சவிளங்கும் சந்தனக்குழம்பணிந்த அழகியதனங்களையும், அம் தேமலர் கொத்து குழல் மனையாரொடும் - அழகியதேன் சிந்தம் பூங்கொத்தையணிந்த கூந்தலையுமுடைய (தத்தம்) மனைவியர்களோடும், குளிர் விசும்பு ஆறாக சென்று - குளிர்த்தவாகாயமே வழியாகச்சென்று, அ தந்து ஏர் இடையாள் பங்கன் அணிவகைக்கு - அந்த நூலிழையையொத்த இடையையுடைய உமாதேவியை யிடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் அழகிய கயிலைமலைக்கு, அணியராய்வருகின்றார்-சமீபித்தவர்களாகி வருகின்றார்கள்.

சிவனுருத்தரித்தோர் சிவபெருமான் தந்த உருத்திரர். (௯௧)

இழிந்தவூர்தியர்பணிந்தெழும்பாக்கையிறைபுகழ்திருநாம மொழிந்தநாவினாபொழிப்பெழுமெய்யினர்முகிழ்த்தகைமுடியேறக் கழிந்தவன்பினர்கண்முதலபுலங்கடகுங்கருணைவான்சுவையுறப் பொழிந்தவானந்தத்தேனுறைதிருமலைப்புறத்துவண்டெனமொய்த்தார்.

(இ-ள்.) இழிந்த ஊர்தியர் - (இவ்வாறுவந்தவர்தான் தத்தமக்குரிய) வாகனத்தினின்றும் இறங்கினவர்களாய், பணிந்து எழும் பாக்கையர் - (தண்டாகாரமாகப்) பணிந்து எழும் சரீரத்தையுடையவர்களாய், இறை புகழ் திருநாமம் மொழிந்த நாவினர் - சிவபெருமானுடைய புகழையும் திருநாமங்களையும் எடுத்துக்கூறும் ஈவினையுடையவர்களாய், பொடிப்பு எழும் மெய்யினர் - புளகரும்பும் உடையுடையவர்களாய், முகிழ்த்த கைமுடி ஏற கழிந்த அன்பினர் - கூப்பியன்கள் தமதுசிரத்தின்மேலேற மிக்க அன்பினையுடையவர்களது, கண்முதல் புலங்கட்கும் கருணைவான் சுவை ஊற - கண்முதலிய பஞ்சேந்திரியங்கட்குங் கிருபை என்னும் பெரிய சுவை ஊறும்படி, பொழிந்த ஆனந்தத்தேன் உறைதிரு மலைப்புறத்து-பொழிந்த ஆனந்தத்தேனாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கைமலைமேல் சாரசிலவந்து, வண்டு என மொய்த்தார்-வண்டுகள்போல ஆரவாரித்து செருங்கினார்கள்.

எப்பொருள்களும் சிவபெருமான் வசத்தனவாக்குங் கடப்பாடுமையொன் பார் - கழிந்தவன்பினர் எனவும், அங்ஙனநின்ற அன்பர்களது கண்முதலியபுலன் கள் அவனது திருவருட்சுவைப்பெருக்கில் இடைவிடாது அழுந்திநிற்பனவென் பார். கருணைவாண்கவையூற எனவும், முதிர்சுவையைத்தருவது தேனாதுல்போல அருட்சுவையைத் தருவானவனாதலின் தேனாகவும் கூறியுர் சிவபெருமானைத் தேனாக உருவகஞ்செய்தமையின் - அன்பினரை வணிகளாகவும், கருணையைச் சுவையாகவும் உருவகஞ்செய்தார். தேன்மலைக்குரிய கருப்பொருளாதலின் தேனாறு திருமலை என்றார். ஊர்தியர் முதலிய குறிப்புவினமுறையுள் எச்சமாய் வேறுபல வயிக்கு அன்பினர் என்னுங் குறிப்புவினமுறைத் தனித்தனிகொண்டன. (கூஉ)

விரவுவானவர்களுக்கறவொதுக்குவான்வேதநிரப்படையோசசி யரவுவாரசடைநந்தியெம்பிரானவரணிமணிமுடிதாக்கப் பரவுதுளியிற்புதைபடுகயிலையம்பருப்பதமபகல்காலு மிரவிமண்டிலத்தொடிக்ருநாளொடுங்கியவிர்த்துமண்டிலமானும்.

(இ-ள்.) விரவுவானவர் நெருக்கு அற ஒதுக்குவான் - (தெரிசனததுக்குவா ன்) கலந்துநெருங்கியதேவர்கள் நெருக்கமுற வொதுகுகுமபொருட்டு, அரவு வார் சடை எம்பிரான் நந்தி - சர்ப்பமணிந்த நீண்டசடையையுடைய எமதுகடவுளாகிய நந்திராயனார், வேத்திரப்படை ஒசசி - வேதநிரப்படையோசி, அவர் அணி மணி முடிதாக்க - அந்ததேவர்களணிந்த இரத்திகக்கிரீடங்களில் தாக்குதலால், பரவு துளியில் புதைபடு கயிலையம்பருப்பதம - (உ-திருது) பரவிய இரத்தினத்தாகுகிற புதைபட்ட திருக்கலைமலை, பகல் காலும் இரவி மண்டிலத்து ஒடுங்குநாள - ஒளி வீசுஞ் சூரியமண்டிலத்தில அமாவாசையில், ஒடுங்கிய இரதுமண்டிலம் மாணம் - ஒடுங்கிய சந்திரமண்டிலத்தையொக்கும்.

இரத்தினத்தாகு - இரவிமண்டிலமாகவும், திருக்கயிலை - சந்திரமண்டிலமாக வுக்கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட வணியாகக்கொள்க. வேதநிரம-பிரமபு. (கூஉ)

வந்தவானவர்புறநிற்பநந்தியெம்வளளலாகுளளெய்தி யெந்தைதாள்பணிந்தையவிண்ணவொலாமீண்டு ஓனானவீண்டுத் தந்திடென்னவந்தழைத்துவேத்திரதநிற்றறாதாரநெதிரிந்துயப்ப முந்திமுந்திவந்திற்றைஞ்சிலுர்சேவடிமுண்டகமுடிமுடி.

(இ-ள்.) வந்த வானவர் புறம் நிற்ப - வந்ததேவர்கள்புறத்தில் நிற்க, எம் வள்ளல் நந்தி அங்கு உள் எய்தி - எமது வள்ளலாகிய நந்திராயனார் அங்கு உள் னேசென்று, எந்தை தாள் பணிந்து ஐய விண்ணவர் எல்லாம் ஈண்டினார் என-எம து தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருவடினைவணங்கி ஐயனே தேவர்களெல்லாம் வந்து நெருங்கினார்கள் என்றுகூற, ஈண்டு தந்திடு என்ன - அவர்களை இவ்விடத் துத்தருகுவெனக் கட்டினையிட, வந்து அழைத்து வேத்திரத்தினால் தாராதாம் தெரி ந்து உய்ப்ப - (அந்தத்தேவர்களை) வந்தழைத்துத் (தமதுகையிலேந்திய) வேத்திர ப்படையினால் (அவரவர்கள்) தாரதம்மியந்தெரிந்து குறித்துச்செலுத்த, சேவடி முண்டகம் முடிமுடி - (அச்சிவபெருமான்) செவத்திருவடித்தாமரைகளை (தமது) முடிகள்கூட, முந்தி முந்தி வந்து இறைஞ்சினார் - (அத்தேவர்கள்) ஒருவர்பின் ஒரு வர்வந்து வணங்கினார்கள்.

சூடி செயவெனெச்சத்திரிபு.

(கூசு)

தீர்த்தன் முன்பணிந்தேத்துகின்றார்களிற்சிலர்க்குத்தன் நிருவாயின் வார்த்தைநல்கியுஞ்சிலர்க்கருண் முகிழ்நகைவழங்கியுஞ்சிலர்க்குக்கண் பார்த்துநீண்முடி துளக்கியுஞ்சிலாக்கருடபரிசிநத்தெழுந்தண்டங் காத்தகண்டனோர்மண்டபத்திடைபுகுக்குக்கடிமணங்கவின் கொள்வான்.

(இ-ள்.) தீர்த்தன் முன் பணிந்த ஏதுகின்றார்களில் சிலர்க்கு - சிவபெருமான் திருமுன்வணங்கித் துதிக்கின்றவாகளுள் சிலருக்கு, தன் திருவாயின் வார்த்தை நல்கியும்-தனது திருவாக்கினால் வாராததையருளியும், சிலர்க்கு அருள் முகிழ்நகைவழங்கியும் - சிலர்க்குக் கருணையோடு புனன்கையருமபியும், சிலர்க்குக் கண்பார்த்தும் - சிலர்க்குத் திருநோக்கருளியும், சிலர்க்கு நீளமுடி துளக்கியும் - சிலர்க்கு எட்டித்தகரிய திருமுடியை அசைத்தும், அண்டம் காத்த கண்டன்-(பல்லாயிரகோடி) அண்டங்களையும் விஷத்தாற்பொன்றாதுகாத்தருளிய பரீகண்டத்தையுடைய அப்பெருமான, அருள் பரிசில் தந்து எழுந்த - (இவ்வாறு) அருட்கொடைதந்து (அங்குநிலைம) எழுந்த, ஓர் மண்டபத்தினை இடை புக்கு - ஒருமண்டபத்தின்கண் எழுந்தருளி, கடிமணம் கவின கொள்வான் - திருக்கலியாணக்கோலங்கொண்டருளக்கருத.

கொள்வான்-வான்விதுதி நிகழ்காலவினையெச்சப்பொருளில்வந்தது. (கடு)

ஆண்டநாயகன் நிருவுளசகுறிப்புணர்நதளகைநாயகனுள்ளம் பூண்டகாதன்மேற்கொண்டெழுமன்புநதன்புனிதமெய்த்தவப்பேறு மீண்டவாய்க்கொண்டதெண்ணிலாமறைகருமிருவருமுனிவோருந் தீண்டருந் திருமேனியைத்தனகையாற்றிண்டிமங்கலஞ்செய்வான்.

(இ-ள்.) ஆண்ட நாயகன் திருவுளசகுறிப்புணர்நது - பல்லுயிர்களையும் அடிமைகொண்டருளிய சிவபெருமான நிருவுள்ளக்குறிப்புணர்நது, அளகை நாயகன் - குபேரன், உளாம் பூண்ட காதல் மேற்கொண்டு எழும் அளபும் - மனத்திலுள்ள ஆசை மீக்கொள்ளுதலால் எழுந்தவன்பும், தன புனித மெய் தவப்பேறும் - தனது புனிதமாகிய மெய்ச்சுவப்பயனும், ராண்ட ஆலகு அணைந்த - வந்தகைகூட அத்திருமண்டபத்திற்சென்று, என லிலா மறைகளும் - அளவில்லாத வேதங்களும், இருவரும்-பிரமணம் திருமாலும், முனிவோரும் - முனிவர்களும், தீண்டு அரும் திருமேனியை - பரிசித்தருளியதிருமேனியை, தனகையால் தீண்டி மங்கலம் செய்வான் - தனதுகைகளாற்பரிசித்துத் திருமணக்கோலஞ்செய்யத்தொடங்கினான். (கசு)

பூந்துகிற்படாங்கொய்சகத்தானை பின்போக்குகோவணஞ்சாத்தி யெந்திரடடைஞ்ஞான்பட்டிகையிறுக்கிவண்டினாக்குநான்மலர்க்குஞ்சி வேயந்துகற்பகப்புதுமலர்ச்சிகழிகைமீலென்றுநீறணிமெய்யிற் சாந்தமான்மதந்தன்பணிநீரளாயத்தடக்கையான்மட்டித்தான்.

(இ-ள்.) பூ துகில் படாம் - அழகியவஸ்திரத்தை, கொய் சகத்தானை - கொய்சகத்தானையாகவும், பின் போடகு கோவணம் சாத்தி - பின்புறத்திற் போக்குகின்ற கோவணமாகவுஞ்சாத்தி, ஏந்து இரட்டை ஞாண் பட்டிகை இறக்கி - (அதன்மேல்) அழகுமிக்க இரட்டையாயுள்ள அரை ரூரொடு பட்டிகையையும் இறக்கிச் சாத்தி, வண்டு இரைக்கும நீரன்மலா குஞ்சி வேய்ந்து - வண்டுகொளவிலும் அ

ன்றலர்ந்த மலர்கணையணிந்த சிகையைக் கொண்டையாகப்பூண்டு, கற்பகம் புது மலர் சிகழிகை மிலைந்து - கற்பகத்தினது புதியமலரால்தொடுத்த மாலையை (அதன்மேற்) சூட்டி, நீறு அணி மெய்யில் - விபூதியையணிந்த திருமேனியில், சாந்தம் மான்மதம் தண்பனி நீர் அளாய் - சந்தனத்தோடு மிருகமத்தத்தையுந் தண்ணிய பனிநீராயுங்கலந்து, தடக்கையால் மட்டித்தான்-(தனது)நீண்டகையி னுல்பூசினான்

இரண்டுசெஞ்சுடர்நுழைந்திருந்தாலென வினைமணிக்குழைக்காநிற் சுருண்டதோடுபொற்குண்டலந்திணியிருநூந்துதோட்புறந்துள்ள மருண்டதேவரைப்பரமெனமதிப்பவர்மையல்வல்லிருண்மான் விருண்டகண்டமேன்முழுமதிக்கோத்தென வினைத்தகண்டிகைசாத்தி.

(இ-ள்.) மணி குழை - அழகிய சங்குண்டலம் (அணிந்த) இனை காதிற்- இரண்டுதிருச்செவியிலும், இரண்டு செம் சுடா நுழைந்த இருந்தால் என்ன - இரண்டு செந்நிறம்வாய்ந்த சூரியர்கள் சூடிகொண்டிருந்தார்போல, சுருண்ட பொன் தோடு குண்டலம் - சுருண்டவழி வாகசெய்த பொற்றோடும் பொற்குண்டலமும், திணி இருள் தூர்த்து தோள் புறம் துள்ள - செறிந்த இருளையோட்டித் தோட்புறத்திலைசந்தாடத் (தரித்தும்) மருண்ட தேவரை பரம் என மதிப்பவர் மையல் வல் இருள் மான் - (மலமயக்கத்தால் நாம்பரமென) மருட்சியடைந்த தேவர்களைப்பரமென்று மதிப்பவர்களுடைய மயக்கமாகிய வலிய இருளை ஒப்ப, இருண்ட கண்டமேல் முழுமதி கோத்தால் என்ன - கறுத்தகண்டத்தின்மேல் பூரணசுந்திரனைக்கோவைசெய்தார்போல, இனைத்தகண்டிகை சாத்தி - இனைத்துச்செய்த முததுகண்டிகையைத்தரித்தும்.

தம்மை ஒடுக்கி மீட்டருளும் இறைவனை அசிசாரத்தால் தமமோடொருசேரவைத்தென்னுந் தன்மையராதலின் மருண்டதேவா எனவும், அதுபற்றிவிரிந்த நூல்களைக்கொண்டு அவர்களைப்பரமென்று கருதுவோர் அறிவு மயக்க அறிவாதலின் அவர்களறிவை மையல் வல்லிருள் எனவுங் கூறினார்.

“சாவமுன்னுட்டக்கன்வேள்வித்தகாதின்றுருசமஞ்சி

யாவவெந்தாயென்றவிதாவிடுமமவரடோ

மூவொன்றேயெம்பிராடுமெண்ணிவிண்ணுமென்மேற்

தேவொன்றேயிறுமாந்தென்னபாவந்திசிவலோ.”

எனவருந்திருவாசகம் - திருச்சத்தகதானும்.

“முளரியோன்முதலாஞ்சாரலாமபூதமுதலவற்றோடுதித்தினுளோரளவிடுத்தலைமையாளரெனவவையகற்றிமால்விடையவரினையேவளமுறுமெல்லாததலைமையமுடையோனவருமுதற்காரணனல்லோருளமுறுதியானபொருளெனச்சிகைதேர்ந்தரைப்பவயங்குவர்சிலரோ.”

எனவருஞ்சிவத்தவவிவேகத்தானுமுணர்க.

(சுஅ)

வலங்கிடந்தமுந்தூல்வரையருவியின்வயங்குமார்பிடைச்சென்னித்தலங்கிடந்தவெண்டுகளுற்றமுதெனத்தாளமாலிகைசாத்தியிலங்கிடந்தமாலிகைப்பாப்பிடையிடைத்திருண்முகம்பிளந்தாரங்கலங்கிடந்தபாற்கடன்முளைத்தெழுமிளங்குதிரொனக்கவின்கெய்து.

(இ-ள்.) வலம் கிடந்த முந்தூல் - வலப்புறத்திற்கிடந்தசையும் முந்தூலானது, வரை அருவியின் வயங்குமார்பு இடை - மலையின் நிழியும் அருவிபோலவள

ங்கும் மார்பினிடத்து, சென்னி தலம் கிடந்த வெண் திங்கள் - சடாமுடியிற்குடி கொண்ட வெள்ளியசந்திரன், ஊற்று அமுது என தரள மாலிகை சாத்தி-ஊற்றும் அமுதம்போல முத்துமாலையைச் சாத்தியும், இலங்கி அந்தமாலிகை பரப்பு இடை- அத்திருமார்பிலவிளங்கும் அந்த முதலுமலைப்பரப்பினமத்தியில், இருள் முகம் பிளந்த ஆரம் - இருள்முகத்தையோட்டிய மாணிக்கவடத்தை, கலம் கிடந்த பால் கடல் முனைத்து எழும் இளம் கதிர் என இயைத்து - மரக்கலங்களேந்திய திருப்பாற்கடலில் முனைத்தெழுந்த இளஞ்சூரியனைப்போலத்தரித்து, கவின் செய்து - அழகு செய்தும்.

பிறந்த-அகரவீறுதொகுத்தல். இனம்பற்றிக்கலங்கிடந்த பாத்கடல் என்றார். ஒருதொடரின் கண்வந்த உவமைதோறும் உவமைச்சொற்றொன்றப் புணர்த்திக்க. றுதலால் பலவயிற்போலியணி. (௧௯)

திசைகடந்தநாற்புயங்குளிற்பட்டிகைசோத்துவாளெறிக்குந்தோ
ணசைகடந்தநல்லார்மனநகுவர்ந்துயிராகவங்கதஞ்சாத்தி
யசைகடங்கலுழ்வாரணவுரிவைநீததணிகொளுத்தரீயம்பெய்
திசைகடந்தமந்திரபவிததிரமெடுத்தெழில்விரனுழைவித்து.

(இ-ள்.) திசை கடந்த நால் புயங்களில் பட்டிகை சேர்த்து - திசைகளைக்கடந்த நான்குதிருப்புயங்களிலும் பட்டிகைகளைத்தரித்தும், வாள எறிகும் தேரள்-ஒளிவீசும் அத்திருத்தோளகளில், நசைகள் தந்த நல்லார் மனம் கவரந்து - காமவிருப்பிக்க பெண்களின் மனத்தைக்கொள்ளுகொண்டு, உயிர நக்க அங்கதம் சாத்தி - அவருயிரைப்பருகும் வாகுவலயங்களைத்தரித்தும், கடம் கலும் அசைவாரணம் உரிவை நீதது - மதத்தைச்சிறதும் அசைவாடிநிற்கும் யாழையினபோர்வையை நீக்கி, அணிகொள் உத்தரீயம் பெய்து - அழகுசெய்யும் உத்தரீயத்தைச் சாத்தியும், திசைகடந்த மந்திரபவிததிரம் எடுத்து - சொல்லளவக்கெட்டாத மந்திரவடிவாகிய பவிததிரத்தையெடுத்து, எழில் விரல் னுழைவித்த - அழகியவிரலில் தரித்தும்.

உயிர்க்க எனத் தெளிவுபற்றி எதிர்காலத்தை இறந்தகாலமாகக் கூறியது காலவழுவமைதி. (௧00)

உடுத்தகோவணமிசைப்பொலந்துகிலைசத்துரகமெந்தலைநால
விடுததபோல்வெயின்மணிதலைகொடுக்குமின்விடவிருபுறநுாக்கித்
தொடுத்ததார்புயந்தூக்கிதூபுரங்கழல்சொற்பதங்கடந்தன்பர்க
கடுத்ததாளிலிடமுருநிதிக்கோமகனருந்தவப்பயன்பெற்றான்.

(இ-ள்.) உடுத்த கோவணம் பிசை பொலம் துகில் அசைத்து - உடுத்தகோவண உடையின்மேல் பீதாம்பரத்தை யிறக்ககட்டி, உரகம் ஐந்தலை நால விடுத்த போல் - சர்ப்பமானது ஐந்துதலைகளைபுகுதொங்கவிட்டதுபோல, வெயில் மணி தலை கொடுக்கு மின் விட - ஒளிவீசும் மாணிக்கத்தாற்செய்த தலைக்கொடுக்குகளைப் பிரகாசிக்கும்படி (அப்பீதாம்பரத்தின்மேல்), இரு புறம் ஊக்கி - இருபுறத்திலுந்தெர்ங்கவிட்டும், தொடுத்த தார்புயம் ஊக்கி - மலராற்றொடுத்த பூமாலைகளைப் புயங்களில் அசையச் சாத்தியும், செல்ல பதம் கடந்து அன்பர்க்கு அடுத்த தாளில்-சொல்லளவையைக் கடந்து அடியுள்ளுக்குச் சமீபித்ததிருவடியில், தூபுரம் கழல் இட்டு-

சிலம்பையும் கீரகண்டையும் தரித்தும், இரு நிதி கோமகன் - சங்கநிதிக்கும் பதம நிதிக்கும் இறைவனாகிய குபேரன், அரும் தவப் பயன் பெற்றான் - செய்தற்கரிய தவங்களாலாகிய பயன்களை (ஒருசேரப்) பெற்றான்.

கொடுக்கு ஒருவகையாபரணம். பதம அளவு “ சொற்பதங்கடந்த தொல் லோன்காணக ” எனத்திருவண்டப்பகுதித்திருவகவலுள் வருதல்காண்க. (௧0௧)

செங்கண்மாலயனின்திரன் முதல்பெருந்தேவர்க்கும்யாவர்க்கு மங்கலந்தருகடைக்கணையகனொருமங்கலமபுனைந்தானபோற் சங்கைகொண்டிதும்போதரன்முதுகின்மேற்சரணம்வைத்தெதிர்போந்த துங்கமால்விடைமேற்கொடுதல்தன்னசுரர்கள் பூமழை தூராததார்.

(இ-ள்.) செங்கண் மால் அயன் இந்திரன் முதல் பெரும் தேவர்க்கும் யாவர்க்கும் - செவந்தகண்களையுடைய திருமால் பிரமன் இந்திரனமுதலிய பெரியதேவர்களுக்கும் ஏனையோர்களுக்கும், மங்கலம் தரு கடைக கண் நாயகன் - மங்கலந்தருகின்ற கடைக்கண்களையுடைய சிவபெருமான, தான் ஒரு மங் கலம புனைந்தான்போல் சங்கை கொண்டி-தானொரு மங்கலம் கொண்டருளினவனைப்போல எண்ணங்கொண்டி, குமபோதரன் முதுகின்மேல் சரணம் வைத்த - குமபோதரனதுமுதுகின்மேல் திருவடிவையவைத்தது, எதிர் போந்த துங்கம் மால் விடைமேற் கொண்டு நடந்தனன் - எதிர்வந்த உயர்ந்த மால்விடைமேல் ஆரோகணித்த நடந்தருளினான், சுரர்கள் பூமழை தூராததார் - தேவர்கள் புஷ்பவருஷம் பொழிந்தார்கள்.

பிரமன் முதலிய எல்லாவுயிர்களுக்கும் மங்கலந்தருவோன் தனக்கொருமங்கலம் வேண்டாதுதலின் மங்கலம் புனைந்தானபோல் சங்கைகொண்டு எனக்கூறினார். (௧0௨)

அந்தரத்தவரந்தரதுநதுபியைந்துமார்த்தனர்முழுவந்தரக்கருமியக்கருமபூதருமங்கலவியங்கலலக்கொந்தலர்க்கருங்குமுலரமடந்தையாகொனைவல்விஞ்சையர்தாளந்தந்தசைத்திடமலாந்தபூகுகொம்பாபோற்சாயந்தசைந்தனராட.

(இ-ள்.) அந்தரத்தவர் அந்தர துந்துபி ஐந்தம ஆர்ச்சனா குழ- தேவர்கள் தேவதுந்துபி யைந்தையும் முழக்கிச் சூழ்ந்துவரவும், அரக்கரும் இயக்கரும் பூதரும் வந்து மங்கல இயம் கல்ல - அரக்கரும் இயக்கரும் பூதர்களும் வந்து மங்கல வரத்தியங்களைக் கல்லென்று முழக்கவும், கொனை வல் விஞ்சையர் தாளம் தந்து அசைத்திட - இசையிலவல் வித்தியாதராகள் தாளம்போட் டாட்டிவிக்க, மலர்ந்த பூக் கொம்பா போல் - கொத்தலர்ந்த பூக்கொம்பைப்போல, கொந்து அலர் கரும் குழல் அரமடந்தையர் - பூக்கொத்தையணிந்த கரியகூந்தலையுடைய தெய்வப்பெண்கள், சாயந்து அசைந்தனர் ஆட - சாயந்தசைந்து (ஒருபால்) ஆடவும்.

ஆர்த்தனர், அசைந்தனர் என்னும் வினைமுற்றுக்கள் எச்சங்களாய் நின்றன. கொம்பர் - இறுதிநிலைப்போலி. அசைத்த என்னும்தொழில் நிகழ்ச்சியாலாடவென்னும் பொருணிகழ்ச்சிதோன்ற உபசரித்தார். (௧0௩)

துங்கமாயிரங்கருவியாயிரமலைத்துங்கிருண்முழைதோறுஞ்சிங்கமாயிரம்வாய்திறந்தார்த்தெனச்சிரங்கமாயிரத்தின்டோ

ளங்கமாயிரமாயிரமுடையவனாயிரமுகந்தோறுஞ்
சங்கமாயிரமாயிரமாயிரந்தடக்கையும்பிடித்தாத.

(இ-ள்.) அங்கமாய் இரங்கு அருவி மலை யிருள் அங்கு ஆயிரம் முழை தொ
றும் - பரவி ஒலிக்கும் அருவிகளையுடைய மலையிலுள்ள இருள்குழகொண்ட ஆயிரங்
குக்கள்தோறும், ஆயிரம் சிங்கம் வாய் திறந்து ஆர்த்தால் என்ன - ஆயிரஞ் சிங்
கங்கள் வாய்திறந்து ஒலித்தாற்போல, ஆயிரம் சிரங்கள் ஆயிரம் ஆயிரம் திண்தோள
அங்கம் உடையவன்-ஆயிரஞ் சிரங்களையும் இரண்டாயிரம் திண்ணிய புயங்களையும்
உடைய பானுகம்பன், ஆயிர முகந் தோறும் ஆயிரம் சங்கம் ஆயிரம் ஆயிரம் தடக்
கையும் பிடித்து ஊத - ஆயிரம் வாய்கள்தோறும் ஆயிரஞ்சங்குகளைவைத்து நீண்ட
இரண்டாயிரங்ககளாலும் பிடித்து ஒருபால் ஊதிவரவும். (௧௦௪)

போக்குமாயவன்புணர்ப்பையுமிருண் மலப்புணர்ப்பையுநகடந்தெம்மை
காக்குநாயகனருசனைவிடாதருடகதியடைநதுளவாணன் [க்
றுக்குநேர்ப்படவாயிரங்கநகனாறறெருமமெனமுகநதோறுஞ்
தாக்கவேறுவேறெழுகுடமுழாவொலித்தடங்கடலொலிசாய்ப்ப.

(இ-ள்.) போக்கு மாயம் வன் புணர்ப்பையும்-ஒழிக்கத்தக்க மாயையின் வ
லியதொடக்கையும், இருள் மலப் புணர்ப்பையும் கடந்து - ஆணவ மலத்தொடக்
கையுந்க்கி, எம் மை காக்கு நாயகன் - எம்மைப் பாதுகாக்குஞ் சிவபெருமானே, அ
ருச்சனை விடாது அருள் கசி அடைந்தான வரணன் - அருசசிக்கும் பூசனைத்தொழி
லைக் கைவிடாமல் (அவனது) திருவருளால் முத்தியடைந்த வரணனானவன், அககு
நேர்ப்பட ஆயிரம் கரங்களால் - பாடலுக்கு ஒக்க (தன்ன) ஆயிரங்ககளினால், முகம்
தோறும் தாக்க-முகங்கள்தோறும் மோத, தொம் என வேறு வேறு எழு குடமுழா
ஒலி - தொம்மென்று வெவ் வேறு வோசையா பெரும குடமுழாவினது வெரலி,
தடங் கடல் ஒலி சாயப்ப - (ஒருபால்) பெரிய கடலினது ஒலியைக்கிழப்படுத்தவும்.

ஆயிரங்கரங்கள் என்றமையால் - குடமுழாவும் ஆயிரமுகங்களை யுடையதெ
ன்பார் - முகந்தோறும் என்றார். அஞ்ஞானம், பொய், அபாவு, மோகம், சூனியம்,
ஆசசரியம், பயம் ஆகிய மாயைத்தொடக்கையும், சங்கற்பம், விகற்பம், குரோதம்,
மோகம், கொலை, அருர், மதம், நகை ஆகிய இருணமலத் தொடக்கையும் இயல்பா
கவே நீங்கி நிறகு நிறைவன் அனாதியே அம்மலங்களாற சிமிழ்ப்புண்டு கிடக்கும்
ஆன்மாக்களை மீளாவழிமையாகவிக்கொள்ளும் இயல்பின்னென்பார் - போக்குமாய
வன்புணர்ப்பையும் இருண்மலப் புணர்ப்பையுந் கடந்து எம்மைக் காக்குநாயகன்
என்றார். (௧௦௫)

முனிவரஞ்சலிமுகிழ்த்தசெங்கையினர்மொழியுமாசியருள்ளன்
கனிவரும்பியவன்பினர்பரவவுடகருத்தொடுவழிக்கொண்டோர்
துனிவருங்கணநாதர்கொட்டதிற்கரத்துணையினர்மழைபோலப்
பனிவருங்கணராடிபதாளினர்பாடுநாவினரோதத.

(இ-ள்.) முனிவர் அஞ்சலி முகிழ்த்த செம் கையினர் - முனிவர்கள் அஞ்ச
லித்துக் கூப்பிய செவந்த கைகளையுடையவர்களாகியும், மொழியும் ஆசியர்-சொல்
வகின்ற ஆதிர்வசனங்களையுடையவர்களாகியும், உள்ளம் கனிவு அரும்பிய அன்பி
னர்பரவ - மனத்திற் கனிந்துதோன்றிய அன்பினராகியும் (ஒருபால்) அதித்தவர

வும், உள் கருத்தொடு வழிக் கொண் டோர் துணிவு அரும் கண நாதர் - இணங்கிய மனத்தொடு வழிக்கொண்டு நடக்கின்ற துன்பமில்லாத கணநாதர்கள், கொட்டு அ திர்காத்தினையினர் - கொட்டி அதிர்க்கும் இரண்டுகைகளை யுடையவர்களாகியும், மழைபோல் பனிவரும் கண்ணர் - மழைபோல ஆனந்தபாஷ்பங்களைச் சிந்துங் கண் களையுடையவர்களாகியும், ஆடிய தாளினர் - ஆடுகின்ற கால்களை யுடையவர்களாகி யும், பாடு நாவினர் - பாடுகின்ற நாவின் யுடையவர்களாகியும், ஏதத் - (ஒருபால்) அதித்தவரவும்.

செங்கையர், ஆசியர், அன்பினர் என்னும் குறிப்புவினைமுற்றுகள் வேறுபல வடுக்கிய வினையெச்சங்களாய்ப் பரவ என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், கரத்தினையினர், கண்ணர், தாளினர், நாவினர் என்னும் அவ்வினைமுற்றுகள் வேறு பலவடுக்கிய அவ்வினையெச்சங்களாய் ஏத்த என்னுமவினையெச்சத்தின் முதனிலையையும் தனித்தனிகொண்டன. (௧௦௬)

இந்திரன்மணிங்களாஞ்சிகொண்டொருமருங்கெய்தமெல்லிலைவாசற் தந்திலங்குபொன்னடைப்பைகொண்டசனோர்சார்வாமருத்துக்கோ வந்திரங்கொலியாலவட்டம்பணிமாறவாரமுதாபற் தந்துநேரநீர்க்கடவுள்பொறகோடிகந்தாமரைக்கரந்தூக்க.

(இ-ள்.) இந்திரன் மணிக் களாஞ்சி கொண்டு ஒரு மருங்கு எய்த - தேவேந்திரன் இரத்தினம்பதித்த களாஞ்சியை ஏந்தி ஒருபால் வரவும், ஈசன் மெல் இலை வாசம் தந்து இலங்கு பொன் அடைப்பை கொண்டு ஓர் சார் வர - ஈசானமூர்த்தி மெல்லிய வெற்றிலைச்சுருளையும் வாசனைத்திரவ்யமும் தந்து விளங்காநின்ற பொன்னாலாகிய அடைப்பையை ஏந்தி ஒருபால் வரவும், மருத்துக்கோ வந்த இரங்கு ஒலி ஆலவட்டம் பணிமாற - வாயுதேவன் (ஒருபால்) வந்து ஒலிக்கும் ஒலியையுடைய ஆலவட்டம் வீசிவரவும், ஓர் அழல் தாபம் தந்து நேர - நிறைநத அகநிநிதேவன் அபத்தைத்தந்து (ஒருபால்) வரவும், நீரககடவுள் பொன் கோடிகம் தாமரை கரம் ஊக்க - வருணதேவன் அழகிய பூந்தட்டைத் தாமரைபோன்ற தனது கரங்களில் (ஒருபால்) ஏந்திவரவும். (௧௦௭)

நிருதியாடி கொண்டு திரவரவடிக்கடிநிதிமுகந்தளகைக்கோன் கருதியாயிரஞ்சிதழிடத்தண்டிநன்காஞ்சுகர்வினைசெய்யப் பரிதிபாயிரம்பண்டவியுரசுருமபன்மணிவிளக்கேந்தச சுருதிராயகன்றிருவடிமுடியின்மேறகமந்துபின்புறஞ்செல்ல.

(இ-ள்.) நிருதி எதிர் ஆடி கொண்டு வர - நிருதியானவன் எதிரே கண்ணாடி கொண்டு (ஒருபால்) வரவும், அளகை கோன் நிதி அடிக்கடி முகந்து கருதி ஆயிரம் சிதழிட - குபேரன் திரவ்யததை அடிக்கடி அள்ளி (நிருக்கலியாணப் பெருக்கத்தை) எண்ணி அளவில்லாது (ஒருபால்) வீசிவரவும், தண்டி நன் காஞ்சுகர் வினை செய்ய - தண்டாயுதத்தை யுடைய இயமன் கஞ்சுகமாகளபோல நெருக்கத்தை (ஒருபால்) விலக்கிவரவும், பரிதி ஆயிரம் பண்டவி உரகரும பல மணி விளக்கு ஏந்த - சூரியணப்போல் விளங்கும் ஆயிரம்பண்டவியை யுடைய நாகர்களும பல இரத்தினதீபங்களை யேந்தி (ஒருபால்) வரவும், சுருதி நாயகன் திருவடி முடியின் மேல் சுமந்து பின்புறம் செல்ல - வேதபுருஷன் இறைவுளது திருவடியைத் தனது முடியின்மேல் சுமந்து பின்புறத்தில் வரவும்.

பனாடவி - பண அடவி எனப்பிரித்துப் படக்காடெனப் பொருள்கொள்க.

கங்கைகாவிரியாதிநவநதிக்கன்னியர்குளிர் தூங்கப்

பொங்குவார்திரைக்கொழுந்தெனக்கவரிகள் புரட்டவெண்பிறைக்கீற்றுத்
தூங்கவாளெயிற்றிருளுடறகுழிவிழிசுகடாழற்செம்பங்கிச்
சங்கவார்குழைக்குறியகுண்டோதரன்நண்மதிக்குடைதாங்க.

(இ-ள்.) கங்கை காவிரி ஆதிய நவநதி கன்னியர் - கங்கைகாவிரிமுதலிய ஒன்பது தீர்த்தங்களாகிய பெண்கள், குளிரதூங்க - குளிர்ச்சியிக, பொங்குவார் திரை கொழுநது என கவரிகள் புரட்ட-(தமகிடத்து) விளங்கும் நீண்ட அலைகளின் கொழுந்துபோலச் சாமனாகளை (ஒருபால்) வீசவும், வெண் பிறைக்கீறு தூங்கவா ள் எயிறு - வெள்ளிய பிறைக்கீற்றையொத்த உயர்ந்த வெள்ளியபற்களையும், இரு ள் உடல் - இருளபோன்ற வுடலையும், குழிவிழி - குழிநதகண்களையும், சுடர் அழல் செம்பங்கி - விளங்கும் நெருப்புப்போன்ற செந்நிறமவாய்ந்த மயிர்களையும், சங்கம் வார்குழை - சங்காலாகிய நீண்டகுண்டலதையுமுடைய, குறிய குண்டோதரன் - குறியவடிவத்தையுடையவருளிய குண்டோதரன், தண்மதி குடை தாங்க-தண்ணி யசந்திரனையொத்த குடையை (ஒருபால்) தாங்கிவரவும்.

பிறைக்கீறு பிறையாகியபிளவு எனநிற்றலால் இருபெயரொட்டுப்பண்புத்
தொகை. (௧0௩)

இடிக்கும்வாணுருமேறுயாநெடுங்கொடியெகினவெண்கொடிஞால

முடிக்குமுழிநாளுளர்கடுங்காலெனமுசொறிவிடநாகந்

துடிக்கவாயிடுமுவணவன்கொடிமுதலுமுநதுசேவகஞ்செய்யுங்

கொடிக்குழாத்திணுட்கொடியரசாயவிடைக்கொடிபுடைபெயர்ந்தாட.

(இ-ள்.) இடிக்கும் வான உரும் ஏறு உயர் நெடும் கொடி - இடிக்காநின்ற பெரிய இடியேறாகிய உயர்ந்தநெடியகொடியும், வெள் எகினம் கொடி - வெள்ளிய அன்னகொடியும், ஞாலம் முடிக்கும் ஊழி நாள் - உலகத்தை அழிக்கும் ஊழிக் காலத்தில், உளர் கடும் கால் என முசுசு எறிவிடம் நாகம் - வீசுகின்ற சண்டமாருத மபோல பெருமூச்சுவிடும் விஷசுதையுடைய சாப்பங்களை, துடிக்க வாய இடம் வல் உவணம் கொடிமுதல் - துடிக்கவாயால்கவவும் வண்மையையுடைய கருடக்கொடியு மாகிய இவைமுதலியகொடிகள், குழந்தை சேவகம் செய்யும் கொடி குழாத்திணு ள் - புறத்துச்சூழ்ந்த சேவகஞ்செய்யும் அத்துவசக்கூட்டங்களுள், விடைக்கொடி கொடி அரசாயபுடைபெயர்ந்த ஆட-இடபக்கொடியானது அக்கொடிகளுக்கரசாய் (ஒருபால்) அசைந்தாடவும்.

முதல் என்னும் பெயர் வினைப்பகுதியாய் "முற்றாய் நின்று எழுவாயுருபேற் றுப் பெயராயிற்று. (௧௦4)

கண்ணுதற்பிரான்மருங்கிருகடவுளர்கப்புவிடெனத்தோன்றும்

வண்ணமுத்தலைப்படையெடுத்தொருகுடவயிறுடைப்பெரும்பூதம்

பண்ணவப்பதினென்படைக்கலமுநதன்பக்கமாச்சேவிப்ப

வண்ணன்முசுகடர்முளைத்தொருவரைநடந்தனையதோர்மருங்கெய்த.

(இ-ள்.) கண்ணுதல் பிரான் மருங்கு - நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெரு மான் இரண்டிபக்கங்களிலும், இருகடவுளர் கப்பு விட்டால் என - இரண்டுகடவுள் ராகிய பிரமனுந் திருமாலுந் கப்புவிட்டிக் கிளைத்தாற்போல, தோன்றும் வண்ணம் முத்தலைப்படை - விளங்கித்தோன்றும் செந்நிறம்வாய்ந்த மூன்றுகவராயுள்ள சூல சூஉ

த்தை, குடும் வயிறு உடை ஒரு பெரும் பூதம் எடுத்த - குடம்போலும் வயிற் றையுடைய ஒரு பெரிய கும்போதரனென்னும் பூதம் ஏந்தி, பண்ணைப் பதினெண் படைக்கலமும் தன் பக்கமா சேவிப்ப - தெய்வத்தனமையையுடைய பதினெண் வகைப்பட்ட ஆயுதங்களும் தன்பக்கமாகச்சேவித்துவரவும், அண்ணல் முச்சுடர் முனைத்த ஒருவரை நடந்தது அனையது ஒருமருங்கு எய்த - பெருமையையுடைய சோமசூரிய அக்கினிகள் உதித்த வொருமலை நடந்துவருதல்போலவும் ஒருபால் வரவும்.

சிவபிரான் வலப்பாலிலும் இடப்பாலிலும் பிரமன் திருமால் தோன்றினார் களென்பது கூர்மபுராணம் அட்டமூர்த்தியியல்புகாதத அததியாயத்தில் “மைந்த நின்னையென்வலப்புறத்தின்மனனறிய, பைந்தழாய்முடிவண்ணையெனதிட்பா லிற், மந்தளித்தனனீவீர்வெங்கரிமுகன்மழல்வேற, கந்தனெனொனக்கருணையினுச்சி மோந்துகாப்பான்.” எனவருஞ்செய்யுளானுணர்க.

முனைத்த என்னும் பெயரெச்சத்தின ஈதும் நடந்தது என்னும் வினையுமுற் றி ன் ஈதும் தொகுத்தல். அனையது என்னுங் குறிப்புவினையுமுற்று வினையெச்சத்தில் வந்தது. (ககக)

பந்தநான்மறைப்பொருட்டிரட்டெனவடபாடல்செய்தெதிர்ப்புடப தந்தனேததவானுயிருணவருத்தெழுதழல்விடததெதிரீநோக்கு மந்தமாதியிலானிழல்வடிவமாயாடியினிழல்போல வந்தசுந்தரன்சாத்துநீரெடுதிருமாலையுமெடுத்தேந்த.

(இ-ள்.) பந்தம் நான்மறை பொருள் திரட்டு என - பந்தத்தையுடைய நான் குவேதங்களின் பொருளாகி (ஒருசேரத்திரட்டிய) திரட்டைப்போல, வட பாடல செய்து எதிர் புட்பந்ததன் ஏதத - வடமொழியில் பாடல்செய்து எதிரோ புட்பந்த தன்னுதித்துவரவும், வான் உயிர் உண உருத்து எழு தழல் விடதது எதிரீநோக்கும - தேவர்கள் உயிருண்ணக் கோபித்தெழுந்த காலாகுகிறீபோன்ற விடத்தினெதிரோ சென்ற, அந்தம் ஆகி இலான் வடிவ நிழலாய ஆடியின் நிழல்போல வந்த சுந்தர ன் - இதுதியு முதலுமில்லாத சிவபெருமானுடைய திருமேனியினிழலாய்க் கண் ணுடியின் நிழல்போலவந்த சுந்தரமூர்த்திகள், சாதது நீரெடு திருமாலையும் எடுத்தி ஏந்த - சாத்தியருளுந் திருநீற்றெடு திருப்பள்ளித்தாமததையும் எடுத்தி ஏந்தி ஒருபால் வரவும்.

பந்தம் வேதத்தின் ஒருதுப்பு. சிவபெருமான் ஓகால் கண்ணுடியிற் பிரதி பிம்பித்த தனது திருவருவத்தைநோக்கி வாவென்றருள வந்தசுந்தரவடிவமாதலி ன் ஆடியினிழல்போல்வந்த சுந்தரனெனவும், அவா திருக்கயிலையில் திருநீறும் திரு ப்பள்ளித்தாமமும் எடுத்தேந்தும் அகமபடித்தொண்டினராதலின் சாத்துநீரெடு திருமாலையு மெடுத்தேந்த எனவும், விடநதோன்றியகாலத்துப் பிரமனமுதலியதே வர்கள் திருக்கயிலையையடைந்து ஒலமிடச் சுந்தரமூர்த்தியால் வருவித்தருளின னாதலின் தழல்விடத்தெதிரீ நோக்கும எனவுங்கூறினார். (ககஉ)

அன்னத்தேரினையன்வலப்பாங்கருமராவலிகவர்சேன வன்னத்தேரினன்பாலிடப்பாங்கருமலர்க்கரங்குவித்தேத்தப் பொன்னத்தேமலர்க்கொன்றையான் வெள்ளியம்பொருப்பொடுமெழீஇப் லென்னத்தேரணிமதுமாமாநகர்ப்புறத்தெய்துவானவ்வேலை. [போந்தா

(இ-ள்.) அன்னத்தேரினன் அயன்வலப்பாங்கரும் - அன்னத்தைத் தேராக வுடையபிரமன் வலப்புறத்திலும், அராவலி கவர் சேனம் வன்னம் தேரினன் மால் இடப்பாங்கரும் - பாம்பின்வலியைக் கொள்ளுகொள்ளும் கருடனை நிறம் அமைந்ததேராகவுடைய திருமால் இடப்புறத்திலும், மலர் கரம் குவித்து ஏத்த - (தமது) தாமரைமலர்போன்ற கைகளைக்கூப்பித்துதிசெய்த வரவும், ந பொன்னம் தேமலர் கொன்றையான் - கிறந்தபொன்னிறமவாயந்த தேன்பொதிந்த கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த சிவபெருமான், வெள்ளியம் பொருப்பொடும் எழுந்து போந்தால் என்ன - வெள்ளிமலையோடு எழுந்துவந்தாற்போல (இடப்பாகனத்தின்மேல்) தேர் அணி மதுரைமா நகர்புறத்து எய்துவான் - நிலைத்தேரினவரிசையையுடைய பெரிய மதுரைநகரத்தின்புறத்து எழுந்தருளியிருக்கின்றன, அவவேலை-அக்காலையில்.

பிரமணர் திருமாலுந் தோன்றியமுதையால் வந்தார்களென்பார் - அன்னத்தேரினனயன்வலப்பாங்கரு மராவலிகவர்சேன, வன்னத்தேரினன் மாலிடப்பாங்கரும் எனார். வாகனங்ககிறதிறத்தன தேரும் குதினாயும் யானையுமாதலால் ஏனை வாகனங்களோடு கூட்டிக்கூறுதல் செய்யுளவழகமென்க. “கார்மாரிசைக்காலன்வ நிறகலபத்தோமாரிசைவந்தென்பபயிவாய” எனவருஞ் செய்யுளாறகான்க, ந-என்பது சிறப்பென்னும் பொருள்மேலவரும் இடைச்சொல். நக்கிரா எனவருதல்காண்க

மேலே

தேவாகடேவன்வந்தான்செங்கணமாலவிடையான்வந்தான்
மூவாகண்முதலவனவந்தான்முககணம்பெருமான்வந்தான்
பூவலரயன்மாலகாண்பூரணபுராணன்வந்தான்
யாவையுமபடைப்பானவந்தானென்றுபொருளின்னமார்ப்ப.

(இ-ள்.) தேவர்கள் தேவனவந்தான் - பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்குத்தேவையுள்ளவன் வந்தருளினான், செங்கணமால் விடையான் வந்தான் - செவந்தகணையுடைய திருமாலாகிய இடபஞ்ஞானிய யுடையவனவந்தருளினான், மூவர்கள முதலவன் வந்தான் - திரிமூர்த்திகளுக்கு முதல்வையுள்ளவன் வந்தருளினான், முககண எம்பெருமான் வந்தான் - சோமசூரியாக்கினிகளாகிய மூன்றுகண்களையுடைய எம்பெருமான் வந்தருளினான், பூ அலர் அயன்மால் காண்பு பூரண புராணன் வந்தான் - தாமரைமலரிலவகிக்கும் பிரமணம் திருமாலும் காணுதற்கரிய எங்கும் நிறைந்த தொல்லோன்வந்தருளினான், யாவையும படைப்பான் வந்தான் - எல்லாவற்றையுஞ்சிருட்டித்தவன் வந்தருளினான், என்று பொன் சினனம் ஆரப்ப - என்று பொன்னாலாகிய சின்னங்கள் (ருருபால்) ஒலித்துவரவும்.

அடியார்களவேண்டி யாங்குவினாநதுசென்றருள ஈரடியால் மூவுலகளந்த விடைகொண்டான் என்பார் - செங்கணமால் விடையான் எனவும், பரந்திரராகிய பிரமன் திருமாலோடு சுதந்தததுவச் சுதந்தரனாகிய தானொருவனாய் நின்று அவர்களைக்காலாரந்தரத்திலொடுக்கி மீட்டும் உதிப்பிப்பவன் என்பார் - கூட்டிப் பிரித்தற் பொருளில்வந்த ஏழனுருபுதந்து மூவரின்முதல்வன் எனவும், தன்னையடைந்த ஆன்மக்களின் முமலங்களையும் நீகடு பருளசெய்யவனென்பார். முக்கணென்னும் ல்சேஷணங்கூட்டி எம்பெருமான் எனவும், திருவருட்கண்ணால் அறியாததிருதுகிற்கும் அடியார்க்கன்றி உருவமும் அருவமும் அருவருவமுங்கடந்து யாங்கணும் பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிற்கும் அனாதிமுத்த சித்தருவினென்பார் - பூவலரயன்மால்காண்பு பூரணபுராணன்வந்தான் எனவும்கூறினார். (ககச)

பெண்ணினுக்கரசிவாயிற்பெருந்தகையமைச்சரோனை
மண்ணினுக்கரசர்சேனைமன்னவர்பிறருமின்றிக்
கண்ணினுக்கினியான்நனைக்கண்டெதிர்கொண்டுதாழ
விண்ணினுக்கரசனாரின்வியத்தருநகரிற்புக்கான்.

(இ-ள்.) பெண்ணினுக்கு அரசிவாயில் பெரும் தகை அமைச்சர் - கலைமகள் முதலிய பெண்களுக்கரசியாராகிய பிராட்டியார் வாயிலிலுள்ள பெருந்தன்மையை யுடைய சுமதி முதலிய மந்திரிகளும், ஏனை மண்ணினுக்கு அரசர் சேனை மன்னவர் பிறரும் ஈண்டி - ஏனை நாட்டிகளுக்கு அரசராயுள்ளவர்களும் சேனாதிபதிகளும் மற் றையோரும் (மதிலின்வாயிலின) நெருங்கி, தண்ணினுக்கு இனியான் தனனை கண் டி எதிர்கொண்டு தாழ - கட்டிலங்களுக்கு இனியதிருமணக்கோலங்கொண்டருளிய பெருமானைத் தரிசித்து எதிர்கொண்டு வணங்க, விண்ணினுக்கு அரசன் ஈரான விய த்தரு நகரில்புக்கான் - (எதிர்கொள்ளவந்த அவரோடு) இருதிரனுடைய பொன்னு லகத்தினும் வியக்கத்தக்க செல்வத்தையுடைய மதுரைநகரிற்புகுந்தருளினான்.

இன் உறழ் பொருவில்வந்த ஐந்தனுருபு.

(௧௧௫)

முகிறவழ்புரிசைமூதூர்முகப்பெருவாயினீந்தி

யுகிறவழ்மாடவீதிவலம்படவனைவானாக

நகிறழைபொலங்கொம்பன்னநன்னகாமகளிரம்பொற்

றுகிறழைமருங்குலாயத்தொகைபுறந்தமுவுசூழ்நதாரா.

(இ-ள்.) முகில் தவழ புரிசை மூதூர் முகப்பெரு வாயில் நீந்தி - மேகந்தவ மும் மதில்குழந்த தொனறுதொட்டுள்ள மதுரைநகரத்தின் முகத்திலுள்ள பெரிய கோபுரவாயிலைக்கடந்து, அகில தவழ் மாடம் வீதி வலம்பட அனைவான் ஆக-அகிற் புகைதவழும் மாடங்கனையுடைய வீதியில் வலமாக எழுந்தருள, நல நகர் நகில் தழைபொலங் கொம்பு அன்ன மகளிர் - அந்நல நகரிலுள்ள தனங்கொளிய அரு ம்புகளானுமிய பொற்கொம்பைப்பொத்த பெண்கள், அம்பொன துகில் தழை மருங் குல் ஆயம் தொகைபுறம் தழுவ சூழ்நதாரா - அழகிய ப்தாமபரமுழித்த பூட்டையயு டைய தோழியாகுட்டம் புறத்தில நெருங்கிவரச சூழ்நதாராகள்.

பேதைமுதல் எழுவகைப்பருவப்பெண்களுள் பேதைநீங்கலாக ஏனை அறு வகைப்பருவப்பெண்கொள்பார நகில்தழை பொலங்கொம்பன்ன மகளிர் எனவும் சூழமகன் மங்கலத்தால் இன்னுனென்பது தோன்ற விதியிட்டதுபபவனியருதலைத் தொழப்போந்தார என்பார ஆயத்தொகைபுறந்தமுவுச சூழ்நதார எனவுங்கூறினார். எழுவகைப்பருவப்பெண்கள் பேதை, பெதுமபை, மங்கை, மடநதை, அரிவை, தெரி வை, பேரிளம்பெண். தொழப்போந்தார எனபது - “சூழகனைக்கலியெண்பாக்கொ ண்டி, விழைதொல்குழுமுதலவினங்கவுணாததாங், கிழைபுனைநல்லரிவாமணிமறுகி ன், மறறவனபவனிவரலேழ்பருவம், உறறமானாதொழப போந்ததுலாவாம்” என வரும் இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியலால் காண்க.

(௧௧௬)

தமிழ்முதலபதினெண்டேததுமகளிருந்தாருநாட்டி

னமிழ்தமன்னவருமுல்லையமபுயங்குமுதநீலங்

சூழிநறுங்கோங்குகாந்தள்கோழிணரசோகம்வாச

முமிழ்தரமலர்ந்தநந்தவனமெனவொருங்குமொய்த்தார்.

(இ-ள்.) தமிழ் முதல் பதினெண் தேத்து மகளிரும் - தமிழ்நாடுமுதலிய பதினெட்டுநாட்டிலுமுள்ள பெண்களும், தாருநாட்டில் அயிழ்தம் அனைவரும் - கற்பகராடாகிய பொன்னுலகிலுள்ள அயிழ்தமொத்தபெண்களும், முல்லை அமபயம் குமுதம் நீலம் குமிழ் நறும கோங்கு காந்தள் கோழ் இனம் அசோகம் வாசம் உயிழ்தர மலர்ந்த நந்தவனம் என - முல்லைபுர தாமரையும் ஆல்லியும் நீலோற்பலமும் குமிழும் நதியமணமுடைய கோங்கும் காந்தளும் கொழுவிய பூங்கொத்தையுடைய அசோகமும் வாசம்விச மலர்ந்து மல்கிய நந்தவனம்போல, ஒருங்கு மொய்த்தார் - ஒருசேர நெருங்கினார்கள்.

தாமரை முகமாகவும், முல்லை தாதுகளாகவும், ஆம்பல் வாயாகவும், நீலம் கண்களாகவும், குமிழ் நாசியாகவும், கோங்குருமபு தனங்களாகவும், காந்தள் கைகளாகவும், அசோகு மேனி திரிமாசபும்கொண்ட பெண்களாகுட்பட்டதை நந்தவனமாகக் குறிப்புகுவதஞ்செய்து அநையமலர்ந்த நந்தவனமென்றா. மணலுலகமாதரும் விண்ணுலகமாதரும் தம்முள் வேறுபாடின்திக் கலந்தவொன்பார் - ஒருங்குமொய்ததாரென்றார்.

(கக)

எம்மைநீர்விதிநோயோவென்போற்கலைபுருசங்கும்
விம்மநான்மட னுமுங்கனொருசுடைவெளியாறாக
வும்மைந்தோடுபந்தோவுரைத்தனமுரைத்தோமென்று
தம்மைநாபுரமாகாலபற்றித்தடுப்போலார்ப்பசசென்றார்.

(இ-ள்.) எம்மை நீர் விதிநோயே என்பபோல் - எங்களை நீங்கள் கைவிடுகின்றீர்களோ என்று முறையிடுதல்போல, கலையும் சங்கும் விம்ம - (சோரும்) மேகலையும் வளையலும் ஒலிக்கவும், நானும் மடனும் உங்கள் நெஞ்சு உடை வெளி ஆறு ஆக அந்நோ உமமை நீத்து ஒம் - நானும் மடமையும் உங்கள் மனத்தைப்பரந்த வெளியாகக்கொண்டி ஐயோ உங்களைக்கைவிட்டோடும, உரைத்தனம் உரைத்தோம் என்று - (அதனை) நாங்கள் சொன்னோம் சொன்னோமென்று, நாபுரம் தம்மை கால்பற்றி தடுப்போல் ஆர்ப்ப சென்றா - சிலம்புகள் தம்மை கால்கள்பற்றித் தடுத்தல்போல ஒலிக்கவும் வீதியிற் சென்றார்கள்.

மேகலை - கலை எனவந்தது முதற்குறையாகிய செயுள மருஉ. நீங்கள் சென்றாலருளான அதனால் யாவுயிழப்போ என்றுங் குறிப்பது தோன்ற நிறைவின் எதிர்வினைவிலக்கணி.

(ககஅ)

கடியவிழ்கமலகாடுபுத்ததோர்கருணைவாரி
யடிமுதன்முடியீருகவலாவிழிகருவளைசாத்திக்
கொடியசெம்பதும்போதுகுழன்மிசைசகுடுவார்போற்
குறையுணிகரங்கள் கூப்பித்ததுறியெனவினையசொல்வார்.

(இ-ள்.) சுடி அவிழ் கமலம் காடு பூத்தது ஓர் கருணை வாரி-வாசமொடுமலர்ந்த தாமரைக்காடுபூத்த ஓர் கருணைக்கடலாகிய சிவபெருமானுடைய, அடி முதல் முடி ஈறாக - திருவடிமுதல் திருமுடியநதமாக, விழி குவளை ஆலர் சாத்தி - (தமது) கண்களாகிய குவளைமலர்களைச்சூட்டி, கொடிய செம்பதும்ம போது குழல் மிசை குடுவார் போல்-கொடியையுடைய செநதாமரைமலர்களைத் (தமது) கூந்தலின்மேலே குடுகின்றவர்களைப்போல, தொடி அணி கரங்கள் கூப்பி - வளையலையணிந்த தமதுகைகளைக்குவித்து, துதி என இனைய சொல்வார் - துதிசெய்கின்றவர்களைப்போல இத்தன்மையான வார்த்தைகளைக் கூறுகின்றார்கள்.

சுருணைவாரி என்றது - சிவபெருமானையும், தாமரைக்காடென்றது - திருமு கத்தையும், திருக்கண்களையும், திருவாயையும், திருக்கரங்களையும், திருவுந்தியையும், திருவடியுமெனக்கொள்க. இது குறிப்புருவகவணி. குவணைசாத்தி - பதும்போது சூடுவொன்றது விரோதவணி. பெண்களிடத்து நிகழ்ந்த ஒருதலைக் காமமாதலால் இது பெண்பாற கூற்றுக்கைக்கிளைத்தினை - துறை காட்சி. (௩௧௯)

நங்கையென்றோற்றாள் கொல்லோ நம்பியைத்தினைத்தற்கென்பார்
மங்கையைமணப்பானென்றோவள்ள லுநோற்றானென்பா
ரங்கடிமதுனையென்றோவாற்றியதவந்தானென்பா
ரிங்கிவர்வதுவைகாண்பானென்னநானோற்றோமென்பார்.

(இ-ள்.) நங்கை நம்பியை தினைததற்கு என்னோற்றான் கொல்லோ என்பார் - பிராட்டியார் இச்சிறந்த புருஷனை அனுபவித்ததற்கு என்னதவஞ்செய்தாரோவென னு (சிலர்) சொல்லுவார், உள்ளலும் மங்கையை மணப்பான் என்னோற்றான் என்பார் - வளன்றன்மையையுடைய இமமகாபுருஷனும் இப்பிராட்டியாளைச் சேர என் ன தவஞ்செய்தானே என்று (சிலர்) சொல்லுவார், அம் கடி மதுரை ஆற்றிய தவந்தான் என்றோ என்பார் - ஆழகிய விளக்கமமைந்த மதுரைகரம் (இவர்கள் அணுகச்) செய்ததவம் யாதோ என்று (சிலர்) சொல்லுவார், இங்கு இவர் வதுவை காண்பான் நாம் என்னோற்றோம் என்பார் - இரகசியில் இவர்கள் திருக் கலியாணமகோற்சவத்தைக்காண நாமென்ன (அரிய) தவம் செய்தோமோ என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள்.

மங்கை வள்ளல இவற்றின் முதலில் இகரச்சுழிந்த தொகுத்தல். (௩௨௦)

தென்னவன்வருந்திமேனாட்செய்தவப்பேற்றாற்பெற்ற
தன்மகளவதுவைகாணதவஞ்செய்தானிலனையென்பார்
கன்னிதனழகுக்கேற்றவழகனிககாளையென்பார்
மன்னவனிலனையென்றிவேறிமைதுணாக்கென்பார்.

(இ-ள்.) தென்னவன் மேல் நாள் வருந்தி செய் தவப் பேரால் பெற்ற தன் மகள் வதுவைகாண - மலயத்துவசபாண்டியன் முன்னுளிற உடலமெலிந்தசெய்த தவப்பயனாற்பெற்ற தனது புத்திரியினது திருமணத்தைக்காண, தவம் செய்தான் இலனே என்பார் - தவஞ்செய்யாமறபோயினனையென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், கன்னிதன் அழகுக்கு ஏற்ற அழகன் இக்காளை என்பார் - (நமது) கன்னியாராகிய பிராட்டியாருடைய திருவழகுக்கு ஏற்ற பேரழகனிப்புருடென்று (சிலர்) சொல் லுவார்கள், மதுரைக்கு இவனே மன்னவன் அன்றி வேறு இலை என்பார் - மதுரைக்கு இப்பேரழகனே இறைவன்ல்லாமல் வேறொருவரும் இல்லை என்று (சிலர்) சொல் லுவார்கள். (௩௨௧)

நங்கைதன்னலனுக்கேற்பநம்பியைத்தந்ததிந்தத்
துங்கமாமதிதால்வல்லசுமதிதன்சூழ்ச்சியென்பா
ரங்கவடவப்பேறென்பாரன்னைதன்கன்னிக்கன்றி
யிங்கிவன்மருகனாகவெத்தவமுடையாளென்பார்.

(இ-ள்.) நங்கை தன் நலனுக்கு ஏற்ப நம்பியை தந்தது - பெண்களுட் சிற ந்த பிராட்டியாருடைய அழகுக்குத் தக்க ஆடவர்களுட்சிறந்த புருடனைக் கொடுத் தது, துங்கம் மா மதிதால் வல்ல இந்த சுமதி தன் சூழ்ச்சி என்பார் - உயர்ந்த மதிநூ லில்வல்ல இந்தச் சுமதியினது சூலோசனையே யென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள்,

அங்கு அவள் தவப் பேறு என்பார் - அப்பிராட்டியாருடைய தவப்பயனே இப்புருடனவடிவு என்று சிலர் சொல்லுவார்கள், அன்னை தன் கன்னிக்கு அன்றி இங்கு இவன் மருகனாக எத்தவம் உடையாள் என்பார் - காஞ்சனமாலையார் தம் புத்திரியாளைப் பெறுதற்குத் தவஞ்செய்ததுமன்றி இங்கு இப்புருடனை மருகனாகப்பெற யாதுதவஞ்செய்தனரோ என்று சிலர் சொல்லுவார்கள்.

நன்கெ யெனனோற்றுகொல்லோ எனனுஞ் செய்புன முதல் இசெய்யுள் காறும் நயததற்றுறை. (கஉஉ)

பூந்துகினெகிழ்ப்பார்சூழ்வர்புணர்முலையலைப்பர்பூசு
சாந்தினையுருப்பாநாணநதலைகொண்டார்போலசசாய்வர்
கூந்தலையவிழப்பர்வாரிககூட்டுவாமுடிப்பாமேனி
மார்தளிரொங்குமாரன்வாளிகள்புதையசசோர்வார்.

(இ-ள்.) பூந் துகில் நெகிழ்ப்பார் சூழ்வர் - அழகிய துகில்சரியச்செய்து (பின்புசிலர்) தரிப்பார்கள், புணர் முலை அலைப்பர் - நெருங்கிய தனங்களை (சிலர்) வருத்துவார்கள், பூசு சாந்தினை உருப்பர் - பூசிய சந்தனக்குழம்பை (சிலர்) உதிர்ப்பார்கள், நாணம் தலைக் கொண்டார் போல சாய்வர் - நாணம் மீக்கொண்டவரைப்போல (சிலர்) தலையிறகருவார்கள், கூந்தலை அவிழப்பர் வாரிக கூட்டுவர் முடிப்பர் - முடித்த கூந்தலை அவிழ்த்து வாரிக கூட்டிப் பின்பு (சிலா) முடிப்பார்கள், மேனி மாந்தளிர எங்கும் மாரன் வாளிகள் புதைய சோரவார் - (தத்தம்) மேனிகளாகிய மாந்தளிரகடோறும் மனமதபாணங்கள் தைக்க (அறிவு) சோரந்து மயங்குவார்கள்.

மெல்வாறகுத அரிசூவப் பருவப்பெண்கள் செயல்களிலையாதலில் மெலிதற்றுறை. (கஉ௩)

தண்ணளியொழுக்கருசாரந்தருணத்தினைச்சாரந்துமிந்த
வண்ணமெனமலாகளென்னேவாளியாய்த்தைத்தவென்பார்
கண்ணறுங்கூந்தல்வெய்ந்தகடிவவிழ்நீலத்தாரும்
வெண்ணகையரும்புமுல்லைத்தாமமும்வெறுத்துவிழ்ப்பார்.

(இ-ள்.) தண் அளி ஒழுக்கம் சாரந்தருணத்தினைச் சாரந்தும் - குளிர்ச்சியாகிய ஒழுக்கத்தைப்பொருதிய பண்பினையுடையும் (தண்ணியவன்களாகிய நேரோயுள்ளமன்மதனது விலலிநாணினை அநிதம) இந்த வண்ணம் மெல் மலர்கள் வாளியாய் தைத்த என்னே என்பார் - இந்தநிறமவாய்ந்த மெல்லியமலர்கள் பாணங்களாய்ததைத்தன என்ன அதிகையமென்று (சிலர்) சொல்லுவார்களா, கள் நறும் கூந்தல் வெய்ந்த கடி அவிழ் நீலம் தாரும் - தேனின் நறியமணங்கமழும் (தமது) கூந்தலில்தரித்த வாசமொடு மலாகந நீலோறபலமாலையும், வெள நகை அரும்பு முல்லை தாமமும் வெறுதது வீழ்ப்பார் - வெள்ளிய (தமது) தந்தங்கள்போல அரும்பிய முல்லைமாலையையும் வெறுதது நீக்குவார்கள்.

நீலமும் முல்லையும் மன்மதபாணங்களாதலால் வெறுத்து வீழ்ப்பாரென்றார். மெல்வாறகுத பெதும்பைப் பருவப் பெண்கள் செயல்களிலையாதலால் இதுவும் அத்துறை. (கஉ௪)

விம்மிச்செம்மார்தகொங்கையின்னார்சிலர்விற்காமன்
கைம்மிக்ககணையேறுண்டிகலங்கியமயக்கரற்றங்கண்
மைம்மிக்கநெடுங்கண்மூரல்வதனமுமவனம்பென்றே
தம்மிற்றம்முகத்தைநோக்கார்தலையிறக்கிட்டுச்செல்வார்.

(இ-ள்.) விம்மி செம் மாந்த கொங்கை மின் அன்னார் சிலர்-பெருத்திறமாந்த தனங்களையுடைய மின்னலையொத்த பெண்களுட் சிலர், வில் காமன் கை மிக்க களை ஏறுண்டு கலங்கிய மயக்கால் - கருப்புவிடிலை யேந்திய மன்மதனது கைவினின்று நீங்கிய மணமிக்கபாணங்களால் அடிபட்டு அறிவுகலங்கியகாமமயக்கத்தால், தங்கள் மை மிக்க நெடுங் கண் மூரல் வதனமும் அவன் அம்பு என்று - தத்தம் மைக்கோலமிகக நெடியகணகளையும் பற்களையும் முகங்களையும் அவன் பாணங்களென்றுகருதி, தம்மில் தம முகத்தை நோக்கார - அப்பெண்கள் கூட்டத்தான் ஒருவர்முகத்தை ஒருவாபாராராகி, தலை இறக்கிட்டு செல்வார்-தலையிறக்கிச் செல்வார்கள்.

மன்மதபாணமாவன - தாமரை, மாம்பூ, அசோகு, மூல்லை, நீலங்களாம். இவற்றுள் கண - நீலமாகவும், பற்கள் - மூல்லை அரும்பாகவும், முகம் - தாமரையுமாகவிருத்தலின் இவையும் அவனது அம்புகளென்று மயங்கினமையின் இதுமயக்கவணி. மெலிவாற்றாத மங்கைப்பருவப் பெண்கள் செயல்க ளிவையாதலால் இதுவும் அத்ததை. (கஉரு)

பற்றியபைம்பொன்மேனிப்பசப்பதுதேரூரண்ண [ப்
லொற்றைமாலவிடையின் மேற்கொண்டிருநதநம்முளத்தமேவ
பெற்றனமிதன்கொன்மாயப்பேதைரோபெருமானீண்ட
கற்றைவாசடைப்புங்கொன்றையிதுவனரோகாண்மினென்பார்.

(இ-ள்.) பைம பொன் மேனி பற்றிய பசப்பு தேரூ - பசிய பொன்னிறம் போலத் தத்தம் மேனிகள பசுதலேத (நாமகொண்டமயக்கத்தால சிறிதும்) தெனியாராகி, அண்ணல ஒற்றை மால் விடையின் மேற கொண்டு இருநதநம்-சிவபெருமான் ஒருபெரியவிடைமேலேறியிருநருளியும், நம் உளதனம் மேவப் பெற்றனம்-நமது மனத்திலும் வகைநுளப்பெற்றோம், பேசையீர இது என் மாயம் - பெண்கள இது என்னமாயம், பெருமான் கற்றை நீண்ட வார சடை பூங்கொன்றை-அச்சிவ பெருமான் (நம்முள்ளத்திலும் மேவினனென்பதற்குக்கூட) நெருங்கிய நீண்டசடை யிலுள்ள கொன்றைமலர், இது அன்றோ காண் மின் என்பார் - இம்மேனியிறேன்றிய பசுபயல்லவா (அதனை நீங்கவே) காணுங்களென்று சொல்லுவார்கள்.

அது பருதிப்பொருள்விசுதி. சிவபெருமான் விடையின்மேலிருநதம் தமது உள்ளத்திலும் மேவப்பெற்ற ராதலால் இதென்னமாயம் என்றார். மெலிவாற்றாத மடகதைப்பருவப்பெண்கள் பசுப்படைந்ததைக் குறித்தலால் இதுவும் அத்ததை. (.)

திங்களென்றெழுந்துநம்மைச்சடுவதென்செந்தியென்பார்
புககவன்சென்னிமீதுங்கிடப்பதேபோலுமென்பா
ரங்கவற்றிந்தவெப்பமிலைகொலென்றயிர்ப்பாராற்றக்
கங்கைநீர்சுமந்தானென்பாரதனையுங்காண்மினென்பார்.

(இ-ள்.) திங்கள் என்று எழுந்து நம்மை சுடுவது என் - சந்திரனென்றுபெயரிட்டெழுந்த இது நம்மைச் சுட்டுவருத்துவது என்னகாரணம், (ஆதலால்) செந்தி என்பார் - (சந்திரனன்று) செந்நெருப்பே என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், புக்கவன் சென்னிமீதும் கிடப்பதே போலும் என்பார் - (நீங்கள் கூறியசெந்நெருப்பு) இந்தச்சிவபிரான் சடைமுடியின்மேலும் இருக்கின்றதென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், அவன்கு இந்த வெப்பம் இல்லை கொல் என்று அயிர்ப்பார் - அவனுக்கு (நமக்குள்ளதுபோல் அச்செந்தியால்) இந்த வெப்பம் இல்லைபோலும் என்று சிலர் ஐயுறு

வார்கள், ஆற்ற கங்கை நீர் சுமந்தான் என்பார் - (அதனை) ஆற்றுதற்பொருட்டே கங்கைநீரைத் திருமுடியிற் சுமந்திருக்கின்றனென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், அதனையும் காண் மின் என்பார் - அக்கங்கைநீரையும் (கண்கூடாகக்) காணுங்களென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள்.

அங்கு - அளச்சிலை இரவில் வருகிறது காமநோயைக் குறித்தலால் இது இரவுநீடு பருவரல் என னுதறாது. (கஉஎ)

கலையொடுநாணமபோக் கிகருத்தொடுவண்ணம்வேறு
யுலையொடுமெழுநிட்டென்னவருகண்ணீரராகிக
கொலையொடுபயிலவேற்கண்ணாசுரிசிறன்பவனினோக்கி
யலையொடுமதியொருகுமையன்மெய்யன்பரோத்தார்.

(இ-ள்.) கொலை யொடு பயில வேல கண்ணார் குரிசில் தன பவனி
நோக்கி - கொலைதொழில் பயிலும் வேலபோன்ற கண்களையுடையபெண்கள் சிவ
பெருமான் வந்தருளும் பவனியைப்பார்த்து, கலை யொடு நாணம போக்கி - தமது
வஸ்திரத்தோடு நாணுங்குழன்று, கருத்து ஒடுவண்ணம் வேறும் - தமமனத்தோடு
நிறமும் வேறுபட்டு, உலை யொடு இட்ட மெழுகு எனன - உலையிலிட்ட மெழுகு
உருகியோடுவதுபோல, உருகு கண்ணீரா ஆகி - மனமுருகி உவட்டெடுக்குங் கண்
னிருடையவராகி, அலை யொடு மதியம் சூடும் ஐயன் மெய்யன்பர் ஒத்தார்-கங்கை
யொடு சந்திரனைச் (சடாமுடியிற்) சூடிய அச்சிவபெருமானது மெய்யனபரை
யொத்தார்.

சிவபெருமான் திருமூன் மீண்டுதாக்கும் மலவாசனை கழலுதலும், மனம் செ
கருடைதலும், உடம்பு பணித்தலும், ஆனந்த மேலீட்டால் பாஷபஞ் சிந்ததலும்
மெய்யன்பருடைமையால் அவரை யொத்தாரொன்றா. கலை யொடு, கருத தொடு,
ஒடு உருபு வேறுவினை உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்தது. அலை யொடு - ஒடு-உரு
பு மயக்கம். கொலை யொடு - ஒய் - இசைகிறதெதற் பொருளில் வந்தது. (கஉஅ)

நட்டவாகநிடுகதணைய்தநன்றிகொன்றவாபோற்கையில்
வட்டவாயத்தொடியுஞ்சங்குமநங்குமுதுகலையுநீங்க
விட்டபொருளிலம்பிட்டாகுகேநன்றியினிகவார்போற்கா
லொட்டியேகிடப்பபின்முருகுத்தபூங்கொம்பரனனா.

(இ-ள்.) நட்டவாகநு இடுக்கண எய்த நன்றி கொன்றவர்போல் - (தமக்கு
முன் நன்றி செயதுள்ள) சிநேகருக்கு வறுமைவர (அவரைவிட்டிரீங்கும்) நன்றிம
றந்தவரபோல, கையில் வட்டம் வாய தொடியும் சங்கும மருங்கு சூழ கலையும்
நீங்க - (தமது) கையில்ணிந்த வட்டமாகிய வாயையுடைய தொடியும் வளையலும்
இடையிலணிந்த வஸ்திரமுஞ் சேரவும், நன்றியின் இகவார்போல் - (சிநேகருக்கு
வறுமைவந்தபோது) அவாசெய்த நன்றியைக்கருதி அவரினன்று நீங்காதார்போல,
இட்ட பொன் லிலம்பு இட்ட ஆங்கே கால ஒட்டியே கிடப்ப - இட்ட பொன்னுர
கிய சிவம்பு இட்டபடியே காலையொட்டிக்கிடக்க, பூ உகுத்த கொம்பர் அன்னார்
நின்றார் - மலர்ந்த பூவைச் சிந்திநிற்கும் கொம்பையொத்தவராய் நின்றார்கள்.

இட்ட - அகரவீறு தொகுத்தல். உவமைக்கும் பொருட்கும் ஒற்றுமையுண்
மையால் நீங்க, ஒட்டியே கிடப்ப என்னும் பொருள்களின் தொழில்களை யுவமைக்
கேற்றிக் கூறப்பட்டன. (கஉக)

மின்னகுவேற்கணாளோ விளங்கிழைவிடைமேலையன்
புன்னகைப்போதுநோக்கப்போதுமுப்புரமும்வேனின்
மன்னவன்புரமுஞ்சுட்டவல்லவோகெட்டேன்வாளா
வின்னவைசுடாதுபோமோவேழையேன்புரமுமென்றான்.

(இ-ள்.) மின் நகு வேல் கண்ணன் ஓர் விளங்கு இழை - ஒளிவீகம் வேல் போன்ற கண்களையுடைய ஒருபெண், விடை மேல் ஐயன் புன் நகை போதும்-இட பத்தின்மே லாரோகணித்தருளிய சிவபெருமானுடைய புன்னகையாகிய முல்லைப் போதும், நோக்கப் போதும் - திருக்கண்ணையுடையபோதும், முப்புரமும் வேனில் மன்னவன்புரமும் சுட்ட அல்லவோ - திரிபுரங்களையும் வேன்றி தலைவனாகிய மனமதனது உடம்பாகிய புரத்தையும் சுட்டனவல்லவா, கெட்டேன் - ஆ, கெட்டேனே, இன்னவை ஏழையேன் புரமும் சுடாது வாளா போமோ என்றான்-இவை ஏழையேனாகிய என்னுடைய உடம்பாகிய புரத்தையும் சுடாமல் வாளாப்போகுமா என்று ஒருதிகுறிஞன்.

போது-கிண்கிணியாக்கொள்ளும் அருமபு. கலையொடு நாணம்போக்கி யென்னுஞ் செய்யுள் முதலிச்செய்யுள்களும் பேரிளம் பெண்பருவத்தையுடையார் செயல்களாதலால் மெலிதற்றுறை, கெட்டேன் வியப்புப்பொருளமேல் நின்று இடைச்சொல்.

(௧௩௦)

உழைவியழியொருத்திதன்கணுறுவெளியாகித்தோன்று
குழகனையிரண்டுசெம்பொற்கொங்கையுமொன்றாயயிராகத்
தழுவுவாளுற்றங்காணுடமுலையிரண்டேயாகி
யிழையிடைகிடக்கநீங்கியிருகைகண்டிடைபோலெய்ததான்.

(இ-ள்.) உழை விழி ஒருத்தி - மான்பார்வையைமொத்த பாவையையுடைய ஒருபெண், தன் கண் உரு வெளியாகி தோனும் குழகனை - தனது கண்களுக்கு உரு வெளியாகிப் புலப்படுகு சிவபெருமானை, செம்பொன் இரண்டு கொங்கையும் ஒன்றாய் வீங்க தழுவுவாள் - செவ்வந் பொன்னிறம் வாய்ந்த இரண்டுநகங்களும் (காமப்பெருக்கால்) ஒன்றாய் விம்மத் தழுவுகின்றவள, ஊற்றம் காணா - (தனதுகைகளுக்குப்) பரிசுகிட்டாமையால், தடம் முலை இழை இடை டிடச்சீரீங்கி - (தனது) இடம்பரந்த முலைகள் (மெலிந்த) தாலிழை இடையே டிடக்கப்பிரிந்த, இரண்டே ஆகி இருக்கைகண்டு - (ஒன்றாய்விம்மியன்) இரண்டாயிருந்தலைப்பார்த்த (வீருமபியபொருளைப் பெருது போனோமே என) இடைபோல் எய்ததான் - (தனது) இடை மெலிந்திருப்பதைப்போல உடலமெலிந்ததான்.

காணா எனனும் வினைமுதறினின்று பிரிந்ததொழிற்பெயர் மூன்றனுருபேறதுநின்றது. மடநதைப்பருவப்பெண் செயலாதலால் இதுவும் அதனுறை. (௧௩௧)

வாரிருங்கொய்கையாளோமாதராளவானோருயயக்
காரிருள்விடமுண்டன்கறுத்ததேயன்றுகொன்றைத்
தாரிருஞ்சடையார்கண்டந்தையன்மீர்தமதுநெஞ்சங்
காரிரும்பென்றேகாட்டக்குறியிட்டகறுப்பேயென்றான்.

(இ-ள்.) வார் இரும் கொங்கையாள் ஓர்மாதரான் - கச்சணிந்த பெரியகொங்கையையுடைய ஓர்பெண், தையன் மீர் - பெண்கான், கொன்றை தார் இரும் சடை

யார் .கண்டம் - கொன்றைமாலையையணிந்த" பெரியசடாமுடியையுடைய சிவபெருமானுருடைய ஸ்ரீகண்டம், உன்று வாறோர் உய்ய கார் இருள் விடம் உண்டு கறுத்தேயன்று-(கடல்கடைந்த) அப்பொழுது தேவர்களுயயவெழுந்த கரியவிருள்போன்ற விடத்தையுண்டு கறுத்தேயல்ல, தமது நெஞ்சம் கார் இரும்பு என்றேகாட்ட குறியிட்ட கறுப்பே என்றான் - (நம்பால்) தமது இகையம் கரிய இரும்புபோலக் கடினம் உடையதெனறேகாட்ட அடையாளமாக இட்டகருமையேயாமென்று கூறினான்.

தையன்மார் தையன்மீர் எனவந்தது விளியுருபு.

(௧௩௨)

பொன்ன விர்சடையான்முன்னேபோனதென்னெஞ்சந்தூதாயன்ன தூதாழ்த்ததென்னென்றநூறுருவாரொருத்திகெட்டே
 நென்ன நுருஞ்சமபோனதென்னொருத்திகெட்ட
 மின்ன னுள்வேறகண்செந்தாள விரைத்தளவனமுசல்.

(இ-ள்.) என் நெஞ்சம் தூது ஆய - என்னுடையமனந்தூதாக, பொன் அவிர்சடையான முன்னே போனது - பொன்னிறம்போல விளங்கும் சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருமுன்னே தூதாகச்சென்றது, அன்னது தாழ்த்தது என்ன என்று ஒருத்தி அமுங்குவாள்-(தூதாகச்சென்ற)அம்மனம் (மீண்டுமென்பால்வரது) தாமசித்தது என்னகாரணமென்று ஒருத்தி துன்பங்கூர்வாள், ஒருத்தி கெட்டேன் என்னது நெஞ்சம் போனது என்றனள்-(அதுகெட்ட) மறறொருத்தி ஆ, கெட்டேன் எனதுவடையமனமுந் தூதாகச்சென்றது (அது என்பால் மீட்டுமவரவில்லை) என்று கூறினாள், கெட்டமினஅனாள்-(அதனை)கெட்ட மினனையொத்தஅப்பெண்,வேல்கண் சேந்தாள - (எனக்கே உரியகணவனிடத்தே நீவிர என்னங்கொண்டது யாது காரணமென்று) வேலையொத்த தனது கண்களசெவந்து, அவனும் பூசல் விளைத்தனள் - அவளும் அவளோடு போசெய்தனள்.

ஆய செயவெனெச்சுந்தரிபு. சேந்தாள வினைமுற்றெச்சமாய்கின்றது. (1)

செப்பிளங்கொங்கையாளோ தெரிவைநீரநுருநோக்கெம்பாலவைப்பதென்மதன்போலெமமைச்சகிவதேமதனுக்காவியப்பொழுதளித்தாற்போலெமமாவிரமுளித்தாலின்னுமெய்புகழமக்குண்டுவேறபெண்பழிவிளையுமென்றான்.

(இ-ள்.) செப்பு இளம் கொங்கையாள ஓர் தெரிவை - கரண்டகச் செப்பை போத்த முறிராதணத்தையுடைய ஓர்பெண், எம் பால நீர் திரு நோக்கு வைப்பது எஸ்-எமமிடத்து உமது நுருநோக்கத்தை வைப்பது யாது, மதன் போல் எம்மைச் சுவேதே-மனமற்றைச் சுட்டெறித்ததுபோல எம்மையும் சுட்டெறித்தற்கா, மதனுக்கு அப்பொழுது ஏ ஆவி அளித்தாலபோல-(அந்த) மனமதனுக்கு அப்போதே உயிராகொடுத்தாற்போல, இன்று ஏ எம் ஆவியும் அளித்தால்-இப்பொழுதே எமது பிராணனையு கொடுத்தால், மெய்ப்புகழ் உமக்கு உண்டு - உண்மையாகிய புகழ் உமக்குண்டி, இன்றேல் பெண்பழி விளையும் என்றான் - இல்லையாயின் பெண்பழி உமக்கு விடாதுநெரிமம் என்று கூறினான்.

காத்தற்றொழிலில் எனையோர்க்குக் கூறும் பொய்ப்புகழ்போலான முற்றும் உமக்கே உண்டென்பார் - மெய்ப்புகழமக்குண்டென்றான். வாரிருங்கொங்கையாள னனுஞ்செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்காறும் மெலிதறுமுறை. பிரிநிலை ஏ தொகுத்தல்.

கவனமால்விடையான்றன்னைக்கடைக்கணித்திலனென்றங்கோர்
சுவணவாங்கொடியோரோவத்தொழில்வல்லான்குறுகநோக்கி
யிவனைநீயெழுதித்தந்தால்வேண்டிவளீவனென்ற
ளவனையாடுமுதவல்லாொன்றனவிசேசாரந்தான்.

(இ-ள்.) ஓர் வான் சுவணம் கொடி - ஒரு பெரிய பொற்கொடிபோன்ற ஒரு
த்தி, கவனம் மால் விடையான் தன்னை கடைக்கணித்திலன் என்று-வினாந்தசெல்
லுந் திருமால்விடையையுடைய சிவபெருமான் தன்னைச் சிறிதுங்கடைக்கணிக்காது
சென்றான் என்று, அங்கு ஓர் ஓவத் தொழில் வல்லான் குறுக - அவவிடத்துச்சித்
திரத்தொழிலில் கைபேய வல்லான் ஒருவனவர, நோக்கி (அவனைப்) பார்த்து, நீ
இவனை எழுதி தந்தால் வேண்டிவ ஈவன என்றான்-நீ இந்தப் பேரழகனை எழுதித் த
ந்தால் (உனக்கு) வேண்டும்பொருள் வெறுப்பக கொடுப்பேன் என்று கூறினான்,
யார் அவனை எழுத வல்லார் என்றான் - யார் அவனை யெழுத்ததரவல்லவா என்
ருன், ஆவிசேரந்தான் - (அதுகேட்டு) உய்சேரந்தது (அடித்தான்.)

இவன் உறுப்பு முற்றும் எழுத வமையினும் அழகுமட்டும் எழுத அமையா
தென்பான் யாடுமுதவல்லாரெனவும், படத்திலாயினும் தன்னை நோக்கி யருளுதல்
போல எழுதுவித்துப் பார்க்கும் விருப்புடையள் எனபா ஆவிசேராதாளெனவுங்
கூறினார். இது மெலிவொடு வைகற்றுறை. (கநரு)

வலத்தயன்வரவுகாணண்மாலிடங்காணாள் விண்ணோர்
குலத்தையுங்காணாமண்ணோர் குழாத்தையுங்காணாண்ஞானப
புலத்தவர்போலக்கண்டபொருளெலாமமுமாண்செங்கைத்
தலத்தவன்வடிவாக்கண்டாளொருதனித்தையனமாது.

(இ-ள்.) தனி ஒரு தையல் மாத - ஒடபிலவாத வொருபெண், ஞானப புல
த்தவர்போல - மெய்யுணர்ச்சியுடையவர்போல, வலத்து ஆயன் வரவு காணாள் - வ
லப்பால் பிரமன்வருதலையும் பாராமல், மால் இடங் காணாள் - திருமால் இடப்பால்
வருதலையும் பாராமல், விண்ணோர் குழாத்தையும் காணாள் - பொன்னுலகிலுள்ள தே
வர்கூட்டத்தையும் பாராமல், மண்ணோர் குலத்தையும் காணாள் - மண்ணுலகிலுள்
ள மனிதர்கூட்டத்தையும் பாராமல், கண்ட பொருள் எல்லாம்-(தான்) பார்த்தபொ
ருள்களையெல்லாம், மழு மாண் செங்கைத் தலத் தவன் வடிவா கண்டான் - மழு
வையும் மாணையும் ஏந்திய செவந்த திருக்கரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருவுருவ
மாகவே பார்த்தான்.

கர்மமேலீட்டால் தான்கண்ட சூழமகனவடிவமாகவே யேனையோனாயுங்
கண்டமையால் காண்டலதுறை. (கநரு)

முன்பெற்றங்காழிற்செல்லவண்ணலைமுன் ஷிராய்க்காண்பான்
பின்பற்றியாசைப்பாசம்பிணித்தெழுவோடுவாளோர்
பொன்பெற்றமுலையாள் கொம்பருகுமலாபோலத்தாளின்
மின்பெற்றகாஞ்சிதப்பவிலயகொடுகடப்பாளொத்தாள்.

(இ-ள்.) பெற்றம் காலில் முன் செல்ல-இடபஜர்தியானது காற்றைப்போல
முன்னே செல்லுதலால், அண்ணலை முன்போய காண்பான் - சிவபெருமானை முன்
னேபோய்த் தெரிகெக, பின் ஆசை பாசம் பற்றி பிணித்து எழ-பின் நின்று ஆசையா

கிய கயிறுனது கட்டிக்கொண்டுசெல்ல (முன்னே)ஒடுவாள்-ஒடுகின்றவளாகிய,பொன் பெற்ற ஓர் முலையாள் - தேமல்பூத்த முலையையுடைய ஒருபெண், கொம்பர் உருமலர் போல மின் பெற்ற காஞ்சி - கொம்பினின்று உருகின்ற மலர்போல (இடையினின்றுஞ்சோர்ந்த) ஒளிமிக்க காஞ்சியானது, தாளில் தட்ப - தன்னு காலின் (மேல்விழுநது)தடுக்க, விலங்கு ஒடு நடப்பாள் ஒத்தாள் - (அதனால்) விலங்கோடு நடக்கும் ஒருத்தியை யொத்தாள்.

கொம்பர் உரும் என்றமையால் இடையினின்றுஞ் சோர்ந்த எனப் பொருள் கொண்டாம். தான் செல்லுதலைக் காஞ்சிதடுக்கவும் மீட்டிஞ் செல்ல வலித்தமையால் காண்டல் வலித்தவெனவருதுறை. (௧௬௭)

விதுக்கலைமிலைந்துசெங்கண் விடையின்மேல்வருமானந்த
மதுககடற்றைககண்வாயான்புகநதுண்டிமகளிரொல்லாம்
புதுககலைசரிவதோரார்புரிவகைமுலவதோரார்
முதுக்குறையகலவதோராமுழங்கிராகாமவெள்ளம்.

(இ-ள்.) விது கலை மிலைந்து செங்கண் விடையின் மேல் வரும் ஆனந்தமது கடல்தனை - சந்திரனது கலையையணிந்து சிவந்தகணையையுடைய இடபத்தின்மேல் வந்தருளும் பேரின்பமாகிய தேன்கடலை, மகளிர் எல்லாம் கண் வாயால் முகந்து உண்டு-பெண்களெல்லாம் கண்ணாகிய தமது வாயால் மொண்டு பருகி, புது கலை சரிவது ஓரார் - (தமது இடையிலுமித்த) புதியவாடைகள் சோதலையுணராமலும், புரிவன்கழலவது ஓரார் - விருமபுங் கைவளையல்கள் கழல்வதையுணராமலும், முதுக்குறையு அகல் வது ஓரார்-பேரறிவு தமயினினும் நீக்குதலையுணராமலும், காமவெள்ளம் முழங்குறா - காமமாகிய வெள்ளப்பெருக்கில் அமுருதினாகுகள்.

மது உண்டோன் அமமதமயக்கில் தன்பொருளும் அறிவும் சோர்தலை உணராத அமுருதுதல்போல, ஆனந்த மதுவுண்டெழுந்த காமமயக்கில் கலைமுதலியனவும் அறிவுஞ் சோர்ந்த அமுருதினா எனக்கூறியது தொழிறற்றன்மையணி. பருகுதல் வாயால் ஆதலால் கண் வாயால் என்றார். (௧௬௮)

பைத்தழகெறிகுமாடப்பநதிமேனின்றுகாண்பார்
கைத்தலங்குப்பியாங்கைகண்களுநோக்கியாககே
சித்தமுங்குடிபோயசசொல்லுஞ்செயலுமாண்டங்கண்மாண
வைத்தமண்பாவையோடுவடிவுவேற்றுநின்றார்.

(இ-ள்.) பைத்த அழகு எறிகும மாடப் பநதி மேல் நின்று காண்பார்-ஒளிபாந்து அழகுவிசும் மாடவரிசைகளமேல் நின்று காணும்பெண்கள், கைத்தலங் கூப்பிய ஆங்கே கண்களும் நோக்கிய ஆங்கே - (தமது) கைகளுங் குவித்தவண்ணமே கண்களும் பாததவண்ணமே (நின்று), சித்தமும குடிபோய் சொல்லும் செயலுமாண்டு - (தமது) மனமும் (அவாபால்) குடிபோகசொல்லுஞ் செயலுமிழந்து, அங்கண் மாணவைத்த மண் பாவையோடு - அவ்விடத்து மாட்சிமைப்படவைத்த கதையால் செய்த பாவையோடு, வடிவு வேறு அறந் நின்று - (தம்) உருவு வேறுபாடு அற நின்றுர்கள்.

“மண்மாண்புண்பாவையற்று” என்னுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் உரையால் மண் - சதை யென்றதை யுணர்க. இவ்விரண்டும் மெலிவொடுகவைகற்றுறை. (௧௬௯)

அன்பட்டபுரமுங்காமனாகமுஞ்சுட்டதீயிம்
மின்பட்டசடிவததண்ணன்மெய்யென்பதறியார்நோக்கிப்
பொன்பட்டகலனுமெய்யும்பொரிகின்றூரவனைப்புல்லி
னென்பட்டுவிடுமோவையவேழையராவியம்மா.

(இ-ள்.) அன்பு அட்ட புரமும் காமன் ஆகமும் சுட்ட தீ - சிவநேச மொழி
த்த திரிபுரத்தோரையும் மனமதனது சரீரத்தையுஞ்சுட்டெரித்தநெருப்பு, இ மின் ப
ட்ட சடிவதது அண்ணல் மெய் என்பது அறியார் - இந்ந மின்னலையொத்த சடாமு
டியையுடைய சிவபெருமான் திருமேனியே என்பது சற்றும் அறியாராகி, நோக்
கி - (விரும்பிப்) பார்த்து, பொன்பட்ட கலனும் மெய்யும் பொரிகின்றார் - பொன்னு
லாகிய வாபரணமும் (தமது) சரீரமும் பொரிசின்றவர்கள், அவனை புல்லின் ஏ
ழையர் ஆயி என் பட்டு விடுமோ - அச்சிவபெருமான் திருமேனியைத்தழுவின பெ
ண்களது உயிர்கள் என்னபாடுபடுமோ (நாமறியோம் என்பர்.)

ஐய என்னு மிடைச்சொல் இனகு இரக்கக் குறிப்பினமேனின்றது. ஏழைய
ராதலின் அறியாரொன்றா. இது கவிசுறையுததிறை. (௧௪௦)

கொடிகள்பூந்துதிர்ந்தபோதிற்றொம்புளர்கலையுஞ்சங்குந்
தொடிகளுஞ்சுண்ணத்தூளுஞ்சுரர்பொழிமலருந்நி
யடிகள்கைப்பிரம்புதாக்கச்சிந்தியவண்டவாணா
முடிகளின்மணியுந்தாருங்குப்பையாயமொய்த்தயீதி.

(இ-ள்.) கொடிகள பூது உதிர்ந்த போதில் - கொடிகள்மலர்ந்து உதிர்ந்த
பூக்களைப்போல, கொம்புளா கலையும் சங்கும் தொடிகளும் சுண்ணம் தூளும்- பூங்
கொம்பையொத்த பெண்களது (சோர்ந்த) கலையும் வளையலும் தொடியும் சுண்ணப்
பொடியும், சுரா பொழி மலரும் - டோவாகள் சொரியும் புஷ்பவருஷமும், நந்திஅடி
கள் கை பிரம்பு தாக்க - நந்திராயனா திருக்கரத்தினுள்ள பிரம்படிபட, சிந்திய
அண்ட வாணர் முடிகளின் மணியும் தாரும் - சித்திய தேவர்களுடைய மகுடத்தி
னினதுதிர்ந்த இரத்தினங்களும் கற்பகமாலைகளும், யீதி குப்பையாய் மொய்த்த -
வீதிகளறி குப்பைகளாக நெருங்கின.

தொடிவளையலுள் ஒருவகைக்கையணி. தொடிவளைவு இது பண்பாகுபெய
ராய அணியின்மேல் நின்றது. (௧௪௧)

துன்னியதருப்பைகூடவரசிலைதுழாவித்தோயத்துப்
பொன்னியலகலசகன்னிரபூசராவீசவனனார்
பன்னியாவட்டமாகவானவிறபதித்தாலென்ன
மின்னியமணிசெய்நீராஞ்சனக்கலம்விதியாற்சுற்ற.

(இ-ள்.) பூசுரர் - அந்தணர்கள், பொன் இயல் கலச நல் நீர் - பொன்னுற்
செய்த கலசத்தினுள்ள நல்லநீரில், துன்னிய தருப்பை கூட அரசு இலை துழாவி
தோய்த்து வீச - நெருங்கிய தருப்பையோடுகூட அரசிலையைச் சேர்த்துத் தோய்த
து (ஒருபால்) வீசவும், அன்னார் பன்னியா - அவ்வந்தணரது பத்தினிமார், வாண
வில் வட்டமாக பதித்தால் என்ன - இந்திரதனூசை வட்டமாக வைத்தாற்போல,
மின்னிய மணி செய் நீராஞ்சனக் கலம் விதியால் சுற்ற-வினங்காநின்ற இரத்தினங்
களை வட்டமாகவவத்த நீராஞ்சனத்தட்டினையேந்நி முறைப்படி (ஒருபால்) சுற்ற
வும். (௧௪௨)

கோடிமுரசாடிசெம்பொற்குடமணிநெய்யிற்பூதத
கடிமலர்நையதீபங்குசங்கவரியென்னும்
படிவமங்கலங்களெட்டிம்பரித்துநேர்பதும்ச்சொம்பர்
வடிவினார்வந்துகாட்டமாளிகைமருங்கிற்செல்வான்.

(இ-ள்.) கொடி - கொடியும், முரசு - பேரிகையும், ஆடி - கண்ணடியும், செம் பொற்குடம் - செவ்வதபொன்னாலாகிய கலசமும், மணி - மணியும், நெய்யில் பூத்த கடிமலர் அனைய தீபம் - நெய்யிலேற்றிய வாசுபொருந்திய மலையொத்த தீபமும், அங்குசம் - தோட்டியும், கவரி என்னும் படிவமங்கலங்கள் எட்டும் - சாமரை என்னும் இலைகளின் வடிவமாகச் செபத அட்டமங்கலங்களையும், பதமம் கொம்பர் நேர் வடிவினார் பரிந்து வந்து காட்ட - தாமரைமலர்ந்த பூக்கொம்பையொத்த வடிவத்தையுடைய பெண்கள் ஏதேவ்ந்து (ஒருபால்) காட்டவும், மாளிகை மருங்கில் செல்வான் - திருக்கோயிலின்பக்கத்தில் செல்வாகின்றான். (கசு௩)

செப்புரங்கவார்ந்தகொங்கையாம்பையாதிபங்காட்டுந்
துப்புரவன்பினர்க்குத்தூயமெய்ஞ்ஞானநல்கு
முப்புரங்கடந்தான்நன்னைமும்முறைசீயங்களேங்கக்
கப்புரவிளக்கந்தாங்கிவலஞ்செய்க்கருணைபூத்தான்.

(இ-ள்.) தீபம் காட்டும் துப்புரவு அன்பினர்க்கு - தீபத்தொண்டிசெய்யும் உறுதியாகிய அன்பினையுடைய அடியார்களுக்கு, தூயமெய்ஞ்ஞானம் நல்கும் முப்புரம் கடந்தான் - பரிபுத்தமாகிய மெய்ஞ்ஞானத்தைத்தந்தருளுந் திருப்புரங்களை யெரித்த சிவபெருமான், செப்பு வரம் சவாந்த கொங்கை அரம்பையர் - கரண்ட கச்செப்பின் வன்மையைக் கொள்ளுகொண்ட தனக்களையுடைய தெய்வப்பெண்கள், கப்புர விளக்கம் தாங்கி - காப்புரவிளக்கினையேந்தி, இயங்களை ஏங்க - வாச்சியங்கள் ஒலிக்குமபடி, தன்னை முழுமுறை வலம் செய - தன்னை மூன்றுபிரதக்ஷிணஞ்செய்ய, கருணைபூத்தான் - கருணைசெய்தருளினான்.

தீபங்காட்டுந் துப்புரவன்பினர்க்குத் தூயமெய்ஞ்ஞானநல்கும் என்றது.

“விளக்கினாபேற்றவிற்பமெழுக்கிறுபத்திறியாகுந்
ஞானநன்மலர்தொடுத்தாற, தூயவிண்ணேறலாகும்
விளக்கிட்டாபேறுசொல்லிமெய்நெறிஞானமாகு
மளப்பிலகீதஞ்சொன்னாக்கடிக்கடாமருளுமாறே”

என ஆளுடையவாசகனருளிய தேவாரத்தாலுணாக.

(கசு௪)

கோயின்முன்குறுகலோடுமைமபுலக்குறும்புதேய்த்த
தூயநால்வேதசசெலவர்கவத்திகளோதநந்தி
சேயிருந்தடக்கைபற்றிச்செங்கணேறிழிந்துநோந்து
மாயனுமயனாரீட்டுமலர்க்கரமிருபாறபற்றி.

(இ-ள்.) கோயில் முன் குறுகலோடும் - திருக்கோயிலின்முன் சென்றருள, ஐம்புலம் குறும்பு தேய்த்த தூய நால் வேதம் செல்வர் - பஞ்சேந்திரியங்களாகிய குறும்புகளைச்சிதைத்த புனிதமாகிய நான்குவேத வாழ்க்கையையுடைய அந்தணர்கள், சுவத்திகள் ஓத - மங்கலவசனங்கூற, நந்திசேயிரும் தடக்கைபற்றி - நந்திநாயனாருடைய செவ்வந்த நீண்டதிருக்காங்களைப்பற்றி, செங்கண் ஏறு இழிந்து - சிவ

ந்தகண்களையுடைய இடபவூர்தியினின்றும் இறங்கி, மாயனும் அயனும் நேர்த்த-திருமாலும் பிரமனும் நேரோவந்து, இருபால் நீட்டும் மலர்க்கரம் பற்றி - இரண்டுபக்கத்திலும் நீட்டிய தாமரைமலர்போன்ற கைகளைப்பற்றிக்கொண்டு. (௧௪௫)

எதிர்த்தருமறைகள் காணாத இளைத்தடிசுமந்துகாணுமுதிர்ந்தவன்புருவமானபாதுகைமுடிமேற்சாத்தி பதிந்தவர்தலைமேற்கொண்டுபாசவல்வினைதீர்த்துள்ளம் பொதிந்தபேரின்பநலகும்பொன்னடிப்போதுசாத்தி.

(இ-ள்.) அருமறைகள் எதிர்த்த காணாத இளைத்த - அரியவேதங்கள் தேடிக்கண்டாடக்காணாமல் மெலிந்து, அடி சுமந்து காணும் முதிர்ந்த அன்பு உருவம் ஆன பாதுகை முடிமேல் - திருவடிகளைச் சமந்தாயினும் இனிக்காணவேண்டுமென்னும் முதிர்ந்த அன்போடு வடிவங்கொண்டுவந்து திருப்பாதுகையின் முடியில், தலைமேல் கொண்டு சாத்தி பதிந்தவர் - (தங்கள்) சிரசுகளின் மேல்கொண்டு சூட்டித் திருவருட்பதிவினையடைந்தவருடைய, பாசம் வல் வினை தீர்த்து உள்ளம் பொதிந்து - ஆணவமலமாகிய வலியதொடக்கையொழித்து (அவாகளுடைய) இதயத்தைவிட்டு நீங்காது, பேரின்பம் நல்கும் பொன் அடி போது சாத்தி - பேரின்பத்தந்தருளும் பொன்போலும் அரிய திருவடிகளைச் சாத்தியருளி.

பொருட்பிரபஞ்சத்துக் கியலத்தோன்றிய சொற்பிரபஞ்சத்தருவாம் வேதம் பலசமயங்களையும் ! அச்சமயக்கடவுளளையும் தமதாற்றல்கொண்டு கற்பித்த இலக்கணங்களால் ஒருதலையானுரைத்ததுபோலத் தமதுருக்குமவுருவாம் விந்துவை யுங் காரணவுருவாம் நாதத்தையும் இவற்றின் காரியமாய்க்கிளந்துள்ள தொகை வகைவிரியாம் விதிவாத மநகிரவாத அருத்தவாதங்களையுங்கடந்து நின்ற இறைவனது இலக்கணங்களினுண்மை யுணர்ந்து கூறவொண்ணு வருமைநோக்கி அன்மை மொழியால் ஓ வென்று மீண்டமையின் - எதிர்த்தருமறைகள் காணாததெனவும், அன்பிற்கே யெளியினென்று அடிநூனதுகாலுணர்ந்து அடிபெணின்நிறமையின் - முதிர்ந்தவன்பு எனவும், சிரமேற்கோடலால் சத்திபதிவும், அவவருட்பதிவால் - பாசநீக்கமும், அந்நீக்கத்தால் முத்தியின்பமும் ஒருசேரசெய்வது திருவடியாதலின் - பதிந்தவர்தலைமேற்கொண்டு பாசவல்வினைதீர்த்துள்ளம் பொதிந்து பேரின்பநல்கும் பொன்னடி எனவுங் கூறினா. வேதமே பாதுகை என்பது இந்நூலுள் பின்வரும் “மறையேந்மனுபிசுகையாமறையேந்மதுபாதுகையாம்” என்னுஞ் செய்யுளாலுணர்க (௧௪௬)

பையரவுரியின்னநடைப்படாம் பரப்பிபெய்த
கொய்யவழிப்போது நீத்தங்குரைகழலடிநனைப்பத்
தெய்வமந்தாரமாரி திருமுடிநனைப்பத்தென்ன
நயயவந்தருளுமையனுள்ளெழுந்தருளுமெல்லீ.

(இ-ள்.) பை அரவு உரியின் அன்ன நடைப்படாம் பரப்பி - படத்தினையுடைய பார்பின்றோலையொத்த (வெண்மையும் நுண்மையும்வாய்ந்த) நடைப்பாவாடையை விரித்து, பெய்த கொய் அவிழ் போது நீத்தம் - (அதன்மேல்) பரப்பிய கார்புகளைந்த இதழ்விரிந்த மலர்கள் (சிந்தாம) தேன்வெள்ளம், குரைகழல் அடி நனைப்ப - ஒலிக்கும் வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளை நனைக்கவும், தெய்வம் மந்தாரமாரி திருமுடி நனைப்ப - (தேவர்கள்சொரியும்) தெய்வத்தன்மையையுடைய மந்தாரபூஷ்பவருஷம் திருமுடியைநனைக்கவும், தென்னர் உய்யவந்தருளும் ஐயன் - பாண்டியர்கள் ஈடேற

வந்த சிவபெருமான், உள் எழுந்தருளும் எல்லை - திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளும்
காலையில். (௧௪௭)

மங்கலமகளிரோடுங்காஞ்சனமாலேவந்து
கங்கையின் முகந்தசெம்பொற்கரகநீரணையாவாக்கத்
திங்களங்கண்ணிவேயந்தசிவபரஞ்சோதிபாத
பங்கயம்விளக்கியநீர்தலைபெய்துபருகிநின்றான்.

(இ-ள்.) மங்கலம் மகளிரோடும் காஞ்சனமாலேவந்து - மங்கல நானணிந்த
பெண்களோடும் காஞ்சனமாலையார்வந்து, கங்கையில் முகந்த செம்பொன் கரகநீர்-
கங்கையில் முகந்துவந்த செவந்தபொன்னாலாகிய கரகத்தில் (நிரப்பிய) தீர்த்தத்தை,
அணையார்வாக்க-(தம்மோடுவந்த) அப்பெண்கள்வாக்க, திங்கள் அம் கண்ணிவேய்ந்
த சிவபரம் சோதி பாத பங்கயம் விளக்கி - சந்திரனை அழகிய மாலையாகத்தரித்த
சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளைவிளக்கி, அந்நீர் தலை பெய்து பருகிநின்
றான் - அத்தீர்த்தத்தைச் சிரசின்மேற்றெறித்துப் பருகிநின்றான்.

நின்றான்-வினைமுற்று எச்சமாய்நின்றது.

(௧௪௮)

பாதநாண்மலர்மேலீரம்புலரவெண்பட்டானீவிச்
சீதமென்பனிரோட்டிமான்மதச்சேறுபூசித்
தாதவிழ்புதுமந்தாரப்பொன்மலர்சாத்திச்சென்னி
மீதிருகரங்களுகப்பிவேறுநின்பிதனைச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) நான் மலர் பாதமேலே நரம் புலர வெண் பட்டால் நீவி - அன்றலர்
நத தாமரைமலர்போன்ற திருவடிமேல் நரம்புலர வெள்ளியப்பட்டையால் து
டைத்து, சீதம மெல பனி நீர் ஆட்டி - குளிர்த ந மெல்லியபனிரீரால் திருமஞ்ச
ளஞ்செய்து, மான் மதம் சேறுபூசி - மிருகமதங்கலந்த சநதனக்குழம்புபூசி, தாது
அவிழ் புதுமந்தாரம் பொன் மலர் சாத்தி-மகாநதத்தோடலாநத புதியமந்தாரத்தி
னது பொன்னிறம்வாயநத மலர்களைச்சாத்தி, வேறு நின்று-(ஒருபால்) ஒதுங்கிநின்
று, சென்னிமீது இருகரங்கள் உம் கூப்பி இதனை சொன்னான்-(தமது) சிரத்தின்மேல்
இரண்டுகைகளையுக்குவித்து இதனைச்சொல்லுகின்றான்.

கரங்கள் என்பதனிறுதியில் முறையமைதொகுத்தல்.

(௧௪௯)

அருமையாலடியேன்பெற்றவனங்கினைவதுவைசெய்தித்
திருநகாந்திருவுறகன்வித்தேயமுங்கைக்கொண்டாள்கென்
றுவைசெய்தாளதற்குநோவாருண்ணகையுடையராகி
மருகனூரியங்குளர்ப்பவதுவைமண்டபத்தைச்சோந்தார்.

(இ-ள்.) அருமையால் அடியேன் பெற்ற அணங்கினை - அரியதவப்பெற்றால்
அடியேனாகியயான்பெற்ற தெய்வவடிவுவாய்ந்த (என்) கன்னியை, வதுவைசெய்
து-திருக்கலியாணஞ்செய்து, இ திருநகர் திருவும் கன்னி தேயமும் - இந்தச்சிறப்பு
வாய்ந்த நகரத்திலுள்ள செல்வத்தையும் கன்னிநாடாகிய பாண்டிநாட்டையும்,
கைக்கொண்டு ஆள்க என்று உரை செய்தாள் - கைக்கொண்டு அரசாங்கவென்று
கூறினார், அதற்கு நேர்வார் மருகனார் - அதற்குடன்பட்டமருகனார், உள் நகை
உடையராகி - புன்னகையுடையவராய், இயங்கள் ஆர்ப்ப வதுவை மண்டபத்தை
சேர்ந்தார்-வாச்சியங்களோலிக்கத் திருக்கலியாணமண்டபத்தைச்சேர்ந்தருளினார்.

உடம்படுத்திருப்பை உணர்த்தினான்பார் - புன்னகையுடையாரகி என் னார். நேர்வார் என்னும் வினைமுற்றுப் பெயர்ச்சத்தின்மேல் கின்றது. மருகனார் மருகன் என்னும் ஒருமைப்பெயரோடு ஆர் என்னும் இடைச்சொல்வந்து ஒருமை சிதையாமல் பலர்பால் வினைமுற்கறக்கொண்டு முடிந்தமையில் பால்வழுவமைதி. “இயற்பெயர் முன்னர் ஆகாக்கிளவி பலர்க்குரியெழுத்தின் வினையொடுமுடிமே” எனவரும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலுணர்க. (௧௮௦)

அருத்தநான்மறைகளார்ப்பவரிமணித்தவிசிலேறி
நிருத்தனாகிருந்துகுழநின்றமாலயனையேனை
யுருத்திராதிபைப்பின்னுமொழிந்தவானவரைத்தத்தந்
நிருத்தகுதவிசின்மேவத்திருக்கடைநாட்டம்வைத்தான்.

(இ-ள்.) நிருத்தன் - சிவபெருமான், அருத்தம் நான்மறைகள் ஆர்ப்ப-பொருளமைந்த நான்குவேதங்களும் கோஷிகக, மணி அரி தல்கில் ஏறி ஆங்கு இருந்து-இரத்தினம்பதித்த சிங்காதனத்தின்மேலேறி ஆங்குவீற்றிருந்த, குழ நின்ற மால் அயனை-தன்னைக்குழநின்ற திருமாலையும் பிரமனையும், ஏனை உருத்திரா ஆதியரை-அவரொழிந்த உருத்திரர்முதலியோரையும், பின்னும் ஒழிந்தவானவரை - பின்னும் அவரொழிந்ததேவர்களையும், தத்தம் நிருத்தகு தல்கில் மேவ - அவரவர் தமக்கிட் ட சிறப்புமிக்க ஆசனங்களிலிருக்க, திருக்கடை நாட்டம் வைத்தான் - திருக்கடை க்கண்செய்தருளினான். (௧௮௧)

விண்டலவானோரோரேர்மிடைதலான் ஞாலச்செல்வி
பண்டையளன்றியினறுபரிததன்என்பெளவமேழு
முண்டவன்றனைத்தானின்றுததாத்திருத்தினுளே
வண்டர்நாயகன்றனுனைவலியினோவறியேமம்மா.

(இ-ள்.) விண்டலம் வாறோ ஏனோர் மிடைதலால்-விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர்களும் அவரொழிந்த ஏனை உலகங்களிலுள்ளவர்களும் நெருங்குதலால், ஞாலம் செல்வி பண்டையளன்றி இன்று பரிததன் - பூதேவியு முன்போல் ஒருபால்சாய்ந்ததுபோலச் சாயாது இன்று சமமாயச் சுமந்திருந்தால், பெளவம் ஏழும் உண்டவன் தன்னை தான் இன்று உத்தரதது இருத்தினுளே - ஏழுக்கடையும் உண்டருளிய அகத்தியமுனிவரையே முந்தென்திசையிலிருத்தியதுபோல)தான்இப்பொழுதுவட திசையிலிருத்தினுளே, அண்டர் நாயகன் தன் ஆனைவலியினே-(அன்றித்) தேவநாயகனாகிய சிவபெருமானுடைய ஆக்கினையின் வலிமையாலோ, அறியேம் - (நாம்) அறியோம்.

மலையையன்புத்திரியாராகிய உமாதேவியாகா இமையமலையினகண் திருக் கல்யாணஞ்செய்யச் சிவபெருமான் முன்னர் எழுந்தருளிய காலததுத் தேவர் முதலியோர் அங்குவந்து நெருங்கினமையால் தென்பால் தாழ்ந்து நின்றவின் ஞாலச் செல்வி பண்டையளன்றி எனவும், அவற்றையறிதற்கு அவன் திருவருள்வேண்டித் தலால் அறியோம் எனவும் கூறினார். (௧௮௨)

மாமணித்தவிசில்வைகிமணவினைக்கடுத்தவோரை
தாம்வருமளவும்வானத்தமனியமலர்க்கொம்பன்னார்
காமருடனநோக்கிக்கருணைசெய்திருந்தானிப்பாற்
கோமகள்வதுவைக்கோலம்புனைதிறங்கூறுவற்றேன்.

(இ-ள்.) மாமணி தவிசில் வைகி - பெரிய இரத்தினங்கள்பதித்த சிம்மாதனத்தில் வீற்றிருந்தருளி, மண விளைக்கு அடுத்த ஓரை தாம் வரும் அளவும் - திருக்கலியாணச்சடங்குக்கு வகுத்தமுகூர்த்தம் வருங்காறும், வரனம் தமனியம் மலர்க்கொம்பு அன்னார் - விண்ணுலகிலுள்ள பொற்பூங்கொம்பையொத்த அரம்பையர்கள் (செய்யும்) காமரு நடனம் நோக்கி கருணைசெய்து இருந்தான் - விருப்பம் செய்யும் ஆடலையோர்க்கு கருணைசெய்திருந்தருளினான், இப்பால் - இப்புறம், கோமகள் வதுவை கோலம் புனைதிறம் கூறலுற்றேன் - தடாததைப்பிராட்டியார் திருமணக் கோலம்புனைகின்றவகையினைச் சொல்லத்தொடங்குகின்றேன். (கருங்.)

மாசறுத்தெமையானந்தவாரிநீராட்டிப்பண்டைத்
தேகருவிளககவலலசிவபரம்பரையைச்செம்பொ
னாசனத்திருத்தநானமணிந்துகுங்குமசசேறப்பி
வாசநீராட்டிநாகன்மதிமுகககொம்பானார்.

(இ-ள்.) மாசு அறுத்து எமமை ஆனந்தவாரிநீர் ஆட்டி-மலக்குற்றத்தையொழித்து எமமைப் பேரினப்பென் ஈப்பெருக்கில்முறகுவித்து, பண்டை தேச உருவிளக்கவல்ல சிவபரம பரையை-அனாதையிலுள்ள ஒளிவம்மமாகச்செய்யவல்ல சிவசத்தியாடிய பிராட்டியாரை, மதிமுகம் கொம்பா ஆனாரா-சந்திரனபோன்ற முகத்தை யுடைய பூங்கொம்புபோன்ற வண்ணப்பெண்கள், செம்பொன் ஆசனத்து இருத்தி-செவந்தபொன்னுலகிய ஆசனத்தில் எழுந்தருள்செய்து, நானம் அணிந்து குங்குமம் சேறு அபயி - கன்னாதிதியாகது குங்குமகழும்பையப்பி - வாசநீர் ஆட்டினார்கள் - வாசமுட்டியநீரால் ஸநானஞ்செய்ததார்கள்.

அத்துவாயிற் கட்டுண்ட எனதுநூனத்தைமறைத்த ஆணவாதிமுற்றங்களை - மாசு எனவும், திக்கைமுறைப்படி கலாசோதனையால் அக்குற்றங்களினின்றும் எடுத்தொழித்தலை - அறுத்தெனவும், வாதனைபற்றியெழும் மலபோதநீக்கத்தில் அறிவானந்தத்து முழக்கசெய்தலை, ஆனந்தவாரி நீராட்டி எனவும், என்னிறப்பிவறது என்பருவதனுகையல் உபகரித்துவந்த சிவத்தோர் தாதானியப்படுத்தி யசசிவமே யாய் யான் நிறக்கசெய்தலை - பண்டைத்தேசரு விளக்கவல்ல எனவும் கூறினார்.)

முரசொடுசநகமேங்கமுழுகிறுண்செசாத்தி
யாசியலறத்திறகேறபவந்தணாககுரியதானம்
வினாசெய்திளிராகையாரவேண்டுவவெறுப்பந்தந்து
திரைசெய்நீரமுதமன்னாடிருமணக்கோலங்கொளவாள்.

(இ-ள்.) முரசொடு சங்கம் ஏங்க முழுகி - பேரிகையோடு சங்கமொலிக்கத் திருமஞ்சனமாடி, துணை தாச சாத்தி-மெல்லிய ஆடையுடுத்து, அரசியல் அறத்திற்கு ஏற்ப - (தமது) ஷுத்திரிபதநும்துக்குப்பொருந்த, அந்தணர்க்கு உரியதானம் வேண்டுமவெறுப்ப-பிராமணர்களுகுரிய தானங்களாக (அவர்கள்) வேண்டும்பொருள்களை அவாவற, வினா செறி தளிர் கை ஆர தந்து - வாசமிக்க தளிர்போன்ற திருக்கரங்களால் நிரம்பத்தந்து, திரை செய நீர் அமுதம் அன்னார் திருமணக் கோலம் கொள்வாள் - கடலிறோன்றிய அமுதம்போன்ற பிராட்டியார் திருமணக் கோலங்கொள்ளத்தொடங்கினார். (கருங்.)

செம்மலர்த்திருவும்வெள்ளைச்செழுமலர்த்திருவுந்தங்கள்
கைம்மலர்த்தவப்பேறின்றுகாட்டுவார்போலங்கை
யம்மலரனிச்சமஞ்சுமடியிற்செம்பஞ்சுதிட்டி.
மைம்மலர்க்குமுன்மேல்வாசககாசறைவழியப்பெய்து.

(இ-ள்.) செம்மலர் திருவும் - செந்தாமரைமலரில் வசிக்கும் திருமகளும், செழுமலர் வெள்ளை திருவும் - அன்றலாந்த வெண்டாமரைமலரில் வசிக்கும் கலைமகளும், தங்கள் கைமலர் தவம் பேறு - தங்களைத்தாமரைமலர்கள் போன்றதவப்பயனை, இன்றுகாட்டுவார்போல - இப்பொழுது (கைபுனைதொழிலாற) காட்டுவார்போல, நங்கை அம் அனிச்சமலர் அஞ்சும் அடியில் - பிராட்டியாருடைய அழகிய அனிச்சமலர்களை மிதிக்க அஞ்சும் திருவடியில், செம்பஞ்சு திட்டி - செம்பஞ்சுக்குழம்புதிட்டி, மை மலர் குழல் மேல் - மேகாபோன்ற மலையாணிந்த கூந்தலின்மேல், வாசக காசறை வழிய பெய்து - வாசகிக மயிர்ச்சாந்து வழிய அப்பி.

திரு-என்பது கண்டோரால் விரும்புநதனையுடையாமேல் நிறைவின செம்மலர்த்திருவும் வெள்ளைச் செழுமலர்த்திருவும் என்றா திருக்கோவையாருள்- “திருவளர்தாமரை” என்னும் பாசாந்தில திரு என்பதற்கு ச்சினாக்கினியா எழுதியவுரையாலுணர்க. (கருசு)

கொங்கையின்றுகடடிற்சாந்தவகுளிர்பனிநீர்தோய்தநட்டிப்
பங்கயமலாமேலன்னமபவளச செவ்வாய்விட்டார்பபத
தங்கியவென்னவாரநாபுரந்த அம்பசசெங்கே
முங்கதிப்பாதசாலங்கிண்கினியலம்பப்பெய்து.

(இ-ள்.) கொங்கையின் முகட்டில்-திருத்தனங்கனிவாகையில், சாகந்தம் குளிர்பனிநீர் தோய்த்து அட்டி - சந்தனத்தைப் பனிநீரிற் குழைத்துத் திமிர்ந்த, பங்கயம் மலர்மேல் - தாமரைமலரின்மேல், அன்னம் பவளம் செவ்வாய் விட்டி ஆர்ப்பதங்கிய என்ன - அனைவர்கள் பவளம்போன்ற செவந்த வாயைத்திறந்து ஒலிக்கத் தங்கியிருத்தல்போல, ஆர நூபுரம் துதும - பொருந்தச் சிலம்புக லொலிக்கவும், செம கேழ் அங்கதிர் பாதசாலம் கிண்கினி அலம்ப - செவந்த நிறத்தையுடைய அழகிய கிரணத்தையுடைய பரியகமும் கிண்கினியும் சத்திக்கவும், பெய்து-கிருவடிகளின்மேல் சூட்டி.

பரியகம் ஆவது “பொன்னிதழ்பொத்தந பன்னிறமணிவடம், பன்னிபதொடரிற் பெருவிரைமோதிரம், தனனெந்தொடக்கித் தமனியச்சிலம்பிபா, புறவாய்ச்சூழந்து புணரவைப்பதுவே.” எனனுஞ் சூத்திரத்தால் உணர்க. தங்கிய எனனும் வினையுடைய தொழில்மேல் நின்றது. (கருசு)

எண்ணிரண்டிரட்டிகோத்தவிரிசிகையிருபத்தொன்றிற்
பண்ணியகலாபம்ரோழ்பருமநரலிரண்டிற்செய்த
வண்ணமேகலையிரண்டிற்செய்தவகையோரைந்தும்
புண்ணியக்கொடிவண்டார்ப்பப்பூததபோற்புலமப்பப்பூட்டி.

(இ-ள்.) எண் இரண்டு இரட்டி கோத்த விரிசிகை - முப்பத்திரண்டு கோவையாகக்கோத்த விரிசிகையும், இருபது ஒன்றில் பண்ணிய கலாபம் - இருபத்தொரு கோவையாகச்செய்த கலாபமும், ஈழோ பருமம் - பதினாஞ் கோவையாகக்கோத்த பருமமும், நாலிரண்டில் செய்த வண்ணம் மேகலை - எட்டுக்கோவையா

கக்கோத்த அழகியமேகலையும், இரண்டில் காஞ்சி - இரண்டுகோவையாகக்கோத்த காஞ்சியும் (ஆகிய) இவ்வகை ஒராதம் - இவ்வகைப்பட்ட ஐந்தாபரணங்களையும், வண்டு ஆர்ப்பு புண்ணியம் கொடி பூத்தது போல்-வண்டுகளொலிக்கப் புண்ணியக் கொடியொன்று பூத்திருத்தல்போல, புலம்ப பூட்டி-இடையில் ஒலிக்கப்பூட்டி.

இடைநிலைபெற்று வந்த தொழிற்பெயரி னீறுதொக்குநின்றது. (கருஅ)

பொன்மணிவண்டுவிழ்ந்தகாந்தளம்போதுபோல
மின்மணியாழிகோதுமெல்விரற்செங்கைக்கேற்ப
வன்மணிவையாபபுகடகழந்தொடியும்வானத
தென்மணிக்கரங்குகூப்பவிருதடந்தோளிலேற்றி.

(இ-ள்.) பொன் மணி வண்டு விழ்ந்த அம் காதள போது போல்-பொன்னிற் றமும் நீலமணிநிறமும் (வாய்நத) வண்டுகளவிழ்ந்த அழகிய காதளமலரினிதழ்போ ல, மெல் விரல் மின் மணி யாழி கோதுது - மெல்லிய விரலில் விளங்கும் நீலமணி பதித்த பொன்மோகிரத்தையிட்டு, செங்கைக்கு ஏறப் பல்மணி வையாப்பு கடக மும்-செவந்தகைகளுக்குப் பொருந்த வலியவையரணியாதசெய்த தலைப்பட்டுள்ள கடகங்களையும், தொடியும்-தொடியையும், தடம் இரு தோளில் - பனைத்த இரண்டு திருத்தோள்களில், வானதது எல் மணி கரங்கள் கூப்ப ஏற்றி - ஆகாயத்திலுலவுஞ் சூரியன் (தனது) கிரகங்களாகிய கைகள் கூப்பிவணங்க அணிந்து.

கடகம், தொடி இவற்றின் ஒளிகளுக்குத் தனது ஒளிமழுங்கினென்பது தோன்ற - எல்மணிக்கரங்கள் கூப்ப என்றா. (கருக)

மரகதமாலையம்பொன்மலைவித்துருமமலை
நிராபடவானவிலவினிழலபடவாரததாமம்
விபாபடுகளபச்சேறுமெழுகியபுளகககொங்கை
வபாபடுமருவியனவிவனப்புநாறுநாயுமான.

(இ-ள்.) விபாபடு களபம் சேறு மெழுகிய புளகம் கொங்கை - வாசயிக் க கலவைக்குழம்புதிமிர்ந்த புளாருமியிப் திருத்தனத்தில, மரகதமலை - மரகதமா லையும், அம் பொன் மலை - (அழகிய) பொன்மலையும், விததுருமமலை - பவள மாலையும், வான விலவன் நிழல் பட நிரா பட - இத்திரதறுசைப்போல ஒளிவீச வரிசைவரிசையாகவும், ஆரம் தாமம் - முதலாமாலையானது, வபாபடம் அருவி அ ன்றி - மலையினின்றியியும் அருவியை (ஒத்திருத்தலும்) அன்றி, வனப்பு நீர் நூற யும் மான - அழகியவெளியத்தில் எழுந்தநீர் நூறையையும் ஒத்திருக்கவும். (கரு௦)

உருவமுத்திவாயம்முத்திநிதகபல்காசுகோளாய்
மருவவக்காசுசூழ்ந்தமாமணிகதிராய்க்கங்குல
வெருவவிட்டிமைக்குமாரமேருவின்முறஞ்சூழ்ந்தாடுந்
துருவசக்கரம்போற்கொங்கைதுடல்வாவினங்கசுருட்டி.

(இ-ள்.) உருவம் முத்தி உடுவாய் - தோற்றத்தையுடைய முத்துகள் நகத்த் திரங்களாகவும், அம் முத்திநிதக பல் காசு கோளாய் மருவ - அம்முத்துகளைச்சூழ் ந்த பலவகை இரத்தினங்கள் கோள்களாகவும் பொருந்தவும், அக்காசு சூழ்ந்த மா மணி கதிராய் - அவ்விரத்தினங்கள்சூழ்ந்த பெரியநடுநாயகமணி சூரியனாகவும், கங்குல் வெருவ விட்டி இமைக்கும் ஆரம் - (இவ்வாறுகையுணர்த) இருளஞ்சியோ டவொளிவிளங்கும் பதக்கமானது, மேருவின் புறம் சூழ்ந்த ஆயிம் தருவசக்கரம் போல் - மேருவின்முறத்தையுச்சூழ்ந்துசெல்லந் தருவசக்கரத்தைப்போல், கொங்

கையல்வர - திருத்தனத்தின்மேல் தொங்கியசைய, விளங்க சூட்டி - (மரகதமாலைமுதலிய) அணிகள் விளங்க அணிந்து.

நினைபட, மான, கையல்வர எனனும் வேறுபலவடுக்கிய விளையெச்சங்கள் சூட்டி என்னும் விளையெச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. ஆய்'என்னும் விளையெச்சங்கள் செயவெனெச்சத்திரிபுகள். திருவசக்கரம் ஆரமாகக்கூறி அத் திருவசக்கரத்துளமைந்த நகலத்திரங்களை முத்தாகவும், சந்திரன்முதலிய கோள்களை வயிரமுதலிய இரத்தினங்களாகவும், சூரியனை அவ்விரத்தினங்களின்நடுவில் வாய்ந்த மாணிக்கமாகவும், உருவஞ்செய்தமையால் உவம உருவகவணி. (கசு௧)

கொடிகையலினமாய்நின்றகோட்குறவேறுமவீறுந்

தொடிகலைதியுந்தங்கோன்றொலகுலவிளக்காய்த்தோன்றும்

பிடிக்கிருகாதினாடுமந்தணம்பேசுமாபோல்

வடிக்குழைமகரத்தோடுபரிதிவான்மழுங்கச்சேர்த்து.

(இ-ள்.) கொடிகையல் இனம் ஆய் நின்ற கோள் சுறா ஏறும - கொடியிலெழுதியகையலுக்கு இனமாகநின்ற வலிய ஆணமகரமும், வீறும கலை தொடி மதியு-காளுக்குநாள் உயர்ந்துதோன்றும் கலைகளையுடைய வட்டமாகிய சந்திரனும், தம் கோள் தொல்குல விளக்கு ஆய் தோன்றும் பிடிக்கு - தமது தலைவனாகிய மலையத் துவசபாண்டியனது தொன்றதொட்டுள்ள மரபுக்கு ஒர்த்துமரக அவதரித்த பிராட்டியாருடைய, இருகாதின ஊடும - இரண்டு திருசெவ்வியனகண்ணும் (வந்து தம்முட்கலந்து) மந்தணம் பேசும் ஆறுபோல்-இரகசியம்பேசும் வகைபோல, வடி மகரம் குழை தோடு - நீட்சியமைந்த மகரகுண்டலம் பூட்டியதோடு, பரிதி வான் மழுங்க சேர்த்து - சூரியனது ஒளிமழுங்குமபடி அணிந்து.

மலையத்துவசபாண்டியன் உமா தேவியாரைப்பெறும் பெருந்தவத்தினனானதுவின் அவன்மரபிற்கு முதல்வனாகிய சந்திரனிலும் சிறந்தோனென்பார - கலைமதியுந்தங்கோள் எனக்கூறினார் பாண்டியர்மரபிற்கு கயறவொடியாதலில் அக்கையலுக்கினமாகிய சுறாவும், அவன் குலத்து முதல்வனாகிய சந்திரனும் தம்முட்கலந்து காதிற் குடிகொண்டிருந்ததுபோல மகரகுண்டலம் அமைந்த தோடுபுனைந்தமையால் சுறாவைமகரகுண்டலமாகவும், மதியைத்தோடாகவும் கூட்டி ஒப்புமைகூட்டவணியாகக்கொள்க. (கசு௨)

மழைக்குமாமதிக்குநாப்பண்வானவிற்கிடந்தாலொப்ப

விழைக்குமாமணிசூழ்படடமிலம்பகமிலங்கப்பெய்து

தழைக்குமாழுகிலைமைந்தனறையிடலகாட்டுமாபோற்

குழைக்குநீர்த்தகராநாழற்கோதைமேற்கோதையார்த்து.

(இ-ள்.) மழைக்கும் மாமதிக்கும் நாப்பண் - மேகத்திற்கும் பூரணசந்திரனுக்கும் நடுவில், வான வில் கிடந்தால் ஒப்ப - இத்திரதனாக கிடந்தாற்போல, மாமணி இழைக்கும சூழ்பட்டம் இலம்பகம் - பெரிய இரத்தினங்களைபறித்த ஒளிரும் ந்தப்பட்டத்தையும் துதலண்மாலையையும், இலங்க பெய்து-நெறியில் விளங்கத்தரித்து, தழைக்கு மாழுகிலை-கருப்பங்கொண்ட பெரியமேகத்தை, மைந்தன்-(அவரது) புத்திரராகிய (உக்கிரகுமாரபாண்டியர்) தனை யிடல காட்டும் ஆறுபோல-(பின்பு) விலங்கு பூட்டுதலைக்காட்டும் வகைபோல, நீர் குழைக்கும தகரா நாழல் கோதை மேல்-பனிநீர்க்குழைத்த மயிர்ச்சாணதையணிந்த கூந்தலின்புறத்து, கோதை ஆர்த்து-ஆமாலையைச்சூட்டி. (கசு௩)

கற்பகங்கொடுத்தவிர்தக்காமருகலன்களெல்லாம்
பொற்பமெய்ப்படுத்துமுக்கட்புனிதனுக்கிலாத
வற்புதமகிழ்ச்சிதோன்றவழகுசெய்தமையந்தோன்றச
சொற்கலையானும்பூவின்கிழத்தியுந்தொழுதுநோக்கி.

(இ-ள்) கற்பகம் கொடுத்த இந்த காமரு கலன்கள் எல்லாம் - கற்பகவிரு
ஷத்தந்த இந்தவிருப்பஞ்செய்யும் ஆபரணங்கனையெல்லாம், பொற்பமெய்ப்படுத்
து-அழகுசெய்யத் திருமேனியிலுள்ள உறுப்புகளில்பூட்டி, முககண புனிதனுக்கு-
திரிநேதிரங்கனையுடைய சிவபெருமானுக்கு, ஈது இலாத அறபுதம் மகிழ்ச்சிதோ
ன்ற - முடிவில்லாத அற்புதமும் மகிழ்ச்சியும்தோன்ற, அழகு செய்து - அலங்கார
ஞ்செய்து, அமையம் தோன்ற - முகூர்த்தகாலம்வர, சொல கலை யாளும் பூவின கி
ழத்தியும் தொழுது நோக்கி - புகழமைந்தநாவின்கிழத்தியும் பூவின்கிழத்தியும் வ
ணங்கி (தமதுகைபுனை தொழிலைமுறைப்பட்டுப்) பார்த்தது. (ககச)

சுந்தரவல்லிதன்னைசோபனமென்றுவாழ்த்தி
வந்திருகையுந்தகண்மாரந்தளிர்க்கைகண்டிட்க
கொந்தவிழ்கோதைமாதாமறமெலாகருடிகொண்டேறு
மந்தளிர்சசெங்கைபற்றுவெழுந்தனன்மறைகளார்ப்ப.

(இ-ள்.) சுந்தர வல்லி தன்னை சோபனம் என்று வாழ்த்தி-சுந்தரவல்லியாகி
ய பிராட்டியாணாச சோபனம் என்று வாழ்த்துப்பாட்டுப்பாடி, இருகையுமவந்து-
இரண்டுகைத்திலுமவந்து, தங்கா மாரதளிர் கைகள் உம நீட்ட - தங்களுடைய
மாரதளிர்போல (மென்மைவாயந்த) இரண்டுகைகளையும் நீட்ட, கொந்த அவிழ்
கோதைமாதம்-பூங்கொத்தலாந்த கூந்தலையுடைய பிராட்டியாரும், அறம எல்லாம்
குடிகொண்டு ஏறும்-மூப்பத்திரண்டறங்களுந் குடிகொண்டேறிய, அம தளிர் செங்
கை பற்று-அழகியதளிர்போலச செந்நிறமவாயந்த திருக்கைகளாறபற்றி, மறைகள்
ஆர்ப்ப எழுந்தனன்-வேதங்களகோவுக்க (அங்குநினதம்) எழுந்தருளினார். (ககடு)

கலிவிருத்தம்.

அறைந்தனநூரியமாததனசங்க
நிறைந்தனவானவர்நீன்மலர்மாரி
யெறிந்தனசாமரையேநதிழையாராவாய்ச்
சிறந்தனமங்கலவாழ்த்தெழுசெல்வம்.

(இ-ள்.) நூரியம் அறைந்தன - திருமணவாச்சியங்கள் (ஒருபால்) ஒலித்த
ன, சங்கம் ஆர்த்தன - திருமணச்சங்கம் (ஒருபால்) ஒலித்தன, வானவர் நீன் மல
ர் மாரிநிறைந்தன - தேவர்கள் (சொரியும்) மணியீக்க புஷ்பவருஷம் எங்கும் நிறை
ந்தன, சாமரை எறிந்தன - சாமரை (எங்கும் ஒருபால்) வீசப்பட்டன, மங்கலவாழ்
ந்துள்ளு செல்வம் - மங்கலவாழ்த்தாயெழுந்த பொலிவு, ஏந்திழையார் வாய் சிற
ந்தன - பெண்களது வாயினின்று (ஒருபால்) சிறந்து விளங்கின. (ககக)

அடுத்தனள்சுந்தரியம்பொனடைப்பை
யெடுத்தனளாடிதிலோத்தமையேந்திப்
பிடித்தனள்விந்தைபிடித்தனள்பொற்கோ
லுடித்தநெருக்கையொதுக்கிடந்தாள்.

(இ-ள்) சுந்தரி அடித்தனள் - இந்திராணி (ஒருபால்) அடித்து, அம் பொன் அடைப்பை எடுத்தனள் - அழகியபொன்னாலாகிய அடைப்பையை எடுத்தவரவும், திலோத்தமை ஆடி பிடித்து ஏந்தினள் - திலோத்தமைகண்ணாடிபிடித்து (ஒருபால்) ஏந்திவரவும், விரைத பொன் கோல் பிடித்தனள் - வீரலக்ஷ்மிபொற்கட்டிமைந்த பிரம்பேந்தி, உடுத்த நெருக்கை ஒதுக்கிநடந்தாள் - சூழ்ந்தநெருக்கினைப்போதுக்கி (ஒருபால்) நடக்கவும்.

அடித்தனள், எடுத்தனள், ஏந்தினள், பிடித்தனள், நடந்தாளென்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய்கின்றன. ஏனெனும் வினைபெச்சத்தினிற்றியில் பிடித்தனளென்னும் வினைமுற்றின் விசுவியைப் பிரித்துக் கூட்டுக. (கக௭)

கட்டவிழ்கோதையரம்பைகளாருசி
தொட்டன ஊர்ப்பசி தூமணியால்
வட்டமசைத்தனள் வன்னமணிககா
சிடடிழைகோடிகமேனகைகொண்டாள்.

(இ-ள.) கட்டு அவிழ் கோதை அரம்பை - முறுக்கவிழ்ந்த மலர்மாலையணிந்த அரம்பையானவள், களாருசி தொட்டனள் - களாஞ்சியை (ஒருபால்) ஏந்திவரவும், ஊர்ப்பசி - ஊர்வசியானவள், தூமணி ஆலவட்டம் அசைத்தனள், களங்கமில்லாத இரத்தினங்களை பதித்த ஆலவட்டத்தை (ஒருபால்) வீசிவரவும், மேனகை - மேனகையானவள், வன்னம் மணிககா - இட்டு இழை கோடிகம் கொண்டாள் - பல நிறங்களையுடைய இரத்தினங்களை (வரிசைபட) வைத்துப் பதித்த பூந்தட்டை (ஒருபால்) ஏந்திவரவும்.

தொட்டனள், அசைத்தனள், கொண்டாளென்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய்கின்றன. ஊர்ப்பசி ஊர்வசி என்றும் வடசொற்றிரிபு. பிரமன் தொடையிற்றோன்றினவள் என்னும் பொருள். (கக௮)

கொடிகளெனகருளிரோபோதொடுசிந்தும்
வடிபணிநீரினார்விசுபொன்வண்ணப்
பொடியினரோநதியுமபுகைதிபத்
தொடியணிகையினாதோகையாசூழ்ந்தார்.

(இ-ள.) கொடிகள் என - கொடிகள்போல, குளிர்போது ஒடுசிந்தும் - குளிரந்த மலரோடு சிந்தும், வடிபணி நீரினா - வடித்த பணிநீரை யேந்தினவரும், விசு பொன் வண்ணம் பொடியினர் - சிந்துவென்ற பொன்னிறம் வாய்ந்த கந்தப்பொடியை யேந்தினவரும், பூம் புகை தீபம் ஏந்திய தொடி அணி கையினர் - வாசமிக்கப் புகையுந் தீபமும் ஏந்திய வளைவலணிந்த கைகளையுடையவருமாகிய, தோகையர் சூழ்ந்தார் - பெண்கள் (ஒருபால்) சூழவும்.

சூழ்ந்தாளென்னும் வினைமுற்று எச்சமாய்கின்றது. (கக௯)

தோடவிழோதியர்சோபனகீதம்
பாடவினாப்பணிநீரோடுசாந்த
மேடவிழ்மென்மலரிட்டபடத்திற்
பாடகமெல்லடியைப்பையவைவா.

(இ-ள்.) தோடு அவிழ் ஓதியர் - இதழ் அவிழ்ந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள், சோபன கீதம் பாட - சோபனங்கள் பாடிவரவும், வினா பணிநீரோடு சாந்தம் - வா

சமீக்க' பனிநீரோடு கலந்த சந்தனக்குழம்பைத் (தெளித்து) ஏடு அவிழ் மெல் மலர் இட்ட படத்தில்-இதழவிழ்ந்த மெல்லிய மலர் பரப்பிய நடைப்பாவாடையின்மேல், பாடகம் மெல் அடிபைய வையா - பாடகதையணிந்த மெல்லிய திருவடிகளை (பரப்பிய அம்மலருக்கஞ்சி) மெல்ல வலத்தொதுங்கி.

எச்சுந்நளாய நின்ற வேறு பல வடுக்கிய வினைமுற்றுகள் தனித்தனி வையா என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டன. (க௭௦)

செம்மலராளொடுநாமகடேவி

கைம்மலர்பற்றினகல்வியொடாக்க

மிமமையிலேபெறுவார்க்கிதுபோதென்

றமமணிநூபுரமாபபநாடந்தாள்.

(இ-ள.) செம்மலரா னொடு நாமகள் தேவி - பூவின் கிழத்தியோடு நாவின் கிழத்தியினுடைய, கை மலர் பற்றின - நாமநாமலர்போன்ற திருக்கைகளை (தமது திருக்காங்களால்) பற்றுதலால், கல்வி யொடு ஆக்கம் - கல்விப்பொருளோடு செல்வப்பொருளையும் (ஒருங்கே) இமமையிலே பெறுவார்க்கு - இப்பிறப்பிலே பெறக்கருதுவோருக்கு, இது போது என்று-இதுதான் அமையமென்று, அம் மணி நூபுரம் ஆர்ப்ப நடந்தாள்-அழகிய ரத்தினங்கள் பதித்த சிலம்புகளொலிக்க நடந்தருளினார்.

வையா என்னும் வினையெச்சம்-நடந்தாளென்னும் வினைமுற்றின்முதனிலை கொண்டு முடிதலால் அறைந்தன என்னும் செய்யுள்முதல் செம்மலராளென்னும் செய்யுள்காரும் ஒருதொடா, பற்றின என்னும் வினைமுற்றினின்று தொழிற்பெயர் பிரிந்து மூன்றனுருபேறாகின்றது. (க௭௧)

ஒல்கினனமெல்லவொதுங்கினஎன்பு

பிலகிரிநுந்திரானருகெய்தி

மெல்கியெருத்தமிசைதலைநாகுகிப்

புலகியகாஞ்சிபுலம்பவிருந்தாள்.

(இ-ள்.) ஒல்கினள் மெல்ல ஒதுங்கினள் - துவண்டுமெல்லவொதுங்கி, அன்பு பில்கி இருந்திரான - (தனமேல) அன்புநிறைந்திருந்த சிவபெருமான், அருகு எய்தி - பக்கவில் அடைந்து, மெல்கி - மென்மைக்குணநிரம்பி, எருத்தமிசை தலைநாக்கி - பிடின்மேல் (தமது) திருச்சிரமவைத்து, புலகிய காஞ்சி புலம்ப - இடையிலணிக்த காஞ்சியென்னும் ஓராபரணம் ஒலிக்குமபடி, இருந்தாள் - இருந்தருளினார்.

இருந்தருளும்போது காஞ்சி ஒலிக்குமாதலின் புலம்பவிருந்தாளெனவும், அரசுடாததுந் தன்மையொழிந்து இவ்வாழ்க்கைக்குரிய பெண்தன்மையடைந்தமையின் மெல்கி எனவுகூறினார். (க௭௨)

அமரோடியாகிரியவிருத்தம்.

அற்பகவிமைக்குஞ்செம்பொனரதனபிடத்தும்பர்ப்

பொற்பகலாதகாட்சிப்புனிதனோடிருந்தநங்கை

யெற்பகல்லலங்கொண்டேகுமெரிகதிர்வனாயினுச்சிக்

கற்பகமருங்கிற்பூத்தகாமருவல்லியொத்தாள்.

௪௫

(இ-ள்.) அல் பக இமைக்கும் - இருள்கெடவிளங்கும், செம்பொன் அரத் தீன பீடத்து உம்பர் - செவந்தபொன்னாலாகிய இரத்தினமிழைத்த பீடத்தின்மேல், பொற்பு அகலாத காட்சி புனிதனோடு - பொலிவுநீங்காத தோற்றத்தையுடைய சிவபெருமானோடு, இருந்த நங்கை - எழுந்தருளியிருந்தபிராட்டியாரா, எல் பகல் வலங்கொண்டு ஏகம் - சூரியன் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து செல்லும், எரிகதிர வரையின் உச்சி-விளங்கும் கிரணத்தையுடைய மகமேருவின்முகட்டில், கற்பகம் மருங்கில் பூத்த - கற்பகவிருகத்தின் பக்கத்தில் பூத்தப்பட்டாந்த, காமரு வல்லி ஒத்தான்-விருப்பந்தருள் காமவல்லிகொடியை யொத்திருந்தார்.

பொற்பீடம் மகமேருவாகவும், சிவபெருமான் கற்பகமாகவும், பிராட்டியார் காமவல்லிகொடியாகவும்கொண்டு கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்டவணியாகக்கொள்க.()

பண்ணுமின் னிசையுநீருந்தண்மையும்பாலும்பாவி
 னண்ணுமின் சுவையும்பூவுநாற்றமும்மணியும்மங்கேழ்
 வண்ணமும்வேறுவேறுவடிவுகொண்டிருந்தாலொத்த
 தண்ணுமூலகமீன்றவம்மையுமிருந்ததம்மா.

(இ-ள்.) அண்ணலும் உலகம் அன்ற அம்மையும் இருந்தது-சிவபெருமானும் உலகத்தைப்பெற்ற பிராட்டியாரும் (வெவ்வேறு) யிருந்தருளிய திருக்காட்சி, பண்ணும் நண்ணும் இன் இசையும்-பண்ணும் அடனோடேபேதமாய்ப்பொருளியஇசையும், நீரும் நண்ணும் தண்மையும்-நீரும் அந்நீர் அன்ன குளிர்ச்சியும், பாலும் பாலில் நண்ணும் இன்சுவையும் - பாலும் அப்பாலிலுள்ள இனிமையுடைய, பூவும் தண்ணும் நாற்றமும் - மலரும் அமலரினுள்ள மணமும், மணியும் நண்ணும் அம் கேழ் வண்ணமும் - மாணிக்கமும் அமமாணிக்கத்திற்பொருளிய அழகியநிறமும், வேறு வேறு வடிவுகொண்டு இருந்தால் ஒத்தது - வெவ்வேறுவடிவங்கொண்டிருந்த தோற்றத்தையொத்திருந்தது.

தம்மின் நின்று ஒருபோதும் நீங்காத பிரானும் பிராட்டியாரும் ஒருகாரணம்பற்றிப் பிரிந்திருப்பினும் தம்முட் பிரியாரொன்பார் - ஒன்றினின்றொன்றுபிரியாத பொருள்கள் தம்முட் பிரிதலினமேதோன்ற வேறுவேறு வடிவங்கொண்டிருந்தாலொனக்கூறி, அவற்றை உவமையாகக்கூறினார். (களச)

விண்ணுளார்திசையினுளளார்வேறுளார்? லுத்திதுள்ளாரா
 மண்ணுளாபிறநமவேளவிமண்டபத்தடங்கியென்றும்
 பண்ணுளாரோசைபோலப்பரந்தெங்குநிறைந்தமூன்று
 கண்ணுளாருளினீழல்கலந்துளார்தமமையொத்தார்.

(இ-ள்.) விண் உள்ளார் திசையின் உள்ளார் - வாழலகிலுள்ளவர்களும் எட்டுத்திசைகளிலுள்ளவர்களும், வேறு உள்ளார் - இவையொழிந்த ஏனையிடங்களிலுள்ளவர்களும், பிலத்தின் உள்ளார் - பாதலத்திலுள்ளவர்களும், மண் உள்ளார் பிறரும் - நிலவுலகிலுள்ளவர்களும் அவரொழிந்த ஏனையோரும், வேள்வி மண்டபத்து அடங்கி - திருக்கலியாணமகோற்சவ மண்டபத்துள் (தம்முட்பேதமின்றி ஒருசேர) அடங்கி, பண் உள் என்றும் ஆர் ஓசைபோல பரந்த - பண்ணில் எப்பொழுதும் (நீங்காது) நிறைந்தவோசைபோலப்பாவி, எங்கும் நிறைந்த மூன்றுகண் உள்ளார் அடியின் நீழல் - எங்குநிறைந்த மூன்றுகண்ணையுடைய பெருமானாரு திருவ

டிநீழலில், கலந்து உள்ளார் தம்மை ஒத்தார் - (தம்முட்பேதமின்றிக்) கலந்தவடியவரை யொத்திருந்தார்கள்.

பண்ணுள் இச்சபரவி இருத்தல்போலச் சிவபெருமான் எங்கும் அத்தவிதமாயிருத்தலின பரந்தனவும், தேவா முதலியோரமுதல் நிலவுலகினுள்ளோர்களும் பேதமின்றி ஒருசேரவீருத்தலின் அடியின்றீழல் கலந்துளார்தம்மை ஒத்தார் எனவும் கூறினார். “பண்ணையுமோசையும்போலப்பழமதுவு - மெண்ணஞ்சுவையும் போலெங்குமாம் - அண்ணுளாத்துவிதமாதல்” என வருஞ் சிவஞானபோத்தராவணர்க்.

(௧௭௫)

ஆயபோதாழியங்சையண்ணல்பொற்கரகநீராத்
சேயவான்சோதியாடறசேவடிவிளக்கிசசாந்தந்
நாயபோதவிழ்சசாந்தித்தூபமுஞ்சுடருங்கோட்டி.
நேயமோடருச சித்தையனிறையருள்பெறறுயின்றூன்.

(இ-ள்.) ஆயபோது - இவ்வாறுள்ளகாலத்தில், ஆழி அங்கை அண்ணல்-சக் கரத்தையேநதிய அழகியகையையுடையதிருமால், பொன் கரக நீரால் - பொன்னுலாகிய கரகத்தில்நிறைந்த நீரினால, சேய வான் சோதி ஆடல் சேவடி விளக்கி - செவந்தபெரியவொளிப்பிழம்பாகிய சிவபெருமானது நடனம்புரியும் செவந்ததிருவடி களைவிளக்கி, சாந்தம் நாயபோது அவிழ சாத்தி - சந்தனத்தையும் குற்றமற நூராய்ந்தமலரையும் மணம்ிசசாந்தி, தூபமும் சுடரும் கோட்டி நேய மோடு அருச்சிதது - தூபத்தையும் தீபத்தையும் (விதிமுறை) சுற்றி அன்போடருச்சினைசெய்து ஐயன் நிறை அருள் புது நின்றான்-அச்சிவபெருமானுடைய நிறைந்ததிருவருளை அடைந்துநின்றான்.

(௧௭௬)

விண்டலத்தவருளாதிவேதியன்பாநதீர்த்த
முண்டகத்தவனுமாவமுனிவரும்புரந்தராதி
யண்டருந்திதேவுமிகணத்தவருமேனைத்
தொண்டரும்புறம்புமுளருநனைத்தனாசுத்திசெய்தார்.

(இ-ள்.) விண் தலத்தவருள் - வைகுந்தமுதலிய விண்ணுலகிலுள்ளவருள், ஆதி வேதியன் பாந தீர்த்தம் - முதலாயுள்ள பிரமணனாகிய சிவபெருமானதுதிருவடியைவிளக்கிய (பாந)தீர்த்தத்தால், முண்டகத்தவனும் மாலும் முனிவரும்-தாமரையில்வகிக்கும் பிரமணத் திருமாலும் முனிவாகனும், புரந்தரன் ஆதி அண்டரும்-இந்திரன்முதலாகிய தேவர்களும், நந்திதேவும் அபிகணத்தவரும் - நந்திராயனரும் அவரையடுத்த சிவகணத்தவரும், எனைத்தொண்டரும்-மறறை அடியாகனும், புறம்பும் உள்ளும் நனைத்தனா - (தமது) புறம்பும் உள்ளும் நனைத்து, சுத்திசெய்தார்-தம்மைப்புனிதமாககொண்டார்கள்.

(௧௭௭)

அத்தலைநின்றமாயோனாதிசெங்கரத்துநங்கை
கைத்தலங்கமலப்போதுபூத்ததோர்காந்தளொப்ப
வைத்தரும்னுவாயோதககரகநீர்மாரிபெய்தான்
றொத்தலாகண்ணிவிண்ணோர்தொழுதுபுமாரிபெய்தார்.

(இ-ள்.) அத்தலை நின்ற மாயோன்-அவ்விடத்தினின்ற திருமால், ஆதி செம்கரத்து - சிவபெருமான் செவந்ததிருக்கரத்தில், கமலப்போது பூத்தது ஓர் காந்த

ள் ஒப்ப - தாமமாமலரில்மலர்ந்த ஒருகாந்தன்மலையொப்ப, நங்கை கைத்தலம் வைத்து - பிராட்டியார் திருக்கரங்களைவைத்து, வாய் அரு மறு ஓத - தமது திரு வாய்மந்திரம்ஓத, கரகரீர் மாரி பெய்தான் - தானாவாத்தார், தொத்து அலர் கண்ணி விண்ணோர் தொழுது பூமாரி பெய்தார் - பூங்கொத்தலாந்த மாலையையணி ந்த தேவர்கள் வணங்கிப் புஷ்பதானாசொரிந்தார்கள்.

கரகரீர் மாரிபெய்தான் என்பதற்கு கரகத்திலுள்ளரீரை வார்த்தானென்பது பொருள். (கஎஅ)

ஆடினாரம்பைமாதர்விஞ்சையரமுதகீதம்
பாடினாரவென்றூர்த்துப்பரவினார்முனிவர்வானோர்
மூடினார்புளகப்போர்வைகணத்தவர்முடிமேற்செங்கை
சூடினார்பலருமன்றற்றொடுகடலின்பததாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அரம்பை மாதர் ஆடினார் - அரம்பைப்பெண்கள் (ஒருபால்) ஆடினார்கள், விஞ்சையர் அமுத கீதம் பாடினார் - வித்தியாதரர்கள் அமுதம்போனற இசையை (ஒருபால்) பாடினார்கள், முனிவர் அர என்று ஆர்த்தபரவினார் - முனிவர்கள் அரகரவென்று கோஷித்துத்தித்தார்கள், வானோர் புளகம் போர்வைமூடினார் தேவர்கள் புளகமாகிய போர்வையிற்பொதிந்தார்கள், கணத்தவர் முடிமேல் செங்கை சூடினார் - சிவகணத்தவர்கள் தமதுசிரங்களின்மேல் செவந்தகைகளைக்கூப்பி அஞ்சலித்தார்கள், பலரும் மன்றல இன்பம் தொடு கடல் ஆழ்ந்தார் - (இவரொழிந்த) தேவரும் மானிடரும் திருக்கலியாணமகோற்சவமாகிய இன்பக்கடலில் அழுந்தினார்கள்.

தொடுகடல் என்பதற்கு - சகரத்தோண்டிய கடல் என்று பொருள்கொள்க. (ப)

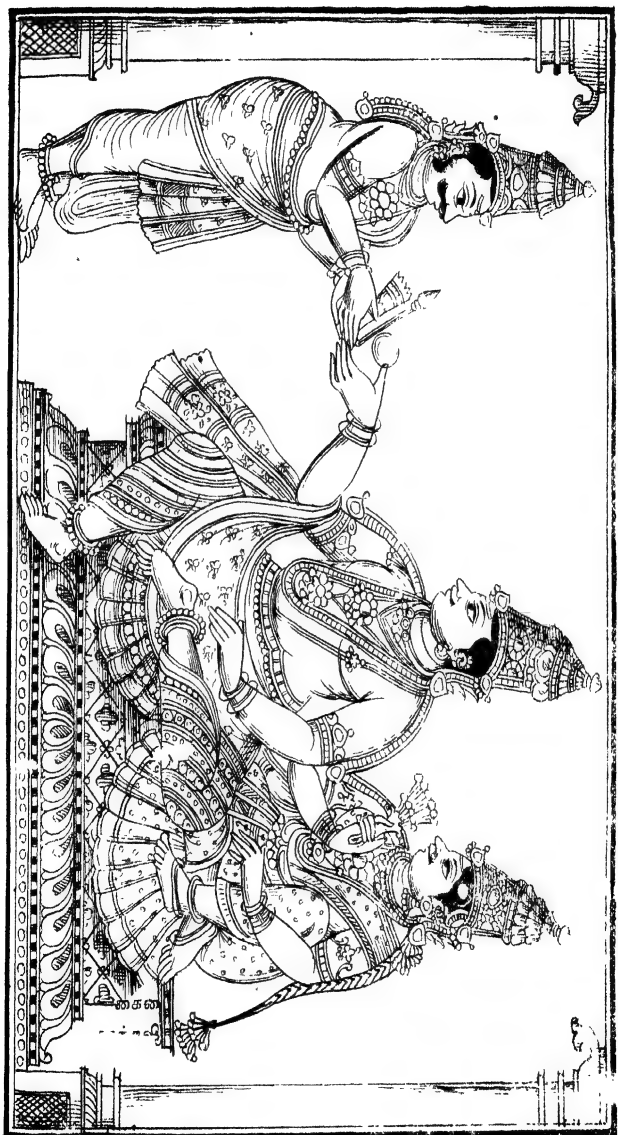
புத்தனாரெறிந்தகல்லும்போதெனமிலைந்தவேத
வித்தனாரடிக்கீழ்வீழுவின்னவாமுனிவரோனோர்
சுத்தநாவாசிகூறக்குங்குமத்தோயந்தோயந்த
முத்தவாலரிசிவிசிமூழ்கினார்போகவெள்ளம்.

(இ-ள்.) புத்தனார் எறிந்த கல்லும் - சாக்கியநாயனாரெறிந்தகல்லையும், போது என மிலைந்த வேத வித்தனார் - மலராசக்குடியருளிய சிவபெருமானானுடைய, அடிக்கீழ்வீழ் - திருவடியின்கீழ்வீழ், விண்ணவர் முனிவர் ஏனோர் சுத்தநா ஆசிகூற, தேவர்களும் முனிவர்களும் அவரொழிந்தோரும் (தமது) புனிதமாகிய நாவால் ஆசீர்வசனங்கூற, குங்குமம் நோயம் நோய்ந்த முத்தம் வால் அரிசி வீசி-குங்கும நீரிந்தகலந்த முத்தினையொத்த வெள்ளிய அரிசியைவீசி, போகவெள்ளமூழ்கினார் - இன்பவெள்ளத்தில் மூழ்கினார்கள்.

சாக்கியநாயனார் அன்பால் தனது திருமுடிமேலெறிந்த கல்லுக்குக் கருணைகூர்ந்து முத்தியளித்த சிவபெருமான தனது திருவடிக்கீழ்ந்பால் தேவர்முதலியோர்வீசிய அக்கதைக்கு இன்பம் அளித்தது அருமையனறென்பதுதோன்றத் தம்வினை முதல்வினைகொடுத்து வீசி மூழ்கினார் என்றார். (கஅ௦)

அம்மையோடப்பனென்னவலர்மணம்போலநீங்கார்
தம்மருள்விளையாட்டாலேயாற்றநாட்டமியர்போல
ஈம்மனோர்காணத்தோன்றிநன்மணம்புணரஞால
மும்மையுமுயந்தவென்னுத்தத்தமின்மொழியவற்றார்.

உத்திராசுமாரினால் உலகப்படை சேண்டு கொடுத்திருவினாயுடைய



(இ-ள்.) அம்மை அப்பன் என்ன - அம்மையப்பனென்று, அலர் மணம் போல நீங்கார் - மலரும் மணமும்போலத் தம்முள்பிரியாதவா, தம் அருள் வினையாட்டால் - தமதுதிருவருளாகிய வினையாட்டினால், ஆற்ற நான் தமிழர் போல - அனேகநாளாய்ப் பிரிந்தவர்போல, நமனோர் காண தோன்றி-நம்போலியர் தரிசிக்கப்பெலப்பட்டி, நல் மணம் புணர் - நல்லதிருமணஞ்செய்தருள, மும்மை ஞாலமும் உய்ந்த என்னை - மூன்றுலகங்களும் கடைத்தேறினவென்று, தத்தமில் மொழியல் உற்றார் - (பிரமன்முதலியோர்பலரும்) தங்கள் தங்களுள் சொல்லித்துதித்தார்கள்.

மூவகையனுக்களுக்கிடான தனுவாதினை முறைப்படி விரித்துக்கூட்டி உபகரிக்கும்பொருட்டிச் சிவசத்தியாகியும், அம்முறைப்படி சத்தியின்வழியொடுக்கி அச்சத்தியையும் தன்னின் வேறின்றிச் சத்திசிவமாகியும் தான் நிறந்தலால் அம்மையும் அப்பனும் எனப்பலசொல்லாய்கின்ற பலபொருள் தருவதன் நென்பார் - பன்மையிறுதராது ஒருமையிறுத்து அம்மையப்பன் எனவும், பொருள் வேறுபாடின்றிச் சொல் வேறுபாடுடைய என்பார் - அலர் மணம் போல எனவும், சொல்வேறுபாடன்றிப் பொருள்வேறுபாடு இன்றென்பார். நீங்கார் எனவும், இவ்வாறுள்ளோர் தம்முள்பிரிந்தது ஆன்மாக்கள் உய்தற்பொருட்டென்பார தம்மருள்வினையாட்டால் எனவுக்கூறினர். ஒடி-இசைநிறை இடைச்சொல். இதனைப் பின்வருஞ்செய்யுளானார்.

(கஅக)

காமருசுரபித்திம்பால்கற்பகக்கனிநெய்கன்ன
மைருகவையவின்னநறுமதுபருக்கருசெம்பொ
மைணிவட்டத்தின்காற்பாசனத்தமையப்பெயது
தேமருகொன்றையானேத்திருக்கைதொட்டருள்கவென்றார்.

(இ-ள்.) காமருசுரபி திம்பால் - விருப்பஞ்செய்யுங் காமதேனுயின் இனிய பாலும், கற்பகம் கனி - கற்பகநதநத வாழைக்கனியும், நெய் கன்னல் - நெய்யும் சருக்கையும் (கலந்த) நாமருவு சுவைய இன்ன நறு மது பருக்கம் - நாவிற்குச் சுவையைத்தரும் இந்த நறுமணங்கமழும் மதுபர்க்கத்தை, செம்பொன் ஆம் மணி வட்டம் தின் கால் பாசனத்து-செவநதபொன்னுலாகிய ரத்தினமழுத்தியவட்டமாகிய தின்ணியகால் அமைந்தகலத்தில், அமைய பெயது-பொருந்தவைத்து, தேமருவு கொன்றையானே-தேனிறைந்தகொன்றைமாலையையணிந்த சிவபெருமானே, திருக்கைதொட்டி அருளாக என்றார் - திருக்கைதொட்டி அருள்கவென்று கூறினார்கள்.

நாமரு, தேமரு என்பதனிறுதியில் உகரவீறுதொகுத்தல். திருக்கைதொட்டருள்க என்றது - சைவபிரபாவை.

(கஅஉ)

அங்கைவைத்தமுதுசெய்தாங்ககமகிழந்தட்டமூர்த்தி
கொங்கவிழ்குமுதசசெவ்வாய்சோட்டிவாண்முறுவல்பூத்தான்
புங்கவர்முனிவர்கற்பின்மகளிரும்போதினமேய
மங்கையிருவரோடுமங்கலம்பாடலுற்றார்.

(இ-ள்.) அம் கை வைத்து அமுது செய்து ஆங்கு-திருக்கைதொட்டி அமுது செய்தருளினார்போல, அட்ட மூர்த்தி அக மகிழ்ந்த - அட்டமூர்த்தியாகிய சோம சுந்தாக்கடவுள் மனமகிழ்ந்து, கொங்கு அவிழ் குமுதம் செவ்வாய் கோட்டி-வாசனையொடு மலர்ந்த ஆம்பல்போன்ற செவந்தவாயைக்குவித்து, வாள் முறுவல் பூத்தான் - ஒள்ளிய புன்னகை செய்தருளினார், புங்கவர் - தவத்தாலுயர்ந்தவராகிய,

முனிவர் கற்பின் மகளிரும் - சத்தவிருடிகளின் பத்தினிமாரும், போதில் மேய மங்கையர் இருவரும் - செந்தாமரை வெண்டாமரை மலர்களில் வசிக்கும் திருமகளும் கலைமகளும் ஆகிய இருவரும், மங்கலம் பாட ஹற்றார் - மங்களவாழ்த்துப் பாடல் பாடத்தொடங்கினார்களா.

எல்லாம் தானும்சிந்தப்பவன் என்பார் - அட்டமூர்த்தி என்றார். அட்டமூர்த்த மாவன - நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்றை, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா. கடிநக

மாக்கடி முளரிவாணன் மைந்தரோடொருங்குவைவி
நாக்களினடுநாவாரத்துடுவையானறுநெயார்த்தி
வாக்கிடவாரமாரநடுவலஞாழித்ததடுயிங்கித்
தேக்கிடுமொலியினூர்த்துமிமிர்ந்ததுதெய்வசசெந்தி.

(இ-ள்.) மா கடி முளரி வாணன் - மலாகளிற சிறந்த வாசனைமிக்க தாமரை யில் வசிக்கும் பிரமன், மைந்தரோடு ஒருங்குவைவி - (தனது) புத்திரர்களாகிய சனகர் முதலியவர்களோடு ஒருசேரவிருந்து, நாக்களில் நயிநா ஆர்-ஏழுநாககளினிடையிலுள்ள நாவாற சுவைபார்க்கும்படி, துடுவை யால் நறு நெய ஆர்த்தி வாக்கிட - சிருக்குசிரவங்களால் நறுமணங்கமறும் நெய்யை நிரப்பிவாக்க, தெய வம் செந்தி ஆர் மரித்தி-செவந்த அக்கினிதேவன் நிரம்பவுண்டு, வலஞ சுழிந்து அகடுவீங்கி-வலஞ்சுழித் தோநடு வயிறு மேடிட்டு, தேக்கிடும் ஒலியின் - தேக்கெழியும் ஓசையைப்போல, ஆர்த்து நிமிர்ந்தது-சடசடவென்று ஒலித்து ஒங்கி எழுந்தான். (கடிச)

சுற்றுநான்மறைகளார்ப்பத தூரியஞ்சங்கமேங்கக்
கற்றநான்முகத்தோன்வேள்வ்சசடங்குநூலகரைந்தவாற்றான்
முற்றமங்கலநாணசாத்திமுழுதுலகீன்றான்செங்கை
பற்றினனபற்றிலராககேயிடருளபரமயோகி.

(இ-ள்) சுற்றம நான் மறைகள் ஆர்ப்ப - நான்குபுத்தரிலும் நான்குவேதங்களும் ஒலிக்கவும், தூரியம் சங்கம ஏங்க - பலவாச்செயங்களும சங்கங்களும்முழங்கவும், கற்ற நான்முகத்தோன்-சிருட்டிமுறைகளைத் தோந்த பிரமன், நூல கரைந்த ஆற்றல் - வேதங்கூறிய முறையால், வேளவி சடங்கு முற்ற-திருக்கலியாணச் சடங்குகளைக் குறைவின்றி முடிக்க, பற்றிலார்க்கே வீடு அருள பரமயோகி - இரு வகைப்பற்றையும் இகரத் சிவயோகிகளுக்கே மோகூமருளும் பரமயோகிபாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், மங்கல நாண சாத்தி - மங்கலகுத்திரஞ்சாத்தி, உலகம் முழுதும் ஈன்றான் செங்கை பற்றினன் - எல்லா அண்டங்களையும் பெற்றருளிய பிராட்டியாருடைய செவந்த திருக்கரங்களைப் பற்றியருள்னார்.

பற்றிலராககே வீடு அருளவோன பற்றினன் - என்பது விரோதவணி. கடிநக

இணரொரித்தேவுந்தானேயெரிவளர்ப்பவனுந்தானே
யுணவுகொள்பவனுந்தானேயாகியவொரு வன்வையம்
புணர்வுறுபோகமுழுகப்புருடனும்பெண்ணுமாகி
மணவினைமுடித்தானன்னுன்புணர்ப்பையாமதிக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) இணர் எரி தேவும் தானே - நெருங்கிய அக்கினித்தேவனுந்தானே, எரி வளர்ப்பவனும் தானே - அக்கினிவளர்ப்பவனுந் தானே, உணவு கொள்பவனும்

தானே ஆகிய ஒருவன் - அவிகொள்வோனுந் தானேயாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், வையம் புணர்வுறு போகம் மூழ்க-உலகத்தினுள்ளோர் கலத்தல்தொழிலுள்ள போகத்தில் மூழ்க, புருடனும் பெண்ணுமாகி மணவினை முடித்தான் - புருடவடிவமும் பெண்வடிவமுமாகித் திருக்கலியாணமுடித்தருளினார், அன்னான் புணர்ப்பை - அத் தன்மையையுடையவர் செய்யும் புணர்ப்புகளை, மதிக்க வல்லார் யார் - அளந்தறிய வல்லவர் எவர் (ஒருவருயில்லையென்றபடி.)

திருக்கலியாணத்துக்குச் சான்றாகிய அக்கினித்தேவனும், அக்கினியைவளர்க்கும் அந்தணனும், அந்தயாகத்தில் உவிகொள்ளும் தேவனும் தானாயுள்ளவனென்பார். தேற்றேகாரம் தந்தது இன்றொரிந்தேவுநதான், எரிவளர்ப்பவனுநதான், உணவு கொள்பவனுந்தானேயாகிய பொருவனெனவும், அவனே புருடனும்பெண்ணுமாய் அக்கினி சான்றாக மணவினைமுடித்தது ஆன்மாகுகள் போகத்தில் அமுந்தறபொருட் டெனபார - வையம் போகமூழ்க மணவினை முடித்தான் எனவும், இவ்வாறு செய்ய வல்லோன் இறைவன் என்பார். அன்னான் புணர்ப்பை மதிக்கவல்லார்யார் எனவுந் கூறினார். காஞ்சிபுராணம் - கச்சிமபானப்படலத்தில்.

“வேள்வியுந்தானேவேள்விப்பொருள்களுநதானேவெய்ய
வேள்விவேட்பவனுநதானேவேளவிகொளிறையுந்தானே
வேள்வியின்பயனுநதானேயெனப்பதவிளக்கியெம்மான்
வேள்வியெய்க்கையுற்றனவிளங்கருட்சத்தியோடும்”

எனவருஞ் செய்யுளானுணர்க.

(கஅக)

பின்புதன்பன்னியோடுபிறைமுடிப்பெருமான்கையி
னன்பொரிவாங்கிய செந்நிராமுத்தெனைத்துமான
தன்படிவுணர்ந்தவேதமுனிவர்க்குத்தக்கதான
மின்பகந்ததும்பநலமியெரிவலமுறையால்வந்து.

(இ-ள்.) பின்பு தன் பன்னி யோடு - பின்பு தமது பத்தினியாராகிய பிராட்டியாரோடு, பிறை முடி பெருமான - இளஞ்சந்திரனையணிந்தசடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், கையில் நல் பொரி வாங்கி செந்திராமுத்தது - தமதுதிருக்கரத்தில் நல்ல நெற்பொரிகளைவாங்கி அக்கினித்தேவன நாவிற பெய்து, எனைததும் ஆன தன் படிவம் உணராத - எல்லாந தாமேயாகிய தமதுதிருவுருவத்தையுணர்ந்த, வேத முனிவர்க்கு - நான்கு வேதங்களை யுணர்ந்த முனிவர்களுக்கு, தக்க தானம் - (அவரவாகளதுகுதிக்கு) ஏற்ற தானங்களை, அகம் இவ்வுபு ததுமப நல்கி - மனததில் மகிழ்ச்சியீக்கூரக கொடுத்தருளி, எரி வலம் முறையால் வந்து - யாகத்தியை வலமாக முறைப்படி பிரதஷ்ணிகுசெய்து.

படிவம் நுதொகுத்தல்.

(கஅஎ)

மங்கலமபுனைந்தசெம்பொனம்மிமேன்மனாட்டிபாத
பங்கயமலரைக்கையாற்பரிபுரஞ்சிலம்பப்பற்றிப
புங்கவன்மனுவாலேற்றிப்புண்ணியவசிட்டன்றேவி
யெங்கெனசசெங்கைகூப்பியெதிர்வரவருட்கண்சாத்தி.

(இ-ள்.) மங்கலம் புனைந்த செம் பொன் அம்மி மேல் - மங்கலத்தொழில் பட அலங்கரித்த செவந்தபொன்னுலாகிய அம்மியின்மேல், புங்கவன் - சோமசுந்தரக்கடவுள், மனாட்டி பாத பங்கய மலரை - (தமது) மனாட்டியாருடைய திருவடி

த்தாமாமாலரை, பரி புரம் சிலம்ப - சிலம்புக ளொலிக்க, கையால் பற்றி மதுவால் ஏற்றி - திருக்கரத்தால்பற்றி மந்திரவிதியால்வைத்து, புண்ணிய வசிட்டன் தேவி எங்கு என - புண்ணியவடிவமாகிய வசிட்டமுனிவருடையபத்தினியாகிய அருந்ததி யெங்கேயென, சென் கை கூப்பி எதிர் வர - செவந்த தமது கைகளைக்கூப்பி யெதி ரோவர, அருட் கண் சாத்தி - அவாமேல் திருவருட்பார்வைசெய்தருளி. (கஅஅ)

விதிவழிவழாதுவேள்விவினையெலாநிரம்பவிங்ங
னதிகடலுலகந்தேறவாற்றிநான்மறைகளார்ப்பக்
கதிராமணிநகையாவாழ்த்தககாமனைக்காய்ந்தநம்பி
மதிதுதன்மங்கையோடுமணவறைதன் னிற்புக்கான்.

(இ-ள்.) விதி வழி வழாது வேள்வி வினை எலாம் நிரம்ப - வேதம் விதித்த நெறியின்று சிறிதநதவறாது திருக்கலியாணச் சடங்குகளெல்லாம் முடிவுபெற, இங்ஙன - இவ்வாறாக, அதிர் கடல் உலகம் தேற ஆற்றி-ஒலிக்குங் கடல்குழந்த உல கத்திலுள்ளோர் தெளிந துயயசசெய்தருளி, நானமறைகள் ஆர்ப்ப-நானகுவேதங் களும் ஒருங்கே கோஷிக்கவும், ஈநிராமணி நகையார் வாழ்த்த - விளங்கும்முத்தினை யொத்த பற்களையுடைய பெண்கள் (ஒருபால்) வாழ்த்துப்பாடல் பாடவும், காமனை காய்ந்த நம்பி - காமனையெரித்தருளிய சோமசுந்தரககடவுள், மதி துதல் மங்கை யோடு - அர்த்தசந்திரனையொத்த நெறியையுடையபிராட்டியாரோடு, மண அறை தன்னிற புக்கான் - திருமணவறையில் புருந்தருளினார்.

தாமியபற்றிய வேதவழியை உலகினர் கைக்கொண்டு கடைத்தேறத் தாமே செய்த காட்டியருளிநொன்பார்-இங்ஙன அதிர்கட லுலகந்தேற ஆற்றி எனவும், தமக்கோ விருப்பில னொன்பார் - காமனைக் காய்ந்தநம்பி எனவும், ஆன்மாக்கள் விருப்பின்வழியே செய்தருளுவோ னொன்பார்-மதிதுதன்மங்கையோடு மணவறை தன்னிறபுக்கான் எனவும் கூறினார். இங்ஙனம் ஈதுதொகுததல். (கஅஆ)

மனிதருமிமையாதையன்மங்கலவனப்புநோக்கிப்
புனிதவானவரையொத்தாரவர்க்கதுபுகழோவெந்தை
கனிதருகருணைநாட்டிமபெற்றவர்கடவுளோராரற்
பனிதருமலரிட்டேததிவழிபடற்பாலரன்றோ.

(இ-ள்.) மனிதரும் இமையாது - மனிதர்களும் இமை கொட்டாமல், ஐயன் மங்கலம் வனப்பு நோக்கி - சோமசுந்தரககடவுளுடைய திருமணக்கோலப் பொலி வைப்பார்த்து, புனிதம் வானவரை ஒத்தார - (இமைத்தலில்லாத)களங்கமுற்றதேவ ர்களை ஒத்திருந்தார, அது அவாககு புகழோ - அவரை யொத்திருந்தாரொன்ற கூறு தல் அம்மனிதருக்கு ஒருபுகழ்ச்சியோ, எந்தை கனிதரு கருணை நாட்டம் பெற்றவர்- எமதுதந்தையாகிய அச்சோமசுந்தரககடவுளுடைய முதிர்ந்த கிருபாநோக்கத்தைய டைந்தவர்கள், கடவுளோரால் - தேவர்களால், பனி தரும் மலர் இட்டு எத்தி வழி படல் பாலர் அன்றோ - குளிர்ந்தமலராலருச்சித்துவணங்கி வழிபட்டு உபசரிக்கும் தன்மையையுடையவரல்லவா.

சிவபெருமான் கிருபாநோக்கம்பெற்ற சிந்துரும்பும்-இந்திரன் பிரமன் திரு மால் எறிந்த ஆயுதங்களும் வாய்மடியச் சற்றுஞ் சலியாது நின்றதெனில் அச்சிவ பெருமான் கிருபாநோக்கம் பெற்ற மானிடர் - தேவர்களை யொத்திருந்தாரொன்று கூறுதல் அவர்க்கோர் புகழ்ச்சியன்றாதலின் அவர்க்கது புகழோ என்றார்.

காஞ்சிப்புராணம்!- அமரீசப்படலத்தில்.

“எவனேனுமாகவருநானுமாதவவியின்றளக்கலுறுவேன்
றுவளாதுநம்முனடுமித்தரும்புதுணிசெய்யவல்லனெவனோ
வவனேதயித்தியனாவெனறமீளியறிகென்றுரைப்பமகவா
ளிவராவெழுந்தருவிசத்தைவீசிவறிதேயினீத்தனனரோ.”

எனவருஞ் செய்யுளா லுணர்க.

(கக0)

மானிடரிமையோரொன்னும்வரம்பிலராகிவேள்வி
தானிடரகலநோக்கித்தலைத்தலைமயங்கிநின்றார்
கானிடநடனஞ்செய்யுங்கண்ணுதலருட்கணைக்கா
லானிடரகலநாளிலுயர்ந்தவரிழிந்தோருண்டோ.

(இ-ள்.) மானிடர் இமையோர் என்னும் வரம்பு இலராகி - மனிதர்கள்தேவ
ர்கள் எனலும் வரம்புகடந்தவராகி, வேள்வி இடர் அகல நோக்கி - திருக்கலியாண
ப்பொலிவைத் தம்மினின்றும் பிறவிதனும்பம் நீங்கப்பார்த்து, தலை தலை மயங்கி நின்
றார் - இடங்கள்தோறும் கலந்து நின்றார்கள், கான் இடம் நடனம் செய்யும் கண்
னுதல் அருள் கண்-நோக்கால் - மயானத்தி னிடத்துத் திருக்கூத்துச் செய்தருளும்
சிவபெருமானது திருவருட்பார்வையால், ஊன் இடர் அகலும் நாளில்-முத்தியடை
யுங்காலத்து, உயர்ந்தவர் இழிந்தோர் உண்டோ - உயர்ந்தவனானவும் இழிந்தவனொ
னவும் பாகுபாடு உண்டோ, (இல்லையென்றபடி.)

பிறப்பொழியும் நான் முததியடையுங் காலமாதலின் - ஊனிடரகலநாளில்
என்பதற்கு - முததியடையுங்காலமெனப் பொருள்கூறினும், 'ஜீழ் மேல் என்னும் வ
ரம்பிகந்திற்பலின் - மானிடரிமையோரொன்னும் வரம்பிலராகி எனவும், திருக்கலி
யாணமஹோற்சவககளிப்பால் தத்தமக்கு விதித்த இடங்களினின்றும் வழுவிலரவி
நின்றலின் தலைதலை மயங்கிநின்றாரொனவும், சர்வசங்கர காலத்தில் யாவும் மயா
னமாதலின் கானிடம் எனவும் கூறினார்.

(ககச)

மணவறைத்தவிசினிங்கிமன்றன்மண்டபத்திற்போந்து
கண்மணிசசேக்கைமேவிக்கருநெடுங்கண்ணன்வாணி
துணைவனேமுதலவானோர்க்குஞ்சூழ்கணத்தொகைக்குமென்றுந்
தணவறுசெல்வந்தந்தோன்சாறுசால்சிறப்புநல்கி.

(இ-ள்.) கரு நெடும் கண்ணன் வாணி துணைவன் முதல் வானோர்க்கும்- கரி
ய நெடிய திருமால் சால்வதிராயகனாகிய பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்கும், சூழ்
கணத் தொகைக்கும் - தம்மைப் புறஞ்சூழ்ந்த சிவகணங்களுக்கும், என்றும் தணவு
அறு செல்வம் தந்தோன் - எநநாளும் அவர் தம்மினின்று நீங்காத செல்வநத்த
சோமசுந்தர்க்கடவுள், மண அறை தவிசில் நீங்கி - திருமணவறையிலிட்ட ஆசனத்
தினின்றுநீங்கி, மனநல் மண்டபத்தில் போந்து - கலியாணமண்டபத்தில்வந்து,
மணி கணம் சேக்கைமேவி - ஈவரத்தினகூட்டங்களிறுத்த சிங்காதனத்தில்வீற்றி
ருந்து, சாறு சால் சிறப்பு நல்கி-திருக்கலியாணமஹோற்சவத்துக் கமைந்த வரிசை
களை (அவரவர்கள்) தருகிக்கேற்பச்செய்தருளி.

(ககஉ)

ஏட்டுவாய்முளரியான்மாலேனவானவருந்தத்த
நாட்டுவாழ்ப்பதிற்பிற்செல்லநல்விடைகொடுத்துவேந்தர்க்

காட்டுவானாடிக்காட்டுந்தன்மைபோலரசுசெய்து
காட்டுவானாகியையன்றிருவுளக்கருணைபூத்தான்.

(இ-ள்.) ஏடு வாய் முளரியான் மால் ஏனை வானவரும் - இத்தழ்நிறைந்ததாம்
மைமலரில் வசிக்கும் பிரமனும் திருமாலும் அவரொழிந்த சேவர்களும், தம் தம்
நாழி வாழ்பதில் செல்ல - தங்கள் தங்களுக்குரிய நாடுகளாகிய செலவமிக்க பதங்
களில்செல்ல, ஐயன் நல்விடை கொடுத்து - சோமசுந்தரர்க்கடவுள் இனியதிருமுகத
தோடு விடைகொடுத்தருளி, ஆட்டுவான் ஆடி காட்டுந் தன்மை போல் - பரதனால்
விதிப்படி ஆட்டுதலில்வல்லோன் (முன்னர்) ஆடிக்காட்டுந் தன்மைபோல, வேந்தர்
க்கு அரசு செய்து காட்டுவானாகி - அரசர்களுக்கு அரசியல் நடத்திக்காட்டுவா
ராய், திருவுளக்கருணை பூத்தான் - (அரசியல் செலுத்தத் தமது) திருவுளத்தில்
கருணைகூர்ந்தார்.

அரசுசெய்து காட்டுவானாகி என்றமையால் அரசியல்செலுத்த எனவரு
வித்தாம். வேதமுதலிய நூல்களைத் தாம் வகுத்திருப்பிறும் அவற்றின்வழி ஆன்
மாக்கள் நடக்க வியலாதாதலால் தாமே வந்தருளி அரசியல் செலுத்திக் காட்டினா
ரென்பார் - ஆட்டுவானாடிக்காட்டுந் தன்மைபோலெனக்கூறினார். (௧௬௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அதிர்விடைக்கொடியங்கயற்கொடியாகவராக்கலன்பொற்கலனாகப்
பொதியவழிகடுக்கைவேம்பலராகப்புகுபுத்தளபொலந்துகிலாக
மதிமுடிவையாமணிமுடியாகமறைகிடந்தலம்புராமதுரைப்
பதிபுறைசோமசுந்தரர்க்கடவுளபாண்டியனாகியவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) அதிர் விடை கொடி அங்கயல் கொடியாக-ஒலிக்கும் இடப்பக்கொடி
அழகிய மீனக்கொடியாகவும், அரா கலன் பொன் கலன் ஆக-சர்ப்பாபரணம் பொ
ன்னாலாகிய ஆபரணமாகவும், பொதி அவிழ் கடுக்கை வேம்பு அலர் ஆக - அரும்ப
விழ்ந்த கொன்றைமலர்மலை வேப்பமலர்மலையாகவும், புலி அதள் பொலம் துகில்
ஆக - புலித்தோல் பீதாம்பரமாகவும், மதி முடி மணி வைய முடியாக - சந்திரனை
யணிந்த சடாமுடி அழகிய வையமுடியாகவும், மறை கிடந்து அலம்பு மா மதுரை
பதி உறை சோமசுந்தரர்க்கடவுள் - வேதங்கள் அகலாது ஒலிக்கும் பெரிய மதுரை
யாகிய திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளும் சோமசுந்தரர்க்கடவுள், பாண்டியனாகி வீ
ற்றிருந்தான் - சவுந்தரபாண்டியராய்த் திருக்கோலங்கொண்டு வீற்றிருந்து அரசுசெ
ய்தருளினார். (௧௬௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விண்டவழ்மதியனாகுடுஞ்சுந்தரவிடங்கப்புத்தேள்
கொண்டதோர்வடிவுக்கேற்பக்குருதிகொப்புளிக்குஞ்சூலத்
திண்டிறற்சங்குகன்னன்முதல்கணத்தேவர்தாமும்
பண்டையவடிவமாறிப்பார்த்திப்பணியினின்றார்.

(இ-ள்.) விண் தவழ் மதியம் குடும் விடங்கம் சுந்தரப் புத்தேள் - ஆகாயத்
தில் தவழ்ந்துசெல்லுஞ் சந்திரனைச்சூடிய பேரழகுவாய்ந்த சோமசுந்தரர்க்கடவுள்,
கொண்டது ஓர் வடிவுக்கு ஏற்ப-தாமகொண்டருளிய ஒப்பில்லாத அரசர்திருக்கோ
லத்துக்கேற்ப, குருதி கொப்புளிக்கும் சூலம்-உதிரத்தைக் கொப்புளிக்குஞ் சூலத்
தை (ஏந்தி) தின் திறல் சங்கு கன்னன் முதல்கணத் தேவர்தாமும் - வன்மையை

யுடைய சங்குகன்னன்முதலிய சிவகணத்தேவர்களும், பண்டைய வடிவம் மாறி-
அரசர்பணிசெய்தற்கேற்ற உருவங்கொண்டு, பார்த்திபன் பணியில் நின்றார் - அச்
சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய சகலதரபாண்டியர்பணித்தருளுதொழிலினின்றார்கள்.

அருளுதலென்னும் பொருண்மேனிற்ற பணியெனனு முதலிலைத்தொழிற்
பெயர் அருளுதொழிலின்மேனிற்றது. பண்டையவடிவம் என்றமையால் அரசர்
பணிக்கேற்ற உருவங்கொண்டாரென்று பொருள்கொண்டாம். (கக்ரு)

தென்னவர்வடிவங்கொண்டசிவபரணுலகங்காக்கு
மனைவாசிவனைப்பூசைசெய்வதுமறையாறென்று
சொன்னதுமன்னரெல்லாந்துணிவதுபொருட்டுத்தானு
மநகராநிபுரொன்றோரணிநகாநிறப்பகண்டான்.

(இ-ள்.) தென்னவர் வடிவம் கொண்ட சிவபரன் - பாண்டியர் திருக்கோ
லங்கொண்ட சோமசுந்தரக்கடவுள், உலகம் காக்கும் மன்னவர் - உலகம் காவல்
பூண்ட வரசாகள், சிவனை பூசைசெய்வது - சிவபெருமானை வழிபட்டுப் பூசித்தல்,
மறை ஆறென்று சொன்னது - வேதநெறியென்று தாம் திருவாய்மலர்ந்ததை, மன்னர்
எல்லாம் துணிவது பொருட்டு - அம்மனைகளெல்லாம் ஐயமின்றிக்கைக்கொள்ளு
தற்பொருட்டு, தானும் - அப்பாண்டியர் திருக்கோலங்கொண்ட சோமசுந்தரக்கடவு
ளும், அந்நகரநிபுரம் என்று - அம்மதுரைநகருள் நடுவூரென்று, ஓர் அணி நகர் சிறப்
பகண்டான் - ஒரு அழகிய திருநகரம் மேம்பட்டு விளங்க வருத்தருளினார்.

மன்னவா சிவனைப் பூசைசெய்வது மறையாறென்றது - அன்றோன் அந்த
ணனுதலின். (உகக)

மெய்ம்மைநூல்வழியேகோயில்விதித்தருட்குறிநிறீஇப்பே
ரிமமையேநனமைநலகுமிறையெனநிறுவிப்பூசை
செம்மையாறசெய்துநீபவனத்துறைசிவனைக்கால
மும்மையுந்தொழுதுவையமுழுவதுங்கோனடாத்தும்.

(இ-ள்.) மெய்மை நூல் வழியே - உண்மையாகிய சிற்புதலின் வழியே,
கோயில் விதித்து - திருக்கோயிலை வகுத்து, அருட் குறி நிறுவி (ஆன்மார்த்தமாகத்
தமது) திருவருள்வடிவையே சிவலிங்கப்பெருமானாகத் தாபனஞ்செய்து, பேர்-திரு
நாமம், இம்மையே - இப்பிறப்பிலேயே (வழிபடுவோர்க்கு வேண்டி யாங்கு அருளு
தலால்) நன்மை நல்கும் இறை என நிறுவி - மஹாபீஷ்டபிரதேஸ்வரானப்பெயர்
தந்து, பூசை செம்மையால் செய்து - பூசையை ஆகமவழியால் செய்து, நீபவன
த்து உறை சிவனை - கடம்பவனத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானை, காலம் மும்மை
யும் தொழுது - திரிகாலமும்வணங்கி, வையம் முழுவதும் கோல் நடாத்தும் - உலக
முற்றும் தமது செக்கோல்செல்ல நடத்துவாராயினார்.

மஹாபீஷ்டபிரதேஸ்வரர் மஹாபீஷ்டத்தைக் கொடுக்கும் ஈஸ்வரர் என்பது
பொருளாதலால் பேர் நனமை நலகு மிறையென நிறுவி எனவும், அரசர்கள் சிவ
பெருமானைப் பூசிக்கவேண்டுமெனத் தாம் விதித்தருளிய விதியை நிறைநிறுத்தற்குத்
தாம் கைக்கொண்டருளினார் ஆதலால் பூசை செம்மையாற செய்து எனவுங் கூறி
னார். “முழைபுண்ணைந்தசிலைதுதற்றிருவினை-அருமறைவிதிக்கத்திருமணம்புணர்ந்து-
மதிக்குமவாய்த்தமன்னவனை - மேதினிபுரககும்விதிபுடைநன்னா - நடுவூர்நகர்
செய் தடுபவந்துடைக்கும் - அருட்குறிநிறுவி யருச்சனைசெய்த - தேவர்காயகன் ”
எனக் கல்லாடத்தில் வருதல்காண்க. செம்மை தானியாகுபெயர். (உகக)

பூவருமயன்மாலாதிப்புனிதருமுனிவரோனோர்
யாவருந்தனையேபூசித்திகபரமடையநின்ற
மூவருண்மேலாமுக்கண்மூர்த்தியேபூசைசெய்த
தாவரவிளிங்கமேன்மைத்தருதியாரளக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) பூவரும் அயன் மால் ஆதி புனிதரும் - தாமனாயில் வசிக்கும் பிரமன் திருமால் முதலிய தேவர்களும், முனிவர் ஏனோர் யாவரும் - முனிவர்களும் அவரொழிந்தோர் எல்லோரும், தன்னையே பூசித்த இகபரம் அடைய நின்ற - தன்னையே பூசனை செய்து இகபர வரிமைகளை யடைய நின்றருளிய, மூவர் உள் - திரிமூர்த்திகளுள், மேலாம் முக்கண்மூர்த்தியே - மேலாகநின்ற திரிநேத்திரங்களுடைய உருத்திரமூர்த்தியே, பூசை செய்த தாவரம் இலிங்கம் மேனமை தருதி - பூசனைசெய்தருளிய நிலைபெற்ற மஹாபீஷ்டபிரதேஸ்வரருடைய மேன்மைத்தன்மையை, அளக்க வல்லார் யார் - அளவறுத்துக் கூறவல்லவர் எவா. (ஒருவருமில்லையென்றபடி)

“மூவரென்றேயெம்பிரானொடுமெண்ணி” என்ற உண்மைத் திருவாக்கால் கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில்வந்த ஏழனுருபுதந்த மூவருண்முதலாமுக்கண்மூர்த்தி என்றார். நின்ற என்னும்பெயரொச்சம முக்கண்மூர்த்தி என்னும் வினைமுதற்பொருள் கொண்டது. (ககஅ)

ஷே வேறு.

மனித்தருக்கரசாகித்தெவ்வேந்தர்க்குமடங்கலாய்மடநல்லார்க்கினித்தவைங்கணக்காளையாய்நிலமகட்கினிராத்தழாயணிமாலாயனித்தநித்தமோர்ந்திகபரததாசைநீத்தகந்தெளிந்தவர்க்கொன்றாய்த் தனித்தமெய்யறிவானந்தமாம்பரதத்துவமாய்நின்றான்.

(இ-ள்.) மனித்தருக்கு அரசு ஆகி - (தமது செக்கோற்கீழ்வாழும்) குழிகளுக்கு அரசராகியும், தெவ் வேந்தர்க்கு மடங்கலாய் - தம்மோடு மாறுபட்ட அரசர்களாகிய (யானைகளுக்குச்) சிங்கமாகியும், மடம் நல்லார்க்கு - மடமைக்குணம்வாய்ந்த பெண்களது கண்களுக்கு, இனித்த ஐங்கணக் காளையாய் - இன்பநதரும் பஞ்சபாணங்களையேந்திய மன்மதனாகியும், நிலமகட்கு இணர்த்துமாய் அணி மாலாய் - பூதேவிக்குப் பூங்கொத்தநிறைந்த துழாயணிந்ததிருமாலாகியும், அனித்தம் நித்தம் ஓர்ந்த - இது அனித்தியம் இது நித்தியம் என முன்னருணர்ந்து, இகபரத்து ஆசைநீத்த - இகபோக பரபோகங்களில் வெறுப்புவாய்ந்து, அகம் தெளிந்தவர்க்கு-(தமது) மனந்தெளிந்த மெய்ஞ்ஞானிகட்கு, ஒன்றாய் - அபேதமாகியும், தனித்த மெய் அறிவு ஆனந்தமாம் பரதத்துவமாய் - ஒப்பிகரத உண்மையறிவானந்தமாகிய பரதத்துவமாகியும், நின்றான் - சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியர் நின்றருளினார்.

நிலங்காப்போன் உயிர்களுக்குத் தன்னாலும், தன்பரிசனத்தாலும், பகைவராலும், கள்வராலும், ஏனை உயிர்களாலும் வரும் பயத்தையொழித்துக் காண்போர்க்கெனியசமபத்தனாய்த் தன்னு குறைசொல்வோர்க்கு இன்சொல்லையுடையனாமாகில் அவனே அரசனெனப்படுவனாதலின் - மனித்தருக்கரசாகி எனவும், பேரழருவாய்நதிருத்தலின் ஐங்கணக்காளையாயெனவும், பகைவர்கள் கனவிலும் நினைக்கின் நெஞ்சுபறைகொட்டத் துண்ணெனநடுங்கும் வெந்திறலுடையாராதலின் - தெவ்வேந்த

தர்க்குமடங்கலாய் எனவும், நிலமகளைப்பொதுக்கடிந்து தமதரிமையாக்கிக் கோடலின் - நிலமகட்கிணர்த்துழாயணிமாலாய் எனவும், மாயாகாரியமாகிய உலகமெல்லாம் அழியுந்தன்மையுடையதாகலின் அனித்தமெனவும், மலங் காரணமாய் மாயையினின்றுத் தறுவாதுகளைத் தோற்றுவித்தலின் பாசமும், அக்காரியமும் ஆன்மாவின் பொருட்டாய் முடிதலிற் பசுவும், அங்ஙனமான சேதஞ்சேதனங்களைக் கூட்டி முடிப்பவன் ஒருவன் வேண்டிமாதலின் பதியும் ஆகிய இம்முப்பொருளும் பந்தமுத்திகாலத்தும் உள்பொருளாதலின் நித்தமெனவும், ஒன்றோடொன்றொவ்வாது முன்னொடு பின்மலைவு முரணிக்கூறுவோர் கூற்றுட்படாது இவ்வாறு ஆராய்தலே முறையாதலின் ஒர்தெனவும், முத்திக்குவிலக்காகிய இம்மை அம்மைப்பயன்களை மாறிமாறி நுகரச்செய்வதும் அவாவறுதியின்பொருட்டென்றுணர்தலே அது நீங்குதற் கேதுவாதலின் இகபரததாசைநீத்து எனவும், இங்ஙனமென்றிச்சையிற்றீர்தவழிப்பற்றற்றான் பற்றினைப்பற்றி ஆய்ந்தடங்கப்பெறுவதே தேட்டமாதலின் அகந்தெளிந்தெனவும், பெத்தத்திசையின்கண் இவனுட்கரநது இவனேயாய்நின்ற முறைபோல் வீடுபேற்றின்கண் இவன்றன்னுட்கரநது நிற்பத்தானேயாய் நிற்குந்தன்மையனாதலின் ஒன்றாய் எனவும், ஒன்றாய் நின்றும ஒப்பிகந்த சச்சிதானந்தவடிவமாகிய பரம்பொருளாய் நின்றலின் தனித்தமெய்யறிவானந்தமாம் பரதத்துவமாய் நின்றான் எனவுங்குறிஞர்.

(ககக)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - எகஎ.

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகியனி றுத்துவான்வந்தொருபாஞ்சுடர்வான்யிங்கட்
குலமணி விளக்கைவேட்டுக்கோமுடிகவிந்துப்பாராண்
டிலகுறுதோற்றமீதான்முனிவாரிருவர்தேற
வலகிலானந்தக்கூத்துசெய்தவாறறையலுற்றும்.

(இ-ள்.) ஒரு பரம் சுடர் - ஒபிலலாத சோமநாதரக்கடவுள், உலகு இயல்
நிறுத்துவான் வந்து-உலகியலை நிலைபெறுததற பொருட்டுச் சவுந்தரபாண்டியனாய்
வந்து, வான் திங்கள் குல மணி விளக்கை வேட்டு - ஆகாயத்தில் உலவும் சந்திரகு
லத்திற்கு ஓர் இரத்தினதீபமாய்வந்த பிராட்டியாராததிருமணஞ்செய்து, கோமுடி
கவித்து - அரசியலுக்குரிய மகுடஞ்சூடி, பார் ஆண்டு இலகுறும் தோற்றம் ஈது -
உலகினையாண்டு விளங்கும் சரித்திரமிது, முனிவரர் இருவர் தேற-பதஞ்சலி வியா
க்கிரபாதொன்னும் இரண்டுமுனிவர்களும் தெரிசித்த உயதற பொருட்டு, அலகு
இல் ஆனந்தம் கூத்து செய்த ஆறு - வரம்பிகந்த பேரின்பம் பெருக்கும திருநடனத்
தைச்செய்த சரித்திரத்தை, அறைய லுற்றும் - இனிச் சொல்லத் தொடங்குவாம்.

என்றும் ஒளி குன்றுதல் இலனென்பார் - ஒரு எனவும், சோமசூரியாககிளி
முதலிய ஒளிகளுக்கு ஒளிதருவானென்பார் - பரஞ்சுடர் எனவும், உயார்தோர்வழ
க்கைத் தழுவினென்பார் - புவிமுதலிய வென்னுது - உலகெனவும், அவர்களவகு
த்தன - அறநிலையறம், மறநிலையறம், அறநிலைப்பொருள், மறநிலைப்பொருள், அறநி
லையின்பம், மறநிலையின்பம் என அறுவகைப்படுமென்பார் - அவற்றையெல்லெனவும்,
மதுநா லவழித்தததம்வருணங்கினின்று பிறழாது உயிர்களிலைபெறப்பாதுகாத்த
லும், கரத்தை சூடிப் பசு மீட்டுப் பகைவரைப் புறங்கண்டு செஞ்சோற்றுக்கடன்
கழியாத கீரகா ஓறுதது அவவழிநிறுத்தலும், விழிவழிநின்று முயன்று பொருள்
பெறுதலும், பகைவர்பொருளும் திறைப்பொருளும் கோடலும், பருவமுற் குலமும்
ஒழுக்கமுற் குணமும் ஒத்த கன்னிகையைத் தீவேட்டில்லாதிருத்தலும், ஏறு தழுவியு
ம் விலலிற்றொடுத்த அம்பினைக்கமையது மணத்தலும், ஆகிய அவ்வறமும் பொரு
ளும் இன்பமும் அவ்வுயர்களுக்கு உறுதிப்பப்பனவாதலால் அவை அருளுவானவந்
தானென்பார் - உலகியல்கிறுத்துவான் வந்து எனவும், வானினின்று விளக்கந்தரும்
பொருள்களுள் தன்னிய கதிர்வரப்பி உயர்களுக்கின்பஞ்செய்வது-திங்களென்பார் -
வான்திங்களெனவும், இரண்டையோட்டிக் கட்புலன்களுக்கு விடயமாகும்பொருளைவி
ளக்கும் விளக்குப்போலப் பகையிருளொதுக்கி அவவறநிலை முதலிய அறுவகைப்
பொருள்களையும் என்றும் புலப்படுத்துவான் என்பார் - விளக்கென்னுது மணிவிளக்
கெனவும், தான் விதித்ததை உயிர்கள் கைக்கொள்ளச் செய்தருளினுனென்பார் -
வேட்டெனவும், உலகமுற்றும்பொதுக்கடிந்து தனத்திப்படுத்தினென்பார்- முடி
யென்னுது கோ முடி எனவும், அரசர்க்குக்காட்டியருளவந்தோததலின் செங்கோ
ல்கோடாது நடாத்தினுனென்பார் - சூடி எனனுது முடிக்குரிய தொழிலிதந்து கவி
த்தெனவும், தென்னுடன்றி ஏனைநாடிகள் முற்றும் ஆண்டானென்பார் அவை முற்
றும் அடங்கற்பொருட்டுப் பரத்தற்றொழிலடியாக வந்தபார் எனவும், தானொறுத்த
வழிச் சிறைப்பட்டகுடிகள், தமதுகுற்றம் தீர்த்தபொருட்டெனக்கருதி அரசனமே

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம். கக௭

ற்பழிகூறு அடங்கின்றொழுக மறுமுறை? நிறுத்தினென்பார் ஆண்டெனவும்,
தன்னல் முதலிய ஐவகையோராலும் உயிர்களுகருவருந் துன்பத்தை யொழித்து
அரசியல் நடாத்துவோனே அரசருள் மேம்பட்டு விளங்குவோனென்பார் அவ்வா
முண்டமைதோன்ற இலகுது எனவும், சிவபெருமான்திருநடனம் யாவரும் எளிதிற்
கண்ணிரச் செய்தனராதலின் முனிவருள் மேம்பட்டோ ரென்பார். முனிவர் என்
னது முனிவரர் இருவா எனவும், திருமால்முதலிய தேவர்கள் தெரிசித்த திருநட
னத்தையே அவர்கள் தெரிசிக்கத் தவஞ்செய்து அத்திருநடனத்தையேதெரிசித்தா
ரென்பார் அப்பொருளாற்றல் தோனறத் தேற எனவும், கண்கள் முதலிய ஐம்புல
ன்கட்கும் பேரினபு விளைத்ததென்பா அலிலானந்தமெனவுங் கூறினார். (க)

புண்ணியமலர்மென்கொம்பவேட்டபின்புவனந்தாங்குங்
கண்ணுதன்மூர்த்தியாயகவுரியன்மணத்தில்வந்த
மண்ணியலவேந்தர்வானோர்மாதவர்பிறருமுண்ண
நண்ணுதிரென்னலோடுநண்ணுவார்வினாவினெய்த.

(இ-ள்.) புண்ணியம் மலர் மெல் கொம்பை வேட்ட பின் - புண்ணியமென்
னும் மலர்களலர்ந்த மெல்லிய (திருவருளென்னும்) பூங்கொம்பாகிய பிராட்டியா
ரைத்திருமணஞ்செய்தபின்பு, புவனம் தாங்கும் கண்ணுதல் மூர்த்தியாய கவுரியன் -
உலகினைப்பாதுகாக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுளாகியசுந்தரபாண்டியர், மணத்தில்
வந்த மண் இயல் வேந்தர்வானோ மாதவர் பிறரும் - திருமணத்துக்கு வந்த மண்
னுலகத்தையாரும் அரசாகளும் தேவர்களும் முனிவர்களும் அவரொழிந்த ஏனை
யோரும், உண்ண நண்ணுதா எனனலோடும் - அமுதுசெய்யக்கடவீரகொன்று கட்
டனையிட்டருள, நண்ணுவார் வினாவின் எய்த - அமுதுசெய்ய வருவோர் வினாவில்
வருதற்பொருட்டி. (உ)

பொன்னவிர்கமலம்பூத்தபுனிதநீராடித்தத்த
நன்னெறிநியமமுற்றிநண்ணினார் புலிக்காலோனும்
பன்னகமுனியுநதாழ்ந்துபரவியமபலததுளாடு
நின்னருண்டங்கண்மின்பதடியேங்குநியமமென்றார்.

(இ-ள்.) அவர் பொன் கமலம் பூத்த புனிதம் நீராடி - விளங்காநின்ற பொற்
றாமாயலர்ந்த பரிசுத்தமாகிய தீர்த்தத்தில் விசிவழிஸ்நானஞ்செய்து, நல் நெறி
தத்தம் நியமமுற்றி நண்ணினார் - (வேதாகமங்களிடுகூறிய) நல்லவிசிவழியே தத்த
ம் நிலைக்கேற்ப விதித்தகடன்களை முடித்துவந்தார்கள், புலிக்காலோனும் பன்னக
முனியும் தாழ்ந்து பரவி - வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சலிமுனிவரும் வணங்கித்ததித்
து, அம்பலததுள் ஆடும் நின் அருள் நடம் அடியேங்கள் கண்டு - பொன்னம்பலத்
துள் நடித்தருளும் தேவரீர் திருநடனத்தை அடியேங்கள் தரிசித்து, உண்பது நிய
மம் என்றார்-பின்னருண்ணுதல் (நாங்கள்) மேற்கொண்டகடன் என்றுகூறினார்கள்.

என்னலுமந்தக்கூத்தையிங்குநாஞ்செய்துநதில்லைப்
பொன்னகருலகமெல்லாமுருவமார்புருடற்குள்ள
மின்னதாந்துவாதசாந்தமென்றிறையருளிச்செய்ய
மன்னவவேணையுங்கம்யாதென மன்னன் சொல்வான்,

(இ-ள்.) என்னலும் - என்றுகூற, இறை-சோமசுந்தரர்க்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியர், நாம் அந்தக் கூத்தை இங்கு செய்தும் - நாம் அந்த நடனத்தை இங்குச் செய்தருளுகின்றோம், தில்லை பொன் நகர் - தில்லையென்னும் அழகிய திருநகரமானது, எல்லாம் உருவமாம் உலகபுருடற்கு உள்ளம் - யாவுந்தனதுருவாய்நின்ற உலகபுருடனுக்கு இதயதானமாம், துவாதசாந்தம் இன்னதாம் என்று அருளிச்செய்ய-(இத்தலம்)துவாதசாந்தத்தானமாமென்று (சோமசுந்தரர்க்கடவுள்) திருவாய்மலர்ந்தருள, மன்னவ - பாண்டியர் திருக்கோலங்கொண்டருளிய பெருமானே, ஏனை அங்கம் யாவை என - (அவ்வுலகபுருடனுக்கு) அவையொழிந்த உறுப்புக்கள் எத்தலங்களென்று வினவ, மன்னன் சொல்வான் - சவுந்தரபாண்டியர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்.

உலகபுருடன்-விராட்புருடன்-துவாதசாந்தம் தலவிசேடம். உக-வது பாடலுரையிற்காண்க. (சு)

அனாக்குமேலுலகேழென்றுமனாக்குக்கீழ்லகேழென்று
முனாக்கலாலுலகமெல்லாமுருவமாமபுருடற்கிந்தத்
தனாக்குமேலனந்தந்தெய்வத்தானமுண்டனைத்துங்கூறின்
வனாக்குருசிலதானங்கள்வகுத்துனாசெய்யக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) எல்லாம் உருவமாம் உலகபுருடனுக்கு - யாவுந்தனதுருவாய் விளங்கும் உலகபுருடனுக்கு, அனாக்கு மேல் உலகு ஏழ் என்றும் - (அனாயென்னும் எண்ணளவையால்வந்த) இடைக்குமேல் ஏழுலகமென்றும், அனாகு கீழ் உலகு ஏழ் என்றும் உனாக்கலால் - அவ்வனாக்குக்கீழ் ஏழுலகமென்றும் நூல்கள்கூறுதலால், இந்த தனாக்குமேல் அனந்தம் தெய்வத்தானம் உண்டி - இந்த நிலவுலகில் (அப்புருடனுக்கு உறுப்புகளாக) அளவில்லாத தெய்வத்தானங்களுண்டு, அனைத்தம் கூறின் வனாக்கு உரு - அவைமுறறும் எடுத்துச்சொல்லப்புகின் வரையறைப்படா, (ஆதலால்) சிலதானங்கள் வகுத்து உனா செய்ய கேண்மின் - (உறுப்புகளாகின்ற) சிலதெய்வத்தானங்களைமட்டும் யாம் வகுத்துக்கூறக் கேளுங்கள். (ரு)

திருவளராநூர்மூலத்திருவாணைக்காவேநாபி
மருவளர்பொழில்சூழ்நாணமலைமணியூரீவி
நிருவருங்கண்டமன்றம்தயமாந்திருக்காளத்தி
பொருவருங்கண்டமாகும்புருவமத்தியமாங்காசி.

(இ-ள்.) திருவளர் ஆநூர் மூலம் ஆம் - செல்வமிக்க திருவாநூர் மூலாதாரத்தானமாம், திரு ஆணைக்கா நாபி ஆம் - திருவாணைக்கா கூவாதிட்டானமாம், மருவளர் பொழில் சூழ் அணனமலை மணியூரம் ஆம் - வாசமிக்கசோலைசூழ்ந்த திருவண்ணாமலை மணியூரத்தானமாம், ரீவிர் இருவரும் கண்டமன்றம் இதயம் ஆம்-ரீங்க னிருவருந் தரிசிக்குஞ்சிதம்பரம் அனுகததானமாம், திருக்காளத்தி பொருவரும் கண்டம் ஆகும்-திருக்காளத்தி ஒப்பில்லாத விசுத்திஸ்தானமாம், காசி புருவ மத்தியம் ஆம் - காசி ஆக்கினேயஸ்தானமாம். (சு)

பிறைதவழ்கயிலைக்குன்றம்பிரமாரந்திரமாம்வேத
மறைதருதுவாதசாந்தமதுரையீததிகமெந்த
முறையினுலென்னின்முன்னந்தோன்றியமுறையாலென்றக்
கறையறுதலத்தரோடுகவுரியன்கோயில்புக்கான்.

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம். ௩௬௬

(இ-ள்.) பிறை தவழ் கயிலை குன்றம் பிரமரந்திரம் ஆம் - சந்திரன்றவழுந் திருக்கைலைமலை பிரமரந்திரத்தானமாம், மதுரை வேதம் அறைதரு துவாத் சாந்தம் ஆம் - திருவாலவாய் வேதம்கூடந் துவாத் சாந்தஸ்தானமாம், ஈது அதிகம் - (ஆதலால்) இந்தத்தலம் (எல்லாத்தலத்திலும்) மேம்பட்டது, எந்த முறையிலும் என்னில் - எந்தமுறையிலென்று வினவில், முன்னர் தோன்றிய முறையால் என்று - (எல்லாத்தலங்களுக்கு) முன்புதோன்றிய முறையிலென்று (கூறி) அக்றை அறு தவத்தரோடு - அநதகருற்றமற்ற தவத்தினரோடு, கவுரியன் கோயில் புக்கான்-சவுந்தரபாண்டியர் திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளினார். (எ)

தன்னருளதனூனித்ததன்னையேதேடிப்போந்த
மின்னவிற்கயிலைதானோவிடையுருமாறிமன்றாய்
மன்னியதேயோதிங்கண்மண்டிலமேயோவென்னப்
பொன்னவீர்விமானக்கீழ்பால்வெள்ளியம்பொதுவுண்டாக.

(இ-ள்.) தன் அருள் அதனால் நீத்த தனையே - தனதுதிருவருளால் தன்னினின்று நீங்கிய சிவபெருமானையே, தேடி போந்த மின் அவீர் கயிலைதான் ஒதேடிவந்தடைந்த ஒளிவீசுந் திருக்கயிலைமலையோ, விடை உருமாறி மன்று ஆய் மன்னிய தேயோ - இடபவூதியானது தனதுருவமாறி வெள்ளியம்பலமாய் நிலைபெற்று நின்றதோ, திங்கள மண்டிலமேயோ - சந்திரமண்டிலமோ, என்ன - என்றுகண்டோர் கூற, பொன் அவீர் விமானம் கீழ்பால் - பொன்னாற்செய்யப்பட்டு விளங்கும் விமானத்தின (பிரகாரத்தின்) கீழ்ப்புறத்தில், அம் வெள்ளியம்பொது உண்டாக-அழகிய வெள்ளியம்பலம் ஒன்றுண்டாக. (அ)

மின்பயில்பரிதிபுத்தேள்பாற்கடல்விளங்கியாங்குப்
பின்பதன் மிசைமாணிக்கப்பிழைகதோன்றிற்றன்ன
தன்பர்தருளமேயாகுமல்லதுவேதசசென்னி
பென்பதாமஃதேயன்றியாதெனவிசைசுகறபாற்றே.

(இ-ள்.) மின பயில் பரிதி புத்தேள் - கிரணம் வீசுஞ்சூரியன், பால் கடல் விளங்கியது ஆங்கு - பாற்கடலிறோன்றி விளங்கியதுபோல, பின்பு அதன்மிசை-பிணர் அவ்வமபலத்தினமேல், மாணிக்கம் பிழைக தோன்றிற்று - மணிப்பீடமொன்று தோன்றியது, அன்னது - அப்பீடம், அன்பர்தம் உளமே ஆகும் - அடியாரது இதயதாமரையாகும், அல்லது வேதம் சென்னியாம் - வேறுகூறில் வேதத்தின் முடியாகும், அஃதே அன்றி - அவ்வாறு கூறுதலே அன்றி, யாது என இசைக்கல் பாற்று - யாதென்று அறிவுடையாரால் எடுத்துச்சொல்லும் பகுதியது.

என்பது - அசைநிலை. அடியாருளத்தில் என்றும் நீங்காதிருத்தலின் அன்பர்தமுளமேயாகும் என்றார் “தூரியயோகியருளத்திற்றுங்குவணிநுதெப்போதும்” எனவரும் செயபுளானுணர்க. (க)

அன்னதோர்தவிசினும்பராயிரங்கரத்தாலள்ளித்
துன்னிருள்விழுங்குங்கோடிசூரியரொருகாலத்து
மன்னினருதித்தாலொப்பமனமொழிபக்கக்கீழ்மேற்
பின்புதலகடந்தரூனப்பெரொளியவடிவாய்த்தோன்றி.

(இ-ள்.) அன்னது ஓர் தவிசின் உம்பர் - அத்தன்மையதாகிய ஒப்பில்லாத மாணிக்கபீடத்தின்மேல், ஆயிரம் கரத்தால் அள்ளி - ஆயிரங்கரங்களாலள்ளி, துன் இருள் விழுங்கும் கோடி சூரியர்-செருங்கிய இருளை வாரியுண்ணும் கோடிசூரியர், சஎ

ஒருகாலத்து மன்னினர் உதித்தால் ஒப்ப - ஒருகாலத்தில் நிலைபெற்று உதித்தார் போல, மனம் மொழி பக்கம் கீழ் மேல் பின் முதல் கடந்த - மனமும் வாக்கும் சமீபமுங் கீழும்மேலும் பின்னும்முன்னும் ஆகிய இவைகளைக்கடந்த, ஞானம் பேர் ஒளி வடிவு ஆய் - மெய்ஞ்ஞானமாகிய பெரிய ஒளிவடிவமாய்ச் (சுவந்தரபாண்டியர்) தோன்றி - (கட்புலன்களுக்குக்) காணப்பட்டி.

சுந்தித்தற்கும் சொல்லுதற்கும் வரையறைப்படாமல் ஆணவத்திற் கட்டுண்டு டோர்க்குப் புலப்படாதிருத்தலிற் சமீபமின்றித் தனக்கோர் நிகர் பொருள் எவ் விடத்தும் எக்காலத்தும் இன்னமையின் - மனமொழிபக்கம் கீழ்மேல் பின்முதல் கடந்த எனவும், அப்பொருள் இன்னது என்பதுதோன்ற வினைமுதற் பொருள்பட ஞானப்பெரொளி எனவுங்கூறினார். (௧0)

முந்துறுகணங்கண்மொந்தைதண்ணுமைமுழக்கஞ்செய்ய
நந்திமாமுழுவந்தாக்கநாரணனிடக்கையார்ப்ப
வந்துகந்திருவநூலின்மரபுளியிருவர்பாட
வைந்துநுந்துபிபுங்கல்லென்றாகவிமுழக்கங்காட்ட.

(இ-ள்.) முந்து உறு கணங்கள் - (தேவர்கூட்டத்துள்) முற்பட்டுநிற்குங் கிவகணங்கள், மொந்தை தண்ணுமை முழக்கம் செய்ய - மொந்தை, தண்ணுமை எனனும் வாச்சியங்களை (ஒருபால்) முழக்கவும், நந்தி மா முழுவம் தாக்க - நந்திராயனார் பெரியமததளத்தை (ஒருபால்) தட்டவும், நாரணன் இடக்கை ஆர்ப்ப - திருமால் இடக்கை என்னும் வாச்சியத்தை (ஒருபால்) முழக்கவும், கந்திருவ நூலின் மரபு உளி இருவர் வந்துபாட - கந்திருவநூலின்படி துமபுருநாரதர் (ஒருபால்) வந்துபாடவும், தந்துபி ஐதம் கல் என்று ஆர்கலி முழக்கம் காட்ட - பஞ்சதூர்த்தபிகளுங் கல்லெனனும் ஒலிக்குறிப்போடு கடலின்முழக்கத்தை (ஒருபால்) காட்டவும்.

தண்ணுமையாவது - இரண்டுதலையுஞ் சுருங்கிய நெடியவுடலினையுமுடையது, முழவமாவது - பெரியவுடலின்மேல் தலைபெற்றுள்ள ஐதமுடையது, பஞ்சதூர்த்தபிகளாவன - தோற்கருவி, அனைக்கருவி, சுருசக்கருவி, ராப்புக்கருவி, மிடந்துக்கருவிகளாம், கந்திருவநூல் இசைநூல். (௧௧)

மதுமுகத்தலர்ந்தவெண்டாமரைமகள்சுருதுகூட்டச்
சதுமுகத்தொருவன்சாமகீதயாழ்த்தடவிப்பாட
விதுமுகத்தருகுமொய்க்கும்மீனெனநானவெள்ளிப
பொதுமுகத்தமரர்தூற்றும்பூமழையேங்கும்பேர்ப்ப.

(இ-ள்.) மது முகத்து அலர்ந்த வெள் தாமரை மகள் - தேன்சிற்துமுகத்தோடு அலர்ந்த வெள்ளிய தாமரைமலரில்வசிக்கும் கலைமகள், சுருதுகூட்ட - (ஒருபால்) சுருதுகூட்டவும், சதுமுகத்து ஒருவனயாழ்த்தடவி சாமகீதம்பாட - நான்கு திருமுகங்கையுடைய பிரமன் வீணையினகட்டமைந்த நரம்புகளைத்தடவி (ஒருபால்) சாமகீதம்பாடவும், விதுமுகத்து அருகுமொய்க்கும் மீன் என - சுகிரமண்டிலத்தினருகில் மொய்க்கும் நகைத்திரங்களைப்போல, ஞானவெள்ளி பொது முகத்து - ஞானவடிவாகிய வெள்ளியம்பலத்தன், அமரர் தூற்றும் பூமழை எங்கும் போர்ப்ப - தேவர்கள் சிந்தும் மலர்மாரி எவ்விடத்தும் (ஒருபால்) போர்க்கவும். (௧௨)

பொருங்கடனிறத்தசெந்தீப்பொங்குளைக்குறளன்மீது
பெருங்கடல்வடவைச்செங்கண்பிதுங்கமேற்றிரிந்துநோக்கி
முருங்கடலெளியில்சீறமுதுகிறவலத்தரளநன்றிக்
சுருங்கடல்முனைத்தவெய்யோன்காட்சியிற்பொலிந்துநின்று.

(இ-ள்.) பொருள் கடல் வடவை செங்கண் பிதங்க உம் - கரையொடுமோறுங் கடலிற்றேனறிய வடவைபோலச் சிவந்தகண்கள் பிதங்கவும், மேல் திரிந்து நோக்கி முருங்கு அடல் எரியில் சேற உம் - மேலேசுழன்றுபார்த்து (உலகினைக்) செக்கும் வன்மையையுடைய அவ்வடவைபோலக்கோபிக்கவும், பெரும் கடல் செகதி நிறத்த பொங்கு உனை குறளன் மீது-பெரிய அககடலிற்றேன்றிய செந்நிறம்வாய்ந்த அவ்வடவைபோல நிறமவாய்ந்த விளங்கும் புறமயிரினையுடைய முயலகனமேல், முதுகு இற வலத்தாள் ஊன்றி - (அவன்) முதுகுநொறுங்க வலக்காலூன்றி, கரும் கடல் முளைத்த வெய்யோன் காட்சியின் - கரியகடலிற்றேன்றிய சூரியனதோற்றம் போல, பொலிந்து நின்று - விளங்கிநின்று.

முருக்கு-முருங்குமெலித்தல் விகாரம். என்னும்மை தொகுத்தல். (க௭)

கொய்யுஞ்செங்கமலப்போது குவிந்தெனவெடுத்துக்கூத்துச் செய்யும்புண்டரிகத்தாளுந்திசைகடந்துளவீரைந்து கையுநின்படையுந்தெய்வமகளிர்மங்கலநாண்காத்த மையுண்டமிடறுஞ்சங்கவார் குழைறுழைந்தகாறும்.

(இ-ள்.) கொய்யும் செம் கமலம் போது குவிந்தால் என்ன எடுத்து-கொய்தற்குரிய செந்தாமரைமலர் குவிந்தாற்போலதனாகக், கூத்து செய்யும் புண்டரிகம் தாரும் - திருக்கூத்துச்செய்தருளும் தாமரைமலரையொத்த திருவடியும், திசைகடந்து உள்ள நரைந்து கையும் - திசைக்கனிககடந்த பத்துத்திருக்கரங்களும், தின்படையும் - (அத்திருக்கரங்களிலேந்திய) திண்ணிய ஆயுதங்களும், தெய்வ மகளிர் மங்கல நான் காத்தமை உண்ட மிடறும்-திருமகள்முதலிய தெய்வப்பெண்கள் மங்கலநாண்காத்தருளிய கரியநிறம்பொருந்திய ஸ்ரீகண்டமும், வார் சங்கம குழைறுழைந்த காறும் - நீண்ட சங்ககுண்டலம் றுழைந்த திருச்செவியும்.

தனது நித்தியத்தன்மை காட்டியருளத் திருமால்முதலியோர் உய்யும்பொருட்டு விடமுண்டருளி யவ்வமாமனைவியர்க்கு மங்கலநாணளித்தவன் என்பார் தெய்வமங்கலநாண்காத்தமையுண்டமிடறு என்றார். “செற்றாலமுயிரினைத்துமுண்டிவ்வேரிமிர்தெழுநூஞ் சிந்தைமேற்கொள் - பற்றலங்கடதுகர்ந்தநான்முகனே முதலோர்தம்பாவைமாரக்குப் - பொற்றாலிதனையளித்தோன்” எனவரும் காந்தபுராணச்செய்யுளால் உணராக. (க௮)

செக்கரஞ்சடையுந்தேசார்வெண்டிருநீறுந்தெய்வ முக்கணுமுரகககசமுள்ளெயிறிமைக்குமார்பு மைக்கருங்கயற்கணங்கைவல்லியிடுதுங்கிநிற்கும் பக்கமுமவண்மேல்வைத்தபார்வையுநகையுந்தோன்ற.

(இ-ள்.) செக்கர் அம் சடையும் - செவந்த அழகியசடாமுடியும், தேச-ஆர்வென் திருநீறும் - ஒளிநிறைந்த வெள்ளியதிருநீறும், தெய்வ முக்கண்ணும் - தெய்வத்தன்மையையுடைய திரிநேதிரங்களும், உரகம் கச்சம் - பாம்பாடியகச்சம், முள் எயிறு இமைக்கும் மார்பும் - முட்போன்ற கூரியவராகதந்தம் விளங்குநதிருமார்பும், கயல் மை கரும் கண் நங்கை - கயல்போன்ற மையெழுதிய கரியகண்ணையுடைய உமாதேவியார், வல்லியின் ஒதுங்கி நிற்கும் பக்கமும் - காமவல்லிக்கொடிபோல (ஒருபால்) ஒதுங்கிநிற்கும் இடப்பக்கமும், அவள் மேல் வைத்த பார்வையும் நகையும் தோன்ற - அவ்வுமாதேவியார்மேல்வைத்த பார்வையும் புன்னகையுந்தோன்றவும்.

(க௯)

கங்கையாறலம்புமோசைகடுக்கைவண்டி ரங்குமோசை
மங்கலமுழவினோசைமந்திரவேதவோசை
செங்கையாடெரியுமோசைதிருவடிச்சிலம்பினோசை
யெங்கணுநீரம்பியன்பரிருசெவிக்கமுதமுற்ற.

(இ-ள்.) கங்கை ஆறு அலம்பும் ஓசை - (சடாபாரத்திற்குடிய) கங்காநதி ஒலிக்கும் ஓசையும், கடுக்கை வண்டு திரங்கும் ஓசை - கொன்றைமாலை யில் வண்டி கள் ஒலிக்கும் ஓசையும், மங்கலம் முழவின் ஓசை - மங்கலவாய்ந்த மத்தளத்தி ன் ஓசையும், மந்திர வேத ஓசை - மந்திரம்வாய்ந்த வேதங்களின் ஒலியும், செங் கை ஆடி எரியும் ஓசை - செவந்ததிருக்கரத்திற கைகவிட்டெரியுந் தீயின்ஓசையும், திருவடி சிலம்பின் ஓசை - திருவடியிலணிந்த (வேதச்) சிலம்பினோசையும், எங்க ணும் நீரம்பி-எத்திசைகளிலும் நீரம்பி, அன்பர் இரு செவிக்கும் அமுதம் ஊற்ற- அடியார்களுடைய இரண்டுசெவிகளுக்கும் பேரின்ப அமுதம் ஊற்றவும்.

முற்றுமை தொகுத்தல்.

(௧௬)

ஆடினாமலமுர்த்தியஞ்சலி முகிழ்த்துசென்னி
சூடினாடியில்வீழ்ந்தாரசுருதியாயிரநாவாரப்
பாடினாப்பரமானந்தப்பரவையிற்படிந்தாரன்பு
நீடினாநிருத்தானந்தங்காண்பதுநியமம்பூண்டார்.

(இ-ள்.) அமல முர்த்தி ஆடினான் - அமலமுர்த்தியாகிய சோமசுந்தரக்கட வுள் ஆனந்தக்கூத்து ஆடியருளினார், ஆனந்த நிருத்தம் காண்பது நியமம் பூண் டார் - ஆனந்தத்திருநடனத்தைத் தரிசிப்பதே நியமமாகப்பூண்ட முனிவர் இருவர்க ளும், அஞ்சலி முகிழ்த்து சென்னி சூடினார் - (தமது இரண்டுகைகளையும்) அஞ்சலி யாகச் சிரத்தின்மேலேறிக கூப்பினார்கள், அடியில் வீழ்ந்தார் - திருவடியின்மேல் (தண்டாகாரமாக) வீழ்ந்தார்கள், ஆயிரம் சுருதி நாவாரப் பாடினார் - அளவிற்ற சுருதிகளைத் தமது நாவாரப் பாடினார்கள், பரமானந்தப் பரவையில் படிந்தார்-பே ரின்பமாகிய கடலில் அமுந்தினார்கள், அன்பு நீடினார் - அன்பின் வசத்தராயினார்கள்.

முனிவர்கந்திருவர்வானோர்தானவர்மோனயோகர்
புனிதகிம்புருடராதிப்புலவருமிறைஞ்சியன்பின்
கனிநருமின்பத்தாழ்ந்தார்திருமணவகாணவந்த
மனிநருங்காணபெற்றார்மாதவாபொருட்டான்மனனோ.

(இ-ள்.) மாதவர் பொருட்டால் - முனிவருவர்க ணிமிதத்தால், முனிவர் கந்திருவர் வானோர்தானவர்மோன யோகா - முனிவரும் கந்திருவரும் தேவரும் அசுரரும் மவுனநிலையையுடைய யோகரும், புனித கிம்புருடா ஆதி புலவரும்-குற்ற மில்லாத கிம்புருடர்முதலிய இசைநூலில்வல்ல தெய்வப்புலவர்களும், அன்பில் இ றைஞ்சி - அன்பால்வணங்கி, கனிதரும் இன்பத்து ஆழ்ந்தார் - சுவைகளிந்தபேரி ன்பப்பெருக்கில் அமுந்தினார்கள், திருமணம் காணவந்த மனிதரும் - திருமணந்தெ ரிசிக்கவந்த மனிதர்களும், காண பெற்றார் - தெரிசிக்குமபேறு பெற்றார்கள். (௧௭)

அனந்தனுமுனிவர்வேந்தனளவிலானந்தமுறி
மனந்தனிநிரம்பிமேலும்வழிவதுபோலமார்பம்
புனைந்தபுண்ணியவெண்ணீறுகரைந்திடப்பொழிகண்ணீரு
-நனைந்திருகாமுங்கூப்பிநாதனைப்பாடுகின்றான்.

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம். கௌ

(இ-ள்.) அனந்தன் ஆம் முனிவர் வேந்தன் - ஆதிசேடராகிய முனிவர்களுக் கரசராகிய பதஞ்சலியார், அளவில் ஆனந்தம் ஊறி - எல்லையில்லாத பேரின்ப ஊற்றெடுத்து, மனந்தனில் நிரமபி மேலும் வழிவது போல-மனத்தில்கிரம்பி (அடங்காது) மேலே வழிவதுபோல, பொழி கண் நீரும - சிந்தும் ஆனந்தபாஷ்பமும், மார்பம் புனைந்த புண்ணிய வென் நீது கரைந்திட நனைந்து - மார்பிற்றரித்த புண்ணியமாகிய வெள்ளிய திருநீறுகரையநனைக்க, இருகரமும் கூப்பி - இரண்டுகைக ளையுங்கூப்பி, நாத்தை பாடுகின்றான் - சோமசுந்தரக்கடவுளைத் துதிக்கின்றார்.

நனைந்து செய்வெனெச்சத்திரிபு.

(கௌ)

பராபரமுதலேபோற்றிபத்தியில்வினாவாய்போற்றி
சராசரமாகிவேறாய்நின்றதற்பரனேபோற்றி.
கராசலவுரியாயபோற்றிகனகவம்பலத்துளாடு
நிராமயபரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) பராபர முதலே போற்றி - எல்லாக்கடவுளர்க்கும் முதற்கடவுளாய்நிற்கின்ற பெருமானேவந்தனம், பத்தியில் வினாவாய் போற்றி - அடியார்பத்தி என்னும் பைங்குழிப்பயனாய் நிற்பவனேவந்தனம், சராசரம் ஆகி வேறு ஆய்நின்ற தற்பரனே போற்றி-சரமும் அசரமும் ஆகியும் அவற்றின்வேறாகியும் நின்றலால் இறைவனாய்நின்றவனேவந்தனம், கராசல உரியாய் போற்றி - யானையின்தோற்போர் வையையுடையவனே வந்தனம், கனகம் அம்பலத்துள் ஆடும்-பொன்னம்பலத்துள் நடனஞ்செய்தருளிய, நிராமய பரமானந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி-பிறவிப் பிணிபொழிக்கும் பேரின்பத் திருநடனத்தையுடையவனே வந்தனம்வந்தனம். சராசரமாகி வேறாய் நின்ற என்றது “யாவையுமாயல்லவுமாம் - சோதியனே” என்ற பெரியோர் திருவாக்காலணர்க.

(உ0)

ஒன்றாகியைந்தாயையந்துருவாகிவருவாய்போற்றி
யின்றாகிச்சென்றநாளாயெதிராளாயெழுவாய்போற்றி
நன்றாகித்தியதாகிநடுவாகிமுடிவாய்மன்று
ணின்றாகும்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) ஒன்றாகி ஐந்தாகி ஐயைந்து உருவாகி வருவாய் போற்றி - ஒரோ மூர்த்தமாகியும் ஐந்துமூர்த்தமாகியும் இருபத்தைந்தமூர்த்தமாகியும் (ஆன்மாக்கள் பொருட்டு) வந்தருள்வோய வந்தனம், இன்று ஆகி சென்ற நாளாய் எதிர் நாளாய் எழுவாய் போற்றி-நிகழ்காலமாகியும் இறந்தகாலமாகியும் எதிர்காலமாகியும், நிகழ்கின்றவனேவந்தனம், நன்றாகி தியதாகி நடுவாகி முடிவாய - நலமாகியும் நலமில்லாததாகியும் நடுவுநிலைமையுடையதாகியும் முத்திமுடிவாகியும், மன்றுள் நின்று ஆடும் பரமானந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி - பொன்னம்பலத்துள் நின்று நடனஞ்செய்தருளிய பேரின்பமயமாகிய திருக்கூத்துடையவனே வந்தனம் வந்தனம்.

சுகளமும், சுகளநிஷ்களமும், நிஷ்களமுங்கடந்துநின்ற சுத்தசிவமென்பார்-ஒன்றாய் எனவும், பாசுவன், அனாகதசிவன், சதாசிவன், மகேசன், உருத்திரன் என்னும் ஐந்தருவாய் நின்றனனென்பார்-ஐந்தாய் எனவும், சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், நிஷ்பாருடா, சபாபதி, கலியாணசுந்தரர், பிஷாடனர், காமாகி, அந்தகாரி, திரிபுராரி, சலந்தாரரி, விதித்துவம்சர், வீரபத்திரர், நரசிங்கநிபாதனர், அர்த்தனாரீசர், விக்ரிராதரர், கந்தாளர், சண்டேசானுக்கிரகர், நீலகண்டர், சக்கரபாயப்பிர

தர், கசமுதானுக்கிரகர், சோமாஸ்கந்தர், வகபாதர், அனந்தசகபிருது, தகூறினமூர்
த்தி, லிங்கோற்பவர் என்னும் இருபத்தைநானுமூர்த்தமாய் நின்றனனென்பார் - ஐ
யைந்தருவாகி எனவும், ஆனமாக்களுக்கும் பாராத் துவம், சஞ்சிதம், ஆகாமியமாய்
நின்று அவ்வவ்வினைப்பயன்களை யூட்டுதலால் இன்றாகிச்சென்றநாளார் யெதிர்நாளார்
ய் எழுவாய் எனவும், உய்வானமாக்களின் வினைப்பயன்களை யொழித்தற்குச் சுவா
க்கமும் நரகமுமாய்நின்றவின் நன்றாகித் தியதாகி எனவும், யரவர்பாறுவகண்ணே
டாது வினைப்பயன்களை யூட்டுவித்தலின் நடுவர்கி எனவும், வினைப்பயனொழிந்தவ
தி முத்தியிற்கூட்டுதலின் முடிவாய் எனவுண்குறினார்.

ஒன்று, ஐந்து, ஐயைநது இவை சொன்முரணணி.

(உக)

அடியரோம்பொருடடுவெள்ளியமபலத்தாடல்போற்றி
பொடியணிதடந்தோள் போற்றி புரிசடைமகுடம்போற்றி
கடியவிழமலர்மென்கூந்தற்கயல்விழிபாகம்போற்றி
நெடியதற்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) அடியரோம் பொருட்டு - அடியேங்கணியிரதம், வெள்ளி அம்பல
த்த ஆடல் போற்றி - வெள்ளியம்பலத்துள் நடனஞ்செய்தருளிய திருக்கூத்துக்கு
வந்தனம், பொடி அணி தடம தோள் போற்றி - விபூதியணிந்த பனைதந்திருத்தோ
ள்களுக்கு வந்தனம், புரி சடை மகுடம் போற்றி - பொற்புரியொத்த சடாமகுடத்
துக்கு வந்தனம், கடி அவிழ் மலர்மென்கூந்தல் - வாசமோடவிழ்ந்த மலையணி
ந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய, கயல் விழி பாகம் போற்றி - அங்கயற்கண்ணியார்
வாரும் இடப்பாகத்துக்கு வந்தனம், நெடிய தற்பர மானந்த நிருத்தனே போற்றி
போற்றி - என்றும் அழியாத தற்பரமானந்தமயமாகிய திருநடனத்தை யுடையவ
னே வந்தனம் வந்தனம்.

(உஉ)

என்றுநின்றேத்தினுன்பின் னிருவகாநோக்கிவெள்ளி
மன்றுணின் றுடாநின்றமறைமுதல்கருணைகூர்ந்து
நன்றுநீர்வேட்டதென்னென்றாள் செயநாதன்பாதந்
துன்றுமெய்யன்பிற்றாழ்ந்துதொழுதுநின்றிதனைச் சொல்வார்.

(இ-ள்.) என்று நின்று ஏத்தினுன்-என்கூறி அன்புருவாய் நின்று பதஞ்ச
லியார் வணங்கினார், வெள்ளி மன்றுள் நின்று ஆடாநின்ற மறைமுதல்-வெள்ளியம்
பலத்துணின்னு அடியருளிய வேதத்தின் முதற்பொருளாயுள்ளசிவபெருமான், பின்
இருவகா நோக்கி கருணை கூர்ந்து - பின்பு பதஞ்சலியாரையும் வியாகரணபாதநா
யும் பார்த்தருளிக் கிருபைகூர்ந்து, நன்று நீர் வேட்டது என் என்று அரூள் செய்ய-
மிகவும் நீர்விரும்பியது யாதென்று திருவாய்மலர்ந்தருள், நாதன் பாதம் துன்று
மெய் அன்பின் தாழ்ந்து தொழுது நின்று - அச்சிவபெருமான் திருவடியில் நிறை
ந்த அன்போடு பணிந்து அகித்த நின்று, இதனை சொல்வார் - இதனைச் சொல்லத்
தொடங்கினார்.

(உஉ)

எந்தையித்திருக்கூத்தென்றுமிந்நிலைநின்றியார்க்கும்
பந்தவெம்பாசநீங்கப்பரிந்தருள் செய்தியென்னச
செந்தமிழ்க்கண்ணிகாடுசெய்தமாதவப்பேறெய்தத்
தந்தனமென்றான்வேதந்தலைமொருநின்றான்.

(இ-ள்) எந்தை இத்திருக்கூத்து - எமது தந்தையே இந்தத்திருநடனத்தோடு, என்றும் இந்நிலை நின்று - ஏப்பொழுதும் இவ்வெள்ளியம்பலத்தின்கண் நின்றருளி, யார்க்கும் பந்தம் வெம் பாச நீங்க-எவர்க்கும் பந்தமாகிய வெய்ய தொடக்குநீங்க, பரிந்து அருள் செய்து யென்ன - இரங்கி அருள்செய்வாயென்று குறையிரப்ப, வேதம் தலை தடுமாற நின்றான்-வேதங்கள் தட்டழிந்தமாயங்கநின்றசிலபெருமான், செந்தமிழ் கன்னி நாடு - செந்தமிழ்க்குறையுளாகிய பாண்டிநாடு, செய்த மாதவப் பேறு எய்த தந்தனம் என்றான் - செய்த பெரியதவப்பயன் அதற்குக் கைகூடாத தந்தருளினம் என்று கருணைகூர்ந்தருளினார். (உச)

அராமுனியீதுவேண்டுமாதியெம்பெருமவிர்த
நிராமயபரமானந்தநிருத்தநேர்கண்டோரொல்லாந்
தராநலமிசைவந்தெய்தாததனிங்கதிபெறுதல்வேண்டும்
பராபரவென்றுதாழ்ந்தான்பகவனுமதற்குநேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அரா முனி ராது வேண்டும் - பதஞ்சலிமுனிவர் இதனைக் குறையிரக்கின்றார், ஆதி எம் பெரும - ஆதியாகிய எமதுபெருமானே, இந்த நிராமய பரமானந்த நிருத்தம-இந்த நிராமயமாகியும் பேரின்பமாகியும் விளக்குந் திருநடனத்தை, நோ கண்டோர் எல்லாம் - நேரே தெரிந்தவர யாவரும், தராநல மிசைவந்து எய்தாத தனி கதி - நிலவுலகினமேல் மீட்டுவதது பிறவாத ஒப்பற்ற சிவகதியை, பராபர பெறுதல் வேண்டும் என்று தாழ்ந்தான்-பராபரனே பெறவேண்டுமென்றுவணங்கினார், பகவனும் அதற்கு நேர்ந்தான் - சிவபெருமானும் அதற்குடன்பட்டுக் கருணைகூர்ந்தார். (உரு)

ஆர்த்தனர்கனாததோர்கைகோததாடினரலர்பூமாரி
தூர்த்தனாவிண்ணோர்கண்ணீர்துளும்பினர்முனிவராகம்
போர்த்தனர்புளகமன்பிற்புதைந்தனர்விழுங்குவார்போற்
பார்த்தனர்புல்லிக்கொண்டார்பரவியவ்விருவர்தம்மை.

(இ-ள்.) தணத்தோர் ஆர்த்தனா - சிவகணத்தோர் கோஷிதது, கைகோத்து ஆடினர்-கைகோததுக்குரையைாடினார்கள், விண்ணோர் அலா பூமாரி தூர்த்தனா-தேவர்கள் மலர்ந்த புஷ்பவருஷஞ் சொரிந்தார்கள், முனிவர் கண் நீர் துளும்பினர்-(ஏனைய)முனிவர்கள் கண்ணீர்ததும்பி, புளகம ஆகம போர்த்தனர்புளகம உடம்புபோர்த்தது, அனபில் புதைந்தனர் - அனபென்னும் பெருக்கிலாழ்ந்தது, அவ்விருவர் தமமையும் பரவி - அநதமுனிவர் இருவரையும் வணங்கி, விழுங்குவார்போல் பார்த்தனர் - கண்களால் விழுங்குவாபைபோலப் பார்த்து, புல்லிக் கொண்டார் - தழுவினார்கள். (உச)

ஷே வேறு.

அனித்தமாகியபூதமைம்பொறிபுலனாநியாறாறுகி
யினித்தமாயையோடிருவினைத்தொடக்கினுமிருளினும்வேறுகித்
தனித்தயோகிகளாகநிறைந்தாடியதனிப்பெருந்திருக்கூத்தைக்
குனித்தவண்ணமாக்கண்டவர்க்கிபரங்கொடுத்தவனுறைகின்றான்.

(இ-ள்.) அனித்தம் ஆகிய பூதம் ஐம் பொறி புலன் ஆதி ஆறாறுகி - அனித்தமாயுள்ள ஐம்பூதங்களும் ஐம்பொறிகளும் ஐம்புலன்களுமுதலிய முப்பத்தாறு தத்

துவங்களாய், இனித்த மாயை யோடு இரு வினை தொடக்கினும் இருளினும் வேறாகி-
உருகிப்பிக்கும் மரையையோடு இருவினைத்தொடக்கினின்றும் ஆணவத்தினின்றும்
நீங்கி, தனித்த யோகிகள் அகம் நிறைந்து - ஒப்பில்லாத யோகிகள்மனத்தி னிறை
ந்து, ஆடிய தனி பெரும் திருக் கூத்தை - ஆடியருளிய ஒப்பில்லாத பெரியதிருநட
னத்தை, குனித்த வண்ணம் ஆக கண்டவர்க்கு - ஆடியருளிய திருக்கோலமாகப்புற
த்திறறிசித்தவர்க்கு, இக பரம் கொடுத்த அவண் உறை கின்றான் - இகபரசகங்க
ளைக் கொடுத்தருளி அவ்வெள்ளியம்பலத்துள் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

பிரிதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் ஆகிய பூதம் ஐந்தும்; மெய், வாய்,
கண், மூக்கு, செவி, ஆகிய ஞானேந்திரியம் ஐந்தும்; சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம்,
கந்தம் ஆகிய புலன ஐந்தும்; வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபஸ்தம் ஆகியகா
மேந்திரியம் ஐந்தும்; மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய அந்தக்கரணம் நா
ன்கும்கூடிய ஆனமத்தனவம் இருபத்தாரான்கும்; காலம், நியதி, கலை, வித்தை, ராகம்,
புருடன், மாயை ஆகிய வித்தியாதத்தவம் ஏழும், சத்தவத்தை, ஈசரம், சாதாக்கிய
ம், சத்தி, சிவம் ஆகிய சிவத்தவம் ஐந்தும் என்பார். புலனாதி யாறாறு எனவும்,
பொருளல்லவறைப் பொருளாகக்கருதி இன்புறச்செய்யும் மாயாமலம் எனபார்.
இனித்தமாயை எனவும், கண்மலம் முன்பின் சங்கிலிபோற்றொடர்ந்தநிறகுமென்
பார். இருவினைத்தொடக்கெனவும், ஆன்மாவின் சகசமலமாகிய ஆணவமெனபார்.
இருளெனவும், இவற்றில் நீங்கிநிற்போரென்பார்-வேறாகி எனவும், சகலகேவலங்க்
ளைப்பற்றி அலைத்துநின்ற சிற்றறிவுநீங்கி ஞானமிகுதியான் இறைவனடியைநாடிச்
சுத்தத்தினிற்றலே யோகிகளியலபென்பார். தனித்தயோகிகளெனவும், அங்ஙன
நிற்பவே அவரது உள்ளத்தின்கண் தனதுருவப்பரப்பை எல்லாங்கொண்டிருந்து
நின்று ஒப்பிகந்து நடிப்பவரென்பார். அகநிறைந்தாடிய தனிப்பெருந்திருக்கத்
தை எனவுக்கறினார். (உஎ)

குனிவிலாதினைத்தினந்தொடுத்தெதிர்வருகொடுவிலாதினையெல்லே
புனிதவாடகமுளரிதோய்ந்தத்தனிப்பொதுநடந்தரிசித்தய
கினிதமர்ந்து நூற்றெண்மடங்கைந்தெழுத்தெண்ணியநிலைநிற்கும்
கனியுமன்பிளுண்ணியாங்கெய்துவர்கருதியவரமெல்லாம்.

(இ-ள்.) குனிவில் ஆதினை தினம் தொடுத்த - வளைந்த தனுமாசம் திருவாதி
னாக்கூத்திரத்தொடங்கி, எதிர் வரு கொடு வில் ஆதினை எல்லே - இனிவரும்வளைந்த
தனுமாதம் திருவாதினாக்கூத்திரங்காறும், புனிதம் ஆடக முளரி தோய்ந்து - கள
ங்கமில்லாத பொற்றாமையில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து, அத் தனிப் பொது நட
ந்தரிசித்து - அந்த வொப்பில்லாத வெள்ளியம்பலத்தில் திருநடனம் தெரிசித்து,
அங்கு இனிது அமர்ந்து - அத்திருமுன் இனிதினிருந்து, ஐந்து எழுத்து நூறு எண்
மடங்கு எண்ணி - ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை நூறெட்டிமடங்கு விதிமுறையே எண்ணி,
இந்நிலை நிற்கும் கனியும் அன்பினார் - இந்நிலையில் வழுவாது நிற்கும் முதிர்ந்த அன்
பிணையுடைய அடியார்கள், எண்ணியது ஆங்கு கருதிய வரம எல்லாம் எய்துவர்-
தாம் கருதியபடியே கருதியவரத்தையெல்லாம் ஒருசேர அடைவார்கள். (உஅ)

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௮௨௫.



ஏழாவது குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

கலிநிலைததை.

பன்னகேசனுமநிபுலிப்பாதனும்பணிய
மின்னுவார்சடைமன்னவன்வெள்ளிமன்றாடல்
சொன்னவாறுபுசித்தழல்சுடவொருபூத
மன்னமாமலைதொலைத்தவாறெடுத்தினியறைவாம்.

(இ-ள.) மின்னுவார் சடை மன்னவன் - விளங்காநின்ற நீண்டசடாமகுட ததையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியர், பன்னகேசனும் அநிபுலிப் பாதனும் பணிய - பதஞ்சலியாரும் கொலலும் புலிககாலையுடைய வியாக்கிர பாதரும் வணங்க, வெள்ளி மன்ன ஆடல் சொன்ன ஆறு இது - வெள்ளியம்பலத் துள திருநாடனஞ்செய்தருளிய திருவிளையாடலைச் சொன்ன சரித்திரம் இதுவாகும், இனி ஒரு பூதம் படு தழல் சுட - இனி, ஒரு பூதமானது பசியாகிய உதராக்கினி சுடவருந்த, அனமை மா மலை தொலைத்த ஆறு எடுத்து அறைவாம்-அன்னக்குவி யலாகிய பெரியமலையை உண்டொழித்த சரித்திரத்தை எடுத்துச்சொல்லுவாம். (க)

கன்னியாககரசாயினாகடிமனைபுருந்த
மின்னியறசடைமாதவாவேதியோடு
நெருநிலத்துளமன்னவாயாவாக்குமுறையே
பொன்னியறகலத்தையுபவைப்போனகமருததா.

(இ-ள) கன்னியர்க்கு அரசு ஆயினாள்-கன்னிப்பெண்களுக்கு அரசியாராகிய பிராட்டியாரா, கடி மனை புருந்த-கலியாணமகோதசவத்துக்குத் (தமது) வீட்டில் வந்த, மின் னியல் சடை மாதவா வேதியர் ஏனோ-மின்போல விளங்கும் இயல்மை நடு சடையையுடைய பெரியதவத்தினரும் அந்தணரும் அவ்வொழிந்த தேவாகளும், நெருநிலத்து உள்ள மன்னவாயாவாக்கும-எந்நாட்டிலுமுள்ள அரசர்கள் எவர்க்கும், முறையே பொன் னியல் கலத்த-முறையாகப் பொன்னுறசெய்தமைத்தையுடைய பாசனங்களில், அது கலவை போனகம் அருததா - அது கலவையுமைந்த கதிகளோடு திருவமுதுணித்தது.

இயல் முதனிலைத் தொழிற்பெயராதலால்-வருமொழிநோக்கித்திரிந்தது.(உ)

பூசுகின்றவுமுடிப்பவுமபூண்பவுமபமூககாய
வாசமெல்லிலையேனவுமமுறைவழங்காத்
தேசமன்னவரேனையோசெல்லுநாசசெலுத்தி
யீசனன்புதுகற்பினுளிருக்குமவ்வேலை.

(இ-ள.) பூசுகின்றவும் உடுப்பவும் பூண்பவும் - பூசப்படுஞ் சாந்தமுதலிய கலவைகளையும் உடுக்கப்படும் பீதாம்பரமுதலியவைகளையும் அணியப்படும் ஆபரண முதலியவைகளையும், பமூக்காய் வாசம் மெல் இலை எனவும்-பாக்கையும் வாசனைத் திரவியங்களையும் வெற்றிலையையும் அவையொழிந்தபிறவற்றையும், அம்முறை வழங்கா - உண்பித்த அம்முறையேகொடுத்த, தேசமன்னவர் எனையோர் செல்லுநர்

செலுத்தி-பலநாட்டிவமுள்ள அரசர்களுள்ளும் அவரொழிந்தோருள்ளும் (தத்தம்) இடங்களிற்செல்லக்கருதினவர்செல்ல விடைகொடுத்து, ஈசன் அன்புறு கற்பினுள் இருக்கும் அவ்வேலை-சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியரால் விரும்பப் பட்டகற்பினையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியாரா எழுந்தருளியிருக்கும் அக்காலையில்.

வாசனைத்திரவியங்களாவன - “ தக்கோலந்தீமபூதகைசாலிலவங்கவ-கர்ப்பூ ரஞ்சாதியோடைந்து.” ஏனவும் என்றது மலர்முதலியன. (௩)

மடைவளத்தொழிற்புலவர்வந்தடி யிணைவணங்கி
யடியமோமட்டபோனகமாயிரத்தொன்றி
ஸிதையதாயினுந்தொலைநிலதியாங்கண்மேற்செயயக்
கடவதேதெனப்பிராட்டிதன்கணவர்முன்குறுகா.

(இ-ள்.) மடைவளத்தொழில் புலவர்வந்து-அன்னம் வளம்பெறச்சுமைக்கு ந் தொழிற்புலமையில் வல்லோர்வந்து, அடியிணை வணங்கி-இரண்டிதருவடியினையு ம்வணங்கி, அடியமோம அட்ட போனகம - அடியேமாகிய யாம்சமைப்பித்தவுண வு, ஆயிரத்த ஓனரின் இடையது ஆயினும் தொலைநில இலது - ஆயிரத்தள ஒரு பங்கில் பாடியதாயினும் கழிந்திலது, யாங்கள் மேல் செயயக்கடவது ஏது என் ன - யாங்கள் இனிச்செய்யக்கடவது யாதென்றுவினவ, பிராட்டி தன் கணவர் முன்குறுகா - பிராட்டியார் தமதுகணவராகிய சவுந்தரபாண்டியர்முன்சென்று.ச

பணிந்தொதுங்கிநின்றடிகண்முப்பத்துமுக்கோடி
கணங்கடம்மொடுமிங்கெழுந்தருள்வதுகருதி
யிணங்குமின்சுவைப்போனகமெல்லையின்றுகுகி
யுணங்குகின்றதுண்டெஞ்சியதெனைத்தெனவுரைக்கின்.

(இ-ள்.) பணிந்து ஒதுங்கி நின்ற - பணிந்து (ஒருபால்) ஒதுங்கிநின்ற, அடி கள் - எமதுசுவாமிகளே, முப்பத்துமுக்கோடி கணங்கள் தமமொடும் - முப்பத்து முக்கோடி தேவகணங்களோடும், இங்கு எழுந்து அருளவது கருதி - இங்கு எழுந் தருளுதலைக்கருதி, இன் சுவை இணங்கு போனகம எலலை இன்று ஆகுகி உணங்கு கின்றது - இனியசுவையமைந்த அமுது வரம்பின்றிச சமைத்து உணங்குகின்றது, உண்டு எஞ்சியது எனைத்து என உரைக்கின் - உண்டு சேஷமாயுள்ளது எவ்வளவெ ன்று சொல்லத்தொடங்கில்.

எத்தனைத்து-எனைத்து தொகுத்தல்விகாரம். (௫)

இமையக்குன்றமூமடைகலாயிதன்புறங்கிடந்த
சிமையக்குன்றுகளீட்டமுஞ்சேர்ந்தெனகிரிச
சமையக்கொட்டியவாலரிப்புழுககலுஞ்சாதக
கமையக்கொட்டியகறிகளின்வருக்கமுமனைய.

(இ-ள்.) இமையக் குன்றமும்-இமையமலையும், அடை கல்லாய் இதன்புறம் கிடந்த சிமையக்குன்றுகள் ஈட்டமும் சேர்ந்தால் என்ன - இவ்விமையமலையின்புறத் தில் குழந்துகிடந்த சிறுக்குன்றுகளின்கூட்டமும் (ஒருபால் திரண்டி) சேர்ந்தாற் போல, நிமிச சமையக் கொட்டிய வால் அரி புழுக்கலும் - (வானத்தை) அளவப்

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம். ௩௭௯

பொருந்தச்சமைத்துக்கொட்டிய வெள்ளிய அரிசியாலமைந்த அன்னமும், சாதக் கு அமைய கொட்டிய கறிகளின் வருக்கமும் - அவ்வழுதுக்கு ஏற்பச்சமைத்துக் கொட்டியகறிகளின் கூட்டமும், அனைய-அவவளவின்,

சாதத்துக்கு சாதக்கு தொகுத்தல். (௬)

என்றபோதிறையெம்பிரான்றேவியாரிடத்தி
லொன்றுமன்பிஹொலொருவினையாடலைநினைத்தோ
தன்றனிக்குடைபபாரிடத்தலைவனதாற்ற
லன்றியாவருமழித்திடக்காட்டவோவறியேம்.

(இ-ள்.) என்ற போது - என்றுகூறியருளியகாலையில், இறை எம்பிரான் - இறைவராகிய எமதுசுவந்தரபாண்டியர், தேவியாரா இடத்தில் ஒன்றும் அனபினால்- (தமது) தேவியாரிடத்தில் ஒத்தஅன்பினால், ஒருவினையாடலை நினைத்தோ-ஒருதிருவினையாடலைச்செய்தருளாத திருவுளங்கொண்டோ, தன் தனிக்குடைபாரிடத்தலைவனது ஆற்றல்-தமது ஒப்பில்லாத வெள்ளைவட்டக்குடையேந்திய பூதகணத்தலைவனாகிய குண்டோதரனுடைய வனமையை, அன்று யாவரும் அறிந்திட காட்ட ஒ-அப்பொழுது (திருமணத்துக்குவந்த) யாவரும் அறியக்காட்டியருளவோ, அறியேம் - (யாம்) அறியோம். (௭)

சிறிதுவாணகைசெய்துமூவேந்தரிற்சிறந்த
மறுவின்மீனவனரும்பெறன்மகளுனக்கரிதிற்
பெறுவதேதுவான்றருவுரின்பணிசெயப்பெற்றிங்
குறைவதேறபிறாதிருவெலாமுன்னதேயன்றோ.

(இ-ள்.) வாள் நகை சிறிது செய்து - ஒள்ளியபுன்னகை சிறிதரும்பி, மூவேந்தரில் சிறந்த மறுவில் மீனவன் - சேரசோழபாண்டியருள் மேம்பட்ட குற்றமில்லாத மலையததுவசபாண்டியன், அரும் பெறல் மகள் - பெருது பெற்றமகளே, உனக்கு அரிதில்பெறுவது ஏது - உனக்கு அரிதாகப்பெறும் பொருளென்ன, வான் தருவும் நிற்பணி செய்பெற்று - வானிலுள்ள பஞ்சதருக்களும் உனது (அருள்வழிநின்று) பணிசெயப்பெற்று, இங்கு உறைவ தேல் - இங்கிருந்தால், பிறர் திரு எல்லாம் உன்னதே அன்றோ - பிறாசெலவங்கெல்லாம் உன்னுடையதல்லவா,

மெய்ப்பாடு வியப்பின்மேலதாதலால் - சிறிது வாணகை செய்து எனவும் மலையத்துவசபாண்டியன் யாகத்தில் பெற்றமையால் அரும்பெறல்எனவும், அவன் பெற்ற அருமைப பேறு தோன்றக் கூட்டிப் பிரித்தறப்பொருளில் வந்த ஏழனுருபு தந்த மூவேந்தரில் சிறந்த மறுவில் மீனவன் எனவும், வான்தருவும் நிற்பணிசெயப்பெற்று இங்குறைவதால் - உனக்கரிதிற்பெறுவதேது எனவும், அதனால் பிறாதிருவெலாம் உன்னுடையதாதலின் - பிறாதிருவெலாம் உன்னதே எனவும் கூறினார். அருமை - இன்மைமேலின்றது. உன்னது - பொருளடியாகப்பிறந்த பலவினபாறபடாக்கைக்குறிப்பு வினைமுற்று. மகள் அன்னமைவளி. (௮)

அளவிலாதநின்செல்வத்தின்பெருக்கைநாமறிய
வினோவுசெய்தனைபோலுநின்விருந்துண்பபசியாற்
களையடைந்தவராகநங்கணத்தினுடகாணேந்
தளவமுரலாயாளுசெயத்தக்கதேதென்றான்.

(இ-ள்.) தளவம் மூரலாய் - முல்லைபுறம்பையொத்த தந்தபந்திகளையுடையாய், அவிலாத நின் செல்வத்தின் பெருக்கை - (அவவாரூய்) வரம்பில்லாத நின் செல்வத்தின்பெருக்கத்தை, நாம் அறிய விளைவு செயதனை போலும் - நாமறியும்படி காட்டினாய்போலும், நம் கணத்தினுள்-நமது கணத்தினுள், நின்விருந்து உண்ண பசியால் களை அடைந்தவராக கானேம் - நீசெய்தமைதத விருந்துண்ணப் பசியினால் களையடைந்தவராக ஒருவராயுங் கண்டிலேம், யாம் செய்ய தக்கது ஏது எனமுன் - யாம் செய்யத்தக்கது என்னவிருந்ததென்று சவுந்தரபாண்டியர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

. பசிப்பிணி இலராதலால் - நமகணத்தினுட் பசியால் களையடைந்தவராகக் கானேமென்றார். (க)

அடுக்கின்றகுண்டோதரனகடடிடைவடவை
மடுக்கவுன்னினுனதுவந்துவயிறொறிபசியாய்த
தொடுக்கவாலமுண்டாககுடல்சோரமுதவோக்தாவி
யொடுக்கமுற்றையபசியினுயயங்கினென்றார்.

(இ-ள்.) அடுக்க நின்ற குண்டோதரன அகடு இடை - அயல்கின்ற குண்டோதரனுடைய வயிற்றினிடத்து, வடவை மடுக்க உன்னினுள் - வடவாமுகமாகி விவந்து குடிகொள்ளக் கருதினா, அது வந்து வயிறு எரி பசியாய் தொடுக்க - அந் தீபானது வந்து வயிற்றிலெரியும் பசியாய்முள, ஆலம் உண்டால் ஆங்கு உடல் சோர்ந்த வேர்த்த ஆவி ஒடுக்கம் உற்று - விஷமுண்டால்போலத் தேக்கமெலிந்து வேர்ந்துப் பிராணனொடுங்கி, ஐய பசியினால் உயங்கினேன் என்றார் - ஐயனே பசியினால் வருந்தினெனென்று அலறினார். (க)

குடையெடுக்குமிக்குறியதாட்குறடகொருபிடிசோ
றிடுமினப்புறஞ்சோறுமாலெனத்தொழுதெலலா
முடையநாயகிபோயினொருறியனுமுடனே
நடைதளந்துகண்புகைந்துவாய்புலார்நிடநடந்தான்.

(இ-ள்.) குடை எடுக்கும் இக்குறிய தாள குறடகு - (நமது) குடைதாங்கப் பின்வருங் குறிய காலையுடைய பூதத்திற்கு, ஒரு பிடி சோறு இடு மின் - ஒருபிடி சோறு கொடுங்கள், அப்புறம் சோறும் என - அப்பாற சொல்லுவாமென்று கூறியருள, எல்லாம் உடைய நாயகி தொழுது போயினாள் - எல்லா ஆனமாககளையும் ஆளாக உடைய பிராட்டியார் வணங்கிச் சென்றா, குறியனும் உடனே நடைதளந்து கண்புதைந்து வாய்புலர்ந்திட நடந்தான்-அககுண்டோரானும் விரைந்து சோர்ந்த நடையினையுடையவனாகிக் கண்புதைந்து வாய்புலரப் பின்சென்றார்.

தளர்ந்து புகைந்து - சினைவினை யெச்சங்களுதலால் முதல்கினைக் கொற்றுமை யுண்மையின நடந்தானென்னும் முதல் வினையின் முதலோடு முடிந்தது, சோறும் - எதிரகாலத் தன்மை வினை முற்றாதலால் முதல்கினை தீரித்து நின்றது. (க)

படைக்கணைவலரிழைமகள் பணியிறப்பிசீராய்
தொடுத்தவன்றனைக்கொண்டுபோய்ச்சொன்றிமுன்விடுத்தா
ரடுத்திருந்ததேகண்டனரன்னமாயலையை
யெடுத்தியின்றதுமடிசிலங்கிருந்ததுங்காணார்.

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம். ந.அ.க

(இ-ள்.) படைக் கண் ஏவலர்-படைத்தற் றெழிலினிற் ற ஏவலர்கள், இறைமகள் பணியினால்-மலையத்துவசபாண்டியன புத்திரியார் ஏவலினால், பசி ரோய்தொடுத்த வனறனை கொண்டுபோய் சொன்றிமுன் விடுத்தார் - பசிரோயால் விழுங்கப்பட்ட குண்டோதாரனைக்கொண்டு சென்று அன்னமலைமுன் விடுத்தார்கள், அடுத்தது இரும்புதேக்கண்டார்(அதனை அவன்) அடுத்துகிறதைக் கண்டாரோ (அன்றி)மர அன்னமலையை எடுத்து அயின்றதும் - பெரிய அவ்வன்னமலையை வாரியுண்டதும், அங்கு அமுசில்இருந்ததும்-அவ்விடத்தில் அவ்வன்னமலையிருந்ததும், காணர்-காணராயினர்.

படைக்கண் ஏவலர் என்பதற்கு - வாள்போன்ற கண்களையுடைய பணிப்
பெண்களெனினுமமையும். (சஉ)

கிலம்புதாபுரச்சிறிதழச்சேடியாசிலலோ
ரலம்புவரல்வனாகைநெரித்ததிசயமடைந்தார்
புலம்புமேகலையார்சிலர்பொருகுகெனவெருண்டார்
கலம்பெய்ப்புண்முலையார்சிலாகண்புதைத்தகிரிந்தார்.

(இங்.) சிலம்பு நூபுரம் சிறு அடி சேடியா சிலலோர் - ஒலிக்குரு சிலம்ப
ணிந்த சிறுமையையுடைய பாகவியரிற் றலொ, அலம்பு வால வளை கைகொரித்து அநி
சயம் அடைந்தா-ஒலிக்கும் வெள்ளிய வளைபலையணிந்த (தமது) கைகளைநெரித்து
வியப்புறறார்கள், புலம்பு மேகலையார் சிலர் பொருககென வெருண்டார் - ஒலிக்கும்
மேகலையணிந்த சிலா விகாந்து மயங்கினார்கள், கலம் பெய் பூண் முலையார் சிலர்
கண்புதைத்து இரிந்தார் - ஆபரணமாணிந்த தனங்களை யுடைய சிலர் (மருட்சியால்)
கண்களைமூடிப் போயினார்கள்

பூண்முலையாரொன்றது-பூண் சாதுயடையாதலால் - கலம் பெய்முலையாரொன்றப் பொருள்கொண்டாம். (கக)

முரவைபோகியமுரிவிலவா'ன்முரலபால்வறையல்
கருணைநீம்பயற்குதுவைபலவகைக்கழிகள
விரவுதேமப்பொற்றிபிழுதுதேனைவெள்ளம்
வனாவிலாதழமிடாவொடுவரிவாய்மடுத்தான்.

(இ-ன்.) முரவை போகிய முரிவு இல் வால் மூரல் - தவிட்டினின்று நீங்கிய முனைமுரிதலில்லாத வெள்ளிய அரிசியாலாகிய அன்னத்தையும், பால் வறையல் கருளை - பால்வார்த்துச் சமைத்த துவட்டற்கறியும் பொரிககற்றியும், தீம்பயறு அடு துவை பலவகை கறிகள்-இனிய பயற்கொடுகலந்து சமைத்த புளிங்கறியுமாகிய பல வகைக்கறிகளையும், வீரவு தேம்படு பால் தயிர் இழுது தேன வெள்ளம் - இனிமைகலந்த பாலுந்தயிரும வெண்ணையும் தேனுமாகிய வெள்ளத்தையும், வறாவு இலாதன மிடா வொடு வாரிவாய மடுத்தான் - அளவில்லாத ஏனைப்பொருள்களையும் மிடாக்களோடு வாரிவாரி வாயிற்போட்டான் (கசு)

பல்பழக்குவைவேற்றுருப்பண்ணியங்கள்
மெல்குவைத்தண்டிதெங்குவையன்றிமேவேவா
வல்கொய்களின்வருக்கமுதுகர்ந்துமாறும்
லெல்லைநீர்வபண்டமுமெடுத்துவாய்மடுத்தான்.

(இ-ள்) பல் பழக்குவை - பலபழக்குப்பல்களும், வேற்றுரு பண்ணியம் கன்னல் - வெவவேறு வடிவாக வமைந்த பலகாரங்களும் சருக்காகாயும், மெல் சுவை தண்டு தெஞ்ஞ இவை அன்றியும் - மெல்லுதற்றொழிலமைந்த கரும்புந் தென்னாகாயும் ஆகிய இவைகளல்லாமலும், வேவா வல்சி காய்களின் வருக்கமும் நுகர்ந்து மாறாமல் - வேதற - றாழில் நிரம்பாத சேற்றையும் காய்களின் கூட்டங்களை யும் உண்டு பசிமாறாமையால், எல்லை தீர் நவ பண்டமும் எடுத்து வாய் மடுத்தான் - அளவில்லாத நவதானியங்களையும் எடுத்து வாரி வாயிற போட்டான். (கடு)

பாரித்துள்ளவிப்பண்டமும்பருஉக்குறுங்கையால்
வாரித்தனபெருவயிற்றிடைவைப்பவந்துடுவை
பூரிததாருதிபண்ணியதழலெனப்பொங்கிக
கோரித்தொன்பதுவாயிலும்பசிததழல்கொளுத்த.

(இ-ள்.) பாரித்து உள்ள இப்பண்டமும்-நிறைந்துள்ள இந்நவதானியங்களை யும், பரு குறுங் கைபால் வாரி தன பெருவயிற்றிடை வைப்பவும் - பருததழையுடைய சிறிய கைகளால்வாரித் தனது பெரிய வயிற்றிற்போடவும், தடுவை பூரிதது ஆகுதி பண்ணிய தழல் என - சிருக்கு சிரவங்களால் நெய் நிறைதது ஆகுதிசெய்த யாகாக்கின்போல, பசி தழல் பொங்கி கோரிதது ஒன்பது வாயிலும் கொளுத்த - பசியாகிய அகக்கி சுவாலிதது அதிகரித்து நவததுவாரங்களிலும் கொளுத்தாநிற்ப.

கோரிதது-கோரமெனனும் பெயாச்சொல்லடியாகப் பிறந்த விளையெச்சம்.

அலககலோதிகண்டதிசயமடைந்துதன்னனிபி
னலங்கொறையகன்முன்புபோயநாணமுடகிடப்ப
விலங்குபூங்குழல்சுவன்மிசைசிறககியிடொலகி
நிலங்கிளைத்துநின்றாணிலைகண்டனநிருபன்.

(இ-ள்.) அலங்கல் ஒதி கண்டு அதிசயம் அடைநது - மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய பிராட்டியாகண்டு (என்றும் பார்த்ததிரயாத) வியப்பெய்தி, தன் அனபி ன் நலங்கொள் நாயகன் முன்புபோய - தாம்கொண்டருளிய அன்பால் ஆர்வங்கொண்ட (தமது) தலைவர்முன் சென்று, நாணம் உளகிடப்ப இலங்கு பூங்குழல் சுவன் மிசை இறக்கி இட்டு ஒல்கி நிலம் கிளைதது நின்றான்-நாணம் (தமது) திருவுளத்திற பொதித்து கிடக்கவும் விளங்கும் மலையணிந்த அளகபாரம் பிடரினமேல் சரிநது கிடக்கவுந் தவண்டு (தமதுபெருவிரலால்) நிலத்தைக் கிளைதது நின்றார், நிருபன் நிலைகண்டான் - சவுந்தரபாண்டியர் அந்நிலமையைக்கண்டார்.

அன்பால் வருவது ஆர்வம் ஆதலால் நலங் கொள் என்றதற்கு - ஆர்வம்கொண்டஎன்றும் “அன்பீனுமாவமுடைமையதுவீனம்” - என்ற திருக்குறளாணுணர்க-முன்னர் உண்டெஞ்சியன மலைபோற் கிடக்கின்றனவெனக் கூறியது சிவபெருமானேயி வந்த ஒருவன்பசியும் ஆதறக்கடாமையால் நாணம் உட்கிடப்ப எனவும், நாணமிகுதியால் கூத்தல்சரிதல் இயல்பாதலின் கிளைவினையை முதன்மேலேற்றிச் சுவன்மியிசறக்கி யிட்டெனவும் கூறினார். (கன)

அஞ்சிலோதியைவினவுவானறிகலான்போலக்
குஞ்சியாரழலன்னவக்குடவயிற்றவனுன்

டெஞ்சியுள்ளவேற்பூதங்களின்னமும்விடுத்துன்
னெஞ்சு வப்பவேயருத்துதுமென்னலுமிமலை.

(இ-ள்.) ஆம் சில் ஓதியை அறிகலான் போல வினவுவான்-அழகிய வட்டத் தகட்டணியணிந்த கூந்தலையுடைய பிராட்டியாரை அறிததம் அறியார்போல வினவுகின்ற சவுந்தராபாண்டியர், ஆர் அழல் அன்ன குஞ்சி அக்குட வயிறறவன்-நிறைந்த நெருப்புப்போலும் செந்நிறம் வாயநத சிகையையுடைய அநதக்குண்டோதரன், உணமி எஞ்சிய உள்ள வெல் - உணமி சேடித்த பொருள் உளளவானால், இன்னமும் பூதங்கள் விடுத்த - இன்னமும் (நமது குற்றேவல் செய்யும்) கணங்களை விடுத்து, உன் நெஞ்சு உவப்ப அருத்ததம் என்னலும்-உனது மனங் களிகூர உண்பிக் கிறோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருள, நிமலை - பிராட்டியார்.

எஞ்சியவினேமுறுப்பெயர் ஈதுதொககுநின்றது. (௧௮)

ஐயவின்னுமிகுருத்ப்சியடங்கிடாவேறு
வெய்யபாரிடவீரனாவிடுததியேலெடுகது
வையம்யாவையும்வயிற்றிடைவைப்போயிதறை
செய்யகாலருத்திரப்பெயர்தேற்றமாமுனக்கே.

(இ-ள்.) ஐய இன்னும் இக் குறள் பசி ஆடங்கிடா-ஐயனே இன்னும் இக்குண்டோதரனுடைய தீப்பசி யடங்கவில்லை, வெய்ய வேறு பாரிட வீரனா விடுததியேல்-கொடிய (உமது) வேறு கண வீரனா யேவி விடுப்பீரானால், வையம் யாவையும் எடுத்த வயிற்றிடை வைப்பா-உலகமுழுமையும் எடுத்தது தமது வயிற்றினிடத்தில் வைப்பர், இதனால் - இக்காட்சி யளவையினால், உனக்கு செய்ய கால உருத்திரப்பெயர் தேற்றம் ஆம்- உமக்குச் செந்நிறம்பொருந்திய கால உருத்திரரென வாயநத திருநாமம் நிச்சயமாம்.

தேவரீருக்குக் கால உருத்திரரெனப் பண்டிள்ள திருநாமத்தின் பொருள் இன்று பலருங்காணக் காட்சியளவையால் ஒரு பூதத்தால் விளக்கி நின்றனை என்பாரா. இதனால் செய்ய காலருத்திரப்பெயர் தேற்றமாமுனக்கே என்றாரா. (௧௯)

சங்கவார்குழைக்குறண்மகன்றன்செயறானே
யிங்குவந்துரைசெய்திடவறிதியென்றிறைமுன்
மங்கைநாயகிசுமுதவாய்மலர்பொழுதெயிறுத
திங்கள்வாய்முழையான்பசித்திசகடவந்தான்.

(இ-ள்.) சங்கம் வரா குழை குறள் மகன்-சங்காலாகிய நீண்ட குண்டலத் தையுடைய குண்டோதரன், தன் செயல் தானே இங்கு வந்து உரை செய்திட அறிதி என்று (எல்லாம் உண்டும் மாருத) தனது தீப்பசிச்செயலை அவனே இங்கு வந்து முறையிட அறிவாயென்று, இறைமுன் மங்கை நாயகி குமுதவாய் மலர் பொழுது- (தமது) இறைவர்புன் மங்கையர்க்கு அரசியாராகிய பிராட்டியார் தமது குமுதம் போன்ற திருவாய் மலர்ந்தருளும்பொழுது, எயிறு திங்கள் வாய் முழையான் தீப்பசி சுட வந்தான் - வக்கிரத்தந்தமாகிய அர்த்த சந்திரனையும் வாயாகிய மலைக்குகையுமுடைய (அக்குண்டோதரன்) தீப்பசி சுட்டு வருத்த மெலிந்துவந்தான். (௨௦)

நட்டமாடியசுந்தரநங்கையெம்பிராட்டி
யட்டபோனகம்பனிவரையனைவராய்க்கிடந்த

தொட்டுவாய்மடுத்திடவுமென்கடுபசிதணியா
திட்டுணைதவர்வயிறுபோறகாந்துவதென்றான்.

(இ-ள்.) ஈட்டம் ஆடிய சுநதர - (பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் பொருட்டுத்) திருநடனஞ்செய்தருளிய சோமசுநதரக்கடவுளே, நங்கை எம்பிராட்டி - பெண்க ளுட்சிறந்தவராகிய எம்மா பிராட்டியார், அட்ட போனகம் பணிவரை அணையவாய் கிடந்த-சுமைப்பித்தருளிய அன்னவகைகள் இமயமலையை யொத்தனவாகி (குப்பல் குப்பலாய்க்) கிடந்தன, தொட்டு வாய் மடுத்திடவும் - கைதொட்டு வாரி வாயிற போடவும், என் சுடுபசி தணியாது - என்னைச் சுட்டு வருத்தும் பசிதணியாமல், இ ட்டு உணைதவர் வயிறுபோல காந்துவது என்றான் - பிறருக்குக் கொடுத்துத் தாமுமு ண்ணுமல் சேமித்தவாகள (அத இழந்தபொழுது அவர்) வயிறு எரிவதுபோல (என்வயிறு) எரியாநின்றதென்று அலறினான்.

இட்டுமொற சேமித்தவா தாம் தேடிய பொருளிறுத்தல் “உண்ணுனெனிரி ருனெவகுபுகழ்செய்யான - றுனனருங்கேளிர் துயாகளையான்-கொன்னே-வழங்கா னபொருள்காத்திருப்பானேலஅஞ்-இழந்தானெனநெண்ணப்படும” எனவருஞ் செ யபுளாலுணாக. அட்ட முதனிலை திரியாது வந்த பிறவினைப் பெயரொச்சம். (௨௧)

கையர்முப்புரத்திட்டதீகடுமபசியுருவாயப்
பொய்யனேன்வயிறறிடைக்குடிபுகுந்ததோவென்னுங்
கையெறிந்திடுமண்டங்களவெடிபடகதறு
மையகோவெனுமுயிர்த்திடுமாவிசோரந்தயரும்.

(இ-ள்.) கையர் முப்புரத்த இட்டி-ஒழுக்கமிலாதவரது திரிபுரத்திலிட ட தியானத, கடுமபசி உருவாய பொய்யனேன் வயிறறிடை குடி புகுந்ததோ என னும்-கொடிய பசியின் வடிவாய பொய்மையேனுடைய வயிறறில் குடியேறியதோ என்று அலறுவான், கை எறிந்திடும-தனது கையை (எடுத்துநன்றோடொன்று) தா க்ஞவான், அண்டங்கள் வெடிபட கதறும் - பல்லாயிர அண்டங்களும் விளரூப்படி வரய்திறந்த கதறுவான், ஐயகோ எனறும்-ஐயகோ வென்று புலம்புவான், உயிர்த் திடும்-பெருமச்செறிவான், ஆவிசோர்ந்த அயரும் - உயிர் தளர்ந்து சோருவான்.

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - அசுஎ.

எட்டாவது

அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்தபடலம்.

வேதநாயகன்பாரிடவேந்தனுக்கமையா
வோதனுதிகளருத்தியதன்மையீதுவையும்
போதராமையாலமைவுறப்போனகக்குழிதந்
தோதமாரதியருத்தியசெய்தியுமுறைப்பாம்.



அன்னக்குழியும்வையையுமழைத்தபடலம். ௩௮௫

(இ-ள்.) வேதநாயகன் - வேதங்களுக்குத் தலைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், பாரிடம் வேந்தனுக்கு - பூதகணங்களுக்குத் தலைவனாகிய குண்டோதரனுக்கு, அமையா ஓதன ஆதிகள் அருத்திய தன்மை ஈது - (வயிறு) நிரம்பாத அன்னமுதலியவைகளைத் (தம்மணையாட்டியாரால்) உண்பித்த திருவிளையாடல் இது, உவையும் போதராமையால் (உண்பித்த) அவலுன்னமுதலியவைகளும் போதராமையால், அமைவு உற - (அவன்) வயிறுநிரம்ப, போனகம் குழி தந்து-அன்னக்குழித்தந்தருளி, ஓதம் மாநதி அருத்திய செய்தியும் உகாப்பாம் - (நீர்வேட்கைதீர) வெள்ளமாகிய பெரிய நதியை (அழைப்பித்து) உண்பித்த திருவிளையாடலையும் இனி எடுத்துச் சொல்லுவாம்.

குண்டோதரன் குடைபிடித்துப் பின்செல்லுந் தொண்டிசெய்பவ னுதலால் பாரிடவேந்தன் எனவும், தமது வனமையைப் பிராட்டியாருக்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டாதலால் அமையாவோதனாதிகள் எனவுங் கூறினார். உகாச்சுட்டுச் செய்மை அனமை இரண்டிற்கும் இடையதாதலால் செய்மைப்பொருளில் நின்றது. (க)

கவனமால்விடையாளிபின்கடிகமழ்தென்றற்
பவனமாமலையாட்டியைப்பாராததுளேநகைத்துத்
தவனமாபசியுடையவன்றன்பொருட்டன்ன
புவனமாதினைநினைத்தனனினைக்குமுன்போந்தாள்.

(இ-ள்.) கவனம் மால் விடையாளி-வினாநது செல்லுந் திருமாலையே இடபமாகவுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், பின் - பின்பு, கடிகமழ் தென்றல் பவனம் மாமலையாட்டியை பார்த்து - நறுமணமவீசுந் தென்றகாற்றையுடைய பெரிப்பொதியமலையரசியாராகிய தடாதகைப் பிராட்டியாரைப் பார்த்து, உள்ளே நகைத்து- (தமது) திருவாய்க்குள் புன்முறுவலருமபி, தவனம் மாபசி உடையவன தன்பொருட்டு - தாகத்தையும் பெருமபசியையுமுடைய குண்டோதரனபொருட்டு, அன்னபுவனமாதினைநினைத்தனன் - அன்னந்தரும் பூமிதேவியை நினைத்தருளினார், நினைக்குமுன் போந்தாள்-நினைத்தருளுவதற்கு முன்னமே (அன்னவடிவமாய்) வந்தாள்.

தம்முளொத்தன வைத்தெண்ணவேணிதலால் பசிபோலொத்ததாகமுமுடையவனென்பது தோன்ற மாபசியொடுகூட்டித் தவனமாபசியெனவும், புன்முறுவலாதலின் - உள்ளேநகைத்து எனவும், ஆன்மகோடிகளுக்குப் பல்லுணவுகளையும் பூதேவிகொடுப்பவனாதலால் அன்னபுவனமாதினை எனவுங்கூறினார். (உ)

நாற்றடந்திசைத்தயிர்க்கடனனந்தலைநிலங்கின்
நேற்றெழுந்துநாறகிடங்கராயுதித்தெழுநதாங்கு
மாற்றருளுசுவைத்தீந்தயிர்வாலரிப்பதத்தோ
டேற்றெழுந்ததுநாற்குழியிடத்திலுமபொங்கி.

(இ-ள்.) தயிர் கடல் - தயிர்க்கடலானது, நிலம் நளந்தலை கீண்டு - பூமியின் மத்தியைக் கிழித்து, நான்கு தடம் திசை - நான்குபெரியதிசைகளிலும், ஊற்றெழுந்து நான்கு கிடங்கர் ஆய உதித்து எழுந்தது ஆங்கு - ஊற்றெடுத்தோங்கி நான்கு குழிகளாய்த் தோன்றி எழுந்ததுபோல, மாற்று அரும சுவை தீம் தயிர் - ஒழியாத சுவையையுடைய தயிரானது, வால் அரி பதத்தோடு - வெள்ளிய அரிசியால் ஸமைந்த அன்னத்தோடு, நாற் குழி இடத்திலும் பொங்கி ஏறு எழுந்தது - நான்கு குழிகளிலும் பொங்கி ஓங்கி எழுந்தது.

எழுநதாங்கு தொகுத்தல் விகாரம்.

(உ)

குருமதிக்குலமன்னவன் மருகனக்குண்டப்
பெருவயிற்றிருபிறையெயிற்றெரிசிகைப்பேழ்வா
யொருகுறட்குடைவீரனைபுன்பசிநணியப்
பருகெனப்பணித்தருளலும்பாரிடத்தலைவன்.

(இ-ள்.) குரு மதி குலம் மன்னவன் மருகன் - வெண்ணிறம் வாய்ந்த சந்திரகுலத்தலைவனாகிய மலயத்துவசபாண்டியனுடையமருகராகிய சவுந்தரபாண்டியர், குண்டம் பெரு வயிறு இரு பிறை எயிறு எரிசிகை பேழ்வாய் குடை அ ஒரு குறள் வீரனை - ஆழ்ந்த பெரியவயிற்றினையும் இரண்டுபிறைகளையொத்த வக்திரதந்தங்களையும் அக்கினிபோன்ற செந்நிறம்வாய்ந்தசிகையையும் பிளந்தவரையும்குடை பிடித்துப் (பின்வருதலையும்) உடைய அந்த வொப்பில்லாத குண்டோதரனை (நோக்கி) உள் பசி தணிய பருக என பணித்து அருளலும் - உன்ன பசிரோய்நீங்க உண்ணென்று கட்டினாயிட்டருள, பாரிடம் தலைவன் - பூதகணத் தலைவனாகிய அக்குண்டோதரன்.

எல்லாப்பொருளும் அடங்கும்வயிறு என்பார் பெருவயிறு என்றார். (சு)

அத்தயிர்ப்பதக்கிடங்கரிலலைகடல்கலக்கு
மத்தெனக்கரம்புதைத்தெடுத்தெடுத்துவாய்மடுத்துத்
துய்த்திடப்பசிவிடுத்ததுசுருதிநாயகன்றட
பத்திவைத்துவிடுணர்ந்தவர்பழவினைத்தொடர்போல்.

(இ-ள்.) அ தயிர் பதம் கிடங்கரில் - அந்தத் தயிர்ச்சோற்றுக் குழிகளில், அலை கடல் கலக்கும் மத்து என கரம் புதைத்தது - அலைக்குள் கடலைக்கலக்கும் மத்தைப்போலத் (தனது) கைகளைச்செருகி, எடுத்து எடுத்து வாய் மடுத்து துய்த்திடவாரி எடுத்து வாயிற்போட்டுண்ண, சுருதி நாயகன் தான் பத்தி வைத்து - வேதங்களுக்குத் தலைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவடிக்கீழ்ப் பத்திசெய்தது. வீடு உணர்ந்தவர் பழவினை தொடர்போல் - பேரின்பத்தை யடைந்தவருடைய சஞ்சிதவினையின் தொடர்ச்சி விட்டொழிதல்போல, பசி விடுத்தது - பசிரோய்விட்டொழித்தது.

வீடுணர்தல் அவனது அருளுக்கா லாதலால் - பழ வினை என்றதற்குச் சஞ்சிதம் என்றும். ஆகாமியமும் பிறவிக்கு வித்தாதலால் ஆகாமியமும் ஒழிந்தவர்என்பார் சுருதிநாயகன்றட்பத்திவைத்து வீடுணர்ந்தவர் என்றார். எடுத்தெடுத்து ஆராமப்பொருளில் வந்த அடுக்குத்தொடர். (டு)

வாங்கிவாங்கிவாய்மடுத்தலுமுடம்பெலாம்வயிறுய்
வீங்கினுன்றாகிழிபடப்பொருப்பெனவிழ்ந்தா
ளீங்குநீளுயிர்ப்பிலனுடல்புரண்டனளீர்வேட்
டாங்குநீர்நிலைதேடுவானாயினொழுகந்தான்.

(இ-ள்.) வாங்கி வாங்கி வாய் மடுத்தலும் - வாரி வாரி வாயில்பேர்டவும், உடம்பு எல்லாம் வயிறு ஆய் வீங்கினான் - சரீரமெல்லாம் வயிறுபோலப் பருத்தவீங்கி, பொருப்பு என தனாகிழி பட வீழ்ந்தான் - மலைவிழுந்ததபோலப் பூமிகிழிய (கிறக் ஆற்றது) விழுந்த, நீங்கு நீள் உயிர்ப்பு இலன் உடல் புரண்டான் - உசுவசிக்கும் நெட்டுயிர்ப்பற்றுச் சரீரம்புரண்டு, நீர் வேட்டு - தண்ணீர்வேட்கையையுடை

அன்னக்குழியும்வையையுமழைத்தபடலம். ௩௮௭

யவனும், ஆங்கு நீர் நிலை தேடுவான் ஆயினான் எழுந்தான் - அவ்விடத்து மடுமுதலி யவற்றைத்தேட எழுந்திருந்தான்.

வீங்கினான், வீழ்ந்தான், இலன், புரண்டனன் என்னும் வினைமுற்றுகள் எச் சங்களாயின. தேடுவானாயினான் ஒருசொல். (௬)

ஆவியன்னவர்ப்பிரிந்துறையணங்கனாற்போலக்
காவிராண்மலர்த்தாமரைக்கடிமலர்வாட
வாவியோடையுங்குளங்களும்வறப்பவாப்பவைத்துக்
கூவநீணிலைநீர்களும்பசையறக்குடித்தான்.

(இ-ள்.) ஆவி அன்னவர் பிரிந்து உறை அணங்கு அன்னார் போல - (தமது) பிராணனையொத்த தலைவரைப் பிரிந்து வசிக்கும் அணங்கையொத்த பெண்கள்வாடு தல்போல, நான் காவி மலர் - அன்றலர்ந்த நீலோற்பலமலரும், கடி தாமரை மலர் வாட - வாசமிக்க தாமரைமலரும் வாட்டமுற, வாவியும் ஓடையும் குளங்களும் வறப்ப - வாசிகளும் ஓடைகளும் குளங்களும் நீர்வறப்ப, வாய் வைத்த - வாய்வை ததருஞ்சி, கூவமும நீர் நீர் நிலைகளும் பசை அற குடித்தான் - கிணறுகளும் ஆழ்ந்த மடுக்களும் நீர்ப்பசையறப் படுகினான்.

வாவி - நடக்குங்கிணறு. தாம் உடலும் தலைவர் உயிருமாய் இருத்தலின் ஆவியன்னவர் என்றார். அணங்கு கொல்லியம்பாவை - இது சேவகசிந்தாமணிபில்நச் சிஞர்க்கினியர் உரையில் கண்டது. அணங்கனாற்போல வாட இததொழிலுவமைய ணி. நீர் நிலை - நிலை நீர் இலக்கணப்போலி. (௭)

அனையனாகியுநீர்சையாற்றலன்வருந்தும்
வினையனாகியவானதிசசடைவேதியன்பாதக்
தினையநாதனுந்தன்நிருமுடியின்மீதிருக்கு
நனையநாண்மலரோதியைப்பார்ததொன்றுநவில்வான்.

(இ-ள்.) அனையன் ஆகியும் நீர் நசை ஆற்றலன் - அத்தன்மையனாகியும் நீர் வேட்கை சற்றும் நீங்காது, வருந்தும் வினையன் ஆகி - வருகுகின்ற செய்கையை யுடையவனாகி, வான் நதி சடை வேதியன் பாதத்து இனைய - சுரநதியை யணிந்த சடையையுடைய அந்தணனாகிய சோமசுந்தரர்க்கடவுளின் திருவடிக்கீழ் வந்து வருந்த, நாதனும் - அச்சோமசுந்தரர்க்கடவுளும், தன் திருமுடியின் மீது இருக்கும் நனைய நாள் மலர் ஒதியைப் பார்த்து - தனது அழகிய சடாமுடியின்மீதிருக்குந் தேனையுடைய அன்றலர்ந்த மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய கங்காதேவியைப் பார்த்து, ஒன்று நவில்வான் - ஒன்று கூறுவான்.

நனையபொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயச்சம், இது மலனென் னும்பொருள்கொண்டது. அவன் ஆராத நீர்வேட்கையை யுடையவனாதலின் அந்நீர் வேட்கையைத் தவிர்ப்பது சுரநதியின்றி வேரின்மைகருதி அவனப்பிராயத்தோடு பொருத்திய விசேடணநதந்து - வானதிச்சடைவேதியன் என்றது கருத்தடையடை யணி. (௮)

தேங்குநீர்த்தினாமாலிகைச்செல்வியீயித்த
வாங்குநீர்த்தடம்புரிசைசூழ்மதுரையின்மடோ
ரோங்குநீர்த்தமரபொல்லெனவருதியென்றுரைத்தா
னீங்குநீர்த்திருமாதவனொருமொழிபிகழ்ததும்.

(இ-ள்.) தேங்கு நீர் திரை மாலிகை செல்வி - நிறைந்த நீரிற் சுருண்டுவரும் அலைகளையே மாலையாகவுடைய கங்கையே, நீ இந்த வாங்கு நீர்த்தடம் புரிசை சூழ் மதுரையின் மாடு - நீயிந்த வளைந்த நீர்மயமாகிய பெரிய மதில்கூழ்நத மதுரையின்பக்கத்து, ஓர் ஓங்கு நீத்தமாய் ஒல்லென வருதி என்று உரைத்தான் - ஒரு பெருவெள்ளமாய் விரைந்து வருவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார், நீங்கு நீர் திருமாத (அவரது) சடாமுடியினின்று நீங்கிய கங்காதேவி, அவன் ஒரு மொழி நிகழ்த்தும் - அவ்விடத்து ஒருவிண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ளுவான். (க)

அன்றுமெம்பிரானுணையாற்பகீரதன்பொருட்டுச்
சென்றுநீயொருதீர்த்தமாயத்திளைப்பவர்களாக
மொன்றுதிவினைத்தொடக்கறுத்தொழுக்கெனப்பணித்தா
யின்றுமோர்நதியாகெனப்பணித்தியேலென்னை.

(இ-ள்.) எம் பிரான் - எமது பெருமானே, அன்றும் - அக்காலத்தும், ஆணையால் - உனது ஆணையின்வழியால், பகீரதன் பொருட்டு நீ சென்று - பகீரதனிழந்த மாக நீபோய், ஒரு தீர்த்தமாய் - ஒரு தீர்த்தவடிவமாய், திளைப்பவர்களாகக் கூன்று தீவினை தொடக்கு அறுத்து ஒழுக்கு என பணித்தாய் - ஸ்ரானஞ்செய்வோருடைய குற்றம்பொருந்திய பாவத்தொடக்கினை யொழித்துச் செல்லாயென்று பணித்தருளியாய், என்னை இன்றும் ஓர் நதி ஆகு என பணித்தியேல் - என்னை இப்பொழுதும் ஓர் கதிவடிவமாய்ச் செல்லாயெனப் பணித்தாயாகில்.

எம்பிரான்-அன்மைவிளி.

நதி - மேற்றிசையிறுேன்றிக் கீழுதிசையை நோக்கிச் செல்வது. தன்னைப்பரிசித்தோர் பாவத்தொடக் கொழிநதல் உனது ஆணையுழி எனபாள் - ஆணையால் தீவினைத்தொடக்கறுத்து ஒழுகெனப் பணித்தாயெனறாள். இதனை பகீரதனவேண்டுகோளுக்கு முன்னரே கங்கையை யணிநதிருக்கின்றனன் என்னும் பொருளபேர்தது. ஓர்கால் திருக்கயிலையிலுள்ள மலாககாவில் சிவபெருமான எழுநதருளியிருக்குங்கால், உமாதேவியார் ஓர்திருவிளையாடலைக்கருதிப் பின்பவநது அச்சிவபெருமான் திருக்கண்களைத் தமது கரத்தால்மூட உலகமெல்லாம் இருண்டு வருத்தங்கூர் தலை நோக்கித், தனது துதற்கண்டிநதது இருளைமாதறி ஒள்தரத்தருளியதைநோக்கி அவ்வுமாதேவியார் அத்திருக்கரங்களை வாங்கி அச்சமடைந்து தமது திருக்கரங்களை விதிர்த்தலோடும், அவ்வச்சத்தால் பத்துவிரலிற்றேன்றிய வியர்ப்புப் பத்துக்கங்கைகளாய்த்தோன்றி ஊழியினிலையெருங் கடலிழையிப்பெருகி உலகமுழுதும் கோத்துக்கொள்ள, திருமாலும், பிரமனும், இந்திரனும் நடுக்கமெய்தித் திருக்கயிலையிற்சென்று சிவபெருமானையடைநது விடத்தை ஸ்ரீகண்டத்தில் தாங்கியதுபோல இவற்றையுந்தரங்கி எங்களைப் பாதுகாவாயெனக் குறையிரநதார்கள். சிவபெருமான் அருள்கூர்ந்து அவ்வெள்ளங்கையழைத்துத் தன்சுடையிலுள்ள ஒருரோமத்திற்குங் கியருள, அதனைநோக்கிய திருமால்முதலிய மூவரும் அக்கங்கை உமாதேவியார் திருக்கரத்திற்குேன்றினமையாலும் தேவரீர் சடையின்மேல்தரித்த தன்மையாலும் அவை மிகவும் புனிதமுள்ளன, அவற்றில் எங்களாகருக்குச் சிறிது அருளவேண்டுமென்று வேண்டினார்கள், அவ்வேண்டுகோளுக்கு இரங்கிச் சிறிது அவர்கள் கையில் அருள அவற்றைப்பெற்றுத் தத்தம் உலகிலடைந்து செலுத்தினார்கள். அம்மூன்று நதிகளில் பிரமனுலகிலுள்ளகங்கைதான் சிறிது பகீரதன்மவத்தால் இந்நிலவுலகில் வந்தது.

அன்னக்குழியும்வையையும்மைத்தபடலம். நட்சு

“ அந்நதிமூன்றுதன்னிலையனகர்புருந்தகங்கை
தன்னருந்திறலின்மிக்கபகீரதன்றவத்தானமீளப்
பின்னருமிமைபாழுக்கட்பெருந்தகைமுடிமேற்றாங்கி
இந்நிலவரைப்பிற்செல்லவிறையதில்விடுத்தல்செய்தான்.”

இதனைக் கார்த்தபுராணம்-தக்ஷகாண்டம்-ததீசியுத்தரப்படலத்திற்காகான்க. (க௦)

• தெரிசித்தோர்படிந்தாடினோர்செங்கையாலேனும்
பரிசித்தோர்பவத்தொடர்ச்சியின்பற்றுவிட்டுள்ளத்
தருசித்தோர்வுறுபத்தியும்விசசையுமுணர்வாய்
விரிசித்தோர்வுறுமெய்யுணர்வாலவரும்வீடும்.

(இ-ள்.) தெரிசித்தோர் படிந்த ஆடினோர் செங்கையாலேனும் பரிசித்தோர்-
கட்புலன்களாற் கண்டவாகனும் தினைத்து மூழ்கினோரும் செவந்த கையாலாயினுந்
தின்கினோரும், பவத் தொடர்ச்சியினை பற்று விட்டு - (தமது) சன்னத்தொடர்ச்சி
யினை பற்று விட்டொழிந்து, உள்ளத்து உருகித்து ஓர் வறு பத்தியும் விச்சையும் -
(தமது) மனத்தில் இன்ப ஐந்தெடுபபச் சிந்தித்தலால் வரும் சிவநேயமும் சிவஞா
னமும், உணர் வாய் விரி சித்தது ஓர் வறும மெய் உணர் வால் வரும் வீடும்-அறிவா
யெங்கு நிறைந்த சிவபெருமானை உணராதுணரும் ஞானத்தால் வருஞ் சிவகதியும்.

உணர்வாய் விரிசித்தென்றது - “ அகரவுயிர்போலநிவாகியெங்கு - நிகரிவி
றைநிற்கு நிறைந்து” எனவருநத்கிருவருட்பயனுணர்க. உருகித்து செய்வெனைச்
சத்திரிபு. ஓர் வறு காரணப்பொருளிலவந்த காலங்கரந்த பெயரொச்சமாய் நின்ற
லால் சித்தித்தலால் வரும் என்றும். (கக)

தந்திடப்பணித்தருளெனத்தடம்புனற்செல்வி
சுந்தரப்பெருங்கடவுளைவாங்கொண்டுதொழுது
வந்தளபபிலாவேகமோடெழுந்துமாநதியா
யந்தரத்துநினைழிபவளாமெனவருமால்.

(இ-ள்.) தடம் புனல் செல்வி - பெரியநீர்மயமாதிய கங்காதேவி தந்திட
பணித்து அருளென - (யான்) தரப்பணித்தருளாயென்று, பெரும் சுந்தரக்கடவுளை
தொழுது வரங்கொண்டு வந்து-(அளத்தற்கரிய) பெருமையையுடைய சோமசுந்தர
க்கடவுளை வணங்கி வரம்பெற்றுவந்து, மாநதியாய் அளப்பு இலா வேகமோடு எழு
ந்த - பெரியநதிவடிவமாய் அளவில்லாத வேகத்தோடு உவட்டெடுத்து, அந்தரத்து
நின்று இழிபவள் ஆம் எனவரும் - (பகீரதன்பொருட்டு) ஆகாயத்தினின்று இறங்
கினவன்போல வருகின்றாள். (கஉ)

கவிலிருத்தம்.

தினாவளையணிகாமுடையவள செழுமணிநகையுடையா
ணுரைவளைதுகிலுடையவள்கொடிநுணுகிடையவளறனீள்
விரைவளைகுழலுடையவளகயல்விழியுடையவள்வருவாள்
வரைவளைசிலையவன்முடிமடவரனதிவடிவினுமே.

(இ-ள்.) வரைவளை சிலையவன் முடிமட வால் நதி வடிவினும் - மகமேரு
வையே வளைந்தவில்லாகவுடைய சிவபெருமானது சடாமுடியிலுள்ள கங்கையான
வள் நதிவடிவமாய்வரும்பொழுதும், தினாவளை அணிகரம் உடையவள் - அலைகளை
யே வளையலணிந்த கைகளாகவுடையவளாகியும், செழுமணி நகையுடையாள்-உரு
முற்றியமுத்துகளையே தந்தபந்திகளாகவுடையவளாகியும், துரை வளை துகில் உ
டையவள் - துரையையேவளைந்த ஆடையாகவுடையவளாகியும், கொடி நுணுகு

இடையவன் - பூங்கொடியையே சிறுசிய இடையாக உடையவளாகியும், அதல் லீள் விரைவனை குழல் உடையவள் - கருமணலி னெளிகையே நீண்டு இயல் மணங் கமழ்ந்து கடைவளைந்த கூந்தலாக வுடையவளாகியும், கயல் விழி உடையவள் - கயலையேகண்களாக உடையவளாகியும், வருவாள்-வருகின்றாள்.

கங்கை பெண்வடிவமாதலின் வெள்ளவடிவமாய் வரும்பொழுதும் அவ்வ டிவு வேறுபடாது வந்தனள் எனபார் வருவாளெனப் பெண்பால் விடுத்தித்து அ லைகளையும் முத்துகளையும் நுரையைப் கொடிகளையும் கருமணலினெளிகையும் கயலையும் கைகள்முதலாக உருவகஞ்செய்து கூறினா.

(௧௩)

விராபடுமயிலனாபொருதிமில்வெயில்விடுமணிவனாயோ
டரைபட முதுசினையலறிடவடியொடுகடிதகழாந்
குரைபடுகழறிவவுளர்சிறுகுடியடியொடுபறியாக்
கரைபடவெறிவதுவருவதுகடுவிசைவளியெனவே.

(இ-ள்.) விராபடும் அசில் - (அந்தியானது) வாசமிக்க அகிலும், பொரு ளனா திமில் - பொருக்குப்பொருந்திய னாயுடைய வேங்கையும், வெயில் விடு மணிவனாயோடு அரைபட - ஒளிவிசும் இரத்தினங்கனையுடைய மலைகளோடுதாக்கி அரைபடவும், முது ினை அலறிட - (அம்மாங்கனின்) பெரியகிளைகள் சத்திக்கவும், அடியொடு கடிது அகழா - (அவகனை) வேரோடு விரைந்து அகழ்ந்து, குரைபடு கழல் இறவுளர் சிறு குடி அடியொடு பறியா - ஒலிக்கீழை விரைண்டையுடைய குறிஞ்சிநிலமாக்களுடைய சிறு நீரிகளையும் அடியோடுதோண்டி, கரைபட எறிவது - கனாகளின்போயவீழவிட, கடுவிசை வளி என வருவது - மிக்கவேகத்தையுடைய சண்டமாருதம்போல விரைந்தவாராநின்றது.

(௧௪)

பிணையொடுகலைபிடியொடுகரிபிரிவிலவொடுபருவப்
பணையொடுகருமுடிவாரிதனைபறமொடுதழுவிபதன்
றுணையொடுகவிபயின்மரநிறைதொகையொடுமிறவுளர்வெங்
கணையொடுசிலைபிதனொடுமெழிகவனொடுகொடுவருமால்.

(இ-ள்.) பிரிவில் பிணையொடு கலை பிடி யொடு கரி - (தம்முள்) பிரிதலில் லாத பெண்மானோடு ஆணமானையும் பெணயானையோடு ஆண்யானையையும் (வாரி) பழுவம் ஒடு பனை - காட்டிலுள்ள ஒடுவிருகூத்தரை அதன்கொம்புகளோடும், கருமுடி - கரிய ஆண்குழை, வயிறு அனை பறமொடு நழுவிப தன் துணையொடு- வயிற்றில் இறுகப்பற்றிய குட்டியொடுதழுவிப அதனது பெண்குசுவோடும், கவி பயில் மரம் நிறை தொகை யொடும் - குரங்குகள் உலவும் மரங்களின்வரிசைகளை அவற்றின் தொகுதியோடும், இறவுளா சிலை வெங்கணையொடும்-வேட்கள ஏந்திய வில்லைக் கொடிய அம்புகளோடும், இதனொடும் எறிகவனொடும் கொடுவருமால்-(இ னைப்புனத்திலைமைந்த) பரனொடும் கறகோத்து எறியும் கவனொடும் அடிததுக்கொ ண்டி வாராநிற்கும்.

பிணையொடு துணையொடு தொண்கயொடு கணையொடு இதனொடு பிடியொ டு பணையொடு கவனொடு என்பவற்றி னிறுதியிலுள்ள ஒடுககளை எண்ணிடைச் சொற்களாகக் இரண்டறநுபுத்த எண்ணுமை கூட்டிப் பொருள்கொள்ளினும் அமையும்.

(௧௫)

அடியிறநெடுவரையுதைவனவகழ்வனவகழ்மடுவைத்
திடரிடுவனமழைசெருநியசினைமரிநாதலேகிழ்
படவிடிககாநொறுநடுவனபடுகடலுடைமுதுபார்
நெடுமுதுகிருபிளவுறவருநெடுநினைவலையே.

(இ-ள்.) படுகடல் உடைமுதுபார் நெடுமுதுகு இரு பிளவுற வரு நெடு நதியின் அலை-(வளங்கள்) மிக்க கடல்கூழ்ந்த பெரியபூமியின் நெடியமுதுகு இரண்டுபிளவுபட வாராநின்ற பெரியநதியின் இடத்தனவாகிய அலைகள், நெடுவரை அடி இரு உதைவன அகழ்வன - நீண்டமலைகளினுடைய வேறிறமோத்தித் தோண்டாகின்றன, அகழ் மடுவை திடர் இடுவன - தோண்டியமடுக்களைத் திடர்செய்கின்றன, மழை செருகிய சினைமரம் நிராதலை கீழ்ப்பட இடி ககாநொறும் நடுவன - மேகங்கள் செருகிக்கிடக்கின்ற கிளைகளையுடைய மரங்களை வரிசையாய்த் தலைகீழாக இடிந்தககா கள்தோறும் டடாநின்றன.

கடல்வளங்களாவன - “ஒக்கோலை சங்கம் ஒளிர்வளம் வெண்முத்து-நீர்ப்பெய் உப்பிணைநது” என்பதனுணாக. நதியின் - குறிப்புவினைமுற்றுப் பெய சொச்சமாய்நின்று அலையென்னும்பெயர்கொண்டது. (௧௬)

பிளிநெலியினமுதுமரமகழ்பெருவலியினவசையா
வெளிநடிவனவெலிமணியினவிரைசெலவினமதமோ
டொளிநடியினதுநாழுகபடமுடையனவெனவரலாற்
களிநனையதுமதுவிதழிகள்கவிழுகடையணிகுமுதனா.

(இ-ள்.) மது இதழிகள் கவிழ்சுடை அணி குமுதனா - சிவபெருமான் தேனெழுதும் கொன்றைமலராலாகிய மலைகள்தொங்கிய சுடையிலணிந்த கங்கையானது, பிளிறு ஒலியின் என - ஒலிக்கும் பெரொலியையுடையதெனவும், முதுமரம் அகழ் பெருவலியின் என - ஆலமரங்களை வேரொடுபறிக்கும் பெரியவலியினையுடையது எனவும், அசையா வெள்ளில் தடிவன என-அசையாத விளாமரங்களை முறிக்கின்றது எனவும், எறிமணியின் என (இரண்டுககாகளிலும் வீசும்) முத்துகளையுடையதெனவும், விரை செல வின என வரலால்-விரைநதுசெல்லுங்கதினையுடையதெனவும் வருதலால் (பிளிநெலியின் - குமுதம் ஒலியினையுடையனவாகியும், முதுமரம் அகழ் பெருவலியின் - பெரியமரங்களை வேரொடுபறிக்கும் மிக்கவனமையையுடையனவாகியும், அசையாவெள்ளில் தடிவன - அசையாத கட்டுத்ததியை முறிப்பனவாகியும், எறிமணியின் - (ஒளி) வீசும் முத்துகளையுடைய கொம்புகளையுடையனவாகியும், விரைசெலவின - விரைந்தசெல்லுங் கதியையுடையனவாகியும், மதமொடு ஒளிநு அளியின் - (கரடகங்களில் ஊற்றெடுக்கும்) மதங்களோடு (உண்ணவந்துவீழும்) விளங்கும் வண்டிகளையுடையனவாகியும், துநாழுக படம் உடையன - துநாபோல வெண்மைவாய்ந்த முகபடாங்களை யுடையனவாகியும் உள்ள) களிநு அனையது-யானைகளையொத்திருந்தது.

குமுதனா - ஒருமையாதலால் உடையதெனப் பொருள்கொண்டாம். முத்து, கொம்பினிடத்து ஆதலால் முத்துகளையுடைய கொம்பையுடையன என்றும். வெள்ளில் தொகுத்தல். இது செம்மொழிச்சிலேடையணி. (௧௭)

நீடியபிலமுதுநிலையினநிருமலன்மதிமுடி
தாடியசெயலினவெயிலுமிழருமணிதலையினநீர்

கோடியகதியினநினாநினாகுறுகியபலகாவி

தோடியவலியினவளையுடலுரகமுமெனவருமால். *

(இ-ள்.) நீடிய பிலம் உறும் நிலையின - (நதியானது) ஆழ்ந்தபாதலத்திற் பொருந்தும் ஆழத்தையுடையதாகியும், நிருமலன் மதிமுடிமீது ஆடிய செயலின- சிவபெருமானுடைய பிறையணிந்தசுடைமுடியின்மேல் தங்கும் செயலினையுடையதாகியும், வெயில் உமிழ் அருமணிதலையின - கிரணத்தைவீசும் பெறுதற்கரிய இரத்தினங்களைத் தனதிடத்தையுடையதாகியும், நீள் கோடிய கதியின - மிகவும்வளைந்து செல்லும் வேகத்தையுடையதாகியும், நினாநினாகுறுகிய பலகாலின் ஓடியவலியின - வரிசைவரிசையாக நெருங்கிய பலகால்களால் விநாநதுசெல்லும் வன்மையுடையதாகியும் செல்லுதலால் (நீடியபிலமுறும் நிலையின - ஆழ்ந்தபிலத்துவாரத்திற் பொருந்தும் நிலையையுடையனவாகியும், நிருமலன் மதிமுடிமீது ஆடியசெயலின- சிவபெருமானுடைய சந்திரனையணிந்த சடாமுடியின்மேலாகும் செயலினையுடையனவாகியும், வெயில் உமிழ் அருமணிதலையின - கிரணத்தைவீசும் பெறுதற்கரிய ரத்தினத்தைச் சுழுகையிலுடையனவாகியும், நீள்கோடிய கதியின - மிகவும்வளைந்துசெல்லும் நடையினையுடையனவாகியும், நினாநினாகுறுகிய பலகாலின் ஓடியவலியின - வரிசைவரிசையாக நெருங்கிய பலகால்களால் விநாநதுசெல்லும் வன்மையையுடையனவாகியும் உள்ள) வளை உடல் உரகமும் எனவரும். வளைத்தசீர்த்தையுடைய சாப்பமவருகைபோல வாராநிற்கும்.

கால்-கால்வாய், கால். இதுவும் அவவணி.

(கஅ)

மண்ணகழ்தலின்வளையணிகருமாவனையதுமிசைபோய்

விண்ணளவலினவுணர்களிறைவிடுபுனலொடுநெடுகு

மண்ணலையனையதுசுவையிழுக்களையனவுறுசெயலாற்

கண்ணனையனையதுநெடுகியகடுகியகதிநதியே.

(இ-ள்.) கடுகிய கதி-வினாந்துசெல்லும் வேகத்தையுடைய, நெடுகியநதி-நெடியநதியானது, மண் அகழ்தலின் - மண்ணுலகைத்தோண்டிச்செல்லுதலால், வளை அணி கருமா அனையது - பாஞ்சசன்னியமென்னும் சங்கனையணிந்த (செங்கையையுடைய) திருமாலாகிய வராகமூர்த்தியை யொத்திருந்தது, மிசைபோய் விண் அளவலின் - மேலேசென்று விண்ணுலகைத்தைத்தொடுத்தலால், அவுணர்கள் இறைவிடுபுனலொடு நெடுகும் அண்ணலை அனையது - அசுரர்களுக்குத்தலைவனாகிய மாவலி என்பவன் தானாவார்த்தநீரோடு திரிவிக்கிரம வடிவங்கொண்ட வாமனமூர்த்தியை ஒத்திருந்தது, சுவை இழுது அனை அனைவுறு செயலால் - மதுரமிக்க வெண்ணொயையும் தயிராயுங்கலந்துவருஞ்செயலால், கண்ணனையனையது - கண்ணமூர்த்தியை யொத்திருந்தது.

இது தொழிலுவமையணி.

(கக)

திகழ்தருகரிபரிகவரிகள்செழுமணியொடுவருமா

நிகழ்தருகுடபுலவாசர்கணெறிசெய்துகவந்திருவோ

டகழ்தருபதிபுகுமகிருலவாசனையதையலதேற்

புகழ்தருகிறையிடவருகுடபுலவாசனுநிகரும்.

(இ-ள்.) திகழ்தரு கரிபரி கவரிகள் செழுமணியொடு வரும் ஆறு-விளங்கா நின்ற யானைகளைபுங் குதிரைகளைபுங் சாமரைகளையும் உருநிறைந்த முத்துகளோடு

அன்னக்குழியும்வையுமழைத்தபடலம். ஈசுந்

கொண்டு தென்றிசைநோக்கிவரும் நதியானது, இகழ்தரு குட புலவரசர்கள் நெறிசெய்து கவர்திருவோடு-(தம்மொடு) மாறுபட்ட மேற்றிசையிலுள்ள அரசர்களைத் தமது ஆணைவழிப்படுத்தி(அவர்களினின்றுத்) கொள்ளுகொண்ட செல்வங்களோடு, அகழ்தரு பதிபுகு மதிசுல அரச அணையது - அகழ்குழந்த மதுரைகருட்செல்லும் சந்திரமரபிற்றோன்றிய பாண்டியனை ஒததிருந்தது, அலது ஏல் - அவ்வரசனை, ஒத்தல் இலதாயின், புகழ்தரு திறை இட வரு குடபுல அரசனும் நிகரும் - புகழ்த்தக் கதிறை இறுக்கவரும் மேற்றிசைநாடாரும் அரசனையும் ஒத்துத்தோன்றும்.

அரசு பண்பாடுபெயராய்ப் பண்பிமேல் நின்றது. அரசு அரசத்தன்மை, இது உகரவீற்றுப்பாவதத்தின். இதுவும் அவ்வணி. (உ0)

ஆரொடுமடலவிழ்ப்பனையொடுமரநிகரினைநிம்பத்
தாரொடுபுளியொடுசிலையொடுதருகயலொடுதழுவாப்
பாரொடுதிசைபரவியதமிழ்பயிலரசர்களுக்குமுரசு
சீரொடுபலநிருவொடுவருசெயலணையதுநதியே.

(இ-ள்.) நதி-ஆளுனது, ஆரொடும்-ஆத்திமாலையோடும், மடல் அவிழ் பனையொடும் - இதுவிழ்த்த பனைமாலையோடும், அரம் நிகர் இலை நிம்பத்தாரொடும்-அரத்தையொத்த இலையையுடைய வேப்பமாலையோடும், புலியொடும் சிலையொடும் தருகயலொடும்-புலியொடும் வில்லோடும் தக்ககயலோடும், தழுவா - தழவி (வருதல்) பாரொடுதிசை பரவியதமிழ் பயில் அரசர்கள் குழுமி - மண்ணுலகோடு எட்டுத்திக்கிலும் பரவிச்சென்ற (புகழையுடைய) தமிழ்ப்பயின்ற சோழசேரபாண்டியர்கள் தம்முளநெருங்கி, பல சீரொடு நிருவொடு வருசெயல் அணையது - பலவரிசையோடு செல்வத்தோடும் வரநின்ற செயலையொத்திருந்தது.

தமிழிற்கெல்லோர் கிழக்கேடலும், தெற்கே குமரியாரும், மேற்கே குடகநாடும், வடக்கே திருவேங்கடமும் ஆதலால் பாரொடுதிசைபரவிய என்றதற்குப் புகழையுடைய எனவருவித்தாம். ஆரும் பணையும் வேம்பும் சோழ சேரபாண்டியர்களுக்கு உரியமாலையுடையதாலும், புலியும் சிலையும் கயலும் அவர்களுக்குரிய கொடிகளாதலாலும் அவற்றைத்தழவி இந்நதிவருகையால் அவ்வரசர்கள் இவற்றொடு நெருங்கிவருஞ் செயலையொத்ததென்றலும் அவ்வணி. (உக)

கலிநிலைதிறை.

கல்லார்கவிபோற்கலங்கிகலிமாண்ட கேள்வி
வல்லார்கவிபோற்பலவான்றுறைதோன்றவாய்த்துச்
செல்லாறுதோறும்பொருளாழ்ந்துதெளிந்துதேயத்
தெல்லாரும்வீழ்ந்துபயன்கொள்ளவிறுத்ததன்றே.

(இ-ள்.) கல்லார் கவிபோல் கலங்கி - (நல்லாசிரியரைவழிப்பட்டு முறையே நூல்களைக்) கல்லாதவர் (இயறறுஞ்) செய்யுள் தெறறெனப்பொருள்கொள்ளக்கிடக்காது கலங்கிநிறல்போல (புதுப்பெருக்காதலின் அநநதி) கலங்கி, கலிமாண்ட கேள்வி வல்லார் கவிபோல் - (முறைப்படி) நூல்களில் மாட்டிணைப்பட்ட கேள்வியின்வல்லோர் இயறறுங் கவிகள் (பலதிறைகள் தோன்றவும் செல்லச் செல்ல ஆழ்ந்த நுண்ணியபொருள்களை யுடையனவாய்ப் பின்னர்த் தெளியவும் உலகிலுள்ள பலரும்விரும்பி அறப்பயன்முதலிய நான்குபயன்களையுங் கொள்ளவும் இறுத்தல்) போல, வான திறை பல தோன்ற வாய்த்து - பெரியநீர்த்திறைகள் பலவிடங்களிலுந் தோன்றப்பொருந்தி, செல் ஆறு தோறும் பொருளாழ்ந்து தெ

ளிந்து - செல்லும் இடந்தோறும் மணிபொன் முதலிய பலபொருள்களையுடைய தாய் ஆழமுடைத்தாகிப் (பின்னாக்) கலங்குதல் நீங்கி, சேயத்து எல்லாரும் வீழ்ந்து பயன்கொள்ள - உலகிலுள்ள பலரும் விரும்பிப் பயனைக்கைக்கொள்ள, இறுத்தது - நிலைபெற்றிருந்தது.

இறுத்தல்-நிலைபெறுதல். வல்லோரியறறியகவிகள் பலதுறைதோன்ற நிலைபெறுவதாவது - அகப்பொருட்டுறைகளும் புறப்பொருட்டுறைகளுமாகிய பலதுறைகளுந்தோன்றவருதல். செல்லச் செல்ல என்றது - சென்று தேய்ந்திதுதலென்னும் குற்றம் தங்காது முடிவுகூறும் ஒருதன்மைத்தாயிருத்தல். ஆழந்த என்றது - இந்நிக்குந்தோறும் துண்ணியபொருள் தோன்றுதல். “நவிரெறுதுநயயடோலும்” என்றிருக்குறளால் உணாக, துண்ணியபொருளெனது-அபவகத்துறைப்பொருள்களும் புறத்துறைப்பொருள்களுமாம். தெனிய என்றது - இவ்வாராய்ச்சிகளால் ஐயந்திரிவு விபரீதம் ஒழிதல். அறமுதலிய நான்குபொருளெனது-இவ்வாறுணர்ந்தோர் பெறுவது அறமுதலிய நான்குபொருள்களுமாம். உலகையுற பொருளும் ஒற்றுமையுணமையால் பொருள்களின்ருழிலகளை உவமைக்குங்கொள்க. முறைப்படக் கல்லாரியறறியகவி - ஏனையிலகணமுமின்றிப் பொருளிலக்கணமும் சிதைந்த அறமுதலிய பயன்கொள்ளக் கிடக்காமைமால் கல்லாரகவி பேரல் கலங்கி என்றார். பயன் நீர். அதனாலாகியவிவரவு. (உஉ)

வண்டோதைமாறாமலர்வேணியின்வந்தநீதந்த
கண்டோதநருகண்டருள்கண்ணுதன்மூர்த்திபேழ்வாய்
விண்டோதணியாதெனவிடாயெனவெம்பிவீழந்த
குண்டோதரனைவிடுத்தானக்குழைஞாங்கர்.

(இ-ள்.) வண்டு ஒதை மாறு - வண்டுகள் (தேனுண்டு) இசைபாடினொழியாத, மலர் வேணியின் வந்த நீத்தம் - கொன்றமைமலாமாலையையணிந்த சடையினின்றுவந்த வெள்ளத்தே, ஒதமாருக உண்டருள் கண்ணுதல் மூர்த்தி கண்டு-கடலிற்கேன்றிய விடமுண்டருளிய விவபெருமானானோககி, பேழ்வாய் விண்டு என்விடாய் ஒதணியாது என வெம்பிவீழந்த குண்டோதரனை - பிளநரவாயைத்திறந்த என்தாகவிடாய் ஐயகோதணியாதென்று வெடும்பிற் கீழ்விழ்ந்த குண்டோதரனை, அ குழைஞாங்கர் விடுத்தான்-அந்தநதியின்பக்கலில் வியருளினார்.

குறையிரப்போர் குறை கொடுத்தாயினும் அதனைநோக்காது அன்றே யொழிப்பவன் என்பார் நஞ்சுண்டருள் கண்ணுதல் என்றார். (உ௩)

அடுத்தானதியின்னிடையுக்கிருந்த அடுத்த அந்தநியினிடத்து
மெடுத்தான்குறுங்கையிரண்டியாகையோறநீட்டித்
தடுத்தான்மலைபோனியிர்தண்புனல்வாயங்காந்து
மடுத்தான்விடாயுங்கடலுண்ணுமழையுநாண.

(இ-ள்.) அடுத்தான் நதியின் இடைபுகக்கிருந்து - அடுத்து அந்தநியினிடத்துப்போயிருந்து, குறுங்கை இரண்டும் ஆற்றலோமெ எடுத்தான் - (தனது) சுறியகைகளிரண்டையும் வன்மையோடெடுத்து, கரை ஏற நீட்டி. தடுத்தான்-(அவ்விரண்டிகைகளையும்) இரண்டு கைகளிலும் ஏறநீட்டி (அணைபோலத்) தடுத்து, மலைபோல்நியிர்தண்புனல் - மலைபோலநியிர்த தண்ணியநீர்ப்பெருக்கை, விடாயும் கடல் உண்ணும் மழையும் நாண - தாகவிடாயும் கடல் குழிபட நீருண்ணும் மேகமும் நாண, வாய் அங்காந்து மடுத்தான் - வாயைத்திறந்துபருகினான்.

அடுத்தான், எடுத்தான், தடுத்தான் என்னுமுற்றுக்கள் எச்சுக்களாய்நின்றன.

தீர்த்தன் சடைபின்றிழிதீர்த்தமருந்நிவாக்குக்
கூர்த்தின்புகொண்டு குழகன்றி நுழன்னொய்திப்
பார்த்தன்பணிந்தபதமுன்பணிந்தாடிப்பாடி
யார்த்தன்புருவாயததுவிதநாளளவாதவிதம்.

கூர்ந்து, ஆர்த்தவலிநதல் விகாரம். அகரஹி தொழுத்தல். கூர்ந்து செய
வெனெச்சத்திரிபு. (உரு)

பாட்டின்பொருளானவன்பாரிடவீரன்பாடல்
கேட்டின்பெய்திக்கணங்கட்குக்கிழமைநல்கி
மோட்டின்புனன்மண்முறைசெய்திருந்தானளகக்
காட்டின்புறம்போய்மடங்குங்கயற்கண்ணியோடும்.

(இ-ள்.) பாட்டின்பொருளானவன்-(குண்டோதரன் துதித்த) பாட்டின்பொருளாயுள்ள சோமசுந்தரர்க்கடவுள், பாரிட வீரன் பாடல் கேட்டு இன்பம் எய்தி-பூதப்படை வீரனாகிய குண்டோதரனுடைய பாடலைக்கேட்டு மகிழ்கூர்ந்து, கணங்கட்கு கிழமைநல்கி-பூதகணங்களுக்குத் தலைவனாகும் உரிமைத்தருளி, அளகம் காட்டின்புறம்போய் மடங்கும் கயல் கண்ணியோடும்-கூந்தலாகிய காட்டின்புறஞ் சென்று மீளுங்கயல்போன்ற கண்களையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியாரோடும், மோட்டின்புனல் மண்முறைசெய்து இருந்தான்-நிறைந்திருத்தலையுடைய நீர்மயமாகிய கடல் குழந்த நிலவுலகை முறைசெய்து கோலோச்சி யிருந்தருளினார்.

சொல் - சத்திவடிவும் பொருள்வடிவுதானாதலின் பாட்டின் பொருளானவன் எனவும், மதுநூல்வழிச் செங்கோலோச்ச வேண்டிதலின் முறைசெய்தெனவுங் கூறினார். இன்பமெய்தி என்றது -

வனவஹ்நொஹ்ணஸஹ்தொஷுஸஹஹ்நாஹஹ்நாஹகஹ்

ஸிரஸுஹ்ஜிவீபோஷாயஸிரஸுஹ்நாஹ்ஹ்யொஹ்

எனவரும் ஆலாஸ்யமகத்துவத்திற்காண்க. மோடு உயர்ச்சி. (உசு)

அறுசீரடியாகியவருததம்.

தீர்த்தனிதழிச்சடைநின்றும் இழிந்துவரலால் சிவகங்கை-சிவபெருமானுடைய கொன்றைமாலையையணிந்த சடையினின்றும் இறங்கிவருதலால் சிவகங்கை எனவும், தீர்த்தன் உருவம் தெளிவோர்க்கு ஞானந்தரலால் சிவஞான தீர்த்தங்காலிற்கடுகிவருஞ் செய்தியாலேவேகவதி தீர்த்தங்கிருதமாலையெனவையையநாமஞ்செப்புவரால்.

(இ-ள்.) தீர்த்தன் இதழிசடைநின்றும் இழிந்துவரலால் சிவகங்கை-சிவபெருமானுடைய கொன்றைமாலையையணிந்த சடையினின்றும் இறங்கிவருதலால் சிவகங்கை எனவும், தீர்த்தன் உருவம் தெளிவோர்க்கு ஞானந்தரலால் சிவஞான தீர்த்தம் என - அச்சிவபெருமானுடைய திருவுருவத்தைத் தெளிந்து உணர்வோர்க்கு ஞானந்தரலால் சிவஞானதீர்த்தமெனவும், காலில் கடுகிவருசெய்தியால் வேகவதி தீர்த்தம் என - சண்டமாருதம்போல விரைந்துவரும் செய்தியால் வேகவதிதீர்த்தம் எனவும், கிருதமாலை என - கிருதமாலை எனவும், வையையநாமம் செப்புவர் - வையைக்குத் திருநாமம் கூறுவார். (உஎ)

அன்னக்குழியும் வையையுமழ்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருததம் - அஎச.

எழுகடலழைத்ததிருவினையாடல்.



ஒன்பதாவது

எழு கடலழைத்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா

முடங்கன்மதிமுடிமறைத்தமுடித்தென்னன்குறட்கன்னக்
கிடங்கரொடுநதியழைத்தகிளர்கருணைத்திறனிதுமேன்
மடங்கல்வலிகவர்ந்தான் பொன்மாலையடிந்தாடவெழு
தடங்கடலுமொருங்கழைத்ததன்மைதனைச்சாற்றுவாம்.

(இ-ள்.) முடங்கல் மதி முடி மறைத்த முடி தென்னன் - வளைந்தபிறையை யணிந்த சடாமுடியையமறைத்த கிரீடதையணிந்த சவுந்தரபாண்டியர், குறட்கு - குண்டோதரனுக்கு, அன்னம் கிடங்கர் ஒடு நதி அழைத்த கிளர் கருணை திறன் இது - அன்னக்குழியோடு வையைநதியையும் அழைத்தருளிய விளங்கும் திருவரு ளின்வரலாறு இத்திருவிளையாடலாம், மேல்-இனி, மடங்கல் வலி கவர்ந்தான்-நா சிம்மத்தின் வன்மையைக் கொள்ளுகொண்ட அப்பெருமானார், பொன் மலை படி ந்த ஆட - காஞ்சனமாலையார் தினைத்து நீராட, எழு தடம கடலும் ஒருங்கு அழை த்த தன்மைதனை சாற்றுவாம் - பெரிய எழுகடலையும் ஒருசேர அழைத்த திருவிளையாடலைச் சொல்லுவாம்.

மடங்கல் வலிகவர்ந்தான் என்பதற்கு - யமனது வன்மையைத் தனது திரு வடிப்பரிசுத்தால் கவர்ந்த பெருமானாறு, எனப் பொருள்கொள்ளுதலு மொன்று. திருமால் நரசிங்கவடிவமாய் இரணியன் வலி கவர்ந்தகாலையில் செருக்குற்றிருக்க விரபத்திரக்கடவுள் சரபவடிவாய்ச்சென்று செருந்தாரொன்பது புராணவரலாறு. கிடங்கு - கிடங்கர் இறுதிநிலைப்போலி - முடங்கலென்னுந் தொழிற்பெயர் பெயரொ ச்சப்பொருள்மேனின்றது. (க)

ஓதவரும்பொருள்வழுதியுருவாகியுலகமெலான்
சீதளவெண்குடைநிழற்றியறச்செய்கோல்செலுத்துநாள்
போதவரும்பொருளுணர்ந்தவிருடிகளும்புனிதமுனி
மாதவரும்வரன்முறையாற்சந்தித்துவருகின்றார்.

(இ-ள்.) ஓத அரும் பொருள் - சொல்லுதற்கரிய மெய்ப்பொருளாகிய சோ மசுந்தரக்கடவுள், வழுதி உருவாகி - பாண்டியர்திருக்கோலையொகாண்டு, எல்லாம் உலகம் சீதளம் வெண்குடை நிழற்றி - எல்லாவுலகங்களுக்குத் தன்னிய வெள்ளை வட்டக்குடையால் நிழல்செய்து, அறம் செய்கோல் செலுத்து நாள் - தருமதூல்வழியே செங்கோலைநடத்துமநாளில், போதம் அரும் பொருள் உணர்ந்திருடிகளும்- ஞானதூலின் அரியபொருளையுணர்ந்த சத்த இருடிகளும், புனிதம் முனி மாதவரும்- களங்கமில்லாத முனிவராகிய (ஏனைப்) பெரிய தபோதனர்களும், வரன் முறையால் சந்தித்து வருகின்றார் - வரன்முறைப்படி தெரிசித்து வருகின்றவர்கள் ஆயினார்கள்.

சத்தவிருடிகளாவார். அகத்தியன், ஆங்கீரசன், கவுதமன், காசிபன், புலத் தியன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன். முனிவா ஈறுதொக்குகின்றது. அறம் போதம் தான்மேனிற்றால் - தானியாகுபெயர்கள். நிழற்றி பெயாடியாகப்பிறந்த இறந்த காலவிளையெச்சம் - நிழற்று - பகுதி. (உ)

வேதமுனிகோதமனூந்தலைப்பட்டுமீள்வானோர்
போதளவில்கற்புடையபொன்மாலேமனைபுகுந்தான்
மாதவனும்வரவேற்றுமுகமனுவாவழங்கிப்பொன்
னானமிட்டஞ்சலிசெய்தரியதவத்திறங்கேட்பான்.

(இ-ள்.) வேத முனி கோதமனும் தலைப்பட்டு மீள்வான் - வேதங்களை யுணர்ந்த முனியராகிய கவுதமரும் சந்தித்து மீளுகின்றவர், ஓர் போது - ஓர்பகல், அளவு இல் கற்பு உடைய பொன்மாலே மனைபுகுந்தான் - அளத்தற்கரிய கற்பியையுடைய காஞ்சனமாலையாரோ மனையுள் சென்றோ, மாது அவளும் வரவு ஏற்று - அக்காஞ்சனமாலையாரும் அவாவருகையை எதிர்த்து, முகமன் உரை வழங்கி - உபசாரவார்த்தைகள் கூறி, பொன் ஆதனம் இட்டு அஞ்சலி செய்து - பொன்னாலாகிய ஆசனந்தந்து அஞ்சலித்தது, அரிய தவத்திறம் கேட்பான் - செய்தற்கரியதவத்தின் பாகுபாடுகளை வினவுகின்றோ.

கோதமனினுதிவில்கிற உமமை - ஃ யல்புநிறப்புப்பொருட்டு. (௩)

கள்ளவினைப்பொறிகடந்துகரைகடந்தமறைச்சென்னி
யுள்ளபொருள்பரபரிமென்றுணர்ந்தபெருந்தகையடி
டள்ளரியபவமகந்துந்தவமருள்செய்கெனக்கருணை
வெள்ளமெனமுகமலாந்துமுனிவேந்தன்விளம்புமால்.

(இ-ள்.) கள்ளம் வினை பொறி கடந்து-வஞ்சுச் செயல்களையுடைய ஐம்பொறிகளைக் கடந்து, கரை கடந்து மறை சென்னி - அளவுகடந்த வேதத்தின் முடிவில், உள்ள பொருள் பர பரிமென்று உணர்ந்தபெருள் பரபரிமே என்று, உணர்ந்த பெருந்தகை அடிகேள்-(உள்ளபடி) அந்நிற பெருந்தன்மையையுடைய அடிகளே, தன் அரிய பவம் அகற்றும் தவம் அருள் செய்க என - ஒழிதலில்லாத சன்னததொடாச்சுதியை ஒழிக்கும் ஓதவநிலையைக் கூறுக என்றுவிளவு, கருணை வெள்ளம் என முக மலர்கூறு - கிருபை உவடெடுத்ததற்போலக் கருணைகூறாது முகமலர்ச்சிகொண்டு, முனி வேந்தன் விளம்பும் - முனிவர்களுக்கரசராகிய கவுதமமுனிவர சொல்லுகின்றோ.

வஞ்சுச்செயல்களாவன - தந்தம்மக்குரிய புலன்களில் சென்றமயங்குதல், இரத்திரியமே தெய்வமெனக் கூறுவோர் கூறுகைக்கடந்துகின்றவன் என்பார் - பொறிகடந்து எனவும், உபநிடதத்தின் மெய்ப்பொருளாயுள்ளான் விடபெருமானே என்பார் - மறைச்சென்னியுள்ள பொருள் பரபரிமே எனவும் கூறினார். தேற்றகாரந்தொகுததல். (௪)

தவவலியாலுலகின்றதடாதகைக்குத்தாயாய்
சிவபெருமான்மருகனெனுஞ்சிற்பெற்றாயுதிறன்மலயத்
துவசனருங்கற்புடையாய்நீயறியாத்தொலவீரத
மவனியிடத்தெவரறிவாரானுலுமியம்பக்கேள்.

(இ-ள்.) திறல் மலயத்துவசன் அரும் கற்புடையாய் - வெற்றிவாய்ந்த மலயத்துவசபாண்டியனுடைய இல்லறக்கிறுமைபூண்ட பெறுதற்கரிய கற்பியையுடைய காஞ்சனமாலையாரோ, தவ வலியால்-(முன்னா நீ இயற்றிய) தவத்தின் வன்மையால், உலகு ஈன்ற தடாதகைக்கு தாயானாய் - எல்லாவுலகங்களையும் ஈன்றருளிய உல

கமரதாவாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாருக்குத் தாயானீர், சிவபெருமான் மருகன் எனும் சீர் பெற்றாய் - (தனது ஆணைவழி நடக்கும் ஆனமகோடிகளுக்கு நன்மையைத் தரும்) சிவபெருமானையே கல்ல மருகனென்றழைக்கும் பெருஞ்செல்வத்தைப்பெற்றீர், நீ அறியாத தொல் விரதம் அவனி இடத்து எவர் அறிவார்-(ஆதலால்) நீர்செய்து கழித்தறியாத தொன்றுதொட்டுள்ள விரதங்களை உலகின்கண (எனபோலியர்) எவர் அறிந்திருக்கின்றார்கள், ஆளும இயம்ப கேள் - ஆயினும் நீர் வினயினமையால் யான் சொல்லச் சிறிதுகேளும். (இ)

மானதமேவாசிகமேகாயிகமேயெனவகுத்த
வீனமில்சீர்த்தவமுன்றாமிவற்றின்மானதத்தரும
தானமிசைமதிவைததறயவுபொறைமெயமிவளை
மோனமுறததியா வித்தலைத்தடக்கன்முதலனந்தம்.

(இ-ள்.) மானதமே என வாசிகமே என காயிகமே என - மானதமெனவும் வாசிகமெனவும் காயிகமெனவும், வகுத்தானம் இவ் சீர் தவம் மூன்றாம் (சூங்கரி) பகுத்துக்கூறிய குற்றமில்லாத பிறத்தவராகக் முன்றுவகைப்படும், இவற்றில் மானதம்-இமமுன்றனும் மானதங்களுள்ளவை, தரும் மிசை தானம் மிசை மதி வைத்தல்-தருமத்தின்மேலும் தானதின்மேலும் அறிவைச் செலுத்துதலும், தயவு பொறை மெய் (எல்லாவானமகோடிகளிடத்திலும்) சருவான ஈவாத்தலும் (தமக்குப் பிறர்செய்தபிழக்கைப்) பொறுத்தலும் (பிறவார்களாருக்கு) திருத்தாராதசொற்களைக் கூறுதலும், மோனம் உற சிவனை நியானித்தல் - மௌனநிலையில் பொருந்தின்று சிவபெருமானைச் சிந்தித்தலும், ஐந்தி அடக்கல் முதல் அனந்தம் - பஞ்சேந்திரியங்களை யடக்குதலும் ஆகிய இவைமுதலிய பலவாம்.

பிரிநிலையேகாரந்தது எல்லாததவங்களும் திரிகரணங்களின் வழிப்பட்டன வாய் நிறலால் மானதம் வாசிகம் காயிகம் என எடுத்துக்கொண்டார். மானதம் மனத்தாற செய்யப்படும் தவம். இது தத்திரந்தபதம். தருமம் - முப்பத்திரண்டறங்களாம். தானம் - சமபாத்திரங்களாம். (ஈ)

வாசிகமைந்தெழுத்தோதன்மனுப்பஞ்சசாந்திமறை
பேசுசதவுருத்திரந்தோத்திரமுரைத்தலபெருந்தருமம்
காசகலவெடுததோதன்முதலனந்தங்காயிகங்க
வீசனருச்சனைகோயில்வலஞ்செய்கையெதிர்வணங்கல்.

(இ-ள்.) வாசிகம் ஐந்து எழுத்து ஒதல் - வாசிகங்களாவன பூரிபஞ்சாங்கரங்களை உச்சரித்தலும், மறு பஞ்ச சாந்தி - பஞ்சபிரமமகாமந்திரங்களையும் உபசிடதபாகங்களையும் ஒதலும், மறை பேசு சதவுருத்திரம் உரைத்தல் - வேதங்கள் எடுத்துக்கூறுப சதவுருத்திரமந்திரங்களை எடுத்து உச்சரித்தலும், தோத்திரம் உரைத்தல் - பத்தியரூபமாகவுள்ள தோத்திரங்களை எடுத்துக்கூறலும், காச அகல பெரும் தருமம் எடுத்த ஒதல் முதல் அனந்தம் - குற்றமகலப் பெரியதருமநூல்களை எடுத்துக் கூறுதலுமாகிய இவைமுதலியபலவாம், காயிகங்கள் - காயிகங்களானவை, ஈசன் அருச்சனை - சிவபெருமானை யர்ச்சித்தலும், கோயில் வலம் செய்கை - அச்சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தலும், எதிர்வணங்கல் - சந்தித்திற்பென்று வணங்கலும்.

பூரிபஞ்சாங்கரத்தை யுச்சரித்தலாவது - அருளை முன்னுக்கொண்டு திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படி மாறிச் சூக்குமமாயோதல். பஞ்சசாந்தியாவது - சிவ

பெருமானே பொருளெனக்கூறும் உபநிடதபாகங்களை ஐந்துகாண்டமாக முறைப் படுத்தியோதுதல், மறைபேசுசதவுருகுத்திரமுரைத்தல் ஆவது - வேதங்கள் பிரமன்முதல் சதாசிவயீராக முறையே யேற்றங்கூறுவதால் அவற்றுள் நடுக்கண்டமான சதவுருத்திரமனுக்களை யோகநாமத்தால் உருத்திரகணங்களைச் சங்காரக்கிரமத்தின்வைத்து அதிதசிவபரியாதம் வரைப்படுத்திக் கூறுதல். எதிர்வணங்கல் - என்றதற்குச் சிவனடியாரை எதிர்கொண்டு வணங்கல் எனப் பொருள்கொள்ளினும் அமையும். வாசிகம் - வாக்காற்செய்யப்படுவது. (எ)

நிருத்தனுறைபதிபலபோய்ப்பணிதல்பணிநிறைவேற்ற
நிருத்தன்முடிநதியாதிதீர்த்தயாத்திராபோய்மெய்
வருத்தமுறவாடலிவைமுதற்பலவவ்வகைமூன்றிற்
பொருத்தமுறுகாயிகங்கள்சிறந்தனவிப்புண்ணியத்துள்.

(இ-ள்.) நிருத்தன் உறை பல பதி போய் பணிதல் - சிவபெருமான் எழுந்தருளிய பலநிருப்பதிகளிலுஞ் சென்று வணங்கலும், பணி நிறை வேற்றல் - சிவபெருமான் நிருப்பணிகளை முடித்தலும், மெய வருத்தம் உற திருத்தன் முடி நதி ஆதிதீர்த்தயாதிராபோய் ஆடல்-(தமது) சரீரம் இளைக்க அச்சிவபெருமான சடாமுடியிலணிந்தருளிய கங்கைமுதலிய தீர்த்தயாதிராசென்று நீராடுதலும்ஆகிய, இவைமுதல் பல-இவைமுதலாகப்பலவாம், அவ்வகை மூன்றில்-(கூறிய) அமமூன்றுவகையுள், பொருத்தம் உறு காயிகங்கள் - தக்க காயிகங்களாவன, இப்புண்ணியத்துள் சிறந்தன - (மானதவாசிகமாகிய) இரதப்புண்ணியங்களுள் மேம்பட்டனவாம். (அ)

திருத்தயாத்திராயதிகமவற்றதிகஞ்சிவனுருவார்
திருத்தமாங்கங்கைமுதநிருநதிகடனித்தனிபோய்த்
திருத்தமாவெதரித்ததிருநதிகளவைவந்து
திருத்தமாய்நிறைதலினுலவற்றதிகத்திராமுந்நீர்.

(இ-ள்.) திருத்த யாத்திரா அதிகம் - (ஏனைய) தீர்த்தங்களில் நீராடுதற்கு யாத்திராசெய்தல் அதிகப் பேரும், அவற்று அதிகம் - அவ்வேனைய தீர்த்தங்களில் மேம்பட்ட, சிவன் உருவாம் திருத்தமாம் கங்கை முதல் திரு நதிகள் - சிவபெருமான் திருவுருவமாகிய திரத்தமாயுள்ள கங்கைமுதலிய தெய்வத்தன்மையையுடைய நதிகளுக்கு, தனி தனி போய திருத்தம் ஆடுவது அரிது - தனித்தனி சென்று நீராடுவது மேம்பட்டது, அத் திரு நதிகள் அவை வந்து திருத்தமாய் நிறைதலினால் - அரத்த தெய்வத்தன்மையையுடைய நதிகள் வந்து முட்டினநிறைதலினால், திராமுந்நீர் அவற்று அதிகம் - அலையையுடைய கடலானது அந்நதிகளிலு மேம்பட்டது.

கங்கைமுதலிய நதிகளாவன - கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி. இவற்றோடு - சிந்து, தாமிரபரணி, கங்கப்பத்திரி, கிருட்டிணி கூட்டி வகாதசநதி எனவுங் கூறுவர். தீர்த்தம் திருத்தம் வடசொற்றிரிபு. சிவபெருமான் திருவுருவமென்றது - காசியிற்கங்கைவடிவமாகநின்ற மரிக்கும் உயிர்களுக்கு முத்தியருளுதலால். (க)

என்றுமுனிவிளம்பக்கேட்டிருந்தகாஞ்சனமாலே
துன்றுதிரைக்கடலாடத்துணிவுடையவிரும்பினளாய்த்

தன்நிருமாமகட்டுரைத்தாள்சிறிதுள்ளத்தளர்வெய்திச்
சென்றிறைவற்குரைப்பெனசெழியர் தவக்கொழுந்தனையார்.

(இ-ள்.) என்று முனி விளம்ப கேட்டிருந்த காஞ்சன மாலை - என்றுகவுத
முழைவர் கூறக் கேட்டிருந்த காஞ்சனமாலையார், துன்று திகை கடல் ஆட துணி
வுடைய விருப்பினளாய் - நெருங்கிய அலையையுடைய கடலில் நீராடத் துணிந்த வி
ருப்பையுடையவராகி, தன் திரு மா மகட்டு உரைத்தாள் - தமது பெறுதற் கரிய
செல்வமாயுள்ள பெரிய புத்திரியாருக்குக் கூறினார், உள்ளம் சிறிது தளர்வு எய்தி-
(தமது) திருவுள்ளத்திற் சற்றுத் தளர்வுகூர்ந்து, இறைவற்கு சென்று உரைப்பல்
என - (எனது) தலைவர்பார் சென்று கூறவேனென்று, செழியர் தவக் கொழுந்து
அனையார் - பாண்டியர்கள்செய்த தவத்திரட்சி ஓர் கொழுந்துவிட் டங்குரித்தார்
போலுமுள்ள பிராட்டியார்.

சிவபெருமானைத் தமக்கு மருகனாகப்பெற்றமையால் 'எப்பொருளுந் தமக்கு
எளியதென்னுங்கருத்தினராதலின்' துணிவுடையவிருப்பினளாய் எனவும், சிவபெரு
மான் நிருவுள்ளக்கிட எவ்வாறோவெனக் கருதினவராதலின் - உள்ளத்தளர்வெ
ய்தி யிறைவற்குரைப்பல் எனவுங்கூறினார். உரைப்பல் - தன்மையொருமைவினைமு
றது. உரை - பகுதி. பகரமெய் சந்தி. பகரமெய் எதிர்காலவிடைநிலை. அல்-தன்மை
யொருமைவிருதி. கேட்டிருந்த கேட்ட என்னும் பொருள்மேல் நிற்பலால் இருந்து
அசைநிலையிடைச்சொல்.

(சுடு)

தன்றன்னைபுடையபெருந்தகைவேந்தர்பெருமான்முன்
சென்றன்னமெனநின்றுசெப்புவாள்குறள்வீரற்
கன்றன்னக்குழியினெடுமாறழைத்தவருட்கடலே
யின்றன்னைகடலாடவேண்டினுளென்றிரந்தார்.

(இ-ள்.) தன் தன்னை உடைய பெரும் தகைவேந்தர் பெருமான் முன்சென்
று - தம்மால் தம்மைக்கிழத்தியராகவுடைய எல்லையில்லாத மாட்சிமைபொருந்திய
அரசர்களுக்கு இறைவராகிய சவுந்தரபாண்டியர் முன்சென்று, அன்னம் என
நின்று செப்புவாள் - அன்னம்போல நின்று கூறுகின்றார், குறள் வீரற்கு அன்று
அன்னக்குழியினெடு ஆதும் அழைத்த அருள் கடலே - குண்டோதரன்பொருட்டு
(அருள்கூர்து) அநநானில் அன்னக்குழியோடு வையைநதியையும் அழைத்துத்
தந்தகிருபாசமுத்திரமே, இன்று அன்னை கடல் ஆடவேண்டினுள்-இன்று எந்தாய்
கடல் நீராடவிரும்பினுள், என்று இரந்தார் - என்று குறையிரந்தார்.

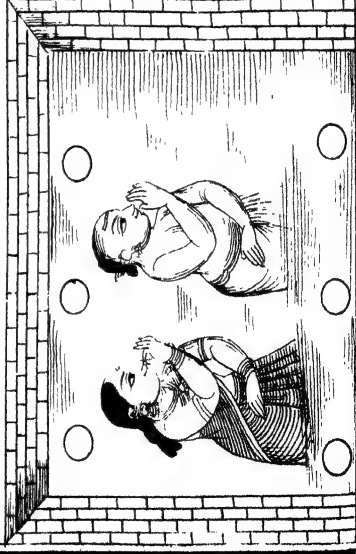
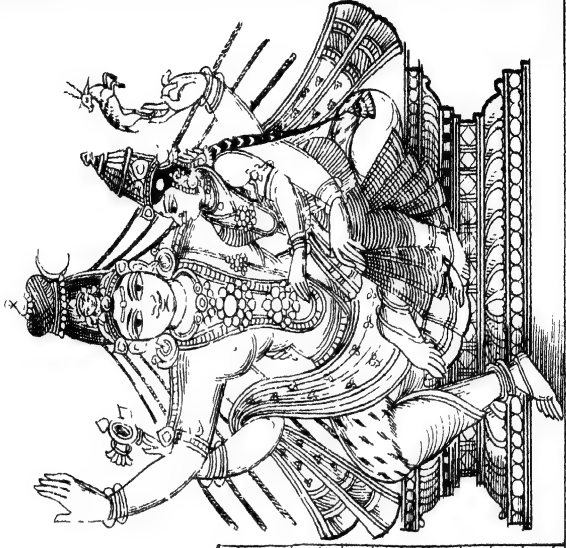
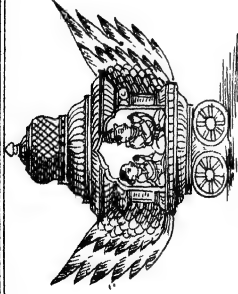
தாம்-பாண்டியனுக்கும் காஞ்சனமாலையாருக்கும் அவதரித்ததும், தம்மைத்
திருமணமுடித்ததும், அவனிச்சையாதலால் தன் தன்னைபுடைய என்றதற்கு-தம்
மால் தம்மைக்கிழத்தியராகவுடைய எனப்பொருளகூறினும். குழியினெடும என்பத
னிறுதியிலுள்ள உம்மையை ஆறு என்பதனோடுகூட்டிக்.

(கக)

தேவிதிருமொழிகேட்டுததென்னவராய்நிலம்புரக்குங்
காவிதிகழ்மணிகண்டர்கடலொன்றோவெழுதலுங்
கூவிவரவழைத்துமெனவுன்னினர்குணபாலோர்
வாவிபிடையெழுவேறுவண்ணமொடும்வருவனவால்.

(இ-ள்.) தேவி திருமொழிகேட்டு - (தமது) தேவியார்கிருமொழியைக்கே
ட்டு (மனங்குழைந்து) தென்னவராய் நிலம் புரக்கும் காவிதிகழ் மணிகண்டர்
டுக

மலையத்துவசுனையழைத்திருவினையாடல்.



பனிப்ப சிகழ்காலவினையெச்சம். அது கொதித்தென்னும் வினையெச்சத்தி
ன் முதனிலைகொண்டது. பனி பகுதி. பகரமெய் சந்தி. பகரமெய் விரித்தல்விகா
ரம். அ-விகுதி. (கசு)

தன்வண்ணமெழுகடலின் தனிவண்ணமொடுகலந்து
பொன்வண்ணநறும்பொகுடும்பூம்பொய்கைபொலிவெய்தி
மின்வண்ணசசடைதாழுவெள்ளிமணிமன்றாடு
மன்வண்ணமென வெட்டுவண்ணமொடுமவயங்கியதால்.

(இ-ள்.) பொன் வண்ணம் நறும்பொகுட்டு பூம்பொய்கை - பொன்னிறம்
வாய்ந்த நறுமணக்கமழும் பொகுட்டைபுகடைய பொற்றாமரைப்பொய்கையான
து, தன் வண்ணமொடு - தனது வெண்ணிறத்தோடு, எழுகடலின் தனிவண்ண
ம் கலந்து பொலிவு எய்தி - (தன்னிடத்தொடுங்கிய) எழுகடல்களின் ஒப்பற்ற
நிறங்களைக்கலந்துவிளங்கி, மின்வண்ணம் சடைதாழ - மின்போலும் நிறம்வாய்ந்த
சடைகள் தாழ, மணி வெள்ளி மன்று ஆடும் மன்வண்ணம் என - அழகியவெள்ளி
யமபலத்துள் திருநடனஞ்செய்யும் சிவபெருமானது எட்டுவகைவண்ணங்கள்போ
ல, எட்டு வண்ணமொடும் வயங்கியது - எண்வகைநிறங்களோடும் விளங்கியது.

சிவபெருமான்-அட்டமூர்த்தியாய் நிற்குங்கால், பிரிவிற்றுகுரிய பொன்னி
றமும், அப்புவிற்றுகுரிய வெண்ணிறமும், தேயுவிற்றுகுரிய செந்நிறமும், வாயுவிற்றுகுரிய
கருமைநிறமும், ஆகாயத்திறகுரிய புகைநிறமும், சந்திரனுக்குரிய சுக்கிலநிறமும்,
சூரியனுக்குரிய ரக்தநிறமும், ஆகநாவிற்குரிய படிக்கிறமும், ஆகிய இந்நிறங்களை
வாய்ந்து நிறவலி மன்வண்ணம் என்றார் (கரு)

எழுகடலழைத்தபடல முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - அ-ஈ.

பத்தாவது

மலயத்துவசனையழைத்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

எழுகடலழைத்தவாழியமபிழையிச
செழுமதிமரபினேனசேனிழிந்துதன்
பழுதில்கற்பில்லொடும்பரவைதோய்ந்தா
னழகியதிருவுருவடைந்ததோதுவாம்.

(இ-ள்.) எழுகடல் அழைத்த ஆறு இயம்பினும் - எழுகடலையும் அழைத்த
திருவினையாடலைக்கூறினோம், இனி-இனிமேல், செழுமதி மரபினேன் சேன் இழி
ந்து - குறைவினரிசிறைந்த சந்திரகுலத்திற்குன்றிய மலயத்துவசபாண்டியன்
விண்ணுலகினின்றும் இழிந்து, தன் பழுது இல் கற்பு இல்லொடும் பரவைதோய்ந்
து-தனது குற்றமில்லாத கற்பினையுடைய காஞ்சனமாலையாரோடும் கடலாடி, அர
ன் அழகிய திருவுருவு அடைந்தது ஓதவாம் - சிவபெருமானது அழகியதிருவுருவ
த்தை யடைந்த திருவினையாடலைச்சொல்லுவாம்.

அரன்-தன்னையடைந்தோர் மலத்தொடக்கை வேரோடொழிப்பவன் “சேர்ந்தோர்மாயைவோர்முற்றுமரியுமாறஞலரன்” என்பதனானை. செழுமை-நிறைவு.

புரவலன்றடாதகைப்புவையோடும்வந்
னரவுநீர்க்கடன்மருங்குமித்தசந்தன
மரவமந்தாரமாவருளமபாடலம்
விரவுநந்தனத்தரியணையின்மேவினான்.

(இ-ள்.) புரவலன் புவை தடாதகை யோடும் வந்து - சவுந்தரபாண்டியர் நாகணவாய்ப்பற்றவையின் இன்சொற்போலும் இனசொல்லையுடைய தடாதகைப்பி ராட்டியாரோடும் எழுந்தருளியவந்து, உரவு நீர் கடல் மருங்கு உடுத்த - (புடைபெயர்ந்துவந்த) பெரிய நீர்மயமாகிய எழுகடலின் பக்கத்திற் சூழ்ந்த, சந்தனம் மரவம் மந்தாரம் மா வருளம் பாடலம் விரவு நந்தனத்து - சந்தனமரமுங் குங்குமமரமும் மந்தாரமரமும் மாமரமும் மகிழமரமும் பரதிரிமரமும் சலந்து நெருங்கிய நந்தவனத்தில், அரி அணையில் மேவினான் - கிம்மாதனத்தில் வீற்றிருந்தார்.

நந்தவனம் என்பது - நந்தனம் என நின்றது. சந்தோஷத்தைத்தரு வனம் என்பது பொருள்.

(உ)

தாதவிறும்மல்லிகைமுல்லைசண்பகப்
போதுகொய்தினாளுளுசேடிப்பொற்றொடி.
மாதருங்கொடுத்திடவாங்கிமோந்துயிர்த்
தாதரமிரண்டறவமருமெல்லையில்.

(இ-ள்.) தாது அலிழ் மல்லிகை முல்லை சண்பகம் போது கொய்து - மகரந தத்தோடு மலர்ந்த மல்லிகைமலரையும் முல்லைமலரையும் சண்பகமலரையும் கொய்து, இளைஞரும் பொன் தொடி சேடிமாதரும் கொடுத்திட - (ஏவல்வழிநிறும்) மங்கையரும் பொன்னுலாகிய வளையலணிந்த தோழிப்பெண்களுங் கொடுக்க, வாங்கி மோந்து உயிர்த்து - (அம்மலர்களை) வாங்கி மோந்து சுவாசித்து, ஆதரம் இரண்டு அற அமரும் எல்லையில் - ஓர் விருப்போடும் எழுந்தருளியிருக்குங்காலத்தில்.

இருதலைப்புள்ளிற் கோருயிர்போல வோருயிர்வாய்ந்து, ஆவிற்குரு கோடு தோன்றினற்போல ஒத்த அன்பினை உடையராயிருத்தலின் ஆதரம் இரண்டற எனக்கூறினர். இது திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாருள் நச்சினாக்கினிய ருணாயிற்க ண்டது.

(க)

தன்னமர்காதவிதன்னைநோக்கியே
மன்னவனுன்பொருட்டேமூவாரியு
மிந்நகரழைத்தனமீண்டுப்போந்துமி
னன்னையையாடிவானழைத்தியாலென.

(இ-ள்.) மன்னவன் - சவுந்தரபாண்டியர், தன் அம்ர் காதவி தன்னை நோக்கி - தம்மால் விரும்பப்பட்ட பிராட்டியாகா நோக்கி யருளி, உன் பொருட்டி ஏழு வாரியும் இந்நகர் அழைத்தனம் - உனதுபொருட்டாக ஏழுகடையும் இந்நகரிலழைத்தோம், ஈண்டு போந்து நின் அன்னையை ஆடுவான் அழைத்தி என - இவ்விடத்தி னின்றஞ் சென்று உனது தாயை கீராட அழைப்பாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருள்.

காதலி - காதலையுடையவன். காதல் - பகுதி - இ - பெண்பால்விருதி. அழைத்தி - முன்னிலை யொருமை எதிர்காலவினைமுற்று. அழை பகுதி. அ - சாரியை. தகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, இ-முன்னிலையொருமைவினைமுற்றுவிருதி. (ச)

மடந்தையும்னையைக்கொணர்ந்துவாவிமா
டடைந்தனளாகமற்றவள்புராணநூற்
படர்ந்தகேள்வியர்தமைநோக்கிப்பெளவநீர்
குடைந்திடுமிவ்விதியெவன் கூறுமென்னவே.

(இ-ள்.) மடந்தையும் அன்னையை கொணர்ந்து வாவி மாடு அடைந்தனள் ஆக - தடாதகைப்பிராட்டியாரும் (தமது) தாயாராகிய காஞ்சனமாலையாரை அழைத்துவந்து பொற்றாமரைத் திர்த்தத்தின் பக்கத்து வந்தருள, அவள் - அககாஞ்சனமாலையார், புராண நூல் படாதத கேள்வியா தமை நோக்கி - புராணமுதலிய வேதாசனநூல்களில் நுழைந்த கேள்வியை யுடைய முனிவர்களைப் பார்த்து, பெளவம்நீர் குடைந்திடுமி விதி எவன் கூறும் எனன - கடல் நீராடுதற்குரிய விதியாது சொல்லுங்களென்றுகூறு.

கொணர்ந்து - இறந்தகால வினையெச்சம். கொணு - பகுதி - கொணுவென்னும்பகுதி நுறுகுறுகி ரகரமெயவிரிந்து கொணா எனின்றது. அடைந்தனளாக-அடைந்தனள் என்னும் வினைமுற்றோடு ஆகவென்னும் இடைச்சொல் புணர்ந்து வினையெச்சப்பொருள்தரது. தொல்காப்பியம், இடையியல். “ஆகவாகலென்பதென்றும் - ஆவயினமூன்றும் பிரிவிலைசநிலை” என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு நசுனொர்க்கினியர் எழுதியவுரையிற்காண்க. நின்முகங்காணு மருந்தினேன். என்றில்காணும் என்றும் பெயரசொச்சம் காணுதல் என்னுநதொழிற்பெயர்மேல் நின்றதுபோலக் குடைந்திடுமென்றும் பெயரசொச்சம்-குடைந்திடுதலென்னுநதொழிற்பெயர்ப் பொருண்மேல் நின்றது - குடை - பகுதி - அ - சாரியை. நகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி. இடு - பகுதிப்பொருள்விருதி. அனைததும் ஓர்ப்பகுதி. (டு)

கோதறுகற்பினுய்கொழுநன்கைத்தலங்
காதலன்கைத்தலமன்றிக்கன்றின்வா
லாதலிம்மூன்றிலொன்றங்கைபறறியே
யோதநீராடுதன்மரபென்றோதினார்.

(இ-ள்.) கோதறு கற்பினுய் - குற்றமற்ற கற்பினையுடையாய், கொழுநன்கைத்தலம் ஆதல் - (தனது) நாயகன்கைத்தலங்கனையாவது, காதலன் கைத்தலம் ஆதல் - (தனது) புத்திரன் கைகனையாவது, அனறி-அல்லாமல், கன்றின் வால் ஆதல்-கன்றின் வாலையாவது, இம் மூன்றில் ஒன்று - இம் மூன்றினுள் ஒன்றை, அங் கைபறறியே ஒதம் நீர் ஆடுதல மரபு என்று ஒதினா - (தனது) அழகிய கைகளாற்பற்றிக் கடல்நீராடுதல் விதியென்றுகூறினார்.

கைத்தலம் வால் என்றமையால் - ஒன்றெனப் பொதுப்படக்கூறினார். ஆதலென்னும் இடைச்சொல் விகற்பப்பொருண்மேனின்றது. (க)

மறையவர்வாய்மைபொன்மாலேகேட்டுமேற்
குறைவறத்தவளுசெயாக்கொடியபாணியெற்

கிறைவனுஞ்சிறுவனுமில்லையேயினிப்

பெறுவதுகன்றலாற்பிறிதுண்டாகுமோ.

(இ-ள்.) மறையவர் வாய்மை பொன் மாலை கேட்டு - முனிவர்கள் உண்மை மொழியைக் காஞ்சனமாலையார் கேட்டு, மேல் குறைவு அற தவம் செயா கொடிய பாவி எற்கு - முற்பிறப்பில் நிரம்பத்தவஞ்செய்யாத கொடியபாவியாகிய எனக்கு, இறைவனும் சிறுவனும் இல்லையே - நாயகனும் புத்திரனுமில்லையே, இனி பெறுவது கன்று அலால் பிறிது உண்டாகுமோ - இனியான்பெறுவது கன்றின் வாலன்றி வேறென்றுண்டாகுமா.

பாவியெற்கெனப் பாடமாயின் - பாவியேனாகிய எனக்கெனப் பொருள்கொள்க. பிராட்டியாராப்பெறுதற்குரிய தவஞ்செய்தும், இன்று இறைவனுஞ்சிறுவனுமில்லாத வறுமையை நோக்கிக் கூறினவராதலின் - குறைவறத் தவஞ்செய்யக் கொடியபாவியெற்கென்றார். (எ)

ஆதலாற்கன்றின்வால்பற்றியாடுகோ
மாதராயென்றுதன்மகட்டுக்குக்கூறலும்
வேதன்மால்பதவியும்கேண்டினார்க்கரு
ணைதனருயிர்த்துணையாயநாயகி.

(இ-ள்.) ஆதலால் - ஆகையால், மாதராய் - புத்திரியே, கன்றின் வால் பற்றியாடுகு - கன்றின் வாலைப்பற்றிக் கடலாடுவேனா, என்று தன் மகட்டுக்கூறலும் - எனத்தன்னுடைய புத்திரியாருக்குக்கூற, வேதன் மால் பதவியும் - பிரமன் பதவியும் விஷ்ணுவின்பதவியும், வேண்டினார்க்கு அருள் நாதனார் உயிர்த்துணையாயகி - தம்மை விரும்பி வழிபட்டவர்க்குத் தந்தருளும் இறைவருடைய உயிர்த்துணையாயுள்ள பிராட்டியார்.

அண்டங்கள் யாவையும் தமது ஆணைவழிகடத்தும் உங்களைப்புத்திரியாகவும் மருகனாகவும் பெற்ற யான் எனையோபோல எளியனோ என்பாள் - கன்றின் வால் பற்றியாடுகோ எனவும், பிரமன்முதலியோர் தமது ஆணைவழிநிற்குங்கடவுளராதலின் சொல்லாற்றல்தோன்ற அருணாதனா எனவுங்கூறினாள். ஆடுகு - சதிர்காலத்தன்மை யொருமை வினைமுற்று. ஆடு - பகுதி - கு - தன்மை யொருமை எதிர்காலவினைமுற்றுவிகுதி. “மடுக்கோகடலின்” என்ற திருக்கோவையார் உரையிற் காண்க. ஓ என்னும் வினா எளியள் அல்லனெனனும் பொருள்மேலின்றது. கூறலும்-நிகழ்காலவினையெச்சம் - கூறு பகுதி. உகரக்கேடு சந்தி. அல் - சாரியை. உம் விகுதி. (அ)

தன்னுயிராக்கிமுனையடைந்துதாழ்ந்துதன்
வண்ணைதன்குறையுரையாடவாண்டகை
மன்னவன்வலாரியோடொருங்குவையிய
தென்னவன்மேன்மனஞ்செலுத்தினாரோ.

(இ-ள்.) தன் உயிர் கிழவனை அடைந்து தாழ்ந்து - தமது உயிர்க்கு உரிமை பூண்ட இறைவனையடைந்து வணங்கி, தன் அன்னை தன் குறை உரையாட - தமது தாயாகிய காஞ்சனமாலையாருடைய குறைபாட்டை எடுத்துக்கூற, ஆண் தகை மன்னவன் - ஆண்தன்மையையுடைய சவுந்தரபாண்டியர், வலாரி யோடு ஒருங்கு வையிய தென்னவன் மேல் மனம் செலுத்தினாள் - இந்திரனோடு ஒருசேரச் (சிம்மாதனத்தின்மேல்) வீற்றிருந்த மலயத்துவசபாண்டியன்மேல் மனஞ்செலுத்தினாள்.

வலாரி - வலாகுரணையழித்தவன்-இது காரணப்பெயர். தன்னுயிர்க்கிழவன்-தனக்கொரு உயிராயுள்ளவர் என்னும் பொருண்மேனிதலால் தன்னுயிராகுரிமை பூண்ட இறைவனென்ப பொருள்கொண்டாம். (க)

ஹே வேறு.

சிலையத்திரியாரநிருவுள்ளமுணர்ந்
தலையத்திரியட்டவனாதனந்த
தலையத்திரியொத்தவிமானமொடு
மலையத்துவசசெழியன்வருமால்.

(இ-ள்.) சிலை அத்திரியார் திருவுள்ளம் உணர்ந்து - மகமேருவை வில்லாக வுடைய பெருமானார் திருவுள்ளம் குறிப்பை உணர்ந்து, அலை அத்திரி அட்டவன் ஆதனம் நீத்த - பறந்து திரியும் பாவதங்களை வென்ற இற்திரனுடைய சிம்மாசனத்தினின்றும் நீங்கி, உலை அத்திரி ஓத்த விமான மொடு - கொல்லன் உலை மூக்கி லுள்ள அருத்தியை யொத்த தெய்வ விமானத்தின் மேற் கொண்டு, மலயத்துவசசெழியன் வரும் - மலயத்துவச பாண்டியன் வருகின்றான்.

முற்காலத்தில் மலைகளெல்லாந் சிறகொடுபறந்து பறபலதேசங்களிலுஞ்சென்றிருத்தலால் அங்குள்ள எவ்வுயிராகளும் மிகவுற அக்கித்தலைத் தேவர்கள் நோக்கித்துக்கித்து இற்திரனுக்கு முறையிட, அப்பொழுது இற்திரன் அம்மலைகளுடைய சிறகுகளைச் சேதித்து வருங்கால அச்சங் கூர்ந்து உவாக்கடவில் பன்னிரண்டுமலைகள் பறந்து வந்து கிழக்குமுதலிய திசைகளில் விழுந்தன. அவை - அக்கடலின் கிழத்திசையில் - இடபகிரியும், தூத்துபிகிரியும், தாமிரகிரியும். தென்பால் - சக்கரகிரியும், மைராககிரியும், வலாககிரியும். மேலபால் - சோககிரியும், வராககிரியும், நந்தனகிரியும். வடபால் - கங்ககிரியும், சந்திரகிரியும், துரோணகிரியுமாம். இவைகள் அத்தேவோதிரனுக்குப் புறங்கொடுத்தமையால் அலை யத்திரி யட்டவனென்றார்.

ஏழனுருபு நிறகவேண்டிய விடத்து மூன்றனுருபு வந்தது உருபு மயக்கம். அருத்தி - பருத்தலுஞ் சுருங்கலும் உடைமைபோல விமானம் செல்லுத்தலும் இறங்குத்தலும் உடைமை பற்றி உலையத் திரியொத்த என்றார். (க)

மண்பேறடைவான்வருமேழ்கடல்வா
யென்பேறடையாவருளின்முதைப
பெண்பேறதனற்பெறுபேறிதெனக்
கண்பேறடைவானெனநிகண்டனனே.

(இ-ள்.) மண்பேறு அடைவான் வரும்-மண்ணுலகத்திலுள்ள ஆன்ம கோடிகள் (தத்தமககுரியபெரும்) பயனையடைதற்பொருட்பெருகின்ற, ஏழ்கடல் வாய் எண்பேறு அடையா அருள் இன் அமுதை - ஏழ்கடலிறுநீரேன்றிய அளவறுத்தற்கரிய கருணையாகிய இனிய அமுதம் போன்ற தனமருகரை, பெண்பேறு அதனால் பெறுபேறு இது ஏன - பிராட்டியாராப் பெற்றதனா பெற்ற பயன் இதவென்று, கண்பேறு அடைவான் எதிர் கண்டனன் - கண் பெற்றதனற்றான்பெறும் பயன் யாதோ அதனையடைந்த மலயத்துவசபாண்டியன் எதிரோகண்டனன்.

ஏழ்கடலின் அருகில் எழுந்தருளியிருந்தமையால் - ஏழ் கடல் வாய் அருளின்னரு தென உவமை யாகுபெயராகச் சோமசுந்தரக் கடவுளைக் கூறினார். (க)

✓ வந்தான் மருகன் சரணம் பணிவான்
முந்தா முனமாமனெனும் முறையா
லந்தாமராயங்கையமைத்துமக
டந்தானையெதிர்த்து தழீயினனால்.

(இ-ள்.) வந்தான் - வந்து, மருகன் சரணம் பணிவான் முந்தா முன்னம் - (தனது) மருக ராகிய சவுந்திர பாண்டியர் திருவடிகளை வணங்க முற்படாத முன்னமே, மாமன என்னும் முறையால்-(தமக்கு) மாமனானொன்னும் முறையால், அம் தாமரை அங்கை அமைத்து - அழகிய தாமரை மலர்போன்ற திருக கரங்களால் அமைத்து, மகள் தந்தனை எதிர்த்து தழீஇனன் - மகட் கொடை நேர்ந்த அப்பால்சுடியனை எதிர் சென்று தழுவினார்.

வந்தான் பணிவான் என்னும் வினையுற்றுக்கள் ஒன்றனை யொன்றுகொண்டு ஈறுகெட்டுகின்ற முந்தா எனனும் எதிர்மறைப்பெயரொச்சத்தின் முதனிலைகொண்டு நின்றன. (கஉ)

ஆத்தன் திருவுள்ளம் கிழந்தருளார்
பார்த்துந் புநிரம்பிய பன்னியொடுந்
தீர்த்தம் புகுந்தாடிய செல்கவெனப்
பூத்தன் பொருளைப் புனனாடவனும்.

(இ-ள்.) ஆத்தன் திருவுள்ளம் கிழந்து - சவுந்தர பாண்டியர் திருவுள்ளங் களிகூர்ந்து, அருளால் பார்த்து-அருட் கண்ணால் நோக்கி, அன்புநிரம்பிய பன்னியொடும் தீர்த்தம் புகுந்து ஆடிய செலக என்னு-அன்பு மீதார்ந்த (உமது) மனைவியோடும் தீர்த்தத்திற் சென்றாட்சு செல்லக் கடவீர் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார், பூத்தன் பொருளை புனல் நாடவனும் - மலர்கள் நெருங்கிய தண்ணிய தாமிர பரணியின் நீரவளமிகக பாண்டிநாட்டையுடைய மலயத்துவசனும்.

ஆடிய செலக செய்யிய என்னும் வாய் பாட்டு வினையெச்ச மாதலின் வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாய் நின்றது. (கங.)

முன்னைத்தவமெய்தி முயன்று பெறு
மன்னபபெடையன்ன வள்வந்தெநி
தன்னைத்தருவத்தழுவிக்கிரிவேந்
தென்னக்குறையாமிழுவெய்தினனே.

(இ-ள்.) முன்னை தவம் எய்தி முயன்று பெறும் - முற்பிறப்புகளில் (விடாது) தவஞ்செய்து முயன்று (தான்) பெற்ற, பெடை அன்னம் அன்னவள் எதினோ வந்து - பெட்டை யன்னத்தின் நடைபோல நடை வாய்ந்த தடாதகைப் பிராட்டியார் எதினோ வந்து, தன்னை தழுவி தழுவி - தன்னைத்தழுவி அம்மலயத்துவசபாண்டியனும் தழுவி, கிரிவேந்து என்ன குறையா மகிழ்வு எய்தினன் - மலையையன்போல நிறைந்த மகிழ்ச்சி கூர்ந்தான். (கச)

தண்டேமொழிவேள் விதவக்குறையாற்
கண்டேனிலனென்று கருத்தவல
முண்டேயஃதிவ்வுவகைக்கனிதேன்
வண்டேயெனவுண்டுமறந்தனனால்.

உவகை என்றது - திருமணத்தில் உடனிருந்த திருக்கோலம் போல இங்கும் பெருமானும் பிராட்டியும் உடனிருந்த திருக்கோலம். உவகையை மது என உருவக் கஞ் செய்தமையால் தன்னை வண்டென உருவக்ஞ் செய்தான். அஃது - இயல்பு. அது எனவருதல் விகாரம். தேமொழி அண்மைவிளி. (கரு)

சேணுற்றவனை சசிலநாகழியக்
காணுற்றவன்போலி நைகற்புடையான்
பூணுற்றமலர்ந்ததோபொற்கொடிபோ
லாறுமறெதிரநண்ணியிதைஞ்சினளால்.

மங்கலநாணின்று மறையாபரணம் இன்மையால், மங்கலநாணும் உள்ளிட்ட பூணுறுமலர்ந்ததோர் பொற்கொடிபோலென்றமையால்-நாணுற்று என்றதற்கு விதிப்படி மங்கலநாணணிந்தென்றும், “ ஸ்ரீ ந ஹோக்ராயாஜாஸ்திசுக்ஷணா துளயஜ்வலீ | ழிவ்யாஸ்யாயிராஜிவ்யம்பலயுதா-ஞ்ஷெனொஜ்ஜுன ” என-ஆலாஸ்யமகத்துவத்திலும் வருதல்காண்க. சிவபெருமான் நிருவருளால்வந்த தமது கணவனைக் கைப்பற்றுதற்கு மங்கலநாண பூண்டார் என்பார் - நாணுற் றெ திர்நண்ணியிறைஞ்சினன் என்றார். இடையிற சிலநாள மங்கலமின்றி மீட்டும் மங்கலம் பூணுதல் மரபோ எனில், ஆரியவாத்தநாட்டில் அரசுபுரிந்த சித்திர வருமனென்னும் அரசன் தன்புத்திரிவாழ்வைச் சோதிடநூல்வல்லார்பாற்கேட்க; ஒருவர் பதினாயிரவருடம் வாழ்ந்திருப்பன் என்றார்; ஒருவர் - பதினென்காம்வருடத்தில் வாழ்விழப்பன் என்றார்; இதனைக்கேட்டு அவ்வரசன் கவலைகூர்ந்திருந்தனன். இதனைத் தன்தோழிபாற கேள்வியுற்ற சீமந்தனி என்பவள தனது வாழ்வு நீடித்திருக்கும்பொருட்டுச் சோமவாரவிரதம் நோற்றுவருங்கால் தனது கணவனாகிய சந்திரசேன மகாராசன் எனபவன் தனது துணைவரோடு வினையாட்டாக யமுனையில் ஓடும் விடுங்கால் அவ்வோடங்கலிழந்து தன் துணைவர்மரிக்கத்தான் தனமனைவிரோற்றுவரும் அச்சோமவாரவிரத புண்ணியத்தால் நாகலோகத்திற் சென்று வசித்திருந்தனன். அவ்வோடங்கலிழந்தசெய்தியைக் கேள்வியுற்ற சீமந்தனி என்பவள் மங்கலநாணிழந்து தானமேற்கொண்ட அவ்விரதத்தைக் கைவிடாது நடத்திவருங்கால் மூன்றவருடங்கழித்துத் தன்னைப் பாதுகாத்துவந்த தக்ஷகன் விடையால் அச்சந்திரசேனன் அந்நாகலோகத்தினின்றும் நிலவுலகில்வந்து தன்மனைவியைமீட்டும் மணமுரிந்தன னெனபது பிரமோததரகாண்டம் சோமவாரவிரதமுரைத்த வத்தியாயத்திற்காண்க.

(கக)

மஞ்சோதியகாஞ்சனமாலையை
பைஞ்சோதிவிளங்குபவித்திரையாய்ச்
செஞ்சோதிமுடிசசிவநாமவெழுத்
தஞ்சோதிநெடுங்கடலாடுமரோ.

(இ-ள்.) மஞ்ச ஓதிய காஞ்சன மலை கையில் - மேகம்போன்ற கூந்தலையுடைய காஞ்சனமாலையார் (தமது) கையில், பைஞ்சோதி விளங்கு பவித்திரா ஆய்-படியுகிரணம்விளங்கும் பவித்திரமுடையவராய், செஞ்சோதி முடி சிவநாம எழுத்து அஞ்ச ஓதி - செவந்தகிரணத்தையுடைய சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான திருநாமமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரித்து, நெடுங் கடல் ஆடும் - நெடியகடலாடுவார்.

பவித்திரா-பவித்திரமுடையவர். பவித்திரம் பாபத்தை நீக்கி முத்தியைப்பளிப்ப தென்னும்பொருட்டு. பைஞ்சோதி விளங்கு என்றமையால் - தருப்பையினம் செய்த பவித்திரமெனக்கொள்க. ஓதிய-சினையடியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயரோச்சம். ஐந்து-அஞ்சுமருஉ. சிவபெருமான் திருநாமமே ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமென்பது.

“காதலாக்கிக்குகனண்ணீர்மல்லி, யோதுவார்தமைநன் னெறிக்குய்ப்பது
வேதநான்கினுமெய்ப்பொருளாவது, நாசனாமநம்சிவாயவே.”

எனவருந்தேவாரத்தாலுணர்க.

(க௭)

துங்கக்கலைவேதியர்தொன்மறைநூற்
சங்கற்பவிதிப்படிதன் துணைகை
யங்கைத்தளிர் பற்றியகத்துவகை
பொங்கப்புணரிப்புனலாடினளே.

(இ-ள்.) துங்கம் கலை வேதியர் - உயர்ந்தவேதமுதலிய துலையுணர்ந்தமுனிவர்கள், தொல் மறை நூல் சங்கற்ப விதிப்படி - தொன்றுதொட்டுள்ள வேதநூல் முறைப்படி வழாதுசெய்யுஞ் சங்கற்பவிதியின்படியே, தன் துணைகை அங்கை தளிர் பற்றி - தமதுதுணைவராகிய மலயத்துவசபாண்டியபன்கைகளைத் (தமது) அழகியகைகளாகிய தளர்களாற்பற்றி, அகத்து உவகை பொங்க - மனத்தில் மகிழ்ச்சியீக்கூர, புணரிப் புனல் ஆடினன் - கடல் நீராடினார்.

(க௮)

குடைந்தார்கரையேறினர்கொன்றைமுடி
மிடைந்தார்கருணைக்கண்விழிகமல
முடைந்தாரணைமாருதரங்குறுகா
தடைந்தாருமைபாகரருட்படிவம்.

(இ-ள்.) குடைந்தார் கரையேறினர் - நீராடிக்கரையேறிய காஞ்சனமாலையாரும் மலையத்துவசபாண்டியரும், கொன்றை முடி மிடைந்தார் கருணை கண் விழி கமலம் உடைந்தார் - கொன்றைமாலையைச் சடாமுடியிற்றரித்த சோமசுந்தரக்கடவுளது கிருபாநோக்கால் பார்க்கப்பட்டு, அணைமார் உதரங் குறுகாத - தாய் மார்கள் கருப்பத்திலடையாத, உமைபாகர் அருட் படிவம் அடைந்தார் - உமாதேவியாரை யிடப்பாகத்திலுடைய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளது அருளுருவத்தையடைந்தார்கள். (சிவசாரூப்பியம் அடைந்தனர் என்றபடி.)

உமைபாகர் அருட்படிவம் என்றமையால்-சிவபெருமான் திருவுருவத்தைப் பாண்டியரும், உமாதேவியார் திருவுருவத்தைக் காஞ்சனமாலையாரும் பெற்றனரெனக்கொள்க. இதனை யடியில்வருஞ் செய்யுளாற்காண்க. விழியைக் கமலமாகவுருவ கஞ்செய்தமையால் உடைந்தாரொன்றார். குடைந்தாரொன்றும் வினைமுற்று எச்சமாய் ஏறினொன்றும் வினைமுற்றுப்பெயரின முதனிலைகொண்டது. படுசொல்லந்துப் படுபொருளாய்வந்த உடைந்தாரொன்றும் செயப்பாட்டு வினைமுற்று எச்சமாய் அடைந்தாரொன்றும் வினைமுற்றின முதனிலைகொண்டது. குறுகாத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரொச்சத்தின அகரவீறுதொககது. (கக)

ஒண்கொண்டன் மிடறறொளியும் மொருநா
லெண்கொண்டபுயத்தெழிலும் மழல்சேர்
கண்கொண்ட நுதற்கவினும் மொலியா
மண்கண்டு வியப்பவயங் கினனாள்.

(இ-ள்.) ஒண் கொண்டல் மிடறு ஒளியும் - ஒளியமேகம்போன்ற கரிய நிறம்வாய்ந்த கண்டத்தின் ஒளியோடும், ஒருநாள் என்கொண்ட புயத்து எழிலும்-ஒப்பில்லாத நாலென்றும் என்கொண்ட திருப்புயங்கனின தோற்றத்தோடும், அழல் சோ கண் கொண்ட நுதல் கவினும் மொலியா - அககினிநேத்திரம்பொருந்திய நெற்றியின் மொலிவோடும் மலயத்துவசபாண்டியன் மொலிந்து, மண் கண்டு வியப்ப வயங்கினன் - மண்ணுலகிலுளாரோர் பார்த்து அதிசயங்கூர விளங்கினான்.

எழில் தொழிற்பெயர்-எழு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இல் - தொழிற்பெயர் விசுதி. மொலியா செய்யா என்றும் வாய்பாட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம். (உ௦)

விண்ணின் துவழக்கிவிழுங்குகி போற்
கண்ணின்ற நுதற்கருணாகரன் வா
ழெண்ணினற புரத்தினிழிந்திமையா
மண்ணின்ற தெய்வவிமானமரோ.

(இ-ள்.) விண் நின்று வருக்கி விழும் கதிர்போல் - விண்ணிலினின்றவழக்கி நிலவுலகில் வீழுந் சூரியனைப்போல, கண் நின்ற நுதல் கருணாகரன் வாழ்-விருபக்கண் நிலைபெற்ற நெற்றியையுடைய கருணைக்கு இருப்பிடமாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும், எண் நின்ற புரத்தின்-(திருமால்முதலியோர்) எண்ணத்தில் நிலைபெற்று நின்ற சிவபுரத்தினின்றும், ஓர் தெய்வ விமானம் இழிந்து இமையா - ஒருதெய்வவிமானமானது இழிந்துவிளங்கி, மண் நின்றது - நிலவுலகினின்றது.

விருபக்கண்-மேனோக்கியகண்.

(உக)

அத்தெய்வவிமானமெததிடலு
முத்தெய்வதமுக்கணவன்பணியா
னத்தெய்வதருக்கரனங்கையொடு
மெத்தெய்வதமுந்தொழுவேறினனாள்.

(இ-ள்.) அ தெய்வவிமானம் அடுத்திடலும் - அந்தத்தெய்வவிமானம்வர, முத்தெய்வத முக்கணவன் பணியால் - சோமசூரியாக்கினிகளென்னும் மூன்றுதெய்வங்களை மூன்றுகண்களாகவுடைய சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய ஏவலால், ந தெய்வதரு கரன் - சிறந்தகற்பகத்தருவைப்போலக் கொடுக்கும் கொடையையுடைய

கைகளையுடைய மலயத்துவசபாண்டியன், நங்கை யொடும் - (தனதுமனைவியாராகிய) காஞ்சனமாயோரோடும், எத்தெய்வதமும் தொழ ஏறினன் - எல்லாத்தேவர்களுந்தொழ வாரோகணித்தான்.

நகரவிடைச்சொல்-சிறப்புப்பொருண்மேனின்றது. நக்கீரர் எனவருதல்காண்க, சிறந்த சொல்வையுடையவொன்பது பொருள். எ - என்னும்வினாவைச்சொல் எல்லாமென்னும் பொருண்மேனின்றது. (உஉ)

தேமாரியெனும்படிசிந்தநதும்
பூமாரிபொழிந்ததுபொன்னுலகந்
தூமாமறையந்தர துந்துபிகா
ராமாமெனவெங்குமதிந்தனவால்.

(இ-ள்.) பொன் உலகம் - விண்ணுலகத்திலுள்ளோர், தேமாரி எனும்படி - இனியமழையென்று கண்டோசொல்ல, சிந்த நதும் பூ மாரிபொழிந்தது - (எங்கும்) சிதறப் புஷ்பவருஷம் பொழிந்தாகள், தூமா மறை அந்தர துந்துபி - பரிசுத்தமாகிய பெரியவேதங்களும் அந்தரதுந்துபிகளும், கார் ஆம் ஆம் என - (கேட்டோர்) மேகத்தின்முழக்கமாம் முழக்கமாம் என்று சொல்ல, எங்கும் அதிந்தன - எவ்விடத்தும் ஒலித்தன.

என்னும்படி - படி விளையெச்சப்பொருளில்வந்த ஓர்விஞ்சியிடைச்சொல். பொன்னுலகம் பொருளால் உயர்நிலையேனும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால், பொழிந்ததென அஃறிணைமுடிபுதந்து கூறினார். அந்தரதுந்துபி - தெய்வவாத் தியம். (உஊ)

அமரேடியாகிரியவருத்தம்.

எழுந்ததுவிமானம்வானமெழுந்ததுந்துபியுராணி
விழுந்ததுபோலுமென்னவாவொளியெங்கும்விம்மத்
தொழுந்தகைமுனிவரோத்தசசுராதிகள்பாவத்திங்கட்
கொழுந்தணிவேணிக்கூத்தர்கோநகர்குறித்துசசெல்வார்.

(இ-ள்.) விமானம் எழுந்தது - தெய்வவிமானமேலெழுந்தது, வானம் எழுந்த துந்துபியும் - விண்ணுலகினின்றெழுந்த அந்தரதுந்துபிகளின் கோஷமும், காணி விழுந்தது போலும் என்ன - வெட்கி (நிலவுலகில்)விழுந்ததுபோலு மென்று (கேட்டோர்கூற) அர ஒலி எங்கும் விம்ம - அரகரவென்னும்பேரொலி எங்கும் நிரம்பவும், தொழும் தகைமுனிவா எத்த - (யாவரும்) வணங்கும் தன்மையையுடைய முனிவர்கள் வாழ்த்தவும், சுராதிகள் பரவ - தேவர்முதலியோர் துதிக்கவும், திங்கள் கொழுந்து அணி வேணி கூததர் கோ நகா குறித்து செல்வார் - இளம் பிறையணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானுடைய சிவபுரத்தைநோக்கிச் செல்லுகின்றவராயினார்.

அயன்பதமுதலிய பதங்களுக்குந் தலைமைபெற்றுளதாதலிற் கோ நகர் என்னார். (உச)

முன்புதன்னுருவாய்வையமுறைபுரிகோல்கைக்கொண்டு
பின்புதன்னுருவந்தந்தமருகனும்பெருருகேண்மை
யன்புதந்தருகுநின்றதடாதகையணங்குமீண்டு
பொன்புனைகுடமிக்கோயில்புகுந்துநன்கிருபபக்கண்டார்.

(இ-ள்.) முன்புதன் உருவாய வையம் முறைபுரி கோல் கை கொண்டு - முன்பு தனதுவடிவமாய் நிலவுலகை மறுதூலவழிப் பாதகாக்குஞ் செங்கோலைத் (தனது) கையினின்றும்கொண்டு, பின்பு தன் உருவம் தந்த மருகனும் - பின்பு தமது திருவுருவத்தைத்தந்தருளிய சவுந்தரபாண்டியரும், பெருகு கேண்மை அன்புதருது அருகு நின்ற தடாதகை அணங்கும் - மிககருடபோயி அன்புசெய்து அவாபக்கல் நின்ற தடாதகைப்பிராட்டியாரும், மீண்டு-(அந்நந்தவனத்தினின்றும்) திருமபி, பொன் புனை குடுமி கோயில் புகுந்து - பொன்னாசெய்த சிகரத்தையுடைய திருக்கோயிலுட்புகுந்து, நன்கு இருப்ப கண்டார்-மெழுகூர்ந்திருக்கத் தரிசித்தார்கள்.

தன்னுருவந்தந்த என்றதனை-தடாதகையணங்கும் என்பதனோடும் கூட்டிக், முன்புதன்னுருவென்றது பாண்டியர் திருவுருவம். பின்பு தன்னுருவென்றது - சிவ பெருமான்திருவுருவம். பாண்டியர்திருவுருவங்கொண்டு தமது திருவுருவந்தந்த என்றது பரிவருத்தனையணி. (உரு)

முன்னைவல்வினையால்யாக்கைமுறைதடுமாறித்தோற்ற
மன்னியமனிதாபோலப்பண்டையவடிவமாறி
யன்னையேமகளாயின்றுவப்பனேமருகனாக
வென்னயானோற்றேயியார்க்குமியற்றருந்தவந்தானென்னு.

(இ-ள்.) முன்னை வல் வினையால் - அனுகியேயுள்ள பாசவினையால், முறையாக்கை தடுமாறி - பலவகைப்பட்ட சரீரங்களில் (செல்லுதல்) ஒழிந்து, தோற்றமன்னிய மனிதாபோல - (மககட்பிறப்பில்) தோன்றியமனிதனாப்போல, பண்டையவடிவம் மாறி-(தமதிச்சையால்) முன்னுள்ள திருவுருவமாறி, அன்னையே மகளாய்-உலகமாதாவாகிய உமையே (தமக்குப்) புத்திரியாய், ஈன்ற அப்பனே மருகனாக-எல்லாவுயிர்களுயுந்தந்தருளிய அப்பனே (தமக்கு) மருகனாக, யார்க்கும் இயற்றரும் என்ன தவம் தான யாம் நோற்றேம் - எவர்க்கும் செய்தற்கரியதவங்களுள் என்னதவத்தை யாம்செய்துமுடித்தோமோ, என்னு - என்னுகருதி.

ஆன்மாக்களுக்குச் சரீரம்வருதல் அனுகியாயுள்ள பாசவினையா லாதலால்-முன்னைவல்வினையாலெனவும், தோற்றம் எழுவகையாதலின் - முறைஎனவும், அத்தோற்றங்களுள் தேவர் முதலியவுயிர்களின் சரீரங்களைப்பெறுதற்கு மனிதயாக்கையே காரணமாதலின் - தோற்றமன்னியமனிதர்போல எனவும், வேறுகாரணத்தாலன்றித் தமதிச்சையால் தாம் இத்திருவுருக்கொண்டார்களாதலின் தன்வினைதந்து - பண்டையவடிவமாறி யன்னையேமகளாயின்ற வப்பனேமருகனாக எனவும், இவர்களை யில்வாறுபெறுதற்குச் செய்தற்கரியதவங்களுள் தாம் செய்த அரியதவம் இவ்வதனைத்தோன்றாமையால் - என்னயானோற்றேம் எனவுபகூறினார்.

என்ன வினவிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினையாலெனும்பெயர். இது இடைக்குறையாயநின்ற எவனென்னும் வினாக்குறிப்பு வினைமுற்று அகராச்சாரியை ஏற்று நின்றது. முன்னைவல்வினையாலயாக்கை முறைதடுமாறி என்றது-"நீக்கி முன்னெனைத்தன்னொடுகிலாவகைகுரமபையுட்புகப்பெய்து" என்றவுண்மைத்திருவாக்காலும், எழுபிறப்பென்றது - "ஊர்வபதினொருமொன்புதுமானுடம், நீப்பறவைநாற்காலோர்ப்பத்தாம்-சீரிய, பந்தமாந்தேவாபதினாலயன்படைத்தவந்தமில் சேர்த்தாவநாலெந்து" என்றசெய்யுளாலுமுணர்க. (உசு)

கன்கலான்போலையன்கனைகழல்விடாதுபற்றி
யொன்றியவன்புபின்னின்றிர்ததெழவுள்ளத்தோடுஞ்

சென்றிருகண்ணுமுட்டியடிக்கடிதிரும்பினோக்கக்
குன்றுறழ்விமானந்தனைவஞ்சலிகூப்பிச்செல்வார்.

(இ-ள்.) கன்று அகல் ஆனபோல் ஐயன் கணைகழல் விடாதுபற்றி - கன்றை விட்டுநீங்கியபசு (தனதுகன்றையன்பாடிக்கடிதிரும்பினோக்குதல்) போலச் சோம சுந்தரக்கடவுளுடையவீரகண்டையணிந்திருவடியைவிடாமல் (பற்றுக்கோடாகப்) பற்றி, ஒன்றிய அன்பு பின் நின்று ஈர்த்து எழ - பொருந்தியஅன்பானது பின்னின் று இழுத்தலால், உள்ளத்தோடும் இருகண்ணும் சென்று முட்டி அடிக்கடி திரும்பி நோக்க - (தமது) மனத்தோடும் இரங்கென்களுஞ்சென்று நெருங்கி அடிக்கடி திரும்பிப்பார்க்க, குன்று உறழ் விமானந்தனை கூப்பி அஞ்சலி செல்வார் - மக மேருவையொத்த விமானத்தைத் (தமது காங்களை) கூப்பி அஞ்சலித்துச்செல்லா நின்றார்.

ஈர்த்தெழ-காரணப்பொருளில்வந்த ஒருவினையெச்சமாதலால் இழுத்தலால் என்றும். அஞ்சலிவினைப்பகுதி வினையெச்சப்பொருளில்வந்தது. உவமைக்கும் பொருட்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளின்றொழியுமமைக்கு ஏற்றிக்கூறினும்.

சை வேறு.

புவலோகங்கடந்துபோய்ப்புண்ணியருக்கெண்ணிறந்தபோகமுட்டுஞ் சுவலோகங்கடந்துபோயமகலோகஞ்சனலோகந்துறந்துமேலேத் தவலோகங்கடந்துபோய்ச்சத்தியலோகங்கடந்துதன்முழாயோ னவலோகங்கடந்துலகநாயகமாஞ்சிவலோகநண்ணினாரே.

(இ-ள்.) புவலோகம் கடந்து போய் - (பூலோகத்தினின்று) புவலோகத்தை க்கடந்து சென்று, புண்ணியருக்கு என இறந்த போகம் ஊட்டும் சுவலோகம் கடந்து போய்-புண்ணியருநிர்ச்சியுடையோருக்கு அளவில்லாத போகங்களை யுண்பிக்கும் சுவலோகத்தைக்கடந்துசென்று, மகலோகம் சனலோகம் துறந்து - அதன்மே லுள்ள மகாலோகத்தையும் சனலோகத்தையும் கடந்துசென்று, மேலேதவலோகம் கடந்து போய்-அவற்றிளமேலுள்ள தவலோகத்தைக்கடந்துசென்று, சத்திய லோகம்கடந்து-சத்தியலோகத்தைக்கடந்துசென்று, தன் துழாயோன் நவலோகங்கடந்து-தண்ணியதுழாய்மாலையணிந்த திருமாலுடைய நவலோகத்தைக்கடந்து சென் று, உலக நாயகமாம் சிவலோகம் நண்ணினா - இவ்வுலகங்களுக்கு இறைமைத்த ன்மைபூண்ட சிவலோகத்தையடைந்தார்கள்.

பூலோகத்தினமேலுள்ள புவலோகம்-சந்திரகுரியர்முதலியோர்வசிக்கும்ப தம்; இது பதினைந்துரூபிரயோசனையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ள சுவலோகம்- தேவர்களும் முனிவர்களுஞ்சேவித்து நிற்ப இந்நிரனிக்கும்பதம்; இது என்பத்து ரூபிரயோசனையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ள மகாலோகம்-மரீசி, மார்க்கண்ட், சித்தாமுதலியோர்வசிக்கும்பதம்; அதுஇரண்டுகோடியோசனையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ள செனலோகம்-கவ்வியவாகனர், அனலர், சோமா, யமர், அரியம ணர், அகிலிவாக்கர்,பொககிஷ், ஆசியபர், சோமபா என்று சொல்லப்பட்டபிதிர்த் தேவர்களும், சங்கரிஷ்ணா, வாகுதேவர், பிரத்துய்மினர், நிருத்தர்நால்வரும், அத் த சீயசாரமும், மதனமுதலாயினோரும் இருக்கும்பதம்; இது எட்டுக்கோடியோச னையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ள தவலோகம் - சனகர், சனந்தர், சனாதர், சன த்ருமாரர், சங்கு, திரிசங்கு, ரிபு என்னும் ஏழுமுனிவர்களும் அரியதவஞ்செய்திருக் குமிடம். இதுபனிரண்டுகோடியோசனையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ளசத்தியலோ

கம் - கிழக்கே இந்திரரீலநிறம்வாய்ந்தஇருக்குவேதமும், வடக்கேபடிகநிறம்வாய்ந்த யசர்வேதமும், மேற்கே பதுமராகநிறம்வாய்ந்த சாமவேதமும், தெற்கே மைநிறம்வாய்ந்த அதர்வணவேதமுமிருக்க மத்தியில்பிரமணிருக்கும்பதம், இதுபதினாறு கோடியோசனையுயரமுள்ளது. நவலோகமதிருமாஸிருக்கும்பதம்; அவர்எல்லா ஆன்மகோடிகளையும் பாதுகாத்துக்கொண்டிருப்பா அதுநானுகோடியோசனையுயரமுள்ளது. அதற்குமேலுள்ள - சிவலோகம் உமாதேவியாரோடு விஷ்ணுபிரமன்முதலிய தேவர்கள்சேவிகக உருத்திரமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும்பதம்; அது ஆறுகோடியோசனையுயரமுள்ளது.

“தனாக்குமேற்புவலோகமதுதனி, ஸருக்கன்சோமனெனுமிவராசிய ரிருப்பர்த்தத்தம்பலதநினையெய்தியே, பரிதந்நீனம்பதினேந்திலக்கமே.”

“அதற்குமேலமரோசனரும்புரி, யதற்குநீனமசெயுமைந்தமா மதற்குமேன்மகலோகமதுதனில், வதிப்பாமாதவராதிமீசியும்.”

“உயரநதானிருகோடியுமதற், ருயருமெல்லசென தலமுன்னத முயருநாஸிருகோடியென்னுனனாக, வுபருமாபிதிந்தேவருறைவோ.”

“அதற்குமேற்றவலோகமருந்தவ, ரதற்குளவாழ்வர்சனகனையாசிய ரதற்குநீனமுமாதிருகோடியா, மதற்குமேலயனறேயமென்றாயகவே.”

“அதற்குநீனமுமாதுடன்பத்து, மதற்குமேலரிசேசமென்றாய்கவே யதற்குநீனநாற்கோடியென்றாயகவே, யதற்குமேறசிவலோகமோராதும்.”

எனச்சிவதருமோதநிரம-கோபுரவியல்ல வருதல்காண்க. (உஅ)

அறக்கொடியின் னிறைமகனையடிபணிந்துதனையின் றுர்க்காதிவேத, மறைப்பொருடவ்வுவளித்தவருளின்மன நிறைமகிழ்ச்சிவாயகொண்டாமற், புறப்படுவதெனவிரண்டிதிருசசெவிராருஞ்செங்குமுதம்பொதிந்ததிந்தே, னிறைப்பதெனப்பன்முறையாற்றுகிசெயதுதொழுதொன்றுநிகழ்த்தாநின்றான்.

(இ-ள்.) அறக்கொடி - தருமவடிவாகியபிராட்டியார், பின் இறைமகனை அடிபணிந்து-பின்னர்த்தமநிறைவராகிய சவுந்திரபாண்டியர் திருவடிகளைவணங்கி, தனை ஈன்றார்க்கு ஆதிவேதம் மறைப பொருள தன் வடிவு அளித்த அருளின் மனம் நிறை மகிழ்ச்சி - தம்மைப்பெற்றவர்க்கு (அறுபத்துநான்கு கலைமுதலியதால் கருக்கு) முதலாயுள்ள வேதங்களின் உட்பொருளாயுள்ள தமது திருவுருவவ்வுகொடுத்தருளிய அருளால் (தமது) மனத்தில் நிறைந்த மகிழ்ச்சியானது, வாய் கொள்ளாமற் புறப்படுவது என - தமது திருவாயுடன்காமல் (உவட்டெடுத்துப்) புறப்படுதல்போல, இரண்டு திருசசெவிக்கும் - (அவரது) இரண்டிதிருச்செவிகளிலும், செம் குமுதம் பொதிந்த தீம் தேன் நிறைபது என - (தமதுதிருவாயாகிய) செவ்வாம்பலில் நிறைந்த இனியதேனை நிறைந்தல்போல, பல் முறையால் ததிசெய்து தொழுது - பலவகையாகத்ததிசெய்துவணங்கி, ஒன்று நிகழ்த்தா நின்றான்- ஒன்றைக்கூறுகின்றார்.

ஏழனுருபு நிற்குமிடத்து நான்கனுருபுவந்தது உருபுமயக்கம். (உக)

எண்ணிறந்ததேவர்க்கும்யாவர்க்கும்பயன் சுரக்குமிமையோர்நாட்டுப், புண்ணியவான்நன்புனிற்றுக்கன்றுக்குககுறைவேதென்பொருட்டென்

ளீன்ற, ளெண்ணியது கடலொன்றேயெழுகடலுமிண்டழைத்தாயீன்ற
ளாட, விண்ணிருந்தகணவனையும் விளித்து அனருள்வடிவ்வித்துன்மேனாட
ந்தாய்.

(இ-ள்.) என் இறந்த தேவர்க்கும் யாவர்க்கும் - அளவில்லாததேவர்களுக்
கும் (அவரொழிந்த) பலர்க்கும், பயன் சுரக்கும் இமையோர் நாடு புண்ணிய ஆன்
தன் - (வேண்டியாங்கு வேண்டிய) பயனைக்கொடுக்குந் தேவருலகிலுள்ள புண்ணிய
வடிவமாகிய காமதேனுவினுடைய, புனித கன்றுககு குறைவு ஏது - இளங்கன்
றுக்குக்குறைவுயாது என, என் ஈன்றாள் எண்ணியது கடல் ஒன்றே-என்னைப்பெற்ற
தாய் நீராடக்கருகியது கடலொன்றே, என் பொருட்டு எழுகடலும் ஈண்டு அழைத்
தாய்-என்னியித்தமாக எழுகடலையும் இவ்விடத்திலழைத்தாய், ஈன்றாள் ஆட விண்
இருந்தகணவனையும் விளித்து-என்னைப்பெற்றவள் (சன்கணவன்கைப்பற்றிக்) கட
லாட விண்ணுலகிலிருந்த மலயத்துவசபாண்டியனையும் அழைத்து, உன் அருள்
வடிவு அளித்து - உமது அருள்வடிவமாகிய சாரூபியத்தைத்தந்தருளி, உன் மே
ல் நாடு ஈந்தாய் - உமகருகிய சிவலோகத்தையும் தந்தருளினீர். (௩௦)

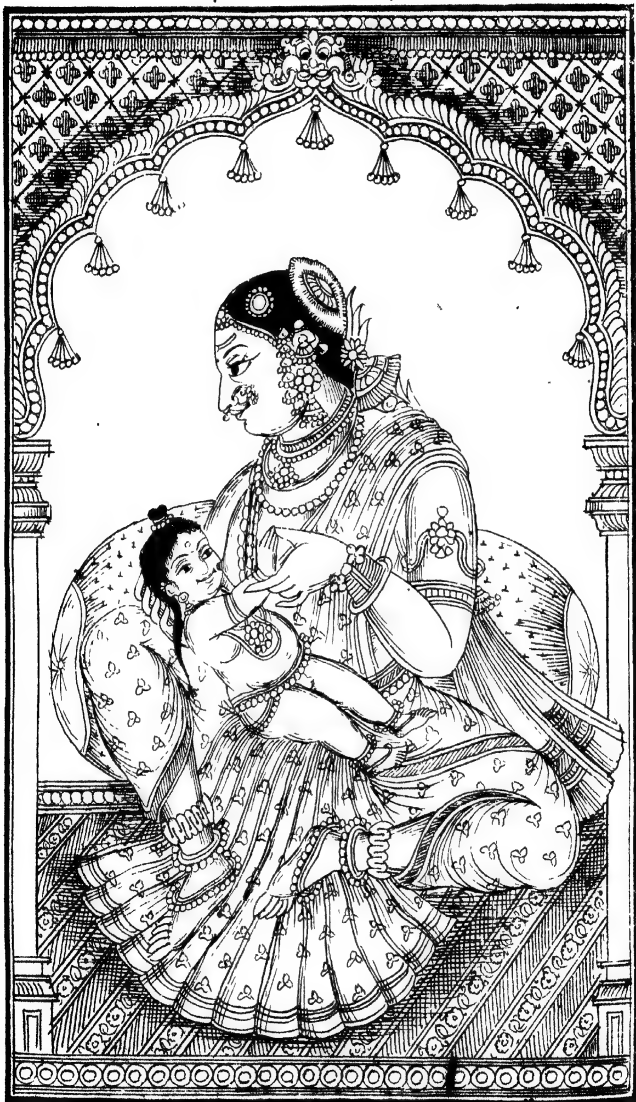
தென்னர்மாபிறந்ததெனப்படுபழியிலாமுலருஞ்செவ்வினோக்கிப்
பொன்னவிர்தார்முடிபுனைந்துகோலோச்சிவருகின்றாய்போலுமேலு
மிந்நிலைமைக்கிடையூறுமினியின்றேயெனத்தலைவியியமபலோடுந்
தன்னிறைவியுட்கோலையககொண்டுமகிழ்ந்திருந்தான் நமிழர்கோமான்.

(இ-ள்.) தென்னர் மாபு இறந்தது என படுபழியில் - பாண்டியர்மாபு (மல
யத்துவசபாண்டியனே) ஒழிந்ததென்று (பிறரால்) சொல்லப்படுமபழியில், ஆழ
வரும் செவ்வி நோக்கி - அழந்தவருங்காலத்தையோரது, பொன் அவர் தா மு
டி புனைந்து - பொன்றாசெய்து விளங்கும் வெற்றிமாலையையணிந்த கிரீடஞ்சூடி,
கோல் ஒச்சி வருகின்றாய் போலும் - செங்கோலோச்சி வராகின்றாய்போலும், இ
னிமேலும் இந்நிலைமைக்கும் இடையூறு இன்றே என - இனிமேலும் அடியடியாய்
வரும் இவ்வரசியல் நிலைமைக்கும் இடையூறு இல்லையேயென்று, தலைவியியமப
லோடும் - (தமது) மனையியார் கூற, தமிழா கோமான் - பாண்டியர்களுக்கு இறை
வராயுள்ள சவுந்தரபாண்டியர், தன் இறைவி உட்கோளை அகங்கொண்டு மகிழ்ந்து
இருந்தான் - தமதுமனையியாருட்கிடையைத் (தாம்) திருவுளத்திலோர்ந்து அருள்
கூர்ந்தார்.

இடையூறு-இடையூறுதல். இறுதியிலுள்ள உம்மையைப்பிரித்து இந்நிலைமை
க்கு என்பதனியுதியிலுள்ள நான்கனுருபோடுகூட்டுக. இந்நிலைமைக்கிடையூறும்
இனியின்றே என - இவ்வரசியல்வழாமைககுப் புத்திரப்பேற்றவேண்டிமே எனலும்
பொருளைக்குறிப்பாலுணர்த்துஞ் சொல்லாறகூறுதலால் - தன்னிறைவியுட்கோளெ
ன்றார். அகங்கொண்டு மகிழ்ந்திருந்தானென்பதும் அது. மகிழ்ந்தானென்பது
பொருளாதலால் இருந்து என்பது அசைநிலை யிடைச்சொல். ஒடுருபு வீனையெச்ச
ப்பொருளில்வந்த ஓரிடைச்சொல். (௩௧).

மலயத்துவசனையழைத்தபடல முற்றிற்று.

உக்கிரபாண்டியன் அவதரித்த திருவிளையாடல்.



பதினோராவது உக்கிரகுமாரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம்.

கலிலிதேவதாரை.

மன்னவன்குலசேகரன் திருமகன் மனைவி
தன்னொடுங்கடலாடியதகுதியிதந்தத்
தென்னவன்றனித்திருமகடிருவுளங்களிப்ப
வுன்னருந்திறலுக்கொணுதித்தவாறுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) மன்னவன்குலசேகரன் திருமகன் - அரசர்களுக்கரசனாகிய குலசேகரபாண்டியனுடைய சிறந்தபுத்திரனாகிய மலயத்துவசபாண்டியன், தன்மனைவியொடும கடலாடிய தகுதி ஈது-தனது மனைவியராகிய காஞ்சனமாலையாரோடுங்கடலாடியபெய்தி இந்தத்திருவிளையாடல், அந்த தென்னவன் தனி திருமகள்-அந்த மலயத்துவசபாண்டியனது ஒப்பில்லாத (பெறுதற்கரிய) பெருஞ் செல்வமாகிய பிராட்டியார், திருவுளங் களிப்ப-திருவுளங்களிகூர, உன் அரும் திறல் உக்கிரன் உதித்த ஆறு உரைப்பாம்-(பகைவர்) நினைத்தற்கரிய வெற்றியாய்ந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் அவதரித்த திருவிளையாடலைச் சொல்லுவாம். (க)

தண்ணிலாமௌலிவேயந்தசுந்தரசாமிநூலத்
தெண்ணிலாவைசுதன்னதினையடிநிழல்போல்யார்க்குந்
தெண்ணிலாக்கவிகைநீழல்செய்தருட்செங்கோலோசசி
யுண்ணிலாவுயிர்தானாகிமுறைபுரிந்தொழுநாளில்.

(இ-ள்.) தன் நிலா மௌலி வேயந்த சுந்தரசாமி - தண்ணிய இளஞ்சந்திரனைச் சடாமுடியிற்றித்த சவுந்தரபாண்டியர், நூலத்து - நிலவுலகில், எண் இலாவகை - அளவில்லாதகாலம், தன்னது இனை அடி நிழல் போல்-(அயன்முதலிய பல்லுயிர்க்கும் நிழல்செய்யும்) தமது இரண்டு திருவடியின் நிழல்போல, யார்க்கும்-தமது கோற்கீழ் வாழ்வார்க்கன்றித் தமமொடு முரணியபகைவர்க்கும், தென் நிலா கவிகை நீழல் செய்து-தெள்ளியசுந்திரனையொத்த வெள்ளைவட்டக்குடையால் நிழல்செய்து, அருள செங்கோல் ஒச்சி-அருளின்வழிப்பட்ட செங்கோல்நடாத்தி, உள் நிலா உயிர்தானாகி - எல்லாவுடம்பினுள்ளும் விளங்கும் உயிர்த்தொகைகளைத் தம் முயிர்போலக்கருதி, முறை புரிந்து ஒழுகு நாளில் - முறைசெய்து நடக்கும்நாளில்.

செங்கோல் - செவ்வியகோல், அது நீதிமேனிற்றலின் உவமையாகுபெயர். பகைவரைத்தண்டித்ததலும் அரசா தண்ணருளாதலின் யார்க்குந் தெண்ணிலாக்கவிகை நீழல்செய்தெனவும், உயிர்களுக்கு வருந்துன்பத்தைத் தமக்குவருந்துன்பமாக அரசர்கொள்ளவேண்டிதலின் உயிர்தானாகி எனவுங்குறிநார். செங்கோலும் முறையும் ஒருபொருள்தந்து நின்றலால் ஒருபொருட்கிளவிகள். தம் கோற்கீழ்வாழ்வார் குற்றஞ்செய்யின் அக்குற்றத்தை யாராய்ந்து பகைவர் நட்பினர் அயலினர் என்னம் எவரிடத்தும் கண்ணோடாது நடுகின்ற அக்குற்றத்துக்குவிதித்த தண்டத்தை மதுளவோடுபொருந்த ஆராய்ந்து செய்தலாம். “ஓர்ந்தகண்ணோடா திறைபுரிந்தியாமாட்டிந், தோர்ந்தசெய்வஃதேமுறை” என்னுந் திருக்குறளானுணர்க. ஒச்சி-

ஆகி என்னும் வேறுபலவமிக்கிவந்த வினையெச்சங்கள் புரிந்தென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. அறுபத்தாறாயிரவருடம் அரசுபுரிந்தமையால் - எண்ணிலாவைகல் என்றா.

பொய்யாபோலவழி ஸஹஸ்ரஹஸ்தாபிஹி ||

வந்தடி ஸஹஸ்தாபிஹி ததாரகொக்யாஸ்தாபிஸ்யாஹி ||

என ஆலாஸ்ய மகத்துவத்தில் வருதல்காண்க.

(உ)

கரியவன்கமலச்செம்மன்மறைமுதல்சலைகள்காண்டற்

கரியவனன்பர்க்கென்றுமெளியவனாகுமேன்மை

தெரியவன்பகன்றசிறந்தத்தென்னவன்றனக்குங்கற்பிற்

குரியவடனாகுகுகாதன்மகளெனவுமையைத்தந்தான்.

(இ-ள்.) கரியவன் கமலச் செம்மல் மறைமுதல் சலைகள் காண்டற்கு அரியவன் - கரியநிறத்தையுடைய திருமாலும் தாமரையில் வசிகமும் பிரமனும் வேதமுதலிய தூல்களும் காணுதற்கரியவனும், அன்பாக்கு என்றும் எளியவன் ஆகும் மேன்மை தெரிய - அடியார்க்கு எப்பொழுதும் (காணுதற்) கெளரியவனும் ஆகிய (தமது) மேனமை (பலருந்) தெரிய, அன்பு அகன்ற சிறந்த தென்னவன் தனக்கும் - அன்புநிறைந்த மனதையுடைய மலயத்துவசபாண்டியனுக்கும், கற்பிற்கு உரியவவன் தனக்கும் - அவனது இல்லறத்திற்குரிய கற்பின் கிழத்தியாராகிய காஞ்சன மாலையார்க்கும், காதல் மகள என உமையை தந்தான் - விருப்பநதரும் புத்திரியாராக உமாதேவியாரா முன்புதந்தருளினா.

(உ)

மற்றதற்கிசையத்தானுமருமகனுகிவைய

முற்றும்வெண்குடைககீழ்வைகமுறைசெய்தானுகமூன்று

கொற்றவர்தம்மிற்றிங்கடகோக்குடிவிழுப்பமெய்தப்

பெற்றதுபோலுமின்னும்பெறுவதோருறைவுதீர்ப்பான்.

(இ-ள்.) அதற்கு இசைய-(உமாதேவியாரா அவர்க்குப் புத்திரியாராகத்தந்த) அக்கருத்துகிசைய, தானும் மருமகனாந்-சோமசுந்தரர்க்கடவுளும் அவர்களுக்கு மருகராகி,வையம் முற்றும் வெண்குடைககீழ் வைக-நிலவுலகமுழுதும் (தமது) வெள்ளைவட்டக்குடையின்கீழ் (வெப்பொழிந்தது) நிலைபெற, முறை செய்தான் ஆக-செங்கோலோச்சிவருதலால்; மூன்று கொற்றவர் தம்மில்-சேர சோழ பாண்டியருள், திங்கள் கோ குடி விழுப்பம் எய்த பெற்றது - சந்திரன் வழிவந்த பாண்டியர் மரபு மேம்பாடி அடையப்பெற்றது, இன்னும் பெறுவது ஓர் குறைவு தீர்ப்பான் - இன்னம் (அம்மரபு) பெறும் ஓர்குறையைத்தாக்க.

பாண்டியர் மரபுபெறும் ஓர்குறையாவது - தமக்குப்பின் அரசின்மை. ஆக வென்னும் இடைச்சொல்லால் முறைசெய்தானென்னும் வினையுற்றுத் காரணப்பொருளில்வந்த எச்சமாய நிறைவில் - செங்கோலோச்சி வருதலா வென்றும். மூன்று கொற்றவர் - மூவராகிய கொற்றவர் என நின்றலால் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை, இன்னும் உரையசையிடச்சொல் - தீர்ப்பான் பான் விருதிபெற்ற வினையெச்சம்.

(ச)

ஒன்றினைச்செய்கைசெய்யாதொழிகைவேறென்றுசெய்கை
யென்றிவையுடையோனாகியிலாப்பரமயோகி

உக்கிரகுமாரபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம். சகக

நன்றுதிதிகழ்ச்சிவேட்கைநட்பிகல்வினைக்குமாயை
வென்றவன்செய்யுமாயைவிருத்தியாரளக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) ஒன்றினை செய்கை - (ஆன்மாக்களின்பொருட்டு) ஒன்றைச் செய்தலும், செய்யாது ஒழிகை - (அதனைச்) செய்யாது விடுதலும், வேறு ஒன்று செய்கை - (கருதாத) மற்றொன்றைச் செய்தலும், என்ற இவை உடையோன் - என்று சொல்லப்பட்ட இவற்றையுடையோனாகிய, ஆதி நாய இலாத பரமயோகி - முதலும் இறுதியில்லாத பரமயோகியும், நன்று தீது இகழ்ச்சி வேட்கை நட்பு இகல் வினைக்கும் மாயை வென்றவன் - நனமையுந் தீமையும் வெறுப்பும் விருப்பும் நட்பும் பகையும் (ஆகிய இவற்றைச்) செய்யும் மாயையை (இயல்பாகவே) வென்றவனுமாகிய சோமசுந்தரர்க்கடவுள், செய்யும் மாயை விருத்தி அளக்க வல்லார் யார்-அவன் செய்யும் மாயாவிருத்தியைக்கண்டு அளவறுக்கவல்லவா எவர்.

ரஸ்வரன் பிரபுத்துவ சாமர்த்திய குணங்கள் மூன்றுள் ஒன்றினைச் செய்கை கர்த்தத்துவமும், செய்யாதொழிகை அகர்த்தத்துவமும், வேறொன்றுசெய்கை அன்னியதாக்கர்த்தத்துவமும் ஆதலால் இம்மூக்குணங்களையும் ஒருங்கேயுடையவன் என்பார் என்றிவையுடையோன் எனவும், அவனே தனக்கோர் முதலும் இறுதியும் இல்லாதவன் என்பார் ஆகியீதிலா எனவும், இம்முன்றும் ஆன்மாக்களின் பொருட்டே என்பார் பரமயோகி எனவும், ஆன்மாகனாதுதன்மை பற்றத்தின்கண் அதுவதுவாய் நிற்குந்தன்மையானும், முத்தியின்கண் மாயாகருவிகளாமுறதும் நீங்கி முதல்வனோடு ஒன்றாய்நிற்குந் தன்மையானும், இடையாயுள்ள சுதந்தரத்தில் அரிதிறநெளியுமரபாயிருத்தலாலும், அவன்செயலை அறிவது அரியதி லரியதென்பார். அவன்செய்யுமாயை விருத்தியாரளக்கவல்லார எனவுறுகிறார். “ஒன்றைநினைக்கினதுவொழுகிட்டொன்றாகும், அன்றியதுவரினமவநதெயதும் - ஒன்றை, நினையாதமுன்வநதிறபினும்நிற்கும், எனையானுபிசன்செயல்” எனவரும் ஒளவையார் திருவாக்காலுமுணர்க.

(இ)

இந்திரசாலவிசசைசாட்டுவானென்னந்தன்பாற்
செந்தமுனாட்டமின்றசெல்வனைக்கருப்பமெய்தா
தந்தமிலுவிருஞாலமனைத்தையுமின்றதாயாரு
சுந்தரவல்லிதன்பாற்றேற்றுமாறுள்ளஞ்செயதான்.

(இ-ள்.) இந்திர சால விசசை சாட்டுவான் என்ன - இந்திரஜாலவித்தையை சாட்டுகின்றவனைப்போல, தன் பால் செம தழல நாட்டம் ஈன்ற செல்வனை-தம் மிடத்துச் செவந்த அழகண்சுந்தருளிய புத்திரனை, கருப்பம் எய்தாது - கருப்பத்திலடையாமல், அந்தம் இல்லியிரும ஞாலம் அனைத்தையும் ஈன்ற தாயாம் சுந்தரவல்லி தன் பால் - அளவிலலாத பலவுயிரகளையும் பலவுலகங்களையும் பெற்றருளிய தாயாராகிய தடாதகைப்பிராட்டியாரிடத்து, தோற்றும் ஆறு உள்ளம் செய்தான்-தோற்றும்படி சவுந்தரபாண்டியர் திருவுள்ளங்கொண்டார்.

அரிஷ்டஞ்சொலையவழிவதா தாஸகாரிஷ்டபாநதஃ |

வணகாநநஸூஸஸஃஜாகம் பீ-ஹாமாவெஸுஸாஜயா ||

என ஆலாஸ்யமூத்துவத்தில் ஆறு திருமுகங்களையுடைய முருகக்கடவுள் ஒரு திருமுகத்தோடு அவதரித்தார் என்பபடி கூறாது, செந்தமுன்நாட்டமின்ற செல்

வன் என்றமையால் துதற்கண்ணினின்று வீரபத்திரக்கடவுளும் தோன்றினமையால் உக்கிரனென்னும் பெயர்க் காரணம்பற்றி வீரபத்திரக்கடவு னெனவுஞ் சிலர் கூறுவர். உமாதேவியார், திருவுதாரத்தில் அடையாமல் மூத்தபிள்ளையார் முதலியோரை தத்தந்தருளியும் என்றும் கன்னியராதலின் கருப்பம் எய்தாதென்றனர். கருப்பத்தி ல் தோன்றுவதுபோலப் பிறர் கட்புலன்களுக்குக் காணப்பட்டு அவ்வாறு தோன்றா மையால் - இந்திரஜால விச்சைகாட்டுவான் என்ன என்றார். (சு)

அங்கவன்வரவுக்கேற்பவாயமும்பிறருந்தாழ்ந்து
மங்கைநின்வடிவுக்கேற்பக்கருவுருவனப்புஞ்சீருந்
திங்கடோரூற்றுமன்றற்செவ்வியுங்காணவாசை
பொங்கியதெங்கட்கென்றாப்புனிதையபபடிபோலானான்.

(இ-ள்.) ஆயமும் பிறரும் அங்கு அவன வரவுக்கு ஏற்ப தாழ்ந்து - தோழிய ரும் பிறரும் அவ்விடத்து அப்புத்திரர் வருகைக்கு மனம்பொருந்தவணங்கி, மங்கை நின் வடிவுக்கு ஏற்ப - பிராட்டியாரோ உமதுதிருவுருவத்துக்குத்தக்கதாக, கரு வரு வனப்பும் சீரும் - கருத்தோற்றத்தின பொலிவையும் அப்பொலிவால்வரும் அழகை யும், திங்கள் தோறும் ஆற்றும் மன்றல் செவ்வியும் - மாதந்தோறும் செய்தவரும் திருவிழாப்பொலிவையும், காண - கண்டு களிக்க, எங்கட்கு ஆசை பொங்கியது என் னார் - எங்களுக்கு ஆசைமூண்டதென்று இராதார்கள், புனிதை அப்படி போல் ஆ னான் - அப்பிராட்டியாரும் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தருளினார்.

கருப்பம் அடைந்தவர்போலப் பிறா கண்களுக்குப் புலப்பட்டனராதலின் புனிதை யப்படிபோலானான் என்றார். (எ)

கருமணிச்சிகரச்செம்பொற்கனவரையனையகாட்சித்
திருமுலையமுதம்பெயதசெப்பிரண்டனையவாக
வருமுலைசுமந்துமாய்ந்தமருங்குலும்வந்துதோன்ற
வருள்கனிந்தனையாணுவிற்கினசுவையார்வம்பொங்க.

(இ-ள்.) கரு மணி சிகரம் செம்பொன கணகம் வரை அனைய காட்சி திரு முலை - குசுகமாயிசு சிகரத்தையுடைய செவாத பொனமலையையொத்த தோற்றத் தையுடைய அழகியதனங்கள், அமுதம் பெய்த இரண்டு செப்பு அனைய ஆக - அமு தம்நிரப்பிய இரண்டு செப்புகளை யொப்பனவாகத் தோன்றவும், மாய்ந்த மருங்கு லும் வரு முலை சுமந்து வந்து தோன்ற - (கண்களுக்குப்) புலப்படாத இடையும் தோன்றிய தனபாரங்களைச் சுமந்து (கண்களுக்குப் புலப்பட்டுத்) தோன்றவும், அருள் கனிந்தால் அனையார் நாவிற்கு இன் சுவை ஆரவம் பொங்க - அருள்பழுத தாலொத்த பிராட்டியார்நாவிலுக்கு இனிய சுவையின்மேல் விரும்பமெழவும்.

கணகம் கனிந்தால் ஈதுதொகுத்தல். (அ)

என்னவுமெளியவேனுமரியனவென்னவேட்டா
என்னவும்போகபூமியரும்பெறலுணவுரல்கிப்
பன்னகரமுதுந்திங்கட்படுசுவையமுதுந்தெய்வப்
பொன்னகரமுதுமாசைபுதைபடக்கணங்கணல்க.

(இ-ள்.) என்னவும் எளிய வேனும் - (விரும்பும்) எப்பொருளும் எளியனவா யிருக்கினும், அரியன என்ன வேட்டாள் - (அவை) அரியபொருளென்று விரும்புவ

உக்கிரகுமாரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம். சஉக

ராகில், அன்னவும் - அவ்வெனிய பொருள்களையும், போக பூமி அரும் பெறல் உணவும் நல்கி-(ஆதியரிவஞ்சமுதலிய) போகபூமியிலுள்ள பெறுதற்கரிய வுணவுகளையும், நந்தந்த, பல் நகர் அமுதம் - பலநகரிலுள்ள அமிர்தமொத்த வுணவுகளையும், திங்கள் பரிசுவை அமுதம் - சந்திரமண்டிலத்திலுள்ள சுவைகளிந்த அமுதையும், தெய்வம் பொன் நகர் அமுதம் - தேவருலகிலுள்ள அமுதையும், ஆசை புதை படகணங்கள் நல்க-பிராட்டியார் விருப்பம் நிரம்பச் சிவகணங்கள் (கொண்டுவந்து) கொடுக்கவும்.

என்ன அன்ன எகர வினுவிகடச்சொல் லடியாகவும், அகரச்சுட் டிடைச் சொல்லடியாகவும் பிறந்த குறிப்புவினை முற்றுப்பெயர்கள். போகபூமிகளாவன—ஆதியரிவஞ்சம் நல்லரிவஞ்சம் ஏமதவஞ்சம் ஏமவஞ்சம் - தேவகுருவஞ்சம் உத்தரகுருவஞ்சம் எனப் - போகபூமி யறுவகைப்படுமே. என்பதனுணர்ச்சு. (க)

புண்ணியமுனிவர் வேதபண்டிதர் போந்தாவேந்தர்
கண்ணியசடங்குமுதாரருங்கடிவெள்ளத்தாழ
வெண்ணியதிங்கடோறுமியற்றவிககன்னித்தேயம்
பண்ணியதருமசார்பாற்படுபயன்றலைப்பாடெய்த.

(இ-ள.) புண்ணிய முனிவர் வேத பண்டிதர் போந்தா - புண்ணியவடிவமாகிய சத்தவிருட்களும் வேதங்களில் வல்ல அந்தணர்களும்வந்து, வேந்தர்க்கு அண்ணிய சடங்கு-அரசர்க்குவித்த சடங்குகளை, மூதுணர் அரும் கடி வெள்ளத்து ஆழ-தொன்றுதொட்டிள்ள மதுரைகளிலுள்ளோர் பெறுதற்கரிய திருவிழாவென்னும் பெருக்கில் அழுந்தித் தலைதடுமாற, எண்ணிய திங்கள் தோறும் இயற்ற - வரையறுத்தமாதங்கள்தோறும் செய்துமுடிக்கவும், இ கன்னி தேயம் பண்ணிய தருமம் சார்பால் படு பயன் தலைப்பாடு எய்த - இந்தக்கன்னிநாடாகிய பாண்டியநாடுசெய்துமுடித்த தருமநெறியால் வந்த பயனையடைவாயும்.

சடங்காவது - கருப்பாதானம், புஞ்சுவனம், சேமந்தம், விண்டிபலி, கருப்பாதானம் - கருப்பாததரிக்கும்படி. செய்யுங்கிரியை. புஞ்சுவனம் - ஆண்மகவு பிறக்கும் மருந்து பிழியுங் கிரியை. சேமந்தம் மூன்றிடத்து விளர்ப்புள்ள பன்றிமுள்ளினால் தலைமயிரை வகிர்த்தசெய்யுங்கிரியை. விண்டிபலியாவது சேமந்தத்துடைநங்குக் கிரியை. வரையறுத்தமாதாவது-புஞ்சுவனம் - இரண்டாமாதத்திலும் நான்காமாதத்திலுஞ்செய்யுங்கிரியை. சேமந்தம்-நான்காமாதத்திலும் எட்டாமாதத்திலுஞ் செய்யுங்கிரியை. புஞ்சுவனமாவது-வாமதேவமந்திரத்தால் ஆயிரந்தரமாவது நூற்றெட்டுத்தரமாவது ஒழுஞ்செய்து அந்தமந்திரத்தினால் ஆலந்தளிர், பால், உளுந்து இவைகளைகொண்டு கருப்பவதின் நாசியிற் பிழிதல். சேமந்தமாவது-வியாகிரிதிமந்திரத்தாலும், அகோரமந்திரத்தாலும் நூற்றெட்டுத்தரம் ஒழுஞ்செய்து தருப்பை, அத்தி, அரக்கொம்பு, பன்றிமுள் இவைகளைக்கூட்டி வித்தியாங்கமந்திரத்தினால் நெற்றிமுதல் மேலிமுத்தல். விண்டிபலி - வயிற்றிலுள்ளது வலிமைபெறுச்செய்தல். அதாவது இருடிசேசன் முதலிய திருநாமங்களால் திருமலைக் காலைமீதும் மாலைமீதும் ஆவாகனம் செய்து அர்ச்சித்து அகோரமந்திரத்தாலும் வியாகிரிதியினாலும் நூற்றெட்டு ஒழுங்கையும், விண்டிமதுவால் ஆரோமங்களையும் நெய்யினால் ஆரோமங்களையுஞ்செய்து முடிவில் பிரமசரியர் எண்மருக்கு அன்னமுட்டிதல். (க0)

மாசுறத்துறந்தோருள்ளமானவான்களங்கநீங்க
விசுர்தங்கிழைமையென்னுயிந்துவாதினாநாள்செய்த .

பூசையின்பயன்முனைய்தவெரிபசும்பொற்கோள்வந்து
தேசொடுகேந்திரத்திற்சிறந்தநல்லோனாவாய்ப்ப.

(இ-ள்.) ஈசர் தம் கிழமை என்னும் இந்து - சிவபிரானுக்குரிய கிழமை என்னுந் திங்கள், மாசு அற துறந்தோர் உள்ளம் மான-குறறமறத துறந்தோரது இதய த்தையொப்ப, வான் களங்கம் நீங்க - (தனது) உடம்பிலுள்ள பெரியகனக்கத்தினின்ற நீங்கவும், ஆதினா நாள் தான் செய்த பூசையின் பயன் வந்து எய்த - திருவாதிரைக்கத்திரம் (தான்) செய்த பூசையின்பயனையடையவும், எரி பசும் பொன்கோள் வந்து - விளங்காநின்ற பசிய பிரகஸபதிவந்து, தே சொடு கேந்திரத்தில் சிறந்த நல் ஓரை வாய்ப்ப - விளக்கத்தொடு கேந்திரத்தில் ஏறிய நல்லமுகூர்த்தம் வாய்க்கவும். (கக)

முந்தைநான்மறைநடாமேமுழங்கமந்தாரமாரி
சிந்தநான்மலாபூதநாடுமின்னெனத்திசைகடோறு
மந்தரமகளிராடத்தநதுபிபைநதுமார்பப
வந்தையுந்திருவுமவெனனைக்கிழுகியுமவீறுவாய்ப்ப.

(இ-ள்.) முந்தை நால் மறைகள் தாமே முழங்க-எல்லாதூல்களுக்கு முற்பட்டுள்ள நான்குவேதங்களும் தாமே ஆரவாரிததுக்கோஷிக்கவும், மந்தாரம் மாரிசிரத-மந்தாரவருஷத்தைத் (தேவர்கள்) சிறதவும், நாள் மலாபூதது ஆடும் மின் என-அன்றலரந்தபூக்கள் மிகு ஆடும் மின்னலைப்போல, திசைகள் தோறும் அந்தரம் மகளிர் ஆட-திக்குள்தோறும் விண்ணுவகிலுள்ள வடிவமைந்தஅரம்பையர்கள் நடிக்கவும், தந்தி ஐந்தும் ஆர்ப்ப-தேவதுநதுபி ஐந்தும் முழங்கவும், வந்தையும் திருவும் வெள்ளை கிழத்தியும் வீறு வாய்ப்ப - வீரலட்சுமியும் பூவின்கிழத்தியும் ராவின் கிழத்தியும் இதுமாக்கவும்.

மலர்கள் அவயவங்களாகவும், மின்னல் மேனியாகவுங் கொள்ளப்படுதலால் வடிவமைந்த என்றும், இவர்கள் மேனமேலும் இனிப்பெருக்குறுதலால் வீறு வாய்ப்ப என்றார். (கஉ)

அந்தணர்மகிழ்ச்சிதூங்கவடுத்தவர்வளர்க்குமுன்னர்
மந்திரவேள்விசசெந்தீவலஞ்சுழித்தெழுந்தார்ததாடச்
சிந்தாநதுதன்மாவெட்டுஞ்சேடனும்பொறையெயப்பாற
வந்திரன்மேருப்புத்தேள்புனவிறைக்கிடத்தோளாட.

(இ-ள்.) அந்தணர் மகிழ்ச்சி தூங்க அடுத்த அவர் வளர்க்கு முன்னர் - அந்தணர்கள் ஆர்வம்பெருக அடுத்து அவர்கள் (செய்வார்த்து) வளர்ப்பதற்குமுன்பு, மந்திரம் வேள்வி செந்தீ வலம் சுழித்த எழுந்த ஆர்த்த ஆட - மந்திரவிதிப்படி செய்யும் யாகத்திலுள்ள செவந்திகொழுந்தானது வலப்பால்குழித்த ஓங்கி எழுந்த ஒலித்துவிளங்கவும், சிந்தாம் துதல் மா எட்டும் சேடனும் பொறை எய்ப்பு ஆற - சிந்தாம் அப்பிய நெற்றியையுடைய அஷ்டகஜங்களும் ஆதிசேடனும் உலகினைச்சுமத்தலானுள்ள இளைப்புநீங்கவும், இந்திரன் மேரு புத்தேள் புனல் இறைக்கு - இந்திரனுக்கும் மகமேருவுக்கும் வருணனுக்கும், இடம் தோள் ஆட - இடத்தோளாடவும்.

பூபாரத்தைத் துள்ளுள்மேற்சுமத்தலால் இளைப்பாற எனவும், இந்திரன் முதலியோர் தெருக்கொழித்தலால் இடத்தோள் ஆட எனவும்கூறினார். (ககஉ)

உக்கிரகுமாரபாண்டியனது திருவலதாரப்படலம். ௪௨௩

ஆலத்தையமுதமாக்குமண்ண ஓமணங்குங்கொண்ட
கோலத்துக்கேற்பககாலைக்குழந்தைவெங்கதிர் போலன்றைக்
காலத்திலுதித்தசேயபோற்கண்மழைபிழிற்றுநிம்ப
மாலைத்தோட்செழியன்செல்வமகளவடிற்றேன்றினுனே.

(இ-ள்.) ஆலத்தை அமுதம் ஆகும் அண்ணலும் அணங்கும் - விடத்தைய
முதாக்கிய சிவபிரானும் உமாதேவியாரும், கொண்டகோலத்துக்கு ஏற்ப - தாம்
கொண்டருளிய கோலத்துக்குத்தகதாக, காலே குழந்தை வெம் கதிர்போல் - உத
யகாலத்திறேன்றிய இளஞ்சூரியனைப்போலவும், அன்றை காலத்தில் உதித்தசே
ய்போல் - அககாலத்தில் அவதரித்த முருகக்கடவுள்போலவும், கள் மழை பிழிற்
றும் நிம்பம் மாலே தோள செழியன் செல்வம் மகள்வயின்-தேனாகியமழையைச்சீந்
தும் வேப்பமலர்மாலையையணிந்த புயத்தையுடைய மலையத்துவசபாண்டியனது
செல்வப்புத்திரியாராகிய தடாதகைப்பிராட்டியாரிடத்தில், தோன்றினான் - உக்கிர
குமாரர் அவதரித்தருளினார். (௧௪)

எடுத்தனன்மோந்துபுலியேநதினள்காந்தன்கையிற்
கொடுத்தனளவாழ்நயிங்குகொங்குகின்றிழிபால்வெள்ளம்
விடுத்தனளருமுதப்போதிலவெண்ணிலாவெள்ளம்போல்வாய்
மடுத்தனளருத்தினாடனமைந்தனையெம்பிராட்டி.

(இ-ள்.) புல்லி மோந்து எடுத்தனன் ஏந்தினன்-தழுவி எடுத்து உச்சி மோந்
து (தமது) திருக்கரத்திலேந்தி, காரதன் கையில் கொடுத்தனன்-(தமது) கணவனார்
திருக்கரத்தில்கொடுத்து, வாங்கி வீங்கு கொங்கை சின்று இழிபால் வெள்ளம் விடு
த்தனள - (மீளவும்) வாங்கிவிம்மிய (தமது) திருத்தனங்களினின்று இழியும் பால்
வெள்ளத்தைச்சொரிந்து, குமுதம் போதில் வெள் நிலா வெள்ளம் போல்-ஆம்பல்
மலரில் சந்திரன் தனது வெள்ளியநிலவின் பெருக்கை (மடுத்தல்போல) வாய்
மடுத்தனன் - திருவாயிற்புகட்டி, தன் மைந்தனை எம்பிராட்டி அருத்தினான் - தம
து செல்வப்புத்திரனை எமது பிராட்டியார் உண்பித்தார்.

எடுத்தனன், ஏந்தினன், கொடுத்தனன், விடுத்தனன், மடுத்தனன் என்னும்
வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய் ஒன்றனை பொன்றுகொண்டு அருத்தினான் என்னும்
பிறவினை வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டன. (௧௫)

சலத்தலைகிடக்கைப்புத்தேடருகிழல்வாழ்க்கைப்புத்தே
ளலர்த்தலையிருக்கைப்புத்தேளாதிப்புத்தேளிர்வேதப்
புலத்தலைக்கேள் விசான்றபுண்ணியமுனிவரோனோர்
குலத்தலைமகளிரோடுங்கோமகன்கோயில்புக்கார்.

(இ-ள்.) சலத்தலை கிடக்கை புத்தேள் - திருப்பாற்கடலில் சர்ப்பசயனத்
தில் அறிதுயிலமாந்ததிருமாலும், தருகிழல் வாழ்க்கை புத்தேள் - சந்தானமுதலிய
பஞ்சதருக்களினிலில் அர்சியல்செய்தவாரும் இங்கிரனும், அலர்த்தலை இருக்கை
புத்தேள் ஆதி புத்தேளிர் - தாமடையாகிய அத்தானியிலிருந்து அகிலலோகங்களை
யுஞ் சிறுட்டிக்கும் பிரமனும் ஆகிய இவ்முதலியதேவர்களும், வேதம் புலம் தலை
கேள்வி சான்ற புண்ணிய முனிவர் ஏனோர் - வேதத்தின்கண் மிக்ககேள்வியால்

நிறைந்த புண்ணியவடிவமாகிய முனிவர்களும் அவரொழிந்தோரும், குலம் தலை மகளிரோடும் - 'தத்தமக்குரிய' பன்னியரோடும், கோமகன் கோயில் புக்கார் - சவுந்தரபாண்டியர் திருக்கோயிலுள் சென்றார்கள். (கசு)

குடபுலத்தரசும்பொன்னிக்குளிர்புனற்கோழிவேந்தும்
வடபுலத்தரசர்யாருங்குறுநிலவாழ்க்கைசெல்வத்
தடல்கெழுதொண்டைத்தண்டாரரசோடும்னிகஞ்சூழக்
கடல்கனற்றிசையும்பொங்கிவருவபோற்கலிப்பவந்தார்.

(இ-ள்.) குட புலத்து அரசும் - குடநாட்டரசனாகிய சேரனும், பொன்னி குளிர்புனல் கோழி வேந்தும் - காவிரியினது தண்ணிய நீரூழ்ந்த உறையூர்க்கரசனாகிய சோழனும், வடபுலத்து அரசர் யாரும் - வடநிலையிலுள்ள கஜபதிமுதலிய அரசர்களெல்லோரும், குறுநில வாழ்க்கை செல்வத்து - சிறுதூர் அரசியல்வாழ்வின் செல்வத்தில், அடல் கெழு தொண்டை தன் தார் அரசோடும் அனிகம் சூழ்வெற்றிமிக்க தொண்டைநாட்டிலுள்ள தண்ணியமாலையையணிந்த அரசனோடும் சேனைகள் சூழ்ந்துவர, கடல்கள நூற்றிசையும் பொங்கி வருவபோல் - கடல்கள் நான்குதிசைகளினின்றும் புடைபெயர்ந்த வருவனபோல, கலிப்ப வந்தார் - பல வாச்சியங்களும் கல்லென்றொலிக்கவந்தார்கள்.

குறுநிலமன்னர் பலரும் திறையளக்க உள்ளவன் என்பார் குறுநிலவாழ்க்கைச் செல்வத்தடல்கெழு எனரா. (கஎ)

மன்னனைத்தேவிதன்னைமுறையினால்வழுத்திவாழ்த்தி
நன்னர்கோளாகியோகைநவின்னுவெண்மழுமானீத்த
தென்னவர்பெருமான்றேவிதிருமுகக்கருணைபெற்றுப்
பொன்னடிபணிந்துதமமூர்போருவாரினையசொல்வார்.

(இ-ள்.) மன்னனை தேவிதன்னை - சவுந்தரபாண்டியனையும் தடாதகைப்பிராட்டியானையும், முறையினால் வழுத்தி வாழ்த்தி - முறைப்படித்துதித்துவாழ்த்தி, நன்னர் கோளாகி ஓகை நவின்னு - (அவர்களால்) மகிழ்கூர்ந்தது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவராய்ச் சந்தோஷசெய்தியைப்பேசுமுடித்து, வெள மழு மான் நீத்த தென்னவர் பெருமான் - நினைந்தோயந்தமழுவையும் மாணியும் ஒழித்து மானிடத்திருக்கோல்கொண்டு வந்தருளிய சவுந்தரபாண்டியர், தேவி திருமுகக் கருணைபெற்று - பிராட்டியார் (இவர்களுடைய) திருமுகங்களிலுள்ள அருட்பார்வையைப்பெற்று, பொன் அடி பணிந்த தம் ஊர் போருவார் - (அவர்களது) பொன்போலும் அரிய திருவடிகளை வணங்கித் தம்முறிற்செல்லும் அரசாகன, இனைய சொல்வார் - இத்தன்மையாகிய சொற்களைச்சொல்லுவாராயினார். (கசு)

வழுதியர்பெருமான்நன்பாற்கந்தனேவந்தானென்பார்
பழுதுறுகற்பிடுதன்பாக்கியமிதுவேயென்பார்
ரழகினுன்மதனும்பெண்மையவாவுறுமிவன்கோலானை
யெழுகடலுலகோவையமேழையுங்காக்குமென்பார்.

(இ-ள்.) வழுதியர் பெருமான் தன்பால் கந்தனே வந்தான் என்பார் - தென்னவர் பெருமானாகிய சவுந்தரபாண்டியரிடத்து முருகக்கடவுளே அவதரித்தருளினான் என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், பழுது அறு கற்பினான் தன் பாக்கியம் இதுவே

உக்கிரகுமாரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம். சஉரு

என்பார் - குற்றமற்ற கற்பினையுடைய பிராட்டியார் பெறும்பாக்கியம் இப்புத்தி ரப்பேறே என்று சிலர் சொல்லுவார்கள், அழகினால் மதனும் பெண்மை அவாவும் இவன் கோல் ஆணை - (தன்னின்மிக்க) பேரழகினால் மன்மதனும் பெண்தன்மையை விரும்பும் இவ்வுக்கிரகுமாரன் செங்கோலின் ஆணை, ஏழு கடல் உலகோ - ஏழுகடல் சூழ்ந்த இந்நிலவுலகமட்டுமோ காப்பத, வையம் ஏழையும் காக்கும் என்பார் - இந்நிலவுலகமுதலிய ஏழலகங்கனையும் பாதுகாக்கும் என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள். (சக)

மனிதர்வான்றவமோ தென்பார்வைகுலோர்தவமோவானப்
புனிதர்வான்றவமோவேள் விப்புகராதவமோகேள்வி
முனிவர்வான்றவமோவீறுமுதலிலாமுதல்வனுள்ளக்
கனிதருகருணைபோலிககாதலன்றோற்றமென்பார்.

(இ-ள்.) ஈறு முதல் இல்லா முதல்வன உள்ளம் கனிதரு கருணைபோல்-அந்தமுமாதியுமில்லாத சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவுள்ளத்தில் கனிந்துதோன்றிய திருவருளோல, இகாதலனை தோற்றம் - இரதப்புத்திரானது திருவவதாரம், மனிதர் வான் தவமோ - (இந்நிலவுலகிலுள்ள) மனிதர்கள் செயதுமுடித்த தவப்பேறே, தென்பார்வைகுலோர்தவமோ - (அனதிப) பாண்டிநாட்டிலுள்ளோர் செய்துமுடித்த தவப்பேறே, வானம் புனிதர் வான் தவமோ - விண்ணுலகிலுள்ளவர்கள் செய்துமுடித்த பெரியதவப்பேறே, வேள்வி புகார்தவமோ-வேள்வியோம்பும் அந்தணர்கள்செய்துமுடித்த தவப்பேறே, கேள்வி முனிவர் வானதவமோ - னாத்கேள்வியில்வல்ல முனிவர்கள் செய்துமுடித்த தவப்பேறே, எனபா - என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள். (உ௦)

தருமமாதவத்தின்பேறேவருத்தமாதவத்தின்பேறே
பெருமைசால்காமநோற்றபெருந்தவப்பேறேவெய்தற்
கருமையாம்விடுநோற்றவருந்தவப்பேறேவிந்தத்
திருமகனென்றுதம்மிலவினாமகிழ்சிறப்பசசென்றார்.

(இ-ள்.) இரத திருமகன்-இரத அழகுமிக்க செவ்வத்திருமகன் (அவதாரம்,) தருமம் மாதவத்தின் பேறே - புருடாதநங்களுள் தருமஞ்செய்துமுடித்த தவப்பயனே, அருத்தம் மாதவத்தின் பேறே- பொருள்செய்துமுடித்த பெரியதவத்தின்பயனே, பெருமை சால் காமம் நோற்ற பெரும தவப்பேறே - பெருமைமிக்க காமம் நோற்றுமுடித்த பெரியநோன்பின் பயனே, எய்தறகு அருமையாம் வீடு நோற்ற அரும்தவப்பேறே என்று - அடைதற்கரியமோட்சம நோற்றுமுடித்த அரியநோன்பின்பயனே என்று, தம்மில் வினாய மகிழ் சிறப்ப சென்றார்-(ஒருவர்க்கொருவர்) தம்முள்வினவி மகிழ்ச்சிக்கூடாப் போயினார்கள். (உ௧)

அவ்வவாமனைகடோறுமங்கலவணிகளாகக்
கௌவைமங்கலங்களார்ப்புக்கடிநகரொங்கும்பொங்க
நெய்விழாவெடுப்பக்கேள்விரம்பியமறையோர்க்கிந்த
தெய்வமாதானந்தத்தந்தினைக்கடன்மடுத்ததம்மா.

(இ-ள்.) அவர் அவர் மனைகள் தோறும் மங்கலம் அணிகளாக - அவரவர்கள் (தங்கள் தங்கள்) வீடுகள்தோறும் (நிகழ்ந்த) மங்கலமகோற்சவங்களாகக் கொருசு

ள்ளுதலால், கௌவை மங்கலங்கள் ஆர்ப்பு - முழக்கத்தையுடைய மங்கலவாச்சியங்களினாலி, அடி நகர் எங்கும் பொங்க - அந்தக்காவல்கொண்ட மதுரைக்கொங்கும் ஒலிக்கவும், நெய்விழா எடுப்ப - எண்ணெய்விழாக்கொண்டாடவும், கேள்விரம்பிய தெய்வ மறையோர்க்கு ஈந்த மாதானம் நீத்தம் - நூற்கேள்வியில்நிறைந்த அந்தணர்க்குத்தந்த பெரியதான வெள்ளமானது (உவட்டெடுத்து) திரை கடல் மடுத்தது - அலையையுடைய கடலிற்புகுந்தது.

நீத்தமென்றது-தானாவார்க்குநீரை, அவரவர் என்றது ஈறுதொக்கு அவ்வவர் எனின்றது. ஆக என்னும் வினையெச்சம் காரணப்பொருளில் வந்தது. (உஉ)

சுண்ணமும்பொரியுந்துவெள்ளரிசியுந்துர்வைக்காடுந்
தண்ணறுஞ்சிவிறிவீசுதண்பணிநீருஞ்சார்ந்து
மெண்ணெயுநானசசேனும்பசையறவெடுத்துவாரிக்
கண்ணகனகரமெங்குங்கழுவினதானவெள்ளம்.

(இ-ள்.) தானம் வெள்ளம்-அந்தத் தானவெள்ளமானது, சுண்ணமும் பொரியும் ஊ வெள் அரிசியும் ஊவை காடும் - (மகிழ்ச்சியால் கிந்திய) சுண்ணப்பொழையையும் நெற்பொரியையும் புனிதமாகிய வெள்ளிய அரிசியின்குப்பையையும் அறுகின்குப்பையையும், சிவிறி வீசும் தண் நறும தண்பணி நீரும் சார்தும் - துருத்தியால் வீசுந் தண்ணிய நறுமணமகமமும் குளிராத பனியையுஞ் சந்தனக்குழம்பையும், எண்ணெயும் நானச் சேனும் பசையற வாரி எடுத்தது - எண்ணெயையும் கல அரிக்குழம்பையும் பசையற வாரி எடுத்து, கண் அகல் நகரம் எங்கும் கழுவினது - இடமகன்ற மதுரைக்கரமுழையுஞ் சுத்திசெய்தது சென்றது.

சுண்ணமுதலியவைகள் குப்பையாகச் சுமந்திருத்தலின் எடுத்து வாரிக்கழுவினது என்றார். கழுவினது தயவிகுதி தொகுத்தல். தானவெள்ளம் எனறதற்கு யானையின்மதநீர் வெள்ளம் எனினும் அமையும். தண்பணிநீர் தன்சாதியடை.(உஉ)

செம்பொனசெய்துருத்திதூம்புசெய்குழல்வட்டமாக
வம்பொன்செய்சிவிறிவெண்பொனண்டைகொண்டாரந்துங்கும்
வம்பஞ்சுமுலையினுருமைந்தருமாரியாட
வம்பஞ்சுமாரிமாரியனங்கனுமாடல்செய்தான்.

(இ-ள்.) செம்பொன் செய்துருத்தி - செவந்தபொன்னிறுசெய்த நீர்த்துருத்தியையும், அம்பு செய்குழல் - முகத்தில் துவாஞ்செய்த குழலையும், வட்டம் ஆக அம் பொன் செய்சிவிறி - வட்டமாக அழகிய பொன்னுஞ்செய்த நீர்நாவுற துருத்தியையும், வெண் பொன் அண்டை கொண்டு - வெள்ளியாற்செய்த ஒருவகை நீர் நாவுக்கருவியையுங்கொண்டு, ஆரம் தூங்கும் வம்பு அஞ்சும் முலையினரும் மைந்தரும் மாறி ஆட - முததாரை தொங்கியசையும் கச்சுஅஞ்சும் தனக்கையுடைய பெண்களும் புருடரும் மாறிமாறி (ஒருவாமேலொருவர் நீர்நாவி) விளையாட, அம்பு அஞ்சும் மாறி மாறி-பஞ்சபாணங்களையும் மாறிமாறி, (அவ்விஸ்திரிபுமான்கள்மேல்) அனங்கனும் ஆடல் செய்தான் - மன்மதனும் பிரயோகஞ்செய்தான்.

மாரி ஆடலாவது - துருத்தியுஞ் சிவிறியுமேந்திய பெண்கள் குழலும் அண்டையும் ஏந்தி நீர்நாவலும், குழலும் அண்டையுமேந்திய புருடர்கள் துருத்தியும் சிவிறியும் ஏந்தி நீர்நாவலுமாம்.

உக்கிரகமாரபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம். ௪௨௭

இன்னணங்களிப்பமுதாரிந்துவாதிநான்னுளிற்
பொன்னவன்கேந்திரித்தபுனிதலககினத்திம்போந்த
தென்னவர்பெருமானசேய்க்குசசாதகசசெய்தியாதி
மன்னவர்க்கியன்றவேதமாபினுல்வயங்கவாற்றி.

(இ-ள்.) மூது ஊர் இன்னணம் களிப்ப- தொன்றுதொட்டுள்ள மதுநாகர
மானது-இவ்வாறு களிப்பில்முற்க, தென்னவர் பெருமான்-சுவந்தரபாண்டியர்,இந்
து நல் ஆதிரை நாளில்-சோமவாரத்தில் நல்லதிருவாதிரைகூத்திரத்தில், பொன்ன
வன் கேந்திரித்த புனித லக்கினத்தில் - வியாழன் கேந்திரித்த பரிசுத்தமாகிய லக்கி
னத்தில், போந்த சேய்க்கு - அவதரித்த (தமது) புத்திரருக்கு, சாதகம் செய்தி ஆதி
மன்னவர்க்கு இயன்ற வேதம் மாபினுல் வயங்க ஆற்றி - சாதகன்ம முதலியவற்
றை கூத்திரியருக்குப் பொருந்தக்கூறிய வேதநுல்முறைபால் விளங்கச்செய்து.

சாதகன்மமாவது - அததிராமந்திரத்தால் நூறு ஓமஞ்செய்து வாமமந்திரத்
தால் புத்திரன்முகத்தை எதிர்நோக்கிப் பஞ்சப்பிரமமந்திரங்களை யுச்சரித்து உச்சி
யைமோந்து புருடமந்திரத்தை வலக்காநிலை செலுத்தல. ஆதி என்றது - உத்தாப
னத்தை - அதாவது - அசுத்தமாகிய அறைவிட்டினின்றும் சுத்தமாகிய உயர்ந்தவிட
த்தில் குழந்தையைச் சேர்ப்பிக்குங் கிரியை. (உரு)

கரியவெண்டிரைநீர்ச்செல்வன்கல்விறகரிந்தவென்றித்
தெரியலனுலகந்தாநருதெய்வவவகைக்கோனாதித்
தரியலர்வீரஞ்சிந்தத்தருக்கழிந்தசசந்தோற்றம்
குரியகாரணத்தானமுக்கிரவருமனென்றான்.

(இ-ள்.) கரிய வெள் திரை நீர் செல்வன் -பெரிய வெள்ளிய அலையையுடைய
கடற்செல்வனாகிய வருணனும், கல் இறகு அரிந்த வென்றி தெரியலன்-மலையின்
கிறகரிந்த வெற்றிமாலையையணிந்த இந்நிரனும், உலகம் தாங்கு தெய்வத் வகைக்
கோன் ஆதி தரியலர்-உலகு (சலனமில்லாது நிலைபெறத்) தாங்கும் தெய்வத்தன்மை
யையுடைய மகமேரு அரசனும் முதலியபகைவாகன், வீரம் சிந்த தருக்கு அழிந்து
அச்சந் தோன்றற்கு உரிய காரணத்தால் - (தமது) வீரங்கெட்டிய இறுமாப்பொ
ழிந்து (தன்னைக்கண்டபொழுதே) அச்சந் தோன்றச் செய்தற்கு உரிய காரணத்தினு
ல், உக்கிரவருமன் நாமம் என்றான்-உக்கிரவருமனென நாமகரணஞ்செய்தருளினார்.

உத்தாபனத்துக்குப்பின் நாமகரணமாதலால் - நாமம் உக்கிரவருமன் என்
னார், நாமகரணமாவது - பேரிடுதலிற் செய்யுங்கிரியை, உக்கிரவருமன் - உக்கிரமே
கவசமாக உடையவன் என்பது பொருள். (உ௬)

நாலாகுமதியிற்சந்தியிதிப்பதுநடத்தியாரும்
பாலாகுமதியிலன்னமங்கலம்பயிற்றியாண்டின்
மேலாகுமதியிற்கேசவினைமுடித்தைந்தாமாண்டி
னாலாறுதெரிந்துபூணூற்கடிமுடித்துப்பின்னர்.

(இ-ள்.) நாலாகும் மதியில் சந்தி யிதிப்பது நடத்தி - நான்காமாதத்தில் சந்
தியிதித்தலாகிய பிரவாசக்கிரியையெய்து, ஆறாம் பால் ஆறாம் மதியில் அன்னம் மங்
கலம் பயிற்றி - ஆறம்பகுதியதாகிய மாதத்தில் அன்னப்பிராசனக்கிரியைமுடித்து,
ஆண்டின் மேலாகும் மதியில் கேச வினை முடித்து -பதின்மூன்றா மாதத்தில் சவுள

க்கிரியைமுடித்து, ஐந்து ஆம் ஆண்டில் தூல் ஆறு தெரிந்து பூணல் தூல் கடி முடித்து - ஐந்தாம்வருடத்தில் வேததூல்விதி வழாது உபநயனக்கிரியை முடித்து, பின்னர் - பின்பு.

பிரவாசமாவது - குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு ஆலயத்துக்குச் செல்லுங்கிரியை. சவுளமாவது - மயிர்வினைக்குச் செய்யுங் கிரியை. உபநயனமாவது - பரசிவத்தைத் தரிசிப்பித்தறகுச் சமீபமாகிய நயனதையுண்டாக்குங் கிரியை. (உஎ)

பதநிராபாழிசாகையாரணம்பனைத்தவேத
முதனினாக்கலையும்வென்றிழிவிந்கலையும்வாளு
மதநிராயொழுமுமையன்மநிராவையம்பாய்மா
விதநிராயேற்றமறுமுணரத்தினுன்வியாழப்புத்தேள்.

(இ-ள்.) பதம் நிரா பாழி சாகை ஆரணம் பனைத்த வேதம் முதல் நிராகலையும் - பதமும் நிரையும் பாழியும் சாகையும் ஆரணமும் நிரம்பிய வேதமுதலியவரிசையாயுள்ள தூல்களையும், வென்றி மூரி வில கலையும் - வெற்றியையுடைய விறறொழிற்குரிய தூலையும், வாளும் - வாட்பயிற்சிகுருகிய தூலையும், மதம் நிரா ஒழுகும் மையல் மா ஏற்றம் - மதம் வரிசைபட ஒழுகுதலால் மயக்கம்பூண்ட யானைஏற்றத்தையும், நிரா வையம் ஏற்றம் - வரிசைபட அலங்கரித்த தேரேற்றத்தையும், விதம் நிரா பாய் மா ஏற்றம் மற்றும் - பலவகைப்பட்டவரிசையையுடைய குதினாயின் ஏற்றத்தையுமுணர்த்தும் தூல்களையும் இலையொழிந்த வேறுதூல்களையும், வியாழப்புத்தேள் உணர்த்தினுன் - பிரகஸ்பதி பயிற்றுவித்தார்.

பத நிரா பாழி சாகை யாரணம் பனைத்த வேதமுதலினாகலை என்றது - காண்டோபக்கிரமணக்கிரியை எனக்கொள்க. காண்டோபக்கிரமணமாவது - வேதபாகங்களை அத்தியயனஞ்செய்ய ஆரம்பிக்குங் கிரியை. பதம் - வாசகம், நிரா - பூர்வபூர்வபதத்தை அணுகரித்து உத்தரோதரபதத்தை யுச்சரிக்குங் கிரமம். பாழி-இரண்டுபதத்தை எடுத்துக்கொண்டு பூர்வபதத்தை யொருமுறை யுச்சரித்து உத்தரபதத்தை இரண்டுமுறை யுச்சரித்த மீட்டும் பூரவபதத்தை இரண்டுமுறை யுச்சரித்து உத்தரபதத்தை ஒருமுறை யுச்சரிக்கும் சடை. சாகை - சதத்காண்டநிதினவேறாயுள்ளது. ஆரணம் - அச்சாகையில் பததப் பிரச்சினைக்கள கூடியது. பனைத்த என்றது - இவ்வறுப்புக்களால் நிரம்பிய எனப் பொருள்கொள்க. வேதமுதல் நிரா கலை என்றது - ஆறங்கங்களையும். அவையாவன - மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிடம், நிருத்தம், சோதிடம். (உஅ)

குருமுடித்தறியவேண்டுமென்பதோர்கொள்கையாலே
யொருமுறைகேட்டாங்கெண்ணெண்கலைகளுமொருவகுதேறி
யரனலொருவராலுந்தேற்றுவதருமையாலப
பரனிடைத்தெளிந்தான்பாசுபதாத்திரப்படைபுமன்றோ.

(இ-ள்.) குரு முடித்து அறிய வேண்டும் என்பது ஓர் கொள்கையால் - (தூல்களைக்) குருமுடிமாய் ஆராய்ந்தறியவேண்டுமென்னும் ஒருகோட்பாட்டால், ஒருமுறை கேட்ட ஆங்கு எண்ணெண்கலைகளும் ஒருங்கு தேறி - ஒருகால் கேட்டபடியே அறுபத்தாறுகலைகளையும் ஒருசேர ஐயந்திரிபறத்தெளிந்து, அரன் அலது ஒருவராலும் தேற்றுவது அருமையால் - சிவபெருமானாந்தி மற்றொருவராலும் தெளிவித்தற்கருமையால், அப்பரன் இடை பாசுபதாத்திரம் படையும் தெளிந்தான் - அச்சிவபெருமானிடத்துப் பாசுபதாத்திரப் பயிற்சியையும் ஆராய்ந்தறிந்தார்.

உக்கிரகுமார்பாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம். ௪௨௯

பாசுபதாத்திராப்படை - பாசுபதாஸ்திர ஆபுதமெனகின்றலால் இருபெயரொ
ட்டிப் பண்புத்தொகை. (௨௧)

எல்லையில்கலைகளெல்லாமகவைநாலிரண்டின்புற்றத்
தொல்லறிவுடையனாகிருவனாத்தொழுதுபோற்ற
வல்லவனாகியன்னுர்மகிழ்ச்சிகொள்கலனாய்வென்றிச்
செல்வவேற்றினைஞரோடுந்திருவிளையாடல்செய்வான்.

(இ-ள்.) நாலிரண்டு அகவையில் - எட்டுவயதில், எல்லையில் கலைகள் எல்
லாம் முற்ற - அளவில்லாத தூணுணர்ச்சியெல்லாவ குறைவின்றிநிரம்ப, தொல் அறி
வு உடையன ஆகி - பண்டிள்ள முற்றறிவுடையராகி, குரவனா தொழுது போற்ற வ
ல்ல வன் ஆகி - (தாய்தந்தையராகிய) இருமுதுகுரவனாயும் வழிபட்டுத் ததித்த
வாழ்த்த வன்மையையுடையவராகி, அன்னார் மகிழ்ச்சி கொள் கலன் ஆய் - அவ்
வருமுதுகுரவருடைய மகிழ்ச்சிக்கோ பாததிரமாய், வென்றி செல்வம் ஏறு இளை
ஞரோடும் - வெற்றிச் செல்வத்தையுடைய ஆண்சிங்கம்போன்ற இளைஞரோடும்
(சென்று) திரு விளை யாடல் செய்வான் - திருவிளையாடல் செய்து வருவாராயினார்.

அதற்கண்ணிற் பிறந்த புத்திரனாதலின் தொல்லறிவுடையனாகி என்றார். (௩௦)

புகர்மதவேழமுட்டிப்போவிளையாடிவென்றும்
தகரொடுதகனாததாங்கித்தருகமராடிவென்றும்
வகிப்படுகுருதிசூட்டுவாரணமாடிவென்றும்
நகைமணிபலகைசெம்பொன்குறுப்பாடிவென்றும்.

(இ-ள்.) புகர் மதம் வேழம் முட்டி போ விளையாடி வென்றும் - புள்ளித
ங்கிய முகத்தையும் மதத்தையுமுடைய யானைகள் (தம்முள்போர்செய்யப்)பொருத்
தி வெற்றிகொண்டும், தகரொடு தகனா தாக்கி தருக்கு அமர் ஆடி வென்றும் - ஆட்
டுக்கடாக்களோடு ஆட்டிககடாக்களைப் பொருத்தி இறமாப்போடு போர்செய்யச்செ
ய்து வெற்றிகொண்டும், வகிப படு குருதி சூட்டு வாரணம் ஆடி வென்றும் - பிளவு
பட்ட வுதிரம்போலும் செநகிறமவாயந்த சூட்டையுடையசேவல்கள் (தம்முள்போ
ர்செய்யப்) பொருத்தி வெற்றிகொண்டும், நகை மணி பலகை - விளங்கும் இரத்தின
ங்கள் குயிற்றிய பலகையின்வரையுளமைந்த, செம்பொன் நான்கு உறுப்பு ஆடி
வென்றும் - இரத கணு அரக காலாள்கள் எனனும் நான்குறுப்புக்களைத்தொட்டு விளை
யாடி வெற்றிகொண்டும்.

வாரணம் என்னும் பலபொரு ளொருசொல் - வகிபபடு குருதிச் சூட்டென்
னுங் குறிப்பால் சேவலையுணர்த்திற்று. வாரணம் - பாலை, கோழி, சங்கு. கடல்,
கவசம், கேடகம். (௩௧)

காற்றினுங்கடியமாவிற்காவதம்பலபோய்மீண்டும்
கூற்றினுங்கொடியசீற்றங்குஞ்சா முகைத்தும்வையை
யாற்றினுய்யானத்தாவியகத்தினுளின்பந்துய்த்தும்
வேற்றிறன்மைந்தரோடுமல்லமர்விளைத்துவென்றும்.

(இ-ள்.) காற்றினும் கடிய மாவின் பல காவதம் போய் மீண்டும் - காற்றினு
ம் விளாந்தசெல்லங் குதிரையின்மேல் பலகாதஞ்சென்று திரும்பியும், கூற்றினும்
கொடிய சீற்றம் குஞ்சாம் உகைத்தும் - இயமனினுங் கொடுத்தொழில்பூண்டகோ

பத்தையுடைய யானையைச்செலுத்தியும், வையை ஆற்றின் உய்யானத்த ஆவி அகத்தினுள் இன்பம் துய்த்தும் - ஈவையயாற்றின்கண்ணும் பூந்தோட்டத்தின்கண்ணும் தடாகத்தின்கண்ணும் இன்பதுகூர்ந்தும், வேல் திறல் மைந்தரோடு மல் அமர்வினைத்து வென்றும்-வேலின்வெற்றிவாய்ந்த இளைஞரோடும் மற்போர்புரிந்து வெற்றிவாய்ந்தும்.

வையையாற்றிலும் தடாகத்திலும் நீர்விளையாட்டயர்ந்தும், பூந்தோட்டத்தில் மலர்கொய்து சூடலும் உடைமையால் இன்பந்துய்த்துமென்றார். (௩௨)

சந்தவெற்படைந்துவேட்டஞ்செய்துமசைசலவாழ்க்கையந்தணராசிகுறவவாதொழில்வினாபுமன்றா கந்தமென்கனிவிருத்தூண்கைதழிஇக்களித்தாய்மிண்டு மிந்தவாழைமழுவாணடுகழியமேலெய்துமாண்டில்.

(இ-ள்.) சந்தம் வெற்பு அடைந்து வேட்டம் செய்தும் - பொதியமலையை யடைந்து வேட்டையாடியும், அசைவாழ்க்கை அந்நணர் ஆகி கூற - அப்பொதியமலையில்வாரும் வாழ்க்கையையுடைய முனிவர்கள் ஆகிவசனங்கூற, அவர் தொழில் வினாபும - அவாசெய்யுநதவததொழில் (முட்டின் திருமுதலை) வினாவியும், அன்றார் கந்தம் மெல் கனி விருந்த ஊணை கைதழி இ கனிததும் - அம்முனிவர்கள் (கனிகூர்ந்த) தந்தகிழங்கும் மெல்லியகனியும் ஆகிய விருந்துணவைக் கைக்கொண்டு மகிழ்ந்தும், மீண்டும் - (தமது) திருக்கோயிற்றுத் திரும்பியும், இந்த ஆறு ஐ மூவாண்டு கழிய - இந்நதபபடி பதினேந்தவருட்கழிய, மேல எய்தும் ஆண்டில் - இனிவரும் பதினாறும் வருடத்தில.

சந்தவெற்பு - சந்தனமருங்கிய மலையென்றமையால் பொதியமலையென்றும். (௩௩)

சூர்முதறதந்ததங்கடோன்றலேயிவனென்றெண்ணிக் காரமுக்கமயிலும்வேலுநகைவிடாககாக்குமாபேரல் வாரமுக்கமுலையினும்வடிக்கணுமருங்குமொய்ப்பக் கூரமுக்கவேலானின்னகொளசையனாகததாதை.

(இ-ள்.) சூர் முதல் தழந்த தங்கள் தோன்றலே இவனென்று எண்ணி-சூரபன்மனாகிய மாமரத்தினவேரை அறுத்த தங்கள் இறைவனே இவனென்றுகருதி, காரமுக்கம் மயிலும் வேலும் கைவிடாது காககும் ஆறுபோல்-கரியநிறம்வாய்ந்த முகத்தையுடைய மயிலும் வேலும் (சிறிதும்) நெகிழாமல் நின்றகாககும்வகைபோல, வாரமுக்கம் முலையினும் - கசகின்முக்கதிலடங்கிய முலையையுடைய பெண்களும், வடி கண்ணும் மருங்கு மொய்ப்ப-(அவாகன்) மாவகிவின்பிளவையொத்தகண்களும் (தமது) பக்கவகளில் மொய்க்க, கூரமுக்க வேலான் இன்ன கொள்கையன் ஆக-கூரானுதியிலுடைய வேலையேந்திய உக்கிரகுமாரர் இக்காளைப்பருவமுடையவராக, தாதை-சவுந்திரபாண்டியர்.

விடாது என்னும் எதிமறை வினையெச்சமும், ஆறு என்னும் பெயர்ச்சொல்லும் கூறு தொக்குகின்றன. (௩௪)

பங்கயச்செவ்வித்தாகிக்கண்மனம்பருகுகாந்தி யங்கழற்காலுஞ்சொன்னவடைவினிற்றிரண்டுநீண்ட சங்கையுமவட்டந்தோன்றசெழுமுழந்தாளுநால்வாய்த் துங்கவீரங்கவுண்மால்யானைத்துதிக்கைபோற்றிரள்கவானும்.

உக்கிரகுமாரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம். சங்க

(இ-ள்.) பங்கயம் செவ்வித்து ஆகி - அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்போலும் அழகியுடையதாகி, கண் மனம் பருகு காதலி அம் கழல் காலும் - (கண்டோர்கள்) கண்ணையும் மனத்தையும் கொள்ளுகொள்ளும் ஒளிவாய்ந்த அழகிய வீரதண்டையணிந்த காலையும், சொன்ன அடைவினில் திரண்டு நீண்ட சங்கையும் - சாமுத்திரிகை நூலிற்சொன்னமுறையே திரண்டு நீண்ட கணக்காலையும், வட்டம் தோன்ற செழுமுழந்தாளும் - எலும்பின் வட்டவடிவுதோன்றாமற் தசந்தமுழங்காலையும், நால்வாய் துக்கம் ஈரங்கவுள் மால் யானை துதிக்கைபோல் திரள்கவானும் - நன்றையுமாய் வரையுமாய் உயர்ந்த மதநீரின் தண்மைவாய்ந்த கபோலத்தையும் மயக்கத்தையுமுடைய யானையினது துதிக்கைபோலத் திரண்டதொடையையும். (௩௫)

சிறுகியவயிறுந்தாழ்ந்தநாபியுஞ்செவ்விநோக்கு
மறுவில்லகண்ணடியின்ன கடியகலவரைகொண்மார்பு
மெறியிசைவீணைத்தண்டினிணைந்துநீண்டிழந்தகையும்
வெறியதார்கிடந்தமேருவெற்பிரண்டையதோளும்.

(இ-ள்.) சிறுகிய வயிறும் - சிறுகிய உதரத்தையும், தாழ்ந்த நாபியும்-ஆழ்ந்தவுத்தியையும், செவ்வி நோக்கும் மறு இல் கண்ணடியின் அன்ன கடி உகலவரைகொள் மார்பும் - (உலகத்தினர் தமது படிவத்தினது) அழகுநோக்குதற்குக் (கருவியாகிய) குற்றமற்ற கண்ணடிபோலச் (சஞ்சரையகன்ற) ஒளிமிகக் அகன்றமலையையொத்த மார்பையும், எறி இசை வீணை தண்டின் இணைந்து நீண்டு இழந்தகையும் - நரம்பைத்தடவுதலால் இசையெழும் வீணையினது தண்டைப்போலத் தமமுள்ளொத்து நீண்டு முழந்தாளதொட நிமிரத்தகைகளையும், வெறிய தார கிடந்த மேருவெறபு இரண்டு அணைய தோளும் - வாசனையையுடைய மரோசுழந்த இரண்டுமக மேருவையொப்பப் பணைத்ததோள்களையும். (௩௬)

வலம்புரியென்னவாய்ந்தகண்டமூமலராண்மன்னும்
பொலம்புரிகமலமன்னவதனமும்பொதுவானோகுகி
நிலம்புரிதவப்பேறன்னவடிவெலாநின்றுநின்று
நலம்புரிநூலானோக்கிசசோதிப்பானடிக்கவல்லான்.

(இ-ள்.) வலம்புரி என்னவாய்ந்த கண்டமும் - வலம்புரிச்சங்கைப்போல வளவாய்ந்து திரண்டகண்டத்தையும், மலரான மன்னும் பொலம்புரி கமலம் அன்ன வதனமும் - இலக்குமி நிலையெயரான வசிக்கும் பொன்னிறம்வாய்ந்த தாமரையையொத்த முகத்தையும், கடிக்கவல்லான் - இரதிராசாலிச்சைசெய்யவல்ல சவுந்தரபாண்டியர், பொதுவால் நோக்கி - பொதுவில்லக்கணத்தார் பார்த்தருளி நிலம்புரி தவம் பேறு அன்னான் வடிவு எல்லாம்-நிலமகளசெய்த தவப்பயனையொத்த உக்கிரகுமாரருடைய அவையவங்களையெல்லாம், நின்று நினது நலம்புரி நூலால் நோக்கி சோதிப்பான் - உற்றுநோக்கிச் சாமுத்திரிகை நூலிற் கூறிய சிறப்பிலக்கணமரபால் நோக்கிச் சோதிக்கத்தொடங்கினார்.

நலம்புரிநூல் - அவயவங்களி னிலக்கணங்கடறுநூல்.

(௩௭)

உன்னதமாறுநீண்டவுறுப்பைந்துருக்கந்தானு
மன்னதுகுறுக்கநான்காமகலுறுப்பிரண்டேழாகச
சொன்னதுசெவப்புமூன்றுகம்பிரந்தொகுத்தவாரே
யின்னவவிரிக்கினெண்ணுன்கிலக்கணவுறுப்பாமென்ப.

(இ-ள்.) உன்னதம் ஆறு ஆக - உயர்ந்த வுறுப்புகளாகவும், நீண்ட உறுப்பு ஐந்து ஆக - நீண்ட வுறுப்புகளைந்தாகவும், சூக்கம் தானும் அன்னது ஆக - சிறு கிய வுறுப்புகளைந்தாகவும், குறுக்கம் நான்கு ஆக - குறுகிய உறுப்புகள் நான்காகவும், அகல் உறுப்பு இரண்டு ஆக - அகன்ற வுறுப்புகளிரண்டாகவும், சொன்னது செவப்பு ஏழு ஆக - நூலிற்சொல்லிய செவந்தவுறுப்புகளேழாகவும், கம்பீரம் மூன்று ஆக - ஆழ்ந்தவுறுப்புகளமூன்றாகவும், தொகுத்த ஆறு ஏ - (சாமுத்திரிகைநூலில்) தொகுத்துக்கூறியபடியே, இன்னவை விரிக்கில் - இவற்றையெடுத்து விரித்துக் கூறில், உறுப்பு எண்ணுன்கு இலக்கணம் என்ப - உறுப்புகளாலமைந்த முப்பத்திரண் டிலக்கணமென்று கூறுவர்.

ஆக என்னும் வினையெச்சம் இடையில் நின்று ஏனையிடங்களிற் பிரிந்துசெல்வதலால் இடைநிலைத்தீவகவணி. ஆம் சாரியை யிடைச்சொல். (நாஅ)

வயிறுதோனெற்றிராசிமார்புகையடியில்வாறு
முயரில்வான் டெல்லவாகுமொளிகவர்க்குக்கபோலம்
புயல்புரைவள்ளற்செங்கைபுதுமணங்கவருந்துண்டம்
வியன்முலைநடுமார்பைந்துநீண்டவேல்விளைக்குருன்மை.

(இ-ள்.) வயிறு தோள் நெற்றி நாசி மார்பு கை அடி இவ்வாறும் உயரில் வான் செல்வனாகும் - வயிறும் புயமும் நெற்றியும் நாசியும் மார்பும் கையினடியும் ஆகிய இந்த ஆறு உறுப்பும் உயர்ந்திருப்பானாயின் பெருஞ்செல்வமுடையவனாவான், ஒளிகவர்கண் - (புலன்களுள் ஒன்றாகிய) ஒளியைத் தனதகப்படுத்தியகண்ணும், கபோலம்-கபோலமும், புயல் புரை வள்ளல் செங்கை - மேகமபோலக் கைம்மாறு கருதாதுகொடுக்கும் செவந்தகையும், புதுமணம் கவரும் துண்டம் - நறுமணக்கவரும் நாசியும், முலை நடுவியன் மார்பு ஐந்தும் நீண்ட வேல் - முலையின்மத்தியிலுள்ள பரந்தமார்பும் ஆகிய இவ்வைந்துறுப்பும் நீண்டிருப்பானாயின், நன்மை விளைக்கும் - (அவை அவனுக்கு) நன்மையைத்தரும். (நாஈ)

நதியபூக்குஞ்சிடொக்குவிரல்கணுநகம்பல்லைந்துரு
சிறியவேலாயுள்கோசஞ்சவகைநாமுதுகிந்நான்குநா
குறியவேற்பாக்கியப்பேறாஞ்சிரங்குளமென்றாய்ந்தோ
ரறியுயில்வறுப்பிரண்டுமகன்றலேலதுவுநன்றும்.

(இ-ள்.) நதிய பூம் குஞ்சி - நறுமணங்கமமும் மலரையணிந்த சிகையும், விரல்கணு நகம் பல் ஐந்தும் - விரல்கு கணுவும் நகமும் பல்லும் ஆகிய இவ்வைந்தும், தொக்கு சிறியவேல் ஆயுள் - சிறுததுச் சிறியனவாயிருக்கப் பெறுவானாகில் ஆயுள்விருத்தியாம், கோசம் சங்கை நா முதுகு இந்நான்கும் குறியவேல் பாக்கியப்பேறும் - கோசமும் கணைக்காலும் நாவும் முதுகும் ஆகிய இந்நான்குறுப்பும் குறியனவாயிருக்கப் பெறுவானாகில் பெரும்பாக்கியப் பயனுண்டாம், ஆய்ந்தோர் அறியும் சிரம் குளம் என்ற இவ்விரண்டு உறுப்பும் அகன்ற வேல் - (சாமுத்திரிகைநூலின்) ஆராய்ச்சியின்வல்லோர் நன்கறியும் தலையும் நெற்றியும் என்றுசொல்லப்பட்ட இந்த இரண்டு உறுப்புகளும், அகன்றவேல் அதுவும் நன்றும் - அகன்றிருந்தானாகில் அவ்வகற்சியும் நன்மையைவிளைக்கும். (சா0)

அகவடியங்கைநாட்டக்கடையிதழண்ணநாக்கு
நகயிவையேழுஞ்சேந்தநன்மையாற்பெறுமாவின்ப

உக்கிரகுமாரபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம். சூ.ந.

மிகல்வலியோசைநாபியென்றிவைமூன்றுமாழ்ந்த
தகைமையாலெவர்க்குமேலாநன்மைசாறக்கோனென்னு.

(இ-ள்.) அடி அகம் அங்கை - அடியினுள்ளிடமும் உள்ளங்கையும், நாட்
டம் கடை - கட்கடையும், இதழ் அண்ணம் நாக்கு நகம் இவை ஏழும் - இதழும்
மேல்வாயும் நாக்கும் நகமும் (ஆகிய) இவ்வுறுப்புகளேழும், சேந்த நன்மையால்
மா இன்பம் பெறும் - செவந்திருக்கும் நன்மையையுடையனாகில் பெரிய இன்பம்
பெறுவான், இகல் வலி ஓசை நாபி என்ற இவை மூன்றும் - (மிக்க) வலிமையும்
ஓசையும் கொப்பூழும் என்றுசொல்லப்பட்ட இம்மூன்றுறுப்புகளும், ஆழ்த்தகை
மையால் - ஆழ்த்திருக்குந் தன்மையனாயின, எவர்க்கு மேலாம் நன்மைசாள் தக்
கோன் என்னு - உலகினுள்ளயாவர்க்கும் மேம்பட்ட நன்மைநிறைந்த தகுதியுடை
யோனென்றுகருதி.

என்ற என்னும் இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலப் பெயரசொச்ச
ம் நுதொக்குநின்றது. இகல்வலி ஒருபொருட்பனமொழி. (சுக)

எல்லையின்மூர்த்திமைந்தனிலக்கணநிறைவினோடு
நல்லவாங்குணனுநோக்கிப்பொதுவறஞாலங்காக்க
வல்லவனாகிவாழ்நாணனிபெறவல்லனென்னு
வல்லணிமிடற்றூன்பின்னுமனத்தினுலளந்துருமும்.

(இ-ள்.) எல்லை இல் மூர்த்தி - அளவைகளால் அளந்தறியவொண்ணாத சவு
ந்தரபாண்டியர், மைந்தன் இலக்கணம் நிறைவினோடும் - (தமது) புத்திரனுடைய
மூப்பத்திரண்டிலக்கணங்களின் சாற்பினோடும், நல்ல ஆம் குணனும் நோக்கி-(அவ
றறிந்தியைநத) நல்லனவாகிய குணங்களையும் ஆராய்ந்தறிநது (இவற்றால்) ஞாலம்
பொது அற காக்கவல்லவன் ஆகி - உலகந்தனதழக்கீழ்ப்படக் காக்கவல்லவனாய்,
வாழ் நாள் நனிபெற வல்லன் என்னு - வாழ்நாளும் மிகப்பெறவும் வல்லனென்று
கருதி, அல் அணி மிடற்றூன் - (விஷத்தால்) இருண்ட ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய அப்
பெருமானார், பின்னும் மனத்தினால் அளந்து ருமும் - பின்னும் மனத்தினால் தனித்
தனிவரையறுத்து ஆலோசிக்கின்றார். (சஉ)

இத்தகுபண்புசான்றநீர்மையாலிசைமைநீதி
வித்தகநல்லவுள்ளமுடைமைமெய்வீறுதெய்வ
பத்திமையுலகுக்கெல்லாமகிழ்ச்சிசெய்பண்புசாந்த
சித்தமெவ்வுயிர்க்குமன்புசெய்கைநல்லீகைகல்வி.

(இ-ள்.) இத்தகு பண்புசான்ற நீர்மையால் - இவ்வாறு தக்ககுணங்கள்
நிறைந்ததன்மையால், இசைமை நீதி - புகழும் நீதியும், வித்தகம் உடைமை நல்ல
உள்ளம் உடைமை - சதுரப்பாடுடைமையும் நல்ல உள்ளமுடைமையும், மெய்வீறு
தெய்வ பத்திமை-சத்தியமும் நிகரின்மையும் ஈசுரபத்தியும், எல்லா உலகுக்கும் மகி
ழ்ச்சிசெய்ய பண்பு சாந்தசித்தம் - எல்லாவுலகங்களுக்கும் இதஞ்செய்யும் தன்மை
யும் சாந்தசித்தமும், எவ்வுயிர்க்கும் அன்பு செய்கை நல் ஈகை கல்வி - எல்லாவு
யிர்களின்மேலும் கருணைசெய்தலும் நல்லகொடையும் கல்வியும்.

ஏழனுருபு நிற்குமிடத்து நான்கனுருபுவந்தது உருபுமயக்கம். எல்லாம் என்
பதனிறுதியில் மூற்றும்மைதொகுத்தல். (சக)

வெல்லுதற்கரியார்தம்மைவெல்லுதறேவராலுஞ்
செல்லுதற்கரியதேத்துஞ்சென்றிடுதிறையுங்கோடல்
புல்லுதற்கரியஞாலமலைபோற்புயத்திலேந்திச்
சொல்லுதற்கரியகீர்த்தியுலகெலாஞ்சுமப்பவைத்தல்.

(இ-ள்.) தேவராலும் செல்லுதற்கு அரிய தேத்தும் சென்று - தேவர்களா
லும் அடைதற்கரிய இடத்துஞ்சென்று, வெல்லுதற்கு அரியார் தம்மை வெல்லுதல்-
அத்தேவர்களால் வெல்லுதற்கரிய பகைவரை வெற்றி கோடலும், இடு திறையும்
கோடல் - (அவர்கள்) கட்டித் திறையையும் கைக்கோடலும், புல்லுதற்கு அரிய ஞா
லம் - (பிரமால் ஒரு சேர) அடைதற்கரிய உலகத்தை, மலை போல் புயத்தில் ஏந்தி-
மலைபோலப் புயத்தி லெளிதாகச் சுமந்து, சொல்லுதற்கு அரிய கீர்த்தி - வரையறு
த்துச் சொல்லவொண்ணாத (தன்னு) பிரதாபத்தை, உலகு எலாம் சுமப்ப வைத்
ல் - உலகமுற்றும் சுமக்க நிலைபெற வைத்தலும்.

வெற்றிகோடலும், திறைகோடலும், உலகமுற்றும் தாங்குதலும் உடைமை
பற்றிக் கீர்த்தியைப் பிரதாபமென்றும். பிரதாபம் என்றது வெற்றியால் வரும் புக
ழ்ச்சி. தேம் இடப்பெயர்ச்சொல்-அது உருபேறகுமிடத்து ஈழம் அத்துச்சாரியை
யினகரமுங்கெட்டுத் தேத்து என நின்றது. (சசு)

என்றிவையாதியாயவியற்குணமுடையனாகி
நன்றிசெய்துலகுகெல்லாநாயகனெருவனாகி
நின்றிடுமிவற்குப்பின்னர்நீன்முடி கவித்துமுன்னர்
மன்றல்செய்கென்றுசூழ்ந்துமதிஞரோடுசாவினானே.

(இ-ள்.) என்ற இவை ஆதியாய - என்று சொல்லப்பட்ட இவை முதலாகிய
(பெருந்தகைமைகளை) இயல் குணம் உடையன் ஆகி-இயற்கைக் குணங்களாக வுடைய
வனாயிருத்தலால், நன்றி செய்து - (உயிர்களுக்கு) இதமே புரிந்து, உலகுக்கு எல்
லாம் ஒருவன் நாயகனாகி நின்றிடும் இவற்கு-உலகங்களுக்கெல்லாம் தானெருவனே
தலைவனாய் நிற்கு மிவனுக்கு, பின்னர் நீன் முடி கவித்தும் - பின்பு ஒளிமிக்க நீண்ட
முடி சூட்டுவோம், முன்னர் மன்றல் செய்க என்று சூழ்ந்து-முன்பு திருமணஞ்செ
ய்வோமென்று ஆலோசித்து, மதிஞரோடு உசாவினான் - சுமதி முதலிய அமைச்ச
ரோடு ஆலோசித்தருளினார்.

ஆகி காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகால வினையெச்சமாதலால் ஆதலால்
எனப் பொருள் கொண்டாம். கவித்தும் எதிர்காலத்தன்மைப்பன்மைவினமுற்று.
தும் தன்மைப்பன்மை. (சடு)

உக்கிரகுமாரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௯௬௫.

பன்னிரண்டாவது

உக்கிரகுமாரனுக்கு

வேல் வளை செண்கொடுத்தபடலம்.

அறசீரடியாகிரியலிருத்தம்.

உருக்குந்திறலுக்கிரகுமாரனுதயமிதுவான்மதியுநதிப்
'பெருக்குங்காந்தசடைக்கறறைபெருந்தேர்செழியர்பிரானவற்குச்
செருக்குஞ்செல்வமணமுடித்துசெவ்வேல்வளைசெண்டளித்துள்ளர்
தருக்குமுடித்தந்தரசரிமைதந்தசெயலுஞ்சாற்றுவாம்.

(இ-ள்.) உருக்கும் திறல் உக்கிர குமரன் உதயம் இது-(பகைவனாக்) கெடு
க்கும் வலிமைவாய்ந்த உக்கிரகுமாரர் அவதரித்த வரலாறு இத்திருவிளையாடலா
ம், வால் மதியும் நதிப்பெருக்கும் கற்றை சடை காந்த - வெள்ளிய சந்திரனையும்
நதிப்பெருகையும் நெருங்கிப்பசடையையும் ஒளித்துவந்தருளிய, பெரும் தேர் செ
ழியர் பிரான்-பெரியதேரையுடைய பாண்டியா இறைவராகிய சவுந்தரபாண்டியர்,
அவறகு-அவ்வுக்கிரகுமாரருக்கு, செல்வம் செருக்கு மணமுடித்து - செல்வத்தா
லிழைமாந்திருக்குந்திருமணத்தை (முன்னா) முடித்து, செவ் வேல் வளை செண்டு
அளித்த - உதிரந்தோய்ந்தவேலையும் சக்கரத்தையும் செண்டையுங்கொடுத்து, உள்
ளந் தருக்கு முடித்தது - மனயிழைமாக்கும் முடிசூட்டி, அரசு உரிமை தந்த செய
லும் சாற்றுவாம் - (தமது) அரசரிமைபுத்தந்த திருவிளையாடலைச்சொல்லுவாம்.

செல்வம் செருக்கு மணம், உள்ளநருக்குமுடி, உடையவன்றொழிவை உ
டைமைகண்மேலேற்றிக்கூறினார். (க)

வையைக்கிழவன்நன்னருமைக்குமரன்றனக்குமணம்புணர்ச்சி
செய்யக்கருதுந்திறனோக்கியறிஞரோடுந்திரண்டமைச்சர்
மையற்றழியாநிலத்திருவுமரபுகுடியும்புகழ்மையுநம்
மையற்கிசையத்தக்ககுலத்தரசர்யாரொன்றளக்கின்றார். *

(இ-ள்.) வையை கிழவன் - வையையாறறு நீர்த்துறைகூறிய சவுந்தரபா
ண்டியர், தன் அருமை குமரன் தனக்கு - தமது அருமைபுத்திரருக்கு, மணம்
புணர்ச்சி செய்ய கருதும் திறன் நோக்கி - திருமணஞ்செய்யக்கருதிய பாகுபாட்
டையுணர்ந்து, அமைச்சர் அறிஞரோடும் திரண்டு - சுமதிமுதலிய மந்திரிமார் முத
றிஞரோடும் ஒருசேரக்கூடி, மை அற்று அழியா நிலம் திருவும் - குற்றமற்று ஒரு
பொழுதும் சிதையாத நிலவுரிமைச்செல்வமும், மரபும் குடியும் புகழ்மையும்-தொர்
ன்றுதொட்டு முறைபிறழாதுவரும் மரபும் குடிப்பிறப்பும் (இவற்றிற்கியைந்த) புக
ழ்ச்சியும் (ஆகிய இவைகளுக்கு) நம் ஐயறகு இசைய தக்க குலத்து - நமது பெரு
மானார்க்குப் பொருந்தத்தக்க குலத்திற்பிறந்த, அரசர் யார் என்று அளக்கின்றார்-
அரசர்யாவரென்று (தம்முள்) அளந்து அறிவாராயினார். (உ)

தீந்தண்புனல்கூழுவடபுலத்துமணவூரொன்னுந்திருநகர்க்கு
வேந்தன்பரிதிதிருமரபின்விளங்குஞ்சோமசேகரனென்
றாய்ந்தகேள்வியவனிடத்துத்திருமாதென்னவவதரித்த
காங்கிமதியைமணம்பேசவிருந்தாரற்றைக்கணையிருளவாய்.

(இ-ள்.) தீம் தண் புனல் குழ் வடபுலத்து மணலூர் என்னும் திருநகர்க்கு வேந்தன் - இனிய தண்ணியநீர்க்குழந்த (மதுரையின்) வடபாலுள்ள மணலூரென்னும் திருநகர்க்கு அரசனாய், திரு பரிதி மரபின் விளங்கும் சோம சேகரன் என்ற ஆய்ந்த கேள்வி அவன் - சிறந்த சூரியன்மரபில் அவதரித்த சோழனாகிய சோமசேகரனென்று சொல்லப்பட்டு ஆராய்ந்தகேள்வியில்வல்லவன் (மேற்கூறியவற்றுள் ஒன்றும் முட்டின்று நிறைந்தவனாகலால்) இடத்து திருமாத என்ன அவதரித்த கார்திமதியை-அவனிடத்தில் இலக்குமிபோல அவதாரஞ்செய்த கார்திமதி என்பவனா, மணம்பேச இருநதார்-திருமணவினைக்குப் பேசவிரும்புநார்கள், அற்றைகளை இருள்வாய் - அந்நாளில் நடுராத்திரியில்.

கணையிருள் - மிக்கவிருள் ஆதலால் நடுராத்திரி என்றும்.

(க.)

வெள்ளைக்களிற்பின்பிடர்சுமந்தகுடும்பிக்கோயின்மேயவிளம்
பிள்ளைக்கதிராவெண்மதிமௌலிபெருமானிர விமருமானும்
வள்ளற்காத்தான்கனவிலெழுந்தருளிவாரோரநனவிற்குங்
கள்ளத்துருவாந்திருமேனிகாடடியிதனைவிளம்புவார்.

(இ-ள்.) வெள்ளை களிற்பின் பிடர் சுமந்த குடும்பி கோயில் மேய - வெள்ளையானையின் பிடர்சுமந்த சிவரத்தையுடைய திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளிய, வெள்ள்கதிர் இளம் பிள்ளை மதி மௌலி பெருமான் - வெள்ளியகிரணத்தையுடைய இளஞ்சந்திரனையணிந்த சடாமுடியையுடைய சவுந்தரபாண்டியர், இரவி மருமாள் ஆம் வள்ளல் காத்தான் கனவில் எழுந்தருளி - சூரியன் புத்திரனாகிய வள்ளன்மை நிறைந்த கையையுடைய சோமசேகரச்சோழன் கனவில் எழுந்தருளி, வாரோரநனவிற்கும் கள்ளத்து உருவாம் திருமேனிகாட்டி - தேவர்கள் நனவிற்கு மறைந்தபடி வமாகிய (தமது) திருமேனியைப் புலப்படுத்தி, இதனை விளம்புவார் - இதனைச் சொல்லியருளுகின்றார்.

உம்மை - சிறப்புப்பொருட்டு.

(ச.)

அன்னமிறைகொள்வயன்மதுரைசசிவன்யாமரசநீயின்ற
பொண்ணையனையாடனைமதுராபுரியிற்கொடுபோயமறுபுலத்து
மன்னர்மகுடமணிவிடறமழுங்குகழற்காற்சுந்தரனார்
தென்னர்பெருமான்குமரனுக்குகொடுத்தியென்றுசெப்புதலும்.

(இ-ள்.) அரச-அரசனே, யாம் அன்னம் இறைகொள் வயல் மதுரைசிவன்-யாம் அன்னம்வசிக்கும் வயல்கள்குழந்த மதுரையிலெழுந்தருளிய சிவன், நீ ஈன்ற பொன்னை அனையாள் தனை - நீபெற்ற இலக்குமியையொத்த கார்திமதியை, மதுராபுரியில் கொடுபோய் - மதுரைத் திருநகருக்குக்கொண்டு சென்று, மறு புலத்து மன்னர் மகுடமணி இடற மழுங்கும் - (திறை இறுக்கவந்தவனாகிய) வேற்றுத்தேயத் தரசர்களது கிரீடவறுப்பிலுள்ள இரத்தினங்களிடூதலால் தேய்ந்த, கழல் கால் சுந்தரனாம் தென்னர் பெருமான் குமரனுக்கு - வீரகண்டையணிந்த சவுந்தர பாண்டியர் குமாரராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியருக்கு, கொடுத்தி என்று செப்புதலும் - தாராயென்றுகூற.

செப்புதலும் - நிகழ்காலவினையெச்சம். செப்பு-பகுதி. து - அல் இரண்டும் சாரியை. உம்-எச்சவிகுதி.

(இ)

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம். ச.ந.எ

உள்ளக்கமலமுகமலமுடனேமலரவிருதடங்க
 ணள்ளற்கமலமலர்ந்துதனதங்கைக்கமலமுசிழ்த்தெழுந்து
 வள்ளற்பரமன்கருணையெளிவந்தசெயலேநினைந்தன்பின்
 வெள்ளத்தழந்தியெழுந்திரவிலேமுனாகுமவேலையினில்.

(இ-ள்.) உள்ளம் கமலம் முக கமலம் உடனே மலர - இதயமாகிய தாம
 னாயானது முகமாகிய தாமனாயோடே மலர்ந்து பொலிய, இரு தடம் கண் அள்
 ளல் கமலம் மலர்ந்து - இரண்டு பெரிய கண்களாகிய தாமரைகள் மலர்ந்து, தன
 து அம் கை கமலம் முசிழ்த்து எழுந்து-தனது அழகிய கைகளாகிய தாமரைகளைக்
 குவித்து (கண்படைப்பளையினின்றும்) எழுந்து, வளஎஸ் பரமன் கருணை எளிவ
 ந்த செயலே நினைந்து - அருட்கொடையையுடைய சிவபெருமான் நிருவருள் (தனக்
 கு) எளிதிற கிட்டிய செயலேக்கருதி, அன்பின் வெள்ளத்து அழுந்தி எழுந்து -
 அன்பாகிய பெருக்கில் ஆழ்ந்து மீண்டெழுந்து, இரவி வேலை முனாகும் வேலை
 யினில் - சூரியன் கடலிறேன்றும் வைகறைப்போதில்.

தாமரைக்குப் பங்கயம் என்பது ஓர் பரியாய நாமமாதலால் சாதியடைதந்து
 அள்ளற்கமலம் எனரார். சேறிறறேனறிய தாமரையென்பது பொருள். பங்கயம்
 சேறிறறேன்றியது. கண் கமலமலர்ந்து விழித்து என்னும் பொருளமேல்நின்றது.

நித்தியமக்கடனிரப்பிரிநிருபனமைச்சரோடுநான்கு
 பைத்தகருவிப்படையினொடுபலவேறியமுங்கலிப்பத்தன்
 பொய்த்தமருவருற்றிருமகளைப்பொன்னனாரோடிருதமியை
 வைத்துமணனாசேர்திருவினொடுமதுனாநோக்கிவழிக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) நிருபன் நித்தம் நியமக்கடன் நிரப்பி - சோமசேகரச்சோழன் நித்
 த நியமக்கடன்களைக் குறைவின்றிச் செய்துமுடித்து, அமைச்சரோடு நான்கு
 பைத்த கருவி படையினொடு - மந்திரிகளோடு நான்காகப் பரந்த ஆயுதங்களேந்திய
 சேனைகளோடு, வேறு பல இயமும் கலிப்ப - வெவ்வேறுகிய பல வாச்சியங்களும்
 தொனிக்க, பொய்த்த மருவருல் தன் திருமகளை பொன் அனாரோடு இரத மிசை
 வைத்து - பொய்போலும் இல்லாத இடையையுடைய தனது செல்வப்புத்திரியை
 (மெய்க்காவலராகிய) இலக்குமியையொத்த பெண்களோடு தேரின்மேல் வைத்து,
 மணம் சேர் திருவினொடு மதுனா நோக்கி வழி கொண்டான் - திருமணத்துக்குரிய
 செல்வத்தோடு மதுனாத் திருநகரை நோக்கிவரத் தொடங்கினான்.

கருவியே சேனையாதலின் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகையாகக்கொ
 ண்டு கருவியாகிய படையெனக்கொள்ளுதலு மொன்று. “பொருள்கருவிகாஸம்” எ
 ன்னுந் திருக்குறள் உரையிற்காண்க, பைத்த இறந்தகாலப்பெயரொச்சம், பை-பகுதி.

நென்னலெல்லைமணம்பேசநினைந்தவரறையமைச்சர்மதி
 மன்னர்பெருமான்மரோடுமணவூர்நோக்கிவழிவருவா
 ரன்னவேந்தன் தனைக்கண்டாரடல்வேற்குமரனையானெந்
 தென்னர்பெருமான் குமாருக்குன்றிருவைத்தருதியெனவனையான்.

(இ-ள்.) அமைச்சர் - மந்திரிமார், நென்னல் எல்லை மணம் பேச நினைந்த
 ஆறே - நேற்றுப்போது (மணவூர்க்குச் சென்று) மணவினையேச நினைந்தபடியே,

மதிமன்னர் பெருமான் தமரோடு மணலூர் நோக்கி வழி வருவார்-சந்திரமரபிற்றே
ன்றிய பாண்டியர் பெருமானாகிய சவுந்தரபாண்டியருடைய சுற்றத்தாரோடு ம
ணலூரோக்கி வருகின்றவாகள், அன்ன வேந்தன் தலைக்கண்டார் - (தமக்கெதி
ரிவரும்) அச்சோமசேகரச் சோழனைப்பார்த்து, அடல் வேல் குமரன் அனையான்-
கொல்லுதற்றொழில் வாய்ந்த வேலையேந்திய முருகக்கடனை யொத்த, எம் தென்
னர் பெருமான் குமரனுக்கு - எமது சவுந்தரபாண்டியர் புத்திரராகிய உக்கிரகுமா
ரபாண்டியருக்கு, உன் திருவை தருதி என - உனது புத்திரியைத் தருவாயென்று
வினவ, அனையான் - அச்சோமசேகரச்சோழன்.

அமைச்சர் - அமாத்தியர் என்னும் வடசொற்றிரிபு. அமாத்தியர் அருகிலுள்
ளோர். அன்ன சுட்டுத்திரிபிடைச்சொல். (அ)

குலனுங்குடியுங்கனவின் கடகொன்றை முடியார்வந்து னாத்த
நலனுங்கூறிமணநேர்ந்து நயப்பவதனை நன் முதியோர்
புலனென்றுழையாதமைவிடுத்துப் பொருளைத் துறைவற்குணர்த்திவரு
வலனுந்தயில்வேன் மன்னனொடு மதுரை மதுரார்வந்தனைந்தார்.

(இ-ள்.) கனவின் கண் கொன்றை முடியார் வந்து உணர்த்த-(நேற்றிரவில்)
கனவினிடத்துக் கொன்றைமாலையை யணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்
கடவுள் எளிவந்து ஒத்துளவெனக் கூறிய, குலனும் குடியும் நலனும் கூறி - குலத்
தையும் குடிப்பிறப்பையும் அவற்றிற் கமைந்த மேம்பாட்டையும் எடுத்துச்சொல்லி,
மணம் நோகாத நயப்ப-(அவர்கள் வினவிய) மணவினைக்குடன்பட்டு விரும்பாநிற்க,
அதனை - (உடன்பட்ட) அச்செய்தியை, நல் முதியோர் - நல்ல வறிவாலமைந்த மு
தியோர்கள், புலன் ஒன்று உழையார் தமை விடுத்தது - அறிவுசார்ந்து அவரை முன்
னர் அனுப்பி, பொருளை துறைவற்கு உணர்த்தி - தாயிரபரணி நீர்த்துறைவராகிய
சவுந்தரபாண்டியருக்குத் தெரிவித்து, வரு வண் உந்து அயில் வேல் மன்னனொடு-
தம்மோடுவரும் வெற்றிவாய்ந்த (பகைவரை மாய்க்கும்) துதியையுடைய வேலையே
ந்திய சோமசேகரச் சோழனொடு, மதுரை மதுரார் வந்து அனைந்தார் - மதுரையா
கிய தொன்றுதொட்டிள்ள திருநகரத்தை வந்தடைந்தார்கள். (க)

இரவிமருமான் மதிமருமானெதிரோபணியததழி இமுகமன்
பரவியிருக்கை செலவுய்த்துப்பாண்டிவேந்தனிருந்தான்மேல்
விரவியமைச்சர்திருமுகங்கள்வேந்தர்யாக்குமவிதித் துநகா
வரைவுநாள்செய்தணிசெய்யமன்றன் முரசமறைவித்தார்.

(இ-ள்.) இரவி மருமான் மதிமருமான் எதிரோ பணிய - சோமசேகரச்சோ
ழன் சவுந்தரபாண்டியர் எதிரோ சென்று வணங்க, பாண்டி வேந்தன் தழுவி முகம
ன் பரவியிருக்கை செலவுய்த்தான் - பாண்டிநாட்டு மன்னராகிய அச்சவுந்தரபா
ண்டியர் அவனைத் தழுவி உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லி அச்சோழன் அமைத்த
விதியில் செல்ல அனுப்பி இருந்தருளினார், மேல் அமைச்சர் விரவி - அதன்மேல்
மந்திரிகள் தம்முட்கலந்து, வரைவு நாள் செய்து, திருக்கலியாணமகோற்சுவரன்
வரையறை செய்து, வேந்தர் யார்க்கும் திருமுகங்கள் விடுத்து - அரசர்கள் எவர்க்
கும் திருமுகங்களனுப்பி, நகர் மன்றல் முரசம் அறைவித்தார் - மதுரைத்திருநகரை
அலங்கரிக்கக் கலியாணபேரிகையை வள்ளுவரால் அறையச்செய்தார்கள். (க0)

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம். சாநக

மாடம்புதுக்கிப்புகதமுங்கதலிக்காடுமறுகெங்கு
நீடநிலாத்துப்பாலிகையுநிறைபொற்குடமுமுறைநிறுத்தி
யாடுகொடியுந்தோரணமுமபுனைவித்தழகுக்கழகாகக்
கூடநெருங்குககாமணக்கோலம்பெருகக்கொளுத்தினார்.

(இ-ள்.) மாடம் புதுக்கி - (சத்தமக்குரிய) மாடங்களைச் சுண்ணமுதலியன
ற்றூற் புதுக்கி, புகதமும் கதலிக் காடும் மறு கு எகும் நீடநிலாத்து - கழுமமா
ங்களையும் வாழைமரக்காடுகளையும் வீதிகளெங்கும் பொலிந்து தோன்ற வரிசைபட
க்கட்டி, பாலிகையும் பொன் நிறை குடமும் முறை நிறுத்தி - முனைப்பாலிகையையு
ம் பொன்னாலாகிய பூரணகலசங்களையையும் முறைப்பட வேதிகைதோறும் நிறுத்
தி, ஆடு கொடியும் தோரணமும் புனைவித்து - ஆடாநின்ற துவசங்களையும் மகா
தோரணங்களையும் (வீதிகள் தோறும் கட்டி) அலங்கரித்தது, அழகுக்கு அழகாக- அழ
குக்கு ஒர் அழகு செய்வாராக, கூடம் நெருங்கும் நகரை மணக்கோலம் பெருக கொ
ளுத்தினார் - யானைக்கூடங்கள் நெருங்கிய மதுரைத்திருநகரை மணக்கோலம் பொ
லிந்து பெருக அலங்கரித்தார்கள்.

கொளுத்தினார் என்றதற்கு அலங்கரித்தார் என்றது சிந்தாமணியில் நச்சின
ர்க்கினியர் உலாயிற்கண்டது. (கக)

தென்றனாடன்றிருமகளைத்தேவர் பெருமான்மணம்புரிய
மன்றலழகாலொருநகரொப்பதிகமினரிமதுநாநக
ரன்றுதானேதனக்கொப்பதாகுமவண்ணமணியமைத்தார்
ரின்றுதானேதனக்கதிகமென்னும்வண்ணமெழிலமைத்தார்.

(இ-ள்.) தென்றல் நாடான திருமகளை - தென்றற்காற்றுத் தோன்றுதற்குரிய
பாண்டிநாடானாகிய மலையத்துவசன் புத்திரியானா, தேவர் பெருமான் மணம்புரிய-
தேவர்பெருமானாகிய சவுந்தரபாண்டியர் துருமணஞ்செய்ய, மன்றல் அழகால் -
அத்திருமணப்பொலிவால், ஒரு நகர் ஒப்பு அதிகம் இன்றி - மறறொரு நகர் தனக்
கு ஒப்பும் அதிகமுயில்லாமல், மதுரை நகர் - மதுரைத்திருநகரமானது, அன்று தன
க்கு தானே ஒப்பது ஆகும் வண்ணம் அணி அமைத்தார் - அப்பொழுது தனக்குத்
தானே ஒப்பாரும்படி. அலங்கரித்தார்கள், இன்று - இப்போது, தனக்கு தானே அநி
கம் என்னும் வண்ணம் எழில் அமைத்தார் - தனக்குத்தானே அதிகம் என்று சொ
ல்லும்படி அலங்கரித்தார்கள். (கஉ)

கலிவிருத்தம்.

முன்னர்மாலேமுடியணிகந்தரத்
தென்னோற்றின்றிருமுகங்கண்டுதாழ்ந்
தன்னவாசகமுட்கொண்டயற்புல
மன்னர்மாதவரயாரும்வருவரால்.

(இ-ள்.) முன்னர் - தமது முன், மாலே முடி அணி சுந்தான் தென்னர் ஏற்
பின் - மலர்மாலேசூழ்ந்த மகுடமணிந்த சவுந்தரபாண்டியருடைய, திருமுகம் கண்
டு தாழ்ந்து - திருமுகவரவைக்கண்டு வணங்கி, அன்ன வாசகம் உட்கொண்டு - அத்
திருமுகத்தில் வரைந்த வாசகத்தைத் தம்முட்கொண்டு, அயல் புல மன்னர் மாத
வர் யாரும் வருவர் - வேறுபத்தேயத்திலுள்ள அரசர்களும்தபோதனர்களும் யா
ரும் வருகின்றார்கள்.

தென்னர் ஏறு - பகைவராகிய யானைகளுக்குப் பாண்டியருள் ஆண்டிங்கம் போன்றவனப் பொருள் கொள்க. சுந்தரத்தென்னரோ ஈறுகெட்டு வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்கது “ சில விசாரமாமுயர்நினை ” என்றதனால் ஈறுகெட்டு “ இய ல்பினும் விதியினும் நின்ற வுயிர்முன் கசதபமிகும் ” என்ற விதியால் வல்லெழுத்து மிக்கது. (கங)

புரவிலெள்ளமும்போர்க்கரிவெள்ளமும்
வரவிற்காலவலிமள்ளின்வெள்ளமும்
விரவிபாழியவெள்ளமுமுளறா
விரவிதன்வழித்தோன்றல்வந்தெய்தினான்.

(இ-ள்.) புரவி வெள்ளமும் - குதிசைச் சேனா வெள்ளத்தோடும், போர் கரி வெள்ளமும் - போர்த்தொழிலையுடைய யானைச் சேனாவெள்ளத்தோடும், வரவில் கால் வலி மள்ளின் வெள்ளமும் விரவி-விநாந்து செலுதலில் காற்றுப்போலும் வன்மையையுடைய பதாதிச் சேனாவெள்ளத்தோடும் சுவந்த, ஆழிய வெள்ளமும் உள்ளாறு-ஆழ்ந்த கடல் வெள்ளமும் நிலத்துட்புக, இரவி தன் வழி தோன்றல் வந்து எய்தினான் - சூரியன் மரபில் வந்த சோழன் வந்தடைந்தான். (கச)

கோடுவில்லொடுமேகக்குழாங்கண்மின்
னீடுவாளொடுநேர்ந்தெனமார்புதாழ்ந்
தாடுகுண்டலக்காதுடையாடவரச்
சேடனிகத்துசசோன்வந்திண்டினான்.

(இ-ள்.) மேகம் குழாங்கள் - மேகபடலங்கள், கோடு வில்லொடும் - வளைந்த வில்லொடும், மின் நீடு வாளொடும் நேர்ந்தால் என - மின்னலாகிய ஒளிமிக்க வாளாயுதத்தோடும் வந்ததுபோல வந்து, மாபுதாழ்ந்த ஆடு குண்டலம் காதுடை ஆடவர் சேடு அனிகத்து - மாபுகாறுத் தாழ்ந்து ஆடாரின்ற குண்டலத்தை யணிந்த காதினையுடைய வீரர்களாடுய பெரிய பதாதிச்சேனைகளோடு, சேரன் வந்து ஈண்டினான் - சேரன் வந்து நெருங்கினான்.

வில்லையும் வாளையும் ஏந்திய வீரர்கள் மேகம்போலும் கரிய நிறமுடையவர்களாதலால் - கோடு வில்லொடு மேகக்குழாங்கள் மின்னீடு வாளொடு நேர்ந்தென எனத் தொழில்பற்றிய உவமையணியாகக் கூறினார். ஆடவர் எனப் பால் பொதுப்படக் கூறினாரோனும் கோடுவில்லொடும் மின்னீடுவாளொடும் என்ற குறிப்பால் பெண்பாலேக்கி ஆண்பாலேக்கொள்க. (கடு)

கடலுமுள்ளமுங்காற்றும்பல்வண்ணமு
முடலுங்கொண்டெனவுந்துறுவாம்பரிப்
படுகடறகுட்பரிதிபிறறோன்றினு
னடுபரிப்பதியாகியவேந்தனே.

(இ-ள்.) கடலும் உள்ளமும் காற்றும் பல் வண்ணமும் - சமுத்திரமும் மனமும் வாயுவும் பலநிறங்களும், உடலும் கொண்டால் என்ன - (தாம் தாம் ஒவ்வொரு) சரீரங்களோடு வந்தாற்போலவந்த, உந்துறும் வாம் பரி படு கடற்கு உள் - வினாந்து தாவிச்செல்லும் குதிசைச்சேனையையுடைய ஆழ்ந்தகடலுள், அடு பரிப் பதியாகிய வேந்தன் - கொலைத்தொழிலைமந்த அரசுபதியாகிய அரசன், பரிதியில்தோன்றினான் - சூரியனைப்போலக் கண்களுக்குப் புலப்பட்டு விளங்கினான்.

**மகாமகோபாத்தாயா, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்**

அடைபாட்டுச் சேட்டை.

உக்கிராகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம். சசக

கடல் உடல் கொண்டென என்பது-குதிரைச்சேனையின் அளவின்மைமேலும், உள்ளமும் காற்றும் உடல் கொண்டென என்பது-வினாவின் மேலும், பல்வண்ணமும் உடல்கொண்டென என்பது-ஒவ்வொரு குதிரைகளும் ஒவ்வொருநிறங்களில் முட்டி ஒன்றி நிறைந்து நிறறலின் மேலும்நின்றன. கொண்டாலென்ன - தொகுத்தல் விகாரம். (கக)

அலகிலாவுதயந்தொறுமாதவ
ரலகிலாருதித்தென்னபொன்னோடைசே
ரலகிலானையனீகமொடெய்தினு
னலகிலாற்றற்கயபதியண்ணலே.

(இ-ள்.) அலகு இல்லாத உதயம தொறும்-அளவில்லாத வுதயமலைகள்தோறும், அலகு இல்லார் ஆதவா உதித்தால் என்ன - அளவில்லாத சூரியர்கள் உதயஞ் செய்ததுபோல, பொன் ஓடை சேர் அலகு இல ஆனை அனீகமொடு-பொன்னுலாகிய நெற்றிப்பட்டம் அணிந்த அளவில்லாத யானைச்சேனையோடு, அலகு இல் ஆற்றல் கயபதி யண்ணல் எய்தினுன - அளவில்லாத வனமையையுடைய கயபதி அரசன்வந்துசேர்ந்தான்.

உதயகிரிகள் யானைகளாகவும், சூரியர்கள் பட்டங்களாகவும்கொண்டுகூட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட அணியாகக்கொள்க. அளவில்லாத உதயகிரிகளும் அக்கிரிகள் தோறும் அளவில்லாதசூரியர்கள் உதித்தலும் இன்மையின் இல்பொருளுவமையணியாகக்கொள்ளலும் ஒன்று. இல்லார் எனலும் எதிர்மறைக்குறிப்பு வினேழுற்றுப் பெயசொச்சதின்மேல் நின்றது. (கக)

தொக்கமள்ளாடிப்படுநூளிப்போய்து
திககடயகவிழுங்கிதுநிகைகட
லெககாசெயயவெழுந்துயங்கலலென
நககவேற்கைநரபதிநண்ணினுன்.

(இ-ள்.) தொக்க மள்ளா அடிபடு நூளிப்போய - நெருங்கியவீரர் காலாலெழுந்தநூளிகளெங்கும் பரந்து, திககு அடங்க விழுங்கி நிகைகடல் எச்சர் செய்ய-அட்டதிக்குமுழுமையும விழுங்கி அலைகளையுடையகடலைத் திடர்செய்யவும், எழுந்து இயம் கல என-(எங்கும்) எழுந்து பலவாசகியங்கள் கலலெனநெருவிக்கவும், நககவேல்கை நரபதி நண்ணினுன - விளங்காநின்ற வேலையேநதிய கையையுடைய நரபதி என்னும் அரசன் வந்தடைந்தான்.

தூளியின்மிகுதியைக்கூறினமையால் மிகுதிரவிறையிணி. (க௧)

மீனவேலையிற்குத் துகமேற்கொடு
கூனலவாரசிலைவஞ்சககொடுஞ்சமர்க்
கானவாழ்க்கையரட்டகருமபடை
மானவேற்குறுமன்னவாநண்ணினார்.

(இ-ள்.) மீனம் வேலையில் - மகாமீன்முதலியவற்றையுடைய கடலுபோல, கத்துகம் மேற் கொடு - குதிரையின்மேலேறி, கூனல் வார் சிலை வஞ்சம் கொடுமசமர்க்கு - வளைந்தவார்போக்கிய வில்லுகளாற்செய்யும் வஞ்சமாகிய கொடியுபோருக்கே, ஆன வாழ்க்கை அரட்டர் கரும் படை - அமைந்தவாழ்வையுடைய அரட்டராகிய பெரிய பதாகையையுடைய, மானம் வேல் குறு மன்னவா நண்ணினார்-மாண்மைந்த வேலேநதிய குறுதிலவரசர்கள் வந்தடைந்தார்கள்.

அரட்டர்-குறுநிலமன்னர், குடியர்சாதலின் அரட்டக்கரும்படைக் குறுமன்னவர் என்றார். அரட்டர்-ஈறுகெட்டுவரு மொழிமுதல் வல்லெழுத்துமிக்கது. உடையவன்ஐறுழிலை உடைமைமேலேறி மானவேல் என்றார். (கக)

சீனர்சோனகர்சிங்களர்கொங்கணர்
மானவேல்வலமானவார்சாளுவா
தானமாரினாசசாவகராதியா
மேனைநாட்டுளமன்னருமீண்டினா.

(இ-ள்.) சீனரும் சோனகரும் சிங்களரும் கொங்கணரும், மானம் வேல் வலம் மானவர் சாளுவா-மானம் அமைந்த வேலை வலக்கரத்திலேந்திய மானவரும் சாளுவரும், தானம் மா நிரா சாவகா ஆதியாம் - மதமொழுக்குஞ் சுவட்டையுடைய பாணிகளின் வரிசைகளையுடைய சாவகரும் முதலாகிய, ஏனை நாடு உளமன்னரும் ஈண்டினர் - மற்றைநாடுகளிலுள்ள அரசார்களும் வந்தடைந்தார்கள், உஃ

நூலொடுங் துவக்குண்டு நூடங்குமான்
ரோலர்நூங்கு சொருக்குடைத்தாணையார்
கோலமுஞ்சியர்மிகுருக்ககோலினர்
நாலுநூலபயினுவினர்நண்ணினார்.

(இ-ள்.) நூலொடும் துவக்குண்டு - உபவீதத்தோடும் கட்டுப்பட்டு, துடங்குமான் தோலர் - துவளும்மான்ரோலையுடையவரும், நூங்கு சொருக்கு உடைத்தாணையர் - கொய்சகமாக முன்னாத தொங்கியசையும் சொருக்கியையுடைய ஆடையையுடையவரும், கோலம் முஞ்சியர் - அழகியமுஞ்சியினாலிய அலாநாயையுடையவரும், கிஞ்சகம் கோலினர் - முன்முருககந்தனடையேந்தினவர்களும், நாலு நூல்பயில் நாவின் - நான்குவேதங்களையும் கற்றுப்பயிலும் நாவினருமாகிய பிரமசரியரும், நண்ணினார் - வருதுநெருங்கினார்கள். (உக)

வட்டநீர்க்கலக்கையினர்வாரந்துதோ
ளிட்டகுண்டலககாதினாவேட்டநீத்
தொட்டகோலினர்வேளவிழற்குட்டநீ
றிட்டநெற்றியரில்லொடுநண்ணினார்.

(இ-ள்.) வட்டம் நீர் கலம் கையினர் - வட்டமாகிய உறியிற்பொதிந்த கமண்டலத்தையேந்திய கையையுடையவரும், வாரந்து தோள இட்ட குண்டலம் காதினர் - நீண்டு தோளாகாறும் நான்கையும குண்டலமணிந்தகாதினையுடையவரும், வேட்ட நீ தொட்ட கோலினர் - யாகஞ்செய்தற்குக் கருவியாகிய தீக்கடைகோலேந்தினவர்களும், வேள்வியில் சுட்ட நீறு இட்ட நெற்றியர் - யாகத்தில நீற்றிய நீறையணிந்த நெற்றியையுடையவருமாகிய வானப்பிரததர்கள், இல் லொடு நண்ணினார் - தத்தம்மக்குரிய பன்னியாகளோடு வந்து நெருங்கினார்கள்.

வேட்ட என்னும் இறந்தகாலப் பெயரொச்சம் “நின்றுகங்காணு மருந்தினேன்” என்றற்போலத் தொழிற்பெயர்ப் பொருளில்வந்தது. வேள் பகுதி, ளகரம் டகரமாகத்திரிதல் சந்தி, டகரமெய் இறந்தகாலஇடைநிலை, அ எச்சவிகுதி. (உஉ)

முண்டநெற்றியர்வெண்ணிறமூரலர்
குண்டுகைகையர்கோவணம்வீக்கிய

உக்கிரகுமாரபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம். சசந

தண்டிகையர்கற்றூனையர்மெய்யினைக்
கண்டுபொய்யினைக்காய்ந்தவர்நண்ணினார்.

(இ-ள்.) முண்டம் நெற்றியர் - திரிபுண்டரமணிந்தநெற்றியையுடையவரும், வெள் நிறம் மூரலர் - வெள்ளிய நிறமிக்க பறகையுடையவரும், குண்டிகை கையர் - கமண்டலமேந்திய கையையுடையவரும், கோவணம் வீக்கிய தண்டி கையர் - கோவணம் ஆர்த்த தண்டமேந்திய கையையுடையவரும், கல் தானையர் - செங்கல்லிற் றோய்த்த வுடையையுடையவரும், மெய்யினை கண்டு பொய்யினை காய்ந்தவர் - உண் மையையுணர்ந்து பொய்மையைப்பொழித்தவருமாகிய சநதியாசிகள், நண்ணினார் - வந்ததெருங்கினார்கள்.

மெய்யினைக்கண்டு பொய்யினைக்காய்ந்தவர் என்றது பொருள்கள்தோறு முலகத்தார கற்பித்துவழங்கும் கற்பனைகளைக்கழித்து கின்றவுண்மையைக்காண்ப து. அதாவது “கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாரதரஞ்சொலிரும்பொறை” என்றவழி, கோள் என்றதனால் அரசன் என்பதோர சாதியும், சேரமான் என்றதனால் சேரமான் என்பதோருடையும், யானைக்கணை என்றதனால் யானைகோக்கினை யுடையா னென்பதோர் வடிகுறும், சேய் என்றதனால் சேய் என்பதோரியற்பெயரும், மாரதரஞ்சொலிரும்பொறை என்றதனால் மககட் கூட்டத்தார்கூறுங் கடுஞ்சொல் லிற் பெரும்பொறையை யுடையானென்பதோர் சிறப்புப்பெயரும், ஒருபொருளி னகட் கற்பனையாதலால், அவ்வாறுணராது நிலமுதலியிரிய தத்துவங்களின் றொகுதியென அப்பொருளையுணராது, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்தங்காரணங் களு ளொடுக்கிக்கொண்டு சென்றா காரணசாரியாவுளிரண்டியினறி முடிவாய்நிற்ப தையுணர்தல். இதனை “எப்பொருளெதனமைந்ததாயினுமப்பொருள்-மெய்ப்பொ ருள்காண்பதாயி” என்றாக இருக்குமுருளாயிறகாண்க. (உஉ)

நிந்தண்பாற்கடலென்றுநிற்காட்டோடும்
போந்தபோனமெயிறபுண்ணியபூசினா
சேந்தவேணியாவேதசிரப்பொரு
ளாயந்தகோவியருந்தவரெய்ந்தோ.

(இ-ள்.) திம தண பால் கடல் - இனிய தண்ணியபாற்கடலானது, செம் து கிர் காடு ஒடும் போந்தது போல - செவநக பவளக்காட்டோடும் வந்ததுபோல, மெ யயில் புண்ணியம் பூச்சினர் - (தமது) திருமேனியில் விபூதிபூச்சினையுடையவரும், சேந்த வேணியர் - செவந்த சடையையுடையவரும், வேதம் சிரப் பொருள் ஆய்ந் த கேள்வி அருந்தவர் - வேத்ததுஞ்செயிலுள்ள மெய்ப்பொருளாகிய பாசிவத்தை ஆராய்ந்தறியும் ஆகமதுறகேள்வியையுடையவருமாகிய அரியசைவதபோதனர்கள், எய்தினார் - வந்தடைந்தார்கள்.

பாற்கடல் புண்ணியபூச சாகவும், பவளக்காடு சேந்த வேணியாகவுங்கொ ண்டி கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட அணியாகக்கொள்க. போந்தது றாறுதொக்கது.

பூச்சினர் பூசதலையுடையவர் என்பதுபொருள் “சாம்பற்பூச்சினர்” எனவ ருந்தேவாரத்தால் உணர்க. (உச)

ஆதிசைவர்முதற்சைவரைவருங்
கோதிலாவகச்சைவகருமாங்களும்
பூதிமேனியாபுண்ணியவைந்தெழுத்
தோதுநாவினரொல்லைவந்தெய்தினார்.

(இ-ள்.) ஆதிசைவர் முதல் சைவர் ஐவரும்-ஆதிசைவர்முதலாகவுள்ள ஐந்துசைவர்களும், கோது இல்லாத அகச் சைவம் குழாங்களும்-குற்றமில்லாத அகச்சமயிகளாகிய சைவர்முதலிய அறுவகைக்கூட்டத்தாரும், பூதி மேனியர் * விபூதியணிந்த மேனியையுடையவரும், புண்ணியம் ஐந்து எழுத்து ஒது நாவின் - புண்ணியவடிவமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாகக்ரத்தைப் பயிலும் நாவீனியுடையவருமாய், ஒல்லைந்து எய்தினர் - விராந்து வந்தடைந்தார்கள்.

அநாதிசைவர், ஆதிசைவர், மகாசைவர், அநுசைவர், அவாந்தரசைவர், பிரவரசைவர், அந்தியசைவர் எனச்சைவர் எழுவகையர். அவருள் அநாதிசைவர் சதா சிவமூர்த்தியாதலாலும், அந்தியசைவர் அதுலோமர் ஒழிந்த னையோராதலாலும் அவர்களுையொழித்து ஆதிசைவர் முதலாகப் பிரவரசைவராக ஆதிசைவா முதறசைவனாவரும் என்றார். ஆதிசைவர் ஆவார்-சதாசிவமூர்த்தியின் சத்தியோசாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருடம், ஈசானம் என்னும் ஐந்துதிருமுகங்களினின்று தோன்றிய கௌசிகர், காசியபர், பாரத்துவாசர், கௌதமர், அகத்தியனெனும் பஞ்சருஷிகோத்திரத்திலே சனித்தசிவப்பிராமணர்கள; மகாசைவர் ஆவார் - பிரமாமுகத்திற்குநின்றிய வைதிசப்பிராமணருள்ளே சிவதிசைபெற்றவர்; அநுசைவராவார் - சிவதிசைபெற்ற க்ஷத்திரியரும் வைரியரும் ஆம். அவாந்தரசைவராவார்-சிவதிசைபெற்ற சூத்திரர். பிரவரசைவராவார்-சிவதிசைபெற்ற அதுலோமர். “ அரியசதாசிவனென்போ னநாதிசைவனவன்பால் அவதரித்தசிவமறையோ ராதிசைவரிவர்பால், உரியசிவதிசைபெற்றபூசுரர்மாசைவ ருயர்ந்தவரசனவணிக னநுசைவராவார், பெரியகுலனைப்புயந்தோ னவாந்தரசைவன்ஊர் பெறுசவன்ன னாதியதுலோமர்பிரவரராம், விரியவனிமிசையொழிந்தோரந்தியசைவத்தோர் விரிந்திடுமேழ்சைவவித மிவையெனநூல்விளம்பும ” என்பதனானுணர்க. அகச்சமயங்களாவன சைவம், பாசபதம், மாவிரதம், காளீர்முகம், வாமம், வயிரவம். இச்சமயங்கள் ஒன்றோடொன் றொன்றுமையுடையனவும் தனித்தனிநோக்குமிடத்து ஒன்றுக்கொன்று சலியாதமான்மியத்தையுடையன. இவற்றைஇங்குவிரிப்பிற்பெருகும்.

வெண்களிற்றவன்வேரியந்தாமரைப

பெண்களிப்புதுமார்பன்பிரமனே

டொண்களிப்புறவுமபாமுதற்பதி

னெண்கணத்தவரயாவருமிண்டினர்.

(இ-ள்.) வெண் களிற் தவனோடு - வெள்ளையான பூர்தியாகிய தேவேந்திரனோடும், வேரி அம் தாமரை பெண்களிப்புது மார்பனோடு - வாசமிக்க அழகிய தாமரையில் வசிக்கும் இலக்குதேவி களிததுவாமும மார்பையுடைய திருமாலோடும், பிரமனோடு - அயனோடும், ஒண் களிப்பு உற - மிக்க களிப்பு மீக்கூர, உம்பர்முதல் பதினெண் கணத்தவர் யாவரும் ஈண்டினர் - தேவர் முதலாகவுள்ள பதினெட்டுக்கணத்தோரெல்லோரும் வந்துநெருங்கினார்கள்.

தேவர்முதலாகவுள்ள பதினெண்கணத்தோராவார் - கின்னரர் கிம்புருடர் லிச்சாதரர் கருடர் - பொன்னமர் பூதர் புகழியக்கர் - மன்னம்-உரகர் சுரர் சாரணர் முனிவர் மேலாம், பரகதியோர் சித்தர் பாலர். காந்தருவர் தாரகைகள் காண்ப்ப சாசுகள் - ஏந்துபுகழ்மேய விராக்கதரோ - டாய்ந்ததிதல் - போகாவியல்புடைய போகபூமியாருடனே - ஆகாசவாசிகளாவார். என்பவற்றானுணர்க. (உசு)

அணைந்துகோயிலடைந்தரிச்சேக்கைமேற்

குணங்கடந்தவன்கோமளவல்லியோ

உக்கிரகூமானுக்குவேல்வீன சென்குகொடுத்தபடலம். சசநி

டிணங்கிவைகுமிருக்கைகண்டேத்தினா
வணங்கினர்வணங்கும்முறைவாழ்த்தினர்.

(இ-ள்.) அணைநத கோயில் அடைந்து - சேர்கத திருக்கோயிலை யடைந்து, அரி சேக்கை மேல் - சிங்காதனத்தினமேல், குணம் கடந்தவன கோமளம் வல்லியோடு இணங்கி வைகும் இருக்கை கண்டு ஏத்தினர் - முக்குணங்களையுங்கடந்த சவுந்தரபாண்டியர் இளங்கொடிபோன்ற தடாதகைப்பிராட்டியாரோடு பொருந்தி வீற்றிருக்கும் இருப்பைக்கண்டு னுத்திது, வணங்கினர் - வணங்கினார்கள, வணங்கும் முறை வாழ்த்தினர் - (அவரவர்கள் தத்தந்தகுதிககு ஏற்ப) வணங்கிய முறைப்படி வாழ்த்தினார்கள்.

ஏத்தினர் என்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் வணங்கினா என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டது. (உஎ)

வினாசெய்தார்முடிசுந்தரமினவன்
சுரர்கண்மாதவரவேந்தாக்குதகொன்முறை
வரிசைநலவிருந்தனன்மன்னவன்
நிருமகன்மணஞ்செய்திறஞ்செப்புவாம்.

(இ-ள்.) வினா செய்தார் முடி சுந்தர மீனவன் - வாசம் வீசும் மாலைசூழ்ந்த மகுடமணிந்த சவுந்தரபாண்டியர், சுரர் கட்டு மாதவர்க்கு வேந்தர்க்கு - திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கும் பெரியதபோதனாசனங்க்கும் அரசர்களுக்கும், தொல் முறை வரிசை நல்கி இருந்தனன் - தொன்றுதொட்டுள்ள முறைப்படி (அவரவர் தகுதிக்கேற்பச்) சிறப்புச்செய்து இருந்தருளினார், மன்னவன் திருமான் மணம் செய்திறம் செப்புவாம் - அச்சவுந்தரபாண்டியருடைய சிறத்தபுத்திரராகிய உக்கிரகூமாரபாண்டியரது திருமணம் நிகழுவகையை இனிக்கூறுவாம். (உஅ)

சோமசேகரன்ரோகைவனப்பெலாங்
கோமகன்கண்டுவப்பவகொள்கைகண்
டேமமேனியனுல்வழியாரக்குமத
தேமன்கோதையுறுப்பியறேறுவான்.

(இ-ள்.) சோம சேகரன் தோகை வனப்பு எல்லாம் கோமகன் கண்டு உவப்ப - சோமசேகர்ச்சோழனுடைய புத்திரியாகிய காந்திமதியின் அழகை எல்லாம் சவுந்தரபாண்டியர்கண்டு மகிழுகூர், ஏமம் மேனியன் அக கொள்கை கண்டு-பொன்மேனியராகிய பிரகஸ்பதி அக்குறிப்பிணையறிந்து, நூல் வழி-சாமுத்திரிகை நூலின் வழியே, யார்க்கும்-எவார்க்கும், அத் தேமன் கோதை-அந்தக்காந்திமதியினது, உறிப்பு இயல் தேற்றுவான் - அவயவங்களி னிலக்கணங்களைத் தெளியக்கூறுகின்றார்.

தேமன்கோதை-தேன் நிலைபெற்ற கூந்தலையுடையாள், தோகை-மயில்போலுஞ் சாயலையுடையாள். (உக)

எழுசுரடியாகிரியவிருத்தம்.

பெருகநீண்டறவுக்குறுகிடாவாகிபிளந்திடாக்கடையவாய்த்தழைந்து கருவியான்வண்டின்கணமெனக்கறுத்துக்கடைகுமுன்றியன்மணங்கான்று புரையரசசெறிந்துநெறிந்துமெல்லென்றுபுந்திகண்கவரநெய்ததிறுண்ட மருமலர்க்குமுலாடன்பதிககினியமல்லலவான்செல்லமுண்டாகும்.

(இ-ள்.) பெருக நீண்டு-மிகவும் நீண்டு, அறவுக்குறுகிடா ஆகி-மிகவுங்குறுகாமல், பிளந்திடாத கடைய வாய்-பிளவுபடாத நுனியையுடையவாகி, தழைந்து - (சுடுவுங் கைப்பிழிபெண்ணெயும் பெற்றதுபோல) இயற்கையிலே பொலிந்து,

கருவி வான் என வண்டின் கணம் என கறுத்து - உலகிற்குத் துணைக்காரணமாகிய சூற்கொண்ட மேகம்போலவும் கருவண்டின் கூட்டம்போலவுங்கறுத்து, கடைசூழ்ந்து - துனியில் வளைந்து, இயல் மணம் கான்று - இயல்பாகவே மணம்வீசி, புனா அற செறிந்து - குற்றமற இடைவெளியின்றி நெருங்கி, நெறிந்து - நெளிவுடைத்தாகி, மெல்லென்று - மெததென்ற தன்மையுடையதாகி, புந்தி கண் சவர - (கண்ணோர்) மனத்தையும் கண்ணையுங் கொள்ளுகொள்ள, நெய்த்து இருண்ட - நெய்ப்பசையுடைத்தாகி இருள்போலும் நிறம் வாய்ந்த, மருமலர் சூழலார் தன்பதிகு - வாசமிக்க மலரையணிந்த கூந்தலையுடையவள் கணவனுக்கு, இனிய மல்லல் வான் செல்வம் உண்டாகும் (கடைபோங்காறும்) இனிய வளமையும் பெருஞ் செல்வமும் உண்டாகும். (கூ.0)

திண்மதவேழமத்தகம்போலத்திரண்டியர்சென்னியாளவட
னுண்மகிழ்கணவனாயுணீண்டகிலவுலகரசுரியனமுமெட்டார்
தண்மதிபோன்றுமயிர்நரம்பகன்றுதகைசந்துமுவிர்வேடையகன்ற
வொண்மதிதுதறன்பதிகுநற்றிருவொடுலப்பிலாரோககியமுண்டாம்.

(இ-ள்.) திண் மதம் வேழம் மத்தகம் போல திரண்டு உயர் சென்னியாள் அவள் - திண்ணிய மதத்தையுடைய யானையின் மத்தகம்போலத் திரண்டு உயர்ந்த தலையையுடையவள், தன உள் மகிழ் கணவன் - தனது மனத்தால் மகிழ்கூரப்பட்ட தலைவன், ஆயுள் நீண்டு அகில உலகு அரசு உரியன் ஆம் - ஆயுள் நிறைந்த எல்லாவுலகங்களையும் தனதடிப்பிடுதலிய அரசனாவான், தன எட்டாம் மதி போன்று-தண்ணிய எட்டாநாள் சந்திரனையொத்து, மயிர் நரம்பு அகன்று - இடையில் மயிரும் நரம்பும் ஒழிந்து, தகைசந்து - தகைப்பற்றுடைத்தாறி, மூவிரல் இடை அகன்ற ஒள் மதி துதல் தன்பதிகு - மூன்று விரலளவு புருவத்திற்கும் கூந்தலுக்கும் இடையே பரந்த ஒளியி சந்திரன்போன்ற நெறியையுடையவளது கணவனுக்கு, நல் திருவோடு - முட்டின் தி இன்பமுட்டுரு செல்வத்தோடு, உலப்பு இல் ஆரோககியம் உண்டாம் - அளவிலலாத ஆரோககியமும் உண்டாகும். (கூ.க)

கண்கடைசெவந்தான்பாலெனவெருந்துநடுவிழிகழியவுங்கரிதா
யெண்கவினடைந்துகோமளமாகியிமைசருமயிர்ந்தெனினினிய
வொண்கரும்புருவங்குனிசிலையொத்ததத்தமிலொத்திருதொளையும்
பண்கொளவுருண்டுதுண்டமெட்போதுபதும்மேற்புத்ததுபோலும்.

(இ-ள்.) கண் கடை செவந்து ஆன பால் என வெருத்து கடைக்கண் செவந்து பசுவின்பாலைப்போலப் புறம்பே வெண்ணிறம்வாய்ந்த, நடுவிழி கழியவும் கரிது ஆய்-நடுவிலுள்ளகருமணி மிகவுங்கரியநிறமுடையதாகி, எண் கவின் அடைந்து-யாவரும் கருதும் அழகு வாய்ந்து, கோமளம் ஆகி - இனியபதத்தை யுடையதாகி, இமை கரு மயிர்த்து எனின் - இமை கருமயிரினையுடையதாகப்பெறின், இனிய-(அவ்விவக்கணங்கள் அவளுக்கு என்றும்) இன்பந் தருவனவாம், ஒள் கரும் புருவம் - ஒள்ளிய கரியபுருவங்கள், குனி சிலை ஒத்த - வளைந்த வில்லை (தம்முள்) ஒத்தனவாயிருத்தல்வேண்டும், துண்டம் - நாசியானது, இரு தொளையும் தத்தமில் ஒத்து-இரண்டுதொளையும் வேறுபாடின்றித் தம்முள் நிகர்த்து, பண் கொள உருண்டு-அமைதிபெற உருட்சியுடைத்தாகி, எள் போது பதமம் மேல் பூத்தது போலும் - எள்ளின்மலர் தாமரைமலர்மேல் பூத்திருத்தல்போலிருத்தல்வேண்டும். (கூ.உ)

உக்கிரமாரணுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம். சசுள

வள்ளைபோல்வார்த்துதாழ்ந்திருசெவியுமடற்கழிநல்லவாய்முன்னர்த், தள்ளியகாதுமனோகரமாகுந்தன்மையானன்மையேதழைக்கு,மொள்ளிய கபோலம்வட்டமாய்த்தசைந்திட்டுயாந்துகண்ணாடிமண்டிலம்போற், றெ ன்ளியபூற்றமிழியதுநன்றென்றோறினாற்றினைகடற்செல்வன்.

(இ-ள்.) இரு செவியும் - இரண்டுகூடாகனும், வள்ளை போல் வார்த்து தாழ்ந்த - வள்ளைததண்டிபோல வாரதனுடைத்தாங்கி கீழேதாழ்ந்து, மடல் சுழி நல்ல ஆய் முன்னர் தள்ளிய - மடலின் சுழிகள் நல்லனவாகி முன்பு தள்ளினவாயிருத்தல் வேண்டும், காது - (அவ்வாறு உள்ள) செவிகள், மனோகரம் ஆகும் தன்மையால் - அழகுசெய்யுந் தன்மையுடையனவாயிருத்தலால், நன்மையே தழைக்கும் - (உடையவளுக்கு என்றும்) நன்மையையே பொலியச்செய்யும், ஒள்ளிய கபோலம் வட்டம் ஆய் தசைந் திட்டு உயர்ந்து - ஒளிவாய்ந்த கபோலமானது வட்டவடிவினதாய் த் தசைப்பற்றுடையதாகி உயர்ந்து, கண்ணாடி மண்டிலம் போல் தெள்ளிய ஊற்றம் இனியது - கண்ணாடியின் வட்டம்போல மிக்கபரிசுமானது சருச்சுரை யகன்று (காண்போர்க்கு) இனப்பதையே சருமாயின, திரை கடல் செல்வன் என்று என்று ஒதி னான் - அலைகளுங் கடற்செல்வனாகிய வருணன் அது நலமே விளைகருமென்று கூறியிருக்கின்றான். (ந.ந.)

கொவ்வைவாயதாந்திரண்டிருபுடையுங்குவிந்துசேந்திரோகைநேர்கிடந்தா, லவ்வணியிழைதன்னன்பலுக கென்றுநண்புருவாகுமெண்ணாளுக்கு, வல்லவாளெயிறுமிடைவெளியின்றி வார்த்துமேல்கீழிரண்டொழுங்குளு, செவ்வனேந்தாவின்பாலெனவெளகிதநிகழினன் நென்பர் நூறெளிந்தோர்.

(இ-ள்.) கொவ்வை வாய் அதாம் திரண்டு இருபுடையும் குவிந்து சேந்து - கோவைகனிபோன்ற வாயினிதழ் திரண்டு இரண்டிபக்கமும் குவிந்து செவந்து, நேர் இரோகை கிடந்தால் - நேரோ வகைகளிருக்குமானால், அவ் வணி இழை - அந்தப் பெண், தன் அன்பனுக்கு என்றும் நண்பு உருவாகும் - தன் கணவனுக்கு என்றும் நட்பினளாயிருப்பாள், எண்ணாக்கு வல்ல வாள எயிறும் - முப்பத்திரண்டென வரையறைப்பட்ட வணமையையுடைய ஒளியையுடையபறகளும், இடை வெளி இன்றி வார்த்து - இடையே வெளியின்றி வார்தல் உடைத்தாகி, மேல் கீழ் இரண்டு ஒழுங்கும் செவவன் நேர்ந்து - மேலுங்கீழுமாகிய இரண்டிவரிசைகளும் நிரையாகத் தம் முனொத்த, ஆவின் பால் என வெளகி திகழின - பசுவினது பால்போல வெண்ணிற் றம்வாய்ந்து விளங்கினால், நூல் தெளிந்தோர் என்று என்பா - சாமுத்திரிகைநூலிற் றெளிந்த வல்லோர் நன்மையை விளைகருமென்று சொல்லுவார்கள்.

வெங்கி பண்படியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் வெண்மை பகுதி, கு சாரியை, ஈறுகெடுத்தலும் உகரக்கேடும் சந்தி, இ எச்சவிருதி. (ந.ச.)

மெல்லிதாய்ச்செவந்துகோமளமானநாவினான்வேட்டவேட்டாங்கே வல்லைவந்தெய்ததுகர்ந்திடுந்தசைந்துவட்டமாயங்குலமிரண்டி. நெல்லையதாகிமனாகுகளமாகியிருப்பதுசுபுகநன்றென்ப ரல்லியங்கமலம்போன்மணந்திருடர்ந்தவிாமதிபோல்வதுமுகமே.

(இ-ள்.) மெல்லிது ஆய் செவந்து கோமளம் ஆன நாவினான் - மென்மைய தாகிச் செந்நிறம்வாய்ந்து தடிப்பில்லாத நாக்கினையுடையவன், வேட்டது வேட்ட

ஆங்கே வல்லை வந்து எய்த துகர்நதிரும் - விருமபியது விரும்பியபடியே வினாவில் வந்தடைய அனுபவிப்பாள், சுபுகம் - மோவாய், தசைந்து-தசைப்பற்றுடையதாகி, வட்டமாய் - வட்டவடிவாய், அங்குலம் இரண்டின் எல்லையதாகி - இரண்டங்குல அளவினதாகி, மஞ்சளம் ஆகி இருப்பது - அழகிணையுடையதாகியிருத்தல், நன்று என்பர் - (உடையவளுக்கு) நன்மையைத்தருமென்று கூறுவர், முகம்-முகமானது, அல்லி அம் கமலம் போல் மணந்த - அகவிதழையுடைய அழகியதாமரைமலர் போல மணம்வீசி, இருள் தீர்ந்த அவிர் மதி போல்வது - பொலிவில்லா திருத்த லொழிந்த விளங்குஞ் சந்திரனைப்போலத் தண்ணிய ஒளிவீசியிருத்தல்வேண்டும்.

கோமளம் - இளமை. வேட்டது நுழைந்தொகுநின்றது. (௩௫)

திரைவலைக்கழுத்துத்தசைந்து நால்விரலினாவதாய்த்திரண்டுமூன்றிரோ வரைபடித்தொழுகுநன்கிலமன்னவனொமார்பகந்தசைந்துமூவாறு [கை விரலளவகன்றுமயிர்நரம்பகன்றுமிதந்ததேல்விழுமிதாம்வேய்த்தோள புரையறத்தசைந்துமயிரகன்றென்புபுலப்படாமொழியகோமளமாம்.

(இ-ள்.) திரை வளை கழுத்து - அலைகள் எறியுஞ் சங்குபோன்ற கழுத்து, தசைந்து - தசைப்பற்றையுடையதாகி, நால் விரலின அளவதாய் திரண்டு - நான்கு விரல் அளவினையுடையதாய் யுருட்சிவாய்நது, மூன்று இரோகை வரைபடி - மூன்றி ரோகைக்கீற்றுகள் பொருந்தியிருந்தால், கொழுகந் அகில மன்னவனும் - (அவ்விலக் கணமுடைய கழுத்தையுடையவன்) கணவன எல்லாவுலகங்களுக்கும் அரசனவான், மார்பு அகம் தசைந்து-மார்பினிடந் தசைப்பற்றையுடையதாய், மூவாறு விரல் அளவு அகன்று-பனிரண்டுவிதரப்பரப்பினளவுபரந்த, மயிர நரம்பு அகன்று மிதந்த தேல் - (இடையில்) மயிரும் நரம்பும் ஒழிந்த சிந்தி உயர்ந்திருக்குமாகில், விழு மிது ஆம் - (அது) மேன்மையைத்தரும், வேய் தோள - மூங்கிலையொத்த தோள், புரை அறத் தசைந்து-குற்றமறத் தசைப்பற்றையுடையதாகி, மயிர் அகன்று என்பு புலப்படா- மயிரொழிந்த எனும்புதோன்றாமல், மொழிய - மொழிகளையுடையனவாகி, கோம ளம் ஆம் - மெத்தென்றதன்மை யுடையனவா யிருத்தல்வேண்டும். (௩௬)

செங்கைநீண்டுருண்டு கணுகுகள் பெற்றடைவே சிறுத்திடிற்செல்வமோ டின்பர், தங்கும்வளஞ்சேர்துருண்டுகண்ணுள்ளங்கவாவதாய்ச்சரசர ப்பகன்றா, லங்கவைநலவகற்கைமெல்லெனச்சேர்ந்திடவெளியகன்றி டையுயர்ந்து, மங்கலமாய்ச்சிலவகைகளினலலவிலககணவொயுளமாதோ

(இ-ள்.) செங் கை நீண்டு உருண்டு கணுகுகள் பெற்று அடைவே சிறுத்திடி ல் - செவந்தகைகள் நீண்டு உருட்சிவாய்நது கணுக்களைப்பெற்று முறையே சிறுத்தி றுக்குமாகில், செல்வம் இன்பர் தங்கும் - (அவற்றையுடையவளுக்குச்) செல்வமும் இன்பமும் (இடைவிடாது) நிலிபெறும், வள் உகிர சேரது உருண்டு - கூரியநகங் கள் செவந்து உருட்சிவாய்நது, கண உளளம் கவர்வதாய் சரசரப்பு அகன்றால் - (கண்டோர்) கண்களையும் மனங்களையும் கொள்ளுகொள்வதாய்ச் சருச்சொயொழிந் திருந்தால், அவை நல்ல-அநநகங்கள் உடையவளுக்கு நன்மையையே என்றும தரும், அகம் கை மெல்லென சேர்து-உள்ளங்கை மெத்தென்று செந்நிறம்வாய்ந்து, இடை வெளி அகன்று இடையுயர்ந்து-இடையே வெளியிடம் ஒழிந்து இடையே உயர்ந்து, மங்கலம் ஆய் - (கண்டோர் கண்களுக்குப்) பொலிவைத்தருவனவாய், சில் வகை களில் நல்ல இலக்கண வரை உள - சில இரோகைகளுள் நல்ல இலக்கணம்வாய்ந்த இரோகைகள் உள்ளனவாயிருத்தல் வேண்டும்.

ஒடி - எண்ணிடைச்சொல்.

(௩௭)

உக்கிரசுமாரனுக்குவேல்வீன்செண்டுகொடுத்தபடலம். ௪௪௯

முத்தனிதனங்கள் கடினமாய்த்தசைந்துவட்டமாய்முடிமீத்திருகடநே
ரொத்திறுமாரந்தீர்க்கிடையறநெருங்கியுள்ளனமெலிந்தமர்ந்துரோம
பத்திபெற்றயலேமயிர்நரம்பகன்றபண்டியாளுண்டிவேட்டாகிகே
துய்த்திடுநாபிவலஞ்சுழித்தாழ்ந்தாற்றெலிலாத்திருவளம்பெருகும்.

(இ-ள்.) முத்து அணி தனங்கள் கடினம் ஆய் தசைந்து - முத்தாரத்தைய
ணிந்த முலைகள் இறுசியவாய்த்தசைப்பற்றுடையவாகி, வட்டம் ஆய - வட்டவடி
வினவாய், முடிமீத்த - தாமரை அருமடிபோல அரும்பி, இரு கடம் நேர் ஒத்த
இறுமார்து-(தம்முளொத்த) இரண்டுருடங்கனையொத்தது (யானைக்கொம்புபோல)
இறுமார்புற்று, நர்க்கு இடை அறநெருங்கி உள்ளன - நர்க்கு இடையேபோகாமல்
(தம்முள்) நெருங்கி உள்ளனவும், மெலிந்து ஆமரந்து-குழைந்து பொருந்தி, உரோ
ம பத்தி பெற்று-(இடையே) உரோமவரிசைபெற்றது, அயலே மயிர் நரம்பு அகன்ற
பண்டியாள் - அதன்பக்கத்திலுந் நரம்பும் ஒழிந்தவயிறுமுடையவள், வேட்ட
உண்டி வேட்ட ஆங்கே - விரும்பியவுணவை விரும்பியபடியே, துய்த்திடும் - அன
பவிப்பாள், நாபி வலம் சுழித்து ஆழ்ந்தால் - உந்திவலப்பாற்குழித்து ஆழநிற்குக்
குமாகில், தொலைவு இலா திருவளம் பெருகும்-(அதனை யுடையவர்க்கு) என்றும்
அழிவில்லாத செல்வவளம் (முடிவுகளும்) ஒரே தன்மையாய்ப் பெருகிநிற்கும்.

தசைந்து பெயரடியாகப்பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம். தசைப்பகுதி,
இறுமார்து இறந்தகால வினையெச்சம் இறுமா பகுதி, வேட்ட ஈறுதொக்க இறந்த
காலப்பெயரெச்சம், வேள் பகுதி. (௩௮)

இடைமயிர்நரம்பற்றிருபதோடொருநான்கெழில்விசரளவொழிவட்ட
வடிவதாய்ச்சிறுகிமெலிவதுநிதம்பமத்தகம்பயாமையின்புறம்போற்
படிவநேரோத்தனன்றிருகுறங்கும்படுமயிரொன்பகன்றியானைத்
தடவுடைக்கையுங்கரபமுங்கதநிதன்டுமொத்திருக்கினின்றென்ப.

(இ-ள்.) இடைமயிர்நரம்பு அற்று-இடையே மயிரும்நரம்பும் ஒழிந்து, எழில்
இருபதோடு ஒருநான்கு விரல் அளவொடு-தோற்றத்தையுடைய இருபத்தான்கு
விரல் அளவினதோடு, வட்டம் வடிவது ஆய்சிறுகி மெலிவது நிதம்பம் - வட்ட
வடிவினதாய்ச்சிறுத்துக் குழைந்ததன்மையுடையதாகிய அல்குல், மத்தகம் யாமை
யின் புறம்போல் - யானையின்மத்தகத்தையும ஆமையின் புறத்தையும்போல, படி
வம் நேர் ஒத்தல் நன்று - (அவற்றின்) வடிவத்தைச் (சிறிதுமவழுவாது) ஒத்திரு
த்தல் நல்லது, இருகுறங்கும்-இரண்டுதொடையும், படுமயிர் என்பு அகன்று-பொரு
ந்தியமயிரும் எலும்பும் ஒழிந்து, யானை தடவு உடைய கையும் - யானையினது
பெருமையையுடைய துதிக்கையையும், கரபமும் - கையினடியையும், கதலித்தன்
டும் - வாழைத்தனடையும், ஒத்து இருக்கில் நன்று என்ப - (தம்முள்) ஒத்திருந்
தால் நன்மையைத்தருமென்று கூறுவர்.

“தடவுக் கயவும் நளியுமபெருகும்” என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தால்
தடவு பெருமை எனவுணாக. எழில் தொழிற்பெயர், எழு பகுதி, உகரக்கேசுந்தி,
இல் தொழிற்பெயர் விருதி. (௩௯)

அங்கமுண்மறைந்துவட்டமாய்த்தசைவதணிமுழந்தாண்மயிர்நரம்பு
தங்கிடாதடைவேபுருட்சியாய்ச்சிறுத்துசசமவடிவாயழகடைந்த [ரு
சங்கையாஞ்சிகையென்பறத்தசைந்தியாமைமுதுகெனத்திரண்டியர்ந்தமு
மங்கலம்பொலிந்தபுறவடிமடந்தைமன்னவன்பன்னியாமன்னோ.

(இ-ள்.) அணி முழந்தாள் - அழகியமுழந்தாள், அங்கம் உள் மறைந்து வட்டம் ஆய் தசைவந்து - எனம்பு புறம்பு தோன்றாமல் வட்டவடிவாய்த் தசைப் பற்றுடையதாயிருத்தல்வேண்டும், சங்கை - கணைக்கால், மயிர் நரம்பு தங்கிடாது - மயிரும் நரம்பும் ஒழிந்து, உருட்சியாய் - உருட்சிவாய்ந்து, அடைவே சிறுத்து - மூறையேசிறுத்து, சமவடிவாய் - (தம்மில்) ஒத்தவடிவாய், அழகு அடைந்த ஆம் - பொலிவுடையனவாயிருத்தல்வேண்டும், சிரா என்பு அற தசைந்து - நரம்பும் எனும்பும் ஒழியத் தசைப்பற்றுடையதாய், யாமை முதுகு என திரண்டு - யா மையின்முதுகுபோலும் திரட்சிவாய்ந்து, உயர்ந்து அழகுமங்கலம் பொலிந்த புற அடி மட்டதை-மேலுயர்ந்து அழகாலும் (கட்புலன்களுக்கே) இனிமையாலும் நிறைந்துவிளங்கிய புறங்காலைபுடையபெண், மன்னவன் பன்னியாம - அரசன்பன்னி யாவாள்.

(ச0)

அல்லியங்கமலக்கால்விரலுயர்ந்து தூயவாயழகவாய்க்கழுநீர்
மெல்லிதழ்நினாத்தாங்கொழுங்குறத்திரண்டுவாலுயிர்வெண்மதிப்பிளவு
புல்லியபோன்றுமெல்லியவாகிப்புகரத்தசைந்தனவகத்தாள்
சொல்லியதசைவுமென்மையுஞ்சமமுந்துகனறப்படைத்தனநன்றால்.

(இ-ள்.) அல்லி அம் கமலம் கால் விரல்-அகலிதழையுடைய அழகிய தாமரை மலர்போன்ற கால்களின்விரல்கள், உயர்ந்து தூய ஆய் அழகவாய்-(தம்முள்) உயர்ந்து குற்றமற்றுப் பொலிவுவாய்ந்து, கழுநீர் மெல் இதழ் நினாத்த ஆங்கு-குவளையின் மெல்லியவிதழ்களை வரிசைபடவைத்தாற்போல, ஒழுங்கு உற திரண்டு - ஒழுங்குபடத்திரண்டு, வால் உகிர் - வெள்ளியநகங்களை, வெண்மதி பிளவு புல்லிய போன்று - அர்த்தசத்திரனைக் கௌவியனபோலவாய்ந்து, மெல்லிய ஆகி - மென்மைத்தன்மையை யுடையனவாகி, புகர் அற தசைந்தன - குற்றமறத் தசைப்பற்றுடையனவாகி யிருத்தலும், அகத்தாள் - உள்ளங்கால், சொல்லியதசைவும் மென்மையும் சமமும் துகள் அற படைத்தன - நூலிற்சொல்லிய தசைப்பற்றும் மென்மைத்தன்மையும் தம்முள்ளுத்தலும் குற்றமறப்பெற்றிருத்தலும், நனது - நன்மையைவினைக்கும்.

நிரைத்தாறுதொக்க இறந்தகாலபெயசெச்சம்.

(சக)

வண்ணமாந்தளிர்போற்செவந்தெரிபொன்போல் வைகலும்வெயர்வையற
முண்ணமாயிருக்கிற்செவ்வமுண்டாகுமொண்மணம்பாடலங்குவளை [ராக
தண்ணறமுளரிமல்லிகைநறுந்தண்சண்பகம்போல்வனவாரும்
பண்ணவாங்கிளவிசூயில்விளியாழிற்படினவரும்பாக்கியமென்னு.

(இ-ள்.) ஆகம் - உடம்பானது, வண்ணம் மாந்தளிர்போல் - செந்நிறம்வாய்ந்த மாந்தளிர்நிறத்தைப்போலவும், எரி பொன் போல் - விளங்கும் பொன்னைப்போலவும், செவந்து - செந்நிறம்வாய்ந்து, வைகலும் வெயர்வை அற்று - எந்நாளும் வெயர்வரும்பாமல், உண்ணமாய் இருக்கில் - மெத்தென்றிருக்குமாகில், செல்வம் உண்டாகும் - பெரும் செல்வம் என்றும் உண்டாகும், ஒன் மணம் - (அவ்வுடம்பின்) மிக்க வாசனை, பாடலம் - பாதிரிமலரும், குவளை - நிலோற்பலமலரும், தண் ஁ற முளரி - வாசனையினின்று நீங்காத தாமரைமலரும், மல்லிகை - மல்லிகைமலரும், நறும் தண் சண்பகம் - நறிய தண்ணிய சண்பகமலருமாகிய இம்மலர்களின்வாசனைகளை, போல் வன வாரும் - ஒத்திருத்தல்வேண்டும், பண் அவாம் கிளவி - இசைவிரும்பும் சொற்கள், சூயில் கிளி யாழின் படிண் - சூயிலின்குரல்

உக்கிரசுமாரனுக்குவேல்வீனசெண்டுகொடுத்தபட்டம். சங்க

போலும் கிளியின்ருல்போலும் வீணையினிசைபோலும் இருந்தால், பாக்கியம்
ஈரும் என்னை - (உடையவருக்கு) செல்வமுண்டாகுமென்று கூறி.

செவந்து உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவீனையெச்சம் செவ வினை
ப்பகுதி. பெருக நீண்டறவும் என்னும் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்களும் தனித்த
னி ஒவ்வொருபொருளின் இலக்கணங்களைக் கூறுதலால் பொருட்டன்மையணி. (சுஉ)

அறுசீடியாகிரியவிருத்தம்.

சுருங்குமற்கற்றைதொட்டுச்செம்மலர்க்காவினெல்லை
மருங்குனல்கூர்ந்தகன்னிவடிவெலாம்வாக்கின் செல்வ
னெருவகுதாலுணர்வாறறெளரியிம்பரின்றும்பர்தேத்து
மிரங்குமிக்குயிலன் னுண்மெய்யிலகணமரியதென்றான்.

(இ-ள்.) கற்றை நீரும் குழல் தொட்டு - நெருங்கிய கரியகூந்தல்தொடங்கி,
செம்மலர் காலின் எல்லை - செந்தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தினளவும், நல் கூர்ந்த
மருங்குல் கன்னிவடிவெல்லாம் - வறுமைகூர்ந்த இடையையுடைய காந்திமதியின்
வடிவங்களையெல்லாம், வாக்கின் செல்வன நூல் உணர்வால் ஒருங்கு தெள்ளி-பிர
கல்பதி சாமுத்திரிகை நூலுணர்ச்சியால் ஒருசேர வாராய்நடைநீந்து, இரங்கும்
இக்குயில் அன்னாள் மெய் இலக்கணம் - கூவும் இந்தக்குயில்போலுஞ் சொல்லை
யுடையவளது உறுப்பிலகணம், இம்பா இன்று - இந்நிலவுலகிலுள்ள பெண்களு
க்குமில்லை, உம்பா தேததும் அரியது என்றான் - விண்ணுலகத்திலு மில்லையென்று
கூறினார்.

இம்பர் இகரச்சுட்டிடைச் சொல்லடியாகப்பிறந்த இடப்பெயர்ச்சொல் இ
டவாகுபெயராய் உயிரகளமேல் நின்றது. இ-பகுதி, மகரத்தோற்றம் சந்தி, பர்
பகுதிப்பொருளவிகுதி, தேம் இடப்பெயர்ச்சொல், அத்துசாரியை, நிலைமொழியீ
அம வருமொழி உயிரும் கெடுதல் சந்தி. (சகஉ)

அங்கதுகேட்டோர்யாரும்மகங்களினும்பவிப்பார்
கொங்கலாநறுந்தார்க்குஞ்சியுககிரசுமரன்போந்து
மங்கலவரிசைமானமத்தமான்சுமந்தவையைச
சங்கெறிதுறைநீராடித்தகுங்கடிவனப்புகொள்வான்.

(இ-ள்.) அங்கு அது கேட்டோர் யாரும் - அவ்விடத்தில் அதனைக்கேட்டவ
ரெல்லோரும், அகம் கனி துருமப - மனங்களிகூர், இப்பால் - இப்புறம், கொங்கு
அலர் நறும் தார்க்குஞ்சி - மகரநதத்தோடுமலர்ந்த நறுமணங்கமழும் மாலையேய்
ந்த சிகையையுடைய, உக்கிரசுமரன் போனது - உக்கிரசுமாரபாண்டியர் (அங்கு
நின்றும்) எழுந்து, மங்கல வரிசை - மங்கலவரிசைகளோடு, மானம் மத்தம் மான்
சுமந்த-மிக்கமதமயக்கத்தையுடைய யானைசுமந்துவந்த, சங்கு எறி வையை துறை
நீர் ஆடி - சங்கினைவீசும் வையைத்துறையின்கண்ணுள்ள தீர்த்தமாடி, தரும் கடி
வனப்பு கொள்வான் - (தமது) அரசச்செலவத்துக்குத்தக்க கலியாணத்திருக்கோல
ங்கொள்ளத் தொடங்கினார்.

மங்கலவரிசைகளாவன - சாமரம், நிறைகுடம், கண்ணாடி, தோட்டி, முரசு,
விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல். (சசச)

கட்டி விழ்கண்ணிவேய்ந்துமான்மதக்கலவைச்சாந்த
மட்டனஞ்செய்துமுத்தான்மான்கலன்முழுதுந்தாங்கி
விட்டவிரகலைவான் திங்கள் வெண்கதிர்செல்வன்போல்வந்
திட்டபூந்தவிசின்மேற்கொண்டிருந்தனன்சங்கமேங்க.

(இ-ள்.) கட்டு அவிழ கண்ணி வேய்ந்தது - முறுக்கவிழ்ந்தமலைமுடி, மான்
மதம் கலவை சாந்தம் மட்டனம் செய்தது - மிருகமதங்கலந்த சந்தனத்தையப்பி,
முத்தால் மாண் கலன் முழுதும் தாங்கி - முதுறுக்களால் தொடுத்த மாட்சிமைப்ப
ட்ட ஆபரணமுற்றும்பூண்டு, விட்டு அவிர் கலைவான் திங்கள் வெண் கதிர் செல்வன்
போல் வந்த - விட்டுவிட்டுவிளங்கும் கிரணத்தையுடைய பூரணசந்திரனவந்தது
போல (அலங்காரமண்டபத்தினின்றும்) வந்து, சங்கம் ஏங்க - மங்கலச்சங்கங்கள்
கோவிக்க, இட்ட பூம் தவிசின் மேல கொண்டு இருந்தனன் (மணவறையில்) இட்
டபொலிவியுடைய வரசனத்தினமேலிருந்தார். (சுருதி)

அந்நிலைமணநீராடடியநுகலபபோர்வைபார்த்த
கன்னியைகொணர்ந்துகம்பிவலவயிறகவினவைத்தார்
பன்னியோடெழுந்துசோமசேகரன்பரணும்பவகின்
மன்னியவுமைபுமாசுமதித்துநீர்ச்சிரகந்தாங்கி.

(இ-ள்.) அந்நிலை மணம் நீர் ஆட்டி - அப்பொழுது வாசமுட்டியநீராட்டி,
அரும் கலப் போர்வை போர்த்த கன்னியை கொணர்ந்து - விலையுயர்ந்த ஆபரண
மாகிய போர்வையால் போரக்கப்பட்ட காரதிமதி கையகொண்டுவந்து, நம்பி வல
வயின் கவின ணத்தார் - ஆண்பாலுட் சிறந்தவராயி உக்கிராமாரா வலப்பால்
பொலிவுபெறவைத்தார்கள், சோமசேகரன் பன்னியோடு எழுந்து - சோமசேகரன்
சோழன் (தனது) மனைவியோடெழுந்து, பரணும் பங்கில் மனனிய உமையம் ஆக
மதித்து-சிவபெருமானும் அச்சிவபெருமானிடப்பாகத்தினின்று நீங்காத வுமாதேவி
யுமாக (அவர்களைக்) கருதி, நீர் சிரகம் தாங்கி-நீரிற்றைத் தரகத்தைககாத்திலெந்தி.

கொணர்ந்து நிறந்தகாலவினையெச்சம், கொண் பருதி, மணநீராவது - பத்
துத்துவரினும் ஐந்தவாசனையிலும் முப்பக்கிருவகையோமாலிகையிலும் ஊறியநீர்.
பத்துத்துவராவன - பூவம் திரிபலைபுணர்வன சுருங்காலி, நாலலொடு நான்மரமாம்-
பூவம், மாமரம், திரிபலை, கடுககாய, தான்திங்காய், செல்லிககாய், நால்மரம்-ஆல்,
அரஃ, அத்தி, இத்தி, ஐந்தவாசனையாவன. “கொட்டநதுருக்கந்தகரமகிலாரம்,
ஒட்டியவைவதும்வினா” முப்பத்திருவகையோமாலிகையாவன - “இலவங்கம்பசுசி
லைக்கச்சோலமேலம், குலவியநாகணங்கோட்டம-நிலவிய, நாகமதர்வரிசித்தக்கோல
நன்ஞரி, வேகயில்வெண்கோட்டமேவுசோ - போகாத, கததுரிவேரிவிலாயிச்சைசு
ண்டிலவெண்ணெய், ஒத்தகடுநெல்லியுயாதான்தி-கொத்தலரும், வண்ணக்கச்சோ
மரோணுகமாஞ்சியுடன், என்னுஞ்சயரோகயின்புழுது-கன்னியினம், புனைநறுந்
தாதுபுலியுயிர்ப்புருசரனம், பிணுதுபாலம்பெருவஞ்சும்-பன்னும், பதுமுகதுண்ணே
லம்பைக்கோடுவேரி, கதிரகையையோமாலிகை” இதுகலிவெண்பா. (சுருதி)

மங்கலநீரானம்பிமலரடிவிளக்கிவாசக்
கொங்கலர்மலைகுட்டிக்குளிர்துபருக்கமுட்டி
நங்கைதன்கையைப்பற்றிநம்பிதன்கையிலேற்றிப்
புங்கவரறியுநன்நீராமந்திரம்புகந்துபெய்வான்.

உக்கிரசுமாரனுக்குவெல்வளைசென்டுகொடுத்தபடலம். சூருந்

(இ-ள்.) மங்கலம் நீரால் - மங்கலமமைந்த அக்கரகநீரிலால், நம்பி மலர் அழகுவிளக்கி - உக்கிரசுமாரபாண்டியரது தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை விளக்கி, நாசம் கொங்கு அலர்மாலை சூட்டி - வாசமிக்க மகாரந்தத்தோடு மலர்ந்த மலர் மாலையைச் சூட்டி, குளிர் மதுபருக்கம் ஊட்டி - குளிர்ந்த மதுபருக்கத்தையுண்பித்த, நங்கை தன்கையை பற்றி நம்பி தன்கையில் ஏற்றி - பெண்பாலிற்சிறந்த காந்தியின் கையைப்பற்றி உக்கிரசுமாரபாண்டியரது கையில் வைத்து, புங்கவா அறிய - தேவர்முதலியோர் அறிய, மாதிரிமபுகனது நல்லீர் பெய்வான் - மாதிரி நல்லதாரைநீர்வார்ப்பவன்.

மது பருக்கம் - பாலும்பழமும் சருககைய உடையுங்கலந்துள்ளது. (சூ)

இரவிதன்மருமான்சோமசேகரனென்போடுங்கண்

மரபினைவிளக்கவந்தநந்தரமாறன்மைந்த

ஹரவுநீர்நூலந்தாமசூழக்கிரவருமற்றின்பெறன்

குரவலர்க்கோதைமாலையகொடுத்ததன்னெனநீர்வார்த்தான்.

(இ-ள்.) என் பேர் இரவி தன் மரு மான் சோம சேகரன் - என்னுடைய பேர் சூரியன்புத்திரனாகிய சோமசேகரன் சோழன், திங்கள் மரபினை விளக்க வந்த சுந்தர மாறன் மைந்தன் - சந்திரனம் ரபினை விளக்க வந்த சுந்தரபாண்டியருடைய புத்திரராகிய, உரவு நீர் நூலம் தாங்கும் - க்ரீரவருமற்கு - பெரியகடல்சூழ்ந்த வண்ணைப் (புயத்தில் மால்போல) ஏறிய உரவுநீரோடும்பாண்டியருக்கு, இன்று- இப்பொழுது, என் குரவு அலா லோதை மாலையை கொடுத்ததன் என்ன-என்னுடைய புத்திரியாகிய குரவமலையைணிந்த பெண்ணைக் கொடுத்தான் என்று, நீர் வார்த்தான்-தாரைவார்த்தான். (சூஅ)

மைந்துறுமடங்கற்றிணரான்மணிவடவயிரஞ்சு

லைந்துடன்பதஞ்செய்பஞ்சியணையிடுடைன்னத் தூவிப்

பைந்துகியவணையிரைந்துபவளவாய்ப்பசும்பொன்மேனி

யிந்திரமணிக்கட்பாவைவிளக்குநான்றிரட்டியென்ப.

(இ-ள்.) மைந்து உறு மடங்கல் தின் கால் - வலிமையுடைய கங்கத்தின் தின் னையகால்போலும் காலமைந்த, மணி வடம் வயிர ஊசல் ஐந்துடன்உம்-முத்துவடம் பூட்டிய வைரத்தாற்செய்தவூசலையோடும், பதம் செய பஞ்சி அணையின் ஓடு உம்-பதஞ்செய்த பஞ்சுசெறித்த மெத்தையோடும், அன்னம் தூவி பைம துறில் அணை ஈர் ஐந்து உம்-அன்னத்தின் தூவிசெறித்த (பாமபிண்டிபோன்ற) மெல்லியவஸ்திரத்தால் அணைந்தமெத்தைபத்தும், பவளம் வாட-பவளமேவாயாகவும், பசும் பொன் மேனி-பசும்பொன்னே மேனியாகவும், இரவி மணிகள் - நீலமணியே கண்ணாகவும் (அமைந்த) பாவை விளக்கு நான்கு இரட்டி உம்- பாவைவிளக்கு எட்டும்.

அன்னத்துவி - அன்னத்தின் சிறையடியில் உள்ள மெல்லிய மயிர். என்ப- அஞ்சுநிலை. பை என விகாரப்பட்டு நின்ற பசுமை என்றும் பண்பு மென்மைமேல் சிவந்து. எண்ணுமைகள் தொகுத்தல். (சூக)

அட்டில்வாயடுக்குஞ்செம்பொற்கலங்கணூறம்பொன்வாக்கி

யிட்டிழைமணிக்களாஞ்சியேழுபொற்கவரியெட்டு

விட்டொளிர் பசும்பொற்கிண்ணப்பந்திருழவினங்காப்ப

ணட்டபொற்காவினோடுகைமணிக்கலதாறென்ப.

(இ-ள்.) அட்டில் வாய் அடுக்கும் செம் பொன் கலன்கள் நூறு உம்-அழிக்க லையிலக்கும் அடுக்குகளாகிய செவந்த பொன்னாலாகிய பாத்திரங்கள் நூறும், அம் பொன் வாக்கி - அழகிய பொன்னால் கருக்கட்டிவார்த்து, மணி இட்டு இழைகளா ள்சி ஏழும் - இரத்தினங்களை விலிம்புகளி லிட்டிழைத்த படிக்கங்களேமும், பொன் கவரி எட்டும்-பொன்னாற் (காம்பு) செய்த சாமகைகள் எட்டும், விட்டி ஒளிர் பசும் பொன் கிண்ணம் பரதி சூழ் விளங்க - ஒளிவீசும் பசிய பொன்னாலாகிய கிண்ணப் பந்திகள் நிரையாகப் புறம்பே சூழ்ந்து விளங்க, நரப்பண் நட்ட பொன் காலி னோடு நகை மணி கலன் நூறும் - நடுவேநட்ட பொன்னாலாகிய காலோடுவிளங்கும் இரத்தினங்களிழைத்த பாத்திரங்கள் நூறும்.

என்ப - அசைநிலை.

(இ0)

பெருவிலையாரபேழையாயிரம்பெற்றதான்;
சுருவிலைப்பட்டுவெவ்வேறமைத்தனபேழைமுந்தா
றுருவமுதழுதிசசெயதவோவியப்பாவையன்னார்
திருமணிககலனோடேவறசேடியொழுநூற்றைவர்.

(இ-ள்.) பெருவிலை ஆரம பேழை உம்-அளவுபடுத்தற்கரியவிலையுள்ள மூத்தா ரமுதலிய ஆரங்களையவகமும் பெட்டிகளும், ஆயிரம் பெற்ற தன்ன னாசும்-அளத்தற் கரிய விலைபெற்ற துண்ணிய பருத்தியும், அருவிலை பட்டு - அளத்தற்கரிய விலையை யுடைய பட்டுகளாமாகிய, வெவ்வேறு அமைத்தன பேழை முந்தாறு உம்-வெவ்வேறு டைகளை வைக்கும் பெட்டிகளும் வகை ஒன்றுக்கு முந்தாறு உம், திரு மணி கலன் ஒடி- சிறந்த ரத்தினங்களிழைத்த ஆபரணங்களோடு, அமுது உருவு எழுதி செய்த ஒவி யம் பாவை அன்னார் - அமுதிற்றேயதது உருவந்தீட்டிய சித்திரப்பதுமையொத்த, ஏவற் சேடியர் எழு நூற்று ஐயா உம் - ஏவலசெய்யுந் தோழியர் எழுநூற்றைவர்க ளும்.

ஒவ்வோரவயவங்கனும் காண்போர்க்கு இன்பமாயத்தலின் - உருவமு தெ ழுதிச்செய்த வோவியம் எனரா. அன்னார் உவமை யிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைமுற்றுப் பெயரொச்சத்தின்மேல் நின்றது. அன் இடைச்சொற்பகுதி. (.)

வினாவொடுமூன்றுமூதூர்மின்னுவிட டெறியுஞ்செம்பொ
னனவருகோடியின்னவரும்பெறன்மகடகுசசெல்வ
வளமுறவரிசையாகவழங்கினுன்முழங்கிவண்டு
தினாமதுக்கண்ணிசசோமசேகரமன்னன்மாதோ.

(இ-ள்.) வினா வொடு மூன்று மூதூர் உம் - வினாச்சீலாடு மூன்று பெரிய ணர்களும், மின்னு விட்டு எறியும் செம் பொன் அளவு இரு கோடி உம் - ஒளிவிட்டு வீசும் செம்பொன்னளவு இரண்டுகோடியும், இன்ன உம் - இவைபோலுள்ள ஏனை ப்பொருள்களும், (ஆகிய இவைகளை) அரும் பெறல் மகட்டு - (தனது) பெறுதற்க்கரிய புத்திரிக்கு, வண்டு முழங்கி மது தினா கண்ணி சோம சேகரன் மன்னன் - வண்டுக் ள்முழங்கி மதுவிறநினைக்கும் மாலைசூடிய சோமசேகரச்சோழன், செல்வ வளம் உற வரிசையாக வழங்கினுன் - செல்வவளமிக்க வரிசைகளாகக் கொடுத்தான்.

இன்ன உவமை யுருபிடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினை முற்றுப் பெயர்.

(இஉ)

உ.க.கிராமரானுகுலேஸ்வரீசெண்டுகொடுத்தபடலம். ௪௫௫

ஆர்த்தனவியங்கௌல்லாமமரம்ந்தாரமாரி

தார்த்தனர்வேள்விச்செந்திச்சுழித்ததுவலமாய்த்துள்ளி

வார்த்தனமடவார்நாவின்முனேத்தனவாழ்த்துமன்றல்

பார்த்தனர்க்கௌல்லாமபெற்றனபடைத்தபேறு.

(இ-ள்.) இயங்கள் எல்லாம் ஆர்த்தன - வாத்தியங்கௌல்லாம் ஒலித்தன; அமரர் மந்தாரம் மாரி தார்த்தனா - தேவர்கள் மந்தாரபூஷ்வருஷத்தை (எங்கும்) சிந்தினர், வேள்வி செந்தி வலமாய் துள்ளி சுழித்தது - யாகச்செந்தி வலப்பாலாக வெழுந்த சுழித்தது, வார் தனம் மடவார் நாவில் வாழ்த்து முனேத்தன - கச்சனிந்த தனங்கையுடைய பெண்கள் நாவில் வாழ்த்துப்பாடல் அரும்பின, மன்றல் பார்த்தனர் கண்கள் எல்லாம் - கலியாணமகோற்சுவத்தைப் பார்த்தோர் கண்டௌல்லாம், படைத்த பேறு பெற்றன - தாமடையும் பயனை அடைந்தன.

சுழித்தது பெயரடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலவினமுற்று. சுழி பகுதி. (௫௬)

பொதியவிழ்கடப்பந்தண்டார்ப்புயத்தினுங்காரையனனாள்

முதியவர்செந்தியோம்பவின்னியமுழங்கக்காந்தி

மதியைமங்கலநாண்பூட்டிவரிவளைச்செங்கைபற்றி

விதிவழியேனைமன்றல்வினையெலாரிரம்பச்செய்தான்.

(இ-ள்.) பொதி அவிழ் கடப்பம் தன தார்ப்புயத்து இளமை காளை அன்னாள் - முறுக்கவிழ்ந்த கடப்பமலராலாகிய தண்ணியமாலையணிந்த புயத்தையுடைய முருகக்கடவுளையொத்த உகிரகுமாரபாண்டியர், முதியவர் செந்தி ஒம்ப - (வேதமுதலிய நூல்களில்) பெரியோர் மூதத்தை விதிவழி வளாக்கவும், இன இயம் முழங்க-இனியவாத்தியங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், காந்திமதியை மங்கல நாண் பூட்டி - காந்திமதிக்கு மங்கலகுத்திரம் புனைந்து, வரி வளை செம் கை பற்றி - வரிபொருந்திய வளையலணிந்த செவந்த கைகளைப்பிடித்து, விதி வழி ஏனை மன்றல் வினை எல்லாம் நிரம்ப செய்தான் - வேதநூல்விதிவழியே அதுவொழிந்த மணவினை யெல்லாவற்றையும் குறைவின்றிச் செய்து முடித்தார்.

இயற்று வோன் றொழிலை ஏவி முடிப்போனும் இயற்றுதற்கருத்தாவாகலால் ஏனை மன்றல் வினையெலாம் நிரம்பச்செய்தான் என்றார். அரசன் கட்டிய கோயில் என வருதல்காண்க. (௫௭)

ஷெ வேறு.

எண்ணிலாதவளத்தினொடுபிரவிமருமான்மடப்பிடியைப்

புண்ணிலாவுமறையொழுக்கம்பயப்பவேள்விவினைமுடித்துத்

தண்ணிலாவெண்கலைமதியுந்தாராகணமுந்தவழந்துழல்

விண்ணிலாவுமணிமாடவிதிவலமாய்வருமெல்லே.

(இ-ள்.) என் இல்லாத வளத்தினொடும்-அளவில்லாத செவ்வளத்தோடும், இரவி மரு மான் மடப் பிடியை - சூரியன்மரபில் வந்த சோமசேகரச் சோழனுடைய புத்திரியாகிய காந்திமதியை, பண் நிலாவு மறை ஒழுக்கம் பயப்ப - பண்கள் நிறைந்த வேதவிதிவருவாது நிரம்ப, வேள்வி வினை முடித்து - திருக்கல்யாண முடித்து, தண் நிலா வெண் கலை மதியும் - தண்ணிய கிரணம் நிறைந்த வெள்ளிய கலை யையுடைய சந்திரனும், தாரா கணமும் தவழ்ந்து உழவு - நகுகிராக்கட்டமும் தவழ்ந்து (போக்குவரவுதெரியாமையாக்) சுழன்றுவருந்த, விண் நிலாவு மணி மாட

வீதி வலமாய் வரும் எல்லை - விண்ணுகமட்டும் உயர்ந்து விளங்கும் இரத்தினங்களை
சூழியற்றிய மரடிகள் நெருங்கிய வீதியை வலமாக வரும்பெர்முது.

மடப்பிடி இனமைபொருந்திய பெட்டையாணநடைபோன்ற நடைபெறு
கடையவன் (இரு)

யின்னேர்பொன்னந்தொடியினருமென்செம்பஞ்சியடியினரும்
பெண்ணேர்மணிப்பூண் முலையினரும் புலம்புமணிமேகலையினரு
முன்னேரோதித்தாரினருமாகிக்கண்ணுமனமுமவன்
முன்னே துது நடப்பதென நடப்ப நடந்தார் முகிழ் முலையார்.

(இ-ள்.) யின் நேர் பொன்னம் தொடியினரும் - ஒளிரிறைந்த பொன்னுலர்
கிய அழகிய வளையலணிந்த முனையையுடையவரும், மெல் செம்பஞ்சி அடியின
ரும் - மெல்லிய செம்பஞ்சுக்குழம்பூட்டிய கால்களையுடையவரும், பொன் நேர் ம
ணி பூண் முலையினரும் - பொன்னாற்செய்த தமருளொத்த இரத்தினங்கள் பூத்த
ஆபரணங்கள் விளங்கும் முலையையுடையவரும், புலம்பு மணி மேகலையினரும் - ஒளி
க்கும் அழகிய மேகலாபரணத்தை யணிந்தவர்களும், அல் நேர் ஒதி தாரினரும்
ஆகி-இருளையொத்த கடந்தலிற் செருகிய மாலையை யுடையவருமாகி, கண்ணும் மன
மும் அவன் முன்னே துது நடப்பது என நடப்ப - (தமது) கண்களும் மன
ங்களும் அவன் முன்னே துதுசெல்லுதல்போல (அவைகள் அவர்முன்னே) செல்ல,
முகிழ் முலையார் நடந்தார் - தாமதாயரும்பையொத்த அப்பெண்கள் சென்றார்கள்.

நடப்பது எதிர்காலவிடைநிலைபெற்ற தொழிற்பெயர். பவனிபார்க்கவந்த
பெண்களாதலிற் பொன்னந்தொடியினரென்பது - பெறும்பைப்பருவப் பெண்களு
ம், செம்பஞ்சு அடியினரென்பது - மங்கைப்பருவப் பெண்களும், மணிப்பூண் முலையி
னரென்பது - மடந்தைப்பருவப்பெண்களும், மணிமேகலையினரென்பது - அரிவைப்
பருவப் பெண்களும், அல் நேர் ஒதித்தாரினரென்பது - தெரிவைப்பருவப்பெண்களு
ம் ஆகிய இவர்கண்மேல் நின்றனவெனக்கொள்க. (இரு)

சுருங்குமிடையார்தன்பவனிதொழுது வருவார் தமக்கிரங்கி
மருங்குற்பாரங்கழிப்பான்போற்கலையைக்கவர்ந்தும்வளைத்தோண்மே
லொருங்குபாரங்கழிப்பான்போல்வளையைக்கவர்ந்துமுள்ளத்து
ணெருங்குபாரங்கழிப்பாரன்போன்றிறையைக்கவர்ந்துநெறிச்செல்வான்.

(இ-ள்.) சுருங்கும் இடையார் தன் பவனி தொழுது வருவார் தமக்கு இசை
ங்கி - (அளகுமுதலியபாரத்தால்) மெலியும் இடையை யுடையவராகித் தமதுபவனி
யைத் தொழு வருபவர்களுக்கு இரக்கங்கூர்ந்து, மருங்குல் பாரம் கழிப்பான்போல்
அவ்விடையின்பாரத்தை யொழிப்பவரைப்போல, கலையைக் கவர்ந்தும் - மேகலையை
(முன்னே) கொள்ளுகொண்டும், வளை சோண் மேல் ஒருங்கு பாரம் கழிப்பா
போல் - வளையலணிந்த கரங்களில் ஒருசேரவுள்ள பாரங்களை யொழிப்பவர்போல்,
வளையை கவர்ந்தும் - வளையல்களைக் கொள்ளுகொண்டும், உள்ளத்திற் நெருங்கு
பாரம் கழிப்பான்போல் - மனத்தில் நெருங்கிய பாரத்தைக் கழிப்பவர்போல, நிறை
யை கவர்ந்தும் - நிறையைக் கொள்ளுகொண்டும், நெறி செல்வான் - வீதியில் வலம்
வருகின்றார்.

நிறை - மனம் நிறைந்த செல்லாது நன்னெறியில் நிறுத்துதல், தொழுது
செய்வெனெச்சந்திரியுதிமலை - கலை - முதற்குறை. பெண்களிடத்துக்கிழந்த ஒரு
தலைக்காமாதலால் இது பெண்பாற்குந் துக்கைக்கிளைத்தினை. இதுமெனின்துறை.

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம்.சுருள்

வானமதிசேர்முடிமறைத்தவழுதிமகனேயிவனென்ற
லானையெருத்திற்சிங்கவிளவடலேறென்னவயல்வேந்தர்
சேனையெருத்திற்சிங்கவிளவடலேறென்னவயல்வேந்தர்
யானைமகளை மணந்துவருயினையோன்பவனிசசெல்வமே.

(இ-ள்.) இவன் வானம் மதி சேர் முடி மறைத்தவழுதி மகனே என்றால்- இப்பாண்டியன் ஆகாயத்திற்றவழும் சந்திரனையணிந்த முடியை மறைத்து வந்தருளிய சோமசுந்தரபாண்டியருடைய புத்திரனே யென்று சொன்னால், ஆனே எருத்தில் இளமை அடல் சிங்கம் ஏறு என்ன-யானையின்பிடரில் இளம்பருவத்தையுடைய வெற்றிவாய்ந்த சிங்கவெறு பவனிவருசல்போல, அயல் வேந்தர் சேனையெருத்திற்சிங்கவிளவடலேறென்னவயல்வேந்தர் பவனிக்கு ஒப்பு ஏது-மறுபுலத்தரசர்களேனே புறத்திற்றழுவ வாராநின்றபவனிக்கு உவமையாது, (இலையென்றபடி) ஒப்பு செப்புங்கால் - உவமைசொல்லுமிடத்து, யானை மகளை மணந்து இளையோன் வரும் பவனி செல்வமே - தெய்வயானையானா மணவினைமுடித்துக் குமார்க்கடவுள் வலமவரும் பவனிச்செல்வத்தையே (ஒக்கு மென்று கூறுவார்)

இது காண்டத்துறை. ஒருதருமத்தை யாரோபித்தற்பொருட்டி மற்றொருதருமத்தை மறுத்தலால் அவதுதியணி. (ருஅ)

இம்மைதனிலுநன்மைதருமீசன்றனையும்வாசவற்கு
வெம்மைதருவன்பழிதவிர்த்தவிமலன்றனையும்ங்கயற்க
ணம்மைதனையும்பணிந்துமீண்டரசன்கோயிலடைந்தீன்றோர்
தம்மைமுறையாலடிக்கமலந்தலையிற்பணிந்தான்நனிக்குமரன்.

(இ-ள்.) இம்மை தனிலும் நன்மை தரும் ஈசன் றனையும் - (தமது பிதாவின் ஆன்மார்த்தமாய்) இப்பிறப்பிலும் (வழிபடுவோர்க்கு) வேண்டி யாங்கு அருளும் மஹாபீஷ்டபிரதேசராலும், வாசவற்கு வெம்மை தருவன பழி தவிர்த்த விமலன றனையும் - தேவேந்திராளுக்குக் கொடிய வலியபழியைத் தவிர்த்த சோமசுந்தரக்கடவுளையும், அங்கயற்கணம் அம்மை தனையும் - அங்கயற்கணம்மையாலாயும், தனி குமரன் பணிந்த மீனடி - உக்கிரபாண்டியர் வணங்கித் திருமயி, அரசன் கோயிலடைந்த - சவுந்தரபாண்டியர் திருக்கோயிலையடைந்து, ஈன்றோ தம்மை - தம்மைப்பெற்ற இருமுதுகுரவரையும், முறையால் - முறைப்படி, அடிக்க மலம் தலையில் பணிந்தான்-(அவர்களு)திருவடித்தாமரைகளைத் தமதுதலையால் வணங்கினார்.

சோமசுந்தரக்கடவுள் சவுந்தரபாண்டியராய் அரசுசெய்துவரும் காலையில் அரசர்கள் சிவபூசைசெய்யவேண்டுமெனத் தாமருளியதை, ஆன்மாக்கள் கைக்கொண்டிய்ய நடுவொன்றும் ஓர் நகர் கணடி அநகரிற்றுவித்த சிவலிங்கத்தின் திருநாமம் மஹாபீஷ்டபிரதேசார் ஆதலால் - இம்மைதனிலும் நன்மைதரு மீசன்றனையும் எனவும், விருத்திராசனக்கொன்ற வன்பழி விடாதுபற்ற அச்ச மிக்குத் தாமரைநாளத்தில் ஒளித்திருந்த இந்திரன் தனது ஆசிரியர் ஏவலால் அங்குநின்றும் நிலவுலகில்வந்து பூசிக்க அவன்பழி தொலைத்தருளினமையால் - வாசவற்கு வெம்மை தருவன்பழிதவிர்த்தவிமலன்றனையும் எனவுக்கூறினார். இல் ஏதுப்பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு. அடிக்கமலம் பாதங்களாக உருவுதிரிந்த தாமரை என்பது பொருளாதலால் திரிபணி. (ருக)

ஆனவாறுசுவையடிசிலயில்வோர்தம்மையயில்வித்து
நானுவரிசைவரன்முறையானஸ்கிவிடையுநல்கிப்பின்
வானாடவர்க்கும்விடைகொடுத்துமதிக்கோனெழுநிலைவகுநாட்
டேனோர்கண்ணித்திருமகனுக்கிதனைசெப்பியிதுசெய்வான்.

(இ-ள்.) மதிக்கோன் - சந்திரன்மரபிற் கிறைவராகிய சவுந்தரபாண்டியர், ஆன ஆறு சுவை அடிசில் - நீங்காத வறுசுவை யமைந்த கறியையும் போனகத்தையும், அயில்வோர் தம்மை அயில்வித்து - உண்போர்தம்மை உண்பித்து, நானுவரிசைவரன்முறையால் நல்கி - (அவரவர்கள்தகுதிக்கேற்பப்) பலவரிசைகளையும் முறைப்படி கொடுத்தி, விடையும் நல்கி-விடையுந் கொடுத்தி, பின் வானாடவர்க்கும் விடைகொடுத்து-பின்பு தேவர்களுக்கும் விடைகொடுத்தி, ஒழுநிலைவகுநாள் - (செங்கோல்) செலுத்தி பெழுந்தருளியிருக்குங்காலையில், தேன் ஆகண்ணி திருமகனுக்கு-தேனி றைந்த மாலையணிந்த (தமது) புத்திரனுக்கு, இதனை செப்பி இது செய்வான் - இதனைக்கூறி இதுசெய்கின்றார்.

சுவை கறிமேல் நிற்பலால் பண்பாகுபெயர். அடிசில் தொழிலாகுபெயர் அடுபகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இசாரியை, சகரம் வரித்தல் விகாரம், இல் தொழிற்பெயர்விகுதி, ஆனது ஈறுதொகுத்தல். இதனைக்கூறி யிதுசெய்வான் என்பதை அடியிற்காண்க. (சு0)

மைந்தகேட்டியிந்திரனுங்கடலுமுனக்குவான்பகையாஞ்
சந்தமேருத்தருக்கடையுஞ்சதவேள்விக்கோன்முடிசிற
வந்தவனைகொண்டெடிகடலிலிவ்வெல்விடுதியிசெண்டா [ம்
லந்தமேருதனைப்புடையென்றெடுத்துக் கொடுத்தானவமூன்று

(இ-ள்.) மைந்தகேட்டி - புத்திரனே கேளாய், இக்திரனும் கடலும் உனக்குவான்பகையாம் - இந்திரனும் வருணனும் உனக்குப் பெரியபகைவராவார், சந்தம்மேருத்தருக்குஅடையும் - பொலிவமைந்த மகமேரு (உன்வழி நில்லாது) இறுமாப்படையும் (ஆதலால்) சதவேள்விக் கோன்முடி சிற - அவ்விந்திரன்முடிசிற, இந்தவனைகொண்டு எறி - இந்தச்சக்கரங்கொண்டுஎறியாய், கடலில் இவவேல்விடுதி - சமுத்திரத்தில் இவவேலைவிடுவாய், இச்செண்டால் அந்தமேருதனை புடை என்று - இநதச்செண்டாயுத்தால் அந்தமகமேருவை யடியென்று, அவைமூன்றும் எடுத்துக்கொடுத்தான் - அந்தமூன்றாயுதங்களையும் எடுத்துக்கொடுத்தருளினார்.

சதவேள்விக்கோன் னாறு அசுவமேத யாகங்களைச் செய்தவனாதலால் இந்திரனுக்கு ஓர்பரியாய நாமம். விடுதி இங்கு இகரவிகுதி முன்னிலையொருமையேவற்பொருளில்வந்தது. விடுபகுதி, இசாரியை, உகரக்கேடுசந்தி, இவிகுதி. (சுக்)

அன்னமூன்றுபடைக்கலமுந்தொழுதுவாங்கியடலேறு
தன்னைநேராயெதிர்திற்குந்தனையன்றையுக்கிரவமுதி
யென்னவாதிமறைமுழங்கவியங்களைங்கமுடிகவித்துத்
தன்னதானையரசரிமைதனிச்செங்கோலுந்தானல்கா.

(இ-ள்.) அன்னமூன்றுபடைக்கலமும் தொழுதுவாங்கி - அந்தமூன்றாயுதங்களையும் தொழுது கையிலேற்று, அடல் ஏறு தன்னைநேராய் எதிர்திற்கும் தனையன்றனை - கொலைத்தொழிலமைந்த சிங்கத்தையொத்துத் (தமது) எதிர்திற்கும் புத்திர

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசென்கொடுத்தபடலம். சடுகூ

னை, உக்கிரவழுதி என்ன - உக்கிரபாண்டியனையென்றழைத்து, ஆதி மறை முழங்க-
தொன்றுதொட்டுள்ள வேதங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், இயங்கள் ஏங்க - (ஒரு
பால்) வாச்சியங்கள் ஒலிக்கவும், முடிகவித்து - முடிசூட்டி, தன்னது ஆனை அரசு
உரிமை - (எவ்வுயிரையும்) தனதானைவழிநிற்கச்செய்யும் அரசியலுரிமையையும்,
தனிச்செங்கோலும் - ஒப்பற்றசெங்கோலையும், தான் நல்கா - தாமதந்தருளி.

அரசியலுள் செங்கோல் அடங்குதலால் அரசுரிமை என்றதை இறைமை
எனக்கொண்டு இரண்டுபொருள்களாகக்கொள்க. அன்ன சுட்டுத்திரிபு - கவித்து
மரபுவழாநிலை-நல்கா செய்யா என்னும்வாய்ப்பாட்டி நந்தகால வினையெச்சம். அன்ன
சுட்டுத்திரிபு, உக்கிரவழுதி அண்மைவீளி. (சுஉ)

சூழ்ச்சிவினையிற்பொன்னளையசுமதிதன்னைத்தொன்னாபீன்
மாட்சியறிஞர்தமைநோக்கிவம்மினிவனைக்கண்ணிமைபோற்
காட்சியபக்குங்கல்வியும்போற்காப்பீரிதுநங்கடனிம்ம
ஊட்சியிவனதென்றினையவரியேறனையான்றனைநல்கா.

(இ-ள்.) சூழ்ச்சி வினையில் பொன் அனைய சுமதிதன்னையும் - மந்திராலோச
னைத் தொழிலில் பிரகஸ்பதியை யொத்த சுமதியையும், தொல்நூலின் மாட்சி அறி
ஞர் தமையும் நோக்கி-தொன்றுதொட்டுள்ள நூல்களாராய்ச்சியிற்பெருமை வாய்
நதமுதியோனாயும்பாறது, வம்மின்-வாருங்கள், இவனை கண் இமைபோல்-இப்பு
ததிரனைக் கண்களைக்காக்கும் இமையும் போலவும், காட்சி பயக்கும் கல்வியும்
போல் - (தளர்ச்சிவந்தவழி) அறிவுதந்து ஊனறுகோல் போலுதவும் கல்வியும்போ
லவும், காப்பீர் - காக்கக்கடவீர், இதுநாமகடன் - இதுநாமதுகடமை, இமமன் ஆ
ட்சி இவனது என்று - இந்நிலவுலகுரிமை இவனுடையதென்று, இனைய அரி ஏறு அ
னையான் தனைநல்கா - இளஞ்சிங்க ஏற்றையொத்த அவவுக்கிரகுமாரபாண்டியரை
அவர்கள் கையடையாகக்கொடுத்து.

வம்மின் முன்னிலைப்பன்மையேவல் வினைமுற்று வா பகுதி, முதல் குறுகல்
விகாரம், மகரமெய்சந்தி, மின் முன்னிலைப்பன்மையேவல் விகுதி. (சுஉ)

மேற்படி வேறு.

வெய்யவேற்காளையன்னுன்றன்னையும்வேறுநோக்கி
யையவிவ்வையந்தாங்கியளித்தனனெடுநாளிந்த
மையறுமனத்தார்சொல்லும்வாய்மையாரொழுநிரீயுஞ்
செய்யகோன்முறைசெய்தாண்டுதிருவொடும்பொலிகவேன்றான்.

(இ-ள்.) வெய்ய வேல் காளை யன்னுன் தன்னையும் வேறு நோக்கி - கொடி
யவேலையெந்திய காளைபோலும் பெருமிதநடைவாய்ந்த தமது புத்திரனையும் தனித்
துப் பார்த்தருளி, ஐய - ஐயனே, நெடு நாள் இவ் வையம் தாங்கி அளித்தனன்-பல
நாளிவ்வுலகினைச் சுமந்து பாதுகாத்துவந்தனம், நீயும் இந்த மை அது மனத்தார்
சொல்லும் வாய்மை ஆறு ஒழுங்கு - நீயும் இந்தக் குற்றமற்ற சுமதிமுதலியோர்கூறு
ம் உண்மைவழியிற்சென்று, செய்ய கோல் முறை செய்து ஆண்டு- செங்கோலைமது
னாஸுமுறைவழி வழாது நடாத்தி நிலவுலகாண்டு, திரு வொடும் பொலிக என்றான்-

(மதுபுலத்தரசர்கள் திறையனக்கும்) பெருஞ்செல்வத்தோடும் பொலிந்து விளங்கக் கடவாயென்று ஆசீர்வதித்தருளினார்.

வெய்ய செய்ய பண்பு அடிகளாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயசொச்சங்கள் வெம்மை, செம்மை பண்புகள், நுகுகெடுதலும் முன்னின்ற மெய் திரிதலும் சந்தி, அ எச்சவிகுதி. நெடுநாள் என்றது அறுபத்தாறாயிரவருடத்தை. (சுசு)

பன்னருங்கணங்களெல்லாம்பண்டையவடிவமாகத்
தன்னருட்டுணையாய்வந்ததடாதகைப்பிராட்டியோடும்
பொன்னெடுங்கோயில்புக்குப்பொலிந்தனனிச்சைதன்னு
லின்னருட்படிவங்கொள்ளும் நிலாவின் பழர்த்தி.

(இ-ள்.) பன் அரும் கணங்கள் எல்லாம் பண்டைய வடிவம் ஆக - (உருவ மாறி வவல்வழிநின்ற) சொல்லுத்தகரிய சிவகணங்களெல்லாம் முன்னுள்ள வடிவமாக, தன் அருள் துணையாய் வந்த தடாதகைப் பிராட்டி யோடும் - தமத்திருவருளே தமக்கோ துணையாகக் கோலங்கொண்டருளிய தடாதகைப் பிராட்டியாரோடும், தன் இச்சை தன்னால் இன் அருள் படிவம் கொள்ளும் - தமதிச்சைவழியால் இனிய அருளுருவங் கொண்டருளிய, ஈது இல்லாத இனப்பழர்த்தி - முடிவில்லாத பேரின்பழர்த்தமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், பொன் நெடும கோயில் புக்கு பொலிந்தன - பொன்னாலாகிய நெடிய திருக்கோயிலுட் சென்று விளங்கினார்.

பிரான் ஆட்டி - பிராட்டி இது ஒருசொல். (சுரு)

கலிவிருத்தம்.

பின்னருக்கிரப்பெயர்தரித்தவத்
தென்னர்கோமகன்றெய்வநான்மறை
மன்னுநல்லறம்வளரவையகந்
தன்னதானையாற்றுகிவைகினுன்.

(இ-ள்.) பின்னர் உக்கிரப் பெயர் தரித்த அ தென்னர் கோமகன் - பின்பு உக்கிரரென்னுந் திருநாமங்கொண்ட அப்பாண்டியா பெருமானார், தெய்வம் நான்மறை மன்னுநல் அறம் வளர் - தெய்வத்தன்மையையுடைய நான்குவேதங்களும் நிலைபெற்ற நல்லதருமமும் நீடித்தோங்க, வையகம் தன்னது ஆணையால் தாங்கி வைகினுன் - நிலவுலகைத் தமது ஆணைவழிநிறுத்தக்கூடி அரசியல்செய்துவந்தார்.

பின்காலப்பொருளில்வந்த இடைச்சொற்பகுதி, னகரத்தோற்றம் சந்தி, அர்பகுதிப்பொருள்விகுதி. (சுசு)

உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாவிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௧0௩௧.

கடல் சுவறவேல்விட்டதிருவிளையாடல்.



பதின்மூன்றாவது கடல்சுவற வேல்விட்டபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

வளையொடுசெண்டுவேன்மைந்தற்கஞ்சரும்
பளையவேம்பணிந்தகோனளித்தவாறித்த
தளையவிழ்தாரினுன்றளையன்வேலைமே
விளையவனென்னவேலெறிந்ததோதுவாம்.

(இ-ள்.) அம் சுரும்பு அளைய வேம்பு அணிந்தகோன் - அழகியவண்டுகள் மூச வேப்பமலர்மாலையையணிந்த சவுந்தரபாண்டியர், மைந்தற்கு வளையொடு செண்டு வேல் அளித்த ஆறு இன் - (தமது) புத்திரருக்குச் சககரத்தையுஞ் செண்டையும் வேலையும் கொடுத்த திருவிளையாடல் இரத்ததிருவிளையாடல், தலை அவிழ்தாரினுன் தளையன் - கட்டவிழ்ந்த மாலையையணிந்த அச்சவுந்தரபாண்டியர் புத்திரராகிய உச்சிரகுமாரபாண்டியர், வேலை மேல் இளையவன் என்ன வேல் எறிந்தது ஒதுவாம்-கடலின்மேல் (சூடப் பன்மன நிலைக்கெடவேலெறிந்த) முருககடவுள்போல வேலெறிந்த திருவிளையாடலை இனிச்சொல்லுவாம். (க)

தியகனிஹக்நிரச்செழியன்வெண்குடை
யெங்கனுநிழற்றறிநிறுகருநாளவயிற்
சங்கையெல்லாதமாதருமவேளவிகள்
புகவர்புடைதழிஇப்போற்றவாற்றுகார்.

(இ-ள்.) உக்நிரச் செழியன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், திங்களின் வெண்குடை எங்கனும் நிழற்ற ஹ்நிறுகரும் நாள் வயின் - சந்திரனைப்போல வெள்ளை வட்டக்குடை எலவிடத்தும் நிலைசெய்ய நிகரற்றிருக்கும் நாளில், சங்கையெல்லாத மாதரும வேளவிகள் - அளவிலலாத பெரியதருமங்களையும் யாகங்களையும், புகவர்புடை தழிவி போற்ற ஆறாது நாள் - தேவர்கள் பககத்திற சூழ்ந்துதிக்கச் செய்து வருங்காலையில். (உ)

அரும்பரிமகந்தொணூற்றுசெய்துழிச்
சுரும்பரினிசைத்தருத்தோன்றறண்ணு
விரும்பரிமுரன்றுசூழ்வேம்பினங்குழைப்
பொரும்பரிவீரன்மேற்பொறுதுபொங்கினுன்.

(இ-ள்.) அரும் பரிமகம் தொண்ணூறு ஆறு செய்துழி - அரிய அசுவமேதயாகம் தொண்ணூறாறு செய்த விடத்து, சுரும்பரின் இசைதரு தோன்றல்-வண்டுகள் இசைநிறைந்த பஞ்சதருக்களின் நிலைவனாகிய இந்திரன், தன் நறு விரும்பு அரி முரன்று சூழ வேம்பின் அம் குழை - தண்ணிய தேனிலிரும்பி வண்டுகள் இசைபாடிப் புறம்பே சூழ்ந்த வேம்பின் பூங்கொத்தையணிந்த, பொரும் பரிவீரன் மேல் - (பகைவரோடு) போர்செய்யுங் குதிரைச்சேனையையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர்மேல், பொறுது பொங்கினுன் - மனம்புழுங்கிக் கோபித்தான்.

தூறுயாகஞ்செய்தால் தனது பட்டத்துக்கு வருவாரென்னுங் காரணத்தால் மனம் புழுங்கினமையால் பொறுது பொங்கினுன்னென்றார். (ஊ)

மன்னியநாடெலாம்வளஞ்சுரந்துவான்
பொன்னியனும்போற்பொலிதலாவீந்த
மின்னியவேலினுன்வேள்விசெய்வதென்
றுன்னியமரத்தஞோர்குழ்ச்சியுன்னினுன்.

(இ-ள்.) மன்னிய நாடு எல்லாம் வான் வளம் சுரந்து - நிலைபெற்ற நிலவுலகெல்லாம் பெரியமழை வளமிக்கு, பொன் இயல் நாடு போல் பொலிதலால்-பொன்னுலகுபோல விளங்குங்காரணத்தால், இந்த மின்னிய வேலினுன் - இந்த விளங்காநின்ற வேலையேந்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியனை, வேள்வி செய்வது என்று - யாசஞ்செய்கிறதென்று, உன்னிய மரத்தன் ஓர் குழ்ச்சி உன்னினுன் - கருதியமனத்தையுடையவனும் ஓர்வினையஞ்செய்தான். (சு)

பொருங்கடல்வேந்தனைக்கூவிப்பொள்ளென
விருங்கடலுடுத்தபாரோழுமுழிநா
ளொருங்கடுவெள்ளமொததுருத்துப்போய்வளைந்
தருங்கடிமதுநாயையழிந்தியாலென்றான்.

(இ-ள்.) பொருங் கடல் வேந்தனை கூவி - கரையொடுமோதும் கடற்கரசனாகிய வருணனையழைத்து, பொள்ளென - வினாந்து, இரும் கடல் உடுத்த பார ஓழும-பெரியகடல்குழந்த நிலவுலகாய்ப் பரந்த சத்த தீவுகளையும், ஊழி நாள் ஒருங்கு அடு வெள்ளம் ஒத்து - ஊழிக்காலத்தில் ஒருசேர அழிக்கும் மஹாப்பிரளயத்தை யொத்த, உருத்து போய் வளைந்து - கோபிததுச் சென்று முற்றுடைகெய்து, அரும் கடி மதுநாயை அழித்தி என்றான் - செயதற்கரிய காவல்பூண்ட மதுநாங்கரத்தை யழிப்பாயென்று ஏவினான்.

சத்ததீவுகளாவன - நாவல், இறலி, குசை, கிரவுஞ்சம், புட்கரம், தெங்கு, கழுகு. (ரு)

விளாவதுதெரிகிலன்வேலைவேந்தனும்
வளவயன்மதுநாயைவளைந்திட்டிம்மெனக்
களைவதுகருதினன்பேயுங்கண்படை
கொளவருநனந்தலைக்குருட்டுக்கங்குல்வாய்.

(இ-ள்.) வேலை வேந்தனும் விளாவது தெரிகிலன் - கடற்கரசனாகிய வருணனுள் (தனக்குப்பின்)வினைவதைச் சற்றும் ஆலோசியாதவனும், வளம் வயல் மதுநாயை வளைந்திட்டி - வளமிக்க வயல்குழந்தமதுநாயை முற்றடைகெய்து, இம்மெனக் களைவது கருதினான் - வினாந்து களையக்கருதி, பேயும் கண் படை கொள் - பேயுங் கண்டியில்கொள்ளவும், குருடு வரும் - (கட்புலன் உடையவரும்) குருட்டுத்தன்மையையுடையவரும், நனந்தலை கங்குல் வாய் - (இருள்மிக்க) பாகிராத்திரியில்.(சு)

எழுசீரடியாசிரியவருத்தம்.

கொதித்தலைக்கரங்களண்டகூடமெங்குமுடிபோ
யதிர்த்தலைக்கலுழிநாளிலார்த்தலைக்குநீத்தமாய்
மதித்தலத்தையெட்டிமுட்டிவருமொராஞ்சனப்பொருப்
புதித்தலொத்தமன்னும்விண்ணுமுட்கவந்ததுததியே.

(இ-ள்.) உத்தி கொதித்து - கடலானது கோபித்து, அலை கரங்கள் அண்டகூடம் என்கும் ஊழி போய் - அலையாகிய கரங்கள் அண்டகூடமெங்கும் ஊடுருவிச் சென்று, அதிர்த்து அலைக்க - கோஷித்து அலைக்க, ஊழி நாளில் ஆர்த்த அலைக்கும் நீத்தம் ஆய் - ஊழிக்காலத்தில் கோஷித்து (நிலைகூடாது) அலைக்கவரும் பெருவெள்ளமாய், மதிதலத்தை எட்டி முட்டி - சந்திரமண்டிலத்தை எட்டி. அளாலி, வரும் ஓர் அஞ்சனம் பொருப்பு உதித்தல் ஒத்து - வராரின்ற ஒரு நீலமலைத் தோற்றத்தை யொத்து, மண்ணும் விண்ணும் உட்கவந்தது - மண்ணிலகமும் விண்ணிலகமும் நிலை தடுமாறவந்தது. (எ)

வங்கவேலைவெள்ளமாடமதுரை மீதுவருசெயல
கங்குல்வாயநிலகண்மீதுகாரிவாயகாருடல்
வெங்கண்வாளரவிழுகவீழ்வதொக்குமலதுகா
ரங்கண்முடவருவதொக்குமல்லதேதுசொல்வதே.

(இ-ள்) வங்கம வேலை வெள்ளம் - மரக்கலமுருங் கடற்பெருக்கானது, மாடம் மதுரை மீது வருசெயல் - மாடங்கள் நெருங்கிய மதுரைநகர்மேல்வருஞ் செய்கை, கங்குல் வாய நிற்கள மீது - இராப்போதி லுதித்த சந்திரன்மேல், காரி வாய கார் உடல் வெங்கண் வார் அரா விழுக வீழ்வது ஒக்கும் - விஷம் நிறைந்த வாயையுடைய கரிய உடலையும் கொடியகண்களையும் உடைய வெள்ளியராகுவென்னும் பாம்பு விழங்கும்படி வினாந்துவருதலையொக்கும், அல்லது - அன்றி, கார அங்கண்முட வருவது ஒக்கும் - (சிவபெருமான ஏவவால்) நான்குமேகங்களும் அவ்விடத்து நான்மாடக்கூடலாய் வருஞ் செயலையொக்கும், அல்லது - இவையன்றி, ஏது சொல்வது - எதை உவமையாக எடுத்திக கூறுவது. (அ)

வட்டயாமைபலகைவிசுவானைவாள்கண்மகரமே
பட்டயானைபாந்திரைப்பரப்புலாமபரித்திரள்
விட்டதோணியிரதமின்னவிரவுதானையொடுகட
லட்டமாகவழுதிமேலமர்க்கெழுந்ததொக்குமே.

(இ-ள்.) வட்டம் யாமை பலகை - வட்டமாகிய ஆமைகள் கேடகங்களாகவும், விசும் வானை வாள்கள் - எறிந்துதரவும் வானைமீன்கள் வாள்களாகவும், மகரமே பட்டம் யானை-சுறாமீன்களே நெற்றிப்பட்டதையுடைய யானைகளாகவும், பாய்திரை பரப்பு வரம் பரித்திரள் - மடங்கிப்பாயும் அலைகளின் பரப்புகளேதாவிச்செல்லுங் குதிரைக்கூட்டங்களாகவும், விட்ட தோணி இரதம் - கடலிற்செல்லுந்தோணியே தேராகவும், இன்ன விரவு தானையோடு - இவைபோன்ற இன்னும் பலவுறுப்புகள்கலந்த சேனையோடு, அட்டம் ஆக - குறுக்காக, வழுதிமேல் அமர்க்கு எழுந்தது ஒக்கும் - உக்கிரகுமாரபாண்டியாமேல் கடல் போர்க்கெழுந்துவந்த தோற்றத்தையொக்கும்.

அட்டம் - திசைச்சொல். திருத்தொண்டர்புராணம் - கண்ணப்பநாயனார் புராணத்தில், “மஞ்சலைக்குமாமலைச்சரிப்புறத்துவந்தமா, அஞ்சலித்தடர்க்குராய்க ளட்டமாகவிட்டி” எனவருஞ்செய்யுளாலுணர்க.

இவைபோன்ற உறுப்புக்கொன்றது - வராலும் மரக்கலமும் துரையும் முதலியன.

இன்னவாற்றெழுந்தவேலைமஞ்சுறங்குமிஞ்சிசூழ்
நன்னகர்க்குணக்கின்வந்துநணுகுமெல்லையரையிரா
மன்னவன்களுவில்வெள்ளிமன்றவாணர்சித்தராய்
முன்னர்வந்திருந்தரும்புமுறுவறோன்றமொழிகுவார்.

(இ-ள்.) இன்ன ஆறு எழுந்தவேலை - இவ்வாறு சேனைவடிவமாக எழுந்த
கடலானது, மஞ்சு உறங்கும் இஞ்சி சூழ் - மேகங்கள் கண்ணுறங்கும் மதில்கூழ்
ந்த, நல் நகர் குணக்கின் வந்து நணுகும் அரையிரா எல்லை - நல்லமதுரையின் கீழ்
பால்வந்தடையும் நடுராத்திரிக்காலத்தில், மன்னவன் களுவில் - உககிரகுமார பா
ண்டியர்களவில், வெள்ளிமன்றவாணர் சித்தராய் முன்னாவந்து - வெள்ளியம்பல
வாணராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் சித்தவடிவங்கொண்டு முன்னேவந்து, அரும்பு
முறுவல் தோன்ற மொழிகுவார் - அரும்பிய புன்னகைதோன்றக் கூறுகின்றார்.

வாணர் - வாழ்வோரன்பதுபொருள். வாழ் பகுதி, நகரம் எதிர்காலவிடை
நிலை, முகரக்கேடும நகரத்திரிபும் சந்தி, அர் பலர்பால்விருதி. (க0)

வழுதியுன்றனகாழிக்கவருவதாழிவல்லேநீ
யெழுதிபோதிவென்றிவேலெறிநதுவாகைபெறுகெனத்
தொழுதசெங்கரத்தினுன்றுதிக்குநாவினொன்றி
கழுதுறங்குகங்குளிற்கனவுணர்ந்துகாவலான்.

(இ-ள்.) வழுதி-பாண்டியனே, ஆழி-கடலானது, உன் தன் நகர் அழிக்க
வருவது - உன்னுடைய நகரையழிக்கவாரின்றது, நீ வல்லை எழுதி - நீவினாநதெ
ழுவாய், போதி - போவாய், வென்றி வேல் எறிநது வாகை பெறுக என - (அதன்
மேல்) வெற்றிபையுடைய வேலைவீசி வெற்றிமாலைபெறக்கடவாயென்று (சூறியரு
ள்) காவலான் - காத்தலில் வல்லவராகிய அவவுக்கிரகுமாரபாண்டியர், தொழுத
செங்கரத்தினுன் - கூப்பிய செவந்தகையையுடையவராய் (எழுந்து) கழுது உறங்
கு கங்குலின் கனவுணர்ந்தது - பேயுங் கண்ணுறங்கும் நடுராத்திரியில் சித்தவேட
ராய்வந்த அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் உணர்ந்தது கனவின் திறத்தையுணர்ந்து.

வல்லை யென்னும இடைச்சொல் வினையெச்சப்பொருள்மேல்நின்றது. (கக)

கண்ணிறைந்தவமளியிற்கழிந்துவாயில்பலகடர்
துண்ணிறைந்தமதியமைச்சருடன்வினாந்துகுறுகியே
மண்ணிறைந்ததெனமுழங்கிவருதாங்கவாரிகண்
டெண்ணிறந்தவதிசயத்தனுகிநிற்குமெல்லையார்.

(இ-ள்.) கண் நிறைந்த அமளியில் கழிந்து - கண்மியில்கூருதற்குத்தக்கபடு
க்கையினின்று நீங்கி, பலவாயில் கடந்து - பலவாயில்களைக்கடந்து, உள் நிறைந்த
மதி அமைச்சர் உடன் வினாந்து குறுகி - உள்ளீடாகநிறைந்த அறிவமைந்த மந்திரி
களோடு வினாந்துசென்று, மண் இறந்தது என முழங்கி வருதாங்கம் வாரி கண்டு-
நிலவுலகழித்ததென்று (கண்டோர்சொல்ல) கோஷித்துவரும் அலைகளையுடைய கட
லைகண்டு, எண் இறந்த அதிசயத்தன் ஆகி நிற்கும் எல்லையார் - அளவில்லாத அதி
சயமடைந்து நிற்கஞ்சமயத்தில். (கஉ)

கனவில்வந்தசித்தவேடர்நன்வில்வந்துகாவலோ
வினைவுகண்டுபொழுதுதாமுநிற்பதென்கொலப்பனே

சினவிலேபோலவந்ததெவ்வவமானவலிகெட
முனையவேலெறிந்துஞாலமுடிவுதீர்த்தியாலென.

(இ-ள்.) கனவில் வந்த சித்த வேடர் நனவில் வந்து - கனவில் வந்தருளிய சித்தவேடமூர்த்திகள் நனவில்வந்தருளி, காவலோன் நினைவுகண்டு - உக்கிரகுமார பாண்டியருடைய கருத்தையுணர்ந்து, அப்பனே பொழுது தாழ்நிற்பது என் கொல் - அப்பனே நீ காலந் தாழ்நிற்குங் காரணமயானது, சினவிலேபோல வந்த தெவ்வை - கோபித்துக் கடல்வழிவமாகவந்த பகைவனை, மானம் வலி கெட - மானமும்வலியுங் கெட, முனைய வேல் எறிந்து ஞாலம் முடிவு தீர்த்தி என - துதியையுடைய வேலை யெறிந்து (அக்கடலால்) உலகத்திற்குவந்த இதுதியையொழித்தியென்றருள. (கரு)

எடுத்தவேல்வலந்திரித்தெறிந்தவேலைவென்முனை
மடுத்தவேலைசுஃறெனவறந்துமானவலிகெட
வடுத்துவேரிவாகையின்றியடிவணங்குதெவ்வரைக்
கடுத்தவேல்வலான்கணக்காலின்மட்டதானதே.

(இ-ள்.) எடுத்த வேல் வலம் திரித்து எறிந்த வேலை - எடுத்தவேலை வலப்பா ல் சுழற்றி வீசியகாலத்தில், வேல் முனை மடுத்த வேலை சுஃறென வறந்து - வேலி ன் துளிசேர்ந்த கடல் சுஃறென்று வறந்து, மானம் வலி கெட அடுத்து - தனது மானமும் வலிமையுங் கெட்டழிய அடைக்கலம் புருந்து, வேரி வாகை இன்றி அடி வணங்கு தெவ்வரை கடுத்தது - வாசமிக்க வெற்றிமாவையுடையது (தம்மாறறூர்) காலி ல்வணங்கும் பகைவரை யொத்து, வேல் வல்லான் கணைக் காலின் மட்டது ஆனது - வேலை வலக்கரத்திலேந்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய கணைக்காலின அளவின தானது.

கடுத்தது - ஈறுதொக்கு நின்ற விளைமுற்று விளையெச்சப் பொருள்மேல்நின் றது. வடுத்து குற்றப்பட்டு எனப் பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று. சுஃறென ஒலிக்கு திற்புப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். (கசு)

சந்தவேதவேள்வியைத்தடுப்பதன்றியுலகெலாஞ்
சிந்தவேறுசூழ்ச்சிசெய்ததேவர்கோவினேவலால்
வந்தவேலைவலியழிந்தவஞ்சகர்க்குநன்றிசெய்
திந்தவேலைவலியழிப்பதென்றுமுள்ளதேகொலாம்.

(இ-ள்.) சந்தம் வேதம் வேள்வியை தடுப்பது அன்றி - பண் அமைந்த வே த விதி வழாது செய்யும் யாகத்தைத் தடுப்பதல்லாமல், உலகு எல்லாம் சிந்தவே று சூழ்ச்சி செய்த தேவர் கோவின ஏவலால் - உலகமெல்லாம் நிலைகெட்டழியத் தி யஆலோசனைசெய்த இத்திறாண்டைய ஏவலால், வந்த வேலை - வந்தகடலானது, வலி அழிந்தது - வன்மைகெட்டது, வஞ்சகர்க்கு நன்றி செய்து - தீயருக்கு உதவிசெய் து, இந்த வேலை - இந்தக்கடலானது, வலி இழப்பது என்றும் உள்ளதே கொல் - (தனது) வலியழித்தல் என்றும் உள்ள செயலேயாம்.

முன்னொருகால் குரபன்மனுக்கு இடங்கொடுத்து முருகக்கடவுள் வேலால் தனது வலிகெட்டழிந்தும், விருத்திராசுரனுக்கு இடங்கொடுத்து அகத்திய ராசம னத்தால் வலியழிந்தும் உளதாதலால் இந்தவேலை வலியழிப்பதென்று முள்ளதே கொலாம் என்றார். முன் தொடங்கிய ஒன்றை முடித்தற்குப் பின் னொருபொருளை வைத்துக் கூறினமையால் இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. அழிந்தது ஈறுதொ குத்தல். (கரு)

அழகியசிரியவருத்தம்.

புண்ணிடைநுழைந்தவேலாற்புணரியைப்புறங்கண்டோன்பான்
மண்ணிடைநின்றசித்தர்வானிடைநிறைந்துஞானக்
கண்ணிடைநிறைந்துதோன்றுங்கருணையால்வடிவங்கொண்டு
விண்ணிடையணங்கிடுவிடையிடைவிளங்கினீரார்.

(இ-ள்.) புண் இடை நுழைந்த வேலால் - பகைவருடலில் நுழைந்துசெல்லும் வேலாயுதத்தினால், புணரியை புறம் கண்டோன் பால் - கடலைமுதுகுபார்த்த உக்கிரபாண்டியரிடத்த, மண் இடை நின்ற சித்தர் - மண்ணால்கித் தவேடமூர்த்தமாய் நின்ற சோமசுந்தரக்கடவுள், வானிடை நிறைந்து - இதாகாயமாய் எங்கும் நிறைந்து, ஞானக்கண் இடை நிறைந்து தோன்றும் கருணையால் - ஞானக்கண்ணில்கிறைந்துபுலப்படும் தமது திருவருளால், வடிவங்கொண்டு விண் இடை அணங்கிடுவிடையிடை விளங்கி நின்றார்-திருவுருக்கொண்டு ஆகாயத்தினிடத்தில் உமாதேவியாரோடு இடபபூர்த்தியில் விளங்கிநின்றருளினார்.

பரஞானவடிவாய் நிறைதலால் தன்னையுணர்ந்த பரிபக்குவ ரதிவிற்கு விளங்கித் தோன்றுவானாகையின் ஞானக்கண்ணிடை நிறைந்து தோன்றும் என்றார் “வள்ளல்வரவர வந்தொழிந்தானென்மனததே” என்ற திருவாக்காலும், “விதவெனப்படுந் தாதுவின்வித்தையும் - உதையமுமுயிர்கட்குயிராகிய - பதிதனக்குருவம்மது பக்குவர் - மதிதனக்குவிளக்கெனவாய்தததே” என்ற திருவாக்காலும் உணர்க. வானாகிய இடமென நிற்பதால் வானிடை ஒருசொல். வானிடை நிறைந்து என்பதற்கு ஞானாகாசமாகிய அம்பலத்தில் நிறைந்து எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. ()

முக்கணும்புயங்கனான்குமுனைமதிக்கண்ணிவேய்ந்த
செக்கரஞ்சடையுங்காளகண்டமுந்தெரிநதுதென்னன்
பக்கமேபணிந்தெழுந்துபாரந்தபேரன்புந்தானுந்
தக்கவஞ்சலிசெய்தேத்தித்தையிசைநடந்துசெல்வான்.

(இ-ள்.) முக்கண்ணும் புயங்கள் நான்கும் - திரிநேத்திரங்களையும் நான்கு திருப்புயங்களையும், முனைமதி கண்ணிவேய்ந்த செக்கர் அம் சடையும்-தேரனரிய இளஞ்சந்திரனை மாலையாகச் சூடிய செவந்த அழகியசடாமுடியையும், காளகண்டமும்-காளகண்டத்தையும், தென்னன் தெரிநது-உகிரகும்பாரபாண்டியர் தரிசித்து, பக்கமே பணிந்து எழுந்து - சோமசுந்தரக்கடவுளருகில் வணங்கி எழுந்து, பரந்த பேர் அன்பும் தானும் தக்க அஞ்சலி செய்து ஏதுதி - பரவியெழுந்த பெரிய அன்பும் தானும் விதிப்படி அஞ்சலிசெய்துதுதித்து, தையிசை நடந்து செல்வான் - நிலவுலகின்மேல் (பருந்தினிழல்போல்) விடாதுதொடர்ந்து செல்லுகின்றார்.

விதிவழி யஞ்சலிசெய்தலாவது - அட்டாங்கம், பஞ்சாங்கம், திரியாங்கங்களாம். அவற்றைமுன்னர்க்காண்க. பரவசமுற்ற முதலையுஞ் சினையையும் வேறுவைத்துக்கூறுதல் நெறி ஆதலால் அன்புந் தானும் அஞ்சலிசெய்தேத்தி என்றார் “நானுமெனநின்றையும் நாயகனுக்கெவ்விடத்தோம்” என்ற திருவாக்கால் உணர்க. (கஎ)

துந்துபியைந்துமார்ப்பப்பாரிடந்தொழுதுபோர்ப்பத்
தந்திரவேதகீதந்ததும்பியெண்டிசையுந்தாக்க
வந்தரநாடரேத்தவகல்விகம்பாறதாக
வந்துதன்கோயில்புக்கான்வாவுபோக்கிறந்தவள்ளல்

(இ-ள்.) தந்தமி ஐந்தம் ஆர்ப்ப - பஞ்சதந்தபிகளும் (ஒருபால்)கோஷிக்கவும், பாரிடம் தொழுது போர்ப்ப - சிவகணங்கள் தொழுதகுழந்தாவரவும், தந்திரம் வேத கீதம் ததம்பி எண் திசையும் தாக்க - பலகலைகளமைந்த வேதகீதங்கள் நிறைந்து அட்டதிக்குகளிலும் பரவவும், அந்தர நாடர் ஏத்த-தேவர்கள் (ஒருபால்) துதித்தவரவும், வரவு போக்கு இறந்தவளளல் - பிறப்பு இறப்பில்லாதவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், அகல் விசம்பு ஆறது ஆதவந்த தன் கோயில் புக்கான்-அகன்றவிண்ணே வழியாகவந்து தமது திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளினார்.

ஆறது அது பகுதிப்பொருள் விசுதி.

(க௮)

அஞ்சலி முகிழ்த்துசசேவித்தருவந்தவேந்த
னிஞ்சிசூழ்கோயிலெய்தியிறைஞ்சினன் விடைகொண்டேகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியாரட்டமங்கலம்பரிப்பநோககி
மஞ்சிவர்குடுமிமாடமாடானிகைபுகுந்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) அஞ்சலி முகிழ்த்து சேவித்த அருகு உற வந்தவேந்தன் - அஞ்சலிகூப்பிச் சேவைசெய்து அருகில்விடாதுவந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், இஞ்சிசூழ் கோயில் எய்தி இறைஞ்சினன் - மதில்கூழ்ந்த திருக்கோயிலையடைந்து வணங்கி, விடைகொண்டு ஏகி - சோமசுந்தரக்கடவுளிடத்து விடைபெற்றுச்சென்று, பஞ்சின் மெல்லடியார் - பஞ்சினு மெல்லியகால்களையுடைய சுமங்கிலிகள், அட்டமங்கலம் பரிப்ப நோக்கி - அஷ்டமங்கலங்கள் சுமந்து எதிர்வரப்பார்த்து, மஞ்ச இவர் குடுமி மாடமானிகை புகுந்தான் - மேகந்தவழுஞ் சிகரத்தையு மேன்மாடத்தையுமுடைய (தமது) திருக்கோயிலுட்சென்றார்.

பகைவென்று வாகைவேய்ந்து வருபவராதலால் பஞ்சின்மெல்லடியாரட்டமங்கலம் பரிப்ப நோக்கி என்றார்.

(க௯)

வளையெயின்மதுரைமுதூர்மறிகடலிவற்றினுப்பண்
விளையவனகரமெல்லாம்வெள்ளியம்பலத்துளாடுந்
தளையவிழ்கொன்றைவேணித்தம்பிரான் தனக்கேசேர்த்துக்
களைகணையுலகுக்கெல்லாமிருந்தனன்காவல்வேந்தன்.

(இ-ள்.) வளை எயில் மதுரை முதூர் மறிகடல் இவற்றின் நாப்பண் - வளைந்தமதில்கூழ்ந்த மதுரையாகிய தொன்றுதொட்டுள்ள நகரமும் அலைகள்மடங்கிவரும் தென்கடலுமாகிய இவறநின்மதையிலுள்ள, விளையல் நகரம் எல்லாம்-விளைவியுடைய வயலும் நகரமுமாகிய இவைகளை எல்லாம், வெள்ளியம்பலத்துள் ஆடும் தளை அவிழ் கொன்றைவேணி தம்பிரான் தனக்கேசேர்த்து - வெள்ளியம்பலத்துள் திருநடனஞ்செய்யும் கட்டவிழ்ந்த கொன்றைமாலையையணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கே யுரிமையாக்கி, காவல் வேந்தன் - காவல் செய்யும் உக்கிரகுமாரபாண்டியர், உலகுக்கு எல்லாம் களைகணைய் இருந்தனன் - நிலவுவனின் பகுதிக்கெல்லாம் பற்றுக்கோடாக இருந்து அரசுபுரிந்துவந்தனர்.

ஆய் செயவெனெச்சத்திரிபு.

(௨0)

கடல்சுவற வேல்விட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௧௦௫௧.

பதினாண்காவது.

இந்திரன்முடிமேல் வலையெறிந்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவீர்மணிப்பூண்மார்பன்வேலையைவேலால்வென்று
பொன்னவீர்வாகைவேயந்தபுகழுரைசெய்தேம்நாக
நன்னகராளிசெம்பொனகைமுடிசிந்தவந்த
மன்னவன்வளைகொண்டோசசிவென்றதும்வகுத்துசொல்வாம்.

(இ-ள்.) மின் அவீர் மணிப்பூண் மார்பன் - மின்னல்போல் விளங்கும்
இரத்தினம்பதித்த ஆபரணத்தையணிந்த மார்பையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர்,
வேலையை வேலால் வென்று - கடலைத் (தமது)வேலால்வென்று, பொன் அவீர் வா
கை வேய்ந்த புகழ் உரை செயதேம் - பொன்னிறங்கொண்டவிளங்கும் வாகை
மாலையையணிந்த புகழாகிய திருவினையாடலைக்கூறினேம், நல் நாகம் நகர் ஆளி
செம்பொன் நகைமுடி சிறத - நல்லபொன்னுலகாள்வோனாகிய இந்திரனுடைய செ
வந்தபொன்னுலாகிய விளக்கத்தையுடைய மகுடஞ்சிறத, அந்த மன்னவன் வளை
கொண்டு ஓசசி வென்றதும் வகுத்து சொல்வாம் - அந்தவுக்கிரகுமார பாண்டியா
சக்கரம் எறிந்து வென்ற திருவினையாடலையும் இனி விரித்துக்கூறுவாம். (க)

கோமகனிகமுநாளிற்கோணிலைபிழைத்துக்கொண்மூ
மாமழைமறுப்பப்பைங்கூழ்வறந்துபுற்றலைகடந்து
காமருநாடுமூன்றுங்கையறவெய்தமன்னர்
தாமதுதீர்வுநோககித்தமிழ்முனியிருக்கைசார்ந்தார்.

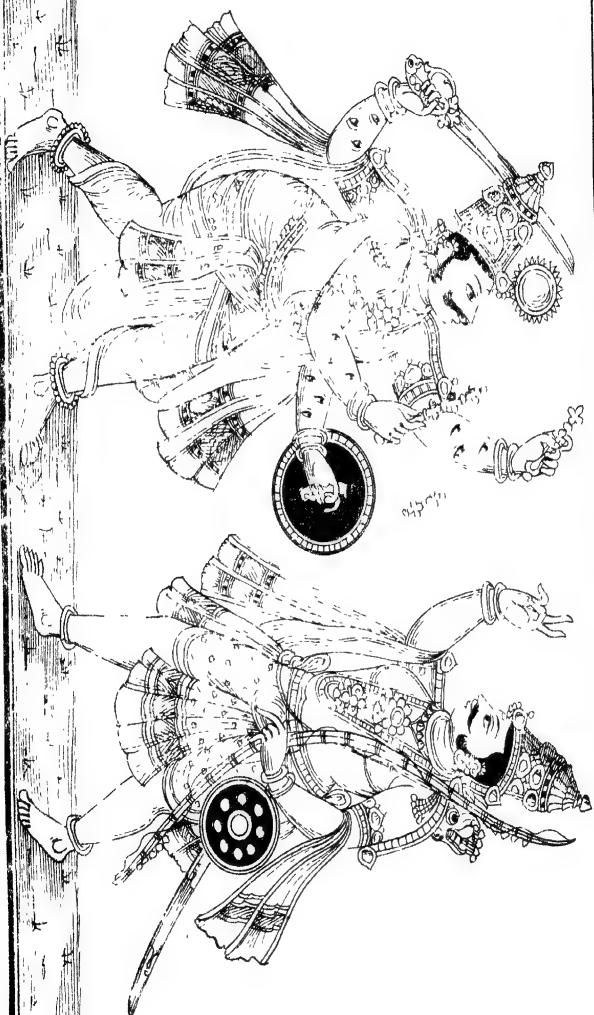
(இ-ள்.) கோமகன நிகமும் நாளில் - (இவ்வாறு) உக்கிரகுமாரபாண்டியர்
அரசியல் வருவாறு செங்கோல்செலுத்திவருங்காலையில், கோள நிலை பிழைத்து-
நவகிரகங்கள் தத்தமக்குரிய நிலையினின்று தவறுதலால், கொண்மூ மாமழை மறு
ப்ப - மேகங்கள் பெருமையிசை வருஷித்தலொழிய, காமரு மூன்று நாடும் - விருப்ப
மிக்க சேரசோழபாண்டியர்களுடைய மூன்றுநாடுகளும், பைங்கூழ் வறந்து - பசி
யபயிர்கள் தீந்து, புல் தலைகள் தீந்து-பசியபுலலின்தலைகள் கருகி, கையறவு எய்த-
வறுமைகூட, மன்னர் தாம் அது தீவு நோக்கி - அவ்வரசர் அவ்வறுமையொழித்த
லைக்கருதி, தமிழ்முனி இருக்கை சார்ந்தார் - அகத்தியமுனிவ ரிருக்கையாகிய பொ
தியமலையையடைந்தார்.

கையறவு ஒழுக்கம் அறுதல், மக்கட்பரப்பிற்கு நினைவிலங்கின் பரப்பிற்
கும் உணவொழிந்தது என்பார் புற்றலைகடந்து எனவும், இடத்து நிகழ்பொருள்களி
ன்றொழில்களை விடத்தின்மே லேற்றித் தீந்து கருகிக் கையறவெய்தவெனவுங் கூறி
னார். (உ)

முனிவனையடைந்துவேந்தர்மூவருந்தங்களுட்டிற்
பனிவருமாரியின்றிவறந்தமைபகரமேருக்
குனிவருசிலையார்க்கன்பர்கோணிலைகுறித்துநோக்கி
யினிவருமாரியில்லையாதினாலென்றுகேண்மின்.

(இ-ள்.) வேந்தர் மூவரும் முனிவனை அடைந்து - பாண்டியர்முதலிய மூன்
றாசர்களும் அகத்தியமுனிவரை யடைந்து, தங்கள் நாட்டில் பனிவரு மாரி இன்றி

இந்தி ராள் முடி மேல் வளையெய்நித்ததி ருவிவளையாடல்



இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம். ச ௬௬

வறத்தமை பகர - தங்கள் நாடுகளில் குளிர்ச்சியைத்தரும் மழையில்லாமையினால் வறுமையிருந்தமையைக்கூற, மேரு குனி வருசிலையார்க்கு அன்பர் - மகமேருவாகிய வளைந்தவில்லையேந்திய சிவபெருமானுக்கு அன்பராகிய அகத்தியர், கோள்நிலை குறித்து நோக்கி - கிரகங்கள் நிற்கும்நிலையை ஆராய்ந்தபார்த்து, இனிவரும் மாரி இல்லை - இனிப்பெய்யும் மழையில்லை, யாதினால் என்று கேண்மின் - என்னகாரணத்தால் என்று சொல்லக்கேற்றவர்கள்.

உம்மை இளைத்தென அறிபொருளில் வந்த முற்றுப்பொருட்டு. பணிமழையின்மையால் வரும் ஓர் நோய் எனப் பொருள்கொண்டு பணிவரு மாரியின்றி என்பதற்குப் பனியென்னு நோய்வருதற்குக் கருவியாகிய மழைவறத்தமை எனப் பொருள் கொள்ளலும் ஒன்று. பணி அமமை. இது குடநாட்டு வழக்கு. (௩)

காய்சினவெய்வோன்சேயோன்முன்செலக்கதிர்கால்வெள்ளித்
தேசிகன்பின்புசென்றுநடக்குமிசசெயலான்முந்நீர்த்
தூசினவுலகிற்பன்னீராண்டிவான்சுருங்குமென்று
பேசினதூல்கண்மாரிபெயவிப்போற்சென்றுகேண்மின்.

(இ-ள்.) காய்சினம் வெய்யோன் சேயோன் முன்செல - உயிர்களைச்சுட்டு வருத்தும் கோபததையுடைய சூரியனும் அங்காரகனும் முன்னேசெல்ல, கதிர்கால் வெள்ளித்தேசிகன பின்பு சென்று நடக்கும் இச்செயலால் - கிரணத்தைவிசும் சுந் கிரன் அக்கோள்களுக்குப் பின்புசென்றுநடக்கும் இக்காரணத்தால், முந்நீர் தூசின உலகில் பன்னீர் ஆண்டு வான் சுருங்கும் என்று தூல்கள் பேசின - கடலையாடையாகவுடைய உலகில் பன்னிரண்டுவருடம் மழைபெய்யாதொழியுமென்று தூல்கள்கூறின, (அதலால்) மாரி பெய் விப்போன சென்று கேண்மின் - மழைபெய்விக்கும் இந்திரனைச்சென்று கேளுங்கள். (ச)

என்றவனெநிர்யாமெவ்வாறேகுதுமென்றாராந்தும்
வென்றவன்சோமவாரவிரதநீரோநோற்றுவெள்ளி
மன்றவனருபேபெற்றுவான்வழிசென்மினென்றக்
குன்றவன்சிலையானேன்பின்விதியினைக்கூறுகின்றான்.

(இ-ள்.) என்றவன் எநிர - என்கூறிய அகத்தியமுனிவர எதிரில், எவ்வாறு யாம் ஏகுதம் என்றார் - எப்படி யாம் (வான்வழிச்) செல்வோம் என்று வினவினார்கள், ஐந்தாம் வென்றவன் - பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்ற அமமுனிவர், நீர் சோமவார விரதம் நோற்றுவ வெள்ளி மன்றவன் அருளைப்பெற்று - நீங்கள் சோமவாரவிரதத்தை யறுட்டிதது வெள்ளியம்பலத்துள்ள நடனஞ்செய்தருளிய பெருமாரைவிரதத்தை யறுட்டிதது வெள்ளியம்பலத்துள்ள நடனஞ்செய்தருளிய பெருமானார் திருவருளையடைந்து, வான் வழி செல்மின் என்று - ஆகாயத்தின்வழியாகச் செல்லுங்கள் என்று, அக்குன்றம் வன் சிலையான் நோன்பின் விதியினை கூறுகின்றான் - அந்தமகமேருவாகிய வலியவில்லையேந்திய சிவபெருமான் விரதத்தின் விதியினைச்சொல்லத்தொடங்கினார். (இ)

✓ உத்தமவானோத்தம்முருத்தமனாகுமீச
னுத்தமசத்திமாருருத்தமியுருத்திராணி
யுத்தமவிரதந்தம்முருத்தமத்திங்கனோன்பென்
றுத்தமமறைதூலாதிபுரைக்குமிசசோமவாரம்.

(இ-ள்.) உத்தமம் வாணோர் தமமுள் ஈசன் உத்தமன் ஆகும் - உத்தமத்தன் மைவாய்ந்த திருமால்முதலிய தேவர்களுள் சிவபெருமான் உத்தமனாவன், உத்தம சத்திமாருள் உருத்திரானி உத்தமி - உத்தமத்தன்மைவாய்ந்த இலக்குமி முதலிய சத்திமாருள் உருத்திரானி உத்தமியாவாள், உத்தம விரதம் தம்முள் திங்கள் நோன்பு உத்தமம் என்று - உத்தமத்தன்மைவாய்ந்த விரதங்களுள் சோமவாரவிரதம் நோற்றல் உத்தமமென்று, உத்தமம் மறை நூல் ஆதி உரைக்கும் - உத்தமத்தன்மை வாய்ந்த வேதம்முதலிய நூல்கள் கூறாநிற்கும், இச்சோமவாரம் - இந்தச்சோமவாரமானது. (ங)

✓ மந்தரங்காசியாதிபதிகளில்வதிந்துநோற்கத் தந்திடும்பயனிற் கோடிதழைத்திடும்மதுரைதன்னி லீந்தநல்லிரதநோற்போர்க்கதிகம்பாடுதன்னிற்சோம சுந்தரனுரியவாரமாதலாற்சோமவாரம்.

(இ-ள்.) மந்தரம் காசி ஆதிபதிகளில் வகிந்து நோற்க தந்திடும் பயனில் - மந்தரம் காசிமுதலிய திருப்பதிகளில் தங்கி அனுஷ்டிக்க (அவ்விரதம்) தரும்பயனிலும், மதுரைதன்னில் இந்த நல்லிரதம் நோற்போர்க்கு - மதுரையிலிருந்து இந்த நல்லிரதத்தை யாதுட்டிப்பவர்க்கு, கோடி தழைத்திடும் - கோடிமடங்குபயனுண்டாம், அதிகம் யாது என்னில் - (அம்மதுரையிலிருந்துநோற்றலால்) அதிகபலன் கிடைத்தற்குக் காரணம் யாது என்றால், சோமவாரம் சோமசுந்தரன் உரியவாரம் ஆதலால் - சோமவாரமானது சோமசுந்தரர்க்கடவுளுக்கு உரியவாரம் ஆதலால் (என்று அறியுங்கள்) (ங)

அங்கதினதிகப்பேறுண்டருக்கனின்மதிதோய்ந்தொன்றித் தங்கியதிங்கறோன்புதகுதியினோற்கவல்லாரக் கிங்கதினதிகநீதிபீட்டியபொருள்கொண்டாற்று மங்கலவிரதப்பேடுறன்றனந்தமாய்வளருமன்றே.

(இ-ள்.) அருக்கனில் மதிதோய்ந்து ஒன்றி தங்கிய திங்கள் நோன்பு - சூரியனில் சந்திரன்கலந்துபொருத்திய அமாவாசையில்வந்த சோமவாரவிரதநோன்பை, தகுதியில் நோற்க வல்லார்க்கு - ஆகமவழியால் அனுட்டிக்கவல்லவருக்கு, அங்கு அதின் அதிகம் பேறு உண்டு - அப்பயனிலும் அதிகபயனுண்டு, நீதி ஈட்டிய பொருள் கொண்டு ஆற்றும் - நீதிவழிநின்று தேடியபொருளைக்கொண்டு செய்யும், மங்கல விரதம் பேறு - மங்கலந்தரும் சோமவார விரதப்பயன், இங்கு அதின் அதிகம் - இங்கு அப்பயனிலும் அதிகமாம், ஒன்று அனந்தமாய் வளரும் - ஒன்று பலவாய்ப்பெருகும்.

தங்கிய வினையாலினையும்பெயர்.

(அ)

நலமலிவிரதநோற்கததொடங்குநாணவில்வாந்தேளிற் சிலையினிலாதலன்றியிரட்டியதெரிசஞ்சேர்ந்த மலமதியொழித்துமற்றைமதியிலுமுந்தைப்பக்கத் தலர்க்கிர்வாரத்தல்லாணயின்றிடாவயலிற்றுஞ்சா.

(இ-ள்.) நலம் மலி விரதம் நோற்க தொடங்கு நான் நவில்வாம் - நன்மையிற் சோமவாரவிரதத்தையனுட்டிக்கத் தொடங்கும் நல்லொகூர்த்ததினத்தைக் கூறுவாம், தேளில் சிலையினில் ஆதல் அன்றி - விருச்சிகமாதத்திலுந் தனுர்மாதத்திலும் அனுட்டிக்கத்தொடங்குதலுமல்லாமல், இரட்டிய தெரிசம் சேர்ந்த மலமதி ஒழித்து - இரட்டித்துவரும் அமாவாசைசேர்ந்த மலமாதத்தையொழித்து, மற்றை

மதியிலும் - மற்றைமாதத்திலும் (அனுட்டிக்கத்தொடங்கில்) முந்தைப் பக்கத்து - சுக்கிலபக்கத்தில், அலர் கதிர் வாரத்து அல் - பரந்த கிரணததையுடைய ஞாயிற்றுக் கிழமை பிரவில், ஊண் அயின்றிடாது அயலில் தஞ்சாது - ஊனுண்ணுமலும் வேற் றிடத்தில் நித்திரைசெய்யாமலும்,

விரதம்நோற்கத் தொடங்குவோர்க்கு இரண்டமாவாசைகூடிய மாதம் மல மாதம் ஆதலால் அந்தமாதத்தையொழிந்து ஏனைமாதங்களில் தொடங்கவேண்டு மென்பது தோன்ற மலமதியொழிந்தது என்றா, சோமன் வெண்ணிறமுடையவனு தலால் முந்தைப்பக்கத்தில் தொடங்கவேண்டும் என்பது. (க)

வைகறையெழுந்துசேறகண்மனாளுளையுள்சியற்றைச
செய்கடனிறீஇக்காமாதிசிறந்தைநீத்தலாபொற்கஞ்சப
பொய்கையையடைந்துகையிறபவித்திரம்புனைந்துவாக்கு
மெய்கருத்தொருப்பாடெயதச்சங்கற்பம்விதந்துகூறி.

(இ-ள்.) வைகறை எழுந்து - விடியற்காலத்தி லெழுந்து, சேல் கண் மனா ளை உள்ளி - அங்கயறகண்மையாரா தலைவராகிய சோமசுந்தரகடவுளைத் தியானித் து, அற்றை செய் கடன் நிறுவி - அன்று செய்யும் நிதிகியகடன்களை முறையாகச் செயது முடித்து, காமாதி சிறந்தை நீத்து - காமமுதலிய தீக்குணங்களை மனத்தினி ன்றுநீக்கி, அலா பொன கஞ்சம பொய்கையை அடைந்து - அலாந்த பொற்றாமரை த்திருக்குளத்தை யடைந்து, கையில பவித்திரம் புனைந்து - கைவிரலுள் அனுகை யில் பவித்திரந்தரித்து, கருத்த வாக்கு மெய் ஒருப்பாடு எய்த - மனவாக்குக்காயங் கள் ஒன்றுபட, சங்கற்பம் விதந்து கூறி - சங்கற்பம் எடுத்துச்சொல்லி.

சங்கற்பம் ஆவது தானெடுத்தகாரிய முட்டின்று முடிந்து பயன் எளிதிற் கைகூடக்கூறுவது, பவித்திரம் பாவத்தைநீக்கி முததியைத்தருவது. காமாதி - கா மம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், இவ்வாறும் உட்பண்கயா தலால் காமாதிசிறந்தை நீத்து என்றா. மனவாக்குக்காயங்கள் ஒருப்படுதலாவது தம்முள் ஒன்றுபட்டுநின்றல் வைகறை அறறைநாட்கழிந்ததுதல். (உ)

கடம்படிமுனைத்தமுக்கடகரும்பினைநினைந்துஞாலத்
திடம்படுநோததபெல்லாமாடியபாபனையிண்டு
திடம்படதருதியெனனாருதினைத்தடம்படிந்துவெண்ணி
றுடம்பணிந்தக்கமாலையொளிபெறவிதியாற்றுகுமி.

(இ-ள்.) கடம்பு அடி முனைத்த முக்கண் கரும்பினை நினைந்து - கடம்பமரத் தினடியில முனைத்தெழுந்த மூன்றுகண்களையுடைய கரும்பினைத்தியானித்து, ஞால த்து இடம்படு தீர்த்தம் எல்லாம் ஆடிய பயனை - நிலவுகைத்தனிடத்திற பொருந்தி யதிர்ந்தங்கள் எல்லாவற்றிலும் முழுகியபயனை, ஈண்டு திடம் பட தருதி என்று- இ த்தீர்த்தத்தி லுறுதியாகத் தந்தருள்வாய் என்று, திரை தடம் படிந்து - அலையை யு டைய பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, வெள் நீறு விதியால் உடம்பு அணிந்து-வெள்ளியநீற்றினை ஆகமவிதிப்படிதமதுஉடம்பிலுள்ள உறுப்புகளில்அணி ந்து,அக்கமலை ஒளி பெற தாங்கி - உருத்திராஷ்டமாலிகைகளை யொளியீசுத்தரித்து.

தலை, நெற்றி, மார்பு, உந்தி, முழங்கால், கை, கழுத்து, முதுகு, செவி ஆகிய இவ்வுறுப்புகளில் நெற்றி, மார்பு, தோளடி என்னும் உறுப்புகளில் ஆறங்குலமும், ஏனையுறுப்புகளில் ஓரங்குலமுமாக விபூதிதரித்தலும்; சிகை, தலை, கழுத்து, மார்பு, புயம், கை, காத ஆகிய இவ்வுறுப்புகளில் சிகையில் - ஒருமணியும், தலையில் - முப்

பத்தாறுமணியும், கழுத்தில் - முப்பத்திரண்டுமணியும், மார்பில் - நூற்றெட்டுமணியும், புயத்தில் - பதினாறுமணியும், கையில் - பனிரண்டுமணியும், காதில் - ஒருமணி அல்லது ஆறுமணியும் ஆகக் கோவைசெய்த உருத்திராட்சமாலிகையணிதலும் விதியாதலால் விதியாலணிந்து, தாங்கி என்றார். முக்கட்கரும்பு - திரிநேத்திரங்களை யுடைய கரும்புபோல்பவர்களையும், மூன்றுகணுக்களையுடைய கரும்பு எனவும், செம்மொழிச்சிலேடையாகப் பொருளகொண்டு, தன் சாதிப்பொருளிடத்துத் தோன்றுதல் மரபாதலால்-கடம்படிமுனைத்த முக்கட்கரும்பு என்றார், தான் எடுத்த காரியம் இனிது முடிந்து இன்பம் தரவேண்டு மென்னும் அபிப்பிராயத்தோடு முக்கட்கரும்பினை நினைந்து என்றது கருத்தையுடையவணி. (௧௧)

வெள்ளைமந்தாரமுல்லைமல்லிகைவெடிவாய்ச்சாதி
கள்ளவிறும்மயிலையாதிவெண்மலர்கவர்ந்து வேழப்
பிள்ளையைமுந்தப்பூசித்திரந்துசங்கற்பம்பேசி
புள்ளனைந்துச்சிமேற்பன்னிருவிரலுயர்ச்சிக்கும்பர்.

(இ-ள்.) வெள்ளை மந்தாரம் முல்லை மல்லிகை வெடிவாய் சாதி - வெள்ளை மந்தாரமலரும் முல்லைமலரும் மல்லிகைமலரும், வெடித்தவாயையுடைய சாதிமலரும், கள் அவிறும் மயிலை ஆதி வெள மலர் கவர்ந்து - தேனெடுமலர்ந்தஇருவாகுமிமலரும் முதலிய வெள்ளிய மலர்களைக்கொய்து, வேழப் பிள்ளையை முந்தப் பூசித்தி-சித்திவிநாயகக்கடவுளை முன்பு பூசித்து, இரந்து சங்கற்பம் பேசி - குறையிரந்தாம் எடுத்தகாரிய யினிது முடியவேண்டுமென்னும் சங்கற்பங்களை யெடுத்துக்கூறி, உள் அனைந்து - திருக்கோயிலுள் சென்று, உச்சிமேல் பன்னிரு விரல் உயர்ச்சிக்கு உம்பர் - உச்சிமேல் பன்னிருவிரலுயர்ச்சிக்குமேலுள்ள துவாதசாநத்தில். (௧௨)

சத்தியஞானனத்தத்துவந்தன்னையுள்ளி
வைத்ததன்வடிவங்கொண்டுமண்முதற்சிவமீருன
வத்துவவிபிங்கந்தன்னையாசனமூர்குறிமுல
வித்தைமற்றாலுநாலின்விதியிற்றாபூசைசெய்க.

(இ-ள்.) சத்திய ஞானனத்த தத்துவம் தன்னை உளடி வைத்து - உண்மையறிவானவடிவாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் (தமது) மனத்தில் தியானித்துவைத்து, அதன் வடிவம் கொண்டு - அச்சிவவடிவமாய் நின்று, மண் முதல் சிவம் ஈறு ஆன அத்துவ இலிங்கம் தன்னை - பிரிதிவி தத்துவம் முதலாய்ச் சிவதத்துவமீறாகின்ற சிவலிங்கப்பெருமானை, ஆசனம் மூர்த்தி மூலம் விதையாலும்-ஆசனமந்திரத்தாலும் மூர்த்திமந்திரத்தாலும் மூலமந்திரத்தாலும், நூலின் விதியினாலும் - ஆகம விதியினாலும், பூசை செய்க - பூசைசெய்யக்கடவர்.

அப்துவம் - வடசொறறிரிபு.

உச்சிமேற் பன்னிருவிரலுயர்ச்சிக்கும்பர் என்றது தொடங்கிச் சத்தியஞானனத்தத்துவந்தன்னையுள்ளிவைத்த தன்வடிவங்கொண்டு என்பதுகாறும் மாந்த பூசை ஆதலால் ஞாஞமதேகசுத்தியும், ஞாலதேகசுத்தியும், ஆன்மசுத்தியும் அடங்கும். விடைபெற்றுப் பின்னர் புறப்பூசை நடத்துதலால் ஆசனமூர்த்தி மூலவித்தை மற்றாலுநாலின் விதியிற்றாபூசைசெய்க என்றார். ஆன்மதத்துவம் அடிப்பாகமும், வித்தியாதத்துவம் நடுப்பாகமும், சிவதத்துவம் முடிவுமாக இருத்தலின் மண்முதற் சிவமீருன தத்துவம் என்றார். (௧௩)

ஐந்தமுதாவினை ந்துநறுங்கனியைந்துசெந்தேன்
சந்தனதோயம்புட்பத்தண்புனன்மணிநீராட்டிச்
சுந்தரவெண்பட்டாடைகருப்புரச்சுண்ணஞ்சரந்தங்
கந்தமல்லிகைமுன்னானவெண்மலர்க்கண்ணிசாத்தி.

(இ-ள்.) ஐந்து அமுது ஆவின் ஐந்து நறுங்கனி ஐந்து - பஞ்சாயிர்தம்பஞ்ச
கவியம் நறுமணங்கமழும் வாழைக்கனி முதலிய ஐந்துகளிகள், செம் தேன் - செ
வந்தேன், சந்தன தோயம் - சந்தனக்குழம்பு (ஆகிய விவைகளாலும்) புட்
பம் தண்புனல் - மலர்பெய்த தண்ணியநீராலும், மணி நீர் - கங்கைமுதலியநீரின
லும், ஆட்டி - திருமஞ்சனம்செய்து, சுந்தரம் வெண் பட்டாடை கருப்புரம் சுண்
ணம் சாரதம் - அழகிய வெள்ளிய பட்டாடையையும் பச்சைகருப்புரங் கலந்த கல
வையையும் வெள்ளிய சந்தனக்குழம்பையும், சுந்தம் மல்லிகை முன் ஆன வெண்
மலர் கண்ணி சாத்தி - வாசவிகை மல்லிகை முதலாகிய வெள்ளியமலர்களாலாகிய
கண்ணிமாலையையுஞ்சாத்தி

கண்ணிமலை - வட்டவடிவவாகக் கட்டிய மலை.

(சுச)

காசணிபொலம்பூன்சாத்திககளைகழலாதியங்க
பூசனைசெய்துசேற்கட்பூரணபரையையவ்வா
றிசனைந்தெழுத்தைபபென்பாறகிசையவுசசரித்துப்பூசித்
தாசறுசுரபிதநீம்பாலட்டவின்னமுதினேயும்.

(இ-ள்.) காச அணி பொலம் பூன் சாத்தி - இரத்தின மிகைத்த பொன்னு
லாகிய திருவாரணங்களைசாத்தி, கனை கழல் ஆகி அயக பூசனை செய்து - ஒலிக்கு
ம் வீரகண்டையையணிந்த பாதாதிசேமமீறாக வள்ள அங்கபூசை செய்துமுடித்து,
சேல் கண் பூரண பரைய - அங்கயற்கண்ணியாகிய பராசத்தியை, அ ஆறு - அவ்
வகையாக (பூசித்து) ராசன் ஐந்து எழுத்தை - சிவபெருமான ப்ரீபஞ்சாக்கூரத்தை,
பெண்பாறகு இசைய உச்சரித்தப பூசித்து-பெண்பரையாகிய அப்பராசத்திககுப்பொ
ருந்த உச்சரித்துப் பூசனை செய்து, ஆச அறு சுரபி தீம் பால் அட்ட இன அமுதின்
ஒயும் - குற்றமற்ற இனிய பசுவின்பாலோடு கலந்து சமைத்த இனிய திருவமுதோ
யும்.

(சுரு)

பண்ணியவகைபானியநிலேதனம்பண்ணிவாச
நண்ணியவடைகாயநலநிறுவினாததூபந்தீப
மெண்ணியவகையாற்கோட்டிக்கண்ணடியேனைமற்றும்
புண்ணியன்நிருமுன்காட்டிவிலவததாற்பூசைசெய்தல்.

(இ-ள்.) பண்ணியவகை பானியம் நிலேதனம்பண்ணி - பலகாரவகை
ளும் பானியமும் ஆகிய இவைகளை நிலேதனம்செய்து, வாசம் நண்ணிய அடை
காய் நல்கி - (தக்கோலம்முதலிய) வாசனைத்திரவியங்கூடிய வெற்றிலையும் பாக்குந்
தந்து, நறுவினா தூபம் தீபம் எண்ணிய வகையால் கோட்டி - நறுமணங்கமழும்
தூபத்தையும் தீபத்தையும் வகையறுத்தவகையால் வளைத்து, கண்ணடி ஏனை மற்
றும் புண்ணியன் திருமுன் காட்டி - கண்ணடியும் அதுவொழிந்த மந்தை உபசார
ங்களையுஞ் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருமுன்காட்டி, வில்வத்தால் பூசைசெய்தல்-வில்
வத்தாலருச்சிக்கக்கடவர்.

பஞ்சோபசாரங்களுள் - பண்ணியம், அடை, காய், வெற்றிலை, பாக்கு, இ
வை பிரிதிவிசம்பந்தமாயுள்ளன. பானியம் அப்புச்சம்பந்தமாயுள்ளது. தீபம் அக்

கிண்சம்பந்தமாயுள்ளது. கண்ணாடியும் அவவக்கிண்சம்பந்தமுள்ளது. தூபம் வாயு சம்பந்தமுள்ளது. மற்றும் என்றது மணியோசைமுதலிய ஆகாயசம்பந்தமுள்ள வற்றை.

வளையறுத்தவகை என்றது மூன்றுதரம். பானீயம் - பானக்கம். (கசு)

புரகரனிசசாஞானகிரியையாயப்போந்தவில்வ
மாமுதலடைந்துமூன்றுவைகலூணுறக்கமின்றி
யாகரமுழக்கஞ்செய்வோளாம்பெரும்பாதகங்கள்
விரகிலசெய்கொலைகடருமாதலால்விசேடமவிலவம்.

(இ-ள்.) புரகரன் இச்சாஞான கிரியையாய் போந்த வில்வமாமுதல் அடைந்து - சிவபெருமானுடைய இச்சாஞானகிரியாசத்திகளின் வடிவாய்வாத வில்வமரத்தடியில்வந்து, மூன்று வைகல் ஊண உறக்கம் இன்றி - மூன்றுநாள் ஊண உறக்கமில்லாமல், அகர முழக்கம் செய் வோர ஐம்பெரும் பாதகங்கள்-அகரவென்னும்கோஷம் செய்வோருடைய ஐந்துமகாபாதகங்களும், விரகு இல் செய் கொலைகள் தீரும் - பேரறிவில்லாமையால்செய்யுங் கொலைகளுநீரும், ஆதலால் வில்வம் விசேடம் - ஆதலால் அருச்சுனைப்பொருள்களில் வில்வம் விசேடமாம்.

அடைந்தவர் மாயையை வேரோடரிதலின் அரண எனச் சிவபெருமானுக்கு ஓர் திருநாமம். “நாரத்திலுறையுமாறா ஞானன்சோநதோமாயை, வோமுற்று மரியுமாற்றலரன்” எனவருஞ்செய்யுளாலுணுக. (கஎ)

மடங்கிதழ்சுருங்கல்வாடியுலர்ந்ததுமயிர்ச்சிக்குண்டன்
முடங்குகாற்பிலம்பிக்கடபுழுக்கடிமுதலாகுற்ற
மடங்கினுங்குற்றமில்லையுத்தமமாகுமவிலவந்
தடங்கைகொண்டசனாமாயிரஞ்சாற்றிசசாதத்தல்.

(இ-ள்.) மடங்கு இதழ் சுருங்கல் - இதழ்மடங்கிச் சுருங்கி இருத்தலும், வாடி உலர்ந்ததும் - வாடியுலர்ந்திருத்தலும், மயிர்ச்சிகுருண்டல் - மயிர்ச்சிகுருண்டிருத்தலும், முடங்கு கால் சிலம்பி கூடு - முடங்கியகாலகளையுடைய சிலம்பிப்புச் சி கூடுகட்டியிருத்தலும், புழுக்கடி - புழுக்களின்சடியும், முதலாக குற்றம்-ஆகிய இவைமுதலாயுள்ளவை குற்றமாம், அடங்கினும் குற்றம் இல்லை-அக்குற்றங்கள் டங் கியிருப்பினும் குற்றங்களாகா, வில்வம் உத்தமமாகும் - வில்வம் உத்தமமாம், ஈசன் நாமம் ஆயிரம் சாற்றி தடம் கைகொண்டு சாத்தல் - அதனைக்கொண்டுச் சிவபெருமான் சகல்திரநாமங்களைக்கூறி நீண்டகைகளால் அருச்சிக்கக்கடவர். (கஅ)

அடியனேன்செய்யுங்குற்றமன்றைக்கன்றைந்தமாகுங்
கொடியநஞ்சமுதாக்கொண்டாயகுற்றமுங்குணமாக்கொண்டி
படியெழுதரியமங்கைபங்கனேகாத்தியென்று
முடியுறவடியில்வீழ்ந்துமும்முறைவலஞ்செய்தேத்தி.

(இ-ள்.) அடியனேன் செய்யும் குற்றம் அன்றைக்கு அன்று அனந்தம் ஆகு ம்-அடியேன்செய்யுந்தவறுகள் நாளாங்குநாள் அனந்தமாயுள்ளன, கொடிய நஞ்ச அமுதாக கொண்டாய் - கொடியநஞ்சத்தையும் அமுதமாகக்கொண்ட பெருமானே, குற்றமும் குணமாக்கொண்டு-(அடியேன்செய்த) அக்குற்றங்களையும் குணம்

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறித்தபடலம். ௪௭௫

ளாகக்கொண்டருளி, எழுது அரிய படிவம் மங்கை பங்கனே காத்தி என்று-எழுது
தற்கரிய திருவுருவத்தையுடைய உமாதேவியானா யிடப்பாகத்திலுடையவனே கா
ப்பாய் என்று, முடி உற அடியில் வீழ்ந்து முழுமுறை வலம் செய்து ஏத்தி-(தமது)
தலைகள்தோயத் திருவடிமேல்விழுந்த மூன்றுதரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்ததுதித்த.

படிவம் ஈறுதொகுத்தல், கொடியநஞ்சமுதாக்கொண்டாய் என்றத்தெய்ய
யக் குற்றமும் குணமாகக்கொள்ளவேண்டும் என நிரனிறையாகவைத்துப் பொரு
ள்கொள்க. (௧௧)

வன்மனங்கரையின்றுவேண்டியவரங்கள்வேண்ட
நன்மணப்பேறுமக்கட்பேறுநல்வாக்குக்கல்வி
பொன்மனக்கினியபோகந்தெவ்வரைப்புறகுராண்ட
லீம்மையிலரசுமற்றுமெண்ணியாகுகெய்துமன்னே.

(இ-ள்) வல்மனம் கரைய நின்று வேண்டியவரங்கள் வேண்ட - (கல்போ
லும்) கடியமனம் மெழுதுபோல இளககின்று தமக்குவேண்டிய வரங்களைக்கூறி
யிரகக, நல்மனம் பேறு மக்களபேறு நல்வாக்கு கல்வி பொன் - நல்லவிவாகமபெ
றுகையும் நல்லபுத்திராபெறுகையும் நல்வாக்கும் கலவியும் திரவியமும், மனக்கு
இனிய போகம் - மனதுககினியபோகமும், தெவ்வரை புறகு காண்டல் - பகைவ
ரைப புறவகாணுதலும், இமமையில் அரசும மற்றும் - இப்பிறப்பில் பலஅரசரிமை
யும் இவையொழிந்தனவும், எண்ணிய ஆங்கு எய்தும் - எண்ணியபடி கிடமும்.

அரசரிமை என்றது அரசியலை, இவையொழிந்தன என்றது அவற்றிற்குரிய
அங்கங்களை. (௨௦)

ஆதியிவ்விவிககந்திண்டற்கருகாலாதவேத
வேதியர்முதலோரிடவிவிககத்திவ்விதியாலர்ச்சித்
தோதியவிரதநோற்கவாசசனைகருரியரல்லாச
சாதியாபொருணோந்தாதிசைவரார்ப்புசைசெய்தல்.

(இ-ள்.) ஆதி இவ்விவிககம் திண்டற்கு அருகர் அல்லாத வேத வேதியர்
முதலோர் - ஆதியாகிய இந்தச்சிவலிங்கப்பெருமானைநினைபு யர்ச்சிக்க அருகரல்
லாத வேதமுணர்ந்த அந்தணர்முதலியோர், இட்ட இலிங்கத்தது இவ்விதியால் அர்
ச்சித்து ஓதிய விரதம் நோற்க - இட்டலிங்கத்தில் முணர்ச்சூறிய விதியால் அருச்
சனைசெய்து சோமவாரவிரதம் அனுட்டிக்ககடவா, அாசசனைக்கு உரியர் அல்லா
சாதியா - சிவார்ச்சனைகருரியரல்லாத சாதியார்கள், பொருள் நோந்து ஆதிசைவ
ரால் பூசைசெய்தல் - பொருள்கொடுத்த ஆதிசைவர்களால் பூசைசெய்விக்கக்
கடவா.

செய்தல் உடன்பாட்டு வியங்கோள் வினைமுற்று. (௨௧)

எழுசோடியாகிரியவிருத்தம்.

பொருவிவிவ்விதமைவகத்துச்சிப்போதுலாணிரவி லாணிரண்டு
மொருவுதலுங்காதிருத்தலர்ச்சனைநால்யாமமுமுருந்துதலென்னக்
கருதினிவ்வைந்துமொன்றனுக்கொனறுகழியவுமகிமாநோற்கும்
வருடமொன்றிரண்டுமூன்றுபன்னிரண்டுவருடம்வாழ்நாளளவிவற்றுள்.

(இ-ள்.) உச்சிப் போதில் ஊணும் - உச்சிக்காலத்தி லுண்ணுதலும், இரவில்
ஊணும் - இராக்காலத்திலுண்ணுதலும், இரண்டும் ஒருவுதலும் - இவ்விரண்டுவுகை

யையும்விடுதலும், உறங்கா திருத்தலும்- நித்திரைச் செய்ந்திருத்தலும், அர்ச்சனை நால்யாமமும் உருந்துதலும் என்ன - சிவார்ச்சனை நான்குசாமங்களிலும் செய்தலும் என்று, பொருளில் இவிரதம் ஐவகைத்த - ஒப்பில்லாத இந்நவிரதம் ஐந்துவகையாயுள்ளது, கருதின் இவ்வைந்தும ஒன்றனுக்கு ஒன்று கழியவும் அதிகமாம்- ஆராயின் இவ்வைவகைவிரதமும் ஒன்றுக்கொன்று அதிகபலன்றருவனவாம், நோற்கும் வருடம் ஒன்று இரண்டு மூன்று பன்னிரண்டு வருடம் வாழ் நாள அளவு - அனுட்டிக்கும் வருட அளவு ஒருவருடமும் இரண்டு வருடமும் மூன்று வருடமும் பன்னிரண்டு வருடமும் வாழ்நாள் அளவுமாம், இவற்றுள் - இக்காலவளவைகளுள்.

எண்ணும்மைகள் தொகுக்கின்றன.

(உஉ)

உடலளவெண்ணிநோற்பவர்முந்தவுத்தியாபனஞ்செய்துநோற்கக் கடவரவ் வருடக்கட்டளைக்கிதுநிகழிப்பதுத்தாபனவிதிதான் மடலவிழ்மாலேமண்டபங்குண்டமண்டலமவகுத்துமாபதியைப் படரொளியெள்ளிமுப்பதுகழஞ்சிற்படிமையானிருமிதஞ்செய்து.

(இ-ள்.) உடல் அளவு எண்ணி நோற்பவர் - (தமது) உடலின் இயற்கையளவை எண்ணிச் சோமவாரவிரதம் நோற்பவர், முந்த உத்தியாபனஞ் செய்து நோற்கக் கடவர்-முற்படவுத்தியாபனஞ்செய்து நோற்கக்கடவர், உத்தாபன விதி தான்-உத்தாபனவிதியானது, அவ் வருடம் கட்டளைக்கு இறுதி கழிப்பது-மேற்கூறிய அவ் வருடங்களில் தாம் மேற்கொண்ட காலவளவையி னியதியின் இறுதியிற் செய்யுங்கடன்களை முந்தமுடிப்பது, மடல் அலிழ் மாலே மண்டபம் குண்டம் மண்டலம் வகுத்து - இதழவிழ்ந்த மாலே தொடுத்த மண்டபமும் குண்டமும் மண்டலமும் வகுத்து, உமாபதியை படர் ஒளி முப்பது கழஞ்சு வெள்ளியின் படிமை நிருமிதம் செய்து - சிவபெருமானை விளங்கும் கிரணததையுடைய முப்பதுகழஞ்சு அளவின் வெள்ளியினால் திருவுருவம் நிருமிதது.

ஆல் அசை.

(உஊ)

காலையிலாசான்சொல்வழிநித்தக்கடன்முடித்துசசிதொட்டந்தி மாலையினளவும்புராணநூல்கேட்டுமாலேதொட்டியாமமோர்நான்குஞ் சேலனகண்ணாள் பங்களைப்பூசைசெய்கவப்புசனைமுடிவின் மூலமந்திரநூற்றெட்டுநூற்றெட்டுமுறையினாலாகுதிமுடித்தல்.

(இ-ள்.) காலையில் ஆசான் சொல் வழி நித்தம் கடன் முடித்து - உதயகாலையில் ஆசிரியன்சொல்வழிநின்று நித்தியகடன்களை முடித்து, உசசி தொட்டி அந்தி மாலையின் அளவும் புராணநூல்கேட்டு - உச்சிக்காலந தொட்டி மாலேக்காலமளவும் சிவபுராணங்கேட்டு, மாலே தொட்டி யாமம் ஓர் நான்கும் - மாலேக்காலந்தொட்டி நான்குசாமங்களிலும், சேலன கண்ணாள் பங்களை பூசைசெய்க-சேற்கெண்டையை யொத்த கண்களையுடைய பிராட்டியானா இடப்பாகததிலுடைய சிவபெருமானைப் பூசைசெய்யக்கடவர், அப்பூசனை முடிவில் - அந்தப்பூசனைமுடிவில், மூலமந்திரம் நூற்றெட்டு நூற்றெட்டு முறையினால் ஆகுதி முடித்தல் - மூலமந்திரம் நூற்றெட்டால் நூற்றெட்டித்தரம் ஆகுதிசெய்து முடிக்கக்கடவர்.

(உச)

வில்லமாயிரங்கொண்டாயிரநாமம்பிளம்பிநால்யாமமுஞ்சாத்த னல்லவைந்தெழுத்தாலேந்தெழுந்துருவினதுணக்கருக்கியங்கொடுத்த

லெல்லையின்மூலமந்திரத்தாழ்மேனேமந்திரங்களினாலும்
வில்லமுலோம்பிப்பூரணாகுதிசெய்தீரிலான்வேள்வியைமுடித்தல்.

(இ-ள்) ஆயிரம் வில்லம் கொண்டு ஆயிர நாமம் விளம்பி நால் யாமமும்
சாத்தல் - ஓராயிரவில்லங்கொண்டு சஹஸ்ரநாமங்கூறி நான்குசாமமும் அருச்சிக்கக்
கடவா, நல்ல ஐந்து எழுத்தால் ஐந்து எழுத்து உருவின் நாதனுக்கு அருக்கியங்கொ
டுத்தல் - நன்மையைத்தரும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தால் அந்த ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமே திருவுரு
வமாகக்கொண்ட சிவபெருமானுக்கு அருக்கியங்கொடுக்கக்கடவர், எல்லையில் மூல
மந்திரத்தாலும் வீணைமந்திரங்களினாலும்-அளவில்லாத மூலமந்திரங்களினாலும் அது
ஒழிந்த மந்திரங்களினாலும், வில் அழல் ஓம்பி பூரணாகுதி செய்து - வில்லவுவாகச்
செய்த குண்டத்தில் வேள்வித்தீவளர்த்துப்பூரணாகுதிசெய்து, ஈறு இல்லான் வேள்
வியை முடித்தல் - முடிவில்லாத அச்சிவபெருமானுடைய வேள்வியை முடிக்கக்
கடவர்.

வில் அழல் ஓம்பி என்றதற்கு விளங்குந ழியோம்பி எனப்பொருள்கொள்ளு
தலும் ஒன்று. (உரு)

புலந்தபின்னித்தவினேமுடித்தரம்பைபொதுளும்பாசிலைபதின்மூன்றி
னலந்தருதுவெள்ளரிசிபெய்தினியநறியகாய்கறியொடுபரப்பி
யலந்தரவான்பானிறைகுடமபதின்மூன்றரிசிமேல்வைத்தரனடியிற்
கலந்தவன்பினராய்சரிவாரச்சனைகருரியகடவுள்வேதியாகவோவரித்து.

(இ-ள்.) புலாத பின் நிதத வினே முடித்தது - விடிந்தபின் காலையில்செய்யும்
நித்தியகடன்களை முடித்தது, அரம்பை பொதுளும் பாசு இலை பதின் மூன்றில் - வா
ழைமரத்தில் நெருங்கித் தளிர்ந்த பசிய பதின்மூன்றிலைகளில், நலம தருது வெள்
அரிசி பெய்தது - நன்மையைத்தரும் புனிதமாகிய பச்சரிசியை நிரப்பி, இனிய நறி
ய காய் கறி யொடு பரப்பி - சுவையைத்தரும் நறுமணங்கமழும் காய்கறிகளைப்பர
ப்பி, அலாதர - அமைவுபெற, ஆன் பால் நிறை பதின் மூன்று குடம் அரிசி மேல்
வைத்து-பசுவின்பால் நிறைந்த பதின்மூன்றுகுடங்களையும் (ஓவவோரிலைகளில் நிர
ப்பிய) அவ்வரிசிகளின்மேல் வரிசைபடவைத்தது, அரன் அடியில் கலந்த அன்பின
ராய சிவார்ச்சனைக்கு உரிய கடவுள் வேதியர்களை வரித்து - சிவபெருமான் நிருவ
டியிர்கலந்த அன்பினையுடையவராகிச் சிவார்ச்சனை (தமக்கே) உரிய தெய்வத்தன்
மைவாய்ந்த ஆதிசைவர்களை வரவழைத்து. (உசு)

காதணிகலனங்கையணிகலனங்கவீன்பெறவளித்தராகு
வாதரம்பெருகநினைந்தருச்சனைசெய்தரியதக்கிணையொடும்பாதப
போதணிகாப்புவிசிறிதண்கவிகைபூத்துகின்முதற்பலவுடனே
மேதகுதானஞ்செய்துபின்ருருவைகற்புடையின்னிடையோடும்.

(இ-ள்.) காத அணி கலனும் கை அணி கலனும் கவீன் பெற அளித்து - கா
திலணியுங் குண்டலமும் கையிலணியுங் காப்பும் பொலிவுபெறத் தந்து, அரன் ஆக
ஆதரம் பெருக நினைந்து அருச்சனை செய்து - சிவபெருமானாக அன்புபெருக அவ
ர்களைச் சித்தித்து அருச்சித்து, அரிய தக்கிணை யொடும் - ஆசைநிரப்பும் தக்கிணை
யோடும், பாதம் போது அணி காப்பு விசிறி தண் கவிகை பூம் துகில் முதல் பல-பா
தமாகிய தாமரையிலணியும் பாதுகையும் சிவிறியும் தண்ணிய நிழல்தரும் குடையும்
பொலிவுகிடைந்தபீதாம்பரமூமாகிய இவைமுதலாய்ப் பலவாக, உடனே மேதகு

தானம் செய்து - லினாந்து மேன்மைமிக் தாண்கொடுத்தனுப்பி, பின் குருவை கம்பு உடைய மின் இடை யோடும் - பின்பு (தமது மரபின்) குருவை அவரது கற்பியுடைய பத்தினியோடும் வரிதது. (உ௭)

ஆசனத்திருத்திப்பொலந்துகில்காதுக்கணிகள் கைக்கணிகளும்ணிந்து வாசநம்மலரிடடருசசனைசெய்துமலைமகடலைவனைவலாந்து பூசனைசெய்தபடிமையோடும்பொனபூதலம்பதாதிகளபிறவுந் தூசலர்மாலேகோட்டணிபுனைந்தசரபிமாதானமுஞ்செய்து.

(இ-ள்.) ஆசனத்திருத்தி-ஆசனத்திலெழுந்தருளியிருக்கச்செய்து, பொலம் துகில்-பீதாம்பரம்(தரிப்பிதது), காதுக்கு அணிகள் கைக்கு அணிகளும் அணிந்து-காதுக்கு ஆபரணங்களும் கைக்கு ஆபரணங்களும் அணிவித்து, வாசம் நல் மலர் இட்டி அருசனை செய்து - வாசமிக நல்லமலராததியருசசிதது, மலை மகள் தலைவனை வலாந்து பூசனை செய்த படிமையோடு - உமாதேவியாரா இறைவனாகிய சிவபெருமானைப் பூசித்த திருவுருவத்தோடு, அம் பொன் பூதலம் பதாதிகளபிறவு - அழகிய பொன்னும் பூமியும் சேண்களும் அவையொழிந்தன்வும, தூச அலர் மாலே - வஸ்திரமும் பூமாலையும், கோட்டி அணி புனைந்த சரபி மாதானமும் செய்து-கொம்பிற் பூணணிதரித்த பசுவும் ஆழிப் பெரிய தானங்களுமும் செய்து.(உ௮)

இனையவாறுததாபனமுடிந்தாசானேவலாற்சிவனடி ககன்பர் தனையரோடொககலுடனமுதருந்தருதியிவவிரதமுன்கண்ண னனையதாழையோனிந்திரன்முதல்வாருடவாமுவறுகணத்தோ ரனைவருநோற்றாமனிதருமனுடடித் தருமபெற்றப்போகம்வீடடைந்தார்.

(இ-ள்.) இனைய ஆறு உத்தாபனம் முடித்தது - இவ்வாறாக முடிவிற்கெய்யும் உத்தாபனவிதியை முடித்தது, ஆசான் எவலால் - ஆசிரியன் எவலால், சிவன அடிக்கு அன்பர் - சிவபெருமானடிக்கணபராகிய அடியாரோடும், தனையா ஓடும் ஓக்கல் உடன அமுது அருதல் தருதி - புத்திரரோடும் சுற்றத்தாரோடும் திருவமுது உண்ணுதல் தக்கது, இவ்விரதம் - இச்சோமவாரவிரதத்தை, முன் - பூர்வத்தில், கண்ணன் அனைய தாமனையோன் இந்திரன் முதல் வாளுடவா முவறு கணத்தோர்-திருமாலும் அருத்த தாமனையில் வசிகுரும பிரமனும் இரத்திரனும் முதலிய தேவராகியபதினெண்கணத்தோரும், அனைவரும் நோற்றார்-யாவரும் அனுட்டித்தார்கள், மனிதரும் அனுட்டித்தது அரும பெறல் போகம் வீடு அடைந்தார்-மனிதர்களும் அனுட்டித்துப் பெறுதற்கரிய போகத்தையும் மோகத்தையும் அடைந்தார்கள்.

அனைய எனனும் சுட்டுத்திறிபு உயர்வினமேல் சின்றது. (உ௯)

ஈதுநோற்பவரவெம்பகைமனத்துயாதிரந்தாயிரம்பிறவியிசெயற்றுந் திதுசேர்வினைதீர்த்தெடுத்தயாக்கைபினிற்சிவாகதியடைவரில்விரத மோதினோகேட்டோராமனைவியாமககளொக்கலோடினதுவாழ்ந்தும்பர் மேதகுபதினுவீர்திரன்பதத்தில்வீற்றினிதிருப்பொன்றறவோன்.

(இ-ள்.) ஈது நோற்பவர் - இவ்விரதத்தை யனுட்டிப்பவர்கள், வெம் பகை மனம் தயர் தீர்த்த - கொடியபகையும் மனத்தன்பமும் ஒழிந்து, ஆவிரம பிறவியில் இயற்றும் திது சேர் வினை தீர்த்து - அளவில்லாத பிறவிகள்தோறும் செய்துவந்த தீவினைகளொழிந்து, எடுத்த யாக்கையினில் - எடுத்த மானிடசரீரத்தி னியுகிய

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம். ச ௪௧

ல், சிவகதி அடைவர் - சிவகதி பேறுவார்கள், இவ் விரதம் ஒதினோர் கேட்டோர்-
இச்சோமவாரவிரதநாலை ஒதினோரும் கேட்டோரும், மனைவியர் மகன்கள் ஒக்கலோ
டும் இனிது வாழ்ந்த-(தமது) மனைவியர் புத்திரர் பருதுகளோடும் இடையூறின்
வாழ்ந்த, உம்பர் மெதரு பதினாள் பதத்தில் இனிது வீற்றிருப்பர் என்று-
மேனமையிடுக பதினானு தேவேந்திரபட்டங்காறும் அவன்பதத்தில் நிகரின்றி மகி
ழ்கூர்ந்திருப்பார்களென்று, அறவோன - அகத்தியமுனிவர்.

பதினானு இதிரபட்டம் ஓர் பிரமகற்பம் “ உந்தியோன்கற்பத்திரோழ்பொ
ருவின்திராகண்மாய்வா ” எனவருகு செய்யுளாலுணாக. (௩௦)

அறுசேடியாசிரியவிருதம.

சொல்லியநெறியாறசோமசுந்தரன்விரதநோற்பான்
விலலிடுமணிபபூர்வோந்தா முனிவனை விடைகொண்டேகி
யல்லியங்கனககஞ்சதாடியங்காறகண்வல்லி
புல்லியபாகன்றனை வழிபா இப்போற்றினோற்றா.

(இ-ள்) சொல்லிய நெறியால் - கூறியவழியால், சோமசுந்தரன் விரதம்
நோற்பான் - சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய சோமவாரவிரதத்தை நோற்குமபொரு
ட்டு, வில் இடு மணி பூண வேந்தா முனிவனை விடைகொண்டு எகி - ஒளிவீசும் இர
ததினமுதலிய ஆபரணத்தை யணிந்த சேர சோழபாண்டியர் அகத்தியமுனிவரிட
த்து விடைபெற்றுச் சென்று, அல்ல அம் கனகம் கஞ்சத்து ஆடி - அழகிய அகவித
ழ்களையுடைய பொற்றாமரைத் திருத்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்த, அவ் கயற் கண்ணி வ
ல்லி புல்லிய பாகன் றனனை வழிபட்டு போற்றி நோற்றார் - அங்கயற்கண்ணம்மை
யார் பொருந்திய இடப்பாகத்தையுடைய சோமசுந்தரர்க்கடவுளை வழிபட்டுத் துதித்
து அவ்விரதத்தை யாட்டித் தாராகள (௩௧)

சுந்தரன்னைப்பூசைத்தொழில்செய்துவரம்பெற்றேகி
யந்தரத்தாறுசெல்வாராத்திரந்தமார்வேந்தன்
வந்தவரிருக்கவேறுமடங்கனமான்றவிசுமூன்று
தந்திடப்பணித்தாரிடடார்தனதரியணையிற்றாழ்.

(இ-ள்) சுந்தரன் தன்னை பூசை தொழில் செய்து-சோமசுந்தரர்க்கடவுளைப்
பூசித்து, வரம் பெற்று எகி அததாத்த ஆறு செல்வார் - வரம் பெற்றுச்சென்று
ஆகாயமார்ககத்தின்வழிச் செல்வாராயினா, அமரர் வேந்தன் அஃது அறிந்த -
தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரன் அவர்கள் வருகையை அறிந்து, வந்தவா இருக்க
வேறு மூன்று மடங்கல் மான் தவிசு தந்திட பணித்தான்-வந்த நிலவுலகாரிருக்க
வேறே மூன்று சிமமாடனங்கனிட வவ்னன அரி அணையில் தாழ் இட்டார் -
தன்ன சிமமாதனத்துக்குத் தாழ்ந்திருக்க வவலாளர்கள் இட்டார்கள். (௩௨)

வான்வழிவந்தமூன்றுமன்னரும்பொன்னுடெய்தி
பூன்வழிகுவிசவைவேலும்பர்கோம்மருங்கிற்புக்கார்
தேன்வழிபோந்தின்கண்ணிசசேரனுமார்த்தார்வேந்துங்
கான்வழிதாருநாடன்காட்டியதவிசின்வைக.

(இ-ள்) வான் வழி வந்த மூன்று மன்னரும் - ஆகாயநெறியாக வந்த சேர
சோழ பாண்டியர் மூவரும், பொன் னுடி எய்தி ணன் வழி குவிசம் வை வேல் உம்

பர்கோன் மருங்கில் புக்கார்-பொன்னுலகடைந்து ஊன் சிந்தும் வச்சிராயுதத்தை யேந்திய இந்திரனருதில்வந்து, தேன் வழி போந்தின் கண்ணி சேரலும் - (அவ ருள்) தேன்சிந்தும் பனைமாலையணிந்த சேரலும், ஆர் தார் வேந்தம் - ஆத்தி மாலையணிந்த சோழனும், சான் வழி தாரு நாடன் காட்டிய தவிசின் வைக-வாசம் வீசும் கற்பகநாட்டையுடைய இந்திரன் சுட்டிக்காட்டிய ஆசனத்திலிருக்க. (௩௩)

மைக்கடல்வறப்பவென்றவாகைவேற்செழியன்மௌலிச்
செக்கர்மா மணிவிற்காலத்தேவாகோறாவிசிலேறி
யொக்கவீற்றிருந்தானாகவும்பர்கோனமுக்காறெய்திப்
பகமேயிருந்தவேளைப்பார்த்திபர்முகத்தைப்பாரா.

(இ-ள்.) மை கடல்வறப்ப வென்ற வாகை வேல் செழியன் - கரியகடல் சு வற வென்ற வெற்றிமாலையணிந்த வேலையேந்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், மௌலி செக்கர் மா மணி வில் கால - கிரீடத்திற்புதித்த செவந்த பருத்த மாணிக்கங்கள்ஒளி வீச, தேவர் கோன் தவிசில் ஏறி ஒக்க வீற்றிருந்தான் ஆக - (இந்திரன் ஆசனத்துக் குத் தாழ்விருந்த ஆசனத்தி லிராமல்) அவன ஆசனத்திலேறி அவனொடுகூட நிகரி ன்றி இருக்க, உம்பர் கோன் அழுக்காறு எய்தி - இந்திரன் பொருமை யடைந்து, பக்கமே இருந்த ஏனை பார்த்திபா முகத்தைப் பாரா - தன்னயலிலிருந்த மற்றைச் சேரசோழர்கள் முகம் பார்த்து. (௩௪)

முகமன்னியம்பிரீவீர்வந்ததென்மொழியினென்ன
மகபதியெங்களுட்டின்மழைமறுத்தடைந்தேமென்ற
ரகமலர்ந்தனையாநாட்டினளவும்வான்சுரக்கநல்கி
நகைமணிககலன்பொன்னுடைநல்கிரீர்போயினென்றான்.

(இ-ள்.) முகமன் நன்கு இயம்பி - உபசாரவார்த்தையை இனிதாகக்கூறி, நீவீர் வந்தது எனமொழியின் எனன் - நீங்கள்வந்தகாரணம் யாது கூறுங்கள் என றுவிளமப, மகபதி - இந்திரனே, எங்கள் நாட்டில் மழை மறுத்து அடைந்தேம் என்றார் - எங்களுடையநாடுகளில் மழைவளம் இல்லாமையால் வந்தோமென்றுகூ றினார், அகமலர்ந்து அனையார் நாட்டின் அளவும் வான் சுரக்க நல்கி - இந்திரன்ம னமகிழ்ந்து சேரசோழர்நாளொளளவும் மழைவளஞ்சுரக்கத்தந்தது, நகைமணி கலன் பொன் ஆடை நல்கி நீர் போயின் என்றான் - விளவகும் இரத்தினமபதித்த ஆபரண ங்களும் பீதாம்பரங்களுக்கொடுத்து நீங்கள் போங்களு என்று கட்டளைபிட்டான்.

அன்னவரகன்றபின்னையமரர்கோன்கன்னிநாடன்
றன்னரியனைமேலொக்கத்தருக்கினோடிருக்குமாயும்
பின்னருமாரிவேண்டாப்பெருமிதவீறுநோக்கி
யின்னதுபுலப்படாமையினையதோர்வினயமுன்னு.

(இ-ள்.) அன்னவர் அகன்ற பின்னை - சேரசோழர்கள் போனபின்னர், அம ரர்கோன் - இந்திரன், கன்னிநாடன் தன் அரி அனைமேல் ஒக்க தருக்கின் ஒடு இரு க்கும் ஆறும் - பாண்டியன் தனசிம்மாதனத்தின்மேல் தன்னொடுகூட இறுமாப்போ டிருக்கும் விதத்தையும், பின்னரும் மாரிவேண்டா பெருமித வீறும் நோக்கி - பின் னும் மழைவளம்வேண்டாத பெருமிதச் செருக்கையும்பார்த்து, இன்னது புலப்பட டாமை இனையது ஓர் வினையம் உன்னு-(அவன்வருகை) இன்னதென்று (தனக்குப்) புலப்படாமையால் இவ்வாறு ஓராலோசனைசெய்து. (௩௫)

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம்.

ச அக

பொற்புறவரிசைசெய்வான்போலளவிறந்தோர்தாங்கி
வெற்புறத்திணிதோளாற்றன்மெலிவதோராரந்தன்னை
யற்புறவளித்தான்வாகியிலர்மதுத்தார்போலிசன்
கற்புடையுமையான்மைந்தன்குமெனக்கழுத்திலிட்டான்.

(இ-ள்.) பொற்பு உற வரிசை செய்வான் போல்-பொலிவுமிக வரிசைசெய் பவனைப்போல, அளவிறந்தோர் தாங்கி - எண்ணிறந்தோர் கமநதுவந்த, வெற்பு உறத் திணி தோள் ஆறநல் மெலிவது - (உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய) மலையை ஒத்த திண்ணிய தோளின் வலிமை மெலிவதற்குக் கருவியாறிய, ஓர் ஆரம் தன்னை அன்பு உற அளித்தான் - ஒருமுதனுமலையை அன்புமிகத்தந்தான், ராசன் கற்பு உடை உமையாள மைந்தன் வாங்கி - சவுந்தரபாண்டியர் கற்பின்மீதுத்தியாராடிய தடாதைகப்பிராட்டியார குமாரராடிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் (அதனை) வாங்கி, அலா மது தாரபோல கதுமென கழுததில் இட்டான் - அலாந்து தேன் ஒழுக்கு இன்ற மலர்மாலையோல வினாநது கழுத்திறறித்தார்.

இந்நிரன்கொண்டகருத தழுங்கச்செய்தான் என்பார். கதுமெனக்கழுத்தி லிட்டான் என்றார். (நஉ)

கண்டனன்கடவுளைதன்கழியவுமிறும்புதுள்ளங்
கொண்டனனினுதொட்டுகருஞாயளிதுழாவுநிம்பத்
தண்டழைமார்பவாரந்தாங்குபரண்டி;னென்றுள்ளை
மண்டலமதிக்கவென்றான்வானநாடுடையமன்னன்.

(இ-ள்.) கடவுள் நாகன கண்டனன் - இந்நிரன்பார்த்து, கழியவும் உள்ளம் இறும்புது கொண்டனன்-மிகவும் மனத்தில் வியப்புக்கொண்டு, வான நாடு உடைய மன்னன் - விண்ணுலகையுடைய அவ்விரதிரன், குரை அளி துழாவு நிம்பம் தன் தழை மார்ப-ஒலிகுறும்வன்குள் மகரந்ததிலுளையும் வேப்பமலர்மாலையும் தன்மையும் நிறைந்த மராபனே, இன்று தொட்டு ஆரம் தாங்கு பாண்டியன் என்று உன்னை மண்டலம் மதிக்க என்றான் - இந்நாள்தொட்டு உன்னை ஆரந்தாங்கு பாண்டியனென்று நிலவுலகத்தோர் மதிக்கக்கடவா என்று புகழ்ந்தான். (நஅ)

அன்னதுசிறிதுமெண்ணுதங்குநின்நிழிந்துதென்னன்
நன்னகரடைந்தானிப்பாறசதமகனையாலம்
மன்னவரிருவர்நாடுமழைவளம்பெருகப்பெய்த
தென்னவனுபண்டைசெயலதாயிருந்ததன்றே.

(இ-ள்.) தென்னன் அன்னது சிறிதும எண்ணது - பாண்டியர் இந்திரன் தமக்குக்கூறிய புகழ்ச்சியைச் சிறிதும் பொருளாக்கக்கருதாது, அங்குமின்று இழிந்து - அச்சிங்காசனத்தினின்றும் இறங்கி, தன் நகர அடைந்தான் - தமது மதுரை நகரையடைந்தார், இப்பால் சதமகன் ஆணையால்-இப்புறம் இந்நிரன் ஆணையினால், அம் மன்னவர் இருவர் நாடும் வளம் பெருக மழை பெய்த-அச்சோர சோழருடைய இருவர் நாடுகளிலும் வளமிகக்கோங்க மழை பெய்தன, தென்னவன் நாடுபண்டை செயலது ஆய் இருந்தது - பாண்டியனாடு முன்னுள்ளவண்ணமே மழையொழிந்திருந்தது. (நக)

ஆயதோர்வைகல்வேட்டையாடுவானண்ணல்விண்ணர்
தாயதோர்பொதியக்குன்றிற்சந்தனச்சாரண்ணி
மேயதோலரிமானேனம்வேங்கையென்கிரலையின்ன
தியவோர்விலங்குலேட்டஞ்செய்துயிர்செகுக்குமெல்லே.

(இ-ள்.) ஆயது ஓர் வைகல் - (தமதுநாடு) மழைவறங்கூர்ந்திருக்குங் காலை யில், அண்ணல் வேட்டை ஆடுவான் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் வேட்டையாட, விண்ணம் தாயது ஓர் பொதியம் குன்றில் சந்தனம் சரீரல் நண்ணி-விண்ணுலகையூடு ருவிச்சென்ற ஒப்பில்லாத பொதியமலையில் சந்தனமரம் நெருங்கிய சாரலையடைந்து, மேய தோல் அரிமான் எனம் வேங்கை என்கு இரலை இன்ன திய ஓர் விலங்கு வேட்டம் செய்து - (அம்மலேச்சாரலிற்) பொருந்திய யானையும் சிங்கமும் பன்றியும் புலியும் கரடியும் மானும் இவைபோன்ற கொடிய ஒப்பில்லாத மிருகவேட்டையாடி, உயிர் செகுக்கும் எல்லை-அவற்றினுடைய உயிர்களைக்கொல்லுங் காலையில். (சௌ)

பொன்றத்துமருவிக்குன்றிற்புட்கலாவருத்தமாநி
மின்றத்துமேகநான்கும்வீழ்ந்தனமேயக்கண்டு
குன்றத்தினெடியதிண்டோடகொற்றவனவற்றைப்பற்றிக்
கன்றத்தின்களிறுபோலக்கடுந்தனைசிக்கயாத்தான்.

(இ-ள்.) பொன்றத்தம் அருவி குன்றில் - பொற்கட்டிகளை அரித்துப்பாயும் அருவியையுடைய பொதியமலையில், புட்கலா வருத்தம் ஆகி மின் தத்தம் மேகம் நான்கும் வீழ்ந்தன மேய-புட்கலாவருத்தமுதலிய மின்னிடம் நான்கு மேகங்களும் வீழ்ந்துமேய, குன்றத்தின் ஁டிய தின் தோள் கொற்றவன் கண்டு - மலையினும் உயர்ந்த தின்னிய தோளையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் பார்த்து, அவற்றை பற்றி - அம்மேகங்களைப் பிடித்து, கன்ற - (அவைகள்) வருந்த, தின் களிறு போல கடும் தனை சிக்க யாததான் - தின்னிய யானைபோலக் கொடியவிலங்கை விரையப்பூட்டினான்.

புட்கலாவருத்த முதலிய நான்குமேகங்களாவன - புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காளமுகி, இவைமுறையே பொன், பூ, மண, கல் பொழிவன. (சக)

வேட்டத்திற்பட்டசெங்கண்வேழம்போற்கொண்டுபோய்க்
கோட்டத்திலிடடானாகக்குன்றிறகரிந்தவென்றி
நாட்டத்துப்படிவத்தண்டநாடன்மற்றதனைக்கேட்டுக்
காட்டத்துககனல்போற்சிறிககடுஞ்சமர் குறித்துச்செல்வான்.

(இ-ள்.) வேட்டத்தில் பட்ட செம் கண் வேழம் போல் கொண்டு போயி - வேட்டையி லகப்பட்ட செவந்த கண்களையுடைய யானைகளைப்போல மேகங்களைக் கொண்டு சென்று, கோட்டத்தில் இட்டானாக-஁றைக்கூடத்தில் இட, குன்று இறகு அரிந்த வென்றி நாட்டத்து படிவத்து அண்ட நாடன் அதனை கேட்டு-மலையின் ஁ற கரிந்த வெற்றி வாய்ந்த கண்கள் நிறைந்த உடலத்தையுடைய இந்திரன் அதனைக் கேள்வியுற்று, காட்டத்து கனல் போல் ஁றி-விறகிற்பற்றிய தீப்போலக் கடுங்கோ பங்கொண்டு, கடுஞ் சமர் குறித்து செல்வான் - கொடியபோர்குறித்துச் செல்லத் தொடங்கினான். (சஉ)

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம். ச அரு

வாங்குநீர்வறப்பவேலைவிடுத்ததும்வலியவாரங்
தாங்கியசெருககுங்காரத்தையிடுதருக்குநோக்கி
யிங்கொருமனிதயாக்கைக்கிடுத்துணைவலியாதென்னு
வீங்கியமானமுக்கமினவன்மதுராசூழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) வாங்குநீர் வறப்ப வேலை விடுத்ததும் - வளைந்த கடல்கவறவேலை யெறிந்ததும், வலிய ஆரம் தாங்கிய செருகும் - (தாயகுத்தரி) வன்மையுடைய முத்தாரநதாங்கிய இறுமாப்பும, காணா தனை இடு நருக்கும் நோக்கி - புட்க லாவருத்தமுதலிய மேகங்களை விலங்குபூட்டிய பெருமிதமும் பார்த்து, ரங்கு ஒரு மனித யாக்கைக்கு இத்துணை வலியாது எனலு - (நகிலவுலகில் ஒருமனிதசரீரத் துக்கு இவ்வளவு வலிமைவந்தது யாதுகாரணம் என்று, வீங்கியமானம் ஊக்க-மே லெழுந்த மானம் செலுத்த, மீனவன் மதுரை சூழ்ந்தான் - உக்கிரகுமாரபாண்டிய ருடைய மதுரையை முறறுகை செய்தான்.

உடையவன றெழிலை உடைமை மேலேறி இத்துணை வலியாது என்னு
வீங்கியமானமூக்க என்றா. (சரு)

கலிவீருத்தம்.

ஒடினரொற்றிப்போய்ச செழியனெண்கழல்
சூடினநகரப்புறஞ்சுரர்கள்கேனைகண்
முடினவென்னுமுனிவுமானமு
நீடினனரியணையிருந்துநீங்குவான்.

(இ-ள்.) ஒற்றி ஒடினர் போய் - தூதுவர் ஒடிச் சென்று, செழியன் ஒண் கழல் சூடினர் - உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய ஒளரிய நிருவடிக்கீழ் (தமது) தலையிடுசூடி, நகர்ப்புறம் சுரர்கள்கேனைகள் முடின என்னும் - நகர்ப்புறந்தத் தேவர்கள்கேனைகள் முற்றுகை செய்தன வென்றுகூறி, முனிவும் மானமும் நீடினன-கோபமும் மானமும் மேலெழுந் தோங்கி, அரியணை இருந்து நீங்கு வான்-சின் காதனத்தினின்று போர்க்குச் செல்ல நீங்கும் அப்பாண்டியர்.

ஒடினர் - சூடினர், நீடினன வினைமுறறு எச்சங்களாயின. (சசு)

பண்ணுகதேர்பரிபகடுவீரர்முன
னண்ணுககடிதெனநடத்தியாவொன்
றெண்ணலன்மதமலையெருத்தமேற்கொடு
கண்ணகன்கடிநகர்க்காபுநீங்குமுன்.

(இ-ள்.) தேர் பரி பகடு பண்ணுக - தேரையும் குதிரையையும் யானையையும் போர்க்கொலுஞ் செய்யக்கடவீர், வீரா கடிது நண்ணுக என முன் நடத்தி - பதாதி வீரர்கள் விரைந்து செல்லக் கடவீர் என்று முன்னே நடத்தி, யாவர் என்று எண்ணலன் - போர்க்குவந்தவர் இன்னொன்று சிறிதும் என்னுது, மதம் மலை எருத்தம் மேல் கொடு - மதத்தையுடைய யானைமேலேறி, கண் அகன் கடி நகர காப்பு நீங்கு முன் - இடம் (பரந்த) காவல்பூண்ட நகரின் (முறப்பு) காவலாகச்சூழ்ந்த மதிலைவிட்டுநீங்குமுன்.

மலை, காடு, மதில், கடல் என்னும் நால்வகையரணுள் மதில் ஓர் அரண்த லால் காப்பு என்றது தொழிலாகுபெயராய் மதில்மேல் நின்றது. அரண் - காவல்.

கண், அகன் இவ்விரண்டும் இடம் என்னும் ஒருபொருளைத் தருஞ் சொற்களாதலா
லின்னிசை தரவந்த ஒருபொருட் பன்மொழி. (சுஇ)

அடுத்தனர்வானவரார்த்துப்பல்படை
பெடுத்தனர்வீசினர்சிலையிலெய்களை
தொடுத்தனர்நிறுநாடசொரியுமாரிபோல்
விடுத்தனர்மதிக்குலவீரன்சேனைமேல்.

(இ-ள்.) வானவர் அடுத்தனர் ஆர்த்து - தேவர்களேதனைக் கோஷித்தது, பல்
படை எடுத்தனா வீசினர் - பலவாயுதங்களையுந் தொட்டு வீசி, சிலையில் எய் களை
தொடுத்தனர் - வில்லின தூறலினால் பிரயோகித்ததற்குரிய அம்புகளைத் தொடுத்தது, மதி
க்குலம் வீரன் சேனைமேல் - சந்திரன் மரபிறமுன்னிய உகிரகுமாரபாண்டியர்
சேனையின்மேல், இறுதி நாள் சொரியும் மாரி போல் விடுத்தனா - ஊழிக் காலத்தில்
சொரியும் மழைபோலப் பிரயோகித்தார்கள். (சுஈ)

ஆர்த்தனர்மலயவெற்பரையன்சேனையோர்
பார்த்தனாவேறுபல்படைககலக்குவை
தூர்த்தனர்குனிசிலைதொடுத்துவாளியாற்
பேர்த்தனாமரம்மெய்புதைத்தவெல்பவே.

(இ-ள்.) மலய வெற்பு அரையன் சேனை யோர் ஆர்த்தனா - பொதியமலைக்கு
அரசராகிய உகிரகுமாரபாண்டியர் சேனாவீரர்கள் கோஷித்து, பார்த்தனர் - ஆராய்ந
து, வேறுபல் படைக் கலம் குவை தூர்த்தனர் - வெவ்வேறு வகைப்பட்ட பல ஆயுதக்
கூட்டங்களை இடைவெளியினறி எதிர்த்து, குனி சிலை தொடுத்து வாளியால் பேர்த்
தனர் - வளைந்த வில்லில் நானேறிட்டுச் சரவருஷத்தால் மறைத்தார்கள், அமரர்
மெய் புதைத்தது - தேவர்கள் சீரத்தில் தைத்தன.

என்ப - ஏ இவ்விரண்டும், அசைநிலைகள்.

(சுஎ)

தறிந்தனதாள்சிரந்தகர்ந்ததோள்கரம்
பறிந்தனகுருநீர்கடலிற்பாய்ந்தன
செறிந்தனபாரிடஞ்சேனகூளிகண்
முறிந்தனவானவாமுதல்வன்சேனையே.

(இ-ள்.) தாள் தறிந்தன - (சிலர்க்குக்) கால்கள் அறுபட்டன, சிரம் தகர்
ந்த - (சிலர்க்குத்) தலைகள் உடைபட்டன, தோள் கரம் பறிந்தன - (சிலர்க்குப்)
புயங்களும் (சிலர்க்குக்) கைகளும் குறைபட்டன, குருநீர் கடலில் பாய்ந்தன -
உதிரநீர்கடலிற்சென்று பாய்ந்தன, பாரிடம் சேனம் கூளிகள் செறிந்தன - பூதங்
களும் சமூகங்களும் பசாசுகளும் போரக்களத்தில் நெருங்கின, வானவா முதல்வன்
சேனை முறிந்தன - தேவர்கட்கு இறைவனாகிய இந்திரனுடைய சேனைகள் முதுகுநா
ட்டி ஒடின. (சுஅ)

ஆடினகுறைத்தலையவிந்தபோரக்களம்
பாடினபாரிடம்விறதைப்பாவைதாள்
குடினகூளிகள்சோரிசோரப்பா
முடினபிணக்குவையண்டமுட்டவே.

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம். ச அரு

(இன்.) குறைத்தலை ஆடின-கவந்தங்களாடின, போர்க்களம் அவிந்த - போர்க்களம் போரொழிந்தன, பாரிடம் பாடின - பூதகணங்கள் (கனிகூர்ந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் பிரதாபத்தைப்) பாடின, விந்தை பாவைதான் கூளிகள் குடின-விஜயலக்ஷ்மியின் பாதங்களைப் பசாசுகள் (சிரமேற) குடின, சோரி சோர பிணக்குவை அண்டம் முட்ட பார் மூடின - உதிரம சோரப் பிணக்குப்பல்கள் அண்டமு கடுகிஞ்ச நிலவுலகை மூடின.

இடது னிகழ்பொருளின் ருழி ஸிதத்தின்மே லேற்றிப் போர்க்களம்
அவிந்த னெனார். (சக)

வெஞ்சினவலா ரி,தன்வீரச்சேனைக

குஞ்சினகண்டெரிசொரியுங்கண்ணாய்ப்

பஞ்சின்முன்னெரியெனப்பதைத்தூததெய்வத

வருகினைப்படைகளான்மலைவதுன்னின்று.

(இ-ன்) வெஞ்சினம் வலாரி - கொடிய கொபந்தையுடைய இறதிரன், தன் வீரம் செனைகள் துஞ்சின கண்டு - தன்னு வீரமிக்க பதாநிவீரர்கள் இறமொழிநிலைகண்டு, எரி சொரியும் கண்ணன ஆய - கோபாக்கினி சிறுதம் கண்களையுடைய வறைய, பஞ்சின் முன் எரி என பதைத்த - பஞ்சின் முறப்பட்ட நெருப்பு விராநு பறறுதல்போல (கோபம் விராநு பறறுப) பதைத்த, வஞ்சினம் தெய்வதப்படைகளான் மலைவது உன்னினான் - நெடுமொழிகூறித் தெய்வததன்மையுடைய ஆயுதங்களால் போர்செய்யக் கருதினன்.

வஞ்சினம் - போர்முகத்துத் தமதுவிரத்தைப் புகழ்நது கூடல், இது நெடு மொழி வருசித்ததை "ஒன்னுதார்படைகெழுமித - தன்னுண்மையெடுத்ததைத்த ன்று" என்னும் (தொ) சூதிரத்தாலும் "நம்பனிலைவாயநடக்குங்கணைமிச்சிலல் லால் - ஆம்பொன்முடிப்புணராமலை" என்னுஞ் (சி)செய்யுளாலும் உணர்க.(10)

அனுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

வெங்கதிர்ப்படைவிட்டார்ததான் வீண்ணவதனைத்திற்குட்
பைங்கதிர்ப்படைதொட்டோச்சியவிததனன்பாராள்வேந்தன்
சிங்கவெம்படைவிட்டார் ததன்றேவர்கோனதனைச்சிம்பு
புங்கவன்படைதொட்டோச்சியடக்கிணைபுணரிவென்றோன்.

(இ-ள்.) விண்ணவன் - இந்திரன், வெங்கதிர் படை விட்டு ஆர்த்தான்-சூரியாஸ்திரத்தொட்டு வீரகோஷஞ்செய்தான், அந்நீ - அந்த அஸ்திரத்தை, பார்-ஆளவேந்தன் - நிலவுலகையாரும் உககிரகுமாரபாண்டியர், பைங்ககிரா திங்களா படை தொட்டு ஓச்சி அவித்தான் - இளங்கிரணத்தையுடைய சந்திராஸ்திரத்தை கீல்லித்தொடுத்துப் பிரயோகித்தது அழித்தான், தேவர் கோன் வெஞ் சிங்கப் படை விட்டு ஆர்த்தான்-அவ்வந்திரன் வெவவிய நரசிம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்து வீரகோஷஞ்செய்தான், அந்நீ-அந்த அஸ்திரத்தை, புனரி வென்றோன் - கடல் சுவர வென்ற அல்லக்கிரகுமாரபாண்டியர், புங்கம வன் சிம்புள் படை தொட்டு ஓச்சி அடக்கினான்-மிகக் வலிமையையுடைய சரபாஸ்திரத்தைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து அதன்வலிமையை யடக்கினான்.

பசுமை என்னும் பண்பு இங்கு இளமைமேல் நின்றது. முன்னர்த் தெய்வத
ப்படை என்றமையால் சிவகப்படை யென்றதை நரசிம்மாஸ்திரம் என்றும், (ருக)

தானவர்பகைவன்மோகசரந்தொடுத்தெறிந்தானாக
மீனவனதனைஞானவாளியால்விளித்துமாய்ந்து
போனபின்மற்போராற்றிப்புகனாபுக்கார்தம்மில்
வானவன்மண்ணினுன்மேல்வச்சிரம்வீசியார்த்தான்.

(இ-ள்) தானவர் பகைவன்மோக சரம் தொடுத்தது எறிந்தானாக - ஊசார் பகைவனாகிய இந்திரன் மோகாஸ்திரத்தை விலலில்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்ய, மீனவன் அதனை ஞான வாளியால் விளித்து - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் அந்த அஸ்திரத்தை ஞானாஸ்திரத்தாலழிக்க, மாய்ந்துபோனபின் - (அந்த அஸ்திரம்) அழிந்த பின், மல்போரா ஆற்றி புக்கனா - இருவரும் மல்புத்தஞ்செய்யப் புகுநதார்கள், புக்கார் தம்மில் - அவ்வாறுபோசெய்யப் புகுநதவருள், வானவன் - அவ்விரதிரன், மண்ணினுன்மேல் வச்சிரம் வீசி ஆர்த்தான் - அவவுக்கிரகுமாரபாண்டியர்மேல் வச்சிராயுதம்வீசி வீரகோஷஞ்செய்தான்

விளித்து, ஆற்றி செயவெனெச்சத்திரிபுகள். (ருஉ)

காய்சினமடங்கலன்னுன்கைவளைகமுற்றிவல்லே
வீசினன்குலிசந்தன்னைவீழ்த்ததுவிடுத்தான்சென்னித்
தேசினன்மருடந்தன்ளிசசிதைத்ததுசிதைத்தலோடும்
கூசினனஞ்சிப்போனான்குன்றிறகரிந்தவீரன்.

(இ-ள்) காய் சினம் மடங்கல் அன்னுன் - வருததுங்கோபத்தையுடைய சிங்கத்தையொத்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், கைவளை சுழற்றி வல்லே வீசினன் - கையிலேநதிய சக்கரத்தைச்சுழற்றி விளைநதுவீச, குலிசந்தன்னை வீழ்த்தது - வச்சிராயுதத்தைச்சிதைத்தது, அது விடுத்தான் சென்னி தேசின் நன் மருடம் தளளி சிதைத்தது - அவ்வச்சிராயுதத்தை விடுத்த இருதிரனுடையகிரசில அணிந்தவிளக்கத்தையுடைய நல்லகிரீடத்தைத்தாளியழித்தது, சிதைத்தலோடும் - (அவ்வாறு) சிதைக்க, குன்று இறகு அரிந்த வீரன் - மலையின்சிறகரிந்த வீரனாகிய அவ்விரதிரன், கூசினன் அஞ்சிப்போனான் - நாணியஞ்சிப புறங்கொடுத்துப்போனான். (ருங்)

இந்திரண்டனையகூரம்பல்லிருளவாரைநெஞ்சுபொழ்ந்த
மைந்தனில்வலியகாலைவரைந்தெறிநேமிசெனயி
சிந்திடாதாகியம்பொன்மணிமுடிசிதறச்சோம
கந்தரநாதன்பூசைத்தொழிற்பயனளித்ததென்கு.

(இ-ள்) இரண்டு இந்து அனைய கூரம்பல் இருள் வரை நெஞ்சு பொழ்ந்த மைந்தனில் வலியகாலை - இரண்டு அர்த்தசந்திரனையொத்த கூரியபந்தையுடைய கிரவுஞ்சுகிரியின் மாறாப்பிளந்த முருகக்கடவுள்போல வன்மைவாய்ந், உக்கிரகுமாரபாண்டியர், வரைந்து எறி நேமி - கையிறகொண்டெறிந்த சக்கரமானது, சென்னி சிந்திடாதாகி அம் பொன் மணிமுடி சிதற-(ருங்) கிரவுஞ்சுச் சேதிக்காமல் அழகிய பொன்னாலாகிய இரத்தினம்பறித்த கிரீடத்தை - சோமசுந்தரநாதன் பூசைத்தொழிற்பயன் அளித்தது என்னு-சோமசுந்தரக்கடவுளை (தாம் முன்னர்ப்பூசித்த) பூசைத்தொழிலின் பயன் (இப்போதுமமைக்) காத்ததென்றுகருதி. (ருச)

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம். ச அள

போரினுக்காற்றோடிப்பொன்னகர்புகுந்தவென்றித்
தாரினுக்கிசைந்தகூர்வேற்சதமகன்பின்புநின்னாட்
நேினுக்கெல்லாமாரியுதவுவேனிகளநீகங்கி
காரினைத்தருகவென்னாக்கவுரியற்கோலைவிட்டான்.

(இ-ள்.) போரினுக்கு ஆறாறு ஒடி - (உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய) போ
ருக்காற்றமல்புறங்கொடுத்தோடி, பொன் நகர் புகுந்த வென்றி தாரினுக்கு இசைந்த
கூர்வேல் சதமகன்-விண்ணிலின்புகுந்த வெற்றிமாலையிசைந்த கூரியவச்சிராயுந்த
தையேந்திய இரதிரன், பின்பு - பின்னா, நின் நாடு ஊரினுக்கு எல்லாம் மாரி உத
வுவேன் - உனதநாட்டிலுள்ள ஊரினுக்கெல்லா மழைவளந்தருவேன், நிகளாம் நீ கி
காரினைத்தருக என்னு கவுரியற்கு ஒலைவிட்டான் - விலங்கினினுமநீக்கிப் புட்கலா
வருத்தமுதலிய மேகங்களைத்தரக்கடவாயென்று உக்கிரகுமாரபாண்டியருக்குத் தி
ருமுகம் அனுப்பினான். (100)

முடங்கல்கொண்டனைந்துதாதன்முடிசெழுவேந்தன்பாதத்
தொடிகிந்தின்றுலேநீட்டவுழையுளாடுருவன்வாங்கி
மடங்கலேறையான்முன்னாவாசுத்துக்காட்டக்கேட்டு
விடங்கலுழுவேலான்விண்ணோர்வேந்துனாதேறானி.

(இ-ள்.) முடங்கல் கொண்டு அணைந்த தாதன் - திருமுகங்கொண்டுவந்த
தேவதாதன், முடிசெழு வேந்தன் பாதத்து ஒடுங்கி நினது ஒலை நீட்ட - கிரீடமணி
ந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் திருவடிக்கீழ் ஒடுங்கி (ஒபால்) நினது திருமுகம்நீட்ட,
உழை உளான் ஒருவன் வாங்கி - அருநிலுள்ள ஒருவன் (அத்திருமுகத்தை) வாங்கி,
மடங்கல் ஏறு அணையான் முன்னர் வாசித்தக காட்ட-சிக்கவேறையொத்த அவ்
வுக்கிரகுமாரபாண்டியர் முன்புவாசித்து உணர்த்த, விடம கலுழ வேலான் கேட்டு-
விஷத்தைச்சிறதும் வேலையெந்திய (அந்த) உக்கிரகுமாரபாண்டியர்கேட்டு, விண்
னோர்வேந்து உனா தேறானி - (திருமுகத்திலடங்கிப்) இந்திரனடையவராததைக்
கை நம்பாமல்.

தேறானி ஒருசொல்.

(101)

இட்டவன்சிறையைநீக்கியெழிலியைவிடாதுமாறு
பட்டசிற்தையனோபாகப்பாகசாதனனாகக்கென்று
நட்டவனொருவேளாளனான்பிணையெனதுதாழ்ந்தான்
மட்டவிழந்தொழுகும்பமாலிகைமார்பினனும்.

(இ-ள்.) இட்ட வன் சிறையை நீக்கி எழிலியை விடாது மாறு பட்டசிறதை
யனே ஆக - பூட்டிய வலியவிலங்கினீக்கிப் புட்கலாவருத்தமுதலிய மேகங்களை
விடாமல் பகைகொண்டமனத்தை யுடையவராகவே உக்கிரகுமாரபாண்டியர் இரு
க்க, பாகசாதனனுக்கு என்றும் நட்டவன் ஒருவேளாளன் நான் பிணை என்று தா
ழ்ந்தான் - இந்திரனுக்கு எந்நாளும் சிநேகனாகிய ஒருவேளாளன் நான் பிணையென்
துவனங்கினுன், அவிழ்ந்து மட்டி ஒழுகும்பம் மாலிகை மார்பினனும் - மலர்ந்து
தேன்சிற்தும் வேப்பமலர்மாலையையணிந்த மார்பையுடைய அவ்வுக்கிரகுமாரபா
ண்டியரும்.

பாகசாதனன் - பாகனென்னும் ஓர் அசுரனைவென்றவன்.

(102)

இடுக்கண்வந் துயிர்களுமுற்றமெய்தினும்வாய்மைகாத்து
வடுக்கோந்தொழுநாலாமரபினுனாயையாத்த
னெடுத்துரைமறைபோற்குழந்துகிறைக்களத்திட்டயாப்பு
விடுத்தனன்பகடுபோலமீண்டனமேகமெல்லாம்.

(இ-ள்) இடுக்கண் வந்து உயிராகும் ஊறும் எய்தினும் - வடிமைமேலிட
லால் (தனது உடம்பிற்கு) உயிருக்கும் இடையூறுவரிதும், வாய்மை காத்து வடு
க்களைந்து ஒழுகும் நாலாம் மரபினுன் உரையை-(பிராகஞ்சொல்லிய) வாய்ச்சொல்
லைக்காத்துக் குற்றங்களைநது நல்லொழுக்கத்திற் செலவும் நான்காம் வருணத்தன
கிய வேளாளன்வாய்ச்சொல்லை, ஆததன் எடுத்த உரை மறைபோல் சூழ்ந்து - சிவ
பெருமானவிறந்து கூறியவேதவாகடியம்போலச் சிறுதித்து, சிறைக்களத்து இட்ட
யாப்பு விடுத்தன - சிறைக்களத்திறப்புட்டிய விலக்கைத்தறித்துவிட்டார், மேகம்
எல்லாம் பகடுபோல மீண்டன - புட்கலாவருத்தமுதலிய பேர்க்களெல்லாம் யானை
கள்போல அங்குநின்றிருந்திருமின.

வந்து எனறும் செயதெனெச்சம் காரணப்பொருட்டி. உம்மை - இறந்தது
தழீஇய உயாவுதிப்பு. (ருஅ)

தேவாகோனேவலாலேநிகுமும்மாரிபெய்து
வாவிபுகளுனும்யாதுமடுக்கருமடுத்துக்களவாயக
காவிசூழவயலுஞ்செய்யுஞ்செநநெலுங்கனனறகாடும்
பூவிரிபொழிநுங்காவும்பொலிநத்துகனலிராடு.

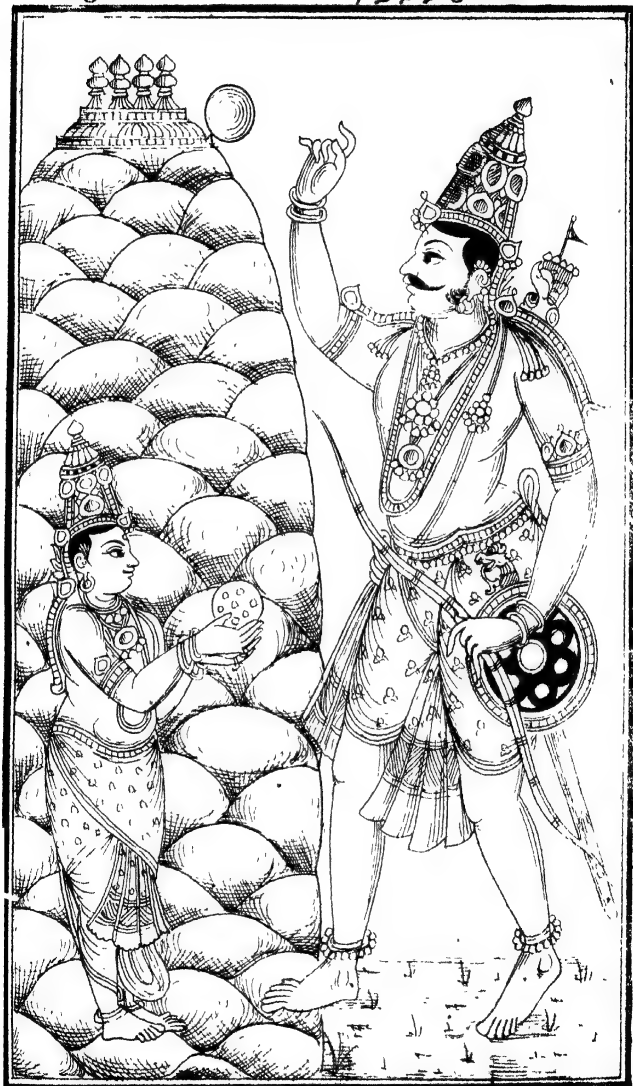
(இ-ள்.) தேவா கோன ஏவலால் திங்கள் மும்மாரி பெய்து - இரதிரன் ஏவ
லால் மாதந்தோறும் முனதும்மைபெய்துவர, வாவிபுகளுனும் யாதும மடுக்க
ளும் மடுத்து - வாவிக்களம் குளங்களும ஆறுகளும் மடுக்களும் நிறைதலால், கள
வாய் காவி சூழவயலும் செய்யும் - தேனசிறதும் வாயையுடைய நீலோறபலங்கள்
நெருங்கிய வயல்களிலும் பட்டவகளிலும் உள்ள, செநநெல காடும் கன்னல காடும் -
செநநெற்காடுகளாலும் கருமபிள்காடுகளாலும், பூவிரி பொழிதும் காவும் - மலாவி
ரிந்த பூஞ்சோலைகளாலும் பயனதருஞ்சோலைகளாலும், கன்னிராடு பொலிந்தது -
பாண்டுகாடு பொலிவுபெறது ஒங்கியது.

பெய்து - செயவெனெச்சத்திரிபு. மடுத்து - காரணப்பொருளில்வந்த வினை
யெச்சம். (ருக)

இரதிரன்முடிமேல் வளையெறிந்தபடலம் முறறிந்து.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ககக0.

மேருவைச் சண்டாலடித்ததிருவினாயால்.



கரு

பதினேந்தாவது.

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.

எழுதேடியாகிரியவிருத்தம்.

அண்டரஞ்சவமருந்தவமரர்கோணையரசர்கோன்
வண்டலம்புமௌலிசிந்தவளையெறிந்துவெற்புறங்
கண்டவண்ணமின்னதன்னகன்னிநாடன்மேருவிற
செண்டெறிந்துவைப்பெடுத்தசெயலுந்குசெப்புவாம்.

(இ-ள்.) அமர் உழந்த அமரர் கோணை - போர்செய்த இந்திரனை, அண்டர்
அஞ்சு - தேவர்களஞ்சு, அரசர் கோன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், வண்டு அலம்பு
மௌலிசிந்த வளை எறிந்து - வண்டுகளொலிகதும் (வெற்றிமாவேய்ந்த) கிரீடஞ்
சிதறச் சுககரந்தையெறிந்த, வெந் புறங் கண்ட வண்ணம் இன்னது - முதலுண்ட
திருவிளையாடல் இந்திருவிளையாடல், அன்ன கன்னி நாடன் - அப்பாண்டியர்,
மேருவில் செண்டு எறிந்து வைப்பு எடுத்த செயலும் நன்கு செப்புவாம் - மகமே
ருவினமேற ரெண்டாயுதம் எறிந்து வைப்புநிதியெடுத்த திருவிளையாடலையும் இனிக்
குறைவினிச் சொல்லுவாம். (க)

மன்னவன்றனக்குமுன்னர்மலயவெற்பின்முனிவர்கோன்
சொன்னதின்களவிரதமன்றுதொட்டுநோற்றுவரலுமந்
நன்னலஞ்செய்பேறுபோலநங்கைகாந்திமதிவயிற்
றுன்னருஞ்சயங்கொண்மைந்தனொருவன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்.) மன்னவன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், தனக்கு முன்னர் மலயவெ
ற்பின் முனிவர்கோன் சொன்ன திங்கள் விரதம் அன்று தொட்டு நோற்று வர
லும் - தமக்குமுன்பு பொதியமலையிலுள்ள முனிவர்கள் தலைவராகிய அகத்தியமு
னிவர்கூறிய சோமவாரவிரதத்தை அக்காலந்தொட்டு அனுஷ்டித்தவர, அ நல்
நலம் செய் பேறு போல - அவ்விரதந்தந்தபயன்போல, நங்கை காந்தி மதிவயிற்
பெண்ணிற் சிந்தவராகிய காத்மதியின் திருவயிற்றில், உன்னரும் சயங்கொள்
மைந்தன் ஒருவனவரது தோன்றினான் - நினைத்தற்கரிய வெற்றிகொண்ட புத்திரன்
ஒருவன்வந்து பிறந்தான்.

நன்னலமென்னுங் காரியம் அதனைத்தரும் காரணத்தின்மேனிற்றலால் காரி
யவாகுபெயர். (உ)

வயந்தனைப்பயந்ததென்னமைந்தனைப்பயந்தபோ
தியந்துவைத்துநகாகளிப்பவினிதிருந்தபுரவலன்
சயந்தழைக்கவிநிரன்சயந்தனைப்பயந்தநான்
வியந்தகத்தடைந்தவீன்பமவினாமெழும்பியெய்தினான்.

(இ-ள்.) வயந்தனை பயந்தது என்ன - (இருமால்) மனம்தனைப்பெற்றதுபோல,
மைந்தனை பயந்த போது - புத்திரனைப்பெற்றகாலத்து, இயம் துவைத்து நகர்
களிப்ப - பலவாத்தியங்களும் ஒலிக்கவும் நகரிலுள்ளோர் களிப்பவும், இனிது இரு
ந்த புரவலன் - மகிழ்கூர்ந்திருந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், சயம் தழைக்க இந்திரன்

சயந்தனை பயந்த நாள் - வெற்றிபெருக இந்திரன் சயந்தனைப்பெற்றகாலத்து, வியந்தி அகத்து அடைந்த இன்பம் - அதிசயங்கூர்ந்து அவன்மனத்தில்விளைந்த இன்பம்போல, விளைமகிழ்ச்சி எய்தினான் - மிகமகிழ்கூர்ந்தார்.

வயந்தனைப்பயந்தது என்ன - வெற்றியைப்பெற்றதுபோல எனப்பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று. துவைத்து செயலெனச்சத்திரிபு. (ங)

தென்னரோறுசாதகாதிசெய்துவிரபாண்டிய

னென்னநாமவினைநிரப்பியெழுதொணாதகலைமுதல்

பன்னுகேள்விகரிகடேர்கள்பரிபடைக்கலம்பயின்

றன்னகாதலான்விளங்கவகமகிழ்ச்சியடையுநாள்.

(இ-ள்.) தென்னர் ஏறு சாதகாதிசெய்து - பாண்டியருள் ஆள்கிங்கம்போன்ற உக்கிரகுமாரபாண்டியர் சாதகன்முதலிய கிரியைகளைச்செய்து முடித்து, வீரபாண்டியன் என்ன நாமவினைநிரப்பி - வீரபாண்டியனென்று நாமகரணஞ்செய்து, எழுத ஒண்ணாத கலைமுதல் பன்னு கேள்வி - வேதமுதலிய சொல்லப்பட்ட கலைகளையும், கரிகள தேர்கள் பரி படைக் கலம் பயின்று - யானையேற்றமும் தேரோற்றமும் குதிரையேற்றமும் ஆயுதப்பயிற்சியும் (ஆகிய இவைகளைப்) பயிலச்செய்தலால், அன்ன காதலான் விளங்க - அப்புத்திரன் விளங்கித்தோன்ற, அகமகிழ்ச்சி அடையு நாள்-(அவ்வுக்கிரகுமாரபாண்டியர்) மனமகிழ்ச்சி யடையுங்காலையில்.

சாதகன்முதலிய கிரியைகளாவன - உத்தாபனம், அன்னப்பிராசனம், பிரவாசமுதலியன. இவற்றை உக்கிரகுமாரபாண்டியர் திருவவதாரப்படலத்திற்காண்க. அத்தியயனஞ்செய்து பயிலுதலன்றி யெழுதிப்பயிலுதலினமையின் எழுதொணாத என்ற குறிப்பால் கலை என்றதை வேதம் என்றும். “எழுதருமறைகடேறு” என இந்நூலுள் வருதல்காண்க. (சு)

மல்குமாறுகோழிநீந்துமழைசுருங்கிநதியுநீ

ரொல்குமாறுபருவமாறியுணவுமாறியுயிரோலா

மெல்குமாறுபசியுழந்துவேந்தனுக்குவினையொரு

ணல்குமாறிலாமையின்னனலியவந்தநாடெலாம்.

(இ-ள்.) மல்கும் ஆறுகோள் திரிந்து - (உலகுக்குநன்மை) மிக்க ஆறுகிரகங்களும் தத்தம் நிலைகளினின்று மாறுதலால், மழை சுருங்கி நதியும் நீரும் ஒல்குமாறு - மழைவளஞ்சுருங்கி நதியும் நீர்நிலைகளும் வறப்ப, பருவம் மாறி - கார்ப்பருவம்மாறி, உணவுமாறி - (அதனால்வரும்) உணவுகளும்மாறி, உயிர் எல்லாம் மெல்கும் ஆறு பசியுழந்து - குடிக்கெல்லாம் மெலியும்வண்ணம் பசியால்வருந்தி, வேந்தனுக்கு வினையொருள் நல்குமாறு இல்லாமை - அரசனுக்கு வினைநதபொருள்களுள் ஆறுகூறிலொன்று கொடுக்கவும் இல்லாமல், எல்லாம் நாடி இன்னல் நலியவந்தது-எல்லாநாடுகளிலும் வறுமை குடியேறி வருதலவந்தது.

ஆறுகிரகங்களாவன - சசி, செவ்வாய், குரு, சூரியன், இராகு, கேதுக்கள். ஒல்குமாறு மாறு வினையெச்சப்பொருளில்வரும் ஓரிடைச்சொல். மாறி செயலெனச்சத்திரிபு. நீரினியுதியில் எண்ணும்மைகொகுத்தல். (ரு)

மழைவறந்ததென்கொலென்றுவழுதிகூறமுழுதுணர்ந்
தழிவிலாதபிரமகற்பமளவுமெல்லெகண்டநூ
லுழவர்கோளகளிரவிதன்னையுற்றநோக்கிநின்றலாற்
றழையுமாரிவருடியாதொர்வருடமென்றுசாற்றினா.

(இ-ள்.) மழை வறந்தது என்கொல் என்று வழுதிகூற - மழைவளம்வறந்தது யாதுகாரணம் என்று உக்கிரகுமாரபாண்டியர்வினவ, முழுது உணர்ந்து அழிவு இலாத பிரமகற்பம் அளவும் எல்லெகண்ட நூல் உழவர் - சோதிடதால் மூன்று முணர்ந்து அழியாத பிரமகற்பங்காறுங் காலவளவையேற்றதுணர்ந்த புலவர்கள், கோளகள் இரவி தன்னைய உற்று நோக்கி நின்றலால் - ஏனென்கோள்கள் சூரியனையடைந்து பார்த்துநின்றலால், ஓர் வருடம் தழையும் மாரி வருடியாது என்று சாற்றினா - ஒருவருடம் (உலகைச்) செழிப்பிக்கும் மழைவருஷியாதென்று கூறினார்கள்.

பிரமகற்பம் - பிரமனுக்கு ஒருதினம். அது பதினான்கு தேவேந்திரபட்டம் அழியுங்காலம். (சு)

அதுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மகவுதுநோயைநோக்கிவருநதுதாயபோன்மன்னன்
பகவுதுமதியுருகும்பரஞ்சுடர்முன்போய்த்தாழ்ந்து
மிகவுதுபசியால்வையமெலிவதையயவென்துத்
தகவுறவிரங்கிககண்ணீர்த்துமபிநின்றிரந்துவேண்ட.

(இ-ள்) மகவுது நோயை நோக்கி வருந்துது தாய்போல் - பிள்ளையடைந்த பிணியைநோக்கி மனவருநதந் தாய்போல், மன்னன்-உக்கிரகுமாரபாண்டியர், பகவு உறு மதியம் சூகிம் பரஞ்சுடர் முன்போய் தாழ்ந்து - பிளவுபட்ட சந்திரனையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் முன்சென்று வணங்கி, ஐய மிகவுதுபசியால் வையம் மெலிவது எனது - ஐயனே மிக்கபசியால் உயிர்கள் வருந்துகின்றதே என்று, தகவு உற இரங்கி - மிகவும் இரங்கி, கண்ணீர் ததும்பி நின்று இரந்து வேண்ட - கண்ணீர்சிறந்தக் குறைகூறிவேண்ட.

தங்கோற்றீழ்வாழ்பு குடிகளுக்கு வருந்துன்பத்தைத் தமதுதுன்பம்போறகுநதித் தாங்கினா என்பார் மகவுதுநோயைநோக்கி வருந்துதுத் தாய்போல் என்றா. ததும்பி-செயவெனெச்சத்திரிபு. மெலிவதை ஐ சாரியை. (சு)

திரைக்கடல்விடஞ்சேர்கண்டர்காலத்தின்செவ்விநோக்கி
யிரக்கமில்லவர்போல்வாளாவிருத்தலுமருத்தார்மார்பன்
ககாககரிதாயதுன்பக்கடலில்வீழ்ந்திருக்கைபுககா
னரக்கார்போர்க்கடலினீந்தியருக்கனீர்க்கடலில்வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) திரை கடல் விடம் சேர் கண்டர் - அலைக் புடைய கடலிற்றோன்றிய விஷந்தங்கிய ஸ்ரீகண்டத்தைபுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், காலத்தின் செவ்விநோக்கி - காலத்தின்கூறுபாட்டைத் திருவுள்ளத்திலொர்ந்து, இரக்கம் இல்லவர்போல் வாளா இருத்தலும் - (உயிர்கள்மேல்) இரக்கமில்லாதவர்போல் வாளாவிருக்க, மருதார் மார்பன் - வாசமிக்க மாலையையணிந்த மார்பையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், ககாக்கு அரிதாய துன்பக்கடலில் வீழ்ந்து இருக்கை புககான் - சொல்லுதற்கரிய துன்பசாகரத்துள் மூழ்கி அழுந்தி (தமது) கோயிலுட்சென்றார், அரு

க்கன் அரக்கர் போர்க்கடலில் நீந்தி நீர்க்கடலில் வீழ்ந்தான் - சூரியன் அரக்கர்செய்யும் போர்க்கடலினின்று நீங்கி நீர்மயமாகியகடலில் அழுந்தினான். (அத்தமனஞ் செய்தானென்றபடி)

அயன்முதலிய பல்லுயிர்களுக்கிரங்கி விஷமுண்டபெருமானார் நிலவுலகிலுள்ள உயிர்களிடத்து இரக்கமில்லாமல் வாளாவிரந்தது அவர்கள் வினைப்பயன் நோக்கி என்பார். காலத்தின்செவ்வீனோக்கி என்றார். புலத்தியர்முதலியமுனிவர்கள் மறைபாடவும், சுரதன்முதலியோர் தேர்வடம்பற்றவும், கேதிமுதலிய அரக்கர்கள் வாளேந்தி முன்வரவும், வாசகிமுதலியபாம்புகள் தேர்சுமந்துவரவும், நாரதன்முதலியோர் இசைபாடவும், கிருத்தலைமுதலிய தேவப்பெண்கள் நடனஞ்செய்யவும், சூரியன்தோன்றி வருங்காலிடையில் அதுபத்துநான்குகோடி அரக்கர்வந்து போர்புரிதலின் அரக்கர் போர்க்கடலினின்று என்றார்.

“கருதியந்தணர்யாவருந்தங்கடன்கழிப்பச்
சுருதியென்னும்வெஞ்சாபமேலம்புகைதொடுத்துப்
பரிதிதன்பெரும்பகைவாமேல்விடுத்தலிற்பரந்த
குருதியாமெனச்செவந்தெழச்செவந்ததுகுடபால்.”

எனப்பாரதத்தில் வருதல்காண்க.

(அ)

வள்ளறன்குடைக்கீழ்த்தங்குமுயிர்ப்பசிவருத்தமெல்லாங்
கொள்ளைகொண்டிருந்தநெஞ்சிற்குளிரமுகச்செவ்விசுன்றத்
தள்ளருந்துயரின்மூழ்கித்தனாயிடைத்துயின்றானாக
வெள்ளிமன்றுடையார்சித்தவேடராய்க்கனவில்வந்தார்.

(இ-ள்.) வள்ளல் தன் குடைக்கீழ் தங்கும் உயிர்ப்பசி வருத்தம் எல்லாம்-
உக்கிரகுமாரபாண்டியர் தமது குடையின்கீழ்த்தங்கிய உயிர்களின் பசிவருத்தமெல்லாம், கொள்ளை கொண்டு இருந்த நெஞ்சில் குளிர முகம் செவ்வி குன்ற - (ஒரு சேரக்) கொள்ளைகொண்டு குடியிருந்த மனத்தினோடு குளிராத முகமலர்ச்சிகுறைய, தள்ளரும் துயரின் மூழ்கி தனாயிடை துயின்றானாக - நீங்குதற்கரிய துன்பத்தில் மூழ்கி நிலத்தின்மேற்கிடாத நித்திரைசெய்ய, வெள்ளி மன்று உடையார்- வெள்ளியம்பலத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், சித்தவேடராய் கனவில் வந்தார் - சித்தவேடமூர்த்தியாய்க் கனவில்வந்தருளினார்.

(க)

அடற்கதிர்வேலோய்மாரியரிதிப்போததனைவேண்டி
யிடர்ப்படல்வரைக்குவேந்தாயிருக்கின்றவெரிபொன்மேருத்
தடப்பெருவரையின்மாதோர்தனிப்பெருமுழையிலிட்டிக்
கிடப்பதோடொல்லையில்லாக்கேடி. -ச்சேமவைப்பு.

(இ-ள்.) அடல் கதிர் வேலோய் - கொல்லுதற்றொழியுடைய ஒளியமைந்தவேலையுடைய பாண்டியனே, இப்போது மாரி அரிது - இப்பொழுது மழையில்லை, அதனைவேண்டி இடர்ப்படல் - அம்மழைவருஷித்தலைவிரும்பி வருந்துதலொழிக, வரைக்கு வேந்தாய் இருக்கின்ற எரி பொன் மேரு தடம் பெருவரையின் மாடி-மலைகளுக்கரசாயிருக்கின்ற விளங்கும்பொன்னாகிய மேருவென்னும் உயர்ந்தபெரியமலையின்பக்கத்து, ஓர் தனி பெரு முழையில் - ஒப்பில்லாத வொருபெருங்குகையில், ஓர் எல்லை இல்லா சேடி இலா வைப்பு சேமம் இட்டிக் கிடப்பது - ஒரு அளவுகடந்த அழிவில்லாத வைப்புநிதி சேமஞ்செய்திருக்கின்றது.

(க௦)

கிடைத்துமற்றனையமேருகிரிசெருக்கடங்கச்செண்டாற்
புடைத்துநின்னணைத்தாக்கிப்பொன்னறைபொதிந்தபாறை
துடைத்துநீவேண்டுங்காறுந்தொடடெடுத்ததனைமீள
வடைத்துநிக்குறியிட்டையவருதியென்றழகன்கூற.

(இ-ள்.) ஐய - ஐயனே, கிடைத்து - அடைந்து, அனையமேருகிரி செருக்கு
அடங்க செண்டாற் புடைத்து - அந்தமேருகிரியின் இதுமாப்பு அடங்கச் செண்டா
யுத்தாலடித்து, நின் ஆணைத்து ஆககி - (அம்மலையை) உன்னுடைய ஆணைவழிப்ப
டுத்தி, பொன் அறை பொதிந்த பாறை துடைத்து - சேமநிதி இருக்கும் அறைமேற்
பொதிந்த பாரையையெழுப்பி, நீ வேண்டுங்காறுந் தொட்டு எடுத்து - நீ பொன்
வேண்டு மளவும் அள்ளி யெடுத்து, அதனை மீள அடைத்து நின் குறி இட்டு - அந்த
அரையைத்திறும்ப (அப்பாறையால்) அடைத்து நின்பெய ரிலச்சினையை இட்டு,
வருதி என்று அடிகள் கூற-வருவாயென்று சித்தவேடமூர்த்திகளா கூறியருள.(கக)

விழித்தனனெழுமான்றேரோன்விழிக்குமுன்கடன்களெல்லாங்
கழித்தனன்மீனநோக்கிகணவனைவலமாயப்போந்து
சுழித்தெழிகடலலீகததொகைபுறஞ்ஞழிக்கொண்டல்
கிழித்தெழுவாயினியகிகழுகிசைநோக்கிச்செல்வான்.

(இ-ள்.) எழுமான் தேரோன் விழிக்குமுன் விழித்தனன் - ஏழுகுதினாபூண்
ட ரூரியன்விழித்ததற்குமுன் (தாம்) விழித்து, கடன்கள் எல்லாம் கழித்தனன் - கா
லையிற்செய்யுங் கடன்களெல்லாம் செயதுமுடித்து, மீன நோக்கி கணவனை வலமா
ய்ப்போந்து - சோமசுந்தரக்கடவுளைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, சுழித்து எழிகடல் அ
னீகம் தொகை புறம் ஞுழ - சுழித்து அலைகளவிசம் சமுத்திரமபோன்ற சேனாகூ
ட்டங்கள் புறத்திற்குமு, கொண்டல் கிழித்து எழுவாயில் நீங்கி - மேகமண்டலத்
தைக்கிழித்து ஒங்கியமதில்வாயிலினினாநீங்கி, கீழ் திசை நோக்கி செல்வான்-(உக்
கிரகுமாரபாண்டியர்) கீழ்த்திசைநோக்கிச் செல்வாராயினார். (கஉ)

அதிர்ந்தனமுரசஞ்சங்கமதிர்ந்தனவியங்களுண்டம
பிதிர்ந்தனவென்னவார்ப்பப்பெயர்ந்துவெண்கவரிதுள்ள
முதிர்ந்தநான்மறையோராசிமொழியநாவல்லோரோத்தப்
பதிந்துபார்கிழியத்திண்டேர்பாகுமுன்செலுத்தவூர்த்தான்.

(இ-ள்.) முரசம் அதிர்ந்தன - பேரிகை ஒலிக்கவும், சங்கம் அதிர்ந்தன-சங்
கு ஒலிக்கவும், இயங்கள் அண்டம் பிதிர்ந்தன எனன ஆர்ப்ப - வாச்சியங்கள்ஆரீண்
டங்கள் பிளவுபட்டன வென்று சொல்லும்படி யொலிக்கவும், பெயர்ந்து - (அங்கு
நின்றும்) பெயர்ந்து, வெண்கவரிதுள்ள-வெள்ளியசுரீமன் கள் எழுந்ததுள்ளவும்,
முதிர்ந்த நான்மறையோர் ஆசி மொழிய - பயன்மிக் நாணகுவேதங்களைபுணர்ந்த
அந்தணர்கள் ஆசிவசனங்கூறவும், நாவல்லோரா ஏத்த - புலவர்கள் பாடவும், பதிந
து பார் கிழிய - உருள்பதிதலால் நிலவுலகுமழியவும், திண் தேர் பாகு முன் செ
லுத்த ஊர்த்தான் - திண்மையதேவைப் பாகன்முன்னேசெலுத்த நடந்தார். (கக)

பவளக்காற்பிசசம்பொற்காற்பன்மணிக்கவிகைமுத்தத்
தவளக்காற்பதாக்கைக்காடுதானவானருவிதுங்குங்

கவளக்காற்பொருப்பும்பாய்மாக்கடலுமண்மடந்தையாகந்
துவளக்கால்வயவர்மான்றேர்த்தொகுதியுஞ்சூழல்போக.

(இ-ள்.) பவளக்கால் பிச்சம் - பவளத்தாற்செய்த காமபையுடையபீலிக்கு
டையும், பொன் கால் பல் மணிக்கவிகை - பொன்னாலாகிய காமபையும் அளவில்
லாத விலையையுடைய முத்துக்கோவைசெய்த விளிமபையுமுடைய குடையும், மு
த்தம் தவளக்கால் பதாகை காடி - முத்துகள்கோத்த காலையுடைய விருதுகொடி
க்காடும், தானம் வான் அருவி னுங்கும் கால் கவளம் பொருப்பும் - மதமாகிய பெ
ரிய அருவி அசைந்திழியும் காலையுடைய கவளமுண்ணும் மலையையொத்த யானை
ளும், பாய்மா கடலும் - பாய்ந்துசெல்லுங் குதினாவெள்ளமும், கால் வயவர் மா
ன் றேர் தொகுதியும் - காலாங்கூட்டடும் குதினாபூட்டிய தோர்க்கூட்டடும், மண்
மடந்தை ஆகம் துவள சூழல் போக-பூமிதேவியின சரீரம்வருந்தசூழ்ந்துவரவும்.

சூழல் போக ஒருசொல்.

(கசு)

கோழினர்நூழலன்னகோட்டுநிர்ப்புலவுப்பேழ்வாய்த்
தாழ்சினவுழுவையொற்றைத்தனிப்பெருங்கொடியுங்குன்ற
காழ்சிலைக்கொடியுஞ்சூழக்கயற்கொடிநிலந்தூழாங்கை
யெழுயர்வரைமேற்றோன்றியிருவிசுமபகடுகிற.

(இ-ள்.) கோழ இனா நூழல் அன்ன கோடி உகா - கொழுவிய பூங்கொத்
தையுடைய சூங்குமரத்தின அருமபின்வளைவுபோன்ற வளைவிலையுடைய நகத்தை
யும், புலவு பேழ வாய் - புலால்நாறம்நாறும் பிளந்தவாயையும், தாழ் சினம் - மிக்
ககோபத்தையும் உடைய, உழுவை ஒற்றை தனி பெருங்கொடியும் - புலியெழுதிய
ஒப்பற பெரியதுவசமும், கூடை காழ் சிலை கொடியும் - வளைந்த வலியவில்
லெழுதிய கொடியும், சூழ - (தண்ணீர்) சூழ்ந்துவர, கயல் கொடி-மீனக்கொடியா
னது, நிலம் தூழாம் கை ஏழு உயாவரை மேல் தோன்றி - நிலத்தைத்தீண்டுந் துதி
க்கைமுதலிய ஏழுறுப்புயாகத் மலைபோன்ற யானையின்மேல் தோன்றி, இருவிசுமபு
அகடு கிற - பெரியவிண்ணுலகின் வயிற்றைக்கழித்துச்செல்லவும்.

(கரு)

தென்கடலவடபாளோக்கிசெல்வதுபோலத்தென்னன்
றன்கடலனிககுகன் னித்தண்டமிழ்நாடுநீந்து

வன்கடநெறிக்கொண்டேகிவளவாகோனெதிர்கொண்டாற்று
நன்கடன் முகமனேற்றுநளிரபுனாடுநீந்தி.

(இ-ள்.) தென் கடல் வடபால் நோக்கி செல்வதுபோல - தென்சமுத்திரம்
வடபுறையைநோக்கிச் செல்வதுபோல, தென்னன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், தன்
கடல் அனிகம் - தமதுகடலையொத்த சேனையோடு, கன்னி தண தமிழ் நாடு நீந்தி,
பாண்டிநாடாகிய தமிழ்நாட்டைக்கடந்து, வல் கடம் நெறி கொண்டு ஏகி-வலியகா
ட்டுவழிச்சென்று, வளவர் கோன் எதிர்கொண்டு ஆறும் நன்கடன் முகமன் ஏற்
று - சோழன் எதிர்கொண்டு செய்யும் நல்ல வரிசையாகிய உபசாரங்களை அங்கீகரி
த்து, நளிர புனல் நாடு நீந்தி-குளிரந்த நீர்நாடாகிய அச்சோழநாட்டினின் னுநீங்கி.

வன்கடம் என்றது முரம்புந் கூர்ங்கல்லுநெருங்கியகாட்டினை.

(கசு)

தண்டகநாடுதன் னித்தெலுங்கநாடகன்றுசாய்தாட்
கண்டகக்கைதைவேலிக்கருநடங்கடந்துகாடிந்

தொண்டகந்துவைக்குங்குன்றுநகிகளுந்துறந்துகள்வாய்
வண்டகமலர்க்காவேலிமாளவதேசநண்ணி.

(இ-ள்.) தண்டக நாடுதள்ளி - தண்டகநாடாகிய தொண்டைநாட்டினின்ற
நீங்கி, தெலுங்க நாடு அகன்று - (திருவேங்கடத்துக்கு அப்பாற்பட்ட) தெலுங்கநா
ட்டினின்றூரீங்கி, சாய் தாள கண்டகம் கைதை வேலி கருடம் கடந்து - சாய்ந்த
தூரையுமுள்ளையுமுடைய தாழையையே வேலியாகச்சூழ்நத கருடநாட்டைக்கட
ந்து, காடும் தொண்டகம் துவைக்கும் குன்றும் நதிகளும் துறந்து - மூல்லைநிலத்
தையும் தொண்டகம் என்னும் வாசசியம் ஒலிக்ரும குறிஞ்சிநிலத்தையும் நதிகளை
யும் கடந்து, கள்வாய் வண்டு அகம் மலர் கா வேலி மாளவதேசம் நண்ணி - மது
வாய்ந்து வண்டிகளைத் தமதிடத்துடைய மலர்களெருங்கிய சோலைகளையே வே
லியாகவுடைய மாளவதேசத்தையடைந்து.

தொண்டகம் - குறிஞ்சிப்பறை.

(கௌ)

அங்குநின்றெழுந்துதீவாயருஞ்சாரநெறிப்பட்டேகி
மங்குனின்றதிருஞ்செம்பொன்மாடநீள்விராடநண்ணிக்
கொங்குநின்றவிழங்கானங்குன்றொரீஇவாரோபாயத்
தெங்குநின்றினரீர்சிந்துமததியதேயத்தெயதி.

(இ-ள்.) அங்கு நின்று எழுந்து - அந்நாட்டினின்றூரீங்கி, தீவாய் அருஞ்சா
ரம் நெறிப்பட்டு ஏகி - தீவாயநத செல்லுதற்கரிய பாலைநிலத்தின் வழிப்பட்டிச்செ
ன்று, மங்குல் நின்று அதிரும் செம் பொன் மாடம் நீள் விராடம் நண்ணி - மேகங்
கள நின்று முழங்கும் செவந்தபொன்னாடிகிய மாடங்களெருங்கிய விராடதேச
த்தையடைந்து, கொங்கு நின்று அவிழும் கானம் குன்று ஒருவி - மகரந்தம்பரவமல
ரும் மலர்க்கணிறைந்த மூல்லையையுங் குறிஞ்சியையுங்கடந்து, வானை பாய தெங்கு
நின்று இளநீர் சிந்தும் மத்திய தேயநது எய்தி - வானை மீன்பாய்தலால் தென்கை
மத்தினின்று இளநீர் சிந்தானின்ற மத்தியதேசத்தையடைந்து.

நின்றுசெயவெனெச்சத்திரிபு.

(கஆ)

அந்நெடுநாடுநீங்கியாடலேறுயர்த்ததோன்றல்
பொன்னெடுஞ்சடையிற்றழந்துபுனிதமார்தீர்த்ததக்காசி
நன்னெடுநகரமெய்துநளிராபுனறகங்கைநீர்க்கி
கன்னெடுநெறியனேககாவதங்கடந்தபின்னர்.

(இ-ள்.) அ நெடு நாடு நீங்கி - அந்நெடுநாட்டினின்றூரீங்கி, ஆடலீ ஏறு
உயர்த்த தோன்றல் பொன் நெடும சடையில் தாழ்த்து - வெற்றிவாய்ந்த இடபக்
கொடியை உயர்த்தியருளிய சிவபெருமானுடைய பொன் பாண நெடியசடையிற்
றங்கி, புனிதமாம தீர்த்தம் காசி நல் நெடு நகரம் எய்தி - புனிதமாகிய கங்கையை
யுடைய காசியாகிய நல்லநெடியநகரத்தையடைந்து, நளிர புனல் கங்கை நீர்தி-
குளிரந்த நீராமமாகிய அக்கங்கையைக்கடந்து, கல் நெடு நெறி அனேககாவதம்
கடந்து பின்னர் - கற்கள்செறிந்த தொலைவழியாகிய அனேககாதங்கடந்தபின்பு.

உமாதேவியார் திருவிரல்களிறேன்றி யுலகமுற்றுங்கோத்த மகாவெள்ள
த்தைத் திருமால், பிரமன், இந்திரன் வேண்டுகோளால் சிவபெருமான் தனது

சடையிற்றரித்தமையால் .பொன்னெடுஞ்சடையிற்றூழ்ந்து புனிதமாம் எனவும், அக்கங்கையுட் சிறிதுபெற்றுச்சென்ற பிரமணுலகிலுள்ளகங்கை பகீரதன்தவத்தால் நிலவுகில்வர மீளவும் சடையிலேற்றுச் சிறிதுவிடுத்த அக்கங்கை இத்தீர்த்தம் ஆதலால் தீர்த்தக்கங்கை எனவுங்கூறினார்.

“மேதினியண்டமுற்றும் விழுங்கியக்கங்கையுன்றன்
பாதி யாள்கரத்திறறோன்றும் பான்மையாலுனதுசென்னி
மீதினிற்செறிக்குமாண்பால் விமலமாம்” எனவும்,

“அந்நதிமூன்றுதன்னி லயனகர்புகுந்தகங்கை
பன்னருந்திவின்மிக்க பகீரதன்றவத்தான்மீளப்
பின்னருயிமையாமுக்கட் பெருந்தகைமுடிமேற்றங்கி
இந்நிலவரைப்பிறசெல்ல விறையதில்விடுத்தல்செய்தான்” எனவும், .

“நானிலமிசையேயுய்த்த நன்னதிகரொல்லாம்
வானுயர்கதிபெற்றுயய மற்றவொன்பிறாய்ந்து
மீனெறிதரங்கவேலை மேவியது”

எனவும் வருதலைக் கார்தம் தகூகாண்டம் ததிகுத்தரப்படலத்திற்காண்க.(௧௧)

மடங்கன்மாநாகம்யாளிவழங்கலான்மனிதர்செல்லா
விடங்கடந்தாகவைஞ்ஞாற்றிரட்டியோசனைத்தாமெல்லைக்
கடங்கெழுமுகண்டங்கடந்துமற்றதுபோலெட்டுத்
தடங்கெழுகண்டங்கொண்டபாரதவருடந்தள்ளி.

(இ-ள்.) மடக்கல் மாநாகம் யாளி வழங்கலால் - சிங்கமுதலிய பெரியயா
னேகளும் யாளிசனும் வழங்குதலால், மனிதர் செல்லா இடம் கடந்து - ஆள்வழக்
கொழிந்த இடங்களைக்கடந்து, ஆக ஐஞ்ஞாறு இரட்டி யோசனைத்து ஆம் எல்லை
கடம் கெழு குமரி கண்டம் கடந்து-ஆகஆயிரயோசனையாகிய அளவையுடைய கொ
டுவழி மிக்ககுமரிகண்டத்தைக்கடந்து, அதுபோல் தடம் கெழு எட்டுகண்டம் கொ
ண்ட பாரதவருடம் தள்ளி - அதுபோல விசாலமிகக் எட்டுகண்டங்கொண்ட பா
ரதவருடத்தினின்றும் நீங்கி.

இமையகிரிக்குத்தெறகு, தென்சமுத்திரத்திற்குவடக்கு நடுவேயுள்ளது பார
தவருடம் இக்கண்டம்-சுவாயம்புமனுபுத்திரன் பிரியாவிரதனென்பவன் சத்ததிவுக
ளையும் ஆண்டவருங்கால் தனபுத்திரர் அங்குதிரன்,மேதாதி, வபுட்டு, சோதிட்டு, து
திமான், அவ்வியன், சவனன் எனனும் எழுவர்க்கும் அவ்வேழுதிவுகளையும்பகிர்ந்து
கொடுக்க அவர்களாண்டவருங்காலையில் அங்குதிரன் தனதுபுத்திரராகிய பாரதன்,
கிம்புருடன், அரி, கேதுமாலன், பத்திராசவன், இளாவிரதன், இராமியன், ஏமன்,
குரு என்னும் ஒன்பதுபேருக்கு நாவற்றீவை ஒன்பதுகண்டமாக்கிப் பகிர்ந்துகொடு
த்தனன், அவர்களுள் பாரதன் தனது குமரியென்னும் புத்திரியேடு இந்திரன்,
கசேருகன், தாமிரபன்னன், கபத்தி, நாகன், சவுமியன், காந்தருவன், வருண
ன் என்னும் எட்டுப்புத்திரருக்கும் தனது கண்டத்தை ஒன்பதுகண்டமாக்கித்
தந்தமையால் பாரதவருடம் எனப் பெயர்பெற்றது. குமரித்திவு முதலியன
கண்டம் எனப் பெயர்பெற்றன. வருடம் பெரும்பிரிவு. இவற்றைச் சிவதரு
மோத்தரம் கோபுரவியலிலும், கார்தம் அண்டகோசப் படலத்திலும் காண்க.
அது குமரிகண்டம், இந்திரகண்டம், சேருககண்டம், தாமிரகண்டம், கபத்திக்

கண்டம், நாககண்டம், சவுமியகண்டம், காந்திருவகண்டம், வருணகண்டம், என ஒன்பதாகண்டமாக உள்ளது. அவற்றுள் குமரிகண்டம் ஓராயிரயோசனை யளவும், அவ்வாறே வீணையகண்டங்களும் ஒவ்வொராயிரயோசனை யளவு முடைமையால் ஐஞ்ஞாந்திராட்டியாமெல்லாததாங்கி கடங்கெழுஞ்ஞாந்திரமிகண்டம் எனவும், குமரிகண்டத்துக்கு அப்பால் இந்திரகண்டமுதலிய கண்டங்களாதலால் கடந்து எனவும், அககண்டம்போல ஒவ்வொருகண்டமும் ஒவ்வொராயிரயோசனை விசாலமுடைமையால் அதுபோலெட்டித்தடங் கெழுகண்டங்கொண்ட பாரதவருடம் எனவுங்கூறினார். குமரிகண்டம் தெற்குவடக்கேறாக ஏழுமலைகையுடையது. அவற்றின்பெயர்கள் மயேந்திரகிரி, பொதியகிரி, சையகிரி, சுததிககிரி, விருக்குகிரி, வீந்தகிரி, பாரியாததிரகிரி.

“உன்னதந்தென்மயேந்திரமே யுயர்மலையஞ்சையகிரி
வின்னவிலுஞ்சுததிகமேவருக்குமுயர்வீந்தியமே
பன்னாபுகழியிசுபாரியாததிரமேயெனப்பகர்ந்த
வின்னகிரியேழுமுதற்குமரிதலத்திசைந்தனவே.” எனவும்,

“கங்கைமுதனதிபலவுங்காசிருதல்பதிபலவும்
பொங்குமயேந்திரம்பொதியமுதன்மலையும்பொருந்தியிடு
மங்கதற்குயோசனையோராயிரமுண்டெனவறிக
வெங்கொடியமிலேச்சரிடமெட்டி னுமெண்ணாயிரமே” எனவும்,

“இந்திரமேசேருகமேதாயிரமேயெழிற்கபத்தி
சந்துமலிநாகமதேசவுமியமேகாந்திருவ
மந்தமலிவாருணமேயெனவெட்டுமதித்திக
இந்தவளவென்கிலந்துங்கிரிவிநியிராயிரமே”

எனவும் வருதலைச் சிவதருமோத்தரம் கோபுரவியலிற்காண்க. (௨௦)

யாவையுமின்றாடண்ணியின்றபொன்னிமயத்தன்னைத்
தாவியப்புறம்போய்ப்போகந்ததும்புகிம்புருடகண்ட
மேவியங்கதூரீத்தேமவெற்படைந்ததுபின்னாக
வோவியப்புறத்துத்தோன்றுமிவருடத்தையுற்று.

(இ-ள்.) யாவையும் ஈன்றான் தன்னை ஈன்ற பொன் இமயம் தன்னை தாவி, அப்புறம் போய் - எல்லாவற்றையும் பெற்றருளிய உமையம்மையைப்பெற்ற பொன்னிறைந்த இமயமலையைக்கடந்து அப்புறமசென்று, போகும் ததும்பு கிம்புருடகண்டம் மேவி அங்கு அது நீத்து-போகயிக்க கிம்புருடகண்டத்தை அடைந்துஅங்கு கண்டத்தினின்றும் நீங்கி, ஏம வெற்பு அடைந்து - ஏமமலையையடைந்து, அதுபின்னாக ஒலி-அந்த ஏமமலை பிற்படக்கழித்தி, அப்புறத்துத்தேர்ந்தும் அரிவருடத்தை உற்று - அந்த ஏமமலைக்கு அப்புறத்துத்தோன்றும் அரிவருடகண்டத்தையடைந்து.

இமயகிரிக்கும் ஏமகிரிக்கும் இடையிலுள்ளபாகம் கிம்புருடகண்டம் ஆதலால் பொன்னிமயத்தன்னைத்தாவி யப்புறம்போய்ப் போகந்ததும்பு கிம்புருடகண்டமேவி யங்கதூரீத்தேமவெற்படைந்து எனவும், ஏமகிரிக்குவடக்கு நிகழ்கிரிக்குத் தெற்கு அரிவருடம் ஆதலால் அதுபின்னாக - ஒலியப்புறத்துத்தோன்றும் அரிவருடத்தையுற்று எனவுங் கூறினார்.

“இமகிரிக்குந்தென்கடற்குமிடைப்பாகம்பாரதமே
யிமகிரிமற்றேமகிரியிடைப்பாதங்கிம்புருடம்
அமைநிலவுநிசதகிரித்தென்பாகமரிவருடம்
இமையவருமிருந்தபெருவரைச்சாரலிளாவிரதம்”

என ஷே இயலில்வருதலைக்காண்க.

(உக)

உற்றதுகழிந்தப்பாற்போய்நிசதவெற்பொழிந்துசம்புப்
பொற்றருக்கனிகால்யாறுபோகிளாவிரதகண்டத்
துற்றனன்கண்டான்மூன்றுரொருங்கெஞான்ருகூனி
வெற்றிவெஞ்சிலையாய்நின்றவெற்பினைமலயவெற்பன்.

(இ-ள்.) உற்ற அது கழிந்து - (தாம்) அடைந்த அவ்வரிவருடத்தைக்கடந்து, அப்பால் போய்-அப்புறஞ்சென்று, நிசத வெற்பு ஒழிந்து-நிசதமலையினின்றூரீங்கி, பொன் சம்பு தரு கனிகால் யாறு போகு இளாவிரத கண்டத்த - பொன்மயமாகிய சம்புவிருக்கத்தின் கனிசிந்தம் சாளுகிய ஆதசெல்லும் இளாவிரதகண்டத்தை, மலயவெற்பன் உற்றனன் - பொதியமலைக்கரசராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியராடெந்து, மூன்று ஊர் ஒருங்கு அடு ஞான்று கூனி வெற்றி வெம் சிலையாய் நின்ற வெற்பினைகண்டான் - திரிபுரங்களை யொருசேர எரித்தருளுங்காலையில் வளைந்து வெற்றி வாய்ந்த கொடியவிலையாய்நின்ற மகமேருவைப்பார்த்தார்.

நிசதகிரிக்குந்தென்பாகம் அரிவருடம் ஆதலால் அது கடந்து எனவும், அவ்வரிவருடத்துக்கப்பால் நிசதகிரி ஆதலால் அப்பாறபோய் நிசதவெற்பொழிந்துஎனவும், மகமேருவின்சாரல்முற்றும் இளாவிரதகண்டம் ஆதலால் சம்புப்பொற்றருக்கனிகால்யாறு போகிளாவிரதகண்டம் எனவும் கூறினார். முன்னர்க்காட்டிய உதாரணத்தில் “இமையவருமிருந்தபெருவரைச்சாரலிளாவிரதம்” என்பதனுணர்க.

வெம்படைமறவர்சேனைவெள்ளரித்தேகித்தென்பாற்
சம்புவின்கனியின்சாறுவலம்படத்தழுவிடையோடு
மம்பொனீராறுமாற்றினருகுபொன்மயமாய்நிற்கும்
பைம்புனங்கானகோக்கிவளைந்துதென்பால்வந்தெய்தா.

(இ-ள்.) வெம்படை மறவர் சேனை வெள்ளம் நீத்து ஏகி - கொடிய ஆயுதங்களுையேந்திய வீரசேனாவெள்ளத்தினின்றும் நீங்கித் (தனித்துச்) சென்று, தென்பால் சம்புவின் கனியின் சாறு வலம்பட தழுவி ஓடும் அம்பொன் நீர் ஆறும் - தென்பாலினின்ற நாவலின்கனியின்சாறுனது வலப்பாற்படத்தழுவிடையோடாநின்ற அழகிய பொன்மயமாகிய நீர்நிறைந்த ஆற்றையும், ஆற்றின் அருகு பொன்மயமாய்நிற்கும் பைம்புனம் கானம் நோக்கி - அவ்வாற்றின் பக்கத்துப் பொன்மயமாய்நிற்கும் பசியகொல்கையையும் காடுகளையும்பார்த்து, வளைந்து தென்பால் வந்து எய்தா-சுற்றி அந்தச்சம்புநின்ற தென்பக்கத்தைவந்தடைந்து.

மேருமலைக்கு உறுதியாகக் கீழ்த்திசையில் மந்தரபர்வதமும், தென்றிசையில் கந்தமாதனபர்வதமும், மேற்றிசையில் விபுலபர்வதமும், வடதிசையில் பாருசுவத்திரிபர்வதமுமுள. அவற்றில் முறையாகக் கடம்பு, நாவல், அரசு, ஆல் என்னும் விறகுக்களும், அருணம், மானதசரசு, சீதோதம், மகாமடு என்னுந் தடங்களுமுள.அவற்றுள் கடம்பின்பழச்சாற்றினின்றும் ஆறுகள் புறப்பட்டுக் கீழ்த்திசை

யிற்பாயும். அரசமரத்தினின்று பால்முதலியன பஞ்சதானாயாகப் பெருக்கெடுத்து மேற்றிசையிற்பாயும். ஆலமரத்தின் சாகையினின்று உண்டான பால், தயிர், நெய், தேன்முதலியன பெருக்கெடுத்து வடதிகையிற்பாயும். தென்பால்கின்ற நாவற்பழச்சாறு பொன்மயமாய்ப்பெருக்கெடுத்து மேருவை வலமாகச்சூழ்ந்துவந்து அந்தநாவன்மூலத்தைத்திரும்பவந்தடைதலால் தென்பால் சம்புவின்கனி கால்யாறு வலம்படத்தழுவியோடு மம்பொனீராரும் எனவும், அந்த ஆறுசென்றவழித் தாழுஞ்சென்று அநநாவன்மரத்தருகுவந்தமையால் வளைந்து தென்பால்வந்தெய்தா எனவுங்கூறினார். “மறுவறுமக்கனித்தநீர்வகையதனைவலம்பருமே” எனச் சிவதருமோத்தரத்தில கோபுரவியலில்வருகு செய்யுளுரையிற்காண்க. (உங்)

அவ்வளையரசைநோக்கிவகைகளுக்கரசேயெந்தை
கைவரிசிலையேபாரின்களைகணையளவில்வானந்
தைவருசுடருங்கோளுநாள்களுந்தழுவிச்சூழுந்
தெய்வதவவையேமேலைத்தேவராலயமேயென்து.

(இ-ள்.) அ வகை அரசை நோக்கி - அம்மலைக்கரசாகிய அதிதேவதையைப் பார்த்து, வகைகளுக்கு அரசே - எல்லாமலைகளுக்கும் ஓர் அரசே, எந்தை கை வரிசிலையே - என் தந்தையாகிய சிவபெருமான்கையிலேநதிய கட்டமைந்தவில்லே, பாரின் களை கணை - உலகிற்கோ பதறுக்கோடே, அளவில் வானம் தைவரு சுடரும் கோளும் நாள்களும் தழுவி சூழும் தெய்வத வவையே - வரம்பில்லாத வானத்திற்வழும் சந்திரசூரியரும் மறைக்கிரகங்களும் நகைத்திரங்களுந் தழுவிச்சூழ்ந்துவருந் தெய்வததன்மையையுடைய மலையே, மேலை தேவர் ஆலயமே என்னு - விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்கள் வாசஞ்செய்யும் இடமே என்று.

உலகுநிலை தளராதிடைநிறலால் பாரின்களைகணை எனவும், சூரியன் முதலிய நவகோள்களின் தேர்களைத் தருவன்காற்றென்னுங்கயிற்றிற்பிணித்து மேருவை வலம்பர இயக்குதலால் தழுவித்தைவருசுடருங் கோளுநாள்களுந் தழுவிச்சூழுந் தெய்வதவவையே எனவும், இநதிரன் முதலிய திக்குப்பாலாகரும் இவர்கள் நடுவாகப் பிரமன் முதலிய மூவரும் அதன் கொடுமுடிகளில் வசித்தலால் மேலைத்தேவராலயமே எனவுந் கூறினார். அக்கொடுமுடிகளாவன - கிழக்கில் அமராவதியும், அக்கினியில் தேசோவதியும், தெற்கில் சம்யமனியும், நிருதியில் கிருட்டிணங்காரவதியும், மேற்கில் சுததவதியும், வடமேற்கில் கௌதவதியும், வடக்கில் மகோதயபுரியும், ஈசானத்தில் எசோவதியும், இவற்றினிடையில் பிரமன் வசிக்கும் இடம் மனோவதியும், அதற்கு மேற்றிசையில் திருமால் வசிக்குமிடம் கைகுண்டமும், வடகிழக்கில் உருத்திரமூர்த்தி வசிக்குமிடம் சோதிட்கமுமாம். காமவதி முதலிய கொடுமுடிகளில் தேவகண்ணியர் முதலியோர் வசிப்பார்களா.

“நீன்றிக்கலிங்கமபுனைநதவெஞ்சுனியின்பரியிருநாணீர்குசுடநெடுந்தேர்
மாநிறவிரும்பினியனறதாயிராகுக்கேதுவின்மணிநெயிர்தடந்தே
ருனமின்றியங்கும்வாம்பரியவ்வாறுமெனவுணர்ப்பர்மற்றிவரைப்
பான்மையிற்றுருவன்காற்றென்னுங்கயிற்றிற்பனிவரைவலம்பரவியக்கும்.”

எனக்கூர்புராணத்திலும்,

“இந்திரனைமுதலாயவெண்டிசைப்பாலருமவற்றிற்
றந்தமக்குத்தக்கதிசைக்கொடுமுடியிற்றங்கிவிய

ரந்தவரையெட்டினுக்குவாகவணியுறவே
மூந்திமுனைத்தெழுசிகரமூன்றுளவேமூவர்க்கும்.”

எனவருஞ் சிவதருமோத்தரச்செய்யுளுரையிலும்,

“மேருவரையதற்குடுப்பிரமன்மூதூர்மிக்கமனோவதியதற்குமேலைத்திக்கி
ரூரணன்வாழ்வைருண்டமவடகீழ்பாலினானமர்சோதிட்கம்.”
எனக்கார்தபுராணத்திலும் காண்க.

(உ௪)

மாணிக்கயிமைக்கும்புணன்விளித்தலும்வரைக்குவேந்தன்
பாணித்துவரவுதாழ்ப்பப்பாகசாதனைவென்றோ
னாணித்தன்சினமுமேருநகைவரைசசெருககுமாறச்
சேனூற்றசிகரத்தன்நிறசெண்டினுலடித்துநின்றான்.

(இ-ள்.) மாணிக்கம் இமைக்கும் புணன் விளித்தலும் - மாணிக்கம் விளங்
கும் ஆபரணமணிந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் அழைக்க, வரைக்கு வேந்தன் வரவு
பாணித்து தாழ்ப்ப-மலைக்கரசாகிய மகமேருவின்வருகை தாமதித்தலால், பாக சா
தனை வென்றோன் நாணி-இந்திரனைவென்ற அப்பாண்டியர்வெட்டி, தன் சினமும்
நகை மேருவரை செருக்கும் மாற - தமதுகோபமும் விளங்கு மேருமலையின் இது
மாப்பும் ஒழிய, சேன் உற்ற சிகரம் தன்னில் சென்டினால் அடித்து நின்றான்-வி
ண்ணுலகத்தை யளாவிய (அம்மகமேருவின்)சிகரத்தைச் செண்டாயுதத்தால் அடி
த்துநின்றார்.

இல்-உருபுயமக்கம்.

(உ௫)

அடித்தலும்சையாமேருவசைந்துபொற்பந்துபோலத்
துடித்ததுசிகரபந்திகரார்பயில்மாடப்பந்தி
வெடித்தனதருணபானுமண்டிலம்விண்டுதாளாய்ப்
படித்தலைதெறித்தாலென்னப்பன்மணியுதிர்ந்தவன்றே.

(இ-ள்.) அடித்தலும் - (செண்டாயுதத்தால்) அடிக்க, அசையாமேரு அசை
ந்து பொன் பந்துபோல துடித்தது - ஒருக்காலஞ்சலியாத மகமேருசலித்துப்பொ
ன்னாற்செய்த பந்துபோலத் துடித்தது, சிகரபந்தி சுரார்பயில் மாடம் பந்தி வெடித்
தன-சிகரவரிசைகளும் தேவர்கள் வாசஞ்செய்யும் மாடவரிசைகளுஞ்சிதறி, தருண
பானு மண்டிலம் விண்டு தாளாய் படித்தலை தெறித்தால் என்ன - இளஞ்சூரியமண்டி
லஞ்சிதறித் தாளாய்ப் பூமியிற்சிறதியதுபோல, பல் மணி உதிராத - பலரத்தினங்
கையுஞ்சிந்தின.

சிகரபந்தி என்றது ஆயிரங்கொடுமுடிகளை. சுரார்பயில் மாடப்பந்தி என்றது
அக்கொடுமுடிகள்தோறும் தேவர்கள்வசித்தலின் சிகரபந்திசுந்தும்போது அவர்வ
சிக்கும் மாடப்பந்தியுஞ் சிந்தும் ஆதலின் சிகரபந்தியோடு மாடப்பந்தியையும் உட
னெண்ணினார்.

(உ௬)

புடைவரைக்குலங்கொட்டும்புறந்தழீஇக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னடைகலோர்நான்குநான்குடங்கருமலரந்தரான்கு
தடமலர்ப்பொழிநுநான்குதருக்களுஞ்சலித்தவம்மா
வுடைவவனிடையுறற்றூலடித்தவர்க்குவகையுண்டோ.

(இ-ள்.) புடைவரை குலங்கள் எட்டும் - (மேருவின்) பக்கல்குழந்த மலைக் குலங்களெட்டும், புறம் தழுவி கிடக்கும் ஓர் நான்கு செம்பொன் அடைகல்லும் - புறந்தழுவிக்கிடக்கும் நான்கு செம்பொன்னாகிய அடைகற்களும், நான்கு கிடங்கரும் அலர்ந்த மலர் நான்கு தடமும் பொழிலும் நான்கு தருக்களும் சலித்த-நான்கு கிடங்குகளும் மலர்ந்த மலர்க்கொத்துகளையுடைய நான்கு தடாகங்களும் நான்கு சோலைகளும் நான்குவிருகுகளுஞ்சலித்தன, உடையவன் இடையூறு உற்றால் அடித்தவர்க்கு உவகை உண்டோ - எசமானன் வருத்தமடைந்தால் அவனை அடித்து நின்றவர்களுக்கு மழிச்சி ஒருபொழுதும் உண்டாகுமோ (இல்லையென்றபடி.)

மேருவின் பக்கத்துள்ள எட்டிமலைகளாவன - தெற்கில் நிசதகிரியும், அதற்குத்தெற்கில் ஏமகடகிரியும், அதற்குத்தெற்கில் இமயகிரியும், மேருவுக்குவடக்கில் நீலகிரியும், அந்நீலகிரிக்குவடக்கில் சுவேதகிரியும், சுவேதகிரிக்குவடக்கில் சிருங்ககிரியும், மேருவிற்குமேற்கில் கெந்தமாதனகிரியும், மேருவிற்குக்கிழக்கில் மாலியவான் கிரியுமாம். செம்பொனடைகளோர் நான்கும், நான்குதருக்களும், நான்குதடங்களும், முன்னர்க்கூறியிருக்கின்றும். நான்குகிடங்கராவன-கிழக்கில் சயித்திரக்காரடுவில் தாமரைகள் நிறைந்த தாகம் எனலும் ஓடையும், தெற்கில் விசித்திராக்காரடுவில் குமுதோற்பலங்களநிறைந்த மானதசரச என்னும் ஓடையும், மேற்கில் வைப்பிரசாரடுவில் செந்தாமரநிறைந்த விமலோதக மென்னும் ஓடையும், வடக்கில் திருதாக்கியாடுவில் நீலோதபலநிறைந்த மனோரதமென்னுமோடையுமாம். நான்குபொழில்களாவன - கிழக்கில் சயித்திரமும், தெற்கில் விசித்திரையும், மேற்கில் வைப்பிரசரமும், வடக்கில் திருதாக்கியமும். இவற்றைச்சிவதருமோத்தரம் கோபுரவியலிலும் காந்தம் அண்டகோசப்படலத்திலுங்காண்க. தடம என்பதனிறுதியில் என்னுமமைதொகுகது.

(உஎ)

புடைததபின்மேருத்தெய்வம்புடைக்குலவரையெட்டென்னப்
படைத்தவெண்டோருநான்குமுடியுமேற்படுவெண்ணோதி
யுடைத்தவரிக்குடையுங்கொண்டவுருவினோடெழுந்துநாணிக
கிடைத்ததுகருணைவேந்தன்கிளாசினந்தணிந்துநோக்கா.

(இ-ள்.) புடைததபின் - செண்டாயுத்தாலடித்தபின், மேரு தெய்வம்-மக மேருவினத்தேவதை, புடை குலவரை எட்டு என்ன படைத்த எண்ணோரும் - (தன்ன) அயலிலுள்ள அட்டகுல பாவதங்களைப்போலக்கொண்ட எட்டிப்புயங்களை யும், நான்குமுடியும் - நான்குதலைகளையும், மேல்படு வெண் சோதி உடை தனி குடையும் - மேலேகவிக்கும் வெள்ளியகிரணத்தையுடைய ஒப்பில்லாதகுடையையும், கொண்ட உருவினோடு எழுந்து நாணி கிடைத்தது - கொண்டவுருவத்தோடெழுந்து நாணங்கூர்ந்து எதிர்ப்பட்டது, கருணை வேந்தன் கிளர் சினம் தணிந்து நோக்கா - கிருபையையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் மேலெழுந்துபொங்கிய கோப மாறிப்பார்த்து.

(உஅ)

இத்தனை வரவுதாழ்த்ததென்னெனமேருத்தெய்வம்
வித்தகநம்பிகேட்டிம்னெடுங்கண்ணியோடும்
பைத்தலையரவம்பூண்டபரணையிப்படிவங்கொண்டு
நித்தலும்போகிப்போகிவழிபடுநியமம்பூண்டேன்.

(இ-ள்.) இத்தனை வரவு தாழ்த்தது என்ன என - இவ்வளவுபோது உன்வருகை தாமதித்தகாரணம் என்னென்றுவினவ, மேருதெய்வம் - மேருவினத்தேவ

தை, வித்தகம் நம்பி கேட்டி - சதாரப்பாடுடைய பாண்டியனேகளாய், மீன் நெடும் கண்ணியோடும் பைதலை ஆரவம் பூண்ட பானை- அங்கயற்கண்ணியோடும் படம்பொருந்திய தலையினையுடைய சர்ப்பமணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுளை, இ படிவம் கொண்டு நித்தலும் போகி போகி வழிபடு கியமம் பூண்டேன்-இவ்வுருவங்கொண்டு தினமும் சென்று சென்று வழிபட்டுவணங்கும் கியமத்தை மேற்கொண்டிருந்தேன்.

இன்றுகேட்டிலையோவையவேந்திழையொருத்திகாமம்
துன்றுமாகடவினமோகசகழித்தலைப்பட்டுவெள்ளி
மன்றுளாடியபொற்பாதம்வழிபடன்மறந்துதாழ்ந்து
நின்றுளேனினையதீங்கினிமித்தினாலடியும்பட்டேன்.

(இ-ள்.) ஐய இன்றுகேட்டிலையோ - ஐயனே இன்றைத்தினம் நடந்தசெய்தியைக் கேட்கவில்லையா, ஏந்திழை ஒருத்தி காமம துன்று மாகடலில் மோகம் சுழித்தலை பட்டு - ஒருபெண்ணினையுடைய காமமாகிய மிக்கபெரியகடலிலுள்ள மோகமாகிய சுழியிலமுந்தி, வெள்ளி மன்றுள் ஆடிய பொன் பாதம் வழிபடல் மறந்து தாழ்ந்து நின்றுளேன் - வெள்ளியமபலத ஆளாடிய பொன்போலும் அரியதிருவடி களை வழிபட்டுவணங்கல் மறந்து தாமதித்து நின்றேன், இனைய தீங்கின் நிமித்தினால் அடியும் பட்டேன் - (சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிபிழைத்த) இத்தீங்கின் காரணத்தால் நின்னால் அடியும் உண்டேன். (100)

திருவடிபிழைத்தநீங்குநீர்த்தனையிதனிலையன்
நருவதோருறுநிதாணந்தக்கதோர்கைம்மாறென்னால்
வருவதுமுண்டாகுகொல்லோமற்றதுநிற்கமன்றம்
பருவமைமாபவந்தபரிசென்கொல்பகர்தியென்ன.

(இ-ள்.) திருவடிபிழைத்த நீங்குநீர்த்தனை - சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிக்கு (அடியேன்) பிழைத்த நீங்கினையொழித்தாய், ஐயன் இதனில் தருவது ஓர் உறுதி தாணம் - ஐயனே இதைப்பார்க்கிலும் நீ செய்யு மொருபயனும், என்னால் தக்கது ஓர் கைம்மாறு வருவதும் உண்டாம் கொல்லோ-அதற்கு என்னால் பிரதியாகச் செய்யத்தக்கதாகிய ஓர் பிரதியுபகாரமும் பெறுதல் உளதோ (இல்லையென்றபடி) அது நிற்க - அந்தச்செய்திநிறக, மன்றல் பருவகா மார்ப வந்த பரிசு என்கொல் பகர்தி என்ன-வாசயிக்க பருத்தமலைபோலத் (திண்ணிய)மார்பையுடைய பாண்டியனே (இங்கு) வந்ததன்மையானது கூறாயென்றுவினவ.

ஐயன்-அண்மைவிளி.

(101)

மன்னவன்வெறுக்கைவேண்டிவந்தனென்றானைய
வுன்னதுபுலத்தோராகேற்பவுரைபடுமாற்றதாய்
பொன்னவிர்தேமாரீழற்புதைபடககிடக்குஞ்செம்பொ
னென்னவங்கையாற்சுட்டிக்காட்டியதெரிபொற்குன்றம்.

(இ-ள்.) மன்னவன் வெறுக்கை வேண்டி வந்தனன் என்றான் - உக்கிரகுமார பாண்டியர்பொருளை விரும்பிவந்தோமென்றார், ஐய உன்னது புலத்தோர்க்கு ஏற்ப உரைபடு மாற்றது ஆய செம் பொன் - ஐயனே உனதுகாட்டியுள்ளோர்க்குப் பெருந்த உரைக்கப்படுமாற்றுள்ள செம்பொன், பொன் அவர் தேமா நீழல் புதை

பட கிடக்கும், என்ன - போன்போலிளங்கும் தனிக்ளைபுடைய மாமரத்தி நிழ
லின்கீழ் (ஓர் அறையில் ஓர்பாறையால்) மூடுபட்டுக்கிடக்காநிற்குமென்று, எரி பொ
ன் குன்றம் அங்கையால் சுட்டி காட்டியது - விளங்காநின்ற பொன்மலையினிதே
வதை (தனது) அங்கைவிரலால் சுட்டிக்காட்டியது.

மாற்றிகமுள்ள பொன்னும் அதனிடத்துளதென்பார் உன்னதுபுலத்தோர்
க்கேற்ப உரைபடுமாற்றதாய பொன் எனக்கூறியதென்றார். (௩௨)

மின்னகுலேலான்முந்நீர்வேலையைவணக்கங்கண்டோன்
பொன்னறைமருங்கிற்போகிப்பொத்தியபாறைநீக்கித்
தன்னவாவளவிறுயதமனியமுகந்துமூடிப்
பின்னதுந்தன்னதாகப்பெயரிலசகிளையுந்தீட்டா.

(இ-ள்.) மின் நகு வேலால் முந்நீர் வேலையை வணக்கம் கண்டோன்-மின்
போல விளங்கும் வேலினால் கடறறையவமாகிய வருணனைத் தனதழக்தீழப்படுத்தி
ய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், பொன் அறை மருங்கில் போகி - பொன்னிறைந்த அ
றையின் அயலிற்சென்று, பொத்திய பாறை நீக்கி தன் அவா அளவிறு ஆய தம
னியம் முகந்து மூடி - அதன்மேல் மூடியபாறையைநீக்கி தமது ஆசையினளவின
தாகப் பொன்னை யெடுத்து அப்பாறையைமூடி, பின்னதும் தன்னது ஆக பெயர்
இலச்சினையும் தீட்டா - எஞ்சியதையும் தம்முடைய பொருளாகத் தமதுபெயர்முத்
திகையையும் அப்பாறைமேலெழுதி. (௩௩)

மின்றிகழ்மணிப்பூண்மார்பன்மீண்டுதன்றானையோடு
தென்றிசைநோக்கிப்பாகன்செலுத்தமான்டந்தேருர்ந்து
பொன்றிகழ்வரையும்போகபூமியும்பிறவுநீதது
நன்றிகொண்மனிதர்வைப்பினன்னுவானன்னுமெல்லே.

(இ-ள்.) மின் திகழ் மணி பூண் மார்பன் தன் தானையோடு மீண்டு-மின்னல்
போலவிளங்கும் இரத்தினங்குயிற்பரிய ஆபரணமணிந்த மாபையுடைய உக்கிரகு
மாரபாண்டியர் தமதுசேனையோடும் அங்குநின்றநிறும்பி, தென் திசை நோக்கி
பாகன் செலுத்த மான் தடம் தோ ஊர்ந்து - தென்திசையைநோக்கிப் பாகன்செ
லுத்தக் குதிரைபூண்ட பெரியதேரைநடத்தி, பொன் திகழ் வரையும் போக பூமியும்
பிறவும் நீத்து - பொன்மலையையும் (அதனைச்சூழ்ந்த) போகபூமியையும் மற்றுள்ள
நாடுகளையும் கழித்தது, நன்றி கொள் மனிதர் வைப்பில் நன்னுவான் - நன்மையிக்கு
மனிதர்கள் வசிகுக்கும் நாடுகளில் வரத்தொடங்கினார், நன்னும் எல்லே-வரும்போது.

மகமேருவைச்சூழ்ந்த எல்லைகளில் போகபூமி அவைகைப்படும். அவையா
வன் - ஆதியரிவஞ்சமும், நல்லரிவஞ்சமும், ஏமதவஞ்சமும், ஏமவஞ்சமும், தேவ
குருவஞ்சமும், உத்தரகுருவஞ்சமும்.

(௩௪)

மாத்திமர்விராடமன்னர்மாளவர்தெலுங்கதையப்
பார்த்திபர்பிறருந்தத்தம்பதிகொறும்வரவுநோக்கித்
தேர்த்திகழனிசத்தோடுஞ்சென்றெதிர்முகமன்செய்யத்
தார்த்திருமார்பன்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுசார்ந்தான்.

(இ-ள்.) மாத்திமர் விராடமன்னர் மாளவர் தெலுங்கதேயப் பார்த்திபர்
பிறரும் தத்தம் பதிகொறும் வரவு நோக்கி - மாத்திமநாட்டரசரும் விராடநாட்டரசரும்

சரும் மாளவநாட்டரசரும் தெலுங்கநாட்டரசரும் விஜயநாட்டரசரும் தத்தமக்குரிய நாடுகள்தோறும் (தமது) வருகையை எதிர்நோக்கி, தேர் திகழ் அனிகத்தோடும் எதிர் சென்று முகமன் செய்ய - தேரோடுகூடிவிளங்குஞ் சேனையோடும் எதிர்கொண்டுசென்று உபசாரஞ்செய்ய, தார் திரு மார்பன் கன்னி தண் தமிழ் நாடு சார்ந்தான் - மாலையாற்பொலிவுமிக்க மார்பையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் ஏற்று பாண்டிநாடாகிய தன்னியதமிழ்நாட்டை அடைந்தார். (௩௫)

கன்னிப்பொன்னெயில்குழ்செம்பொற்கடி நகர்க்கணியனாகிப் பொன்னிற்செய்திழைத்தநீள்கோபுரத்தினைக்கண்டுதாழ்வுன்னித்தேரிழிந்தெட்டோடைந்துறுப்பிறப்பணிந்தெழுந்துவன்னிச்செஞ்சுடர்க்கென்றறிமன்னவன்மதுரைசார்ந்தான்.

(இ-ள்.) நெற்றி வன்னி செம் சுடர் கண் மன்னவன் - சிவபெருமானுதலிலுள்ள திக்கண்ணிறஞென்றிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், கன்னி பொன் எயில் குழ்செம்பொன் கடிநகர்க்கு அணியன் ஆகி - அழியாத பொன்னாலாகிய மதில்குழந்த செம்பொன் நிறைந்த காவல்பூண்ட மதுரைநகர்க்குச் சமீபித்தவனாகி, பொன்னில் செய்து இழைத்த நீள்கோபுரத்தினை கண்டு தாழ் உன்னி-பொன்னாற்செய்து மணிகளிழைத்த நீண்டகோபுரத்தினைக்கண்டு வணங்குகருதி, தேர் இழிந்த எட்டோடும் ஐந்து உறுப்பினுல் பணிந்து எழுந்து - (தமது) தேரினின்றும் இறங்கி எட்டுறுப்பும் ஐந்துறுப்பும் நிலத்திறஞெயப் பணிந்தெழுந்து, மதுரை சார்ந்தான் - மதுரைத்திருநகரடைந்தார்.

கோபுரம் தூல இலிங்கமாதலால் நீள்கோபுரத்தினைக்கண்டு தாழ் என்றார். அட்டாங்கத்திற்கும், பஞ்சாங்கத்திற்கும், எட்டி றுப்பும், ஐந்துறுப்பும் ஏதுக்களாதலால் எட்டைந்துறுப்பினுல் பணிந்தெழுந்தென்றார். ஒடு-எண்ணிடைச்சொல். (௩௬)

அறத்துறையந்தணுளர்துறந்தவரான் றுள்பற்றிப் புறத்துறையகன்றசைவபூதியர்புனிதன்கோயிற் றிறத்துறையகத்துத்தொண்டர்திரண்டெதிர்கொள்ளமுத்தி னிறத்துறையவையநீத்துநெடுமதில்வாயில்புக்கான்.

(இ-ள்.) அறத்துறை அந்தணுள் - தருமநெறியிற்செல்லும் பிராமணரும், துறந்தவர் - துறவினரும், அரன் தாளபற்றிப் புறம் துறை அகன்ற சைவம் பூதியர் - சிவபெருமான் திருவடிப்புணைபற்றிப் புறச்சமயமாகிய கடலக்கடந்த சைவப்பெருஞ்செல்வவாழ்வினரும், புனிதன் கோயில் திறத்துறை அகத்து தொண்டர் - சிவபெருமான் திருக்கோயிலினிக்கும் நித்தமுதலியவாக்ககூறப்பட்ட விதியினின்ற அகம்படித்தொண்டர்களும், திரண்டு எதிர்கொள்ள - ஒருசேரத்திரண்டு எதிர்கொள்ள, முத்தின் நிறத்துறை வையை நீத்து நெடுமதில் வாயில் புக்கான் - முத்தின் ஒளிமிக்க நீர்த்துறையையுடைய வையையாற்றைக்கடந்து விண்ணுலகையளாவிய மதிலின் வாயிலிற்புகுந்தார். (௩௭)

கொங்கலர்க்கோதைமாதர்குங்கும்பணிப்பச்சிந்து மங்கலமறுகினைகிமறைகள்சூழ்கோயிலெய்தித் தங்கணையகனைச்சூழ்ந்துதாழ்ந்தெழுந்தேத்திப்போந்து திங்களுர்குடுமிச்செல்வத்திருமணிக்கோயில்புக்கான்.

(இ-ள்.) கொங்கு அலர் கோதை மாதர் குங்குமம் பணிப்ப சிந்தும் மங்கலம் மறுகின் ஏகி - வாசம்பாரந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் குங்குமநீரைத் தன்மைசெய்யத்தெளிக்கு மங்கலநிறைந்த வீதியிறசென்று, மறைகள் சூழ் கோயில் எய்தி - வேதகோஷங்கள் நிறைந்த திருக்கோயிலையடைந்து, தங்கள் நாயகனை சூழ்ந்து தாழ்ந்து எழுந்து ஏத்தி போகது - தமது இறைவனுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கி எழுந்து துதித்து அங்குநின்றும் திரும்பி, தங்கள் ஊர் குடுமி செல்வம் திருமணி கோயில் புககான் - சந்திரன் நவமூஞ் சிகரத் தையுடைய செல்வமிக்க பொலிவையுடைய இரத்தினங்களாகியிற்பிய(தமது)கோயிலையடைந்தார்.

(௩௮)

பொன்மலைக்கடவுளீர்தபுண்ணியநிதியையந்த
நன்மலைமானக்கப்பிரலங்கிப்பல்குடியுமோமபித்
தென்மலைக்கிழவன்மெய்வந்தென்புலவாணரொக்க
றன்மனைவிரந்துகாதுததருக்கினுனிநுக்குநாளில்.

(இ-ள்.) தென்மலை கிழவன் - பொதியமலைக்கிறைவராகிய உக்கிரகுமார பாண்டியர், பொன்மலை கடவுள் நரத புண்ணியம் நிதியை - மகமேருவி னதிதேவதைத்தந்த தருமவழியா லீட்டிய பொருளை, அந்த நல் மலை மான கூப்பி நல்கி பல் குடியும் ஒம்பி - அந்த நல்ல பொன்மலையையொப்பக் குவித்துக் கொடுத்துப் பல குடிகளையும் பாதுகாத்து, தெய்வம் தென்புலவாணர் ஒக்கல் தன் மனை விரந்து காத்து தருக்கினுள்-தெய்வத்தையும் தென்புலத்தாரையும் சுற்றத்தாரையும் தமது மனைக்கு வந்த விரந்தினுளாயும் ஒம்பி மகிழ்ச்சியோடு, இருக்கும் நாளில் - (இவ்வாறு) இருக்குங்காலையில்,

மறநிலையாற் பொருளீட்டலும் அரசர்க்குரிய செயலாதலால் புண்ணியநிதி என்றதற்குத் தருமவழியா லீட்டிய பொருள் என்றும். தென்புலவாணர் என்றது பிரதரை. பிரமன் சத்துவவுடனெடுத்துத் தேவனாயும் பிரதரனாயும் படைத்தமையால் தெய்வம் தென்புலவாணர் என வுடனெண்ணினார். இவ்வாழ்க்கையர் தென்புலத்தார் முதலாயினோப பாதுகாத்தல் தலையாகிய கடனாதலால் தெய்வம் தென்புலவாணரொக்கல் தன் மனை விரந்து காத்து என்றார். “தென்புலத்தார்தெய்வம் விரந்தொக்கறுவென்றால்-கைமபுலத்தாரேழம்பறலை” என்ற திருக்குறளானுணர்க்.

ஐவினைநடத்துமீசனையானடகருங்கோளுஞ்
செய்வினைத்திரிவுமாறததென்னஹுடெங்குமாரி
பெய்வினையுடையதாபிபெருவளமபவிரந்துநல்க
வுயவினையுடையவாகியுயிரொலாநதழைத்தவன்றே.

(இ-ள்.) ஐவினை நடத்தும் ஈசன் ஆனையால் நடக்கார் கோளும்-(ஆன்மங்களின்பொருட்டுப்) பஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்தும் சிவபெருமான் ஆனைவழியால் நடக்குங் கோள்களும், செய்வினை திரிவு மாற - மழைவறங் கூடச்செய்யும் பொல்லாச் செய்கையினின்றும், தென்னன் நாடி எங்கும்-பாண்டியனுடி முற்றும், மாரி பெய் வினை உடையதாகி பெருவளம் பசுர்ந்து நல்க-மழைபெய்யுந் தொழிலையுடையதாகிப் பெரியவளங்களை உயிர்களுக்குப் பங்குசெய்து கொடுக்க, உயிர் எல்லாம் உய்வினை உடையவாகி தழைத்த - எல்லாவுயிர்களும் வருந்தும் பசிப்பிணியினின்றும் நீங்கிப் பிறைக்குஞ் செயலையுடையவாகிப் பெருகின.

ஐவளை என்றது சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அதுக்கிரகங்களை, திரோபவம் அருட்சத்தியே ஜனமாக்காளுக்குப் பரிபாகம்வர ஜனவமலத்தோடு கூடிநின்ற அவ்வான்மாவி னிச்சாருணக்கிரகையகளை மறைப்பது. ஆனை என்றது அவன் சத்தியை, மழையால் எல்லா வளங்களும் உளதாதலால் மாரிபகிர்ந்து நல்க என்றார். “கெடுப்து உல்கெட்டார்க்குச் சராவாய்மற்றுகே - எடுப்து உமெல்லா மழை” என்ற திருக்குறளால் உணர்க. (சு0)

எழுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

புவனியிம்முறையாற்புரந்தளித்தாரம்பூண்டபாண்டியன்றிருமகனுக் கவனியேழறியவீரபாண்டியனென்றணிமுடிகவித்தரசளித்து நவநிரதசயபூரணவின்பஞானநோக்கருளியமதுரைச சிவனடிநிழலின்பின்பற்றப்பழையதேசொடுநிறைந்துவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) ஆரம் பூண்ட பாண்டியன புவனி இம் முறையால் புரந்து அளி த்து - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் நிலவுலகை இம்முறையால் பாதுகாத்து ஓம்பி, திரு மகனுக்கு அவனி ஏழ் அறிய வீரபாண்டியன் என்று அணி முடி கவித்தது - (தமது) செல்வப்புத்திரனை ஏழலகுமறிய வீரபாண்டிய என்றழைத்து அழகிய முடி கு ட்டி, அரசு அளித்து - (தமது) அரசியல் தந்த, நவ நிரதசய பூரண இன்ப ஞான நோக்கு அருளிய மதுரை சிவன் அடிநிழலில் - புதிய நிரதசயமாகிய பரிபூரண இன்பத்தைத் தந்தருளும் ஞானநோக்கினை அடியார்க்கருளும் மதுரையிலெழுந்தரு ளிய சோமசுந்தரகடவுளின் திருவடிநிழலால், பின்பு அறபழைய தேசொடு நிறை ந்து வீற்றிருந்தான் - வேறுபாடற முன்னுள்ள தேசொடு கலந்து நிறைந்து நிகரின் றியிருந்தாரா.

இனபம் ஆராதன்மையதாதலால் நவம எனவும், ஆன்மபோதத்தார் சுட் டி யறிதற்கரியதால் நிரதசயம் எனவும், என்றும் ஒருபடித்தாய் நிறைதலில் பூரணம் எனவும், பாசகூடியமசெய்து அருளொடு கூட்டுகையால் ஞானநோக்கு எனவும், அடியார்க்கு விரைந்தருளுதலால் இறந்தகாலப் பொருள்பட அருளிய எனவும், திருவடியே திருவருளாதலால் ஏதுப்பொருளில்வந்த ஐந்தனுபுதந்த அடிநிழலில் எனவும், செந்தழல் நாட்டினர் செல்வனுதலால் பழைய தேசொ டு நிறைந்து வீற்றிருந்தான் எனவுங் கூறினார். “இன்பத்தை யருள்பெருக்கு கையால் தந்தருளுமென்றும். “பருகியுமாரோன் - விழுங்கியுமொல்லகில்லேன் ” எனவும், “உள்ளத்துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும்படாஅன்” எனவும், “அண்ட ங்கடந்த பொருளளவில்லதோ ரானந்தவெள்ளப்பொருள்” எனவும், “தில்லை ஸ்தனாடியதிருவடி” யெனவும், “அன்பினுலடியே னுவிபோடியாக்கையானந் தமாய்க்ககிறதருக - என்பரமல்லா வின்னருடந்தாய்” எனவும் வருந் திருவாக் குகளாஊர்க. முன்னர் திருவவதாரப்படலத்தில் “செநதழுண்டமீனரசெ ல்வன்” எனக் கூறியிருத்தலால் ஞானநோக்குப் பாசத்தை யழிக்கும் ஒன்றுமை நயம்பற்றி எல்லாவற்றையும் அழிக்கும்புதற்கண் எனப்பொருள்கொண்டு நெற்றிக் கண்ணால் தம்மையருளிய எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. (சுக)

மேருவைச செண்டாலடித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ககருக.

வேதத்திற்குப்பொருளருளியதிருவிளையாட்டல்.



கசா

வேதத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்தபடலம்

எழுசீரடி யாகிரியவிருத்தம்.

உலம்பொருதடந்தோளுக்கிரச்செழிய னுயரியமேருமால்வரையை
ப், பொலம்புரிசெண்டாற்புடைத்துவைப்பெடுத்துப்போந்தருளடைந்த
வாபுகன்றும், வலம்படுதிணிதோள்வீரபாண்டியன்கோல்வழங்குநாண்ம
துறையெம்பெருமான், புலம்பொருமுனிவர் தேறநால்வேதப்பொருளுண
ர்த்தியதிறம்புகலவாம்.

(இ-ள்.) உலம் பொரு தடம் தோள் உக்கிரச் செழியன் - திரண்ட கல்லோ
டொத்த பெரிய புயத்தைபுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், உயரிய மேரு மால்
வரையை பொலம்புரி செண்டால் புடைத்து வைப்பு எடுத்து போந்த அருள் அடை
ந்த ஆறு புகன்றும் - உயர்ந்த பெரிய மேருமலையைப் பொன்னாற்செய்த செண்டா
யுத்தால் அடித்த நிதியை எடுத்து அக்குரினமும் மீண்டு சோமசுந்தரக்கடவுள்
திருவருளை அடைந்த திருவினையாடலைக் கூறினும், வலம் படு திணி தோள்வீரபாண்
டியன் கோல் வழங்கு நாள் - வெற்றியிடுக தின்னிய தோளையுடைய வீரபாண்டி
யன் செங்கோல் நடத்துங்காலையில், மதுரை எம்பெருமான் - மதுரையி லெ
ழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், புலம் பொரு முனிவர் தேற நால் வேதப் பொ
ருள் உணர்த்திய திறம் புகல்வாம் - இந்நிரியங்களை வென்ற கண்ணுவர் முதலிய
முனிவர்கள் தெளிந்தாய் நான்குவேதங்களின் பொருள்களை (ஐயமற) உணர்த்திய
திருவினையாடலை இனி யெடுத்துக் கூறுவாம். (க)

ஐம்பெரும்பூதநிலைதிரிந்தீரோழுககியவுலகொடுமியன்மா
லும்பர்வான்பதமுமுதிததவாரொடுங்கவுருத்ததோருழிவந்தெய்தச
செம்பொருண்மறையுமொடுங்கியவழிநாட செஞ்சுடாக்கடவுண்முன்மல
வம்பவிழ்கமலமெனவரன்றிருமுன்மலர்ந்ததாலவிலமுமாதோ. [ரும்

(இ-ள்.) பெரு ஐம்பூத நிலை திரிந்து - பெரிய ஐந்துதூல பூதங்களும் தத்தம்
நிலைகளினின்றமாறுபடுதலால், ஈரோழ் அடுக்கிய உலகும் அயன் மால் உம்பர்வான்
பதமும் உதித்த ஆறு ஒடுங்க-பதினான் குலகங்களும் அவற்றுடைங்கிய பிரமன் திரு
மால் இரத்திரனாதிய இவர்களுடைய பெரியபதங்களும் தோன்றியபடியே ஒடுங்கும்
படி, உருத்தது ஓர் ணுழி வந்து எய்த-கோபித்து ஒழுதிக்காலம் வந்ததைய, செம்
பொருள் மறையும் ஒடுங்கிய-வேதங்களும் ஒடுங்கின, வழிகாள்-பின்னானில், செஞ்
சுடர்க் கடவுண் முன் மலரும் வம்பு அவிழ் கமலம் என - சூரியன் சந்திரியில்
மலரும் வாசமிக்க தாமரைமலர்போல, அரன் திருமுன் அஃ மும் மலர்ந்தது - சிவ
பெருமான் சந்திரியில் ஒடுங்கிய யாவும் தோன்றின.

ஐம்பூதம் நிலைதிரிதலாவது பிரிதிவு அபயிலும், அபய நெருப்பிலும், நெருப்
புக் காற்றிலும், காற்று ஆகாயத்திலும் ஒடுங்குதல். ஒன்றின்மேலொன்றுநின்றலால்
அடுக்கியவுலகு எனவும், ஈரோழை முன்னாத் தொகைப்படுத்தினமையால் அவற்
றுள் கின்று வகைப்படுத்தி அயன்மாலும்பர்வான்பதமும் எனவும், அயனூர் திருமா
லும் பிரகிருதசம்பந்தமுடையாராதலால் ஆகாயம் ஆங்காரத்தத்துவத்தினும், அது மா

ன்தத்துவத்தினுள் அது பிரகிருதி தத்துவத்தினுள் சென்றெடுங்குதலின் அவர்கள் தத்தமக்குரிய பதங்களோடு ஒடுங்கினராதலின் அயன்மாலும்பர்வான்பதமுமோடு ங்க எனவும், உருத்திரமூர்த்தியால் பிரகிருதியினின்று ஏனைத்தத்துவங்கள் தோன்றி னமையால் உதித்தவாறு எனவும் மகாப்பிரளயம் ஆதலின் உருத்ததோருழி எனவு ம், பேருழிக்காலமாதலால் சுத்தமாயையிற்றோன்றிய விந்துவில் வேதம் ஒடுங்குத லில் செம்பொருள்மறையும் ஒடுங்கியனவும், தோற்றத்தினும் ஒடுக்கத்தினும் சிவம் விகாரயினிற் றிற்றல் தோன்றச் செஞ்சுடர்க்கடவுள்மூன் மலரும் வம்பலிழ்கமலமல ரொன எனவுங்கூறினார். திருமூன் என்றது சிவசத்தியை. ஐம்பெரும்பூதநிலை திரிதலை

“மாநிலம்புனவிலொளிக் குமப்புனல்போயவன் னியிற்கரக்குமவ்வன் னி பூன மில்வனியிற்சேருமலவனிபோயுயர்விசும்படையுமவ்விசும்பாந் கேனைபவாங்கரத்திடையொளிக் குமாங்கதமகரனிடையெய்து மானவம்மகாந் போயுயர் பிரகிருதினனிடையினிதினமரும.”
எனவருந் கூர்மபுராணத்தாலுணர்க. (2-)

பண்டுபோற்பின்னுமுத்தொழினடத்தப்பராபரஞ்சுடர்திருவுள்ளம் கொண்டிபோர்த்திநிரிலவவனைத்தரவிக்குரிசிறன்னாபிமுண்டகத்தில் வண்டுபோற்பிரமனுதித்துமுவுலகுமவரன்முறைபடைகருநாணஞ்ச முண்டுபோற்றியவானவர்க்குயிரித்தவும்பர்நாயகன்றிருவாக்கில்.

(இ-ள்.) பண்டுபோல் பின்னும் - முன்புபோலப் பின்னரும், முத்தொழில் நடத்த பராபரஞ்சுடர் திருவுள்ளங்கொண்டு - படைப்பு முதலிய மூன்று தொழில் களையும் நடத்தச் சிவபெருமான திருவுள்ளங்கொண்டு, போர் திகிரி வலவனைதர - போர்த்தொழிற்குரிய சக்கராததையேநதிய திருமாலேத்தர, அக்குரிசில் தன்னாபி மு ண்டகத்தில் வண்டுபோல் பிரமன் உகித்து - அததிருமாலினுடைய உநதித்தாமமாயில் வண்டுபோலப் பிரமன் றோன்றி, முவுலகும் வான்முறை படைக்கும் நான் - மூன்றுலகங்களையும் முறையாகப் படைக்குங்காலையில், நஞ்சம் உண்டு போற்றிய வானவர்க்கு உயிர அளித்த உம்பர் நாயகன் திருவாகில் - நஞ்சினையுண்டு தன்னைத் துதித்த அயன்முதலிய தேவர்களுக்கு உயிாததருளிய தேவதேவன் திருவாக்கில்.

தோற்றமும் ஒடுக்கமும் காலம்போல மாறிமாறி வருமென்பார். பண்டுபோ ற் பின்னும் எனவும், ஆன்மாக்களுக்குப் பாகம் வருவித்தற்பொருட்டென்பார். முத் தொழில்நடத்தப் பராபரஞ்சுடர் திருவுள்ளங்கொண்டு எனவும், அவ்வான்மாக்கள் கன்மப்புசித்தாலன்றி மலபாகம்வருதற்கு ஏதுவின்றென்பார். போர்த்திநிரிலவ வனைத்தர எனவும், “மற்றநதோற்றமலபாகமவர” என்றமையால் அவ்வான்மாக்கள் மலபாகம்வந்து தன்னு திருவடியிற் கூடுதற்கு மீளவுகித்தாலனறி யின்றென்பார். அக்குரிசிறன்னாபிமுண்டகத்தில் வண்டுபோற் பிரமனுதித்து எனவும், சிவபிரான் திருவருளால் பிரமன் சிருட்டி, மகத்துடைச்சிருட்டி, சத்தாதிரிசுட்டி, இந்திரியா திரிசுட்டி, தருவாதிரிசுட்டி, மிருகசிருட்டி, தேவசிருட்டி, மாண்டிருட்டி, பூதா திரிசுட்டி, கௌமாரசிருட்டியென வொன்பதுவகைப்படும் எனபார் வான்முறை படைக்குநான் எனவும், அபரப்பிரணவத்தின் வாச்சியமாய்ப் பரப்பிரணவமாய் கின ருன் என்பார் உம்பர்நாயகன் எனவுங்கூறினார். திருமால் உந்தித்தாமமாயில் பிரம ன்தோன்றச்செய்தது. இலிங்கபுராணம் மாயனும் அரியும் வரம்பெற்ற அக்கியாயத் தில் “முகியதனினான்மறைவடித்ததமுதல்வன்பாத்தமகற்பத்தான், புதல்வனாகியுந்நிவ னர்பூநதாமமாயிற்றோன்றுவனான்” எனவருஞ்செய்யுளால் உணர்க. (க)

பிரணவமுதித்ததனிடைவேதம்பிறந்தன கைமிசாரணியத்
தருணிறைமுனிவர்கண்ணுவர்கருக்கராதியோரதிகரித்தவற்றின்
பொருணிலைதெரியாதுள்ளமுமுகமும்புலர்ந்தனரிருப்பவப்போதத்
திருண்மலவலிவென்றவனாரபத்தனென்றொருவேதியன்வந்தான்.

(இ-ள்.) பிரணவம் உதித்தது - பிரணவந்தோன்றியது, அதனிடையேதம் பிறந்தன - அப்பிரணவத்தில் வேதங்கள் தோன்றின, கைமிசாரணியத்து அருள் நிறை முனிவர் கண்ணுவர் கருக்கர ஆதியோர் அதிகரித்து - கைமிசாரணியத்தில்வசிக்கும் கருணைநிறைந்த முனிவர்களாகிய கண்ணுவர் கருக்கர் முதலியோர் நெருங்கி, அவற்றின் பொருள் நிலைதெரியாது உள்ளமும் முகமும் புலர்ந்தனர் இரு ப்ப - அவற்றின் உட்கிடையாயுள்ள பொருளை யுணராமல் மனமும் முகமும் வாடியிருக்க, அப்போது-அக்காலையில், இருள் மலம் வலிவென்றவன் அரபத்தன் என்று ஒருவேதியன் வந்தான் - ஆணவமலவலிகையவென்ற அரபத்தனொன்று திருநாமததையுடைய ஒருமுனிவர்வந்தார்.

பிரணவம் என்றது அபரப்பிரணவத்தை. பிரணவம் பரப்பிரணவம், அபரப் பிரணவம் என இருவகைப்படும். பரப்பிரணவம் ஆவது சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய சிவமே யின்பத்தைப் பெருக்கும் ஆதிக்கத்தோடு பொருந்தவிரும்புது. அபரப் பிரணவம் ஆவது மாயாசொரூபமாய்ச் சத்தவடிவமாய்ச் சிவத்தவ வுண்மைநா னமாகிய ஆதிக்கத்தை யுண்டாக்கி யான்மாக்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையுந் தருவது. வாசகமாகிய அது வாச்சியமாகிய பரப்பிரணவத்தை யடைதற்குக் கரு வியாய்; எல்லாப்பொருள்களுந் தோன்றுதற்கு மூலமாயுள்ள அகரம், உகரம், மகரம் என்னும் அக்கரங்களினவடிவமாய்ப் பரசிவம் பிரதிவிம்பித்தற்கு விம்பமாய் அப்பரசிவமும் தானும் இருமபும் நெருப்புமபோல வேறன்றாய்ச் சிவவாசகமாயிருத் தலின் அவ்வாறுள்ள அவ்வபரப்பிரணவந்தோன்றினதென்பார். உமபர்நாயகன் திருவாக்கில் பிரணவம் உதித்ததெனவும், அப்பிரணவத்தினின்று இருக்கு முத லிய மூன்று வேதங்களும் பின்னாத தோன்றினதென்பார். அதனிடையேதம் பிறந்தனவெனவும் பிரணவத்திற்குன்றிய வேதத்தைப் பயின்றதொழிய அவற்றி னபொருளை யுணராதலொன்பாரா. அவற்றின் பொருணிலைதெரியாதுள்ளமுமுகமும் புலர்ந்தனரிருப்ப எனவுங்கூறினார்.

கலியுகத்தேதந்தத்தில் முனிவர்கள் பிரமணபாறசென்று யாங்கள் தவஞ்செ ய்தற்கு ஒலிடங்கூறுக என இரப்ப, அப்பிரமன் தருபபையால் ஓர் நேமி செய்து இது போய்நின்றவிடத்து இருந்து தவஞ்செய்யக்கடவீர் என்று உருட்ட அந்நேமி நின்று சம்பந்தமானிடம் கைமிசம் எனப்பேர்பெற்றது.

“சிறகர்வண்டியிருமவட்டவாய்க்கமலச்செழுமபொருட் டரசுவீற்றிருக்கும்
மறைமுதற்கிழவன் முனிவராவேண்டவனைதனன்விடுததபுன்னேமி
யிறவுறுதின்றுமாயிடையுறைவதெனக்கவின் காட்டிடும்”

எனவருங்காஞ்சிப்புராணச்செய்யுளானாக..

(சு)

வந்தவேதியனையிருந்தவேதியர்கள்வரவெதிர்த்திறைஞ்சிவேயிருக்கை
தந்தவேலையிலம்மறையவன்முனிவர்தமைமுகநோக்கியிதுரைப்பான்

பந்தவேதனை சாலவாவெறுப்பிகந்தபண்பினராயினீர்நீவிர்

சிகந்தவேருகிமுகம்புலர்ந்திருக்குஞ்செய்தியாதெனவவர்சொல்வார்.

(இ-ள்.) வந்த வேதியனை இருந்த வேதியர்கள் வரவு எதிர்த்த இறைஞ்சி வேறு இருக்கை தந்த வேலையில்-வந்தமுனிவரை அங்கிருந்தமுனிவர்கள் அவர் வருகையை எதிர்கொண்டிவணங்கி வேறு ஆசனந்தந்தகாலையில், அம்மறையவன் முனிவர் தமை முகம் நோக்கி ஈது உரைப்பான்-அவ்வரபத்தர் ஏனையமுனிவர்கள் முகம் பார்த்து இதனைக் கூறுகின்றார், நீவிர் வேதனைப்பந்தம் சால் அவர் வெறுப்பு இகந்த பண்பினர் ஆயினீர்-நீங்கள் பாசபந்தத்தினின்மிக்க விருப்பு வெறுப்புகளினின்று நீங்கிய தன்மையையுடையராயினீர், சிகந்த வேருகி முகம் புலர்ந்து இருக்கும் செய்தியாது என - (இப்பொழுது) மனம்வேறுபட்டு முகம்வாடிருக்கும் செய்தியாதென்று வினவ, அவர் சொல்வார் - அம்முனிவர்கள் கூறுவார்கள்.

தருப்பையாலியற்றிய ஆசனம் என்பார் வேறிருக்கை என்றார். (இ)

மருட்படுமாயைகழிந்தவனமொழிந்தமறைப்பின்றுரைசெய்தேசிகனற்
நிருட்படுமனததேமிருத்துமாலையாதுகுழிதற்கெனக்கேட்ட
தெருட்படுமனத்தோன்செப்புவான்வேதஞ்செப்பியசிவபராசுடரோ
யருட்படுவெடுததுப்பொருளையுமுணர்த்துமல்லதுகுழ்ச்சியாதறைவிர்.

(இ-ள்.) ஐய-ஐயனே, மருள் படு மாயை கழிந்தவன் மொழிந்த மறைப்பின்று-மயக்கம்நிறைந்த மாயையினின்று இயல்பாகவே நீங்கிய சிவபெருமான் நிருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதங்கள் பயின்று, உரை செய் தேசிகன் அற்று இருள் படுமனத்தேம் இருந்தும் - அவற்றினுட் கிடைப்பொருளையுணர்த்தும் ஆசிரியரில்லாமல் அஞ்ஞானம் நிறைந்த மனத்தையுடையோமாயிருக்கின்றோம், இதற்கு குழ் யாது என - இதற்குஆலோசனை யாதென்று வினவ, கேட்ட தெருள் படு மனத் தோன் செப்புவான் - அதனைக்கேட்டஞானமநிறைந்த மனத்தையுடைய அரபத்தா கூறுகின்றார், வேதம் செப்பிய சிவபரம சுடரோ அருள் படிவம் எடுத்து பொருளையும் உணர்த்தும் - அவ்வேதங்களைக் கூறியருளிய அச்சிவபெருமானே அருளுருவங்கொண்டவந்து அவற்றினுட் கிடைப்பொருளையும் உணர்த்துவான், அல்லது குழ்ச்சியாது - இதுவனறி வேறு ஆலோசனையாது, அறைவிர் - கூறுவிர் (எனக்கூறி.) (சு)

பண்ணியதவத்தாலன்றியாதானும்படுபொருள்பிரிதிதலைவரும்
புண்ணியதலத்தினல்லதுபலியாபுண்ணியதலத்தினும்விழுப்ப
நண்ணியசைவதலத்தினிளியற்றினல்குமச்சிவதலங்களினு
மெண்ணியவதிகதலத்தினிளியற்றினிருந்தவமெளி துடன்பயக்கும்.

(இ-ள்.) பண்ணிய தவத்தால் அன்றி யாதானும் படு பொருள் பிரிதி இலே-செய்யுந் தவத்தாலன்றி யாதொன்றும் (ஒருவனுக்குக்) கைகூடும்பயன வேறில்லை, தவமும் புண்ணியதலத்தின் அல்லது பலியா - அத்தவங்களும் புண்ணியதலங்களிற் செய்தாலன்றிக்கைகூடா, புண்ணியதலத்தினும் விழுப்பம் நண்ணிய சைவதலத்தினில் இயற்றின் நல்கும் - அப்புண்ணியதலங்களினும் மேன்மையி்க்க சைவதலங்களிற்செய்தால் அது கைகூடும், அச்சிவ தலங்களினும் எண்ணிய அதிகதல

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். நுகக

த்தினில் இயற்றின் இருந்தவம் எனின உடன் பயக்கும்- அந்தச்சைவதலங்களினும் நன்குமதிக்கப்பட்ட மேம்பட்ட சைவதலத்தில் செய்தால் அப்பெரிபதவப்பயன் எனினில் விரைந்து கைகூடும்.

அமுதலிய நான்கு பொருள்களையும் பெறுதற்குத் தவத்தாலன்றி அவை ஏனையவற்றை கைகூடா என்பார் பண்ணிய தவத்தாலன்றி யாதானும் பெறொருள் பிறிதிலை என்றார். (எ)

அத்தகுதலமற்றியாதெனினுலகமகிலமுந்தன்னுடம்பான வித்தகன்சென்னிப்பன்னிருவிரன்மேல்விளங்கியதலமதுசீவன் முத்தராயெண்ணிலவானவர்முனிவோர்முயன்றுமாதவப்பயனடைந்து சித்தமாசகன்றுவதிவதென்றதூல்செப்பியமதுரையந்கரில்.

(இ-ள்.) அத்தகு தலம் இயான எனில் - அந்த மேம்பட்ட சைவதலம் யாதென்று வினவில், உலகம் அகிலமும் தன் உடம்பான வித்தகன் சென்னி பன்னிருவிரல் மேல் விளங்கிய தலம் அது என்று - எல்லாவுலகங்களுந் தனது சரீரமாகவுள்ள விராட்புருடனுடைய சிரத்தின்மேல் பன்னிரண்டுவிரல் அளவுக்குமேல் விளங்கியதலமாயுள்ளதெனவும், சீவன் முத்தராய் எண்ணில வானவர் முனிவோர் மாதவம் முயன்று பயன் அடைந்து சித்தம் மாசு அகன்று வதிவது என்று - சீவன்முத்தராய் அளவில்லாத பெரியதேவர்களும் முனிவர்களும் பெரியதவஞ்செய்து அத்தவப்பேற்றை எளிதிலடைந்து மனக்குற்றமுமொழிந்த என்றும் வசிப்பதாயுள்ளது எனவும், அறம் தூல் செப்பிய மதுரை - தருமதூலெடுத்தக்கூறும் மதுரையாம், அந்கரில்-அத்திருநகரூள். (அ)

தெளிதருவிசும்பினிழிந்ததோர்விமானசிகாமணியருகுதென்மருங்கின் முளிதருபராவடநிழல்பிரியாமுழுமுதல்வழிபடுமறவோர்க்களிதருகருணை முகமலர்ந்தளவாவருங்கலையனைத்தையுந்தெளிவித்தொளிதருமனையமூர்த்தியேறுங்கட்கோதியமறைப்பொருளுணர்த்தும்.

(இ-ள்.) தெளிதரு விசும்பின இழிந்தது ஓர் விமான சிகாமணி அருகு தென்மருங்கின்-ஒளிமிக்க விண்ணுலகினின்றும் வந்த ஒப்பில்லாத தெய்வதவிமானங்களுக்கெல்லாம் சிகாமணியாயுள்ள விமானத்தின் அருகில் தென்பாலில், முளிதரு பராவடநிழல் பிரியா முழுமுதல்-உலர்ந்த பருத்ததூரையுடைய கல்லாலவிருகூத்தினிழலினின்றும் பிரியாத தண்ணீரமுர்த்தி, வழிபடும் அறவோர்க்கு அளிதரு கருணை முகமலர்ந்து அளவா அருங்கலை அனைத்தையும் தெளிவித்தது ஒளிதரும்-தம்மை வழிபட்டோமுகும் சனகர் முதலிய முனிவர்களுக்கு அன்பும் அருளும் மிக்கமுகமலர்ச்சிசெய்து அளவில்லாத அரியதூலமுற்றறையும் தெளியச்செய்து விளங்குவார், அனைய மூர்த்தியேறுங்கட்கு ஓதிய மறைப் பொருள் உணர்த்தும்-அந்தமூர்த்தியே உங்களுக்குத் (தாம்) திருவாயமலர்ந்தருளிய வேதத்தினுட்பொருளை யுணர்த்தாநிற்பர்.

அங்கவன்றிருமுனருந்தவவிரதமாற்றுவான்செல்லுமினெனவப்புங்கவனருள்போல்வந்தமாதவன்பின்புனிதமாமுனிவருமங்கைபங்கவன்மதுரைப்பதிபுருந்தம்பொற்பன்மணிக்கோயில்புக்காழிச்சங்கவன்கைபோல்வனசெயிசெழும்பொற்றாமரைத்தடாகநீராடி.

(இ-ள்.) அவன் திருமுன் அரும் தவவிரதம் ஆற்றுவான் செல்லுமின் என-
அம்மூர்த்தியின் திருமுன்னிருந்து செய்தற்கரிய தவத்தைச் செய்யச்செல்லுங்க
ளென்று கூற, அப்புங்கவன் அருள்போல் வந்த மாதவன் பின் - அந்தமூர்த்தியின்
நிருவருள்போல் வருதலையி ஆரபத்தர்பின்பு, புனிதம் மா முனிவரும்-களங்கமில்
லாத கண்ணுவர்முதலிய முனிவர்களும், மங்கை பங்கவன் மதுரை பதி புகுந்து-
அங்கயற்கண்மையை இடப்பாலிலுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய மதுரைத்
திருநகரத்திற்கென்று, அம் பொன் பல் மணி கோயில் புகரு - அழகிய பொன்னாற்
செய்த பலரத்தினங்களமுத்திய திருக்கோயிலுட்புகருது, ஆழி சங்கவன் கைபோ
ல் வளை செறி செழும் பொன் தாமரை தடாகம் நீர் ஆடி - சக்கரத்தையும் சங்கை
யும் ஏந்திய திருமால் கரத்தைப்போலப் பாஞ்சசன்னியம் வசிக்கும் பொலிவுமிக்க
பொற்றாமரைப்பாய்கையில் ஸ்ரானஞ்செய்து. (௧௦)

கரைகடந்துள்ளம்கடந்தவன்புந்தக்கடிதுபோய்நான்கிருவெள்ளி
வரைகடம்பிடரிநீர்கிடந்ததோர்மேருவரைபுரைவிமானமேற்காணு
வுரைகடம்பொருளைக்கண்களாற்கண்டாங்கும்பர்தம்பிராணேநேர்கண்டு
தினைகடந்திடும்பேரின்பவாரியிலுஞ்சேணிலத்திலும்விழுந்தெழுந்தார்.

(இ-ள்.) கரை கடந்து உள்ளம் கடந்த அன்பு உந்த கடிதுபோய் - எல்லை
கடந்து இதயத்தையுமெழுங்கி (மேலெழுந்த) அன்பானது (தம்மைச்) செலுத்த வி
னாந்துசென்று, நான்கிரு வெள்ளிவரைகள் தம்பிடரில் கிடந்தது ஓர் மேருவரை
புரை விமானமேல் - எட்டுவெள்ளிமலைகளின் பிடரிமேலிருந்த ஒருமேருமலை
யையொத்த எட்டுவெள்ளையானைகள் பிடரிநகரத்தவிமானத்தின்மேல், காணு உரை
கள் தம்பொருளை கண்களால் கண்டால் ஆங்கு - (தமது உள்ளக்கண்களாற) கண்
டறியாத வேதவாக்கியங்களின்பொருளை (புறத்திலுள்ள) கண்களால் கண்டாறபோ
ல, உம்பர் தம்பிராணே நேர்கண்டு-தேவர்களதேவனுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளை நே
ரேதரிசித்து, தினை கடந்திடும் பேரின்ப வாரியிலும் சேண நிலத்திலும் விழுந்து எ
ழுந்தார் - அலையொழிந்த பேரின்பகடலிலும் பரந்த நிலவுலகத்தினமேலும் விழுந்
து எழுந்தார்கள்.

கடலோடு பேரின்பக்கடல் வேற்றுமையுடைய தென்பார் தினைகடந்திடும்
பேரின்பவாரி என்றார். (௧௧)

கைதலைமுகிழ்த்துக்கரசரணங்கங்கம்பிதஞ்செய்துகண்ணருவி
பெய்தலைவெள்ளத்தாழ்ந்துவாய்குமுறிப்பிரமணமாவின்னமுந்தேரு
மைதழைகண்டவெள்ளிமன்றாடுமவானவர்நாயகவானே
ருய்தரவிடமுண்டமுதருள் புரிந்தவுத்தகபோற்றியென்றேத்தார்.

(இ-ள்.) கை தலை முகிழ்த்து கரசரணங்கள் கம்பிதம் செய்து-கைகளைத்த
லை மேற்கூப்பி அக்கைகளுங் கால்களுங் கம்பித்து, கண் அருவி பெய்து அலை வெள்
ளத்து ஆழ்ந்து வாய் குமுறி - கண்கள் ஆனந்தவெள்ளஞ்சொரிய அலைக்கும் அவ்வா
னந்தவெள்ளத்தில்அழுந்தி வாய்குமுறி, பிரமன் மால் இன்னமும் தேரு மை தழை
கண்ட வெள்ளி மன்று ஆடும் வானவர் நாயக - பிரமனுந் திருமாலும் இன்னமுந்
தெரிந்துணராத கருமையிக்க ஸ்ரீகண்டத்தைபுடையானே வெள்ளியம்பலத்தாடும்
தேவர்கள் தேவனே, வானோர் உய்தர விடம் உண்டு அமுது அருள் புரிந்த உத்தம
போற்றி என்று ஏத்தார் - தேவர்களுய்ய விடமுண்டமுதருளிய உத்தமனே உன்னை
வந்திக்கக்கடவேமென்று வந்தித்து.

வேத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ருசங்.

எங்களியாமையொழித்து வேதத்தின்பொருளையருளுக என்னும் அபிப்பிராயத்தோடு பொருந்த வாணோருய்தரவமுதண்டருள்புரிந்த உததம என்றது சுருத்துடையடையணி. (கஉ)

மறைபொருளாகாணுதுள்ளமா லுழந்துவாடியவெமக்குநீயெயந் நிறைபொருளாகிநின்றனையதற்குநீயலாறபொருள்பிறிதியாதென் நிறைவனையிறைவன்பாபிலங்கதயற்கணிறைவியையம்முறையேத்தி முறைவலகுசெய்துவடநிறலமாந்தமுாதநிமுன்னெய்தினர்முனிவோர்.

(இ-ள்.) முனிவோர் - கண்ணவா முதலிய முனிவர்கள், மறை பொருள் காணுது உள்ளம் மால் உழந்து வாடிய எமக்கு-வேதத்தின்பொருளை யுணரது மனமயங்கிப் புலாந்த எங்களுக்கு, நீயே அ நிறை பொருளாகி நின்றனை - நீயே அவ்வேதத்தினுட்கிடையாய் நிறைந்த பொருளாய் நின்றாய், அதற்கு நீ அலால் பொருள் பிறியாயது என்று - (ஆதலால்) அவ்வேதத்திற்கு நீயேயன்றி வேறுபொருள் யானது (உளது) என்று, இறைவனே எத்தி-இறைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி, இறைவன் பங்கில் அங்கயற்களை இறைவியை அமமுறை எத்தி - அச்சோமசுந்தரக்கடவுளின் இடப்பாலமாய் உ அவகயற்கண்ணமையாகிய இறைவியையும் அம்முறையே துதித்து வணங்கி, முறை வலம் செய்து - முறையாகப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, வடநிலம் அமாந்தமுாதநி முன் எய்தினார் - கல்லாலிற்குக்கூத்தி னிழுவியேழ் எழுந்தருளிய தக்கிணுமுாதநியின் திருமுன்னரடைந்தாராக

மறைபொருளதொகுததல

(கஉ)

சீதளப்பளிகுமேனியும்பளிக்குச்செழுமலைபடுத்ததுப்பன்ன பாதமுஞ்செவ்வாயமலருமுக்கண்ணுமபவகயச்செவ்வகநான்கும் வேதபுத்தகமாமமுதகுமபமுததன்விழிமணிவடமுமெயஞ்ஞான [த்தா. போதமுத்திரையுந்தரித்ததோராதனிமைப் போதன்முன்முந்நெழுந்தே

(இ-ள்.) சீதளம் பளிக்கு மேனியும்-குளிர்ந்த பளிங்குமலையெபாதத வெள்ளிய திருமேனியையும், செழு பளிக்கு மலை பதிசூ துபடி அன்ன பாதமும்-ஒளிநிறைந்த அப்பளிங்குமலையில் பதித்த பவளத்தைப்போத்த பாதங்களையும், செவ்வாய் மலரும்-செவ்வந்த திருவாயாகிய தாமரையையும், முக்கண்ணும்-திரிநேத்திரங்களையும், பங்கயம் செம கரம் நான்கும்-தாமரையையொத்த செவ்வந்த திருக்கரங்கள் நான்கையும், வேத புத்தகமும்-உணைமையை விளம்பும் ஞானபுத்தகத்தையும், அமுத கும்பமும்-அமுதம் நிறைந்த கமண்டலத்தையும், தன் விழி மணி வடமும்- தன் கண்மணியாகிய உருத்திராகக்கவடத்தையும், மெய்ஞ்ஞானபோத முதனியையும் தரித்தது ஓர் தனிமை போதனமுன்-உண்மைஞானப்பயனைத் தெரித்தருளும் சின்முதனினாயையுந் தரித்தருளிய ஒப்பில்லாத தக்கிணுமுத்தி திருமுன், தாமரந்து எழுந்த ஏத்தா - பணிந்து எழுந்து துதித்த.

தேவர்கள் ஞான திரை முப்படி முதலியவற்றை நீக்குந் தேவாமீதம்போலப் பிறப்பிறப்புகளைப்போக்கும் ஞானமிடந் நிறைந்த குமபம் ஆதலால் வேதபுத்தகமுதலியவற்றோடு எண்ணி அமுதகுமபமும் எனவும், தேவர்கள் திரிபுரவாசிகளால் தங்களுக்கு உண்டாகிய வருத்தங்களை யெடுத்து விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ளச் சிவ பெருமானார் ஆயிரந் தேவவருடம் தமது திரிநேத்திரங்களையு மலர்த்தியிருந்தருள அத்திருக்கண்கள் நீர்பொழிந்தருளின. குரியன் வடிவமாகிய வலக்கண்பொழிந்த

நீரில் நின்று பன்னிரண்டுருத்திராட்சமரங்களும், சந்திரன் வடிவமாகிய இடக்கண் பொழிந்த நீரில் நின்று பதினாறுருத்திராட்சமரங்களும், அக்கினிவடிவமாகிய நெற்றிக்கண் பொழிந்த நீரினின்று பத்து ருத்திராட்சமரங்களும் தோன்றினமையால் தன்விழி மணிவடம் எனவும் கூறினா. (௧௪)

வடநிழலமர்த்தமறைமுதன்மேதாமனுவெழுத்திருபதுமிரண்டுந் திடமுறவரபத்தன்றொற்றெளிந்துதேணிறைமதிமுதலடைவிற படுமதியளவுந்தருப்பணமோமம்பார்ப்பனவுண்டிமுப்போது மடைவுறவன்றுநோற்குமாதவர்முனருமறைப்பொருள்வெளிவருமால்.

(இ-ள்.) வடநிழல் அமர்ந்த மறைமுதல் மேதாமனு எழுத்து இருபதுமிரண்டுந் - கல்லாலிருக்கத்தினிழலில் எழுந்தருளிய தக்பிணமூர்தியின மேதாமர திரமாகிய இருபத்திரண்டெழுத்தையும், திடம் உற அரபத்தன் தன்னால் தெளிந்தது - உறுதிப்பட அரபத்தமுனிவரால் நோந்துணர்ந்த, தேள் நிறை மதிமுதல் அடைவில் படுமதி அளவும் - விருச்சிகமாதமுதல் முறையேவரும் அவ்விருச்சிகமாதங்காறும், தருப்பணம் ஒம் பார்ப்பண உண்டி முப்போதும் அடைவுற நவன்று நோற்கு மாதவர்முன் - தருப்பணத்தையும் ஒமத்தையும் பார்ப்பணவுண்டியையும் காலை உச்சிமரலை எனவும் முப்போதிலும் முறையாகச் செய்து அடைபுத்தது நோற்கும் கண்ணவர் முதலிய முனிவர்கள் முன்பு, அராமறைப பொருள் வெளிவரும - (கட்புலன்களால் பிறர்) அறிதற்கரிய தக்பிணமூர்த்தி (அவர்கள்) கட்புலன்களாலறிய வந்தருளுகின்றார்.

மேதாதக்பிணமூர்த்தி பிரசாதத்தையடைதற்குரிய மூலமந்திரம். அது மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தருதற்குரிய திருமந்திரமாதலால் மேதா என்னும் காரணப்பெயரே இயற்பெயராய் நிறைந்தென வந்தது. அத்நிழலத்திற்கு ஆயிரத்தாம செபித்தால் பத்துக்கொன்று அருகியமும், நூற்றுக்கொன்று ஒமமும், ஆயிரத்துக்கொன்று பிரமணபோசனமுற செய்யுத்தல முறைபாதலால் அடைவுற நவன்று என்றார். அவ்வாறே பதினாயிர இலட்சத்துக்குவ கொள்க. (௧௫)

கலிவ்ருத்தம.

மானமுனிவோரதிசயிப்பவடநீழன்
மோனவடிவாகியமுதற்குரவனொன்றான்
கூனமிலக்கணவுறுபபகவைநானான்
கானவொருகானைமறையோன்வடிவமாகி.

(இ-ள்.) மானம் முனிவோர் அதிசயிப்ப - பெருமையையுடைய கண்ணுவர் முதலியமுனிவர்கள் அதிசயங்கூர், வடம நீழல் மோனம் வடிவாகிய முதல் குரவன் - கல்லாலிருக்கத்தினிழலில் மோனமூர்த்தமா யெழுந்தருளிய காரணதேசிகர், ஊனம் இல் என்னானகு இலக்கண உறுப்பு அகவை நானானகு ஆன - குற்றமில்லாத முப்பத்திரண்டிலக்கணங்களையும் வாய்ந்த அவயவங்களும் பதினான்குவது முள்ள, ஒருகானை மறையோன் வடிவம் ஆகி - ஒப்பில்லாத கானைப்பருவத்தையுடைய அந்தணர்திருக்கோலங்கொண்டு.

ஆகிரியன் கைகால்முதலிய வறுப்புகளிற் குற்றமில்லாதவனுய்ப் பேரழகு வாய்த்திருப்பவன் உத்தமதேசிகனுதலால் ஊனமிலக்கணவுறுப்பு என்றார். “என்றேயிசைத்தலிவைமுதலாகுமபமுதன் - ஒன்றுமிலாருத்தமொன்றோர்” எனவரும் சைவசமயநெறித் திருக்குறளாலுணர்க. (௧௬)

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ௬௧௫

நீண்டதிரிமுண்டமுனெற்றிவிழிபொத்தக்
காண்டகையகண்டுகைவளைந்தொழுதுகாதிற்
பூண்டகுழைகொவியபொலன்செய்பலகாசு
சேண்டவழிளங்கதிரிசிந்திருள்கிதைப்ப.

(இ-ள்.) நீண்ட திரிமுண்டம் அழல் நெற்றி விழி பொத்த - நீண்ட திரிபுண்டரமானது அக்கினிவடிவாகிய நெற்றிகண்ணைமறைக்கவும், காண் தகைய கண்டுகை வளைந்து ஒழுது காதிற் - கண்களாறகாணாதோறும் அழகுசெய்யும் கண்டுகை வளைந்து விளங்கும் திருக்காதில், பூண்ட குழை கொவிய 'பொலன் செய் பலகாசு-தரித்த குண்டலத்திற் பதித்த விளக்கம் செய்யும் பல இரத்தினங்களும், சேண் தவழ் இளங் கதிர் சிரித்து இருள கிதைப்ப - நுகையத்தில் தவழும் இளங்குரியனின் மிக்குக் கிரணமவீசி இருளை ஒட்டவும்.

ஏனையுறுப்புகளிலணிந்த திரிபுண்டரத்திலும் நெற்றியிலணிந்த திரிபுண்டரம் நீண்டதாதலால் நீண்டதிரிமுண்டமெனவும், காதிலணியும் உருத்திராட்சகண்டுகை பண்ணிரண்டு திருமுகங்களை யுடையதாதலால் காண்டகையகண்டுகை யெனவுங் கூறினார்.

உத்தரியவெண்படம்வலம்படவொதுங்க
முததவளநூலினொடுமுத்தமிடையிடடு
வைத்தனியுமங்கவடமாலையெறிவாளார்
பத்தமைறைத்தமலபந்தவிருள்கிந்த.

(௧௭)

(இ-ள்.) உத்தரிய வெண்படம் வலம்பட ஒதுங்க - உத்தரியமாகிய வெள்ளிய ஆடை வலப்பாறப்பட ஒதுங்கவும், தவள முகநூலி னொடு - வெள்ளிய வுபலீதத்தோடு, முத்தமிடையிடடு வைத்தது அணியும் அக்கம் வடமலை-முத்தஞ்கணியிடையிடையிட்டுக் கோவைசெய்த புனைந்த உருத்திராகமமலை, ஏறி வாளால் - விசங்கிரணத்தால், பததரை மறைத்த மல பந்த இருள கிந்த - முனிவர்களை அனாகியில் மறைத்த ஆனவவிருள் கிதையவும்.

பிராமணதேசிகர் தரிக்கவேண்டிய முததிகைகளுள் ஒன்றாதலால் உத்தரிய வெண்படம் வலம்பட வொதுங்கவெனவும், ஏழு பூணூல் தரிக்கவேண்டுவது முறையாயினும் ஒவ்வொரு பூணூலும் ஒன்பதிழையால் முறுக்கிய வொவ்வொருநூலால் மைந்த மூன்றுநூலாதலால் முததவளநூலினொடு எனவும், கட்டிலங்களைமறைக்கும் புறவிருளைச் சிறதும் சூரியனொளியிலும் மேம்பட்ட ஒளியையுடைய தாதலால் சொல்லாதறவ்தோன்ற ஏறிவாளால் எனவுங் கூறினார்.

(௧௮)

கண்டுகைதொடுத்திருகரத்தினொடுவாகு
தண்டினிடுமாலேவிடவாளாவுதள்ள
வெண்டுகிசினானவிரிகோவணமருங்கிற்
றண்டரியபட்டகைவளைந்தொளிதழைப்ப.

(இ-ள்.) கண்டுகை தொடுத்து இருகரத்தின் ஒடு தண்டு வாகின் இடுமலை-கண்டுகையாகப் புனைந்து இரண்டுகைகளோடு தண்டினையொத்த புயங்கனி லணிந்த உருத்திராக்மாலிகை, விடம் வான் அரவு தள்ள - விஷத்தையுடைய சர்ப்பத்தை யொழிக்கவும், வெண் துகிலின் ஆன விரி கோவணம் மருங்கில் - வெள்ளியவஸ்திரத்தாற போக்கிய கோவணத்தின்பக்கத்தில், தண்டரிய பட்டகை வளைந்து ஒளிதழைப்ப - நீங்குதலில்லாத பட்டகை சூழ்ந்து விளங்கவும்?

(௧௯)

வண்டு வரிபாடுவன போல மலர்பாத
புண்டரிகமேலுழலசிலம்புகளபுலம்பத்
தொண்டாகமாசிருடுணித்துமுடிசூட்டு
முண்டகமலர்ப்புறம்விறற்கழன்முழங்க.

(இ-ள்.) வண்டு வரி பாடுவன போல - வண்டிக ளிசைப்பாடுதல்போல, மலர் பாத புண்டரிக மேல் உழல் சிலம்புகள் புலம்ப - மலர்ந்த திருவடித்தாமரைமேல் வ னைந்துகிடக்கும் சிலம்புகள் ஒலிக்கவும், தொண்டா அகம மாசு இருள் தணிதது முடி சூட்டும் முண்டக மலர்ப் புறம் - அடியாருடைய மனக்குற்றத்தை (வினை க்கும்) ஆணவமலத்தை வீட்டி (அவர்கள்) முடியிறசூட்டுக தாமரைமலர்போன்றிரு வடியினமேல், விறல் கழல முழங்க - வெற்றியையுடைய வீரகண்ட முழங்கவும்.

குற்றங்களாவன - விகற்பம், சங்கற்பம், குரோதம், மோகம், கொலை, தன் பம், அகங்காரம், நகை. கட்புலங்களுக்கு விடயமாகின்ற பொருள்களை மறைத்துந் தன்னின்ப புலப்படுத்தி நிந்தும் புறவிருளிலும் ஆனமாத்களுக்கு விடயமாகிய பொ ருள்களையு மறைத்துத் தன்னையு மறைக்கு மிக்கவிருளாதவால் ஆணவமலத்தை இ ருள் எனவும், அடியார்கள் வினைகளைவென்று பிறப்பினை யறுத்தறகுத் திருவடியிற கட்டும் ஓரறிஞறியாதலால் விறகழல் எனவும், முனிவர்கள் சருவி கரணத்தினிள் ஆரவாரங்களை யோட்டச்செல்லும் பரநாதமாதலால் சிலம்புகள் புலம்ப, முழங்க எ னவுங்கூறினர். “வீட்டின்ப வெளாததழுத்திவிடுந்நாளினுமடியார் - உள்ளத்தினு ம் பிரியாவொண்சிலம்பும் - கள்ளவினை - வென்றுபிறப்பற்ககச்சாத்தியவிரகசமுல ம்” எனப்போற்றிப் பட்டுறையில்வருதல்காணக. முடிசூட்டும் என்றதை “ஈட்டு வார் வினையொத்தபோது” என்னுஞ் செய்யுளுரைப்பிற்காணக. (உ௦)

ஏதமில்பவித்திரம்வலக்கரளிமைப்பப
போதமவரைபுத்தகமிடககையதுபொற்ப
வோதியுணராதலையோலமிடுமவேதம்
பாதுகைகளாடுவிறுபாதமலர்கூட.

(இ-ள்.) ஏதம் இல் பவித்திரம் வலக்கரன் இமைப்ப-குற்றமில்லாத பவித்திர ம் வலக்கையில் விளங்கவும், போதம் வரை புத்தகம் இடககையது பொற்ப - சிவ ஞானபோதமெழுதிய புத்தகம் இடககையில் விளங்கவும், ஒது உணராது அலறி ஒ லம் இடம் வேதம் பாதுகைகளாகி - எதெதுக்கூறியும் அறியாது கதறித் கதறி அப யமியிடும் வேதங்கள் பாதுகைகளாகி, இரு பாதம் மலர் சூட - இரண்டு பாததாமரை நனைச் சூடவும். (உ௧)

கள்ளமுளரிக்குண்முரல்காளையறுகால
புள்ளொலியினுவுமிதழும்புடைபெயர்ந்து
துள்ளவெழுவேதவொலிதொண்டர்செவியாற்று
லுள்ளவயல்புக்குவகையொன்பயிராவளர்ப்ப.

(இ-ள்.) கள்ள முளரிக்கு உள் முரல் காளை யறுகால புள் ஒலியின் - தேனை யுடைய தாமரைக்குளிருந்து ஒலிக்கும் ஆறுகால்களையுடைய ஆண் வண்டின் ஒலி யைப்போல, நாவும் இதழும் புடை பெயர்ந்து துள்ள எழு வேத ஒலி - நாவும் இத ழும் (தத்தம் நிலையினின்று) புடைபெயர்ந்து துள்ளவெழுநினை வேதவொலியா

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். நுகள

என, தொண்டர் செவி ஆறல் உள்ளம் வயல் புக்கு உவகை ஒன் பயிர் வளப்பர்-
கண்ணுமாமுதலிய முனிவர்களுடைய காதாகிய கால்வழியால் மனமாகிய வயலிற்
சென்று சுநதோஷமாகிய ஒள்ளியபயிலாவளர்க்கவும்.

உதாத்தம, அதுதாததம, சொரிதமாகிய சர்பேதங்களால் வேதத்தின்பொ
ருள்விளங்க இசையறுத் துச்சரிததுவந்தார என்பார நாவுமிதமும் புடைபெயர்ந்த
துள்ள வெழுவேதவொலி உவகையொண்பயிர்வளாப்ப எனக்கூறினா. (உஉ)

சீதமணிமூரறிருவாய்நிறிதரும்ப
மாதவர்களாகாணவெளிவருவெளிரின்று
இதமுடிவாயளவினென்மறையினந்தப
போதவடிவாகிநின்றுரணபுராணன்.

(இ-ள்.) நாத முடிவாய் - நாதத்ததுவத்தின் முடிவாய், அளவில் நான்மறை
யின் அந்தம் போத வடிவாகி நிறை பூரண புராணன் - அளவில்லாத நான்கு வேத
ங்களின்முடியில் ஞானவடிவாய்கிறைந்த எனமும் பழையராசிப் பூரணராயுள்ளபெ
ருமானா, சீதம மணிமூரல் திருவாப நிறிது அருமப - குளிராத அழகிய புன்முது
வல திருவாய் மீதருமப, மாதவர்கள் காண எளி வந்து வெளி நின்றான் - கண்
னுமாமுதலிய முனிவர்களுக்கான (உட்புலன்களுக்கும் வெளிப்படடி) வெளியிடை
யில்வந்து நின்றருளினா.

தமக்கோர் நோற்றமு யிறுதியுமில்லாததின் - புராணனென்றதற்கு என்
தும் பழையொனப பொருளாகுகிறும். தினமலமாகிய சிவம மாயைக்கப்பாற்பட்ட
தாதலால் தத்தமாயையின் காரியமாகிப் பாடாது துவததுக்கும், அம்மாயையிறே
ன்திய விந்துததுவத்தின் காரியமாகிய வேதங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டு நின்றது
என்பார நாதமுடிவாகி யளவினென்மறையினந்தப - போதவடிவாகிநிறை எனக் கூ
றினா.

“வேதவேதாததம்நிலக்கருசெயவிநதுவுடன

நாதநாதாதநடுவேதம - போதததால்

ஆமளவுநதேடவளவிறந்தபபாலைச

சேமவொளி”

எனப போற்றிப்பட்டுறெடையில் வருதல்காணக.

(உ௩)

அதுரேடியாகிரியவிருத்தம.

வட்டவாண்மதிகண்டார்க்குமுனாககடல்மானமாண்ட
சிட்டராமுனிவர்காளைத்தேசிகவடிவநோகடி
யொட்டமுடிவகைவெள்ளமேறகொளவுருத்தகூற்றை
யட்டதாமனாதருசென்னிககணிமலராகததாழ்ந்தார.

(இ-ள்.) வட்டம் வாள் மதி கண்டு ஆக்கும் உவாக கடல் மான - வட்டமா
கிய வொள்ளிய பூரணசந்திரனைக்கண்டு ஒலிக்கும் கிறை கடலையொப்ப, மாண்
ட சிட்டராமுனிவர் - மாட்சிமைப்பட்ட பெரியோராகிய முனிவர்கள், காளை தேசி
கவடிவம் நோக்கி - காளைப்பருவத்தையுடைய தேசிகர் திருவுருவத்தைநோக்கி, ஒட்
டு அறு உவகை வெள்ளம் மேல் கொள - நீங்காத மகிழ்ச்சியாகிய வெள்ளம் மே
லெழுந்தோங்க, உருந்த கூற்றை அட்ட தாமனா தம் சென்னிக்கு அணிமலர் ஆக
தாழ்ந்தார் - கோபித்தெழுந்த இயமனை உதைத்தருளிய தாமனாபோன்ற திருவடி
களைத் தமது கிரததுக்கு அணியும் மலர்களாகச்சூடி வணங்கினார்கள். (உ௪)

அளவறுகலைக்கெல்லாமுறைவிடமாகிவேத
விளைபொருளாகின்றவேதியசாணமென்ற
வளைவுறுமனத்தினுரைத்தேமிகவள்ளனோக்கிப்
பராகறுதவததீர்வேட்கையாதெனப்பணிந்துசொல்வார்.

(இ-ள்.) அளவு அறு கலைக்கு எல்லாம் உறைவிடம் ஆகி - அளவில்லாத
நூல்களுக்கெல்லாம் உறையுளாகி, வேதம் விளை பொருளாகி நின்ற வேதிய - வேத
ததில் விளையும் பொருளாய் நின்றருளிய வேதிப்போ, சாணம் என்ற வளைவுறு மன
த்தினுரை - (நீர் எமக்கு) அடைக்கலமென்றடைந்த கோட்டமுற்ற மனத்தையுடைய
கண்ணவா முதலிய முனிவர்களை, தேதிக வள்ளல் நோக்கி-ஆசிரியமூர்த்தமா யெ
முந்தருளிய தக்கினுமூர்த்தி நோக்கியருளி, பளகு அறு தவததீர் - குறமறமறதவத்
தையுடையீர், வேட்கையாது என - உங்கள் விருப்பம் யாதென்று வினவ, பணிந்து
சொல்வார் - வணங்கி முனிவர்கள் கூறுவார்கள்.

அவரது அருட்சத்திபால் சுந்தமாயையிறுந்நிய விர்து தத்தவத்தினின்
அந்தோனறினமையால் அளவறுகலைக்கெல்லாமுறைவிடமாகியேனாரா. (உரு)

அடியோமும்புமாறுமுலகெலாமளிகுமாரும்
படியிலாவரத்தவேதப்பயனருளசெய்தியென்னக்
கொடியமாபாசந்தோப்பாணராவனம்முனிவரோடு
முடிவிலாவிவிங்கமுன்போயமறைப்பொருண்மொழிவதானான்.

(இ-ள்.) அடியோம் உய்யும் ஆறும் - அடியேங்கள் ஐயமறத் தெளிந்தபிழை
க்கும் வண்ணமும், உலகு எல்லாம் அளிகும் ஆறும் - உலகத்தை யெல்லாம் பாது
காகும்வண்ணமும், படி இல்லா வரத்த வேதம் பயன் அருள் செய்தி என்ன - அ
ளவில்லாத நனமையையுடைய வேரத்தின்பொருளை உணர்த்தியருளா யென்று (கு
றையிர்ப்பு) கொடிய மா பாசம் தோப்பாண (விடாது சூழ்ந்த) கொடிய பெரியமலப
பிணிப்பை யொழிக்க, குரவன் அமமுனிவரோடும் - ஆசிரியர் திருக்கோலங்கொண
வெந்த பெருமானார் அந்தமுனிவர்களோடும், முடிவு இல்லா இலிங்கம் முன் போய்-
(என்றும்) தனக்கோ இறுதியில்லாத இலிங்கமூர்த்தியின திருமுனசென்று, மறைப்
பொருள் மொழிவது ஆனான் - வேதத்திடுத் கிடைப்பொருளைத் தெரித்தருளத்திரு
வாய்மலர்ந்தருளினார்.

வேதத்தின் பொருளுணர்ந்தால் உமது அருட்பேறு வாய்க்கும் என்பார் அடி
யோமும்புமாரும் எனவும், எங்கட்கு இவ்வேதப்பொருள் கைகூடல் பலருந்தென்
ளிதி நெங்கனிடத் துணர்ந்து பிறவியைக் களைத் தய்வார்களென்பார் உலகெலாம
ளிக்ஞமாரும் எனவுங்கூறினார். (உசு)

அந்தணிற்கேண்மின்சாலவருமறைப்பொருள்களெல்லா
மந்தணமாகுமிந்தமறைப்பொருளறிதருனே
நந்தவில்லாதபோகப்பயனுக்குநவியும்பாச
பந்தனைகழிக்கும்வீட்டின்பயனுக்குங்கருவியாகும்.

(இ-ள்.) அந்தணர் கேண்மின் - முனிவர்களே கேளுங்கள், சால அருமறை
பொருள்கள் எல்லாம் மந்தணம் ஆகும் - மிகவும் அரிய வேதங்களின் உட்கிடைப்
பொருள்களெல்லாம் இரகசியமாயிருக்கும். இந்த மறைப்பொருள் அறிதல் தானே -

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ௫௧௯

இந்தவேதத்தினுட் கிடைப்பொருளையறிதலே, நகதல் இல்லாத போகப் பயனுக்கும்-கெடுதலில்லாத போகப்பேற்றிற்கும், நலியும் பாச பந்தனை கழிகக்கும் வீட்டின்பயனுக்கும் கருவியாகும் - வருத்தம் பாசபந்தத்தைப் போக்கும் மோகப்பேற்றிற்குஞ் சாதனமாம்.

வேதம் கருமகாண்டம், ஞானகாண்டம் என இருவகைப் படுதலால் கருமகாண்டத்திற்குரிய யாகாதிபுண்ணியங்களுல் போகமும், ஞானகாண்டத்திற்குரிய நின்மலசொருபியாகிய சிவரதால் முத்தியங் கைகூடுதலால் மறைப்பொருளறிதல்தானே போகப்பயனுக்கும் வீட்டின்பயனுக்கும் கருவியாகும் என்றார். சரலோகமுதலியப்த முத்திகளாசலால் நக்தலில்லாத போகப்பயனென்றோ “தெருட்பெறு போகவீடு காரணமாயச் சிவமயமா மறைப்பொருளை” எனப் பின்னர் வருதலுங்காண்க.

(உஎ)

உத்தமசயம்புக்குள்ளுமுத்தமதராமாய்மேலார்
தத்துவமாசுயிந்தசாநந்தாசயம்புலிங்க
நித்தமாய்மறைகடகெல்லாநிதானமாமொருளாயுண்மைச்
சுத்தவத்துவிதமானசயம்பிரகாசமாகும்.

(இ-ள்.) உத்தம சயம்புக்குள்ளும் உத்தம தாமாய்-உத்தம சயம்புமூர்த்திகளுக்குள்ளும் மேம்பட்ட வுத்தமசயம்புவாய், மேலாம் தத்துவமாகும் இந்த சந்தர சயம்பு லிங்கம் - மேம்பட்ட தத்துவங்களின் வடிவமாகிய இந்தச்சயம்புலிங்கமாகிய சோமசுந்தரமூர்த்தி, நித்தமாய் - என்றும் அழியாததாய், மறை கட்டு எல்லாம் நிதானமாம் பொருளாய் - வேதங்களுக்கெல்லாம் ஆதிகாரணமாகிய பொருளாய், உண்மை சுத்த அத்துவிதமான சயம்பிரகாசமாகும் - உண்மையாகிய சுத்தாத் தத்துவிதமான சயம்பிரகாசமாக விளங்கும்.

நாத விந்து தத்துவங்களின் பொருளாய் விளங்குதலால் மேலார் தத்துவமாகும் எனவும், பிரணவசொருபமாய் நிறைவால் நிதானமாம் பொருளாய் எனவும், ஏனையோகூறுதல்போலாக, உடலும் உயிருந் தமமுள்ளொன்றுபட்டியும் அறிவும், கண்ணினையும்கூரியுந் தமமுள்ளொன்றுபட்டிக் காணந்தனமையையும் பிரிக்கக்கூடாததுபோலச் சிவந்ததையும் பிரபஞ்சததையும் தமயிற்பிரிக்கவொண்ணாது இரண்டறநிற்கும் அத்துவிதமாதலால் சுத்தவத்துவிதம் எனவுகூறினார்.

நிறைபராபரம்விஞ்ஞானநிராமயமென்றுநூல்க
ளறைபரம்பிரமமாகுமிதனுருவாகுமேக
மறையதன்பொருளேயிந்தசுசுந்தரவடிவாயிவ
னுறைசிவலிங்கமொன்றேயென்பர்நூலுணர்நகல்லோர்.

(இ-ள்.) நிறை பராபரம் விஞ்ஞானம் நிராமயம் என்று - எங்கும் நிறைந்த பராபரமென்றும் விஞ்ஞானமென்தம் நிராமயமென்றும், நூல்கள் அறை பரம்பிரமம் ஆகும் இதன் உரு ஏக மறை ஆகும் - நூல்கள்கூறும் பரம்பிரமமாகிய இந்தச் சிவலிங்கமூர்த்தியின் திருவுருவமே ஒன்றாயுள்ள வேதமாம், நூல் உணர்ந்த நல்லோர் - நூல் முறறுமுணர்ந்த பெரியோர்கள், அதன பொருளே - அவவேதத்தின் பொருளே, இந்த சுந்தரம் வடிவாய் இவ்வன் உறை சிவலிங்கம் ஒன்றே என்பர்-இந்தச் சோமசுந்தரமூர்த்தமாய் இவ்விடத்து எழுந்தருளிய சிவலிங்கமூர்த்தி யொன்றே என்று கூறுவார்.

பரசுபரம் பராசத்திக்கு மேலானவன். விஞ்ஞானம் மேலான பாஞ்ஞான வடிவாயுள்ளவன். நிராமயம் நோயில்லாதவன். பரம் பிரமம் மேலான வியாபியாயுள்ளவன். இவ்வாறுள்ள நினைவொருபொருள் சிவபெருமானொருவனே கத்தரவாய நிறைவால் வேதமும் ஒன்றையெனவும், அச்சிவபெருமான பிரதிவிம்பித்தற்கு விம்பமாய் நின்ற பிரணவத்திறனோனதுதலால் அவ்வேதம் அவனொருவரும் எனவும், அப்பிரணவத்தின் வாச்சியமாய் நிறைவால் அதன் பொருளே விவலிங்கம் எனவும், புராணகத்தரவாகிய பரசிவத்தைப்போல் அப்பராசத்தியாயும் நிறைவால் நிறையெனவும் கூறினார். பராபரம் என்றது தாபரமூர்த்தம் எனவும், பரம் பிரமம் என்றது சொருபசிவம் எனவும்கொள்க. சிவபெருமான் பிரதிவிம்பம் எனவும், அதன் பொருளே சிவலிங்கமெனவும் கூறியதற்கு “அகநிலிபிரணவத்திப்பரசிவமே பிரதிவிம்பமாயிருக்கும் - அகலமுறவாதலினமற்றது சிவவாசகமென்றே யறிஞரொல்லா - அகநிலபரம்பொருளதுவுதுயு மிரண்டலவிரும்புமழும்போலும்” எனவும், “பேராசிப்பரசிவமும் பிரணவத்தினவேலாகப்பெற்றியாலே” எனவும் சூக்சங்கிதை எககிய வைபவகாண்டம் பிரணவமுறைத்த அத்தியாயத்தில் வருடல்கொண்க.

(௨௬)

ஆகையான்மறையுமொன்றையருமறைப்பொருளுமொன்றே
சாகையாலனந்தமாரித்தழைத்ததச்சராகையெல்லா
மேரகையாலிவனையேததுமுலகுதயாதிககிந்த
வேகனையினையினுன்றுமூர்த்தியாரிருந்தானன்றே.

(இ-ள்.) ஆகையால் - நூலுணர்ந்தோ ரிவ்வாறு கூறுகலால், மறையும் ஒன்றே - வேதமும் ஒன்றே, அருமறைப்பொருளும் ஒன்றே - அவ்வேதத்தின் அரிய பொருளும் ஒன்றே, சாகையால் அனந்தமாகித் தழைத்தது - (அவ்வொரு வேதம்) சாலககளால் அனந்த பேதமாயத் தழைத்துள்ளது, அச் சாகையெல்லாம் ஒகையால் இவனே ஏதும் - அவ்வேதத்தின் சாகைகளெல்லாம் விருப்பால் இவனையே துதியாரிற்கும், உலகு உதயாதிக்கு இந் ஏகன் ஆனையினால் மூன்று மூர்த்தியாய இருந்தான் - உலகத்தோற்றத்திற்கும் பாதுகாப்பிற்கும் இந்நிற்கும் இந்நச் சோமசுந்தரமூர்த்தி(தனது) அருட்சத்தியால் பிரமன் முதலிய மூர்த்திகளாயிருந்தான்.

வேதம் ஒன்றே சாகாபேதங்களால் இருக்கு முதலியனவாக நான்குவகைப்பட்டது ஆதலால் சாகையாலனந்தமாகித் தழைத்ததெனவும், அதுபோல ஏகமாயுள்ள தானும் சிருஷ்டி, திதி, சங்காரத்தின்பொருட்டுப் பிரமன் முதலிய திரிமூர்த்திகளாய் நிறைவால் உலகுதயாதிககிந்த ஏகனையினால் மூன்றுமூர்த்தியாயிருந்தான் எனவும் கூறினார். சாகாபேதங்களால் வேதம் நான்குவகைப்பட்டதென்பது “கூட்டிசைமுக்கது” எனப் பின்வருஞ் செய்யுளாலுணர்க.

(௩0)

மலர்மகனுநிமூன்றுவையமும்படைத்துமாலா
யலைவறநிறுத்திமுக்கனாகியாயித்தமமூவர்
தலைவனுய்ப்பரமாகாசசரீரியாயமுதலீநின்றித்
தொலைவருஞ்சோதியாமிசுந்தரவிசிங்கந்தன்னில்.

(இ-ள்.) மலர் மகனாகி மூன்று வையமும் படைத்து - பிரமனாகி மூன்றுலகங்களையும் படைத்து, மாலாய் அலைவு அற நிறுத்தி - திருமாலாய் உயிர்கள் வருத்த மறத் தாங்கி, முக்கன் ஆதியாய் அழித்து - திரிநேத்திரங்களையுடைய உருத்திரமூர்

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ௫௨௧

த்தியாய் இளைப்பாழித்து, அம்மூவர் தலைவனும் - அத்திரிமூர்த்திகளுக்கு யிறைவனாகி, பரமாகாச சரீரியாய் - சிதாகாசமே தனக்கோர் திருமேனியாக வுடையவனாய், முதல் ஈறு இன்றி தொலை வரும் சோதி ஆம் இச்சந்தர இலிங்கம் தன்னில்-தோற்றமும் நடுவும் இறுதியில்லாமல் என்றுங் கெடாத ஒளிவடிவாயுள்ள இந்தச் சோமசந்தர இலிங்கமூர்த்தியில்.

முதலீது என்றமையால் நடுவென்பது கூறாதே யமைதலால் நடுவென விரித்துக்கூறினும், ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம வருவித்துத்தனது திருவடியிற்கூட்டுதற்குச்சிருட்டியாதித்தொழில்களைநடத்துதலால்மலர்மகனாகி மூன்றுவையமும் படைத்து மாலாய் அலைவற நிறுத்தி முக்கனாதியாயழித்து எனவும், இத்தொழில்களையம் மூவரும் தனது ஆணைமேற்கொண்டு நடத்த நின்றலால் அம்மூவர் தலைவனாய் எனவும், இவ்வாறுநிற்பவன வாக்குமனாதிதனதலால் முதலீதினி நி எனவும், சந்திர சூரியாக்கினி நகூத்திரங்கள் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் ஒளிதருவோன் ஆதலால் தொலைவருஞ் சோதியாய் எனவுங் கூறினார். சிவபெருமானே சிருட்டியாதித் தொழில்களை நடத்துகின்றான் என்பது “போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம்பூங்கழல்கள் - போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம்பூங்கழல்கள் - போற்றியெல்லாவுயிர்க்கு மீரூமிணையடிகள் - போற்றிமானமுடனும் காணாதபுண்டரிகம் - போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்” எனத் திருவாசகத்திலும், அம்மூவர் தலைவனாய் என்பது “மூவண்ணல் தன்சநிதி முத்தொழில்செய்யவாளா - மேவண்ணல்” என இந்நூலிலும், விகாரயின்றி என்பது “கந்தமலரயனபடைக்கும்” என்னும்விருத்தத்தில் “விகாரங்கள் மருவான” எனச் சிவப்பிரகாசத்திலும், சந்திர சூரியாக்கினி நகூத்திர முதலியவற்றிற்கு ஒளிதருவான் என்றது “மெய்ச்சுடருக்கெல்லாம் - ஒளிவந்தபூங்கழல்” என ஷெ. திருவாசகத்திலும் வருதல் காண்க.

(கூக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியிலான்மதத்துவமானலலாமகன்பாகமுநடுவி
னீதியின்விச்சாதத்துவமானநெடியவன்பாகமுமுடிவி
லோதியசிவத்தத்துவமெனலானவுருத்திரபாகமுமுதிக்கும்
பேதியிம்மூன்றிலெண்ணிறத்துவங்கள்பிறக்குமம்மூன்றினுமுறையால்.

(இ-ள்.) ஆதியில் ஆன்ம தத்துவம் ஆன அலர்மகன் பாகமும் - முதலில் ஆன்மதத்துவமாயுள்ள பிரமன் பாகமும், நடுவில் நீதியின் விச்சாதத்துவமான நெடியவன் பாகமும் - மத்தியில் முறைப்படி விததியாதத்துவமாயுள்ள திருமால்பாகமும், முடியில் ஒதிப சிவ தத்துவம் எனல் ஆன உருத்திரபாகமும் உதிக்கும் - மத்தகத்தில் கூறப்பட்ட சிவத்தத்துவமென்னும் உருத்திரபாகமூர் தோன்றும், பேதி இம்மூன்றில் - இவ்வாறு வேறுபட்ட இம்மூவகை தத்துவங்களில், எண்ணில் தத்துவங்கள் பிறக்கும் - அளவில்லாத தத்துவங்கள் தோன்றும், அம்மூன்றினும் முறையால் - அம்மூன்று தத்துவங்களினு முறைப்படி.

சிவலிங்கம் பன்னிரண்டங்குலமாகில் நந்நான்க்குலங்களாகப்பிரித்து முறையே ஆன்மதத்துவமுதலாகக்கொள்ள நின்றலால் ஆதியில், நடுவில், முடிவில் என்றார்.

ஆன்மதத்துவம்-உசு. பூதம்-௫, புலன்-௫, ஞானேந்திரியம்-௫, கன்மேந்திரியம்-௫, அந்தக்கரணம்-சு, ஆட உசு, வித்தியாதத்துவம் காலம், நியதி, கலை, வித்

தை, இராகம், புருடன், மாயை ஆ. எ. சிவதத்துவம் சத்தவித்தை, ஈஸ்வரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம் ஆ. ரு. இத்தத்துவங்களினின்று குக்குமை முதலிய வாக்குகளும், பிரணவாயுமுதலிய வாயுக்களும், வசனாதிகளும், குணதத்துவமும், தைசைமுதலிய ஆங்காரமும், சாக்கிர முதலிய அவதத்தைகளும் ஆகிய இவை முதலியன தோன்றுதலால் பேதி யிம்முன்றி லெண்ணித்தத்துவங்கள் பிறக்கும் என்றார். மத்தகம் என்றது பூசாம்சத்தை. (கஉ)

ஒதருமகாரமுதலாமகாரமுதித்திடும்பிரணவம்விந்து
நாதமோடுதிக்கும்வியத்ததாரகத்தினல்லகாயத்திரிமூன்று
பேதமாம்பதத்தாற்பிறக்குமிக்காயத்திரியிருபேதமாம்பேதம் [ம்
யாதெனிற்சமட்டிவியட்டியென்றிரண்டுமேதுவாம்வேட்டவைக்கெல்லா

(இ-ள்.) ஒது அரும் அகாரம் உகாரம் மகாரம் உதித்திடும்-சொல்லுதற்கரிய அகாரமும் உகாரமும் மகாரமும் அததத்துவங்களினின்று தோன்றும், பிரணவம் விந்து நாதமோடு உதிக்கும்-(அவ்வகரங்களோடு) பிரணவமானது விந்து நாதங்களோடுநேர்த்தும், வியத்த தாரகத்தின் நல்ல காயத்திரி மூன்று பேதம் ஆம் பதத்தால் பிறக்கும்-விளங்கும் அப்பிரணவத்தில் (வியாகிருதிகளேழோடு) நன்மையைத்தரும காயத்திரி மூன்றுபேதமாகிய பதங்களால் தோன்றும், இ காயத்திரி இருபேதம் ஆம் - இந்தக்காயத்திரி பிரணவிபேதமாம், பேதம் யாது எனில் சமட்டி வியட்டி - பேதம் யாதென்று வினவில் சமட்டி வியட்டியாய், என்ற இரண்டும் வேட்டவைக்கு எல்லாம்எதுவாம் - என்று கூறப்பட்ட இவவிரண்டும் ஆன்மாக்கள் விரும்பினைவைகெல்லாம் பெறுதற்குக் காரணங்களாம்.

வியத்ததாரகம் என்றதற்கு விளங்கும் ஆதாரமாகிய இச்சிவலிங்கமூர்த்தியினின்று எனப்பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று.

பிரணவமானது அகரமுதலிய ஐந்தக்கரங்களின் வடிவாய் நிறநலால் அவ்வக்கரங்களோடு என்றும், இருபத்துநான்கு எழுத்துகளின் வடிவாயுள்ள காயத்திரி மூன்று வாக்கிய முடிபாயுள்ளது ஆதலால் காயத்திரி மூன்றுபேதமாம் பதத்தாற் பிறக்கும் என்றார். அகரமுதலிய அக்கரங்களின் வடிவாய் நிறநல் “அவ்வுடனுவ்வுமவ்வுமனம் புத்தியகங்காரங்கள் - செவ்வியலிந்துநாதந் சித்தமோடுள்ளமாகும் - ஒவ்வெனுமெழுத்தாமைந்தம்” எனவரும் சிவஞானசித்தியாரில் சமட்டியிற் பிரணவரூபம் ஐந்தெழுத்தாம் எனக்கூறியிருத்தல்களன்க, வியாகிருதிகளேழுமென்றது காயத்திரிக்குரியஅங்கங்களை. சமட்டி,வியட்டி. என்னது உச்சரிப்பின்பேதங்களை.

இன்னவையிரண்டுமியவனருவவையாலீன்றநான்மறையையந்நான்கும்
பின்னிவனருளாலளவிலவானபிரணவமாதிரிமு
மன்னவாருனதாரதத்தகாரமாதியக்கரங்களுமுதித்த
சொன்னவக்கரத்தினிசிவாகமநாஸிசகாவரனடுமுக்கத்துதித்த.

(இ-ள்.) இன்னவை இரண்டும் இவன் அருள் வலியால் கான்மறையை ஈன்ற - இவ்விரண்டும் இச்சோமசந்தரக்கடவுளின் திருவருட்சத்தியால் காண்கு வேதங்களைபுந் தந்தன, அந்நான்கும் - அந்நான்கு வேதங்களும், - பின் இவன் அருளால் அளவு இலவான - பின்பு இம்மூர்த்தியின் திருவருளால் அளவில்லாதனவாய் விரிந்தன, பிரணவம் ஆதி மந்திரமும் அன்னவாது ஆன - பிரணவத்தை முதலிலுள்ள சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும் (அப்பிரணவத்தில்) அவ்வாறு தோ

வேதத்துக்குப்பொருள்முள்ளிச் செய்தபடலம். ௫௨௩

ன்றின, தாரகத்து அகாரம் ஆதி அக்கரங்களும் உதித்த - அப்பிரணவத்தில் அகார முதலிய ஐம்பத்தோரக்கரங்களுந் தோன்றின, சொன்ன அக்கரத்தின்-கூறிய அக்கரங்களின் (வடிவாயுள்ள) சிவாகமனால் இச்சரவான் கடுமுகத்து உதித்த-சிவாகமனால்கள் இந்தச் சோமகந்தரக்கடவுளின் கடுமுகத்திற்கேன்றின.

தாரகம் என்றது வேதமுதலியன தோன்றுதற்குஆதாரமாய் நின்றலால் அக்காரணம்பற்றிப் பிரணவத்தின்மேல் நின்றது எனஅறிக.

சிவாகமங்களைக் காயிகம், யோகசம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், குக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சவாசம், சுவாயம்பு வம், ஆக்கிரேயம், வீரம், லௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோத்தேதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம், சருவோத்தம், பாரமேச்சரம், கிரணம், வாதுளம் என - ௨௮. இவை தனித்தனி ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என நான்கு பாதங்களை யுடையனவாயிருக்கும். (௩௪)

கீட்டிசைமுகத்தொன்றித்தநாலேந்திற்கிளைத்ததாழிருக்கதுதென்பா லீட்டியவிரண்டாம்வேதநாறுருவோடுமூந்ததுகுடதிசைமுகத்தி னீட்டியசாமமாயிரமுகத்தானியிர்த்ததுவடதிசைமுகத்தி னுட்டியவொன்பதுருவொடுகிளைத்துநடந்ததுநான்கதாமறையே.

(இ-ள்.) கீழ் திசை முகத்தது ஒன்று அடுத்த நாலேந்தில் கிளைத்தது இருக்கு - தற்புருடமுகத்தில் இருபத்தொரு சாகையோடு இருக்குவேதம் தோன்றியது, தென் பால் ஈண்டிய இரண்டாம் வேதம் நூறு உருவோடு எழுந்தது - அகோரமுகத்தில் நெருங்கிய யசர் வேதம் நூறு சாகைகளோடு தோன்றியது, குட திசை முகத்தில் நீட்டிய சாமம் ஆயிர முகத்தால் நியிர்த்தது - வாமதேவமுகத்தில் அளவில்லாத சா மவேதம் ஆயிரஞ்சாகைகளோடு தோன்றி எழுந்தது, வடதிசை முகத்தில் நாட்டிய ஒன்பது உருவோடு கிளைத்த நான்காம்மறை நடந்தது - சந்தியோசாத முகத்தில் உண்மைப்பொருளை நிலைநிறுத்திய ஒன்பது சாகைகளாகி அதர்வ வேதந்தோன்றி நடந்தது.

இருக்கது நான்கது அது பகுதிப்பொருள்வகுதி. ஈட்டிய வலித்தல்விகாரம்.

அருமறைநால்வேறுகையால்வருணமாச்சிரமங்களுநான்காம் தருமம்யாகாதிகருமமுமறையின்றகைமையிற்கேன்றினமறையுங் கருமநான்றானநாலெனவிரண்டாங்கருமநூலிவனருச்சனைக்கு வரும்வினையுணர்த்துநூனநூலிவன்றன்வடிவிலரவடிவினையுணர்த்தும்.

(இ-ள்.) அருமறை நால் வேறு ஆகையால்-அரிபு வேதங்கள் நான்கு கூறு கையால், வருணமும் ஆச்சிரமங்களும் நான்காம் - வருணமும் ஆச்சிரமங்களும் நன்றான்கு வன்கப்படும், தருமம் யாகாதி கருமமும் மறையின் தகைமையில் தோன் றின - தருமவடிவாகிய யாகமுதலிய கருமங்களும் வேதத்தின்பொருளின் வழியிற் றேன்றின, மறையும் கருமனால் ஞானனால் என இரண்டு ஆம்-வேதமும் கருமனால் ஞானநாலென இரண்டிவகைப்படும், கருமநூல் இவன் அருச்சனைக்குவரும் வினை உணர்த்தும்-கருமனால் இவனருச்சனைக்குரிய கிரியைகளைக் கூறும், ஞானனால் இவ ன் தன் வடிவு இல்லாவடிவினை உணர்த்தும்-ஞானநூலானது இச்சிவபெருமானுடைய நிம்மல சொருபத்தைத் தெரிவிக்கும்.

வருணம் நான்காவன பிரம், சந்திரிய, வசிய, சூத்திரர் எனப்படும். ஆச்சிரமம் நான்காவன பிரம்சரியம், திருக்கத்தம், வானப்பிரத்தம், சந்திரயசம் எனப்படும். வேதத்தின் அபரார்த்தமாகிய தருமம் டாகாதி கருமங்களாதலால், தரும யாகாதிகருமம் எனவும், யாகம் அலம், சூக்குமம் என இருவகைப்படுத்தலால் பொதுப்பட யாகாதியெனவும், கருமம்-மானதம், வாகிகம், காயிகம் என மூவகைப்படுத்தலால் முற்றும்மை தந்து கருமமும் எனவும், கருமம் எல்லாத்தொழிற்கும் பொதுப்பட நின்றதெனினும் சிவார்ச்சனை சிவத்தைப் பெறுகைக்குரிய தொழிலாகையால் கருமதுவிலைநாச்சனைக்குவரும் வினையுணர்த்தம் எனவும், வேதத்தின் பரார்த்தம் சிவத்தைப் பெறுகைக்கு அப்பரசிவத்தின் நின்மலசோருபத்தை யுணர்த்துதலால் ஞானதுவிலைநன் வடிவிலா வடிவினையுணர்த்தம் எனவும் கூறினார். (௩௬)

முதலுக்கர்நீரார்நினைகுழைத்தாங்கிம்முழுமுதற்கருத்தநல்ல வியின் பதயிவன்வடிவப்பண்ணவர்பிறர்க்குந் திருத்தியாம்பரணிவன் முகத்தின் விதமுறுநித்தமாதிமூவினைக்கும்வேண்டியங்குலகவர்போகங் கதிபெறவியற்றுஞ்சிவார்ச்சனைவினைக்குங்காரணமிச்சிவகோசம்.

(இ-ள்.) முதல் துகர்நீரால் நினை குழைத்தால் ஆங்கு-வேர் துகரும நீரினால் நினைகள் தளிர்ந்தாற்போல, இம் முழு முதற்கு அருத்தம் நல் அலியின் பதம் - இச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு ணட்டும் நல்ல அலியுணவு, இவன் வடிவம் புண்ணவர் பிறர்க்கும் திருத்தியாம் - இம்மூர்த்தியின் திருவுருவமாகிய தேவர்கள் பிறர்க்குந் திருத்தியாய் முடியும், பரன் இவன் முகத்தில் - இறைவனாகிய இச்சிவபெருமான் சந்தியில், விதம் உறும நித்தம் ஆதி மூவினைக்கும-(செய்யும்) வெவ்வேறு வகைப்பட்ட நித்த முதலிய மூன்று தொழில்களுக்கும், உலகவர் போகம் கதிவேண்டி பெற இயற்றும் சிவார்ச்சனை வினைக்கும் - உலகவர் போகத்தையும் முத்தியையும் பெறச்செய்யும் சிவார்ச்சனைக்கும், இச்சிவ கோசம் காரணம் - இச்சிவலிங்க மூர்த்தியே காரணமாயுள்ளது.

பிரமன் முதலிய மூவடிவமாய் நிறைவால் இம்முழுமுதற்கருத்த நல்லவியின் பதயிவன் வடிவம் பண்ணவர் பிறர்க்குந் திருத்தியாம் என்றா, நித்த முதலிய மூவினைகள் நித்தம், நையித்தம், காயியம் இவைகளை முன்னாக் காண்க. அங்கு அசைநிலை. (௩௭)

மறைபலமுகங்கொண்டலறிவாயினைத்துமயங்கவே நகண்டபூரணமாய் நிறைபரம்பிரமமாகுமிக்குறியைக்கருமநன்னெறிவழாப்பூசை முறையினுஞ்ஞானநெறியினிப்பொருளையருளின முயக்கமுயங்கு மறிவினுந்தெளிவதுமக்குநாமுறைத்தவருமறைப்பொருள்பிறர்க்கரிதால்.

(இ-ள்.) மறை பல முகங்கொண்டு அலறி வாய் இளைத்து மயங்க - வேதங்கள் அனைக முகங்கொண்டு (தேடியுமுணராது) கதறி வாய்சோர்ந்து மயங்க, வேறு அகண்ட பூரணமாய் நிறை பரம்பிரமம் ஆகும் இக்குறியை - (அவற்றிற்கு) வேறாய் அகண்ட பூரணமாகி நிறைந்த சொருபசிவமாகிய இரதச் சிவலிங்கப்பெருமானை, நல் கருமம் நெறி வழா பூசை முறையினும் - நல்ல கருமகாண்டத்திற்கு கூறிய நெறியினின்றும் தவறாத பூசைமுறையினும், ஞான நெறியின் இப்பொருளை அருளினால் முயக்கு அற முயங்கும் அறிவினும் தெளிவது - ஞானகாண்டத்திற்குரிய நெறியினின்று இச்சிவலிங்கப்பெருமானை (அவனது) திருவருளினால் கலப்பறக்கல

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ௫௨௫

க்கும் உணர்வினாலும் அவனையறிதல், உமக்கு நாம் உரைத்த அருமறைப்பொருள் - உமக்கு நான்குரிய வேதத்தினுட்குடைப்பொருள். பிறர்க்கு அரிது-(இதனை யுணர்ந்தல்) ஏனையோர்க்கரியது.

பலமுகக்கொண்டு என்றது சாகைகளை. வேதத்தினுட்குடைப்பொருளாயிருப்பினும் அவ்வேதம் சடமாயுள்ள விந்துவிற் றோன்றினமையால் சித்தாயுள்ள சிவத்தை யறிதலருமையால் அலறி வாயினேத்து மயங்க வேறகண்ட பூரணமாய் நிறை எனவும், ஞானகாண்டம் வடிவிலா வடிவினை யுணர்ந்துதலால் அவனது நின்மல சொருபத்தை யவன் நிறுவருளாலே இரண்டற நின்றுணரவேணடுதலால் அருளி ஞான முயக்கற முயங்கும் அறிவினும் எனவும் கூறினார். (௨௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருமத்தான் ஞானமுண்டாங்கருமத்தைசசித்தசுத்தி
தருமத்தாவிசந்தசித்தசுத்தியைத்தருமநல்கு
மருமைத்தாந்தருமத்தாலேசாந்தியுண்டாகுமாண்ட
பெருமைததாஞ்சாந்தியாலேபிறப்பதடடாங்கயோகம்.

(இ-ள்.) கருமத்தால் ஞானம் உண்டாம் - கருமகாண்டத்திற்கூறிய சற்கருமத்தால் ஞானகாண்டத்திற்கூறிய ஞானங்கடையும், கருமத்தை சித்த சுத்தி தருமம் - அச்சற்கருமத்தைச் சித்தசுத்தி கொடுக்கும், மத்தம ஆல் இகந்த சித்த சுத்தியை தருமம் நல்கும் - மயக்கத்தினினமும் நீங்கிய சித்த சுத்தியை அததருமம் கொடுக்கும், அருமைதது ஆம் தருமத்தால் சாந்தி உண்டு ஆகும் - அருமையை யுடைத்தாகிய அததருமத்தாலே சாந்தி உண்டாகும், மாண்ட பெருமைதது ஆம் சாந்தியாலே அட்டாங்கயோகம் பிறப்பது - மாட்டுமைப்பட்ட பெருமையை யுடைய அச்சாந்தியினாலே அட்டாங்கயோகந் தோன்றும்.

கருமம் என்றது முன்னர்கூறிய சிவார்ச்சனையை. ஞானம் என்றது பர ஞானத்தை. சித்த சுத்தி என்றது நித்திய கைமித்திய கருமங்களைச் சிவார்ப்பணமாகச் செய்ததால் வந்த பயனை. தருமம் என்றது பத்துவகைப்பட்ட சிவபுண்ணியத்தை. சாந்தி என்றது அகக்கரணநிக்நிரகத்தை. அட்டாங்கயோகம் என்றது இயம முதலிய எட்டினை. சிவபுண்ணியம் கொல்லாமை, பொறுமை, உண்மைகூறல், பழி பாவத்துக்கு அஞ்சுதல், புண்ணியத்திலிச்சை, மனமுதலியவற்றை யொடுக்கல், கொடை, சிவார்ச்சனை, தவம், சதாசிவாதி விக்நிரகங்களைத் தியானித்தல் எனப் பத்தாம். அட்டாங்கயோகம் இயமம், சியமம், ஆசனம், பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என எட்டுவகைப்படும். கருமத்தால் ஞானமுண்டாம் என்பது “கிரியையெனமருவும்வையாவுஞானங் கிடைத்தற்குநிமித்தமெனக்கிளக்கும” என்னுஞ் சிவப்பிரகாசத்தாலும், சித்தசுத்தி எனபது “நித்தியகைமித்தியகன்மங்கனிட்காயியமாகப் - பத்தியுறச்செய்வதொற் பாவமெலாநாசமுறும் - ஒத்தியன்மற்றதனானே யொழியாமலுறசித்த - சுத்தியுளதாமென்று சொல்லுமானம் நையனைத்தம்” என்னும் சூதசங்கதையாலும், சிவபுண்ணியம் பத்தென்றது “அயிங்கிதைபொறையேமெய்ம்மை யதைதலேயிரியநானே - உயர்ந்தவாதாவேயுள்ள மொடுக்கலெகொடுக்கைதானே - வியந்தவார்ச்சனையேமெய்ப்பூன் வெறுத்துறுதவமே மேனி - நயந்தபாவனையேயென்னத் தசயிவைவன்றெந்நாளும்” என்னும் சிவதருமோத்தரத்தாலும், அட்டாங்கயோகம் “இயமசியமமாசனமே யிலங்குபிராணயாமமே - வடிமார்பிரத்தியாகாரம் வருதானையேதியானமே - பயமார்ச்சமாதி யென

வெட்டு” என்னும் ஷட ரூபசங்கீதையாலும் உணர்க. இயமமுதலியவற்றைவிடிக்
கிற் பெருகும். மத்தம் ஈறுதொக்குகின்றது. ஆல் உருபுமயக்கம். (௩௬)

கிரியையாள் ஞானந்தன்னுங்கிளர்சிவபத்திபூசை
தெரிசனஞ்சைவலிங்கதாபனஞ்செய்தலீசற்
சூரியமெய்யன்பர் பூசையுருத்திரசின்னந்தாங்க
லரியதேசிகன்பாற்பத்தியனைத்தையுந்தெரியலாகும்.

(இ-ள்.) கிரியையால் ஞானத் தன்னால் - கிரியையினாலும் ஞானத்தினாலும்,
கிளர் சிவபத்தி பூசை தெரிசனம் - விளங்கும் சிவபத்தியும் சிவபூசையும் சிவதெரி
சனமும், சைவ லிங்க தாபனம் செயதல் - சிவலிங்க தாபனஞ் செய்தலும், ஈசற்கு
உரிய மெய் அன்பர் பூசை - சிவபெருமானுக்குரிய மெய்யடியார் பூசையும், உருத்திர
சின்னம் தாங்கல் - சிவவேடம் தாங்குதலும், அரிய தேசிகன் பால் பத்தி - பெறு
தற்கரிய ஞானாகிரியுடைய அன்பு கொள்ளுதலும், அனைத்தையும் தெரியலாகும் -
(ஆகிய) இவை முற்றும் அறியலாம்.

பரஞானமடைந்த சிவன்முத்தர்களும் பற்றற நீங்கின மும்மலங்களும் ப
ழைய வாசனாபலத்தால் விளக்கற்றம் பாரக்கும் இருள்போல் அறிவற்றம்பார்த்துத்
தாக்குதலால் அவற்றைப் பரிகரித்தற்குத் துணையாகச் சிவபத்தி, சிவபூசை, சிவதெரி
சன முதலியவற்றைக் கொள்ளவேண்டிதலால் ஞானத் தன்னால் அனைத்தையுந் தெ
ரியலாகும் என்றார். “செங்கமலத்தாளினாகள் சேரவொட்டாத் - திரிமலங்களதுத்
திசனேசராடுஞ் செநிறதிட் - டங்கவந்தநதிரு வேடமாலயங்கனெல்லாம் - அர
னெனவேதொழுதினைஞ்சி யாடிப்பாடி - எங்குமியாமொருவருக்கு மெளியோமல்
லோம் - இயாவருக்குமேலானோமென் திறமாப்பெய்தித் - திங்கண்முடியாரடியா
ரடியோமென்று - திரிநதிவெர்சிவஞானச் செய்தியுடையோரே” எனவரும் சிவஞா
னசித்தியாரால் உணர்க. (௪௦)

மறைவழிமதங்கட்கெல்லாமறைபிரமாணம்பின்சென்
றறைதருமிருதியெல்லாமவைக்கனாகுணமாயின்ன
முறையினுன்மார்த்தமென்றுமொழிவதம்மார்த்தஞ்சேர்ந்த
துறைகள்வைதிகமாமேலாசசொல்வதிகசுத்தமார்க்கம்.

(இ-ள்.) மறைவழி மதங்கட்கு எல்லாம் மறை பிரமாணம் - வேதத்தின்வழி
நின்ற கொள்கைகளுக்கெல்லாம் வேதமே பிரமாணமாம், பின் சென்று அறை தரும்
மிருதி எல்லாம் அவைக்கு அனுகூலம் ஆம் - அவ்வேதத்தின் வழியே சென்று அவ்
வேதத்திற்குப் பொருந்தக்கூறும் மிருதிகளெல்லாம் அக்கொள்கைகளுக்கு அனுக
ணப்பிரமாணமாம், இன்ன முறையினால் மார்த்தம் என்று மொழிவது - (வேதத்தி
ற்குப் பொருந்தக்கூறும்) இந்த முறையினால் அவ்வனுகுணப்பிரமாணம் மார்த்தமெ
ன்று கூறப்படும், அம் மார்த்தம் சேர்ந்த துறைகள் வைதிகமாம் - அம்மார்த்தஞ்
சேர்ந்த பாகுபாடுகள் வைதிகமாகும், இச் சுத்த மார்க்கம் மேலா சொல்வது - இச்
சுத்தமார்க்கமாகிய வைதிகமார்க்கம் மேலாகக் கூறப்படும்.

வேதத்திற்கூறும் கொள்கைக்கு மிருதியிற்கூறும் கொள்கை விருத்தியின்றி
யொத்திருக்கவேண்டும் என்பார் பின்சென்றறைதரும் எனவும், இந்தப்பிரமாணம்
இரண்டாவது என்பார் அனுகூலமாம் எனவும், சுருதியிற்கூறவது சிளோதம் என்

மாணிக்கம் விற்றதிருவோயாடல் -



முற்போல மிருதியிற் கூறுவது மார்த்தம் என்பார் இன்ன முறையினால் மார்த்தம் எனவும், தன்னொடு முரணுதலின்றி நின்ற மார்த்தந்த்ருவிய வேதமார்க்கம் என்பார் வைதிகம் எனவும் கூறினார். (சக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தெருட்பெறுபோகம்வீகொரணமாய்ச்சிவமயமாமறைப்பொருளை யிருட்கெடவுரைத்தேயிப்பொருடகதிகமில்லையிப்பொருளொலாமுமக்கு மருட்கெடத்தெளிவதாகெனவினையவழிவழாமாதவர் புறத்தை யருட்கையாற்றடவியிலிக்கத்துட்புருந்தானருள்பழுத்தன்னதேசிகனே.

(இ-ள்.) தெருள் பெறு போகம் வீடு காரணமாய் - தெளிவுபெற்ற பந்த மோஷங்களுக்குக் காரணமாகி, சிவமய மாம மறைப் பொருளை இருள் கெட உரை ததேம்-சிவமயமாகிய வேதத்தினுட்பொருளை மயக்கக்கெடக் கூறிலேம், இப்பொருட்கு அதிகம் இல்லை-(நாம் கூறிய) இந்தப் பொருளுக்கு மேம்பட்ட பொருளில்லை, இப் பொருள் எல்லாம் உமக்கு மருள் கெட தெளிவது ஆகென - இப்பொருள்களெல்லாம் உங்களுக்கு அறியாமை நீங்க விளங்கக்கடவதென்று, அருள் பழுத்தால் அன்ன தேசிகன-அருள கணிநதாலொத்த திருவுருவதையுடைய தேசிகர், இனைய வழி வழா மாதவர் புறத்தை அருள் கையால் தடவி இலிங்கத்துள் புருந்தான் (கூறிய) இம்மார்க்கத்தினின்றித் திருநாமம் வரவாத கண்ணுவர் முதலிய முனிவர் களுடைய முதுகைக் கருணையோடு தமது திருக்கரத்தால் தடவிச் சிவலிங்க மூர்த்தியுள் கரந்தருளினார்.

பக்குவர்க்குப் பிரார்த்தவாதனையை ஒழித்தற்குச்செய்யுந் தீக்கையாதலால் மாதவர் புறத்தை யருட்கையாற்றடவி என்றார். (சஉ)

வேதத்துக்குப் பொருளருளிச செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ககக௩.

பதினேழாவது.

மாணிக்கம்விற்படலம்.

கலிநீதேதறை.

சுகந்தவார்பொழிவ்மதுரையெம்பிரான்னதுணைத்தா
ளுகந்தவாவறுகண்ணுவமுனிமுதலோது
மகந்தவாதபோன்பருக்கருமறைப்பொருளைப்
பகர்ந்தவாறிதுமாணிக்கம்பகர்ந்தவாபகர்வாம்.

(இ-ள்.) சுகந்தம் வார்பொழில் மதுரை எம் பிரான் தனதுணைத்தான் உகந்து - நல்ல வாசயிக் சோலைகுழந்த மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய இரண்டுதிருவடிகளையும் விரும்பி, அவா அறு கண்ணுவ முனி முதல் ஓதம்-ஆசையொழிந்த கண்ணுவமுனிவர் முதலாகக் கூறும், அகம் தவாத பேர் அன்பரு

க்கு - மனத்தினின்று நீங்காத பெரிப அன்பினையுடைய முனிவர்களுக்கு, அருமறைப் பொருளை பகர்ந்த ஆறு இது - அரிய வேதத்தின் பொருளைக் கூறிய திருவிளையாடல் இததிருவிளையாடல், மாணிக்கம் பகர்ந்த ஆறு பகாவாம் - மாணிக்கமவிற திருவிளையாடலை இனிக் கூறுவாரம்.

தவாத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் பகுதி தா என முதல் குறுகினிந்தது. (க)

அன்னநாள்வயின்வீரபாண்டியற்கணங்களைய
மின்னனாருளோம்போகமும்விளைநிலமனைய
பொன்னனாற்பெறுகாணையனாங்களைப்புத்தே
னென்னவிறினார்வான்பயிர்க்கெருகோயென்ன.

(இ-ள்.) அன்னநாள் வயின் - அந்நாளில், வீரபாண்டியற்கு அணங்கு அனைய மின் அன்னாள் - வீரபாண்டியனுக்குக் கொல்லியம்பாவையை யொத்த கீழத்தியருள், ஐம் போகமும் விளை நிலம் அனைய பொன் அன்னா பெறு காணையர் - ஐந்து போகங்களும் விளைதருதிய காமக்கீழத்தியா பெற்ற புத்திரர்கள், வான் பயிர்க்கு எழு களை என்ன - பெருமபடன்றரும் பயிர்க்கு இடையூறுக மேலெழுந்தோங்கும் களையைப்போலவும், ஐம் களைப் புத்தேள் என்ன - பஞ்சபாணங்களை யேந்திய மன்மதனைப்போலவும், வீரனார் - ஓங்கினார்கள்.

கோடாதசென்கோல் என்றாற்போல அணங்கனைய மின்னனார் என்றதனான் மின்னனார் விசேடியமாகின்றது. மின்னன்னார்மின்னலையொத்தவர்கள். பொன்னனார் இலக்குமியையொத்தவர்கள், ஐம் போகம் கண்டு கேட்டு உணரி உயிர்த்துப்பரிசித்தலாகிய ஐம்புலன்களாலாகும் போகங்கள். ஏனை விளைநிலங்கள் முப்போகங்களைத் தருவன இப்பெண்கள் ஐம்போகங்களைத் தருபவர் என்பார ஐம்போகமும் விளைநிலமனையமின்னனார் என்றார். (உ)

பின்னரும்பெற்றகுமாளைப்பெறுவதுகருதி
மன்னனாகுலத்தேவியுங்கயற்கணிமணாளன்
றன்னேநோககியடட மிசுதூர்த்தசிமதிவார
மின்னேநோன்புநோற்றொழுவுவாரிறைவனின்னருளால்.

(இ-ள்.) பின்னரும் பெறல் குமாளை பெறுவது கருதி - பின்பு பெறுதற்கரிய புத்திரனைப் பெறக்கருதி, மன்னனும் குலத்தேவியும் கடல் கண்ணி மணாளன் தன்னை நோக்கி - வீரபாண்டியனும் அவனகுலமாதம் சோமசுந்தரக்கடவுளேநோக்கி, அட்டமி சதூர்த்தசிமதிவாரம் இன்ன நோன்பு நோற்ற ஒழுவுவார் - அட்டமி நோன்பு சதூர்த்தசிநோன்பு சோமவாரநோன்பு ஆகிய இந்நோன்புகளை நோற்ற நடப்பாராயினார், இறைவன் இது அருளால்-அச்சோமசுந்தரக்கடவுளின் இனியதிருவருளால்.

அட்டமி திதிகளுள் சிவபெருமானுக்குரிய வீரத்திதி, சதூர்த்தசி மாதந்தோறும் வருஞ் சிவனிரா இவைபஞ்சபருவங்களுடங்கினைவை, சோமவாரம் வாரங்கள் சிவபெருமானுக்குரியவீரத்தவாரம். (ங)

சிறிதுநாள் கழித்தகன்றபின்கங்கையிற்சிறந்த
மறுவிலாவடமின்புணாகற்பினுள்வயிற்றிற்

குறியவாலவித்தங்குரம்போன்றொருகுமர

லிறையுநீருலகருட்குடைநிழற்றவந்துதித்தான்.

(இ-ள்.) சிறிது நாள் கழிந்த அகன்றபின் - சிலநாள்களென்று நீங்கினபின், கங்கையில சிறந்த மறுவு இல்லா வட மீன் புறா கற்பினுள் வயிற்றில் - கங்கையிலும் புனிதமாகிய குற்றமில்லாத அருந்ததியையொத்த சுற்றியுடைய வீரபாண்டியன் மனைவியின் வயிற்றில், குறிய ஆல வித்து அங்குரம் போன்று - (நகத்தாங்கி என்னியெடுக்கும்) சிறிய அளவினை யுடைய ஆலவித்தினின்றுத்தோன்றிய முனையைப் போல, ஒரு குமரன் நிறையும் நீர உலகு அருள குடை நிழற்ற வந்து உதித்தான் - ஒருபுத்திரன் நிறைந்த நீராமயமாகிய (கடல்குழந்த) உலகத்திற்குத் (தனது) கருணையே வெள்ளிய வட்டக்குடையாக நிழலசெய்யவந்து அவதரித்தான்.

கங்கை எல்லாப்பொருள்களையும் மிக்க புனிதமாக்கும் தீர்த்தமாதலால் அதனினு மேம்பட்ட புனிதமுடைமை போதா நிறறலால் இன் உருபு உறழ் பொருவு பொருட்டி, சிறிய ஆலவித்தினின்று தோன்றிய அங்குரம் பலசாணைகளாகப் பரந்து பல இயங்கியற்பொருள்களுக்கருத் தண்ணிய நிழல்தந்து கொடிய வெப்பத்தைப் போக்குதல்போலத் தன்குடைக்கீழ் வாழாந் குழுகருக்குப் பகைவெப்பொழித்துத் தன்மைநருதல் தோன்றக் குடைநிழற்றவந் துதித்தான் என்பது தோன்ற நிறறலால் குறிப்பணி.

(ச)

அத்தனிசசிறுகுமரனுக்ககங்களிசிறப்ப

மெய்த்தநூன் முறைசாதகவினைமுதல்வினையும்

வைத்தனான்பொலிவெயதுநான்மனவனாழ்வந்

தொத்தநாள்வரவேடடைபுகுமுனைகோடபட்டான்.

(இ-ள்.) அ தனி சிறு குமரனுக்கு - அந்த வொப்பில்லாத இளங்குமரனுக்கு, அகம் களி சிறப்ப மெய்த்த நூல் முறை சாதக வினை முதல் வினையும் வைத்து - மனங்களிலு உணமையாகிய வேதநூல்முறையே சாதகனும் முதலிய கிரியைகளையுஞ் செய்துமுடிக்க, அன்னாள் பொலிவு எய்து நாள் - (நாளுக்குநாள்) அப்புத்திரன் வளாந் துவருங்காலையில், மனவன் ஊழ வந்து ஒத்த நாள் வர - வீரபாண்டியன் போகும் கூடிவருங்காலமவர, வேட்டை புகுது உழவை கோடப்பட்டான் - வேட்டைமேற்சென்று புலியால் விழுங்கப்பட்டான்

சாதகனமுதலிய கிரியைகளை என்றது உக்கிரகுமாரர் திருவவதாரப் படலத்திற்காண்க. வைத்து செய்வெனெச்சத்திரிபு. வலியினமையா லுழுவைகோட்பட்டான் அல்லன் என்பார ணுழுவந்தொத்தநாளவர என்றார்.

(ரு)

வேங்கைவாய்படுமீனவன்விண்விருந்தாக

லாங்குநான்மருங்கிறக்கரமார்பெறிந்தாரந்

தாங்குகொங்கைசாந்தழிநிதிததடங்கண்முத்தினைப்ப

வேங்கமாதர்பொன்னகருளாயாவருமிரங்க.

(இ-ள்.) வேங்கை வாய் படு மீனவன் விண் விருந்து ஆக - வேங்கைவாயிற் பட்ட வீரபாண்டியன் வீரசுவர்க்கத்திற்கு (ஓ) விருந்தாகச் செல்லுதலால், லாங்கு நூல் மருங்கு இற - ஒசியும் நூலிழையையொத்த இடை முறியும்படி, கரம் மார்பு எறிந்த - (தமது) நகைகளால் மார்படித்து, ஆரந் தாங்கு கொங்கை சாந்து அழிந்திட - முத்தாரத்தைச் சுமந்த தனங்களிறியிரந்த கலவைச்சாந்தழிய, தடம் கண்

முத்த இறைப்ப - விசாலித்தகண்கள் நீர்சிந்த, மாதர் ஏங்க - சூலமாத முதலிய
காமக்கிழத்தியர் வருந்தவும், பொன நகர் உள்ளார் யாவரும் இரங்க-இலக்குமி(வசி
க்கும்) மதுரைக்கரிலுள்ளோர் யாவரும் வருந்தவும்.

பொன்னகருளார் யாவரும் இரங்க என்பதற்கு - இம்மாதரமுங்குதலைநோக்
கி விண்ணுலகிலுள்ளார் யாவரும் வருந்த எைப் பொருள் கூறுதலும் ஒன்று. (சு)

மற்றவேலைகாமக்கிழத்தியர்பெறுமைந்த
ரற்றநோக்கியீ தமையமென்றானேமாவாதி
யுறபல்பிறபொருணிதியொண்கலனோடுங்
கொற்றமௌலியுங்கவர்ந்தனர்கொண்டுபோயமறைந்தார்.

(இ-ள்.) மற்ற வேலை - அவ்வாறு யாவரும் வருந்தும் காலையில், காமக்கிழ
த்தியர் பெறும் மைந்தர் அறம நோக்கி - காமக்கிழத்தியர்கள் பெற்ற பிள்ளைகள்
அச்சமயம்நோக்கி, ஈது அமையம் என்று - இதுநான நல்லசமயமென்று, ஆனை மா
ஆதி உற்ற பல் பிற பொருள் நிதி ஒண்கலன் கொற்றம மௌலியும் கவர்ந்தனா கொ
ண்டு போய் மறைந்தார் - ஆனை சூதிரை முதலாகவுள்ள ஏனைப்பொருள்களும் திர
வியமும் ஒள்ளிய ஆபரணமும் வெற்றியையுடைய கிரீடமும் (ஆகிய இவைகளைக்)
கொள்ளுகொண்டுபோ யொளித்தார்கள். (எ)

மன்னனானையாறொழுதியமந்திரக்கிழவர்
மின்னுவேலிளவகுமரனைகொண்டுவிண்ணடைந்த
தென்னாகோமகறகிறுதியிசெய்வினைநிரப்பி
யன்னகாதலற்கணிமுடிசூட்டுவானமைந்தார்.

(இ-ள்.) மன்னன் ஆனை ஆறு ஒழுதிய மந்திரக கிழவர் - வீரபாண்டியன்
ஆனைவழிச்சென்ற சுமதிமுதலிய மந்திரிமார்கள், மின்னுவேல் இளம குமரனைக்
கொண்டு - மின்னல்போல விளங்குகின்ற வேலையேந்திய புத்திரனைக்கொண்டு, வி
ண் அடைந்த தென்னர் கோமகற்கு இறுதியில் செய் வினை நிரப்பி - விண்ணுலகடை
ந்த வீரபாண்டியனுக்கு இறுதியிற் செய்யவேண்டிய அரதியேட்டிமுதலிய கடன்க
ளைச்செய்தமுடித்து, அன்ன காதலற்கு அணி முடி சூட்டுவான் அமைந்தார் - அப்
புத்திரனுக்கு மகுட்டுக்குட்ட யத்தனித்தார்கள்.

உலகலையாது காத்தற்பொருட்டு ஆதலால் முடிசூட்டுவா னமைந்தார் என்
றார். (அ)

நாடிப்பொண்ணைபுகுந்தனர்நவமணிமகுடந்
தேடிக்கண்டிலர்நிதிசிலகண்டிலர்கைத்து
வாடிசகிந்தோரோயுழந்திவைமாற்றலர்கூட்டுண்
டோடிப்போயினவாகுமென்றுணர்ந்திதுநினைவார்.

(இ-ள்.) பொன் அறை புகுந்தனர் நாடி - கருவூலத்தில் புகுந்து ஆராய்ந்து,
நவ மணி மகுடம் தேடி கண்டிலர் - ஒன்பதிரத்தினங்கலமுத்திய கிரீடத்தைத் தே
டிக்காணாது, சில நிதி கண்டிலர் - அரியவிலையுள்ள சில ஆபரணங்களைபுகு காணாது,
தினைத்து வாடி சிந்தை நோய் உழந்து-மயங்கி வாடி மனம் வருந்தி, இவை மாற்ற
லர் கூட்டுண்டு ஒடிப்போயின ஆகும்-இவைகள் பகைவர் கொள்ளையாடிக் கைக்கொ
ண்டுபோயினவாகும், என்று உணர்ந்து - என்றாராய்ந்து, இது நினைவார் - இதனை
லோசிக்கின்றார்கள்.

இவை போயினவாகும் எனச்செயப்படுபொருளை வினைமுதல்போல வைத்து வினைமுதல் வினையேற்றிக் கூறினமையால் கரும்கருத்தா. புகுந்தனர், கண்டிலர் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய் நின்றன. (க)

வேறுமாமுடிசெய்துமாலென்னினேவிலைமிக்
கேறுமாமணியிலையாசிருக்கையின்றின்றேற்
றேறுநீருலகையுமென்செய்வதிங்கென்னு
வாறுசேர்சடையாரருளாகாண்டுமென்றமைச்சர்.

(இ-ள்.) வேறு மாமுடி செய்தும் என்னினே - வேறே விலைமிக் கிரீடத் தைச் செய்ததமுட்போமென்று கருதினாலோ, விலைமிக் கு ஏறுமாமணி இல்லை-ஆள வறுத்தறகரிய விலையுள்ள பெரிய இரத்தினங்கள் நம்பால்லலை, அரசு இருக்கை இன்று-(எப்போது மருடமில்லையோ) அப்போது அரசிருக்கையுமில்லை, இன்றேல் தேறு நீர் உலகு அலையும் - அரசிலலைபோகில் தெளிந்தகடல்சூழ்ந்த உலகுவருந்தும், இங்கு என செய்வது என்னு - இங்கு (நம்மால்) செய்துமுடிப்பது என்னவென்று கருதி, ஆறு சோ சடையார் அருள காண்மீம் என்று அமைச்சர்-கங்கையையணிந்த சடையையுடைய பெருமானா திருவருளைக்காண்போமென்று மந்திரிமார்கள்.

நம்மாலாவது ஒன்றுமில்லையென்று கருதினார் என்பார் இங்கென்செய்வது என்றார். (க0)

கரைசெயாப்பெருங்கலைசூழ்மனத்தராய்க்கறங்கு
முரசுகண்படாக்கடிமனைமுற்றநீத்தருமை
யரசினந்தனிக்கொழுந்தினைக்கொண்டுபோயம்பொன்
வரைசெய்கோபுரவாயின்முன்வருகுலார்வருமுன்.

(இ-ள்.) கரை செயா பெரும் கலைசூழ் மனத்தராய - அளவுசெய்தற்கரிய மிக்கதுன்பநிறைந்த மனத்தையுடையவராய், கறங்கும் முரசு கண்படா கடிமனை முற்றம் நீந்து - ஒலிக்குமுரசங்கண்டியிலாத காவல்பூண்ட அரசன்கோயிலின் முற்றத்தினின்றும் நீங்கி, அருமை தனி அரசு இளம் கொழுந்தினை கொண்டுபோய்- அடைதற்கரிய வொப்பில்லாத அரசகுமாரனைக்கொண்டுசென்று, அம் பொன் வரை செய்கோபுரவாயில் முன் வருகுலார் - அழகிய மகமேருமையைக் கோபுரமாகச் செய்துவைத்தா லொத்த கோபுரத்தின் வாயிலின் முன்உத்தொடங்கினார் கள், வருமுன் - அவர்களவருதற்குமுன். (கக)

எற்றதும்புகோவணவுடையிடம்படப்பிறங்கத்
துற்றபல்கதிர்மணிப்பொதிசுவன்மிசைத்தூங்க
மற்றடம்புயவணமிசைவரம்பிலாவிலைகள்
பெற்றவங்கதம்பரிதியிற்பேர்ந்துபேர்ந்திமைப்ப.

(இ-ள்.) எல் ததும்பு கோவண உடை இடம்பட பிறங்க - ஒளிமிக்க கோவணமாகப்போககிய ஆடையானது இடப்பாற்படவிளங்கவும், துற பல் கதிர்மணி பொதி சுவல் மிசை தூங்க - நெருங்கிய பலவகைப்பட்ட கிரணத்தையுடைய இரத்தினப்பொதியானது பிடரினமேறநெருங்கியசையவும், மல் தடம் புய வணமிசை வரம்பு இல்லா விலைகள் பெற்ற அங்கதம் - மறபோர்செய்யும் பெரியபுயமாகிய மலையின்மேல் அளவில்லாத விலைபெற்ற வாகுவலயமானது, பரிதியின் பேர்ந்து பேர்ந்து இமைப்ப - சூரியனைப்போல விட்டு விட்டு ஒளிவீசவும்.

வரம்பில்லாத செல்வப்பெருக்கின் மிகுதிதோன்ற வரம்பிலாவிலைகள் பெற்றவக்கதம் பரிதியினிமைப்ப எனார். பேர்ந்த பேர்ந்த - மிகுதிப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். (௧௨)

மந்திரப்பரிநூலதுவலம்படப்பிறழ
வந்திரத்திருவில்லெனவாரமார்பிலங்கச்
சுந்தரக்குழைகுண்டலந்தோள் புரண்டாடத்
தந்திரத்தருமறைகளிதாணிலந்தோய.

(இ-ள்.) மந்திரம் புரிநூலது வலம்பட பிறழ - மந்திரவிதியமைந்த உபவீதமானது வலப்பாற்படப் புரண்டெனங்கவும, திரு இதிர வில் என ஆரம் மாற்பு இலங்க - பொலிவமைந்த இந்திரதனுவைப்போல இரத்தினமாலைகள் மார்பில விளங்கவும், சுந்தரம் குழை குண்டலம்-அழகமைந்த சங்குகுண்டலமணிந்த (காதி)லணிந்த இரத்தினம்பதித்த குண்டலமானது, தோள் புரண்டு ஆட - தோளினமேல் புரண்டாடவும், தந்திரத்து அருமறை களிதாள் நிலம் தோய - சுலைகளமைந்த அரியவேதங்கள் (சுமந்து) சளிக்கும திருவடிகள் நிலவுலகினமேறேயுவும்.

குழைசங்கம் அதுதானியாகுபெயராய்க் காதையுணர்ந்தின்று. (௧௩)
கலிவருத்தம்.

பொன்னவிரந்திலங்குகோபுரமுன்போதுவார
முன்னவந்துனிவுகர்முன்னநீங்கிய
தென்னவர்குலப்பெருந்தெய்வமாகிய
மன்னவர்வணிகராய்வந்துதோன்றினார்.

(இ-ள்.) பொன் அவிரந்து இலங்கு கோபுரமுன் போதுவார் முன் - பொன்னுச்செய்து விளங்கும் திருக்கோபுர வாயிலின்முன்னரும் மந்திரிமுதலியோர்க்கு முன், அவர் துனிவுகர் முன்னம் நீங்கிய - அவாகளுடைய வருத்தமிக்க மனக்குறிப்பைநீக்க, தென்னவர் குலம் பெரும் தெய்வமாகிய - பாண்டியர் குலத்திற்கு முதற்பெய்வமாகிய, மன்னவர் வணிகராய் வருதுதோன்றினார் - சவுந்தரபாண்டியர் வசியகுலசிகாமணியாய்வந்து தோன்றியருள்ளார்

சிவபெருமானுக்குப் பாண்டியர் வழிவழிக் கொத்தடிமையாயுள்ளார் ஆதலால் தென்னவர்குலப் பெருந்தெய்வமாகிய என்றார். (௧௪)

வந்தவொதிரவருவாராமம்மர்கொள்
சிந்தையராய்வருசெய்தியாதென
முந்தையிலிவிலைவெலா முறையிற்கூறினார்க்
கெந்தையாம்வணிகனீதியம்புமாலரோ.

(இ-ள்.) வந்தவர் எதிர் வருவாரா - வசியகுலசிகொத்தராய்வந்த பெருமானார் தம்முன்னரும் மந்திரிமுதலாயினோரை (நோக்கியருளி) மம்மர் கொள் சிந்தையராய் வரு செய்தியாது என - மயங்கியமனமுடையவராய் நீர்வரும்செய்தியாதென்றுவினவ, முந்தையில் வினைவு எல்லாம் முறையிற்கூறினார்க்கு-முன்னடந்தசெய்திகளை எல்லாம் முறையாகத் தொகுத்துச்சொல்லிய மந்திரிமுதலியோருக்கு, எந்தையாம் வணிகன் ஈது இயம்பும் - எந்தந்தையாகிய வணிகர்பெருமானார் இதைக் கூறுகின்றார்.

மனத்தார்ச்சியை மெய்ப்பாட்டாலறிந்தனராதலால் மம்மர் கொள்சிற்கையராய் வருசெய்தியாதென என்று வினவினார். மெய்ப்பாடாவன உடல்வாடல், முகங்கருகல், தளர்நடைமுதலியன. (கடு)

என்படரெய்துகின்றிராகளென்வயி
னென்பதமணிகளுமுள்ளவாலவை
பொன்பதினூயிரங்கோடிபோனதென
தன்புறமணியெலாமடைவிறகாட்டுவார.

(இ-ள்.) என படர் எய்து கின்றிராகள் - (இரத்தினம் இல்லையென்று) என் துன்பப்படுகின்றிராகள், என வயின் ஒன்பது மணிகளும் உள்ள - என்னிடத்தில் நவமணிகளுமுள்ளன, அவை பதினூயிரங்கோடி பொலிபோனது என்று-அந்த இரத்தினங்களை பதினூயிரங்கோடி பொலியெய்ளவுசென்றது என்று, அன்பு உற மணி எல்லாம் அடைவில் காட்டுவார - (அவாகளமேல்) அனபுமிக்க இரத்தினங்களையெல்லாம் முறையாகக்காட்டத்தொடங்கினார்.

மணிகளுட்சில இருக்கின் அவாகள் குறைபாட்டொழியாதாகலால் எனபட ரெய்துகின்றிராகளெனவயின - ஒன்பதுமணிகளு முள்ள எனவும், சிறுவிடமணிக ளாயின் மகுடத்துக்கு அமையா ஆதலால் பொன்பதினூயிரங்கோடி போனதெனது எனவும்கூறினார். (கடு)

இருந்தனாகித்திசைநோகநிமிட்டதோர்
கருநதுகின்பிடுமிநதிராதிநாவல
ரருநதினா யெட்டிணுமடைவிறசெம்மணி
பெருந்தண்டமுத்தாழியெண்மணியும்பெய்தரோ.

(இ-ள்.) கீழ்த்திசை நோக்கி இருந்தனா - கீழ்த்திசைநோக்கியிருந்து, இட் டது ஓர் கரும் துகில் நடுவும் - பரப்பிய கம்பலத்தின் மத்தியிலும், இந்திராதிநாவ லா அரும் திசை எட்டினும் - இரத்தினமுதலிய திக்குப்பாலகர் வசிக்கும் செல்லுத ற்கரிய எட்டுத்திக்கும, அடைவில் - முறையாக, செம்மணி - பதுமராகமென்னும் இரத்தினத்தையும், பெரும் தண் முதது ஆகி எண்மணியும் பெய்த-பெரியகுளிர்த முததுமுதலிய எட்டுவகை இரத்தினங்களைபுமவைந்து.

கம்பலத்தின் நடுவில் பதுமராகத்தையும், அதனைச்சூழ் எட்டுத்திக்குமும் முததுமுதலிய எண்வகை இரத்தினங்களையும் வைத்தாரானப பொருள்கொளக. மணிவிடையகாவோர் கம்பலத்தைப்பரப்பிக் கீழ்த்திசைநோக்கியிருத்தல் மரபாதலால் இருந்தனர் கீழ்த்திசைநோக்கி யிட்டதோருருநதுகில் என்றார். (கடு)

இம்மணியெலாடற்சின்னமென்னைவக்
கைம்மறிகரந்தவா கூறச்சுற்றநூற்
செம்மதியமைச்சரச்செம்மலயாராவன்
மெய்ம்மணியாயதென்விளம்புகென்னவே.

(இ-ள்.) இம்மணி வலன் உடல் சின்னம் என்ன அ கை மறி கரந்தவர் கூற- இத்தரத்தினங்கள் வலாகரனுடைய வுடம்பிலுள்ள உறுப்பின்பேதங்களென்று கை யிலேந்திய மாணை பொளித்துவந்த அவவணிகர்பெருமாரூர் கூறியருள, நூல் சுற்ற செம்மதி அமைச்சர்-மதுநூல்முதலியவற்றைக் கற்றுணர்ந்த துண்ணியவறிவமைந்த சுகதிமுதலிய மந்திரிகள், அ செம்மல் யார் - அவ்வலன் என்பவன்யார், அவன்

மெய் மணிபாயது என் - அவனுடைய வுடம்பிலுள்ள உறுப்புகள் இரத்தினங்கள்
ஆனவகையரது, விளம்புக என்ன - கூறக்கடவீனொறு குறைவிரப்ப. (சஅ)

மேவரும்வலனெனுமவுணன்மேலேநான்
மூவரின் விளங்கிய முக்கண்மூர்த்திசெரு
சேவடியருசசனைத்தவத்தின்செய்தியால்
யாவதுவேண்டுமென்றிறைவன்கூறலும்.

(இ-ள்.) மேவரும் வலன் எனும் அவுணன் - பகைவரடைந்து போர்செய்த
ற்கரிய வலன் என்னும் அசுரன், மேலே நாள் - முனனூளில், மூவரின் விளங்கிய முக்
கண் மூர்த்தி - உலகு சிருட்டி திதி சங்காரப்பட்டுவருதற்கு ஏதவாகத் திரிமூர்த்தி
களின் வடிவமாய் விளங்கிய திரிநேத்திரங்களுடைய சிவபெருமானுருடைய, செம்
சேவடி அருச்சுனை தவத்தின் செய்தியால் - செவந்திருவடியில் அருச்சுனையாகிய
தவத்தைச்செய்தவந்தகமயால், இறைவன் - அச்சிவபெருமானார், யாவது வேண்
டும் என்று கூறலும் - என்னவேண்டுமென்று கூறியருள.

மூவரின் விளங்கிய என்பதற்குப் பிரமன் முதலிய மூவரினுமேம்பட்டு விள
ங்கிய எனப் பொருள் கொள்ளத்தலும் ஒன்று. அருச்சுனை காய்கதவத்துள் அடங்
குதலால் அருச்சுனைத்தவத்தின் என்றார். (சக)

தாழ்ந்துநின்றியம்பும்யான்சமரிஸ்ரரினும்
போழ்த்திறவாவரம்புரிசியூழவினை
சூழ்ந்திறந்தாலென் டெய்துறந்தமாந்தரும்
வீழ்ந்திட நவமணியாதலவேணமொல.

(இ-ள்.) தாழ்ந்து நின்று இயம்பும் - பணிந்துநின்று கூறுவான், யான் சம
ரில் யாரினும் போழ்த்த இறவா வரம் புரிதி-யான் போரில் எவராலும் பிளபுபட்டு
இறக்காதவாந்தருவாய், ணுழவினை சூழ்ந்து இறந்தால் - போகூழ்நெருக்கால் (ஒரு
போது) இறப்பினும், என் மெய் துறந்த மாந்தரும் வீழ்ந்திட - என்னுடலைச்சிதைத்
தவீரரும் விரும்ப, நவமணி யாதல் வேண்டும் - (என உடலின் உறுப்புகள்) ஒன்பது
வகை இரத்தினங்களாகவேண்டும்.

சூழ்ந்து காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் ஆதலால் நெரு
க்கால் என்பொருள்கொண்டாம். என்னவென்றோரடையம் பெருஞ்செல்வப்பேறு
க என்னுறுப்புகள் பயன்படவேண்டும் என்பான் என்மெய்துறந்தமாந்தரும் வீழ்ந்தி
ட நவமணியாதல் வேணமொல் எனக்கூறினான். (உ0)

என்றுவேண்டலும்வரமீசனல்கிண
என்றுபோயமாகுறித்தமரர்கோனெடு
சென்றுபோராற்றலுந்தேவாகோனெதிர்
நின்றுபோராற்றலன்கிப்போயினான்.

(இ-ள்.) என்று வரம் வேண்டலும் - என்றுவரம் வேண்ட, ஈசன் நல்கி
னான் - சிவபெருமானார் (அவ்வாறே) தந்தருளினார், 'அன்றே அமர்குறித்து போய்-
அப்பொழுதே போர்குறித்துச்சென்று, அமரர் கோனெடு சென்று போர் ஆற்ற
லும், இந்நிரனோடெதிர்ந்தப் போர்செய்ய, தேவர் கோன் எதிர் நின்று போர்

ஆற்றலன் நீங்கி போயினான்-அவ்விர்திரன் எதிரின்றுபோர்செய்வவன்மையின்றிப் புறங்கொடுத்தச்சென்றான்.

அவன்பூசித்த வரம்பெற்றது இந்திரன்முதலியோரை வெல்லுதல்குறித்தே யாதலால் அன்றுபோய்மரஞ்றித் தமராகோடுமென்றுபோராற்றலும் எனக்கூறி னார். அன்று என்பதன் இறுதியில் பிரிவிலே ஏகாரநொகுத்தல். (உக)

தோற்றவாளுடவன் மீண்டுஞ்ஞந்தம்
ராற்றினும்வெல்லரிதழிவினாவர
மேற்றவதைலாவிலனைசசூழ்ச்சியாற்
கூற்றினாரேற்றுதல்குறிப்பென்றுன்னியே.

(இ-ள்.) தோற்றவான நாடவன் மீண்டு ஞ்ஞந்தம் - தோல்வியுற்ற இந்திரன்மீள வாலோசித்தது, அழிவு இல்லா வரம் ஏற்றவன் ஆதலால் - அழியாதவரத் தைச் சிவபெருமானிடத்துப்பெற்றவன் ஆகையால், அமர் ஆற்றினும் வெல் அரிது- (எதிர்ந்து) போர்செய்தாலும் (நம்மால்) வெற்றிக்கொள்வது அரிது (ஆகையால்) சூழ்ச்சியால் இவனை கூற்றின னார் ஏற்றுதல குறிப்பு என்று என்னி - விநயத்தால் இவ்வகரனை இயமனாரில் குடியேற்றுதல் தக்கதென்றுகருகி. (உஉ)

விடங்கலுழ்படைக்கலனின்றிவிண்ணவ
ரடங்கலுந்தழிடுகொளவடுத்துத்தானவ
மடங்கலாவருகெனநோக்கிவானவக்
கடங்கலுழ்யானைபோறகரைந்துகூறுவான்.

(இ-ள்.) விடம் கலுழ்படைக்கலன் இன்றி - விஷத்தைச் சிந்தம் ஆயுதமி ல்லாமல், விண்ணவர் அடங்கலும் தழிடு கொள அடுத்து-தேவர்முறமர் (தனனைச்) சூழ்ந்துவரப் (போர்க்களத்தை) அடைந்தது, தானவ மடங்கலை வருக என-அக்ரரன் ஆன்சிங்கம்போன்ற வலனைப் போர்க்கு வருக என (அறைகூவி) நோக்கி- (அவனை) பார்த்தது, கடம் கலுழ் வானவ யானை போல - மதத்தைச் சிறதம் ஐராவதம்போல, கரைந்து கூறுவான் - நெடுமொழி கூறுகின்றான்.

அறைகூவல் போர்க்கு வாவென்றழைத்தல். நெடுமொழிவிரன்றனைப் புக ழ்ந்து கூறுங்கூற்று, இது வஞ்சித்திணையுள் அடங்கும். (உ௩)

விசையநின்றோள வலிவென்றிவிக்கமெத்
திசையினும்பரந்தவசசோதநோகியுண்
ணசையறமகிழ்ச்சியானலகுவேனுனக்
கிசையவேண்டியவரமயாதுகேளென.

(இ-ள்.) விசைய - வெற்றியையுடையோய், நின் தோள் வலி வென்றி வீக் கம் எத்திசையினும் பரந்த - உனதுபுயத்தின் வன்மையும் வெற்றியின பெருக்கமும் எத்ததிசையினும்பரந், அச்சோதநோக்கி-அப்பிரதாபத்தைப்பார்த்தது, உள் நசை அறு மகிழ்ச்சியால் உனக்கு இசைய நல்குவேன் - (எனது) மனத்திலெழுந்த ஆசை ப்பெருக்கினின்று நீங்காத மகிழ்ச்சியால் உனக்குப் பொருநதுவனவற்றைக்கொடுப் பேன், வேண்டிய வரம் யாது - (உனக்கு என்பால்) வேண்டியவரம்யாது, கேள் என-(அதனை) கேளாயென்றுகூற.

யான் பொருத ஆசார் பலருள்ளும் உன்னைப்போலத் தோள்வன்மையையும் வெற்றிப்பெருக்கினையும் உடையவர் ஒருவரையுங்கண்டிலேன் என்பான் தோள்வலி வென்றி வீக்க மெத்திசையினும் பரந்த என்றான். (உ௪)

கடிபடுகற்பகநாடுகாவலோ
 னெடியுரைசெவித்துனை நுழையத்தானவ
 னெடியகைபுடைத்துடனியிந்துகார்படு
 மிடியெனநகைத்திகழந்திளையகூறுவான்.

(இ-ள்.) கடி படு கற்பக நாடு காவலோன் நொடி உரை செவித்துனை நுழைய - வாசமிக்க விண்ணுலகு காவல்செய்யும் இந்திரன்கூறியவார்த்தை (தனது) இரண்டுசெவிகளின் துளிகளிலும் புக, தானவன் நெடிய கை புடைத்து - வலாசுரன் (அதிசயிததுத் தனது) நீண்டகைகளைக் கொட்டி, உடல் நியிர்ந்து - சரீரமசோர்தலினறி நியிரந்து, கார்படும் இடி என நகைத்த - மேகத்திற்குேனறும் இடியேற்றை ப்போல அட்டகாசஞ்செய்து, இகழ்த்து - அசதியாடி, இளைய கூறுவான் - இததன் மையுடையனவற்றைச் சொல்லுகின்றான்.

தனக்குத்தோற்ற இந்திரன் கூறியது அவனுக்குப் பெருநாளை விளைத்தலால் கைபுடைத்துடல நியிரந்து கார்படுமிடியென நகைத்திகழந்திளையகூறுவான் எனறார். (உரு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நன்றிதுமொழிந்தாயாருநகைக்கநீயெனைவெங்கண்ட
 வென்றியுமதன்றபெற்றபுகழுநின்வீறுபாடு
 மின்னுநின்போரிற்காணப்பட்டவேயிசைபோயெங்கு
 நிறைதோயிதுபோனின்கைவண்மையுநிற்பதன்றோ.

(இ-ள்.) யாரும் நகைக்க நன்று இது மொழிந்தாய - எவருமநகைக்க மனங் கூசாது இந்தவார்த்தையைக் கூறினாய், நீ எனை வெந் கண்ட வென்றியும் - நீ எண்ணைப் புறங்கண்ட வெற்றியும், அதனால் பெற்ற புகழும் - அவ்வெற்றியாலவந்த பிரதாபமும், நின் வீறு பாடும் - இவற்றா லெழுந்த உனது இறுமாப்பும், இன்று நின் போரில் காணப்பட்ட - இப்பொழுது (என்னுடனிகழந்த) உனபோரில் பலராலும் காணப்பட்டன, எங்கும் இசை போய் நின்றது - எவ்விடத்தும் உன பிரதாபம் சென்று நிலைபெற்றது, இது போல நின் கை வண்மையும் நிற்பது அன்றோ - இப்பிரதாபம் நிலைபெற்றுள்ளதுபோல உன் ஈகையும் நிலைபெற்றுள்ளதுல்லவா.

உனது சிறுமையைக் கருதாது கூறினாய் என்பான் யாரும் நகைக்கநன்றிது மொழிந்தாய எனவும், பலராலும் என்னால் அடிபட்டுப் புறங்காட்டிச்சென்றாய் என்பான் எனை வெங்கண்ட வென்றியும் எனவும், இவற்றால் உனக்குவிளைந்தன பெருமப் பழியும் மானமின்மையுமே என்பான் பெற்றபுகழும் நின்வீறுபாடும் எனவும், இவற்றைப் பலராலும் அறிந்து நன்குமதிக்கப்பட்டாய் என்பான் இன்று நின்போரிற்காணப்பட்ட எனவும், எங்கும் இசைபோய் நின்றது எனவும், இந்த அழிதகைமையை யுடையார் கொடையும் அழிதகைமையுடையது என்பான் நின் கைவண்மையும் நிற்பதன்றோ எனவுப்கூறினான். (உக)

நரிலானளித்தநல்லவரமெனக்கிருக்கநின்பால்
 வேறுநான்பெறுவதுண்டோவேண்டுமதுனக்கியாதென்பார்
 கூறுநீயதனையின்னேகொடுக்கவேனாகினின்போற்
 பாதுவீழ்களத்திற்குற்றபழிப்புகழ்பெறுவனென்றான்.

(இ-ன) ஈறு தூண் எனக்கு அளித்த நல்ல வரம் இருக்க - (தனக்கு) ஓர் இறுதியிலாத சிவபெருமான் எனக்குத் தந்தருளிய நல்லவாங்கிடத்திருக்க, நின் பால் நான் பெறுவது வேறு உண்டோ - உன்னிடத்தில் நான் பெறும்வரம்பெறுவதோ, எனக்கு வேண்டிவது யாது - எனக்கு வேண்டும் வரம் யாது, என்பால் நீ கூறு - என்பக்கல் நீ சொல்லு, அதனை இன்னே கொடுக்கலேன் ஆகில் - அதனை இப்பொழுதே நான் கொடாசொழிந்தாலுமே, நின் போல் பாறு வீழ் களத்தில் தோற்ற பழிப்புசூழ் பெறுவான் என்றான் - உன்னைப்போலப் பருந்து விரும்பி வீழும் போர்க்களத்தில் புறங்கொடுத்திருந்ததைய நான் பெறவேன என்று கூறினான்.

தனக்கு ஓர் ஒப்பாபுரில்லாத சிவபெருமான் அருட்கொடை பெற்றுள்ளேனாகு எனையோராத பெறுங்கொடை சிறிதுமில்லை என்பான் வேறுநான் பெறுவதுண்டோ எனவும், அப்பொப்பெருமானது அருட்கொடையையடைந்த என்னால் நீ இப்பொழுதே நான் இரத்திரபட்டசிறும பெருமபெறுடைய செல்வங்கொடுக்கஉள்ளது என்பார் உனக்கு வேண்டிவந்துள்ளது எனவும், ஒரு சிறு துரும்பும் அச்சிவபெருமானுடையபெறுதல் திருமாலை முதலியோர படைகளுக்கிழிந்துச் சலியாததற்குமாகில் அவன் அருளபெற்ற யாழ்ந்து சிறிதுஞ்சலிப்பேறே என்பான் கொடுக்கலேனாகிலெனவும், உன்னை நம்பி யடைக்கோர பட்டப்பாடு போர்க்களத்திற் றெரியும் என்பான் பாறுவீழுகளம் எனவும் கூறினான்

(உர்)

மாதண்டவவுணன்மாற்றமகபநிகேடடுவந்து

கோதண்டமேருக்கோட்டிககொடுமபுரம்பொழித்தான்வெள்ளி

வேதண்டமெய்யியாகுகோவெளவியான்புரிவளியப்

போதண்டாக்கூட்டவாவாய்ப்போதுவாய்வல்லையென்றான்.

(இ-ன.) மா தண்டம் அவுணன் மாற்றம் மகபநிகேட்டு - பெரியதண்டாயுதத் தையேந்திய வலாசாரணுடைய வாராதையை ஓர் தான் கேட்டு, உவந்து - (தான் நினைத்தது கைகூடியதென்று) மகிழ்ந்நாந்து, கோதண்டம் மேரு கோட்டி. கொடும் புரம் பொழுத்காண்-வில்லாத மகமேருவைவளைத்துக் கொடியுட்புரத்தை நகைத்துச் சாமபவாகுகிய சிவபெருமான் (வீற்றிருக்கும்), வெளவி வேதண்டம் எய்தி நிற்கு ஓர் வெளவியான் புரிவன் - வெள்ளிமலையையடைந்த அவவிடத்தில் ஓராயகத்தை யானசெய்வனரே அப்போது அண்டாக்கு வட்ட ஆவாய் வலலை போது வாய் என்றான் - நீ அப்பொழுது ட்டவாகளுக்கு அவிழ்ந்த ஓர் பசுவாய் விரைந்து வாராய என்று இரத்திரனகூறினான்.

இரத்திரனெண்ணமுறியதானகயால் உவந்து என்றார். நரமேதயாகம் என்ற ஆலாஸ்யமகத்தவதத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது.

(உஅ)

அனெருருதவாகதோனென்புவச்சிரமொன்றேயாக

வொன்றியகொடையாறபெற்றபுகழுடம்பொன்றேயென்போல்

வென்றியினுமவியாமெய்யெலாமணிகளாகப்

பொன்றியகொடையினுமபுகழுடம்பிரண்டெண்டாமே.

(இ-ன்.) அன்று ஒரு சுவததோன் என்பு வசகிரம் ஒன்றே ஆக - அக்காலத்தில் தநிசுமுனிவருடைய முதுகநதண்டெனாபு நவமணிகளுள் ஒரு வைரமேயாக, ஒன்றிய கொடையால் பெற்ற புகழ் உடம்பு ஒன்றே - மனமிசைந்து கொடுத்த பூதவுடம்பின் கொடையினால் அடைந்தபுகழுடம்பு அமமுனிவர்க்கொன்றே(அனறி)வெ

ன்றியினாலும் - பிறர் வெல்லுதற்கரிய வெற்றியினாலும், வீயா மெய் எலாம் மணிக ளாக பொன்றிய கொடையினாலும்-(பிறர் ஆயுதங்களினால்) அழியாத எனதுசீர்தது ள்ள உறுப்புகளெல்லாம் நவமணிகளாகப் பூதவுடம்பழிந்த கொடையினாலும், என போல் புகழ் உடம்பு இரண்டு உண்டாமே-எண்ணப்போலப் புகழுடம்பு (அவருக்கு) இரண்டுண்டாகுமா (இல்லையென்றபடி)

தட்சிமுனிவா இந்திரனவேண்டத் தமது பூசவுடம்பு வச்சிராம் ஒன்றேயாகக் கொடுத்துப் பெற்ற புகழுடம்பு ஒன்று, யான் பிறா வெல்லுதற் கரிய வெற்றியு ம் எனது மெய்யுறுப்புகளெல்லாம் நவமணிகளாகப் பூதவுடம்பு அழிதலும் ஆகிய இரண்டுகொடையையும் உடையவன் என்பான் என்போல் புகழுடம்பு இரண்டுண் டாமோ எனவும், சிவபெருமானிடத்தப் பிறரால் தனது பூதவுடம்பு அழிதலில்லா த வரத்தைப் பெறுதலுள்ளேன் என்பான் அவ்வரத்தை வென்றியினால் எனவும், ஒரு வாறு பூதவுடம்புக்கு அழிவுவரினும் என பூதவுடம்பைச் சிதைத்தோன விரும்பிச் கொள்ள அவ்வுடம்பின் உறுப்புகளெல்லாம் நவமணிகளாகப் பெற்றேன் என்பான் பொன்றிய கொடையால் பெற்ற புகழுடம்பு எனவுங் கூறினான் (உக)

மேவல்னல்லையேநட்டவன்மேலேவானோர்

யாவருமருந்துமாறஞ்ஞாடம்புகழெனக்கேவாக

வாவுருவாறியென்றாய்நன்கேசெயலெனெனவடி

னிவதேபெருமையன்றிரககின்றழிபேயனறே.

(இ-ள்.) மேவலன் அல்ல - (நீ எனக்குப்) பகைவனல்ல, நீயே நட்டவன்- நீயே எனக்குச் சிநேகன், மேலே வானோர் யாவரும் அருந்தும் ஆறமுல - விண்ணுல கிலுள்ள தேவர்களெல்லோரும் (எனது பூதவுடம்பை அனியுணவாக) உண்ணுமவ கையால், அறம் புதும் எனக்கே ஆக - புண்ணிபமும் அருந்து புகழும் எனக்கு உள வாக, ஆ உருவாதி என்றாய் - பசுவின்வடிவாக வருவாயென்றாய், அன்னதே செய வேன் என்றான்-அகனையே செய்து முடிப்பனென்று வலனகூறினான், ராவது பெரு மை ஏ அன்றி இரககின்றது இழிபே அளரே-(ஏற்றோர்க்கு) கொடுத்தல் (ஒருவனு க்குப்) பெருமையேயல்லாமல் (பிறாபாறசென்று) இரத்தல இழிந்ததொழில்லலவா.

தனக்குப் பகைவனாகிய இந்நிரன் கூறியது செந்தியை விளைப்பிலும் தனக் கு அறமும் புகழுந்தகதமையால் மேவலனல்லையே நீயேநட்டவன் என்றான். முன்னா ட்கூறியதை முடித்தற்கு ராவதே பெருமையன்றி யிரககின்ற திழிபேயனறே என் றது வேற்றுப்பொருளைப்பணி. (௩௦)

அதற்கிசைந்தவுணாவேந்தனமரர்வோந்தனைமுன்போக்கி

மதர்க்கடுங்குருதிசசெருகண்மைந்தனுககினைமையிந்து

முதறபெருங்கலையாமேவெதமொழிமரபமைநதவானாய்ப்

புதர்க்கடுவேனவிசசாலைபுறததுவநிறுத்துநின்றான்.

(இ-ள்.) அவணர் வேந்தன் அதற்கு இசைந்து - அசுரர் தலைவனாகிய வலன் அவ்வார்த்தைக்குடன்பட்டு, அமரா வேந்தனை முன் போக்கி - தேவர்கள தலைவனாகிய இந்திரனை முன்னேயனுப்பி, மதர்க்கடுங்குருதி செம கண் மைந்தனுக்கு இறை ஸம் ஈந்து - மதர்ப்பையுடைய கொடியவுதிர்மபோலச் செவாதகண்களையுடைய தனையுதிர்நனுக்கு அரசியலேதந்தது, முதல் பெரும் கலையாம் வேதம் மொழி மரபு அமைந்த ஆன் ஆய் வந்து - (அறுபத்துநான்கு கலைகளுக்கும்) முத்தராய்ப்பெருங்க

லையாயுள்ள வேதவாக்கியத்தினையே இலக்கணமமைந்த பசுவின்வடிவாய்வந்து, புதாக்கு அடு வேள்விசாலை புறத்து இறுதது நின்றான்-தேவர்களுக்கு அவிபுணவாக்கும யாகசாலையின்புறத்து நிலைபெயராது நின்றான்.

தேவர்களுக்கு விபுதர் எனப்பெயராதலால் புதர் என்றார். விபுதர் விசேடமான அறிவுடையவர். (ருக)

வாய்மையான்மாண்டநின் போலவள்ளல்யாரொன்றுதேவர்
கோமகன்வியந்துகூறத்தருக்குமேற்கொண்டுமேரு
நேமியோடிகலுமவிறந்தவனாயெனநிமிர்ந்துவேளவிக்
காமெனையுபநோமியாயினென்றதினின்றான்.

(இ-ள.) வாய்மையால் மாண்ட நிற்போல வள்ளல் யாரொன்று - (கொடுத்தகொடையைப் பிறழ்ந்தமறுக்காந்) மெய்மையால் மாட்சிமைப்பட்ட நின்னைப் போல வள்ளல் வருளுநொன்று, தேவர் கோமகன் வியந்து கூற - இந்திரன்மனம் வியந்த சொல்ல, தருக்குமேல் கொண்டு மேரு நேமியோடு இகலும் விந்தவனா என நிமிர்ந்து-அகங்கரித்து மேருமலையோடு பலகதையாந்த விந்தமலையையுபோல ஒங்கியுயர்ந்து, வேளவிகளு ஆம் எனையுபநோமியாயினென்று அடுத்த நின்றான் - (நீங்கள் செய்யும்) வேள்விக் குப்பையுபநம் எனையு பூஸ்தமபநதோடும கட்டுவகன் என்று அதனையடுத்து இறுமாந்த நின்றான்.

மனத்தாய்மைக்கு வாய்மை நடுவியாதலால் வாய்மையான் மாண்டநின் போல் வள்ளல் யார் என்றான். (ருஉ)

யாத்தனாதருப்பைத்தாம்பாலுநாயால்யாத்தசிங்கப்
போத்தெனநின்றனவாயைப்புகைத்தனாரிப்பபடர் கவிட்டி
மாயத்தனாமாயநதவள்ளல்வலனுமந்தாரமாரி
தூர்த்திடவிமானமேறித்தொல்விதியுலகஞ்சேர்ந்தான்.

(இ-ள.) தருப்பை தாமபால் யாத்தனா - தருப்பையாலாகிய கயிற்றால் பூபஸ்தம்பத்தில் கட்டினார்கள், ஊர்னை யால் யாத்த சிங்கப் போதது என நின்றான்-கம்பலககயிற்றால் கட்டப்பட்ட "ஊண்டுமகம்"பாலக கட்டுப்பட்டு நின்றான், வாயைப்புகைத்து உயிர்ப்பு அடங்க விட்டி மாயத்தனா - வாயையுயிருப்புகைத்துச் சுவாசம் உள்ள அடங்குகொன்றாகா, மாயநத வள்ளல் வலனும் - இறந்தவள்ளலாகிய வலசுரனும், மந்தாரமாரி தூர்த்திட விமானம் ஏறி தொல்விதி உலகம் சேர்ந்தான் - (தேவர்கள்) மந்தாரவருஞ்சிறந்த விமானம் மேறிப் பிரமஞலகதையடைந்தான்.

தொல்விதி-பழையோளுகிய பிரமன் எனப்பொருள்கொள்க. தேவர்கள் பிணித்தபிணிப்பு அவன்வன்னைக்கேற்ற பிணிப்பனது என்பார் ஊர்னையால் யாத்தசிங்கப் போததென எனவும், அவன்கட்டுண்டது வாய்மைவழியாலாலென்பார் நின்றான் எனவுகூறினார். (ருங)

மணித்தலைமலையின்பகமாய்த்தவன்வயிரவேலாந்
பிணித்தயுயிர்செகுத்தவளாறபெருந்தகையாவைவேதம்
பணித்திடும்வபையைவாங்கிப்பபடரொரிசுவைமுன்பார்க்கக்
குணித்தவாளுடர்கூட்டிக்கோதிலாவேள்விசெய்தான்.

(இ-ள்.) மணிதலை மலையின்பக்கம் மாய்த்தவன்-இரத்தினங்கன்சிறைந்த சிகரத்தையுடைய மலையின்சிறகையரிந்த இரத்திரன், வயிர வேலால் பிணித்த உயிர் செகுத்த வள்ளல் பெரும் தகை ஆவைய - தனதுவசனிராபுத்ததால் எப்பலதமபத்தில கட்டி யுயிர்மாய்க்கப்பட்ட மறுக்காத கொடையின பெருத்தனமைவாயந்த பசுவின்நின்று, வேதம் பணித்திடும் வைபயை வாங்கி - வேதமவிதித்த வைபயினோவாங்கி, படர் எரி சுலவமுன் பார்க்க குணித்து-படாததெழுந்த வேளவித்ச்சுலவயினோ முன்புபார்க்க இட்டு, அ வானுடாககு ஊட்டி கோது இல்லா வேளவி செய்தான் - (அவிப்பாகத்திற்குவந்து நெருங்கிய) அத்தேவர்க்கு உண்பிததுக் குறறமில்லாத யாகத்தைச்செய்து முடித்தான்.

தேவர்கள் செயலும் இவனது ஆணைவழிபறு ஆகையால் - வயிரவேலால் உயிர்செகுத்த என்றார். வளவல் பெருக்கையாவை என்றது-பசுவின் வடிவாய வந்த வலாசரனை ஆவைய-ஐ-உருபுமயக்கம் (உசு)

அத்தகையாவின்சோரிமாணிக்கமரம்பன்முதகம்
பித்தைவயியேமென்புவசனிராமபித்தம்பசுசை
நெய்த்தவெண்ணிணங்கோமேதந்தகைதுகிரெடுங்கனில்
மெய்த்தவைபுருடராகமிவைநவமணியின்னோற்றம்.

(இ-ள்.) அத்தகை ஆவின சோரி மாணிக்கமரம் - உயிரமாயந்த பசுவின்வடிவாய்வந்த வலாசரன் உயிரம் மாணிக்கமரம், பல முத்தம் ஆம் - பல் முத்தமரம், பித்தை வயியேயம் - மயிர வயிரியமரம், என்பு வச்சி - மும் - எழுபு வவரமம், பித்த பசுசை - பிசு பச்சையம, நெய்த்த வெள நினம் கோமேதம் ஆம் - நெய்ப்பசையையுடைய வெள்ளிய நினம் கோமேதமரம், தகை துதிர ஆம் - தகை பவளமரம், நெய்க் கண் லீலம் - பரந்தகண் லீலமரம், எய்த்த ஐ புருடரம் - ஆராய்ந்தறியத்தக்க கபம் புருடராகமரம், இவை நவ மணியின் தோற்றம் - இவகுந கூறிய வதுபுகள் நவமணியின் தோற்றங்களாம்.

ஆம் என்பதனை - ஏனையிடங்களிலுங் கூட்டுக, பிரதம் அம் பகுதிப்பொருள் விசுதி "பசுவென்பவயிரமபலு பனிமுத்தங்குருதியோங்கல் - வஞ்சயதுக்காமாணிக்கம் மயிர்வயிரியங்கள் - தகைபவளங்கனில் உருமபிசு புப்பச்சைமெரம் - பிசுகபம் புருடராக நினங்கோமேதகமெனனோற்றம்" எனவருஞ்சொல்லுநில இங்குக்கூறிய மறையேவருதல்கானக. (கூரு)

இவவடிவெடுத்துத்தோன்றியிருண்முகம்பிளபபக்காந்தி
தைவருமணியொன்பானுஞ்சாரவிடநிறங்கனசாதி
தெய்வதமொளிமாசொளவசசோதனைசெய்துதேச
மெய்வரவணியேயுரொயதுமபவணிவைவிதிபாறகேணமின்.

(இ-ள்.) இவ்வடிவு எடுத்த தோன்றி - இவவுருவெடுத்ததோன்றி, இருள் முகம் பிளப்ப காந்தி தைவரும் மணி ஒன் பாறும்-இருவிளமுதம் பிளவுபடவொளி வீசும் ஒன்ப்தமணிகளும், சாவிடம் நிறங்கன சாதி தெய்வதம் ஒளி மாசு-தோன்றிமிடமும்அவற்றின் நிறங்களும் சாதியும் செய்வமும் ஒளியும் குறறமும், எள்ளி - (இவைகளுள்) களைவதைக் களைந்து, சோதனை செய்து தேச மெய வர அணுவோர்-சோதிதது ஒளிவீசத் தேகத்திலணிவோர், எய்தம் பயன்-அடைபும் பயனும், இவை விதிபால் கேண்மின் - (ஆகிய) இவற்றை விதிப்படி சொல்லக்கேளுங்கள். (கூசு)

ஷெ வேறு.

வாளவிரும்மாணிக்கங்கிளோத்முதலுக்கநாண்ருமவழியேமங்கங்
காளபுரதும்புரஞ்சிங்களமிக்காங்கிடைப்படுமகமலராசு
மாளுநிறமொன்பதரவிர்த்தமாதுளம்பூவித்தமுலகல்லாரங்
கோளரியகச்சோதரநதநுமபலந்நிபங்கோபமென்ன.

(இ-ள.) வாள அ விரும் மாணிக்கம் கிளோத முதல் நான்கு உகமும்-ஒவியின்
நகும் பதமராகமானது கிளோதாயுகமுக்கலிய நான்கு உகங்களிலும், வழியே-கிரம
மாக, மகம காளபுரம் துமபுரம் சிங்களம் இந்நான்கு இடப்படும-மகமும் காள
புரமும் துமபுரமும் சிங்களமும் ஆகிய இந்நான்குதேயத்தினிடத்தில் தோளும்,
அக்கமலராகம் ஆளும் நிறம் - அப்பதமராகம் ஆளாநின்ற நிறம், அரவிதம் பூ மா
துளம் பூ மாதுளம் விதது அழல் சுல்லாரம் கோள அரிய கச்சோதரம் நரந்தம் நது
ம பலம் தீபம் கோபம் என்ன ஒன்பது - துமலாபபூ, மாதுளம்பூ, மாதுளமவிதது,
நெருப்புசெவ்வழி, குறையிலலாசு யினியிபபூசு, நாரத்தையின அல்லபழம்,
விளக்கு, இரத்திரகோபம் (ஆகிய இவைகளினிற்றம்போல) ஒன்பதுவகை நிறங்களாம்.

பதமராகம் கிளோதாயுகத்தில் மசகாதிதும், கிளோதாயுகத்தில் காளபுரத்திலும்,
துவரபாயுகத்தில் துமபுரத்திலும், கலியுகத்தில் சிங்களத்திலும் முறையேதோளநி
னமையால் வழியே இந்நான்கு இடப்படும எனவும், இப்பதமராகம் சிறப்புவுகை
யாலனதிப பொதுவகைபாவுள்ள நிறம் ஒன்பதாக்கையால் அருநிறம் எனவும் கூ.
றினர். (கூஎ)

இந்நிறந்தபொதுவாயமாணிக்கமறைபவாபுறவனியமுதாதி
தனாபிபலபுறசாதரங்கனாருநிசுதந்தசொகந்திகாபகாவாங்க
மொனையுவிவறமுநிறந்துதரனகருமியமலையேபெகாநிறகுந
சொன்னவொளிபுநிறுதரன்நிறமுன்னுநாநகலையுஞ்சொல்லக்கேண்மின்.

(இ-ர) பொது வாய இந்நிறந்த மாணிக்கம் - பொதுவாயுள்ள இவ்வொன்
பது நிறங்களையுடைய பதமராகமானது, மறைபவா முனையால் நல்ல சாதி தன
இயல்பால் - அந்நா முகவிப சாந்துசாதிவகைப்பட்டு வழங்கும் வழக்கால், சாத
ரங்கம் குருவித்தம் சொகந்திகம் கோவாங்கம் என்றும் இவற்றுள் நிறந்த நான்கு
ஆகும் - சாதரங்கம் குருவித்தம் சொகந்திகம் கோவாங்கம் என்றும் இந்நான்குவ
கையாக மேம்பட்டி நான்குவகைப்படும, இந் நாலுறையும் சொன்ன ஒளி - இநத
நான்குசாதிகுந்குநிய நிறமானது, இவ்வகையே பதது இரு நால்கு இரு முன்று
நான்கு - (முன்னர்க்குநிய) இந்நிறமுறையே பததம் எட்டும் ஆறும் நான்கும் ஆம்,
அவையும் சொல்லக்கேண்மின் - அவையவற்றி விற்பகையுரு சொல்லக்கேளுங்கள்.

கோவாங்கம் கவாங்கம் என்னும் வடசொற்றிரிபு. கோவாங்கம் எனப்பெய
ரபெறுதல் கலலாடத்தில் “கதிரிரபபு” என்னும் அகவலுள் “குருவிந்நஞ்சொ
கந்தி கோவாங்கு - சாதரங்கமொனச சாதிகா நான்கும்” என இதுபோலச சாதிக
கையுட் கூறியிருத்தல்காணக சூத்திரச்சாதிபாசிப கோவாங்கத்தோடு நீலகென்று
என ஒருவகைகூட்டி ஆலாஸ்பமகத்துவத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிலப்பதிகார
ம் மதுரைக்காண்டம் ஊர்காணகாதையில் சாதரங்கம், சொகந்திகம், நீலகெந்தி
எனவும், குருவித்தம், விர்த்தம் எனவும், இரத்தவித்தம் எனவும், கோவாங்கம், படுக
ம் எனவும் உரையிற் கூறியிருக்கின்றனா. நிறத்தின் தொகைகளைப் பின்னர் விரித்த
லிற்காணக. (கூஅ)

சாதாங்கசிறங்கமலங்கருநெய்தலிரவியொளிதழல்கச்சோத
மாதுளம்போததன்வித்துககார்விளகருக்கோபமெனவகுத்தபத்து
மேதகையகுருவிரந்திறங்குன்றிமுயற்குருதிவெள்ளலோத்தம்
போதுபலாசலர்திலகஞ்செவ்வரத்தம்விதாரமெரிபொன்போலெட்டு.

(இ-ள்.) சாதாங்க நிறம் - சாதாங்கசிறமானது, கமலம் கரு நெய்தல் இர
வி ஒளி தழல் கச்சோதம் மாதுளம் போது அதன் வித்து கார் விளகரு கோபம்
என வகுத்த பத்து - தாமரை கருநெய்தல் குரியனெனத் தீ மின்பினி மாதுளமபூ
மாதுளமவித்து மேகம ிபம் இரதிரகோபம் எனப் பார்ப்பாடு செய்த பத்துவகை
நிறமாம், மேதகைய குருவிரந்திறம் குன்றி முயல் குருதி வெள்ளலோத்தம் போது
பலாச அலர் திலகம் செவ்வரத்தம் விதாரம் எரி பொன்போல் எட்டு - மேனமை
ததன்மையையுடைய குருவிரந்திறமானது குன்றிமணி, முயல் இரத்தம், வெள்ள
லோததம்பூ, முண்முருக்கம்பூ, மஞ்சாடிப்பூ, செவ்வரத்தம்பூ, முள்ளிலைம்பூ, வி
ளங்கும பொன்னுமாகிய இவைகளைப்போல எட்டுவகைநிறமாம்.

“சாதகப்புக்கண்டாமரைகழநீர் - கோபயினியினிகொடுங்கதிரவினக்கு - வ
ன்னிமாதுளம்பூவிதையென்னப் - பன்னுசாதாங்கவொளிகுணமபதும்” எனவும்
“தாமரைகழநீர்சாதகப்புக்கண் - கோபயினியினிகொடுங்கதிரவினக்கு - மாதுளம
பூவிதையென்னியினிநாந்தம் - ஒதுசாதாங்கவொளியாகுமமே” எனவும், “செம்பரு
சாத்தநிலகமலோத்தம் - முயலின்சோரிநீந்தரங்குன்றி - கவிரலொன்னக்கவாநி
றமெட்டும்” எனவும், “குருவிரந்தநின் குறித்தநிறமும- திலகமலோத்தஞ்செம்
பருத்திப்பூ - கவிாமலாகுன்றிமுயலுநிரமமே-நிந்தாங்குகதற்கணனெனவெட்டும்-
எண்ணியகுருவிந்தமணையநிறமே” எனவும் கலலாடததிலும், சிலப்பதிகாரம் உ
தாரணச்சூத்திரத்திலும் அவ்வழறின்றிறம் சிறிதுவெறுபடுவருதல்காரனாக.(௩௬)

கனிதருசௌகந்திகத்தினிறமிலவம்போதுசூழிற்கண்ணசோகந
தனிரவிர்பொன்செம்பருவியைவண்ணமெனவாதுதருகோவாங்க
வொளிகுரவுகுசுமபைமலாசெய்கறகொவ்வைககனியென்றொருநான்கநத
மிரிபபதுமராகத்தைப்போதுமையிறுதசோதிககவேண்டுமெல்லே.

(இ-ள்.) கனி தரு சௌகந்திகத்தின நிறம் - சந்தோஷத்தைத் தரும செள
கந்திகத்தினிறமானது, இலவம் போது சூழிற் கண் அசோகந தளிர் அவர் பொன்
செம்பருசி ஐ வண்ணம் என ஆறு- இலவமலா, சூயிலின்கண், அசோகநதளிர், விள
ங்கும்பொன், செம்பருசி, மருதோன்றி என அறுவகைப்படும், கோவாங்க ஒளி -
கோவாங்கத்தினிறமானது, குரவு மலர் குசுமபை மலர் செங்கல் கொவ்வைகளினி
ன்று ஒரு நான்கு - குராமலர், குசுமபைமலா, செஞ்சாவிககல், கொவ்வைகளினி
ன்று ஒருநான்கு வகைப்படும், அந்த மினிர் பதுமராகத்தை பொதுமையினால் சோ
திக்கவேண்டும் எல்லே - அந்த விளங்காநின்ற பதுமராகத்தினைப் பொதுவிலகனை
த்தால் ஆராயவேண்டுமெனவில.

“அசோகப்பல்லவமலரிசெய்பஞ்சி-கோகிலக்கண்ணீரிலவலாசெம்பெனத்-
தருசௌகந்திதன்னிறமாரும்” எனவும் “கோகிலக்கண்ணீர்செம்பஞ்சி கொய்மலர்ப்ப
லாசம் - அசோகப்பல்லவமணிமலர்க்குவளை - இலவத்தலர்க்களெனறுறுகுணமும் -
சௌகந்திக்குச் சாற்றியசிறனே” எனவும், “செங்கல்குராமலர்மஞ்சளகோவை-
குங்குமமையின் கோவாங்குநிறமும்” எனவும் “கோவைநதெங்கல்குராமலர்மஞ்

சனெனக் - கூறியநான்குங்கோவாங்குநிறனே” எனவும் மேற்காட்டிய தார்களுள் நிறஞ் சிறிதுவேறுபட்டு வருதல்காணக.

(ச0)

திண்ணியதாயமேல்கீழ்க்குழப்பக்கமுறவொளிவிடுதல்செய்தாற்செய்வேயண்ணியவுத்தமமுதன்முன்றாமென்பாசாதரங்கமணிவோர்விசசை புண்ணியவான்கன்னியமுகவையன்னமுதலானபுனிததானம் பண்ணியதுமபரிமேதயாகமுதன்மகமபுரிநதபயனுஞ்சோவா.

(இ-ள்.) திண்ணியதாயமேல் கீழ் குழப்பகம் உற ஒளிவிடுதல் செய்தால் - கனமுடையதாய் மேலுள கீழும் இவற்றைக்குமுறத் பக்கமுமாகிய இவற்றிலிப்பொருந் ஒளிவீசில், செவவே அண்ணிய உத்தமமுதல் முன்றும் என்பர் - இராமமாகப்பொருந்திய உத்தமமுதலிய முன்றுவகைப்படும் என்பார், சாதரங்கம் அணிவோர் விசசை புண்ணிய ஆன கன்னி அதுசகவ அன்னமுதலான புனித தானம் பண்ணிய தும் - சாதரங்கத்தையணிவோர் கல்லியும் புண்ணியவடிவாயுள்ள பசுவும் கன்னியும் அறுகவையமைந்த கறியோடுகூடிய அன்னமுமுதலாகிய குற்றமில்லாத தானங்களைச்செய்தபயனையும், பரிமேத யாகமுதல் மகமபுரிநத பயனும் சோவா - அசுவமே தமுதலிய யாகத்தைச்செய்த பயனையும்டைவார்.

உத்தமமுதல் முன்றாவன - உத்தமம், மத்திமம், அதன்மம், இதுகுணத்தளளும், மாணிக்கத்தினிலக்கணத்தன்னும் அடங்கும். “குச்சையின் மத்தகக் குறியினோரத்தின்” எனக்கல்லாட்சத்தில் குணத்தளளும் “மாணிக்கத்திப்பவகுக்குபகாலை - சமனொளிக்குத்த விருநாண்டிடலும் - நால்வகைவருணத்தி னவின்றயிப்பெயரும் - பன்னிருகுணமும் பதினாறுகுற்றமும் - இருபத்தெண்வகை யில்லக்கியகிறதும் - மருவியவிலையும் பத்தியுடையதலும் - இவைபெனமொழிப வியலுணாநதோரோ” எனவருஞ் சிலப்பதிகாரத்தில். “பாயதல் என்பற்றினுளளும் அடங்குதல்காணக, பிரமணம் திருமாலும் கொம்பினதடியிலும், கோதாவரிமுதலிய நதிகளும் சரவசரவுயிரகளும் கொம்பிறுணியிலும், சிவபெருமான நிரத்திலும், சத்தி நெற்றியிலும், முருகக்கடவுள் மூச்சுறுணியிலும், இத்திரன்முதலிய தேவாகளமூக்கி னுள்ளிடத்திலும், அச்சுவினிதேவாகள் இரண்டுகணநிலவிலும், சூரியனும் சந்திரனும் இரண்டு கண்களிடத்திலும், வாயு நுதத்திலும், வருணன் நாவிலும், கலைமகள் நெஞ்சிலும், வியமனும் இயக்கரும் மணிகளிடத்திலும், சந்திதேவதைகள உத்தட்டிலும், இந்நிரன் கமுதலிலும், அருகத்தேவர் முரிப்பிலும், சாத்தியா மாப்பிலும், அசிலவாயு நான்குகாலிலும், மருததுவா முழந்தாளிலும், நாகாகள் காற்குளாப்பினியிலும், கந்திருவா அககுளம்பி னிலியிலும், அரமபையர் அககுளம்பின் மேலிடத்திலும், உருகதிரா முத்தினிடத்திலும், அட்டவசுக்கள் சந்நுகளிலும், பித்தாதேவதைகள அபாபரப்பிலும், சத்தமாநாகள் யோனியிலும், திருமகள் குத்தத்திலும், நாகாதிபர் அடிவாலிலும், சூரியனவாவி னுரோமத்திலும், ஆராயங்களை கோசலத்திலும், யமுனைநதி கோமயத்திலும், மாதவாகள் உரோமங்களிலும், பூமிதேவி வயிற்றிலும், கடல்கள் கொங்கையிலும், காருகபத்தியம் வயிற்றிலும், ஆகவரீயம் இதயத்திலும், தக்கணக்கிரீயம் முகத்திலும், யாகத்தொழில்கள் எழம்பினிடத்திலும் சுக்கிலத்தினிடத்திலும், கற்புடையபெண்கள் அங்கங்களமுற்றிலும் வசித்தலால் புண்ணியவான் என்றார்.

“ வேதாவங்கரியவனுமாவினதுகோட்டடியின்விளங்கிவாழுவர்
கோதாவிமுதலிர்த்தங்கோட்டிசுசாராமுங்குடிநிஞ்சு

எள்ளியிடுகற்றமெலாயிகந் துருணனேற்றொளிவிடடி ருள்கால்சீதுக
தள்ளியவிசெம்பதுமராகமதுபுனைதககோர்தம்பாலேனைத்

சுசிகை.

திருவிளையாடற்புராணத்தில் மதுரைக்காண்டம் (கஅ) ஆம் சஞ்சிகையில் முற்றுப்பெறுகின்றது; அதற்குக்கூடியபாரம் (எஉ) ஆகின்றமையால் அதனை ஒருபாகமாகக் கொடுப்பதற்காகக் கட்டிக்கொள்ளுமாபடி முகவுரைப்பக்கம் (கஅ) ஆம் சஞ்சிகையோடு அனுப்பப்படும்.

முதற்பாரம் நல்லகடிதமாகவில்லாமையால் இப்போது நடத்திவருங்கடிதத்தில் பதிக்கப்படுதலால் முகவுரைப்பக்கமும் முதற்பாரமும் பிரத்தியேகமாய் அண்டு (க) கொடுப்போர்க்கே கொடுக்கப்படும்.

நூதனமாகக் கையொப்பப்பணம் அனுப்பும் வெளித்தேசத்தவர்கள் நடந்தேயிருக்கும் (கஉ) சஞ்சிகைகளுக்கும், திருவுருப்படம் (அ) க்கும் தபால் செலவு கூட்டி ரூபா (உ) அண்டு (கஉ) ம் அனுப்பியே பெறவேண்டும்.

நடக்கின்ற வருடத்திற்குச் சென்றவருடம்போலவே மாதந்தோறும் ஒவ்வொருசஞ்சிகை வெளிப்படும். இப்பணிரண்டு சஞ்சிகைகளுக்கும் திருவுருப்படம் (உஅ) ஆகும். படம் (க) க்கு ரூபா (௩) ஆகக்கூடிய அண்டு (எ) சஞ்சிகை தபால்செலவு கூட்டி ரூபா (உ) அண்டு (௨௦) ஆக ரூபா (௩) அண்டு (க) ம் அனுப்புவதோடு தாங்களாக வசிக்ருபிமும், லக்ஷ்மீமும் தெரிவிக்கவேண்டும். உள்நாட்டவர்கள் அடிக்கடி தராமவசிக்கும் இடமாயிருப்பினால் தாங்களாகவசிக்கும் வீட்டின்கதவிடக்கமும் வீதியும் கீழ் மூலமாகத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

சஞ்சிகை (க) க்கு விலை அண்டு (௩) தபால் செலவு ரூபா (௬)

தாம் வாங்கிவரும் சஞ்சிகைகளில் இடையில் கைச்சேராவால் அந்தச்சஞ்சிகையிழந்தவாகக் கருதிக்கொள்ளுவதற்கு அண்டு (௬) ஆகவும் படம் ஒவ்வொன்றுக்கு ரூபா (௬) ஆகவும் தபால்சாசனங்கூட்டி யனுப்பினால் அனுப்பப்படும்.

மணியார்டராவது கடிதமாவது அனுப்புவோர்கள், சென்னை எழுமூரிலிருக்கும் கவரன்மெண்டு நார்மல்ஸ்கூல் தமிழ்ப்புலவர் தி-க. சுப்பராயசெட்டியாருக்கே யனுப்பவேண்டும். மணியார்டர் எழுமூர்ப் போஷ்டாபீஸில் மாறுதல்படி யனுப்பவேண்டும். வேறொருவகையா லனுப்பக்கூடாது.

உள்நாட்டில் சில கையொப்பக்காரர்கள் (ச) ஆவது சஞ்சிகையில் “சஞ்சிகைவாங்கிவருவோ இடையில் வாங்காது டிபிவார்களாகில் தங்கியசஞ்சிகைகள் எங்களுக்குப்பயன்படா? ஆகையால், கையொப்பக்காரா நூல்முற்றுமே வாங்கவேண்டும்” எனக்கண்டிருப்பதைத் தெரிந்திருந்தும் இவ்வியல் வாங்காது டிபிவருகின்றனர், அது தவறாதலால் இனி முற்றுமேறக்கண்டபடி பெறவேண்டும். இப்போதிருப்பதுபோலவே இருப்பார்களாகில் நூல்முற்று வரைக்குங் கூடியதொகையை எவ்வாறு பெறவேண்டுமோ அவ்வாறுபெறுவோம். வெளித்தேசத்தவர்களுக்கும் அவ்வாறே.

தங்கள் கடிதத்துக்குப் பிரதிவேண்டிவோர் தபால் முத்திரை அனுப்பவேண்டும்.

இங்ஙனம்.

தாரணஸ் }
லெக்ரவி. }

கா. சிவஞானஜயர்.

கா. ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளை.

தெள்ளியழுத்துள்ளிட்டபன்மணியும்வந்தோங்குஞ்செய்யாளோடு
மொள்ளியகற்செல்வம்தற்கொப்பநெடும்பாற்கடலினோக்குமாளோ.

(இ-ள்.) என்னியிடு குற்றம் எலாம் இகந்த - விலக்கப்பட்ட குற்றங்களெ
ல்லாவற்றினின்றும் நீங்கி, குணன் ஏறு ஒளிவிட்டு இருள் கால் சீத்து தள்ளிய இ
செம் பதுமராகமது புனை தக்கோர் தம்பால்-குணமிருந்து ஒளிவீசி இருளைச்சிதை
ததோட்டும் இந்தச் செவநத பதுமராகத்தை யணிந்த மேலோரிடத்து, ஏனை தெள்
ளியழுத்து உள்ளிட்ட பல் மணியும் வந்து ஒங்கும்-அதுவொழிந்த குணமிக் முத்து
உள்ளிட்ட பலரத்தினங்களும் வந்துகிரம்பும், செய்யாள் ஓடும் ஒள்ளிய நல் செல்
வம் - இலகூமியோடும் புகழைத்தரும் நல்ல செல்வமும், அதற்கு ஒப்ப நெடும்
பால் கடலின் ஓங்கும் - அம்மணிகளிருத்தறகேறப நெடியபாற்கடல்போல உயர்ந்
தோங்கும்.

சுருகிரொய்தாதல், காற்று, வெருளி, திருகல், முரணுதல், செம்மண், இறு
கல், மத்தக்கருழிவு, காசம், இலைச்சுமி, வெச்சம், பொரிவு, புகைதல், புடாயம், சந்
தை, நெய்ப்பிலியெனக் குறறங்காபதினாறு. தேய்க்குதல், நெருப்பு, கையிலெடுத்த
ல், அக்கைக்குறி, தூக்கல், தகடு, வெயில், குச்சை, மதக்கக்குறி, ஓரம், நெய்ப்பு,
பார்வையாகிய இவைகளில் ஒத்த செந்நிறமுடைமையாயிருக்கும் குணங்கள் பன்
னிரண்டு. “சுருகிரொய்தாதல்காற்றுவெருளி - திருகன்முரணேசெம்மணிகுல் -
மத்தக்கருழிவுகாசயிலைச்சுமி - வெச்சம்பொரிவுபுகைதல்புடாயம் - சந்தைநெய்ப்
பிலியெனத்தருபதினாறு - முகதியூலின்மொழிநதனகுற்றமும்” எனவும் “தேய்க்
கினெருப்பிற்கேர்க்கினங்கையிற - நூக்கிறறகட்டிற் சுடர்வாய்வெயிலிற - குச்
சையின்மத்தக்குறியினோரத்தில் - நெய்ப்பிற்பார்வையினோர்த்துசெவந்தாம் - கொ
த்தறகுணமுடையபன்னிரண்டும்” எனவும் கல்லாடததில் வருதல்காண்க. முன்
னர்க்காட்டிய சிலப்பதிகாரத்தின் உதாரணச்சூத்திரத்திலும் வருதல்காண்க. காற்
று, மண், என்டனவற்றைக் காற்றேறு, மண்ணேறு என்பர். (சுட)

அரசோடியாகியவிறுத்தம்.

பிறநிறச்சார்புபுள்ளிபுள்ளடிபிறங்குகிற்று
மறுவருதராசமென்னவருத்தவைவற்குற்றந்தள்ளி
யறைதருபண்புசான்றவாதனமணியும்வேந்தன்
செறுநர்வாணுற்றயின்றிசெருமகட்கன்புனவான்.

(இ-ள்.) பிற நிறம் சார்பு-(அவ்வவற்றிற்குக் கூறிய) நிறமொழிந்த வனைநிறம்
பொருந்துதலும், புள்ளி புள்ளடி-புள்ளியும் பறவையின் பாதவடிவாயுள்ள புள்ள
டியும், பிறங்கு கீற்று-விளங்காநின்ற கீற்றும், மறுவரு தராசம் என்ன வகுத்த ஐவ்
குற்றம் தள்ளி - குற்றம்பொருந்திய தாராசமெனது ஞாலில் வகுத்த ஐந்து குற்றங்க
ளையும் ஒழித்து, அறை தரு பண்பு சான்ற ஆரதனம் அணியும் வேந்தன்-(தூறுள் அவ்
வவற்றிற்குரிமையாகக்), கூறுந் குணமிக்க இரத்தினங்களை யணியும் அரசன், செறு
நர்வான் ஊற்றம் இன்றி செருமகட்கு அன்பன் ஆவான் - பகைவனோர்தியவாளால்
இடையூறில்லாமல் வீரலகூமிக்கு நண்பனாவான்.

இதுமுதல் ஒன்பதுசெய்யுள்களும் இரத்தினங்களின் பொதுவிலக்கணங்
கள் கூறுகின்றார். புள்ளியை விந்து எனவும், புள்ளடியைக் காசபாதம் எனவும்,
நிறைத் தாரா யெனவும் கூறுவர். தராசம் என்றது ஒளிசலித்தலை. (சச)

குறுநிலக்கிழவனேனுமவன்பெருங்குடைக்கிழத்தங்கி
மறுகுநீர்ஞாலமெல்லாம்வாழும்ற்றவனைப்பாம்பு
தெறுவிலங்கலகைபூதஞ்சிறுதெய்வம்வறுமைநோய்தீக்
கறுவுகொள்கூற்றச்சீற்றங்கலங்கிடவாதிபாவாம்.

(இ-ள்.) குறு நிலக் கிழவன் எனும் - (இந்தரத்தினங்களை) அணிபவன் சிற்
றரசனாயினும், அவன் பெருங் குடைக் சிழ் மறுகு நீர் ஞாலம் எல்லாம் தங்கிவரமும்-
அவ்வரசனது பெரிய வெள்ளை வட்டக்குடை நிழலின்சீழ் - (அலைமுதலியவற்றால்)
சுழலும் கடல் சூழ்ந்த வுலகமெல்லாம் நிலைபெற்று வாழாநிற்கும், அவனை பாம்பு
தெறு விலங்கு அலகை பூதம் சிறு தெய்வம் வறுமை நோய் தீ கறுவு கொள் கூற்
றம் சீற்றம் - அவ்வரசனைப் பாம்புக் கொல்லாநின்ற மிருகமும் பேயும் பூதமும் சி
றுதெய்வங்களும் வறுமையும் நோயும் நெருப்பின் வெம்மைபோல வெம்மை வாய்
ந்த கோபமிக்க இயமனது கோபமும், கலங்கிட வாதிபாவாம் - நிலைகலங்கவாதிபா
வாம்.

நான்குசாதிகளாக வகுக்கப்படும் இரத்தினங்களை யணிவோர் அடையும்பய
ன் பொதுமையால் இதனாற் கூறப்பட்டது “மறையோராணியின்மறையோராசிப்-
பிறவியேழும்பிறந்தவாழ்குவரே” மன்னவரணியின்மன்னவர்சூழ்-இந் திலவேந்தரா
வரொழுபிறப்பும் “வணிகரணியில்மணிபொன்மலிந்து - தணிவறவடைநததரணியில்
வாழ்வார்” சூத்திரரணியிற்றொகையில் கனகநெல் - வாய்ப்பமன்னிமகிழ்ந்தவாழ்கு
வரே” எனச் சிலப்பதிகாரத்தில் ஷை காண்டத்தில், ஷை காதையில் அடியார்க்கு
நல்லார் எடுத்துக்காட்டிய சூத்திரங்களால் இவ்வருணததார்க்கு இப்பயன் என்ப
துணர்க. (சுரு)

முன்னவரொன்பகற்றோர்வச்சிரமுந்நீர்முத்த
மன்னவரொன்பதுப்புமாணிக்கம்வணிகரொன்ப
மின்னவீர்புருடராகம்வயியேய்வெயிற்கோமேதம்
பின்னவரொன்பநிலமரகதம்பெற்றசாதி.

(இ-ள்.) வச்சிரம் முந்நீர் முத்தம் - வயிரத்தையும் கடலிற்றேன்றிய முத்
தினையும், கற்றோர் முன்னவர் என்ப - கற்றுவல்லோர் அந்தணரொன்று சொல்லுவர்,
தப்பு மாணிக்கம் மன்னவர் என்ப - பவளத்தையும் மாணிக்கத்தையும் அரசொன்
றுகூறுவர், மின் அவீர் புருடராகம் வயியேய் வெயில் கோமேதம் - ஒளிவிளங்கும்
புருடராகத்தையும் வயியேய்த்தையும் ஒளியையுடைய கோமேதகத்தையும், வணிகர்
என்ப - வைசியரொன்று கூறுவர், நிலம் மரகதம் பின்னவர் என்ப-நிலத்தையும் மா
ணிக்கத்தையும் சூத்திரரொன்றுசொல்லுவர், பெற்ற சாதி-இவ்வயிரமுதலிய இரத்தி
னங்கள் பெற்ற சாதியின் வகுப்புகள் இவையாம்.

“வயிரமுத்தந்தனாள்மாணிக்கம்பவளம்வேந்தன் - நயமலிப்புட்பராகநல்ல
கோமேதநீதி - வயவயியேமூன்றும்வாழ்நிறுவணிகனாகும் - இயலுடைநீலம்பச்சை
யிரன்மெஞ்சூத்திரமென்றே” எனவருஞ் செய்யுளால் உணர்க. (சுசு)

பார்த்திவர்மதிக்குமுத்தம்பளின்கன்றிப்பச்சைதானுஞ்
சாத்திகந்துகிர்மாணிக்கங்கோமேதந்தாமேயன்றி
மாத்திகழ்புருடராகம்வயியேய்வயிரந்தாமு
மேத்திராசதமாரீலந்தாமதமென்பராய்ந்தோர்.

(இ-ள்.) பார்த்திவர் மதிக்கும் முத்தம் பளிங்கு அன்றி பச்சை தானும் சாத்திகம் - அரசர்கள் நன்கு மதிக்கும் முத்தம் பளிங்கும் இவையன்றிப் பச்சையும்சாத்தவிதமரீம், தகிர் மாணிக்கம் கோமேதம் - பவளமும் மாணிக்கமும் கோமேதமும், அன்றி மாநிகழ் புருட ராகம் வயியேம் வயிரம் தாகும் - இவைவன்றி மிகவும் விளங்கும் புருடராகமும் வயியேமும் வயிரமும், எத்து இராசதமாம் - பலருந்ததிக்கும் இராசதமாம், நீலம் தாமதம் என்பர் ஆய்ந்தோர் - நீலத்தைத் தாமதமென்று அால் ஆராய்ச்சியில் வல்லோர் கூறுவர்.

“வடிவுபடிசமுத்தவைத்தசாத்துவிகமாமால் - விடுதகிர்மாணிக்கங்கோமேதகமிராசதம்மேல்” எனவும், “அருசனக்கல்லுலீலந்தானுந்தாமதமாகும்-எஞ்சில்சாத்துவிகத்தோடுமிராசதங்கலத்தல்வச்சிரம்-மஞ்சறுப்புப்பராகமணிவயியேமாகும் - தஞ்சராசதங்கலந்தசாத்திகமபச்சையாமே” எனவும் ஒரு சாரார் கூறுஞ்செய்யுள்களால் குணத்தின பிரிவுகள் சிறிதுவேறுபடுதல் காண்க. (சஎ)

இனையவையளந்துகண்டுமதிக்குநாளெழுமான் பொற்றோர்
முனைவண்ணமுதலாவேழின் முறையினுற்பதமராகம்
கனைகதிர்முத்தந்துப்புக்காருடம்புருடராகம்
புனையொளிவயிரநீலமென்மனாற்புலமைசான்றோர்.

(இ-ள்.) இனையவை அளந்து கண்டு மதிக்கும் நாள் - இவ்விரத்தினங்களை வளையறுத்துச் சோதிக்க ஆராயுங்காலம், எழு மான் பொன் தேர் முனைவன் நாள் முதலா ஏழில் - ஏழுருகிலாபூண்ட பொன்னாலாகிய தேனாயுடைய ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய ஏழுக்கிழமைகளில், முறையினால் - (அஞ்ஞாயிற்றுக்கிழமைதொட்டு) முறையாக, பதமராகம் - பதமராகமும், கனை கதிர் முத்தம் துப்பு காருடம் புருடராகம் - மிக்ககிரணத்தையுடைய முத்தம் பவளமும் பச்சையும் புருடராகமும், புனை ஒளி வயிரம் நீலம் என்மனாற் புலமை சான்றோர் - பொருந்திய ஒளியையுடைய வயிரமும் நீலமும் என்று கூறுவர் அறிவின்மிக்க பெரியோர். (சஅ)

வெய்யவன்கிழமைதானேமேதகமணிக்குமாகு
மையறுதிங்கடானேவயியேமணிக்குமாகு
மையறவிவையொன்பானுமாய்பவராகம்புறம்பு
துய்யராயறவோராய்முன்சொன்னநாளடைவேயாய்வர்.

(இ-ள்.) வெய்யவன் கிழமை தானே மேதக மணிக்கும் ஆகும் - ஞாயிற்றுக்கிழமையே கோமேதகரத்தினததுகரும் ஆராய்தற்கு உரியநாளாம், மை அறு திங்கள் தானே வயியே மணிக்கும் ஆகும் - குற்றமற்ற திங்கட்கிழமையே வயியேஇரத்தினத்திற்கும் ஆராய்தற்குரியநாளாம், ஐயம் அற இவை ஒன்பானும் ஆய்பவர்-சந்தேகமற இவ்வொன்பது இரத்தினங்களையும் அளந்தறிவோர், அகம் புறம்பு துய்யராய் அறவோராய் - உள்ளும் புறம்பும் புனிதமுடையவராய்த் தருமநெறிவீற் செல்பவராய், முன் சொன்ன நாள் அடைவே ஆய்வர் - முன்புகூறிய கிழமைதொட்டு முறையே ஆராய்க்கடவர்.

“ஞாயிறுமாணிக்கங்கோமேதகத்திங்கள்முத்தம்-வாய்வயியேஞ்செவ்வாய்வனப்பவளங்களாகும் - மேயவன்புதனிற்பச்சையிழாமாப்புப்பராகம் - காய்கதிர் வெள்ளிவச்சர்கடுஞ்சுனரிநீலமாமே” எனவருஞ் செய்யுளால் ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய கிழமைகளுக்குரிய மணிக ளின்னவையெனவுணர்க. (சசு)

அல்லியம்பதமஞ்சாதி யரத்தவாயாம்மல்கோடல்
வல்லிசேர்மௌவற்போது துற்றித்தழ்மகாகள்வாய
மெல்லிதழ்க்கழுநீர்பேழ்வாய்வெள்ளைமந்தாரமின்ன
சொல்லியமுறையால்வண்டுசூழததம்முடிமேறசூடி.

(இ-ள்.) அல்லி அம் பதமம் சாதி அரத்தம் வாய் ஆம்பல் கோடல் - அகலி தழையுடைய அழகிய தாமரைமலரும் சிறுசண்பகமலரும் செவந்த வாயையுடைய ஆம்பல்மலரும் செங்கார்தன்மலரும், வல்லி சேர் மௌவல் போது துறு. இத்தழ் மரை - கொடியாய்ப்பட்டார்த மல்லிகையின்மலரும் துறு இத்தழ்வாய்ந்த தாமரைமலரும், கள்வாய் மெல் இதழ் கழுநீர் பேழ் வாய் வெள்ளை மந்தாரம் இன்ன-கன்பொருந்தியமெல்லிய இத்தழ்நெருங்கிய குவளைமலரும் செங்குவளைமலரும் பிளந்தவாயையுடைய வெள்ளிய மந்தாரமலரும் ஆகிய இவைபோன்ற மலர்களையும், சொல்லிய முறையால் வண்டு சூழ தம் முடி மேல் சூடி - முன்னர்க்கூறிய முறையால் வண்டுள்ளசூழத் தமது தலைமேற்சூடி.

மாணிக்கத்திற்குத் தாமரையும் முதநிறகுச் சிறுசெண்பகப்பூவும் பவளத்திற்குச் செவ்வாம்பலும் மரகதத்திற்குக் காரதனும் புட்பராகத்திற்கு மல்லிகைமலரும் வயிரத்திற்கு னாற்றித்தழ் தாமரைமலரும் நீலத்திற்குக் கருங்குவளைமலரும் கோமேதகத்திற்குச் செங்குவளைமலரும் வயியேத்திற்கு வெள்ளைமந்தாரமலருமெனக்கொள்க. “நவமாணியாச்சித்தற்குநறுமலாபுனைதலசொல்வாம் - தவறின்மாணிக்கத்திற்குத்தாமரைப்பூத்தரிக்க - உவகையாமுததுக்கோதுமொண்சிறுசண்பகப்பூ - கவைபடுபவளம்பாக்கிற்கமமுஞ்செவ்வல்லிப்பூவே” “மரகதங்காரதள்புட்பராகமல்லிகைப்பூவசரம் - துணாதருநீரிழைத்ததுற்றித்தழ்த்தாமரைப்பூ - கருநீலங்கருவிளங்கோமேதகங்கமுங்காவி - திரைவயிரியப்பூத்தேவகமழவெண்மந்தாரா” என ஒருசாராகூறுஞ் செய்யுள்களால் இரத்தினங்களைப் பூசிப்போர் தாஞ் குடுமலரும் அவ்விரத்தினங்களைப் பூசித்தற்குரிய மலரும் இவைவெனவுணர்க. இன்ன ஏறெமையால் நீலத்திற்குக் கருங்குவளையும் அனறிக கருவிளமலா இச்செய்யுளிற்கூறியிருத்தலுக்கொள்க. (100)

தலத்தினைச் சுத்திசெய்துதவிரினைரிட்டுத்துய
நலத்துகில்விரித்துத்தெய்வமாணிககருடுவேவைத்துக்
குலத்தமுத்தாதியெட்டுவருணதிகசமுதலெண்டுககும்
வலப்படமுறையேபாணுமண்டிலமாகவைத்து.

(இ-ள்.) தலத்தினை சுத்தி செய்த - பூமியைச் சுத்தஞ்செய்து, தவிரினை இட்டு - ஆசனத்தைவிட்டு, துய நலம் துகில் விரித்து - அதன்மேல் வெள்ளிய நல்ல வாட்டையை விரித்து, தெய்வம் மாணிககம் ரடுவே வைத்து - தெய்வத்தன்மையையுடைய பதமராகத்தை நடுவில்வைத்து, குலத்த முத்து ஆதி எட்டி - நன்மையையுடைய முத்துமுதலிய வெட்டையும், குண திகச முதல் என திக்கும் - கீழ்த்திகச முதலிய எட்டுத்திக்குலும், முறையே வலப்பட - (சூரியனுதிககுந் திகசமுதல்) முறையே வலமாக, பாணு மண்டிலமாக வைத்து - சூரியமண்டிலம்போல வட்டவடிவமாகச் சூழவைத்து.

“துயநன்னிலத்திலொத்த சுத்தபீடத்தைவைத்து - மேயவப்பீடமீதுவெண்படாம்விரித்துவைத்துப்பாயவடிபட்டதுநாப்பண்பதமராகத்தைவைத்துச் - சேயவாதவனுதிக்குந்திகசமுதநிகசகடோறும்” “கோமேதந்தமுத்துகிருளிரவயிரே

நியஞ்செந் - தாமேவுபவளம்பச்சைசுந்தரப்புட்பராகம் - வாமேவுவயிரீலமென்மு
சைவலஞ்சூழ்வத்து ” எனவருஞ் செய்யுள்களால் இரத்தினங்களை வைக்கு முறை
மையுணர்க. (௫௧)

அன்புறுபதுமராகமாதியாமரதனங்க

ளொன்பதுங்கதிரோனாதியொன்பதுகோளுமேற்றி

முன்புகாகமலப்போதுமுதலொன்பான்மலருஞ்சாத்தி

யின்புறநினைந்துபூசையின்புறைவழாதுசெய்தல்.

(இ-ள்.) அன்பு உறுபதுமராகம் ஆதியாம் அரதனங்கள் ஒன்பதம் - விரு
ப்பமிக்க பதுமராகமுதலிப ஒன்பதரத்தினங்கள்மேலும், கதிரோன் ஆதி ஒன்பது
கோளும் ஏறதி-சூரிடன்முதலிய ஒன்பதுகோள்களையும் அதிதேவதைகளாகத் தா
பித்து, முன்பு உரை சுமலப்போது முதல் ஒன்பானமலரும் சாத்தி - முன்னர்க்கு
றிய தாமதாமலமுதலிய ஒன்பதுமலராயுஞ்சாத்தி, இன்பு உறு . னைந்து பூசை
இயல் முறைவழாது செய்தல் - இன்புமிக அக்கோள்களைத் தியானித்துப் பூசை
யை நூலிறக்கறியமுறைதவறாமல் செய்யக்கடவார்.

பதுமராகத்திற்கு ஆதித்தனும், முத்தத்திற்குத் திங்களும், பவளத்திற்குச்
செவ்வாயும், பச்சைக்குப் புதனும், புருடராசத்திற்கு வியாழமும், வயிரத்திற்கு
வெள்ளியும், நீலத்திற்குச் சனியும், கோமேதகத்திற்கு அவ்வாதித்தனும், வயியேத்
திற்கு அத்திங்களும் அதிதேவதைகளாதலால் ஒன்பதுகோளுமேற்றி என்றார்.
முன்னாககூறிய தாமதாமலர்முதலியவற்றை லுஞ்சித்தலை “பூமேவமுன்னஞ்
சொன்னபூவினாப்பூசைசெய்வார்” எனவருஞ்செய்யுளாலும் உணர்க. (௫௨)

தக்கமுத்திரண்டுவேறுதலசமேசலசமென்ன

விககதிர்முத்தந்தோன்றுமிடன்பதின்மூன்றுசங்க

மைக்கருமுகில்வேயபாம்பின்பமத்தகம்பன்றிககோடு

மிக்கவெண்சாவிப்பிமின்றிலேவெழக்கன்னல்.

(இ-ள்.) தக்கமுத்து தலசமே சலசமே என்ன இரண்டு வேறு - குற்றமில்
லாத முத்தங்கள் தலசமெனவும் சலசமெனவும் இரண்டுவகைப்படும், இ கதிரா முத்
தம் தோன்றும் இடன் பதின் மூன்று - இரத்தினங்கதையுடைய முத்தங்கள்தோ
ன்று மிடங்களை பதின்மூன்றிடங்களாம, சங்கம மை கருமுகில் வேய் பாம்பின்
மத்தகம் பன்றிக்கோடு - சங்கமும் கரியமேகமும் மூங்கிலும் பாம்பின்தலையும் பன்
றிக்கொம்பும், மிக்க வெண் சாவி இப்பி மீனதலை வேழம் கன்னல் - மிக்கவெண்
ணெல்லும் சிப்பியும் மீனின துதலையும் கருமபும.

தலசம் தலத்திற்கேன்றியது. சலசம் சலத்திற்கேன்றியது. தலத்திற்கேற்றி
றியவை வேய், பாம்பின்தலை, பன்றிக்கொம்பு, நெற்பயிர், கரும்பு, யானையின்கொ
ம்பு, சிங்கத்தின்கை, கறபுண்டயபெண்கள்கழுத்து, கொகுகின் கழுத்து ஆகிய இவை
களிற்கேன்றிய முத்தங்கள். சலத்திற்கேன்றியவை சங்கு, மேகம், சிப்பி, மீனி
ன்தலை ஆகிய இவைகளிற்கேன்றியமுத்தங்கள். (௫௩)

கரிமருப்பைவாய்மான்கைகற்புடைமடவார்கண்ட

மிருகிதைக்கொக்கின்கண்டமெனக்கடைகிடந்தமூன்று

மரியனவாதிப்பததுநிறங்களுமணங்குந்தங்கட

சூரியனநிறுத்தவாரேயேனவுமுரைப்பக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) கரி மருப்பு ஐவாய்மான்னை கற்புடைய மடவார் கண்டம் - யானை யின்கொம்பும் சிங்கத்தின்கையும் கற்பினையுடைய பெண்கள் கழுத்தும், இருசிறை கொக்கின் கண்டம் என - இரண்டுசிறகினையுடைய கொக்கின் கழுத்தும் என (மூன் னர்க்குரிய இடங்களாம்) கடை கிடந்த மூன்றும் அரியன - இறுதியிழ்குறிய பெ ண்கழுத்துமுதலிய மூன்றிடங்களிற்றோன்றிய மூன்றுமுத்தங்களும் கடைத்தற்க ரியன, ஆதி பத்து நிறங்களும் அணங்கும் - சங்குமுதலிய இடங்களிற்றோன்றிய பத்து முத்தின் நிறங்களும் தெய்வமும், தங்கட்கு உரியன நிறத்த ஆறே எனவும் உரைப்ப கேண்மின் - அவைகளுக்குரியனவான தூல்களில் நிறுத்திய முறையே மற் றையவற்றையும் சொல்லக்கேளுங்கள்.

சிங்கத்திற்குப்பஞ்சானனம் என்பது ஓர்பரியாயப்பெயர் அது பார்த்தமுரு முடையது என்னும் பொருள்மேல்நிறைவால் காரணப்பெயர். இதனைக்கருதாது ஐந்து முகமுடையது எனக்கருதி ஐவாய் மான் எனக்கூறினார் எனச்சிலர் கூறுவர் அது தவறு. ஐவாய் மான் என்றது மிருகங்களுக்கெல்லாம் அரசுத்தன்மைவாய்ந்த மிரு கம் எனப்பொருள்கொண்டு சிங்கம் எனக்கொள்க. மிருகராசன் என்பதனால் உண ர்க. “பனிமதிசுதவிமேகம்பைந்தொடி கழுத்தாவின் பல், தனியானையேனக்கொம்பு தடங்கராவுடும்புகொக்கு, வினையராச்சலஞ்சலமநந்திபபிழீன்மூங்கில்புகம், நீனை செந்நெல்கரும்புகஞ்சுகிழிருபதின்முத்தாகும்” எனவருஞ்செய்யுளால் முத்த இரு பதிடத்திற்றோன்றுமெனப் பிற்கூறுதலுங்காண்க. (ருச)

மாடவெண்புறவின்முட்டைவடிவெனத்திரண்டபேழ்வாய்க்

கோடுகான்முத்தம்வெள்ளைநிறத்ததுகொண்முமுத்த

நீடுசெம்பரிதியன்னநிறத்ததுகிளைமுத்தாலி

பீடுசொன்றிறத்தராவின்பெருமுத்தநீலத்தாமால்.

(இ-ள்.) வெள்மாடப் புறவினமுட்டை வடிவு எனதிரண்ட பேழ்வாய் கோ டு கால் முத்தம் வெள்ளை நிறத்தது - வெள்ளியமாடப்புறவின் முட்டையின் வடி வைப்போலத் திரட்சிவாய்ந்த பிளந்தவாயையுடைய சங்குபெற்ற முத்தம் வெள் ளைநிறத்தையுடையது, கொண்முமுத்தம் நீடு செம்பரிதி அன்ன நிறத்தது - மேக மபெற்ற முத்தம் மிக்க செந்நிறம்வாய்ந்த சூரியனையொத்த நிறத்தையுடையது, கிளை முத்தது ஆலி பீடு சால் நிறத்தது - மூங்கிலின்முத்தம் கல்மறைபோலப்பெரு மையமைய நிறத்தையுடையது, அராவின் பெருமுத்தம் நீலத்தது ஆம் - பாம்பின து பெரியமுத்தம் நீலமணிபின் நிறத்தையுடையதாம். (ருரு)

எனமாவா ரஞ்சோரியிர்ஞ்சுவைசசாலிமுத்த

மானதுபசுமைத்தாகும்பாதிரியினையதாகு

மீனதுதரளம்வேழமிரண்டினும்விளையுமுத்தந்

தானதுபொன்னின்சோதிதெய்வதஞ்சாற்றக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) என மா ஆரம் சோரி-பன்றியின்கொம்பின் முத்தமானது உதிரநிற த்தையுடையது, ராஞ்சுவை சாலி முத்தம் ஆனது பசுமைத்து ஆகும் - குளிர்ந்த இனிய வெண்ணெல்லின் முத்தமானது பசியநிறமுடையது, மீனது தரளம் பாதிரி அனையது-மீனினதுமுத்தம் பாதிரிமலையொத்த நிறத்தையுடையது, வேழம் இர ண்டினும் விளையுமுத்தம் தானது பொன்னின் சோதி - யானைக்கொம்பு கரும்பு இர ண்டினுந்தோன்றிய முத்தமானது பொன்னின் நிறமுடையது, தெய்வதம் சாற்ற கேண்மின் - அவ்வவ்முத்தங்களுக்குக்கூறிய தெய்வங்களைச்சொல்லக் கேளுங்கள்.

பான்முத்தம்வருணன்முத்தம்பகன்முத்தம்பகலோன்முத்த

மான்முத்தநீலமுத்தமாசறுகுருதிமுத்தம்

கான்முத்தம்பசியமுத்தங்காலன்றன்முத்தந்தேவர்

கோன்முத்தம்பொன்போன்முத்தங்குணங்களும்பயனுஞ்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) பால்முத்தம் வருணன்முத்தம் - (மேற்கூறியமுத்துகளுள்) வெள்ளியமுத்தங்கள் வருணனுக்குரியமுத்தங்களாம், பகல் முத்தம் பகலோன் முத்தம் - சூரியன்போலும் ஒளிவிடும் முத்தங்கள் சூரியனுக்குரியமுத்தங்களாம், நீலமுத்தம் மால் முத்தம் - நீலநிறத்தையுடைய முத்தங்கள் திருமாலுக்குரிய முத்தங்களாம், மாச அறு குருதி முத்தம் கீால் முத்தம் - குற்றமற்ற உதிரம்போலுஞ் செந்நிறம்வாய்ந்த முத்தங்கள் வாயுதேவனுக்குரிய முத்தங்களாம், பசியமுத்தம் காலன் தன்முத்தம் - பசியநிறம்வாய்ந்த முத்தங்கள் இயமனுக்குரியமுத்தங்களாம், பொன்போல்முத்தம் தேவர்கோன்முத்தம் - பொன்னைப்போலும் நிறமவாய்ந்த முத்தங்கள் இந்திரனுக்குரிய முத்தங்களாம், குணங்களும் பயனும் சொல்வாம் - இனி முத்தின் குணங்களையும் அதனையணியவோ அடையும் பயன்களையும் எடுத்துக்கூறுவாம். (௫௪)

உடுத்திரளையகாடியிருட்சிமாசின்மையொ

லெடுத்திடிற்றின்மைபார்வைக்கின்புறல்படிகமென்ன

வடுத்திடுகுணமாரின்னவணியின்முதணங்கோடினமை

விடுத்திடுந்திருவந்தெய்தும்விளேந்திடுஞ்செல்வம்வாழ்நாள்.

(இ-ள்.) உடுத்திரள் அனையகாட்சி - நகரத்திரத்தின் கூட்டத்தையொத்த தோற்றமும், உருட்சி - திரட்சியும், மாச இனமை - குற்றங்களில்லாமையும், கையால் எடுத்திடிற் தின்மை - கையிலெடுக்கில் கனமவாய்ந்திருத்தலும், பார்வைக்கு இன்பு உறல்-கட்பாலைக்கு இன்பஞ்செய்தலும், படிகம் என்ன அடுத்திடு குணம் ஆறு - பளிங்குபோலத் தம்மையடுத்த பொருள்கள தம்பாற பிரதிபிம்பிக்க விளங்குங்குணமுடையுமாகிய அறுவகைப்பட்டகுணங்களாம், இன்ன அணியின்-இக்குணங்கையுடைய முத்துகளை அணிந்தால் (அணிவோர்க்கு) முதணம் கோடி இன்மை விடுத்திடும்-முதேவியும் முதேவிபாலவியையும் வறுமையும் நீங்கும், திருவந்து எய்தும் - இலட்சுமியவநது சோவாள், செல்வம் வாழ்நாள விளைந்திடும்-(அவ்விவட்சுமியால்) செல்வமும் அசசெல்வத்தை அகர்த்தருநீடிய ஆயுளுமவநதுகைகூடும்.

குணம் எனவே குற்றமுங் கூறுதேயமையும். அவை காற்றேறு, மண்ணேறு, கல்லேறு, நீர்நிலையென்று மிகநான்கு குற்றங்களொழிந்து சுக்கிரன்போல வெண்மையையும், செவ்வாய்போலச் செந்நிறத்தையுமவாய்ந்த உருவீடவடிவின்வாய் முத்தங்களிருக்கவேண்டும் என “காற்றினுமண்ணினுங்கல்லினுநீரினுந், தோற்றியகுற்றந்தகளறத்துணிந்தவுஞ், சந்திரகுருவேயங்காரகனென, வரதநீர்மைவட்டத்தொகுதியும்” எனச் சிலப்பதிகாரத்தில்வருதல்காண்க. குற்றங்கள் மண்ணேறு, செந்நீர், செவப்பு, முகங்கறுத்தல், இனமருட்சி, இவ்வைந்தோடு கோணியிருத்தல் எனப் பத்துவகைப்படும் என “இனிமுத்தின்குணமுருட்சியியலும் வான்மீனின் நேசு, கனமறுவின்மைநோக்கிற் தவினுறப்படிகளன்று, வினவுமண்ணேறல்செந்நீர் செவப்புமென்முகங்கறுத்தல், இனமருளிவற்றிடுகோணலென்றீராகுற்றம்” என ஒரு சாரார் செய்யுளில் குணம் ஆறுங் குற்றம்பத்தும் எனவருதல் காண்க. ()

மாசறுதவத்தோனென்பும்வலாகரனென்பும்வீழ்த்த
கோசலமாதிராட்டிற்றட்டதுகுணத்தான்மாண்ட
தேசதாயிலேசதாகித்தெள்ளிதாயளக்கினெல்லை
வீசியவிலையதாகிமேம்படுவயிரந்தன்னை.

(இ-ள்.) மாசு அறு தவத்தோன் என்பும் வலாகரன் என்பும் வீழ்த்த-குற்ற மற்ற தீதிரமுனிவருடைய முதுகந்தண்டெலும்பின்பிதிரும் வலாகரனுடைய எலும்புகளுஞ்சிந்திய, கோசலம் ஆதிராட்டில் பட்டது - கோசலமுதலியநாடுகளில்தோன்றி, குணத்தால் மாண்ட தேசது ஆய் - குணங்களால்மாட்சிமைப்பட்டவிலக்கமுடையதாய், இலேசது ஆகி -(கையிலெடுக்கில்) இலேசாய், தெள்ளிது ஆய்-சூரச் சராயகன்றதாய், அளக்கின்-(விலையை) வளையறுக்கில், எல்லை வீசிய விலையது ஆகி மேம்படு வயிரம் தன்னை - அளவுகடந்தவிலையை யுடையதாகி (இவ்வாறு) மேம்பட்டவயிரத்தை.

கோசலமாதிராட்டிற் பட்டது என்றதற்குக் கோசலமுதலியநாட்டிற்குந் தோன்றி நிறமும் அதிதேவதையும் சாதியுமென்று எனக்கொள்க. கோசலமுதலியநாடுகளாவன - கோசலம், கலிங்கம், மாதங்கம், இமயம், மாராஷ்டம், சவவீரம், பவுண்டரம், மக்கமாம். நிறங்களாவன-கோசலநாட்டிற்றிந்த வயிரம் காட்டுவாழைப் பூநிறமும், கலிங்கநாட்டிற்றிந்த வயிரம் பொன்னிறமும், மாதங்கநாட்டிற்றிந்த வயிரம் மல்லிகைமலாநிறமும், இமயமலையிற்றிந்தவயிரம் வெண்ணிறமும், மாராஷ்டநாட்டிற்றிந்தவயிரம் செவ்வநிறமும், சவ்வீரநாட்டிற்றிந்தவயிரம் கரியநிறமும், பவுண்டரநாட்டிற்றிந்தவயிரம் குவளைநிறமும், மக்கநாட்டிற்றிந்தவயிரம் பொன்னிறமும், அதிதேவதைகளாவா காட்டுவாழை, வாழை, மூங்கில், இவற்றின்மலர்போன்ற வயிரத்திற்குச் சிறுமாலும், ஆறுமூலையாய்ந்த வெண்ணிறமுடைய வயிரத்திற்கு இத்திரனும், பசுவின் கொம்பு, வண்டு, குவளைபோலும் உள்ள வயிரத்திற்கு இயமனும், முள்ளிலவு, முண்முருக்குமலர்போன்ற வயிரத்திற்கு வாயுவும், கோங்கமலர்போலுமுள்ள வயிரத்திற்கு வருணனும், நீர்போலும் உள்ள வயிரத்திற்குச் சந்திரனும், இத்திரகோபம்போலுமுள்ள வயிரத்திற்குச் சூரியனும், நீர்போன்றவயிரத்திற்கு அக்கினியுமாம். சாதிகளாவன - படிக்கிறமபோலுமுள்ளவயிரம் மறையவனும், முயற்கண்போலுமுள்ளது அரசனும், வாழைக்குருத்துப்போலுள்ளது வைசியனும், மேகம்போலநிறமுடையது குத்திரனுமாம். “ஒருவலாகரனத்திரியுடலென்புமீழ்த்ததேசம், அந்நாடுடெனருகுமத்தேசங்களெல்லாதி, வருமதிதுதித்தவச்சர்மவாகைப்பூநிறத்தவாகும், புரைகலிங்கத்துதித்தவயிரம்பொன்னிறத்தவாமே.” “மாதங்கதேசவச்சர்மல்லிகைமலரின்மேனி, பீதஞ்சேரிமயவெற்பிற்பிறத்தனதுவளமேனி, தீதங்கின்மாராட்டத்திற் செனித்தனசெவந்தமேனி, யோதுசவ்வீரதேசத்துதித்தனகரியமேனி.” “பேசியபவுண்டரத்திற் பிறந்தனகுவளைமேனி, ஒசைசேர்மக்கதேசத்துதித்தபொன்னிறத்தவிப்பால், பூசியவாகைவாழை மூங்கிலின்பூநிறத்த, மாலிலாவச்சர்மங்கட்குக் கச்சுதன்மெய்வாமே.” “ஓரமாராய்வெளுத்தவயிரத்துக்கும்பர்கோமான், பாரியபசுவின் கொம்பிற் பலநிறவயிரங்கூற்றும், கூரமுள்ளிலவம்போது குலாவியபலாசம்பொற்பூச், சீரியவயிரத்திற்குத் தெய்வமிய்வாயுவாமே.” “கோங்கலாநிறஞ்செறிந்தகுறையுருவயிரத்திற்குத், தேங்கியநாரஞ்சேருந் தெண்டுகாவருணனாகும், ஒங்குநீர்நிறவச்சரத்திற்கொளிகொள்வெண்டுகடெவன், பங்குருகோபமேனி வயிரத்தேபரிதித்தேவே.” “தீநிறவயிரத்திற்குச்செய்யதீக்கடவுடெய்வம், ஆனவிய்வயிரத்தானு மமைந்தநாற்குலமுமுண்டு, வானுறுபடிக்கம்பா

யுமுயற்கண்வாழைக்குருத்து, நீனிதைகார்வானத்துகிறமணிமறையோராதி." என ஒருசாரார் கூறியிருந்தலாலும் ஆலாஸ்யமாகாத்மியத்தாலும் உணர்க. சி-இல் அடியார் க்கு நல்லார் எய்துக்காட்டிய "அந்தணனவெள்ளையரசன்செவப்பு, வந்த வைசியனபச்சைசூத்திரன், அந்தமில்சுருமையென்றதைந்தனர் புலவர்." என்னுஞ்சூத்திர ததால் நால்வகைவருணத்தொன்றையெக்காண்க. குணததால்மாண்டதேசதாய் என்பதற்குக் குற்றத்தினின்றிநிகிக் குணங்களால் மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கமுடைய தாயெனப்பொருள்கொள்க. குற்றம்பனனிரண்டு, சகா, மலம், கீற்று, சம்படி, பிளத்தல், துளை, கரி, விந்து, காகபாதம், இருத்து, கோடிமுரிதல், தாராமழுங்கல் "சகாமலங்கீற்றுச்சம்படியிளத்தல், துளிகரிவிந்துகாகபாதம், இருத்துக்கோடிமுரிதல் தாரா, மழுங்கதம்மோடெனனீராரும், வயிர்த்துழிபென மொழிபவான்றோ" எனவும், குற்றத்தினையன் "காகபாதமநாககொல்லும், மலம்பிரியாதது நிலத்தருகி னாகெடும், விந்துசினையிற சந்தாபநதரும், கீற்றுப்பலேற்றமாடவா" எனவும், குணங்கள் ஐந்து-பலகையெட்டி, கோணமாறு, தானா, சுத்தி, தராசாம். "பலகை யெட்டுங்கோணமாறும், பல்நியதாராயுஞ்சுததுயுத்தராசமும், ஐந்துங்குணமென்றைந்தனர் புலவர்" எனவும், குணத்தினையன் "மறையோரணியின் மறையோரா கிப், பிறவியேரும்பிறநுவாழ்சுவரோ" எனவும் "மனனவரணியின்மனனவர்குழ, லிசிலிவெந்தரையொழுபிற்பும்" எனவும் "வணிகரணியின்மணிபொன்மலிந்து, த ணிலவடைநது தரணியில்வாழ்வா" எனவும் "குடிவிரணியிற ரெகையில்கனக நெல், வாய்பபலணியின் மடுழநுவாழ்குவரோ" எனவும் குற்றங்கட்கும் குற்றங்க ளால்வருமபயனுக்கும், குணங்களுக்கும் குணங்களால்வரும்பயனுக்கும் சி-இல் அடி யார்க்கு நல்லார் எய்துக்காட்டிய உதாரணங்களால் உணர்க குற்றங்கள் நான்கிற் குமட்டிம பயன்கூறினமையால் வணிககுற்றங்கள் தீயபயன்கொடுப்பனவல்லவெ னக்கொள்க. வயிரததின் குணங்கள் எழென ஒருசாரார் கூறியிருந்தலை "துவன்றிடு தாராசூதி ரொய்கமயிந்திரபாபநோ, உவாழிபலகையாங்க ணோங்கியவெண் கோணங்கள், அவந்தவிராறுகோணமைந்துகோணங்களாக, திவந்துளகுணக்களே முர நிகழ்த்தபமணி தல்வல்லோ" எனபதனால் உணர்க. மேம்படு என்றமையால் அரசர், கீர்த்திலுன்றி யேனையுறுப்புள்ளும், அரசிமார் மங்களாபரணத்திலும் அ ணியக்கூடா என்பபொருள்பொந்தவெனக்கொள்க "அரசர்தம்மௌலிமேலு மணி யொணுவரசிமார்க்கும், மருவியதாஸிப்பூணில்வந்ததாரபண்ணவொண்ண" என் பதனால் உணர்க. (௩௩)

குறு சிலத்தரசுந்தாங்கிற்றிறைவுதிர்செல்வமெய்தி யுறுபகையெறிந்துதன்கோன்முழுதுலகோச சிக்காக்கும் வறுமைநோயவிலங்குசாராவரைந்தநாளன்றிசெல்லுங் கறுவுகொள்கூற்றம்பூதங்கணங்களுமணங்குசெய்யா.

(இ-ள்.) குறு சிலத்து அரசும் தாங்கில் - குறு சிலக்கிழமைபூண்ட சிற்றரசும் அணிந்தால், குறைவுதிர் செல்வம் எய்தி-நிறைந்தசெல்வத்தையடைந்து, உறு பகை எறிந்து - மிக்க பகைவனா யோட்டி, தன கோல் உலக முழுதும் ஓச்சி காக்கும் - தனது செவகோல் உலகமுற்றுஞ்செல்ல நடாததிக் காப்பான், வறுமை நோய் விலங்கு சாரா - (அவ்வரசனை வருத்த) வறுமையும் கொடியபிணிகளும் மிருகங்களும் அடையாவாம், வரைந்த நாள அன்றி செல்லும் தறுவு கொள் கூற்றம்-வரையறுத்த நாளன்றி விடையிலவரும்கோபயிக்க இயமனும், பூதங்களும் கணங்களும் அணங்கு செய்யா - பூதங்களும் பசாசுகளும் வருத்தஞ்செய்யாவாம்.

“அம்புவானிம்பர்த்தையா வாட்படைஞாட்பில்வெல்வார் - செம்பொருட்சி
அதேசத்தார்செலுத்துவார்பெறையங்கள் - பம்புநல்குரவுபூதம்பசாசபாம்பங்கிதின
டா - நம்புமுன்னொன்னதேசி னவ்விரங்கொள்வார்க்கே” என்பதனாலும் வயிரம்
அணிவோர் அடையும்பயன்காண்க. (சு0)

மாமணிமரபுக்கெல்லாம்வயிரமேமுதன்மைச்சாதி
யாமெனவுரைப்பாநூலோரதிகம்யாதென்னிலேனைக்
காமருமணிகட்கெல்லாந்தமரிடுகருவியாமத்
தாமணிதனக்குந்தானே துளையிடுங்கருவியாகும்.

(இ-ள்.) நூலோர் - இரத்தினநூலுணர்ச்சியில் வல்லோர், மாமணி மரபுக்கு
எல்லாம் வயிரமே முதன்மை சாதி ஆம் என உரைப்பர் - பெரிய இரத்தினங்களின்
மரபுகளுக்கெல்லாம் வயிரமே முதற்சாதியென்று கூறுவர், அதிகம் யாது என்னில்-
அவ்வயிரம் மேம்பட்டது யாதகாரணம் என்று வினவில், ஏனை காமரு மணிகட்கு
எல்லாம் தமர் இடு கருவியாம் - (அது) ஒழிந்த விருப்பஞ்செய்யும் மற்றை யிரத்தி
னங்களுக்கெல்லாம் துளையிடும் கருவியாகும், அது மாணி - அநதப் பரிசுத்தமாகிய
வயிரம், தனக்கும் தானே துளையிடும் கருவியாகும்- தனக்கும் தானே துளைபோடும்
கருவியாம். (ஆதலால்)

“வயிரவூசியுமயன்வினையிரும்பும்-செவிரதுபொன்னைச்செம்மைசெயாணியும்-
தமக்கமைகருவியுந்நாமாமைவபோல்-உரைத்திறமுணர்த்தலுமுளையதுதொழிலே”
என்னும் அகத்தியச்சூத்திரத்தால் வயிரத்தின முதன்மையுணர்க. (சுக)

மரகதத்தோற்றங்கேண்மின்வலாசுரன் பித்தந்தன்னை
யிராதமக்காகக்கொளவிப்பறந்தபுள் ளீர்ந்தன் டில்லித்
தரைதனிற்சிதறவிழ்ந்துதங்கியதோற்றமாகு
முரைதருதோற்றமின்னும்வேறுவேறுள்ளகேண்மின்.

(இ-ள்.) மரகதம் தோற்றம் கேண்மின் - மரகதத்தினது தோற்றத்தைக்கே
ளுங்கள், வலாசுரன் பித்தம் தன்னை - வலாசுரனுடைய பிச்சினை, தமக்கு இரை ஆ
கக் கொளவி பறந்த புள் - தமக்கு இரையாகக் கொளவிப்பறந்த கருடன், ஈரம் தன்
டில்லி தரை தனில் சிதற விழ்ந்து தங்கிய தோற்றம் ஆகும் - (ஈர்வளத்தால்) தன்
மைவாய்ந்த டில்லிநாட்டிற்கிதற் (அந்நிலத்தில்) வீழ்தலால் அங்கு மரகதநதோன்
றிய கணிகளுளவாம், இன்னம் உரை தரு தோற்றம்வேறு வேறு உள்ள கேண்மி
ன் - இன்னமும் (நாம்) சொல்லும் மரகதத்தின் தோற்றங்கள் வெவ்வேறுள்ளன
(அவற்றைக்) கேளுங்கள்.

வலாசுரன் பிச்சினைக் கருடன் கவ்விக் கைத்து இமயமலைமுதலிய விடங்களி
லுமிழ்ந்தமையால் மரகதத்திற்குக் கருடோற்றகாரம் என்றோபெயர்வந்ததென அடி
யார்க்கு நல்லார் கூறினர். (சுஉ)

விதிர்த்தவேலனையவாட்கண்வினதைமாதருணச்செல்வ
னுதித்தவான்முட்டையோட்டையுணவேற்றராயில்யாப்பக்
கதிர்த்தவோடையிற்றப்பிவீழ்ந்தொருகடல்குழவைப்பி
லுதித்தவாறாகுமின்னுமுண்டொருவகையாற்றோற்றம்.

(இ-ள்.) விதிர்த்த வேல் வாள் அனைய கண் வினதை மரது-அசைக்கும் வே
லையும் வானையும் ஒத்த கண்களையுடைய (தக்கன்புத்திரியும் காசிபமுனிவர் மனைவியு

மாகிய) வினதை என்பவன், அருணச் செல்வன் உதித்த வால் முட்டை ஓட்டை உணவு ஏது அறையில் யாப்ப-அருணன் உதித்த வெள்ளிய முட்டையினோட்டினைச் சுருட்டினது அறையிற்கட்டி, கதிர்த்த ஓடு அறையில் தப்பி வீழ்ந்த ஒருகடல் சூழ்வைப்பில் உதித்த ஆறு ஆறும்-விளங்கும் அம்முட்டையினோடு அந்தவளையினின்றும் வழுவி வீழ்ந்த கடல்கூழ்ந்த ஒரு தீபத்தில் தோன்றிய வண்ணம் ஒருவகையாய், இன்னும் ஒரு வகையால் தோற்றம் உண்டு-இன்னும் ஒருவகையால் மரகதத் தோற்றமுளது.

உவமைக்கு உவமையில்லாமையால் வேலினையவாட்கண் என்பதற்கு வேல் வாளனையகண் எனக் கொண்டு கூட்டினும் “ உவமைக்குவமையில்லெனமொழிப ” என்னும் சூத்திரத்தாலுணர்க. (சுட)

முள்ளரைமுளரிக்கண்ணன்மோகினியணங்காயோட
வள்ளரைமதியஞ்சூழ மந்தரவரைமட்டாகத்
துள்ளரியேறுபோலத்தொடர்ந்தொருவினையாட்டாலே
யெள்ளரிதாயசெந்தீயிந்தியக்கலனஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) முள் அரை முளரி கண்ணன் - முள்'நெருங்கிய தூரையுடைய தாமரைமலர்போலுங் கண்ணையுடைய திருமால், மோகினி அணங்காய் ஓட - மோகினிவடிவாயோட, வள் அரை மதியஞ் சூழ - ஒளிவண்மையையுடைய அர்த்தசந்திரனைச் சூழிய சிவபெருமானார், மந்தர வரை மட்டு ஆக - மந்தரகிரியின் எல்லையளவாக, ஒரு விளையாட்டால் துள் அரி ஏறு போல தொடர்ந்து - ஒரு திருவிளையாட்டால் துள்ளிச் செல்லும் ஆண்சிங்கத்தைப்போலப் பின்றொடர்ந்து, எள் அரிது ஆய செந்தீ இந்தியக் கலனம் செய்தான் - பழிப்பில்லாத செந்தீயாகிய இந்தியக்கலனஞ் செய்தருளினார். (சுசு)

அப்பொழுதமலவித்திலரிகரகாமரன்கான
வைப்புறைதெய்வத்தோடும்வந்தனனந்தவிந்து
துப்புறுகருடன்கௌவிக்கடலிலுந்துருக்கநாடும்
பப்புறவிடுத்தவாரேபட்டதுசலுழப்பச்சை.

(இ-ள்.) அப் பொழுது அமல வித்தில்-அக்காலையில் அத்தியாகிய இந்திரியத்தில், அரிகரகாமரன் கானவைப்பு உறை தெய்வத்தோடும் வந்தனன்-மகாசாத்தா காட்டில் வசிகரஞ் தெய்வப்பரிவாரங்களோடும் வந்த தோன்றினார், அந்த விந்து துப்பு உறு கருடன் கௌவி - அந்த வந்தினை வலிமையுள்ள கருடப்புன்கௌவி, கடலிலும் துருக்கநாட்டும் பப்பு உற விடுத்த ஆறே - கடலிலுந் துருக்கநாட்டிலும் பரவ விடுத்த வழியே, கலுழப் பச்சை பட்டது - கருடப்பச்சை தோன்றியது.

திருமால், தேவர்முதலியோரோடு கூடிச் சிவபெருமானு ருள்பெறுது கடலைக்கடைந்தவழி விடந்தோன்ற அச்சமுற்றுத் திருக்கயிலையை யடைந்து ஓலமிடச், சிவபெருமானார் அபயந்தந்து கடலைக்கடையுங்கள் அமுத்தோன்றமென்றருள, அவ்வாறேசென்று மூத்தபிள்ளையாணாச் சிந்தியாது கடைந்தவழி மத்தாகின்ற மந்தரகிரி நிலைகுலைந்து பாதாளத்திற்கெல்லவும் அதனைநோக்கி யப்பிள்ளையாணாயாராதித்துப் புண்டி போற்கடைய அமுதகும்பத் தோன்றியது. அதனைக்கண்ட தேவர்களும் அசுரர்களும் தம்மாலிதவந்ததென்று தம்முள் மாறுபட்டுப் போர்செய்வக் கருதிய வழித் திருமாலுணர்ந்து மோகினிவடிவாய் அவர்முன் னிற்பத் தானவர்கள் காமக் கொண்டு நெருங்கினர்கள். அதனோக்கியமுத்தத்தையும் என்னையும் விரும்பினோள்வ

ரோ அவரவர் அவ்வுப்பொருள்களைப் பெறலாமென்று கூற அரசர்கள் தன்னைக் கைக்கொண்டு செல்ல, அவர்களுநோக்கி வலியர் யாரோ அவர் என்னைப் புணர்குவன அரசர்கள் யாம் வலியோம் யாம் வலியோமென்று யாருந் தம்முள் முந்திப் போர் செய்து மாண்டனர், பின்னர்த் திருமால் தேவரிடஞ்சென்று அமுதம்பகிர்ந்து கொடுத்துத் தேவர்கள் வணங்க இருந்தவிடத்து, அச்சிவபெருமானார் பேரழகு வாய்ந்த திருவுருவத்தோடு மோகினிவடிவாய்நின்ற அத்திருமால் முன்சென்று எமது சத்திமாருள் நீயொருசத்தியாதலால் எம்மைப் புணர்கவென்று கைநீட்டியவழி, அத்திருமால் நானியோடப் பெருமானாரும் பின்சென்றோடு கைப்பற்றி நாவற்றீவில் ஓர்கடற்சார்பில் வடபாலுள்ள ஓரிடத்திற்கு முப்புணர்ந்தனர். அப்போது இருவர்பாலும் ஓர் புத்திரன்தோன்றி அகிரசன எனலும் நாமமிட்டுச் சிவபரிவாரதேவர்களை யுந்தந்தருளினார்.

“இந்தவண்ணமிருக்கமுராரியும் - அந்திவண்ணத்தமலனுமாகியே முந்துகடிமுயங்கியவேலையில் - வந்தனன்னமைவாழ்விக்க குமையனே”

“அத்தகுந்திருமைந்தற்கரிசர - புத்திரனெனநாமம்புணந்துபின் ஒத்தபான்மையுருத்திரர்தம்மொடும் - வைந்தமிக்கவரம்பலன்கியே.”

எனவருதலைக் காரதம் அசுரகாண்டம் மகாசாத்தாபடலத்திற்காண்க. (சுரு)

காடமேசுப்பிரமேகாளமெனகருணமூன்றாங்கருடப்பசுசைக் கிடறுகினிதழ்நிறத்தகாடமதுசாநிதியினுயிருவேருகுந் சாடரியசகுணமெனசசுதோடமெனவவையிரண்டிறசகுணமாரும் பீடுபெறுகாடமொடுமூல்லசிதம்பேசலமபித்தகமேமுத்தம்.

(இ-ள்.) கருடப் பச்சைக்கு காடமே சுப்பிரமே காளமே எனக் குணம் மூன்று ஆம்-கருடப்பச்சைக்குக் காடமெனவும் சுப்பிரமெனவும் காளமெனவும் குணம் மூன்றுவகைப்படும், நடு அறுகின் இதழ் நிறத்த காடம அது - பெருமை பொருந்திய அறுகினிதழ்போலும் பசியநிறத்தையுடைய காடமானது, சாடு அரிய சகுணம் என சதோடம் என சாதியினால் இரு வேறு ஆகும் - கெடுதலில்லாத சகுணமெனவுஞ் சதோடமெனவும் சாதியினால் இருவகைப்படும், அவை இரண்டில் - அல்விரண்சாதியுள், பீடு பெறு காடமொடும உல்லசிதம் என பேசலம் என பித்தகம் என முத்தம் என - பெருமைபெற்ற காடமொடும உல்லசிதமெனவும் பேசலமெனவும் பித்தகமெனவும் முததமெனவும். (சுசு)

புல்லரியபிதுகமெனவிலையாற்றிற்காடமதுபுல்லின்வண்ண மூல்லசிதமெலிதாரும்பேசலமேருளச்செநெலொண்டரளம்போலு மல்லடரும்பித்தகமேபசுகுகினியின்சிறைநிறத்ததாருமுத்தம் குல்லேநிறம்பிதுகமரையிலையிறைஞ்சுதோடத்தின்குணனைந்தாரும்.

(இ-ள்.) புல் அரிய பிதுகம் என சகுணம் ஆறு ஆம்-அடைதற்கரிய பிதுகமெனவும் சகுணம் அறுவகைப்படும், இவை ஆறில்-இவ்வாறுள், காடம் அது புல்லின்வண்ணம் ஆகும்-காடமானது புல்லைப்போலும் பசியவண்ணமுடையதாம், உல்லசிதம் மெலிது ஆகும் - உல்லசிதமானது மென்மைத்தன்மையையுடையதாம், பேசலம் குளச் செந்நெல் ஒள் தாளம் போலும்-பேசலமானது குளநீரால் விளையும் செந்நெற்பயிற்றினேன்றிய ஒள்ளிய முத்துப்போன்ற பசியநிறத்தினையுடையதாம், அல் அடரும் பித்தகமே பசும் கிளியின் சிறை நிறத்தது ஆகும்-இருவையோடும் ஒளிமிக்க பித்த

சுமனது பசியகிளியின் சிறகைப்போலப் பசியநிறத்ததாம், மூத்தம் ரூல்லை நிறம் - மூத்தமானது துளபத்திலைபோலும் நிறமுடையதாம், பிதகம் மனா இலையின் நிறம் - பிதகமானது தாமரையின் இலைபோலும் நிறமுடையதாம், சதோடத்தின் குணம் ஐந்தாகும் - சதோடத்தின் குணம் (இவ்வாறு) ஐந்துவகைப்படும்.

சகுணம் - குணசம்பந்த முள்ளதெனவும், சதோடம் - தோஷசம்பந்தமுள்ளதெனவும் பொருள்கொள்க.

சகுணங்கள் மயிறகமுரதையொத்திருத்தல், பயிர்போன்றிருத்தல், பொன்மை, தன்னுடல் மூற்றும் பசுநதல், யின்னல்போன்றிருத்தல், பாயதல், பொன்வண்டின்வயிறொத்தல், சருசசனாயினமையென எட்டுவகைப் படுமென, சி - இல் - அடியார்க்கு நல்லார் “நெய்த்தமிழகமுந் தோத்தபைம்பயிற் - பசுநதல்பொன்மைதன்னுடல்பசுநதல் - தடித்துப்பாய்தல்பொன்வண்டின்வயிறொத்தது - தெளிதலோடெட்டுங்குணமெனமொழிப்” என எடுத்தககாட்டியதால் உணர்க. (சுஎ)

தோடலேசாஞ்சிதமேதுட்டமேதோடமூர்ச்சிதமேவெய்ய
தோடலேசத்தினொடுசூழ்மநததோடமேனததொருத்தவைந்திற்
தோடலேசாஞ்சிதஞ்சமபிரவிலையாமலரியிலேதுட்டநிலத்
தோடதாம்புல்லினிறந்தோடமூர்ச்சிதமுாரிதோடலேசம்.

(இ-ள்.) தோடலேசாஞ்சிதமேதுட்டமேதோடமூர்ச்சிதமே - தோடலேசாஞ்சிதமெனவும் துட்டமெனவும் தோடமூர்ச்சிதமெனவும், வெய்ய தோடலேசம் சூழ்மநத தோடம் என தொகுத்த ஐந்தில் - கொடியதோடலேசமெனவும் நீங்காதநததோடமெனவும் தொகுத்துக்கூறிய சதோடமைந்தது, தோடலேசாஞ்சிதம் சமபிரவிலையாம் - தோடலேசாஞ்சிதமானது எதுமிச்சையிலையின் நிறமுடையதாம், துட்டம் - துட்டமானது. அலரி நிலை - அலரியிலையின் நிறத்தையும், நிலத்தோடது ஆம் - எருக்குலையினிதழ்கிறதையும் உடையதாம், தோடமூர்ச்சிதம்புல்லின் நிறம் - தோடமூர்ச்சிதமானது புல்லின் நிறத்தையுடையதாம், தோடலேசம் முளரி - தோடலேசம் தாமரையிலையின் நிறத்ததாம். (சுஅ)

மந்ததோடங்கலபமயிலிறநிறமாமில்வருத்ததோடஞ்
சிந்தவானுதகுணமலியனிலவோர்நாறகருவிச்சேனைவாழ்நா
ஞந்தவாழ்வார்வலன்களிலமிரண்டரனகண்டத்தொளியிடதோங்கு
மிந்திரநிலந்தான்மாரீலமெனவேபிரண்டினிழந்தநிலம்.

(இ-ள்.) மந்ததோடம் கலபம் மயிலிறநின் நிறமாம் - மந்ததோடமானது கலபத்தையுடைய மயிலினுடைய நிறநின்றம்போலும் நிறமுடையதாம், இவ்வகுத்ததோடம் சிந்த குணம் ஆனதுமணி அணிவோர் - இங்குவருத்துக்கூறிய தோஷம் நீங்க (முன்னர்க்கூறிய குணங்களினின்றும் நீங்காதநதததை யணிபவர்கள், நாற்கருவி சேனை வாழ்நாள் உந்தவாழ்வார் - நானகுசேனைகளோடு வாழ்நாளும்மேன்மேலோங்கப் பேரரசராய் வாழ்வார்கள், வலன் இரண்டு கண் நிலம் அரன்கண்டத்து ஒளியிட்டி ஓங்கும் - வலாசுரனுடைய இரண்டுகண்களாகிய இரண்டிலங்கனும் சிவபெருமானது ஸ்ரீகண்டத்தைப்போல ஒளிவிசிவினங்கும், இந்த நிலம் - இந்த நிலமானது, இந்திர நிலம் தான் மாரீலம் என வேறு இரண்டு உண்டு - இந்திரநிலமெனவும் மாரீலமெனவும் வேறே இரண்டு வகையாயுள்ளது.

சதோடங்கள் கருகல், வெண்மை, கல்லேறு, மண்ணேறு, காற்றேறு, தாரசு, இறுகுதல் என எழுவகைப்படுமென்று சி-இல் அடியார்க்கு நல்லார் “கருகல்வெண்மை கண்மணல்காற்றுப், புரிவுதராசாமிறுகுதல்மரகதத், தெண்ணியகுற்றயிவையேழெனமொழிப்” என எடுத்துக்காட்டியதாலுணர்க. கருவியேசேனையாதலில்கருவிச்சேனையென்றது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (சுசு)

முந்தியவந்திரநீலம் விச்சுவரூபனைமகவான் முடித்தநாளி
னந்தியபெழிதவிர்ப்பான் புரியுமகப்பரிமகத்தினறியதூம
முந்தியரும்பரியிமையாநாட்டதுழைந்தழிசேற்றினொழுகும்பீளை
சிந்தியவாறிடைப்படுமொன்றிந்திரவின்னீலமெனத்திகழுநீலம்.

(இ-ள்.) முந்திய இந்திரநீலம் ஒன்று - முற்பட்ட இந்திரநீலம் ஒன்று, விச்சுவரூபனை மகவான் முடித்த நாளில்-(தனக்காசிரியனாய்த் துவட்டாவின் புத்திரராயுள்ள) விச்சுவரூபனை இந்திரன் (அவனதுவஞ்சததையறிந்து) சேதித்தகாலத்தில், நந்தி அடுபழி தவிர்ப்பான் - மேலிட்டித் தன்னைவருத்தும் பிரமகத்தியையொழிக்க, புரியும் மகப்பரி மகத்தில் நறியதூமம் உந்தி அரும்பரி இமையா நாட்டம் துழைந்து - செய்யும் பெரிய அசுவமேதயாகத்தில் எழுந்த நறுமணங்கமழும் புகையானது ஓங்கிப் பார்த்து அரிய விலக்கண மமைந்த குதிரையினது இமையாத கண்களில் துழைதலால், அழிசேற்றின் ஒழுகும் பீளை சிந்திய ஆறு இடைப்பெம் - இளகியசேற்றைப்போல அக் கண்களினின்றொழுகிய பீளையானது சிந்திய விடத்திற்கோன்றும், நீலம் - இந்தநீலமானது, இந்திரவில் நீலம் எனதிகழும்-இந்திரதனுசிலுள்ள பஞ்சவர்ணங்களுள் ஒன்றாகிய நீலம்போல விளங்காநிற்கும்.

விச்சுவரூபனை இந்திரன் தனக்கு ஆசிரியனாகக்கொண்டதை இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலத்திற்காண்க. மகப்பரிமகத் என்னும் வடசொற்றிரிபு. (எடு)

சஞ்சையாம்பகற்கடவுண்மனைவியவன்கனலுடலந்தழுவலாற்றா
தஞ்சவாடன்னிழிலைத்தன்னுருவாநிறுவிவனமடைந்துநோற்க
விஞ்சையாலந்திரவியின்றொடாமாப்பரியாமின்னைத்தானுஞ்
செஞ்செவேவயப்பரியாய்மையல்பொருதிந்தியததைச்சிந்தினுனே.

(இ-ள்.) சஞ்சை ஆம் பகல் கடவுள் மனைவி - சஞ்சை என்னும் பெயரையுடைய சூரியனமனைவியானவள், அவன் கனல் உடலம் தழுவல் ஆற்றாது அஞ்சவாள் - அவனது தழல்போன்ற உடலத்தைத் தழுவப்பொருளாய் அஞ்சுகின்றவள், தன் நிழலை தன் உருவா நிறுவி - தனது தேகநிழலைத் தனதுருவாக்க்கண்டு (சாய்வு என்னும் பெயருந்தரு இவ்வாழ்க்கைக்கு) நிறுத்தி, வனம் அடைந்து நோற்க-(அவனைத்தழவுதற்கேற்ற வன்மைபெறுதற்பொருட்டு) வனத்திற்கென்று தவஞ்செய்ய, விஞ்சையால் அறிந்து இரவி பின் தொடர - தனது ஞானநோக்காலுணர்ந்து சூரியன் பின்தொடர, மாபரியாம் மின்னை - (தன்னைக்கண்பஞ்சித் குதிரைவடிவாயோடிய அச்சஞ்சையை, தானும் செஞ்செவே வயப்பரியாய் - அச்சூரியனும் செவ்வேயிலக்கணமமைந்த ஆண்குதிரையாய்ப் பின்சென்று, மையல் பொருது இந்தியத்தை சிந்தினுன் - சாமமயக்கத்திற்கு ஆற்றாது இந்தியகலனஞ்செய்தான்.

பொருள்பிரிந்தவனதலால் மையல்பொருதென்றார். சஞ்சை-சம்வா என்னும் வடசொற்றிரிபு. இவன் தன்னைவனாகிய சூரியனெடுகலந்த வாமுங்கால் அ

வனுடைய அழல்வெப்பத்துக்கு ஆற்றாவித் தனது தேகச்சாயையைத் தன்னைப் பேரலச்சமைத்துச் சாயை என்னும் பெயருந்தந்து என்னாய்கன் உன்னைத்தழுவவரின் யான் சஞ்சையல்லவென அவனுக்குக் கூறு தொழிகவென வற்புறுத்தித், தன்பிதாவாகிய விசுவகர்மா இல்லிற்சென்று சிலநாளிருக்கத் தன்பிதாவாகிய விசுவகர்மா நீ இங்குவரதமர்தல் கற்புடைப்பெண்களுக்கு இலக்கணம் அன்றே உன்னில்லிற்செல்கவெனவிடுக்க, மறுக்காது அவன் வார்த்தைக்கிசைந்து தன்னில்லிற்சுச் செல்பவள்போலவனத்திற்சென்று அவன் வெப்பத்தைபாற்றும் வன்மைபெறத்தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனள். இங்ஙனமிருக்க, சாயை என்பவள் சூரியனைக்கலந்து சிலபிள்ளைகளைப்பெற்றுச் சஞ்சையின் பிள்ளைகளாகிய யமன, காளிந்தி என்னும் இவர்களிடத்துக் கண்ணோடாது கலக்கச்செய்தவழி, அவர்கள் தம்பிதாவாகிய சூரியனிடத்துக்கூறினார்கள் அதனையுணர்ந்த வச்சூரியன் சாயையை அழத்து நிகழ்ந்தசெய்தியைக் கூறுகவென; அவள் நிகழ்ந்ததைக்கூறக்கேட்டு விசுவகர்மா இல்லிற்சென்று உன்புத்திரி எங்கெனவினவ, அவன் அவள்முன்னோ தன்னில்லிற்சுச் சென்றனள் என்றான். அதுகேட்டு நூனநோக்கிளுணர்ந்த வனத்திற்சுச்சென்றவழி இவன்வருகையைச் செய்மைக்கண்ணேகண்ட சஞ்சையென்பவள் பெண்குதிரைவழுவங்கொண்டோட, அதனையும் உணர்ந்த ஆண்குதிரைவழுவாய் வினார்தோடிப்புணர்ந்தன னென்பது புராணவாரலாறு. (௭௧)

அவைசிறுதும்புலந்தோன்றுநீலமாரீலமிவையணிலோர்வானோர் நவையறுசீர்மானவரிந்நகைநிலஞ்சாதிசேனாலவேறந்தக் கவலரியவெள்ளை செவப்பெரிபொன்மைகலந்திருக்கிற்கிராய்முற்றந் தவலரிதாயிருக்கிறுபிறப்பாளர்முதன்முதனாச்சாதிக்காகும்.

(இ-ள்.) அவை சிறுதும்புலம் தோன்று நீலம் மாரீலம் - அவ்விற்கிராயுங்கள் சிந்தியவிடங்களிற்றோன்றும் நீலங்கள் மாரீலங்களாம், இவை அணிவோர்-இந்த நீலங்களுள் குற்றங்களைநது குணமுள்ளவற்றைத் தரிப்போர், வானோர் நவை அறுசீர் மானவர் - தேவர்களும் குற்றமற்ற மானுடர்களாமாம், இந்நகை நீலம் சாதியினால் நால் வேறு - இந்தவொளியையுடைய மாரீலம் சாதியினால் நால்வகைப்படும, கவலரிய அந்தம் வெள்ளை செவப்பு எரிபொன்மை கலந்திருக்கில் - குறைதலில்லாத அழகுறையந்த வெண்ணிறத்தோடும் செந்நிறத்தோடும் பொன்னிறத்தோடும் சிறிதுகலந்திருக்கினும், முற்றும் கரிதாய் தவல் அரிதாய் இருக்கில் - முழுதுங்கரியதாயும் செந்நிலில்லாததாயுமிருந்தால், இருபிறப்பாளர் முதல்-அந்நணர்முதலாயுள்ள, முதல் நால் சாதிக்கு ஆகும் - முதன்மைதங்கிய நான்குவருணத்தாருக்கும் பயன்படும்.

குற்றங்கள்-இட்டம், மஞ்ச, அணி, தராசு, பிணி, வச்சம், இரசம், சருச்சுரை என எட்டாம். குணங்கள்-குயிலின்கழுத்து, குவளை, வண்டு, பசுவின்கன்றின் கண், அவிரிச்சாறு, காயா, நெய்தல், கனத்தல், துளசி, மேகம், பத்திபாய்தல் எனப்பதினொன்றும். சிறிது வெண்ணிறமுடையநீலம் அந்நணருக்கும், சிறிது செந்நிறமுடையநீலம் சத்திரியருக்கும், சிறிது பொன்னிறமுடையநீலம் வைசியருக்கும், முழுதுங்கிரியாயுள்ளநீலம் சூத்திரார்க்கும் என அறிக. "நீலத்தியல்புபிறக்கும்போல, நால்வகைவருணமு நண்ணுமாகாரும், குணப்பதினொன்று குறையிருநான்கும், அணிவோர்செயுது மறிந்தகிறோ" எனவும், "கோகுலக்கழுத்துக்குவளைகளும்பர், ஆகுலக்கண்ணினவிரிச்சாறு, காயாநெய்தல் கனத்தல்சூல்கை, கொண்புத்திபாய்தல் என்னத், குணப்பதினொன்றெனக்குறித்தனர்புலவர்" எனவும், வெள்ளைசெவப்

புப்புச்சைகருணமயென், நெண்ணியநாற்குலத் தியங்கியநிறமே” எனவும், சி-இல் அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக்கூறுதல்காண்க. குறறம் எட்டிற்கு “வாலியமேகமெட்டாக் கிட்டமஞ்சுணிதராசு, மேலுமன்பினிகொள்வச்ச மிரசஞ்சர்ச்சகையெட்டினம்” எனப்பிறநூலில் வருதல்காண்க. (எஉ)

இலங்கொளியவிந்நீலமெய்ப்படுபேராய்க்கலஞ்சேர்ந்திருப்பாரேனை யலங்குகதிரீலததிறபெருவிலையாயிரப்பததின எவைததாகித் துலங்குவதான்பாறகடத்தினூறுகுணசசிறப்படைந்துதோற்றுஞ்சோதி கலங்குகடலுடைவைப்பிலரிநிறதவிந்திரனபேர்க்கரியநீலம்.

(இ-ள்.) இலங்கு ஒளிய இரநீலம் மெய்ப்படுபேர் - விளங்குகின்றனத்தை யுடைய விரதமகாரீலத்தைச் சரீரத்திலணிவோர், மயங்கலம் சோரது இருப்பா-மங்க ளாகரத்தை எந்நாளுமடைந்திருப்பார்கள், ஏனை அலங்கு கதிரீலத்தின் டெருவிலை ஆயிரப்பத்தின் அளவைததாகி துலங்குவது - அதவொழிந்த விளங்காநின்றகிர ணத்தையுடைய விந்திரநீலத்தின் பெருவிலையானது பத்தொழிமென்னுமோர் அள வினையுடையதாகி மேமபட்டெதோன்றுவது, ஆனபரல கடத்தின ஊறுகுண சிறப் பு அடைந்து தோற்றும சோதி - (மாநீலமானது) பசுவினபரல நிறைந்தகுடத்திற போட்டால தனதுகுணமே அப்பால் முற்றாமடையும் குணசசிறப்பினப்பொருத்தி விளங்குககிரணத்தையுடையது, கரிய இரந இத்திரன் போ நீலம் - (இரநிரதனுசி ன் கருமைநிறம்போலக்) கருமைவாயநத இரதவிநதிரநீலமானது, கலங்கு கடல் உடைவைப்பில் அரிது - (அலைமுதலியவற்றால்) கலங்குங் கடல்குழந்த விநதநிலவு லகிறகிடைத்தற்கரியது.

அளவறுதற்கரிய விலையின என்பார் பெருவிலையெனவும், ஓர்வரையறை வேண்டுமென்பார் அளவினமையை யோரளவாகுகி யாயிரப்பத்தின் அளவைததா கித்துலங்குவதெனவுவகறினார். (எஉ)

மைந்துறுசெம்மணிமுத்துவாளவயிரம்பசசையொளியழங்குநீல மைந்திவைமேற்கோமேதமுதலபவளமீறாகவனறந்தநான்கு நநதொளியவேனுமவைசிறுவேட்கைபயப்பவழனஞ்செயுஞ்சி வெந்தறுகண்வலலரிணங்குசிததுமிடைப்படுவனகோமேதமென்ப.

(இ-ள்.) மைந்து உறு செம்மணிமுத்து வான் வயிரம் பசுசை ஒளிவழங்கு நீலம் ஐந்து இவைமேல் - வனமைமிகக பதுமராகம் முரதம் ஒளியியவயிரமமாகத் தம் ஒளிவீசும் நீலம் எனனும் ஐந்தாகிய விவற்றிறகுமேல், கோமேத முதல் பவளம் நூறாக அறைந்த நான்கும் - கோமேத முதலாகப் பவளம் இறுதியாகக்கூறும் நா ன்கு இரத்தினங்களும, நநது ஒளிய வேனும் - மிககவொளியை யுடையனவாயி னும், சிறுவேட்கைபயப்ப - இவவிரத்தினங்கள் சிறியவிலையுள்ளன, அழல் நகு செம் குஞ்சி வெம் ததுகண் வலன நினங்கள் சிததுமிடை படுவன கோமேதம் என்ப - நெருப்பைப்போலும் விளங்காநின்ற செவநதசிகையையும் கொடிய அஞ்சா மையையுமுடைய வலாசரனது நினங்கள் சிந்தியவிடத்திலுண்டாகு மிரத்தினங் கள் கோமேதங்கள் என்றுசொல்லுவார்கள்.

கோமேதமுதல் பவளமீறாக நான்கு என்றது கோமேதம், புருடராகம், வை யேயம், பவளம். இவை பெருவிலையுடையன வல்லவென்பார் சிறுவேட்கை பயப்ப வென்றார். வேட்கை-விறப்பம், இங்குக் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார். எச

உருக்குநறுநெய்த் துளிதேன்றுநிலல்லான்புண்ணியநீரோத்துச்சேந்து
செருக்குபசும்பொன்னிறமும்பெற்றுமெலிதாய்க் தூய்தாய்க்திண்ணிதாதி
யிருக்குமதுதரிக்கினிருட்பாவம்போம்பரிசுத்தியெய்தும்வென்றிக்
தருக்குவலன்கபம்விழுந்தவிடைபபுருடராகமொளிதழையத்தோன்றும்.

(இ-ள.) உருக்கு நறு நெய்ததுளி - உருக்கிய நறுமணக்கமமும் நெய்த்துளி
யும், தேன துளி-தேனினைதுளியும், நல ஆன் புண்ணிய நீர் ஒத்து-நல்லபசுவின் கோச
லமுமாகிய விவறறைபொது, சேந்து செருக்கு பசும்பொன்னிறமும்பெற்று-செ
வந்திறமாக்கும் பசியபொன்னிறததையுமபெற்று, மெலிது ஆய் தூய்து ஆய் தின்
ணிது ஆதி இருக்குமது தரிக்கின - வழுவழுபபுடையதாய்க் களங்கமில்லாததாய்க்
கனமுடையதாயிருக்குந் கோமேதகத்தைதரித்தால், 'இருள் பாவ' போம்-இருள்
போலும் கருநிறமவாயநதபாவம்போம், பரிசுத்தி எய்தும் - பரிசுத்தம் உண்டாகும்,
வென்றி தருக்கு வலன்கபம் விழுந்த இடை புருடராகம் ஒளிதழையத்தோன்றும்-
வென்றியின் செருக்குவாயந்த வலனுடையகபம் விழுந்தவிடத்துப் புருடராகமான
து ஒளிபெருத்தோன்றுகிறதும்.

கோசலத்தைக் கவகையாகக்கூறுதலால் ஆன்புண்ணிய நீர் என்றார். உடைய
வனவன தொழிலையுடையமென்றிச செருக்கு பசும்பொன் என்றார். (எரு)

தாழ்ந்தபிலத்திழிந்தெரிபொற்கண்ணெண்ணுயிர்குழிக்குந்ததுகடபன்றி
போழ்ந்தமுழைவாய்திறந்துதிசைசெவிடுபடநகைத்துப்பொன்போறக்கி
வீழ்ந்தகபம்படுதிறப்படுசரிவட்டமாயமெலிதாய்ப்பொன்போற்
குழ்ந்தொளிவிட்டவிரதழலபோற்றெனவெய்திமணங்கவாநதுதோற்றஞ்செய்யும்.

(இ-ள.) தாழ்ந்த பிலத்து இழிந்த எரிபொற்கண் அவுணன் உயிரகுழிக்கு
மதுகண பன்றி-ஆழ்ந்தபாதலத்திற (பூமியைச்சுருட்டிக்கொண்டு) சென்றொளி
தத விரணியாணுனுடைய வயிரைக்குழித்த அஞ்சாலமையையுடைய வராகமானது,
போழ்ந்த முழைவாய்திறந்து திசைசெவிடு படநகைத்து கக்கி - பிளந்தருகைபோ
ன்ற வாயைத்திறந்தெட்டுத்திக்குகளும் செவிடுபட அட்டகாசஞ்செய்து கக்குதலா
ல், பொன் போல் வீழ்ந்த கபம் படு தீவில படும - பொன்னைப்போற் சிதறிவிழுந்த
கபம்பொருந்திய திபத்தில் (ஒருவாறு) தோன்றும், உச்சிவட்டமாய(அது)உச்சியில்
விருத்தமாய், மெலிதாய்-மிருதுவுடையதாய், பொன் போல் அவர் தழல்போல் கு
ழ்ந்த ஒளிவிட்டு-பொன்னைப்போலவும் விளங்குகின்ற நெருப்பைப்போலவும் குழ
வொளவீசி, தெளிவு செய்தி மனம் கவர்க்கு தோற்றமசெய்யும் - சருச்சரை அகன்
து கண்டோமனத்ததைக் கொள்ளைகொண்டு விளங்குகிறதும்.

இரணியாணுன் நிலவுலகைச்சுருட்டிப பாதலத்திறபுருதொளிக்கத் தேவர்
முதலியோர்க்குமித்த திருமாலேச்சரணடைய, அதநிறமால் வராகவடிவாய்ப் பாத
லத்திற்சென்று ஒளிதத அவ்விரணியாணுனோடு போர்செய்து அவனைக்கொன்று
மீளவும் அவ்வுலகைப் பண்டுபோல்திறத்தினா, எனபதைக் காந்தம் - தன்காண்ட
ம-ததீசியுத்தரப்படலத்திற்காண்க. (எரு)

இந்தமணிபாரியாத்திரகிரியின்கொடுமுடியாயிலங்குந்தெய்வ
மந்தரமால்வரைப்புறஞ்குழ்மேகலையாமயனிந்தமணியினாலே
யந்தரநாடவனகருமாசிறப்பமுண்டபமுமைத்தானிந்தச
சந்தமணியிப்பவதோதரியார்வெந்நிடவாகைதரிக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) இந்தமணி பாரியாத்திர கிரியின் கொழுமுடியாய் இலங்கும் - இந்த இரத்தினம் பாரியாத்திரகிரியின் சிகரமாய் விளங்காநிற்கும், தெய்வம் மந்தரமால் வலையுறும் சூழ்மேகலையாம் - தெய்வத் தன்மையையுடைய மந்தரமலையாகிய பெரியமலையின்புறத்திற் சூழ்ந்த மேகலையாகவும் விளங்காநிற்கும், மயன் இந்த மணியினால் - அசுரததச்சுரிநதவிரத்தினத்தால், அந்தர நாடவன் நகரும் அரசு இருப்பு மண்டபமும் அமைத்தான் - தேவேந்திரனுடைய நகரத்தையும் அவன்கொலுவிருக்கும் (சுதன்மம் என்னும்) மண்டபத்தையும் நிரூபித்தான், இந்த சந்தம் மணி தரிப்பவரோ - இந்தவழங்கிய புருடராகத்தைத் தரிப்பவர்களே, தரியார் வெந்நிடவரகை தரிக்க வல்லார்-பகைவர் புறங்கொடுக்க வெற்றிமாலையைத்தரிக்கவல்லவராவர்.

பாரியாத்திரகிரி குமரிகண்டத்திலுள்ள ஏழுமலைகளெனும். அதனை முன்னர்க்காண்க. மேகலை என்றது புறமாயுள்ள ஓரிடத்தை. (எ)

வலன்மயிராம்வயியேமிளாவிரதகண்டத்தில்வந்துதோன்றிப்
பலர்புகழங்கோரகமகதஞ்சிங்களமலயம்பாரசீக
மிலகுதிரிகூடாதிதேயங்கன் பிறநீபமெங்குந்தோற்று
மலையகடலும்படுமிறுதிக்காரிடிக்கும்போதுநிறமதற்கியாதென்னில்.

(இ-ள்.) வலன் மயிராம் வயியேம் இளவிரதகண்டத்தில் வந்துதோன்றி-வலாசுரனுடைய மயிராகிய வையேமானது இளவிரதகண்டத்தின் (மேற்குத்திசையில்) வந்துதோன்றி, பலர்புகழும் கோரக்கம் மகதம் சிங்களமலயம் பாரசீகம் இலகு திரி கூடாதி தேயங்கன் - பலருமபுகழும் கோரக்கத்திலும் மகதத்திலும் சிங்களத்திலும் பொதியமலையிலும் பாரசீகத்திலும் விளங்காநிற திரிகூடம் முதலிய தேசங்களிலும், பிற தீபம் எங்கும் தோற்றும் - பிறநீபங்களாகிய எவவிடத்திலும் தோன்றுகிறதும், அலை கடலும் படும - அலைக்குள் கடலிலுந் தோன்றும், இறுதி கார் இடிகளும் போதும் - ஊழிககாலத்தில் மேகங்களிடிக்கும் இடக்குற்தோன்றும், அதற்கு நிறம் யாது எனில் - அவவையேததிறகு நிறம் யாதென்று வினவில். (எஅ)

கழையிலைகாரமயிலெருத்தம்வெருகினகண்ணிறத்ததாய்க்கனத்ததாசிகி
விழைவுதருதெளிநாகித்திண்ணிதாய்மெலிதாகிவிளங்குமீதி
லழகுபெறவலமிடமேலகீழொளிவிட்டனமுறையேயறவோராதித்
தழைவுறுநாற்சாதிகளாந்தினமிதனைப்பூசிததுத்தரிக்கசான்றோ.

(இ-ள்.) கழை இலை கார் மயில் எருததம் வெருகின கண் நிறத்தது ஆய்-மூங்கிலிலையும் கரியமயிலின்பிடரும் பூனையினகண்ணுமாகிய இவற்றின நிறம்போலும் நிறமுடையதாய், கனத்தது ஆகி - கனமுடையதாய், விழைவு தரு தெளிதாசிகி-விருட்பத்தக்க சுருச்சராயகன்றதாய், திண்ணிது ஆய் - வனமையையுடையதாய், மெலிது ஆகி விளங்கும் - மிருதுததன்மைவாய்ந்து விளங்காநிற்கும், ஈதில் அழகு பெறவலம் இடம் மேல் கீழ் ஒளி விட்டன - இவ்வையேததில் முறையாகப் பொலிவுமிக வலப்பாலாயினு மிடப்பாலாயினும் மேற்பகத்தாயினும் கீழ்ப்பகத்தாயினு மொளிலீசும் தன்மையையுடையவை, அறவோர ஆதி தழைவுறு நால் சாதிகளாம்-அந்த னாமுதலாகப் பொலியும் காங்குவருணங்களாம், இதனை கிணம்பூசிதது சான்றோர் தரிக்க - இவ்வையேத்தைத்தினமும் பூசித்து அறிவுடையோர் தரிக்கக்கடவர்.

வலப்பால் ஒளியீசி லந்தண்சாதியும், இடப்பாலொளியீசில் சத்திரியசாதியும், மேற்றிசைப்பக்கமாக வொளியீசில்வையசாதியும், கீழ்த்திசைப்பக்கமாகவொ

னிவீசிஸ் சூத்திரசாதிபுமாகக்கொள்க. இடவேறுபாடுணர்தல் வையேத்தைக்கையி லெடுத்தோனிருந்த திசைநோக்கியெனவுணர்க.

கோமேதம், வையேயி, புட்பராகம் இம்முன்றும் ஒருமுதலிற்றேன்றும் இர த்தினங்களைப்பனவறறை, வையேத்தைச்சொல்லுமிடத்து, சி-இல் “இருவேறு ருவமும்” எனவும், அதற்கு அடியார்க்கு நல்லார்முற்கூறிய கோமேதத்தின்மேல் வெளையான நன்னிறம் வயியேயி, இது “ஒருமைத்தோற்றம்” எனவும் பொருள் கூறியிருத்தலாலும் “தழைவயியேயென்பொற்றகட்டினில் முலைப்பால்வாக்க, பொழுதியவொளியாங்கோமேதகமவயியேயந்தனனிற், நழுவதன்மேனியாம்புட்ப ராகம்பொற்றகட்டிற்றேன்பாய், முழுநிறமாயிவைகருமும்மணிவெ ன்றுநாமம்” எ ன ஒருசாரார்கூறியிருத்தலாலும் உணர்க. (௭௬)

வலத்தவுண்ணறசைவழிந்நவழிபிந்துப்பயன்சந்திவடிவமாததென் புலத்தவனாவிதிக்குமிடத்தவனுடன்மாசிழிபுலத்தும்புயல்போல்வண்ண வலத்தமதுகைடவனாககுறைகுருதிவழிநிலத்தமகவானவெற்பின் [ன் குலத்தைபிறகரிசோரிசிதறிடத்தும்வந்துகுடிக்கொண்டுதோன்றும்.

(இ-ள்.) வலத்தவுண் தசைவீழ்ந்த வழிதப்புபடும் - வெற்றியையுடைய வலாசுரனது மாயிசஞ்சந்தியவழிப்பவளந்தோன்றும், அயன் சந்தி வடிவமாக தென் புலத்தவனா விதிக்கும் இடத்து அவன உடல மாச இழிபுலத்தும் - பிரமன் சந்தி வடிவமாகத் தென்புலத்தவனாச்சிருட்டிக்கூறியிடத்தி அபிரமன் தனதுடறகளங்க த்தை யொழித்த விடத்திலும், புயல் போல் வண்ணன் வலத்த மதுகைடவனா குறைகுருதி வழிநிலத்தம் - மேகம்போலுங் கரியநிறத்தையுடைய திருமால் வன் மையையுடைய மதுகைடவனாச்சேதித்த வுதிரஞ்சோர்ந்தவிடத்திலும், மகவான் வெற்பின் குலத்தை இறகு அரி சோரி சித் திடத்தம் வந்து குடிக்கொண்டு தோன் றும் - இந்திரன் மலைகூட்டங்களின சிறகு அரிந்த வுதிரஞ் சந்தியவிடத்திலும் (ஓர்வகை) உதித்தாக் குடியேறிவிளங்கும்.

பிதிக்களைச்சிருட்டிக்க எடுத்தவுடலை விடுத்தாலம் சந்திக்காலமாதலால் சந்திவடிவமாத தென்புலத்தவனா விதிக்குமிடத்தவனுடன் மாசிழிபுலத்தும் எனவு ம், ஓர்கால் பிரமன் உகத்தித்தாமமாயிலிருக்க, திருமால் திருப்பாறகடல்ல அறிது யில் செய்யுமபோது அவர் இரண்டு செவிகளிலிருந்து மதுகையிடவாதோன்றி ய ண்டங்கள் நடுக்க வுலவும்போது அபிரமன் இவாயாரொன்று துணுகுற்றுவின்னவ அஞ்சேலெனக்கூறி, விட்டுணு சிட்டுணு என்றிருவனாச்சிருட்டித்து ஏவ, அவர்கள் கொன்றனராதலால் புயல்போல்வண்ணன் வலத்தமதுகையிடவனாக் குறை குருதி வழிநிலத்தம் எனவுங்கூறினா “என்னுமஏல்வையுயாபிதிர்க்கடோன்றவெடுத்தவுட ல்விடுத்தான், நண்ணுமுடலமுயர்ச்சந்தியென்ப” எனவும் “தண்ணந்தாமமாயன் வெரீஇச்சாறுதல்க்கொ, வெண்ணெயுண்டமால்விட்டுணுசிட்டுணுவென்ன, நண் ணுபேருடையிருவனாவகுத்து நான்முதத்தோன், கண்ணணங்குறவருபவர்க்குதி றொன்றுநாத்தான்” எனவும் கூர்புரணத்தில் பலவகைத்தோற்றமுறைத்த வத்தி யாயத்திலும், அட்டமுர்த்தியியல்புரைத்த அத்தியாயத்திலுங்காண்க. மலைகளைச்சி றகரிந்தவரலாற்றை முன்னாக்காண்க. (௮௦)

அவ்வழியிற்படுபவளமுருக்கம்பூப்பசங்கிளிமூக்கலர்ந்தசெவ்வீச் செவ்வரத்தமலர்கொவ்வைக்கனிபோலுங்குணங்குற்றத்திருகிக்கோட

லெவ்வமுறப்புழுவரித்தன்முகமொடிதல்பெரும்பாலுமிப்பூணைந்தல்
பெய்வளையார்தமக்கேயாந்தரிக்கின்மகப்பேறுமுதல்பேறுண்டாகும்.

(இ-ள்.) அவ்வழியில் படுபவனம் - அந்நான்கிடத்திலுந்தோன்றிய பவளத் தினது, குணம் - நிறமானது, முருக்கம்பூ பசங்கிளிமுககு அலர்ந்த செவ்வி செவ்வ ரத்த மலர் கொவ்வைக்கனிபோலும் - முருக்கம்பூவும் பசியகிளியின்மூக்கும் மல ர்ந்தபருவத்தையுடைய செவ்வரத்தமலருங் கொவ்வைக்கனியுமாகிய இவற்றினிற த்தைப்போலுமுள்ளது, திருக்கிகோடல் எவ்வம் உற புழுவரித்தல் முகமொடிதல் குறறம்-திருக்கிகோணுதலும் குறறமிகப்புழுவரித்தலும் முகமொடிதலும் (அதற்கு ரிய) குற்றங்களாம், பெரும்பாலும் இப்பூணை ஏந்தல் பெய்வளையார தமக்கே ஆம் - பெரும்பாலு மிப்பவளங்களாலாகிய வரபரணங்களை தரித்தல் பெண்களுக்கேயுரி யதாம், தரிக்கில் மகப்பேறு முதல் பேறு உண்டாகும் (அவாகன்) தரித்தால் புத்திர ப்பேறு முதலாகிய பெரும்பயனுண்டாகும்.

பவளத்தின்குற்றங்கள் பிளவு, கல்லிடுக்கிறபட்டுமுடங்குதல், கருப்பதநே தனையுடைத்தாதல், கறுப்பு, திருகல, வெளிநல் என ஆறாம் எனவும், குணங்கள், சிந்தாரம், செங்காய, முசுமுசுக்கைக்கனி, வீரைக்கனி, ஞாநுளங்கனி என ஐந்தா மெனவும் "பவளநற்குணஞ்சிறநாரம் பன்னுசெமமணிச் செங்காயநற், றுவமுசுமுசு க்கைவீரை ஞானுளம்பழம்போனறாகும், கவைமுடநஞ்சோனைகறுப்புத திருகுதல்வே னிறறனுனை, நிவைகளோராமுங்குறறமென்பாரனபுலமையோரோ" என ஒருசாரா ர்கூறுதல்காண்க.

(அக)

இரவியெதிரொரியிறைக்குங்கல்லுமதியெதிரசெழுநீரிறைந்துங்கல்லு
முரையிடுமொன்பதிலொன்றினுட்கிடையாய்க் கிடக்குமெனவொன்பான்
மரபுரைத்துவணிகரோருசியவானவொறுவடபாடோகமிப் [வேறு
பரவியிருந்தருசசித்துமணிகைகொண்டெநுமதுரைப்பாரனைநோக்கா.

(இ-ள்.) இரவி எதிர் எரி இறைக்கும் கல்லும் - சூரியனெதிரோ யனைச்சிற் றஞ் சூரியகாந்தக்கல்லும், மதி எதிர செழுநீர் இறைக்கும் கல்லும் - சந்திரனெதி ரோ தண்ணியநீரைச்சிந்தஞ் சந்திரகாந்தக்கலலும் (ஆசியவிலை) உரை இடும் ஒன பதில் ஒன்றின் உட்கிடையாய் கிடக்கும் என - முன்னாக்கூறிய வொன்பதவகையி ரத்தினங்களுள் ஒரு இரத்தினத்தி னுட்கிடையாக வடங்கிக்கிடக்குமென்று, வணி கர் ஏறு ஆசிய வானவா ஏறு - வணிகருளாண்மிங்கமாகிய தேவர்சின்கம், ஒன்பான வேறுமரபு உரைத்து-ஒன்பதவகையிரத்தினங்களைத் தனித்தனி யதனதனமரபுகள முதலியவறறை முறையாக (எடுத்துக்) கூறி, வடபால் நோக்கி இருந்த மணிபரவி அருச்சித்து கை கொண்டு - வடதிசையைநோக்கியிருந்து இரத்தினங்களைவணங்கி யருச்சினைசெய்து கையிலேந்தி, மதுரை பரனை எதிர் நோக்கா - மதுரையிலெழுந் தருளிய சோமசுந்தரமூர்த்திகைய பெய்திரோநோக்கியருளி.

சூரியகாந்தமும் சந்திரகாந்தமும் இரத்தினங்களுள் ஒருவகையவென ஒரு சாரார் கூறுவாராயினும் இரத்தினங்களின்வகையிற்பட்டன அல்லவென்பார் உட் கிடையாய்க்கிடக்குமெனவும், அவைகோமேதம், வயியேயம், புட்பராகம் இம்மூன் றினுள் ஒன்றின்கீழ்ப்பட்டு அடங்கிநிற்பனவென்பார் ஒன்பதிலொன்றின் எனவும், விலைபகருங்கால் கீழ்த்திசைநோக்கியிருந் தருச்சித்தலும், கொடுக்குங்கால் வடதிசை

நோக்கியிருந்தருச்சித்தவ மரபு என்பா வடபாளேக்கிப் பரவியிருந்தருச்சித்த
எனவுங்கூறினர். (அஉ)

அஞ்சலிசெய்தகநோக்காலிக்குமரற்களவிறந்தவாயுள்செல்வம்
விஞ்சுகவென்றளித்தருளவிறைமகனும்விண்ணிழிந்தவிமானநோக்கிச்
செஞ்சரணம்பணிந்திருகைததாமரையும்விரிததேற்றான்செல்வநாய்கர்
மஞ்சனையும்புடைநின்றவமைச்சரையுநோக்கிமுகமலர்ந்துசொல்வார்.

(இ-ள்.) அஞ்சலிசெய்த அகம் லோக்கால் இக்குமரற்கு அளவிறந்த ஆயுள்
செல்வம் விஞ்சுக என்று அளித்து அருள - லைக்கப்பித திருவருட்பார்வையாலிந்த
வாசினங்குமரனுக்கு எல்லைகடந்த வாயுளுஞ்செல்வமும் ஒங்குகடெ ற்றுகொடுத்த
ருள, இறைமகனும் விண் இழிந்த விமானம் நோக்கி செஞ் சரணம் பணிந்து இருகை
தாமரையும் விரித்து ஏற்றான்-அவ்வாசினங்குமரனும் வானுலகினின்றாவந்தஇந்தி வி
மானத்தைப்பாத்ததச் சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய செவந்திருவடிகளைவணங்கித்
தனது இரண்பிகைகளாகிய விரண்டிதாமரைகளையு மலரத்திவாங்கினான், செல்வ
நாயகர் - செல்வமநிறைந்த வணிகராயவந்த வச்சோமசுந்தரக்கடவுள், மஞ்சனையும்
புடை நின்ற அமைச்சரையும் நோக்கி முகமலர்ந்து சொல்வார் - அந்தவாசி
ளங்குமரனையும் அவன் புடைசூழ்ந்தநின்ற மந்திரிமார்களையும்பார்த்துத் திருமுகம்
லாந்து கூறுகின்றார்.

மைந்தன் மஞ்சன எனவருதல்போலி.

(அங்)

இம்மணியாலிழைத்தநவமுடிசூட்டியிச ரிங்கவிளவேறன்ன
செமமறையபிடேகபாண்டியனென்றியமபுமெனச்செம்பொன்றாக்கித்
கைமமறியில்வணிகருக்குவிலைகொடுப்பான்வருவாரமுன்சருணைநாட்ட
மமமகன்மேனிரப்பியினநகையரும்பிநின்றாரையங்குக்காணா.

(இ-ள்.) இ நவமணியால் இழைத்ததமுடி சூட்டி-இந்தவொன்பதவகையிர்
த்தினங்களைக்கொண்டிழைத்து மருடருசூட்டி, இச்சிங்க இளமை ஏறு அன்ன செம்
மல் தனை அபிடேக பாண்டியன் என்று இயம்பும் என - இந்த விளஞ்சிங்கவேற்
றையொத்த வாசினங்குமரனுக்கு அபிடேகபாண்டியனென்று நாமயிடுங்களென்று
கூறியருள, செம்பொன் தூக்கி கை மறியில் வணிகருக்கு விலைகொடுப்பான் வரு
வார்முன்-(விலையின்மையால்) செம்பொன்றையோ வரையறையாகத் தலையாற்றா
க்கித் தமது திருக்கரத்திலேந்திய மாணிக்கார்த்தவந்த வணிகராகிய சோமசுந்தரக்
கடவுளுக்கு விலையாகக்கொடுக்கவரு மந்திரிகள்முன்பு, கருணைநாட்டம் அம் மக
ன்மேல் நிரப்பி இளநகை அருமபி நின்றாரை அங்கு காணார் - தமதுதிருபாளோக்க
த்தை யந்தவாசினங்குமரனமேற்பாப்பிப் புணன்கையருமபிநின்ற அந்தவணிகேச
ரையவ்விடத்திற்காணாராயினார்கள். (அச)

ஒருருவாய்நேர்நின்றவணிகேசர்விடையின்மேலுமையாளோடு
மீருருவாயமுக்கண்ணுநாற்கரமுமஞ்சமரிறிறவாவாறு
காருருவாயெழுமிடறுங்காட்டித்தங்கேர்யில்புக்கண்டாரின்று
பாருருவாய்நின்றவணிகேசரிவவானவேபின்பற்றிப்போவார்.

(இ-ள்.) ஓர் உருவாய் நேர் நின்ற வணிகேசர்-ஒரு திருவுருவங்கொண்டு அ
வர்கள் நேர்நின்று நவமணிகள் தந்த வணிகேசராயுள்ளவா, விடையின் மேல் உமை

யாள் ஓடும் நருநவாய் - இடபத்தின்மே லுமையவளோடு மிரண்டுதிருவுருவங்கொண்க, முக் கண்ணும் நாமகரமும் அஞ்ச அமரர் இறவா ஆறு கார் உரு வாய் எழு மிடறும் காட்டி - திரிநேத்திரங்கனையும் நான்கு திருக்கரங்களையும் விடங்கண்டஞ்சிய திருமால் முதலிய தேவர்களிறக்காவண்ணம் கரியநிறங்கொண்டெழுந்த ஸ்ரீகண்டத்தையுங்காட்டி, தம கோயில் புக நண்டார் - சமது திருக்கோயிலுட்சென்றருளப் பார்த்தார்கள், இன்று பார் உருவாய் நின்ற வணிகேசர் இவரே என பின்பற்றி போவார் - இப்போதுலகினர்திருவுருவங்கொண்டு நம்முன் நின்ற வணிகேசர் இவரேயென்று பருந்தினிழல்போல விடாது பின்றொட்டார்க்குசெல்வாராயினார்.

பிதிதிரியைபுரிக்கிய ஒன்றுமுதல் எழு ஈராய்நின்ற விசேடணங்களால் இறைவனது எழுகுணங்களும் இதனாற் கூறப்பட்டன. வணிகையாவந்தது உயிர்கள் வாடாதிருத்தற்பொருட்டாதலால் பேரருளுடைமைதோன்ற ஒருருவாய் நோர்நின்ற வணிகேசர் எனவும் “எத்திரமீசனினருனத்திறமவனாநிறபன்” என்றமையால் சதந்திரனெனப்படுக தன்வயத்தானதலும் “பவன்பிரமசாரியாகும்பானமொழிகளையாகும்” என்றமையால் இயல்பாகவே பாசககளினிங்கிறறலுமாகிய பொருளாற்றல்தோன்ற உமையாளோடு மீருவாய் எனவும், அநாதியேயுள்ள மும்மலங்கனையும் மந்தாமுதலிய சத்திரிபாதமுமுடையவராய தூலவழி ஸ்ருத்திவிருமபுஞ் சகலர்க்குப் போக்குதலால் முடிவிலாறறலுடைமைதோன்ற முக்கண்ணும் எனவும், அடியார் விரும்பி யாங்கே கூறுதுணாநத அச்சமொழித்துக் கொடுத்தருளுதலால் சர்வஞ்ஞத்துவம் எனப்படு முறது முணர்த்தோன்ற நாமகரமும் எனவும், பிரமனமுதலிய தேவா இறத்தல்போல இறப்பிலலாறுதலால் விசுத்ததேகமெனப்படுக ஞாயவுடம்பினன என்பதுதோன்ற அஞ்சமரரிறவாவாறு எனவும், கொல்லும் விடமுண்டருளியம் அளவிலின்பமுடையவனாபிருத்தலால் பூர்த்தியெனப்படும வரம்பிலின்பமுடைமைதோன்றக் கருருவாயெழுமிடறும் எனவும் அவைவருமாறுகாண்க. ஒருருவாய் என்பதுமுதல் நாமகரமும் என்பதுகாறும் சொல்முரணணி. அஞ்சமரரிறவாவாறு கருருவாயெழுமிடறும் என்பதுகாறும் பொருள்முரணணி. (அடு)

தேன்செய்தகொன்றைநெடுஞ்சடையார்முன்றாழ்ந்தெழுந்துசெங்கைகூயான்செய்யுங்கைம்மாறயெம்பிராற்கொன்றுண்டோயானுமென்ன [ப்பிதூன்செயுடலும்பொருளுமுயிருமெனினவையாவுமுனவேயையாவான்செய்யுநன்றிக்குவையகத்தோர்செய்யுங்கைம்மாறுண்டேயோ.

(இ-ள்.) தேன் செய்த கொன்றை நெடுஞ்சடையார் முன் தாழ்ந்த எழுந்து - தேன நிறைந்த கொன்றை மலாமாலையையணிரத நெடிய சடையையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள்முன் பணிந்தெழுந்து, செங்கை கூப்பி - செவநகைகளைச் சூரத்தினமேற்குவித்தது, யான் செய்யும் கைம்மாறாய் - நாயேன செய்யும் பிரதியுபகாரமாக, எம்பிராறகு யானும் ஒன்று உண்டோ - எமது பிராணுகிய உணக்கு என்னாலும் செய்யப்படும ஒன்றுள்ளதோ, என்னது ஊன செய் உடலும் பொருளும் உயிரும் எனின-எனது ஊன்பொதிந்த வுடலும் பொருளும் ஆவியுமுளவெனில், ஐயாவை யாவும் உனவே-ஐயனே அவையெல்லாம் (முன்னமே) உன்னுடையனவே, வான் செய்யும் நன்றிக்கு வையகத்தோர் செய்யும் கைம்மாறுண்டேயோ - மேகமசெய்யுமுதவிக்கு உலகினர்செய்யும் பிரதியுபகாரமுனதோ, (இல்லையெனற்படி.)

ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம் வருவித்தற்பொருட்டுத் தனுகாண புவனபோகந்தந்து கருவிகளையும் ஆன்மாக்களையுங் கூட்டிப் புசிப்பித் தருளுகின்றமையால் மு

ன்னமே யெனவருவித்தாம். ஆன்மாக்களையுங் கருவிகளையுங்கூட்டிப் புசிப்பித்தல்
 “தனக்கெனவறிவிலாதான்றாணியை யறிந்துசாரான்-தனக்கறிவிலாதவாயிராணியை
 யறிந்துசாரா - தனக்கெனவறிவிலாதான்றத்துவவன்னரூபன் - தனக்கெனவறிவா
 னாலிச்சகலமுதகருந்தானே ” எனவருஞ் சிவப்பிரகாசத்திற்காண்க. யான் என
 ஒருமையிற்குறி எம்பிராற்கு எனப் பன்மையிற்குறிபட வழுவன்றோ எனின், தன்
 னினத்தோரையும் உளப்படுத்திக் கூறினமையால் வழுவன்றென்க. யானும் எனப
 தினுமமை இழித்துரைப் பொருளமேல் நின்றது “தாமவீழ்வாரா” தமமால்வீழ்ப்ப
 டிவோர் என நின்றும்போல எனனால் எனநின்றது. செய்யப்படும் இசை யெச்சம்.
 உன பொருளடியாகப்பிறந்த பலவிற்பாற படாககைக்குறிப்புவினே (முறு. அஞ்)
 என்னமுன்வழுத்தலுறும்விறன்மாறன் கோக்கொழுந்தையிகலவேல்விற
 மன்னகுமியவற்குமனவாககிறந்தபூரணமாமதுரைநாதன் [ஐத
 பொன்னகுமணிமகுடஞ்ஞடமணிநலகுதலாறபுவியனேகம்
 பன்னாறமுறைபுரியத்தககதெனவாழத்திறுந்பலசான்றோரும்.

(இ-ள்.) என்னமுன் வழுத்தலுறும் விறல் மாறன் கோக் கொழுந்த-என
 று திருமுன்னின்று வணங்கித் துதிக்கும் வெற்றிவாய்ந்த வீரபாண்டியனுடைய வர
 சிளங்குமரனும், இகல் வேல் விறதை மன ஆறும் இவறகு - போசெய்யும் வேலை
 யேந்திய சயலட்சுமிபின் தலைவனுமாகிய விவவாசனாக்கு, மனம் வாக்கு இறந்த பூ
 ரணம் ஆம மதுரை நாதன்-மனவாககிறக்கெட்டாத பூரணமாகிய மதுரையிலெழுந்த
 ருளிய சோமசுந்தரக கடவுள், பொன் ஆகு மணி மகுடம் சூட மணி நல்குதலால்-
 பொன்னாற்செய்த விரத்தினங்களழுத்திப் கிரீடஞ்சூட நவமணிகள்தந்தருளின மை
 யால், புவி அனேகம் பல் நாளும் முறை புரிய தககது என பல் சான்றோரும் வாழ்
 ததிரா - உலகமுற்றிலு மெந்நாளும் மறுதூல்முறைப்படி செங்கோல செலுத்த
 க்கடவனென்று அறிவாலமைந்த பெரியோர்கள் பலரு மாபிவசனங்கூறினார்கள்.
 புரியத்தககது வியங்கோள் வினைமுற்று - “பொறுப்பதறிவினைகூறுக
 னே” எனத்திருவாசகத்தில் துவங்கித் துவங்குகோடபொருளில் வருதல்காண்க.
 கொழுந்தை - ஐ - சாரியை யிடைச்சொல். (அஞ்)

ஏத்திவலங்கொண்டிருநாள்பிந்தமுலபெற்றேங்கியிருக்குமடட
 மூர்த்திவிடையருள்பெற்றுமூவாநானமறையாசிமுனிவாகுறப [விச
 பார்த்திவன்றனபொலன்மாட மனைபுகுந்தானிறைமணிப்பண்பாபுகேள்
 சாத்திரமந்திரமணிநோக்கிவிடப்படைநதாராசங்கைகூடநதார. *

(இ-ள்.) ஏத்தி வலம் கொண்டு இரு நாளைகு டிபம் தழுவ பெற்றது ஒங்கி இ
 ருக்கும் அட்ட மூர்த்தி அருள் விடை பெற்று-துதித்தப பிரதக்ஷிணஞ் செய்து அக்ஷ
 டகசங்கள் சுமக்கப்பெற்ற தெய்வவிமானத்தில் நிகரினி யெழுந்தருளிய அட்
 மூர்த்தியாகிய சோமசுந்தரககடவுளருளும் விடையப பெற்று, மூவா நல் ம
 முனிவர் ஆகி சுற - கெடாத நலலவேதங்களை யுணர்ந்த முனிவர்கள் ஆகிவசுந்
 கூற, பார்த்திவன் தன் பொலன் மாட மனை புகுந்தான் - அரசிளங்குமரன் டென்
 னாலாகிய மேன்மாடமமைந்த கோயிலுட்புகுந்தான், இறை மணி பண்பு ஆயு கே
 ள்வி சாத்திரமும் மந்திரமும் - தலைமைவாய்ந்த நவரத்தினங்களின் குணங்கீ யா
 ராய்த்தியு தூறகேள்வியில் வல்வரும் வேறுள்ள மந்திரிமார்களும், பணநாக்கி
 வியப்பு அடைந்தார் சங்கை கூர்ந்தார் - (கொணடுவந்த) நவமணிகளைச்சுண்டிசயி
 த்தார்கள் (சூரியன்முதலிய கோள்களோவென்று) ஐயங்கொண்டார்கள்.

நிறை எனச் சொல்வகையென்று ஒளிநிறைந்தவெனப் பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று. சிவாலயத்திற்குத் தரிசனஞ்செய்யசெனனோர் தரிசித்து மீளும் கால் விடைபெற்றுச்செல்லுதல் முறையாதலால் அட்டமூர்த்திவிடையருள்பெற்று என்றார், அட்டமூர்த்தி என்றதை முன்னர்க்காண்க. நிலப்பொருண்மேல்நின்ற பெற்று என்னும் வினைப்பெயர் ஈறுதொக்கது. கேள்வியுஞ் சாத்திரமும் ஒருபொருட் கிளவிகளாதலால் ஈற்றுகேள்வியில் வல்லோர் என்றும், பொன் எனனுஞ்சொல ஈறு கெட்டு வகைமும் மகரமும்பெறுப் பொலம் என நினது இறுதிரினைப் போலியாயப் பொலன் என நின்றது “பொன்னென்கினவியீறுகெடமுறையின் - முன்னர்த்தோ ன்றும்லகாரமகாரம் - செய்யுண்மருங்கிறொடரியலான” எனத்தொல்காப்பியம் - எழுத்ததிகாரம்-புள்ளிமயங்கியலிற்காண்க.

(அஅ)

ஹே வேறு.

வேளெனவந்தநாய்கர் சுந்தரவிடங்கராணு
ணங்களுங்கோளுமபற்றிநவமணியாக்கினுரோ
தாளகளுந்தோளுமராபுநதரித்தநீணாகமின்ற
வாள்விடுமணியோவிர்தார்யாதெனமதிக்கற்பாலேம்.

(இ-ள்.) வேள என வந்த நாய்கர் சுந்தர விடங்கர் ஆனால் - முருக்கடவுள் போல வழகு மிளமையும் வாய்ந்தவந்த வணிகேசர் சோமசுந்தரக்கடவுளே யானால், நாள்களும் கோளும் பற்றி நவமணி ஆக்கினுரோ - அசுவினிமுதலிய நகூததிர ம்களையுஞ் சூரியன்முதலிய வேழகோள்களையும்பற்றி நவமணிகளாகச்செய்தாரோ, தாள்களும் தோளும் மார்பும் தரித்த நீள் நாகம் ஈன்ற வாள் விடு மணியோ ஈந்தார்-(தமது) திருவழகனின்மேலுந் திருத்தோளின்மேலும் மாப்பின்மேலுந் சிலம்புக ளாகவும் வாகுலலயமாகவும் மதராணியாகவுந் தரித்த நீண்டசாப்பங்கள்பெற்ற வொ ளிவீசுகின்ற ரத்தினங்களைத் தந்தருளினுரோ, யாது என மதிக்கற்பாலேம் - இவற் றுளெதுவென்று வரையறுத்துக்கூறும் பகுதியுடையேம்.

விடங்கா உளிரீக்கமுடையவா, இன்னதெனத்துணியாமையால் ஐயவணி,

இந்திரக்கடவுளுடையிம்மணியரியவென்னு
மந்திரக்கிழவார்நல்கியமணினுமாண்டசேள்விற
தந்திரக்கனக்கெல்லாக்குவப்பனததுமபயிசிச
செந்திருமாபினுற்குத்திருமணிமகுடஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) இந்திரக்கடவுள் நாட்டிம் இம் மணி அரிய என்னு மந்திரக் கிழவர் - இந்திரனுலகினு மிவவிரததினங்கள் கிடைத்தற்கரியன வென்று அதிகயங் க்ந்து மந்திரிகள் தரது, மயனிலும் மாண்ட கேளவி தந்திரம் களக்க கொல்லர்க் குவப்பன ததுமப விசி - அசுரததச்சனிலும் மாட்சிமைப்பட்ட சிறபநூலில்வல் லுமார்தகொல்லர்க்கு வேண்டும் பொருள்களை யாசைநிரமபத்தநது, செந் திரு மா ர்பினு கு திரு மணி மகுடஞ் செய்தார் - இலக்குமிவசிக்கு மாப்பினையுடைய திரு மால்புன்ற வரசிளங்குமரனுக்குப் பொலிவமைந்த விரததினமயமான கிரீடஞ் செய்வதார்கள்.

இறைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவு ளருளினமையால் இந்திரக்கடவுளுட் டி மிம்மணியரியவென்னு என்றார். அமைச்சர்கள் நவமணிகளையும் பொற்கொல்லர்க்

குத் தந்த மகுடம்செய்வித்தாங்கள் எனபது கருத்து. செயதார் முதனிலை திரியாது வந்த பிறவினை வினைமுற்று. (க0)

மங்கலமரபான்மாலேணிமுடிசூட்டிநாமஞ்
செங்கணேயுயர்த்தநாயகாசெப்பியமுறையால்வேத
புங்கவரிசைப்பளிதிவலஞ்சொதுபுனிதன்பாத
பங்கயமிறைஞ்சிலேவந்தபன்மணிககோயிலெய்தா.

(இ-ள்.) மங்கல மரபால் மாலே மணி முடி சூட்டி. - நல்ல முடித்தநாளில் நூலிற்கூறிய மரபால் மாலேவேய்ந்த நவமணிமகுடத்தைச்சூட்டி, நாட் செம் கண் ஏறு உயர்த்த நாயகா செப்பிய முறையால் - அபிடேக பாண்டியனைச சிவந்தக ண்களையுடைய இடபக்கொடியை யுயரத்தியருளிய வன்சேசராய்வந்த சோமசுந்த ரக்கடவுள் பேரிடுகவெனத் திருவாயமலாநடருளிய முறைப்படி, வேத புங்கவர் இ சைப்ப - வேதநூலில்வல்ல அநதணாகூற, வீதி வலம் செய்து புனிதன் பாதபங்கய ம இறைஞ்சி - அரசு வீதியைவலமவந்து அச்சோமநாதாக்கடவுளுடைய திருவடித் தாமரைகளவணங்கி, வேந்தன் பன்மணி கோயில் எய்தா - அவ்வபிடேகபாண்டி யன் பலவிரத்தினங்கள் பதித்த தன்னு கோயிலையடைந்து. (கக)

பேர்மகடகுறையுளரன்புயத்திடேகத்தென்னன்
றோமுதல்கருவித்தானைத்தெவ்வரீண்முடியெலார்தன்
வார்கழற்கமலஞ்ஞடமனுமுறைபைங்குழகாக்குய
காரொனக்கருணைபெயதுவையகங்காகருநாளில்.

(இ-ள்.) பேர் மகட்கு உறையுள் ஆனபுயத்து அபிடேகத் தென்னன்-சய மகட்கு உறைவிடமான புயதறையுடைய அநதவபிடேகபாண்டியன், தேர் முதல் கருவி தானை தெவ்வரீண்முடி எல்லாம் தன்வார்கழல் கமலம் சூட - தேர்முதலி ய நான்குவகைச்சேனைகளையுமுடைய பங்கவரது நீண்டகிரீடங்களெல்லாம் தனது நீண்டபாததாமரைகளையே சூட, மனுமுறை பைங்குழகாகும் கார் என கருணைபெ ய்து வையகம் காக்கும் நாளில் - மனுனானமுறைப்படி பரியப்பிலாககாக்கும் மேக ம்போல (உயிரத்தொகையின்மேற்) கருணைசொரிந்த உலகினைகாதத்துவருமராளில்.

எழுசீரடியாசிரிபவிருததம்.

தந்தைதன்காமகிழத்தியரீன்றதனையராயததனக்குமுன்னவராய முந்தைநாளரசன்பொன்னறைமுரித்து முடிமுதல்பொருள்கவாந்துட்கு சிந்தையராகிமறுபுலத்தொளித்ததெவ்வகைசிலாகொடுங்குபப [ரு வந்தவர்கவர்ந்ததனமெலாமீள்வாங்கிஞனாகததீர்மருமான்.

(இ-ள்.) நாங்கதீர் மருமான் - சூனிரந்திரணம்வாய்ந்த சகதிரன்மரபில்வ ந்த வபிடேகபாண்டியன், தந்தைதன் காமக்கிழத்தியர் ஈன்ற தனையா ஆய் தனக் கு முன்னவர் ஆய - தனதுபிதாவாசிய வீரபாண்டியனுடைய காமக்கிழத்தியர்பெ ற்ற புத்திரராய்த் தனக்குமுன்பிறந்தவராய, முந்தை நாள அரசன் பொன் அறை முரித்து முடிமுதல் பொருள் கவாந்து - முன்னுளில்வீரபாண்டியனுடைய கரு ளுலத்தின் தானைமுரித்துக் கிரீடமுதலிய பெரும்பொருள்களை யெல்லாம் கொள்ளை யாடி, உட்கும் சிந்தையா ஆகி மறுபுலத்த ஒளித்த தெவ்வரை - (தீச்செயலால்)கிடு க்கிடும் மனமுடையவராய வேற்றூரிற்புகருதொளித்த பகைவரை, இலங்கொடு வி

டுப்ப வந்தவர் கவர்ந்த தனம் எல்லாம் மீளாவாங்கினான் - சிலவேவுகாரர் கொண் டுவந்து விடுபபவரத அந்தக்காமக்கிழத்தியா புதலவாகொன்னையாடிய கீர்டமுதலி யபொருள்களையெல்லா மீளவும்வாங்கினான்

சோமசுந்தரக்கடவுளருளிய நவமணிகளின் மான்மியத்தால் எல்லாநாடுக ளையும் தனதழக்கீழ்ப்படுத்தினான் என்பார் மறுபுலத்தொளித்த தெவ்வரைச் சிலர் கொடுவிடுப்ப வநதவர் கவாநததனமெல்லா மீளவாங்கினான் என்றார். (கூட)

மாணிககம்விற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உளபடத் திருவிருத்தம் - ௧௨௮௭.

பதினெட்டாவது.

வருணன் விட்டகடவல் வற்றச்செய்தபடலம்.

அறசேடியாகிரியவிருத்தம்

காழ்கெழுக்கண்டத்தண்ணல்கெளரியனமருடஞ்ருட
யிழுகதிர்மணிகளிர்ந்தவியப்பிது விடையோனசெனனி
வாழ்கருமுதிலைப்போக்கிமதுகாமேல்வருணன்விட்ட
வாழகடல்வறபபகண்டவாடலைப்பாடலசெய்வாம்.

(இ-ள்.) காழ்கெழுக்கண்டத்து அணணல் கெளரியன் மருடஞ்ருட - கரிய நிறமிக்க ஸ்ரீதண்டதையுடைய சோமசுந்தரகடவு ளபிடேகபாண்டியன் கீரிட ஞ்ருட, கதிர் வீழ் மணிகள் ஈந்தவியப்பு இது - சூரியனமுதலிய கோளகமும் விறும்ப நவமணிகள் தந்த திருவிளையாடல் இது, விடையோன செனனிவாழ் கருமுகிலை போக்கி - இடபவூதியையுடைய வசசோமசுந்தரக்கடவுள் தமது சடாமுடியின் மேல் வாழும் புட்கலாவாத்த முதலிய மேகங்களைச் செலுத்தி, மதுகாமேல் வருணன்விட்ட ஆழகடல் வறபபகண்ட ஆடலை பாடல் செய்வாம் - மதுகாயின்மேல் வருணன் வலிய ஆழ்ந்தகடலை வற்றச்செய்தருளிய திருவிளையாடலை யினியெடுத்தாக்கவாவாம்.

முன்னர்க்குரிய திருவிளையாட லான்மாக்களிடத்துவைத்த கருணையினவியப்பை யுணரத்தினமையால் வியப்பெனபது தானியரூபெயராயப் படலத்தின் மேனினது. மணிகளென்றமையால் சூரியனமுதலியகோள்கள் என்றாம். கதிர் வளைககோள்களை யுணரத்தி நின்றலால் முதறகுறிப்பு. (க)

சித்திராமதிரிற்சோந்தசித்திராநாளிற்றென்னன்
மைத்திரண்மிடற்றுவெள்ளிமன்றுளாற்காவுமரண்ட
பத்திமைவிதியிற்பண்டம்பற்பலசிறப்பந்நிப
புத்தியும்வீடுநல்கும்பூசனைநடத்தவற்றான்.

(இ-ள்.) தென்னன் சித்திராமதியில் சோந்த சித்திராநாளில் - அபிடேகபாண்டியன் (எப்பொழுதும் அபிடேகம நடத்திவருவோனும்) சித்திராமாதத்தில்

வருணன் விட்ட கடல் மலவற்றச் செய்திருக்கிறான்



வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம். ௫௭௧

வந்த சித்திராநகரத்திரத்தில், மைதிரன் மிடற்று வெள்ளி மன்றுளாற்கு அளவுமாண்ட பத்திமை - கரியகாளகண்டத்தையுடைய வெள்ளியம்பலத்தி லெழுந்த ருளிய பெருமானாருக்கு எல்லைகடந்த அன்போடு, விதியில் மாண்ட பற்பல சிறப்பு டல்கி புத்தியும் வீடும நல்கும் பூசனை நடத்த வுற்றான் - ஆகமவிதிப்படி பூசனைக்குரிய பலதிரவியங்களையும் மிதப்ப (ஆதிசைவரிடத்தில்) கொடுத்தப் போகத்தையும் மோகத்தையுந் கொடுக்கும் பூசையை நடத்தத்தொடங்கினான்.

பொளரணைசேர்ந்த சித்திராநகரத்திரம் வருமாதஞ் சித்திராமாதமாதலால் பொளரணை கூறுதொழிந்தார். தனது பெயர்க்காரணத்தைப் புலப்படுத்தினான் என்ற பா விதியால் பண்டம் பற்பல சிறப்பநல்கிப் பூசனைநடத்தவற்றான் என்றார். (2)

நறியநெய்யாறியாரநறுங்குழமரிருவாட்டி

வெறியகாப்புரநீராட்டியறபுதலெள்ளம்பொங்க

விறைவனைவியந்துநோககியேததுவானெறிநீர்வையைத்

துறைவநீயென்காப்பூரசந்தரனேயோவென்றான்.

(இ-ள.) நறிய நெய் ஆதி ஆரம நறுங் குழம்பு ஈறாக ஆட்டி - நறுமணங்கமழும் ஆனெய் முதல நறுமணமவீசுஞ் சந்தனக்குழம் பிறதியாக வபிடேகஞ்செய்து, வெறிய காப்புர நீர் ஆட்டி-வாசியக்க பச்சைககர்ப்பூரக்குழம்பாலபிடேகஞ் செய்து, அறபுதம் வெள்ளம் பொங்க இறைவனை வியநது நோக்கி ஏத்துவான்-சிவநேயப்பெருககுத தன்னையிழுங்கச் சிவபெருமானை மதிசயங்கூரது பாரச்சுததுதிக்கும் அபிடேகபாண்டியன், ஏறி நீர் வையை துறைவ நீ என் காப்பூர சுந்தரனேயோ என்றான் - அலைவீசும் நீராமயமாகிய வையைநீர்த்துறையை யுடையவனே நீ எனது காப்பூரசுந்தரனேவென்று அறித்தான்.

இறைவன் சவுந்தரபாண்டியனாய் அரசியல் நடத்திவந்தமையால் வையைத் துறைவ எனவும், சிவநேயப்பெருக்கால் விழுங்கப்பட்டவனதலால் என்கர்ப்பூரசுந்தரனேயோ வெனவுங் கூறினான் எனவுங் கூறினார். (௩)

பூசனைபுரியுமெல்லைப்பொன்னகாக்கிறமைபுண்ட

வாசவன்வருடந்தோறும்பூசித்துவருவானன்

காசுறுமனத்தான்பூசைகழிவுறுமளவுந்தாழ்ந்து

தேசமைநிறப்பார்பூசைசெய்துநனநாடுபுகுகான்.

(இ-ள்.) பூசனை புரியும் எல்லை - இவ்வாறு பூசனைநிகழுங்காலையில், பொன்னகர்க்கு இறைமை பூண்ட வாசவன்-பொன்னுலகிறகுஅரசரிமைபுண்ட இந்திரன், வருடந் தோறும் பூசித்து வருவான் - அச்சித்திராமாதத்திர சித்திராநகரத்திரத் தோறும் பூசித்து வருகின்றவன், அனன காசு அறு மனத்தான் பூசை கழிவுறும் அளவும் தாழ்ந்து-அந்தக் குற்றமற்ற மனத்தையுடைய வபிடேகபாண்டியன் பூசை முடியுமளவுங் காலம்பார்த்து நின்று, தேச அமை சிறப்பு ஆர் பூசை செய்து தன் நாடுபுகுகான் - விளக்கமமைந்த சிறப்புமிக்க பூசைமுடித்துத் தன் விண்ணுலகிற்புகுந்தான்.

ஆகமவிதிப்படி பூசித்தான் என்பார் தேசமைசிறப்பார் பூசை என்றார். (௪)

அன்றுநீர்க்கடவுள்வேள்விராயகனவையத்தெய்தி

நின்றவன்றன்னோய்திருஞ்செவ்வியினிகழ்ச்சிதோன்றக்

குன்றவன்சிறகரீர்த்கொற்றவன்முகத்தைநோக்கி
யின்னுநீசிறிதுதேம்பியிருத்தியாவிதென்கொலென்றான்.

(இ-ள்.) அன்று நீர்க் கடவுள் - அக்காலையில் வருணன், வேளவி நாயகன் அவையத்து எய்தி நின்றவன் - மகபதியாகிய இந்திரனுடைய தேவசபையை யடைந்துநின்று, தன் நோய் நீரும் செவ்வியின நிகழ்ச்சி தோன்ற - தனது சலோதரநோய் தன்னினிளும் நீங்குங் காலநிகழ்ச்சிவரதுகைகூட, குன்றம் வனசிறகர் ஈர்ந்த கொற்றவன் முகத்தை நோக்கி இன்று நீ சிறிது தேம்பி இருத்தி - மலையினது வலிபசிறகையரிந்த இந்திரனுடைய முகத்தைப்பார்த்து இப்போது நீசிறிது வருந்தியிருக்கின்றாய், இது என் கொல் என்றான் - இதயாதுகாரணமென்று வினாவினான்.

சுவபெருமான் திருவருளிற் றலைப்பட்டனன் என்பார் தன்னோய்தீருஞ் செவ்வியினிகழ்ச்சி தோன்ற எனக்கூறினார். வருணன் சலோதரநோயுடையவனென்பது “வலாரிதோளவாதநோயனுவணமதிகயநோயுளான, சுலாவுறுவெப்பநோயாற்றொடக்குண்டானதக்கனென்பான், உலாவுறுகாலிலாதமுடவனேயுறங்கொணமந்தன், சலோதரநோய்க்கோடப்பட்டான் றண்புனற்களையன்மாதோ” எனவருதலால் காண்க.

(இ)

சிலைப்படுமுறிவூரண்ணல்செப்புவானிருமரன்பின்
வலைப்படுபெருமானெம்மான்மதுரையெம்பிரானையன்பு
தலைப்படுபூசைசெய்யத்தாழ்த்ததின்றதனாஸிப்போ
தலைப்படசிறித்தெனுவள்ளமாகுலமடைந்ததுண்டால்.

(இ-ள்.) சிலை படு முகில் ஊர அண்ணல் செப்பு வான் - இந்திரதனுசு பொருந்திய மேகத்தை யூரதியாகடைத்து யிடதிரன் கூறுகின்றான், இருள தீர் அன்பின் வலை படு பெருமான் எம்மான் மதுரை மெயிரானை - அநாதியேயுள்ள வானவமலத்தினின்று நீங்கிய வடியாபத்திலையிலகப்படும் பெருமானு மெமமானும் மதுராயி லெழுந்தருளிய வெமதுபிரானுமாகிய சோமசுந்தரமூராததியை, அன்பு தலைப்படு பூசை செய்ய இன்று தாழ்த்தது - அன்பினறலைப்பட்ட பூசைசெய்து முடிக்க வினரோர் நரபகியால் தாமதித்தது, அதனால் இப்போது என உள்ளம் அலை பட சிறிது ஆகுலம் அடைந்தது உண்டு - அதனாஸிப்பொழுது என்னுடையமனம் தட்டழியச் சிறிது தன்பம் நேரிட்டதுண்டு.

சூரியனொளியால் இருள் கீழ்ப்பட்டிருக்கின்றதப்போலச் சிவஞானமேலீட்டால் ஆணவமலக் கீழ்ப்பட்டிருந்தும் எனபார் இருமர் எனவும், அதனால் சிவத்தோடுகூடியிரண்டறநின்றனுபவிப்போ அன்பு எனபார் அன்பின்வலைப்படும் எனவும், என்னிலுமேம்பட்ட சிவநேயமுடையான் என்பான் என்பார் இன்று தாழ்த்தது, உள்ளம் சிறிதாகுலமடைந்ததுண்டு எனக்கூறினான் எனவுங்கூறினார்.

(ஈ)

என்னவவ்விலிங்கந்தான்மாவிலிங்கமோவென்றுமுந்நீர்
மன்னவன்வினவலோடுமகபதிமொழிவான்முன்பென்
றன்னரும்பழியும்வேழசசாபமுந்தொலைத்ததன்றோ
வன்னதையறிந்திலாய்கொலென்னநீரண்ணல்கூறும்.

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம் ௫௭௩

(இ-ள்.) என்ன - என்று இரதிரன்கூற, அ இலிங்கந்தான் மா இலிங்கமோ என்று முந நீர் மன்னவன் வினவலோமும் - (மதுரையிலெழுந்தருளிய) அந்தவிலிங்க மூர்த்தியானது எல்லாத் திருத்தலங்களிலு மெழுந்தருளிய சிவலிங்கமூர்த்திகளிலு ம் மேம்பட்ட விலிங்கமூர்த்தியோவென்று வருணன்வினவ, மகபதி மொழிவான் - இரதிரன் கூறுகின்றான், முன்பு எனது அரும் பழியும் வேழம் சாபமும் தொலைத் தது அன்றோ-முன்பு எனது நீக்குதற்கரிய பழியையும் வெள்ளையானையினசாபதையுந் தொலைத்ததல்லவா, அனனதை அறிந்தலாய்கொல என்ன - அதனை நீ யறியா யோவென்றுகூற, நீர் அண்ணல் கூறும் - வருணன் கூறுகின்றான்.

வணைப் புண்ணியதீராத தலமூர்த்திகளாலும் தீராததற்கரியதென யான் என்ற ன்ளரும் பழியும் வேழச்சாபமும் எனருன். (எ)

அற்றதுவா கிற்தெய்வமருததுவராலுந்தீரச
செறநிடவரிதாயென்னை தெறும்பெருவயிறுநோயை
வற்றிடுமாறு தீரகருங்கொலெனவலாரியைய
முற்றுநீ வினாதுதென்னென்றுண்ணகையரும்பிச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) அது அன்றாகில் - அசுலிவலிங்கம் அடையாமையதானால், தெய்வமரு ததுவராலும் தீர செறநிட அரிதாய் என்னை தெறும் பெரு வயிறுநோயை வறநி டும் அது தீரகருங் கொல் என-அசுசுவினிதேவராலும் என்னினின்று நீங்கப்போகரு ததற்கிரா யென்னைவருநதும் பெரியவயிறுநோயைப் பறசுதறநீகருமோ வென்று வினவ, வலாரி ஐயம் உறது நீ வினாது என என்று-இரதிரன் நீ சந்தேகங் கொண் டு வினாவிது யாதென்று, உள நகை அருமபி சொல்வான் - புனனகையரும்பிச் கூ றுகின்றான். (அ)

அரியயராலுந்தீராப்பிறவிநோயறுக்கவல்ல
பெரியவனந்தயாக்கைப்பெருமபிணிபிறவுந்தீர்த்த
கரியதேவையன்செய்யுநிறுவினாயாட்டையின்னே
தெரியநீசோதியென்னததென்கடற்சேர்ப்பன் சொல்வான்.

(இ-ள்) அரி அயராலும் தீரா பிறவி நோய் அறுக்க வல்ல பெரியவன் - திரு மாலினாலும் பிரமனாலும் தீராத பிறவிநோயை வேரோடறுக்கவல்ல பெரியோன், இந்த யாக்கை பெருமபிணி பிறவும் தீர்த்ததற்கு அரியதோ - இந்தப் புல்லிய சரீரத் திலுள்ள பெரிய நோய முதலிய பிறவற்றினையு மொழிந்ததற்கரியவனா, ஐயன் செ ய்யும் திருவினையாட்டை இன்னே தெரிய நீ சோதி என்ன-மது பெருமானா செய் தருளுந் திருவினையாட்டை யிப்பொழுதி (உனக்குத்) தெளிவுநீதான்நீ யாராய்ந்து பாராயென்று கூற, தென்கடல் சேர்ப்பன் சொல்வான் - தெள்ளிய கடற்றுறைக் கிறைவனாகிய வருணன் கூறுகின்றான்.

அவர்கள் மாயை வசத்தராய்த் தஞ்சுதந்தரயில்லாதவர்கள் என்பான் அரிய யராலுந்தீரா எனவும், அநாதியேமுததனாலால் அம்மாயையைப்போக்கவல்லானெ ன்பான் பிறவிநோயறுக்கவல்ல பெரியவன்னெனவும், இப்பெரியோன் மாயாகாரிய மாகிய சரீரத்திலுள்ள நோயைப்போக்குதல் அவனுக்கு ஓர் அரிய செயலனதென்பா ன் யாக்கைப் பெருமபிணிபிறவுந் தீர்த்ததற்கரியதோ எனவும், அப்பெரியோன் அடி யார்த்து எளியனாய் நடிக்குந் திருவினையாட்டை பபிடுகபாண்டியன் முன்னிலையா யறியா யென்பான் ஐயன்செய்யுந் திருவினையாட்டை யின்னே தெரிய நீசோதி என வுங் கூறினான். (க)

கல்லிறகரிந்தோயிங்குநான்வருங்காலேவேட்டார்க்
கெல்லையிலகாமநலஞ்சுரபியுமின்பாற்சோரப்
புல்லியகன்றுமாற்றுப்பட்டவப்போதுகண்ட
நல்லசோபனத்தாலிந்தநன்மொழிகேட்டேனென்னு.

(இ-ள்.) கல் இறகு அரிந்தோய் இங்கு நான் வரும் காலே - மலையின சிறகை யரிந்த விறகிரனே நானிங்கு வருங்காலையில், வேட்டார்க்கு காமம் எல்லையில் நல் கும் சுரபியும்-விரும்பினவருக்கு விரும்பினபடியே இன்பத்தை யளவில்லாமற்கொ ள்க்குங் காமதேனுவும், இன் பால் சோர புல்லிய கனதும் ஆறு பட்ட-(தனது மடி யினின்றும்) இனிய பால சோரத் தனனால் தழுவுப்பட்ட கனதும் வழியிலெதிர்ப் பட்டன, அப்போது கண்ட நல்ல சோபனத்தால்-அப்பொழுது நான் பார்த்த நல்ல மனகலத்தால், இறந்த நன்மொழி கேட்டேன் எனனா-இந்த நல்லமொழியை யிப்பொ ருது கேட்டேனென்று.

நான் வரம்பில்போக துகர்த்தற்கு இடையிடைய் அச்சவினிதேவராலும் தீர்த தற்கிதாயுற்ற பெருநோயதீர்ந்து எல்லையிலபோக துகரவருங்காலத்தை முன்னாக் குறிப்பித்தற்கு ஒரோதுவாயிருந்ததென்பான் வேட்டார்க் - கெல்லையிலகாமநலஞ்சு ரபியுமின்பாற்சோரப்-புல்லியகன்று மாற்றுப்பட்டஎன்றான். இது ஏதுவணி.(க0)

வருணனுமேகிவள்ளிமன்னுடையமுகங்கள்செய்யுந்
திருவிளையாடல்கண்டுவயிற்றுநோய்தீர்ப்பானெண்ணி
முரசதிமதுரைமூதூர்முறையுநீயழித்ததியென்னாக்
குரைகடலன்னைவலலேகூவினானேவினானே.

(இ-ள்.) வருணனும் ஏகி - வருணனுஞ்சென்று, வெள்ளி மன்று உடை அ டிகள் செய்யும் திருவிளையாடல் கண்டு வயிற்றுநோய் தீர்ப்பான் எண்ணி-வெள்ளி யமபலதையுடைய சோமகந்தரக்கடவுள் செய்யாநின்ற திருவிளையாடலைப்பாந் துத் தன்னு வயிற்றுநோயைத் தீரக்கத்தான்கருதி, முரசு அதிர் மதுரை மூதூர் முறையும் நீ அழித்தி னனா - முரசங் கணபடாத மதுரையாகிய தொன்றுதொட்டு ள்ள நகராஃ சிந்தியின்றி முறதும் நீ யழிப்பாயெனது, குரை கடல் தன்னை வல் லே கூவினான வயினானே - ஒலிக்குங்கடலை வினாநதுகூவி யேவினான்.

முரசு எனப் பொதுப்படக் கூறினானேம இங்குக் கொடை முரசைக் கொள்க. (கக)

கொச்சக்ககலப்பா.

கொதித்தெழும்புதுருக்களிறக்கொத்தியெடுததெத்திசையு
மதித்தெழிற துவவாகுளெல்லாமகழநதுதிசைப்புறஞ்செல்லப்
பிதித்தெழிற துமாடநிராபெயர்த்தெழிற துபிரளையத்தி
லுதித்தெழும்புதுவருவதெனவோங்குதினாககடல்வருமால்.

(இ-ள்.) ஓங்கு திணக்கடல் - மேலெழும்புதோங்கும் அலைகளையுடைய கடலா னது, கொதித்து எழுகது தருக்கள் இற கொதிதி யெடுதது - கோபித்தெழுகது மரங்களை வேரோடறப் பறித்தெடுத்து, எத்திசையும் அதிர்த்து எறிந்து - எந் தத் திசையிலும் கோஷித்து வீசி, வணாகள் எல்லாம் அகழ்ந்து திசைப்புறம் செல்ல பிதித்த எறிந்து - மலைகளையெல்லாம் வேரோடு பறித்துத் திசைகளின்பாற் செ ல்லப் பிண்டிசெய்து வீசி, மாட விரா பெயர்த்து எறிந்து - மாடவரிசைகளையுங்

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம். ௫௭௫

சல்லி வீசி, பிரளையத்தில் உதித்த எழுந்த வருவதெனவரும்-பிரளையத்திலெல்ல
கடந்த (உலகமுறதும் போர்த்து) வருதல்போல, (நிலைகடந்து) வாராநிறதும்.

கந்தமலர்த்தனிக்கடவுளகற்பத்தமழியாத
விரதவளம்பதிககிடைபூறெய்தியதெம்பதிக்குமினி
வந்ததெனசுகந்தரனைவநநிறைஞ்சிவானவருஞ்
சிந்தைகலங்கினர்வருணன்செயத்செயறெனியாதார்.

(இ-ள்.) கந்தமலர் தனிக் கடவுள் கற்பத்தம் அழியாத இந்த வளம்பதிக்கு
இடை ஊறு எய்தியது - வாசுமிகக தாமரைமலரில் வங்குகும் ஒப்பிலாத பிரமகற்
பாந்தததும் தனது நிலைகலங்காத இந்த வளமிகக மதுரைக்கு இடைஊறு வந்தது,
எம்பதிகுகும் இனி வந்தது என-(பிரமகற்பத்தம்அழியும்) எமது பொன்னுலகினுக்கும்
அழிவுவந்தது எனது, வானவரும் வருணன் செயத செயல் தெனியாதார் - தேவர்
களும் வருணன் சோதித்ததற்பொருட்டிச்செய்த செயலை யறியாதவராய், சுந்தரனை
வந்து இறைஞ்சி சிந்தை கலங்கினார் - சோமசுந்தரர்க்கடவுளை வந்து வணங்கி மன
ங்கலங்கி நின்றார்கள்.

கந்தமலர்த்தனிக்கடவுள் கற்பத்தமழியாத இந்த வளம்பதி என்றதை முன்
னர்க்குரிய தலவிசேடத்தாலும் பின்னர்வருந் திருவினையாடல்களாலும் முணாக.()

சூலமோடமுலேந் துஞ்சொக்காதிருவினையாட்டின்
சிலமோகரமிழைந்ததினையினறிமிதுவோ
வாலமோவுலகபெலாமழியவரும்பேருழிக
காலமோவெனக்கலங்கிகழநகரம்பணிப்பெய்த.

(இ-ள்.) சூலமோடு அழல் எதும் சொக்கர் திருவினையாட்டின் சீலமோ -
சூலமோடு நெருப்பையுமேதும் சொக்கலிங்கமுந்ததியின் திருவினையாட்டின் மா
னமியமோ, இது நாயிழைத்த தீவினையின் திறமோ - இவ்வுழிப்பெருக்கு நாம்
செய்த பாவத்தின் பாகுபாடோ, சூலமோ-(தேவர்கள் நடுங்க எழுந்த) விஷமோ,
எல்லாம் உலகம் அழிய வரும் பேருழிக்காலமோ என-எல்லா உலகமும் நிலைகட
வாராநின்ற பெரிய சங்காரகாலமோ வென்று, கடி நகரம் கலங்கி பணிப்பு எய்த -
காவலமிகக மதுரைக்கரிகுள்ளோர் மனங்கலங்கி நடுங்கவும்.

நான் இறைவன் நான் இறைவனெனத் தனித்தனிகருதும் பிரமன் முதலி
யோரகந்தையை யொழித்துத் தான் இறைவன் என்பதை யுணர்த்தப்பொருட்டும்,
பக்குவருடைய மும்மலங்களைப்போகசிப் பிறவிவேறுதது முததியிற் கூட்டவல்
லோன தானென்பதை யுணர்த்தப்பொருட்டும், வேள்விபே பொருளென்றுமுற்ற
தாருகவனது முனிவர்கள் தன்னைக்கொல்ல எவிய அழைத்தான் பொருள் என்று
ணர்த்துத்தப்பொருட்டும் எந்தினன் என்பார் சூலமோடமுலேந்தும் எனவும், இரத்தி
னம் தந்தருளிய திருவினையாட்டை கண்டநிறதவராதலால் அந்த வற்புத்தம்போல
இதவும் ஒன்றே என்பார் சொக்கர் திருவினையாட்டின் சீலமோ எனவும், அச்சத்
தால் விழங்கப்பட்டோராதலால் நாம் செய்த பாவத்திரட்சி யோருருக்கொண்பு
வந்ததோ என்பார் நாயிழைத்த தீவினையின்றி மிதுவோ எனவும், விஷமாயின் சிவ
பெருமானைத் திருமான் முதலியோர் சரணடைந்துயர்த்ததுபோல நாமுஞ்சரணடை
ந்துயலோம் என்பார் சூலமோ எனவும், சர்வசங்காரகாலமாயின் நாமுய்வது அரிது
என்பார் உலகமெல்லா மழியவரும் பேருழிக்காலமோ வெனக் கலங்கியெனவுங் கூ
றினார். “அல்லதங்கவர்த்தங்களைமுத்தலையிலால்-மெல்லவேயெடுத்தேந்திம்” என
வும், “வன்னியந்தேவுமுட்க வந்திடுகனலையார்க்கு-முன்னவனெருகையேந்தி” என

வும் வருதலைக் கார்த்தம-தக்ஷகாண்டம்-ததீசியுத்தாப்படத்திலும், “அழகக்கடையா மலாண்டுகொண்டருள்பவன் - கழுதகடைதன்னைக்கைக்கொண்டருளியும்” எனவரு தல் கீர்த்தித்திருவகவலிலும் காண்க. (௧௪)

மண்புதைக்கத்திசைபுதைக்கமயங்கிறுள்போல்வருநீத்தம்
விண்புதைக்கவெழுமாடவியனகரின்புறத்திரவி
கண்புதைக்கவருமளவிறகண்டரசனநிநடுங்கிப்
பெண்புதைக்குமொருபாகப்பிரானடியேசரனென்னு.

(இ-ள்.) மண்புதைக்க திசைபுதைக்க மயங்கு இருளபோல் வரும் நீத்தம-
மண்ணுலகு புதைபடவும் எட்டுத்திக்குகரும் புதைபடவும் கட்டபுலன் ஒளியை மய
க்கவொங்கிய இருளைப்போலவந்த வெள்ளமானது, விண்புதைக்க எழுமாடம் விய
ன் நகரின் புறத்து இரவிகண்புதைக்க வரும் அளவில்-விண்ணுலக மறைபட வொ
ங்கிய மாடங்கள் நெருங்கிய பெரிய நகரின்புறத்தில் சூரியமும் அச்சததால் தன
து கண்களை மூடவரும் அமையாதில், அரசன் நடுநடுங்கி பெண்புதைக்கும் ஒரு
பாகம் பிரான் அடியே சரன் எனது - அபிடேசபாண்டியன் கண்டு விதிவிதிப்ப
டைநது ௪ மாதேவியார் வரிசைகும் இடப்பாகத்தையுடைய சோமசுந்தரகடவுளின்
திருவடியே யடைக்கலமென்று கருதி.

பிரமன் தனது சிருட்டி பல்காதொழியக் கவலைகூர்ந்து தனது புத்திரரோ
டுந் திருமாலோடுரு சிவபெருமானைச்சரணடைந்து ஐறையூர்த், கருணைகூர்ந்து அச்
சிருட்டி பலகுதறப்பொருட்டுத் தனது இடப்பாகத்தையேநோக்கித் திருவருளே ஓரபா
ல் முற்றுமாகக் கண்டருளினமையால் பெண்புதைக்கும் ஒருபாகம் எனவும், வழிவ
ழித்தன் குலத்தினர் குறைபாடுகளைக் கூறுதற்கு முன்னரே முந்திக் சென்றொழிக
கும் இறையனார்முத்தலால் பிரானடியே சரனெனது எனவுங் கூறினார். “ஏகனை
யாங்கிவைகுமெந்தைதன்னிடப்பாலான - வாகுவைநோக்குமெல்லீ மறவனுமையா
டோன்றப் - பாகம்கிருத்தியனருட் பரிவொடுகலந்தமேயிக- கோகநகக்கண்ணனை
க் குமரணையினத்தநதான் ” “தந்துழியிசனறனைத் தனையருமயனுமாலும் - வ
நதனைசெய்தபோற்ற மாயவன் வதனநோக்கி - நந்தமதருந்தாரு நங்கையோடனி
துசேர்ந்தாம் - முந்நையினவேதாசசெய்கை முற்றிடுமேபோதியெனான் ” எனவும்
வருதல் ஐஃ ததீசியுத்தாப்படத்திறகாண்க. (௧௫)

ஆலமெழுந்திமையவர்மேலடாவரும்பொழுதஞ்சு
மாலெனவுந்தன்னுயிரமேன்மறவீவரும்பொழுதஞ்சு
பாலன்னெனவுங்கலங்கிப்பசுபதிசேவடியில்விழுக
தோலமெனமுறையிட்டானுலகுபுகழுறையிட்டான்.

(இ-ள்.) உலகுபுகழ் ௪ றை இட்டான் - உலகிற்குத் தனது புகழாகிய உறை
யைச்செறித்த அபிடேசபாண்டியன், ஆலம் எழுந்த இமையவாமேல் அடாவரும்
பொழுது அஞ்சுமால் எனவும் - விடமெழுந்து தேவர்களை வருத்தவரும் காலையில
மனமஞ்சிய திருமாலைப்போலவும், தன் உயிர்மேல் மறவிலரும் பொழுது அஞ்சும்
பாலன் எனவும் கலங்கி-(கவர்ந்தபொருட்டுத்) தனது உயிரினமேல் யமன் வருங்கா
லையில் மனமஞ்சிய மார்க்கண்டேயரைப்போலவும் தனது கிலைகலங்கி, பசுபதி சே
வடியில் விழுந்த ஓலமென முறை இட்டான் - அயன் முதலிய பசுக்களுக்கு இறை
வனாகிய சோமசுந்தரகடவுளுடைய செவந்த திருவடியின்மேல் விழுந்து அடைக்
கலமெனத் தனது குறைகூறி முறையிட்டான்.

வருணன் விட்டகட்டிலை வற்றச் செய்த படலம். ௫௭௭

தனது கோற்றேழ்வாரும் குடிகன்பெந் பெருந்துன்பத்தைக்கண்டஞ்சினான் என்பார் தனது ஆணையழிந்து கடைந்த தேவர்களப்பெந் துன்பத்தைக்கண்டு திருமாலஞ்சினராதலால் ஆலமெழுந்திமையவர்தமேலடரவரும்பொழுதஞ்சுமாவெனவும் எனவும், சோமசுந்தரக்கடவுள்பாலுள்ள மெய்யன்பால் பிரணயத்திற் கஞ்சான யினும் எல்லைகடந்த அதனூக்கங்கண்டு அஞ்சினான் என்பார் சிவபிரான் நிருவடித் தொண்டொழுண்ட மார்க்கண்டேயர் இயமனுக்கு அஞ்சாராயினும் வரம்புகடந்து அவன் வீசிய பாசத்திற்கு அஞ்சினார் ஆதலால் தன்னுயிர்மேல் மறவீவரும்பொழுத ஞ்சும்பாலனெனவும் எனவும் கூறினார்.

“திதாகின்றவாசகமென்றன் செவிகேட்க - ஒதாநின்றும்மேல்வருமூற்றமு ணர்கில்லாய் - பேதாய்பேதாய்நீயவணிகப்பெறுவாயோ - டே தாய்போதாயென் றுரைசெய்தான்புகரில்லான் ” என மார்க்கண்டேயர் கூறுதலையும், “எறிந்தான் பாசமீர்த்திடலுற்றாணிதுபோழ்தில் - அறிந்தானுனுமீசனையேத்தியடிநீழல் - பி றிந்தானல்லன் மறிநியிந்தப்பெருமைந்தன் - மறிந்தானன்றோவென்றிமையோ ருமருளுற்றார் ” என இயமன் செயலையும் கார்தம் - அசுரகாண்டம், மார்க்கண்டே யப்படலத்திற்காண்க. (௧௬)

முறையிட்டசெழியனெதிர்முறுவலித்தஞ்சலையென்னுக்
கறையிட்டிவிண்புரந்தகந்தாசசுந்தரக்கடவு
டுறையிட்டிவருகடலைச்சுவறப்போய்ப்பருகுமெனப்
பிறையிட்டதிருச்சடையிற்பெயனுன்கும்வரவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) முறையிட்ட செழியன் எதிர். முறுவலித்து அஞ்சலை என்னு-குறை கூறி யடைக்கலம்புகுந்த பாண்டியனெதிரே புன்முறுவல்செய்து அஞ்சுதலை ஒழிக வென்று, கறையிட்டி விண்புரந்த கந்தா சுந்தரக்கடவுள் - விஷத்தை நிறுவிப் பிரம ன் முதலியோரைப் பாதுகாத்த ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், அ றையிட்டி வருகடலை சுவறப்போய் பருகுமென-பலதுறைகளைத்தோற்றி வாராநின்ற கடலை வற்றும்படி சென்று உண்ணுங்கொன்று, பிறையிட்ட திருச்சடையிற் பெய ல் நான்கும் வரவிடுத்தான் - இளம்பிறையையணிந்த அழகிய சடையின்மேற்புனைந த புட்கலாவர்த்த முதலிய நான்கு மேகங்கனையும் வலியருளினார்.

ஸ்ரீகண்டமே அயன் முதலியோர்க்கு உயிர்த்தந்தருளியது என்பார் கறையிட் டிவிண்புரந்த கந்தரம் என்றார். “என்றனன்வினாவிற்கென்கையேந்தியவிடமுட்கொ ள்ளச் - சென்றதுமிடற்றிலன்ன திறத்தினையாருநோக்கி - யென்றமதுயிர்நீகாத்தற் கிங்கிதசான்றாயங்கண்-நின்றிடவருடியென்றே கிமலனைப்போற்றலுற்றார்” “போற் றலுமிடற்றிலெங்கோன் பொலன்மணியணியதென்ன - மாற்றறந்தகைமைத்தான வலவிடநிறுவியன்னார்க் - கேற்றறல்லருளைச்செய்ய யாவருமிறந்தேயின்று - தோற் றினராகுமென்னச் சொல்லரும்கிழ்ச்சிகொண்டார் ” எனக் கார்தம்-தக்ஷணாண்டம், ததிகியுத்தரப்படலத்தில் வருதல்காண்க. (௧௭)

அறுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

நிவப்புறவெழுந்தநான்குமேகமுநிமிர்ந்துவாய்விட
வெர்ப்புறுகடலைவாரியுறிஞ்சினவுறிஞ்சலோடுஞ்
சிவப்பெருங்கடவுள்யார்க்குந்தேவனத்தெளிந்தோரோழு
பவப்பெரும்பெளவம்போலப்பசையறவறத்ததன்றே.

(இ-ள்.) நிவப்புற எழுந்த நான்கு மேகமு நிமிர்ந்து வாய்விட்டு - நிரம்ப மேலெழுந்த அப்புட்கலாவர்த்த முதலிய நான்கு மேகங்களும் உடல் நியிர்ந்து கோ

ஷித்து, உவர்ப்பு உறுகடலை வாரி உறிஞ்சின - உவர்ப்புமிக்க கடல்நீரை முகந்தறிஞ்சின, உறிஞ்சலோடும் - (அவ்வாறு) உறிஞ்ச, சிவப்பெருங் கடவுள் யார்க்கும் தேவு என, தெளிந்தோர் எழுபவப் பெரும் பெளவம்போல - பரசிவமாகிய பெரிய கடவுளை மக்கட்கள்திப் பிரமன் முதலிய தேவர்களுக்குத் தேவனென்று மனந்தெளிந்தவருடைய எழுபிறப்பாகிய அளவிடற்கரிய கடல் சுவறுதல்போல, பசை அறவறந்தது - (வருணன் ஓவிய எழுகடலும்) சிறிதும் நீர்ப்பசையறச் சுவறியது.

தனது சத்திபால் பிரமன் முதலியோரை யொடுக்கியுந் தோற்றியுந் தானொரு விசாரமுமின்றி நிற்கும் இறைவனாதலால் சிவப்பெருங் கடவுள் யார்க்குந் தேவன எனவும், தமது போதங்களாகிய இச்சாஞானக்கிரியைகளினின்று நீங்கித் திருவருண் ஞானத்தாலுணரவேண்டிதலால் தெளிந்தோர் எனவும், அவ்வாறு தெளிந்தோர்க்கு அத்திருவருண் ஞானத்தால் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய சஞ்சிதமும் ஆகாயமும் ஒழிதலால் எழுபவப்பெரும்பெளவம்போல எனவும் கூறினார். “நங்கையினுமை னைத்தஞ் செய்தாற்போனானைத்தும் - நங்கையினுற்செய்தளிக்கும் நாயகனை” எனவும், “அவனருளாலே யவன்றான்வணங்கி” எனவும், “எல்லையில்பிறவிரல்கு மிருவினையெரிசேர்வித்தின் - ஒல்லையினகலுமேன்ற வுடற்பழவினைகளுட்டிற் - தொல்லையின்வருதல்போலத் தோன்றிருவினையதுண்டேல் - அல்லொளிபுணாயுஞானத் தழுவறுவழிந்தபோமே” எனவும் வரும் ஏதுக்களால் முறையேதானாக, எழுபிறப்பு முன்னர்க்கான்க.

(கஅ)

அந்நிலைநகருளாரும்வானவராதி யோருந்
தென்னவர் பிரானுமெந்தை திருவிளையாடலோக்கிப்
பன்னருமகிழ்ச்சிபொங்கப்பன்முறைபுகழ்ந்துபாடி
யின்னநீர்மனத்தராகியீறிலாவிற்பத்தாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அந்நிலை நகருளாரும் வானவர் ஆதியோரும் தென்னவர் பிரானும்- அப்பொழுது நகரிலுள்ளோரும் தேவர் முதலியோரும் பாண்டியன் மரபில் வந்த அபிடேகபாண்டியனும், எந்தை திருவிளையாடல்நோக்கி-எமது தந்தையாராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவிளையாடலைப்பார்த்து, பன்னரு மகிழ்ச்சி பொங்கப் பலமுறை புகழ்ந்துபாடி - சொல்லுதற்கரிய மகிழ்ச்சிமேல் எழுந்தோங்கப் பலதரமும் (அவரது) கீர்த்தியைப் புகழ்ந்துபாடி, இன்னல்தீர் மனத்தராகி ஈறிலா இன்பத்தாழ்ந்தார்-தன்பத்தினின்று நீங்கிய மனத்தையுடையவராகி முடிவிலாத இன்பமென்னுங் கடலிலமுங்கினார்கள்.

ஆழ்ந்தார் என்றமையால் கடல் எனக்கொண்டாம். அவர்களுக்குத்தோன்றிய மகிழ்ச்சிக்கு ஒப்புயர்வில்லையென்பார் பன்னருமகிழ்ச்சிபொங்க எனவும், அம்மகிழ்ச்சியால் விழுங்கப்பட்டோர் புகழ்ந்துபாடுதற்கு ஒல்லையில்லையென்பார் பன்முறை எனவும், அதனாலெழுந்த இன்பம் அவரினின்றொழியாது என்பார் ஈறிலாவிற்பம் எனவும், அவ்விற்பத்தின் வயத்தராயிருந்தார் என்பார் ஆழ்ந்தார் எனவுங் கூறினார்.

(கக)

வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தபடல முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உன்படத் திருவிருத்தம் - ௧௩௦௬.

மதுரைக்காண்டம் முற்றிற்று.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க0	க௩	திரியாதிருத்தலின்	திரியாதிருந்தாளென்பார்
க௩	௩௮	பெத்தக்காலம்	பெத்தக்காலம்
க௪	௧௬	சனாதரர், சனந்தரர்	சனாதரர், சனந்தனர். சனாதர், சனந்தர் எனவும்வரும்
க௮	௪௧	நிம்பவராதலின்	நிம்பவனுதலி
௧௯	௨௧	பெட்டையாணை	பெய்யாணை
௨௧	௨௬	தானியாகுபெயர்	விடாதனாகுபெயர்
௨௩	௨௭	பத்த	அத்த
௨௭	௭	எழுசேடியாசிரியவிருத்தம்	அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்
௨௮	௧௩	ஆபோல்	ஆறுபோல்
௩௪	௩௩	காஞ்சியெழுகோவை	காஞ்சியிருகோவை
௪௪	௩௫	தோற்றஞ்செய்யும்	தேற்றஞ்செய்யும்
௬௨	௨௫	அரசன்மை	அரசனமை
௬௫	௩௩	துஜஸ்தம்பம்	துவஜஸ்தம்பம்
௭௧	௨	பெட்டையன்னங்கனம்	பேட்டன்னங்கனம்.
௮௧	௮	வேறுபடுவதெனிய பெயரெச்சம்
		[களாய்	
௮௩	௨௪	சிறப்பினால்	இழியினால்
௮௬	௨	வலிகெடுவோர்	மனவலிகெடுவோர்
௮௯	௨௮	கிணை	கிணை
௧0௪	௩௬	முத்திவேட்கும்	முத்திவேட்கும்
௧0௮	௧0	தேறொன்றது	தேறுவென்றது
௧௧௨	௧௫	எனவும்அவ்வேதம்	எனவுந்ஈதம் அவ்வேதம்
௧௧௬	௧௬	இருத்தலன்	இருத்தல், அன்றி
௧௧௮	௨0	நாரதமுனிவர்	நாரதமுனிவர்
௧௨௪	௭	திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய	திருவாலவாயின்பெருமையை
		சோமசுந்தரர்க்கிடவுளின்பெரு	
		மையை	
௧௫௨	௩௬	அன்னோத்தனை	அன்னோர்க்கெத்தனை
௧௬௫	௩௮	மெய்வண்ணம், ஐவண்ணம்	மெய்வண்ணம், ஐவண்ணம்
௧௬௮	௩௨	எக்கால்
௧௭௮	௩௭	சொல்லுகின்றோம்	சொல்லுகின்றார்.
௧௮0	௭	ஆலாஸ்யமகத்துவம்	ஆலாஸ்யமகாத்தியம்
௧௮௧	௭	பகவென்னும்	பகமென்னும்
௧௮௪	௩௨	எங்களுக்குப்பயன்யாதுபயன்	எங்களுக்குப்பயன்யாது
௧௮௬	௩௫	மக்கட்பதடி	மக்கட்பதடியெனல்
௧௯0	௧௬	தொடங்குகின்	தொடங்கினார்
௧௯௨	௩௬	கட்டியதேர்களுந்	கட்டியநெடியதேர்களுந்
௧௯௫	௪	கைவலகை	கைவலகை
௨௦௧	௪	கைவண்ணம்	கைவண்ணம்
௨௦௮	௩௫	தனதுபிதாவை	தனதுபிதாவாகிய அவ்விசுவாவ
௨௮0	௨0	இப்பாதாதி	இவ்வாறுபாதாதி [சுவை]
௨௮௨	௩௫	தெரித்து	தெரித்து
௨௮௪	௭	துணைவேண்டாயென்பார்	துணைவேண்டாவென்பார்
௨௮௬	௧௬	காசுவி	காட்சி
௨௯௨	௨௧	ரதபதி	நரபதி

